

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + Make non-commercial use of the files We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + Maintain attribution The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

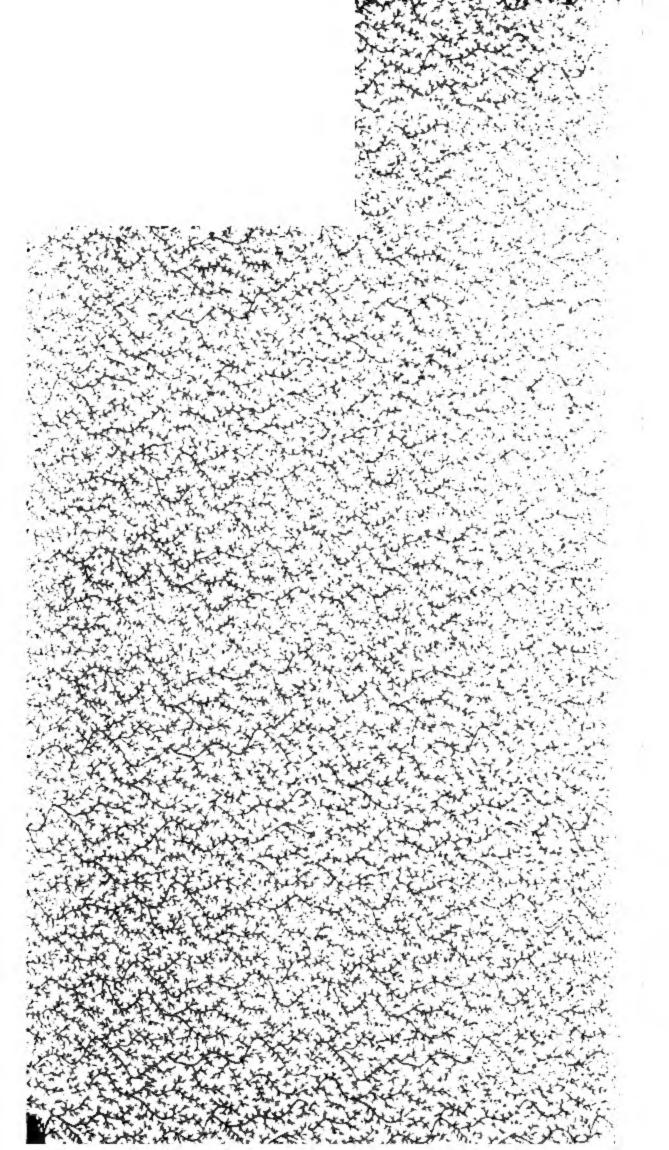
Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + Ne pas procéder à des requêtes automatisées N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- Ne pas supprimer l'attribution Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + Rester dans la légalité Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse http://books.google.com

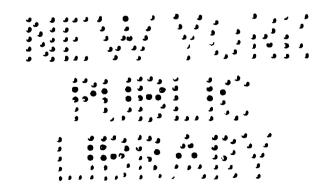

• •

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-DANOIS ET DANOIS-FRANÇAIS.

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-DANOIS ET DANOIS-FRANÇAI!

composé d'après les meilleurs ouvrages modernes et anception propre et au figuré; 2° un choix d'exemples propres à eu éclaire sens; 3° les mots du vieux langage, nécessaires pour l'intelligence anciens auteurs; 4° les expressions proverbiales; 5° les termes praux sciences, aux arts et aux métiers; 6° les difficultés de la la résolues selon les meilleurs grammairiens; 7° la prononciation quant s'écarte des règles ordinaires;

PAR

L.-S. BORRING, •

PROFESSEUR DE LANGUE FRANÇAISE A L'ÉCOLE MILITAIRE ET AU COLLÈGE MÉTROPOLITAIN.

TOME SECOND.

PARTIE FRANÇAISE-DANOISE.

H—Z,

copenhague.

F.-V. SOLDENFELDT, Libraire-éditeur, rue Fortunstræde,

IMPRIMERIE DE BIANCO LUNO.

Fransk-Dansk og Dansk-Fransk

Haand-Ordbog,

ubarbeidet efter de bedste nyere og ældre Bærker, og indeholdende:

1° alle brugelige Ord med deres forstjellige egentlige og sigurlige Betydninger; 2° et Udvalg af Exempler, passende til at oplyse Ordenes Betydning;

3° forældede Ord, som ere nødvendige for at forstaae de ældre Forsattere;

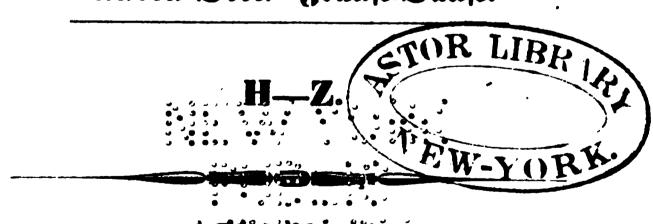
4° ordsprogelige Talemaader; 5° Udtryk, henhørende til Bidenskader, Kunsster og Haandværker; 6° Sprogets Banskeligheder, forslarede efter de bedste Sprogspudige; 7° Udtalen, naar den asviger fra de sædvanlige Regler;

ved

L.-S. Borring,

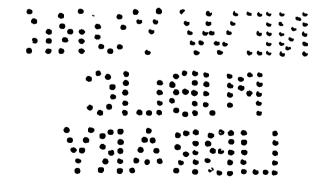
Professor, Exrer i Franst ved bet kongelige Landcadetcorps og Metropolitanskolen.

Unden Deel. Franft:Danft.

Africentus.

Forlagt af S. V. Soldenfeldt, Fortunstrædet Nr. 148. Tryft i Bianco Lunos Bogtryfferie.

Raar H, som Begyndelsesbogstav, er aspireret, betegnes det per med,...

"Ha! int. ih! ha! udtryfter Udbrud af Korundring, Overrastelse, Brede.

"Habe, f. lang Rlædedragt hos Ara-

perne.

Habile, a. duelig, dygtig; snilb, Aink; snedig; hurtig til sit Arbeides (Jur.) lovlig berettiget, mpndig til Roget; il est – dans son métier, han er duelig i sit gag; - en mathématiques, kyndig i Mathematik; il est à manier le ciseau, ban er færdig t at behandle Reislen; fig. og fa. etre - à succéder, være snild t at sørge for mildt. fin egen Fordeel.

Habilement, ad. bueligt; behænbigt; Habileté, f. Duelighed, Dygtighed, Kardighed, Behandighed, Snildhed. [fa.

Habilissime, ad. overmaade duelig; Habilitation, f. (Jur.) Slags Wyn: dighedsbevilling eller Berettigelse til at handle paa egen Paand.

Habilité, f. (Jur.) bruges fun i Ubtr. – à succéder, Rettighed til at arve.

Habiliter, v. a. (Jura berettige En til at foretage sig Roget paa egen

Haand, giøre En myndig.

Habillage, m. Bildts el. Fjærfræes Tilberedning til at sættes paa Spid: Læbers Tilberedning; Juminering af Spillefort; Samling af Delene af en Tommerflaade.

Habillé, e, p. og a. Mædt; prydet;

babit –, kort Livkjole, Stadskjole.

Habillement, m. Rlædning, Rlæbebragt; Paaklædning; Forspning med Rlader; - de tête, Hielm, Povedbe-

defining (v.).

Habiller, v. a. flæde, paaflæde; forspne med. Alæber; spe Alæber for In; brapere; indlade; siule; nedrive, atterliggiste; nuave, niverede, renje j Logning, Rebsalming o. dest.; v pr. æde sig paa; klæbe sig smagfuldt; ripne fig med Alæber; v. n. spe læber; passe ester Legemet; qui l'ha-

habille bien, denne Kjole Næber Dem godt, fidder godt; cette veste habille bien, denne Troie sidder godt; – une pensée en vers, indisæde en Tante i Bers; — une saute, besmytte el. stjule en Feil; – un arbre, bestære et Træ og forfriste dets Rødder; - un train de bois, samle el. fastholde de entelte Dele af en Tommerflaade; fig. og fa. – q. de toutes pièces, nebrive En, sige alt muligt Ondt om En.

Habilleur, se, s. En, som forstasser el. sper Klæber i Theatre og best. Steder; En, som tilbereder Stind el. tager Indmaden ud af Nagtede Opr.

Habillot, m. Stoffe Era, som sammenholder de forstjellige Dele af en

Esmmerflaade.

Habit, m. Aladning; fuldstandig Alas dedragt (i denne Betydn. meest ipl.); Livijole; Munkesel. Ronnebragt; prendre l'-, gaae i Kloster; porter, quitter 1'-, bære, aflægge Rlosterbragten; prov. l'- ne sait pas le moine, man maa iste dømme efter Stinnet, efter det Adre.

Hahitable, a. beboelig.

Habitacle, m. (Ecr.) Bolig; (Mar.)

Rompashuus.

Habitant, e, s. Indvaaner; Beboer. Habitation, f. Beboelfe; Bolig, Bopæl; privat Jordeiendom i en Colonie; Colonie; avoir – avec une semme, have kødelig Omgang med et Fruen= timmer; i'- d'un animal, et Dyrs sæds vanlige Opholdssted; l'- d'ane plante, en Plantes sædvanlige Plads; (Jur.) droit d'-, Ret til at boe frit i en Andens Duus.

Habiter, v. a. beboe; v. n. boe; – une maison, beboe et Puis, – dans une maison, sous des tentes, boe t et Huus, under Telie; - avec une semme, have kjødelig Omgang med

et Fruentimmer.

Habituation, f. Rapellans Plabs. Habitade, f. Sædvane, Bane; noie ille? poem sper for ham? el. hvem Beksendtstab, sevulig Omgang (v.); affer ham Riceber? cet habit vous -du corps, feedvanlig legemligAnstand;

(Méd.) Legemsbestaffenheb; fa. avoir | une -, have en Kjærlighedshistorie.

Habitué, e, s. En, som sevnligen besøger et Steb, en daglig Gjæst; un – de spectacle, en daglig Komediesgænger; s. m. Medhjælp hos en Præst, Kapellan.

Habituel, le, a. sæbvanlig, som er blevet til Banc, indgroet; péché –, rodsæstet Synd; (Thé.) grace –le, vedvarende Raade. sjevnligen.

Habituellement, ad. sædvanligen, Habituer, v. a. – q. à qc., vænne En til Roget; v. pr. s'– à qc., vænne sig til Roget; s'– dans un lieu, bos sætte sig paa et Sted (p. u.).

"Habler, v. n. stryde, prale, broute. "Hablerie, s. Stryderi, Praleri, Brouten.

"Hableur, se, s. Stryber; Pralbans; En, som holder af at fortælle Usandheder; pralende Rand, pralende Ovinde.

,,Hache, f. Dre; - d'armes, Stribssre; - à main, Daandsre; fig. og fa.
avoir un coup de - (à la tête), være
forryst, have en Strue 188; avoir un
petit coup de -, være lidt gal; cela
est sait à coup de -, det er plumpt
gjort; cette pièce de terre sait - sur
telle autre, dette Stysse Land griber
ind i dette el. hint andet; (Imp.)
imprimé en -, tryst med ulige lange
Colonner (v.). [des hâche-paille.

"Hache-paille, m. Paktelsekniv; pl.
"Hacher, v. a. hugge is maa Stykter, hatte; slænge; hugge ned, slaae ned; se saire – en pièces, el. se saire –, lade sig hugge ned, forsvare sig til det Poetste; sig. style –é, Stiil, som bestaaer af altsor korte Sætninger uden grammatikalsk Forbindelse; (Dess. og Grav.) stattere med Arydsstreger.

"Hachereau, m. lille Dre.

"Hachette, f. lille Dre; Hammer, som er starp til den ene Side; (Maç.) Ruurredstab til at hatte Gibs med.

"Hachis, m. (Cuis.) stint haktet Kist; Bollebeig. [kniv; Hattelsekniv. "Hachair. m. Hattelsekniv.

"Hachoir, m. Sattebræt; Satte"Hachure, f. (Dess. og Grav.)

Stattering med Arydsstreger.

"Hagard, e, a. vild, forstyrret, barst; esprit –, uselstabeligt Sind; (Fauc.) saucon –, Falt, som vansteligt tæmmes. Hagiographe, m. Forsatter, som be-

striver Pelgeners Liv og Levnet les livres –s, te apostryphiste Bog

Hagiologique, a. angagende &

nerne, de hellige Ting.

"Haha, m. Aabning paa en L muur med en Grovt foran (derir af et dobbelt Udbrud af Forund el. Overrastelse (ha! ha!) over at ti en Hindring, hvor man ventede at en Udgang). [med Pundene stand

"Hahé, m. (Ch.) Jagtstrig, h "Haie, f. Gjærde, Hætte, Hegn; Geled, opstillet Rætte af Soldater Andre; so mettre, se ranger en –, stille sig i Geled; border la –, sig i Geled paa begge Sider Gaden; (Agr.) Plougtræ, Deel en Ploug; (Mar.) langt fremrags Stjær el. Steenbante; s. m. (H. Slags ægyptist Slange.

"Hare, int. hpp! Raab, bvor Kubsten opmuntter Pestene; prov. fig. et—au bout, og Roget oven

bet (v.).

"Haillon, m. Pjalt.

"Haim, m. (Pé.) Fistelrog, An, "Haine, f. Hab; Afsty, Modbi lighed; avoir de la pour le v have Afsty for Lasten; prendre la en –, satte Afsty for Livet; en – loc. pp. af Had til, af Afsty el. W bydelighed for.

"Haineux, se, a. habefuld, habl "Haineusement, ad. paa en ha

fuld Maade.

"Hair, v. a. (be 3 Pers. i Enke af le présent og ben 2000 Pers. i steltt. af l'impératif have kun een Svelse: je hais, tu hais, il hait; ha hade; bære Asse for, have Modhy lighed for, iste kunne fordrage; pran. el. qc. comme la peste, com la mort, à la mort, hade Rogen Roget som en Ulyste, værre end I den, t l Døden.

"Haire, f. Haarstjorte, Paarsa

m. (Ch.) eenaarig Hjort.

"Haireux, a. m. fold, fugtig; in "Haissabie, a. som sortjener at des, forhabt.

"Halage, m. Fartsiers Træfni Daling; chemin de –, Bei langs Flod for Destene, som stulle tre Flodsartsierne. [(forh. ogsaa halebra "Halbran, m. (H. n.) ung Bilbe

"Halbrené, e, p. og. a. (Fau

isoderbrudt (om en Rovsingl pois Bingessar ere bræffede); fig. pjaltct. plais.).

"Halbrener, v. n. gaae paa Jagt efter Vildænder (forh. ogsaa: hale-

"Hale, m. Golhede; Goldrændthed. "Hale, e, p. og a. folbrændt.

"Hale-bas, m. (Mar.) Redhaler, Toug til at hale en Raastang ned; uden pl.

"Hale-bouline,m.(Mar.) Net Natros. "Halebreu, m. (Mar.) Ophaler til

Melans-Givtougene.

Haleine, f. Aandebræt, Aande; Evne til at holde sit Beir i en vis Tid; pos. Puft (om Vintene); perdre-, tabe Beiret; courir à perdre -, a perte d'-, løbe saa at man er særdig bed at take Beiret; se mettre hors d'-, blive forpustet, tabe Beiret; prendre -, træffe Beiret; bvile fig ct Dieblik i fin Tale el. Gjerning; reprendre -, hvile sin Stemme, for igjen at tunne tale; udhvile for igjen at begynde et Arbeide; reprendre son -, igien face Beiret; avoir beaucoup d'-, tunne holde sit Beir el. Aandedræt i lang Tib; saire des discours à perte d'-, holde lange, tomme og kiedsoms melige Taler, holde En op med lang tiedsommelg Snat; avoir la courte -, l'-courte, være stakaandet; cet auteur a la courte –, denne Forfatter arbeider iste med Lethed, frembringer iste Meget; il a l'— vineuse, hans Aande Wgter af Viin; tout d'une -, i eet Aandedræt, i een Slurk, uden at hvile eller afbryde sit Arbeide; un ouvrage de longue -, et langt, vidtløftigt Arbeide, som træver megen Tid; (Man.). mettre un cheval en -, sætte en Pest i tast Bevægelse; holde den i Aande; lui donner -, labe ben gaae i Stridt (tage Beiret) efter at have galoperet; en -, loc. ad. i Aande; i Arbeide, i stadig Pvelse; i spændt Forventning, i Uvished; i Gang med Roget; oplagt; tenir q. en -, holbe En bestans dig i Aande; give ham altid Roget at bestille, polde En i spændt Forvents ning, mellem Frygt og Haab; je ne me sens pas en -, jeg føler mig itte berebelse.

op meb.

"Halenée, f. Nanbebræt, som har en ubehagelig Lugt.

"Halener, v. a. (Ch.) lugte Bilbtet (om Punder; pop. - q, lugte Ens Nande: sig. og sa. kjende Ens kvage Side, komme ester phad der boer i En.

"Haler, v. a. anspore, hidse (om Peste og Punde); – les chiens après q., hibse Bunbene paa En; (Mar.) pale; se – au vent, dans le vent, vinde i Euven, komme op til Euvart; v. n. – sur une bouline, trætte el. bale i en Bugline.

"Håler, v. a. folbrænde;

Pamp; v. pr. blive folbrændt.

"Haletant, e, a. gispende ester Beis ret, forpustet.

"Haleter, v. m. puste, snappe ester

Beiret; være aandepustet.

"Haleur, m. En, som træster et Fartsi op ad imod Strømmen; En, som haler en Baad.

"Hallage, m. Stadepenge for Barer, som udsælges paa et Torb el. et Marted.

3

Hallali, m. (Ch.) Zagistig, som fortynder, at Pjorten er paa det Iderste.

"Halle, f. en offentlig bedætt Watkedsplads el. Torveplads, Palle; larmende Huus, fom befoges af alle Glags Fost; langage des -s, Pobelsprog.

"Hallebarde, f. Hellebarte; fig. fl pleut des -s la pointe en bas, bet

regner Stomagerbrenge ned.

"Hallebardier, m. Hellebardebrager. "Hallebreda, s. langt fipgt Wands

folt el. Fruentimmer; pop. v.

"Hallier, m. tæt Bustads; Bogter el. Opsynsmand ved en Palle; Uds jæiger i en Palle.

Hallucination, f. (Méd.) Illuston el. Vilbfarelse, som bilder En ind at fee, hvad han itte virtelig seer; Blænd= vært.

"Halo, m. lyfende Ring om Golen el. Maanen; rødlig Ring om Bryftvorten.

"Haloir, m. Sted, hvor der tørres Pamp ved fært Pede.

',,Halot, m. Pul til en Kaningaard. "Halotechnie, f. (Chi.) Deel af Chemien, som handler om Saltes Til-

"Halte, f. Soldaters Poldt, Pvile "Halement, m. (Mac.) Knude el. underveis; Maaltid medens der hviselte paa et Toug til at hidse Roget les; int. holdt (militair Commando)! | halte-là! holbt! flands, flop!

"Balurgie, f. Runftat tilberede Salte. | taftes til et Fartsi, der vil om "Hamac (cubtales), m. Dangeisie, Pængemaatte.

Hamadryade, f. Stownymphe, som fishtes og døde med Træet, hvis Bevogining blev beude betroet.

"Hameau. m. lille Landsby uben

Sognefirfe, Bondeby.

Hameçon, m. Fistetrog med Mas ding; Fistetrog, Medetrog; fig. og fa. mordre à l'-, prendre à l'-, labe sig fange el. forsøre ved en el. anden List.

Hameçonner, v. a. fange med Mes detrog; Ag. forføre ped Smiger. bister.

Hamée, f. (Art.) Staft paa en Kanons "Hampe, f. Staft paa en Delles barbe el. en Landse v. besl.; Staft paa en Pensel; s. s. hamée; (Bot.) Still uben Blade (som paa Tulipanen); (Ch.) Bryst af en Pjort.

"Hamster, m. (H. n.) Pamster (ben-

porende til Gnaverne).

"Man, m. Slags ofterlandst Bertsduus, Raravanherberg; pop. int. Strig, som efterligner Lyben af et stærft Slag.

"Hanap, m. fort Bæger; v. burl. "Hanche, f. Poste; Bagbelen af en Pest; (Mar.) Laaring; fa. Etre, se mettre sur la -, sætte fig i Positur til at flaacs; (Man.) mettre un cheval sur les -s, dressere en Pest, saa at den fører godt Bagdelen i Galop. [quiame noire), pop.

Hanebane, f. (Bot.) Bulmeurt (jus-"Hangar, m. Bognstuur, Stuur.

"Hanneton, m. (H. n.) Oldenborre; fa. c'est un -, il est étourdi comme un -, bet er en Fusentast; (Pass.) Slags Fryndser med smaa Avafter.

"Haunetoner, v. a. ryste Oldenbors

rer ned af Træerne.

Hannouars, m. pl. forh. Saltoras gere i Paris, som havde Ret til at bære de franste Kongers Riste til Saint-Denis.

"Hanovre, m. Pannover.

"Hanovrien, ne, s. Hannoveraner; Dannoveranerinde.

"Hanscrit. m. Indianernes lærde Sprog, Sanscrit, s. sanscrit; bruges ogjaa som a.

"Hanse el. hanse teutonique, f.

Danseforbundet.

Hanséatique, a. hanseatist; ville -, Dansestad.

"Hansière, f. (Mar.) Trosse, som Plagen.

(ogf. haussière et aussière).

"Hanté, e, p. beboet, befolfet; "Hanter, v. a. beisge jevni omgaacs fortroligt med; prov. homme a bien -é les foires, bi Mand besidder megen Erfaring; p dis-moi qui tu hantes, et je te rai qui tu es, siig mig hvem bu gaaes, da stal jeg sige dig, hvo du v. n. – chez q., komme jevnligt til

"Hantise, f. jevnug, fortrolig &

gang, v. pop.

"Happe, f. Bestag paa en Be arel; Glags Jernframpe til at f menholde ivende Styffer Træck. tve Stene o. desl.

"Happelourde, f. uægte Webelfte sig. smutt Akennesse uben Forstal

imut Dest uben Araft.

"Happer, v. a. gribe med Begi liabed (om Punde); fig. og fa. gr

fange uventet.

"Haquenée, f. Pasganger (Hi v.; prov. og fig. aller sur la cordeliers, gave til Hods, reise n Apostlernes Befordring; pop. c'est 1 grande -, det er et langt, opla Aruentimmer.

"Haquet, m. Slags lang og fr Karre uben Sibestyffer; lille, mas

Peft (p. u.).

"Haquetier, m. Rudft, som fig en saadan Rarre (baquet).

"Harangue, f. opentlig Tale;

lang og tjedelig Tale.

"Haranguer, v. a. og n. bolde fentlig Tale; fa. tale vidtløftigen med Eftertryt; - le peuple, tilt (holde Tale til) Folfet; - devant roi, bolde en Tale i Kongens N værelse.

,Harangueur, se, s. Taler; fa. (fom altib har Indvendinger at gis

"Haras, m. Stutteri; Stodhef (H. n.) ftor, langhalet Poppegvie (o hara, oftest ara).

"Harassement, m. Ubmattelse.

"Harasser, v. a. trætte, udmat anstrænge over sine Evner.

"Harceler, v. a. brille, tirre: stynde; udmatte ved idelige Angreh

"Harceleur, m. Driller; Vla aand.

"Harcellement, m. Drillen, Tirn

"Hard, m. (Gant.) Jern, poormed hanbstemagere glatte Stind.

"Harde, f. Flot Hjorte el. Daabpr;

Rem i et Pundekobbel

"Hardées, f. pl. (Ch.) Stade, Bud-

iet anretter i Araistoven.

"Harder, v. a. (Ch.) toble Dunbe lammen 4 og 4 el. 6 og 6; (Gant.) glatte Efind. itytter.

"Hardes, f. pl. Toi, Klædnings: "Hardi, e, a. driftig, modig, tjæt; usorfardet; usorstammet; stæt; rast, m, urvungen (om Udførelsen i visse Kunster); une entreprise –e, et bristigt Foretagende; une proposition—e, cn driftig Sætning, som vanskelig lader lig forsvare; pensée –e, en bristig, heldig vovet Tanke; ce peintre a le pinceau -, denne Maler har en rast, let og utvungen Pensel; cet auteur a le sizie —, denne Forfatter sætter ng ud over de almindelige Regler; il a la plume -e. han bruger briftige Ubirpf el. ubtryffer sig med Frihed over delicate Materier; c'est un - coquin, det er en uforstammet Slyngel; un-menteur, en fræk Løgner; cette fille a l'air -, denne Pige har et frætt Udieende.

"Hardiesse, f. Driftighed; Forvovenhed; Uforstammethed; stor Frihed; bristig Udførelse, Rastheb, Letheb (t Kunster); bristigt Sving; pl. bristige Lanker, heldige, usadvanlige Udtryk.

"Hardiment, ad. driftigt, fjætt, bjærvt; uforflammet,fræft;frit,uben Betænfning.

"Harem, m. Harem, affondret Ops holdssted for en Ruhamedaners Fruen-

nmmer; felve Fruentimmerne.

"Hareng, m. Sild; - frais, ferst Silb; - hlanc, nedsaltet Sild; - pec el. salé, Spegessto; - rouge, saur el. saurel, røget Sild, Flæftesild; prov. la caque sent toujours le-, Sildefjerdingen lugter altid af Sild, gamle Baner forgaae itte let.

"Harengade, f. Silbegarn; (H. n.)

stor Brisling, Sarbel.

"Harengaison, f. Aarstid, da der

fanges Sild; Gildefangst.

"Harengere, f. Kone, som sælger Silb og andre Fist; sig. og fa. Fistertiæling, trættetjært Fruentimmer.

"Harengerie, f. Gildetorv. "Harenguiere, f. Silbegarn.

"Hargneux, se, a. knarvorn, prans efter normandist Stik, lagde Beslag

ten, trætteljær; bibst; prov. chien - a toujours les oreilies déchirées, gale Ratte faae altte revet Stind.

"Haricol, m. Snittedsane, Bonne; Ragout of Lammetisd med Roer.

"Haridelle, f. Stindmær, usfel mas

ger Deft.

5

Harmonica, m. Parmonita, nyt mus fifalft Instrument, two Glas træter i Stevet for Wetalstrengene paa Tangentinstrumenter; pl. des harmonica.

Harmonicorde, m. et harmonist Stren-

geinstrument.

Harmonie, f. forfiellige Toners Samflang; en Ræfte af Accorder; Ensemble af Blæseinstrumenter; reen, Rangfuld Stemme; Bellyd i Sproget; sig. noie Overeensstemmelie mellem de enkelte Dele af et Heelt; Enighed; table d'-, Sangbunden paa et Pianoforte; - imitative, Genstandenes Stildring i Stilen ved Ordenes Lvb.

Harmonier, v. a. bringe i Parmoni; v. pr. danne en Parmoni el. Sam-Imonta, veiklingende Płaade. nang.

Harmonieusement, ad. pag en par Harmonieux, se, a. harmoniff, fuld af Parmoni, inbeholdende Parmoni, reen og klangfuld.

Harmonique, a. frembringende Darmoni; s. m. parmoniste Toner, frem-

faldte af en anden Tone.

Harmoniquement, ad. overeens. stemmende med Parmoniens Love.

Harmoniste, m. Tonekunstner, som kjender Reglerne for Parmonien.

Iforelse af "Harnachement, m. Seletviet [Seletviet, lægge Seletvi paa. "Harnacher, v. a. iføre en Pest

"Harnacheur, m. Wemmesnider, Gas

belmager; Karl, som lægger Scletsi paa. "Harnais, m. Geletsi; Bogntsi; en Mands fuldstændige Harnist (v.); alt Bærktøi, som bruges til et Arbeibe el. et Haandværf; blanchir sous le -, blive gammel under Baabnene; endosser le –, gaae over i ven militaire Stand, blive Kriger; (plais.) ifere sig den geistlige Ornat; fig. og fa. s'échansier dans son —, tale Varme og Sæftigbeb, tomme i Parnift.

"Harvois,m.(gammelStrivemaabe) Harnist, s. harnais; bruges endnu unbertiben i Poefi og ben oratorifte Stil.

"Haro, int. Raab, hvormed man,

paa Regen el. Roget; fig. mettre – à tout -, loc. ad. i pad der ent sur qc., bemægtige sig Roget; crier mode; i alle Tilsælde; dire qc. s - sur q., raabe at og vee! over En, pttre lybeligt fin Nishag med bvad En har jagt el. gjort.

"Harpagon, m. Gnier; Hovedpers fonens Ravn i den Gjerrige af Molière.

"Harpailler (se), v. pr. tives og

trættes med hinanden; fa. v.

,, Harpe, f. Darpe; pincer (nu: jouer) de la -, spille paa Harpe; - éolienne, Beolsbarpe; (Mac.) fremstaaende Steen i en Muur; (Ch.) Kloen paa en Hund; (Fort.) Slags Træffebro i den gamle Kortification.

"Harpé, e, p. og a. smal og fremstratt med hoit Bryst og smættert Liv (om [fiirgrenet Entrehage. Monder J.

"Harpeau, m. (Mar.) Entredræg, "Harper, v. a. gribe og klemme En fatit med Panderne; v.pr. flages, rives; fa. p. u.; v. n. (Man.) løfte Bagbenene burtigt, el. det ene bøiere end det andet og uden at boie Paserne (om Peste).

"Harpie, f. (Myth.) Parppe, Slags Furie; fig. gridst, havelygt Menneste; ondt, arrigt og trættehært Fruentimmer.

"Harpiste, s. Parpespiller; Parpes

fpillerinde.

"Harpin, m. (Mar.) Baadshage.

,Harpon, m. Harpun, Slags Kas stespyd til Hvalfistesangst; (Charp.) Slags Jernframpe.

"Harponner, v. a. udfaste Parpu-

nen i Pvalen, harpunere.

"Harponneur, m. Pvalfanger, som Peire. tafter Parpunen.

"Harponnier, m. (H. n.) amerikansk "Hart, f. Baand of Bidier; Striffe, hvormed man forhen hang Forbrydere; fa. mériter la –, fortjenc at hænges.

Haruspice, m. f. aruspice.

"Hasard, m. Hændelse, Tilfælde, Lyttetræf; Fare (i benne Betydn. ofte pl. især poé.); (Jeu) pl. visse Points i Terningspil, der ere gunstige for den Spillende; jeu de -, Hafardspil, Lyktespil; fig. corriger le —, bedrage i Spil; livre de –, Bog, som er kjøbt for godt Kisb, leilighedsviis el. paa Auction; courir le – de, staae Fare for, udsætte sig for den Fare; j'en prends le - sur moi, jeg tager Faren paa mig; les -s de la guerre, Kri- stegte paa smaae Træspid, saason gens Farer; au -, loc. ad. paa Slump, Ralvebrissel, Gaaselever v. f. v.; smal paa Lytte og Fromme, ubetæntsomt; Træspib.

à tout -, fige Reget, uben at 1 være vis paa om det er sandt, 1 at lægge nogen Bægt derpaa; des propos au -, à tout -, lab el. andet Ord falde, for at see, h leves det vil optages; par —, loc. tilfældigviis, þændelfesviis.

"Hasardé, e, p. og a. vovet; paa Spil; propos -, vel frit, let digt Udtryf, viande –e, Rist, toni giemt for længe, og degynder at

dærves.

"Hasarder, v. a. vove; fatte Spil; - une parole, labe et Drd fo for at see, poorledes bet vil cotag une expression, forføge at br et Ubtrpk, som ikke endnu er antag fig. og prov. – le paquet, probe-Lytte, inblade fig i et ufistert Fi tagende; v. pr. drifte fig til, ubsa fig for Fare; se – à dire qc., br fig til at fige Roget.

"Hasardeusement, ad. forbote paa en vovelig el. farefuld Maa

med Rifico.

"Hasardeux, se, a. forvoven, t flig; vovelig; farltg, farefuld.

"Hase, f. Punhare, Hunkanin. Hast(studialed), m.bruged fun i Ud arme d'-, Stødebaaben paa et lan Staft, Spybstage; v. [begamle Rome

Hastaire, m. (Anc.) Spyddrager b "Haste, f. (Anc.) langt Spub Landse; (Mon.) Spyd uden Spid langt Scepter (Attribut for te vi gisrende Guddomme).

"Hasté, e, a. (Bot.) bruges i Ubl seuilles hastées, landseformige

spydformige Blade.

"Hale, f. Paft, Purtighed, Jilfæ dighed; avoir —, have Paltværf; sail -, finde sig; avec -, en -, loc. a hurtigt, hastigt; à la –, ad. i Has med Jil.

"Haté, e, p. fremstyndet; tidlig fom har Hastværk; la saison est u peu -e, Aarstiden kommer noget til ligere end sædvanlig; il est extrême ment –, han har stræffeligt Pasiværl

"Hatelet, m. lille Spid.

"Hatelettes, f. pl. Slags Rette

ubsøre el. ende Roget i Past; v. pr. spinde sig; — le départ, fremstpnde Afreisen; - le pas, fordoble sine Stridt, gaae stærkt til; – les fruits, brive Frugterne tidligt frem; prov. on l'a bien -é d'aller, man har givet ham en dygtig Irettesættelse; (Ch.) le cers hale son erre, Hjorten flygter burrigt atted.

"Hateur, m. forh. Kiskenmester, som i det kongelige Kiskken havde Opspn med Stegen og sørgede for, at den blev færdig til rette Tid.

"Hatier, m. Stegebut.

"Hatis, ive, a. for tidligt moden; 11g. for tidligt udvillet.

"Hativeau, m. tidligt moden Pære el. Drue; pgs. tidligt modne Wrter. "Hativement, ad. for den almins

delige Tid (om Frugter og Blomster). "Hativeté, f. Frugts for tiblige Mos denhed, Blomsters for tidlige Udvikling; v. "Haubans, m. pl. (Mar.) Banterne

paabegge Sider af Masten; Hovedtoug. "Haubaner, v. a. (Maç.) gjøre Reeb fast til en Kran, for at holbe paa den, mens Noget hidses op; (Mar.)

giøre Louge fast til en Mast.

"Haubergeon, m. lille Pantserstiørt; Lehn, hvis Besidder fulgte Kongen i Krig med Pantser; prov. maille à maille se sait le -, ved at arbeide lidt og stadigt naaer man sit Maal; v.

"Haubert, m. Slags gammeldags Pantser, Pantserstjorte, bestaaende af imaa Jernringe (ogfaa: jaque de mailles).

"Hausse, f. hvad der tjener til at giere en Ting boiere; Underlægning; Træ paa en Fiolbue, hvorover Haarene spændes; Statspapirernes Stigen; jouer à la -, speculere paa Coursens Stigen.

"Hausse-col, m. Ringfrave, lille halvmaaneformig Messingplade, Insanteriofficererne bære i Frankrig nes denfor Halsen, naar de ere i Tjeneste;

pl. des hausse-col.

Stulbrene; le - des monnaies, Pen: genes Stigen (p. u.)

"Hâter, v. a. fremstynde, brive paa; | blive hoiere; sig. blive byrere; v. pr. bæve fig op, reise fig i Beiret; fig. blive overmodig; flare op; - les épaules, træffe paa Stuldrene; – le ton, have Stemmen; tale i en bybende el. truende Toue; giere ftorre Fortringer; pop. – le coude (ogs. – le temps), briffe dygtigt, driffe fig en Perial; - le prix du pain, fruc Prisen op paa Brobet; avoir une épaule qui hausse, babe en Stulber, som flager beiere op end ben anden; fig. og fa. - d'un cran, tiltage libt; prov. c'est un homme qui ne se hausse ni ne se baisse, bet er en Mand, som altid bliver den famme, fom bliver hverten overmodia eller forfagt; le temps se bausse, Beiret klarer op, det bliver boit Beir.

"Haussier, m. En, som speculerer paa Statspapirernes Stigen; En, som

fager Coursen til at stige.

"Haussoire, m. Bræt til at træffe op, som holder Bandet tilbage i en

Prouestuse.

"Haut, e, a. høi; høit beliggenbe; hævet i Beiret, opløstet; dyb; sting. rende, heiroftet; lybelig; fig. ftor, ubmærs ket; umaadeligt flor; flolt, overmodig, bydende; arbres à –e tige, bøisiame mede Træer; le – allemand, Bsitydst; le – pays, Psilandet, det Indre af Landet, som er længst fra Pavet og nærmest Flobernes Udspring; le -Rhin, Overrhinen; le - bout d'une table, den øverste Plads ved et Bord; il marche la tête-e, han gaaer meb kneisende Povet, med Povedet i Beiret; l'épée -e, med lostet Kaarde; la -e mer, rum Sø; la mer est -e, Havet staaer hoit, det er Hoivande; ogf Pavet er oprørt; le - mal, ben faldende Syge, Ligfald; être - en couleur, have en stært rød Ansigtsfarve; la –e trahison, Landsforræderi; le ca– reme est -, Fasten kommer fildigt; jeter les -s cris, udstøde høic Strig; fig. og fa. klage vidt og bredt, lydes ligen; nous n'avons jamais eu ensemble une parole plus -e que l'au-"Haussement, m. Forhsielse; le tre, vi have albrig havt nogen Strid-d'épaules, Losten el. Traffen paa sammen; être – à la main, være opfarende, rede til at gaae til Haands gribeligheder (v.); prendre le - ton, have cl. løste i Beiret; sig. forøge, antage en stolt, truende el. overmoopstrue; v. n. stige, gage i Beiret, dig Tone; la chambre -e, Overhuset;

le maltre des -es œuvres, Starpret-

"Haut, m. Poite; Overbeel, bet Overfie; Top, Spids; le – du corps, Overfroppen; le – d'une montagne, Toppen af et Bjerg; le – du pavé, Fortouget; sig. og sa. crier du – de sa tête, raabe el. strige af alle Aræster; tomber de son –, salbe saa lang man er; sig. salbe sra Styerne af Formbring; gagner le –, sipgte; traiter qu. du – en bas, behandle En med Overmod, med Daan; regarder q. du – en bas, betragte En med Foragt; il y a du – et du bas (el. des –s et des bas) dans la vie, Livet er blandet af Godt og Ondt, Sorger

og Glæber vandre tilhobe.

ŧ

"Haut, ad. hoit, hoit oppe; hoires stet; hovmodigt; reent ud, aabent; monter —. Stige boit, boit op; stige i Priis, løbe op; cheval monté - el. monté, bsibenet, uproportioneret Hest; fa. etre pendu – et court, blive bængt; haut le pied, ffynd dig, afsted! saire - le pied, tage Flugten, forsvinde plubseligen; mener un cheval – la main, ride en Heft med stram Tolle; fig. j'en viendrai à bout - la main, jeg **fa**l sætte det igjennem med Magt; il le porte –, han har flore Tanker om sig selv; han er ftolt af sine Pengc el. in Mang; parler –, le prendre –, tale el. svarc i en høi, hovmodig, bydende Tone; reprendre une histoire de plus -, begynde en Pistorie forfra; remonter plus -, gaac længere tilbage i Tiben; penser tout-, sige fin Mening reent ud; haut et clair, reent ud, uden at besmyffe sine Ord; eu-, ld-haut, loc. ad. opad; heroppe; ovenpaa; d'en -, de là-haut, ovenfra, ber oppe fra; d'en -, fra Dimlen; làhaut, i Himlen; en - de, pp. sperst oppe, oppe paa; fa. aller par – et par bas, vomere og larerc.

"Haut-à-bas, m. Bissekræmmer; v. "Haut-à-haut, m. Jagtraab, hvormed man kalder paa sin Kamerat; uben pl. schools schoo

"Bautain, e, a. hovmobig, fiolt, "Hautainement, ad. hovmobigen,

med Hovmod, p. u.

"Hauthois, m. Hobo; Hoboist; jouer du -, spille paa Hobo; omhugge for Liden en hoistammet Stov.

"Haut-bord, m. (Mar.) ftor ftb; Psibotos Etib; pl. des bords.

"Haut-de-chausses, m. Ri flæber; prov. og sig. cette porte le haut-de-chausses, denn er Mand i Huset, hun har n sige end Manden; pl. des hau chausses.

"Haut-dessus, m. (Mus.) Discant; pl. des hauts-dessus

"Haute-contre, f. (Mus.) Al sanger; pl. des hautes-contre.

"Haute-sutaie, s. hoistammet pl.des hautes-sutaies. [hautes-ju

"Haute-justice, s. Overret; ; "Haute-lice, s. Tapet, hvori S el. Aendegarnet er verticalt, el. virtet af Gilfe og Ulb; pl. des hilices.

"Haute-liceur el. haute-licie Forfærbiger af det Slags Te der kaldes haute-lice; En, som ler med samme; pl. des haute-lie

"Haute-lutte. f. bruges fig. i emporter qc. de haute-lutte, Roget med fior Overlegenhel Overmagt; pl. des hautes-lutte

"Haule-marée, f. Flodens f Standpuntt; pl. des haules-ma

,,Hautement, ad. driftigen; bei biarot; flolt; offentligen, reent 1,,Haute-paie, f. forboiet C

ben, som faaet en saaban; pl. hautes-paies. [gives Storsulti

"Hautesse, f. Poihed; Titel, "Haute-taille, f. (Mus.) ho norstemme; pl. des hautes-taille

"Hauteur, f. Poite; boit ligg Sted, Poi; Dyb; fig. Fasthed, Stol Overmod; tomber de sa -, falde lang man er; prendre la – de la i maale Pavets Opb; - d'un botai en Bataillons Opbde i Opstilli el. Antal af Geleder, hvori de opptillet; parler avec -, tale med S ped, Povmod; etre à la – d'une være under samme Bredegrad, en 🗩; être à la – du siècle, forf sit Aarhundrede, have holdt S med samme; cet acteur est à l de son role, benne Stuespiller er Rolle voren; pl. hovmodig Tale Opførsel.

"Haut-fond, m. (Mar.) Steb, h Havet flager lavt; Grund, som ng nasten op til Pavets Overslade (basfond cl. battures); pl. des hauts-fonds.

"Haut-gout, m. (Cuis.) trybtet, piquant Smag paa Retter; pl. des

hauts-gouts.

"Haut-justicker, m. Gobsherre, som har den boieste Jurisdiction i sit Die

firici; pl. des hauts-justiciers.

"Haut-le-corps, m. Spring, fom en Heft giør; fig. og fa. Bevagelse af Forundring, Overrasselse el. Medynk: faire un -, springe i Beiret, fare op af Forbauselse; pl. des haut-le-corps.

"Haut-le-pied, m. Officeer, som har Opsyn over Armeens Transports vasen; En, som itte har nogen fast Stilling, men kan reise naar han vil; pl. des haut-le-pied.[Spge; uben pl.

"Haut-mal, m. Ligfald, falbende "Hauturier, ère, a. (Mar.) bruges i Udtr. pilole -, Styrmand yaa rum Ss; navigation -ère, lang Spreise over det flore Pav.

"Have, a. dleg, mager, guffen.

"Havir, v. a. svide en Steg over en altfor stærk 3lb, uben at den berfor bliver mor indvendigen; v. pr. va v. n. blive forbrændt; v. p. u.

"Havre, m. Søhavn; især en saas

dan, som udtørres i Edden.

"Havre-sac, m. Randsel, Tornister;

pl. des havre-sacs.

"Haye (La),s.f. Paag i Reberlandene. "Hé, int. ih! hør! bruges almins deligen til at udtryffe en Tiltale, el. en Slutningöfølge; undertiden gjentages d. Interj., for at ubtryffe Bis fald: bé, bé! nu vel.

"Heaume, m. Hielm til at bedætte

Poved, Hals og Ansigt; v.

Hebdomadaire, a. ugentitg, som

udkommer hver Uge.

Hebdomadier, ère, s. en Geiftlig, som har Uge i et Kloster el. Domfapitel.

Héberge, f. (Pal.) Hölben af en Bygning, ber er opført til en Mellem= muur; den Deel af en Muur, som er falles for 2 til hinanden opførte Wygninger; p. u.

Héberger, v. a. herbergere, give

Logis; modtage hos fig; fa.

Hébétation, f. søvet Tilstand.

Hébéter, v. a sløve, gjøre dum el. tosset; v. pr. sløves, blive stupid.

Hédichet, m. Porsigte; Rorsigte.

Hébraique, a. hebraiff.

Hébraisant, m. en Extd, som stuberer Debraist.

Hébraïser, v. n. flubere Bebraift; antage Pedræernes Meninger og Forscregen bebraiff Talemaabe.

Hebraisme, m. bebraift Idiotisme, Hébraïste, m. En, som hat grun-

dia Rundstab i Hebraist.

Hébreu, m. det hebraisse Sprog; fig. og fa. ce que vous dites est de l'- pour moi, jeg forstaaer itte, hvad De der siger; ogs. a. m. le texte -, den hebraiste Text. [Shetlands:Perne.

Hébrides, f. pl. Prinep:Perne og Hécatombe, f. (Ant.) Offer of hun-

drede Opr.

9

"Hèche, f Bognhave el. Sibestpffe

med Tremmer til en Karre.

Hectare, m. Maal Agerland paa 10,000 Dvabratmetre cl.omtrent96,000 Ovadratiod.

Hectique, a. (Méd.) bruges i Udtr. sièvre –, Snigfeber (f. étique).

Hectogramme, m. hundrede Grams

Bæat.

Hectolitre, m. Maal paa hundrede Litre el. 2,9174 Kubiffod.

Hectomètre, m. hundrede Wetre.

Hederee, f. Bebbenbeharpir.

Hédisarum, m. (Bot.) Esparsette. Gødfløver.

Hégire, f. Muhamedanernes Tids. regning (fra 622 efter J.-C.), Pegira; Pedschra.

Heiduque, m. Heidut, ungarst Infanterist; Tiener klæbt paa Ungarst.

"Hein, int. hvorledes! Intersection, pvormed der spørges.

Hélas, int. al! s. m. Piertefut, Udbrud af Klage.

"Héler, v. a. (Mar.) praie, tile raabe et Stib i Søen.

Hélianthe, m. (Bot.) Solfitte. Hélianthème, m. Jordæble (topi-

nambour).

Héliaque, a. (Astr.) bruges i Udtr. lever -, en Stjernes Tilspnekommen kort før Solens Opgang; coucher -, en Stiernes Forduntling at Solprage lerne.

Hélice, f. (Géo. og Arch.) Strue linie, Sneglelinie; (An.) bet pore Pre-

Hélicorde, a. (Géo.) struebannet. Hélicon, m. Bjerg i Beotien, hellis get Apollo og Muserne; sig. parvenir au sommet de l'..., opnage fior Judest som Digter.

Hélicosophie, f. Aunst at trasse Sneglelinier paa en Plan.

Héliocentrique, a. (Astr.) seet el. beregnet fra Golens Centrum.

Héliomètre, m. (Astr.) Instrument til at maale Golens og Planeternes Diametre.

Hélioscope, m. (Astr.) Golfüstert. Héliotrope, m. (Bot.) Seliotrop; Solfisse (tournesol); f. (Min.) Slags Jaivis. [hélice).

Hélix, m. (An.) det pore Pre (s. Hellenique, a. hellenist, gammelgræft; s. m. det Gammelgræfte.

Hellenisme, m. græft Itiotisme, særegen Talemaabe i betGammelgræffe.

Helléniste, m. hos de Gamle: alexans brinst Isbe, som talte Sproget i Septuaginta; en Isbe, som fulgte græfte Stiffe, og en Græfer, som antog den jødiste kære; nu: en kærd, som er kyndig i det Græfte, el. en Stribent, ber bruger græfte Bendinger.

Hélose, f. (Méd.) Dicnspgdom, som bestaaer i at Pielaagene krænge sig.

Helvétique, a. schveitscrst.

Hom, int. hm! beiba! Interjection, hvormed der spørges el. kaldes.

Hémaphobie, f. Blodsty, Frygt for at see Blod. pierre -.

Hématite, f.(H. n.) Blodften ; ogf. a. Hématocèle, f. (Chir.) Blodbrot.

Hématologie, f. (Méd.) Lære om stens Overgang til Blod. Hématose, f. (Méd.) Raringssaf: Hématurie, f. (Med.) Blodpissen. Hémérocalle, f. (Bot.) brandguul Lilie.

Hémi, Ord, som begynder stere techniste Udtryk og betyder: halv.

Hémicycle, m. Halvcirtel; halvcirkelformigt Amphithcater for Tilhørere.

Hémiplégie el. hémiplexie, f. (Méd.)

Lamped i det halve Legeme.

Hémiptère, m. (H. n.) halvvinges dæffet Insect; a. halvvingedæffet

Hémisphère, m. Halviugle, Halvs decl af Himmelgloben el. af Jords kuglen. [af en Halvkugle.

Hémisphérique, a. som har Form Hémisphéroïde, f. halvfugledans net Figur; ogs. a. halvkugleformig.

Hémistiche, m. Halvbelen af et alexandrinst Bers.

Hémodie, f. (Méd.) Dmbed (derne, forgarlaget af **Blobet**.

Hémophobie, f. s. bémaphob Hémoptoïque, a. (Méd.) som ter Blod.

Hémoptysie, f. (Méd.) Blodsppt Hémorragie (bebre: hémorrha f. Blodfiprining, Blodtab.

Hemorroïdal, e, a. (Méd.) be rende til den gyldne Aare el. mende af samme; pl. m. —daux.

Hémorroïdale, s. Blodaare ta Enbetarmen; (Bol.) Svaleurt.

Hémorroides, f. (Méd.) smer Svulft om Endetarmen, den gp Aare; – sèches, den blinde gyldne A

Hémorroïsse, f. Ovinde, son spg af et Blodtab (bruges kun Ovinden, der helbrededes af Zefu

Hémostasie, f. (Méd.) Blo Standsning (ogs. hémostate).

Hémostatique, a. (Méd.) blot lende; m. blodstillende Middel.

Hendécagone, m. (Géo.) Eu fant; a. ellevekantet.

Hendécasyllabe, m. Bers bestage af elleve Stavelser; a. ellevestavcl "Hennir (ubt. "hanir), v. n. vrin

"Hennissement (ubt. "hanis ment), m. Brinsten. pert

Hépar, m. (Chi.) Svovellever, Hépatique, a. henherende til Le ren; (Bot.) f. Leverurt; Slags b!

Anemone. Hépatite, f. (Méd.) Leverspado Leverinflammation; (Min.) Leverster Heptacorde, m. spostrenget Ly1

spotonet Scala.

Heptagone, m. (Géo.) Spokar (Fork) Fæsining, forsvaret af 7 L stioner; a. spokantet.

Heptaméron, m. Bart, indbei

cfter de 7 Dage.

Heptandrie, f (Bot.) spende Clas af Linnees System med 7 Støbnaal en tveksønnet Blomst.

Heptateuque, m. de 7 første Bøg

af det gamle Testament.

Héraldique, a. henhørende til H raldiken el. Baabenkunsten.

"Héraut, m. Herold.

Herbacé, e, a. (Bot.) som er ble

og ikke træet (om Planter).

Herbage, m. alle Slags Urter Græs (i disse to Betydninger mee i pl.); Græsgang.

Herbager, ere, . En, som byrter, plutter og sælger Urter.

Herbageur, m. Oprfer af Urter.

Herbageux, se, a. (Agr.) græsrig; som frembringer Urter og Græsarter (om et Jordsmon).

Herbault el. herbaut, m. (Ch.) Hund, som styrter sig over Wildtet

med altfor flor Hidfighed.

Herbe, f. Urt; Græs; du blé en -, Korn, som endnu er grønt; prov. manger son blé en-, fortære sine Indiagter forub; c'est un docteur en -, bet cr En, som fluberer for at blive Læge; un ministre en -, en vordende Minister; prov. og fig. couper l'sous le pied à q., fortrænge En; mauvaise - croft toujours, Ulrudt for, gaaer iste let; il a marché sur q. mauvaise herbe, han er i ondt kunc, der maa være tilstødt ham noget Ubes bageligt; l'- sera bien courte, s'il ne trouve de quoi brouter, han vil altid vide at flage fig igiennem, at staffe fig Opholdet; employer toutes les -s de la Saint-Jean, anvende alle optænkelige Midler; ce cheval prendra (aura) quatre ans aux -s, benne Peft bliver 4 Aar til Foraaret. [Vildsvinet).

Herbeiller, v. n. (Ch.) græsse (om Herber, v. a. udbrede paa Græßs

fet for at blege.

Herberie, f. Korblegdam. Herbette, f. fort og tyndt Græs (bruges især i Poesi: danser sur l'-).

Herbeux, se, a. bevoret med Gras. Herbier, m Herbarium, Samling af tørrede Urter; Bog, som handler om Planter; første Mave hos de brøvinggende Opr; pl. (Pe.) Græsplette midt i Bandet, hvor Fistene the hen.

Herbiere, f. Kone, som sælger Urter. Herbivore, a. (H. n.) urteæbende.

Herborisation, f. Urtesamlen, Botanisering; naturlig Tegning el. Efterligning af Planter paa en Stren.

Herborisé, e, p. og a. stribet af Naturen, som om det var tegnet med Planstaniscre. ter (om Stene).

Herboriser, v. n. samle Urter, bos Herboriseur, m. En, som botaniserer.

Herboriste, s. Mand el. Ovinde, som sælger Lægeurter, el. som forstaaer sig paa dem; En, som botaniserer.

Herbu, e, a. begroet med Græs.

"Hère, m. Usling, Stymper; bruaes fun i Ubtr. pauvre —, staffels Diavel; (Jeu.) Slags Sortepeer (ogs faa: l'as-qui-court). arves.

Héréditaire, a. arvelig; som nebe Héréditairement, ad. ifsige Arberet. Hérédité, f. Arveret; Arvelighed;

en Afrøds Efterladenstab.

Hérésiarque, m. Begynder el. Stif. ter til et Rjetteri.

Hérésie, f. Rjetteri; fa. afvigende Lære el. Mening; prov. il ne fera point d'-, hans Forstand stiffer iste dybt.

Hérésiologue, m. Forfatter, som

har strevet om Kjættere.

Héréticité, f. (Did.) Kjætteragtige hed, det Riætterste i en Mening.

Hérétique, a. kjættersk; s. Kjætter. Hérigoté, a. m. (Ch.) chien -, Zagthund, som har et Mærke paa Bagbenene. [en Jagthunds Bagbeen.

Hérigoture, f. (Ch.) Marke paa "Hérissé, e, p. og a. børstet, stiv som Børster; fig. stivfindet. egenfine big; bedæffet af el. befat med frems ragende Gienstande; fuld af Bansteligheder; c'est un homme—, det er en Mand, som det er vanskeligt at fomme tilrette med; la vie est -e d'épines, Livet er fuldt af Torne; un pédant - de grec et de latin, en Pedant, som altid eiterer græste og las tinste Flostler; (Mil.) un front -, en Front forsvarct of Basonetter.

"Herisser, v. a. reise i Beiret (om Haar, Børster, Fiær); bedække, besætte, rage frem paa; fylde med, ideligen. anbringe; v. pr. reise sig; le lion hérisse sa crinière, Løven reiser sin Man; des rochers hérissent la montagne, Klippestyffer rage frem paa Bjerget; - son style de citations, overfylde fin Stül med Citater; (Mac.). – un mur, kline el udspække en Muur (1 d. Betydn. ogs. hérissonner, v.).

"Hérisson, m. (H. n.) Pindsviin; (Méc.) Rambjul; (Mil.) Slagbom, besat med Jernpigge, foran en Stads Porte.

"Hérissonne, f. (H. n.) Larve, besat med Børster; fig vrantent og trættefjært Fruentimmer; a. knarburn, tivagtig.

Héritage, m. Arb; Arvepart, Arvegods; Arvelod (urørlig Eiendom).; Hercotectonique, f. Besæstningstunst. prov. og sig. promesse de grand. n'est pas -, paa de Stores Lefter flat | (Hydr.) sontaine de -. Deron

man itte bygge.

Hériter, v. n. arve; – de son oncle, arve efter fin Oncle; - d'une grande fortune, arve en stor Formue; bruges fom v. a. naar der kommer 2 Stps telset: il n'a rien-é de son père, han har Intet arvet efter fin Faber.

Héritier, ère, s. Arving; Barn,

Livsarving.

Hermaphrodite, m. Person af tvenbe Kien, Ivetulle; a. (især om Opr og Planter).

Hermeline, f. (H. n.) Zobel.

Herméneutique, a. (Did.) bruges kun i Udtr. l'art -, Runst at fortolle de hellige Strifter; s. f. Fortolinings tunst.

Hermétique, a. aldymistisf Udtr. angaaende Meiallernes Forvandling;

bermetiff.

Hermétiquement, ad. paa bermes tiff Maade, tilluffet ved Smeltning, lufttæt.

Hermine, f. (H. n.) Permelin; Permelinsskind; (Blas.) et af de 2 Feldt i et Baabenmærfe.

Herminé, e, a. (Blas.) som har en Sølvbund med sorte Stænk.

Herminette, f. s. erminette.

Hermitage, m. s. ermitage.

Hermite, m. f. ermite.

"Herniaire, a. (Chir.) vedkommende et Brok; chirurgien -, Broklæge.

"Hernie, f. Brot; Tarmebrot.

"Hernieux, se, a. som har et Tar: mebrot. spenhørende til Juecedrerne.

Herniole, f. (Bot.) Broturt, Plante "Hernutes, m. pl. Hernbutter (frères

moraves); undertiben ogf. i sing. Héroicité, f. Peltemod (bruges især om Pelgene, cliers bedber bet: hé-

roisme). [pl. héroï-comiques. Héroi-comique, a. beroisscomist;

Héroide, f. Peroide, Peltebrev. "Hérolfier, v. a. sætte i Rang med Pelte; plais.

Héroine, f. modig, hoihjertet Dvinde; Peltinde el. Povedperson i et Digt.

Hérolque, a. heltemæsfig; heroist; (Méd.) meget fraftigt el. virksomt (om Lægemidler). [Pelteviis. Hérorquement, ad. heltemæsfigt, paa Héroisme, m. Peltemod; Sjæls Bribed.

"Heron, m. Heire; Beirefjeder; den nordlig tempererede Zone har

Slags Bandspring opfundet af H

"Héronneau, m. ung Peire. "Héronnier, ière, a. (Fauc rettet til Peirejagt; fig. og fa.

og mager, bølbenet v. tous. "Héronnière, f. Steb, hvor

rerne bygge Rebe.

"Héros, m. Palvgud; Pelt; vebperson i et Digt el. i en Beg hed; holhjertet Mand af fast Ct teer; Gjenstanden for Ens Beunds fig. og fa. vous étes son -, T hans Helt, ben, som han altid ri

"Herpe, f. (Méd.) Slags Ubstæt; (Mar.) Gallions Ribbe

Slags Trægelænder.

Herpes-marines, f. pl. visfe ducter, Pavet opkaster, saasom Ri ler, Rav o. desl.

"Hersage, m. Parvning.

"Herse, f. Parve; Faldgitter lem Træffebroen og Fæstningspor Slags trekantet Trælpsestage i ter; (Mar) Toug til at fasigsøre S tene; - de gouvernail, Roerstrop.

"Herser, v. a. harbe.

"Herseur, m. Wand, som bart "Hersillon, m. Bræt, besat 1 Diage.

Hésitation, f. Stammen; Uvist Raadvildhed, Tvivl, Batlen, Betænfni

Hésiter, v. n. stamme i sin Ta være raadvild, vakle, betænke sig; n'hésita point à répondre, ban tænkte sig ikke paa at svare.

Hesper el. vesper,m. (Astr.) 五代 fiserne. [Italien og Romernes Spanis

Hespérie, f. (Anc.) de gamle Grafes Hesse, f. Desfen. [néol. for courtisal Hétaire, f. Stisge bos Græfern

Hétéroclite, a. (Gr.) afrigende f almindelige Regler; flg. og fu. 16 terlig, besynderlig, sælsom.

Hétérodoxe, a. afdigende sta firidende imod den sande kære; 2. 1 Brangtroende.

Hétérodoxie, f. brang kare.

Hétérogène, a. (Did.) uligearte ueensartet, heterogen. [Ueensartethe

Hétérogénéité, s. Uligeartethe Hétérosciens, m. pl. (Géogr.) Fo teflag, som om Midbagen have Sty gen til en mobsat Side: Beboerne masse de -, Hierbust af Heirens Pale; | Styggen imod Nord, og be i ben spi 13

lig tempererede Zone have Styggen imod Spb; undertiden ogf. sing. [ferne.

Hetman, m. Povding hos Rosak

"Hetre, m. Bog, Bogettæ.

"Heu, inc. Udbrud at Angst, Utaak modighed el. Beundring; . m. flad. bundet Fartsi paa UN Conder med een Maft.

Heur, m. lpsteligt Tilfalde; bruged nu fun i Udir. il n'y a qu'heur et malheur en ce monde, Alt i benne Berden beroer paa Dændelkn; den Encs Dob er den Andens Brod.

Heure, f. Time; Rloffeslet; Times tal paa Uhrstiven; en vis bestemt Lid; Oststime (med ct Eiendomsadj.); pl. Horaerne, Stundgubinderne; Bonnebog; quelle - est-il? dites-moi quelle - il est? bvad er Aloffen? stig mig, boad Alossen er? il est trois —s et demie, Rlossen er halb tre; il est quatre -s moins un quart, den er 8 Ovarteer til 4; il s'en va cinq -s, ben gager til 5; å deur -s de nuit, 2 Timer efter Golens Redgang; deux -s de jour, 2 Timer efter Golens Opgang; à 3 -s de relevée, Ri.3 om Eftermiddagen; à une - indue, for fildig, efter at Alle ere gaacde til Sengs; til ubeleilig el. upaksende Tid; arriver a la bonne -, fomme til rette Tib; de bonne –, tibligt; de meilleure –, tidligere; la belle - pour arriver, er det Tid at komme paa! a cette -, nu; tout à l'-, strar, om et Pieblik; nylig (ogf. tout à cette –, men sielden); à l'- qu'il est, i dette Dieblik; nus omfunder; sur l'-, siebliffeligen; pour l'-, for narværende Tid, for Pieblik tet; mettre une montre à l'-, prendre l'-, stille Uhret rigtigen; il m'a donné – à cinq –s, han har sagt mig til til Rl. 5; prov. chercher midi à quatorze -s, søge Bansteligheder, hvor der ingen er; être sujet à l'-, iffe være Herre over sin Tid; prendre un ouvrier à l'-, leie en Arbeider time bus; passer un mauvais quart d'-, møde en Ubehagelighed; il a de bons et de mauvais quarts d'-, pan er iffe altid eens, ban er lunefuld; le quart d'- de Rabelais, det Dichlit, ba man stal betale boad man har fait rien qu'à ses -s, han girr Intet ning (cube). uden til fine bestemte Tider; han vil

itte lade fig forstyrre i fin sædbanlige Cont; -s de loisir, -s perdues, Fritimer; à ses —s dérobées, i den Tid, man kan unddrage fra kit Arbeide; c'est un ami de toutes les -s, det er en Ben, som altid er velkommen; son – n'est pas encore venue, hans Tour er isse endnu sommen; hans fibste Time er endnu iste slaaet.

Heureusement, ad. beldigen; i en

lyttelig Time; lytteligviis.

Heureux, se, a. lyttelig; heldig; glad; begunstiget af Sticknen; fordeelagtig, gunflig; fortrinlig, udmærtet; vivre -, leve lyttelig; être - au jeu, have Peld i Spil; — en tout, heldig i Alt; je suis – de vous être utile, det glæder mig at kunne bære Oem til Rytte; avoir la main -se, have Lytten med sig; have Held i Spil; tage godt af i Kort; d'-se memoire, af boisalig Ihukommelse (om Fyrster); les - du monde, Ber bens Rige og Mægtige; prov. à l'l'-, Epsten isger gjerne den Epstelige: pvor der allerede er, kommer Mere til.

"Heurt, m. Stød; Nærte af Stødet. "Hourtequin, m. (Art.) Stobesern

paa Arcien at en Lavette.

"Heurter, v. a. fisbe, fisbe imob, flobe til; fig. saare, frænte; ftribe imod; v. pr. støde sig; støde paa hinanden; v. n. fisde imod, Isbe imod; banke paa Oøren (i d. Betydn. alminbeligere: frapper); - l'amour-propre de q., saare Ens Egentsærligbeb: cela heurte la raison, det strider imob Fornusten; – q. de front, sige En imod; - contre une pierre, støbe imod en Steen; prov. et fig. c'est - la tête contre la muraille que de lui vouloir persuader qc., det vil være meget vansteligt at overbevise ham om Moget; - à toutes les portes, ansøge Alle, sætte Alt i Bevægelse for at opnase fit Maal

"Heurtoir, m. Pammer paa en

Oør (v. nu: marteau).

Heuse, f. (Mar.) Pompetang; pl. (Ant.) Jernsto (ogf. pedieux).

Hexacorde, m. Instrument med 6

Strenge; Scala paa 6 Toner.

Hexaedre, a. (Géo.) fersibet; s. m. npdt; et ubehageligt Dieblik; il no Legeme, som har 6 lige Sider, Tær-

Hexagone, a. (Géo.) sertantet;

s. m. Serfant; (Fort.) Fæfiningsvært med 6 Pastioner.

Hexametre, m. Perameter; ogs. a. vers -, serfodet Bers.

Hexandrie, f. (Bot.) & Classe af Linnées System med 6 Stsvnaale i en tockjønnet Blomft.

Hiatus (s udtales), m. Piatus, en Entevotals Sammenfist met Begynbelsesvofalen i det følgende Ord.

"Hibou, m. Ugle; fig. tungfindigt Menneste, som flyer Selstab, en Mennestesty; il sait le -, han holder sig assides i Selstab og tager itte Deel i Conversationen; une retraite (cl. un nid) de hiboux, en Uglerebe, et øde forfaldent Slot, en Ruin.

"Hic, m. Anube, Hovedvanstelighed; c'est là se hic, deri stiffer Anuden.

Hidalgo, m. spanst Abelsmand, som nedstammer fra en ægtedristelig Slægt.

"Hideusement, ad. fræsteligt, af meliat

"Hideux, se, a. hæslig, overors dentlig styg, afstyelig, græsselig.

"Hie, f. Rebstab til at nedramme Brostene, Jomfru (ogs. demoiselle); Redstab til at nedramme Pæle (ogs. [tit (ébulus). mouton).

Hieble, f. (Bot.) Sommerhplo, At-"Hiement, m. (Charp.) Lyd af en Kran, naar Byrber hidses op; Redramning af Broftene og Pæle.

"Hier, v. a. nedramme Broftene

el. Pale.

Hier, ad. igaar; - au soir, igaar Aftes; avant-hier, iforgaars; d'- en huit, om otte Dage fra igaar af; nous ne nous connaissons que d'-, vi have kun kjendt hinanden i kort Tid.

Hiéracite, f. (H. n.) kostbar Steen, [febre. Dogesteen.

Hiéracium, m. (Bot.) Prnesie, Mus .,Hiérarchie, f. Englenes gradvise Orben, Autoriteternes gradvise Rangfølge; Kirkeregiering, Præstevælde.

"Hierarchique, a. henhørende til Dierarfict. sbierarkist Maade.

"Hiérarchiquement, ad. paa en "Hiérarque, m. Prælat, Medlem af Hierartiet.

Hiératique, a. angagende de hellige Ting, henhørende til Præsterne; caracteres -s, Strifttegn, som tun tunbe Fabel; on vous a sait une -, læses af Præsterne (s. démotique). Hiéroglyphe, m. Billedstrift.

Hiéroglyphique, a. penpsi Billedstriften.

Hiérologie, f. Aspandling lige Gjenstande; Brudevielse bi fer og Jøder.

Hiéronique, a. (Ant.) bel visse romerste Lege til Guderned s. m. Geierherre i be hieronist

Hiérophante, m. (Ant.) ? præft ved Mysterierne i Elci nogle andre græffe Templer.

Hilarité, f. stille Glate; p uventet Munterbed.

"Hile, m. (Bot.) Ar paa (Marke af bet Steb, hvorved fast til Planten.

Hiloire, f. (Mar.) Stjærstot ket; m. pl. Indfatning om Luger [til at flandie (

"Hinguet, m. (Mar.) Styl Hippiatre, m. Bestelage; p. Hippiatrique, f. Peftelagefu Hippocampe, m. (H. n.)

Havfist; pl. (Myth.) Seguberner Hippocrène, f. (Myth.) Ni Kilde paa Pelicon; il a bu de de l'-, ban bar Digtertalent.

Hippodrome, m. (Anc.) Pl Desteveddelsb. [ई भे भिन्दे]

Hippogriffe, m. (Myth.) be Hippolithe, f. Deftebezoar, Steen i Befiens Blære el. In

Hippopotame, m. (H. n.) [3] Davhest, Rilbest.

Hirondelle, f. Svale; pra fig. une – ne fait pas le print en Svale giør ingen Sommer aar), et enkelt Erempel beviser

Hispide, a. (Bot.) befat mel og tyndt fordeelte Haar; fig. vr "Hisser, v. a. hidse, traffe ret; (Mar.) beise.

Histiodromie, f. Runst at sci Hickly af Geil, Somandskunst.

Histoire, f. Historie; historist hed; Fortælling; Eventyr; Best af Naturgienstande; fa. à ce q l'-, efter bet, der fortælles; je bien son –, jeg kjenber gobt har Liv og Levnet; voild mon -, ! de l'-, det Mærkeligste i den hel givenheb; - que tout cela, bet har bittet Dem Roget paa 26 voilà bien des —s, bet er mangi

baveiser, mange Vansteligheber; - na- | som angriber Peiren i Fingten, el. jager turelle, Naturhistorie.

Historial, e, a. historist; pl. -riaux; v. Historien, m. Piptonepriver; juns vel Fortæller, som ifte anstiller Be tragtninger over Begivenhederne.

Historier, v. a. udimptte med imaa Sirater; bruges meest i le part. passé.

Historieue, f. lille Pistorie, Fortælling af et lille Eventpr el. en ubes tydelig Begivenhed.

Historiographe, m. en af Regictins

gen udnævnt Pistoriestriver.

Historique, a. historist; sand, virtelig; berømt; s. m. simpel og omstæns delig Fortælling af Begivenheber.

Historiquement, ad. overeensstems mende med Historien; simpelt forfalt uden alle Forstsonnelser. [Stuespiller.

Histrion, m. Gøgler, Harletin; flet Hiver, m. Binter; Binterfulde; fig. l'- de l'age, Alberdommen; il n'a pas desoin d'un sort -, der behøves ingen haard Binter for at giøre Ende paa hans Dage, saa svag er han; hans Sager ere saa sorstprrede, at bet mindste Upeld er not for at ødelægge ham; prov. mi-mai, queue d'hiver, i Midten af Mai faaer man ofte et Eftersmæt af Binteren. let Land.

Hivernade, f. Ophold om Binteren i Hiverpage, m. (Mar.) Overvintring, Lid, Fartvierne ligge i Vinterhavn; Pavn til at ligge i. om Binteren; (Agr.) Tilberedelse af Jorden før Binterens Romme. [teren; pl. -naux.

Hivernal, e, a. henhorende til Bin-Hiverner, v. n. overvintre; v. a. ploie el. tilberede Jorden for Vintes rens Komme; v. pr. udsætte sig for den første Kulde, for at vænne sig til Binteren (p. u.).

"Ho, int. hei! her engang! ubtrykfer ogsaa Beundring, Forbauselse, Viis=

billigelse: ih! oh! ho! ho!

"Hobereau, m. Kærkefalk; fig. lille

Landsbyjunter; plais.

"Hoc, m. Glags Spil, hvori ber ere 6 Kort, som stiffe alle de andre; iffe fan plaae mig teil, hvorpaa jeg er vis; v.

"Hoche, f. Sture, Inbinit.

"Hochement, m. bruges fun i Ubir. - de tête, Rysten med Hovedet.

"Hochepied, m. (Fauc.) forste Kast,

den op.

"Hochepot, m. (Cais.) Slags Ragout of haftet Oretisd med Kaplanier, Roer, o. dest. [(ogf. bergeronnette).

"Hochequeue, m. (H. n.) Bipstjert "Hocher, v. a. ryfte; - in nuque, flaae med Raffen (Tegn paa Miebilligelse cl. Ringeagt); — le mors, la bride à q., søge at oplive el. tile monde En.

"Hochet, m. Mangle; fig. (især t pl.) Legetsi; il y a des -s pour tout age, hver Alber har fin Morstab.

"Hogner, v. a. Hande, brumme; iges tun i pla pop. p. u. Hoir, m. (Prat.) Livsarving; bru-

Hoirie, f. Arvepart.

"Hold, int. heida! hor! saa sagte! hold op! s. m. mettre le –, gjøre Enbe paa en Trætte, stille Parterne, som trættes, tilfreds. Dit.

"Hollande, J. Holland; m. hollands "Hollander, v. a. præparere Pen-[Saver og Skitte. nepojer.

"Hollandiser, v. a. give hollandste Holocauste, m. Isbernes Brændoffer.

"Holstein, m. Polstein. sel. Viistillid. "Hom! int. hm! Udbrud af Tvivl "Homard, m. (H. n.) Dummer.

Hombre, m. Chombrespil; Choms brejpiller: Liommelig Moralpræt.

Homélie, f. Prædiken; fig. kjeds Homicide, m. Morder; Mandbrab; a. morberst, dræbende; sg. etre – de soi-meme, stelægge fin Pelbred i Ub. ivævelser.

Homicider, v. a. bræbe; v.

Hommage, m. Lehnspligt, Pyldest; fig. Underdanighed, Wrbsdighed, Wres frygt (i d. Betydn. især pl.); Gave, stjænket af Ærbørighed; rendre la foi et –, ydc Tro og Hyldest; rendre - à la vérité, sige Sandhed; rendre ses -s à q., offrir, présenter ses -s, faire agréer ses -s à q., bringe En sin ærbødige Hilsen, forsistre En om fin Vervodighed; saire—à q. de qc., fu. cela m'est -, det er Noget, som forære En Roget til Tegn paa Agtelle el. Wrbsdighed.

Hommagé, e, a. (Féo.) som eles

som et Lehn, forlehnet.

Hommager, m. (Féo.) Basal, ber har Roget som Lehn; ogs. a. vassal -. Hommasse, a. mandlig (bruges tun om Fruentimmer); ollo ont -, fun dieposs, Mennefet frager, Gub far et manbligt Bafen; bun er fom il y a groude différence d'en Manb.

Bamene, m. Meuneffe; Dantioll; Bigtemant; borent Mennefte; Manb of fast Characteer; it y a toujours do l'- dons nos ections, ber blanber fig altib noget Meuneffeligt i vore Danblinger; be montrer -, bife fig faft. manthaftig; c'est un - sans ficon, bet er en ligefrem Danb, fom iffe giet mange Dmitanbigheber; c'ont un - fort interieur, bet er et meget bybb tenfende Preneffe; dépositier la vieil -, aflagge ben gamle Abam, be gamle Baner; nne bonne tete d'-, et gebt Bonet; um bon emur d'-, et gobhiertet Rennefte; une bonne pâte d'-, et gobt Puffrigt Di.; un - de bien, et reckaffent IR.; un ban -, et gobt IR.; un bonhomme, en enfolbig Ctaffel; en Manb til Narene; c'est un paurrs -, bet er en Siaffel; un petit bout d'-, et klie De.; et fragt, ufetoftenbigt De.; c'est le dernier des-s, bet er bet foragteligfte M.; un - nouveau, en Wand af ringe Derfomit, fom hat gort Lylle; c'est mon -, bet er ben Danb, jeg fan bruge; en Danb efter mit boveb; ben Danb, hvorom ber tales; c'est un - fuit, bet er et borent Menneffe; e'est un - å tont, bet er en Manb, fom er Pillet til Alt; il oot - & a'on venger, han er Mand for-at barone fig; c'est un - à ménager, bet er en Rand, man maa holbe gobe Miner meb; - du monde, Berbensmanb; du jour, Mobeherre; - du roi, en Mant, fom bar et Doero for Rongen; - de poorre, Rrigemanb; - d'épee, Rriger; - d'egline, en Beififig; - de robe, juribiff Durighebeperfon; - do lettres, Bibenffabemanb; - de meller, Daanbvartomand; - d'état, Statsmand; - du pied, Infanterik; - d'offaires, Beftyrer af End Braanfer el. Forreininger; Dunshovmefter; Commissionatt; - do paille, en inteb figenbe Perfon, en Danb, fom fun toaner fit Rabn 21 Roget; - de soc | mille -, condition -, geb Zamilie, ; ot de corde, en Galgraftet; - de Diou, wut de Dien, tout en Diou, en Gubs bolig Potragelse; excuse -, eine Mand, en gubirpgiig Mand; d'- d'hou-neur, en - d'houveur, pan Meredord; autagelig Belouning; longueur..., -6 de conleur, Mulatter; - den bois, firmtielig Langde; habit..., somme Drang-Utang; prov. I'- propose, Dien i Lizbuing, passende til Ginti og 112

er bor gorthel pas Menneffe d'- porto verte, Arbeibet gane naar man felb er tilftebe; Lar I'm lant vont as terre. jo bi En er, befto bebre ipffed band (9)

Monnomtrique, a. (Géo.) izilet Centrum (ogf. concentr

Homogéne, a. (Did.) cenda: geartet.

Homogénélié, f.(Did.) Genéa: Homologation, f. (Jur.) E ubftebt Act.

Homologue, a. (Géo.) cend(ig Homologuer, v.a. flablatte for: Homonyme, a. (Gr.) fom har e beube Rava men forfiellig Berp a. m. Drb, ber lyber fom et men bar en anben Betybning Person, ber har samme Rabn s anben.

Bomonymie, f. (Gr.) Dtb# 1 i Lob unber en bobbelt Betveni Homophonie, / Louers Can [næfe (f. jonci mightb.

"Banchets, m. pl. Pinbefpil, @ "Hongre, m. Ballat.

"Hougrer, v. a. lastrere en Ç "Hongrie, f. Ungarn. "Hongrie, f. Ungarn. "Hongrois, e., a. ungarft; s. "Hangroyeur el hangrieur, m

fom tibereber Eater paa ungerft IV. Boundte, e. erlig, triffaffen, lig; ferbelig, anftenbig; fommelig. fenbe ; tæffelig, fvarenbe til Ens @ el. Stilling; boffig, bannet, beiog gen (1 b. Betpbn. airb bag Cubf.); a. m. bet Rettafne, Dp un - bomme, en filfelig, reift. Manb; en Manb af gob Stanb; bomme -, en hoftig, ferefomme Danb; -a gans, fhifrlige golf; a d'-a gens (el. des -a gens) p tout, ber er ftiffelige golf alleven - aisance, fortune -, gobt Ublom Næffelig Formue; - femme, & fom ber er Intet at ubseite paa; Stand, hverten bot el lav; occuei

1

è

Honnetement, ad. retitaffent, paa en stiffelig, sømmelig, passende Raade; possigen; tilstræffeligen; (iron.) meget, uppre.

Honneteté, f. Reistassenhed, Redes lighed; Belanstændighed, Sømmeligs hed, Wrbarhed; Possighed, Forekommenhed; Paastsønnelse; pl. Postigheds: beviser; il a beaucoup d'- pour tout le monde, han er fuld af Artighed og Forekommenhed imod Alle; il lui a fait mille -s, han har viift ham mange Opmærksomheder, givet ham mange Prover paa Forekommenhed.

Honneur, m. Wre; Wresfølelse; Agtelse; Retsaffenhed; Aphsched; Bredpl. Wresbeviisninger; bevusning; Wresposter; Regalierne; -s sunebres, den sidste Wre, som poes en Asosd; eire en -, stage i Wre og Anseelse, begunstiges, bestyttes; en tout bien et tout -, i al Tugt og Wrbarbed; semme d'-, dydigt, ærbart Fruentimmer; saire faux-bond à son –, forsee sig imod fin Wre, begaae et Feiltrin; faire - à q. de qc., tilstrive En Wren for Roget; se faire – de qc., tilstrive sig Roget, til= lægge sig Wren for Roget; tenir à -, giøre sig en Ære af; saire – à son éducation, giøre sin Opdragelse Wre, opføre fig godt; saire - à un repas, spise dygtigt; affaire d'-, Æressag, Duel; sur l'-, sur mon -, d'-, soi d'homme d'-, en -, paa min Ære; piquer d'- une personne, overtyde En om, at det gjælder hans Were; sauf votre –, uden at tilsidesætte den Verbødighed, jeg stylber Dem (pop.); (Jeu) la partie d'-, det tredie Spil efterat hver af begge Parter har vunbet; ne jouer que pour l'-, ne jouer que l'-, kun spille sor at fordrive Ele ben; prov. a tout seigneur tout -, Ære den, som æres bør; saire les -s d'une maison, mobtage de Fremmede med Artighed; saire les -s de ses enfants, nedsætte den Roes, der gives Børn, saa at de høre derpaa; les -s changent les mœurs, naar Folf fomme til Wre, veed de isse, hvorledes de ville være.

"Honni, e, p. og a. haanet, vanæret; - soit qui mal y pense, Stam face den, som tænker ilde derom (Indskrift paa Hosebaandeordenen).

"Honnir, v. a. paane, bestjæmme,

vanære; fa. v.

Honorable, a. ærefuld, hæderlig, agtværdig, anseet; anseelig; - homme, Mand of god Familie (v.); saire amende -, giøre offentlig Afbigt for en begaaet Brøde (v.); fig. saire amende – à q., give En en Æreser flæring, erkjende at man har forseet fig imod En. Maade; prægtigen.

Honorablement, ad. paa en hæderlig Honoraire, a. som bar en Titel uden den dermed forbundne Function; membre— Wresmedlem; s.m. Ponorar (ifær i pl.).

Honorer, v. a. ære, agte, hædre; - q. de qc., beare En met Roget; - son pays, giøre fit Land Wre; v. pr. gjøre sig en Wre af; inblægge sig En Wre. Wre ved.

Honorisique, a. hædrende, som staffer "Honte, f. Stamfuldhed, Undfeelfe; Stam, Banære; Stændsel; je n'ai pas – d'avoir sait cela, jeg undseer mig ifte over at have gjort bet; je n'ai pas de - de l'avoir fait, jeg bar iffo den mindste Undseelse over at have gjort det; saire – à q., gjøre En Stam, bestæmme En; stamme En ud; il sait la – de sa famille, han er til Stændjel for fin Familie; avoir perdu (fa. bu) toute -, fa. avoir toute - bue, mettre bas toute —, have bidt Povedet af al Stam; revenir, s'en retourner avec sa courte —, fomme tilbage med utorrettet Sag, have faaet et Afflag.

"Honteusement, ad. med Gram og Stændsel, paa en stændig Waade.

"Honteux, se, a. framfuld, und feelig; flammelig, flændig; il est –, han er undseelig, bly; it est - de, han unds feer fig ved, flammer fig over; fig. il est la partie-se de ce corps, han er en Stam for bette Samfund; le morceau –, det sidste Styffe paa Fabet; s. den Undseelige; il n'y a que les – qui perdent, det et de Ellbages holdne, som gaae af med Tabet.

Hopital, m. Hospital, Fattighuus, Spgehuus; – ambulant, Feldthospital; prov. il prend le chemin de l'-, courir en poste à l'-, stelægge sig ver taabelige Ubgifter; pl. -taux.

"Hoquet, m. hiffe; Stod, Ryften (v.). "Hoqueton, m. Slags Troie, som fubalterne Retsbetjente forhen bare; Betjenten, som var iført en faadan; v.

Borntro, a. angagende Limeindbe. faire, ben Spar fianer itte la igen; fom magies et. afdries i Li. gen Fare; sure – do page, er; fom fleer i en Time, Amebits. baget fin Tjenefietid fom Pa-Angen; fom magies el afbeies i Limer; fom feer i en Time, Amerite.

"Borde, f. Dorbe, Clare, norveni-

lig flot, Banbe.

"Harion, m. haarbt Clag paa De-

vebet el. Stulberen; v. plais.

Horison, m. Poryout, Cynéliris. * Morizonial,-a, a, horizonial, banbret, parallel meb Portionien; pl. -tour.

Morizonialement, ad. horizoniali. Borlogs, f. Uhr. Sturuht, Kufeuhr; - de sable, Timeglas (sablier); aolaire (cl. – au toleil, endran au toleil). Solfive: monter, remonier une -, truffe et libe op.

Mortoger, m. Phimager; -brs. f. foel med Ubre. Dringerfone. Horiogerie, f. Uhrmagertunft; Dam-

"Bormin, pp. unbingen; - deux on trois, pag to eller tre nær, -

Herographie, f. Tunit at gurt Colfiver (gnomonique).[inbbele Limerne.

Horométrie, f. Runk at afmaoit sa Horoscope, m. Ravertifeling, 3agifagetle af Sejernerne i bet Dieblik et Barn tommer til Berben; fig. tirer, faire, dresser l'- de q., l'- d'ant afmira, forubfige End Chabne, Ublalbet af en Cag; hineur d'-, Enerneuember.

Morreur, f. Ræbirl; Lilly; Lilly6 ligben, Beberftpggeligber; pl. Krafte lige, banarenbe draf; Raviler; ceis fait -, bet inbjager Chref; fa bet er overorbeutligt frat; fa. c'est une bet er en Stpgbeb; en Beberftpagelighed; # I'-l fp, hvor bet er ftpgi! dere en - à qu être l'- de qu borr offtpet af En; on m's dit des -s de Ini, man bar fagt mig Fræffelige Ting [berftoggelig; meget flet.

Horrible, a. frætteing, affpelig, vo-Horriblement, ad. frætteligt, af

fpeligt; ubpre.

Horripilation, f. (Med.) tota @pfen, fem bringer Daorene til at reife fig.

"Hors, pp. ubenfor; ube of; unbe tagen (i b. Betybn, uben de); - da la ville, ubenfor Bpen (i baglig Tale Abelabes unbertiben de); - de chex ooi, ube af fit Djem; - d'icil bort erfra; - de son bon sens, berroet in funde Sands; - de vol, ube af Ag feib; - do raison, abenfor al govmuft; - de saison, mittigt; - de service, ubrugbar; le malade est - d'af- | "Hotte.f. Aury til at berryes Ryg

fin egen Derre; co diamor d'mmre, benne Diamant er fanet; (Arch.) un cabinet et fremfpringenbe Bærelfe, b Dovebbyguingen; stro - d'uru ifte benbore ni Covebemnet, en Tyriobe; (Pal.) mettre – de afrife En fom Part I en Sag; – la loi, ceflære for freblød; 🗕 : tenis, to el. tre unbtagen.

"Horn-d'murre, m. uveblo: Ting; Tilbygning; Biret; fig Biomitambigheb, Epifobe, Dig pl. des hors-d'auvre, (Prag-Hortensie, m. (Bot.) Dorter

Horticultour, m. Davebyrfer, | Davererienet; pl. dør.

Borticultural, a. a. penhore Harticulture, f. Pavebyrfning Hortologe, m. Plabe i en & Miftbante og Rjotfenurter; v. Hospics, m. Zuffnetfieb for !

feute, Derberg; Afpl for Be Fattighund; Dodpital.

Hospitalier, ére, a. gjæftfri. Hospitaliser, v. c. tilftage et. :

Olennet.

Bospitelité, f. Gjæffitheb; (ventab; Forpligielfe for viele D famfund til at mobtage Fremm

Hostie, f. Offerbor; Dofte, &

i Rabberen.

Hostile, a. firnbilig. [fom 🖁 Bootilement, ad. pag fenbilig Bootilite, f. Frendtligbeb; fic

Gixtel Bemaing. Boie, cose, a. Bertsbrush E-eriebauebolberffe; Gieffgiver, ! Bartinbe; Gjack; fig. Bebeer; bon vienge d'-, gob Mobtaget Barten; qui compte sens no

comple deux fois, ben, fem gjør ning uben Bart, betraget fig gi Hotel, m. Palland, for praging

ning; fort Gjæfigiverfic; - de Raabbund ; l'- des monnaies, My Hotel-Dien , m. alminbelige .

pital, Povedhodpital; pl. des Ha Dieu. [Gjæfigi

Hôteliar, dre, a. En, font hi Hôtellorie, f. Djæfgtvergaart, G gevert.

-poissée, indvendigt beget Kar til at bære Binen fra Persetarret ud paa Blintonderne.

"Houée, f. en Bærefurd fuld.

"Hotteur, se, s. Mand el. Ovinde, som bærer en Bæreturv. [ouaiche). "Houache, f. (Mar.) Listvand (vgs. "Houblon, m. Pumse. [Pumse. "Houblonnière, f. Pumsehave.

"Houe, f. Patte.

"Houer, v. a. og n. hatte, omhatte;

(Manu.) ubvaffe Klæbe.

"Houille, f. Steentul [Steentulslag. "Houiller, ers, a. som indeholder "Houillère, f. Steentulsgrube.

"Houilleur, m. En, som arbeider i Steenkulsgruberne. Steenkul. "Houilleux, so, a. indeholdende "Houle, s. (Mar.) Dynning, huni So,

fart Søgang; Jerngryde.

"Houlette, f. Horbestav; (Jard.) lille Haverebstav til at optage Blomssterleg. [er i fært Bolgegang.

"Houleux, se, a. (Mar.) urolig, som "Houppe, s. Ovast, Dust; Tep (paa gugle); (Manu.) kæmmetlis. [Reisetappe. "Houppelande, s. Hovdetappe; viib "Houpper, v. a. gjøre Ovaster;

(Manu.) kæmme Uld; (Ch.) kalde paa fin Jagtkamerat. [Soldaterbuer. "Houppette, f. tille Ovaft, Dust paa

"Houppier, m. Uldkæmmer; Træ, som Grenene ere huggede af indtil Kronen. [slette Hunde.

"Hourailler, v. n. (Ch.) jage med "Houraillis, m. (Ch.) Kobbel slette

Zagthunde.

"Hource, f. (Mar.) Mesansbras.

"Hourdage, m. (Maç.) grovt Muursarbeibe af Muurkait og Gibs (ogf. hourdis). [grovt med Muurkait. "Hourder, v. a. (Maç.) ubrappe "Hourdis, f. hourdage. [hund. "Houret, m. (Ch.) stet lille Jagt, "Houri, f. smutt Fruentimmer i Muhamedanernes Paradis.

"Hourque, s. Slags fladbundet hol-

landst Stib, Puttert.

211greb af ubisciplinerede Tropper.

"Hourvari, m. (Ch.) Jægernes Raab til Hundene, naar de have tabt Sporet; sig. for Stoi og Larm.

"Housard, m. f. hussard.

"Housardaille, f. Husarstiærmybsel.

"Housarder, v. n. fegte el. flaacs paa Husarernes Maabe.

"Housche, f. lille Kistlenhave bag

ved et Bondehuus.

"Housé, e, a. smubsig, vaad; v. "Houseaux. m. pl. Siggs Lama

"Houseaux, m. pl. Slags Kamasscher; sig. laisser ses – quelque part, finde fin Døb et Sted; v.

"Houspiller, v. a. træffe, ruste i En; sig. plage; bolde slemt Huus med, rive ned; v. pr. ruste i poerandre; trættes med binanden.

"Houspillon, m. lille Drit Biin til Straf for at have glemt en Bordstif;

v. mus.

"Houssage, m. Affeining, Afficening; (techn.) Beklæbning af Bræber om en Beirmolle. [af Stikpalmer.

"Houssaie, f. Steb, fom er bevoret

"Houssard, m. f. hussard.

"Housse, f. Heftedætten, Staberat; Stolebetræt, Overtræt til Meubler; Dætte til Aubstesæret og forh. til Karethhimlen paa sprstelige Bogne.

"Housser, v. a. stove as med en

Stovetoft.

"Houssettes, f. pl. Slags Kuffertlaas, som gager i, naar Laaget falber neb; fors. Slags Soffer.

"Houssière, s. s. houssaie. [ror. "Houssine, s. Spiderod, tyndt Spanste, "Houssiner, v. a. banke Stov af Riæder med et kyndt Spanstrør; sig. prygle; bas.

"Houssoir, m. Feietoft; Stevetoft.

"Housson, m. f. houx.

"Houx, m. Stilpalme. [hatte. "Hoyau, m. togrenet Hatte, Ryddes "Huard, m. (H. n.) Sørn; Gaases

ørn (aigle de mer, orfraie).

"Hublot, m. (Mar.) Luftport, Assebergat, Aabning, som staffer Lys og Luft til Mellemdættet. [en Mølle.

"Huche, f. Deigtrug; Meelbing i "Hucher, v. a. (Ch.) talbe el. floite

ab Zagthunde.

"Huchet, m. Jægerhorn, Raaber. "Hue, int. Bognmænds Raab til Beste, for at saae dem til at gaae til hvire; ogs. huhau og hurhau; s. dia.

"Huée, f. Strig paa Ulve el. Bildsspiinjagt; fig. spottende Latter, Hujen.

"Huer, v. a. opjage Ulven med Strig; fig. raabe, buje efter En, udlee, udpibe En; v. n. tude (om Uglen).

"Huette, f. Ratugle (hulotte).

ጎ

"Huguenot, e, s. (af eidgenossen, sammentruffet vaa Krank til egnot og siden forvanstet til huguenot), Pgenavn Daa de Reformeerte i Frankerig, Dugonot; Catholit uden Religion.

"Huguenote, f. lille Ovn med Koges indreming; Slags Leergryde; œuss à la —, LEg kogte i jus af Lammekjøb.

"Huguenotisme, m. Spottenavn paa de Reformeertes Lare.

"Huhau, int. s. hue.

"Hui, ad. (Prat.) ben nærværenbe Dag; d'- en un an, idag om et Aar; p. u.

Huile, f. Olie; Olivenolie; Olies farve; prov. il tirerait de l'- d'un mur, han forstaaer at drage Fordeel af Alt; jeter de l'- dans (el. sur) le sen, gyde Olie i Ilben; forsge en allerede hæftig Lidenstab; pop. régaler a. d'une sauce à l'- de cotret, give En Stoffeprygl.

Huiler, v. a. imsre, gnide med Olie. Muileux, se, a. olteagtig, indgneden

med Olie, fedtet.

Huilier, m. Olieglas, Oliekruffe; Slags Batte til at sætte Olies og Stibs. Biineddikeglas i.

Huilière, f. (Mar.) Dlietrutte til Huir, v. n. (Fauc.) frige som en

Døg el. Glente.

Huis, m. Dor (v.); bruges fun i Retsudtr. à huis clos, inden lufte Døre; demander le – clos, forlange en Dom affagt inden lutte Døre.

Huisserie, f. Dørkarm, Oørramme. Huissier, m. Dorvogter; Raadfluetiener; Parlamentstjener; Retsbetjent.

"Huit,a.n.otte; ottende(omfyrsteræiker); s. m. den Ottende i Maaneden; et Ottetal; otte i Kort. sottckiniet Strofe.

"Huitain, m. Digt paa otte Bers; "Huitaine, f. Tib af otte Dage; remettre à - (à la -), ubsætte Roget til om otte Dage. Ottendedeel.

"Huitième, a. n. ottende; s. m. "Huitiemement, ad. for det Ottende.

Hustre, f. Psters; fig. c'est une à l'écaille, det er et meget dumt Mens neste; jouer comme une -, spille mes get slet.

Hultrier, m. Pftersfanger, Pfters: banbler; (H. n.) Zugl, som sanger

Diters.

Hulot, m. (Mar.) Hul paa et Stib, hvorigjennem Roerstangen gaaer.

Humain, e, a. mennestelig; t nestekjerlig, medlidende, hielpsom, gistende; le genre -, Mennesteslæg m'avoir rien d'-, være haard og ube hiertig; s. m. fa. Menneffe; un ba et godt Kiffeligt Mennest:; pl. I nester (i ophsiet Still og poé.).

Humainement, ad. efter be me stelige Evner; med Godhed, hum – parlant, som Folk kænke el. te

Almindelighed.

Humaniser, v. a. gjøre mere 1 nestelig, civilisere; giore foieligere, gængeligere, gunftigere flemt; v. civilifere fig, blive mere human, 1 fsielig, mindre fireng i sin Tante Pandlemaade; læmpe fig efter A1

Humaniste, m. En, som forst godt Stolevidenstaberne, el. son

Lærer i samme.

Humanité, f. Menneffenatur; neffelig Evne; Menneffeheb, Meni flægt; Menneffene; menneffeligt, mant Sind, Humanitet, Menneste lighed, Medudenhed, Deeltagelse; payer le tribut à l'-, tse; lab henrive af mennestelig Svagheb; Stolevibenstaber.

Humble, a. pdmpg; unberd frpbende; beffeden, simpel, ringe; 🗕 prière, en ydmyg, underdanig 🛚 une - demeure, en simpel, ringe

lig; m. pl. de Jompge.

Humblement, ad. pdmpgt; u

banigen; bestebent (poé.).

Humeciant, e, a. befugtende fristende (om Ræringsmidler, b som Lagemiddel); s. m. et forfrift vederkvægende Middel.

Humectation, f. Befugining; fristning (om Lægemidler); Udblød

Humecter, v. a. befugte, væde friste, vedertvæge; v. pr. vædes fristes; pop. s'— le gosier, dritte

"Humer, v.a. nedsluge Roge man træster Beiret til fig; ind – l'air, le vent, udsætte sig for E Vinden, saa at den trænger ind gerne; – l'odeur des mets, int med Belbehag Duften af Retter

Huméral, e, a. henhørende til beren; pl. m. -raux.

Humérus (s ubtales), m. St Humeur, f. Bæbste, usund B Sindsstemning, Sindelag; ondt "Hulotte, f.(H.n.) Natugle; f. huette. fig. Indfald; Anlag til at mot

Stjemt og bittige Indfald; etre en de saire qc., have for Dieblittet Lyst til at giøre Roget; etre d'- à, være tilboielig til, have i Almindelighed en saadan Sindsstemming o. s. v.; c'est un homme d'-, det er et lunefuldt Menneste; n'avoir ni – ni honneur, være dlottet for al Æresfslelse, være ligegyldig ved Fornærmelser; pl. onde Bædster; avoir les -s froides, have Kirtelfvae.

Humide, a. baad, fuglig; full af Sliim; s. m. det Fugtige, det Baade.

Humidement, ad. paa et fugtigt Sted. Humidite, f. Fuglighed; pl. Bæbster.

Humikiant, e, a. pdmygende, fræns kende, beskæmmende.

Humiliation, f. Ydmpgelse; Kræn-

kelse, Bestæmmelse.

Hamilier, v. a. pdmpge; frænke; bestæmme; v. pr. ydmyge fig. [nighed. Humilité, f. Jompghed; Underdas

Humoral, e, a. (Méd.) bibrørenbe fra Bædster i Kroppen; pl. m. -raux.

Humorisme, m. (Med.) Theori, hvorester Sygdommenes Udspring især tilstrives Lædsterne i Legemet.

Humoriste, a. og s. lunefuld; (Méd.) som anseer Bædsterne i Legemet for Spadommens Adspring. jord.

Humus (s ubtales), m. (Did.) Muld-"Hune, f. (Mar.) Rers paa en Mast; (Charp.) Bjælte, hvorpaa en Kloffe ophænges.

"Hunier, m. (Mar.) Mersfeil; Mas sten, som bærer et saabant Seil; (Pe.)

Slags Fistenet.

"Huppe, f. Berfugl; Fugletop.

"Huppe, e, a. toppet; fig. og fa. (i Ford. med plus) fornem, rig, and feet; snedig; prov. les plus -s y sont pris, de Alogeste blive narrede deraf.

"Hure, f. Poved af et Bildsviin, af en kar eller Gjedde; Slags stor Borfte; fig. it a une vilaine -, han har lange, stride, uredte Paar.

"Hurhau, int. f. hue.

"Hurlement, m. Tuben (af Ulve og undertiden af Hunde); Hplen, Rla-

geffrig.

"Harler, v. n. tube (om Ulve); hple, raabe og frige; prov. il faut – avec les loups, man maa tude med de Ulve, man er iblandt.

Hurluberlu, m et ubetænksomt, frems

susende Menneste; ad paa en uver tæntfom el. fremfusende Madde; fa.

Huron, ne, s. vildt Folkellag i Ames rita; fig. og fa. vild, haard.

Hurtebiller, v. a. bedætte (om Faas renes Parring med Bæberen).

"Hussard, m. Ousar; ford. hous sard el. housard.

"Hussarde (à la), loc. ad. pac Dufarers Bits; vivre à la –, leve af **Vlyndring**

"Hutin, a. m. trodia, balditarria (nu: mutin); bruges kun i Ravnet: Louis-

le-Hutin.

"Hulle, f. Phite.

"Hutter, v. a. (Mar.) ftryge Ræerne el. stille dem overfors; v. pr. bygge fig en Pytte (om Solbater alminder ligere: se baraquer).

Hyacinthe, f. Opacint (ogs. jacin the); Glags guulrod Ziratsteen af Zir-

konslægten.

Hyades, f. pl. (Astr.) Spossernen. Hybride, a. avlet af to forstielliae Arter; (Gr.) udledt af to forstjellige Sprog. L Legemet.

Hydatide, f. (Chir.) Bandblegne paa Hydragogue, m. (Méd.) Vandasts. rende Middel; a. vandassørende.

Hydrargyre, m. (Chi.) Dvilfølv.

Hydrate, m. (Chi.) Opbrat, Forbins belse af en metallist Halvspre og Band.

Hydraulique, f. Vandleduingstunft; a. hydraulist. Ldra, mangehovedet Uhyre. Hydre, f. Bandslange; (Myth.) Hys Hydrocèle, f. (Méd.) Bandbrof. Hydrocéphale, f. (Méd.) Battersot

i Hovedet.

Hydrodynamique, f. Eare om de flydende Legemers Bevægelle og Lige-[ogs. a. gaz –, Banbstofgas. vægt.

Hydrogène, m. (Chi.) Vandstof; Hydrogéné, e, a. (Chi.) forbundet med Vandstof.

Hydrographe, m. En, som striver om Bandet, el. som studerer kæren om Vandmasserne.

Hydrographie, f. Befrivelse af Bants masserne; Ravigationskunft.

Hydrographique, a. henhørende til Hydrografien el. Bestrivelsen af Vandet.

Hydrologie, f. Læren om Bandet. Hydromel, m. Misd.

Hydromètre, m. Revstab til at maale Banbets Tyngde, Tæthed og Styrke. Hydrométrie, f. Bandmaalingstunft. bas, bernebe, i benne Berben; int. tom bib (til en Pund)! leditormer.

Iconoclaste, m. Billebforstyrrer, Bil-

Iconographe, m. En, som bestriver gamle Billeber; En, som er kyndig i Billedtundstab.

Iconographie, f. Bestrivelse af gamle Billeber og Maleriet; Kundstab om gamle Mindesmærter, Bufter, Males rier o. desi.

Iconographique, a. penperende til Billebbestrivelsen.

Iconolatre, m. Billebbyrter.

Iconologie, f. Forflaring of Gius ber, gamle Monumenter o. desl.

Iconomaque, m. En, som bekamper Billeddyrkelsen. [jaunisse).

Ictère, m. (Méd.) Guulsot (alm.

Ictérique, a. (Méd.) som helbreder Guulsot (om Lægemidler); som lider af Guulsot.

Idéal, m. Ideal, fuldkomment Forbillede, som bestaaer for Tanken, men itte i Birkeligbeben.

Idéal, e. a. idealst, bannet af en Forening of Fuldiommenheder, som

sselden træffes; pl. m. -aux.

Idée, f. Forestilling; Begreb; duns kel Erindring; Tanke; Grundform; Opfindelse; Udfast; Indbildningstraft; pl. Pjernespind; on n'a pas d'- de cela, man kan ingen Forestilling giøre sig derom, det et noget ganste Overs ordentligt; j'en ai quelque -, une consuse, jeg har en svag el. en utydelig Erindring derom; il en a jeté l'- sur le papier, han har bragt bet første Udfast deraf paa Papiret; les -s de toutes choses sont en Dieu, alle Tings Grundformer ere hos Gud; j'ai dans l'– qu'il ne viendra pas, jeg forestiller mig, at han itte kommer; ce ne sont que des -s, des -s creuses, de delles -s, det er kun Pjernespind, tomme Indfald.

Idem, m. bet Samme (et latinsk Ord, som bruges især i Regninger og Opregnelser, for at undgaae Gientas

gelser).

Idémiste, m. og a. Jabrober; En, som altid er af de Andres Mening;

plais.

Identifier, v. a. bringe to Ting ind under eet Begreb; v. pr antage en anden Tings Charafteer, blive eens som tilbeber 3lben.

med; sætte sig ind i en Ande stuelfer.

Identique, a. Centiff, indi under samme Begreb, eens; lig

Identiquement, ad. paa en Maabe. dan

Identité, f. Identitet, Liighet Idéologie, f. Lare om Begi og sammes Udvikling.

ides, f. pl. (Anc.) ben 15de i' Mai, Juli og October, og b. de andre Maaneber efter den romerste Almanat.

Idiocrase, f. (Phys.) en Ti en Persons særegne Ratur.

Idiolatre, m. En, som forgu selv, som er indtagen i sig sel Idiolatrie, f. Selvforgubelse Idiome, m. Mundart, en 9

el. en Provinds's særegne Tuns Idiopathie, f. (Méd.) Sp en entelt Deel af Legemet; Tilbstelighed for en vis Ting.

Idiot, e, a. og s. dum, eer blottet for Fatteevne; Idiot.

Idiotisme, m. (Méd.) Slags forvildelse, som gjør sløv og (Gr.) Eiendommelighed i et en særegen Bending el. et si Uditył.

Idoine, a. (Pal.) stittet til Re Idolatre, a. afgubiff; flættt fi s. Afgudsdyrker.

Idolatrer, v. n. bebrive Ai v. a. tilbebe Afguber; sig. elst stabeligt, forgude.

Idolatrie, f. Afgudsdyrfelse gubelse, lidenstabelig Tilbebelse

Idole, f. Afgubsbillede; till stet Gjenstand, Piesteen; fig. c'est une -, une vraie -, be smut Pige, men uben Inde lighed; il se tient là comme han staaer der med Dændern fors uben at foretage sig Rog

Idylie, f. 3bpl.

Ieuse, f. Steeneeg (yeuse). Is, m. Taxtræ; Pyramide t mination.

Igname, f. (Bot.) Jamerob diff Plante, bois Rod tiener til ?

Ignare, a. ustuberet, ukpnbis Igné (gogn ubtales hver f e, a. som er af ildagtig Natu

Ignicole, s. og a. Mand el. !

Ignition, f. (Chi.) Metallers glos ende Debe el. Tilftand. [meen. Ignoble, a. uctel, lav, simpel, ges

Ignoblement, ad. paa en uæbel Maade, lavt, simpelt. [Stændsel.

Ignominie, f. stor Banære, Stam, Ignominieusement, ad. med Stænd:

sel, paa en meget vanærende Waade. Ignominieux, se, a. sændig, vansærende. [p. u.

Ignoramment, ad. med Uvidenhed; Ignorance, f. Uvidenhed; Uvidenshedsfeil; (Prat.) prétendre cause d'-, undfylde sig med Uvidenhed.

Ignorant, e, a. uvidende; s. uvi-

bende Menneste.

dens:

nober

ligen

n ide

anna

bet, t

egrai

i W

D. 13

en g

Ting

gula

elv.

He.

Au

nges

jygir

:enice

18 6

og K

t Sp

æry

Rega

ford

Mag

fte B

se;

e.

Ibert

1. 09

et a

el.

e un

ne #

gel

til 3

D, ER

MIT

ig.

for i

m.

Dha

M

Ignorantin, s. og a.m. henhørenbe til et religiøst Brobersamsund, der meddeler sattige Børn den sørste Underviisning; (cron.) Obscurantist, Fjende af Oplysning; uvidende.

Ignoré, e, p. ubekjendt; kjult.

Ignorer, v. a. itte vide, itte tjende, være uvidende om; itte ubsve; — les hommes, itte tjende Mennestene; — l'art de flatter, itte forstaae sig paa at smigre; v. n. il n'ignore de rien, han veed Alt, fa.; v. pr. s'— soimème, itte tjende sig selv, itte tjende sine egne Kræfter. [bet; pl. ils, de.

II, pr. pers. conj. m. han; den, Ile, f. en D; i pl. betyder tet un-

dertiden: de vestindisse Per.

Iléon, el. iléum, m. (An.) Langs tarm; ogs. a. l'intestin –, Langtarmen.

Iles, m. pl. (An.) Siderne; os des -, Postebenene (ogs. os iliaques).

Iléus (s ubtales), m. (Méd.) Tarmegigt, Sygbom i Langtarmen (miserere).

Iliaque, a. (An. og Méd.) bruges i Ubtr. os — s, Hoftebenene; muscle —, Musselfel, som bevæger bet sverste Laarbeen; passion —, Gigt i Langfarmen, Miserere.

Ilion, m. (An.) fiorste Postebeen.

Illatif, ive, a. hvoraf ber brages en Slutning. [m. -gaux. Illégal, e, a. ulovlig, lovstribig; pl.

Illégalement, ad. paa en sooftribig Maabe.

Illégalité, f. Lovstridighed, Ulovlighed. Illégitime, a. uretmæssig, utillades lig; uægte; ubefsiet, uretsærdig; enfant –, uægte Barn. [uretsærdigen.

Illégitimement, ad. uretmæssigen; Illégitimité, f. Uretmæssigheb. Mettré, e, s. og a. ustuderet, uvis benstabelig; uvidende.

Illivéral, e, a. illiberal; fervil, frysbende; metanist; pl. m. -raux.

Illibéralement, ad paa en illiberal el servil Maade.

Illibéralité, f. Mangel paa Liber ralitet; Slavistbed, Trællesind.

Illicite, a. utillabelig, forbubt af Moralen og Lovene. [Maade.

Illicitement, ad. paa en utillabelig Illimité, e, a. uindstrænket, ubes grændset.

Illisible, a. ulæselig.

Illuminateur, m. En, som paataget sig at illuminere. [(i mystist Forstand).

Illuminatif, ve, a. oplysende Spælen Illumination, f. Illuminering; guddommelig Inspiration, Spælens Oplysning (i mystisk Forstand).

Illuminé, e, s. Bisionair, Illuminat

(Mustiter).

Illuminer, v. a. oplyse; illuminere; oplyse Forstanden (i mystisk Forstand).

Illuminisme, m. Jluminaternes Tro

og lære.

Illusion, f. Blændværk, Sandsebed drag; tomt, stussende Skin; Pjernespind; Orøm, Tryllebillede; saire – à q., stusse En, smigre En med et falst Daab; se saire – à soi-même, stusse sig selv.

Illusvire, a. blændende, bedragende, stuffende, illusorist, som iste gaaer i Opfyldelse. [illusorist Maade:

Illusoirement, ad. paa en stuffende, Illustration, f. Berømmeliggiørelse; Glands, Anseelse; Forklaring, Oplyse ning af smutte el. vanstelige Steder hos en Forfatter (i d. Betydn. helst i pl.).

Iliustre, a. berømt, ubmærtet, glims rende; s. (plais.) berømt Menneste, især en berømt Kunstner.

Illustrer, v. a. berømmeliggiøre, ubmærke; v. pr. indlægge sig Berømsmelse. [værbig.

Illustrissime, a. meget berømt, glors flot, m. meget lille D, Holm.

Ilote, m. (Anc.) Pelot, spartansk

Ilotisme, m. Heloternes Slavetilsftand, et Folks forkuede Trælletilstand.

Image, s. Afbildning, Billede; Hels genbillede; Stildring; Forestilling; bils ledlig Bestrivelse; Lightd; Dieu a sait l'homme à son —, Gud har stadt Rens nestet i sit Billete; sig. og fa. c'est i une belle -, (om et Fruentimmer) det er et smutt Ansigt, men uden Liv; pop. il est sage comme une -, (om et Barn) det er sat og tilbageholdent.

Imager, ere, s. Billebhandler, Bil-[gelse af Billeber. ledhandlerste.

Imagerie, f. Pandel med el. Forfærdis Imaginable, a. optæntelig, tæntelig,

fom man kan forestille sig.

Imaginaire, a. indbildt; espaces -s, Indbildningens Regioner; (Alg.) umulig; s. m. umulig Størrelse.

Imaginatif, ve, a. opfinderst, ops findsom, som let udtænker Roget.

Imagination, f. Indulating straft, Opfindsombed; Opfindelse; Forestilling, Tante; Indfald. [bildningstraft, fa.

Imaginative, f. Opfindelsesevne, Ind-Imaginer, v.a. tænke fig, opfinde, udfins be; v. pr.forestille sig; bilbe sig ind, troe.

Iman, m. muhamebanft Præft. Imanat, m. en Imans Værdigbed; hans Embedstid; hans Residents.

imaret, m. tyrtiff Pospital.

Imbécille, a. svag af Forstand; ens foldig, taabelig, tosset; s. Kjog, Kjante, Laabe, Tossehoved. al Forstand.

Imbécillement, ad. taabeligen, uben Imbécillité, f. Forstandssvaghed; Enfoldighed, Dumbed; fa.

Imberbe, a. szaggelss, duunhaget;

meget ung; ogs. s.

Imbiber, v. a. fugte, væbe, gjens nembløde; v. pr. gjennemblødes; blive giennemiruffet af en Bædfte; indfuge.

Imbibition, f. Gjennemblødning, Indjugning.

Imbriaque, a. druffen; inus.

Imbriqué, e, a. (Bot.) lagt over hinanden som Teglsteen paa et Tag (ogf. tuile).

Imbroglio (g og l udtales hver for sig), m. Birvar, Forvirring; (Th.) indviflet Intrigue, Forvilling; pl. uden s.

Imbu, e, a. gjennemblødt; fig. ind druffet, giennemtrængt, fuld af.

imitable, a. som kan efterlignes. Imitateur, trice, a. efterlignende, efterabende; . Efterligner.

Imitatif, ive, a. efterlignende.

. Imitation, f. Efterligning, Efterabelse; à l'- de, loc. pp. efter (Ens) Exempel cl. Mynster.

Imiter, v. a. efterligne; efterabe,

ligne; ce peintre imite bien la natur denne Maler gjengiver godt Raturen ce papler imite le velours, bette Di pir ligner Fisiel.

Immaculé, e, a. ubefmittet, uben Syl dens Plet (om Marias Unbfangelse Immanent, e, a. (Did.) forblivent

vedvarende. thise, uspiselig, p. 1 Immangeable, a. som ikke lader si Immanquable, a. fom iste fan mi

lyttes, flaac feil el. forfeile fin Birtnin Immanquablement, ad. ufeilba

[velig, uforvisneli ligen. Immarcessible, a. (Did.) uforta Immartyrologiser, v. a. penjat

blandt Wartprerne.

Immatérialiser, v. a. antage A

for aandeligt, ulegemligt.

Immatérialiste, m. Philosoph, for paastaaer, at Alt er Aand, at Berde er sammensat af tænkende Bæsener.

Immatérialité, f. lilegemlighed, de Egenstab itte at bestaae af Materie.

Immatériel, le, a. som itte bestaa af Materie, ulegemlig. Laandelige Immatériellement, ad. ulegemlige Immatriculation, f. Indiffrioning Matritulen.

Immatricule, f. Indstrivningsbevii Immatriculer, v. a. indiffice i Ni trifulen.

Immaturité, f. Umobenheb. Immédiat, e, a. umiddelbar.

Immédiatement, ad. paa en umi belbar Maade, umibbelbart; - aprè strar efter. m. -riau

Immémorial, e, a. umindelig; p Immémorialement, ad. fra umi delig Tid af.

Immense, a. umaalelig, overc dentlig stor, uppre, uendelig.

Immensément, ad. umaadcligt, ove ordentligt, uppre meget.

Immensité, f. Umaalelighed, uhp Storped, Uendelighed.

Immensurable, a. umaalclig, p. f. incommensurable.

Immérité, e, a. ufortjent.

Immersis, ive, a. som steer v Reddypning; calcination -ve, Forfa ning ved Reddypning; (Chi.) om Gi bets Prove i Stedevand.

Immersion, f. Reddyppelse; (Astr.) PlanetsIndtrædelse ien andensStyge

Immeuble, m. urerlig Eiendon tage til Mynster; gjengive, træffe; a. urørlig (om faste Eiendomme).

Immigration, f. Induandring, Frentiedes Redsættelse i et Land.

Imminemment, ad. paa en truende laade, overhængende, forestaaende.

Imminence, f. truende Rærhed, den genftab at være truende, overhængende.

Imminent, e, a. forestaaende, overs

xngende.

s'Immiscer, v. pr. blande sig i Be prelsen af en Sag; trænge sig ind Roget uden Tillabelse; (Pal.) tilegne g en Arv. [blande med noget Andet. Immiscible, a. som itte laber sig Immiséricordieux, se, a. ubarms jertig, ubeeltagende, p. u.

Immixtion, f. (Jur.) Arvs Tiltræs

else el. Tilegnelse.

Immobile, a. ubevægelig; uroffelig. Immobilier, ère, a. (Jur.) bestaaende f urørligt Gods, angaaende samme; . m. urørlig Eiendom.

Immobilisation, f. (Jur.) Act, hvored rorlig Eiendom gjøres urorlig.

Immobiliser, v. a. (Jur.) givre rors igt Gods urørligt; p. u. [Uroffelighed. Immobilite, f. Ubevægelighed; fig. Immodération, f. Umaabeligheb.

Immodéré, e, umaadelig, overdres

en, hæftig.

Immodérément, ad. umaadeligen,

iden Maadehold, overbrevent.

Immodeste, a. ubesteden; usmmcs ig, uanstændig, fræt.

Immodestement, ad. ubestebent;

lanstændigt, frætt.

Immodestie, f. Ubestedenhed; Uaniandighed, Ussmmelighed, Fræshed.

immolateur, m. En, som offrede sed de Gamles Offringer; inus.

immolation, f. Offring.

immoler, v. a. offre; fig. styrte, tilintetgiøre; opoffre; fa. latterliggiøre; v. pr. opoffre sig; overvinde fin Modbybelighed; lave sig spotte el. latter= uggiøre; – q.' à son ambition, styrte el. tilintetgiøre En, for at tilfredsstille sin Ærgierrighed; s'- pour q., opostre ng for En.

Immonde, a. ureen (i Bibelens) Sprog); l'esprit –, den urene Aand,

Diævelen.

Immondice, f. - légale, Ureenhed efter den isdiste Lov for at have be= rort noget Ureent; pl. Feieffarn, Ureenlighed, Gabesnavs.

Immondicité, f. (Ecr.) Ureenheb.

Immorei, e, a. usædelig, umoralit; pl. m. –raux. soærveise, Apggesissheb.

Immoralité, f. Usædelighed; For-Immortaliser, v. a. udsbeliggiste;

v. pr. gjøre sig udødelig, forevige sig.

Immortalité, f. Ubødelighed.

Immortel, le, a. ubsdelig; uforgængelig, varig; uforglemmelig; s. m, den Udsbelige, den Edige (bedre l'Eternel).

Immortelle, f. Evighedsblomsk Immortification, f. Dengivelse til Sandfeligheben; Ubobfærbigheb.

Immortisié, e, a. som itte har spæget st Risd, fandselig; ubobsærdig, uomvendt.

Immuabilité, f. Uspranderlighed (f. immutabilité).

immuabie, a. uforanderlig.

Immuablement, ad. uforanderligen Immunité, f. Frihed for Afgister, Stattefrihed.

Immutabilité, f. Uforanberligheb. Impair, e, a. ulige (om Tal); s. f. (Bot.) entelt eneftaaende Blad.

Impalpable, a. fiin, ufslelig.

Impanation, f. (Thé.) Zesu Christ Legemes Tilværelse i Brødet i Hads veren.

Impardonnable, a. utilgivelig (om Ting; inexcusable om Personer).

Imparsait, e, a. usuldendt; usulds stændig, usuldkommen; s. m. (Gr.) Imperfect.

Imparfaitement, ad. paa en ufulds

kommen Daabe, ufulbstændigen.

Imparisyllabique, a. (Gr. grecque) fom har een Stavelse mere i Genitiv i Enkeltt. end i Rominativ.

Impartable, a. (Pal.) fom itte tan

deles, udelelig; p. u.

Impartageable, a. udelelig.

Impartial, e, a. upartiff; pl. m. -tiaux. Impartialement, ad. med Upartified: Impartialité, f. Upartisthed.

Impartibilité, f. (Féo.) Uadstilleligs bed (om to Lebn, fom ifte tunde stilles ad for at gade over til forfiellige Personer.

Impartible, a. (Féo.) uabstillelig; s. [gang (cul-de-sac). impartibilité.

Impasse, f. lille Stræbe uben Ud-Impassibilité, f. Egenstab at tunne modstaae Lidelser, el. iffe at lade sig paavirke af personlige Densyn.

Impassible, a. foleslos for Livelser og Sorger; uimobtagelig for Paavirks ning af personlige Penson, charafteerfast.

fatning af Muurtait og fiint ftwbte [ængsteligen, uroligen. Muursteen.

Impatiemment, ad. utaalmobigen; Impatience, f. Utaalmodighed; pl.

Aplelse af Utaalmodighed.

Impatient, e, a. utaalmobig; længs felfulb; il est – de partir, han er utaalmodig efter at komme til at reise, ban længes efter at komme afsted.

Impatientant, e, a. som betager

Taalmodigheden, fa.

Impatienter, v. a. giøre utaalmodig; v. pr. blive utaalmodig, tabe Taals [trelandstjærlighed. modiabeden.

Impatriote, s. En, som suttes Fa-Impatriotique, a. npatriotiff.

Impatriotisme, m. upatriotiff Sind

el. Korbold.

s'Impatroniser, v. pr. staffe sig Inds findelse i et Huus og tiltage sig Myn: bigbeben i samme (almindelig i slet som; tæstom, fa. Forfi.); fa.

Impayable, a. ubetalelig; fig. mor. Impeccabilité, f. (Thé.) Frihed for

Synd, Syndesissbed.

Impeccable, a. (Thé.) syndesiss,

uben Synd; fa. feilfri.

Impeccance, f. (Did.) et Menneftes Tilstand, som itte begaaer Synd.

Impécunieux, se, a. som sattes Pens

ge; mus.

Impécuniosité.f.Pengemangel;inus. Impénétrabilité, f. Uigjennemtræns gelighed; fig. Urandsageligheb.

Impénétrable, a. uigjennemtræns gelig; fig. urandfagelig, uigjennems Auelia, uudforstelig.

Impénétrablement, ad. yaa en uis

gjennemtrængelig Maabe; p. u.

Impéniteuce, f. Forhærdelse i Synden. impénitent, e, a. ubodfærdig, fors hærbet i Synben; mourir -, bee uben at angre fin Synd.

Impenses, f. pl. (Jur.) Omfosinins ger for at vedligeholde en Eiendom.

Impératif, ive, a. bybende; s. m. Maabe. (Gr.) Imperativ.

Impérativement, ad. paa en bydende Impératoire, f. (Bot.) Erte-Angelit,

Preperutt, en Ghermplante.

[telia. Impératrice, f. Reiserinde. Imperceptible, a. umærfelig; ufat-Imperceptiblement, ad. umærtelis s. uartigt, uforstammet Menneste gen, lidt efter lidt.

Impastation, f. (Maç.) Sammen- | (bruges i Ubtr. procès -, caus jeu –, en Proces, en Sag, el. ct (fom itte tan tabes).

Imperfection, f. Ufulblomma Mangel; pl. Defecter, overcomin el. befecte Art af en Bog (v. 1 défets).

Imperforation, f. (Méd.) Tillu el. Sammenvorning at en at 1 meis naturlige Beie.

imperforé, e, a. (Méd.) fort er aabent, men som stulde være i jammengroet.

Impérial, e, a. feiserlig; (1 couronne -e, Reisertrone, en Ford

blomft; *pl.* m. -rieux.

Impériale, f. Overbeelaf en Dilige Karreethoved; Sengehimmel (a ciel); Slags fiint Sirts; Slags A spil; Reiserblomme; (BoL) Reiserkr

Impérialiste, m. Tilhanger af

Retier.

Impérieux, m. pl. de teiferlige tp Tropper; den tydfte Keisers Mini

Impérieusement, ad. i en byte Tone:bydende,nødvendigt;bovmodig

Impérieux, se, a. hobmodia, st bydende; nécessité —se, trænge Rødvendigbed.

Impérissable, a. uforgængelig;

Impéritie, f. Uerfarenheb, Utyn bed, Udygtigbed i fit Fag. Imperméabilité, f. (Phys.) Be

Imperméable, a. uigjennemtræ lig (som Band, 3st el. Lys itte trænge igjennem); – à l'eau, vi tæt; chaussure –, vandtæt Fodisi

Impersonnel, le, a. (Gr.) uper lig; verbe –, upersonligt Berbum, fun forekommer i den Boie Pers Enteltt. (verbe unipersonnel); m -, upersonlig Modus (Infinit. og ? ticiv).

Impersonnellement, ad. (Gr.) t Impertinemment, ad. uforstam

uartigt, næsviift.

Impertinence, f. Uforstamme Uartighed; uartig, fornærmelig! el. Pandling.

Impertinent, e, a. usmmelig, tæntsom; uartig, usorstammet, for menbe; (Prat.) uvedfommende (

Imperturbabilité, f. Sinderolig Imperdable, a. som itte kan tabes Uforstyrreligher, Urottelighed.

Imperturbable, v. som itte laber sig! forfiverez uroffelia.

Imperturbablement, ad. uben at late fig forstyrre, urosteligen.

Impétrable, a. (Dr.) som fan erholdes.

Impétrant, e, v. (Dr.) En, som ers holder en Bevilling, et Embede el. desl.

Impétration, f. (Dr.) Exposdelse (af en Raade, et Embede el desl).

Impétrer, v.a. (Dr.) erholde (ved Begiæring el. Ansøgning).

Impétueusement, ad. med Hæftigs

bet, voldsomt.

Impétueux, se, a. hæftig, voldsom, ftormende, (om en Strøm) rivende; fig. hidfig, optarende. Liomhed, Hidfighed.

Impétuosité, f. Pæftighed, Volds Impie, a. ugubelig, ryggesiss; s. en Gudsformegter, et ugndeligt Men-

Impiété, f. Ugubeligheb; Rygges. løshed; ugudelig, ryggesløs Tale el.

Pandling.

Impitoyable, a. ubarmhjertig. Impitoyablement, ad. ubarmbjertigt, uden Wedlidenhed.

Implacabilité, f. Uforsonlighed.

Implacable, a. uforfonlig.

Implantation, f. Indplantning.

Implanter, v. a. indplante (p. w.); (An.) indsætte; v. pr. groe fast i, groe sammen med, hæfte sig fast til.

Implexe, a. omstiftende (om bras matiste Arbeider, hvori der foregaaer en pludselig Omverling).

Implication, f. (Pai.) Indvitting t en Forbrydelse; (Rhet.) Modfigelse.

Implicite, a. indbefattet i Roget, uden at være ubtryffeligen nævnet el. forklaret, underforpaaet; soi –, blind indstrænket Tro paa' Kirkens Lære, Rulfviertro; ubetinget Tropaa EnsDrd.

Implicitement, ad. paa en ftils tiende Maade, uden at være nævnet

el. udviklet.

Impliquer, v. a. indville i en Kors prydelje, intdrage i en ubehagelig Sag; medfore, involvere; - contradiction, indeholde Modfigelse. [ben; v.

Imploration, f. Ansøgning, Anraas Implorer, v. a. anraabe, paatalbe. Impoli, e, a. uhsslig, uartig; plump. Impoliment, ud. paa en uhsflig Maade, nartigen.

Impolitique, a. upolitist, utlog, uoverlagt. tist Waade, uklogt.

Impolitiquement, ad. paa en upoli-Impollu, e, a. reen, uplettet, ubemittet; inus.

Imponctuel, le, a. unstagtig.

Impondérable, a. (Phys.) som istelader fig veie.

Impopulaire, a. upopulair, som ifte stager i Folfets Andest, som itte stemmer med dets Onffer.

Impopularité, f. Ugunst bos Kolket. Importance, f. Bigtighed; Anseelse, Indstruction in mettre, attacher de l'à qc., tillægge Roget stor Bigtigheb; saire l'homme d'-, agere en Rand af Bigtighed el. Indstpdelse, paatage sig en stolt Mine; d'-, loc. ad. dygtigt, tilgavns (ifær naar der tales om en slet Behandling), fa.

. Important, e, a. vigtig, betybelig; fuld af Anseelse el. Indstpbeise; s. m. bet Bæsentlige, Hovedsagen; stolt, inds bildit Menneste; saire l'-, gjøre sig sindført Bare. vigtig.

Importation, f. (Com.) Indførfel; Importer, v. a. (Com.) indiste fremmede Barer; v. n. (kin i l'ink. og i den Idie Pers.) være af Bigtigbed, være magtpaaliggende, have at betybe; cela m'importe beaucoup, bet er mig meget magtpaaliggende; qu'importent ses menaces? hvab have bans Trudsler at betyde, hvad behøver man at brode sig om dem? que m'importe? hvad bryder jeg mig om o. s. v.; n'importe, bet er ligemeget.

Importun, e, a. besværlig, paatræn: gende, paahængende; byrdefuld; kjedes

ligt trættende.

Importunément, ad. paa en tjedelig, paatrængende el. overhængende Kaade.

Importuner, v. a. falde til Besvær, besvære, uleilige, overhænge; kjedc, [hæng; tjebelig Besværen. trætte.

Importunité, f. Paatrængenhed, Overs Imposable, a. som der kan lægges Statter eller Afgivter paa.

Imposant, e, a. imponerende, Æres frygt indgydende; anseelig, betydelig.

Imposer, v. a. lægge paa (i b. Bes tybn. fun i Ubtr. - les mains, lægge Handerne paa, meddele Paandspaalæggelse); sig. paalægge, forestrive; paabybe; paansbe, paatvinge; (Impr.) Impolitesse, f. Uhoflighed, Uartighed. | styde ud; v. pr. paalægge sig, fores

silence, paabybe Tausheb; — des droits sur une marchandise, lægge Told paa en Pandelsvare; — q., ans sætte En til at svare Afgist; — du respect, indyde Ærefrygt (ogsaa ene udeu Styresse i d. Betydn.); sa présence impose, hans Rærværesse indsgebet Ærefrygt; en —, tøre bag kyset, bilde En Roget ind; ne le croyez pas, il en impose, tro ham iste, han bes drager; il s'en impose à lui-même, han bedrager sig selv.

Imposition, f. Paalægning: – des mains, Haandspaalæggelse; sig. Paalæg af noget Byrbefuldt; Stat; – des noms, Nebbelelse af Ræn; (Impr.)

Udstydning.

Impossibilité, f. Umuligheb.

Impossible, a. umulig; je kerais i'- pour vous, jeg vilde giøre Alt for Dem; kig. og ka. gagner, perdre l'-, vinde, tade overmaade meget; prov. à l'- nul n'est tenu, man maa iffe fordre Umuligheder af Rogen; par -, brad dog iffe fleer; si, par -, bris, brad der er unmligt. [Gesims under en Bue.

Imposte, f. (Arch.) fremstaaende Imposteur, m. Bedrager; Bagvads ster; falst kærer; Pytler; a. bedrages

rift, falft, løgnagtig.

Imposture, f. Bebrageri; Bagvabestelse (i b. Betydn. ogsaa i pl.); Blænde vært, Forblindelse, Hytleri. [Stat.

Impot, m. offentlig Afgift, Paalag, Impotence, f. (Méd.) Lemmernes Aftræftelse, Slapped, Bansøcheb.

Impotent, e, a. vanfør, berøvet et el. audet Lems Brug; v. Arsbling.

Impourvu (à l'), loc. ad. uformos

rentligen, uventet; v. p. u.

Impraticable, a. ugjørlig, nubførlig; ufremkommelig; ubeboelig; sig. uomgængelig.

Imprécation, f. Forbandelse, ondt Imprécatoire, a. (Did.) indepoldende en Forbandelse. [appréciable.

Impréciable, a. ustatteerlig (nu: in-Imprégnation, f. (Pharm.) et Mebicaments Indtrangen i et Fluidum, som derved antager sammes Egenstab.

Imprégner. v. a. trænge ind i et fast el. i et styrente Legeme og medbele samme sin Arast; giennemtrænge; sig. indprente; v. pr. giennemtrænges, giennemdriftes, syldes af.

Imprenable, a. uinbtagelig

ninger).

imprescriptibilité, f. (Dr. fenhed hos en Ting, ifsige hifte fan vindes Pæyd paa di Imprescriptible, a. (Dr.)

iffe kan vindes Pavd paa.

Impresses, a. pl. (Did.) indpræget fig i vort Sind

Sutommelfe; p. u.

Impression, f. Indiryt; Spadiryt, Præg; Indvirtning; Trytning, Tryt; Udgave; said., giøre Indiryt paa En; de mauvaises —s de q., udbre Meninger om En; (Peint.) farve, hvorpaa der males; (digitales, svage Kordybning Fjernestallen dos Born.

Impressionnable, a. mobia; Impressionner, v. a. gjøre paa En; v.pr. mobiage Introf.

Imprévoyable, a. som iste Imprévoyance, s. Mangel

udseenheb, Sorglosheb.

Imprésoyant, e, a. som frem i Tiden, som mangler seenhed, ubesindig, sorgles. [bet,

Imprévu, e, a. uforubseet, Imprimable, a som kan tri Imprimage, m. (Techn.) Gi bens første og anden Træfning & Træffejernet hos Guldtræffere.

Imprime, m. et tryst lille (
Imprimer, v. a. paatryste,
tryste; tryste en Bog, udgiv
indgyde, indyrente; meddele; (
male Grund, grunde; v. pr.
fig. indyrentes; — du mouve
un corps, meddele et Legeme
gelse; — du respect à q., indg Exbødighet; se saire—, lade sit
trystes, udgive hvad man har

Imprimerie, f. Bogtryfferfuns tryfferinventarium; Bogtryffer cin; – en taille douce, Kobbert – lithographique, Steentryffer Imprimeur, m. Bogtryffer;

Imprimure, f. (Peint.) Grut paa Lærred, hvorpaa der male Improbabilité, f. Usandspulig Improbable, a. usandspulig. Improbablement, ad. usandspulig. Improbablement, ad. usandspulig. Improbablement, ad. usandspuligente; Ptiebilliger. Improbation, f. Misbilligelse.

Improbité, f. Urebeligheb; Ringeagt for Ret og Retsærdighed. [frembringe.

Improductible, a. som iffe laber sig Improductif, ive, a. fom Intet fan

frembringe.

Impromptu, m. et Epigram el. et andet lille Digt, som førfattes strax; et Bal, en Concert, en Diner, v. desl. som gives strax uden Korberedelse; ogs. a.; pl. des impromptu.

Impropre, a. uegentlig, unstagtig

(om Ord el. Ubtrpf).

Improprement, ad. ucgentligt; paa en unsiagtig Waade (om Stilen).

Impropriété, f. det Uegentlige i et

Ords Brug el. Betydning.

Improvisateur, trice, s. 3mprovi-.fator, Improvisatrice; Mand el. Fruen: timmer, som forfatter Bers, holder Tas Ier el. componerer paa flaaende Fod.

Improvisation, f. Improvisering, vieblittelig Forfattelse af Bers, Tale

el. Wunt.

Improviser, v. a. digte Bere, bolde Tale el. componere Musik uden fores løbig Betænkning.

Improviste (à l'), loc. ad. plubses Ligen, uformodentligen, uventet. Lutlogt.

Imprudemment, ad. uforsigtigen, Imprudence, f. Uflogstab; Uforsig= tighed; uforsigtigt el. uklogt Foretas gende (i.b. Betydn. fan det bruges i pl.).

Imprudent, e, a. utlog; utorligtig, ubetænksom; s. et uforstantigt el. ubetænksomt Menneste. bar.

Impubère, a. (Dr.) umpndig, umand: Impudemment, ad. frætt, paa en

ublu Maade.

Impudence, f. Fræshed, Uforstams methed, Ublufærdighed; fræt el. ufor: stammet Tale el. Pandling (i d. Bes tybning ogi. i pl.).

Impudent, e, a. fræk, uforstammet, ublufærdig; s. et frækt, uforstammet

Menneste.

Impudeur, f. Mangel af Blufærdiabed, Fræshed; Mangel af Tilbage: boldenbed.

Impudicité, f. Ufpostheb; Utugt. Impudique, a. utybst, utugtig; ublu. Impudiquement, ad. paa en ublu Maade, utugtigen.

ning, en Læresætning, en Ret); v.

Impaissance, f. Uformuenhed, Af

magt; manblig Ubpgtigheb.

Impuissant, e, a. uformuende, af: mægtig; impotens, mandlig udpgtig; s. m. en Impotens, en mandlig Udygtig.

Impulsis, ive, a. drivende, frems

stødende; tilskyndende.

Impulsion, f. Impuls, Stob fremad; Fremdriven; Tilstyndelse; suivre les –s de son cœur, følge sit Hiertes Indstydelser.

Impunément, ad. ustrasset, uhævs net; uden at lide berunder, uden

slemme Følger.

Impuni, e, a. ustrasset, ubæbnet. Impunité, f. Udeblivelse af Straf, Strafløshed, Fritagelse for Straf.

Impur, e, a. ureen; fig. ulybst. Impureté, f. Ureenhed; fig. Utydits ped; Utugt; pl. utugtige el. usømmes lige Udtryk.

Imputable, a. tilregnelig; (Fin.) som overføres som Afdrag fra d. Enc til den Anden (om Regnstaber).

Imputation, f. Tilregnelse; ubefoiet Beffyldning; (The.) Overførelse af Zesu Christl Fortsenester; (Fin.) Afbetaling,

Fradragning; Liquidering.

Imputer, v. a. tilregne, tilstrive; paas figte, bestylde for; – à négligence, à oubli, tilstrive Stisdesloshed, Fors glemmelie o. i. v.; - à crime, à faute, à blame, à déshonneur, bebreide En en tilspneladende ligegyldig Handling; lægge ham ben til Last; (Thé.) regne os Jesu Christi Fortsenester til Gobe; v. pr. tilregne sig, tilstrive sig.

Imputrescible, a. som iste gaaer i

Forraadnelle, p. u.

In, lating Præposition, bruges i Sammensætning med mange Orb, som derved faae den modsatte Betydning af den oprindelige. I de Ord, der begynde med en Vokal el. med en anden Consonant end b, 1, m, p, r, forbliver in usorandret: inattendu, uventet; inutile, unpttig; injuste, uretfærdig; foran m, b, el. p, forandres n til m: immortel, ubødelig; impatient, utaalmodig; foran 1 el. r falder n bort og Begyndelsesbogstavet fors dobles: illimité, ubegrændset; irrégulier, urcgelmæsfig; i nogle Korbinbelser har den ingen negtende Betydn., Impugner, v. a. mobfige (en Me- men svarer til den lat. Præp. in, i: imbu, indbruffen; importer, inds fore; incorporer, inblemme; i nogle | ligt at more. [Livlighed; udtry Boghandlerubtr. forencs in med Orbet ved en Bindestreg: in - solio, in-

Inabordable, a. pvor man itte tan

Ina.

quarto, in-douze, etc.

ængstes af Frygt.

lande; utilgængelig; fig. som er van-Aclia at face i Tale; le ministre est —, Ministeren er itte til at faae i Tale. Inacceptable, a. uantagelig. [p. u. Inaccessibilité, f. Utilgangeligheb; Inaccessible, a. utilgangelig; fig. vanstelig at faae i Tale; il est - aux prières, han rores iste af Bonner; il est – à la slatterie, pan bevæges isse af Smiger; être – à la peur, vare utilgængelig for Frygt, itte kunne

Inaccommodable, a. som itte laber fig forlige, som itte kan bilægges.

Insecord, m. (Gr.) Mangel paa grammatifalf Overeensftemmelfe.

Inaccordable, a. som itte fan sors

enes el. som itte tan tilstaaes.

Inaccostable, a. som man itte fan tale med, el. tite omgades med; fa. p.u. Inaccoutumé, e, a. uvant; usebs

vanlig (almindeligere: inusité).

Inachevé, e, a. ufuldendt. Inactif, ive, a. ubirtiom.

Inaction, f. Uvirtsombeb. gelje. Inactivité, f. Mangel paa Bestjæftis

Inadmissibilité, f. Uantageligheb,

Ugyldighed.

Inadmissible, a. uantagelig, som itte kan tilstedes el optages. [mærksombed.

Inadvertance, f. Uagifomhed, Uops Inalienabilite, f. Bestaffenheb veb en Ting, ifolge hvilfen ben itte tan athandes. [des, jælges el. pantiættes.

Inaliénable, a. som iste kan aspæn: Inalliable, a. som itte kan sammens smeltes (om Metaller); fig. uforenelig.

Inaitérabilité, f. Uforanderlighed. Inaltérable, a uforanderlig, ufors

vanstelig.

Inamendable, a. uforbebrelig.

Inamissibilité, f. (Thé.) Umistelige hed, Ufortabelighed (om Guds Raabe). inamissible, a. (The.) umistelig,

ufortabelig.

Inamovibilité, f. Uaffætteligheb; Egenstab ved et Embebe, hvorefter det itte tan ophæves el. fratages ben, ber beflæber famme, saalænge han lever. [ophæves.

Inamovible, a. som itte fan affættes el Inamusable, a. fom bet ifte er mu- til (de), uftiffet; uduelig, udpg

inanimé, e, a. livist; fig. ui Inanité, f. Tombeb; fig. Fo gelighed, Forfængelighet.

Inanition, f. Aftræftelfe, Rro hed formedelst Mangel paa Ræi Inapercevable, a. umærfelig; Insperça, e, a. ubemærtet.

Inappétence, f. (Méd.) Mangi tyft til Mad, Rablede (anorexi Inapplicabilité, f. Uanvendeli Inepplicable, a. uanvendelig. Inapplication, f. Uagtsombeb;

gel paa Flib, Efterladenheb. Luas Inappliqué, e, a. efterladen, de Inappréciable, a. uffatteetlig, deerlig.

Inapte, a uduelig, uben Anl Inaptitude, f. Udygtighed, Uduel

Mangel paa Anlag.

Inarticulé, e, a. som iste banner Stavelse; utybeligen udtalt, utorita Inartificiel, le, a. utunfilet;

fri; p. u. Inassermenté, e, a. som itte et Inauaquable, a. fom the to gribes; fig. ubestribelig.

Inattendu, e, a. uventet. Inattentif, ive, a. uopmærtfom, Inattention, f. Hopmærtjombed,

sombed. Inauguration, f. Indvielse, h lig Indsættelse i et Embede; die d'-, Indvielses: el. Tiltræbelsei Inaugurer, v.a. indvie, poitit

indiætte. Inblamable, a. ulastelia, uba Inca, m. peruvianst Fyrste

Spaniernes Antomft.

Incaguer, v. a. byde En Trobs Incahotable, a. som iste støde Vogne). ordentli Incalculable, a. uberegnelig; Incalculablement, ad. paa c regnelig Maade, i en meget boi Incamération, f. Forening 1

paveligt Domaine. Incamérer, v. a. torene et

med et paveligt Domaine. Incandescence, f. Pringleon Incandescent, e. a. som er bende Tilstand; fig. varm, hæs

Incantation, f. Manen; L gelsekformular, Pereformular. Incapable, a. som er ube af

Incapacité, f. Ubuelighed.

Incarcération, f. (Jur.) Indipar-

ring i Fængsel.

Incarcérer, v.a. (Jur.) fætte ifængfel. Incarnadin, e, a. blegrød; s. m. [s. m. Kiødfarve. blegrød Farve. Incarnat, e, a. kjøbfarvet, høirød;

Incarnatif, ive, a. (Méd.) som er i Stand til at faae Riød til at vore.

Incarnation, f. (Thé.) den guddoms melige Raturs Forening med den mennestelige, Guds Mennesteblivelse i Chris flo; (Chir.) KiødetøUdvorning i et Saar.

Incarné, e, a. som har antaget en mennestelig Stiffelse; fig. stindbarlig, livagtig; personificeret (fa.); c'est le diable -, bet er den ffindbarlige Diæs vcl, et meget ondstabsfuldt Menneste.

s'Incarner, v. pr. (Thé.) iføre fig mennestelig Stiffelse, blive til Men= neste (om Orbet); (Chir.) vore ub

(om Riødet).

Incart, m. f. inquart.

Incartade, f. Overfuusning, ubefsiet Fornærmelse; dum Streg (i d. Betybn. især i pl.).

Incendiaire, s. Brandstifter, Mords brænder, -ste; a. mordbrænderst; fig.

oprørst, ophidsende.

Incendie, m. Ildebrand, Ildløs; fig. Oprørsflamme; Krigsflamme.

Incendié, e, s. Brandlidt.

Incendier, v. a. fætte 31d paa; af: brænde (om en flor Brand).

Incération, f. Blanding med Vor; (Pharm.) en tør Materies Blødgjørelse.

Incertain, e, a. (om Ting) uvis, tvivisom; foranderlig, ufladig, som der iffe kan stoles paa; ubestemt; (om Personer) tvivlraadig; uvis om; s.m. det Uvisse. [Tvivl el. Uvished; p. u.

Incertainement, ad. ubestemt, med Incertitude, f. Uvished; Ubestemts bed; Raadvildhed; Ustadighed, Foran-

verlighed (om Veiret).

Incessamment, ad. ufortøvet, uops holdeligen, inarest muligi; uophorli-

gen, ideligen (v.).

Incessibilité, f. (Jur.) Egenstab, bvorester en Ret el. et Privilegium itte kan afstaaes til en Anden. sstaaes.

Incessible, a. (Jur.) fom itte fan af:

Inceste, m. Blodsfam.

Incestueusement, ad. i Blobstam; paa blobstænderst Biis. [Blodstænder.] Incestueux, se, a. blodskænderst; s.

Inchantable, a. som itte laber sig synge. Senbed bar, umennestekærlig.

Incharitable, a. som ingen Medli Inchoatif (ch ubt. k', ive, a. (Gr.) ubtryffende en Panblings Begyndelse.

Incidemment, ad. leilighebsviis,

episodist.

Incidence, f. (Géo.) en Linies el. en Flades Sammenstød med en anden Linie el. Flade; (Opt.) en Lysstraales Indfald i en Flade; point d'-, Indfaldspunkt; angle d'-, Indfaldsvinkel.

Incident, e, a. (Pal.) som inotræffer under en Sags Behandling; (Opt.) som træffer en tilbagekastende Flade; rayon —, indfaldende Straale; (Gr.) proposition -e, Mellemsætning, Bifætning.

Incident, m. Begivenhed, som møder under en Sag; Episode, Biomstænbigheb; Tvissepunkt, som ikke angaaer Hovedsagen, Bisag; Vanskeligheder,

Cbicaner.

Incidentaire, m. En, som opkafter Bansteligheder, som fremtalder npe Tvistepunkter; en Chicaneur; p. u.

Incidenter, v. n. (Pal.) fremfomme med Indvendinger, optaste nye Banstes ligheber, bringe Bisager paa Bane.

Incinération, f. (Chi.) Forbrændelse til Affe. til Affe.

Incinérer, v. a. (Chi.) forbrænde Incirconcis, e, a. uomstaaret; fig. uomvendt.

Incirconcision, f. Egenstab at være uomstaaret; bruges kun fig. l'– du cœur, Hiertets uomvendte Tilstand.

Incirconscrit, e, a. ubegrændset. Incise, f. (Gr.) Bisatning, som ubs

giør en Deel af en flørre.

Inciser, v. a. (Chir.) giøre et Inds fnit, stiære ind i; (Chi.) opløse, ad= stille, fordele, fortynde.

Incisif, ive, a. indiference; (Méd.) fortynbende, forbelende; dents -ives,

Fortænder, Stæretænder.

Incision, f. (Chir.) Indinit.

Incisives, f. pl. Staretander; s. Dperateur:Vord. incisif.

Incisorium, m. (Chir.) chirurgist Incitable, a. (Méd.) som lader sig opægge el stimulere.

Incitant, e, a. (Med.) inciterende, opæggende, stimulerende; s. m. sti= mulerende Middel. stimulerer.

Incitatif, ive, a. som opægger el.

Incitation, s. Tilstynbelse, Opæggelse, Stimulering. [opægge, ophibse til.

Inciter, v. a. tilstynde, drive til; Incivil, e, a. upsflig, nartig; (Jur.) Aridende imod de dorgerlige Love; clause -e, Rlauful, som strider imod de borgerlige Love.

Incivilement, ad. paa en upstig

Maade, uartigen.

Incivilité, f. Uhoflighed, Uartighed, uhsflig Pandling, uhsflig Tale.

Incivique, a. uborgerlig.

Incivisme, m. Mangel paa Borgers find, Adfard firidende imod et jaadant Sind.

Inclémence, f. Haardheb, Unaabe, Ubarmhiertighed (i d. Beipon. fun poé.); fig. Strenghed, Barftheb (om Beiret).

Inclément, e, a. haard, ubarm: hiertig (kun poé.); fig. barfk (om Beiret).

Inclinaison, f. (Géo.) en Linies el. Flades Bsining imod en anden.

Inclinant, e, a. boiente fig til Sis den (om Solstiver), ogsaa incliné, e.

Inclination, f. Beldning, Beining; But; fig. Tilbvielighed, Hengivenhed, Fortjærlighed, Kiærlighedsforstaaelse; Gjenstand, man har Tilbsielighed for; Person, man elster, Kjæreste.

incliner, v. a. hælde; bøie, krumme; v. pr. halde sig, boie sig; vise Verbødighed; v. n. hælde; være tilbøielig til; bestemme sig for; give Fortrinet; - à la paix, bælde til, være tilbøielig tilFred; la poutre incline de ce côté, Bjælken hælder imod benne Side; j'incline pour cette couleur, jeg fores træffer denne Farve; la victoire incline de ce côté, Seiren halter til benne Rant; s'- devant Dieu, boie sig for Gud, have Erefrygt for Gud.

Inclus, e, p. at inclure, indiluttet, inblagt; ci-inclus, peri inbsluttet (b. Ubtr. er uforanderligt foran et Ord uben Artikel, men ellers forandres bet efter be alm. Regler); vous trouverez ci-inclus copie du contrat, De vil finde heri Afftrift af Contracten; men: ci-incluse la copie etc., heri Affriften o. s. v.; demeurer -, blive ved en Balgforhandling blandt dem, paa hvem Balget endnu kan falbe.

Incluse, f. det i en Patte vedlagte

١

Brev; fa. v.

Inclusion, f. det Indsluttel stand, Indsutning.

Inclusif, ive, a. indiluttende Inclusivement, ad. inclusiv indbefattet, iberegnet.

Incoërcibilité, f. (Phys.) (itte at tunne sammentryttes.

Incoërcible, a. (Phys.) sam fammentryffes el. tvinges.

Incognito (g og n ubtales sc ad. ukjendt; m. ukjendt Tilstan der l'-, forblive utjendt, itte smenhæng, Usamm tilfiende.

Incohérence, f. Mangel pa-Incohérent, e, a. usammenha

Incolore, a. ufarvet.

Incombustibilité, f. Usorbri bed, Ubrændbarhed. Incombustible, a. uforbr

Incommensurabilité, f. (Gée liabed at kunne beles med famme Storrelse eller maal eet fælles Maal.

Incommensurable, a. (Géitte lader fig maale med eet I dele med en og samme Større 2 el. flere Størrelser).

Incommode, a. ubetvem; tr kiedsommelig, besværlig; by une maison –, et ubekvemt (rettet) Suus; des habits -s, un Rlæder; bruit –, trættende Larn leur –, besværlig Pede; un v en besværlig Nabo; un homn paatrængende el. byrdefuldt N

Incommodé, e, p. syg, up ētre – d'un bras, d'une jami funne bruge ten ene Arm, Been; fa. etre – dans ses i leve i daarlige Kaar (bruges tydning kun. i d. Udtryk); vaisseau –, Stib, som har n af fine Master el. libt en el Stade, som hindrer det i at se

Incommodément, ad. paa

kvem Maade, ubekvemt, besva incommoder, v. a. uleilige, sætte i Forlegenhed; giøre up v.pr. genere fig, fætte fig i & bed; paabrage sig en lille U1 beb; si cela ne vous -e pas, iffe uleiliger Dem; cette déper commodera, benne Udgift vil fæ Forlegenheb; ce petit excès l'a lille Uorden (Afvigelse fra hans lige Levemaate)har gjort ham uj 35

fvemmelighed, Besværlighed; Forlegen. bed i Pengesager (p. u.); Upasselighed; il n'y a rien qui n'ait ses -s, der er Intet, som so har sine Uleiligs heder; les -s de l'âge, Alderens Svageligheder; (Mar.) signal d'-, Nød: stud (alminbeligere: signal de détresse).

Incommunicable, a. fom the fan

meddeles.

Incommutabilité, f. (Jur.) en Etenboms Urørlighed, uforanderlig Gienboms Besiddelse.

Incommutable, a. (Jur.) fom iffe fan lovligen berøves fin Eiendom, el. som itte kan fratages sin Eicr.

Incomparabilité, f. Uforlignelighed. Incomparable, a. utorlignelig, mas

geløs.

Incomparablement, ad. utorlignes ligen, uben Sammenligning (bruges altid med et Sammenligningsadverd fom plus, mieux, etc.).

Incompatibilité, f. Uovereenspems

melfe, Antipathi; Uforenelighed.

Incompatible, a. uforenelig.

Incompatiblement, ad. uforeneligen. Incompensable, a. som itte fan opveies el. erstattes.

Incompétemment, ad. (Jur.) uden Competence, uden Befsielse.

Incompétence, f. (Jur.) Plangel paa Compctence, Ubefsielse.

Incompétent, e, a. (Jur.) ucompes

tent, ubefsiet.

Incomplaisance, f. Uføiclighed; p. u. Incomplaisant, e, a. utsielig (bedre: peu complaisant).

Incomplet, ète, a. usuldstændig.

Incomplexe, a. ulammensat, entett. Incompréhensibilité, f. Ubegribes lighed.

[uforklarlig, ufattelig. Incompréhensible, a. ubegribelig, Incompressibilité, f. (Phys.) Umulighed at kunne sammentryffes, Usam= mentryffelighed.

mentryffelig. Incompressible, a. (Phys.) usam= Inconcevable, a. ubegribelig, ufat-

telig; overordentlig. [gribelig Maade. Inconciliable, a. uforenelia, modsat.

Inconciliablement, ad. paa en uforenelig Maade.

Inconduite, f. Mangel paa forstan- Urinens uvilkaarlige Udløb.

dig Adfærd, Ubefindigbed.

Incongru, e, a. (Gr.) stribende mod utybst.

Incommodité, f. Uleiligheb. We- | Sputarens Regler: fig. upassende, usømmelia.

> Incongruité, f. (Gr.) Constructions, feil, Feil imod Syntax; fig. Urimes lighed, Usømmelighed; Uansændighed (i d. Betydn. især pl.).

> Incongrument (bebre: incongruement), ad. paa en sprogstridig Maade; fig. urimeligen; usømmeligen.

Inconnu, e, a. ubeffendt, uffendt: s. en Ubekjendt; m. det Ubekjendte.

Inconséquence, f. Inconfequents, Uovereensstemmelse mellem Princip og Hanbling; Modfigelse; urigtig Slutning; sa conduite est pleine d'-s. hans Opførsel er fuld af Modsigelser, af Uovereensstemmelser mellem Tank og Pandlina.

Inconséquent, e, a. uovereenssiem: mende med sig selv, ulig sig selv, ins consequent; ubetænkom; sa. elle est bien -e, bun er letfindig; hun glems mer hvad Belanstændighed fordrer; s. et Menneste, som handler i Mods figelse med fig selv; en Ubeiæntsom.

Inconsidération, f. Ubetæntsomhed,

Ubesindighed.

Inconsidéré, e, a. ubetænkom, ubes sindig; s. ubesindigt Wenneste.

Inconsidérément, ad. ubetæntjomt,

ubefindigt.

Inconsolable, a. utreftelig.

Inconsolablement, ad. utresteligen. Inconstamment, ad. uftarigen, let-. [dighed, Foranderlighed. sindigen.

Inconstance, f. Ubestandighed, Ustas Inconstant, e, a. ubestandig, flygtig, ustadig, foranderlig; s. et ustadigt el. foranderligt Menneste.

Inconstitutionnel, le, a. forfatnings firidig, firidende mod det conflitutios

nelle Princip.

Inconstitutionnellement, ad. paa en Maade, som strider mod Forfatnins gen, mod Constitutionen.

Incontestable, a. ufiridig, uomivis Incontestablement, ad. pag en uoms

tvistelig Maade, upridigen.

Incontesté, e, a. uomtvistet, som Inconcevahlement, ad. paa en ubes lifte kan bestrides. [paa Asholvenhed.

Incontinemment, ad. af Mangel Incontinence, f. Mangel paa Afs boldenhed, Utposthed; (Méd.)-d'arine,

Incontinent, e, a. iffe afholbenbe,

Incontinent, ad. strar, usprisoet,

sieblitteligen.

Incontroversable, a. som itte kan bes firides, uomtvistelig. [mclig.

Inconvenable, a. upassende, ussm. Inconvenablement, ad. paa en upassende Maade. [scl, Usømmelighed.

Inconvenance, f. upassende Opførs Inconvenant, e, a. upasjende, ujsms

melia.

Inconvénient, m. slem følge af Roget, Ubehagelighed; Fortrædelighed, Ulempe.

Inconvertible, a. som itte kan forans dres, omdannes el. omsættes; p. u.

Inconvertissable, a. uombendelig; fom iste lader fig forandre el. omfætte. [lighed.

Incorporalité, f. (Did.) Ulegems Incorporation, f. Indlemmelse.

Incorporel, le, a. ulegemlig; (Dr.)

urorlig, bestaaende i Tanken.

Incorporer, v. a. indlemme, ops tage; v. pr. indlemmes; forenes med, fammensmeltes. Feil.

Incorrect, e, a. unsiagtig, fom har Incorrection, f. Unsiagtished; Urige tighed, unstagtigt Sted.

Incorrigibilité, f. Uforbederlighed.

Incorrigible, a. utorbederlig.

Incorrigiblement, aduforbederligen. Incorrompu, e, a. ufordærvet.

Incorruptibilité, f. Uforfrænkeligheb, Uforraadnelighed; fig. Ubestiffelighed.

Incorruptible, a. ufortræntelig, ufor: raadnelig; fig. ubestiffelig.

Incorruption, f. Utorbarveliabed,

Uforfrænfelighed.

Incoupable, a.ustyltig, brøbefri, p.u. Incourant, e, a. (Com.) ugangbar; frum Linie.

Incourbe, a. (Bot.) indad gaaende Incrassant, e, a. giørente tyffere (om Blodet og Babsterne i Menncstets Legeme); m. et Lægemidbel, som giør Blodet tyffere (v.).

Incrassation, f. (Méd.) Fortyffelsc af Blodet og Bædsterne; v. s Blodet; v.

Incrasser, v. a. (Méd.) fortyffe

Incrédibilité, f. Utrolighed.

Incrédule, a. vantro; vantroendg. Incrédulité, f. Vantro. [stabt, ustabt. Incréé, e, a. som er til uben at være Incrimination, f. Anklage el. Indflævning for Retten.

Incriminer, v. a. anklage for Retten; med særegen Strift) som ikke bestylde; tilregne som en Forbrydelse. chiffreres; ulæselig; dunkel, u

Incroyable, a utrolig; et lig, umaadelig; s. m. det [lig Mas Spradebasse.

Incroyablement, ad. paa Incrustation, f. (Techn.) ning; en Muurs Beflætn Marmor og dest. til Prydel agtig Storpe, som sætter sig get; (Chir.)Storpe om et i

Incruster, v. a. (Techn.) et Enedferarbeide med Ziri Næde en Muur med Marmor danne en Storpe om Roget.

Incubation, f. Liggen paa Incube, m. Mareriden; fabelagtig Dæmon, som tri plage Mennestene i Cobne (cau-

Inculpation, f. Bestyldning Inculpé, e, bestyldt, tiltalt;

en Tiltalt.

Inculper, v. a. antlage, b Inculquer, v.a. indprente, in Inculte, a. udprfet; fg. udan Inculture, f. ubpriet, raa! Incurabilité, f. Ulægelighet Incurable, a. ulægelig; fig lia, uforanderlia.

Incurie, f. Sorglosbed, Ligegt Incuriosité, f. Mangel pi gierrighed el. paa Bidebegja

Ligegyldighed for at oplyse fin R Incursion, f. Streiftog, f Indfald i et Land; Reise el. for at udvide sine Kundstabei fait quelques –s dans le dom la poésie, han har undernder paa at frive Vers.

Incuse, f. og a. f. une n -, el. une –, en Puulmynt, daille, hvorpaa Præget er Stedet for at være ophsiet.

Inde, m. Indigo, Indigob Indien; les—s orientales el. les -s, Oftindien; les -s occid stan finde Red Bestindien. Indébrouillable, a. jom n Indécemment, ad. paa en 1

dia Maade, usømmeligen. Indécence, f. Uanstændigheb melighed; uanstændig Tale et

ling; pl. uanstændige Ord el. Indécent, e, a. uanstændig

Indéchistrable, a. (om Breve

melia.

lig, uforflagelle; (om Herfange)

Ind.

1) 唯化 5.

Indienne, f. Sirts, fiint figureret Bomuldstoi. [uden Forstjel, i Flæng. Indifféremment, ad. ligegylbigen, Indissérence, f. Ligeaploighed; Rulbe,

Mangel paa Rjærlighed.

Indiverent, e, a. (om Eing) lige: gyldig, som itte indeholder nogen Grund til at foretræffes; som ifte interesses rer; som er hverten god el. slet; som Personer) ligegyldig, som itte interes. ferer sig mere for den Ene end for den Anden; ufølsom sor Rjærlighed; il est-que vous preniez ce chemin on l'autre, det kommer ud paa Et, om De tager benne Bei el. ben anden; nous parlons de choses -tes, vi tale om ligegyldige Ting; une action -te, en Pandling, som hverten er god el. flet; il est – à tout ce qui se passe, pan crligegyldig ved Alt hvad der foregaaer.

Indisserentisme, m. Ligegyldighed, Lunkenhed; Ligegyldighed i Trocsjager.

Indivérentiste, s. og a. som anseer alle Religioner for lige gode.

Iudigenat, m. Indisberet.

Indigence, f. Trang, Armob, flor Kattigdom; de Fattige; – d'esprit, Aandsarmod; secourir 1'-, hiælpe de s. m. en Indfødt. Fattige.

Indigene, a. indføbt; indenlandst; Indigent, e, a. meget fattig, trængende, nødlidende; s. m. en Træns gende, en Fattig.

Indigeste, a. ufordøielig, ufordøiet; fig. flet opfattet, forvirret, flet ordnet.

Indigestion, f. slet Fordsielse, Ufor,

dvielighed; Forstoppelse.

Indigète, m. og a. (Anc.) optaget blandt Guderne (om Perver og Paly: guder).

Indignation, f. Følelse af Brede el. Foragt, Fortrydelse, Uvillie, Parme.

Indigne, a uværdig til (de); upassende for (de); stammelig, afstyelig, vanarende; (Jur.) udelukt fra Arv; s. et foragteligt Menneste; fa. il est - de vos dienfaits, han fortjener itte Deres Velgjerninger; c'est un -, bet er et uværdigt, et foragteligt Mennester | som, En, som itte kan tie.

Indignement, ad. paa en uværdig Maabe, stammeligen. Thragt.

Indigné, e, p. og a. fortørnet, op: Indigner, v. a. fortorne, opirre, opbringe, væffe Indignation; v. pr. Betydn ogs. i pl.); commett blive pred, fortørnes; harmes; s'- begaae Ubetænkfomheder; rot contre q., harmes over En, oprøres | Hemmeligheder.

i Sindet imod En; il s'ii voir que etc., pan oproti fee, at o. s. v.

Indignité, f. Uværbigheb, I tighed; uværdig Behandling melse (i d. Betydn. ogsatraiter q. avec –, behandle (uvardig Maade; souffrir des uværdig Behandling, Besta

Indigo, m. Indigo.

Indigoterie, f. Indigoplant hvor Indigo plantes og till

Indigotier, m. Indigopla: Indiquer, v. a. pege p anvise, giere betjenbt med; angive, anføre; beramme antyde, angive Hovedtræffer du doigt, vise Roget meb la carte vous indiquera Kortet vil angive Dem Bei assemblée, beramme Dagi Forfamling; à l'heure –ée, t fatte Time.

Indirect, e, a. fig. indi belbar; louanges—es, fiin F rangue -e, Tale, hvori ber itte indføres talende i eger vues -es, Multe Penfigier, søger at opnaae ad Omvi es, moyens –s, Arumbeie; tions—es, indirecte Afgitter ges paa Pandels el. Forbi ler, saasom Told, Stempe desl.); (Gr.) régime –, r Object, Personsobject.

Indirigible, a. som ifte labe Indirectement, ad. paa e bar Maade, ad Omvete.

Indisciplinable, a. uregjer

melig, gjenstridig.

Indiscipline, f. Mangel p Indiscipliné, e, p. og a. neret, uden Mandstugt; siet

Indiscipliner, v. a. gjør lig, gjøre gjenstridig.

Indiscret, e, a. ubetænt findig; ubesteden; som ittc at tie, aabenmundet; s. en

Indiscrètement, ad. pac tænksom el. ubesindig Maat

Indiscretion, f. Ubetæntsor findighed; ubefindig Handl

Indispensable, a.uundgaaelig; uunde >ærliasgen; uundgaaeligen.

Indispensablement, ad. nødvendis Indisponible, a. (Jur.) biens -s, Tiendomme, som man iste san bort zive ved Testament.

Indisposé, e, a. upasselig.

Indisposer, v. a. gjøre upasselig; ziere vred, stemme En ugunstigt.

Indisposition, f. Upasselighed; ugun:

itig Stemning (p. u.)

Indisputable, a.ustribig, uomtvistelig. Indisputablement, ad. uttridigen, uomtvisteligen.

Indissolubilité, f. (Chi.) Uoplose: lighed; fig. Ulsselighed, Ubrødelighed.

Indissoluble, a. (Chi.) uoploselig;

fig. ulsfelig, ubrødelig.

Indistinct, e, a. utydelig.

Indistinctement, ad. utydeligt; ufor:

Maaeligt; uden Forsiel.

Individa, m. (Did.) Individ; enkelt Bafen (Opr el. Plante); Perfon; En, som man itte kjender el. itte skjøt: ter om at næbne, fa.; avoir soin de son -, conserver son -, brage stor Omforg for fin egen Person, plais.

Individualiser, v. a. (Log.) betragte særstilt, i og for sig; affondre fra

Slagset, individualisere.

Individualité, f. Individualitet, et

Individs Eiendommeligheb.

Individuel, lé, a. (Did.) henhørenbe til Individet; angaaende en enfelt Person, el. hver Person for sig.

Individuellement, ad. (Did.) 10m Individ betragtet, i og for fig; hver

for fig.

Indivis, e, a. (Prat.) ubeelt; propriétaires -, Eiere, som besidde Roget i Fællessfab; par –, loc. ad. i Fælles: Nab, i Fællig.

Indivisément, ad. (Prat.) i Fælless

stab, i Fællig (par indivis).

Indivisibilité, f. Ubelcligheb.

Indivisible, a. udelelig, uadstillelig. Indivisiblement, ad. udeleligen, uads stilleligen. [domsbesiddelse, Fællessad. Indivision, f. (Prat.) fælles Eiens In-dix-huit, m. (Libr.) Bog i et saadant Format, at Arket udgiør 18 Blade el. 36 Sider; des in-dix-huit. Indocile, a. ularvillia; utammelia,

ubvielig, uregierlig.

Indocilité, f. Ularvillighed; Utammelighed, Uregierlighed.

Indocte, a. ulærd, ubidende; p. u. Indolemment, ad. stjødesløst; paa en borft, ligegyldig Maabe.

Indolence, f. Stjødesløshed; Ligegplbighed; Træghed. Dorfthed; Sinds-

rolighed; Følesløshed.

Indolent, e. a. fijødesløs, ligegyls dig, borst; (Méd.) foleslos; e. et stisdesløst Menneste; en dorft, ligeapldia Person. melia.

indompiable, a. uregjerlig, utæms Indomptablement, ad. uregierligen.

Indompté, e, a. utæmmet; vild, ustyrlig; som ikke kan tæmmes el. bes tvinges; ubetvingelig (ftrives ogf. indomté). Udityt.

Indoté, e, a. som iste bar faaet In-douze, m. (Libr.) Duodezfors

mat; *pt*. des in-douze.

Indu, e, a. utilbørlig, upassende, usædvanlig; bruges i Udtr. á une heure –e, paa ubelcilig Tid; vexation –e utilbørlig Undertryffelse.

Indubitable, a. upaatvivlelig, utvivle

som, vis, bestemt.

Indubitablement, ad. upaatvivlelis

gen, ufeilbarligen, ganste sittert.

Induction, f. Tilftyndelse, Indstybelse; Slutning; (Math.) Maabe at bevise en Sætnings Rigtighed ved at anvende den paa særegne Tilfælde; (Chir.) Udtværing af et Plaster.

Induire, v. a. forlebe til (a); slutte el. udlebe af (de); - en erreur, lebe i Bildfarelse; — en tentation, indlede

i Fristelse.

Indulgence, f. Overbærelse, Staans sel, Eftergivenhed; Aslad (i d. Betydn. ofte i pl.).

Indulgent, e, a. overbærende, et:

tergivende, faansom.

behandle med Indulger, v. a. Gfaansel.

Indult (t høres), m. (Egl.) paves lig Bevilling til at udnævne til visse geistlige Embeder; Told, som baves i Spanien af ameritanste Barer.

Indultaire, m. En, som i Følge en pavelig Bevilling har Krav paa et Kalb.

Indument, ad. (Prat.) utilberligen,

uretmæsfigen. Induration, f. (Chir.) Forherbelse. Industrie, f. Behændighed, Snilds bed; Birksombed, Bindstibeligbed; Kunst: flib; Haandvært, Ræringsbrift; vivre d'-, staae sig igjenueur ved List og Behændighed (i slet Forstand); fig. og fa. chevalier d'-, fiin, listig Bebrager.

Industricl, le, a. henhørende til el. bidrørende fra Kunsissid; s. m. En, som briver en Næringsvei el. en Pandel; En, som ved slette Midler erbverver sig Opholdet. [flid; kunstigen.

Industrieusement, ad. ved Runft-Industrieux, se, a. vindstidelig, briftig; kunsifærbig,opfindsom,behændig.

Induts, m. pl. (Egl.) Beiftlige, som i Chorkaabe opvarte en Diacon el. Subdiacon ved Psimessen.

Inébraniable, a. ubevægelig, urok kelig; fig. fast, standhaftig, urottelig i sit Forsæt el. fin Mening.

Inebraniablement, ad. med Fasthed,

paa en uroffelig Maade.

Inédit, e, a. utryft, som iste har været udgivet.

Inestabilité, f. Uudsigelighed, Unævs

nelighed; Ubestrivelighed.

Inevable, a. uudsigelig, unavnelig.

inevaçable, a. uudilettelig.

Inesticace, a. uvirtsom, srugtesuss. Inefficacité, f. Uvirksomped, Krafts løsbed.

Inégal, e, a ulige; ujevn, knubret; fig. uregelmæsfig; lunefuld; terrain –, ujevnt, knubret Terrain; style –, ucens: artet Still; homme –, vægelfindet, Iunefuldt Menneste; (Med.) pouls -, uregelmæsfig, ustadig Puls; pl. -gaux.

Inégalité, f. Ulighed; Ujevnhed; Uregelmæsfighed; Ueensartethed; Lus nefuldbed (bruges i egentl. og i pg.

Fortt. ogs. i pl.).

Inélégamment, ad. uden Siirligheb. Inélégance, f. Mangel paa Siirs lighed.

Inélégant, e, a. uppntet, uffirlig; p. u. Inéligibilité, f. Uvalgbarhed.

Inéligible, a. uvalgbar.

Inénarrable, a. (Ecr.) som itte las

der sig fortælle.

Inepte, a uduelig, ustisset, uden alle Anlæg; tosset; flau, urimelig; il est—à tout, han er ustisset til Alt; tout ce qu'il dit est -, Alt hoad han [melighed. figer er flaut.

Ineptie, f. Dumhed, Flauhed, Uris Inépuisable, a. uudtømmelig.

Inerme, a. (Bot.) uben Braad el. Torne.

Inerte, a. træg; fig. lab, borst. Inertie, f. Traghed, Uvirksomhed; som det er vanskeligt at rede fig ub af.

fig. Ladhed, Dorfibed; force d'-, Egen stab, isolge hvilten et Legeme iste for: lader sin Pvile uden en udvortes Aar: fag; passiv Modstand, som ptirer sig i itte at adlyde.

Inérudit, e, a. ulærd, uden al Runt= Inérudition, s. Mangel paa kar:

dom el. Kundstab.

Inespéré, e, a. uforubseet, uventet

(tun i god Forst.).

Inespérément, ad. imob al Kor: ventning (om lyffelige Begivenheber); p. u. teerlig.

Inestimable, a. uburdeerlig, ustats Inétendu, e, a. som ingen Udstrat [hed el. Tydelighed. ning har.

Inévidence, f. Mangel paa Klar-Inévident, e, a. utybelig, uflar, buniel. Inévitabilité, f. Uundgaaelighed.

Inévitable, a. uundgaaelig.

Inévitablement, ad. netvendigen, uundgaaeligen.

Inexact, e, a. unsingtig, fishesiss. Inexactement, ad. paa en unsiage tig Maabe. stigbed, Stisbeslosbed.

Inexactitude, f. Unsiagtighed, Urig-Inexcusable, a. uundstyldelig, ufors

svarlig.

Inexécutable, a. uubstrlig; uop fplbelig (om en Contract el. en Tractat).

Inexecution, f. Hudførlighed, Uops foldelse.

Inexercé, e, a. usvet. [el. forbres. Inexigible, a. som itte kan kræves Inexistence, f. Mangel of Tilvæ relse. llig; ubsielig (a).

Inexorable, a. novertalelig, ubsnhst-Inexorablement, ad uovertaleligen. Inexpérience, f. Uerfarenhed.

Inexpérimenté, e, a. uerfaren, usvet. Inexpiable, a. som itte kan udsones. Inexplicable, a. uforflarlig; ufatte

lig, ubegribelig, besynderlig.

Inexpressible, a. uubtroffelig. Inexprimable, a. ufigelig, ubestrie

Inexpugnable (g og n uttales hver for fig), a. uindtagelig, uovervindelig.

Inextensible, a. uubstræffelig. Inextinguibilité, f. Uubsluffeligheb. Inextinguible, a. uubsluffelig; fig. vebvarende; un rire -, en vedholbende Latter. [ryddes.

Inextirpable, a. som itte kan ub Inextricable, a. forviflet, forvirret,

Infaillibilité, f. (om Ting) Paalis belighed, Ufeilbarlighed; (om Personer) Ufeilbarhed. [feil; ufeilbar.

Insaillible, a. som itte kan slaae Insailliblement, ad. ufeilbarligen, upaatvivleligen.

Infaisable, a. ugjørlig.

Infamant, e, a. ærerørig, vanæs rende, bestæmmende.

Insamation, f. (Jur.) Berøvelse af

Ens Wre, Stamplet.

Insame, a. ærelss; stiændig, stams melig, vanærende, asstyelig; smudsig; ilde klædende; lieu –, et offentligt Huus; s. et ærelsst Menneske.

Infamer, v. a. gjøre æreløs.

Infamie, f. Æreløsheb; Stjænbsel, slet Rygte, Stamplet; Neberdrægtigsheb; pl. ærerørige Ord; vanærende Handlinger; dire des –s å q., sige En ærerørige Ord, overvælde En med Stjælbsord.

Infant, e, s. Infant; Infantinde; Navn, som i Spanien og Portugal gives Kongens næstældse Børn.

Infanterie, f. Fodfolf.

Insanticide, m. Barnemord; s. Barnemorber, -ste. strødenhed.

Insatigabilité, f. Utrættelighed; Ufors Insatigable, a. utrættelig; ufortrøben. Insatigablement, ad. utrætteligen.

Insatuation, f. satterlig el. overdres ven Forfjærlighed for Nogen el. Nos get; Forgabelse el. Forlibelse i Noget.

Insatuer, v. a. (q. de qc.) forub indtage En for Nogen el. Noget, saa at han itte kan løsrive sig fra samme; v. pr. forlibe sig, forgabe sig i (de) Nogen el. Noget.

Insécond, e, a. ufrugtbar. Insécondité, f. Ufrugtbarheb.

Insect, e, a. stinkende, fordærvet, forpestet, forraadnet.

Infecter, v. a. fplbe med Stant, forpeste: fig. smitte, fordærde Nand cl. Sæber.

Infection, f. Stant af forraadnede

Legemer; Smitte.

Insectioniste, m. (Méd.) Læge, som antager, at Spgbomme kunne ubbres bes ved Snitte.

Inselicité, f. Ulysse; inus.

Inséodation, f. (Jur.) Forsehning, Oprettelse af Lehn.

Inséoder, v. a. (Jur.) forsehne. Insérer, v. a. udsede af (de), stutte, drage Slutninger af Roget. Insérieur, e, a. savere; ringere; son talent est – au votre, hans Tassent er ringere end Deres; juge –, Underdommer; tribunal –, Underret; La Seine-Insérieure, Redre-Seineu; s. m. Underordnet, Undergiven.

Insérieurement, ad under, paa en

ringere Maabe (end, 4).

Insériorité, f. underordnet Stilling; ringere Grad af Talent, Fortsenesse, Magt o. desl.; Ringhed i Sammen-

ligning med Andre.

Insernal, e, a. bjævelst; ondstabsfuld, grusom, afstyelig; machine –e, Helvedes-Mastine; ruse –e, djævelst, ondstabsfuld List; pl. –naux.[Maadc.

Insernalement, ad. paa en diævelst Insernalité, f. diævelst Charakteer. Insertile, a. ufrugtbar; fig. tom, mager; matière –, magert Stof.

Insertilité, f. Ufrugtbarbed.

Insestation, f. Hærgen; Dbelæggesse. Insester, v. a. hærge; sbelægge,

husere; plage.

Insidèle, a utro, trolss; falst; vanstro; unsiagtig; être insidèle à sa parole, iste holde sit Ord; la victoire lui devint —, Seiren svigtede ham; peuple —, vantro Folt; mémoire —, upaalidelig Dusommelse; copie —, unsiagtig Asstrist; s. Utro; Bantroende (i d. Betydn. især pl.); convertir les —s, omvende de Bantroende.

Infidèlement, ad. med Utroffab,

trolost, unstagtigt.

Insidelité, f. Utrostab; Urevelighed; Unsiagtighed; Bantro; l'- d'un domestique, en Tjeners Urevelighed; l'- d'un récit, en Fortællings Unsiagtighed; l'- de la mémoire, Hutommessens Upaalivelighed; être obstiné dans son -, være fast el. haardnaffet i sin Bantro. [Indtrængning i Roget.

Infiltration, f. en flydende Materies Infiltrer (s'), v. pr. trænge sig ind

(om en flybende Materie).

Insime, a. (bruges kun fig.) neberste, ringeste, laveste; les rangs —s de la société, de laveste Klasser i Samfundet.

Infini, e, a. uenbelig, ubegrændset; umaalelig; utallig; l'-, bet Uenbelige; à l'-, ad. i bet Uenbelige.

Infiniment, ad. uendeligen, overs

maade, overordentligen.

Infinité, f. Uendelighed; stort Antal, stor Mængde. Infinitésimal, e, a. (Géo.) calcul –, Regning med uendeligt smaa Stortelsfer; pl. –maux.

Infinitit, m. (Gr.) Infinitiv.

Insirmatis, ive, a. (Pal.) som opbæver, som gjør ugylvig. [belig.

Insirme, a. svagelig, spgelig; strøs Insirmer, v. a. (bruges kun sig.) svætte; (Jur.) giøre ugylvig, ophæve.

Insirmerie, f. Spgestuc i et Klo-

ster, Spgehuus.

Insirmier, ère, s. Spgevogter, -ste. Insirmité, f. Svagelighed, Spgelighed; Strøbelighed; moralst Usuldsommenhed. [Brændbarhed.

Inslammabilité, f. Antænbelighed, Inslammable, a. brændbar, antændelig. stændelse.

Inslammation, f. Antænbelse; Be-Inslammatoire, a. (Méd.) foraarsagende Betænbelse, hidrørende fra Betændelse. [fra den lige Retning.

Inslechir (s'), v. pr. (Opt.) afvige

Inflexibilité, f. Ubsielighed.

Inslexible, a. ubsielig; især fig. ubevægelig, ubarmhiertig. [vægeligen.

Insexiblement, ad. ubsieligen, ubes Insexion, f. Bsining; But; Overs gang fra en Tone til en anden; (Opt.) Lysstraalernes Afvigning fra den lige Linie.

Inflictif, ive, a. som er paalagt el paasbomt; som medsører en Straf el. en les gemlig Libelse. [til en corporlig Straf.

Infliction, f. (Pal.) Fordsmmelse Infliger, v. a. (Pal.) paalægge en Multt, en Straf, en Lidelse.

Instorescence, f. (Bot.) Blomsters nes særegne Forbeling paa en Plante, Blomsterstand.

Influence, f. Indslybelse, Indvirkning; Anscelse; subir, éprouver une —, modtage en Indvirkning.

Influencer, v. a. ubsve en Indsflydelse, indvirke paa; v. pr. paavirkes.

Influent, e, a. som har Indstydelse, som formaaer meget, formaaende.

Influer, v. n. giøre Indtrpf paa, indvirke paa (sur, undertiden dans); v. a. (Astrol.) meddele ved en hemmelig Kraft.

In-solio, m. (Libr.) Bog, hvori hvert Art udgiør to Blade, Foliant; ogs. a. format in-solio, Foliant-Format; pl. des. in-solio.

Information, f. Underretning; Er- Aare, man har aabnet.

thudigelse om en Persons Forhold (i b. Betydn. især i pl.); prendre des —s, indhente Oplysninger; aller aux —s, søge at stasse sig Underretninger; (Jur.) Bidnesøring i en criminel Sag; — de vie et de mæurs, Undersøgelse af Ens Liv og Levnet.

Insorme, a. usuldkommen, ildebannet, vanskabt; som ikke har den Form,

det bør have.

Insormé, m. (Pai.) Undersøgelse, foretagen af Retten; un plus ample

-, en pherligere Undersøgelse.

Insormer, v. a. (q. de qc.) unders rette; v. pr. erkyndige sig om; v. n. (Jur.) anstille Undersøgelse; — contre q., optage Bidneforhør over En, sur un assassinat, anstille Undersøs gelse el. forhøre Bidner over et Mord (instruire). [Uheld, Gienvordigheder.

Infortune, f. 1819ste, Modgang; Infortuné, e, a. ulpstelig; s. en

Ulpffelig.

Infracteur, m. Overtrader.

Infraction, f. Overtræbelse; c'est une – au droit des gens, bet er et Brub paa Folkeretten; – d'un privilège, en Krænkelse af en Forret.

Infranchissable, a. som man itte tan træbe ub over (om Grændsebestemmelser). [usønderbrydelig.

Infrangible, a. som itte kan brybes, Infractueusement, ad. uden Fors beel, uden Nytte.

Infructueux, se, a. ufrugtbar, libet inbbringenbe; fig. frugtesløs, ifte lønnenbe.

Insule, f. præsteligt Hovedsmytte, bestaaende i et hvidt uldent Baand; v.

Insundibulé, e, el. insundibulisorme, a. (Bot.) tragtsormig. [givet, medsødt. Insus, e, a. (bruges kun sig.) inds Insuser, v. a. gyde Band paa en Plante, for at uddrage Sasten as samme; v. pr. træste; il saut donner au thé le temps de s'-, man maa

lade Theen saae Tid til at træffe. Insusibilité, f. Usmeltelighed.

Insusible, a. usmeltelig.

Infusion, f. Paagponing, Udblød: ning; bet, som paagpdes; une – de camomille, en Kameelblomstthee; fig. Indblæsning; l'– du Saint-Esprit, Indblæsning af den Helligaand; (Chir.) Indsprøitning af et Fluidum i en Nare, man har aabnet. Infusoires, m. pl. (H. n.) Infufionsbyr.

Ingambe, a. rørig, rast, let til Beens. Ingénérable, a. som iste kan avles el. frembringes; som er det væsentlige og usoranderlige i Ting.

Ingénier (s'), v. pr. søge at ubstænke Midler til at rede sig ud af Roget el. til at sætte Roget igjennem; fa.

Ingénieur, m. Ingenieur, Mathes matifer, som er kyndig i den militaire Krigsbygningskunsk; — des ponts et chaussées, Beiinspecteur, Ingenieur, som er kyndig i Beivæsenet; — constructeur de vaisseaux, Skibsbygningsmesker; — géographe, En, som optager Kort; — opticien, optisk Instrumentmager.

[findsomt.

Ingénieux ad. sindrigt, op:
Ingénieux, se. a. opfindsom, sindrig; snildt ubtæntt; som beslitter sig
paa el. stræber ester (à); être – à saire
du bien, søge paa alle Maader at
giøre Godt; il est – à se tourmenter,
han tænter kun paa at martre sig selv.

Ingénu, e, a. aaben, ligefrem, uden al Forstillelse, aabenhiertig; s. saire 1'-, agere den Ligefremme, den Naive; (Th.) jouer les —es, spille unge naive Piger; (Anc.) Fribaaren; Indsødt.

Ingénuité, f. Aabenhjertighed, Liges frembed, Ukunstlethed; pl. (Thé.) unge

naive Pige:Roller.

Ingénument, ad. aabent vg naivt,

aabenhiertigt, ligefrem.

Ingérer (s'), v. pr. blande sig i Noget uden dertil at være opfordret; il s'ingère de tout, han blander sig i Alt; il s'ingère toujours dans vos assaires, han blander sig altid ind i Deres Anliggender. [falst; pl.—caux.

Ingrammatical, e, a. ugrammatical, e, a. utaknemmelig; fig. mager, ufrugtbar, ulønnende; une terre –e à la culture, en Jordbund, som ikke lønner Oprkningen; un esprit – aux loçons, et Hoved, som ikke høster Nytte af Underviisningen; e. en Utaknemmelig.

Ingratitude, f. Utaknemmelighed, Ingrédient, m. Ingredients, Beftandbeel. [manland.

Ingremanie el. Ingrie, f. Inger:

Inguérissable, a. ulægelig.

Inguinal, e, a. (Chir.) henhørende til Lysterne; pl. –naux.

Inhabite, a. uduelig, uftittet til (1); (Jur.) som sattes de i Loven bestemte Egenstader sor at udsøre Roget.

Inhabilement, ad. udueligen, paa

en uduelig Maade.

Inhabileté, f. Uduslighed, Udygtighed. Inhabilité, f. (Jur.) Uduelighed efter Loven.

Inhabitable, a. ubeboelig.

Inhabitation, f. Ubebyggelse, ubes boet Tilstand, Mangel paa Boliger.

Inhabité, e, a. ubeboet.

Inharmonieux, se, a. uharmonist. Inhérence, f. (Did.) Uabstillelighet, noie Sammenhæng med (à).

Inhérent, e, a. (Did.) uabstillelig

fra, væfentligen forbundet med (à).
Inhiber, v. a. (Jur.) forbyde; v.

Inhibition, f. (Jur.) Forbud; forsenes næsten altid med désense vg bruges især i pl. inhibitions et désenses sont saites à toutes personnes, der er ubgaaet Forbud til Alle og Enborr.

Inhospitalier, ère, a. ugjestfri; (om et Sted) som ikke tilbyder Ly el. Be-

styttelse.

Inhospitalité, f. Ugiæfifrihed.

Inhumain, e, a. umennestelig, ubarms hjertig, grusom; s. et haardhjertet el. ubarmhjertigt Menneste.

Inhumainement, ad. paa en umen-

nestelig Maade, grusomt.

Inhumanité, f. Umennesteligheb, Ubarmhjertighed, Grusomheb.

Inhumation, f. Begravelse. Inhumer, v. a. begrave.

Inimaginable, a. som man ikke kan gjøre sig nogen Forestilling om, utæns kelig, usattelig.

Inimitable, a. uefterlignelig.

Inimitié, f. Fjendstab; Antipathi mellem visse Dyr el. Planter.

Inintelligibilité, f. Uforstaaelighed. Inintelligible, a. uforstaaelig, ufattelig.

Inique, a. ubillig, uretfarbig.

ster Rytte af Underviisningen; s. en afnemmelig. [Ustjønsomhed. Iniquité, f. Ubillighed, Uretsærdigs Ingratitude, f. Utaknemmelighed, hed; Synd; pl. syndige Handlinger.

Initial, e, a. henhørende til Besgyndelsen; lettre –e, Begyndelsesbogsstav; pl. –tiaux (ogs. –tials).

Initiale, f. Begyndelsesbogstav. Initiation, f. Indvielse; Indlems melse i Mysterier.

Initiatif, ive, a. som giør Begyndelsen. Initiative, f. forfte Fremførelse af et Forslag; Ret til at være ben Forste, som fremfører bet; prendre l'-, giøre Begyndelsen, være den Første, som gjør Forslaget. indvie i.

Initier, v. a. optage, indlemme i; Injecter, v. a. (Chir.) indiproite.

Injection, f. (Chir.) Indspreitning. Injonction, f. udtryffelig Befaling; saire une – a q., indstærpe, paalægge

En Noget. Injure, f. Fornærmelse, Stjældsorb; dire des -s à q., fige En Uartigheber; se dire de grosses -s, tige hinanden plumpe Uartigheber; fig. 1'- du temps, Beirets Ublidhed el. ubehagelige Forandringer; Tibens nedbrydende Inds virfning; être exposé à l'- de l'air, være ubsat sor Lustens stadende Inds virtning; les -s du sort, usorstylbte

Uheld el. Gjenvordigheder. Injurier, v. a. fornærme En med Urvemsord, udstiælde En.

Injurieusement, ad. paa en for: nærmelig, ærersrig Maabe.

Injurieux, se, a. fornærmelig, fræns kende, ærerørig; uretfærdig, skadelig.

Injuste, a. uretfærdig; ubillig, ubes foiet; m. det Urette; det Uretfærdige; uretfærdigt Menneste.

Injustement, ad. urettærdigen.

Injustice, f. Uretfærdighed, Ubilligs bed; Uret.

Inlisible, a.ulæfelig; fig. som man ifte tan ubholde at læse; Flere Prive: illisible. Innascibilité, f. uføbt Tilstand.

Innascible, f. (Th.) som itte kan ables; som ifte er frembragt.

Innavigable, a. useilbar.

Inné, e, a. (Did.) medfødt.

Innocemment, ad. ustyldigen; uden

fict Penfigt; eenfoldigen.

Innocence, f. Ustyldighed, Ustyldigs hebstilstand; Ustadelighed; Fromhed;

altfor for Enfoldighed.

Innocent, e, a. ustyldig; ustadelig; som itte steer i nogen slet Benfigt; aaben, reen, styldfri; trossyldig, enfoldig; il est – du crime, han har ingen Deel i Forbrybelsen; un cœur -, et reent, et styldfrit Hierte; un propos -, en Attring, som ifte er ilde meent; un remede -, et uftabeligt Mibbel; s. en Ustyldig; et enfoldigt Menneste; c'est un - sourré de malice, det er stor Mængde Folt, som oversvømme

en Ulv i Faarclaeder, et ondstadsfultt Menneste uagtet sit fromme Udseente; pl. de smaa Ustyldige, Perodes lod myrbe; nyfødte Dueunger; une tourte d'-s, en Postei syldt med spæde Duc [frifjende. unger (fa.).

Innocenter, v. a. erflære uffyldig, Innocuité, f. (Méd.) Ustabelighed.

Innombrable, a. utalig.

Innombrablement ad.utalligen; p.u. Innomé, e, a. (Dr.) som intet Ravn har; contrats —s, Contracter uden særeget Ravn, hvorester den ene Part handler, den anden betaler, som de mellem Hosbonde og Tpende.

Innominé, e, a. (An.) ubenavnt; os -s, to flore Been, som danne Bæk tenet; artere—e, en af de fiore Blods

aarer.

Innovateur, trice, s. Indfører af noget Ryt (i Religionsfager hellere: novateur, trice).

Innovation, f. Indførelse af Ryt i Regieringsforfatning, i Lovgivning, i Kunster og Bidenstaber, i Stif og Brug; ny Forbedring, ny Indretning, Reform.

Innover, v.a. og n. indføre noget Rpt, nye Korandringer cl. nye Stitte. stælle. Innumérable, a. som itte lader sig Inobeissance, f. Ulydighed; p. u.

Inobservation, f. Tilfidesættelse af Lovene, Overtrædelse af samme; Uords boldenhed el. Misligholdelse af indgaaede Forpligtelfer.

Inoccupé, e, a. ubestiæftiget, ørtesløs. In-octavo, m. (Libr.) Bog i octav Format, hvori et Ark udgjør 16 Si

ber; pl. des in-octavo.

Inoculateur, trice, s. (Méd.) En, [af Ropper. som indpoder Ropper.

Inoculation, f. (Med.) Indpodning Inoculer, v. a. (Méd.) indpode Ropper; meddele et Spgestof; v. pr. [indpodningen; p. u. indpodes.

Inoculiste, s. Tilhanger af Roppes Inodore, a. som er uben Lugt.

Inostensis, ive, a. ustabelia, som Ingen stader el. fornærmer.

Inofficieux, se, a. (Jur.) mdes holbende en ubillig Udeluffelse fra Arv (om et Testament).

Inofficiosité, f. (Jur.) ubillig Ubes luffelse fra Arv.

Inondation, f. Oversvommelse; tig.

et Land; stor Mangde Ting (i stet

Forstand).

Inonder, v. a. oversvømme, sætte under Band; sig. overstrømme (om Armeer, som gjøre Indsald i et Land, el. om Strifter, som udbredes blandt Folset). [plubselig.

Inopiné, e, a. uventet, uforubseet, Inopinément, ad. uformobentligen,

pludseligen og uventet.

Inopportunité, f. Ubeleiligheb.

Inorganique, a. (H. n.) uorganist, vorende ved Tilsætning.

lnouï, e, a. uhørt, erempelløs.

In-plano, m. (Libr.) Format, hvori hvert troft Ark kun udgiør 2 Sider.

In-promptu, m. s. impromptu.

Inquart, m. (Chi.) Slags Luttring af Gulbet, som steer ved at blande tre Dele Sølv med een Deel Guld, saa at Gulbet ubgiør Kierdeparten (quartation).

In-quarto, m. (Libr.) Bog, hvori hvert Art udgiør 8' Sider; pl. des

in-quarto.

Inquiet, e, a. urolig, ængstelig; sommeil –, en urolig, ofte afbrudt Søvn; esprit –, et uroligt Sind, som altid ønster Foranbring. [ængstende.

Inquiétant, e, a. foruroligende; Inquiéter, v. a. forurolige, ængste; forstyrre En i Noget; v. pr. brybe

fig om, betymre fig, ængste fig.

Inquiétude, f. Uro, Bekomring, Wngsfteligheb; Lyst til Forandring; pl. stilkende Smerte i Benene, som bevirker Uro i Legemet. [mer, Kjætterdommer.

Inquisiteur, m. Inquisitionsboms Inquisition, f. stræng Unbersøgelse; Domstol, for hvilken Kjættere bømmes i visse Lande, Inquisitionsret (le saint-ossice).

Inquisitorial, e, a. inqvisitorist, fom gaaer frem paa en streng, mistænkelig og vilkaarlig Maade; pl. -riaux.

Insaisissable, a. (Jur.) som ber itte kan lægges Beslag el. Arrest paa; sig. ufattelig, ubegribelig. [ben, usund.

Insalubre, a. stadelig for Sundhes Insalubrité, f. Stadelighed for Sunds heden, Usundhed (om et Clima).

Insatiabilité, f. Umættelighed; fig.

umættelig Begiærligher.

Insatiable, a. umættelig.

Insciemment, ad. uden Ens Bistende; uafvidende; p. u.

Inscription, f. Indstrift; Overstrift; Indstrivning; — hypothécaire, en Pansteobligations Indsvelse i Retsprotostollen; — en saux. Protest, hvorved et Actspste erklæres for falst; — maritime, Spindrullering; — sur le grand livre de la dette publique, noteret Statssgieldsobligation.

Inscrire, v. a. strive Ens Navn i en Prototol el. paa en Fortegnelse; indstrive, indsøre, optegne; notere; v. pr. strive sit Navn paa en Fortegnelse, lade sig indstrive i (sur); s'- en saux, ertlære for Retten, at et Document er falst; benegte; je m'inscris en saux contre ce que vous dites, jeg benegter, hvad De ansører.

Inscrutahilité, f. Urandsagelighed, Uudforstelighed. [forstelig.

Inscrutable, a. urandfagelig, unds Insçu (à l'), loc. ad. uden Ens Bidende, s. insu. [i Styffer. Insécable, a. som iffe fan skæres Insecouable, a. som iffe fan afrystes. Insecte, m. Insect. [Insecter. Insectivore, a. (H. n.) som æder Inseize, m. (Libr.) Sedezformat, pl. des in-seize. [ct Frø (en sympathetist Kuur).

Insémination, f. (Méd.) Saaning af Insensé, e, a. affindig, gal, vanvittig; fig. ufornuftig, utlog; ogs. s.

Insensibilité, f. Ufolsombed; Foles-

løshed.

Insensible, a. ufølsom, følesløs; som ikke har Følesse for, som ikke røs res af; umærkelig; ii est – aux louanges, han røres ikke af Roes; une pente –, en sagte, umærkelig Skraasning; s. Menneske uben Følesse for Kjærligheb.

Insensiblement, ad. libt efter libt, Inséparabilité, f. Uabstilleligheb.

Inséparable, a. uabstillelig; s. m. pl.

de Uadstillelige.

Inséparablement, ad. uabst lleligen. Insérer, v. a. inhsætte, indbringe, indpode; indrykke, indføre; — un article dans un journal, optage (indrykke) et Stykke i en Avis.

Insermenté, a. m. som ikke har aflagt Borgereden (især om visse

Geiftlige under Revolutionen).

Insertion, f. Indsætning; Indsærelse, Indrykning; (An.) Indhæstning; (Bot.) Stedet, hvor Blade el. Stedet traade ere ubvorede; (Méd.) – de is

petite vérole, Indpodning of Bernes

Insession, f. (Méd.) Glags halbt Bab over ubkogte Urter; Dampbab, fom ben Spge modtager sidbende paa en Stol.

Insidiateur, trice, s. Efterftræber, -ste; Frister, -ste; a. démon -, fris stende Djævel.

Insidieusement, ad. paa en lumst, besnærende el. rænkefuld Maade.

Insidieux, se, a. besnærende, lumsk,

Listia, ræntefuld.

Insigne, a. udmærtet, sjelden; vidts breven; saveur -, udmærket Gunft; calomnie -, vidibreven Bagvaffelse; - fripon, udlært Bedrager.

Insigne, s. m. især pl. Udmærtels

festegn; Infignier.

Insignifiance, f. Ubetpbeligheb.

Insignifiant, e, a. ubetybelig; intetfigende; carafteerlos; physionomie -e, flaut, intetsigende Fpsionomie.

Insinuant, e, a. indimigrende, indi

pndende, inctagende.

Insinuation, f. Ittring, hvorved man paa en forblommet Maade giver Roget at forstaae; siin, ubemærkt Sigtelse el. Indstydelse; (Prat.) et Documents Indstrudning i en Protocol (v.).

Insinuer, v. a. indbringe Roget med Lempe, behandigen; fig. give Roget at forstaae paa en siin Maade; (Prat.) fore til Protocold (v.).; v pr. trænge sig ind; stasse sig Adgang til; indsmigre sig; s'- dans la bienveillance de q., indynde sig hos En, vinde Ens Belvillie.

Insipide, a. flau; smagløs; som bverken tiltaler Aanden el. Sindet.

Insipidité, f. Flauhed, Smagløshed. Insistance, f. vedholdende Paatræn-

gen, Vaastaaenbed.

Insister, v. n. blive lange ved at paastaae, trænge paa; støtte sig paa, beraabe fig stærkt paa; il insiste à le demander, han bliver ved at forlange bet: il insiste sur cette preuve, han staaer fast paa, holber fast ved d. Beviis.

Insociabilité, f. Uselstabelighed.

Insociable, a. uselstabelig; vanstes lig at omgaaes, fortræbelig. [Solen.

Insolation, f. Solbad; Tørren i Insolemment, ad. med Uforstam= metheb, paa en uforstammet Maate.

Insolence, f. Uforstammenbeb, Tilsibesættelse af PErbsbighed, Fræshed; fornærmende Povmod; fornærmelig Tale, uforstammet Adfærd.

Insolent, e, a. uforstammet, tilside: sættende al Ærbotighed; hovmodig, paanlig; fræf, ublu; il est – en paroles, han er usorstammet i sin Tale; il a l'air –, han har et overmobigt Balen; s. uforstammet, frætt Menneste.

Insoler, v. a. (Chi.) ubsætte sor

Golen, bade i Golen; p. u.

Insolite, a. usædvanlig, ualmindelig. Insolubilité, f. (Did.) Uopløfelighed. Insoluble, a. (Chi.) uopisselia;

fig. uforklarlig.

Insolvabilité, f. Infolvents, Ufers muenheb til at betale. [til at betale. Insolvable, a. infolvent, uformuende Insomnie (m ubtales), f. Søvnløsbed. Insouciance, f. Sorgissbed, Ligaapidiaped.

Insouciant, e, a. uberymret, forge 186, ligegylbig; être - du lendemain,

itte lørge for ben næste Dag.

Insoucieusement, ad. pag en forgløs Maade, uden at befomre fig om Roget. Insoucieux, se, a. ubefymret, forgløs. Insoudable, a. som itte fan loddes el. sveitses.

Insoumis, e, a. som iffe vil underfaste tig; opsætlig (især anvendt paa de Geistlige, som negtede under Revolutionen at aflægge Borgereben).

Insoutenable, a. uforsvarlig; utaas Inspecter, v. a. ettersee, undersøge;

beligte; have Opsyn med.

Inspecteur, trice, s. og a. Opsyns mand; Dame som har Opsyn med Roget; dame -trice, Dame, som har Tilspu med en Osttrestole.

Inspection, f. Eftersyn, Befigtelse; Ophyn; Ophynspost. [tilstyndende.

Inspirateur, trice, a. inspirerente, Inspiration, f. Inspiration, Inbblass ning; Indstpbelse, Tilftpubelse, Raat, meddeelt Canke; Begeistring; Intaanding. Higions værmer.

Inspiré, e, s. en Indblæst, en Re-Inspirer, v. a. indblæse; begeistre; indstyde, indgive; tilstynde, raade; faje fus bien inspiré en faisant cela, der var en lyffelig Stjerne over mig da jeg gjorde det; (Méd.) indaande, indblæse Luft. [dighed.

Instabilité, f. Ubestandighed, Ustas

Instable, a. ubestandig, ustabig. Installation, f. Indsættelse i ct Embede.

Installer, v. a. indsætte i et Emsbebe; ansætte; v. pr. flytte ind; opsslaae sin Bolig; tuge Plads (fa.).

Instamment, ad. indstændigen.

Instance, f. indstandig Anmobning (i d. Betydn. især pl.); Retssorsslgning; Instants; (Log.) ny Indvending; saire de vives –s auprès de q., bede En meget indstændigen om Roget.

Instant, e, a. indstændig; overhængende, truende; aux—es prières de q., paa Ens indstændige Bønner; le péril est—, Faren er overhængende.

Instant, m. Dieblik; fa. un -, hør et Dieblik! bliv lidt! à chaque -, à tout -, loc. ad. ideligen, uophørligen; à l'-, dans l'-, loc. ad. strar, paa Diebliktet. [rende kun et Dieblik.

Instantané, e, a. viebliffelig, va-Instar (à l'), loc. ad. ligesom; paa samme Maabe som; à l'– de Paris, paa samme Maabe som i Paris.

Instaurateur, m. En, som indstifter,

opretter el. istandsætter Roget.

Instauration, f. Indftiftelse, Opret-

telse; Istandsattelse.

Instaurer, v. a. istandsætte, fornye,

opfriste; gjenopbygge.

Instigateur, trice, s. Tilstynder, Anssporer, Anstifter (alm. i slet Forst.); a. amour –, ophibsende Kjærligheb.

Instigation, f. Tilstyndelse, Indstybelse, Opæggelse (alm. i slet Forst.).

Instiguer, v. a. tilstynde, opægge, ophidse; p. u. [Indgyden.

Instillation, f. Oryppen, draabeviis Instiller, v. a. dryppe, hælde draabeviis; fig. indgybe umærkeligt, litt efter libt.

Instinct, m. Instinct, Raturdrist; wilkaarligTisspholse; medsøbt, uimodsstaaelig Tilbvieligheb.

Instinctif, ive, a hibrerende fra et

Instinct, instinctmæssig.

Instinctivement, ad. instinctmæssis

gen; efter Instinct.

Instituer, v. a. indstifte, oprette; indsatte, udnavne; bestisse; – des jeux solennels, indstifte, anordne hoitidelige Lege; – un héritier, udnavne en Arsving; – un juge, bestisse en Dommer.

Institut, m. religiøst Orbenssams funds Leveregel; selve Orbenen; lærdt Eelstab; bet franske Institut, bestaaende

af 5 Academier el. Faculteter; pl. s. s. institutes.

Institutes, f. pl. Romerrettens af Justinian forfattebe Statuter, Institutionerne.

Instituteur, trice, s. Stifter, Stiftersterfte; Opbrager, Opbragerinde; Institutbestyrer, Institutbestyrerinde.

Institutis, ive, a. stiftende, oprettende. Institution, f. Oprettelse; Stiftelse, Anstalt; Opdragelse; Opdragelsedansstalt; (Jur.) Udnavnelse; saire – d'héritier, udnævne en Arving.

Instructeur, m. Læremester; Erersceermester for Retruterne; ogs. a. capitaine, som indøver Restruterne; (Jur.) juge –, Dommer, som leder de første Forhør, el. som undersøger, om en Sag stal fortsættes

el. afvises.

Instruction, s. Opbragelse, Undervisdning; Kundstad; Underretning; Forboldsregel; Instrux; (Jur.) Undersøgelse af en Sag, for at indlade
den til Doms; c'est un homme d'une
grande —, det er en meget dannet cl.
sundstadsrig Mand; pour mon —, til
min Underretning; for at vide hvad
jeg har at iagttage; j'ai mes —s, jeg
har mine Forboldsordrer; mes —s
portent etc., mine Ordrer lyde paa
o. s. v.; juge d'—, Dommer, som indhenter alle Oplysninger om en Sag
og optager Forhør.

Instruire, v. a. unbervise; lære; afrette (om Dyr); underrette, meds bele Kundstab om; (Jur.) indhente alle Oplysninger i en Sag; instruere samme; v. pr. oplyse sig, samle Kundstaber, banne sin Forstand; indhente Oplysninger; — un prince à gouverner, sære en Fyrste at regiere; — q. de ce qui se passe, underrette En om hvad der foregaaer; aimer à s'-, elste at lære Noget, at oplyse sin Forsstand; un homme instruit, en Mand med mange Kundstaber.

Instrument, m. Instrument, Redsstab; Bærstwi; Hielpemiddel; musicalst Instrument; – à vent, blæsende Instrument; – à cordes, Strengeinstr.; (Prat.) of sentligt Document (v.); (prov.) c'est un bel – que la langue, det er lettere at tale om en Sag end at udsøre den.

Instrumentaire, a. (Jur.) bruges

fun i Udtr. témoin —, Bibne som bes nyttes af en Notarius til at give et Actstyffe Gylvighed.

Instrumental, e, a. tienende som Redstab; musique –e, Instrumental

mufit; uben pl. m.

Iustrumentation, f. (Mus.) Instrumenternes Forceling i et Styffe.

Instrumenter, v. n. (Prat.) forfatte Contracter og andre juridiste Docus menter; (Mus.) forbele Instrumenterne i en Concert.

Insu (à l'), loc. ad. uben Bibende: à mon insu, uben mit Bibende; à votre –, uben Deres Bibende; à l'de tout le monde, uben at noget Menneste veeb bet. [Manbstugt.

Insubordination, f. Mangel paa

Insubordonné, e, a. som er tils bsielig til Opsætsighed mod sine Fores satte; som ofte forseer sig imod Subsordination. [tagende.

Insuccès, m. set Ubfald af et Fores Insusissamment, ad. utilstræffeligen. Insusissance, f. Udygtighed, Utils

ftræffelighed.

Insustisant, e, a. utilstræffelig.

Insufflation, f. (Méd.) Inbblæsning.
Insuffler, v. a. (Méd.) inbblæse
Luft i et Legeme.

Insulaire, s. og a. Pboer. [nende. Insultant, e, a. fornærmende, haas Insulte, f. Fornærmelse, Bestæmsmelse, Forhaanelse; (Mil.) Overrumpsling; saire – à q., tilsøie En en Fors

paanelle.

Insulter, v. a. haane, fornærme, bestæmme; (Mil.) – une place, giøre et aabent og hæstigt Angreb paa en Fæstning; v. n. tilsidesætte det Densipn af Agtelse el. Medlidenhed, man stylder En; – aux malheureux, spotte de Ulystelige; – à la raison, au bon goût, trobse Fornust, god Smag.

Insupportable, a. utaalelig, ufor-

dragelig; ubehagelig.

Insupportablement, ad. paa en utaalelig cl. ubehagelig Maabe.

Insurgence, f. vedvarende Oprørs:

stand, fortsat Opstand.

Insurgents, m. pl. forh. ungerste Landsoldater; Amerikanerne, som løstreve sig fra Engelland; Oprørere, Insurgenter (i d. Betydn. almindez ligere: insurgés).

Insurger, v. a. bringe til at gjøre

Opstand, ophibse til Oprse; v. pr. gisre Opstand, opstaae i Masse.

Insurgés, m. pl. Oprorere; un des

-, en af Oprørerne.

Insurmontable, a. uoverstigelig, uovervindelig, uimodstaaelig.

Insurmontablement, ad. paa en uoverstigelig et. uimobstaaelig Daate.

Insurrecteur, trice, a. som søger at ægge til Opstand.

Insurrection, f. Opfland.

Insurrectionnel, le, a. oprorff.

Intact, e, a. ursrt, ustadt, uplettet; réputation – e, ubesmittet Rygte; vertu – e, uangreben Lyd; homme –, Mand af en pletsri Vandel.

Intactile, a. (Did.) som ifte fan

tjendes ved Fslelsen.

Intangible, a. som itte kan berøres. Intarissable, a. som itte kan ubstørres; fig. uubtømmelig.

Intarissablement, ad. paa en uuds

tommelig Maabe.

Intégral, e, a. fulbstændig, beel; (Math.) calcul –, Integralregning, Regningsart, prorved man sinder det til en uendelig lille Størrelse svarende Tal; ub. pl. m.

Intégrale, f. (Math.) Integralct, ben enbelige Størrelse, som svarer til en vis uenbelig lille. [stændigen.

Intégralement, ad. i bet Dele, fulds Intégralité, f. Deelhed, Fuldstændigs hed. [gende til at udgiøre et Deelt. Intégrant, e, a. integrerende, bidras Intégration, f. (Math.) Beregning i Integralregning, Udregning af Instegralet.

Intègre, a. rebelig, ubestiffelig.

Intégrer, v. a. (Math.) finde Integralet til en Differentialftsrrelsc.

Intégrité, f. ustabt Tilstand; Heels beb, Fuldstændighed; Redelighed, Ubes stiffeliabed.

Intégument, m. (An.) tynd Hud

paa Legemets indvendige Dele.

Intellect (ct ubtales), m. (Did.) Forstand, Fatteevne.

Intellectif, ive, a. angaaende Forstanden; bruges kun i Udtr. la sa-culté, la puissance—ive, Tænkeednen.

Intellection, f. (Did.) Opfattelse. Intellectuel, le, a. henhørende til

Forstanden; aandig (i Modsætning til materiel).

Intelligence, f. Forstand; Indsigt;

Duclighed; giensidigt Benstab, Overeensstemmelse; Forstaaelse; intellecs tuelt, umaterielt Bæfen; doué d'-, begavet med Forstand; être à la portée de toutes les -s, være fattelig for enhver Fatteevne; l'- des assaires, Indfigt i Forretningerne; faire preuve d'-, afgive Beviis paa Snildhed, Dyg: tighed; etre en bonne—, staae i gob Forstaaelse sammen, harmonere med hinanden; entretenir – avec l'ennemi, vedligeholde Forstaaelse med Kienden; être d'- pour (et à) vous tromper, være enige om at bedrage Dem; les -s célestes, Englene; (Mil.) avoir des –s dans une ville, have Spioner i en sienhtlig Bp.

Intelligent, e, a. forstandig, fornustig; tyndig, duelig, dygtig, snild.

Intelligible, f. Forstaaeligheb.
Intelligible, a. tybelig; sattelig, forstaaelig. [lig og sattelig Maade.
Intelligiblement, ad. paa en tyde:
Intempéramment, ad. umaadeligen.
Intempérance, f. Umaadelighed; fig.
de langue, utæmmelig Tunge, alts for stor Frihed i Tale. [belser.

Intempérant, e, a. umaabelig i Ry-Intempéré, e, a. uordentlig, uden Maadehold i fine Tilbvieligheder og

Begiærligheder; p. u.

Intempérie, f. Uregelmæssigheb (især om Beirliget); l'— de l'air, Luftens altsor stærte Kulde el. Barme i Forbold til Aarstiden; l'— des saisons, Aarstidernes Uregelmæssighed el. usæde vanlige Kulde el. Barme.

Intempestif, ive, a. ubetimelig, utibig. Intempestivement, ad. ubetimeligen.

Intendance, f. Bestyrelse; Forvaltning; Overopsyn; den Tid, Ens Forvaltning el. Overopsyn varer; en Intendants District el. Bolig.

Intendant, m. Intendant, Overope

synsmand, Forvalter.

Intendante, f. en Intendants el.

Opspnsmands Kone; v.

Intense, a. (Did.) stært; hæftig; une chaleur –, en stært Debe; des sons –s, stærte, gjennemtrængende Toner. Intensis, ive, a. stært (bedre: intense). Intension, f. den høieste el. stært

keste Grad (bedre: intensité). Intensité, f. Intensitet, Styrke,

Kraft, Birksomheb.

Intenter, v. a. (Jur.) begynde, ans gelmæssigt el. ujevnt Pulsstag; sièvres

lægge Proces el. Klage; – un procès contre (el. d) q., anlægge Sag imod En.

Intention, f. Henfigt; Mening; Billie; avoir – de saire qe., have til Henfigt at giøre Roget; avoir 1'– de; have en vis bestemt Hensigt; il a 1'– de vous nuire, han har til Hensigt at stade Dem; 1'– du sondateur, Stifterens Mening; 1'– de votre père est que vous partiez, bet er Deres Faders Billie, at De stal reise; saire qc. à 1'– de q., giøre Roget for Ens Styld; direction d'–, casussisse for Ens Styld; direction d'–, casussisse for God Viemed.

Intentionné, e, a findet; bruges

fun med bien, mal el. mieux.

Intentionnel, le, a. tilsigtet, vebstommende Hensigten; foretaget i en vis Hensigt; espèces—les (el. im-presses), Billeder, som de Gamle troede udgit fra Legemerne og paas virtede Sandserne.

Intentionnellement, ad. med Hensigt. Intercadence, f. (Méd.) Pulsens uregelmæssige Bevægelse, Pulsslag ubenfor Regien. [mæssig (om Pulsen).

Intercadent, e, a. (Méd.) uregels Intercalaire, a. indstubt; jour -; Studdag; lune -, Studmaane, som indtræffer hvert 3bis Aar; vers -s, Bers, som gjentages i Ballader, v. desti

Intercalation, f. Indstud, Indrytztelse; bet, som indstydes (som Studzdagen), el. indryttes (som et Ord i en Tert).

Intercaler, v. a. indstyde (som en Studdag), indrykke (som en Linie es:

en Artifel i en Text).

Intercéder, v. n. tale til Fordeet for En, indlægge et godt Ord for En; mægle; – pour q. auprès du roi, tale for En hos Kongen.

Intercepter, v. a. standse, afbryde;

opfange, opfnappe.

Interception, f. (Did.) Afbrybelse;
- des rayons de la lumière, Afbrybelse af Lysstraalernes retlinede Gang.

Intercesseur, m. Mellemmand, Talsomand. [En, Mægling.

Intercession, f. Forbøn, Talen for Intercostal, e, a. (An.) beliggende mellem Ribbenene; pl. m. —staux.

Intercurrent, e, a. (Méd.) fommende til urette Tid; pouls –, ures aelmæssiat el. ujepnt Vulsslag; sièvres

-tes, Hebre, som indirasse til sorsiels lige Tider mellem de savvanlige Febre. Intercutané, e, a. (An.) beligs

gende mellem Dud og Kisd.

Interdiction, f. Forbub; Suspenfion; (Jur.) – des droits civiques, Berøvelse af Borgerrettigheber; provoquer l'- d'une personne, forlange En erflæret i Umpndighedstilstand.

Interdire, v. a. forbyde En Roget (-qc. à q.); suspendere; forbpde en Geiftlig at forrette Gudstzeneste; fig. forbause, bestyrtse, forstene (i d. Betydn. kun i de sammensatte Tiver); (Jur.) erklære En umpndig; (Anc.) -le seu et l'eau, Forvissings Formular hos Romerne; v. pr. forbyde fig Roget; bestyrtses, forstumme.

Interdit, m. Forbub for Geiftlige at forrette Gudstjenesten, Interbict.

Intéressant, e, a. interessant, uns berholbende, tiltræffende; se rendre -, giøre sig underholdende, indtagende.

Intéressé, e, a. egennyitig, som tun seer paa egen Fordeel; s. et egens npttigt Menneste; Deeltager i et Foretagende (i b. Betydn. især pl.).

Intéresser, v. a. giøre En deelags tig i et Foretagende, vinde En for ka, give En Roget for at han bes gunstiger Ens Sag; være vigtig for En, angage En; fremfalbe Belvillie og Deeltagelse bos En; sængste, til træfte, bevæge; v. n. røre, henrive, more; v. pr. deeltage i et Foretas gende; interessere sig for, antage fig Ens Sag; on l'a -é dans cette affaire, man bar gjort bam beelagtig i benne Sag; - le jeu, giere Spillet tiltræffende ved at spille høit; cela ne m'intéresse en rien, bet angaaer mig ifte bet mindste; set auteur nous intéresse à son héros, denne Forfats ter vinder of for fin Helt; tout vous intéresse à, Alt opfordrer Dem til at v. s. v.; ce roman n'intéresse pas, benne Roman væffer ingen Deeltagelse, morer isse; tout le monde s'intéresse dans cette affaire, Aug interessere sig for denne Sag; il ne s'y intéresse pas, han interesserer fig itte berfor; ban finder ingen Fornsielse beri.

Interet, m. Rytte, Forbeel, Gavn;

rende, underholdende Egenfad; cui naitre bien ses -s, hende gedt ! egen Forveel, sit eget Bedste; avc un - dans une entreprise, bave i Andeel i et Foretagende; mettre hors d'-, holde En stadesies; l'guide, Egennytte leder ham; prend - à q., interessere sig for En; pres dre (el. embrasser) les -s de q., ta fig af Ens Sag, tage Ens Korfra prendre - à une affaire, tage fig en Sag; cela est plein d'-, ba meget underholdende; cela est dem d'-, bet er blottet for alt Interessan (Jur.) dommages et intér**ét**s, El deserstatning og Godtgisrelse.

Interfolier, v. a. gjennemstyde m

rene Blade.

Intérieur, e, a. indvendig; indre tes, indre; indenlandst; .. m. bet 3n vendige, bet Indre; Landets int Forholde; huuslig Kreds; det Stjulu Sindets Isnlige Tanter; le commerc -, ben indenlandste Handel; la paix den indre Fred, Sindsro; Etre fort. vare fordybet i sig sclv; andægnig ministre de l'-, Indenrigsminister tableau d'-, Genremaleri; Fremsti ling af det Indre i en Bygning; est fort maineureux dans son -, ba er meget ulpftelig i fit Sjem, i i huuslige Liv; Dieu seul connait l' Gub kiender ene Menneffets fliul Canfer.

Intérieurement, ad. inducadigt, int vortes, i Sindet el. Samvittigheder

Intérim (m udtales særstilt), n Mellemtid; Bestyrelse i en Mellen tid; Troesbestemmelse, udstedt af Kc fer Carl b. 51e; bruges meest sex ad. dans l'-, par -, interimificif; fa -, tout va de travers, imidiertid gaac Alt forfeert.

Interimaire, a. og s. interimiftiff benhørende til en Mellemtid.

Intérimistice, a. s. intérimaire. Intériorité, f. judre Tilstand, indr Bestaffenbed.

Interjection, f. (Gr.) Interjection Udraabsord; (Pal.) - d'appel, Appel lation, Appellering, Benholden til c [Interjection boiere Ret.

Interjectivement, ad. i Form afel Interjeter, v. a. (Jur.) bruges tu Indeel; Egennytte; Rente; Deeltas i Udtr. - appel, - un appel, appellent gelse; Opmærkfomhed, Spanding; ros henholde sig til en hoiere Ret.

Interlignes, m. Rum mellem to hører af og til; sievre -e, uregelmæs. Linier; f. (Impr.) Stydelinie.

Interliguer, •. a. (Impr.) abstille ved Stydelinier, styde. Tinier.

Interlinéaire, a. strevet mellem to Interlinéer, v. a. ffrive mellem to Linier.

Interlocuteur, trice, s. Decktager i en Samtale; En, man taler med.

Interlocution, f. hvab der siges af Deeltageren i en Samtale (p. u.); (Prat.) foreløbig Kiendelse i en el. anden Post, ferend Hovedsagen paas dømmes, Interlokutorikkjendelse.

Interlocutoire, m. (Prat.) forelsbig Kjendelse i en Sag; Bestemmelse om at optage et Korhør cl. en retlig Undersøgelse; ogs. a. enquête –, forelø: big Retsundersøgelse.

Interlope, m. Smuglerstib (ogs. aventurier); a. commerce -, Smug-

bandel til Gøes.

Ľi.

;; |-,

٠.

,,,,

15.

ţ,

X

17. 77

1,1.

1

3

1-

Ţ

Interloquer, v. a. (Prat.) affige en forelobig Kienbelse, en Interlokutoriis kjendelse; fg. bringe i Forlegenhed, bestyrtse; v. pr. forvirres, forbløsses; ifte mere forftage hinanden.

Intermede, m. Wellemspil, Intermedium; (Ch.) Forbindingsmiddel.

Intermédiaire, a. (Did.) som er imellem tvende; temps -, Mellemtid; s. m. Mellemkomft; Mellemmand; Overgang, Mcllemled; par l'- d'un tel, ved den el. dens Mellemkomfi; sans –, uden Rellemled.

Intermédiairement, ad. ved en Ans

dens Wægling.

Intermédiat, e, a. fom ligger mel-Iem to Terminer; kun brugeligt i 11btr. temps -, Mellemtid (bedre: | temps intermédiaire); congrégation -e, Forsamling, som atholdes mellem to Ordenssamsund; s. m. lettres d'intermédiat, kongeligt Naadebrev, hvorved En tisstages Indtægterne af et Embede i en Vacantse.

Interminable, a. som iffe fan tilendebringes, uendeligt, som varer me-

get længe.

Intermission, f. Ophør, Afbrydelse; (Méd.) Wellemrum mellem to Anfald.

Intermittence, f. Standsning af og til (om Pulsstag el. om Feber); Afbrydelfe. tolining, Forklaring, Udtydning.

Intermittent, e, a. (Méd:) intermitterende, som standser af og til; pouls -, uregelmæssig Puls, som op- sentiments, tolk mine Følelser; les

smellem Mufflerne. fig Verelfeber. Intermusculaire, a. (An.) beliggenbe Internat, m. Stole, hvor Eleverne

tillige ere i Kost, Penfionsanstalt.

Interne, a. indvendig, indvortes; elève—, Elev, som boer paa Stolen.

Interner, v. a. indslutte i bet Indre; v. pr. forenes ved fortroligt Benftab. Internissable, a. som Intet tan

forbunkle. [orbentlig pavelig Gefandt. Internonce, m. Internuncius, overs

Internonciature, f. en Internuncius's

Embede el. Bardighed.

Interosseux, se, a. (An.) beliggende mellem Anoflerne; s. m. Slags hirurgift Instrument.

Interpellation, f. (Pal.) Opforbring til at give et Svar el. en Erklæring. Interpeller, v. a. opfordre til at give et Svar el. en Erklæring.

Interpolateur, m. Forvanster el.

Forfalster af et Strift.

Interpolation, f. Forandring el. Forvanstning af et Strift ved Til sætning i Texten; (Phys.) Udfindelse af en fælles Lov for flere Phænomener; (Astr.) Udfyldning af Mellemrums mene mellem flere Beregninger el. Zagttagelser.

Interpoler, v. a. forvanste en Tert ved Indflisning; (Phys.) forene Phæs nomener el. Jagttagelfer under en

fælles Lov.

Interposer, v. a. sætte imellem (i d. Forst. kun som v. pr.): fig. ans vende, benytte, gjøre Brug af; v. pr. fomme imellem; fy. mægle, lægge sig imellem; — son autorité, anvende fin Myndighed; des amis se sont -és pour les réconcilier, Benner have lagt sig berimellem (mæglet), for at forlige dem; négocier par personnes -és, underhandle ved Ans dres Mellemkomst.

Interposition, f. et Legemes Mek lemkomst mellem andre; fig. Rægs

ling, især Pvrighedens.

Interprétateur, trice, s. Fortosfer. Interprétatif, ive, a. fortostende, forklarende.

Interprétation, f. Oversættelse, For-

Interprète, s. Oversætter; Toll, Forklarer; Udtyder; soyez l'– de mes

į

yeux sont les -s de l'âme, Pinene : tolte, brad der boer i Sjælen; – des

souges, Udipder af Oromme.

Interpréter, v. a. oversætte; fors tolte; udtyde; udlægge, forflare; v. pr. forflares, forflages, ustydes; cela peut s'- en bien, en mal, en mauvaise part, bet kan forstaaes godt, istet forstand.

Interregne, m. Interregnum, Mellemregiering, Tiderum, hvori et Land regicres af et andet Overhoved end

det sædvanlige.

Interrex, m. Mellemregent, som res giererict Interregnum (alm. inter-roi).

Interrogant, a. (Gr.) bruges fun i Udtr. point –, Spørgsmaalstegn (als minbeligere: point d'interrogation).

Interrogat, m. (Jur.) Spørgømaal, som giøres af Retten.

Interrogateur, trice, s. Utspørger, Interrogatif, ive, a. (Gr.) spørgende. Interrogation, f. Sporgsmaal; (Gr.) point d'-, Spørgsmaalstegn.

Interrogatoire, m. (Prat.) Forhør; procéder à un —, strive til (anstille) et For**por**; sudir un –, udstaae et Forhor.

Interroger, v. a. ipsrge, udipsrge; unbersøge, examinere; raadspørge; for: høre; v. pr. udspørge hinanden; raad: spørge sin Samvittighed. tregnum.

Inter-roi, m. Wellemregent i et Inter-Interrompre, v. a. afbryde; for: flyrre, falde En i Talen; v. pr. afbryde fig selv; (Jur.) – la possession, fordindre, at en Eiendomsbesiddelse forts der en Anden i Talen. fættes.

Interrupteur, trice, f. En, som fals Interruption, f. Afbrydelse, Stands. ning. I ringspunft.

Intersection, f. (Géo.) Overstæ Interstice, m. Wellemtid, som Kirs ken har fastsat mellem Optagessen i de geistlige Ordener; (Phys.) Mellem= rum mellem et Legemes mindste Dele.

Intervalle, m. Melleinrum; Mellems tid; sans -, ad. uben Mellemrum; par -s, efter Mellemrum; (Mus.) Afstand mellem to Toner, Interval.

Intervenant, e, a. (Prat.) from from: mer endnu til under løbet af en Sag, som træder ind i en Sag; mæglende; m. Intervenient.

Intervenir, v. n. blande sig i en Sag, tage Deel i; lægge fig imellem; afgjøreen Sag, intervenere; (Prat.) fores intitulé).

faibe i Løbet-af en Eag; faire – la sorce armée, labe ben væbnebe Magi afgiøre Striben; plusicurs incidents intervincent durant l'affaire, fiere Bitile fælde indtraf under Løbet af Sagen.

Intervention, f. Wellemfomst, Bilag: ning, Intervention; (Prat.) Inbirabelse i en Sag; (Com.) - à protêt, Tiltras delse af en Tredie, som honorerer en protesteret Berel (ogs.acceptation par -).

Interversion, f. Forstyrrelse af den

sædvanlige Orden.

Intervertir, v. a. forstyrre, forandre den sædvanlige Orden, vende op og [til Bidne; inus. ned paa.

Intestable, a. som ifte kan tjene Intestat, a. (Jur.) bruges fun i Udtt. mourir, décéder—, dse uden at have gjort Testament; héritier ab -. Arving efter En, der itte har gjort Testament. [guerre -e, Borgerfrig.

Intestin, e, a. indvortes, indbyrdes;

Intestin, m. Tarm.

Intestinal, e, a. (An.) henhørenbe til Tarmene; vers –naux, Indvolds. orme.

Intimation, f. (Jur.) retlig Forkons delse; Indstædning for en hviere Ret.

Intime, a. indre; fig. inderlig, fors trolig, intim; la nature – d'une chose, en Tings indre Ratur; liaison -, noie, inderlig Forbindelse; J'en ai l'conviction, jeg har den inderligste Overbeviisning berom; jeg er i min Sjæl overbeviist berom; . inderlig for trolig Ven; c'est son –, det er hand betroede Ben.

Intimé, e, s. Indstædnet af en Ap-

pellant for en hoiere Rct.

Intimement, ad. noie, inderligen; être – convaincu d'une ch., være fuibi og fast overbevilst om en Ting.

Intimer, v. a. (Jur.) lobligen for tynde; indflævne for en hoiere Ret; - un concile, bestemme Tid og Steb for et Kirkemsbes Forsamling.

Intimidation, f. Indjagelse af Stræt, Trusel. siage Stræt, stræmme, ængste.

Intimider, v. a. giøre bange, inde Intimité, f. noie Forbindelse, For trolighed, inderligt Benstab.

Intinction, f. (Egl.) Blanding a en lille Deel af Hostien i Binen.

Intitulation, f. Titel paa en Bog mægle; benytte sin Myndighed til at el. Overstrift paa et Document (nu: Intitulé, m. Titel, Overstrift,

Intituler, v. a. sætte Titel paa en Bog; forspne et Document med Overstrift el. med den sædvanlige Formus lar; v. pr. tillægge fig Titel af, titulere fig (plais. og fron.).

Intolérable, a. utaalelig; utilgivelig. Intolérablement, ad. utaaleligen;

utilgiveligen.

Intolérance, f. Intolerants, Menings-Ufordragelighed ;ubsielig Strenghed i Meninger; Forfølgelfesaand.

Intolérant, e, a. intolerant, fom itte fordrager Meningsforstjellighed især i Religionssager; s. m. (især pl.) ins tolerant Mennesse. delag.

Intolérantisme, m. intolerant Sins Intonation, f. Begyndelse paa at synge, Istenning; Tonefald i Talen.

Intrados, m. (Arch.) indvendig Buerunding vaa en Hvælving.

Intraduisible, a. uvversættelig.

Intraitable, a. uomgængelig, van: stelig at omgaaes; som itte vil høre Fornuftgrunde, fom itte vil lade fig fige.

Intransitif, ive, a. (Gr.) fom iffe tan have et umiddelbart el. direct Obs ject (om neutrale Berber); ogs. s. m.

Intransmutable, a. (H. n.) som iffe

undergaaer nogen Forandring.

Intrant, m. Embedsmand ved det parifiste Universitet, som udnævner sammes Rector.

In-trente-deux, a. og s. m. (Libr.) Bog el. Format, hvori hvert Ark er 1ammenlagt i 32 Blade el. har 64 Sp der; pl. des in-trente-deux.

Intrépide, a. utortærdet, utortagt; fa. uforirøden; s. m. en modig, ufors tærdet Mand. dethed.

Intrépidement, ad. med Uforfær: Intrépidité, f. Usorsærdethed, urok teligt Mod.

Intrigailler, v. n. opspinde smaalige

Ranter: das. p. u.

intrigant, e, a. rænkefuld; s. Ræns tesmed, Rænkemager, Lurendreier.

Intrigaillerie el. intrigoterie, f. smaas

lig, ussel Rænke; fa. p. u.

Intrigue, f. liftigt Kunftgreb, Aneb, Ranke; Knuden el. Forviklingen i en Roman el. et dramatist Arbeide; hem= melig Kiærlighedsforstaaelse; fa. Forlegenhed, fortrædeligt Tilfælde; dé- sætte ham paa den bistoppelige Stol. mèler, dénouer une -, oplose en Introuvable, a. som man itte kan trigue; conduire, mener une -, lede sinde, som der itse er Mage til; fa.

en Intrique; se tirer d'-, rede fig ud at Forlegenhed.

Intriguer, v. a. sætte i Forlegenber, give Roget at tænke paa; v. n. ops spinde Rabaler, smede Rænker; v. pr. giere sig al Umage, bruge mange Widler for at sætte Roget igjennem; s'- partout, indblande fig i Alk.

Intrigueur, se, s. Rænkemager, Ræne tesmed(tslet Forst.; bellerc: intrigant, e).

Intrinsèque, a. (Did.) indvortes, indre; valeur –, sande, indre Bærdi.

Intrinsequement, ad. t indre Fors stand, betragtet indvortes fra.

Introducteur, trice, s. Herre cl. Dame, fom inbfører En (i et Gelstab el. til en Audients).

Introductif, ive, a. inblevende.

Introduction, f. Indførelse; Indbringelse; Indledning, Forberedelse til (à); - d'une substance dans le corps. Indbringelse af en Substants i Legemet; - d'une coutume, Indføresse af en Stif; - d'une marchaudise, Ind. førelse af en Bare; – à une science, Forberedelse el. Indledning til en Bis denstab; (Pal.) l'- d'une instance, en Sags Begyndelse for en Domstol.

Introduire, v. a. fore ind, indbringe; fig. indføre; introducere, staffe En Abs gang; anbringe, aniætte; v. pr. staffe sig Adgang, bane fig Bei ind; - une sonde dans une-plaie, indbringe en Gøger i et Gaar; – des marchandises, indføre Barer; - une coutume, indføre en Stif; – q. a la cour, ins troducere En ved Hoffet; il a introduit tous ses parents dans ses bureaux, han har faaet alle sine Slægts ninge anbragte i sine Comptoirer; - un personnage sur la scène, inbføre en Person paa Scenen; il s'introduit partout, han trænger sig ind alle Begne, baner fig alle Steder Abgang.

Introit (t udtales), m. (Egl.) Bøn, som sorbereder til Høimessen.

Intromission, f. (Phys.) et Leges

mes Indtrængen i et andet. Intronisation, f. en Bistops hoitis delige Indsættelse; Kongens Redlas delse paa Thronen ved Kroningshøi-

tideliabeden.

Introniser, v. a. indsætte en Bistop,

Intrus, e, p. (af intrure, som iste bruges); indtrængt ved Magt el. List i et Embede. uden bertil at have de nodvendige Egenslader; il s'est – dans cette charge, han har trængt sig ind, listet sig ind i dette Embede; s. En, som er stuppet ind i et Embede, el. ved List har trængt sig derind, uden bertil at være avalisiceret.

Int.

Intrusion, f. Indtrængelse i et Embede. Intuitif, ive, a. (Thé.) bestuende.

Intuition, f. (Thé.) de Saliges Befinelse af Gub; (Phil.) vérité d'-, klar, isinefaldende Sandhed.

Intuitivement, ad. (Thé.) paa en bestuelig Maabe, Ansigt til Ansigt.

Intumescence, f. (Phys.) Opsvulsmen, Ophovnen.

Intus-susception, f. (Phys.) Optagelse af Safter i et organist Legeme.

Inusité, e, a. ubrugelig.

Inutile, a. unpitig; frugtesløs, forgjæves; ubrugelig, uvirksom; une peine—, en forgjæves, spildt Umage; un meuble—, et unpitigt, ubrugeligt Reubel; laisser q.—, lade En uvirksom; ikke benytte hans Kundskaber; il est—de dire, det nytter ikke at sige o. s. v.; cela est—à dire, det hjælper ikke, at man siger det.

[gjæves.

Inutilement, ad. uben Rytte, forInutilité, s. Unyttighed; Uvirksomheb, Mangel af Ansættelse; pl. intets
figende, unyttige Ord; unyttige Ting;
laisser q. dans l'-, lade En forblive
uben Ansættelse el. Leilighed til at
virte; il ne dit que des -s, han siger
tun intetsigende Ting.

Invaincu, e, a. ubeseiret, uovervundet (i hoitidelig Talc og i Poesi).

Invalide, a. svag, svagelig, ube af Stand til at arbeide; udygtig til Arigstsenesten form. Alderdom el. Saar; (Jur.) ugyldig, som itte har de i Lozven fastsatte Egenstader; m. Invalid. Soldat, som itte længer kan tjene form. Saar el. Svagelighed; pl. Invalidernes Hospital.

Invalidement, ad. (Jur.) uben ret

lig Gpldighed, ugytbigen.

44

Invalider, v. a. (Jur.) erklære ugplig, tilintetgjøre et Documents Gplidiabed.

Invalidité, f. (Jur.) retlig Ugylbighed. Invariabilité, f. Uforanderlighed. Invariable, a. uforanderlig.

Invariablement, ad. uforanderligen. Invasion, s. siendeligt Indsald; sig. l'- des sausses doctrines, Indtrængen el. Udbredelse af falste kærdomme; (Méd.) Udbrud af en Sygdom.

Invective, f. bitter, nærgagende Tale, fornærmende Bestyldning, dreit Krastudtryt; se répandre en -s, vomit des -s contre q., ubbryde i fornærmelige Ittringer, ubstøde Stjeldsord imod En.

Invectiver, v. n. ivre-heftigen imob, bruge Kraftudtrpk, Skieldsord imod En.

Inventaire, m. Inventariiliste; Fortegnelse over Gods, Meubler o. desi.; Auction over samme (v.); héritier par bénésice d'-, Arving, som kun er pligtig til at betale saa meget af Boets Gjeld, som Inventariet beløber; (Prat. anc.) – de production, Fortegnelse over de til en Sag henhørende Actstyster.

Inventer, v. a. opfinde, ubtænke, opdigte; prov. il n'a pas -é la poudre, han har ikke opfundet Arubtet, hans Forstand stifter ikke dybt.

Inventeur, trice, s. Opfinder, -ffe.

Inventif, ive, a. opfindsom.

Invention, f. Opfinbelschevne, Opsfindsombed; Opfindelse; Paasund; (Egl.) Opdagelse af Reliquier, Fest i den Anledning; (Rhel.) Balg og Fordesling af Argumenter; see brevet.

Inventorier, v. a. forfatte Inventarium el. Catalog; indføre Roget deri.

Inversable, a. som iste kan vælte. Inverse, a. omvendt; l'ordre —, omvendt Orden; en sens —, i modsat Retning; en raison — de, i omvendt Forhold til; s. s. Fremgangsmaade i modsat Retning; Sætning i omvendt Orden; saire l'—, foretage Roget i modsat Orden, el tvertimod en Forventning.

Inversion, f. (Gr.) Forandring af Ordenes naturlige Orden i en Sætsning, Omfætning.

Invertébré, e, a. (H. n.) som er uben Rygrad; s. m. Dyr uben Rygrad.

Investigateur, trice, s. Grandster, Forster; a. grandstende, forstende; des regards -s, forstende Blit [Grandstning.

Investigation, f. Efterforstning, Investir, v. a. forlehne med; bes flæde med, indsætte; omringe; indes slutte; fg. stadigen omgive En for at udelukte Andre; on l'a —i de l'autorité supreme, man par bellædt ham med den øverste Myndighed; les gendarmes investirent la maison, Gendarmerne omringede Pufet.

Investissement, m. Indilutning el.

Omringning af en Fæstning.

Investiture, f. Forlehning; geiftlig

Ansættelse; Forlehningsbeviis.

Invétéré, e, p. indgroet, forhærdet; haine -e, gammelt, robfæstet Hab.

Invétérer (s'), v. pr. blive gammel, rodfæste kg; v. n. stg. slage Rod (med laisser); il ne saut pas laisser — le mal, man maa iffe labe det Onde fæste Rob. lbaagenhed.

Invigilance, f. Mangel paa Aars Invincibilité, f. Uovervindelighed.

Invincible, a. uovervindelig; fig.

uimodigelig, uomitodelig.

Invinciblement, ad. utmodstagelis Ubrødelighed. gen, uomstødeligen.

Inviolabilité, f. Uforfrænkeligheb; Inviolable, a. uforfrænkelig, hellig (om Kongens Person); ubrødelig; ma parole est -, mit Ord er ubrødeligt.

Inviolablement, ad. ubrøbeligen; tenir qc. -, holde Roget ubrøbeligen.

Invisibilité, f. Uspnlighed.

Invisible, a. uspnlig; som man itte kan faae i Tale; il est -, han negter tig hjemme; devenir -, forsvinde pluds seligen, uben at man bliver bet vaer.

Invisiblement, ad. ufpnligen.

Invitation, f. Indbydelfe.

Invitateur, trice, s. (Anc.) En, som indbød til et Maaltid; keiserlig Betient, som indbøb til Hoffester.

Invitatoire, m. (Egl.) Morgensang, fom spnges ved Fromesse og opmun-

trer til at prise Gud.

Inviter, v. a. indbyde; opfordre, op= muntre til; anmode om; v. pr. inds byde hinanden; komme uindbudet; je vous invite à vous expliquer, jeg ops fordrer Dem til at forflare Dem; je vous invite à garder le silence, jeg beder Dem om at tie; il s'est -é luimeme, han er kommen uindbuden; je ne m'y invite pas, jeg siger Tat for mig.

Invocation, f. Paafaldelse; Anraabelse. Involontaire, a.uvilfaarlig, ufrivillig.

Involontairement, ad. uviltaarlis

gen, uden at ville det.

Involucre, m. (Bot.) Samling af smaa Blade, som omgive en Blom- (om de umælende Opr; om Mennesterfrone i Form af et Bæger.

Involution, f. (Peh) Shutting of Banfleligheder el. Bryderier. [inwillet; p; u. Involvé, e, a. forvirret, forvisset, Invoquer, v. a. paalaide, anraabe: anføre til fit Forsvar, paaberaabe figl Invraisemblable, c. usanbsynlig. invraisemblablement, ad ujandiani ligen.

Invraisemblance, f. Ulambimliable: Urimelighed; usandsynlig Fortælling.

Invulnérabilité, f. Usaarlighed; Bes staffenhed itte at kunne saares et. Sades: invulnérable, a. usakriig; sty. som iffe fan rammes el. staves;

Iode, m. (Chi.) ffin, tynbstvet, me-

tallift Substants, Job.

Ionien, ne, a. tonist; s. m. tonist Mundart; ionist Berseart. SSsilededen.

Ionique, a. ionist; ordre —, ionist lota, m. niende Vogstav i bet græffe Alphabet; fa. il n'y manque pas un -, der fattes iste det Allermindste, itte en Tøddel.

Ipécacuanha, m. (Médi) Bræfted. Ipréau, m. (Bot.) bredbladet Elmetra. Irascible, a. predladen; (Philos.) l'appétit, la faculté, la partie 🛶 Siælstraft til at overvinde Banstekas beder i Stræben efter det Gode et. i at undstye det Onde.

Ire, f. Brede (v. bruges km pos.). Iris, m. Regnbue; (Opt.) Farvessign om Gjenstande, som sces i en Kiffert; Regnbuehinden i Diet; (Bot.) Sværdlilie (ogf. flambe); f. Gudinden Zriø; Regnbucfteen (pierre d'iris); — 0i trine,SlageBjergfryftal(faussetopaze).

Irisé, e, a. (H. n.) fremstillende [-inde; irlandst. Regnbuefarverne.

Irlandais, e, s. og a. Irlander, Irlande, f. Irlande.

Ironie, f. Ironi, Stjæmt, Spot. Ironique, a. ironist, spottende.

Ironiquement, ad. med Ironic Iroquois, e, s. og a. Irofeser, vilbt nordamerikanst Folkeslag; pop. Særling, besynderligt Menneste.

Irrachetable, a. som man itte tan

indløse el. løskøbe sig fra. Irradiation, f. (Did.) Ubstraalen, hvorved de lysende Legemers Omfang viser sig forstørret; organiste Legemers. Bevægelse indenfra udad.

Irraisonnable, a. (Did.) ufornuftig

ster bruges déraisonnable).

Irrationel, 16, a. (Math.) fout tite fan maales med en fælles Eenhed (om Storrelfer og Linier).

Irréalisable, a. som ifte fan realis

seres et. iværsættes.

Irrecevable, a. som itte san mobs tages el. honoreres, som er ugplbig. Irréconciliable, a. uforsonlig. [gen. Irréconciliablement, ad. uforfoniu

Irrécusable, a. ufortafielig.

Irréductibilité, f. (Did.) Egenstab itte at tunne reduceres, el. bringes i en vis Form el. til en vis Stor.

resse: s. irréductible.

Irréductible, a. (Chi.) som ifte fan bringes i metallist Tilstand; (Alg.) som iste kan reduceres til en simplere Form; (Chir.) som ifte kan bringes Ulbage i fin sæbvanlige Tilstand (om Beenbrud, Brok, o. dest.).

Irréséchi, e. c. uoverlagt, ubetæns Irreflexion, f. Mangel paa Over. læg el. Eftertante, Ubetæntsomhed.

Irréformabilité, f. (Pal.) Egenstab iste at kunne forandres el. forbedres.

Irréformable, a. (Pai.) ujoranders lia, uforbedrelig. [lig; ufortastelig.

Irrefragable, a. (Did.) uimobfige Irrégularité, f. Uregelmæsfigheb; Mangel vaa Gensformighed; en Geifts ligs Tilstand, som har paadraget fig Rittestraf og itte kan bestyre sit Kald.

Irrégulier, ère, a. uregelmæsfig, uregelret; ueensformig, usymmetrist uordentlig, som ikke vil binde sig til Regler; (Egl.) som har paadraget fig Rirtestraf og itte kan bestyre sit Rald.

Irrégulièrement, ad. uregelmæssis

gen; uordentligen.

*|}

Irreligieusement, ad. med Kingeagt

for Religionen, ureligisst.

Irreligieux, se, a. irreligiss, ringeagtende Religionens Forstrifter, ubvisende Foragt for samme, gudsforgaaen.

Irreligion, f. Mangel paa Religion, Ringeagt for Religionen, Ugubelighed.

Irremédiable, a. som der itte kan raades Bod paa, ubodelig, uafhiælpelig.

Irremédiablement, ad ubobeligen.

Irrémissible, a. utilgivelig.

Irrémissiblement, ad. uben Barms hiertighed, uben at kunne vente Til- sig. Opirrelse, hæftig Opbruusning. givelse. stattelighed.

Irréparabilité, f. Uoprettelighed, Uer-Irréparable, a. uoprettelig, uerstattelig.

Irréparablement, ad. uerstatteligen. Irréprébensibilité, f. Ulasteliabet, Unraffeliabed. telia.

Irrépréhensible, a ulastelia, ustrafi Irréprochable, a upaatlagelig, scm man Intet kan bebreibe; (Pal.) ufor: taftelig (om et Bidne). [gen, p. u.

Irréprochablement, a. upaaflagely Irrésistibilité, f. Uimobstaaelighed. Irrésistible, a. nimoditaaelig.

Irrésistiblement, ad. uimobstaach gen; il est entrainé –, han henrives med en uimodstaaelig Ragt.

Irrésolu, e, s. og a. ubettemt, raat-

vild, vægelfindig, vanfelmodig.

Irrésoluble, a. (Did.) uopleselig. irrésolument, ad. paa en unis. raabvild Maade, vægelfindigen.

Irrésolution, f. Ubestemiheb, Raak-

vildbed, Bægelfind.

irrespectueux, se, a. uarbebig. Irrespectueusement, ad. uarbett gen, tilsibesættenbe al Werbsbigbed.

Irresponsabilité, f. Uansvarlighed. Irresponsable, a. uansvarlig.

Irréussite, f. mislyffet Udfald af et Foretagende (bedre: insuccès).

Irrévéremment, ad. paa en uær: bsdig el ærefrygtstridig Maade; p. u.

Irrévérence, f. Mangel paa Vire frygt; ærefrygtstridig Tale el. Abfærd

(om Gub og Religionen).

Irrévérent, e, a. uærbødig, ære frygtstridig (i Tale om Religionen og hellige Ting).

Irrévocabilité, f. Utgjentalbelighet. Irrévocable, a. uigientaldelig. [gen. Irrévocablement, ad. uigjentalbelis Irrigation, f. Banding af Enge,

Marker o. dest. ved Grofter og Canaler. Irrision, f. Spotz Paanlatter; v.

Irritabilité, f. Pirrelighed.

Irritable, a. pirrelig; folsom; sm:

findtlig, som let bliver vred.

Irritant, e, a. ophidsende, opægs gende; (Méd.) pirrende, fremkalvende en Hidfighed i Legemet, en Betændelse: (Jur.) condition —e, uefteraire ligt Vilkaar, uden bvilket Acten bli: ver ugyldig.

Irritation, f. Pirring; Betæntelse;

Irriter, v. a. opbringe til Brete, opirre, ophidse, ægge; (Méd.) giøre smfindtlig, urolig; pirre, hibse, irris tere; v. pr. blive vred, opirres; cprores, blive hæftig bevæget; forværres; - la colère, opægge Breben; - la soif, ophible Torsten; — les désirs, opvæste Begiærlighederne, Længslerne; la mer s'irrite, Pavet oprøres.

Irroration, f. (Méd.) Bestænkning, Bedugning; bain par -, Dugbad.

Irruption, f. plubseligt, siendtligt Inds fald (for at erobre); Oversvømmelse (om Bande). [s. m. Pest af denne Karve.

Isabelle, a. isabelfarvet, hvidguul; Isard, m.(H. n.) Steengied, vild Gied. Ischion (ch ubt. k), m. (An.) Postebeen.

Ischurétique (ch ubtales k), a. (Méd.) urindrivende. [ning af Urinen.

Ischurie (ch udt. k), f. Stands: Isiaque, a. henhørende til Dyrkelfen af Isis; table –, ægyptiff Monus ment, som opbevares i det kal. Bibliothek i Paris, hvorpaa Ceremonierne ved Isis's Dyrkelse ere fremstillede.

Islamisme, m. Islamismen, den mu-

hamedanste Religion.

Islandais, e, s. Jølænder, –inde.

Islande, f. Island.

Isocèle, s. isoscèle. [lige lang Tid. Isochrone, a. (Méc.) som steer t Isochronisme, m. (Méc.) lige Barighed i et Legemes Bevægelse.

Isogone, a. (Minér.) ligevinklet (om

Krystaller).

Isolateur, m. (Phys.) Legeme, som tiener til at isolere el. affondre Gjenstande, som man vil electrisere.

Isolation, f. (Phys.) Isolering el. Affondring af et Legeme, som man vil electrisere; sig. Afsondring fra ans

bre Mennester (f. isolement).

isolé, e, p. og a. affondret, frits staaende, isokeret; fig. uden Forbins belse med Andre, ene, forladt; il vit isolé, han lever for fig.selv, omgaaes med Ingen; corps -, (Phys.) Legeme, fat ub af Korbindelse med electrisse Ledere for selv at blive electriseret.

Isolement, m. Affondring; fig. Een= sombed, Indgetogenhed; forladt Tilftand; (Arch.) Afftand mellem Sois ler el. andre affondrede Dele af en Bygning; (Phys.) et Legemes Affons el. Eiendommelighed i Udtrpk. bring ved Itte-Lebere for at blive elecsondret Maade, særstilt. triseret.

Isolément, ad. paa en isoleret, af-Isoler, v. a. affondre, isolere, fjerne blot - (s. m.), Eursivstrift. fra Berørelse med andre Legemer,

giøre fritstaaende; (Phys.) affondre et Ecgeme ved Itte-Ledere for at elecs trisere bet; sig. sætte ub af Forbindelse med Andre, affondre fra Sams fundet; v. pr. adstille sig fra Sams fundet, leve for sig selv; vous vous isolez trop, De afholder Dem altfors meget fra Omgang med Andre; De lever for eensomt.

Isoloir, m. (Phys.) Isoleerstammel, en Iffeleder, ved Hjælp af hvilken man afsondrer et Legeme, som stal electris scres. [lige Omfang.

Isopérimètre, a. (Géo.) som er af Isoscèle, a. (Géo.) ligebenet (om Triangler). raelunt.

Israélite, m. og a. Israeliter; iss Issant, e, a. (Blas.) fremstaaende (om Opr, hvoraf kun den øverfle

Deel er spulig).

Issu, e, p. (af issir, fom iffe brus ges mere); kommen, nedstammende, ubsprungen fra; cousins issus do germain, Børn, som ere fødte af to kjødelige Fettere, kjødelige Gødskendes børn.

Issue, f. Ubgang; Ubløb; fig. Ubs fald; Udvei; (Bouch.) Yderdele og Indvolde af flagtede Dyr; pl. Omegu; Bundfald i Maling af Korn efter Melet; donner – à la sumée, staffe Røgen Ubgang; à l'- du diner, da Middagsmaaltidet var til Ende, da man stob fra Borbet; l'- du combat. Ubfaldet af Striden; je ne trouve point d'- à cette affaire, jeg finder ingen Udvei (intet Middel) til at slippe ub af benne Sag; le château a de belles—s, Slottet har smuffe Omgivelser.

Isthme, m. (Géogr.) Landtunge, fmal Strimmel Land, som forbinder to Lande.

Itague, f. (Mar.) Dreierecb; Toug til at hidle Ragen op og ned med.

Italianisme, m. Talemaade, som er eiendommelig for det italienste Sprog (bedre: italicisme).

Italie, f. Italien.

Italicisme, m. italienft Idiotisme

Italien, ne, a. italienst; s. Italies ner, -inde; s. m. italiensk Sprog.

Italique, a. (Impr.) caractère -, el

Item, ad. ligeledes, endvidere; s. m.

en Acanstabspost; fa. voild i'-, bet er | plir le) -, spide sig, tage godt for sig netop Anuben.

Itératif, ive, a. (Prat.) gjentaget. Itérativement, ad. (Prat.) for ans den Gang, g entagne Gange, flere Gange.

Itérato, m. (Pal.) bruges i Ubtr. arrêt el. sentence d'-, Dom til pers fonlig Arrest efter fire Maaneders Krist.

Itinéraire, m. Reiscroute; Reisebog; topografist Reisebestrivelse; Bon for Reisende; a. colonne -, Pal, som tjener til Bewiser paa Korsvete; mesure -, Beimaal, Miil.

lale, m. (H. 11.) Tusindbeen, Glags

vingelöst Insect.

Ivoire, m. Elfenbeen; fig. dents d'-, sneehvide Tænder; cou d'-, snees both Pals. p. u.

Ivoirier, m. Arbeider i Elfenbeen: Ivraie, f. (Bot.) Klinte (ogf. zizanie); fig. séparer l'- d'avec le bon grain, stille Klinten fra Hveben.

Ivre, a. druffen, bestænfet, beruset; prov. etre – mort, – comme une soupe, være fuld som et Sviin, overs stably fuld; fig. — de joie, beruset af Glæde.

Ivresse, f. Druffenstab, Ruus; fig. Beruscise, Henryffelse; la docte -, den poetiffe Begeistring. Tenboldt.

Ivrogne, a. briffældig; s. m. Druis Ivrogner, v. n. brifte sig fulb; pop. ivrognerie, f. Oriffældighed; pl Druffenstab.

Ivrognesse, f. driffæsdigt Fruentims mer, pop. (hellere: femme ivrogne).

executique, f. Runst at fange Fugle med Liimpinde; p. u. Itile.

Ixia cl. ixie, f. (Bot.) Slags Sværds Izard, m. f. isard.

Jà, ad. allerede; v. nu: déjà.

Jable, m. (Tonn.) Kaltse i Tøndes staver til at fastholde Bunden; den ubspringe, udstraale. ud over Bunden i en Tønde fremstagende Rank

Jabler, v. a. (Tonn.) giøre Falt:

fen til Bunden i en Tønde.

Jabot, m. Fugletro; Kalvetryds; fa. saire –, træife Kalvefrydset frem; troe fig; pop. remplir son (se rem-

Munden løbe; fa. af Retternc.

Jaboter, v n. sladdre ideligen, lade Jacasser, v. n. strige 18m en State; fig. og fa. snatte, vaase.

Jacen, f. (Bot.) Knopbæger, Knop-

urt, Rornblomst.

Jacent, e, a. (Pal.) forlabt (om Gods, hvortil ingen Eier cl. Arving melder fig). fom boiler.

Jachère, f. (Agr.) Bratjord; Jord, Jacherer, v. a. (Agr.) plote 3ord,

som har hvilet.

Jacinthe, f. Spacint (ogf. hyacinthe); la - des Indes, Tuberosen; (Jard.) blaa aflang Blomme.

Jacobée, f. (Bol.) Brandbæger,

Korsurt, Sct. Jacobsurt.

Jacobin, e, s. Dominicaner-Munk el. Ronne; Medlem af den første des mocratifte Klub fra 1789; haftig Des snernes Grundscininger. mocrat.

Jacobinisé, e, a indviet i Jacobis Jacobiniser, v. a. gjore til Zacobiner; v. n. agere Jacobiner; v. pr. antage Jacobinernes Grundsætninger.

Jacobinisme, m. Jacobinernes & cere; Rettelbug. reent Democrati.

Jaconas, m. (Com.) Jaconet, Glags Jacquot, m. Ravn, som gives Popegsier; Ravn paa Staden i Almuc sproget (Claus).

Jaciance, f. Praleri, Scivroes; fa. Jactancieux, se, a. som gjerne pras

ler, fuld af Pralcrt.

Jactation, f. (Med.) en Spas urolige Rasten og Benden i Sengen.

Jaculatoire, a. bruges fun i Udtr. oraison –, kort og ivrig Bøn til Gud.

Jade, m. (H. n.) mager Refrit, Myresteen, Bittersteen, Jabe.

Jadis, ad. fordum, tilforn; a. i Forbindelse med temps: au temps—, i forrige Dage, i gamle Dage; fa.

Jaguar, m. (H. n.) Zaguar, ame

rikanst Tigerkat.

Jaillir, v. n. sprøite, springe hæfti: gen frem (om fipbende Legemer); fig.

Jaillissant e, a. springende, sprøis tende (om fipdende Legemer).

Jaillissement, m. Udsprøiten.

Jais, m. Gagat, Steentul, Begful; collier de -, Halsbaand af Steentuls:

Jalage, m. Afgift til Godsherren af

Biin, som ubsælges i smaa Partier, i Staale, o. besl.; v.

Jalap, m. (Bot.) Jalappes Gnerse ogs. belle-deknuit); Jalapperod.

Jale, f. for Staal, Botte.

Jalée, f. Staalfuld, Bottefuld.

Jalet, m. Bægsteen, lille rund Flins

esteen; v. (galet).

Jalon, m. Landmaalerstof, Asstilzingsstof, Stof til Marke; fig. foresbige Ideer el. Punkter, som veilede it Studium el. et Arbeide.

Jalonner, v. n. sætte Stoffe til Mærke; v. a. afstiffe; fig. betegne,

nærtc.

Jalonneur, m. (Mil.) Mand, som abstilles for at betegne en Retning.

Jalousie, f. Stinspge; Misundelse; Binduesgitter, Binduesjalousi; — de métier, Brødnid; (Jard.) stor Estersaarspære; sleur de -, Slags trefarvet Amarant.

Jaloux, se, a. stinspg; misundelig; nidsjær over; begjærlig efter; — du succès d'autrui, misundelig over en Andens Held; il est — de son honneur, han holder strængt over sin Ære; il est — de ses opinions, han taaler ingen Modsigelse; il est — de lui plaire, han gjør sig megen Umage sor at behage hende; voiture—se, Bogn, som helder til den ene Side (Mar.) heldende til den ene Side (om Fartvier).

Jamais, ad. nogenfinde; ne...jamais, ingenfinde, aldrig (undertiden underforstaacs Negtelsen); si vous venez – me voir, dersom De nogensinde tommer at besøge mig; ne me parlez – de ces choses—là, tael aldrig til mig om disse Ting; avez—vous été à Rome? –, har De været i Rom? aldrig; elle m'est plus chère que –, bun er mig tjærere end nogensinde; pour –, for stedse; à –, for evig (særete betegnende end pour –); s. m. uendelig Tid; à tout –, au grand –, i al Evighed, aldrig; sa.

Jambage, m. Grundmuur, som uns derstotter en Bygning, el. som tjener til Støtter for Bjælkelaget, sor en Dør el. et Bindue; de lige Linier i Bogs

staverne m, n el. u.

Jambe, f. Been (fra Knæet til Fosten); Green af en Passer; — de bois, Træbeen; En, som gaaer paa Træsteen; Etre haut en —, være langbenet;

avoir de bonnes -s, les -s bonnes, være en dygtig Fodgænger; aller, courir à toutes—s, lebe af alle Arafter, rive t fuld Fart; prendre les -s à son cou, jouer des —s, løbe tillømt bort, tage Benene paa Naffen; avoir ses -s de quinze ans, være enduu rast tilbeens; renouveler de -s, begynde at gaae med ny Arast; tage fat paa et Arbeide med ny Zver; saire – de vin, brisse et Par Glas for at gaae rastere, muntrere; il a la tout d'une venue, han har ingen Eægge; fig. og fa. cela lui fait une belle -, cela ne lui rend pas la – mieux faite, bet vinder han itte Stort ved, det bliver han itte fceb af; couper bras et -s à q., flandic En i sit Arbeide, berøve hant Widler til at virle; forbause En; jeter un chat aux -s à q., styde Stylden paa: En, volde En Ubehageligheder; jouer q. par-dessous (la) jambe, forftyrre Ens Planer, ledc ham efter fit Poved; (Arch.) - sous poutre, Nuurpille uns der en Bjælfe; -s de sorce, to Bjæls fer, som støde sammen i Gavlspidsen; (Ch.) – de cerf, Decl af en Hjorts Fod fra Hælen til Kloven; (Mar.) - de chien, Trommestof, Bjælfe, hvors paa Agterspeilet hviler; Bugt paa et Toug; (Pe.) - d'une maille, Sibesnor paa Masten i et Fistenet; jambe de çà, jambe de là, loc. ad. paa frævs (à califourchon).

Jambé, e, a. bruges kun i Ubtr. bien -, som har velskabte Been; fa.

Jamhette, f. Foldekniv; pl. smaa: Bjælker, hvorpaa Sparreværket hviler.

Jambier, ère, a. (An.) henbørenbe til Benet; s. m. Stinnebeensmustel;

s. f. Parnist til Stinnebenet. Jambon, m. Stinke.

Jambonneau, m. lille Stinte.

Jan, m. (Jeu) Bræt i Triktrak. (Slags Brætspil); le petit -. den Deel af Brættet, hvorpaa Brikkerne opstilles, naar Partiet begyndes; le grand -, den anden Deel af Brættet.

Janissaire, m. Janitstar.

Jansénisme, m. (Thé.) Jansenius's Lære om Naaden og Prædestinationen.

Janséniste, m. Tilhænger af Jansfenismen; a. henhørende til denne kærc.

Jante, f. (Charr.) Hiulfælge.

Janvier, m. Januar. Japon, m. Japan.

Japper, v. n. bjeffe, gjøe (om smaa Jaque. f. Jaffe; bruges nu fun i Ubtr. - de mailles, Pantserstjorte.

Jaquemart, m. en harnistlædt Kigur paa Uhre til at flaae Timerne (Peder Osver); latterligt flædt Renneste; gammeldags Kaarbe; (Monn.) Fjeder paa Trykværket i en Nepnt.

Jaquerie, f. de Livegnes Opstand imod Godsberrerne i det 1414 Aars

bundrede.

Jaquette, f. Bondefoste: Smaas drenges Sløifjole; pop. trousser la – à un enfant, give et Barn Riis.

Jardin, m. Pave; fig. frugtbart og paa forstjellig Waade dyrket Kand; fa. faire d'une ch. comme des choux de son -, bruge Roget som om man var fuldsommen Perre derover; jeter une pierre (el. des pierres) dans le - de q., fige En Stofer.

Jardinage, m. Pavevæsen, Garts neri ; Pavearbeide ; Paver ; Kjøffenurter.

Jardiner, v. n. spsselsætte fig med Pavearbeide; v. a. (Fauc.) lade en Falt brage frist Luft.

Jardinet, m. lille Have.

Jardineuse, f. (Joa.) émeraude -,

ureen Smaragd.

Jardinier, m. Gartner; - fleuriste, Blomfiergariner; – maraicher, Kjøfs kengartner; – pépiniériste, Gartner, som opelster Frugttræer; – planteur, Gariner, som befatter sig med Stobs anlæg; (H. n.) pop. Kjærnebider (bruant ortolan).

Jardinière, f. Gartnerste, Gartners pige; Opsats til Blomster; (Cuis.) Slags Biret af Roer og Gulersbber; (Cout.) Glags Stifning foran paa

Manchetter.

Jardons, m. pl. (Vét.) Havelse paa en Destes Bagbecn, paa Basen.

Jargon, m. fordarvet Sprog, Raus dervælst; fremmed Sprog, som ifte forstaaes; særeget Sprog el særegne Udtryk for visse Kredse; (Joa.) Slags guulagtig Diamant.

Jargonner, v. n. og v. a. tale et forbærvetel.uforstaaeligtSprog,tale set.

Jargonnenr, se, s. og a. En, som taler et fordærvet Sprog el. som taler slet.

Jarlot, m. (Mar.) Indhugning og Faltse i en Stibstisl.

Jarre, m. Slags stort Maal til Olie!

Jappement, m. Bjeffen. [Hunde). el. Blin; s. s. Elags Bandfumme af brændt Leer; (Mar.) stor Bandkruffe; (Manu.) Ulb af peruvianste Faar; (Chap.) langt ftribt Bear, som ifte kan filtes; pl. Glags Glaskloffer, som tsær bruges til electrisse Batterier.

Jarret, m. Anchase; Pase; fg. og *sa.* Etre serme sur ses —s, have en fast Poldning, vife en fast Arfærd; (Jard.) lang Green uben Sibegrifte; (Arch.) urigtig Bugt paa en Hwals ving; (Géo.) enhver Afvigelse fra den trumme Linie.

Jarreté, e, a. som vender Bagbe nene indad (om Dyr); (Arch.) fom

danner en urigtig Bugt.

Jarreter, v. n. være ujevn, pufict saae en Bugt; v. pr. stobe Haferne (p. u.); binde sine Strømpebaand.

Jarretière, f. Knæbaand, Strømpe baand; *fig.* og *fa.* il ne lui va pas à la—, han flaaer bybt under ham i Kundstader og Fortieneste; donner des -s à q., give En Pidsteslag over Benene.

Jarreux, se, a. (Manıı.) poils -,

lange boide og firide Haar.

Jars, m. Gasse; fig. og pop. il entend le –, han er itte dum, han er buul.

Jas, m. (Mar.) Anterftot.

Jaser, v. n. fladre; fa. fortælle hvad der stulde holdes hemmeligt; snatte (om Staber el. Popegsier); prov. – comme une pie, comme une pie borgne, lade Munden altid løbe.

Jaserie, f. Gladder.

Jaseur, se, s. Sladdrer; Sladders taste; En, som sladdrer af Stole, fa.

Jasmin, m. Zasmin. Jaspe, m. Jaspis.

Jasper, v. u. male med flere Kar: ver, marmorere fom Jaspis.

Jaspure, f. Marmorering; **Gnit** paa en Bog marmoreret som Jaspis.

Jatte, f. bybt rundt Kar, Stagl.

Jattée, f. en Staalfuld.

Jauge, f. et Kars bestemte Maal, Bisirmaal; Bisirstok; Bragermaal, Tom-[Betaling derfor. mestot.

Jaugeage, m. Opmaaling of Kar; Jauger, v. a. opmaale et Kar, vis sire; (Mar.) opmaale et Stibs Indhold.

Jaugeur, m. Opmaaler af Kar, Bis firer; Stibsmaaler.

Jaunatre, a. guulagtig.

Jaune, a. guul; s. m. den gulc

jarve, bet Gule; fa. être - comme in coing, comme souci, comme saran, have en stært guul Ansigtsfarve; aune d'œuf, Æggeblomme; jaune isse, (Jard.) Slags Fersten; s. bec.

Jaunet, m. lille guul Markblomst;

a. et Guldstyffe.

Jaunir, v. a. farve guul; v. n.

elive quul, quulne.

Jaunissant, e, a. guulnende; poé. Jaunisse, f. Guussot (Méd. ictère). Javanais, e, s. Javaneser, -inde.

Javaris (s udtales), m. (H. n.)

Slags amerikansk Vildsviin.

Javart, m. (Vél.) Mut, Byld paa Des stensBecn ;-encorné, Byld under Poven.

Javeau, m. (E. F.) D, som er dans net ved Opstyllen af Sand el. Dynd.

Javeler, v. a. (Agr.) lægge høftet Korn paa Staar; v. n. falbe paa Staar, i Knipper el. Bundter; avoines -ées, Pavre, som er bleven sort og tung af Regnen, mens den laa paa Gfaar. llægger Korn paa Staar.

Javeleur, m. (Agr.) Postiari, som Javeline, f. langt og tyndt Raftelpyd.

Javelle, f. flere Staar hoftet Korn; Rad, som Kornet lægges i efter Leen; Anippe Biinranker; Bundt Biinpæle el. Lægter.

Javeiot, m. Rastespyd.

Je, pr. pers. conj. jeg; pl. nous, vi. Jeannette, f. Diminutiv of Jeanne (Panne); Ravn paa et Kord med ct Pjerte, som Fruentimmerne bære om Paljen; (Jard.) Glags Pintselilie.

Jécoraire, a. (An.) henhørende til Leveren. strende Bevægelse.

Jectigation, f. (Med.) Pulsens fits Jectisses, a. f. pl. bruges i Udtr. terres -, optastet Jord; (Mac.) pierres -, Stene, som bruges til alle Slags Bygninger og lægges med Haanden. Jenovah, m. Zehova.

Jéjunum, m. (An.) Slunkentarm, en Tarm i bet mennestelige Legeme.

Jérémiade, f. Klagesang, ofte giens

tagen Rlage.

Jésuite, m. Jesuit; fig. Hyfler. Jésuitesse, f. Nonne henhørende

til en filial Forening af Jesuiterordenen. Jésuitique, a. jesuitist (i flet Forst.). Jésuitisme, m. Jesuitermoral, Je

suitcharafteer, Hytleri.

flumt, undt. naar Christ bruges ene), (Jeu) - ses cartes, spille sine Kort;

m. Jesus Christus; (Pap.) papier jésus, Slags Tryfpapir of flor Format.

Jet, m. Kast; Straale; Eræstub, Spire; Metals Indgydning i Stobeformen; Regnen med Regnepenge (v.); le – des bombes, Bombekaskning; – de pierre, et Hum, saa langt som man kan kaste med en Steen; le d'un filet, Ubkasten af et Fistenet, Fis stedræt; le – d'une draperie, Drapes riets naturlige Fald i et Maleri; de lumière, Lysstraale; - d'eau, Band. spring; - d'abeilles, np Bisværm; de marchandises, jet-à-la mer, 🕉 🕫 rers Rasten overbord i en Storm; de voiles, et Stibs fuldstændige Scik besætning; armes de -, Kastevaaben; d'un seul –, støbt paa een Gang, i een Form; fig. (i Kunst el. Litterat.) udført el. forfattet med Rasshed, paa eengang; ee n'est qu'un premier -, det er et let, flygtigt Udfast; du premier -, ftrax, under Dieblittets Indffydelse; canne d'un seul—, Ressiot uben mindste Anude; un beau -, un - dien droit, en lige Stot uden Knube; (Fauc.) lille Rem om Benet af en Falk el. anden afrettet Kugl.

Jetage, m. (Chir.) Udflyden af Mas Jeté, m. (Da.) Slags halvt Dands

setrin, Kastetrin.

Jetée, f. Steendæmning ved Indløbet af en Pavn til at standse Bøb gernes haftigheb; hob Steen, Sand el. Gruus langs med en Bei for at forbedre den; ny Bisværm; – de chandelles, bet Antal Lys, som forsærbis

ges i een Støbning.

Jeter, v. a. kaste; anlægge, anbringe; udkaste, udsproite; udstore; sætte Knopper el. Stud; fisbe; v. pr. taste sig, styrte sig; ubgybe sig; tage fin Tilflugt til; v. n. spire, sætte Stud; frembringe en ny Bisværm; afsæite Materie; - les sondements d'un édifice, lægge Grundvolden til en Bpgning; - les fondements d'un royaume, grunde et Kongerige; - un pont sur une rivière, flage en Bro over en Flob; (Peint.) - une draperie, ans lægge et Draperi i dets behørige Folder; (Mar.) - l'ancre, antre; - le plomb, la sonde, lobbe; - un mat à bas, stybe en Mast ned; - son navire Jesus (s flumt), Jesus-Christ (st à la côte, sætte sit Stib paa Grund;

(Mil.) - des soldats dans une place, | kaste Coldater ind i en Fastning; (Fauc.) - le faucon, slippe Falten los (le lacher); (impr.) - un bianc, labe et aabent Rum; (Fond.) - une statue en bronze, fiste en Statue i Bronze; - en moule, fløbe; fig. - son bien, - tout par les scuetres, forsbe fin Formue, sætte Alt overstyr; - q. dans un cachot, sætte En i et Fængfel; — les yeux sur q., kaste sine Pine paa En, udsee sig En; - des propos, labe Ord falbe, benkafte en el. anden Ittring; – des soupçons contre q., vatte Mistante tmob En; — son dévolu sur q., kaste sit Balg paa En; - une maison par terre, la - bas, rive et Huus ned; la sontaine jette de l'eau, Bandspringet udfaster Band; -des larmes, fælde el. ubgyde Taarer; - un cri, ubstøbe et Strig; - de prosondes racines, flage type Rods der; – au sort, afgiøre Roget ved Lobfastning; – une marchandise à la tele, falbyde en Bare til Spotpriis; - une ch. à la tête de q., paanste En Roget uden at han begiærer det; - de l'huile sur le seu, gyde Olie i Ilten: – de la poudre aux yeux, sætte Blaar i Dinene; — le froc aux orties, forlade Munkestanden, den geiftlige Stand; forlade et Fag af Usabighed; - son plomb sur qc., fætte sine Garn ud efter Roget; - le manche après la cognée, opgive Alt af Modløshed; - sa langue aux chiens, give fig tabt, opgive at giætte en Gaade; – son bonnet par-dessus les moulins, sætte fig ud over den alm. Mening; je jetai mon bonnet par-dessus les moulins, bermed var mit Eventyr ube; il jette un vilain coton, han taber sit gobe Hygie; les arbres commencent à -, Træerne begynde at flyde; cette ruche n'a pas encore-é, denne Rube har endnu iffe sværmet; la plaie commence à -, Saaret begynder at tætte Materie; se jeter sur qc., kaste sig begiærligen over Roget; se au con de q., falde En om Salsen; se - à la tête de q., paansbe sig En; cela ne se jette pas en moule, bette En op at see; tirer son épingle du Arbeide frembringes iste saa let; se | -, rede sig snildt ud af en vanskelig - dans un couvent, gaae i Kloster.

Jet.

ny Bisvarm (jet d'abeilles); - de Spil; ... pl. offentlige Lege pos de

présence, Marte, som gives de tib Redeværende Medlemmer i visse Sch staber; prov. être saux comme un 3 bave en falft Charafteer.

Jeu, m. Leg, Spøg; Spil, Spills maabe; Ens Kort i Spil; Indfate; Spillehuus, Sted, hvor der frille visse Epil; Maabe at bruge fine Bas ben paa; Spillen paa et Instrument; Komediesvil; Frihed i Bevægelse; Maade at virke paa (om en Maskine); (Peint.) Liv og Afverling; prendre qc. en -, tage Roget for Spsg; cela passe le -, cela est plus fort que le -, bet er en Spøg, som gaaer so: widt; se saire un - de qc., finde For noielse i Roget (i stet Forst.); meure au -, giøre Indfats; l'argent qui est sur le – (el. sur –), de Penge, som ere indfatte; tenir un -, holde et Spillehuus, holde Bant; tenir le – de q.. spille for En; tenir—, verblive at spille med En, som taber; coupergaae bort, naar man har vuntet; d'entrée de -, fra Begyndelsen af Spillet; fig. strar; entrer en -, be annbe at spille; sig. indlade sig i en Sag, i en Unbersøgelse; se piquet au -, vedblive at spille, uagtet man taber; fig. verblive at ville sætte Ro get igjennem uagtet alle Pindringer; jouer bon -, bon argent, spille for Alvor, om Penge, med det Forsat strar at betale; fa. bon - bon argent, alvorligi; prov. le - ne vaut pas la chandelle, den Ting er iffe værd den Umage, man giør fig; a quel - l'a-t-on perdu? hvorfor kommer han itte men til os, hvor bliver han af? meure q. en -, bringe En ind i en Sag imod hans Vidende; mettre qc. en -, benytte Roget; c'est son -, bet er bet, han har at givre; il sait bien son -, han forstaaer not, hvad han gjør; fa. donner (faire) beau – à q., give En god Leilighed til at opnaae hvad han ønster; prov. à beau - beau retour, lige for lige, som man raaber saa faaer man Svar; à tout venant heau , man vil vide at holde Enhver Stangen; saire voir beau - à q., lan Sag; saire bonne mine à mau-Jeton, m. Regnepenge, Slentring; vais -, holbe gobe Miner til slet

damle; (Myth.) Guder for Spsg g Stjemt.

Jeudi, m. Torsdag; - gras, Starrødag; prov. la semaine de trois s, trois jours après jamais, den Uge, vori vi faae 2 Torsdage, aldrig.

Jeun (a), loc. ad. fastende; prendre c. à -, nyde Roget paa fastende Hierte.

Jeune, a. ung; ungdommelig, fyr: ig; uerfaren; passende for Ungdoms nen; ubesindig, ubetænksom; s. ben Ingre; un – homme, et ungt Wien= reste (pl. des jeunes gens); il ne ieillit point, il est toujours –, han Liver iffe gammel, han er altid liv= ig og ungdommelig; le – åge, den idlige Alder; cette couleur est -, enne Farve passer for de Unge; fa. ine – barbe, et ungt Menneste uden Erfaring; mon Dieu, qu'il est -, min Sud! hvor han er ubeiænksom, frems usende; Pline le -, Plinius den Inzre; -s de langue, unge Mennester, om lære de østerlandste Sprog for eri at blive Tolk.

Jeune, m. Faste; Afholdenhed fra Risdspiser; Asholdenhed fra al Slags Spise; fig. enhver anden Slags Afvoldenhed; un jour de -, en Fastedag.

Jeunement, ad. (Ch.) nylig; brus zes fun i Udtr. cerf de dix cors -, diort, hvis Porn nyligen har jaact 10 Taffer paa hver Side.

Jeuner, v. n. faste; spise lidt, sulte;

rg. og fa. negte sig Fornsielser.

Jeunesse, f. Ungdom; unge Mennes Fer; det unge Mandstad; pop.ung Pige; sa. Ungdoms Daarstab; prov. og fig. - est sorte (el. bebre: disticile) à passer, i Ungdommen er det vanstes ligt at styre sine Lidenskaber; il faut que - se passe, man maa lade Ungs sommen rafe ud; man maa bære over med den; la – revient de loin, Ungdommen kan gaae meget igjennem (i Tale om Sygdomme), el. rette fig fra store Feil; si – savait et vieillesse pouvait, pois Ungdommen havde Ers faring, og Alderdommen Evne; il a sait bien des -s, han har begaact mangen Ungdomsdaarstab.

Jeunet, te, a. (bruges især i sém.) meget ung; fa. [som faster; fa.]

Jeuneur, se, s. Mand el. Ovinde, Jointe, f. (Man.) Styffet mellem Joaillerie, f. Zuveleerarbeide; Ju- Koden og Overbelen af Heftens Hov veleerkunft; Juveleerhandel.

Joailler, ère, s. Juveleer.

Jobard, m. enfoldigt, lettroende Menneste; pop. Eosse.

Jobelin, m. enfoldig, godmodia Jockey, m. Rideknegt, Forrider.

Jocko, m. (H. n.) Slags Drans goutang (ogs. pongo); pop. Menneste, som seer dum ud og giør Grimacer.

Jocrisse, m. Fjøg, Nathue, Potteriger.

Jodelet, m. Pudsmager; fa.

Joie, f. Glæbe; Munterhed, Lystigbeb; pl. Glæder; Forlystelfer; Rydelser; seu de -, Illumination af Gaber og offentl. Pladse; j'ai de la - de vous voir, bet glæder mig at see Dem; fa. être à (el. bebre: dans) la – de son cour, fryde sig, være i sin Herrens Glæbe; se donner au (bedre: à) cœur – de qc., glæbe sig hierteligen over Noget, nyde Noget i fuldt Maal: une sille de -, en Glædespige.

Joignant, e, a. tilstsbende (om Huse og faste Eiendomme); une maison -e à la mienne, et Quus, som fisder op til mit. [maison, tæt op til Huset.

Joignant, pp. tæt ved; tout – ia Joindre, v. a. jammenfsie; tilfsie, forene; støde til, naae, indhente, træffe paa; v. pr. sammenfsies, forenes; træste sammen; v. n. slutte sammen; - les mains, folde Hænderne; - q., ftøde til En, indhente En; – l'utile a l'agréable, forenc bet Ryttige med bet Behagelige; la porte ne soint pas bien, Oøren slutter iffe godt.

Joint que, loc. conj. foruden at, v.; ogsaa: joint à ce que, joint à cela que (ajoutez que, outre que).

Joint, m. (An.) Yed, Ledemod; (Mac.) Mellemrum mellem to hosliggende Steen (-gras, Aabning, som er større end en ret Binkel; - maigre, Aabning, som er mindre); fa. trouver le -, finde den bedste Maade at tage en Sag paa.

Joint, e, p. forenet, sammensøiet; sauter à pieds -s, springe med begge Benene paa een Gang; à mains -tes, med sammenfoldede Hænder; ci- –, loc. ad. hermed; b. Ubtryk forandres iffe, naar det staaer foran et Ord uben Artifel: vous trouverez ci-joint copie de sa lettre, De vil finde beri Gjenparten af bans Brev.

(f. f. paturon).

Jointé, e, a. (Man.) bruges om Pefie især med Udtr. court og long; court--, krtlebet (f. joint); long--, langlebet.

Jointée, f. saameget der kan rums mes i to sammenholdte Hænder; p. u.

Jointif, ve, a. (Men. og Arch.) tæt sammenssiede, fluttende tæt sammen.

Jointoyer, v. a. (Mac.) tilstryge el. ubfplbe med Leer el. Gips Kurerne mellem Stenene i en Bygning.

Jointure, f. Led, Sanimenfsining (naar beriffe tales om Anoflerne, hellere: joint); (Man.) Styffet nedenfor Roben.

Joli, e, a. net, nydelig, vatter, behagelig, fmul; fig. c'est un - sujet (garçon), bet er et ungt Menneste, som opfører fig vel; iron. og pop. il est – garcon, il s'est fait – garçon, han er de ruset, han er i en maadelig Fortats ning, han har hengivet sig til Svir rg slet Levnet; un - tour, et mors fomt Pubs; une —e position, en god, forbeelagtig Stilling; s. m. det Rys belige, bet Nette og Smuffe; bet Morfomfie; le – de l'affaire est que..., det Morsomste af Sagen er o. s. v.

Joli-cour, m. smægtenbe Berre,

fob Apr; pl. des jolis-cœurs.

Joliet, te, a. ret nydelig, temmelig fmuk; bruges almindeligen kun i sem.

og fa.

Joliment, ad. paa en net Maade, nyteligt, vattert, smutt; iron. ganste artigt; storligen, overmaade meget, tilgavns.

Jolivetés, f. pl. nydelige Smaas ting, tienende til Pont; artige, vaktre

Mitringer af et Barn; v.

Jone, m. Sir; tynd Asrfiol; glat Gulbring; fa. etre droit comme un -, vare rank som en Piil (et Siv). Jonchaie, f. Sted, som er bevoret med Siv.

Jonchée, f. Blomfter, Oviste o. desl., bvormed Gaberne bestroes ved hoitidelige Leiligheder; Glags Rar, poori der holdes Fløde; Slags lille Oft.

Joncher, v. a. bestrøe med Bloms ster; fg. opsploe med, bedætte med

pl. Pintespil, Strabnase (Børnespil).

fist, Sammenlsb.

Jongler, v. n. møre med Taffen spillerkunster; inus. Fleri, Maristrigeri. Jonglerie, f. Taftenspillerfunst; Gjeg: Jongleur, m. Tastenspiller, Mark striger, Gøgler; forh. omvandrende Sanger el. Mufikant. nefift Farter.

Jonque, s. en Jonka, et Glags die Jonquille.f.Paastelilie,Slags Rarcis. Joseph, m. og a. m. Slags tyndt gjennemfigtigt Papir; papier -.

Jouail, m. (Mar.) Anterstot (jas). Jouailler, v. n. spille lavt og fun

for Morstab; spille flet; fa.

Joudarde, f. (Bot.) Hungleg.

Joue, f. Rind; fa. avoir les -s cousues, have bule, indfaldne Kinder; donner sur la –, couvrir la - à q., give En et Prefigen; coucher q. en -, mettre q. en -, lægge an paa En, figte efter En; fig. holde be stanbigt Die med En, iste tabe ham at Sigte; (Mil.) tomber bien en-, falde godt an (til Kinden); en —, sea! an, fpr! (Mar.) Boug (paa et Stib).

Jouée, f. (Arch.) Tyffelse af en Muuri Aabningen til en Oor, et Bindue, o. beel.

Jouer, v.n. lege; – à, more sig met et cl. andet Spil, el med en el anden Lcg; fig. ubsatte sig for; - de, spille paa et Instru ment; (ud. Præp.) bevægefig let og frit; springe (om Bandspring); ... v. a. for staae at spille et Spil, spille et Rort el. en Melodie; fætte paa Spil, spille om, borb spille; opføre paa Scenen; forestille en Person, udføre en Rolle; sluffe, narre; latterliggiøre, efterabe; ligne, have Udfrende af; ... v. pr. se - de qc., utfor med Lethed hvad Andre finde vanskeligt el. farligt; bryde fig libt om; falte og valte med efter Behag; se - de q. have En til Bedste, holde En for Nar, stuffe En; se - à q., give fig i Kast med En, angribe En ubetænk fomt; ... - aux cartes, spille Rort; - aux échecs, spille Schaf; - au colin-maillard, lege Blindebut: jouez à vous perdre, De arbeider paa Deres egen Undergang; jeu, forstage at spille et Spil; bist og ber; la terre était -ée de jeu jouez-vous? hvad Slags Spil morts, Jorden laa fuld af Osde, var spiller De? il joue bien son jeu, bestrøet med Osde. han spiller godt sit Kort; fig. han han spiller gobt sit Kort; fig. han Jonchets (hos Rogle honchets), m. bærer sig snildt ad for at naae sit Maal; - une carte, spille et Kort ub; Jonction, f. Forening; Sammen- | - gros jeu, spille hoit Spil; - un écu, spille om en Daler; - cœur, spille

Dierter ud; - en cœur, spille i Hierier; - de bonheur, spille med Held; - de malheur, de guignon, spille med Uheld; – de son reste, gribe bet sibste Middel, vove det Aderste; sætte sin Formue albeles overstyr; - au jeu sur, spille et sikkert Spil; - au plus sür, gribe den mindst farlige Udvei; - au (au plus) sin, søge ved List at raae sit Maal; ne - que (pour) l'honreur, spille om Reiscrens Stiag; \ddot{g} . og fa. – (a) quitte ou double, sove Alt for at rede sig ub af en rankfelig Sag; - à qui perd gagne, pille et Spil, hvori den Tabende vinder; exercing taa snildt ad, at Tabet staffer iørst Fordeel; – sa vie, vove sit Liv; atte bet paa Spil; – avec sa vie, avec sa santé, itte flaane sit Liv, sin Sundyed; iffe isrge for at bevare samme; - avec la vie, betragte Livet som en igegyldig Sag; - sur le mot (el les nots), spille med Ord, hænge sig i Ord, giøre tvetybige Hentybninger; - du violon, spille paa Fiolin; - un ir sur le violon, spille en Melodi yaa Kiolinen; fa. – de la prunelle, :vauettere, kaste forlibte Blik til hinan= en; giøre Tegn til hinanden med Dinene; pop. - de la poche, give Penge ib; - du pouce, ubtælle Penge; pop. ies couteaux, plaacs med Raarder; - du bâton à deux bouts, fegte beendigen med fin Stof; - des gobeets, giøre Taftenfpillerfunster; fig. øge at bedrage; – un tour à q., spille En et Puds; - q., spille med En (i Boltspil cl. Hierboltspil); fig. føre En bag Epset; – q. par-dessous (la) ambe, tafte Bolten til En under Benet; fig. have for Overlegenhed over Fra saa at man leder ham efter sit doved; - les deux, fore begge Parer bag Eyset, idet man lader som m man hjelper den ene mod den mben; - la comédie, spille Comedie; ig. giøre køier; hyfle, forstille sig; - l'assligé, agere bedrøvet; - un grand role, flage flort paa; prov. c'est un eu joué, det er en aftalt Rolle, en overlagt List; ce papier joue le velours, dette Papir ligner Floicl; le ressort joue bien, Fieren gaaer gobt; prov. faire – toutes sortes de ressorts, sætte alle Midler i Bevægelse; les Brug og Rytte af Roget. eaux jouèrent tout le jour, Banbene

sprang den hele Dag; la mine jous, Minen sprang; ... ii sait sa besogne en se jouant, han ubfører sit Arbeide med største Lethed; il se joue de la religion, han lader haant om Religionen; il se joue des lois, han bris ver Gat med Lovene; ne vous jouez pas à lui, il n'enteud pas raillerie, giv Dem iffe i Kaft med bam, ban taaler iffe Stjemt.

Jouereau (ubt. joureau), m. slet

Spiller, lav Spiller; p. u.

Jouet, m. Legetsi; En, man har til Bedste el. gjør sig lystig over; (Man.) life Mundfjede; fig. etre lo - de la sortune, være en Bold for Stjæbnen; être le-de ses passious, tumles hid og bid af fine Lidenstaber.

Jouette, f. (Ch.) lille Kaninhul. Joueur, se, s. En, som gjerne sps: ger (i d. Betydn. fun i Ubtr. un rude -, une rude -se, En, som itte kan spøge uden at saare Andre); Spiller; beau – el. bon –, Spiller, som altid beholder sin Fatning, hvorledes Spillet end gaaer; – d'instrument, **Russ** kant; - de gobelets, Tastenspiller; prov. la balle cherche le -, au bon – la balle, la balle au –, Eptten sø ger gjerne fin Mand (den Snildeste).

Joussiu, e, a. og s. plubskindet; fa. Joug (g ubtales), m. Aag; fig. Trældom; (Méc.) den øverste Bægte bjælte; passer sous le –, gaae under

Aaget.

Jouir, v. n. have Brug el. Inds tægt af; nyde; – d'une terre, have Indtægten af en Jordeiendom; jouit de cent mille liyres de rente, han har 100,000 Livres i Rente; de la vie, nybe Livet; le temps fuit, jouissons, Tiden løber, lader of nybe Livet; – de l'embarras de q., more sig over Ens Forlegenhed; - de q., nyde Ens Selstab; - d'une semme, have kødelig Omgang med et Fruens timmer.

Jouissance, f. Rydelse; Besiddelse, Nytte el. Brug af Roget; Glæbe, Fornsielse; avoir la - d'un privilège, være i Besiddelse af et Privilegium; trouver de la - à remplir son devoir, finde Fornsielse i at opsytde fin Pligt.

Jouissant, e, a. (Jur.) fom bar

Joujou, m. Legetvi; pl. des -x,

Jour, m. Dagips; Dag; Lys, Belysning; Aabning, hvorigiennem Lyset trænger ind, Revne; Udvei el. Mid: del til at sætte Roget igjennem; bors gerlig Dag el. 24 Timer fra Mibnat til Midnat; Tid fra Golens Opgang til dens Retgang; pl. et vist Tids rum; Liv, Levetid; il commence à faire -, bet begynder at dages; is est -chez lui, han er staaet op; il est petit - chez lui, han er nylig vaagnet; demi-jour, svagt &ps; fig. brûler le -, tænde kys mens det endnu er Dag; mettre qe. au -, bekjendigjøre Moget; mettre un ouvrage au -, bringe et Arbeide for Epset, udgive det; mettre une ch. dans un - convenable, ftille en Ting i et passende lps; mettre qc. dans son -, jætte Roget i fit rigtige Eps; cela n'est pas à son -, det er iffe stillet i sit rette Lys; il y a un faux -, ber er en falft Belps. ning; il craint le -, han er bange for at blive noie kiendt; se faire —, bane sig Bei; si je vois – à cela, dersom jeg seer. Middel til at sætte det igjennem; un bon -, en høi Dels ligbag; saire son bon -, gage til Ab ters; un -, engang; un beau -, ens gang, en Dag; tous les -s, hver Dag; fig. og fa. mettre q. à tous les -s, bruge En altfor tidt; omgaaes altfor fortroligt med En (v.); prendre le - de q., gribe bet rette Dieblit, for at tale med En; voir le -, see Epset, føbes; etre à son dernier –, være paa det Aderste; à la sin de nos -s, ved vort Livs Ende; faire du – la nuit, et de la nuit le -, giøre Dag til Nat og Nat til Dag, sove om Da: gen og vaage om Ratten; prov. vivre au – le – (au – la journée), iffe sørge for den Dag imorgen; gagner sa vie au – la journée, leve fra Paan: lyftig; fa. den i Munden, leve af den daglige Fortsenesic; à chaque – susit sa peine (son mal), hver Dag har sin Plage; à -, ad. gjennemsigtigt, gjennembrudt, aabent; perce a -, gjennemfruffct, gjennemfigtig; cette maison est à -, dette Huus er uden Dorre og Bin- altfor fri el. letfærdig Ittring; sa. duer; être à -, have fine Handelsboger i Orden, saa at Alt er indsørt for stig; mener -se vie el. une vie -se, ten løbende Dag; de - à autre, loc. ad. leve i Fryd og Gammen; la bande efterhaanden, libt efter libt; d'un - à |-se, bet muntre Lag; droit de l'autre, fra den ene Dag til den anden. avenement, Afgift, som betaltes Kon-

Journai, m. Dagbeg; Dagbiat; Uge el. Maanedfrift; en Morgen Land; a. m. (fun i Forbindelse med livre el. papier) livre -, Bog, proti Indtagt og Udgift optegnes for bver Dag; pl. –naux.

Journalier, ère, a. daglig; totans derlig; la deauté est -ère, Shonda den er Forandring underfastet, iste als tib ben samme; s. m. Dagleier.

Journaliste, m. Udgiver af et Dage blad, Forfatter af et periodisk Strift.

Journée, f. Dag (fra man staaer op til man igjen lægger fig); Daggierning, Dagværk; Daglon; Dags reise; et Feltslag; Dagen, paa boil ten et Glag er ftaaet; fig. og fa. mentir à la -, være fommen i Bant med at sige Usandhed; jour betegner et Tidspunft el. en vis Deel af Tie den; journée forbinder med samme Begreb Tanken om en bestemt Barighed, ber har fine Unberasdelinger.

Journellement, ad. dagligen, port

Dag.

Joute, f. Landsebrydning (forher til Pest; nu ogsaa i Baade); la – des coqs, Danefægining.

Jouter, v. n. bryde en Zandie;

flg. og fa. tvifte, disputere.

Joutereaux, m. pl. (Mer.) Aract Everstyffer paa de svertte Stænger, Sahlinger; Bougspryds Weselhoveder.

Jouteur, se, s. Lanbsebryder; fa. un rude –, en bjærd Robstander i

Kamp, Spil el. Orbstrib.

Jouvence, f. bruges fun i Ubir.: la sontaine de -, Forpngelseskilden.

Jouvenceau, m. Ingling, Ungar svend, smut ung og velstabt Mand; plais. v. plau.

Jouvencelle, f. ung Pigc, Ungree; Jovial, e, a. opromt, munter, glad,

Jovialement, ad. paa en jovials, munter, lyftig Maabe. pl. -1.

Joyau, m. Rlenobie, Juveel, Smpffe; Joyeusement, ad. muntert. lyftigt med Glæde.

Joyeuseté, f. lpftigt Inbfald, Stjemt;

Joyeux, se, a. munter, glab, lp

gen af Frankrig ved hans Tronbes fligelle. luden Tænder.

Jubarte, f. (H. n.) Slags Hvalfist Jube, f. en Løves Manke; poé.

Jubé, m. Pulpitur i Kirken mellem Stivet og Choret; fig. venir å.—, uns derkaste sig imod fin Billie; sinde sig i bvad ber forlanges. LPalmetræ.

Jubée, f. (Bot.) Slags peruvianst Jubilaire, a. henhørenbe til en Ju-[beraab, Jubel; fa. belfen.

Jubilation, f. Glædesyttring, Frys Jubilé, m. Jubelaar, Jubelfest, Jus bilæum; fulbfiændig og høitibelig Spnd& tilgivelse; sa. saire –, blande Kortenc fammen, saa at Ingen enten taber el. vinder; a. docteur -, Jubellærer, som har havt Doctorgraden i 50 Aar.

Jubiler, v. n. glæbe fig; v. a. give gammel Betjent Hvile med fin

balve Lon i Pension (p. u.),

Juc, m. Sted, hvor Hønsene flyve

op, for at sætte fig til Hvile.

Jucher, v. n. sætte fig op el. flyve op paa en Pind el. en Green for at sove (om Hons o. desl.); v. pr. s. Betydn.; fig. og pop. indlogere ifg i en 4be el. 5te Etage; sætte fig høit tilveirs, tage Plads paa et hoit og upassende Sted; (Vél.) cheval -é, Heft, hvis Robe staaer stærkt frem (er det paa Forbenene bruges hellere: cheval bouleté).

Inchoir, m. Ponfejal, Ponsepind.

Judaïque, a. 10diff.

Judaïser, v. n. følge den jødiste Lov i visse Punkter.

Judaïsme, m. Jøbebom.

Judas, m. fa. Forræder; Aabning i Korm af en Falddør i et Gulv, for at hore hvad der foregager nedenunder; baiser de -, falst Rjertegn; poil de –, rødt Daar. Wandfugl.

Judée, f. Judæa; (H. n.) Slags Jadelle, f. (H. n.) fort Bandhøne. Judicature, f. Dommerembede, Dv-

riahedspott.

Judiciaire, a. henhørende til Retten el. til Retspleten; retlig; forme –, Reistorm.

Judiciaire, f. Dømmekraft; fa.

Judiciairement, ad. paa retlig Maade;

i lovlig Form.

Judicieusement, ad. forstandigen; med Sijonsomhed. som, flog.

Juge, m. Dommer; Domfol; grand Justitsminister i Reiferperioden; d'instruction, Dommer, som søger at tilveiebringe alle mulige Oplyeninger, ved at forhøre de Antlagede; – commissaire, Dommer, som Retten overs drager at undersøge og lede visse Sager; - de rigueur, Dommer, som folger Loven i hele bens Strengheb; de paix, Slags Forligelsescommissair el. Dommer i minbre vigtige Sager; – maje, Landsdommer el. Kuldmægtig pos enkandfoged (v.); - botté, Dommer, fom ingenGrad har vebUniversitetet (v.); fig. utyadig Dommer, uden al Inds figt; vous serez notre -, vous en serez le -, De stal dømme of imels lem; se faire, s'établir, se constituer – de q. el. de qc., optafte fig til Doms mer over Rogen el. Roget.

Jugé, m. affagt Dom el. Kjendelse. Jugeable, a. som kan sættes unber Tiltale, el. dømmes af en Ret.

Jugement, m. Dom, Paakjenbelse; Dømmetraft; le – dernier, Dommes dag, den pderste Dag; mettre q. en -, indstævne En for Retten, sætte En under Tiltale; il a le—sain, han har en sund Dømmekrast; je m'en rap porte à votre -, jeg benbolder mig til

Deres Dom el. Mening.

Juger, v. a. dømme, paadømme, paakjende; bedømme; banne fig en Mening om; tænte om; v. pr. bedømme sig; ansee sig for; v. n. dømme om; flutte, gione; antage, mene; forestille sig, tænte sig; – en dernier ressort, dømme i sidste Inflants; - en counaissance de cause, dømme meb Gagiuntifab; – mal de son prochain, dømme ilde om fin Ræste; – des hommes sur la mine, bømme om Folk efter Udseendet; – d'autrui par soi-même, bømme Andre efter fig selv; – sur l'étiquette du sac, dømme efter det Adre; que jugez-vous de cela, hvad Nutter De beraf? – nécessaire de, ansee for usdbendigt o. s. v.; jugez un peu de ma surprise, fo**re**s stil Dem engang min Overrastelse.

Jugère, f. vist Maal Agerland, om-

trent 900 🗆 Fod; v.

Jugeur, se, s. En, som bømmer om Roget uben Sagtunbftab; fa. iron.

Jugulaire, a. (An.) henherende til Judicieux, se, a. forftandig, stjøn: Struben el. Halsen; (H. n.) poissons

-s, halebugfinnebe Fifte; s. f. Dage- | presse, som paa een Gang fiste cg baand paa en Hielm el. Schafo; (An.) Palsaare

Juguler, v. a. fowle; fig. ubpine

den fibste Stilling af En; inus.

Juis, ive, s. Isbe, Jødinde, Mosait; fig. og fa. Aagerfarl; c'est le - errant, bet er en Zerusalems Somas ger, et Menneste, som itte har noget blivende Sted; a. jødist.

Juillet (t høres), m. Julimaaned.

Juin, m. Jummaaneb.

Iniverie, f. Zødegade, Iøbeqvar, teer; fa. ublu Kiob el. Salg, Aager.

Jujube, f. (Bot.) Brystbær.

Jujubier, m. (Bot.) Bryftbærtræ.

Jule el jules, m. romerst Kunt at l Barbi omtrent 8 15; (H. n.) Tufinds been (iule) tur.

Julep, m. (Med.) Slage telende Mixs Julien (saint), m. (Jard.) Glags Blomme.

Julien, ne, a. julians; calendrier -, julianst Calender; ère -ne, julianst Tideregning.

Julienne, f. (Bot.) Aftenstierne (hesperis); (Cuis.) Urtesuppe, Suppe med Here Glags Urter. gémart).

Jumart, m. (H. n.) Muulore (ogs. Jumeau, elle, s. og a. Ivilling; eensbannet; sammenvoxet; deux frères -x, to Tvillingbrødre; sa sœur jumelle, hand Tvillingsøster; cerises jumelles, sammengroede Airsebær; lits jumeaux, ligedannede og ligestore Senge; (An) muscles jumeaux, Nuff ler, som bevæge samme Lem.

Jumeaux, m. pl. (An.) tvende Laars mustler; (Chi.) tvende forenede Distil Leerfax, hvoraf det ene tjener til Res cipient for det andet; (Bot.) Slags

Glampion, Bladhat.

Jumelé, e, p. (Blas.) bestagende

af tvende Tvillingstriber.

Jumeler, v. a. flyrte el. befæste Ros get med Klamper; (Mar.) lægge Glaal vaa.

Jumelles, f. pl. wende Opftandere paa en Perse; tvende opstaaende Styli-Comediefiffert; (Artis.) tvende Rafetter paa en fælles Stot; (Blas.) Tpil lingstriber; (Mar.) Staaler el. Rlamper til at flyrke Masten cl. Ræerne.

prægebe Rynten.

Junon, f. Juno; (Astr.) Planet mellem Besta og Ceres. [Forfamlug.

Junte, f. Junta, spanst raadgivente

Jupe, f. Chert.

Jupin, m. j. jupiter.

Jupiter, m. Jupiter; (Astr.) Plac net mel. Pallas og Saturn; (Chi.) Ein. Jupon, m. Unberfist, Rloffe.

Jurande, f. Olbermands el. Bifitbers Embede hos Paandværkere; Ti den samme varede; de Ecdsvoruck [rabjergene. Gamtund.

Jurassiens, m. pl. Beboere of Ju-Jurat, m. forh. Ravn paa Consw ler el. Stabskemnere i Borbeaux.

Juratoire, a. (Jur.) bruges fun i Udtr. caution —, evelig Forfiffring at mode felv for Actien, naar det fordred.

Juré, e, p. eedsvoren; svoren, ufor: fonlig; ennemi –, svoren, uforsonlig Fjende. [lem af Jury, Jurydommer.

Juré, m. Cedivoren; (Jur.) Met-Juré-crieur, m. bestistet Ubraaber af Auctioner; pl. des jurés-crieurs

Jurement, m. Ced (p. u.); For bandelse.

Jurer, v. a. ebeligt forfittre, flab: fæste ved Ced, bevidne; sværge, bestværge; love høitibeligt; tage Guts Ravn forfængeligt (– le nom de Dieu); v. n. sværge; bande; itte passe sam men, være affilikende; v. pr. tilsværge hinanden; - sidélité, sværge Trostab; se – amitié, tilsværge hinanden Bew stab; il a – é sa ruine, han har svord (fast besluttet) hans Undergang; - sur son honneur, sværge ved fin LEre; il en a –é, han har svoret berpaa; prov. il ne faut - de rien, man stal ifte sværge for Roget (staae inte for hvab ber vil stee); - comme un paien, comme un charretier embourbé, bank som en Pedning, som en Holmens Matros (som en Bognmand, ber et kommen med fin Bogn i et Morabi [Fable de La Fontaine]); le vert jure avec le bleu, det Grønne stisser slem ter waa en Bogteptterpresse; bobbelt af ved Siden af det Blaa; ce violon jure, benne Fiolon fturrer.

Jureur, m. En, som altid sværger

el. bander.

Juri, f. jury.

Jument, f. Hoppe; - poulinière, - Juridiction, f. Jurisdiction; Dom de haras, Fsihoppe; (Mon.) Mynts stol, sammes District; degré de -

Instants; ce n'est point de ma -, bet ligger uben for min Competents.

Juridictionnel, le, a. penhørende til en Jurisdiction. [retlig.

Juridique, a. juridist, lovformelig, Juridiquement, ad. paa en lovformelig Maabe. [lærd.

Jurisconsulte, m. Lovipndig, Rets: Jurisprudence, f. Lovipndighed.

Juriste, m. Jurift, Retskyndig, Retslærd; juridist Stribent.

Juron, m. Liveed, Yndlingseed; Eed; lacher un gros-, ubstøde en drøi Eed; fa.

Jury, m. (Jur.) Eedsvornes Samsfund el. Ret; — d'accusation, Jury, som bestemmer, om Tiltale stal sinde Sted; — de jugement, Jury, som assist, om den Tiltalte stal domfældes; — d'experts, Eedsvorne, til at undersses Varer; — d'instruction, Jury sor Undervisningsvæsenet, Stolecommission bestaaende af Borgere.

Jus, m. Saft, som erholdes ved Rogning el. Udpresning; — de réglisse,

Lafritssaft.

Jusant, m. (Mar.) Ebbe.

Jusque (unbert. jusques, især i Poesi), pp. indtil (med à); endog; jusqu'à présent, indtil nu; jusqu'ici, hertil; hidtil; jusqu'à ce que (fa. jusqu'à tant que, p. u.), indtil at (med suhj. naar der tales om noget Tilstommende); jusqu'où? hvorlangt? jusqu'à quand? hvorlænge? jusquelà, saavidt; il aime jusqu'à ses ennemis, han elster endog sine Fiender; il n'est pas jusqu'aux valets qui ne s'en mélent, Alle, selv Tjenerne, blande sig deri. (chanedane), alm. Bulmeurt.

Jusquiame, f. (Bot.) Bulme; – noire Jussion, f. forth tongelig Cabinets: ordre. [Fratte; p. u.

Juste, a. retfærdig, billig; grundet, gyldig, retmæssig; retstaffen, retsindig; ren til at tage sig of Sagen, til at rigtig, nølagtig; træssende; une – punition, en retsærdig, velfortsent Straf, de –s espérances, grundede Forhaadsninger; un prince –, en retsærdig forste ste mentre est –, bette Uhr dissert rigtigt; avoir l'oreille –, have et rigtigt Dre; ce susit est très –, bette Gevær træsser meget godt; mon habit est trop –, min Kole er altsor snæver, for fort; ad. rigtigt, nølagtigt; etre species de species sous i Bøder; hasse – spiere sous i Bøder; hasse –

chaussé trop —, have aitsor snevert Fodtsi; au —, loc. ad. noiagtigt, paa bet noieste; je vous dirai au — ce que cela coûte, jeg stal sige Dem noiagtigt, hvad bet toster; comme de —, loc. ad. som billigt er; juste ciel int. retsærbige Himmel!

Juste, m. den Retfærdige, ben Retsstafne; det Retfærdige; forh. snever Bondepigedragt med korte Stisber.

Justement, ad. rigtigt, med Rette; netop, just; voilà—ce qu'il saut, bet er netop hvad der stal til, hvad der udsordres.

Juste-milieu, m. Regjerings Sp. stem, som sølger en Middelvei; Tils hænger af et saadant Spstem; pl. des juste-milieu.

Justesse, f. Rigtighed, Roiagtigheb; Takt for det Paskende; il parle avec –, han vælger sine Udtryk rigtigk, han udtrykker sig paa den meest passende Maade; il écrit avec beaucoup de –, han skriver meget correct; répondre avec –, give et passende, træskende Svar.

Justice, f. Retfærbigheb; Gplbig. hed; Retspleie; Lov og Ret; Jurisdiction; Opd og Actstaffenhed; exercer la -, udøve Ret og Retfærdighed; marcher dans les voies de la -, følge Religionens Forstrifter, vandre paa Opvens Bei; la - aura son cours, Retten maa have sin Gang; rendre – à q., lade En vederfares Ret; erkjende. Ens Bærd el. Fortjeneste; rondre la –, udøve Retfærdiahed; saire – a q., tilstaae En, hvad der tilsoms mer ham, forstaffe ham sin Ret; sairs – de q., straffe En, behandle En efter Fortjeneste; se sairo —, tilstage fin Uret; se saire — à soi—même, tage fig selv til Rette; on ne peut avoir – du juge, man kan itte formaae Dommes ren til at tage fig of Sagen, til at give den Fremme; se brouiller avec la -, udsætte sig for Rettens Forfsle gelse; déni de -, en Dommers Unds dragelse fra at dømme i en Sag el. staffe En Ret; gens de -, Retsbez

Met, som dan paatsendte Brober, ber itte paadrog poiere Musct end 10 sous.

Justiciable, a. som sorterer under en vis Domstol el. Jurisdiction.

Justicier, v. o. straffe En corpor.

ligt i Folge Dom.

Justicier, m. En, som holder af at ubsve Retsærbighed; En, som har en Jurisdiction; ogs. a. seigneur—, Gods. — eier, som ubsver Ret paa sit Gods.

Justifiable, a. som kan retfærbige gjøres. [renbe.

Justifiant, e, a. (Thé.) retfærbiggis-Justificateur, m. Justerer, Tilpasser (pos Striftsbere); Justercfiil.

Justificatif, ve, a. tjenende til at retfærdiggiøre; retfærdiggiørende; pièces -ves, retfærdiggiørende Actilister.

Justification, f. Actsærbiggiørelse; retfærbiggiørende Actstyfte; (Fond.) Redstad has Striftstøbere til at aspasse Strifttegnene; (Impr.) Liniernes bestemte Længde.

Justister, v. a. retfærbiggiøre; fristenbe; bevise Sandheden af hvad der anføres; (Impr.) give Linierne den behørige Længde; justere; v. n. (Pal.) bevise, godtgiøre (med de); v. pr. retfærbiggiøre sig; so – d'une calomnie, retfærbiggiøre sig for en Bagvastelse.

Justificur, m. (Fond.) Rebstab hos Striftsbere til at afhøvle Bogstaverne.

Instine, f. venetianst Mynt (omtr. 2 Rbb. 20 \mu). [saftfuld Fersten. Juteux, se, a. saftig; peche—se, Juveigneur, m. yngre Brober, som dar. Avanage.

Juvénaux, a. m. pl. (Ant.) jeux –, Ungdomslege indstiftede af Rero (ogf.

jeux néroniens).

Juvénil, e, a. ungdommelig.

Junta-poser (se), v. pr. (Phys.) fsie sig efterhaanden til andre Leges mer ved ubvendig Tilsætning.

Juxta-position, f. (Phys.) Tings Tilvært ved Tilsætning ubvenbigt fra.

K.

Kabak, m. russist Berishuus, hvor der udsæiges Pl, Biin, Tobak o. dest.

Kabin, m. muhamedanst Wegtestab for en vis bestemt Tid. Ragne, f. Deig af bet fineste Meck Italien. [pabbe, Stranbstildpaber. Kahouanne, f. (H. n.) Slags Skile

Kakatoës (ubt. kakatoèce el. kakatoua), m. Slags Popegsie med en Top af lange gule el. robe Fjer.

Kaléidoscope, m. (Opt.) Kaleito

fop, broget Farvespeil.

Kali, m. (Bot.) Galturt, Saltyder; (Chi.) mineralst Lubsalt, Soba.

Kamichi, m. (H. n.) stor, sort amerikanst Hugl, henherende til Transslægten. [Karavanhuus i Psterlandene.

Kan, m. Khan, tartarist Povding. Kanaster, m. Lurv af Siv el. Rez, hvori Tobak sendes fra Amerika ill Europa; tabac do -, Lanaster, Slazis Rogtobak. (Rogtobak

Kanastro, m. Tobaisaffe; Slags Kandjar el. kangiar, m. indist Doll. Kanguroo, m. (H. n.) Rængurub. et Pattebyr med meget lange Bagbeen

fra Ry-Holland.

Kaolin, m. hinesist Porcellainjort. Kapigi-bachi, m. Dervogter hos Storsultanen. [Aloc.

Karata, m. (Bot.) Slags amerikanst Karmesse el. kermesse, f. aarligt Markebe i Reberlandene, som hsitide: ligholdes med Processioner, Dandse, Rasterader, o. dest.

Katakoua, m. f. kakatoës.

Kermes (s ubtales), m. (H. n.) Starlagenbær; – mineral (alm. poudre des chartreux), Slags rødt Pulver.

Kermesse, f. karmesse.

Kiastre, m. (Chir.) Korsbind i Form of et X om et bræffet Knæ.

Kilo (foran Ord, som betyde Maai el. Bægt), tusinde Gange den Eenhed, hvortil det svies. [paa 1000 Gram.

Kilogramme, m. Kilogram, en Bægt Kilolitre, m. Kilolitre, et Maal af 1000 Litres.

Kilomètre, m. Kilometre, et Længs bemaal paa 1000 Metres, omtrent en fransk Fjerbingvei. [hellige Bøger.

King, m. Ravn paa Chineserne Kinine, s. s. quinine. [vepavillen. Kiosque, m. tyrksk Lysthuus, Sa: Kirsch-wasser (el. kirsch), m. Kir

sebarlifor (eau de cerises).

Kislar-Aga, m. tyrtift Overhoved

for Gildingerne.

Klephte, m. græß Bjergbeboer (clephte).

fist Straf; Pibst, Handschuh.

Kopeck, m. rushift Kobbermynt, af

Bardi 14 18.

Kouan, m. (Bot.) Plante, af bois Frø Karminfarve tilberedes. [Zapan.

Koubo, m. Ravn paa Keiseren af Kousique, m. gammel arabist Strift (ogs. cufique). [hos Pottentotterne. Kraal, m. Ravn paa en Landsby

Kraken, m. (H. n.) stort Søuhpre. Kreutzer, m. tydsf Mynt, af Værdi omtrent 1 s. fra Senegambien.

Kurbatos (s ubtales), m. Bandfugl Kurtchis, m. persist Kavalleri, bes

tagende af den gamle Adel.

Kurtka, m. polst militair Dragt, iom bruges af det parisiste National-:avalleri.

Kyrielle, f. Litani (p. u.); fig. og ca. lang Ræmfe af tjebsommelige Ting; gammel franft Berseform, som sestod i at gjentage bet famme Riim :1. det samme Bers ved Enden af wer Strofe. velse fuld af Materie.

Kyste, m. (Chir.) blærebannet Dæs Kystique, a. (Chir.) af en blæres sannet Ratur; stiffet til at helbrede en Havelse med Materie (kyste).

Kystotomie, f. (Chir.) Urinens Ub. breise at Blæren ved hirurgist Ope-:ation (cystotomie el. kytéotomie).

L.

La, article og pr. f. s. le; s. m. [Mus.) siette Robe; Tegnet for samme;

redie Streng paa en Fiolin.

Là, ad. ber; berhen; til ben Tib; erved, paa det Punkt; hist; d'ici la, erfra og bertil; fra nu af til ben Tid; çà et là, hid og did, hist og her; en demeurer là, blive stagende berseb; en venir là, komme saavidt;...là ættes foran adstillige Stedsabverber: à-bas, bist nede; là dedans, berinde; à-dessus, berover; désangaaende;...là ættes undertiden efter Substantiver 3g demonstrative Pronomer, for sar: iere at betegne bem: en ce lieu-là, vaa bette Sted der; colui-là, hiin der; undertiden er la et Glags Apldeord til særkere at fremhæve et inbet-Ord: c'est là une belle action, ploiet, bearbeidet Jord; donner deux

Knont (t ubtales), m. Ruut, rus- | bet er hvad man kan falde en fise Pandling; vous avez sait là une belle affaire, ber har De gjort noget Gobt (el. et godt Styffe Arbeide); ... là forenes med Præp. de, des, par og jusque: au sortir de là, ved Ubgangen derfra; à quelques minutes de là, nogle Minuter verpaa; de là résulte mon malheur, berfra bibrører min Ulpfte; des-là, fra bet Dieblik af; af ben Grund, naar saa er (v.): allez par là, gaa derigjennem, ab ben Bei; qu'entendez-vous par là? byab forstager De derved? par-ci par-là. hist og her; slere Gange, til forstjellige Tider ; jusque-la, faavidt, indtil den Tid.

La la, loc. ad. saa nogeniunde, saa temmeligt; est-il sort savant? ia la; er han meget lærd? sau nogens lunde; interj. nu nu; saa saa; saa jagte; la la, rassurez-vous, nu nu! betolig Dem (i d. Belydn. ogsaa uns

dertiden ene).

Labarum, m. (Anc.) keiserlig Kane, hvorpaa Constantin lod sætte Korsets

Tegn og J. C.

Labeur, m. moisommeligt, besværs ligt Arbeide (især i ophøiet Still og poé.); ces terres sont en -, bisje Jorder ere byrkede, i Drift; (Impr.) stort, omfattende Bærk, hvoraf der tages et fort Oplag (mod). ouvræge de ville).

Labeurer, v. n. virkc; kun i Udir. en peu d'heures Dieu labeure, Gub

virker i kort Tid.

Labial, e, a. (Ana.) henhorende til Læberne; (Gr.) lettre labiale el. blot labiale, Læbebogstav (b, p, f, v, m); (Jur.) offre -e, mundtligt el. firift ligt Løfte om at ville betale.

Labiale, f. (Gr.) 1. labial.

Labiatissore, a. (Bot.) læbeblomstret. Labidoures cl. forficules, m.pl (H.n.) Drentvister (alm. perco-oroilles).

Labié, e, a. (Bot.) læbedannet; s. f.

Læbeblomit.

Labile, a. svag; fun i Udtr. mémoire -, svag, utro Hukommelse.

Laboratoire, m. Bærksted med Ovn til chemiste Arbeider; Laboratorium.

Laborieusement, ad. moisommeligen, befoærligen. [fommelig; befoærlig. Laborieux, se, a. arbeidsom; mots Laboriosité, f. Arbeidsomped; inus.

Labour, m. Pløining; terre en -,

-s à une terre, pisie en Ager to Gange; un cheval de —, en Ploughest; (Géo.) Terre de -, Terra di Lavoro (iRongeriget Neapel).[Lerro —,Ploiland.

Labourable, a. stiffet til at plsies;

Labourage, m. Agerdyrining; Plois - ning; Baades Indspring til en Bro, berce Bortseiling; Flaabetsmmer under Bandet.

Labourer, v. a. dyrke Jorden, ploie, grave; omrove, oprove; v. n. fig. og fa. ubstaae el. gjennemgaae meget; - un jardin, omgrave en Pave; il iaboure à deux charrues, han pisier med 2 Plouge; fig. og pop. - sa vie, giøre sig Livet suurt; – le papier, frive med Banstelighed; - les vins, ublosse Bine; (Mar.) - le sond, rere, Arabe over Grunden; l'ancre laboure, Anteret vipper; (Man.) – le terrain, fnuble (om Peste).

Laboureur, m. Agerbyrker, Bonde; (Techn.) Stof, hvormed Blystsbere røre om i Sandet, naar de fløbe.

Labre, m. (H. n.) Slags bryftbugs finnet Kist; Overlæbe hos Infecterne. Labrosité, f. læbedannet Rand.

Laburne, m. (Bot.) pralende Stilk.

balle, Glags Cytisus.

Labyrinthe, m. Labyrint, Bildnis: fig. Bildrede, Forvikling, Forvirring; il est engagé dans un sacheux -, han er tommen ind i et ubehageligt Birvar; (An.) en Prehuulhed; (Bot.) à chapeau, Slags Stampion.

Labyrinthique, a. labyrintformig; (An.) om Porenerven i den anden

Drebuulbed.

Lac, m. India.

Lacer, v. a. snore; lobe el. bes bæffc (om Hunde); (Mar.) - la voile, Ubse Seilet; v. pr. snore fig selv.

Lacération, f. (Jur.) Sønberrivelse. Lacerer, v. a. (Jur.) sønberrive (iser om Papir).

Laceret, m. (Men.) lille Boer.

Lacerne, f. (Ant.) Slags Regns kappe hos de gamle Romere. िंहभार.

Lacert,m.(H.n.)Slags halsbugfinnet Lacet, m. Snørebaand; Snare; lille Jernstifte til at fashholde en Charnering; pl. fig. Snare, Bagholb.

Laceure (eu ubt u), f. Kantning af sammenstyngede Baand; p. u.

Lache, a. flap, los; fig. trafteslos, mat, træg; feig; ærelsø, lumpen; paa en laconift Maabe.

corde -, flapt Toug; drap -, Isii Alabe; avoir le ventre -, have aabent Liv, live of Bugleb; temps —, roat, fugtigt Beir; il est—au travail, han er træg til at arbeibe; style –, mat Stil uden Fpnd; une action —, en lumpen, nederdrægtig Pandling; soldat -, en feig Soldat; (Bot.) feuilles -8, Blade, som sidde langt fra brets andre; ... s. Arpfter, Eujon; lat, træg, æreles Person; s. f. (H. n.) Bretling Sild, Prasfild, Brisling:.. ... ad. 1sft; coudre -, spe 1sft.

Lachement, ad. trægt, flapt, fraft

ish; feigt, lumpent, ærelsk.

Lächer, v. a. plappe, løsne; flippe los, lade unbslippe; v. pr. pappes: tillade fig upassende el. usemmelige Yttringer; v. n. pappes, gaae los; gaae af; – un prisonnier, Aippe en Fange fri; — un coup de fusil, locue et Geværstud; – les chiens, slippe Hundene lose ester Bildtet; - les huissiers après q., sende Rettens Be tiente ub efter En; - prise, give flip paa hvad man holder; atstaae fra en Forfølgelse el. fra en Strid; — (1e) pied, labe fin Bei; give efter, vige; - la bride à un cheval, give en Pest Esilen; — la main el. la bride à q., give En Toilen, frit Spil; - la bride à ses passions, overgive sig ganste til fine Libenftaber; - la- main, netstemme sine Forbringer; nebsætte sin Priis; (jeu) lade Stiffet el. Forham den gaae til en Anden; – une parole, lade et ubejænksomt Ord undslippe; - la parole, le mot, fige ben pberste Priis, bet Psieste, man vil give; give endeligen fit Samtytte; - le ventre, foraarjage aabent Liv; pop. – un coup, un sousset, ubbele et Prefigen; prenez garde que le fusil ne lâche, vogt Dem for at Geværet iffe gaaer af.

Lacheté, f. Feighed, Forsagthed, Modleshed; Rederbrægtigbed, lumpen, ærelss Pandling (i d. Betydn. brus

ges det ogsaa i pl.).

Lacinie, e, a. (Bot.) ubstaaret, taffet (om Blade). [mæssig Udstæring. Laciniure, f. (Bot.) smal, nregels Lacis, m. Ret af Silte el. Traad; (An.) netdannet Bæv. coniff.

Laconique, a. fort og fyndig, la-Laconiquement, ad. i faa Ort,

Laconiser, v. n. leve sparsommes ligt; efterligne Lacedæmonernes Sæs ver; tale i korte og fyndige Ord.

Laconisme, m. fort og fyndig Tale el. Udtryt. [Graad; pl. m. -maux.

Lacrymai, e, a. (An.) vediommende Lacrymatoire, m. (Ant.) Tagres Fruste hos de Gamle; lille Kruffe, pvori opbevaredes en vellugtende Olie, der udgiødes over et Baal, før det antændtes; ogf. a. vase –, Kar, be: stemt al at opbevare Taarer.

Lacrymule, f. lille Taare; p. u. Lacs (cs udtales iffe), m. tynd Snor; Snore til at fange Bildt med; fig. Snare, Ret; elle le tient dans ses -, hun fastholder ham i fine Garn; lacs d'amour, Sløife i Form af et Ottetal.

Lactaire, a. illbtr. colonne -, Dits tebørns Søilen i Rom.

Lactate, m. (Chi.) melfespret Salt. Lactation, f. (Med.) Borns Ops amning. Glange.

Lacté, m. (H. n.) hvid sortplettet Lacté, e, a. bruges i Udir.: (An.) vaisseaux -s, Welfekarrene; veines -es, Melkcaarerne; (Méd.) diète -e, Meltetur; (Astr.) voie –e, Melteveten.

Lacune, f. tom Plads, aabent Sted i en Bog, Hul.

Ladre, a. spebalst (lépreux); fig.

foleslos; farrig; (Vét.) tintet.

Ladre, m. [ladresse, f.] en Spedalst (lépreux); fig. en Karrig; un - vert, en smudsig Enter; (Vet.) Spgbom hos Deste, som pitrer sig ved at Daas rene falde af om Pine, Mund og Ræse.

Ladrerie, f. Spedalsthed; Polpital for Spedaiste; fig. smudsig Gnierage tighed; (Vél.) Slags Kirtelspge bos Sviin (Tinter).

Ladresse, f. spedalst Ovinde; fig. gnieragitg Ovinde; s. ladre.

Lady (ubt. ledi), f. Wrestitel for

Wamer of Stand i Engelland.

Lagon, m. (Mar.) lille Biig.

Lagophtalmie, f. (Méd.) Pienspas dom, i hvilken Dienlaagene træfke sig

Lague, f. (Mar.) Kjølvand.

Laguis (ubt. s), m. (Mar.) Rendelyffe paa Enden af et Toug, Sandsestik.

Lagune, f. lille Ss, Bandpyt; pl. Smaaver, pvorpaa Benedig er bygt.

tienende Riosierbrober; soar -e (nu: sœur converse), tienende Alosterioster.

Lai, m. Kægmand; Klage, Klage: digt (v.). (forb. carex).

Laiche, f. (Bot.) Star, Senegras Laid e, s. haslig, grim, thg; fa. usømmelig; urigtig; il est bien – à vous d'avoir manqué à votre parole, bet er meget stygt af Dem at have stigtet Deres Drb; prov. il n'y a point de laides amours, i Elsterens Die er den Grimmeste smuk.

Laidasse, f. stort grimt Fruentimmer. Laidement, ad. paa en fipg, pæs-

lig Maade.

Laideron, m. ungt og flygt, men dog

behageligt Fruentimmer; fa.

Laideur, f. Styghed, Hastighed,

Grimbed; Bederstyggelighed.

Laidir, v. a. giøre tipg, pæsliggiøre (bebre: enlaidir); fig. (værte, vanære; v.

Laidure, f. Stoghed; v.

Laie, f. Bildso; gjennemhuggen Bei i en. Stov; Steenhuggerhammer; Flise, hugget i Stenen med Damme ren; Kabsen til et Orgel.

Lainage, m. uldne Barer; Kaarenes Uld; Klæbes Optrabsen el. Ruen-

Laine, f. Uld; Regrenes Hovedhaar; --mère, Ryguld; - d'agnelin, Lammeuld; — de Moscovie (Cbap.), fiin Uld af Bæverens Bug; betes & -, alle uldilædte Opr; prov. se laisser manger ha – sur le dos, tage Alt godt op, finde fig i Alt.

Lainer, v. a. optradse Uld, rue.

Lainerie, f. alle Glags uldne Basoptrabser Rlæde. rer; Uldfabrif. Laineur, m. Ulbarbeiber; Eu, som

Laineux, se, a. stærft besat med Uld, uldrig, ulden.

Lainier, m. Uldhandler; Uldarbeider (ouvrier en laine).

Laique, a. verbolig; itte geiftlig,

læg; s. Lægmand, Lægtone.

Lais, m. (E. F.) ung Træstamme, fom flaanes; (Jur.) Jord, som til stylles af Havet el af Floder. [Stisge.

Lais (s ubt.), f. aandrig og elstværdig Laisse, f. Ledeinor, poort man is rer Jagthunde; Pattesnor; une - de levriers, et Par Mynder (enten de ere sammenbundne el. iffc); fig. og fa. mener q. en -, styre En efter fit Poved, faae ham til at gjøre Alt Lai, e. a. verbolig, læg; frère -, boad man vil.

Laiseces, f. pl. (Ch.) Starn of Bilds | friin el. Ulve.

Laisser, v. a. labe blive efter fig, efterlade; betroe, give i Forvaring; overlade Roget til Ens Omsorg; labe Roget forblive som det er, lade det ligge, forlade det; lade fare, opgive; fordigaae; testamentere; (foran et Inf.) tillade, lade, finde sig i, itte forhindre, itte bryde sig om; v. pr. the tage fig i Agt for, labe fig; - q. Join de soi, loin derrière soi, somme langt forub for En; - q. dans le péril, forlade En i Faren; - q. dans la nasse, lade En i Anibe; q. en paix, en repos, tranquille, labe En være i Fred, i Ro; – q. en son particulier, lade En være ene: laissez le monde comme il est, tæn? tre paa at forandre Berben; – à l'abandon, give til Priis, itte brage Omjorg for; – en blanc, labe en Plads Raae aaben; ne – que les quatre murailles, rydde Alt ud af et Huus, tage Alt med fig; - q. pour mort, gaae bort fra En i den Tanke, at han er døb; – là q., brybe med En; -là qc., ophore med Roget; fa. cela est à prendre ou à -, man maa give pvad der forlanges el. flaae det af Zanterne; il y a à prendre et à dans cet ouvrage, bet et baabe Gobt og Ondi i dette Bærk; cela ne laisse rien à désirer, bet ophylber alle Fors dringer; cela laisse beaucoup à désirer, det lader meget tilbage at ønste; je vous laisse à penser, jeg overlader til Dem at tænke; il est pauvro mais il ne laisse pas d'être honnête homme, han er fattig, men han er ligefuldt et reistaffent Menneste; fa. laissez donc, holb bog op; laissez, laissez, bet er not, her op bermeb; laissons cela, labet of itte tale mere detom; - la vie (pop. ses os el. ses bottes) en quelque occasion, labe fit Liv ved en el. anden Leilighed; il laisse une femme et des enfants, ban efterlaber fig Kone og Børn; laissez-les dire, lab dem længe not fige hoad be vil; il laisse tout tratnor, han sætter Intet paa fin Plabs, han lader Alt ligge uordentligt; il laisse tout aller, han laber Alt gaae som bet bedst kan; se laisser aller, iffe holde Stand imod Fristelsen; olle

s'est laissée aller, hun har labet sig forføre; se laisser mourir, lægge sig til at døe; so laisser mener par le nex, labe sig tage ved Ræsen.

Laisser-aller (el. laissé-aller), m. frit utvunget Bæsen, Lethed i at søie

sig efter Andre.

Laisser-courre, m. (Ch.) Steb, hvor Hundene slippes los efter Bilde tet; Tiden da dette steer; Signal ders

til af Zagthornet.

Lait, m. Mell; petit -, - clair, Balle; - de beurre (babeurre), Kjer, nemest; - coupé, Restevand; - de poule, Æggeblomme, omrørt mcd Melt og Suffer; - répandu, Melfo spgbom hos Barselsoner; sièvre de -, Melleseber; frère de -, Pattebrober; vache à -, Melfefo; cochon de -, Pattegriis; dents de -, Melfeiander; *prov.* avoir une dent de – contre q., lui garder une dent de -, pave Porn i Siben paa En; bouillir du - à q., more En, fornsie En, behandle En som Barn; s'emporter comme une soupe au -, fare burtist op, komme i Fyr og Flamme; chevaux soupe de -, Hefte af en blegguul Farve.

Laitage, m. hvab ber tillaves af

Melt; Meltemad.

Laitance el. laite, f. Melten i Fist. Laité, e, a. som har Melt (om Fist); hareng –, Pansild, Meltsild; carpe –e, Pantarpe; sig. poule –e, svag taratteerles Mand.

Laiterie, f. Melfeftue.

Laiteron, m. (Bot.) Svinemelf, Svinebild (laitron, laceron, sonchus).

Laiteux, se, a. indeholdende en melkehvid Saft; melkefarvet, blakket.

Laitier, m. Metalstum, Affald af visse Metaller ibet de smeltes.

Laitière, f. Melkepige, Pige, som sælger Melk; Kone, som har megen Melk; Malketo; a. i Ubtr. vache –, Malketo.

Laiton, m. Messing. Laitue, f. Lattut, Salat.

Laize, f. (Manu.) Forstjel mellem ben Brede, et Stytte Tsi har, og ben, bet stulbe have; Isiets Brede (ogs. 16).

Lama, m. thibetanst el. mongolst Præst; (H. n.) Lama, Kameelgieb.

Lamaneur, m. 2008 (ogs. loc-

Styrmand, som er Lods.

Lamantin el. lamentin, m. (H. n.)

Solo, Pavusd (manatus).

Lambeau, m. Lap, Klud, Pialt; sig. Brudstyffe af et Bærk (i slet forst.), Stump; mettre en –x, søn: berrive; son habit est en -x, s'en va en (par) –x, hans Kjole er i Stums per og Styffer.

Lambel, m. (Blas.) tilfsiet Sirat

foroven paa de Ingres Baaben.

Lambin, e, s. og a. Høler, Hølerste; fa. (H. n.) Dovendpret. [tilværts; nole; fa.

Lambiner, v. n. gaae langsomt Lambis (subtales), m. (H. n.) for

amerikansk Musling.

Lambourde, f. Bjælfe, hvorpaa et Gulv lægges; blød Kalisteen fra Om-

egnen af Paris.

Lambrequins, m. pl. (Blas.) Hielms smytte i Baabener; (Arch.) tattet Sis rat af Træ el. Blik ovenom et Telt, et Vindue o. desl.

Lambris, m. Paneelvært; Betlæbning med Bræder, Gips o. desl.; – d'appui, Bryspaneel i et Barelse; - feint, forlorent (malet) Paneel; fg. og poet. les - dorés; be auldne Sale; le céleste (el. les célestes) –, pim: melbvælvingen.

Lambrissage, m. Pancelværf; bet indvendige Muurs og Snedferarbeide

i Bærelser.

Lambrisser, v. a. panele, beflæbe et Værelse med Bræber, Gips o. desl.

Lambruche el. lambrusque, f. (Bot.) vilde Bündruer, Hundebar, Bittersøbe.

Lame, f. tynd Metalplabe; Klinge, Aniveblad; (Mar.) Bolge; (H. n.) tyndt fiint Blad; tond Steenslise; pl. Flitter, Galoner, Lahn; une – à deux tranchants, en tveægget Klinge; fig. og fa. c'est une bonne -, det er en opgtig Fegtemester, han forstaaer at oruge fin Klinge; c'est une fine -, det er et snedigt Fruentimmer; prov. la – use le sourreau, vedholdende Aandsarbeide nedbryder Pelbredet.

Lame, e, a. gjennemvirtet med

Juld og Sølv, med Lahn.

Lamelle, f. lille tyndt Metalblad;

ille Slangetunge.

Lamellé, e, a. (H. n.) befat meb innde Blade; bestaaende af tynde gen ligger. Stiver.

man); unbert. a. i Mbtr. pilote -, | Lamelieux, se, a. (H. n.) f. lamellé. Lamentable, -a. bedrøvelig, pnfelig, · Lielig Maade. jammerlig.

Lamentablement, ad. paa en pns Lamentation, f. Rlagen, Alynfen; Jamren; les –s de Jérémie, Jeres

mias's Begrædelsesbog.

Lamenter, v. a. beflage, suffe over, begræde (poé.); v. pr. jamre fig; v. n. jamre; vous avez beau pleurer et -, dét nytter lidt, at De græs der og jamrer.

Lamentin, 1. lamantin.

Lamie, f. (H. n.) Havfal, sterste Haififf; Træbuk, vingedækket Insect af Træborernes Slægt; pl. fabelags tige Væsener med en Slangetrop og et Qvindehoved. torarbeider.

Lamier, m. Lahntræffer, Gallons Laminage, m. Mctallers Platten,

Plattenflagerarbeide.

Laminer, v. a. platte Metal, saae

Wetal ud i tynde Plader.

Laminoir, m. Plattemastine. Lampadaire, m. Slage for el. Candelaber til at sætte en Lampe paa; (Anc.) Betsent, som bar kamper el. Fatler foran Reiferen el. andre hoie Personcr.

Lampadation, f. Slags Tortur, de første Wartyrer maatte udstaae, og som bestod i at de udsattes sor

Peden af brændende Lamper.

Lampadédromies, f. pl. (Apt.) Bæddeløb, som udførtes med Fafler i Paanden dos de gamle Græfere.

Lampadiste, m. (Ant.) Faffcus: ber, Glags Bæddeløber i det gamle

Græfenland.

Lampadophore, m. (Ant.) Yampes værer ved de gamle græfte Fester.

Lampas, m. stormpnstret cinesist Silfetøi; (Vét.) Svulft i Pestens Gane (ogf. feve); fig. og pop. humecter le -, væde Ganen, driffe Biin; burl.

Lampe, f. Kampe; prov. il n'y a plus d'huile dans la –, Livstraften er inart udtømt; (Mar.) - d'habitacle,

Rathuuslampe.

Lampée, f. ftort Glas Biin; pop. Lamper, v. a. ismme bei ene Glas efter det andet, driffe ud tilbunds; v.n. briffe med Umaadelighed, fvire; pop.

Lamperon, m. Lamperør, hvori Bas nationslampe.

Lampion, m. lille Lampe, Illumis

pepandler.

Lampons, m. pl. gamle Dritteviser. Lampresse, f. (Pe.) Garn, hvor: med der fanges Regensine. [Lampret. Lamproie, f. (H. n.) Regensie,

Lamproyon el. lamprillon, m. (H. n.) lille Reaensie. cl. Endivie.

Lampsane, f. (Bot.) Slags Citorie Lance, f. Landse; Landsedrager (v.); (Chir.) dirurgift Instrument; (Astr.) Ilbstraale, Meteor; (Mac.) spadeformigt Bærktei bos Stukaturarbeibere; le bois de la -, Landsestaftet; le ser de la -, Landsespidsen; - à outrance, a ser émoulu, Landse med spidst Jern; – courtoise (– mousse, – fré– tée, - mornée), stov Landse; la main de la —, Aptterens hvire Paand; baisser la -, fælde el. fænte Landsen; fig. give efter; tenir la – en arrêt, lægge ganbsen an; fig. og fa. rompre une (des) lance (lances) pour q., brybe en Lanbse for Ens Styld, forsvare ham imod de Angribende; fig. s'en retourner à beau pied sans -, vende tilbage til Fods; tomber de - en quenouille, (om et Lehn) gaae fra Sværbsiden over til Spindesiden. Lancéolé, e, a. (Bot.) ppdformig.

Lancer, v. a. kaste, ubslynge; ubs fende; v. pr. ftyrte 188 paa, styrte ind, fare frem; fig. optræbe; ... lancer des æillades, tiltaste Blit, coquets tere; il me lança un regard de colère, han sendte mig et vredt Dies taft; - des traits de raillerie, des épigrammes contre q., stille paa En; se – dans la littérature, optræde for første Gang i Literaturen; (Mar.) – un vaisseau à la mer, late et Stibløbe af Stablen; (Man.) – un cheval, sætte en Sest i Galop; (Ch.) la bête, le cers o. s. b., opjage et vildt Dyr, en Pjort.

Lanceron, m. (H. n.) ung Gjebe. Lancetier, m. Landsetfutteral, Lands setbestif;p.u. sern ;-à dœus, Slagteriniv.

Lancette, f (Chir.) Landset, Aarelabes Lancier, m. Landsedrager, Landseneer.

Lancinant, e, a. (Méd.) fun i Udtr.: douleur –e, flyvende, stiffende Smerte; Stiften, Jagen i Legemet. Lançoir, m. (Meun.) Møllebræt,

fom botber Banbet tilbage.

Lampiste, m. Lampefabrifant, Lam- fie Prighedsperson i de sowcibile Cantoner.

> Landau et. landaw, m. Slags ict kirhjulet Perstadsvogn, hvis Overdeel tan paacs op i to Styffer.

> Lande, f. Bedeftræfning, Bebe; (Mar.) Zernbestag paa Stibejom fruerne (moutons); pl. terre Steber t en Bog.

Landgrave, m. Landgreve. Landgraviat, m. Landgrevstab. Landgravine, f. Landgrevinde:

Landier, m. flor Ildbut i et Kisk fen; prov. il est froid comme un -, han er meget kold (af Charakteer).

Landreux, se, a. fragelig; v. inus. Landsturme, m. tydsk kandstorm cl. Folket væbnet i Masse.

Landwehr, f. Landeværn, Hjæspe: korps for Linietropperne i Tydskland og nogle andre Lande. Parrar.

Laneret, m. (H. n.) Pan-Tornstade, Langage, m. Sprog, Tungemaal; Maade at udtryffe fig paa; le - des yeux, Piensproget; le - des halies, pobelagtigt Sprog; vous me tenez là un étrange -, bet er et eget Sprog, De taler til mig i; il a bien changé de –, han taler nu i en anden Tone.

Langard, m. Snaffebrodet; v. (Mar.)

Bredfot, Bredstorieil.

Lange, m. Barnesvsb.

Langourer (se), v. pr. udtryffe fin Smægten, fin Kjærlighedstval.-

Langoureusement, ad. paa en smæge tende Maade.

Langoureux, se, a. mat (p. u.); smægtende; s. (plais.) saire le — auprès des dames, agere den Smægtende, giore Panebeen bos Damerne.

Langouste, f. (H. n.) Søfrebø;

Slags flor Græshoppe.

Langue, f. Tungen; Sprog, Tungemaal, Maade at udtrytte fig paa; tirer la -, ræffe Tunge; fig. vise at man er i Trang; spotte En; mattre de -, Sprogmester; il est mattre de sa –, han forstaaer at beherste sin Tunge; ensants de -, jeunes de -, unge Mennefter, som lære bet Dfterlandste for siden at tjene som Tolke; fg. og fa. tenir sa -, holde Tungen i Tomme; il a la - liée, han tor itte fige, hvab han veed; avoir la-grasse, have en tpt Udtale; dénouer, délier la – à q., Landamman, m. Landamman; for- faae En til at luste Munden op, til

point de -, tale meget libt, iffe vove at tale; avoir la - bien pendue, tale med ftor Letheb, tale gobt for fig; avoir la - bien affilée, tale meget og fly: dende; c'est une – dorée, pantaler smutt for sig, han forstaaer at belægge sine Ord; il a bien de la -, han taler bestandig, han kan ikke kie med Roget; je l'ai sur le bout de la -, bet fræver mig paa Tungen; la – lui a fourché, hans Tunge er gaaet i Laglaab; se mordre la -, bide sig i Tungen, holde inde med hvad man vilde fige; se mordre la – d'avoir parlé, fortypde at have talt; donner du plat de la -, love Mere end man fan holde; faire merveilles du plat de la -, søge at forbable ved overbrevne Fortællins ger; c'est une mauvaise (méchante) -, det er en ondstabsfuld Tunge, en Tunge, som gjerne bagtaler; donner un coup de -, sve fin giftige Tunge, bagtale; prendre – à q., hente Unders retning hos En; jeter sa – aux chiens, opgive at soge at giette Roget; prov. qui - a, a Rome va, ben, fom for: stager at tale for sig, kan komme allevegné; bien parler n'écorche point la -, et godt Ord finder et godt Sted; ennujeux à avaler sa-, i hoi Grad tjedfommelig; avoir soif à avaler sa -, være umaadelig tørstig; mince comme une - de (comme la - d'un) chat, være meget tynd og fiin; (Man.) donner de la –, røre Tungen, til Avnde Heften med et Tungeslag; (Mar.) - de voile, Tunge, som sættes til et Seil; (Géogr.) - de terre, Landtunge; Res, som stræffer sig ub i Havet; (Bot.) - de cerf el. scolopendre, Pjortetunge; – de chien el. cynoglosse, Dundetunge: - de serpent (glossopètre), forstenet Fistetand.

Langué, e, a. (Blas.) som har en Tunge of en anden Email end Les

gemet.

Languedocien, ne, s. og a. 3nbbygger fra Languedoc; henhørende til

Languedoc.

Languette, f. (Techn.) ubstaaren Tatte i Form af en Tunge; Klap saae Strater paa Kobbertsi. paa Instrumenter; Tungen paa en Lanterne, f. Laterne, Lygte; Lygtes Bægtstaal; Stillerum i en Kamin; pæl (under Revolutionen); gittret Loge tynd Metalplade, som foies ind i en el Aflutte, bvorfra man itte tan fees; Kniveryg; Træfile, som suges ind i (Arch.) lille gjennembrudt Taarn paa

at fige hvad han vilde forkie; n'avoir en Fure; Proveplade hos Metalarbeidere.

> · Langueur, f. Mathed, Svagbed; Redstemthed; Rismod; Smagten; Mangel paa Kraft og Liv; Stilstand i Pandel; pl. Aftræftelse, Slapped; il traine sa vie en –, han henslæber sit Liv i spgelig Astræften; il y a do la - dans cet ouvrage, bette Arbeibe er langtruffet, uben Liv el. Barme; éprouver des -s d'estomac, fele Glape hed og Aftræftelse i Underlivet.

> Langueyer, v. a. estersee et Stiins Tunge for at kjende om det er frisk eller iffe. stersee Sviin.

Langueyeur, m. En, som maa es Languier, m. røget Svinetunge el.

Svinebrytt.

Languir, v. n. hentæres, være mat og svag; live af vedvarende Trang. Svaghed el. Pinsel; vansmægte, pines, martred; fig. længes; plages af Rjed. fomped; favne Kraft og Liv; (om Bærs ter) iffe trives; il languit d'ennui, ban forgager af Riebsombeb; ces vers languissent, disse Bers ere folde og langituine; la conversation languit, Samtalen gaaer i Staa; l'assaire languit, Sagen træster sig ub; les nouvelles languissent, man bører fun libt Ryt, Rybederne blive sseldne.

Languissamment, ad. paa en mat, traftesiss Maade; med kængfel cl.

Smægten.

Languissant, e, a. mat, svag, trafs tesløs, afmægtig; vansmægtende; fig. længselsfuld; smægtende; vers –, mat Berg; regards —s, matte el. imæge tende Blit.

Lanice, a. tun t Ubtr. hourre -, uld el. Anot, som falder af ved Over stæring el. Kradsning, Kradsuld.

Lanier, m. (H. n.) Hun Tornstade, [rem, Pidsterem. Dun-Parpax.

Lanière, f. lang og smal &æbers Lanisère, a. uldbærende (ogs. lanigère). Laniste, m. (Ant.) Fegtemester for

Gladiatorer, Gladiatorhandler.

Lansquenet, m. Kandstnegt, tydst Soldat; Lansquenet (Slags Kortspil).

Lanter el. lenter, v. a. (Chaudr.)

en Auphel el. Bygning; (Mon.) Proberestab, lille Glasstab, hvori Proves vægten indsættes for iffe at paavirfes af Luften o. desl.; (Mec.) tattet Pjul, bvori Tænderne af et andet gribe ind; (Art.) – à mitraille, Whe til Kartædster; – à gargousses, Kutteral til Kanonpatroner; (Opl.) – magique, Trolblygte, Laternamagica; – sourde, 1 Blændlygte; pl. urimelige Fortællinger: conter des -s, fortælle urimelige Zing; prov. il veut nous faire croire que | des vessies sont des -s, han vil bilde os ind, at Maanen er gjort af en grøn Off.

Lanterner, v. n. nole, itte fatte nogen Bestutning; forh. under Revo-Iutionen: hænge paa en Epgtepæl; v. a. holbe En op med Gnat; tjede En med tossede Fortællinger; fa.

Lanternerie, f. Raadvildhed; taas

belig Snat; fa.

Lanternier, m. Lygtcmager(p.u.); Lygteiender (bedre: allumeur); fig. begelfindet Menneste; tosset Sladdrer, Brøbler.

Lanternon, m. (Arch.) lille giens Baas; pop. nembrudt Auppel.

Lantiponnage, m. tosset Slabber, Lantiponner, v.n. flatbre, vaafe; pop. Lanture, f. (Chaudr.) Siraters Anbringelse paa Kobber.

Lanturlu, int. Ubtryk til at betegne et undvigende Svar el. et haanligt Afflag: jo vifi! fa.

Lanugineux, se, a. (Bot.) ulben,

lodden, beklædt med Duun. Laper, v. n. og a. driffe med Tun-

gen, labe (har om Hunde).

Lapereau, m. Raninunge.

Lapidaire, m. Juveelarbeiber, Steenstærer; a. i Udir. style –, Lapidarskrift. Lapidation, f. Stening.

Lapider, v. a. stene; fa. ubbrybe i Dæftigbed mod En.

Lapidification, f. Dannelse af Steen, Steenproduction.

Lapidifier, v. a. (Chi.) giste til Steen; v. pr. blive til Steen.

Lapidifique, a. som kan blive til

Steen el. frembringe Steen.

Lapin, e. s. Kanin; pop. Passa. geer, som sidder hos Rudsten; il est Top til Taa (iført npe Klæber); il court comme un -, han gaaer stærtt, han løber, det bedste han har lært;

c'est une (vraie) -e, det er en Rone, som saaer mange Born; pop.

Lapis (s ubtales), m. (H. n.) las

zurneen (ogs. lapis-lazuli).

Lapmude, f. Rjole af Reusdyrs Aind; Finmut.

Lapon, ne, a og a kaplander, Laplanderinde; laplandft.

Laponie, f. Lapland.

Laps (p og s ubtales), so. brus ges kun i sing. og i Udtr. – de temps, Lidsforlsb.

Laps (pogs ubtales), e, a. (Dr. can.) frafalden (om en Kjetter); bruges mcd relaps: ii est - et relaps, ban cr to Gange falben til Kjetteri.

Laquais,m.Latei,Tjener flædt i Liberi; fa. mentir comme un –, lyve frætt.

Laque, f. Gummilat (ogf. gomme laque); Slags farvet Allunjord; m. dinefift Fernis, Latering; lateret Weubel

Laqueton, m. lille Lafai; fa. v.

Laqueux, se, a. som er af samme Ratur eller Farve som Gummilak (gomme laqueuse).

Laraire, m. (Ant.) Rapel til Puus-

guberne (lares), Puustapel

Larcin, m. Tyveri; Tyvetofi; Plas giat; fig. faire un doux —, stiæle et Rys.

Lard, m. flest; Spæt; une Aèche de -, en Side Flest; pop. gras à -, smæt: feeb; saire du -, sove hott op paa Da gen; bobne; prov. il est vilain comme - jaune, han er meget karrig; it ne jette pas le – aux chiens, han giver Intet bort, han sparer, hvor han fan.

Larder, v. a. spæfte; sig. overvælde; gjennemfiiffe; fa. – ses écrits de citations, ubspæffe fine Strifter med Citater; - q. de brocards, overs vælde En med Stikpiller; – q. de coups d'épée, giennembore En med Raarbestif; (Mar.) bonnette –ée, spættet kæseil, som anbringes under en kæt paa et Stib.

Lardeur el. lardier, m. Betjent, som forhen indtrævede Afgift af Flest; v.

Lardier, m. (H. n.) Slags Weise. Lardite, f. (Miner.) Spætsteen, Febt fteen.

Larddire, f. Spættengal.

Lardon, m. Strimmel Fleft; fig. brave comme un -, han er ny fra og fa. Stose, Stispille; Tillægsblab til en Avis; (Artis.) Sværmer i Fprværkeri. set Bindue til Afleb for Bandet.

Larenier, m. (Men.) Krandslifte paa

Hiem, Bolig; ogs. a. sing. un dieu -,

n Huusgub.

Large, a. bred; viid, rummelig; tor; fig. ubstrakt; gavmilb; (Arts) tig og briftig; ce chapeau est trop - d'entrée, denne Sat er for viid i Labningen; une – blessure, et stort Saar; ce cheval est – du devant, enne Dest har en stor Bringe; une ouche, un pinceau -, et rast Anstrøg, n driftig Pensel; fig. avoir la consieuce -, have en iste noieregnende Samvittighed; prov. saire du cuir l'autrui – courroie, siære en bred Rem af en Andens Hud; il est bien ., mais c'est par les épaules, det er n Unier; autant dépense chiche jue –, utidig Sparen stader mere end en gabner (v.); (Mon.) ces pièces iont -s de loi, disse Mynter ere wervægtige; s. m. Brede; deux iumes de -, to Alen i Brede; fig. e pop. il en a eu el. on lui en a tonné du long et du -, han er bles ren dygtigt afpryglet; (Arts) Rast,)eb; il y a du - dans ce tableau, ette Maleri er udført med en rast ng driftig Pensel; (Mar.) rum Sø; orendre le -, søge rum Gø; fig. og a. prendre, gagner le -, tage Flugs en;....ad. ud til Siderne; (Arts) :aff, briftigt, fylbigt; cet oiseau fait -, denne Fugl udbreder sine Vinger; Arts) peindre -, male briftigt, med iærfe Farver; (Man.) ce cheval va rop -, benne Pest danner for stor cu Rreds; ... au -, loc. ad. rummeligt; tre au -, boe rummeligt; fig. og a. have et rigeligt Unfomme; (Mar.) wurir, aller au -, stage ub ester, til Søes; avoir le cap au -, styre fra !anbet; au long et au -, loc. ad. til ille Sider; en long et en -, i alle Retninger; se promener en long et n - (el. de long en -), spabsere p og ned, tilhøire og tilvenstre; ... 111 -, int. viig tilbage! gaa til Siden!

Largement, ad. rigeligen, rundelis gen; (Arts) peindre –, male med en raff | ig briftig Penfel. [Ereds (aller large).

Larger, v. n. (Man.) bestrive en ftor Largesse, f. især pl. Gavmildhed; Baver; pièces de -, Gulds el. Sølvs nynter, som ved festlige Leiligheber udta- Dine, Taarernes bestandige Udstyden. tedes til Kollet; (Mon.) – de loi, den l

Lares, m. pl. Hussauber; poé. Begt, Mynter holde over bet, som er smalle Baand. tattat.

Largette, f. (Pass.) Slags meget

Largeur, f. Brede.

Largo, ad. (Mus.) meget langsomt. Largue, a. (Mar.) i libir. vent-, Bind, som fferner sig i bet mindste een Streg fra Coursen; aller vent-, seile med en Sidevind; ad. porter, courir -, seile, løbe rumstjøds;... s. m. rum Gø; prendre le – (ab mindeligere: le large), foge rum Go; grand -, Bind, som bolber over 4 Streger rumt; ... à la -, loc. ad. langt fra Kysten cl. fra de andre Stive, i rum Ss.

Larguer, v. a. (Mar.) fire af pag

Geil el. Loug; giøre løs.

Larigot, m. forh. et Glags Hyrbes floite; jeu du -, et Orgelregister; prov. og pop. boire à tire-larigot, briffe som en Svamp (f. arigot). [(mélèze).

Larix (x ubtales), m. (H. n.) Eærfetræ Larme, f. Taare; fa. lille Draabe; répandre, verser des -s, udapbe Taarer; sondre en -s, brifte i Graab; s'abreuver de -s, vivre dans les (vivre de) -s, grabe altid, ben= give sig til en ftor Sorg; pleurer à chaudes —s, græde hede Taarer; sé cher, essuyer ses -s, aftørre fine Taarer, troste sig; avoir toujours la - a l'wil, være græbenem, græbe over det Allermindste; avoir le don des -s, kunne græde efter Behag; il n'a pris qu'une – de vin, han har kun druftet en Draabe Biin; (Brod.) Broberi, forestillende Zaarer; (Ch.) -s de plomb, Fuglehagl; -s de corf, guul Materie, som ubstyder af Dientrogene paa Piorte og Elsdyr; (Verr.) -8 de verre, -s bataviques, Glasdraaber, Fixeers glas, som forvandle sig til Støb, naar Spidsen afbrydes; (Bot.) - de Job, Jobstaare, indist Plante, henhorende til Græsarterne.

Larmette, f. lille Taare; fa. p. u. Larmier, m. (Arch.) Lifte paa en Gesims under et Tag el. paa en Muur, bestemt til Aflob for Regnen; pl. (Vét.) Tindinger paa en Heft.

Larmières, f. pl. Dienfrogene paa Hiorte og Elstyr (ogs. larmiers, m.).

Larmoiement, m. (Méd.) rindende Larmoyant, e, a. grædende, som

benfmelter i Graad; rorende; e. m. det Aørende.

Larmoyer, v. n. græbe bitterligt; fa. Larron, m. -nesse, f. Tyv; (Ecr.) Roverne paa Korfet; (Impr.) Lag, som hindrer et Ord fra at komme frem under Trykningen; (Libr.) ubes staaret sammenlagt Blad i en Bog; - de plume, Pennessælen; un - domestique, en Huustyv; prov. il est - comme une chouette, ban stickler som en Ravn (en Ugle); au plus - la bourse, den største Stjelm betroer man ofte meest; l'occasion sait le -, Leilighed Naber Type; ils s'entendent comme -s en soire, de stage i hemmelig For-Ragelse med hinanden.

Larronneau, m. lille Tyv; fa.

Larve, f. (H. 11.) Larve; pl. (Ant.) onde Aander, de Ondes Siæle.

Larynx, m. (An.) den ørerste Deel

af Luftrøret, Adamsæble.

Las (suctales), int. af! (nu: hélas). Las, se, a. træt; kjed af Roget; faire qc. de guerre —se, giøre Moget efter lang Modstand; un - d'aller, en Dogenigt, som ifte giver rorc fig (bas).

Lascif, ive, a. vellyttig, losagtig,

Ictfærdig; utydst, geil; yppig.

Lascivement, ad. paa en utydst el.

vellystig Maade.

Lasciveté, f. Pang til Bellyft, Letfærdighed, Geilhed; letfærdigt Bæsen; utydit Fremstilling.

Lassant, e, a. trættende; kjedende. Lasser, v. a. trætte, være til Bes svær; kjede; v. pr. irættes, kjedes; j'ai peur de vous –, jeg et bange for at falde Dem til Besvær; at tjede Dem; ma patience se lasse, Taalmodigheben forgaaer mig, jeg taber **Taalmobigheben**; on se lasse de tout, man bliver kjed af Alt.

Lassière, f. (Ch.) Ulvegarn.

Lassitude, f. Træthed; Mathed, Aftræftelse; Lede, Modbydelighed. [læft. Last (udt. st)el.laste, m. (Mar.) Stibs:

Latanier, m. (Bot.) Biftepalme.

Latent, e, a. stiult; bruges fun i Udtr.: (Vét.) vices -s, lønlige Feil; maladies –es, lønlige Spgdomme, hvis Symptomer i lang Tid forblive stjulte; (Chi.) chaleur -e, stjult Barme, som Thermometret iffe angiver.

Lateral, e, a. benhørende til Siben af Roget; porte -e, Sibebør; (Alg.) !

équation -e, enselt Ligning; pl. m. langs Siden.

Latéralement, ad. fra Siden af,

Latere (à), f. iégat.

Laticlave, m. (Ant.) lang Rlad: ning med en bred Purpursøm for te

romerste Genatorer.

Latin, e, a. latinst; s. m. Latin, latinst Sprog; le pays –, det Ovar: teer of Paris, poori Universitetet ligger; cela sent le pays -, det smager af Stolen; bet har et lærdt Anstreg; du - de cuisine, Arammerlatin; du - de bréviaire, Munfelatin; fig. og fa. il y perdra tout son -, han ril Intet kunne ubrette, han spilder fin Tid og sin Møie; il est au bout de son –, han veed iffe længer, hvad han stal svare el. bvad ban stal gribe til; c'est du – pour vous, det er Rogct, De itte forftaaer Dempaa; (Mar.) voile -0, Latinseil (Glags trekantet Seil).

Latiniser, v. a. give et Ord i et andet Sprog en latinst Endelse; (Thé.) un Grec -é, en Græfer, som er gaaet

over til den latinste Kirke.

Latinisme, m. latinst Talemaade. Latiniste, m. En, som forstaaer og taler gobt Latin, en god Latiuer.

Latinité, f. bet latinste Sprog; de latinste Forfattere; basse –, forbærvet Latin, saaledes som de stofte latinste

Forfattere streve det.

Latitude, f. (Géo.) Afftand fra Æqvator maalt paa en Meridianbue, Brede; (Astr.) Affiand fra Efliptiken; Elima; fig. Udstræfning; Spillerum; ce principe laisse trop de -, benne Grundsætning tilsteder altsorstor Rav dighed, altfor stort Spillerum.

Latitudinaire, m. (Thé.) meger

tolerant Menneste; Fritanter.

Latomie, f. (Anc.) Steengrube, pvori man inbsluttebe Fanger (Tp rannen Dionys lob en saadan grave t en Klippe nær ved Spracus).

Latrie, f. bruges fun i Ubtr. culte de -, Tilbedelse, som pdes Gub alene (i Modsætning til culte de dulie,

Pelgentilbedelse).

Latrines, f. pl. Privet. Latte, f. Lagte; flad Jernstang; Tremme paa Bingerne af en Beirmølle; (Mar.) – de bois, Pressen ningsliste, Stalkeliste.

Latter, v. a. bestage meb Lægter.

Lattis, m. Lægters Paassaning, lægtepærk. [(Pharm.) Opiumsertract.

Laudanum (um ubt. om), m. Laudatif, ive, a. rosende, lovia: ende (om Strifter og Taser); p. u.

Laudes, f. pl. (Egl.) Pfalmer og Santater, som spnges efter ben caholste Morgenmesse.

Laure, f. n. pr. Laura; (Egl.) Slags Munke-Landsby i Orienten.

Lauré, e, a. frandset med Laurs oar (om Hovedet paa Mynter o. best.).

Lauréat, a. m. laurbærfronet (om Digtere og om dem, som vinde Prænie i Stolen el. ved Academiet); . m. en Elev, som har vundet en Præmie; en Pospoet.

Laurent (saint-), n. pr. m. ben sellige Laurentius, Selgen i ben cas holste Kirke; prov. etre sur le gril comme -, være i stært Knibe; være en stor Sjæletamp; crier à -, le liable se brûle, anraabe ben hellige \(\). Djævelen brænber (en spøgende ropulair Talemaabe, naar En bræns

der sig at Banvare).

Lauréole, f. (Bot.) laurbærbladet

Liælderbals.

Laurier, m. (Bot.) Laurbærtræ; Ig. Geier, Pæder, Roes; cueillir, noissonner des -s, samle Laurbær, sfte Pæber, vinde Seier; setrir ses -s, stænde fine Laurbær, formindste in Pæder; il revieut chargé de -s, ean vender seierkronet tilbage; s'eniormir sur ses —s, boile paa fine Zaurbær, ophøre med at virke for fin dæder; (Bot.) laurier-rose, Oleans der, Slags indist Træ, som bærer cosenrøde Blomfter; laurier-cerise, Eræfra Natolien, hvið Blomster ligne Zaurbærtræets og hvis Frugter ligne Rirsebær; laurier-thym el. laurierin, Dvaltved, Stovhyld; lauriersambons, alle de Slags Laurbærtræer, vis Blade bruges til Aryderier.

Lavabo, m. den catholste Præsis Bon, idet han vadster sine Dænder uns der Messen; Haandslædet, Præsten druger under Messen; Servante, el. Meubel med Badstefad o. s. v.; pl.

des lavabo.

Lavage, m. Babstning; Banbstyl; altfor tynd Suppe; tynd Drit, Slams pamper; for megen Bandbritten; Ertssens Udvadstning i Minerne.

Lavanche el. lavange, f. f. avalanche, som ene bruges.

Lavande, f. Lavendel. [ster; v. Lavandier, m. kongelig Babsteme. Lavandière, f. Babstekone (nu: blanchisseuse). [Laveslægten.

Lavaret, m. (H. n.) Helt, Hift af Lavasse, f. Regnstyl (p. u.); fa. pop. tynd Suppe, tynd Drit, Slampamper.

Lave, f. Lava.

Lavé, e, a. tynd, mat, falmet (om Farver); cheval de poil bai –, Pest af en lys rødbruun Farve.

Lavée, f. bruges i Ubtr. lavée de laine, Sob vabstet Uld, som man ny-

lig har truffet op af Banbet.

Lave-mains, m. Bandfad til at toe Hænderne i ved Indgangen til Sacristiet; et almindeligt Badstefad; pl. des lave-mains.

Lavement, m. Babstning (i b. Betydn. kun om visse Kirkestisse; le – des pieds, le – des mains, le – des

autels); **R**lpsteer (clystère).

Laver, v. a. vadste, rense; styde tæt forbi; planere; (Dess.) illuminere med Tuft, Godfarve, o. desk; (Charp.) – une poutre, tilhugge el. affauge en Biælte efter en Snor; v. pr. vadste fig; retfærdiggiøre fig; v. n. vadste Handerne for Maaltidet; le Rhin lave les murs de Mayence, Rhinen bestyller Mainz's Rure, løber tæt forbi samme; se - la barbe, indiæbe sig; fig. og fa. – la tête à q., give En en droi Frettesættelse; à - la tête d'un more (d'un âne) on perd sa lessive, det frugter itte at prædike for Æfelsøren; at ville vabste en Reger hvid er spildt Umage, det er som at slaae Band paa en Gaas; – ses péchés avec ses larmes, afgræde fine Spnber: - une injure dans le sang de q., hævne sig blodigen for en Fore nærmelse; se – d'un crime, godigiste sin Ustpldighed, retfærdiggiøre sig for en Korbrydelse; je m'en lave les mains, jeg er ustpldig beri.

Laveton, m. Ulb, som salber af under Balkningen af grove Tvier.

Lavette, f. Karflub.

Laveur, se, s. En, som vabster.

Lavis, m. (Dess.) Maling el. 36luminering med Tust, Malersod el. anden udblødt Farve; dessiner au –, tegne med Tust; – noir, urørt Tust.

Lavoir, m. Babstesteb; Backebænt; Kjøffenvabst (- de cuisine); (Arm.) Udtrabser til at rense Geværløbet; (Min.) Mastine til at udvabste Ertsen; (Mon.) Bundfald af de Materier, som ere blevne brugte til Guldets el. Solvets Smeltning.

Lavure, f. Styllevand; Planering; fa. – de vaisselle, flet og tynd Suppe; (Mon.) Gultets el. Solvets Uddrags ming af Diglen, hvori bet er blevet smeltet, el. fra de Bestanddele, boor med det har været blandet; pl. Afs fald af Guld el. Sølv ved sammes Smeltning el. Udvabstning.

Lexatif, ive, a. (Méd.) afførende.

Layer, v. a. (E. F.) hugge en smal Bei gjennem en Stov; (Pav.) til hugge Stene meb Sammeren.

Layetier, m. Wstemager, Forfær:

diger af Kasser, Strine v. desl.

Layette, f. Papirstuffe; Træfasse, Strin; p. u.; Barnetoi, Barnefvob.

Layetterie, f. Forfærdigelse af Træs tasser, Strin o. besk; Handel bermed; de forfærbigede Barer.

Layeur, m. (E. F.) En, som bugs ger Stier gjennem en Stov og mærter Træerne, som stulle hugged.

Lazaret, m. Spgehuus, Ovarans

tainebuus.

Lazzi, m. comift Dinefpil i benitalien: Re Comedie, fium Pandling i et Epstspil; plat Bittighed, flet Stjemt; pl. des -s.

Le, la; pl. les, artic. disse Ar. titler bruges foran Ord, der ere tagne i en bestemt Forstand, det er at fige, som betegne en beel Classe, en beel Art el. et bestemt Individ: les avares sont malheureux, de Gjerrige ere ulpstelige; les enfants dociles sont aimés de leurs maltres, l'arvillige Born elstes af deres Lærere; de bruges enten ene el. i Forbindelse med Prapositioner. De bruges ene foran Ord, der i en bestemt Forst. staae som Subj. el. som umiddelbart Obj.: la peur grossit le danger, Frygten forfiorrer Faren; de Præpositioner, som be hyppigst forenes meb, ere de og à; naar en saaban Forening finder Sted, forandres de le til du, de les til des, à le til au og à les til aux: le courage du (de le) guerrier, Rrigerens Mob; la franchise des (de les) en- qu'à s'en lécher les barbes, pan

lez au (à le) concierge, taci til Port: neten; obéissez aux (à les) lois, ablyder Lovene; foran en Botal el et flumt h falde e og a bort af Ari tiklen, og i ben bortfaldne Bokats Sted sattes en Apostrof; l'amiué, Benftab; l'homme, Mennestet.

Le, ham, ben el. bet; la, hente, den el. det; pl. les, dem; pr. Ragi disse Pron. stage foran et Berbum, bortfalder e el. a foran en Botal el et stumt h: je le vis, jeg saae ham; je l'appelsi, jeg kaldte paa ham; stage de berimod efter Berbet, ubelates Votalen itte: voyez-le (udt. e fom a blødteu), a son retour, beføg ham, naar han kommer tilbage; ramenez-la à son devoir, bring bende tilbage til hendes Pligt; ... Raar Pron. le faaer i Stedet for et Subst., retter det sig i Kjøn og Tal efter samme Subfi.; men flager det derimod i Stedet for et Adj., forbliver det uforandret: êlesvous la mère de cet enfant? oui, je la suis, er De bette Barns Mo: ter? ja, jeg er; madame, étes-vous malade? oui, je le suis, Frue, cr De spg? ja, jeg er.

Lé, m. Brede af Tsi mallem de to Lister (ogf. laize); Beilangs en Flod til at træf. te Stibe; un demi-lé, en halv Brede.

Léa,m.(Bol.)Glags bredbladetRaal. Léard, m. (Bot.) Poppeltræ (alm. peuplier).

Lèche, f. tynd Stive (fa.); une de jambon, en Stive Stinte; (Mon.)

Slags Myntfernis.

Léché, e, p. og a. egentl. sliffet; ombyggeligen ubarbeibet men uben Talent el. Smag; un tableau -, et altfor ængsteligen udarbeidet (el. pens. let) Maleri; fig. og fa. c'est un ours mai léché, bet er et plumpt og udannet Menneste.

Lèche-doigts (à), loc. ad. i ringe Ovantitet; fa. gnieragtigen; p. u.

Lèche-srite (Ac. lèchesrite), s. Bradpande; Pande, som sættes un ber Stegen paa Spedet, for at op. samle Fidtet, der brypper fra samme.

Lécher, v. a. sliffe; fig. udarbeide med altfor smaalig Ombu; (Peint.) pensle, male meb altfor ængstelig Rsiagtighed; prov. og pop. il n'a fants, Bornenes Aabenhiertigheb; par- faaer Intet beraf, ban tan tun torre

ig om Nunben; c'est à s'en – les doigts, bet smager ganste fortræffeligt.

Leçon, f. Underviisning, Forelæs: iing; Paamindelse, Advarsel; Lectie, Denfum; Læsemaade; forstjellig Frems tilling of et Factum; (Egl.) lille Cas ritel el. Collect i den catholife Bøns ichog; saire des -s publiques, holde offentlige Forelæsninger; prendre des s de dessin, tage Underviioning i Ecaning; donner des -s de musique, sive Underviisning i Musik; apprenlre, étudier, réciter, dire sa -, lære, ndstudere, fremsige sin Lectie; il seait des -s de langue italienne, han orstaaer bet italienste Sprog fulds omment; saire sa - à q., underrette Fit om, hvad han har at giøre el. iae; il a bien retenu sa –, han har instet godt, hvad man har sagt ham; n lui a bien fait sa -, man par zivet ham en brøi Frettesættelse; donier une bonne – à q., give En en pgtig Irettesættelse; vous le raconez ainsi, mais il y a une autre -. De fortæller bet paa ben Maabe, nen der er en anden Bercining.

Lecteur, trice, s. Oplæser, Forelæser; Læser, ben, som læser for sig elw hvad ber ubsommer (i b. Bespon. kun m.); offentlig Lærer, Lecsor, Underlærer ved nogle Universiteter; zeistlig Lector-Orden; avis au -, Slags sille Fortale; sa. c'est un avis au -, set er et Bink sor Bedkommende; bet r Roget, De kan tage Dem as, en Bedreidelse, som gjælder Dem.

Lectionnaire, m. (Egl.) Samling

if Collecter, Collectbog.

Lecture, f. Læsning; Oplæsning; Exfetunst; Studering; den ved Læszing erhvervede Kundstad; saire la de qc., oplæse Roget; il y a eu me – chez lui, man har oplæst et Styffe hos ham; elle aime la –, un holder meget af at læse; il a dien prosité de ses –s, han har hostet megen Rytte af sin Læsning; il a deaucoup de –, han er meget belæst, van har mange Kundstader; comité de –, Forsamling, foran hvilten Stuespil oplæses sor de opsøres; cadinet de –, Læsesvrening, Læsesssinet

Lécythe, m. (Ant.) Oliefruffe, hvori Olien indeholdtes, hvormed Ahtleterne

nosmurtes.

Lède, f. (Sal.) bet mibterfie og fistfie Rum i Saltbeholdningen i et Saltfpberi.

Légal, e, a. lovbestemt, lovformes lig, lovlig; forestrevet i Loven (Mossiclov); pl. –gaux. [meligen.

Légalement, ad. sovsigen, sovsors Légalisation, f. Erkaring af en Dommer el. anden competent Embedsmand, at et Actspite er authentist, el. sorsattet af den, som har undertegnet samme.

Légaliser, v. a. erflære et Actstyffe

for authentist; retlig stadfæste.

Légalité, f. Lovmæssighed, Lovfor-

melighed; Redelighed (p. u.).

Légat, m. pavelig Statholder; légat à latere (udt. latéré) ogs. blot légat, overordentlig pavelig Gesandt.

Légataire, s. (Jur.) En, poem

Roget testamenteres.

Légation, f. paveligt Statholberstab; Tid, poori samme varebe; Gesandt

stab; Gefandistabshotel.

Légatoire, a. (Anc.) kun i Ubtr. province—, Provinds, som bestyredes af en romerst Statholder. [Ladning.

Lège, a. (Mar.) som itte har suld Légendaire, m. Forsatter til en

Legende, Legenbestriver.

Légende, f: Pelgenhistorie; lang og kiedsommelig Fortælling, lang Ræmse (plais.); (Mon.) Omstrift el. Rands

ftrift paa en Mynt.

Leger, ère, a. let, litet vægtig; hurtig, rast; setforbsielig; siin, tynb; fig. ubetydelig, uvigtig; lidet grundet, overfladist; flygtig, ustadig; ubetænk som, ubesindig; (om Stilen) behages lig, flybende; un habit –, en let Klæds ning; marcher d'un pas -, d'un pied -, gaae med lette Stribt; fa. j'y suis allé de mon pied –, jeg et gaact berhen til Kobs; prendre un – repas cl. un repas —, nyde et let, tarveligt Maaltid, nybe lidt; du thé -, tynd Thee; avoir la voix—ère, synge vans stelige Ting med Lethcd; une couleur -ère, en tynd, luftig Farve; une -ère notion de qc., et let, overfladiff Begreb om Roget; pour vous en donner une -ère idée, for at give Dem et løseligt Begreb berom; un peuple -, et flygtigt, uftabigt, letfindigt Koll; cette semme est bien -ère dans sa conduite, benne Kone er meget ubes tænksom i sin Opførsel; elle a la

conversation -ère, hun underholder fig med en let og behagelig Frihed; il a le style –, han har en let cg flydende Stül, han ffriver med Lethed; poésies -ères, Leilighedsbigte; avoir la main -ère, have en let Haand; være rast til at slave; behændig til at sticle (ogs. être - de la main); fig. bruge sin Magt med Maadehold; etre - d'argent, have faaPengeiPungen, iffe vare ved Muffen; etre – du cerveau, bave en lille Strue løs; à ta-ère, loc ad. let; ubetænkfomt, flygtigt; etre armé, être vêtu à la —, være let bevæbnet, tyndt Madt; traiter tout à la –, behandle 观lt flygtigt; entreprendre qc. å la -, begynde paa Roget uben Overlæg.

Légèrement, ad. lct, tyndt; lidt; rast; styndt; lidt; rast; styndt; letsindigt, ubetænt; somt; (Mus. og arts.) let, utvungent; livligt; med Smag og Folelse.

Légèreté, f. Lethed; Rasthed, Hurs tighed; fig. Ustadighed, Flygtighed; Ubetænksomhed; Letfindighed; behagelig Fremstilling, let og stydenbe Fores brag; il a une graude - de main, ban striver med stor Lethed; (om en Tonekunsiner) han har et let og be= hageligt Foredrag; elle a deaucoup de – dans la voix, hun tynger med ftor Letheb; - dans l'esprit, Letheb til at behandle et Emne med Forstand og Livlighed, men overfladiff; la – de son esprit, la – de sa conduite, hans Aands Uftarighed, hans ubetænksomme Opførsel; ce sont des -s qui tiennent à son åge, det er Letfindigheds Feil, som hidrøre fra hans Alber.

Légion, f. Legion, romerst Krigshær; sig. og sa. stor Mængde, Stare; la – d'honneur, Æreslegionen (en af Napoleon indstiftet Hædersorden); une – de parents, en Starc af Slægtninge.

Légionnaire, m. Soldat, henhørende til en romerst Legion; Medlem af Æreslegionsordenen; ogs. a. épées –s, Kaarder, som have været brugte i de romerste Legioner.

Législateur, trice, s. Lovgiver, Lovs giverinde; ogs. a. le pouvoir –, den songivende Magt.

Législatif, ive, a. longivende.

Législation, f. Ret til at give Love;

Lovgivning; Lovfyndighed.

Législature, f. lovgivende Forsams ling; Tider, da den holdes; Legislatur.

Légiste, m. **Actélard, Lvolynd**ig, Jurist; juridist Student.

Légitimaire, a. (Jur.) henhorenbe til det, Loven fordrer, at der testamenteres visse Arvinger; héritier –, Arving, som ikke kan forbigaaes i et Testament.

Légitimation, f. uægte Borns l'98ning i Kuld og Kion; en Fuldmagts

juridiffe Gyldighedserklæring.

Légitime, a. som har de i Loven forlangte Egenstader, reimæssig; billig, reifærdig, vel begrundet; ensant –, ægte Barn; roi –, legitim Konge, som regierer fordi han er sødt til Thronen; intérêt –, lovlig Rente; il a des prétentions –s, han har billige, vel bes grundede Fordringer; s. s. (Jur.) den i Loven visse Arvinger tilsttrede Arvingert, Legitima.

Légitimement, ad. overeensstems mende med Loven; ester Ret og Bik

lighed.

Légitimer, v. a. lpse i Kuld og Kisn; godigiere en Fordrings el. en Fuldmagts Gyldighed; legitimere; retfærdiggiere, undskylde; v. pr. legitimere sig; bevise sin Fuldmagts Rigtighed.

Légitimité, f. Legitimitet, Retmæsfighed efter Loven el. Bedtægter, Gyldighed; Føbsels Ægthed. [t. ret Gave.

Legs (ubt. le), m. Legat, testamen: Léguer, v. a. testamentere, efterlade ved Testament el. sidste Billie; fig. give i Arv; il a – é sa prodité à son sils, han har givet sin Son sin Rev staffenhed i Arv.

Légume, m. Bælgfrugt; Maburter, Grønt, Rødder (alm. i pl.); (Bot.)

Balg (gousse).

Legumineux, se, a. (bruges især i f.) henberende til Bælgfrugternes Slags.

Légumineuse, f. Balgplante. Lemme, m. (Math.) Halpesætning,

Laanesætning.

Lemming, m. (H. n.) Leming-Rotte, Leman, Lemuus. [ber, Gjengangere.

Lémures, m. (Anc.) natlige Aans Lendemain, m. den følgende Dag, næste Dag, den Dag imorgen; le – de ses noces, Dagen ester hans Bryklup; prov. il n'y a pas de bonne sête sans –, ester en glad Fest vil man gjerne endnu more sig den næste Dag. set bøsigt Wenneste; pop. p. u.

Lendore, s. en lad og borft Person,

Lénisser, v. a. (Méd.) milbne, lindre. | bruges sjeldent, naar det er pr. rel, som Lénitis, ive, a. (Méd.) mildnende, Subject og direct Object, uden naar det idrende; s. m. lindrende Riddel; gjælder om at undgaae en Tvetydigs. Lindring, Trøst. beb: il x a une édition de ce livre,

Lent, e, a. langsom, seen; meb ins foran et Subst. og à foran et erbum: il est — dans ses mouveents, han er langsom i sine Bevælser; — à punir, seen til at straffe; oir la parole — e, ubtresse sig meb ingsombeb; sièvre — e. Snigseber.

Lente, f. Gnid, Æg af Luus. Lentement, ad. langsomt; il se

te –, han foriler fig iste. Lenteur, f. Langfomhed; – d'esprit,

ngsom Fatteevne.

Lenticulaire, a. lindsebannet; (An.)

–, Lindsebeen, like Been i Pret;
)pt.) verre –, Lindseglas; (H. n.)
erres –s, Lindsestene; . . . s. m. linds
formigt chirurgist Instrument.

Lenticulé, e, (Bot.) og lentiforme,

(An.) f. f. lenticulaire.

Lentille, f. Lindse; Lindsefrø; (Opt.) ubseglas, convex Forsvreisesglas; iorl.) – de pendule, rund lindsesor; ig Bægt paa et Perpenditel; pl. regner.

L'entilleux, se, a. fregnet.

Lentisque, m. (Bot.) Mastirtræ; (Opt.) miroir –, Brandspeil bestachte af to Glaslindser.

Léonin, e, a. eiendommelig for Los n; société —e, Sclstab, hvori den tærteste beholder Fordelen; vers —s, tinste Vers, hvis Midte og Sluts ng rime sammen.

Léopard, m. Leopard; poét. le – el. s – s., Engelland (med Hentydning ta bet engelste Baaben).

Léopardé, a. m. (Blas.) fun i otr. lion –, en gazende Løve.

Lépas (s udtales), m. (H. n.)

uur, Roglemusling. Lépidion, m. (Bot.) Slags Karse. Lépidoptère, m. (H. n.) skælvinget ascet med 4 Vinger, Sommerfugl.

Lèpre, f. Spedalsthed; fig. smuds Gierrighed; moralst Bederstygges

Lépreux, se, a. og s. spedalst. Léproserie, f. Sygehuus for Spe-

Lequel, m. laquelle, f. lesquels, m.pl. squelles, f. pl. pr. rel. som, bvilten, vilte; ogs. pr. interr. bvilten? bvilte?

Subject og direct Object, uden naar det gjælder om at undgaae en Tvetydighed: il 🥦 🕿 une édition de ce livre, laquelle se vend à sort bon marché, der er en Ubgave af benne Bog, der sælges for meget godt Kisb;... naar det rel. Pron. styres af de og følger efter bet Substantiv, pvoraf bet afs hænger, bruges disse Pron. i Stebet for dont i Tale om Ting; men tales der om Personer, kan der ogsaa brus ges de qui: les moutons à la dépouille desquels (iffe dont) nous devons nos vétements, Faarene, pois astlippede Uld vi stylde vore Alæder; le prince à la protection duquel (el., de qui) vous vous fiez, Fyrsten, paa bvis Bestyttelse, De stoler; ie livro dont (iffe duquel) vous m'avez fait présent, Bogen, som De bar givet mig i Foræring; ... naar bet rel. Pron. styres af d, og. Talen er om Ting, bruges lequel v. s. v., men tales der om Personer, soretræftes à qui: les plaisirs auxquels (iffe à qui) nous nous livrons, de Fornstelfer, vi pengive os til; l'homme à qui vous vous fiez-, den Mand, paa hvem De Disse Regler for dette Pron., naar bet styres af de el. à, anvendes ogfaa paa de Tilfælde, hvor det fipres af andre Præpof. . . . Lequel, som spørs gende Pron, foretræffes for:qui, naar der iffe tales i Almindelighed, men med Benf. til særegne Personer el. Ting: lequel de vos deux cousins l'a dit? hvo af Deres to Fettere har fagt bet? auquel des deux l'avezvous donné? til hvem af de To har sfover, Hedselsover. De givet det?

Lerot, m. (H. n.) lille Slags Spbz Lèse, a. f. (lat. læsus. p. p. af lædere, saare, sornærme) saaret, kræns ket; bruges i Udtr. crime de lèsemajesté, Majestætsforbrydelse; crime de lèse-nation, Forbrydelse imod Nastionen; crime de lèse-humanité, Forsbrydelse imod Menneskebeden.

Léser, v. a. forurette, tilsvie Stade; (Chir.) saare, bestadige; je craindrais de vous –, jeg vilde frygte for at giøre Dem Uret; le coup a –é les parties nobles, Studet har saaret (bestadiget) de æble Dele.

Lésine, f. Karrighed, Gnieragtighed.

Lésiner, v. n. værc farrig, gme; il lésine sur tout, han er farrigi Alt. Lésinerie, f. Gnieri; Gnicragtiabed.

Lésion, f. Forurettelse, Bestadigelse;

(Chir.) Gaar.

Lessive, f. Lud; Udludning, Babst; Lintsi givet til Badft; fig. og fa. stort Tab i Spil; (Chi.) chemist Udbløbs ning; (Méd.) stært Afføring; saire la -, vabste; saire la - du Gascon, vende Stjorten, naar den er smudsig paa den ene Side; stg. og sa. il a sait une étrange (une furieuse) -, han et bleven dygtig optruffen, han har tabt meget i Spil; s. Ane el. laver.

Lessiver, v. a. byge, valife i Yud; (Chi.) udvadste sordagtige Dele i sterc

Sæt Band.

Lest (t ubtales), m. (Mar.) Bags Iast; saire du -, tage Baglast ind; retourner el. revenir sur son -, fomme tilbage med Baglaft, uben Labning.

- Lestage, m. (Mar.) et Stibs Bag:

laftning.

Leste, a. let til Fods, raff, hurtig; let flædt, saa at Rlæberne isse genere, itte hindre Legemet i dets Bevægelser; sig. behændig, snild til at finde Uds veie; letfærdig, ligegyldig for Belans stændighed; usømmelig, upastende; il marche d'un pas -, ban gager meb lette Efribt; ce vieillard est encore fort -, denne Olding er endnu meget rorig; des troupes -s, let flædte og godi væbnere Tropper; c'est un homme - en assaires, det er en snild Forretz ningsmand; cette semme est trop dans sa conduite, denne Rone er altfor letfindig i fin Opførscl; une réponse –, et ubetænkfomt, upassende Svar.

Lestement, ad. med Lethed; nct, behændigt; snildt; letsindigt; il s'en est tiré –, han har rebet sig snildt ub beraf; répondre -, svare vel raft, ubetæntsomt.

Lester, v. a. (Mar.) forlyne med Bags last, baglaste; v. pr. sig. og su. se -l'estomac, forspnc sin Mave, spife dygtigt.

Léthargie, f. (Méd.) Sovespge, bighed for Alt, Sløvbed.

Lélhargique, a. som liber of Sc: vesvae; sig. soleslos, slov. [dræbende.

Léthisère, a. (Méd.) bedbringende, Leure, f. Bogstav; (Impr.) Strift tegn; bogstavelig Fortolkning; Brev, Strivelse; pl. Bivenstaber; stere Slags civile og geiftlige Actfipffer; (Mar.) Stibspapirer; une petite -, une - minuscule, et lille Bogstav; une – capitale, une grande -, une - majuscule, et flort Bogstav; la – dominicale el. la – fériale, Søndagsbogstavet; – initiale, Begyndelsesbogstav; une - grise (historiee), et udfiret Beapnbelses bogstav; -s numérales, Romertal; – moulue, støbt Strifttegn; – maigre, magert Strifttegn; - bien nourrie, febt Strifttegn; lever la -, sætte Strift tegn op for at bruge dem; estampe avant la 🗕 , Aftryk af et Robberskyfte for Intstriften er paafat; estampe avec la – grise, Robberastryk, naar Indstriften kun er antydet; estampe après la –, Robberastryk med Indfrift; écrire un mot en toutes -s, strive ct Ord med fulde Bogstaver uden Fortortelse; fig. og sa. dire, écrire une ch. en toutes -s, fige el. strive Roget reent ub uben alt Forbehold; cet homme est écrit sur mon livre en -s rouges, benne Rand har opført fig saa slet imod mig, at jeg ingenfinde vil glemme ham; c'est un sot en trois -s, bet er et erfe bumt Menneste; la - tue, l'esprit viville, Bogstaven ihjelstaaer, Aanten levendegiør; à la —, au pied de la -, i bogstavelig Forstand; prendre qc. à la -. tage Roget orbret; exécuter un ordre à la -, udfore en Ordre punttligen, noiagtigen; aider à la —, forflare hvad der er utydeligt el. dun: kelt; hiælpe til ret at forstaae Menins gen el. fatte Sandheben; - de change, accepter, payer une - de change, antage, betale en Berel; - de marque, Raperbrev; - de voiture, Fragibrev; – de crédit el. de créance, Creditbrev; - de créance, Cribitiv, Brev fra en Fyrste, hvormed en Gesandt ac-Lesteur, m. (Mar.) Pram, som crediteres ved et Hof; – de recréance, fører Baglast til Stibe; ogs. a. da- Brev, som en Gesandt overleverer fra teau –, Baad til at føre Baglast i. sin Fyrste i det han tilbagekaldes, el. som han metbringer fra ben Fyrste, Skindød; fig. Ufolsomhed og Ligegyl hos hvem han har været anfat; close (forh. - de cachet), fongeligt,

orteglet og af Statsfecretairen contrefigneret Brev; fig. og fa. re sont pour nous -s closes, det et Demme ligheder for os; — de service, Stris velse, prormed en Officeer kaldes til in Tjeneste; - de passe, Brev, hvor: sed en Militair forflyttes; —s de noolesse, Adelspatent; -s patentes, aabne !ongelige&reve; -s royaux(iffe royales), !ongelige Breve; -s apostoliques, savelige Breve (alminbeligere: reserits, brefs); les saintes—s, den bels lige Strift; les helles —8, de stjønne Bidenstaber; Digtekunft og Beltalenjed; les -s humaines, Humaniora, Stolevidenstaberne (p. u.); homme de –8, Bibenstabsmand.

Lettré, e, a. lærd, studeret, kunds kabsrig; s. m. Lærd (i China).

Lettrine, f. (Impr.) Penviisnings dogstav; Columnetitel. [Hornhinden.

Leucoma, m. (Méd.) pvid Plet paa Leucorrhée, f. (Méd.) bet byide Flod hos Fruentimmer.

Leude, m. Storvasal under be første franste Konger; f. forh. Indsørs felstold af Levnetsmidler i Languedoc.

Leur, pr. pers. pl. bem; bruges alm. om levende Basener; bog ogfaa undertiden om livløse Gjenstande: je le *leur* dirai, jeg vil fige dem bet; dites-le-lour, sig dem bet; ne le leur dites pas, siig bem bet itte; les eaux d'Aix-la-Chapelle sont très estimées, je *leur* suis redevable de la santé, Badene ved Achen ere meget ansete, jeg har dem at tatte sor min Helbred (i Tale om Ting foretræffes ellerø y).

Leur, a. poss. sing.; leurs, a. poss. pl. deres; naar Talen er om Ting, bruges en i Stedet for leur, dersom Orbet, hvis Eiendom det udtryffer, stager i en foregagende Sæining, med mindre at det styres af de: mes poiriers ont perdu toutes leurs feuilles, mine Pærctræer have tabt alle deres Blade; mes poiriers vont perir, les vers en ont mangé toutes les feuilles, mine Pæretræer ville fnart gaae ud, Ormene have æbt alle beres Blabe; j'admire la largeur de leurs feuilles, jeg beundrer deres brede Blade.... Raar Artiklen kommer soran leur, kassen; de optagne Breve; Ophæsbliver det et Eiendomspron. (le leur, velse, Ophsr af et Nøde; Landsens les leurs), og dette Eiendomspr. drus Opisskelse i Tourneerspil sor at kitte

ges undertiden i Aleert. som Substantiv: ils travaillent pour eux et pour les leurs, de arbeide for fia selv og for deres Kamilie (el. deres Benner, dem, som ere dem pengivne).

Leurre, m. (Fauc.) Lottebillebe, ubstoppet Figur i Form of en Fugl bvormed Kalten lottes tilbage; (Pe.)Lob lemab ; *fig.* il ne se laissera pas prendr**e** à ce —, han biber iffe paa den Arog.

Leurrer, v. a. (Fauc.) afrette en Falk ved en Lottefigur; fig. lotte, tils træffe; v. pr. se – d'un sol espoir, smigre sig med et taabeligt Paab (s'en Ophibsen ved Mastiner.

Levage, m. (Charp.) Tommerets Levain, m. Gjæringsstof; Suurbeig; farpe Bæbster, Spre i Unberlivet; fig. Syndens efterladte Indtryt; Levninger af hæftige Libenstaber, Spirer til samme.

Levant, a. m. bruges fun i Ubtr. le soleil –, den opgaaende Sol; fig. adorer le soleil-, smigre Stormanden, som nylig er kommen til Moret;... s. mi. Pften; Golens Opgang; & vanten, Orienten, Pfterland; du - au couchant, fra Solens Opgang til dens Redgang.

Levantin, e, s. Psterlander, -inde; ogs. a. peuples -s, ssterlandste Folk (naar Talen er om de gamle Beboere af Orienten, bruges les Orientaux; men man siger iffe: un Oriental).

Levantine, f. Slags that Silketaft; (H. n.) Benusstæl, Slags Musling; f.

Lève, f. Slags Instrument i Form af en Stee, som bruges ved Mailspil.

Levé, e. p. opitaaet; oploitet; alier (la) tête –e, le front –, gaae med Hovedet i Beiret, med opreist Pande, uben at frygte Roget; fig. og fa. prendre q. au pied -, gribe En ibet han vil reise bort; tage En paa Ors det, bede En om Roget uden at labe bam Tib til Betænkning; . . . s. m. (Mus.) Angivelse af Zatten med Baanben el. Foden; (Jeu) Stik (alminde ligere: une levée).

Levée, f. Indfamling; Indkævelse, Oppebørsel; Udstrivning af Soldater; Borttagelse; Breves Optagelse af Brev: til Ringen; Jordbold, Dige; la-des fruits, Frugternes Indsamling; la des impots, Statternes Oppeborfel; la – d'une séance, et Mødes Gluts ning; la - d'un siège, en Beleirings Ophavelse; la – du scellé, Borttagelse ved Prigheden af en Korsegs ling; faire une – de troupes, giste en Ubstrivning of Tropper; fig. saire une – de boucliers, gjøre et brams menbe Angreb men uben Peld; (Chir.) la – de l'appareil, Borttagelsen af Forbindingen; (Géo.) la - d'un plan, Optagelse af en Grundtegning; (Taill.) bet Tsi, som gaaer med til en Rjole o. f. v.; (Jeu) Stit (ogs. levé).

Lev.

Lever, v. a. løfte, opløfte; hæbe i Beiret; reise op; træsse el. hisse op; borttage, attage; attiærc; ophæve; indfamle, oppebære; udstrive, hverve; v. n. styde op af Jorden; giære, raste ng (om Deig); v. pr. reise fig, staae sp; komme frem over Porizonten; have fig i Beiret; — les yeux au ciel, have Pinene mod Pimlen; — la toile, labe Teppet gaae op; – q., hælpe En op, i Alæberne; - des disticultés, des doutes, have Bansteligheder, Tvivl; — les fruits, indfamlc Frugter; — les impots, oppedære Afgister; - des troupes, ubstive Tropper; — le siège d'une place, have Beleiringen af en Fæst. ning; - un camp, bryde op med en Letr; — la sontinelle, aftose Stildbagten; – la séance, bæve Mødet; – la désense, tilbagefalde Forbudet; — la main sur q., hæbe Paanden imod En som for at slage ham; — la main en justice, aflægge Ed; j'en lèverais la –, jeg turbe sværge derpaa; – boulique, aabne en Boutit; - le masque, tage Masten af, vise sig som man er (i set Forst.); - l'étendard, stille sig i Spidsen for et Parti; - l'étendard contro q., erklære sig aabenlyst imob En; fa. – les épaules, træffe paa Stulbrene, give Tegn paa Missornoielse el. Foragt; cela lève la paille, bet vætter Forundring; - le pied, flygte bort pludjeligt og hemmeligt; la crêce, blive opblæft, hovmodig; d'une ville, optage Kort over en Sp; men det er undsluppet mig; se mordre (Chir.) - l'appareil d'une plaie, borts les -s de qc., fortryde Roget, bide

tage Fordindingen om et Saar; (Jur.) – le scellé, borttage et Segl (om Dvrigheben); - un arrêt, une sentonce, udtage en Bestemmelfe, Dom; (Impr.) – la lettre, sætte; (Taill.) – de l'étosse pour un habit, ubtage det nødvendige Tøi til en Kiole; (Jeu) — une main, tage et Stit op;...v. n. les blés commencent à -, Kornet begonder at Apde op; (Ch.) faire – un lièvre, opjage en Pare; ... v. pr. se - de table, staae fra Borbet; so – pour el. contre une proposition, reise sig for at tale for el. imob et Forslag; le soleil se lève, Solen flaaer op; le vent se lève, Binben reiser fig; prov. il faut se - bien matin pour l'attraper, man maa være meget fnild, naar man kal narre bam.

Lever, m. Opstaaen, Tiben, da man stager op; Kongens Morgenaudients; le - du soleil, Solens Ope gang; au – du rideau, de la toile,

idet Teppet gaaer op.

Lever-Dieu, m. bet Dieblik i Ressen, da den catholite Præjt hæver

Hostien; uben pl.

Leveur, m. (Impr.) - de lettres, en raft, duelig Sætter; (Pap.) Svend, fom tager Artene op i Papirsmøllen.

Levier, m. Lostestang; Fig. Araste

middel til at sætte i Bevægelse.

Lévigation, f. (Chi.) Pulverisering. Léviger, v. a. (Chi.) rive til fiint Imed en Broders Enfe. Dulver. Lévirat, m. en Isbes Giftermaal

Levis, a. m. bruges kun i Udir.

pont-levis, Bindebro.

Lévite, m. Levit, ibraelitist Prost; f. Slags Fruentimmerklædning; viid Mands-Overkjole.

Lévitique, m. tredie Moseboa. Levrauder, v. a. fig. og fa. brille,

fortølge.

Levraut, m. ung Pare, Hareunge. Levre, f. Labe; (Chir.) Randen af et Saar; (Bot.) læbeformig Udstæ ring paa et Blab; il le dit des -s, mais le cœur n'y est pas, han figer bet not, men mener bet iffe; rire du - le lièvre, finde først paa Roget; være bout des -s, lee uden at det kommer den første, som gjør et Forslag; (Mar.) – fra Hjertet; je l'avais sur le bord l'ancre, lette Anter; (Géo.) - le plan des -s, jeg havbe bet paa Tungen,

t Ecederne; avoir le cœur sur les , være aabenhjertig; il a la mort r les -s, Osben spiller ham paa berne; (Man.) ce cheval s'arme

la -, benne Pest er haarbmunbet. Lèvreleau, m. lille Pareunge, som

dnu patter.

Lévreier, v. n. jage med Mynder er Parer; kaste, søbe Unger (om ret).

Levrette, f. Dunmpnbe.

Levretté, e, a. tynd om Livet m en Bindspiller. safretter Mynder. Levretteur, m. En, som optøber og i Lévreux, se, a. som dar store, sylge Læber.

Lévriche, f. lille Punmynde.

Lévrier, m. Mynde, Bindspiller; 7. og sa. en af Politiet ubsendt Oporer, Ophøver.

Levron, m. ung Mynte, som itte over et halvt Aar; lille Mynde.

Levure, f. Gjær; Flestesvær.

Lexicographe, m. Forfatter til en irdbog; En, som befatter sig med ricografiste Arbeider.

Lexicographie, f. Udarbeibelse af nDrobog; ben berhen hørenbeKunbstab. Lexicographique, a. lexicografist, ngaaende Udarbeidelsen af en Ordbog. Lexicologie, f. Rundstab om Ordes cs Oprindelse, Assedning o. s. v.; Irdvidenstab; Aspandling om Ord.

Lexicologique, a. henhørende til Irdvidenstaben. [græste Sprog).

Lexique, m. Ordbog (især i det Lez (ubt. le), pp. nærveb, ved Siden of (ogs. es); v. Le Plessisez-Tours.

Lézard, m. (H. n.) Fürbeen.

Lézarde, f. Rebne, Spræffe i en Muur, H. n.), Hunfiirbeen (p. u.). sen Muur).

Lézardé, e, a. revnet, spruffen (om Lézarder (se), v. pr. fage Revner,

præffe (om Mure).

Liage, m. Afgift af Bilnbærme; blanding of Galpeter, Gvovl og Kul, pvoraf Arubt forfærdiges; (Tiss.) Sik letrevler, som i ftutne Tvier sammenholde Sisten el. Guldtraadene.

Liais, m. Ravn paa en fiinfornet, haard Kalksteen; (Tiss.) lang Træstang, som fastholber Trenbegarnet.

Liaison, f. Sammenfsining, Forening; fig. Sammenhæng, Forhold; Forbindelse, Forftaaclse; Betsenbtstab;

former, rompre une -, indaace, af bryde en Forbindelse; il n'y a point de – entre ces deux idées, det et ins gen Sammenhæng, ingen Fordindelse mellent disse to Begreber; il y a une étroite – entre ces deux personnes, ber er en nøie, fortrolig Korbindelse mellem bisse 2 Personer; il a beaucoup de -s, mais peu d'amis, ban bar mange Bekjendistaber, men faa Benner; (Gr.) Binbeord, Conjunctios ner; (Calligr.) stint Træt, som forener Bogstaverne; (Mus.) Stoifetegn; (Cuis.) Zevning af Neg o. best., hvormed en Sauce giøres tyffere; (Mac.) Ralk el. Gibs til at binde Stenene sammen; maçonnerie en -, Muurarbeide, hvor den ene Steen poiler paa Foreningslinien af to andre.

Liaisonner, v. a. (Maç.) ordne Stenene i en Bygning, saaledes at Stenenes Foreningslinie falder paa Midten af en anden Steen; udfylde Sammenfoiningsstederne med Muursog Afrika. talt.

Liane, f. Rankeplante i Amerika Liant, e, a. boielig, smidig; fig. foielig, forekommende, omgængelig; s.m. Smidighed; Frielighed, Benlighed.

Liard, m. Liard, Svid (en lille Mont; fjerde Parten af en sou); fa. n'avoir pas un (le) -, være mes get fattig; itte have en Stilling bos fig; pop. il se ferait fesser pour un -, il couperait un - en deux, pan er vberst karrig. Lgnie; fa.

Liarder, v. n. flillinge fammen; Liasse, f. Patte Strivter, sammenbundne Papirer; samlede Actstytfer; Seilgarn til at binbe bem sams men; Bundt Garn paa 80 Alen.

Libage, m. ftor, growt tilbugget Grundsteen.

Libation, f. (Ant.) Drifoffer, Ub. appelse af Biin til Wre for en Gubbom; bruges ifar i pl.: faire des -s, offre Viin v. desl.; fa. drifte dygtigt.

Libelle, m. Stamstrift; (Jur.) de divorce, Actstytte, hvori en Stilsmisse forlanges; - d'un exploit, Strift, fom angiver Anledningen til en Stevning.

Libeller, v. a. (Jur.) ubsærbige, opfætte en Retsact; passende motis vere samme. [strifter, Pasquillant.

Libelliste, m. Forfatter til Glam-

Libéral, e, a. gabmild; aveltankende; frisindet, pndende borgerlig og politiff Frihed; éducation —e, alfidia Dannelse; principes -raux, stissubebe Grundsæininger; arts—raux, frie Kuns fter (Malertunft, Billedhuggertunft; Mobiatn. til arts mécaniques); s. m. Ben af frifinbede 3beer ; pl. -raux.

Libéralement, ad. gavmildt; paa

en frisindet Maade.

Libéraliser, v. a. giøre liberal, giøre frifindet og æbeltænkende, dræbe Egoismen i Interesse for det almenc

Bedste; v. pr. se -, blive frisindet. Liberalisme, m. Indbegreb af de frifindede Ideer; Pandlen efter fris Andebe Grundsætninger; velvillig, selv: opostrende Stræben efter at fremme det almene Bebste.

Libéralité, f. Gavmildheb; Gave (i d. Betydn. ogf. pl.); Frifindethed.

Libérateur, trice, f. Befrier; le de la patrie, Fædrelandets Frelser.

Liberation, f. (Jur.) Frigierelse fra en Giæld el. Hæftelse; la – de l'étal, Statsgiældens Afbetaling.

Libérer, v. a. (Jur.) befrie fra Giæld el. anden Dæftelse (fra Servis tuter); hiempermittere en Solbat; fris give en Slave; v. pr. afbetale fin Gjæld; forçat -é, Slave, som er sat

paa tri Fod.

Liberté, f. Frihed; Uashængighed, Selvstændighed; Frimodighed, Frihed i Itring og Pandling; Utvungenhed, Lethed i Bevægelser; pl. Friheder (ofte t flet Forst.); Forrettigheder; – civile, vorgerlig Frihed; – de conscience, Samvittigheds-Frihed; – des cultes, Religion&Frided; - de penser, Tantetriped; - d'écrire, Strivefrihed; individuelle, personlig Fribed; - de la presse, Pressefriheb; - des mers, Met til at seile frit paa alle Have; parler avec -, tale med Frimodigheb; demander la – de, bede om Tillas belse til; je prends la -, jeg tager mig ben Friheb; il prend beaucoup de -s, han tiltager fig mange Fris heber; - de ventre, aabent Liv; en -, loc. ad. frit; en pleine -, med fulbstæns big Fribeb.

Liberticide, a. bræbenbe Friheben. Libertin, e, a. ubsvævende, rpgges: los; norbentlig i Levemaade; toiles= vantro (v.); s. m. rpggesissi Mew nefte; Libertiner; letfindig, toilesles Elev; Fritænker (nu: esprit fort).

Libertinage, m. uorbentligt Levnet, Ryggesloshed, Toilesloshed; Fritan feri (v.); – d'esprit, uftabig Tanfo gang; – d'imagination, ubsværene Inbbildningstraft; donner, dans le -, forfalde til Udsvæveise.

Libertiner, v. n. fore et uordenk ligt, ryggesisst Econet, udsvæve; v. pr. blive ryggesiss, tilkdesætte sine Pligter; fa. p. u.

Lihidineux, se, a. vellystig, utybit; Libraire, m. Boghandler; a. marchande –, Fruentimmer, som handler med Bøger.

Librairie, f. Boghandel; Boglade; Bogbandler-Forening;Bogfamling(v.); – en camelote, Pandel med Stole: 1 bøger.

Libration, f. (Astr.) Maanens spw lige Svingning el. vallende Berw

gelse om sin Are.

Libre, a. fri; uaspængig; ubunben, utvungen; som er i Besiddelse af politist Frihed; ugist, usorlovet; frak, usømmelig, usædelig; – de soucis, fri for Raringsforger; il vous est d'accepter ou de refuser, bet staaet Dem frit for at antage el. at afflaae det; – à vous de sortir ou de rester, det kommer an paa Dem felv, om De vil gaae ud el. blive; Etre -, avoir son temps –, være fri, funne ganste raade over sin Tid; avoir le champ —, have Frihed til at gjøre hvab man vil, ifte mode nogen him dring; avoir le cœur –, itte vært forelitet; n'avoir pas l'esprit —, bave Sindet el. Tanken saa bespændt, at man Intet kan foretage fig; avoir ses entrées -s (- accès, el. un accès-) auprès de q., have iri Abgang hi En, saa at man kan gaae til ham paa hvad Tid, man vil; les chemins sont –s. Beiene ere ubindrede, fiffre; fa. der er Intet, som hindrer En i at gaae; han kan gaae, naar han vil; avoir la voix -, have en reen og tp= delig Ubtale, som itte hindres af Snue el. besl.; avoir la main -, have en fri Saand, strive med stor Lethed; il tient des propos bien -s, han fører et letfærdigt, usømmeligt Sprog; il 186; usmmelig, usabelig; fritæntende, est bien - avec les semmes, han er

sor fri i fin Opfersel mob Fruentimmer; avoir le ventre-, have aabent Kiv; (Poé.) vers -s, Bers uben regelmæbsigt Stavelsemaal.

Librement, ad. frit; uben Tvang; uben Ceremoni, reent ud; uben noget

Bensyn; (Peint.) med Lethed.

Lice, f. Rendebane; Plads, hvor ber stiffes efter Ringen; Kampplads; Pegn el. Stranker om en Ridebane; Actocrt om en Træffebro; fig. of. fentlig Discussion; Sted, hvor en faadan holdes; ouvrir la –, aadne Sfrankerne, Kampplabken; begynde Striden; entrer en -, træde i Sfrans ken imod En, indlade fig i Discussion med En; suir la -, undvige Striden, undgaae Discussion; (Ch.) Jagitæve; une - nouée, en brægtig Jagttæbe; (Manu.) Slags Tapet; haute--, Tapetvæbet paa en Kjæde, der er spændt verticalt; basse- -, Tapetvævet paa en horizontal Riæde (f. lisse).

Licence, f. Tilladelse (v.); særegen Tilladelse til at sælge el. udsøre visse Barer; altfor for Fribed, Uorden, Udsvævelse, Tvilesløshed; Licentiatgrad; bet til Licentiatgraben forberes dende Studium; il prend des -s, il se donne de grandes —s, han tager tig altfor flore Friheder; la—n'a plus de frein, Tsilesløsheden kjender itte længer nogen Ismme, den gaaer over alle Grændser; - poétique, Digs terfriped; (Peint. og Sculp.) Afvigelse fra de fastsatte Regler for Perspectiv og Harmoni; (Calligr.) bris stige Pennestrog til Sirater (i b.

Betydn. pl.).

Licencié, m. Licenciat. ning. Licenciement, m. Goldaters Aftak Licencier, v. a. aftatte Goldatet; meddele Licentiatgrad; v. pr. tiltage sig for stor Frihed, løsgjøre sig fra Pligtens Baand (v.).

Licencieusement, ad. paa en alts for fri, udsvævende el. tvilesløs Maade.

Licencieux, se, a. uordentlig, uds spævende, tvilesiss, fræf; ufædelig; mener une vie —se, føre et udsvæ vende, toilesisft, Levnet; des écrits -, usæbelige Strifter.

Licet (t ubtales), m. Tilladelse; obtenir un -, erholde en Tillabelse.

Lichen (ch ubt. k), m. (Bot.)

Licitation, f. (Prat.) Saig af fast Eiendom til den Psisidybende.

Licite, a. tillabt, lovligt.

Licitement, ad. paa en tillabelig Maade; uden at overtræde Loven.

Liciter, v. a. (Prat.) fatte til Auction en fast Eiendom, som tilbører Flerc.

Licorne, f. (H. n.) Cenhisming; – de mer, Rarval.

Licou el. licol, m. Grime; fig. il traine son –, han ender med Walgen (licol bruges tun i Poé. foran en Bokal). [tjent hos de gamle Romere.

Licteur, m. (Anc.) Lictor, Retsbes Lie, f. Bærme; de la –, brugt abs folut, betyder: Biinbærme; fig. la du peuple, Bærmen af Folfet, Uds flubet; prov. boire le calice (el. la coupe) jusqu'à la -, ubtemme Livel sens Bæger indtil Bunden.

Lie, a. glad, munter, lystig (v.); saire chère—, tage Deel i et muntert Wilde, giøre fig til Gode med et godt

Waaltib.

Lie, e, p. og a. dundet; etre d'intérêt, være forenet ved fælles Ins teresse, stage i noie Forbindelse med hinanden; il a les mains —es, han har bundne Hænder, han kan ikke giøre hvad han vil; la bécasse est -e, nu er Fuglen fangei (om en Pige, der er forlovet); (Mus.) notes -es. støifede Rober; (Jeu.) jouer en deux parties —es, spille saa at man maa vinde 2 Partier of 3, for at expolde Indfatsen.

Liège, m. Korktræ; Kork (Barken af Traet); bouchon de –, Korkprop; (Sell.) Dele af Sablen paa Siderne af Sadelfnappen; n. pr. f. (Géogr.) Luttich.

Liégeois, e, s. og a. Kütticher, -inde; fom er fra Lüttich; un -, en Lüttis [med Rort. chersalmanat.

Liéger, v. a. forsyne et Fistegarn Liégeux, se, a. (Bot.) forfagtig.

Lien, m. Baand; Kicede, Lanke (i b. Betydn. især pl.); fig. Slægtstabs. baand; Afhængighed; le – conjugal, le – du mariage, Ægtestabsbaandet; briser, rompre ses -s, sønberbryde sine Lanker; sig. loorive sig fra en Forbindelse el. Ashængighed; prov. n'est pas échappé qui traine son -, den er ifte fri, som itte ganste er unde suppen Faren el. løbreven fra en Lis Tare, Lav; - d'Islande, islands Mos. | benstab; (Jur.) double -, Slægistab

mellem Born, som have samme Fader og Moder; - simple, Slægtstad mellem Palvsøbstenbe.

Lienterie, f. (Méd.) Duriss: v. Lier, v. a. binde, sammenfoie, sammenbinde, forene; fig. sammeninytte; indgaac; forpligie; v. pr. binde sig, forene fig; inbgaae en Forbindelse el. en Forpligtelse; - les mains à q., binde Danderne paa En; c'est un son à -, det er en Bindegal; et exals teret Menneste; je suis -é par ma promesse, jeg er bunden ved mit Løfte; il a bien –é sa partie, han har gott ubiænit fin Plan; – la langue, binde Tungen, tilintetgiøre Talcfriheben; les lettrès, frive Sammenstrift, forene Bogstaverne med hverandre; - une partie de promenade, beramme en Spadscretour i Samling; – amitié avec q., indgaae Benffad med En: - conversation avec q., inblade fig t Samtale med En; (Egl.) – et délier, negte cl. give Aflad; (Cuis.) – une sauce, sætte Jevning paa en Sauce; (Mus.) - des notes, floife Rober sams men; ubfore flere Rober i eet Lob; se - avec q., indlade sig i Forbindelse med En; se - d'amitié avec q., træde i Benstabsforbindelse med En; se par un serment, binde sig ved en Ed; se - les mains, berove fig selv Evne til at handle; (Peint.) flage i en god indbyrdes Forbindelse.

Lierne, f. (Charp.) Sanebaand paa Sparrer; (Arch.) Ribbeen paa en gothist Pvelving. Panebaand.

Lierner, v. a. (Charp.) forfyne med Lierre, m. Bedbende, Epheu, Bintergrøn.

Liesse, f. Glæde (v.); bruges kun i Udtr. vivre en joie et en -, leve t

Frpd og Gammen; fa.-

Lieu, m. Rum, Steb, Plads; Steb i en Bog; passende Sted til at fige el. giøre Roget; bestemt Sted, Gjer: ningssted (i d. Betydn. ofte pl.); Bes voellessted, Huusleilighed (isar pl.); fig. Herkomst, Familie; Middel, Aars sag, Anledning, Leiligheb; le - natal, Fodestedet; - public, offentligt Sted; le - saint, le saint -, Guds Huus, Kirken; - de sureté, Fængsel, Bare-

Priveter; se transporter sur les -1 (el. sur le -), begive fig ben paa Gjerningsstedet; prov. n'avoir ni sea ni –, have hverken Puns el. Pjem; fig. Il vient de bon -, han er af en Personst; il s'est allié bon –, han har giftet fig ind i en gob Kamilie; il vient de bas 🛶 bau er af lav Pertomst; je tiens cela de bon –, je l'ai appris de bon –, jeg har det fra en god Rilde, fra en fik fer og paalibelig Paand; ce n'est pas le – d'en parier, det et itte et passende Sted at tale derom; tenis - de, træbe i Stebet for; avoir -, finde Sted; indtræffe; avoir – de, have Grund til; s'il y a - de, om der er Rulighed i; trouver – de, finde Leilighed til; donner - à, foranletige; -x communs, forslidte Flostler; en premier –, for bet Hørste; au – de, loc. ad. i Stedet for.

Lieue, f. franst Will; une - à la ronde, en Mill i Omfreds; fig. og fa. être à cent -s, à mille -s d'une ch., være himmelvidt borte fra Roget; il n'écoute pas, il est à mille -s d'ici, ban bører itte bvad der figes, ban er i en anden Verben; seutir q. d'ane -, ane Ens Antomst langista; il sent son fripon d'une –, han seer firax, bvad der doer i dam, at det er en Stielm. Heg.

Lieur, m. En, som binder Korn i Lieutenance, f. Lieutenantsgrab.

Lieutenant, m. En, som et Ovet hoved i visse Tilfælde overbrager en Deel af fin Mondighed; Lieutenant; - en premier, Premierlieutenant; - en second, Secondlieutenant; -de roi el.commandant d'armes, Platécommandant; - colonel, Oberfilieutenant; - général, Generallieutenant; - général de police, Politiminister (v.); - général du royaume, Gouverneur over Kongeriget.

Lieutenante, f. Lieutenants Frue. Liève, f. (Féo.) Udtog af en Jors debog, pvorester der indfræves Statter.

Lièvre, m. Hare; un dec de —, et Harestaar; dormir en -, sove med aabne Dinc; un gentilhomme_à -, en fattig Landjunker; etre peureux comme un -, være bange som en tægissteb; - de franchise, - d'asile, Sare; fig. lever le-, bringe Roget første Fristeb; - de plaisance, Lysssed, Land- Gang paa Bane; prendre le - au strd; -x d'aisances (el. blot -x, pl.), | corps (au collet), tage en Sag fra

den rette Side, træffe Povedet paa Sømmet: vouloir prendre le – au son de tambour, aabenbare sine Planer før Tiven; il a une mémoire de qui se perd en courant, han har en utro Hukommelse, som Intet kan bevare; c'est là que glt le —, bet er beri Knuden stiffer; prov. qui court deux-s (à la fois) n'en prend aucun, ben, form vil ubføre to Ting ad Gangen, ubretter Intet.

Lièvreteau, m. ung Pate.

Ligament, m. (An.) Baand, som

forbinder Dele af Legemet.

Ligamenteux, se, a. (An.) som er i Form af et Baand el. af samme Natur; (Bot.) traadet, trævlet.

Ligature, f. (Chir.) Aareladebind; fammes Ombinden; (Impr.) stere fors enedeBogstaver; (Mus.) Forening af stere Rober til at udtroffe een Stavelse (v.).

Lige, a. (Féo.) henhørende til et Lehn; lehnspligtig; homme -, Iehnspligtig Mand, der var Lehns: berren endnu fiørre Underdanighed Styldig end en alm. Lehnsfnegt; m. Lebnsafgift, Lehnstieneste.

Ligence, f. (Jur.) personlig Lehns-

pligt; personlig Lehnstseneste.

Lignage, m. Slægt, Stamme (v.);

Slags rød Biin.

Lignager, m. (Jur.) En, som er af samme Slægt som en anden; a. bruges kun i Udtr.: retrait –, Ret til at indløse mod Rjøbesummens Udbes taling en Arv, som af en Slægtning er bleven solgt til en Fremmed (v.).

Ligne, f. Linie, Streg; Maalesnor; Medesnor; Æqvator; Rad, Rætte; Stilling; Slagorden; Plads, Rang; Tolvtedeel af en Linie; - droite, lige Linie; - courbe, krum Linie; tirer une - d'un point à un autre, brage en Linie fra et Punkt til et andet; tracer des -s, affætte Linier; aller quelque part en droite -, tage lige ben til et el. andet Stev uden at følge Omveie; fig. il a toujours marché sur la même -, han er altib bleven fine Grundsatninger tro; ces deux écrivains marchent sur la même -. disse to Stribenter bolde Stridt med hinanden, ere lige fortsente; etre mandsgarn af Bærk. en première -, være af første Classe, af bebste Stags; etre hors de -, være stegarn el. Medesnore (ogs. brumet). af et udmærket Slags, af en uak

minbelig Art; c'est un homme hors de –, bet er en sjelden udmærtet Mand: écrire hors -, mettre hors -, tirer hors (de) -, strive i Margina; mettre en – de compte, føre paa Regs ning, optage i et Regnstab; bersre, omtale; mettre un mot à la -, strive et Ord i en ny Linie; deux -s, et Par Ord, et kort Brev; je vous adresse ces -s, jeg striver Dem dette Brev el. disse Linier til; donner la – à q., strive i et Brev Ordene: min Herre o: best. oven over den første Linie; planter des arbres à la -, plante Træer efter en Snor; pēcher à la —, angle; entrer en -, se mettre en -, stille sig i Geled.; se porter sur la —, begive fig hen til fin Plads i Gels bet; rompre el. sorcer la -, trænge fig for langt frem i Geledet; rompre el. refuser la -, træffe fig tilbage i Gelebet; marcher en -, holde ben rette Linie under Marschen; troupes de –, Linietropper (modf. troupes ir– régulières el. légères); (Fort.) travailler aux —s, arbeide paa Korstands: ningerne; les –s d'approches, Løbegras vene; la – de circonvallation, en Leirs pbre Forstandsning; la – de contrevallation, Forstandsning for at sistre imod Udfald af de Beleirede; (Mar.) – do sonde, Lobline; - d'amarrage, Stifline; - de flottaison, Vandgang; - de charge, d'eau en charge, sverfte Bandlinie; – d'encolure, Rimmings Linie; – de front, Linien tvers paa Binden; (Géo.) - de la section, Gjennemsnitølinie: - de terre el. fondamentale, Grunds linie; (Géogr.) passer, couper la -, seile forbi Wavator; – méridienne, Middagslinien; (Généal.) – masculine, Sværdsiden; – séminine, Spins delinien; - collatérale, Sidelinie.

Ligné, e, p. (Bot.) stribet.

Lignée, f. Stamme, Affom, Efters tommere; mourir sans laisser de 🗕, 🕬 uben at efterlade Livsarvinger; v.

Ligner, v. a. (Charp.) affætte meb Blyant paa Eræ, hvad der stal borts stæres af samme; (Ch.) parre, bedæffe (om Ulve).

Lignerolle, f. (Mar.) tynbt Stibs.

Lignette, f. tynd, siin Snor til Fi-Ligneul, m. (Cordon.) Begtraad; Rifb.

Ligneur, se, a. (Bot.) trætt; s. m. (Chi.) Traftof (caput mortuum).

Lignifier (se), v. pr. blive treet,

forvandles til Træ.

Lightvore, a. og s. m. (H. n.) træ æbende; Træborer (et vingedæffet In-

fect; ogs. xylophage).

Ligue, f. Forbund; Pagt mellem Stater; Liguen i Franfrig, unber Benrit d. 36ie og Penrif d. 46e; Sams mentottelse; pl. les -s grises, forh. 8 smaa Republister i Graubündten.

Liguer, v. a. forene i et Forbund; v. pr. forene sig med hinanden; flutte

Forbund med En.

Ligueur, se, s. Meblem af Liguen

i bet 166 Aarhundrede, Liguist.

Lilas, m. (Bot.) Springe cl. Sis retn: Lilafarve, Slags rødblaa Karve (i d. Betydn. ogi. a.).

Liliacé, e, a. (BoL) lilicagtig; -e, s. f. Lilleplante. [de Paracelse].

Lilium, m. hjerteftyrtende Litsr (lilium Limace, f. (H. n.) Snegl uben Hund; (Méc.) Archimedes's Strue, Bandfirue.

Limaçon, m. (H. n.) Snegi med Duns (escargot, limas); (An.) Snegles gangen i Prelabyrinthen; (Arch.) escalier en -, Bindeltrappe; prov. c'est un - qui sort de sa coquille, ban søger at hæve fig over fin Stand.

Limaille, f. Külpaan.

Limande, f. (H. n.) Strubbe (Slags Flynber); (Charp.) tyndt, fmalt Bræt; (Mar.) Smerting, theret Styffe Seildug til at ville om Tougværk.

Limas, m. f. limaçon.

Limbe, m. (Astr.) Golens el. Maanens pore Rand; (Math.) Kant; indbeelt Rand paa en Ovadrant; (Bot.) øverste Rand af en Blomster: krone el. et Blab; pl. Randen af Stjærkilden, Opholdssted for dem, som ere døde før Christi Fødsel, og for ndsbie Børn.

Lime, f. Fiil; - douce, Glatfiil; carreau, Rasp; - sourde, Fiil, som man iffe tan hore, naar den bruges; fig. lumft Menneste, der ponfer hemmeligt paa en lumst Gift; (Jard.) sob Citron spændervogn, stirbjulet Bogn med tvende (ogs. – douce); (Ch.) pl. Bilosvinets Stænger i Stebet for Bognstangen. Duggetænder (ogs. désenses); (Mar.) Limonner, v. a. (Cuis.) komme en de mer, Spor, som Pavet efterlas Fist i kogende Band, for at betage ber paa Strandbreden; sig. passer den Smag af Dyntet.

(repasser) is - sur un ouvrage, reit et Bært omppggeligt, woarbeibe tet med for Ombu; donner le dernier coup de - à un onvrage, rette a Bart for fibste Gang. [bebre, fulbente.

Limer, v. a. file; fig. rette, for Limette, f. i Ubtr. eau de -, 🛠 monertract. [- de police, Politispien.

Limier, m. Stoverhund; fig. cg fa. Liminaire, a. som stager i Spitsen af en Bog; épitre —, Fortale;

inus, (nu: préliminaire).

Limitatif, ive, a begrændsente, indstrænkende. I trænining.

Limitation, f. Begrændening, Int: Limitativement, ad paa en bo grændsende el. indstrænsende Maade;

med Indstrænkning.

Limite, f. Grændse (bruges især i pl,); un pouvoir sans —s, en ube grændset Magt; sranchir, excéder les -s, gaae ub over Grændserne; trer dans ses—s, træde tilbage inder for fine Grændser.

Limité, e, p. begrandset, indstrantet. Limiter, v. a. begrændse; noie bo stemme; indstrante, sætte Grandser for.

Limitrophe, a. tilgrændsende; be liggende paa Grændsen; ce pays est - de l'Allemagne, bette Land ligger paa Grændsen af (grændser til) Porte. Tydffland.

Limoine, f. (Bot.) Splavendel, vill Limon, m. Dynd; fig. Perkomft; (Chart.)Siængerne paa en Rarte mellem poilte Pesten gaaer; (Charp.) Toev stytte under et Trappetrin, for at fistte samme; (Bol.) Slags Citron, Lemon. saf Citron, Suffer og Band.

Limonade, f. Lemonade, Drif lavet Limonadier, ère, s. En, som lavet og ubsælger Lemonade og andre for fristende Driffe. [dyndet, muddret.

Limoneux, se, a. fulb af Dynt, Limonier, m. Deft for en Karre el. Eenspændervogn, Censpænderhest; fig. En, som hele Arbeidet bviler paa; En, som har stor legemlig Styrke; (Bot.) Lemonira.

Limonière, f. Slage Bærestol, som Ondt; et langsomt fortærende Onde, boiler paa tvende Bognstænger; Een-

```
Litrocinet limonein, m. Murer fra
      Pintoges; Deft fra Limoges.
                                                      95
          Limosin el limonsin, e, s. og a. limu.
                                                                         L_{iq}
     finer; -inde; prov. Il mauge du pain
                                                          Linguet, m. (Mar.) Tra, fom ftopper
    Comme un -, ban spiser overmaade
                                                       Spillet, Pal ; traversin de - Palemober.
   meget Brøb.
                                                         Linguiste, m. Sproggranffer.
        Limosinage el limonsinage,
                                                        Linier, ero, s. Portrammer, -fle.
 Bropt Murarbeibe af Broffene ...
 Posto ali
      Lima
      Limo
                                                ¥
      Limp
                                                e
      Limpi
Sjennem!
     Limar
     Lin, a
Bris de-
     Linaire
Clin sauva
    Linceul
    Linéaire
efter Liniet.
efter Lineal, e, a. (Jur.) ftribende frem prov. à l'ongle on connaît le prov. à l'ongle on connaît le prov. à l'ann l'anne couvert de la neau du pet
                                                Ìř
                                             uden Pale; -morne, Love uden Tunge
el. Lænder; (Astr.) et Stiernsbirt.
                                             el. Tanber; (Astr.) et Stjernebillebe;
   . m. -néaux.
Linéalement, ad. folgende en lige er en Seig, som pil agere ben Lapi

Linéament, m. Ansigtstræt, linear pre: coudre la peau du repard à
   Lineament, m. Ansigende en lige er en Feig, som vil agere den Tape
ent : Grundtert, Linear pre ; coudre la peau du reperd à
                       Frundtræf, første celle du -, forene List med Storfe.
- de c(
                                            Lionceau, m. Leveunge.
                                            Liondent, m. (Bot.) Eevetanb.
∼ de 4
                       rflaber o. best. ; frybenbe genparb.
                                           Lionné, e, a. (Bias.) léopard -
Dietter;
· uisine
                        0. best.; - de
est u
Denneter, elle est curieuse en - saie,
                                                     e, a. (Méd.) bubles.
                       Rarfinbe; fig.
                  -, vet er et fvagt | ut
alle est faite comme un paquet de
                                                     natique, a. i libir. on-
- sale, bun boiber fie ffe teen, bun
                                                     boori man meb ghb
                                                     fe Bogffaver.
  Linger, ère, s. gerrebbanbler, -fle; /.
                                                     n. (Chir.) Stage Buth
Truentimmer, som sever of ginnebspning.

Lingerie, s. Earrevoandser, -ste; s. Lippe, s. tot el. fremstaaende me dersche, s. faire sa -, une grosse une vilaire.
                                                   ) juurmule.
 argent en
                                                   Mundfuld, Maaltid, v.;
.Ch.) tund
                                                  à une franche --
                                                                        ban bar
Impr.) this
                                                    80bt og frit Maalitb;
  Lingotrere,
                                                      franches -s,
                                                                          Supple
  Linguel, e,
                                                    la 👡
                                                  (Med.) Dinenes Rinben.
3en; (Gr.) coa
er, fom abtal
                                                  I far employ frem fracen
5 th, 1); f. L
                                                  Litobberet off ressuage.
                                                   Bloets Dibfillelle from
                                                  b' f. Smeltning.
                                                                       Siere
                                                   fineltes.
```

Liqueur, f. Aluidum, Bædfte; die stilleret spirituss Drit, Liter; vins de -, Mustatvine, spanste Bine; ce vin a de la -, trop de -, benne Biin er altfor søb; -s fraiches, Limonade og andre kolende Driffe; -s grasses, Dlie, Liim, Tjære o. desl.; la – bachique, Binen (poé.).

Liquidateur, trice, s. En, som af

Autter el. opgjør en Regning.

Liquidation, f. (Jur.) Afregning, en

Regnings Slutning, Opgiørelle.

Liquide, a. flydende; poé. le empire, la plaine -, Havet; (Gr.) consonnes -s, fipbende Consonanter (l, m, n, r); (Dr.) reen og tlar, fom strax kan indkræves; liquid; gjældfri; bien -, giælbfri Eiendom; m. Apdende Legeme, flydende Bare; spis rituseDrif; (Med.)narendeDrif, Suppe.

Liquider, v. a. (Prat.) noie be: stemme, opgiere, berigtige; v. pr. betale sin Gjæld; – des intérêts, noie bestemme el. beregne Renter; - son bien, gisre sin Ejendom giældfri; je me suis -é avec lui, jeg par afbetalt min Gjæld til ham. Eilpand.

Liquidité, f. Flydenhed, flydende Liquoreux, se, a. som har en særs egen Søthed (om viese Bine, som Muscaivine o. desl.). bandler.

Liquoriste, m. Distillateur; Litors Lire, v. a. læse; oplæse; forklare, gjennemgaae; forstaae; fig. gjennems stue; - couramment, læse stydende; il lit Virgile à ses écoliers, han læ fer (gjennemgaaer) Birgil med sine Disciple; il' lit l'anglais, han læfer bet Engelste, han forstaaer det, naar ban læser bet; - dans la pensée de q., gjennemstue Ens Tanke; (Impr.) - sur le plomb, lase ben udsatte Strift.

Liron, m. (H. n.) Slags Murmel

tpr, 1. loir.

Lis (8 udtales), m. (Bot.) Lille; fig. Liliehvidhed; elle a un teint de lis et de rose, hun er rød og hvid som Melt og Blod; sleur de lis (s udtales iffe), Lilie i ben bourbonste Kamilies Baaben; poé. les lis (s uds tales), forh. Frankrig.

Lisbonne, f. Lissabon.

Liserage, m. (Brod.) Inbfatning i

et Gulds el. Silke-Baand.

bvormed en Kiole, en Best o. dest ner; un - d'ange, en Seng, bvis Dm:

tantes; smal Rant paa et Saand el et Torflæde. sel. Snor.

Liserer, v. a. indfatte mcd en Litse Liseron el. liset, m. (Bot.) Convole vulus, Snerle, Slyngeplante.

Liset, m. (H. v.) Snarorm (cgl. coupe-bourgeon); (BoL) f. liseron.

Liseur, se, s. Læser, -inde; m. (An.) en af de 4 Mustler om Dict (ogf. adducteur).

Lisible, a. læselig, som let kan læ fes; fig. cet ouvrage n'est pas -, dette Arbeide kan man ikke udbolde at læse, bet er slet strevet, kjedsommeligt

Lisiblement, ad paa en læsetig

Maade, læseligt.

Lisière, f. Alæbeliste: Ledebaand: Grændse af en Provinds, Udfant af en Stop; prov. il sera toujours à la -, han vil altiv gaae i Ledebaand, altiv bebove at fivres af Andre. [af en Boan).

Lisoir,m.(Charr.)Brieffammel(Detl Lisse, a. glat; s. f. (Manu.) Slags Tapet, s. lice; (Mar.) Bartholt el. Ribbe, som sammenholder et Sabe forstjellige Dele; (H. n.) Slags euro væist Snog.

Lisser, v. a. glatte; (Mar.) for:

sone et Stib med Barskolter.

Lissoir, m. Glattercostab af Glas, Marmor, Staal, Elsenbeen el. anden baard Materie.

Liste, f. Fortegnelse, Liste; — civile. aarlige Indfomster, som af Stær

derne tilstaaes Kongehuset.

Listeau el. listel, m. (Arch.) lille Kant, som omgiver en Spgningsfirat el. abstiller Striberne paa en Evile.

Liston, m. (Blas.) small Baand

til Devisen i et Baabenstjold.

Lit, m. Seng med Alt hvab dertil hører; Leie; Sengested; Sengeombæng; Sengeflæber (literie); fig. **E** gater stab; Flodseng, Flodscie; Lag; (Mar.) Bindens Retning; Bind-Die; bois de -, Sengested; tour de -, Sengeow: hang; ciel de -, Sengehimmel; soud de -, Sengebund; - de plume, Opne; un – d'indienne, et Ombæng af Bow ulbētēi; – de camp, – de sangles, brise, Feltseng; Brix; - nuptial, Brubeseng; ensant du second -, Barn af andet Ægtestab; - de parade, Para beseng; un - à la duchesse, en Seng Liseré, m. Snor el. smalt Baand, uben Søiler el. nedhængenbe Gardu

bæng er fafigiort ved Loftet; – de repos, Løibænk: – de jastice, Trone, hvorpaa Kongen tog Plads i Parlamentet; un - de sable, et lag af Sand; garder le -, holde Sengen, ligge spg; être au lit de (la) mort, sur son - de mort, være paa bet Yberste, paa Dødsleiet; mourir au – d'honneur, doe paa Bak pladsen, i sit Kald; saire un -, rede Seng; ils sont – à part, de sove hver for fig; ils ne sont qu'un -, sove sammen; prov. comme on fait son -, on se couche, som man reder, faa ligger man; le - est l'écharpe de la jambe, Sengen er Benets bebfte Lægedom.

Litage, m. en grov Snors Paas syning paa Kanten af Klædelister.

Litanie, f. lang og kjedelig Ops

regning; pl. Litani-

Liteau, m. (Charp.) lille Træftang, som poiler paa en anden, el. unders flytter andre; (Ch.) Ulvens Leie om Dagen; pl. couleurte Striber vaa Kanten at Duge og Servietter.

Litée, f. (Ch.) Samling of flere

Dyr i det samme Leie.

Liter, v. a. nedlægge Fist lagviis; (Manu.) spe en Snor el. grov Traad langs Listen af Klæbe, der stal farves.

Literie, f. Gengeklæder; Alt hvab

ber herer til en Geng.

Litharge, f. Blytalt, Blyoryb.

Lithargé, e, el. lithargyré, e, a. forfalstet ved Tilsætning af Blykalk.

Lithiasis (8 udtales) el. lithiasie, f. (Méd.) Dannelse af Steen i bet mennestelige Legeme; haard Svulft vaa Kanten af Dielaaget. [(nu: urate).

Lithiate, m. (Chi.) steensurt Salt

Lithique, a. (Chi.) acide -, Blæres steensyre (nu: urique).

Lithocolle, f. Steenfit.

Lithographe, m. Lithograph, Artist, som tegner paa Steen.

Lithographie, f. Tegning paa Steen;

Steentryk; Steentrykkeri.

Lithographier, v. a. lithographere, steentryste.

Lithographique, a. lithographist.

Lithologie, f. (H. n.) Stenenes Raturbistorie.

Lithologue, m. Steenkjenber.

Lithomarge, f. (H. n.) Steenmard, Slags Leerart.

taufer el. opløfer Blæresteen; m. steen: opløsende Widdel.

Lithophage, a. (H. n.) steenædende; s. m. Steenæber, Steenanaver, en

Glags Drm (i Stifersteen).

Lithophyte, m. (H. n.) Steenplante el. Plantebyr, som ligner Stene vcb fin Paardhed, og Planterne ved fin Form.

Lithotome, m. (Chir.) Aniv, som

bruges til Steenoperation.

Lithotomie, f. (Chir.) Runst stære el. operere for Steen.

Lithotomiste, m. Steenoperateur.

Lithotriteur, m. (Chir.) Instrument til at knuse Blæresteen; Operateuren.

Lithotritie, f. (Chir.) Runst at knuse Stenen i Blæren.

Lithuanie, f. Lithauen.

Lithuanien, ne, s. og a. Lithauer,

-inde; som er fra Lithauen.

Litière, f.Bærestol; Strøelse; Starn af Silkeorme; être sur la -, (om Beste) være spg, nødsaget til at blive i Stak den; fig. (om Wennester) være senges liggende, fa.; prov. saire - de q. ch., ødsle med Roget, forøde det.

Litigant, e, a. (Jur.) som strider

for Retten el. fører Proces: v.

Litige, m. (Jur.) Strid for Retten, Proces; Trætte; etro en —, være omtviftet.

Litigieux, se, a. som fan omtvistes; som har kyst til at strice el. trættes, stridig, trættekjær.

Litispendance, f. (Jur.) Tib, ba

en Proces spæver for Retten.

Litorne, f. (H. n.) for Kramsfugl med astegraat Poved, Snare-Drossel.

Litote, f. (Rhét.) rhetorist Figur, som bestaaer i at bruge et svagere Udtryk for et stærkere.

Litre, f. sort Stribe, som ved en stor Mands Død anbringes paa en Kirke el. et Kapel med den Afdødes Baaben; m. franst Genhedsmaal (en Rubikdecimeter) for tørre og flydende Varer; omtr. 120 Pagel for flydende Barer, og 👍 Stjæppe for tørre Barer.

Litron, m. ældre fransk Maal for torre Varer, 18 Stappe el. 36 Kubift.

Littéraire, a. literair; henhørende til de stionne Videnstaber; société -; literairt (lærbt) Selskab.

Littérairement, ad. iliterair forstand.

Littéral, e, a. bogstavelig; sens -, bogstavelig Forstand; (Math.) Bogs Lithontriptique, a. (Méd.) som stavregning; le grec -, bet gamle Gren

Ac: fa. cet homme est trop -, benne ! Mand tager Tingene i altfor bogflavelig Forfland; pl. – raux.

Littéralement, ad. bogstaveligen.

Liuéralité, f. Stræben efter at holde Ka til Bogstaven i en Oversattelse.

Littérateur, trice, s. En, som har grundig Kundstab i Literaturen, som er hiemme i samme.

Littérature, f. Literatur, Kundstab i be Kionne Bibenffaber; Indbegrebet af en Nations literaire Strifter.

Littoral, e, a. henhørente til Ky: Merne; (H. n.) poissons - raux, Fiste, som opholde sig langs med Appterne; s. m. Appland.

Liturgie, f. Kirkestiffe; Kirkebonner. Liturgique, a. henhørende til Liturs gien el. til Kirkestiffene, liturgist.

Liturgiste, m. Forfatter af Strifter,

benbørende til Liturgien.

Liure, f. Reed til at fastholde et Læs paa en Arbeidsvogn; (Mar.) Sur= ring; Ancer til at sammenholde Res Ungen (i d. Betydn. isar pl.)

Livarde, f. (Cord.) Reed ombundet

af Sealgarn.

Livide, a. blyfarvet, brun og blaa, forteblaa; gutten.

Lividité, f. Hubens sorteblaa Farve.

Livonie, f. (Géogr.) Liefland.

Livonien, ne, s. Lieflander, -inde. Livraison, f. Udlevering af Barer, ber ere folgte; Befte el. Bind af en Bog.

Livre, m. Beg; un-en seuilles, en Bog i Materie; - blanc, Bog med hvide Blade; - dépareillé, defect Bind af en Bog; -- journal, Dagbog; - de compte, Regnstabsbog; - de mise et de recette, Bog over Udgift og Inds tægt; – de raison, d'extrait, grand -, en Rishmands Povedbog; – mémorial el. brouillard, Kladebog; mettre el. écrire qc. sur un –, indiøre Roget i en Bog; fig. être écrit sur le - rouge, wære ilde anstreven; il n'a jamais mis le nez dans un -, han har albrig læst Roget, han er meget uvidende (pop.); sécher, palir sur les -s, tor: bybe fig for meget i fine Studier, hænge bestandig over Bøgerne; j'y réussirai | ou j'y brûlerai mes -s, jeg vil sætte Alt i Bevægelse for at brive det igjennem; à - oavert, loc. ad. fra Bladet; traduire un auteur à - ouvert, opers sætte en Forfatter strar i bet man læser | Rousseau); inus.

bam forste Gang; à l'ouverture du -, loc. ad. som man aabner Bogen.

Livre, f. Pund; Frank (forben i Stedet for franc, naar derefter fulgie en Brok: trois -s cinq sous; endnu naar der tales om en aarlig Indtægt: il a dix mille-s de rente, han har 10000 Livres i aarlig Rente); vendre, acheter à la -, fisbe pundeviis; il porterait cent -s pesent el. blot cent pesant, han vilde kunne bære huns drede Punds Bægt; prov. saire de cent sous quatre -s, et de quatre -s rien, sorode sin Formue i slet Pandel.

Livrée, f. Liberi; Alle, som bære samme Herres Liberi; Tjenerstabet, alle Lakaier; gens de -, Tjenere i Yiberi; - de la noce, de la mariée, couleurie Baand, som ved et Kandsbybryllup uddeles til de unge Karle og Piger; - de la misère, de la servitude, pdre Tegn paa Elendighed el Trældom; (Ch.) Mærke el. Stribe paa det unge Bildt, som er under et halvt Aar.

Livrer, v. a. levere, udlevere, overs levere; overgive; udsætte for, give til Priis for; v. pr. overgive sig, bengive sig til; betroe sig til; - une bataille, levere et Slag; fig. - bataille (el. combat) pour q., forfegte traftigen Ens Sag; fig. og fa. je vous livre cet homme pieds et poings liés, seg staaer Dem inde for, at denne Mand giør Alt, hvad Deønster; je vous le livre ruiné (marié, mort) dans un an, jeg indes staaer Dem for, at han om et Aar vil være ødelagt (gift, død); – au bras séculier, overgive til den verdslige Arm; fig. og fa. opgive hvad man iffe bryder sig mere om, el. itte længere vil benytte; prov. tel vend qui ne livre pas, mangen En lover ofte at giøre mere end hrad han enten vil el. fan; – a la joie, pengive sig til Glæben; se - a q., betroe fig til En; c'est un homme qui ne se livre pas, bet er en meget forligtig el. tilbageholden Wand; (Ch.) - le cerf aux chiens, hidle Hundene efter Pjorten.

Livresque, a. érudition –, Bogs

lærdom; inus.

Livret, m. lille Bog; Studsmaals bog; (Arith.) lille Multiplicationstabel; (Dor.) lille Bog til Guldpapiir.

Livrier, m. Bogfabrikant (J.-J.

Lixiviation, f. (Chi.) Udvabstning el. Udludning af Afte el. andre Beflandbele, for beraf at ubbrage Saltdelene.

Lixiviel, le, a. (Chi.) ubludet; sel -, Salt, erholdt ved Udludning.

Lobe, m. (An.) Lap el. Flip; Dres flip; (Bot.) bred, fremstaaende Flip paa visje Blade; pl. -s, el. -s séminaux, Frøblade, som udgaae af Frøfornet, faasnart det begynder at spire.

Lodule, m. (An.) lille Lap el. Flip. Local, e, a. henhørende til et Sted el. havende Hensyn til samme; pass fende til Gjenstanden; mémoire -e, Stedhukommelse; couleur -e, Farve, fom gjengiver troligen Stedets el. Gjenstandens Eiendommelighed; pl. - caux.

Local, m. Sted med P. til dets Indretning el. Bestaffenhed; alle et Steds Dele; Locale; pl. – caux.

Localiser, v. a. appasse el. ind:

rette efter et vist Sted.

Localité, f. særegen Egenstab for et vist Steb; et Steds eiendommelige Bestaffenhed, Indretning, cl. særegne Omgivelse (især pl.).

Locataire, m. En, som boer til Leie, Leier; principal -, Hovebleier, som leter et Puus, for igjen at udleie det til Andre.

Locateur, m. En, som udleier; Vært. Locati el. locatis (s ubtales), m. ussel Leiehest el. Hprevogn; fa. p. u.

Locatif, ive, a. bruges fun i llbtr. réparations -ives, Istanbsættelser, som tilkomme Leieren; valeur – ive, en urør: lig Eiendoms Værdi el. netto Inds lægt naar den udleies.

Location, f. Bortleien, Ubleining;

Bortfæstning; Leietagning.

Loch (h udtales iffe), m. (Mar.) zog, triangelformigt Instrument, fastrjort til et Toug, hvorved man kjens ver, hvor hurtigt et Stib løber.

Loche, f. (H. n.) Slags Smers

ing (en Fiff).

Locher, v. n. sidde løs, være nær sed at falde (om Hestesto); fig. il a oujours quelque ser qui loche, ban r altid spgelig, der fattes ham altid Roget; il y a quelque ser qui loche, er er Roget i Beien, Roget, som indrer Sagen i at lyttes.

mers Renselse el. Udismmelse ester Redfomsten (alm. vidanges).

Locomobile, a. som er i Stand til at forandre Plads. loage ng.

Locomobilité, f. Evne til at be-Locomoteur, trice, s. En, som be

virfer Korandring i Plads.

Locomotif, ive, a. som har Henspu til el. pedfommer Forandringen i Steb: bruges især i Udtr. saculté —ive, Evne til ved egen Kraft el. Billie at fors andre Steb; machine -ive, Maftine, som har Kraft til at forandre en Tings Steb gl. sætte samme i Bevægelse.

Locomotion, f. Forandring i Sted, Evnc til at bevæge lig ved egen Kraft.

Locution, f. Talemaade, Udtrot: - basse, last Ubtrpf. sa loudier. Lodier, m. fluffet Gengeteppe (og. Lads (ubt. 10), m. pl. (Féo.)

Ubtr. – et ventes, Afgift, som ved Salg af en Arvelod maa udredes til Gods.

berren.

Los, m. (Mar.) Halvdeel af et Stib, som vender mod Vinten; Pals, Pals barm; lover los —s, stiffe Palsene op; virer de bord – pour –, vende for Vinden; tenir le —, holde Høiden af Binben; - au -, Rorct i læ; - pour -, Roer ombord; aller au -, venir au –, knibe Binden, gaae den saa nær [der Binden. fom muligt.

Lofer, v. n. (Mar.) luve, gane uns Logarithme, m. (Arith.) Yogarithme. Logarithmique. a. (Arith.) som bar

Henspn til Logarithmer; s. f. (Géo.)

logarithmetist frum Linie.

Loge, f. Hytte, lille Kammer; Celle; Loge i et Stuespilhuus; Markedsbod; aabent Galleri i en italienst Bygning: Frimurernes Forfamlingssted; euroe pæist Handelsetablissement i en anden Verdensdeel; (Bot.) Rum, hvori Frugtfjærner indsluttes; la – d'un portier, en Portners Kammer; —s découvertes, aabne Loger uden Loft over; la – d'un acteur, en Stuespillers Paatlædnings. værelse; fig. etre aux premières -s, sidde fordeelagtigen for at see Roget; avoir – à un spectacle, have en abonneret Loge i et Theater; jour de -, Dag, da man har abonneret; la pontificale, Celle, hvorfra Paven uds beler Belfignelse; la - du lion, en &sves Indeluffe i et Menageri; les -a Lochies, f. pl. (Méd.) Fruentims des petites-maisons, Cellerne i en

Dagretifie: la - maçonnique, la - de l francs-maçous, Frimurerlogen.

Logeable, a betvem til at boe i;

bedvella.

Logement, m. Bolig, Bopæl; 20gis, Ovarteer; (Fort.) Forstandsning; befæstet Samlingsplads; – garni, Bos lig, som ubleies meubleret; saire ie -, destemme Soldaternes Ovarterer bos

Borgerne.

Loger, v. n. boe, være i-logis, i Ovarteer; v. a. huse, rumme; inds avartere; v. pr. indlogere sig, lete sig en Bolig; indrette sig en smut og bervem Bolig; bygge fig et Puus; (Mil.) forstandse sig; sætte fig fast, indtage en fast Stilling; (Chir.) blive stodende (om en Augle); – chez ses parents, boe hos fine Forældre; - en garni, boe i et meubleret Potel; fy. -à la belle étoile, boe under aaben Pimmel; fa. il en est –é là, det har han engang sat sig i Hovebet, bet er en Mening, han itte kan lestive sig fra; el. han er i en slem Anibe; nous en sommes -és là, nous voilà bien -és, saavidt ere vi komne, nu kunne vi iste komme længere (formedelst en tilfiebende Hindring); prov. - le diable dans sa bourse, ifte have en Stilling i Lommen.

Logette, f. lille Hytte, lille Loge. Logeur, se, s. Mand el Kone, som ubleier smaa meublerede Bærelser.

Logicien, ne, s. Logiser; En, som abvitler godt sine Tanter, som rais fonnerer godt el. er consequent i fin Tale; forh. Elev, som studerede Logik.

Logique, f. Logit, Tænfelære; sund Tankegang, rigtig Tankefolge; færegen Maabe at tænke el. slutte paa; forh. sverste Stoleclasse, pvori der lærtes Logif; a. logist, overeensstemmende

med fund Tænkning.

Logis, m. Bolig, Puus; Pjem; Giæfigiversteb; corps – de – logis, Povedbygning; etre au -, være hjemme; fa. il n'y a plus personne au -, han er bleven ganste slov; han har tabt fin Samling; maréchal – de – logis, Gergent, som anviser Soldaterne Ovarteer; aller marquer les -, reise foran for at bestille Ovarteer til Solvaterne.

Logistique, f. i llbir. – spécieuse,

Bogstavregning; v.

Logogriphe, m. Slags Gaabe, som | de -, vi ere i Slægt, men langt ube;

bestaner i at oplose et Ord i stere og af bisse at gjætte samme.

Logomachie, f. Droftrid.

Loi, f. Lov; Magt, Billie, Mynbighed; Bub, Fordringer (i d. Betydn. især pl.); (Gr.) Regler; (Mon.) Rynt fod, Rynters lovbestemte Bægt (i d. Betydn. p. u. s. aloi); homme de -, Retslærd, Loviyndig; gens de –, Rets betjente; saire la —, forestrive Love; saire —, giælde for Lov, have Love: fraft; se faire une - de, gisre fig Ros get til Lov, paalægge fig en Forpligtelse; subir, recevoir la – de q., late sig forestrive tov af En; donner, dicter, imposer la –, bybe, befale, forestrive en Lov; être sous les -s d'une semme, flage under et Aruens timmers Perredsmine; les —s de l'hon neur, Ærens Bub; prov. n'avoir ni soi ni –, have hverten Tro el. Love, være uben Religion; ce que je vous dis, c'est la – et les prophètes, hoab jeg siger Dem er uomstsvelig Sandhed; nécessité n'a point de -, Rød bryder alle Love. smitsom.

Lormique, a. (Méd.) Deftagtig, Loimopyre, f. (Méd.) pestagtig Zeber. Loin, ad. langt borte, i lang Afstand, langt, vidt; i lang Tid; aller -, dien -, givre flore Fremstridt; gjøre tytte; svinge sig op; il ne le portera pas—, han briver bet iffe virt: han vil itte længe tunne brive At Svil el. giøre det ustraffet; il n'ira pas -, han giør det itte længe, han bøct inart, eller han vil fnart være ster lagt: pousser – sa haine, drive fit Hab bibt; cela vous menerait trop —, bet vilde blive Dem altfor vidtlestigt; on le mêne—, man fan føre bam hvorhen man vil, giøre med ham brad man vil; prov. pas à pas on va bien -, den, som tiører med Stude, kommer ogiaa frem; il ne voit pas plus que son nez (que le bont de son nez), han seer iste langt ub i Freme tiden, han er uforsigtig; de -. loc. ad. langt borte fra; langt til

bage fra i Tiden; voir do -, see længe

forub hvad der vil stee; voir venir q. de -, giette, hvorhen En vil med

hvad han figer, hvad han sigter til; revenir de -, tomme fig af en farlig

Sygbom; nous sommes parents, mais

ne connaître q. ni de près ni de -, j-ue de 20 pieds, Barelset er 20 fob slet itte kjende Roget til En; prov. a beau mentir qui vient de -, ben kan sagtens lyve, som kommer langt borte fra, man kan ikke gjendrive ham; du plus – qu'il m'en souvienne, saa længe jeg kan hufte; c'est du plus qu'il me souvienne, det er saa kenge fiden, at jeg neppe kan buste det ... au -, loc. ad. i ftor Afftand, langt borte; au plus - que ma vue puisse s'étendre, bet længste mit Dic fan nage; loin à loin, de – à –, de – en –, loc. ad. vidt fra hinanden, efter lange Mellemrum; loin de, pp: langt fra; i Stedet for; prov. - des yeux, - du coeur, prab der er ube af Piespn er snart glemt; - d'être triste, i Stedet for at vare bedrovet; ..., interj. loin d'icil bort perfra!

Loi.

Lointain, e, a. fjern, langt borts liggende; s. m. fjern Afftand, det Fjerne.

Loir, m. (H. n.) Syvsover; it dort comme un -, han sover som en Steen, det er en Sposover.

Loisible, a. tillabt.

Loisir, m. Fritid, Frihed fra Ar: beide, Otium; betvem, beleilig Tid; aux heures de votre -, à votre -, t deres Fritimer, ved Leilighed; je n'ai pas le – d'y penser, jeg har iffe Leiligs hed til at tænke derpaa; ... à -, loc. ad. ved Leilighed, i god Mag; vous ferez cela à -, De fan giøre det efter Deres Leilighed; il s'en repentira à -(il aura tout le - de s'en repentir), ban vil not komme til at angre det, ban vil faae Tid not til at fortryde det.

Lok, m. (Méd.) Slags Latværge,

[. looch. Lænderne. Lombaire, a. (An.) henhørende til Lombard, m. Assistentshuus; Lonzobarder; Kombarder; Tilhænger af Bibelinerne.

Lombes, m. pl. (An.) kander.

Lomboyer, v. a. (Sal.) giøre Sal-

tet toffere.

Lombrical, e, a. (An.) i Uhtr. muscles - caux, ormbannede Mustler, som bevæge Fingre el. Tæer.

Londres, m. pl. London.

Londrin, m. tyndt Tsi, som ligner ingelst Klæde (bet i London forfær: rigede).

Long, ue, a. lang; langvarig; fig. jedsommelig; langsom; la chambre est | bort (om Bildt).

langt; lunette de —ue vue, Kiffert; voyage de - cours, en lang Sereise; le temps est – à qui attend, Tiben er lang for den, som maa vente; il est – à tout ce qu'il sait, han er secn i al fin Gjerning; fig. og fa. vousnous donnez le carème bien – , De lader os vente længe; c'est un pain bien—, bet er et Arbeide, som man iffe vil tjene meget ved; il no la fera pas —ue, han giør det iffe længe, ban lever iffelænge; il a les bras-s, les mains—ues, hans Wagt stræfter sig langt; avoir les dents -ues, bien -ues, være meget hungrig; m. kængde; six aunes de –, 6 Alen t kængde; prendre le plus –, gaae den længste Vei; styde Peer Gantes Giens vei; s'étendre de son -, lægge sig el falde saa lang man er; ... ad. vidt løftigt; il nous en a dit -, bien -, han har fortalt of vidt og bredt derom; en savoir (bien) –, være durchdreven, fissig, saa at han iffe let overrastes; ... de -, en -, loc. ad. paa langs; t Langdrag; fa. tirer de –, løbe fin Bei (v.); træffe i Langdrag; en - et en large, paa langs og paa tvers: til alle Sider; de —ue main, i lang Tid; ... au -, toul au -, loc. ad. vidts løftigen, udførligen; il a traité cela bien au –, han har behandlet bette meget vidtlöstigen; ... à la -ue, loc. ad. i Længben, med Tiden; ... le-, tout le -, tout du -, au - de, loc. pp. lange med; aller le - (au -) du bois, gaae langs med Stoven; tout le de la semaine, bele Ugen igjennem; tout le 🗕 (du 🗕) de l'année, hele Aaret igjens nem; fig. og fa. il en a eu tout du – de l'aune, han var bleven tagen ilde med; haardt behandlet, mishandlet.

Longanime, a. langmodig.

Longanimité, f. Langmodighed (iser

om Gut); Taalmodiabed.

Longe, f. (Man.) Grimerem, Line; (Cuis.) Aprestyffe; - de veau, Kalve nyresteg; fig. og fa. marcher sur (dans) sa -, blive forvirret, tabe Traas den i fin Tale; forplumre fig i fine Forholdsregler.

Longer, v. a. gage langs med; frætte sig langs med, løbe langs med (om Zing); (Ch.) - le chemin, lebe hurtigt

Longévité, f. langt 8tv. lang 8tvs. smaale Lanaber. variaber.

Longimétrie, s. (Géo.) Kunft at Longin (saint), m. langfomt Mens neste, Roler; fa.

Longitude, f. (Géo. og Astr.) geo: graphist el. astronomist Længbe.

Longitudinal, e, a. som gaaer efter Kængden; pl. –naux.

Longitudinalement, ad. med kangs den, paa langs.

Long-jointé, e, a. (Man.) som har for langt Fodstytte nebenfor Koben.

Long-pan, m. (Maç.) den langste Sive af et Tag, som har omtrent bet Ophbelts af dets Brede.

Longrine, f. Bjælke, som sammens

bolder en Ræsse af Pale.

Long-temps, ad. længe, lang Tid. Longue, f. lang Stavelse; fig. og fa. observer les -s et les brèves, være fulb af Ceremonier; være meget fors figtig el. notagtig; il en sait les -s et les brèves, han kjender Alt til Bunkt og Prikke; à la -, ad. s. long; kangden, med Tiben; tout s'use à la -, Alt opslives i Længden.

Longuement, ad. lange; vidilsf:

tigen; vivre -, leve længe.

Longuet, te, a. langagtig, lift lang; fa.; m. lille aflangt Pammersern.

Longueur, f. Længde; Langvarigs heb; Langsombed i Gjerning; Langtruffenhed; je suis ennuyé de ses -s, jeg er kjed af hans Geendrægtighed; il y a des -s dans cet ouvrage, bet et altfor stor Bidtløftighed el. Fyldekalk i dette Arbeide; en -, loc. ad. paa langs; t Yangdrag; trainer une affaire en -, træffe en Sag længe ud.

Looch (ubt. lok og ffrives af Rogle

faaledes), m. (Méd.) s. lok.

Lopin, m. Styffe af spiselige Ting, Bid, Mundfuld, pop.; Deel at Noget, som af en Arv; p. u.

Loquace (udt. locouace), a. fnats

10m; p. u.

Loquacité (ubt. locouacité), f. Snat. sombed.

Loque, f. Pfalt; Stump; fa. (Anc.) spartanst Kohorte paa 115 Mand.

Loquèle, f. Lethed til at tale om Hverbagsgienstande; sædvanlige Ubtryl; fa.

-, tage Klinken fra; couteau à -, sætte i Lotteriet; c'est un terne à la -,

Rniv, som suttes ved at trætte en Fjær tilbage.

Loqueteau, m. lille Klinke paa bet

Overste af et Binduesstot.

Loquette, f. lille Stoffe (pop.); en Toie Kartet Uld. titel.

Lord, m. Perre, en engelst Bæters Lorgner, v. a. stotte til En; figge paa En med et Dieglas; fa. have Roget i Kifferten; sig. og fa. – une maison, have Die paa et Duus for at tisbe bet; — une fille, have et gott Die til en Pige. fa. p. u.

Lorgnerie, f. Kiffen paa Roget; Lorgnette, f. Dieglas (monocle); Romediekistert; éventail à -, Bifte, poori

er indfattet et Dieglas.

Lorgneur, se, . En, som Rager efter Roget; En, som lorgnerer; fa.

Lorgnon, m. entelt Dieglae, fom man pleier at bære om Palsen i et Baand.

Loriot, m. (H. n.) Svenste, svenst Zrist; (boul.) Bagersar.

Lormerie, f. Ragelsmedarbeite; Ragelsmedvare.

Lormier, m. Nagelsmeb.

Lorrain, e, . Beboer af Lothringen.

Lorraine, f. Yothringen.

Lors, ad. da, paa den Tid; bruges nu kun i Udtr. pour -, paa ben Tid; dès –, fra den Tid af; – de, loc. pp. i bet Dieblik, paa ben Tid; - de son avenement, paa den Tid da han kom til Regjeringen el. besteg Tronen.

Lorsque, conj. da, naar; unbertiden stilles lors fra que: lors même qu'il le voudrait, selv ba naar han vilde det; lorsque bruges for at be tegne Leiligheden, ved hvilken Roget steer; quand bruges berimod for at betegne en Tidsomstændighed.

Losange, f. Klirkant med to spick og to stumpe Binkler; Landinaalerne bruge d. Ord som m. (Géo. almin

beligere: rhombe).

Losangé, e, a. (Blas.) rubret.

Lot, m. Arvelod, Andeel; Lod i Lotteriet; fig. Stjæbne; le gros -, ben store Lob; travailler est le - des mortels, at arbeide er de Dødeliges Lob el. Bestemmelse.

Lote cl. lotte (Ac.), f. (H. n.) Aales

frabbe (ogs. barbote).

Loterie, f. Lotteri; fig. og fa. ufittert, Loquet, m. Dørklinke; hausser le voveligt Foretagende; mettre à la -, det er en Kordeel, som ene afhænger

af Dændelsen.

Loti, e, p. som har faaet sin Ans beel; iron. le voilà bien -, han er vel taren, han har faaet et godt Styffe (om En, som har gjort et flet Giftermaal); fa.

Lotier, m. (Bot.) Steenfløver. Lotion, f. (Chi.) Ubvabstning; (Méd.) Afvadsining, Bad; Vadstevand.

Lotir, v. a. dele i Lodder, stifte; udlodde; (Minér.) - une mine, tage

en Prove af Erts.

Lotissage, m. Provetagen af Erts. Lotissement, m. Udlodning of Va-Rodder. rer; p. u.

Lotisseur, m. En, som intdeler i Loto, m. Lotterispil (et Glags Familicspil); - -dauphin, Slags mere compliceret Lotterispil.

Lotte, f. s. lote.

Lotus el. lotos (s udiales), m. (Bot.) Loiusplante; prov. manger du -, gleinmesitzadreland. Ljund, gotartet.

Louable, a. roesværdig; (Méd.) Louablement, ad. roesværdigen.

Louage, m. Leie; domestique de -, Leietsener; cheval de -, Leicheft.

Louange, f. Roes, Loviale.

Louanger, v. a. rose med Overs brivelse (i flet Forstand og plais.); v. pr. holde Lovialer over hinanden; pop.

Louangeur, se, s. En, søm roser ifiæng el. som roser Alt løst og sast; a. rosende med Overdrivelse, lovtalerst.

Louche, f. Potagestee; m. Tve-

tydighed, Utydelighed.

Louche, a. steelsiet; stelende; fig. ugjennemfigtig, uklar; plumret; utydelig, dunkel, tvetydig; vin -, uklar, plumret Bün; expression -, dunkelt, tvetydiat Udtryk.

Loucher, v. n. stele, være steelsiet.

Loucherie, f. Steelsicthed.

Louchet, m. Slags Spade.

Louchette, f. Slags Klap el. Brille

til at forebygge Steelsiethed.

Louer, v. a. leie, udleie, bortleie; tage til Leie; v. a. og n. rose, prise; v. pr. leie fig ud, leics; rose fig selv; - q, en sace, rose En lige i Dinene; se-de q., rose sig af En, være tilfreds med En; je me loue de ce med Birkningen af bette Lægemiddel; Dieu soit -é! Gub stee Tat! prov. qui se loue s'emboue, Selvroes stinter. | Optrafter i Epil; pl. des loups-cerviers.

Loueur, se, s. Ubleier, Udleierste (ifar om dem, dex udleie Bogne, Pefte, Stole o. desl.); — de cabriolets, En, som ubleier Kabrioletter; —se de chai ses, en Stolcudleierste;...En, som roser i Flæng (i d. Betydn. hellere: [Handelsstib. louangeur).

Lougre, m. (Mar.) Lugger, Slags Louis, m. Ludvig; Louisd'or (nu blot: louis, men forben louis d'or, da man vafaa havde louis d'argent).

Loup, n. Ulv; sort Floiels Maste; (Chir.) fræftagtig Bplo paa Benet; (Libr.) Pafftof; (Pe.) Ravn paa flere Slage Fistegarn; (Astr.) spoligt Stjer. nevillede; (Mar.) - de mer, Ult, en Sømand, som ideligt flatter om paa Pavet; un saut de -, en Grav ved Enden af en Allee, som iffe betager, Udsigten og som er saa bred, at en Ulv iffe kan springe over den; fig. og fa. il sait un froid de -, bet ex en Hundefulde; avoir un faim de -, bave en færf Hunger; marcher a pas de -, snige sig ganste sagte; avoir vu le –, være erfaren, have seet fig om i Berden; være hæs (i d. Betydn. ogf. avoir crié au -); il est décrié comme le - blanc, han staaer i slet Rygte; il est connu comme le gris, el. comme le - hlanc, være fjendt overalt; on le regarde comme un – gris, Endper styer ham, man seer ham iffe gjerne; prov.quand on parle du -, on en voit la queue, naar man taler om Fanden, er han nærmen; il faut hurler avec les –s, man maa tude med de Ulve, man er iblandt; it tient le – par les oreilles, han befinder sig i en stem Etilling, han veed hverken ub el. ind; le - mourra dans sa peau, en Ondstabsfuld bliver sielden bedre: ies -s ne se mangent pas les uns les autres, den ene Ravn hugger iste Dinene ub paa ben anden; mettre q. à la gucule du -, udiatte En for Fare; donner la brebis à garder au -, sætte Ræven til at vogte Gjæs; enfermer le - dans la bergerie, luffe Ulven ind i Faarestien; luste et Saar før bet er Tid; brebis comptées, le - les mange, ben storste Forsigtigbed remède, jeg er meget vel fornoiet siffrer ifte altid mod Bedrag; entre chien et -, i Aftenstumringen.

Loup-cervier, m. (H. n.) You; fig.

Svulft el. Byld med Pud over; Knast paa et Træ; ureen el. ufuldfommen Wbelfteen; Forfterrels scoglas; renset Jernmasse bestemt til at smedes; pl. Styffer el. Stumper af gamle Ovne, pvori man har smel-Anaste. tet Guld el. Sølv.

Loupeux, se, a. Inortet, fuld af · Loup-garou, m. Barulv, Slags Troldmand, som troedes at kunne omstabe sig til en Ulv; sig. og sa. vrantent uomgængeligt Menneste; pl. des loups-garous.

Loup-marin, m. (H. n.) Steenbider, Sould (en Fift); pl. loups-marins.

Lourd, e. a. tung; fig. Nobset, plump; ubehændig, tølperagtig; tungnem; bespærlig; meget bekostelig; un sardeau -, en tung, svær Bprbc; saire une -o chute, falde tungt, med hele Leges mets Bagt; une – desogne, une –e tache, et svært, vanskeligt Arbeibe, en sver Opgave; nous avons un ménage hien -, vor Puusholdning koster os mange Penge; une - saute, en grov Feil; un esprit -, et tungnemt Hoved, fom har ondt ved at tatte.

Lourdaud, e, s. plumpt, ubehæns digt Menneste; Tolper; klodset Fruen-

timmer, fa-

Lourdauderie, f. plump Ubehæn-

dighed, Eslperagtighed.

Lourdement, ad. tungt; fig. flods set; plumpt; groveligen, tølperagtigen.

Lourderie, f. grov Feil imod sund Sands, mod Artighed og Sømmelighed.

Lourdeur, f. Tunghed (p. u.); især 18g. Plumphed (bruges mere i de stjønne Kunster end i Literaturen).

Lourdier, m. Slags Madras. Lourdise, f. s. lourderie; v.

Loure, f. (Mus.) Sæffepibe(v.); en langsom, alvorlig Dands; Melodi til samme.

Lourer, v. a. og v. n. (Mus.) støfe (om Roder); efterligne Sæffepibens Tone paa et andet Instrument; v. p. u.

Loustic, m. lystig Soldat i en Cas sernc; lystig Svend i et Værksted.

Loutre, f. (H. n.) Fistobber. [haar. Loutre, m. Hat el. Muffe af Odder: Louve, f. Ulvinde; liderligt, udsvævende Fruentimmer; Jernstang, hvormed Stene løftes op; (Mar.) Tønde uben Bund, som sættes over Stibslugen, og boorigiennem kist bringes neb i Rummet. bed, loft Forebrag.

Louver, v. a. (Maç.) gisre et Pui i en Steen, og beri anbringe en Zeruflang for at loste Stenen op. [(om Heste).

Louvet, te, a. graa som en Ulv Louveteau, m. Ulveunge. [unger. Louveter, v. n. taste (el. søde) Ulves Louveterie, f. Alt hvad der bruges til Ulvefangst; Steb, hvor samme giemmes.

Louvetier, f. forhen Jægermester ved Ulvejagt; nu: Goddeier, som

driver Ulvejagt.

Louviers, m. Rlade, som forfærdiges

i Louviers.

Louvoyer, v. n. (Mar.) trydie, boute, lavere; fig. gaae snildt tilværts.

Louvre, m. Ravn paa et kongeligt Palads i Paris; kg. flor og prægtig Bygning.

Loxodromie, f. (Mar.) et Sfibs stiæve Løb mellem Povedstregerne paa Compasset; den frumme Linie, som bet i et saadant Løb bestriver.

Loxodromique, a. (Mar.) henhs. rende til et Stibs stæve el. afvis

gende Løb.

Loyal, e, a. gegte, uforfalstet (p. u. i b. Betydn.); fig. redelig, aaben og ærlig, trofast, retstaffen; un homme -, en ærlig og oprigtig Mand; marchandise bonne et -e, god og fors svarlig Bare; - et marchand, som er god og forsvarlig Handelsvare; (Man.) cheval -, en vel afrettet Pest; pl m. – yaux.

Loyalement, ad. paa en ærlig og oprigtig Maade; med Erofattheb.

Loyauté, f. Trostab, oprigtig LErs

lighed, Redelighed.

Loyer, m. Huusleie; Lon (i b. Beipon. p.u. nu: gages for Tjenestefolt, og salaire for Haandværkere); Belonning (i d. Betydn. fun i sing. og poé.)

Lubie, f. naragtigt Indfald; fa. Lubricité, f. Geilhed, Ublufærdighed. Lubrifier, v. a. (Did.) overtræfte med Sliim, giøre slibrig.

Lubrique, a. geil; utydft, vellystig. Lubriquement, ad. paa en vellpstig og usømmelig Maade.

Lucarne, f. Tagvindue. Lucide, a. lps (p. u.); fig. tybelig.

flar; il a des intervalles -s, han har un: dertiden lyfe Dieblitke (om en Banvittig).

Lucidité, f. bruges dun fg.: Klar-

Lucifer, a. Morgenfijerne, Pespes s; Visrteis Aand; Diævelen.

Lucimètre, m. (Phys.) Epsmaaler, ifirument til at maale Graberne i Lyfet. Lucratif, ive, a. indutingende, fors

elagtig.

Lucrativement, ad. paa en forbeel

tig el. indbringende Maabe.

Lucratoire, a. (Dr.) som sorffasser Gevinst el. Fordeel.

Lucre, m. Gevinst, Binding, Fordeel. Luctueux, se, a. (Méd.) flagende, sende (om Aandedrættet).

Lucabrateur, m. En, som oposster c Nætter til literairt Arbeide el. denstabelige Granffninger.

Lucubration, f. élucubration.

Luette, f. Drøvelen, Slags Kjøb-

p foran i Struben.

Lueur, f. svagt Stin, svagt Lps; fig. limi, frag Urfigi; une – d'espérance, Wling of Paab. gende. Lugubre, a. sørgelig, pnfelig, flas Lugubrement, ad. paa en sørgelig 'aade.

Lui, pr. pers. conj. (foran et Berb. efter et Imperativ) ham, hende; . pers. disj. han; naar ber tales n Ting, bruges en i Stedet for de i, og y i Stedet for à lui; men er andre Præp., som ester avec el. res, bruges lai ogiaa om Ting: torrent entraîne avec in tout ce i'il rencontre, denne Strøm river ed sig Alt hvad den møder. uges om en bestemt Person; soi rimod om en ubestemt; cet homme : prend pas garde à lui, bette Men: ste tager sig iste i Agt; il saut que acun prenne garde à soi, Enhver aa tage fig i Agt.

Luire, v. n. (bruges iffe i le pas. dés. i'imparf.du subj.)lyfe, ffinne; gkimre, inte, funtle, tinbrc; fig. un rayon d'esrance nous luit, en Straale af Paab smiler of; prov. le soleil luit pour ut le monde, der gives Fordele, som ue ere berettigede til at nybe.

Luisant, e, a. stinnende, glindsende, imrende, funklende; s. m. det Skinnde, Glands; s. f. (Astr.) den flas fte el. meest stinnende Stjerne i et tjernebillede. Teftifler. Luites, f. pl. (Ch.) Bildsvinets Lumachelle (ogf. lumaquelle), f.

Levninger of Condplier (lades ogfaa: marbre conchite).

Lumb (b ubtales), m. (H. n.) Lom, en Fugl i det nordlige Ocean ved Grous land el. Spitsbergen.

Lumbago, m. (Méd.) Fortstelse el Gigt i kanderne (ogs. kombago el.

lombagie).

Lumière, f. Lys; tændt Lys; fig. Lly; Indfigt; Kundstab; Oplyening; Offentlighed; (Méc.) Fænghul paa et Geværløb el. en Kanon; Lybaabning paa en Orgels pibe; (Mar.) - de la pompe, Pompes gab, Hul i en Pompe, hvorigiennem Bandet løber; apporter de la (el. une) -, bringe Lys, et tændt Lys; voir la - du jour (el. bl. la —, see Dagens Lys, fomme til Berben, føbes; il a perdu la -, han har tabt Synet, han er bleven blind; fig. mettre une vérité en -, godtgjøre en Sandhed og udbrede den; mettre un livre en –, dringe en Sog for Dagen, udgive den (p. sc.); il jouit encore de la -, han lever endau; je n'ai aucune – sur cette affaire, seg bar intet Lys i benne Sag: mettre (ci. cacher) la – sous le boisseau, sætte sit Lys under en Skæppe, neds grave sit Pund, itte benytte den For-. stand, Gud har givet En; je compte sur vos –s, jeg stoler paa Deres Ind. figter; ce peintre entend bien les -s, benne Maler forstaaer sig godt **paa** Birkningen af Lys og Skygge.

Lumignon, m. Epstande; Stumpeps. Luminaire, m. lpfende Pimmellegeme; Kirkelys, især Lys tit Begravelse; plais. Synet; il a usé son à sorce de lire, pan par ødelagt pt Syn ved at læse for meget.

Lumineusement, ad. paa en flat,

lysende Maade.

Lumineux, se, a. lysende; fig. flar; glimrende; esprit –, lyft Poved; des traits -, glimrende Punkter.

Lunaire, a. henhørende til Maanen el. vedtommende samme; annés –, Maaneaar; cadran -, Maaneuhr; 8. 7. (Bot.) Sølvurt, Potentil; (An.) ans

det Becn i Haandledet. Lunaison, f. Tiden, som forløber mellem wende paa hinanden følgende Nymaaner. [spg, underlig, naragtig.

Lunatique, a. maanesyg; fg. lunes Lundi, m. Mandag; - gras, gaftes 1. n.) Slags Marmor, hvori sindes lavnsmandag; - saint, Mandagen i

i ben kille Uge; pop. saire le -, holbe ban bar ille bei rigtige Die for Sa

fri Manbag.

Lune, f. Maane; combien avonsnous de la -, à quel quantième de la – sommes-nous? hvad for en Maane bave vi? la – est dans son plein, c'est pleine -, det er fuld Maane; c'est aujourd'hui nouvelle -, det er ibag ny Maane; vieille –, aftagende Maane; la – est en décours, dans son décours, Maanen er i Aftagende; l'Age de la -, Tiben, som er forløben Moen ny Maane; il sait un beau clair de -, det er et smust Maaneskin; coucher à l'enseigne de la -, sobe under den frie Pimmel; la – rousse, Aprils Maane; la - de miel, Hvedebrødsbages ne; un visage de pleine -, et rundt og fplbigt Anfigt; fig. il a (il est sujet à) des -s, han er lunefuld; il tient de la dan er sværmeriff, fantaftiff; elle vient de .la –, hun har besynberlige Indsald; il a la - (un quartier de -) dans la tete, han er itte rigtig ved alle Fem; prendre q. dans sa bonne -, træffe En, naar han er i sit gode Lune; prov. saire un trou à la -, isbe bort uben at betale fine Creditorer; vouloir prendre la - avec les dents, for: søge paa at giøre hvad der er umus ligt; aboyer à la -, strige mod En, som man alligevel intet Ondt kan tils tote; (Man.) ce cheval est sujet à la —, benne Pest har af og til et bunkelt Syn: (Chi. anc.) - cornée, Pornfold.

Lunette, f. Dieglas, Kistert; - convexe, ct howivet Glas, et Forstørrels sesglas; – à puce, Forstørrelsesglas til smaa Genstande; - concave, Formindstelsesglas; - d'approche, - de iongue vue el. – à longue vue, el. blot lunette, Kiffert; - achromatique, Riffert, hvorigjennem Gjenstandene sees trie for fremmede Farver; — aclini que, ny Slags Theaterkiffert; (Arch.) lille Aabning i en Howlving; smaa Aabninger paa et Spiir; Aabning paa et Privet; (Horl.) Randen i en Uhrkabse, bvori Glasset indsattes; (Cuis.) Brystbeen paa Jugle; (Tann.) Strabe: jern hos Garvere; (Fort.) lille Ravelin (lille demi-lune); (Jeu mettre dans la -, sætte en Dam mellem tvende af sin Modstanders; ... pl. Briller; fig. og fa. il n'a pas de bonnes-s, il a mis ses -s de travers, ses -s sont troubles, han har itte bet rigtige Die for Sagen; chacun voit avec ses—s, à travers ses—, Enhver seer Sagen paa sin Maade; chaussez vos—s, lut De res Dine op, see rigtigt til; donner des—s à q. (iron.) betage en Udsigten; (Man.) Styflapper for en Pestes Dine; (Forg.) serrer un cheval à—s, bestage en Pest med halve Stoe.

Lunetter, v. a. bruge Briller. Lunettier, m. Brillemager.

Luni-solaire, a. (Astr.) dannet ved Beregning af Maanens Omdreining og Solens apparente Bevægelse; année luni-solaire, et Tidsrum af 532 Nar; pl. luni-solaires.

Luniste, s. En, som troer paa Mac nens Indvirkning. [mig Figur.

Lunule, f. (Géo.) en balvmaancfor Lupercales, f pl. (Anc.) aarlige Feste til Vere for Pan, til hvem der offredes en Ulv.

Lupin, m. (Bot.) Lupin, Ulvebønne. Luron, m. lystigt Menneste; en haandfast og bestemt Mand; sa.

Luronne, f. et ftort og raft Fruentimmer af et muntert og frit Bæfen; fa.

Lustral, e, a. (Ant.) kun i Udtr. jour -, Dag hos Romerne, da de ny fødte Børn optaldtes og udstode deres Renselse; eau -e, Renselsesvand, som brugtes af de hedenste Præster.

Lustration, f. (Ant.) en vanhelliget Tings Renfelse; etnpfødtBarnsBestantning med Renselsesvandet (eau lustrale).

Lustre. m.Glands; Glandsvand; fig. Pragt, Herlighed, Anseelse (i disse Betydnuben pl.); Lysetrone; (Anc.) Tidsrum af Mar; romerst Renselsessest, forbundet med Offer, som indtras hvert Ste Aar; servir de – à, tjene til at give Glands cl. sorhøie Anseelse. [træfte med Glands.

Lustrer, v. a. give Glands, over Lustreur, m. En, som sætter Glands

paa Tøi, Patte o. desl.

Lustreux, se, a. stærkt glindsende. Lustrine, f. Lystring (Slags Silketvi). Lustroir, m. Polereredskab, hvormed

Pletter tages of Speilglas.

Lustucru, m. en ondstadsstuld Dreng; et stjelmst, men ondstadsstuldt Menneste (ogs. lustricu); pop.

Lut (t ubtales), m. Slags Kit. Lutation, f. Tilklining, Tilkitning. Luter, v. a. tilkitte, kline. [instrument. Luth (t ubtales), m. Lut, StrengeLuthéranisme, m. Euthers Lære. Luthérien, ne, a. overcenssiemmente

ned Lutherskære, lutherst; .. Lutheraner. Luthier, ... Luthmager; Forsær:

iger af Strengeinstrumenter.

Lutin, m. Risse, Spogesse; sig. og a. muntert, lystigt Mennesse; stjelmst 1. balstyrigt Barn; il ne dort pas dus qu'un –, han er altid paa Færde; 1 sait le –, han er reent balstyrig.

Lutin, e, a. opvakt, lystig, kaab, vergiven. Lv. n. stoie, pusle, spage.

Lutiner, v. a. plage, toæle, ængste; Lutrin, m. Chorpult, Syngepult;

Thorsangerne.

Lutte, f. Bryben, Kæmpen; Tvist, Strid, Krig; de bonne –, i ærlig Kamp, uben Svig; emporter qc. de haute –, brive Noget igjennem med Magt.

Lutter, v. n. brydes; stride, sæmpe; fig. – contre la destinée, sæmpe mod

Sticknen.

Lutteur, m. Bryder; Kæmper; brusges af Rogle ogs. som f. (lutteuse).

Luxation, f. (Chir.) Forvridning af Been.

Luxe, m Overbaabigheb, Jppigheb, Luxus; Overflødigheb; Prodelse, Pragt; étaler, déployer un grand –, udsolde en stor Overbaadighed.

Luxer, v. a. (Chir.) forvribe; v. pr. gaae ud af Led (om Been). [fuld.

Luxueux, se, a. overbaadig; pragts

Luxure, f. Utugt, Utydstyled.

Luxuriance, f. (Jard.) pppigtStub; altfor ftor Frodighed.

Luxuriant, e, a. (Jard.) som styder

altfor pppigt frem; altfor frodig.

Luxurier, v. a. styde pppigt frem; p.u. Luxurieusement, ad. paa en utydst el. losagtig Maade. [losagtig. Luxurieux, se, a. utydst, utugtig,

Luzerne, f. (Bot.) Foderflover.

Luzernière, f. Kløvermark.

Ly, m. chinesist Miil (44 danst Miil). Lycanthrope, m. (Méd.)Assindig, som enten er bidt af en Ulv, el. bilder sig ind at være en Ulv.

Lycanthropie, f. (Méd.) Affindighed, som pitrer sig i Efterligning af Ulvens Sfrig, fordi den Spge bisder sig ind, at han er forvandlet til en Ulv el. til et andet vildt Opr.

Lycée, m. Lycceum, græft Gymnassum el. offentligt Sted for Legemss velser; Aristoteles's Stole; videnstas

beligt Institut eller Unbervisningsanstalt. [meel (Sæbstevet af Planten).

Lycopode, m. (Bot.) Ulvefob, Here-Lymphatique, a. (Méd.) lymphatist; vaisseaux –s, Bæhstefarrene i Legemet.

Lymphe, f. (Méd.) vandagtig klæbrig Bæbste i det mennestelige Legeme; (Bot.) Plantevæbste.

Lynx, m. Los; fa. avoir des yeur de -, see som en Los, have et meget

starpt Spn.

Lyre, f. Lyre (et Strengeinstrument); fig. Digtergave, poetist Talent; lyrist Poesse; les mattres de la —, store Digterc; (Astr.) et nordligt Stjernebillede. [ter; lyrist Poesse.

Lyrique, a. lyrist; s. m. lyrist Digs Lysimachie, f. (Bot.) Fredlos, Slags Bandplante (ogs. souci d'eau).

Lythrode, f. (H. n.) rød Fedtsteen.

M.

Ma, a. poss. f. ming f. mon. Mac-adam, m. Slags haard Steen-

vei, opfunden af Mac-Adam.

Mac-ademiser, v. a. anlægge en SteenveiefterMac-Adam. [division); v.

Macaf, m. (Impr.) Skilletegn (trait de Macaque, m. Slags fladhoved og flumphalet Abe.

Macaron, m. Mafron; fg. og fa. mettre du sucre sur du –, forsøde Ens Lyst, overbrive en Fornsielse.

Macaronée, f. Bers i Kræmmers latin, macaronist Bers (opfplot af fremmede Ord med latinste Endelser).

Macaroni, m. Macaroni, italienste Rudler.

Macaronique, a. macaronist, blanbet med Ord af Hverdagssproget, som man har givet latinste Endelser (om et Slags burlest, latinst Poesie).

Macaronisme, m. macaronist Poesse. Macédoine, f. Blanding af for stjellige Kistkenurter, Rustumsnust; literairt Potpourri el. blandet Samling; Ravn paa et Kortspil sammensat af stere Slags Spil; (Géogr.) Nacedonien.

Macédonien, ne, s. og a. Induas

ner i Macedonien; macedonist.

Macération, f. (Chi.) Ublisbning; Kisbets Spægelse med Faste el. Penitents.

Macérer, v. a. (Chi.) udbløde, uds

træfte Safter ved Paagydning af et koldt Fluidum; sig. spæge; v. pr. spæge sit Rjød, undertaste sig Faste el. Penitents.

Machabées (ch ubt. k), m. pl. Maccabæerne; Maccabæernes Beger.

Mache, f. (Bot.) lille Baldrian;

pop. Fraadseri.

Machecoulis el. machieoulis, m. (Fort.) Aabning paa det sverste Bryst værn af gamle Fæstningsværter, hvorsigsennem Stene v. dest. nedtastedes paa de Stormende; den sverste Gang omstring saabanne Fæstningsværter.

Mache-dru, m. (pop.) for Fraab-

fer; pl. des mache-dru.

Macheser (rubtales), m. Hammers

Miel, Smedegruus.

Machelière, a. dent -, Kindfand; ogs.s.f. les -s, Kindtænderne(molaires).

Machemoure, f. (Mar.) Smuler af Stibstvebat.

Macher, v. a. ipgge; fa. – de haut, spise uben at have Appetit; – à vide, see Andre spise uden selv at sunne nyde Roget; sig. nære tomme Forhaabninger; sig. og fa. – à q. sa desogne, tilberede Arbeidet for En, saa at det ingen Umage soster ham; il saut mi – tous ses morceaux, il saut tout lui –, man maa forslare ham det Allermindse; je ne le lui ai point –é, seg har Intet stjust for ham, seg har sagt ham Alt reent ud.

Macheur, se, s. En, som tygger; En, som spiser graadigt (pop.); – de

tabae, En, som straaer.

Machiavélique, a. overeensstems mende med Rachiavels politiste Reninger; sig. falst, forræberst, ræntefuld.

Machiavéliser, v. n. handle efter Machiavels Grundsætninger, handle rænkefuldt.

Machiavélisme, m. Machiavels politiste Spstem; Grundsætninger el. Panblinger i Machiavels Aand; fig. træbste, rænkefulde Panblinger.

Machiaveliste, s. Tilhanger of Mas

diavels Lare.

Machicatofre, m. Tobak el. anden Ting, som man tygger paa uben at

Machicot, m. Kirkefanger bos Catholikerne (især i Notre-Dame Kirken

i Paris), v.; set Sanger.

Machicoter, v. a. spnge slet; v. inus. Machicoulis, s. machecoulis.

Machinel, e, a. mastinmæssig, me tanist; pl. m. – naux.

Machinalement, ad, mastinmassigen. Machinateur, m. Opspinder af et Complot; Rantesmed, Intrigant.

Machination, f. Opfpind, liftigt, rankcfuldt Anflag; Sammenrottelfe

for at Nabe el. styrte En.

Machine, f. Wastine, sammensat Achflab, prorred loget brives el. sættes i Bevægelse; Maskineriet ved et Theater; ftort Kunkværk; Anbringelse af Lys og Forbeling af Gjenstandene i et Maleri; *fig.* aanblost Menneste uben Energi; Intrigue, Paafund, Lift, Runfigred; - électrique, Electriseer: mastine; - pneumatique, Enstpompe; – à vapeur, Dampmassine; la – ronde, Jordfloden; fig. og fa. cela sent la -, denne Theatercffect er iste naturlig; le dénouement de cette pièce arrive comme une—, Oplosningen af bette Styffe ubledes iffe af selve Pandin gen, den kommer altfor brat; il a remué toules sortes de –8, han har fat alle Drivefjedre i Bevægelse; c'est une pure –, dette Menneste er en reen Mastine; (Point.) ce peintre entend bien la -, benne Maler forflager sig godt paa kps og Stygge; (Mar.) – à måter, Mastefran.

Machiner, v. a. pouse paa Onbt, opspinde Ondt, udruge Planer (ourdir); (Cordon.) glatte Sommen paa Sto, bælen. (Wastinvæsen.

Machinisme, m. Brug af Rastiner, Machiniste, m. Wastinmager, Ras

Rinmefler.

Machinoir, m. (Cordon.) Rebstab til at glatte Sømmen paa Stehalen.

Machoire, f. Kindbeen; fa. Dums rian, Tolper; c'est une vrais —, bet cr en ægte Klodrian; avoir la — pesante, være dum og tolperagtig; (Arm.) Hanestrue paa en Geværlaad; pl. (Méc.) Kjæberne paa en Struckof.

Machonner, v a. tygge med Bessværlighed el. stiødesløst; fig. ne saire que – ses paroles, tale Ordene halvt ub, tale dem utydeligt ud; fa.

Machurat, m. (Impr.) sjubstet Bogs tryfferdreng, som tilsmører Artene,

der tryffes; slet Arbeider.

Machurer, v. a. sværte, besmøre med sorte Pletter (pop.); (Impr.) iste tryfte reent. Macis, m. den indvendige Stal

aa en Muffatblomme.

Macle el. macre, f. (Bot.) Bands isb (tribule aquatique); (Minér.) Slage igureret fiirfantet Steen; (Pe.) Slags tormaket Histogarn (solle).

Maçon, m. Murer; Frimurer (francnacon); fig. og fa. plump Arbeider.

Maçonnage, m. Naurarbeide. Maconnais, e, s. Induaner i Macon; -e, f. Kad Blin fra Macon.

Maçonner, v. a. mure; tilmure;

fig. og fa. arbeide plumpt.

Maçonnerie, f. Muurarbeide; Fris mureri (franc-maconnerie). reriet. Maconnique,m. henhørendetilfrimu:

Macre, f. macle.

Macreuse, f. (H.n.) Stræffe, Slags Bilband i bet nordlige Europa; prov. il a un sang de -, det er et foldt, følebløft Menneste. | Wodsætn. til microcosme).

Macrocosme, m. den store Berden (i Macriation, f. (Impr.) Besublesse. Maculature. f. (Impr.) Maculatur;

- grise, flort, graat Papir.

Macule, f. Plet; fig. Synbens Plet. Maculer, v. a. bejuble, plette (om trytte Blade og Rodbere); v.n. plette, smitte af.

Madame, f. Frue; Titel, som gives Koner og Ronner; undertiden, som i Tragedier, ogsaa unge Damer; saa og alle Damer afRegentens Familie, faavel gifte som ugifte; i Breve el. i Tiltale til Dronningen bruges dette Ord, men itte i Omtale; saaledes bedder det: Madame, si votre majesté..., men derimod iffe: madame la reine; det hedder i Omtale blot la reine; forh.brugtes betteDrb uden nogen Titsvielse om Kongens el. Daus phine Eldste Datter, saa og om Rongens Broders Gemalinde; pop. og plais. saire la madame, opføre sig som en fornem Dame; c'est une grosse -, det et en rig Rone; pl. mesdames. Affald.

Madarose, f. (Chir.) Dienhaarenes Madécasse, a. og s. som er fra Madagascar. Lning, Gjennemblødning.

Madélaction, f. (Pharm.) Befugts Madesier, v. a. (Chi.) befugte,

gjennembløde.

Mademoiselle, f. Jomfru, Froten; forben: Titel for Uabeliges Koner; forhen ogsaa: Eloste Datter af den franste Ronges Broder, el. den første Prindlesse af Blodet, saalænge hun var ugift; pl. mesdemoiselles. | beraviin. |

Madone, f. Nadounabiliede.

Madrague, f. (Pc.) Tantelefisteri: Slags for Fistepart til Tanteier og andre Kifk.

Madras, m. Glags indif Gistelsi

(halvt Silfe, halvt Bomuld).

Madré, e, a. plettet (fordærvet Uds tale af marbré); fig. og fa. listig, snedig; (Fauc.) oiseau -, Falk, som har fældet flere Gange; s. et snebigt, listigt Menneste, en huul Broder; fa.

Madrépore, m. (H.n.) Stjernetoral. Madréporite, m. (H. n.) forkenet

Stiernetoral.

Madrier, m. meget tyl Egeplanic. Madrigal, m. lille Digt, som indes holder en findrig Tanke, et. en smut Compliment; pl. -gaux.

Maëstral, m. Rordvestvind paa Mids delhavet (ogt. mistral); uben pl.

Maëstraliser, v. n. (Mar.) gaae om til Rordvest (om Magnetnaalen i Comi vasiet). Leorpulent; ogs. s.

Masié, e, a. plubskiæbet; fyldig, Magasin, m. Forraadstammer, Oplagssted, Pathuus; Rasse el. Rum bag paa en Diligence til de Reisendes Tøi: Krambod, Lade; literair Samling; fig. og fa. il en veut saire –, han vil danne fig en Samling beraf (om En, som optiover mange Ting of samme Glags).

-Magasinage, m. den Tid, hvori Bas rer henligge i et Pathuus; Betaling

for Varernes Oplag.

Magasiner, v. a. oplægge Varer i et Pathuus; hellere; emmagasiner.

Magasinier, m. Wagafinforvalter; bellere: gardo-magasin. Platter.

Magdaléon, m. (Pharm.) Rulle Mago, m. Mager; ofterlandst Præft el. Bils; pl. de 3 ofterlandste Bise, de hellige tre Ronger; a. i Udtr: jugo-mago, el. bedre: juge-maje, Zustitsbetjent (v.)

Magicien, ne, s. Peremester, Per;

Trofomand, Trologvinde.

Magie, f. Trolbdom, Hereri (magie noire); fig. Trylleri, Fortryllelse; Ting, som er vanstelig at tatte; blanche, - naturelle, naturlig Magi, naturligt Pereri.

Magique, a. magiff, henhørende til Hereri; daguette -, Tryllestav; lanterne -, Troldlygter fig. forbausende,

fortryllende, henrivende.

Magisme, m. Magernes Mcligion. Magister (r ubt.) m. Landsbystole: Madère, f. Pen Mabera; m. Mas mester; pl. des magister; v.

Magistère, m. Maltheserordenens Stormefterflab; StormefterensEmbebes tib; (Chi.) chemist renset Lægemiddel, Pracipitat, SlagsPulver, Magisterium.

Magistral, e, a folemesteragtis, Mosemestererende; plais. (Méd.) composition -e, Lægemirdel tillavet strar efter Lægens Recept; (Egl.) prébende -e. Prebende tilherende viese Dom: kirter; commanderie –e, Gobs el. Inde taat forbunden med Raltheferordenens Stormesterstab; (Fort.) ligne -e, en Kafinings Povedomrids, Magistral gang; pl. -traux. Lstererende Lone.

Magistralement, ad. i en stolemes Magistrat, m. Dvrighebsperson, en Bres Dvrighed, Magistrat; - de sureté, Dvrighedsperson, som vaager over en Bres Sisterped el. som paas

taler Korbrydeljer.

Magistrature, f. Prighedsembede; Tiben samme varer; Samlingen af en Byes Prighebspersoner, Magistraten.

Magma, m. (Pharm.) Bundfald af

en Saive.

Magnanerie, f. s. magnanière.

Magnanier, m. Bestprer af et Anlag til Sissermes Opliaining.

Magnanière, f. Sted, hvor Siltes orme opflæffes. [s.m. ben Poimodige,

Magnanime, a. hoimodig, hothjertet; Magnanimement, ad. høimodigen,

med Psimodighed.

Magnanimité, f.Psimotighed, Sjæls. Norhed. [Polen, endnutlingarn); ifær i pl.

Magnat, m. hoi Adelsmand (forh. i Magnésie, f. (Minér.) Bruunsteen. Magnétique, a. (Phys.) magnetist. Magnetiser, v. a. magnetisere, ans

vende den dyriste Magnetisme. Magnétiseur, se, s. Mand el. Ovins

de, som magnetiserer.

Magnétisme, m. magnetist Kraft;

- animal, dyrist Magnetisme.

Magnificat (g og t ubt.), m. (Egl.) catholis Rantate, som begynder med Orbet magnificat, og synges i Aftensang til Were for Jomfru Maria.

Magnificence, f. Pragt, Glaubs, Herlighed; flor Rigdom; pl. prægtige Sager; fiore, brammende Ubgifter.

Magnisser, v. a. lovprise, boit beromme (hruges i Tale om Gud); v.

Magnifique, a. prægtig, pragtfuld; berlig, glimrende; pragtelstende, som gierne gier ftore Udgister; un style -, en ling, Blege.

glimrende Still; des promesoes -s. prægtige Løfter; un temps –, et fmuk berligt Beir. Pragt; rigeligen.

Magnifiquement, ad. prægtigen, met Magnolier, m. (Bot.) Nagnolie, a amerikansk Træsort, der bærer særbeid

mutte Blomfter.

Magot, m. stor Abe uben Hale, Bavian; sig. flygt, plumpt Menneste; plump hinesist Porcelainssigur; fa. en stillsfat. som bærer sorte Kirsebær.

Mahaleb, m. (BoL) vildt Rirfebærtræ, Mahométan, e, s. og a. Mahomedu ner, Wahomedanerinde; mahomedank

Mahométisme, m. Nahomeds lant Mahute, f. (H. n.) den sverste Deel af Rovfugles Binger ind imob Kroppen

Mai, m. Mai, Maimaaned; Nai træ; (Mar.) Tjæretrug til at tjære Toug i (i d. Beipen. ogs. Maie).

Maïdan, m. sperlandst Torve: el. Warketsplads; selve Narkedet. SMai. Maie, f. Deigtrug; f. fidfte Betydn. af maieur, m. i nogle Sper s. s.

maire; v. p. u.

Maigre, a. mager; fig. tor, ringe; ufrugibar; soupe -, tynd Suppe, som iste er lavet paa List; repas —, Maak tid uden Ajødiptier; – repas, slet, ringe Maaltid; - chère, smal Rost; - sujet, en ringe, ubetydelig Anledning; sujet -, ufrugtbart Stof, magert Emne; un style—, et koldt og tørt Foredrag uben alle Prybelser; une – réception, en fold Wodtagelse; ecriture—, tynk, mager Strift; jours -8, Dage, paa pville bet er forbudt Katholikerne at spise Apod; pop. – echine, en mega mager Petjon; marcher comme up chat –, gaae meget hurtigt; s. m. bet Wagre af Kist; Fastespise; saire -, manger -, afholde sig fra Riedspiser; (H. n.) Slags flor Saltvandsfift.

Maigrelet, to, a. lidt mager (om Born og unge Fruentimmer); sa.

Maigrement, ad. magert; ifær fig. sparsomt, knapt, karrigt, usselt; fa.

Maigret, te, a. lidt mager; fa. p. u. Maigreur, f. Magerhed; fig. Tynd hed; Torhed; la - d'une colonne, en Soiles Tyndhed; la - du style, Forc bragets Torbeb; la - du sujet. Em nets Ufrugtbarbed.

Maigrir, v. n. blive mager.

Maigue, m. Valle; f. (H. n.) Hvid:

Mail, m. Matispil; f. Rebstab, som bruges i bette Spil til at taste Ruglen frem; Bane til Spillet; offentlig Spabserctour, hvor der forhen spilledes Wail; stor Pammer, som bruges af

Steenbrydere.

Maille, f. Waste i Strikning; Ring -i en Pantserstjorte; Piet i Diet; Plet paa Hierene af Agerhond; lille Robbers mont mindre end en Penning; fig. Ting af meget lille Bærdi; reprendre, relever une –, optage en tabt Waste; une cotte de -s, en Pantserssjorte; il n'a ni denier (sou) ni -, han eier iffe bet Mindste; cela ne vaut pas une -. bet er ikke en Hvid værdt; ils ont toujours - à partir eusemble, de have altid Roget at fives om; prov. – à – se fait le baubergeon, ved at arbeide lidt og stadigt, fager man omsider sit Arbeide Lgitter. færdigt.

Maillé, e, p. ser -, Jern-Bindues-Mailleau, m. lille Træredstab, som bruges ved Overstjæring af Klæde.

Mailler, v. a. forspne med Pantser (om Jagthunde); danne Master; sætte Stoftene, som kulle støtte Biinstoffene, i lige Afstand fra hinanden; glatte Huder; v. pr. og n. saae Pletter paa Fjerene (om Agerhøns); v. n. sætte Knopper (om Oruer, Meloner, Agurter v. desl.).

Maillet, m. Træfølle, tvehovedet Træhammer; (Mar.) – de caisat, Cal-

faihammer.

Mailleter, v. a. (Mar.) Spigerhub. Mailleter, v. a. (Mar.) forspne med Spigerhub, bestaae en Stibsforhudning med Som el. Spiger.

Mailleur, m. En, som sorfærdiger

Garn (ogs. laceur).

Maillier, m. Pantsermager, Forsfærdiger af Kjæder o. desl.

Mailloche, f. stor Træfølle.

Maillon, m. Ech i en Kjæbe; lille Ring til at udspænde Traadene i Kjæben vaa en Bæv.

Maillot, m. Barnesvøb; snævre Theasterbeenklæber; ensant en -, el. blot maillot, Svøbelsebarn; ensant au -, Barn i Svøb; fig. meget ung.

Maillotin, m. Slags Stridshammer el. Stridstelle (v.); pl. Infurgenter under Carl d. 4be. [fens Binger.

Maillure, f. (Fauc.) Pletter paa Kals Maimon, m. (H. n.) Slags stumps balet Abe.

Main, f. Daand; sg. Magt: Afhængighed; Omhu (især om Opbras gelsen): c'est un coup de la – de Dieu, det er et Stød el. en Tilstik telje af Gud; être sous ia – de q., staae under En; il est sormé de la d'an tel, han stylder den og den sin Opbragelse, han er bannet ved hans Ombu; (Méc.) Paandgreb paa et Brøndreeb; Jernring paa Underbelen af en Bogn; Ring, bvormed en Stuffe træffes ud; Baand indvendig i en Bogn, til at tage fat i; Gardinboile; Skuffe til at bære 3ld i; Redstab, pvormed man tager Peuge af Rassen; Rladebog (brouillard); (Jeu.) For haanden, Kortgivning; - chaude, Tams peleg; – de papier, en Bog Papir; combat de -, de - à -, Rævckamp, Tvekamp; coup de —, uventet, bristiat Angreb, Overrumpling; homme de 🗕 bestemt og uforfagt Mand; jeu de 🗕, Leg. 🛒 hvori der uddeles Slag med Paanden; Næveslag; revers de –. Slag med bet Bageste as Paanden; il n'y va pas de – morte, h**an flaaer** dygtigt til, han lægger iffe Fingeren imellem; han bruger Araftudtryk; cette injure n'est pas tombée en – morte, denne Fornærmelse er iffe strevet i Glemmebogen; les -s du cheval, Pestens Forfødder; la main _ de la bride, Rytterens venstre Haand; le cheval est bien dans la -, denne Heft er let at flyre; tour de -, Haande vending; Behændigheds-Runft; de de maitre, med Nefterhaand, mesterlig: une chose faite de - d'homme, ex Ting udsørt med Viennestehaand; do longue –, fra lang Tid af; de – en –, fra Saand til Saand; les arts de la -, de Kunster, hvori Paanden er Povedredsfabet; gagner q. de la –, tomme En i Korkjøbet; faae Korspring for En; tout ce qui vient de votre –, alt hvad der kommer fra Deres Haand; de ma -, fra min Paand, fra mig af; de la – à la –, fra Paand i Paand, uben noget Striftligt; tenir une nouvelle de bonne –, have en Ryped fra en sitter, paalidelig Kilde; de la promière -, fra første Haand; de la seconde –, paa anden Paand; de toutes les -s, fra Allesombelst (i slet Forstand); avoir qc. en -, have Noget i Haanden, have Roget til fin Raadiahed; mon affaire est dans

(entre) ses -s. min Sag et i hans Panter; prendre en - les intérêts de q., tage fig af Ens Sag, forfegte samme; avoir preuve en -, have Be viis i Pande; avoir la parole en -, ubtroffe sig med Lethed; être on -, være i Stand til at gjøre Roget med Lethed; (Bill.) je suis en –, jeg har min Bal i Paanden; fig. en bonne -, i gobe Hænder; en - tierce, i Tredie mands Paand; je le lui ai remis en - propre, jeg har leveret ham bet egenhandigen; .. tout lui passe par les -s, Alt gaaer igjennem hans cane Dæns der; il passera par mes -, han stal face min Dæbn at fole; ... à la -, med Haanden; i Paanden; ved Paanden; acheter à la —, fisbe paa Haanbelaget, paa Slump; une chose saite à la—, en Ting, som fornd er aftalt; mettre l'épée à la, truffe blant; mettre à q. le pain à la -, lægge Grunden til Ens Opiomfi; mettre à q. le marché à la -, overlade til En om han vil Holde en Contract el. itte, sætte En Sto-Ien for Opren; cela est bien à la -, bet flaaer godt i Haanden, beter let at bruge,; avoir la parole à la -, tale med Let beb; un cheval à deux -s, à toutes -s, en Dest, som tiener til at ride og Tiere med; cet homme est à deux -s. denne Mand beklæder 2 Embeder; il est à toutes –s, han er stiffet til alle Slags Forretninger; donner à pleines -s, give rigeligen, overflødigen; il en a pris à belles –s, han har taget saas meget beraf, som han har villet: en venir aux -s, komme i Haandgemæng; ... avoir sous la –, have ved Haans den, paa rede Haand; être sous la de - q., flace i Ens Magt, under En; faire qc. sous -, giere Roget under Haanden, hemmeligt; ... avoir de la -, udføre med Lethed (om Musik); avoir la – bonne, have et godt Paanbelav; avoir la – rompue à l'écriture, à un instrument de musique, bave Kærdighed i at strive, i at be: bandle et Instrument; il a des —s de beurre, det er en Klatfinger, han lader Alt falde; avoir la - heureuse, tage poor Foræringer vilde gavne; sortir helbigt af i Kort; vinde ofte; have des -s de q., slippe fra En; tendre Delb mer sig; elle a de la gorge la -, bebe om Almisse; tendre la comme sur la -, hun har et meget a q.; pte En Hiælp; se tenir par la rast til at slave; være behændig til at la – à qc., vaage over at Roget, godt

figele; il a la – crochue, il m'a pas les -s gourdes, il est dangereux de la -, il n'a pas toujours les -s dans ses poches, il n'oublie pas ses -5, il ne va pas sans ses —s, ban bil gjerne gjøre lange Kingre; avoir les -s nettes, were revelig, itse tilvende fig uloblig forbed; avoir le cœu sur la -, være aaben; avoir un morceau dans la -, udivre et Nufitnum mer met Kærdighed; baiser les-s à q., hilse paa En; undstylde fig for at man er af anden Mening; changer de –, gaae over i en Audens Eic, stifte Eier; donner (préter) la – à q., pbe En fin Halp; donner sa – à q., ægte En; donner les -6 à qc., give fit Samtyffe til Roget; il a donné les -s dans ce mariage, pan par famtyffet i bette Ægtestab; stræ haut d la –, være bydende, hidlig, hurtig til at flage; faire - hasse (sur), iffe staane Nogen; plyndre; saire sa -, giore sig utillabelig Fordeel, stjæle; faire crédit de la **- à la bourse**, iffe give Eredit, sælge kun for rede Penge; forcer la – à q., tringe En til at gjøre Noget; lächer la – à q., tilstede En florre Frihed end sædbauligt; se laver les -s de qc., erflære sig ustyldig i Rogel; (prov.) une - lave l'autre, den ene Daand vadster den anden; lier les -s à q., binde Ens pænder, betage En hans Raabig. hed; manger dans la -, være altfor familiair; mettre la – à qc., blanbe fig i Noget, foretage fig Roget; mettre la - à l'œuvre, lægge Haanden paa Bæt fet; mettre la – sur qc., bemægtige fig Moget; mettre 'à q. la - sur le collet, gribe En for at arreftere bam; mettre la – à la plume, gribe Pennen for at strive; sons - mettre, uben at det koster En Arbeide; partir de la -, flage let an i Galop, løbe rafk (om deste); udsøre vieblitteligt og med Iver hvad der kan være En til Rytte; peser à la -, være En til Besvær ved sin Dumhed; preter la – à qc., hiæspe til at ubføre Roget; se présenter les -s vides, indfinde sig uben Penge ber, fladt Bryst; avoir la – légère, være –, staae i Forstaaelse sammen; tenir ubføres; tenir le – haute à q., bes handle En med Strenghed; tenir la – haute dans une affaire, giøre flore Forbringer i en Sag; prov. froides – s, chaudes amours, folde Hænder, varmt Hjerte.

Main-coulante, f. nedløbende Gelæns der paa et Rætvært om en Trappe;

pl. des mains-coulantes.

Main-courante, f. lille Regnstabs: bog for de daglige Udgister; pl. des mains-courantes.

Main-de-Dieu, f. (Pharm.) Slags

Plaster; pl. des mains-de-Dieu.

Main-d'œuvre, f. Haanbarbeibe; Lons nen for samme; pl. des mains-d'œuvre.

Main-forte, f. Porighedens Bistand;

uden pl

Main-garnie, f. Ihandehavelse af en omtvistet Ting; pl. des mains-garnies.

Main-levée, f. Ophavelse af Arrest el. Beslag; pl. des mains-levées.

Main-mise, f. (Pal.) Beslag el. Arrest, som lægges paa Roget (Féo.); fg. og fa. user de –, lægge Daand paa En, prygle En (v.); pl. des mains-mises.

Main-mortable, a. (Jur.) unberkastet Livegenstab, vornedsødt; (om stebsevarende Stistelser og Eiendele) som iste kan ashændes, el. ved Arv el. Salg

overdrages til Andre.

Main-morte, f. (Féo.) Livegenstab, Bornebstab; gens de –, Folk henhørende til Stiftelser el. Samfund, hvis Tiendom ikke kan overbrages til Andre.

Main-pote, f. en lemlæstet, opsvulmet Haand; pl. des maius-potes.

Maint, e, a. mangen, mangt; il m'a sait mainte et mainte dissiculté, han har ziort mig mange Vansteligheder; maines sois, loc. ad. mange Gange; fa.

Maintenant, ad. nu, i dette Dieblik; paa denne Tid; – que, loc. conj. nu da.

Maintenir, v. a. holde fast; vedsigeholde, haandhæve; sorsistre, paastaae; v. pr. holde sig; haandhæves; son autorité, haandhæve sin Anseelse; e maintiens que cette opinion est ausse, jeg paastaaer, at denne Mening er fass; se – dans son poste, holde ig paa sin Post.

Maintenon, f. (Joa.) Dame-Halsimpste i Form af et Kors, besat med

Diamanter.

Maintenue, f. (Pal.) retlig Bestyt: else i sin Eiendom; Anerksendelse af Eus Eiendomsret.

Maintien, m. Bedligeholdelse; Hand, Unserelse; Bestyttelse; Holdning, Unstand, Udseende; le – des lois, Lovenes Hand, Udseende; avoir un noble –, have en æbel Anstand; n'avoir point de –, sattes Anstand, have et forlegent Udsseende.

Mairain, m. f. merrain.

Maire, m. Maire, Byfoged, en Bpes el. Communes voerste Runicipalems bedsmand; maire du palais, Major Domus (v.). [bens Kone.

Mairesse, f. Mairens el. Byfoge-Mairie, f. Mairens Embede; hans Embedstid; Stedet, hvor Mairen har

sit Embedscomptoir.

Mais, conj. men; non-seulement,
- encore, ikte alene, men besuden;
- qui plus est, ja hvad mere er; ad.
(fa. med pouvoir, brugt negtende el.
spørgende) je n'en puis -, seg er ikte
Skyld deri; en puis-je - de vos sottises? kan seg giøre Roget for, at De
begaaer dumme Streger.

Mais, m. Mais, wrtist Hvede.

Maison, f. Huus; Huushold; Thende; Familie, Glægt; Pofftat; Pandelshuus; geistligt Samfund; – de campagne, Landsted; – de plaisance, Lyststed; une de bouteille, et Landsted nærved Byen, som ofte besøges; - de prêt, Ashiftentshuus; — d'éducation, Roft: og Opdragelscbanstalt; – de santé, Syges huus; – garnie, Giofigiversted, Herberg med meublerede Værciser; potite –, Huus til hemmelige Fornsielser i et affides Ovarteer af Byen; les petites –, Daarekisten; – de ville, Raads huus; – de sorce, – de correction, Eugthuus, Forbedringshuus; – d'arret, de détention, Arrest, Baretægtssængs sel; – de charité, Fattighuus; – de Dieu, Kirken; - du roi, Kongens Pos stat; – militaire du roi (el. – du roi el. blot -), Kongens Livvagt; - royale, Prindserne af Blodet; les maisons du soleil, Oprfredsens 12 Tegn; les gens de la -, en Families Tjenestes folf; les gens de -, Folf, som maae tiene som Tpende; garder la -, holbe Stuen el. blive hiemme form. Upasselighed; tenir -, fore egen Husholds ning; avoir une bonne -, giere ofte Sixfiebud; faire bien les honneurs de sa -, tage vel imob fine Giæfter; l il a sait une bonne—, han har sams let fig megen Formue; saire sa -, famle Alt hvad der hører til et flort Duus, Domestiker, Equipager, o. f. v.; faire-nette, affledige alle sinefolf; saireneuve, antagenpe Folf; trailer, accommoder q. en ensant de bonne -, revie En alvorligt, afprygle En; par-dessus les—s, overcreentlist byrt.

Maisonnage, m. Rygningstommer. Maisonnée, f. alle be til en Familie henhorende Personer, der boe i

fanime Huus; Huushold; fa. Maisonner, v. n. bygge Puje; mot:

tage En i sit Huus; v.

Maisonnette, f. lille Duus. Mastre, m. Herre; Eicr; Petter, Overmand; kærer; Daanbværfemefter; - de dessin, - à dessiner, Tegnelarer; - d'armes, - d'escrime, Fegtemes fter; -es-arts, Magister; - - maçon, Muurmester; – volet, Overtsener; (Mar.) Buttelerer; le - garçon, Olds gesellen; - d'artillerie, Feldtsimester; grand - de la maison du roi, Dvethofmester; – des eaux et sorets (nu: conservateur des e. et s.), Fortimester; le - des œuvres, Overbygmester t en Stad (v.); le – des basses œuvres, le - 66, Ratmanden; le - des hautes œuvres, Starpretteren; - fripon, Erfes Melm; - sou, Erkenar; un - gonin, en liftig Rarl; un – aliboron, en uvidende Person, som vil forstage sig pag Alt; -Jacques, En, som harflere Bestillinger i et Hund; c'est un - homme, det er en Nog Mand, som veed at holde sig i Anscelse; pelit--, Straajunker; cherche encore -, han veed endnu iffe for hvem han stal erflære sig, hvab Partt han stal tage; il a trouvé son -, han har fundet sin Overmand; se rendre - de, giøre sig til Herre over, bemægtige sig; etre – de ses passions, være Perre over sine Tilbsies ligheder; être (le) – de saire qc., have Frihed til at giøre Noget; vous (en) etes le -, det staaer Dem frit for; passer q. -, gjøre En til Mester; etre - passé, have udlært, være blevet Mes ster; være meget buelig i et Fag; heuster en -, banke flærkt paa; prov. tel -, tel valet, som Herren er, saa er Tjencren; qui a compagnon, a mattre, man maa ofte rette fig efter commis, hvorefter visse Forrettigbeter berce Billie, fom man lever sammen el. en vie Rang tilfalber ben albste met; le temps est un grand -, Ti | Søn; Majoratgots.

ben er en stor kæremester; . . . a. le – autel, Psialteret.

Maltresse, s. Persterinde, Eierinte, Frue; Larerinde; Kjæreste; Frille; la -du logis; Fruen i Pufet; - d'école, Stolebestyrerinde; petite--, en sir, affecteret Moredame; le maltre et la -, Perstabet; ... a. elle est - de ses passions, hun er Perre over fine Libenstaber; - kemme, et bygtigt, for: flandigt Fruentimmer, som har tiltaget sig Myntigheden; – vodte, Horete pvelvingen; ia – rone d'une horioge, Hovedhjulet i et Uhr.

Maltrise, f. Westerstab, Ret til at være Mester; gagner la-, blive Mes fter; la grande- - des eaux-et-forêts.

Overforstmesterplads.

Moltriser, v. a. herste over; be herste, betvinge; v. pr. beherste sig seir.

Majesté, f. Majestæt; imponerente Holbed; Perlighed, Bærdighed; votre – royale, Deres kongelige Majestæi; sa - danoise el. sa - le roi de Danemark, hans Majestæt Kongen af Dans nemark; sa – la reine, hendes Maje: stæt Dronningen.

Majestueusement, ad med Værdigheb, paa en majestætist, imponerende

Waade.

Majestueux, se, a. majestætist, kon: gelig; ophsiet, herlig, prægtig, imponerente.

Majeur, e, a. fiørre, vigtigere; fior, vigtig, overveiende; (Jur.) myndig; la force -e, ben overlegne Styrke; causes -es, Sager af ftor Bigtigbeb; la -e partie, det største Untal, de Fleste; la mer -e, bet sorte Hav; (jeu) tierce -e, Tertsmajor (i Piquet); quarte -e, stor Ovart; (Mus.) ton -, psieste Interval; ... s. ben Myndige; m. pl. Forfatre, Forgangere (v.).

Mojeure, f. (Log.) Forsatning i en

Spllogisme.

Major, m. Major; – général, Go ncralmajor;adjudant--,Regiment&21tjutant; aide- – général, Generalatius tant; a.état -, Generalflab; chirurgien--, Regimentschirurg; sergent- -, Commandeerfergent; tambour--, Regis mentstambour; tierce -, f. majeure.

Majorat, m. Majorat, Glags Libei

Majordome, m. Overhuushofmester; | til at fortrybe Roget; il passera - son Major-Domus; (Mar.) Proviantsfor-

palter paa en Walei.

Majorité, f. Myndighedsalder, Mynriahedstilstand; Najorsplads; Stems nefleerhed, Wasoritet; – absolue, Was pritet, som tæller een Stemme over dalvparten af de Stemmegivende; - relative, Stemmefleerheb, som en Soncurrent erholdt fremfor en anden. Majorquin, e, s. Beboer af Den

Majorta. Majuscule, a. og s. f. stort Boastav; . m. (Egl.) Slags Cantorværdighed. Maki, m. (H. n.) Mati, Slags Abe. Mal, m. Onde, Ondt; Glade, Fors ræd; Elendighed; Moie, Besværlige eb; Gienvordighed, Ulpste; Smerte, Sygdom; - de têle, Hovedpine; il a - à la têle, han har ondt i Povedet; - de cœur, Ovalme; – d'aventure, Bullenstab i en Finger; - de mer, Søspge; - de terre, Storbug; - des irdents, Rosenseber; - de Naples, veierist Syge; – St. Main, Spedalsthed; - de Siam. den gule Feber; - d'enfant, købselssmerter; le - caduc, le baut -, e - St. Jean, le de - saint, den faldende Syge, Ligfald; cela me fait—, bet ziør mig ondt, det smerter mig; il r'y a pas de –, det stader ikte; il a eu bien du -, han har gjennemgaget meget; j'ai eu bien du - à vous trouver, seg har haft megen Banstelighed sed at træffe Dem; dire du - de q., ige Ondt om En; prendre qc. en -, age Roget ilbe op; tourner qc. en -, enfore Roget til en slet Penfigt; l'exdiquer en -, lægge det slet ud; fa. nettre une semme à –, forføre et Fruenimmer; prov.rendre le – pour le bien, ssengiælde Godt med Ondt; tomber de ievre en chaud –, falde fra Affen i Ilden; ın 🗕 attice l'autre, en Ulpffe fommer 'ielben ene; - d'autrui n'est que songe, Andens Ulpste rorer os fun lidt; pl. naux; . . . ad. flet, flemt, ilbe; cette afaire va –, det staaer sig slet med denne Sag; il est – dans ses affaires, bet taaer set til med ham; ils sont ensemble, de leve i Uenighed; il est - avec lui, han staaer paa en stet Fod ned ham; mettre q. - avec un autre, flodset; fig. uforstandigt, uklogt. tifte Uenighed mellem to; être-, være neaet spa; se trouver -, faae Ondt; be- Omslag. inde fig ilbe; se trouver - de qc., fomme

temps, bet vil gaae ham ilde, la tête me fait –, mit Poved giør mig oudt; s'y prendre –, bære fig stet-ab med Roget; il est - à cheval, han stoder slet til Pest; aller de – en pis, blive bestandig slettere; . . . a. bon gre, mal gré, med det Gode el. med det Onde, dvad enten man vil det eller iffe; bon an, mal an, det ene Aar med det andct.

Malachite (ch ubt. k), f. (H. n.)

Malakit, en Steenart.

Malacie, f. (Méd.) Epst hos Frugts sommelige efter usædvanlige Ting.

Malacoderme, a. (H. n.) bløbhubet;

s. m. Bløddyr.

Malactique, a. (Méd.) blødgiørende;

s. m. bisdgisrende kægemiddel.

Malade, a. spg; spag; tomber -, blive spg; – à la mort, – à mourir, dødelig syg; il est au lit –, han maabolbe Sengen; être - de la sièvre, have Keber; il est plus - de l'esprit que du corps, han er mere spg paa Sjælen end paa Legemet; (iron.) vous voilà bien –, jo, De har Roget at flage over; fa. il n'en mourra que les plus -s, est bien - qui en meurt, ben Sygdom er ikke farlig; der dser Ingen deraf; un simant –, en svag Magnet; le vin est -, Binen taber fin Styrke; ... s. m. og f. en Spg.

Maladie, f. Sygdom; fig. flor Til bsielighed til Roget; la - du pays, Hiemvee; il couve quelque -, ban gaaer med en el. anden Spydom i Legemet; il court de sacheuses —s celle année, der grasserer slemme Spabomme i Aar; il a la – du jeu, han bar Dang til Spil; il a la – des livres,

han har Wanie for **Bøger**.

Maladif, ive, a. spgelig, strantende, (valétudinaire). [balft (léproserie); v.

Maladredrie, f. Sphehuus for Spe-Maladresse, f. Ubehændighed, Kettethed; fig. Uforfigtighed, Ubetænksombeb, Mangel paa Klogstab.

Maladroit, e, a. ubehændig, teitet: fig. uforstandig; utlog; s. ubehændigt Menneste, en Klodrian; fig. et uforstanbigt el. ubetæntsomt Menneste.

Maladroitement, ad. ubehænbigt,

Malagme, m. (Chir.) bledgierende [guineist Pebex. Malaguette, f. (Bot.) Paradiistorn,

Malai, m. det malaiste Sprog, som tales i Indien; a. malaist; Rogle strive malais, e (brugeligst). [Kindbenene.

Malaire, a. (An.) henhorende til Malais, e, s. og a. f. malai.

Malaise, m. legemligt Ilvebefinbende; avoir du –, søle sig ilde; sig. etre dans le –, leve i trange Kaar.

Malaisé, e, a. vanstelig, besværlig, ubetvem, umagelig; sig. trængende, som bar ondt ved at somme ud af det; som er vanstelig at omgaaes; un escalier—, en umagelig Trappe; riche—, en Rig, hvis Formue itte kan slaae til; personne—e, en Person, som det er vansteligt at somme ud af det med.

Malaisement, ad. paa en besværlig, ubetvem el. møisommelig Maade.

Malandre, f. (Vét.) flydende og ilbelugtende Aabning el. Revne paa Destensknæ, Raspe; pl. (Charp.) raadne Steder el. Anaster i Bygningstommer.

Malandreux, se, a. (Vet.) som lider af Raspe; (Charp.) som er suldt af raadne

Anaster.

Mal-appris, e, s. og a. et Menneste uben Opdragelse, som itte kjender Stit og Brug. [som har ondt ved at læse; v.

Malapre, m. (Impr.) ubuelig Sætter, Mal-à-propos, ad. til urette Tib.

Malart, m. vilb Andris.

Malate, m. (Chi.) æblesuurt Salt. Malavisé, e, a. og s. ubetæntsom, usorsigtig, utlog; et ubetæntsomt, usors standigt Menneste. [Witning.

Malaxer, v. a. (Chi.) blødgjøre ved Malddi, e, a. og s. slet vorct, slet kabt, isdedannet; fig. se sentir tout –, føle ka ganske upasselig; fa.

Malcontent, e, a. vg s. utilfrevs, misfornsiet (nu bruges hellere mécoutent). [(nu: médisant).

Maldisant, e, a. og s. bagtalende Male, m. bet mandlige Kisn, Hans kisn; a. mandlig, mandig; stærk, krafs tig, energisk; ubtryksfuld; værdig, ims ponerende; une voix –, en mandig Stemme; un style –, en kraftfuld, uds tryksfuld Stiil; sleurs –s. (Bot.) Hans kisnsblomster; (Mar.) la mer est –, Pavet er oprørt; lo batiment est –, Skibct hugger ikke, det ligger godt paa Bølgen og giver ikke Vand i haardt Beir.

Malebeste, f. (Mar.) Dre, som brugstes til at kalfatre Stibe med; v.

Malebete, f. farligt Menneste.

Malédiction, f. Forbanbesse; ent Skebne, ulpstelig Stjerne; fa. laest sur cette maison, der hviler en ulpstelig Stjerne over dette Huns.

Malesaim, f. for utaalelig Hunga: burl. v. uben pl. [foies ved Troibtom.

Maléfice, m. Pereri, Stade, som mula Maléficié, a. sorheret; stedmoter ligen behandlet af Raturen; ubtærn af Sygdom; sa.

Malesique, a. som har en ond, state lig Indstydelse (om Himmellegemer).

Malemort, f. prielig Osd, flet Eveligt; v. inus.

Malencontreusement, ad ulpfle

ligbiis; v.

Malencontreux, se, a. uhelbig, uhltelig; (om Ting) uhelbtringende, uhelts spanger.

Mal-en-point, ad. i en uhelbig dfarlig Stilling; il est -, han er ilk faren; p. u.

Malentendu, m. Missorstaaelk: Bildsarelse, Feiltagelse; pl. des malentendus, Missorstaaelser.

Malentendu, e, a. misforstaan:

flet ubtantt; flet anlagt.

Malepesto, int. for en Ulpfte! sa.
Mal-être, m. Ilbebesindende; sentir,
éprouver du -, itte søle sig vel, søk
sig ilde.

[ildesindet; sa. p. u.

Malévole, a. ondstabbuld, stabesm, Malsacon, f. Feil ved et Arbeids; fig. Mislighed, Bedrageri, Underslad; fa. p. u.

Malsaire, v. n. begaae Ondt, tissie Stade el. Fortred (bruges kun i l'ins.). Maisance, f. Ondstab, ondt Siv

belav, Stadefrohed; p. u.

Malfaisant, e, a. onbstabsfulb, streefro; (om Ting) stabelig for Sundheben, usund.

Malsait, e, a. uformelig, isbehadenet, slet skabt; slet indrettet; slet udar beidet. Obryderste

Malsaiteur, trice, s. Forbryder, For Malsamé, e, a. som har et stet Rygth berygtet (strives ogs. i 2 Ord); sa.

Malgracieusement, ad. paa en ubstig, uartig el. uvenlig Maade; fa. u. Malgracieux se a ubstig wartis.

Malgracieux, se, a. uhoflig, uartisubenlig; umaneerlig; fa. p. u.

Malgré, pp. imod Ens Billie, uag tet, trobs, til Trobs for; — moi, ims min Billie; — lui et ses aidants, il

Trobs for ham og hans Medhicelpere; - tout, boab ber saa end gieres, hvab ber saa end fleer; - que, loc. conj. (bruges tun med avoir) - qu'il en ait, poorledes han end bær sig ab, til Luforstandia. Trobs for ham.

Mathabite, a. udpgtig; ubehændig; Malhabilement, ad. paa en ubes

bændig el. uforstandig Maade.

Malhahileté, f. Mangel paa Dues ligbed; Udygtighed; Ubehændighed.

Malherbe, f. (Bet.) Slags Farve plante, henhørende til Thymelaaceerne.

Malhour, m. Ulyffe; Ulyffestilfalde; Modgang, Gjenvordighed; Uheld; tomber dans le –, geraate i Ulpste, blive ulyffelig; porter -, bringe Uheld; jouer de –, spille med Uheld; prov. à qc. — est bon, det er aldrig saa ulpffeligt, at bet jo er godt for Nos get; un - ne vient jamais seul, en Ulutte tommer aldrig ene; il n'y a qu'heur et - dans ce monde, Ali bes roer vaa Omstandighederne, den Enes Osd er den Andens Brød; par -, loc. ad. ulpsteligviis; -! int. vce! _aux vaincus, vee de Overvundne! sur eux et sur leurs ensents, vet over dem og deres Bern!

Malheureusement, ad. ulpsteligs

viis; paa en ulykkelig Maabe.

Maiheureux, se, a. ulpstelig; elen: dig, pnkelig; uheldig, uheldsvanger; set, ussel, sammerlig; - au jeu, ulykkelig i Spil; - en tout, uheldig i Alt; avoir la main —se, have en uheldig Haand (i Spil), tabe næsten altid efter at have givet Kort; iste kunne rore ved Roget uden at saae det i Styffer; være uheldig i ethvert Fores tagende; saire une fin -se, bee paa en ynkelig el. vanærende Maade; etre - comme les pierres, være næsten altid uheldig, være meget elendig; s. 77. en Ulyffelig; et staffels Menneste; et flet Menneste; s. f. et flet Fruentimmer; en Shøge; il no hante que des -ses, han besøger tun offentlige Fruentimmer.

Malhonnete, a. (foran Subst.) flet, uredelig; (efter Subst.) uartig, ubsf-Iia: c'est un – homme, det er et slet, uredeliat Menneste; c'est un homme -, bet er et Menneste uden Opdragelse.

Malhonnétement, ad. slet, lumpent; paa en uhoslig el uartig Maade.

Malhonnéteté, f. Uartighed, Uhsf. lighed, Uanstændighed; uartig, uhopig

Tale el. Pandling.

Malice, f. Ondstab; Stadefrobeb: ondstabsfuld Pandling; Shelmeri, Shelmhyffe, Puds; fa. il n'y a pas entendu –, han har ikke meent noget Ondt bermed; sig. un innocent sourre de -, en Ulv i Faareflæder; faire une - a q., spille En et Pubs.

Malicieusement, ad paa en onds stabsfuld Maade, listigen; stjælmst.

Malicieux, se, a ondstabsfuld; skælmst; un cheval –, en Pest, som vil flage ud.

Maligne, 1. malin.

Malignement, ad paa en ondstabes tuld Maade, stændigen.

Malignité, f. Ondstabsfuldhed; onbe stabsfuld, stadefro Tæntemaade; Onde artetheb; stadelig, farlig Egenstab.

Malin, maligue, a. ondstabsfulb, stadefro; spydig; stælmst; listig, fnes big; onbartet, stabelig; maligne joie, hemmelig, ondstabsfuld Glæde over Andres Uheld; discours –, tpydig Zale; le – esprit el. l'esprit –, den onde Nand (ogs. blot: le malin); une sièvre –gno, en ondartet Heber; s. et snedigt, ondstabsfuldt Menneste, en buul Broder.

Maline, f. (Mar.) Springtib, ben Tid da flor Flud finder Sted ved ny eller fuld Maane; tiær i pl

Malines, f. Wecheln; fine flanderste Aniplinger fra Wecheln (det heds ber de la malines med et s ogs. i sing.).

Malingre, a. svag, som vanstelig gjenvinder sine Kræfter, spgelig; fa-

· Malintentionné, e, a. og s. tibes findet; ilbesindet Menneste.

Malique, a. (Chi.) acide -, Lebles Malitorne, a. og s. plump, fettet, tolperagtig; Tolper, Rlodrian; fa.

Mal-jugé, m. uristig, feilagtig

Vom af en Dommer.

Malle, f. Reisekuffert; Bissekræms mers Rurv el. Rasse; Brevpost (malleposte); saire sa -, patte sit Tsi ned i sin Ruffert; désaire sa –, patte sin Ruffert op; fig. og sa. trousser en -, bortsnappe hurtigt (v.); il a été trõussé en -, han er revet hurtigt bort af en fort Spadom (v.).

Malléabilité, f. Ubstræffelighed un-

der Dammeren.

Malieable, a. som fan smedes, ubs hamres, ubstraffes under Pammeren.

Malléole, f. (An.) Ankelen paa Foden (la cheville du pied).

Malle-poste, f. f. malle; pl. des mailes-postes.

Malletier, m. Rufferimager, Pepte: mager (nu: layetier).

Mallette, f. lille Ruffert, lille Rurv,

Wite el. Vadsæt; p. u.

Mallier, m. Stangheft for en Post: vogn; Posthest, som bærer Postakken og rides af Postfarlen.

Malmener, v. a. irettesætte; be: handle ilde; tilfvie En et stort Tab;

tilfvie Fjenden et Nederlag.

Malotru, e, a. og s. ildedannet, plump, afstyelig; et plumpt, uformes ligt Menneste. Malo.

Malouin, e, s. Indvaaner i Saint-Malpeigne, e, s. og a. en uot:

dentlig, lurvet Person.

Malplaisant, e, a. fortrædelig, ubes hagelig (især om Ting); v. nu: dé-Limudia. plaisant

Malpropre, a. uordentlig, ureenlig, Malproprement, ad. ureenligt, imud: ligbed, Svineri. ngt; plumpt.

Malpropreté, f. Ureenlighed, Smub-Malsain, e, a. ufund, stadelig for Sundheben. suanstændig; üde klædende.

Malséant, e, a. usømmelig, upassende, Maisonnant, e, a. antibdelig, tis: dende, ftridende mod Belanstændighed; (Thé.) Aridende mod den sande kære.

Malt (1 og t udtales), m. Malt.

Malte el. bebre malthe, f. Slags Rit, Slags Blanding af Vor og Veg; Næb: rigt Jordbeg; (Géogr.) Malta.

Maltote, f. uretmæssig Afpresning af Penge; Udsugning; fa. Samfund el. Samling af bem, som uppredse Penge; v.

Maltotier, m. den, som udpresser ureimæsfig Afgift; Stattetræver; v.

Maltraiter, v. a. mishandle; haardt medtage; forurette; bedømme ugunftigt.

Malvacée, f. (Bot.) Malva, Katoft; a. henhorende til Pkalvajlægten.

Malveillance, f. Uvillie, ond Billie,

Brangvillie, Hab.

Malveillant, e, q. ilbefindet, onb-Nabsfuld, habefuld; s. en Ilbefindet, en Ondstabsfuld, en Uven.

Malversation, f.Underslæb, utroBestyrelse af et Embede. svalte med Utrostab.

Malvoisie, f. Navn paa en By i Morea; græft Biln, Malvoisier:Biln; Mustatviin.

Mai-vouloir, m. ond Billie; Rag; p.u. Malvoulu, e, a. forhadt, ilde lidt

(ogi. mai-voulu); p. s.

Maman, f. Wama; grand'-, bonne -, Bedstemoder; pop. grosse -, en Byld. thi og feed Kone.

Mamantprian, m. (Chir.) venerift Mamelle, f. Bryft; Bryftvorte; Dp. renes Patter el. Yver; den spæde Alder; fig. un ensant à la –, et Pattebarn.

Mamelon, m. Brystvorte; smaa kirtelagtige Udværter paa Huden el. Tungen; (Méc.) Tap til en Hængsel; sig. Bjergtop.

Mamelonné, e, a. (H. n.) besat

med smaa runde Udværter.

Mamelu, e, a. som har store Bry ster; s. En, som har store Bryster; pop.

Mameluk (uk ubt. ouk), m. XX melut, agppnit Cavalerit (strives ogi:: mammeluk og mamluk).

Mamillaire, a. (An.) vortebannel, Mamlouk, f. mameluk. Brysterne.

Mammaire, a. (An.) henherende til Mammisère, m. (H. n.) Pattebyr; a. som har Bryfter.

Mammisorme, a. (An.) vortefor: mig, lignenbe i Form Bryftvorten (bellere: mastoïde).

Mammout el. mammouth, m. Mam mut, Opr af Elefantslægten henhørende til Urverdenen.

M'amour (for mon amour), m. min Elste, Riærlighedsudtryt til et Fruentimmer.

Manant, m. Bedoer af en Flatte el. Landsby (v.); Bonde; Eslper; fa.

Mancelle, f. Eante ved en Heste Palskobbel; p. u.

Mancenillier, m. amerikansk Tra. som har en gistig melkeagtig Saft.

Manche, m. Staft, Greb, Haants tag; Gribebræt paa en Fiolin; un – à balai, et Kostessaft; le – de la charrue, Plougstangen; le - d'un gigot, Stanken paa en Kammefjerding; (1mp.) - du darreau, Staft al Pros sebengelen; (H. n.) - de couteau, Slags tostallet Musling; fig. branler au -, dans le -, være tvivlraadig, valle i sin Besutning, iffe sidde fast i si Embebe, trues med Tab af sin For Malverser, v.n. begage Understad, for: | mue; jeter le - après la cognée, op

give et Forehavende af Brede el. Lune; s. f. Ærme; Canalcu mellem Engelland og Frankrig; (Mar.) Læderstange til at fylde Tønderne med Band; Kulfeil; (Pe.) tragteformigt Fis strenet; (Mil.) désiler par -s, træffe bort rodevils; fig. og fa. avoir q. dans sa -, kunne giøre med En hvab man vil; il ne se fera pas tirer la - (par la -), ban giør det gjerne, han lader sig iffe bede 2 Gange berom; il s'est fait mon garde de la -, ban følger mig overalt, han overhænger mig; il a la - large, il a la conscience large comme la - d'un cordelier, ban er itte samvittighedsfuld; c'est une autre paire de -s, det-er en anden Sag, en ny Historie; du temps qu'on se mouchait sur la -, i gamle Dage, da man levede i Simpelhed. [tag, Hank.

Manchereau, m. (Manu.) lille Haands Mancheron, m. Plougstjert, hvormed man styrer Plougen, naar der ploies.

Manchette, f. Manstet; (Men.) den Deel af Armen paa en Lænestol. som overtræftes med Toi; (Imp.) ouvrage à -s, Manuscript, hvis Margina er opfyldt med Tilsætninger; pl. sig. saire des -s, tlemme Paandledet med Fingrene, saa at det giør ondt; prov. vous m'avez sait lå de helles -s, De har ved Deres Ubesindighed sat mig i Forlegenhed, De har spillet mig en net Streg.

Manchon, m. Muffe; (Forg.) Jerns baand, som sættes om Sammenssis ningerne paa Metalrør; (Verr.) Glass

cylinder til Glassfiver.

Manchot, e, a. eenhaandet, eenarmet; fig. il n'est pas –, han forstaaer at bruge

sine Hænder, han er snild.

Mandant, e, s. (Jur.) En, som bes fuldmægtiger en Anden til at handle i sit Sted.

Mandarin, m. Mandarin, chinesist Lærd; a. henhørende til Mandarinerne.

Mandat, m. Kuldmagt; Vælgernes Mangangang Instruktil deres Deputerede; (Com.)
Ordre til at ubbetale En en vis Mangeal Gum; (Egl.) paveligt Rescript, hvors ved han bortstænter et vacant Ems Mangeal bede; (Pal.) – de comparution, Ordre til at indfinde sig hos Instructions jeg har so dommeren; – d'amener, Ordre til at besindende. sere En frem sor en Domstol; – Mangeoire

d'arrêt, Arrestorbre; (Fin.) – territorial, Statspapir, som 1795 bestemtes at stulle fræde i Stedet for Assignaterne.

Mandataire, s. (Jur.) Befuldmægstiget, Mandatarius; (Egl.) den, som ved et paveligt Mandat anbesales til et ledigt Embede.

Mandement, m. Ordre, ubstebt fra en Pvrighed, en Ret, el. en Bistop; Ordre til en Udbetaling; Tilsigelse.

Mander, v. a. melte, unberrette om striftligt el. ved et Bud, meddele; – q., give En Ordre til at møde hos sig, sende Bud efter En; mandons et ordonnons, vi byde og besale, Ord, hvormed Slutsningen af en kongelig Ordre begynder.

Mandibule, f. (An.) Kindbeen, Understicken; hver af Delene af et Reb. [bebeen.

Mandibulithe, f. forstenet Kistetsæ-Mandil, m. Slags persist Turban. Mandille, f. forh. Slags Tjenertappe; v. Llille Gitar.

Mandoline, f. Mandolin, Slags Mandore, f. Strengeinstrument, Slags Luth. [runerod (solanée narcotique).

Mandragore, f. (Bot.) Alrune, Als Mandrin, m. (Serr.) Drilboer; (Tourn.) Dreierredstab; (Chaudr.) Jernstang, hvorover Baldhorn fors mes; (Chir.) Søger, brugelig ved Piensvaghed; pop. Røver.

Manducation, f. (Thé.) Rydelse af Jesu Christi Legeme i Nadveren.

Manéage, m. (Mar.) Matrosernes Arbeide uden Betaling ved Ladning

og Losning.

Manège, m. Rivestole; Rivebane; Rivetunst; sig. snild, listig Absærd; (Minér.) Steenkulaarernes Retning; (Mar.) Kunst at styre et Stib; voilà un étrange –, det er en besynderlig Fremgangsmaade; il est sait au –, han er vant til at gaae snedigt tilværts, han forstaaer at bruge Rænter.

Manes, m. pl. de Afdodes Siæle el. Stygger; a. dieux –, undersordiste Guder.

Manganèse, m. (H. n.) Bruunsteen. Mangeable, a. spiselig.

Mangeaille, f. Woe til Fugle; fa. Føbe, Mad.

Mangeant, e, a. spiscnde; fa. je l'ai laissé dien huvant, dien mangeant, jeg har forladt ham i snsteligt Belbefindende.

Mangeoire, f. Arybbe: prov. ogpop.tour-

Mobsatte af boad man kulde giere for at naae sit Maal.

Manger, v. a. spise; æde; sortære; fig. sætte overstyr, ødelægge; opsluge; donner à -, holde Spisequarteer; il donne souvent à -, hans Benner spise ofte hos ham; fig.og fa.ses domestiques le mangent, hans Tienestefolk sbelægge ham; - les mots, sluge Orbene, ifte ubtale tyte: ligt alle Stavelfer; prov. l'appétit vient en mangeant, jo mere man har, besto mere vil man have; - comme un chancre, spise med en overordentlig Appetit; à petit - bien boire, den, som har lidt at spise, britter besto mere; savoir bien son pain -, for: paae godt fin Fordeel; il a –é son pain blanc le premier, han er fra Belstand kommen i Armod; il a – é son blé en herbe (en vert), han har fortæret sine Indiomster forub; elle a -é de la vache enragée, hun har gjennems gaaet for Mangel og Gjenvordighed; ils se mangent des yeux, be funne the see sig mætte i hinanden; ils se sont –é le blanc des yeux, de pavc været dygtigt oppe at trættes; se – les uns les autres, leve i Riv og Erætte; les loups ne se mangent pas, den ene Krage hugger itte Pinene ub paa den anden; il ne vous mangera pas, han bider Dem iffe; je le mangerais avec un grain de sel, à la croque au sel, ham stal jeg let gjøre Ende paa, faae Bugt med; il vous mange dans la main, han om: gaaes altfor fortroligt med Dem; il y a à boire et à -, ber er baabe at vinde og tade berved, bet kan have gobe og slette Følger, det har fine gobe og finc sette Giber; - ses douleurs, bide finc Sorger i sig, græmme sig uden at søge Trøst hos Andre; la iune a -é les nuages, Maanen har fordeelt Styerne.

Manger, m. Mad, Føde; il en perd le – et le boire, han er saa for: dybet i sit Arbeide, at han glemmer alt Andet derover.

Mangerie, f. Weberi, Fraabsen; fig. overbrevne Sportler, Ubsuelse; pop,

Mange-tout, m. Dbeland, fa.; pl. des mange-tout.

Mangeur, se, s. start Spiser, Frands

ner le dos (le cul) à la -, giste det | ftor Fraadser; sig. og sa. un - de viandes apprétées, de soupe apprétée, en Døs genigt, som gjerne vil leve godt paa Andres Befostning; un – de crucilix (d'images, de saints), en Stinhellig; un - de chrétiens, En, som plager og ubsuger Almuen; un - de charrettes ferrées, de petits enfants, en Stryder, en Praler.

Mangeure (geure ubt. jûre), f. Staar i Tsi, Brød o. dest. hidrs= rende fra Orme, Wuus el. andre Dpr; (Ch.) Bildsviins og Ulves Fødc.

Mangle el. manglier, m. (Bot.) ameritanst Træ, som vorer ved Strands brebben(conocarpus).[ger, Fistehandler.

Mangonnier, m. (Pe.) Histeudsæls Mangoustan el. mangostan, (Bot.) offindist Træ, hvis Frugt ligner Dranger; Mangostan, Garcinie.

Mangouste, f. (H. n.) Slags 3% neumon.

Mangue, m. (Pe.) stort Fistegarn; softindiff Træart. f. Mangofrugt.

Manguier, m. (Bot.) Mangotræ. Maniable, a. som let haandteres: som let bearbeides, smidig (om Metaller); fig. og fa. omgængelig. bøies lig; (Mar.) vent -, Bramseils-Kuling.

Maniaque, a. og s. affindig, gal;

en Vanvittig, en Affindig.

Manichéen, ne, s. Manicheer, Res ligionssect fra bet 3bie Aarh., som ans tog et godt og et ondt Vasen, Lyset og Morket.

Manichéisme, m. Manicaernes Lære. Manichordion (ch ubt. k), m. et Instrument med Tangenter; (Tir.) fineste Slags Staaltraab; fig. elle a joué du –, hun har havt en hem. melig Kiærlighedsbistorie.

Manicle, f. Slags Halvhandste, som visse Haandværkere bruge ved Benyt. telsen af deres Bærktøi; s. manique.

Manie, f. Mani; Banvid; fir Idee: urimelig og udeluffende Forsærlighed for en el. anden Gjenstand.

Manié, e, p. og a. brugelig, gængse: ce mot est peu-, bette Ord er libet brugt, libt gangbart; (Mar.) vaisseau bien -, Stib, som styres af en dygtig Styrmand.

Maniement (nie ubt. ni), m. Be: folen, Folen paa; Lemmernes Bebas gelse; fig. Bestpreise, Ledning; le ser; sig. Pdeland; un beau -, en du pinceau, Maaden, hvorpaa Ben= selen føres; le – des armes, Behandlingen af Baabnene; il a le – de son bien, han bestyrer selv sin Formue.

Manier, v. a. ssle paa, bessle, tage Daanden, haandtere, behandle, betiene sig af; fig. anvende, benytte, bruge; føre, lede, flyre; bestyre; v. n. (Man.) ubsøre godt alle Bevægelser (om pehe); je ne l'ai ni vu ni -é, jcg veed itte, hvor det er; det er hverten fommet mig for Die el. faldet mig i Pander; - le pouls, befole Pulsen; -le blé, kaste Kornet; — la plume, wre Pennen; — un sujet, behandle et Emne; - q., vende og breie En efter sit Godtbesindende; – une affaire, lebe m Sag; cela ne se manie pas ainsi, det gaaer ikke saa let til, man kan iste gaae frem paa ben Maade; — les deniers publics, forvalte be offentlige Indugter; - son corps de bonne grice, fore sit Legeme med Anstand; -un cheval, tumle en Dest; ce cheval manie bien, benne Heft lystrer gobt, har en gob Stole; prov. on ne peut - du (le) beurre sans s'engrasser les doigls, den, som har Penge at bestyre, tiener altid Roget derved; - à bout (Charp.) belægge Lage med npe Spær og omlægge Legistenene; (Pav.) opbryde og omlægge en Steenbrv. [ved at føle paa.

Manier (au), loc. ad. ved at berøre, Manière, s. Maade, Bils; Frems gangsmaade, pandlemaade; Stit, Sæddane; en Forfatters el. Lunstners Ciendommelighed i Behandlingen; søgt Mittyk, Maneer, overbreven, affecteret Maade at behandle fit Stof paa; pl Abfard; Bæsen, Manerer; _- d'agir, Panblemaade; — de vivre, Maade at leve paa; – de voir, Spnsmaade; – de parler, Talemaade, Udtryksmaade; Itting, som itte er saaledes meent; de la bonne –, de la belle –, tilgavnø; uden Staansel; par - de dire, par de conversation, for at fige Roget, for at have Roget at tale om, uden at lagge vivere Bægt berpaa; saire qc. par – d'acquit, giøre Noget stisoevlost, forbi man itte kan blive fri berfor; en aucune —, paa ingen Maabe; en quelque -, paa en vis Maade; de quelque - que ce soit, paa hvab

blev tiltalt af En, ber lignebe en Rammertjener; il a de bonnes —s, han har gode Manerer, et godt Bassen; avoir les belles—s, (iron.) antage et fornemt Bæsen over sin Stand; de — que, loc. ad. saa at (med Substant., naar der tales om en tiltoms mende Tid eller om noget ubestemt); de — à, loc. prép. saa at.

Maniéré, e, a. toungen, unaturlig, forfunstlet, forstruet, maniereret; s. m.

det Kunstlede, det Forstrucbe.

Maniériste, m. Maler, som behands ler sit Emne paa en søgt, kunklet el. forstruet Maade; p. u.

Maniette, f. (Impr. manu.) Bistetlud. Manieur, se, s. En, som holder af at beføle, singerere; – de blé, Kornstaster; – d'argent, Pengeomsætter, Pensgeubbetaler; plais.

Manisestation, f. Tiltjenbegivelse. Beffenbigiørelse; Fremstilling, Jitring,

Erklæring; Aabendaring.

Maniseste, a. aabenbar, klar, siens spillig, bekjendt for Alle; vitterlig, nostorist; rendre –, bringe sor Epset; s. s. offentlig Erklæring, Fremstilling af sine Anstuelser, Retsærbiggjørelsesact, Nasnifest.

Manisestoment, ad. aabenbart, klart, Manisester, v. a. aabenbare, gjøre bekjendt, bringe for Lyset; v. pr. aabenbare sig; blive bekjendt, komme for Lyset, yttre sig.

Manigance, f. Anch, Fif, Brug af hemmelige Midler til at naae sit Maal; fa. [hemmeligt og snedigt; fa.

Manigancer, v. a. opspinde, styre Manille, f. Manille, anden Trumf i Phombre, Ovabrille og Tresetspil; stor guul Kobberring, som Regrene bære til Hynt om Arme el. Been; (H. n.) Slags gistig indist Slange; (Sucr.) Boer. [ritanst Brødtræ.

Manioc, m. (Bot.) Maniot, ame-Manipulaire, m. (Ant.) Hovbing for et Compagni romerste Solvater.

Manipulateur, m. (Chi. et Pharm.) En, som tilbereder Roget med Paanden; En, som ælter el. blander Ros get sammen.

Manipulation, f. (Chi. et Pharm.) Bearbeibelse med Handerne, Weltning v. dest.

Naade det saa end steer; il kut abordé | Manipule, m. Præstens Armsmytse | par une - de valet de chambre, han mens han forretter Ressen; (Méd)

Baanbfuld Urier o. beel.; (Anc.) Afdeling romerste Goldater fra 100 til 200 Mand.

- Manipuler, v. a. (Chi.) bearbeide med Paanden, æite, blande sammen, v. desl.

Manique, f. Palvhanbste, som visse Paanbværkere bruge under Arbeidet; pop. il est (c'est un homme) de la -, ban er Stoflisser.

Maniveau, m. lille flad Bibiekurb, Hvorpaa Frugt o. desl. udstilles til [en Mastine ombreies. Galg.

Manivelle, f. Paantgreb, hvormed Manne, f. Manna; lang og flad Kurv med to Panker; Slags Bugge (i b. Betydn. hanne i populair Urtale); c'est une vraie -, bet er en rigelig Ræring; fig. det er en sand Aandsisde; la – céleste, det guddommelige Ord.

Mannequin, m. lang og imal Kurv, pvori Frugt el. Fist bringes til Torvs; Duste med boielige Led; fig. c'est un vrai -, det er et charafteerlost Menneste. sbeibe paa Bygninger.

Mannequinage, m. Billedhuggerars Mannequiné, e, a. (Peint. og Sculp.) altfor tvungent, unaturligt (om Orapperier el. Billedhuggerarbeide).

Mannette, f. lille Hanketurv (ogs.

mannclette); p. u.

Manœuvre, m. Haanblanger; fig. middelmaadig Arbeider, Fuster; fnes dig, listig Karl; f. (Mil.) et Regis ments Bevægelse, Svingning o. desl. Manoeuvre; fig. snild, snedig Fremgangsmaade; (Mar.) Tougvært, Brug af samme; Styrelse af et Stib; pl. alle Loug, hvormed Seilene og Stibet flyres; -s courantes, løbende Reds Nab; -s dormantes, flagende Achstab; -s majeures, svær Taffelage; menues -s, smæffer Taffelage; amarrer une –, giøre en Ente fast.

Manœuvrer, v. n. (Mar.) styre Touge og Geil; (om et Stib) ubføre godt fine Bevægelser; (Mil. om et Troppekorps) udføre visse Bevægelser og Svingninger, manoeuvrere, lebc en Armees Bevægelser; fig. tage fine Forholdsregler for at naae sit Maal.

Manœuvrier, m. En, som storer rer godt.

Manoir, m. (Pal. og Poé.) Bolig, Huus; le sombre -, Underverdenen.

Manomètre, m. (Phys.) Instrument til at maale Luftens Forandring i Ectheb.

Manon, f. Pigenaon: Marie.

Manoque, f. Tobakkrulle. Manoscope, m. f. f. manomètre.

Manouvrier, m. Dagleier, som ut-

forer Paandgierning.

Manque, m. Mangel; - de, loc. pp. af Mangel paa (oftere: faute de); - d'argent, af Mangel paa Penge; de -, loc. ad. minbre end der ffulte være; j'ai trouvé dans ce sac dix écus de -, jeg par fundet 10 Rigés daler mindre end der fluide være i denne Vose.

Manqué, e, p. ufuldtommen, man gelfuld; forfeilet, mislyffet; un ouvrage -, et mangelfuldt el. forfeilet Arbeide.

Manquement, m. Undladelse, Kon sømmelse; Mangel (i d. Betydn. hellere:

manque).

Manquer, v. n. feile, svigte, slaat feil; klifte; falde, forfalde, doe; glice, glibe bort : svigte; fallere; - de, fattet, have Mangel paa; (foran et Infinit.) unblade, glemme, være nær ved; -à, unblade at giøre hvab ber er Pligt; unblade at vife En ftystig Opmærksomhed; ... v. a. forfeile; ikk træsse; itse opnaae; . . . v. pr. gaae feil af hinanden; se – à soi-même, compromittere sig, stade sit gode Ravn; il n'est si bon qui ne manque, bet er Ingen saa from, at han so fan teile; les vignes ont -é celle année, Binen har flaget feil i Aar; le susil manque, Gebæret flager Klif; la terre manqua sous leurs pieds, Jorden gav efter, sank sammen under beres Føbber; le pied lui a -é, Fo: den er gleden for ham; ce marchand a -é, benne Kiøbmand bar fallerei: il manque de cœur, han fattes Mot; il ne manque de rien, han faites Intet; je ne manquerai pas de vous en avertir, jeg stal itte glemme at underrette Dem derom; il a -é d'être tué, han var nær bleven bræbt; il a -é à sa parole, ban har svigtet sit godt et Stib; En, som leber godt en Ord; il a -6 son but, han har fors Armecs Bevægelser, som manoeuvres seilet sit Maal; j'ai -é cet homme, si at manveuvrere. seg har itte truffet benne Mand; il l'a Manœuvrier, ère, a. (Mil.) buliq | -é belle, han har unbstuppet en flor Kare. Mansarde, f. Tagvindue; Taglammer; étage en –, Ovisitage; toit en

-, brudt Tag.

Manseau, manselle (Rogle fige: manseaute), s. Indbygger i Provindsfen le Maine et. i le Mans; un - vaut un Normand et demi, en Ind-bygger fra le Maine er endnu mere snedig end en Rormander.

Mansion, f. (Anc.) Nattequarteer for Soldaterne paa Marschen. [græst Kirke.

Mansionnaire, m. Dørvogter ved en Mansuète, a. mild, sagtmodig, p. u.; poire de -, Slags velsmagende Pære.

Mansuétude, f. Sagtmodighed; God-

modighed, Taalmod.

Mante, f. Slags Fruentimmer-Kaabe uden Ærmer; stort sort Sørgestør; Ronnedragt; (H. n.) -s de

mer, Reier (ogs. squilles).

Manteau, m. Rappe, Raabe; fig. Stin, Paastud; (Fauc.) Farven af Rovfugles Fjer; – de cheminée, den fremsprins gende Kant paa en Ramin; s'envelopper de son -, indhylle fig i fin Rappe; fig. oppebie taalmodigen sin Shæbne; vendre, débiter qc. sous le –, sælge Roget hemmeligen; sous le - de la religion, under Stin af at bet er for Religionens Styld; fig. og fa. manger son pain sous son -, fortære aue fine Indtomster; vare gjerrig; garder les -x, holde Bagt, el. Intet | foretage sig, medens de Andre ubføre en Forbrydelse; roles à –, Formyn: vers og gammel Mands Roller.

Mantelet, m. lille Kaabe; Bispestaabe; Stjærmlæber til at slaae ned for en Caleche; lille Saddel til en Kjørehest; (Fort.) Stormtag, Stjærm for Standsegravere; (Mar.) – de sabord, Stytport. [berfruentimmer.

Manteline, f. lille Kaabe for Bøn-Mantellate, f. Ronne af Serviterordenen.

Mantelure, f. Ryghaarene paa en Hund, naar de have en særegen Farve.

Manteque, f. Bildfvinesibt. Montille, f. lille Fruentimmerkaabe uben Dætte.

Mantonnet, m. (Serr.) lille Jernstrampe, som fastbolber en Staabe.

Mantouan, e, s. Indvaaner i Mantoua. Manture, f. (Mar.) Bølgernes hæftige Slag; (Forg.) Jerntraad, som er brændt paa enkelte Steder.

Manuel, m. Paanbbog; Slags Bennebog; kortfattet Lærebog.

Manuel, le, a. som ubføres med Hannel, travail -, Paandarbeide; distribution -le, Domherrernes Honos rar for at sorrette visse Gudstsenester.

Manuelle, f. (Mar.) Jernstang, som er fastgjort ved Roerpinden; (Cord.) Reebssager-Redstab til at snoe lange Toug.

Manuellement, ad. fra Saand i

Haand.

Manusacture, f. Forfærdigelse af Tvier og deslige Arbeider, som uds føres med Hænderne (i b. Betydn. nu hellere: sabrication); Bygningen, hvor saadanne Arbeider forfærdiges; Arbeiderne sammesteds.

Manusacturer, v. a. forfærdige Pas nufacturarbeider (nu hellere: sabriquer).

Manusacturier, ère, a. og s. som forfærdiger Manusacturarbeide; Manusacturist, En, som arbeider i et Fabrit; Fabrikeier, Fabrikbestprer.

Manumission, f. Livegnes Frigivelse. Manus (in) [s ubtales], foretoms mer i Talemaaden: dire son in-manus, befale sin Siæl i Guds Paand i Osbens Dieblik.

Manuscrit, e, a. haanostrevet.

Manuscrit, m. haandstrevet Sog, Manuscript.

Manutention, f. Haandhævelse, Besvarelse (v.); Bestyrelse, Forvaltning; militairt Brødbageri.

Mappemonde, f. Berbensfort, fremsfillende Jordens tvende Salvkugler.

Maque, f. Hampbryde; Bundt Garn paa 100 Alen; pl. tvende Styffer Træ, som gaae fra Bunden af en Bærefurv op til Palsen.

Maquereau, m. (H. n.) Makrel; pl. Pletter paa Skinnebenene, hibrsrende fra at være kommen for næt til en beed Kakkelovn.

Maquereau, elle, s. Ruffer, Rufferste. Maquerellage, m. Rufferi.

Maquette, f. (Sculp.) første Mobel til en Statue; (Arm.) Zernmobel til et Geværløb.

Maquignon, m. Hestepranger; En, som underhaanden briver Hestehandel paa en svigagtig Maade; sig. og sa. en snedig Underhandler; c'est un de chair humaine, tdet er en Kobler el. en hemmelig Hverver.

Maquignonnage, m. Pekeprangen,

strigagtig Pestehandel; kg. og fa. Roblen, fnebig Unberhandlen om Beg.

Mag.

testab, Embeder o. dest.

Maquignonder, v. a. prange med Defte, bruge utilladelige Kunfigreb ved Bestehandel; sig. og sa. koble, unders pandle for Andre om Ægtestab, Em, beder p. desl. saa at Underhandleren selv drager Fordeel deraf.

Maquilleur, m. Fisterbaad med ens

telt Dæt til Matrelfangft.

Marabout, m. muhamebanft Præft, aufat ved en Moffee; pop. flyg Mand; Slags Raffetande med en viid Bug (ogf. casetière du Levant); (Mar.) Galeis seil; (H. n.) oftindist Fugl; pl. Hier af denne Zugl, Maraboutsier.

Maraboutin, m. (Mar.) Povedseil

paa Stormasten af en Galei.

Marascher, ère, s. Risstengariner i

Paris og Omegnen.

Marais, m. Morads, Sump; Rayn paa et Ovarteer i Paris, hvor der dyr: tes Riottenurter: lavt Sted i Conventet, hvor Antijacobinerne sadde, og disse selv; - salants, Saltizer; prov. se sauver par les -, rede fig ud af Forlegenhed ved slette Grunde.

Marasme, m. (Méd.) Taring, Svinds Marasquin, m. Litor, lavet af et

Slags sure Kirsebær.

Maratisme, m. Indbegreb af Mas rats og Tilhængeres Grundsætninger; blodtørstig politist Mening.

Maratiste, m. Tilhænger af Marat. maratre, f. ond Stedmoder; grus

som, unaturlig Moder.

Maraud, e, s. slet Karl, slet Ovinde. Maraude, f. (Mil.) Plynbring i Omegnen af Leiren, Marobering; Stoledisciples Frugtplynbring.

Marauder, v. n. gaae ub at plyn-

dre, marobere.

Maraudeur, m. Soldat, som sorlas der Leiren el. Armeen for at plyndre, Marodeur; (om Stoledisciple) Frugtplyndrer.

Maravédis, m. lille spanst Robber

mont, omtr. ½ Stilling Dansk.

Marbre, m. Marmor; fig. og fa. rester comme un -, forblive tavs, ubevægelig; il est de-, han er fold og følesløs; la table de -, forben Ravn paa visse Jurisdictioner, som for Marschalsretten, Forstwæsenet, Abmiralitetet; (Impr.) den Deel af Pressen, prorpaa Formen lægges; (Peint.) Steen, hvormed der rives Farver; pl. Prover af forstjellige Slags Mars mor; Marmorværker.

Marbrer, v. a. male som Marmor, marmorere; (Verr.) ubbrede paa Marmorplader det smeltede Glas, som findes i Enden af Smeltereret; veau -é, marmoreret Kalbestind; truses marbrées, grace og boide Trofler.

Marbrerie, f. Marmorfavning, Marmorpolering; Bærffled, hvor Marmo-

ret forarbeides.

Marbreur, m. Marmorerer, En, fom marmorcrer Papir, Snittet paa Bøger, o. desl.

Marbrier, m. Marmorstærer; Par: morpolerer; Marmorforarbeider; Mav

morbandler.

Marbrière, f. Marmorbrub.

Marbrure, f. Marmorering; marmoreret Arbeide.

Marc (c udtales iffe), m. det, som bliver tilbage af udpressede Druer el. Frugter; en Persefuld!; Kassegrums; Mark; halvt Pund; payer au — la livre (nu: au - le franc), betale Enhver i Forhold til fin Andeel i en Giæld el. et Anligs gende (pro rata); le marc d'or, en vis Sum, som betaltes Kongen af ei Embede, for man nod Indiægterne af samme.

Marcaige, m. Afgift of Soltvandsfift. Marcassin, m. Vildsvinunge under eet Aar.

Marcassite, f. (H. n.) Slags Fpr. Marcation, f. fun i Ubtr. ligne de -, Demarcationslinie, som affattes af Alexander den 61e, og hvorefter de Lande, som opbagedes veftligt for benne Linie, stulde tilhøre Spanierne, og de, derimod, som opbagedes Osten for samme, Kuide tilhøre Portugiserne.

Marchand, e, s. Kishmand, Kishs manbstone; Risber; - forain, omreis sende Kisbmand, Markedsfræmmer; il y a -, (Auctionsubtrpf) jeg holber Budet, jeg giver hvad det raabes op for; fig. n'être pas bon - d'une chose, iffe finde fin Regning ved Noget; il en sera mauvais -, ben Handel vil han komme til at fortryde; det vil bekomme ham ilde; prov. il saut être – ou larron, en Kishmand maa være ærlig; de - à - il n'y a que la main, mellem Kishmænd er et Orb nof; n'est pas - qui toujours gagne,

man maa være belavet paa undertiden at tabe, el. undertiden at møde Gjenvordigheder: - qui perd ne peut rire, den, som taber, kan itte være vel tilmode; ... a. handlende; gjældende mellem Pandlende; som er god og sors ivarlig (om Barer), som let finder Afjætning; une ville –e, en Pandelsplads; une rivière—e, en Alod, seilbar for Hans delsfarfartsier; un navire —, et Rosfardi stib; prix -, Indispospriis; ce blé est -, dette Korn er godt, det vil let finde Affæining; rien n'est si – que ce procédé, Intet er saa kræmmeragtigt som denne Fremgangsmaade; style—, Risbs mandsstill (hellere: style mercantile).

Marchandailler, v. a. prutte længe

og om en Ubetybeligheb; pop.

Marchander, v. a. sporge om Pris fen; handle om Roget, prutte; fig. staane; v.n. prutte, tinge; fig. (med en Regtelle) betanke sig, vakle; il ne le marchanda pas, han gjorde ikke mange Om: stændigheder med ham, han staanede ham iffe; il ne marchaude pas sa vie, han er itte bange for at vove fit tiv; il ne faut pas – avec lui, man maa iffe prutte med ham; il le nt sans -, han gjorde det uden at betænte sig; il ne saut pas tant -, man maa itte vatle saa længe.

Marchandise, f. Bare; Pandel; melée, Blandingsgods; le seu est à cette –, denne Bare har en rivende Apatning; faire – de qc., brive Pandel med Roget; fig. saire métier et - de qc., være vant til at gjøre Vioget; saire valoir sa -, rose sine Varer; roje hvad man jelv gjør el. jiger; dien débiter sa –, udhæve hvad man tiger, ved Maaden, hvorpaa det figes; prov. moitié guerre, moitié –, paa en tvetydig Maade, halvt med det Gode, halvt med Magt el. med det Onde; le pavillon couvre la —, i Arigetid maa man ikke visitere et Stib, der fører et neutralt Flag.

Marche, f. Gang; Bei fra et Sted til et andet; høitideligt Optog; et | Sfibs Fart; Stjernernes Gang;

Marsch; battre la -, sonner la -, give Signal til at marschere med Tromme, med Trompet; so mettro en -, begive fig paa Warschen; cachersa—, fig. Kiule fin Fremgangsmaade, holde fine For= holdsregler hemmelige; les —s de

l'orgue, Pedalerne i Orgelet.

Marché, m. Torv; Salg; Risb; bet, som kjøbes; Samling af dem, som kiøbe el. fælge; mundtlig el. skriftlig Overeenskomst om et Kisb; Priis paa hvad der kisbes el. sælges; c'est un -d'or, det er et meget fordeelagtigt Riøb; c'est un - donné, un larron de –, det er saa godt som ingen Priis, det er Røverkjød; vivre å don –, leve billigt, for goot Rieb; - à prime, Statspapirers Salg og Kisb paa Tib; – sait, bestemt, fastsat Priis; on n'a jamais bon - de mauvaise marchandise, sette Barer koste altib for Mes get; un – d'ensant, et Kiøb, man ikke ffistter om at holde; vin da –, Litfish; saire bon – de qc., sosse med Roget, itse spare derpaa; avoir bon - de q., let faae Bugt med En; faire bon – de sa peau, udsætte sig lettins digen for Livsfare, vove fit Stind; sortir d'une assaire à bon -, stippe ub af en Sag uden stort Tab; vous en avez été quitte à hon -, De er suppen godt derita; vous n'amendez pas votre –, De forbedrer iffe Deres Sag, Deres Omstændigheder; il le paiera plus cher qu'au -, han vil komme til at fortryde det; aller, courir sur le - de q., flage ind i en Andens Nærings: vel; overbyde en Anden; søge det jamme Embede som en Anden; mettre à q. le – à la main, sætte En Stolen for Døren; give en Balget imellem at hold: el. bryde enforpligielie; prov. a grand – faire, til ben laveste Priis (v. inus.); loc. ad. fa. par-dessus le -, ovenitiødet.

Marche-pied, m. Kodstammel; Bogns trin; fig. Middel til at opnaae Roget; (Mar.) Pert; pl. des marche-pieds.

Marcher, v. n. gaae; ride, kjøre; marschere; fig. ftride frem; svinge fig op; nærme sig Oplosningen (om et dra-Gangen i et Arbeibe; Ideers frem- matist Arbeibe); være flybende (om stribende Ubvikling; Melodi til en Bers); (Mar.) seile; — comme un Marsch; Trappetrin; Fodtrin paa Bæ Basque, gaae meget burtigt; — à pas verstole, Dreierbænke o. best.; forh. et de loup, gaae sagte og forsigtigt; LandsGrændse (endnu i enselte Udtr.); à pas de tortue, gage meget la-lorcée; Jilmarsch; sausse -, forstit somt; - à grands pas, à pas de gés

128

gaae meb flerteStribt, mebRæmpeftribt; - droit, gaae lige, fig. gaae oprigtigt tilværks; - sur qc., træde paa Roget; - sur les pas de q., træbe i Ens Fobs spor; – sur les talons de q., folge tat efter En, følge En i Hælene; fig. narme fig En i Alber, i Beld el. Fors mue; il marche sur des charbons ardenis, han gaaer let hen over det Banffelige; il a -é sur quelque mauvaise herbe, ber er mødt bam noget Ubehage ligt, han er forstemt; il saut que cette affaire marche devant (la première), benne Sag maa først afgjøres, maa have Fortrinct; l'assaire marche bien, Sagen er i god Gang; cela marche tout seul, det gaaer af fig selv; il marche hardiment à son but, han nærmer fig rast sit Maal; - à tâtons, famle for-tig; je le serai bien -, jeg stal not bringe ham frem; v. a. (Chap.) - la capade, valte Filten; (Pot.) - la terre, træbe Potteleret; ... s. m. Gang, Maade at gaae paa; Steb, hvor der gaaes; je le reconnais à son –, jeg kjender ham paa hans Gang.

Marchette, f. Stillepind i et Buur til at fange Zugle; pl. (Tiss.) smaa Triv, som træffer Gilsen i Bæven

langsomt ned.

Marcheur, se, s. Forgænger,-ste; m. Arbeider, som træber Leret til Muur= steen; f. Russerste (racoleuse). [læggere.

Marcoter, v. a. (Jard.) plante Af. Marcotte, f (Jard.) Aflægger, Stilling. Mardelle, f. Steenrand om en Brønd (margelle).

Mardi, m. Tirsbag; - gras, Hvides

Tirsdag.

Mare, f. Sump, Ppt; Biinhaffe; Trug, pvori man presser Oliven.

Marécage, m. Morads, Mose.

Marécageux, se, a. morablig; sum: pig; som har en sumpig Duft el.

Smag; air –, sumpig Luft.

Maréchal, m. Grovimed, Ruurimed (ogf. - ferrant); -- des-logis, Foureer, Bagtmester, Dvarteermester; - généraldes-logis, Regimentsqvarteermester; - de camp, Generalmajor, Brigades general; - de bataille, forh. Generals vagtmester; - de France, Marschal af Frankrig; grand - du palais, Overhofmaridal; pl. - chaux.

Maréchale, f. Marschals Gemal-

inde (madame la -).

Maréchalerie, f. Smebehaambværi. Maréchaussée, f. forh. Marfchaleret;

franft ribende Politi; v.

Marée, f. Ebbe og Flod; haute -. -montante, Privande, Flod; basse-, -descendante, Lavrande, Edde: - morte el. batarde, Riptib; - étale, Middelvan be; prendre la—, passepaa naar Strow men er gunstig for at løbe ind el. ud; resouler la -, seile op imod Floden; sig. arriver comme - en carême, antommt til beleilig Tid; avoir vent et -, have de gunstigste Udsigter, have Alt for fig; aller contre vent et -, have All imod fig, udføre haardnattet fine Plac ner trobs alle Pindringer.

Marelle, f. Poppen paa eet Been fra Trin til Trin gjennem en Stige, aftegnet paa Jorden (Paradiisleg, Borneleg).

Marer, v. a. (Agr.) bearbeibe meb Pals ten. [bearbeibet (ivoire, bearb. Elefantt.)

Marsil, m. Elefantiand for den er Margajat, m. lille uorbentlig Dreng; fat (chat-tigre). inus.

Margay, m. (H. n.) ameritanft Tiget: Marge, f. den hvide Rant om Texten i Bøger el. Breve, Margen; écrire qc. en – el. à la –, strive Roget i Margenen; fig. og fa. avoir de la -, have mere Tib og flere Mibler end der behøves til at udføre Roget.

Margelle, f. Steenrand om en Brønd

(mere brugelig end mardelle).

Marger, v. a. (Impr.) aspasse Mari genen omiring bet Tryite; (Vert.) til stoppe alle Mundingerne paa en Ovn.

Marginal, e, a. henhorende til Mars genen; bruges sielbent uben i Udtr. note – e, Rantglosse; pl. m. – naux.

Margot, m. (H. n.) Stræfte, Ss. fugl; f. Stade; fig. og fa. snaksomt, letfærdigt Fruentimmer; Diminutiv af Marguerite, Grethe.

Margoter, v. n. strige (om Bagtler). margouillis, m. Gole, Rubber; fig. og pop. mettre q. dans le -, bringe En i Korlegenhed; pop.p.u. sinde.

Margrave, s. Markgreve, Markgreve Margraviat, m. Markgrevstab.

Margrillette, f. Slags morfeblaat Glas.

Margritin, m. f. f. margrillette.

Marguerite, f. (Bot.) Gaafeurt (ogf. paquerette el. paquette); reine -, Glage Afters; (Mar.) Bifte; Knube paa Stibstougene; (Ecr.) Perle; prov.

il ne faut pas jeter les -s devant les pourceaux, man stal itte taste Perler for Sviin.

Marguillerie, f. Rloftertseneste; p. u. Marguillier, m. Kirkeværge, Kirkes forstander; Klotter. [Datter.

Marguillière, f. Klotterens Kone el. Mari, m. Egtefælle, Mand (b. Ord bruges meest i Omgangssproget; époux berimod i den hoiere Stiil); – commode, Mand, som itte er stinspg.

Mariable, a. giftefærbig.

Mariage, m. Wgtestab, Gistermaal; Bryllup; Ægtestand; Bryllupsubstyr, Brudemedgist; – de conscience, hemmeligt Ægtestab; – sous la cheminée, hemmelig Forbindelse, ved hvilken Ægtestabs: Geremonierne itse cre iagtstagne, naturligt Ægtestab; – de la main gauche, Ægtestab til venstre Hand; – en détrempe, – de Jean des Vignes, utillabeligt Samliv under Stin af Ægtestab; demander el. rechercher en –, begiære til Ægte; (Mar.) Syning mellem to Pine el. Kousser; – de tournevire, Stibsmandstnut.

Marié, e, s. Brudgom, Brud; nouveau –, ung Egtemand; nouvelle –e, ung Kone; prov. il se plaint que la –e est trop belle, han Nager over

beelt Stind.

Marier, v. a. ægtevie; gifte sammen; bortgiste; fig. forene, sammensvie; passe sammen, v. pr. gifte sig; tage sig en Kone; faae en Mand; polde Bryllup; cette sille est bonne à -, denne Pige er gistesærdig; il s'est -é à M¹¹⁰ A*, han har gistet sig med Frosen A*; il s'est -é richement, han har giort et rigt Parti; - des couleurs, passe Farver sammen; cette épithète ne se marie pas bien avec ces mots-là, bette Tillægsord passer iste godt til disse Ord.

Marieur, se, s. Mellemhandler el. Mellemhandlerste i Giftermaal; Ægte.

stabsstifter; sa.

Marin, e, a. henhørende til Søen; monstre –, Søuhpre; carte –e, Søkort; avoir le pied –, dære sødant; sig. bes holde sin Fatning under vanskelige Omsskændigheder; aiguille –e, Søcompaß; trompette –e, eenstrenget Instrument, som spilles med en Bue; aigue –, Bestyl, en bjerggrøn Wedelsteen; . . . s. m. Sømand; – d'eau douce, rast Søsmand paa Landjorden.

Marinade, f. Caltlage til at consfervere Kisdvarer; marineret Ret.

Marine, f. Søvæsen; Sømagt; Stibsslaade; Sølugt, Smag af Søvandet; (Peint.) Søstytte; oslicier de –, Søsssiceer; gens de –, Søsslt; – militaire, Arigesslaaden; – merchande, Dandelsslaaden; il entend dien la –, han forstaaer sig godt paa Søvæsenet; sentir la –, smage el. lugte af Søvant.

Mariné, e, p. føstaaet, fortærvet af Søvandet; marineret; (Blas.) som

har en Kissehale.

Mariner, v. a. marinere, stege Fist og bernæst nedlægge bem i Suurt sor at conservere dem; splte Kjødvarer, nedlægge dem i Eddike med Løg o. desl.

Maringouin, m. (H. n.) Slags

amerikanst Myg.

Marivier, m. og a. Somand; Baadsfører paa Floder; officiers -s, Undersofficeer paa Flaaden (v. nu: sous-offi-

ciers de-marine).

Marionnette, f. Dutte, Traabbutte; fig. og fa. lille maniereret Fruentimmer; farakteerløst Menneske; saire jouer les grandes—s, sætte Alt i Besvægelse for at naae sit Maal, bruge kraftige Midler. [manben; pl. —taux.

Marital, e, a. (Pal.) tilhørende Ægtes Maritalement, ad. som det tilhører sig en Mand, paa Ægtemands Biis; vivre –, leve som Mand og Rone.

Maritime, a. beliggende ved Søen, ved Havet; henhørende til Gøen; ville –, Søstad; puissance –, Søstagt.

Maritorne, f. stort, bæsligt, manb-

haftigt Fruentimmer; p. u.

Marivaudage, m. forfinet, sentimens talt Sprog, blandet med triviale Tales maader, i Smag af Stilen hos Marivaux.

Marjolaine, f. (Bot.) Merian.

Marjolet, m. ung Laps, som gjør Cuur til Damerne, el. agerer den Kloge; p.u.

Marli, m. Glags Gilkeflor.

Marmaille, f. Flok Smaabørn; fa. Marmelade, f. tyk Saft af Frugter blandet med Suffer; cela est en -, bet er kogt altformeget ud, det er som en Grød; fig. det er knust.

Marmenteau, s. og a. m. (E. F.)

Fredstov, Stov, som itte hugges.

Marmite, f. Grybe, Kjødgryte; Grysbefuld; fig. og fa. un écumeur de — en Snyltegiæft; prov. la — bout, la — est bonne dans cette maison, i bette Dur

spiser man godt; la – est renversée dans cette maison, i bette Huus holdes ingen Middagsgilder; sa. avoir le nez én pied de –, have en bred opstaaende Ræse. [som altid klynter; v. p. u.

Marmiteux, se, a. yntelig; sygelig;

Marmiton, m. Roffebreng.

Marmitonner, v. n. agere Kottebreng, gaae altid i Kjøffenet; p. u.

Marmonner, v. a. vg n. mumle,

brumme (alm. marmoter); fa.

Marmot, m. (H. n.) Markat, Slags langhalet Abe; lille plump Figur af Steen, Tra, o. desl.; fig. lille Oreng, Pog; croquer le –, vente længe; fa.

Marmoter, v. a. tale utybeligt,

mellem Tænderne, mumle; fa.

Marmoue, f. (H.n.) Murmeldyr; lille Pige; Slags Fruentimmer-Hovedpynt, et Torflæbe bundet ned under Hagen.

Marmouset, m. lille plump el. vansstabt Figur; lille Oreng; lille stygt og plumpt Menneste; Slags Ildbut prydet med en el. anden Figur.

Marnage, m. (Agr.) Merglen, Brug

af Mergel.

Marne, f. Mergel. [med Mergel. Marner, v. a. (Agr.) mergle, gjøde Marneron, m. Mergelgraver.

Marneux, se, a. mergelagtig, inde-

boldente Plergel.

Marnière, f. Mergelgrav.

Marnois, m. Baad, som bruges paa

Marnen; ogs. a. daleau -.

Maronite, a. og s. Maroniter; Ravn paa Tilhængerne af en catholft Sect, som beboer Libanon.

Maroquin, m. Saffian; usselt, forsagteligt Menneste, pop.; Slags Drue.

Maroquiner, v. a. tilberede Faares

el. Ralvestind som Saffian.
Maroquinerie, f. Runst at tilberede

Saffian; Saffiansfabrik.

Maroquinier, m. Saffiansbereber. Marotique, a. marotist, forælbet, i

Marots Maneer (om Stilen).

Marotte, f. Narrescepter, Narrestot, Narrebrix; fig. og fa. Kjephest; c'est un sou à -, bet er en ægte Nar; chacun a sa -, Enhver har sin Kjephest; prov. à chaque son platt sa -, enhver Nar spnes godt om sin Narresappe.

Marouette, f. (H. n.) lille Snarre,

lille Bagtelfonge.

Marousse, m. Slyngel, Kister; Tsl. des serviettes, mærke Servietter; – per; f. (Peint.) Slags guul Malerliim. un criminel, brændemærke en For-

Marousler, v. a. (Peint.) kine Lærred til Oliemaleri paa Træ el. ans det Lærred; overstryge det med guul Walerliim.

Marquant, e, a. som ubmærter sig, som tiltræfter sig særbeles Opmært, som i sig særbeles skrivet sig særbeles skrivet sig særbeles skrivet sig særbeles skrivet skrive

visse Spil gjælde visse Points.

Marque, f. Mærie, Stempel, Prag; Kjenbetegn; Brandemarte; Arammer, mærte, Bomærte, Prüsmærte; Moder: mærke; Pædersmærke; Udmærkelse; Bidnesbyrd; il a subi la –, han et bleven brændemærket; sa. søire porter ses -s à q., mishandle En, saa at ban bærer Mærke beraf; ce chien a de belles -s, denne Dund er smuft tegnet; des -s de la petite verole, Er efter Børnekopper; des –s de Judas, Fregs ner; droit de,-, Stempelafgift for Barer, ber stemples; lettre de -, Ra: perbrev; un homme de –, en anseet, ubmærket Manb; des -s d'honneur, Decorationer, Orbenstegn; — d'infamie, Stjændselsmærte; il n'en donne aucune –, man stal iste see bet vaa ham; (Jeu) il est heureux à la -, han mærker flere Points end han vinder.

Marqué, e, p. mærfet; stemplet; brandemærket; tydelig, isinefaldende; du papier -, Stempelpapir; etre né -, være født med et Modermærke; son fruit en sera -, bun har ftor Lyst til Roget, hun isse kan faae; de la petite vérole, bære koparret; avoir les traits—s, have stærfe Au figistræf; avoir un gout - pour qc., have en særegen Smag for Roget; un ouvrage – au bon coin, et Bærf, som er udmærket i sit Slags; fig. og fa. il est – au B, han har en Feil, som begynber med B; han er pusselrygget, halt, eensiet (f. B.); il est - sur le livre rouge, han er flet anstreven, han staaer streven i den sorte Bog; cheval est – en tête, denne Heft har en Blis i Panden-

Marquer, v. a. mærke; stemple; bestegne, esterlade Mærke; bestemme, ansgive, antyde; melde, meddele; bevidne, udtrykke; (Jeu) have stere Points end sin Medspiller; v. n. angive Tid el. Alder; være isinefaldende; udmærke sig; tiltrække sig Opmærksomhed; – des serviettes, mærke Servietter; – un eximinal brændemærke en Kare

ryder; - un camp, affisse en Leir;} · sa reconnaissance, bevidne fin Erjendilighed; — à q. ce qu'il doit faire, inderrette En om hvad han har at sjøre; (Jeu.) je vous marque de dix wints, jeg har 10 Points mere end De; (Mil.) - le pas, marschere paa Stebet ;... cette allée commence à -, Eræerne i benne Allee begynde at slage m; ce cheval marque encore, benne Dest angiver endnu sin Alber; cela narquerait trop, bet vilbe blive alts or ivinefaldende, det vilde altfor me= zet robe Pensigten; cet homme ne narque pas, denne Mand tiltræffer sig itte Opmærkombeden, ubmærker fig itte.

Marqueté, e, p. plettet; indlagt. Marqueter, v. a. gjøre plettet, ans

ringe Pletter paa.

Marquette, f. Klump Jomfruvox. Marquetterie, f. indlagt Arbeide; ig. literairt Arbeide, bestaaende af Styffer uben indbyrbes Sammenhæng.

Marqueur, m. Stempler, En, som iempler Klæde, Læder o. desl.; Mars ier i Spil, En, som optegner Spilernes Voints.

Marquis, m. Marquis; plais. vigs ig ung Herre; fig. og fa. c'est un - de Carabas, det er en Mand, som gjør ig til af at eie flore Landeiendomme.

Marquisat, m. Warquisværdighed;

m Marquis's Gods.

Marquise, f. Marquisinde; Overs ræf til et Officeerstelt; Telt til Brug for em, som gaae i Bad; (Jard.) Slags Pære; (Pe.)Fistegarn med smaaWaster; Artis.) Slags Ratet; (Mar.) Solseil.

Marquiser, v. a. give Titel of Wars juis (p. u.); v. pr. kalde sig Marquis.

Marquoir, m. (Tail.) Stræbberlis ieal; (Brod.) Navneflud. [Gubmober. Marraine, f. Fruentimmerfabber,

Marri, e, a. bedrøvet, angerfuld; v. Marron, m. Slags stor Kastanie; · glacé, oversuffret Rastanie; prov. e servir de la patte du chat pour irer les -s du seu, bruge snildt en Inden til at iværkætte sit Forehavende; Mil.) Etmetegn for den runderende Oficeer; (Artif.) Slags keglebannet Dearbe el. Sværmer; (Impr.) Bog, som r tryft i Smug; (H. n.) Slags Bras en el. Stalle; pl. flore Haarlofter.

Marron, ne, a. fastaniebruun; som bover et Jag uberettiget; -bortlobet, | ning med Stempelhammeren; Martet

undveget (fun i b. Beiphn. bruges bet i féin.); habit –, en kastaniebruun Kjole; courtier –, en uberettiget Mægler; negre -, bortløben Regerslave; négresse -ne, en bortløben Regerslads inde; cochon –, et forhen tamt Sviin, som er blevet vildt; s. Buffneger, bortløben Regerslave.

Marronnage, m. Regerslavers Borts løben; bortløbne Regres Tilstand.

Marronner, v. a. frisere Haar i store Loffer (v.); (Impr.) tryffe Bos ger i Smug; v. n. murre.

Marronnier, m. (Bot.) ægte Kastas mietræ; – d'Inde, vildt Kastanietræ.

Marrube, m. (Bot.) stærftlugtende Rortlabe', Marrube, Slags Katteurt.

Marrubiastre, m. (Bot.) uægte Marrube.

Mars (s ubtales), m. Krigeguben Mars; Planeten Mars; Martsmaaned; fig. stor Ariger; le métier de -, Krigstaget; prov. cela vient comme – en careme, det kommer altid til bes stemt Tid, ret beleiligt; champ de -, Mars Marten, Exerceerplads; (H.n.) Dagsværmer; (anc. Chi.) Jern; pl. Baarkorn (Byg, Havre).

Marseillais, e, s. og a. Indvaaner

i Marseille, Marseillaner.

Marseillaise, f. Marseillanermars schen, fæbrenelandst Sang, forfattet af Rouget de l'Isie.

Marsouin, m. (H. n.) Marsviin; pop. gros -, vilain -, stygt, plumpt Wenneste; (Mar.) - d'arrière, Agterstavns Knæ. pungdyt.

Marsupiaux, s. og a. m. pl. (H. n.) Martagon, m. (Bot.) Glags smaa-

blomstret Lille.

Marteau, m. Pammer; Oorhammer; (E. F.) Stempelhammer; (H.n.) Hammerfift; (An.) Hammeren i Pret; fig. og fa. avoir un coup de -, un petit coup de -, have en like. Strue løs; graisser le –, betale Portneren godt, for lettere at komme ind; n'être pas sujet au coup de -, ime behøve at adlybe paa første Vink.

Martel, m. Hammer (v.); fig. i Ubtr. martel en tête, Angst, Mis. tante; mettre – en tête à q., sætte En Fluer i Hovebet, vætte Mistante eller Stinspge hos En (v.).

Martelage, m. (E. F.) Træers Mærk

derafs saire le -, marte de Eraer,

Mar.

fom stulle fældes.

Martelé, e, p. hamret; moisommes ligt ubarbeidet; médaille—e, omflaget Medaille; vers -s, motionmeligt uds arbeidebe Bers.

Martelées, f. pl. (Ch.) Starn af

Pjorte og Raadpr.

Marteler, v. a. damre; fig. mois sommeligt ubarbeide (om Nandsarbeider); angste; v. pr. angste sig. for: urolige ka.

Martelet, m. lille Pammer.

Marteleur, m. Pamresmet, Stang: iccusmed, Smed i en Pammermolle. Marteline, f. Spidshammer.

Martial, e, a. frigerst, stribbar; (anc. Chi.) jernholdig (ferrugineux);

pl. m. -tiaux.

Martin, m. Morten; la St. Martin, Sct. Wortensdag; le mal St. —, en Ruus, Druffenstab; faire la St. -, gisre ng lyftig; prov. il y a plusieurs anes à la soire qui s'appellent -, ber ere pere brogede Ascr til end Dræftens: pour un point – perdit son ane, han dande nær gjort en ftor Lyffe; Rærved Apder ingen Pare.

Martinet, m. Bandhammer; Slags Hammermolle; lille Epseplade med et Suspe (v.); Daandtag; (H. n.)

Muurwale.

Martingale, f. (Man.) Springrem; (Jeu) Spillemaade, som bestaaer i at forboble fin Indfats hver Gang man **par** tabt; jouer à la —, forboble fiu Indiats for at vinde det Tabte.

Martinisme, m. Martinisternes Lære. Martiniste, s. Tilhænger af en Res ligionsfect, bestaaende af et Glags Illuminater, som troe at staae i Forbindelse med Aander og himmelste Bæsener.

Martin-pecheur, m. (H. n.) Ses papegsie, Slags Alke, Pingvin-Alke.

Martin-sec, f. (Jard.) Slags Binservære; pl. des poires de martin-sec.

Martre, f. (H. n.) Maar; Maar: find; - zibeline, Bobcl; prov. prendre - pour renard, forverle det Ene for bet Andet.

Martyr, e, s. En, som ubstager Doden for fin Tro, Blodvidne, Martyr; En, som ubholber slet Behandling el. for Ramp og Gjenvordighed; etre le - de q., lide Meget af En; fig. og fa. être du commun des -s, bore til bere; v. pr. mastere fig, fortlæbe sid

bet almindelige Slags; iste ubmærk hg ved Roget.

Martyre, m. Martyrbed, Martyri dom; sig. Oval, Pine, Marter.

Mertyriser, v. a. ladeEn udftage Nav tyrdsben for fin Ero; fig. martre, pine.

Martyrologe, m. Forteguelse over Wartyrer og Pelgene, Martyrbog.

Martyrologiste, m. Forfatter til en Bog over Martyrerne. [el. Timian.

Marum, m. (Bot.) Slags Merian, Mascarade, f. Forfichning; Samling af mastercde og fortlædte Personer, Ra sterade, Mastebal, Mastedands; fig. Pofleri.

Mascaret, m. Brænding ved Uh løbet af Gironde el. Dordogne, naar Pavet stiger stærst (ved Udløbet af

Seinen bedber det barre).

Mascarin, m. (H. n.) Glags forth

povedet Papegoie.

Mascaron, m. (Arch.) plumpt, van stadt Poved, som andringes over Osrre, Bandspring o. desk.

Masculin, e, a. mandlig; (Féo.) clef -, manbligt Lehn, som kun kan eies af Sværbfiden; (Gr.) termineison—e, mandlig Endelse, Endelse af et Ord, hvis fibste Stavelse iste dan nes af et flumt e; s. m. (Gr.) Hankjøn.

Mesculiniser, v. c. (Gr.) give et Ord Panisensendelse el. Panisennet.

Masculinité, f. mandlig Egenstak, den Egenstab at høre til Mandkjønnet.

Masque, m. Maste; masteret Person; fig. paataget Ubseende, Stallv stiul; (Arch.) Asbildning af et Menns ffeanfigt til Sirat; (Sculp.) Len, bvori Formen af Ens Ansigt aftagets (Mil.) Blendering; fig. sous le – 🛍 la piété, under Fromheds Skn; alia sous le -, forstille sig; être toujoul en —, sous le —, altid torthue fig : 🛲 racher le – à q., afrive En Masse blotte Ens Falsthed; lever le —, a taste Masten, handle aabenlyst; avo un bon --, (om en Stuespiller) hall et Anfigt, som passer godt til Rolla han ubfører; saire un – de gc. à q oversmore Ens Ansigt med Roget.

Masque, f. hæsligt, ftpgt Fruentin

mer, Gribbenille; p. u.

Masquer, v. a. mastere, forflæts fig. stjule Roget under et falst Stie betage Sonet af Roget; (Mil.) bie ig. forfkile fig; stiule fin Benfigt; tre toujours -é, altib forfille fig; al -é, Prastebal.

Massacrant, e, a. fortrædelig, brans en; bruges især i sém.: etre d'hu-

neur -e, være i et meget slet Lune. Massacre, m. Myrderi, Blodbab, Ledfabling; flor Kældning af Bildt; fig. g fa. en Fufter, en Stymper, en flet irbeider, som sorbærber hvad han raer at ubføre; en fostbar Ting, som er rdærvet; (Ch.) afstaaret Hoved af en)jort el. et Daadyr; sonner le -, ilde Zægere og Hunde sammen for t hver kan faae Andeel i Byttet; Bl.) Pjortehoved med Gevir.

Massacrer, v. a. nedhugge, ncbs able, myrde; sig. og sa. fordærve, belægge; (om en slet Arbeider) for: uffe; cet ouvrier massacre tout ce ju'il sait, denne Arbeider forfuster

Ilt, hvad han udfører.

Massacreur, se, s. Rebfabler, Morer; fig. og fa. En, som ødelægger 1. sønderslager af Ubehændighed, hvad ian taaer tat paa; en Fuster.

Massage, m. (Chir.) Lemmernes Sammenpresning for at giere dem

»pieligerc.

Masse, f. Masse, Klump; et Beelt, in samlet Mængbe; Lag i et Steen, rud; Jernkolle; Ceremonistav; (Mil.) Afdragssum til Equipering; (Bill.) den pffe Ende af en Billardstof, Mas; (Jeu) Indfats i Pazardspil (i d. Betydn. striver Acad. masse); fa. c'est une - de :hair, det er en Kisdmasse uden Aand om et flodset og dvast Menneste); a – des biens, den hele Formue, det ainlede Esterladenstab; en -, loc. ad, nasseviis, Alle tilsammen, i Masse; det Pele; se lever en -, reise sig Alle som gen; menuiserie en - (en plein bois), Inedierarbeide gjort af et eneste Styffe.

Masselotte, f. Metallevning ved Sisbning of Ranoner. bar.

Massemore, m. smuldret Stibstve-Massepain, m. Marsipan, Slags

Baavært.

Masser, v. a. (Peint.) opfille masses **8**8, fordele Partierne i et Maleri; Chir.) gnide Ledemodene, klemme bem fel, som bringer Beste til at stumme. vellem Pænderne for at giøre bem midigere; (Jea) sætte ind i Sph (i qui dit, jeg fætter ind, bvis Rogen meb Elephantens.

holder; masse la poste, jeg sætter ind saa meget, som der allerede staaer (v.): v.pr. (Mil.) suttesig massevits fammen.

Masseter (r ubtales), m. (An.)

Epagemuntel.

Massette, f. lille Hammer; (Bot.) Dunhammer, Bandplante, bois Blomft indsluttes i en aflang Rapfel (ogs. masse d'eau, typha); (H.n.) Slage Indvolds.

orm, Sliimorm.

Massicot, m. Slags guul Farve; Slags Fernis til Fajence, bestaaende af en Blanding af Glas, Kalk og Tin; (Chi.) Slags Blyoryd.

Massier, m. Marschal, som bærer Ceremonistaven foran vibse Corporas

tioner; Pedel.

Massif, m. (Arch.) tht Grundmuur, massiv Muur; (Jard.) tyk Stov, som man' itte kan see igjennem; un - do rosiers, en tæt Samling af Rosen-ræer; (Artis.) – d'une susée, en Ratessot.

Massif, ive, a massiv, tyl og plump; heelt (som iste er huult, el. inblagt med andre Bestandbele); fig. raa, plump, udannet; un esprit –, en Dumrian.

Massivement, ad. paa en mashy Maade, stærkt, fast, gedigent.

Massiveté, f. Tythed, Fasthed, Ge-

digenhed; p. u.

Massorah el. massore, f. den dels lige Strifts critiste Behandling af isdiffe Kærde.

Massurète, m. jødist Eærd, som har critist oplyst Texten i den hellige Strift.

Massorétique, a. angagende den isviste Critif af den hellige Strift.

Massue, f. Rølle; faire de sa tête -, anstrænge sig stærkt, opbyde Alt, ubsætte sig for stor Fare for at naae sit Maal; c'est un coup de - pour lui, il a cu un coup de - sur la tete, det er et Tordenslag for ham, der er tilstødt ham en uventet Gjenvordighed.

Mastic, m. Wastix; Kit.

Mastication, f. (Med.) Tygning.

Masticatoire, m. og a. Lægemids bel, som tygges for at beforbre Galis vationen; remède -, Spyttemidbcl.

Mastigadour, m. (Vét.) Slags Bibs

Mastiquer, v. a. fitte, tilfitte. Mastodonte, m. (H. n.) Dyr fra Betydn. Kriver Acad. masser); masse Urverdenen, hvis Tander have Lighed

Mastolde, a. (An.) vortebannet (om! en vorteformig Fremragning paa Tim dingbenet); muscle -, Ruffel, tienende til at buffe Hovedet. junittelse.

Mas.

Masturbation, f. Onani, Gelbbes Masturber (se), v. pr. brive Onani. Masulipatan, m. Glage funt in-

bianst Bomuldstoi.

Masure, f. Ruin, forfalden Nuur; fig. brostfældigt Huus, ussel gammel Ron.

Mat (t udtales), te, a. mat, upos leret, uden Glands (om Farver og Metaller); altfor tæt, compact (om Deig); altfor overlædset (om Eslbs el. Guldbroderi); (Jeu) être –, have tabt i Schafspil, være mat (échec et -); saire q. échec et -, giøre en ichasmat; fig. vinde en juldstændig Geir over En; s. m. det Matte i et Metals arbeide el. i et Maleri; (Jeu) Mat i Shat, Træt, som gjør Modstanderen mat; donner échec et – à q., jætte En mat.

Mat, m. Mast, Mastetræ; – de beaupré, Bougipryd; - d'avant, - de misaine, Foffemast; - de maltre, grand -, Stor-Wast; - d'arrière, - d'artimon, Mesanmaft, bagerfte Maft; de rechange, Varestang; - de sortune, **Rødmaft; – d**e perroquet, Bramftang; - de cacatoi, Boven-Bram-Stang; d'un brin, Maft bestaaende af eet Styffe; - force, Mast, som er nær ved at bræifeð; – venu á bas, sønderbrubt Walt; aller à -s et cordes, lænse for Taffel og Toug, drive for Beiret uden Seil; caler les -s de hune, stryge Stængerne; couper le –, tappe Masten; - de cocagnel, Klavremast, paa hvis Top ophænges en Præmie for den, som først naaer berop.

Matador, m. den, som sælder Ty: ren i en Tyrefægining; (Jeu) de 3 første Trumfer i l'Hombre; fig. og sa. en meget ansect Mand i sit Fag.

Malage, m. (Mar.) Indsættelse af Mas Matamore, m. Storpraler, En, som bryster sig af et Wood, han iste har; fa.

Matassin, m. Slags Gøglebants, Buffodands; Geglebandser.en Kareth.

trasser, med ubstoppede Hynder.

Matelot, m. Matros; Folgestib, Se den anvendte Mathematik.

condant (i en Arigsflaade); un - d'eau douce, en uerfaren Matros; a. vaisseau –, Krigsstib, som undersister et norre.

Matelotage, m. Matrospore.

Matelotte (Ac. striver matelote), s. Ret, bestaaende af slere Slags fist, tillavet paa Stibsmaneer med Salt, Log o. desl.; Matrostands, Melodi til samme; à la —, loc. ad. paa Was trosbus.

Mater, v. a. give visse Dele af et Metalarbeide et mat Anstrøg (ogs. matir); (Jeu) giøre ichatmat, sætte Kongen mat i Schaf; sig. spæge; tue, pompge.

Mater, v. a. (Mar.) sætte Master ind; sætte over Ende, reise paa Enden (om Zade, Stibstønder o. desl.).

Matereau, m. (Mar.) lille Maft,

Stylle af en Mast, Barespiir.

Materialiser, v. a. henfore Alt til det Legemlige, betragte Alt som Legemligt; v. pr. blive til Legeme.

Matérialisme, m. Naterialisternet Spstem, Indbegreb af beres Meniu ger, der paastaae, at Alt er materielt.

Materialiste, m. Tubanger of No terialismen.

Matérialité, f. Legemlighed. Materiaux, m. pl. Waterialier.

Matériel, le, a. legemlig, materiel; tpt, plump; fig. flov; borneret; s. m. det Materielle (modsat det Formelle); Waterial; (Mil.) Styts, Bagage, Arigsmunition.

Matériellement, ad. i materiel Kor-

nand; plumpt, flodset.

Maternel, le, a. moderlig; amour Moderkierlighed; la langue -le, Modersmaalet. sen Mober.

Maternellement, ad. moderligt, som Materniser, v. n. slægte sin Moder paa; inus. Woder.

Maternité, f. Moderstab, det at være Mateur, m. (Mar.) Mastemager,

Indsætter af Maste.

Mathématicien, m. Mathematiker. Mathématique, a. mathematist; strængt beviift, fuldkomment vis; ... Matelas, m. Matras; Sidehynde i s. f. Mathematik; især pl. enseigner Matelasser, v. a. forspne med Ma- les -s, unbervisc i Mathematif: étudier les -s, studere Mathematif; les Matelassier, ere, s. Mand el. Kone, som | -s pures, ben rene Mathematit; les ubstopper Matrasser, Matrassemager. |-s mixtes (nu hellere: appliquées),

Mathématiquement, ad. i mathér matist Forstand, efter Nathematitens Regler.

Matière, f. Materie; bet Legems lige; Stof; fig. Emne; Aarsag, Anlebning; s'élever au-dessus de la -, have fig op wer bet Sandselige; fa. être enfoncé dans la -, avoir la forme ensoncée dans la -, have tun syndige Tilbsieligheder, el. have en indstrænket Forstand, et tykt Hoved; traiter à sond une -, behandle et Emne med Grundighed; preter, sournir - à rire, pbe Stof til Katter; il a donné - à ce discours, han har givet Anleds ning til benne Tale; table des -s, Indholdslifte i en Bog; (Mon.) – d'or, d'argent, det til Udmpnining smels tede Guld el. Sølv; (Méd.) Naterie i et Saar; Ubtommelse, Excrementer (iser pl. i d. Betydn.); la - de la transpiration, Sved; - médicale, Runds stab til Lægemidlerne og Maaden, hvorpaa de tilberedes el. anvendes; (Jur.) enkelte Dele af Retsvidenstaben (isæt pl.); ... en – de, loc. pp. bvad ans gaaer, meb Benspn til; en - de religion, i Religionsanliggender.

Matin, m. Gaardhund, Phrdes el Glags terhund; Kister; fig. flet el. kjedsomme: ligtMenneste (pop.); voilà un beau – s'il voulait mordre, bette Menneste funde gjerne udrette Roget, haar han kun vilde.

Matin, m. Morgen; Morgenstund; Formiddag; à une heure du -, à deux heures du -, Rl. 1, Rl. 2 om Natten; il travaille tout le –, han arbeider hele Formiddagen; ce -, i Formiddags; un de ces –s, en af disse Dage; un beau -, engang, en Dag, førend man mindst venter det; fig. og poé. le - de la vie, Livets Morgen, den spæde Alber; prov. qui a bon voisin a bon - (Rogle frive matin), den, som har gode Raboer, kan leve tryg og tilfreds; rouge au soir, blanc au -, c'est la journée du pélerin, Aftenrød og en klar Morgen bebude en stion Dag;... ad. tidligt; demain -, imorgen tiblig; se lever -, fort -, flace tibligt, meget tibligt op; de bon -, de grand -, loc. ad. meget tibligt; il faudrait se lever bon - pour le surprendre, man stulbe staae meget tidligt op for at fange ham; prov. on a beau se lever -, quand on a le Medlems Indfrivning.

renom de dormir lard, naar man en gang har tabi fit gode Rygte, er al Umage for at gjenerholde bet fom oftest spildt.

Matinal, e, a. som stager tibligt op; vous n'êles pas – aujourd'hui. De staaer isse tidligt op idag.

Matineau, m. lille Gaardhund, lille

Bulbider.

Matinée, f. Morgenftund, den Tib, som sorløber fra Daggry til Middag, Formiddag; fa. dormir la grasse —, fove langt op ad Dagen.

Matiner, v. a. løbe med en Tævebund af en smuttere Race; sig. og pop. udstiælde, overfuse; p. u.

Matines, f. pl. Worgenmesse; fig. être étourdi comme le premier coup de -, være meget ubefindig el. frems fusende; corriger le magnificat à -,

irettesætte En (el. forandre Roget) til urette Tid; le retour est pire (pis) que (les) -, Enden er værre end Begyndelsen. stidligt op.

Matineux, se, a. som pleier at flaae Matinier, ère, a., penhorente til Morgenstunden; bruges i Udtr. l'étoile -dre, Morgenfizernen.

Matir, v. a. giøre Guld el. Sølv mat. Matois, e, a. og s. liftig, snedig, lumst, træbst; c'est un sin -, bet er en huul Broder, en snedig Ræb.

Matoiserie, f. Snebigheb, fnebig

Opførsel, Bedrageri; fa.

Matou, m. Panfat; fig. og fa. flygt, ubehageligt Menneste; c'est un vilain –, bet er en afstyelig Karl.

Matras, m. (Chi.) Retorte; forb. en sernbestaget Pill til en Flitsbue.

Matricaire, f. (Bot.) Matrem, Glags Kameclblomst.

Matrice, f. (An.) Moderen, Fosters leiet; (Miner.) Steb el. Steenart, hvori der indeholdes Metaller; (Impr.) Stsbeformen for Typerne; (Mou.) Montstempel; Provemaal, Proves Statteligningsliste; église –, Hovedfirte; langue –, Stams mesprog; couleurs -s, Povedsarver, hvoraf andre dannes. [m. Modermord.

Matricide, s. og a. Modermorder; Matricule, s. Fortegnelse, port Medlemmerne af et Selstab indstrie ves: Medlemmernes Indstrivning, Ind. matriculering; Attest, som bevidner et

Matrimonial, e, .a. Egitstabelig, angagende Regtestabet; pl. m. -niaux.

Matrone, f. Jordemoder, som er ubnævnt til en Undersøgelse; aldrende

Dame, Matrone (plais.).

Moute, f. (Met.) ureen metallift Substants, som erholdes ved den første Smeltning af Ertfen; (Bot.) Paras guaiurt; (Pe.) Stiim af Tanteler.

Mailer, v. a. (Forg.) udhamre Jern; (Dor.) - de l'or, overtræffe det matte

Guld med Liim.

Matton, m. (Pav.) for brændt Steen til Brolagning; (Cord.) Anude el.

Ujevnhed paa et Toug.

Maturatif, ive, a. (Méd.) fremstyns tende en Bylds Modenhed el. Mate: riens Dannelfe i famme; s. m. et Widdel, som har en saaban Birkning.

Maturation, f. Modning of Frugter o. dest.; (Chi.) Forædling af et Metal; (Méd.) stabelige Bæbsters For-

tyndelse og Assondring.

Malure, f. et Stibs Master; Mas fietræ; Kunst at indsætte Master; Mas ftetran, Redftab til at indfætte Mafterne; Bærkked, pvor der forfærdiges Wafter; ce vaisseau a beaucoup de -, Dette Stib er hoimastet; il a peu de -, bet er lavmanet.

Maturité, f. Modenhed; ia - de l'age, Alterens Mobenhed; sig. avec -, med modent Overlæg, forsigtigen.

Matutinal, e, a. henhorende til Morges nen,til Worgenmessen;p.w.;pl.m.-naux.

Maudire, v. a. forbande, udstøde Forbandelser over; (om Gub) forbsmme, støde fra fig.

Maudisson, m. Forbandelse.

Maudit, e, p. forbandet, fordomt; affipelig; - soit ce coquin! forbandet være den Slyngel! un - chemin, en fordsmt, asstpelig Bei; un temps -, et torbistret, vederstyggeligt Beir.

Maugréer, v. n. dande; pop. p. u. Maupiteux, se, a. grusom, ubarm: hiertig, v.; pnkelig; saire le —, klynke, Nage uten egentlig Grund; v. p. u.

Mauresque, f. moresque.

Maurin, e, s. Glags sort Due

Mausolée, m. Mausoleum; prægtigt Gravmæle; Katafalque, som opreises i Kirken ved fyrstelige Personers Be: gravelse.

belig, styg, tiebelig, suurmulenbe; slet | staaer i Stebet for à moi; il me loue

giort, slet forfærdiget; s. et udehage ligt Menneste, en Suurmuler.

Maussadement, ad. paa en ubeha gelig, frafisbende Maade, suurmulente.

Maussaderie, f. ubehageligt, fraste bende, suurmulende Bæsen; Branten hed; foricert, smagles Maneer.

Mauvais, e, a. slet, ond; statelig usund; slem, farlig; ildevarslende; stadelysten, ondstadsfuld; maadelig; - temps, flet Beir; -e odeur. sem Lugt; - à la santé, fladelig for Sund heden; - pour l'estomac, usund for Maven; semme de -e vie, berygtet Fruentimmer; — lieux, offenilige bo tygtede Stedet; avoir – visage, -e mine, have et daarligt, spgeligt lidfeende; faire - visage, -e mine à q., tage slet imod En, modtage En med Ruide; prendre qc. en -e part, tage Roget ilde op; – plaisant, en maate lig Bittighedsjæger; -e tete, vidtløfe tigt Menneste, uroligt Poved; — garnement, - sujet, ryggestoft Menneste, fnade Karl; cela n'est pas —, det a iffe ilde; s. m. det Slette, det Onde; fa. saire le -, agere den Slew me, true med at place, at begynde Strib; ... ad. iste, slemt; sentir -, lugte ilde; il sait – marcher dans un temps de glace, det er flemt (farligt) at gaae, naar bet har frossen; trouver –, tage ilde op, misbillige.

Mauve, f. (Bot.) Katost, Masva. Mauviette, f. (H. n.) Ecrite; fig. og fa. c'est une –, det er en svag og

spinkel Person. Mauvis, m. (H. n.) Biindrossel. Maxillaire, a. (An.) henherende til

Riæbebenene.

Maxime, f. Grundsætning, Maxime; - d'état, Statsgrundsætning; (Mus.) Robe, som ene gjælder 4 Tacter (v.)

Maximum, m. (Math.) bet Psieste, bvortil en Størrelse kan bringes; ben hvieste Grad i Alm.; den hvieste Priis paa Barer og Levnetsmidler. ger; v.

Mazarin, m. Slags almindeligt Bo Mazarine, f. (Pat.) Slage Mandelfage. Mazette, f. Sfindmær, ussel Deft;

ussel, maabelig Spiller; Stymper. Me, pr. pers. conj. mig; sættes alm. foran Berbet, og er enten Obj. direct, naar bet flaaer i Stebet for Maussade, a. ubehagelig, mobby- moi, eller Obj. indirect, naar bet

(it love moi), han roser mig; il me platt (il platt à moi), han behager mig; i Ford. med en bruges det efter et befræftende Imperativ: j'ai besoin de conseils, donnez-m'en, jeg behøs ver Raad, giv mig nogle.

Méandre, m. fig. og poé. Flods Bugt; (Ant.) Tegning, som forestiller Kloden Meanderd Arumninger. Ipphuus.

Méandrile, f. (H. n.) Slags Pos Méat, m. (An.) Ranal, Gang; - auditif, Søregangen.

Mécanicien, ne, s. Metaniter.

Mécanique, f. Mefauit, Mastinlære, Bevægelsestheori; et Legemes el. en Tings indre naturlige el. kuns flige Indretning, Metanisme; Mastine; .. a. penhørende til Mekaniken, mes kanist; regelmæssig, haandværtsmæs fig, som er bleven til Bane; geste -, fiv, metanist Ocharde; c'est un métier bien –, det er et ganske simpelt Inist Maade. Haandværf.

Mécaniquement, ad. paa en meta-Mécaniser, v. a. druge som en Mastine; giøre til en Mastine; fig. tjede (pop.).

Mécanisme, m. Mekanisme, et Les gemes Judreining el. Bevægelse efter Mekanikens Love.

Mécène, m. Wæcen, Bidenstabers nes Bestytter eller Belynder.

Méchamment, ad. paa en ond=

stabsfuld Maade, af Ondstab.

Méchanceté, f. Ondstab, Ondstabs, stabsfuldhed; ondstabsfuld Pandling, flet Streg, ondstabsfuld, fornærmende Ittring (i d. Betydn. ogsaa i pl.); fa. (om Børn) Stivfindethed, Ulydig. bed, Uartigbed.

Méchant, e, a. slet, elendig, ussel; ond, ondstabsfuld; stammelig, uretmiddelmaadig, færdig; jammerlig, maadelig; ulydig, uartig, stivsindet; un - chemin, en sem Bei; un - repas, et usselt Maaltid; avoir -e physionomie, -e mine el. avoir la physionomie -e, la mine -e, see ond ub; avoir -e mine betyder ogf. undertiden: have et simpelt, schoselt Udseende; -e langue, ond Tunge, Bagtaler; etre | nemmelighed, Tilfidesættelse af Erkjendtde -e humeur, være i et fortræbeligt lighed; v. [uerksendtlig, utaknemmelig. Lune; trouver plus - que soi, finbe sin Overmand, En, som er stærkere;

fommen; une -e épigramme, et maadeligt, flaut Epigram; une épigram me -e, et bidende, ondstabsfuldt Epis gram; un - homme, et flet Menneffe, som handler slet; et slemt Renneste (venligt Udtr.); un homme –, en Mand, som taler ilbe; et ondt Menenste;... s. m. flet Menneffe; et flemt Menneffe, et haardhierict Menneste (venlig Irettesættelse); saire le -, polde dygtigtpuus,

₹,

tare op, true.

Meche, f. Bage; Tonder, Fyrsvamp, gammelt forbrændt Linned til Fyrisi; la - ne prend pas, Tønderet fænger itte; Lunte; Gnert paa en Pioff; Haartot; Spidsen af et Bridiboer; Eræk tejernet paa en Proptræfter; (Cord.) Tot el. Streng i Midten af et tyft Toug, bvorover de andre Strenge slages; - de cordage, Raiv i Touge værket; (Mar.) Stamme i en Maft, et Roer el. et Spil; (Art.) mettre la - sur la lumière, bringe Lunten til Rænghullet; fig. éventer, découvrir la -, lugte Lunten, opbage et bemmeligt Komplot; pop. il n'y a pas —, der er Intet at fortsene.

Méchef, m. Ulpste, Upeld; v. Mécher, v. a. (Com.) svovie Biin. Méchoacan, m. (Bot.) poid ameri-

fanst Rhabarber.

Mécompte, m. Regningsfeil, Wieregs ning; fig. feilflaget Paab; trouver du -, finde fig stuffet i fin Beregning, i fit Paab.

Mécompter (se), v. pt. forregne fig; fig. stuffes i fin Forventning; v. n. (om et Glaguhr) flace en anben Time end den Biseren angiver.

Méconial, e, a. indeholdende Balmuesaft el. Opium; beslægtet med samme; pl. m. –niaux. pre.

Méconique, a. (Chi.) acide -, Opium -Méconite, m. (H. n.) Slags Ralkfteen, som ligner Balmuefre.

Méconium (um ubt. om), m. (Chi.) Valmuesast, Opium; sort og tyt Ureenlighed i Indvoldene hos nyfsdte Børn.

Méconnaissable, a. utjendelig, van-

stelig at gjentjende.

Méconnaissance, f. Mangel paa Tat-

Méconnaissant, e, a. uffjensom, Méconnaitre, v. a. iffe gjenkjenbe; vous êtes bien - de n'être pas venu, itte vedkjende fig En; miskjende; v. pr. bet er flet giort af Dem, at de ikke er glemme brad man bar været, brah

man er cl. hvad man stylder Andre;

forglemme fig felv.

Mécontent, e, a. og s. missornsiet, ntilfreds (de); s. en Misfornsiet; s. pl. be, som ere utilfredse med Regieringen.

Mécontentement, m. Wisfornsielse, Utilfrebéhed; donner du - à ses parents, volde fine Foraldre Missornvielse.

Mécontenter, v. a. give Anledning til Missornvielse, giøre missornviet el. utilfreds.

Mécréant, m. en Christen, som itte troer paa fin Religions Exresxtninger,

en Vantro, en Ugudelig.

Mécroire, v. n. itte troe; bruges fun i libir. il est dangereux de croire et de —, bet er farligt at troe og iffe troe.

Médaille, f. Stuempnt; (Arch.) rundt Basrelief paa en Bygning; contre-marquée, Medaille med et Bis tegn; - fansse, en uckgte antik Mes daille; - sourrée, Pedaille, som er forsølvet el. forgyldt; – fruste, en næsten ubslettet Medaille; – inanimée, Medaille ubenOmstrift; - incuse, Huuls mont, Redaille, som kun er myntet paa den ene Side; – martelée, simpel Medaille, som er ompræget til en af et sietvent Slags; - saucée, Medaille af fortinnet el. forsølvet Kobber; un visage de -, et Ansigt meb starpe, færte Træt; c'est une vieille -, bet er et gammelt Fruentimmer med Karpe Traf; prov. chaque – a son revers, enhver Ting har tvende Sider, sin gobe og slette Side; tournez la —, see Sagen fra den anden Side.

Médailleur, m. En, som stiffer Mes dailler, som udstærer Stuempnter.

Médaillier, m. Wyntstab; Wynts famling, Myntcabinet.

Médailliste, m. Myntkender; Mynts famler; Forfatter, som bestriver Wynter.

Médaillon, m. for Stuemynt; rundt Smpffe el. Ramme, hvori en Medaille indfattes; (Arch.) rundt Basrelief paa

en Bygning.

Médecin, m. Ræge; un - d'eau douce, en uerfaren kæge; prov. après la mort le -, Hielpen kommer for fildigt; -, guéris-toi toi-même, giv iffe Andre Raad, saalænge Du itte kan hiælpe Dig selv; la robe ne sait pas le -, Titlen borger itte for Kundstaberne; le temps est un grand -, Tiben læger Alt.

thode; Lægedom, Lægemiddel; - agissante, lægemethode, fom strar strider til Medicamenter; - expectante, Ro thode, som først venter Raturens Redvirtning; — de cheval, en altfor fært Eur, en Pestecur; prov. it læck avaler la —, man maa finde fig i det Onde; il ne faut pas prendre la – en płusieurs verres, man maa ubsvre firat og paa een Gang det Ubehagelige, man iffe fan undgaae; argent comptant porte –, rede Penge raater Bod paa Alt.

Médeciner, v. a. indgive el. forstrive Lagemidler (isar i slet Forst.); v. pr. overlæsse sig med lægemibler; fa.

Médial, e, a. (Impr.) fom secties i Mibien of et Orb; pl. m. -dials.

Médian, e, a. (An.) som er belige gende i Midten; la veine -e, Medians aaren (midt paa Forarmen).

Médianoche, m. Plibnatsmaaltik, Midnatssviir (især ved Overgangen fra

en Fastedag til en Festdag).

Médiante, f. (Mus.) Viellemtone. Médiastin, m. (An.) Bryfffillevag. Médiat, e, a. middelbar. Maade. Médiatement, ad. paa en middelbar Médiateur, trice, s. Mægler, Mæg-

lerste; Midler, Wellemmand. Médiation, f. Mægling, Mellem-

tomst; (Astr.) det Dieblik, da en Stjerne culminerer; (Mus.) Pauferen i Midten af et Bers ved Affpngning.

Médiatiser, v. a. befrie en Fprsie el. et Land fra Aspængighed af en Overherre; p. u.

Médical, e, a. henhorende til lægo videnstaben, lægevidenstabelig; helbre dende; pl. m. -caux.

Médicament, m. Exgemiddel.

Médicamentaire, a. angagende Las gemidlerne, handlende om samme.

Médicamenter, v. a. give el. fores

strive Lægemidler.

Médicamenteux, se, a. virkende som Lægemiddel, belbredende.

Médicinal, e, a tientig til Lægo

middel; pl. m. -naux.

Médimne, m. (Ant.) græst Waal for tørre Varer, omtrent en halv Tønde.

Médiocre, a. middelmaadig; m. bet Midbelmaadige.

Médiocrement, ad. iffe synderligt, middelmaadigt, nogenledes; lidt.

Médiocrité, f. Middelmaadighed; Médecine, f. Lægekunst; Lægeme- Middelvei; middelmaatige Kaar; middelmaadige Edner; prov. garder la - en toutes choses, holde Middelveien i Alt (v. nu pellere: le juste milieu en toute ch.).

Médionner, v.a. (Arch.); tage Mellemstørrelsen; udjæbne, opbeie (compenser).

Médire, v. n. tale ilde om En (de q.), bagtale; - de son prochain, bags tale fin Ræste.

Médisance, f. Bagtalelse; Lyst til at bagtale; c'est une pure -, det er en grundlos Bestyldning, en reen Bagtas Ltaler, Stumler. lelie.

Médisant, e, a. bagtalende; s. Bags Méditatif, ive, a. granstende, efters tænkende, grublende; m. dybfindig Tænker, Efterkænker, Grubler.

Méditation, f. Eftertænfning, Gransk ning; fille Bon, Andagt; Andagtsbog.

Méditer, v. a. eftertænke, noie overs veie; udiænke, ponje paa; v. n. grans ste; noie prove; gruble; anstille fromme Betragininger; holde Andagt; - une question, modent overveie el. efters tænke et Spørgsmaal; - la ruine de q., ponse paa Ens Undergang; - sur un sujet, granste over et Emne; je médite à qui je le confierai, seg overveier (tænker over) hvem jeg stal betroe det.

Méditerrané, e, a. indstuttet el. omgivet af Land; la mer Méditerranée el. blot la Méditerranée, Mids delhavet.

Médium (ubt. médiom), m. Mids delvei, Udvei, Forligelsesmiddel (fa.); (Mas.) Wellemstemme mellem det Dybe og det Doie.

Médoc, m. berømt Viin fra Medoc (dép. de la Gironde); Slags glimrende Flintesteen. [Rortene (v. mai donner).

Médonner, v. a. (Jeu) forgive Médullaire, a. henhorende til Marven. Méfaire, v.n. handle ilde, giøre noget Ondt, tilfsie Stade el. Uret; sa. p. u.

Mesait, m. Udaad, Misgjerning; bruges kun i Udir. il a été puni pour (de) ses -s, han er bleven straffet for fine stette Gjerninger; fa.

Méfiance, f. Mistillid, Mistro; prov. - est mère de sûreté, tro Ingen for vel;

Mistro føder Tryghed.

Méliant, e, a. mistroist, mistantsom. Mésier (se), v. pr. mistante; se - de g., have Mistanke til En, itte troe En.

Mégalanthropogénésie, 7. indbildt -Runst at able aandrige Børn.

Mégarde, f. bruges fun i Udir. par -, los. ad. af Uagifombed, af Banvare. Megere, f. (Myth.) Megære, Furie; fig. ond, hidsig Dvinde.

Mégie, f. Felberederfunst; passer

en –, tilberede Stind.

Mégisserie, f. Felberederhaandvært; Kelberederhandel.

Mégissier, m. Felbereder. Meigle, f. Slags Hatte.

Meilleur, e, a. bedre; le -, la -e, den el. det Bedste; 2. den Bedste; det Bedste i sit Slags; fa. le – est que . . ., det Bedste er at o. s. v.; boire el. tirer du –, driffe af den bebste Biin, man har.

Meistre, el. Mestre, m. (Mar.) le mat el. l'arbre de –, den største Mast

paa en Galei.

Mein (le), m. Mainfloden.

Mélancolie, f. Tungfindighed, sørgmodig Sindsstemning; se laisser aller à la —, lade sig henrive af Tungsind: tomber dans la -, forfalte til Melans doli; prov. il n'engendre point la (de) -, han er altid i muntert Lunc.

Mélancolique, a. tungsindig, sørge modig; trift, sørgelig; s. en Tungsindig.

Mélancoliquement, ad. tungfindigi; paa en trift, sørgmodig Waade.

Mélange, m. Blanding; sammens blandede Ting; Blanding af Racer; fortalifet Biin (pop.); (Peint.) Farves blanding; pl. blandede Strifter, Sams ling af blandede Afhandlinger o. f. v.

Mélanger, v. a. blande, jammens blande; v. pr. sammenblandes. snat.

Mélanite, f. (H. n.) Slags fort Gras Melasse, f. Sufferstrup.

Mélée, f. Paandgemæng, Sijxr. mydsel, Glagsmaal, Klammeri.

Mélé, e, p. blandet; vin -e, fors falstet Biin; compagnie -e, blandet Selffab; fig. og fa. c'est marchandise – e, det er et Selstab, som itte passer sammen; det er en Person med gode og slette Egenstaber; il a les dents —es, han ubtaler iffe tydeliat. fordi han har druffet for meget.

Meler, v. a. blande, sammenblande; bringe i Urede; fig. indblande i, forene med; v. pr. blande sig med; fig. tage fig af, befatte sig med; blande sig i; de l'eau avec du vin, blande Band og Biin sammen; - le vin, blande for-

Kjellige Slags Bine sammen, forfalste Binen: - les cartes, blande Kortene; fig. og fa. bringe Sagerne i Forvirring: — une serrare, forbreie en Laas, bringe den i Baglaas; – du fil, giøre Traad urede; — les races, trydse Racerne, parre dem med hverandre; q. dans une accusation, bringe En ind under en Antiage; – l'agréable à l'utile, blande det Behagelige med det Myttige; se - dans la soule, blande sig i Mangden; mélez-vous de vos affaires, pas De Deres egne Anliggender; de quoi vous mélez-vous? hvad blander Dc Dem i, hvad rager det Dem? il se mele de politique, ban befatter fig med Politik.

Mélèze, m. (Bot.) Lærketræ (larix). Mélianthe, m. (Bot.) Ponningbloms ster, afritansPhimpernelle (Neur miellée,

pimprenelle d'Afrique).

Mélica, m. (Bot.) Glags Pirse. Mélicéris, m. (Chir.) Slage Bylb. Mélier, m. Slags boide Biindruer. Mélilot, m. (Bot.) Honningkløber. Mélisse, f. (Bot.) Hiertensfryd.

Mellisère, a. (om Planter) honnings pbende; s. m. Insect, som samler Sto.

vet af Støvtraadene.

Mellisication, f. Honningens Tilberedelse af Bierne. lattfor sød.

Mellistu, e, a. som giver Ponning; Mellithe el. mellilithe, m. (H. n.) Ponningsteen, lille vulkanagtig Arpfial, dvis guulagtige Farve ligner Hon-Wielfras, Honningæder. ningens.

Mellivore, m. (H.n.) honningædende Mélodie, f. Welodie; Spngemaade. Mélodieusement, ad. paa en melodist, velklingende Maade. lklingende.

Mélodieux, se, a. mélodist, vel-Mélodrame, m. Slags Drama, poort Dialogen afverler mcd Sang; nu: Thcas terfipste, som søger at gjøre Essect ved overordentligeBegivenheder, vedBatails ler, Dands o. dest., og hvor Stuespils lernes Kremiræden ledsages el. bebudes af Orchestret. elfter.

Mélomane, s. libenffabelig Pufits Mélomanie, f. libenstabelig Fortjærligheb for Musik. [melon(pastèque).

Melon, m. Melon; - d'eau, Bands Melongene, f. (Bot.) Wageplante (aubergine).

Mélopée, f. (Mus.) de Gamles Regler for musikalsk Composition el. for bered Recitering of Sange. [of Galin.

Méloplaste, m. ny Sanglæremethode Mélote, f. (Ecr.) Faarestind med Ulben paa.

Mémarchure, f. (Man.) Forbrid, ning ved et Feiltrin (om Sefte).

Membrane, f. (An.) tynd fiin Hinde. Membraneux, se, a. hindeagtig; (BoL) bestaaende as Pinder; tynd som en Pinde.

Membre, m. Lem; fg. Wedlem; (Rhél.) Led af en Periode; (Arch.) Deel af en Bygning, af et Gefims o. beel.; (Alg.) Led af en Ligning; (Mar.) Spant-

Membré, e, a. druges fun med bien: être bien -, have velstabte Lemmer; (Blas.) som har Been el. Føbber af anden Farve end Kroppen (om Fugle).

Membru, e, a. som er stor og søer af Lemmer; s. un gros –, En, som bar store og føre Lemmer; fa.

Membrure, f. (Men.) Indfatning om Snedterarbeide; Favnemaal til Brænde; (Mar.) Indismmer, Spaw

terne i en Stibstrop.

Même, a. (foran et Subst., efter et Pron. el. et enfelt Subst.) samme, selv; fig. og fa. lignende; i hviefte Grad (efter Subst., som betegne en Egenstab); le – homme, den samme Mand; ce n'est qu'une seule et—chose, det et fun een og samme Ting; donnez-nous du – vin, giv os af den samme Bün; elle est la bonté—, hun cr Godheben selv, overordentlig god; etre soi--, blive fig selv lig, ifte fornegte fig selv; faire qc. de soi--, giore Roget af egen Tilstyndelse;... bruges undertiden substantivist: cela revient au —, bet kommer ub paa Eet; ... ad. (efter to el. flere Subst.; efter et Berbum; foran et Pron. el. et Gubst., som har Artissen foran; foran el. efter et Adj.) les animaux, les plantes—, Oprene, Planterne endogfaa; les animaux et meme les plantes sont sensibles aux biensaits, Oprene og selv Planterne ere folsomme for Belgierninger; ... à -, loc. ad. i Stand til; vous êtes à - de, De er i Stand til, De fan let; mettre q. à - de faire qc., sætte En i Stand til at giere Roget; fa. hoire à - la bouteille, Melonnier, m. Melonhandler. [land. | drifte af Flasten; ... de -, tout de -, Melonnière, f. Melonbed, Melon: loc. ad. paa samme Maade, ligeledes;

il en est de - de cela que de toutes les autres choses, det forholder fig paa samme Maade dermed, som med alle andre Ting; de - que, ligesom.

Memement, ad ligefaa, paa samme

Maade; endog; o.

Mémento, m. Erindringstegn; Fordon i den catholite Riesje for Levende

vg Døde; pl. des -.

Mémoire, f. Pukommelse; Erins Minbe; Ihufommelfe, Eftermale; Mindefest; - locale, Stedhufommelse; je n'ai pas de - de cela, jeg erindrer mig det iffe; cela m'est sorti, cela m'est échappé de la -, bet er gaaet mig i Glemme; il me vient, il me revient en -, det rinder mig i Lanke, jeg huster det; se remettre qc. en -, gjenkalde sig Roget, opfriske Roget i fin Erindring; autant que j'en ai de-, savidt seg hufter ret; il a une - de lièvre, il la perd en courant, han har en meget fort Pusommelse, han kan ikke huste fra Ræsen til Runs ben; de-d'homme, i Mands Minde; d'heureuse –, af salig Ihukommelse (om Hyrster og berømte Wænd); votre areul de pieuse -, Deres faligBedstefader (falig3hukommelse); à la -de, til Minde om; l'église fait aujourd'hui - d'un saint, Kirken feirer idag en Helgens Mindefest.

Mémoire, m. Erindringsseddel; Erindringsord; Regning; Afhandling; régler un -, afgiste en Regning; pl. Samling af et Selffabs lærde Athands linger; Memoirer, historiste Meddelelser af en Mands Liv og Erfaringer; il a eu de méchants -s, han kiender Sas gen stet, ban er stet underrettet.

Mémorable, a. mindeværdig; mær:

telig, mærtværdig.

Mémorahiement, ad paa en mær-

telig Maade, mærkværdigen.

Mémoratif, ive, a. som huffer Noget; soyez-en -, hust De det, sa. v.

Mémorial, m. Optegnelse af Begivenheber (le M- de Sainte-Helène); Bønstrift, Ansogning (til Paven); (Com.) Kladebog, Dagbog, Journal (brouillard el. journal); pl. -riaux.

Menaçaut, e, a. truende.

Menace, f. Trudsel; des -s en l'air, tomme Trudster; les -s ne tuent pas, af Trubsler voer man itte.

Menacer, v. a. true; fig. bebude; d'un grand orage, Luften truer os med 'sa monture, den som agter at leve længe

et fort Uveir; - ruine, true med at flyrte ned; nous sommes menacés d'une sète brillante, vi pave faat Paab om en glimrende Fest (antiphrase); post. ces tours menacent le ciel (cl. les cieux), disse Taarne ineise imob Himlen. [fig.rasende, opsarende Duinde.

Menade, f. (Myth.) Bacchantinde; Ménage, m. Puusholdning; det til en Huusholdning nodbendige Bohave; Omforg for Orden og Reenlighed i Sparsommelighed; Familie, som holder Huusholdning; Ægteftand; pain de -, hjemmebagt Brød; toils de –, hjemmegjort Tøi; vivre de 🛶 leve sparsommesigt; undertiden plais.: sælge tit Bohave; on lui remue son -, Creditorerne sælge hans Bohave; – de bouts de chandelles, imaalig Sparsommelighed; mettre une fille en -, gifte en Datter bort; ces époux font mauvais —, disse Régtefolf seve stet sammen; il n'y a qu'un – de gâté, beter et duarligt Ægtepar; de ere begge to lige ufornuftige; avoir – en ville, underholde en Maitresse udenfor Huset.

Ménagement, m. Baersombed, Forfige tighed, faansom Dymærksombed; traiter q. sans -, behandle En faanselisst.

Ménager, v. a. holde godt Huus med, spare; fig. behandle forfigtigt; lebe med Klogsfab; behandle En med Staansel, med Opmærksomhed, saa at man iffe mishager; bruge fit Herredom over En maadeholdent; anbringe; rigtigen forvele; forstaffe, forbeholde; v. pr. tage fig i Agt, staane fin Belbreb; omgaacs forfigtigen med hinanden; op. fore fig flogt; forstaffe fig, sittre fig; -ses paroles, tale libt; - ses termes, ub tryffe sig med Forsigtighed; - le temps, benytte godt Tiden; - l'occasion, fors berede Leiligheben, føre sig den til Nytte: — les intéréts de q., varetage Ens Bedfie; see godt paa Ens Fordecl; -ses pas, undgage at givre noget undttigt Stridt, gaae saa lidt som muligt; — sa bourse, holde tilraade med sine Penge; - une entrevue, for anstalte en Sammentomft; - un esce lier dans une maison, anbringe en Trappe i et Huus; - q., omgaaes venstabeligt med En; søge at vinde En; behandle ham staansomt; je n'ai rien à – avec lui, seg behøver iste at staane fa. labe haabe; l'air nous menace ham; prov. qui veut aller loin, ménage

maa unbgaae norbentligt Levnet; - la chevre et le chou, holde gode Miner med begge Parter, saa at man Ingen støder; (Peint.) - les couleurs, godt forbele Farverne i et Maleri; se – des ressources, aabne sig Udveie; se -, staane fig, tage fig i Agt; il sait se – avec tout le monde, han forstaaer gobt at giøre Aue tilpas, at komme ub af bet med alle Mennester.

Ménager, ère, a. som forstaaer at holde Suus, hunsholderft, sparfommes lig; être bon – du temps, bruge Tiben nyttigt; ... s. Huusholder; Huushols

derste; Huusmover (pop.).

Ménagerie, f. Sted, hvor Kvæg el. Fjertræ fedes paa store Landgodser; Menageri, Sted, hvor man underhols der en Samling af tjeldne og vilde Dyr.

Mendiant, e, s. Tigger; les quatre be 4 Orbener af Tiggermunke (Jacobinerne, Francistanerne, Augustis nerne og Carmeliterne); fig. 4 Glags torre Frugter: Figner, Mandler, Rofiner, Rødder (til Dessert);... a. les religieux -s, Tiggermunkene.

Mendicité, f. Betlerftand; Betleri; réduire à la -, bringe i Armod, til

Betlerstaven.

Mendier, v. a. tigge; fig. bønfalde om paa en frybende Waade; trygle; v. n. betie.

Mendole cl. mandole, f. (H.n.) bryfts bugfinned Fift i Middelhavet. Schnone.

Meneau, m. (Arch.) Krydspost i et Menée, f. hemmeligt, ondstabsfuldt Anflag (meeft i pl); (Ch.) Bildtets Gang.

Mener, v. a. veilede; lede, føre; indføre, forstaffe Adgang til Rogen; anfore; drive (Dvæg); kjørc (en Bogn); styre (et Stib); beherste; tvingc til at tolge efter; opholde, more, afspise med Snat; cela ne mène à rien, bet leder til Intet; c'est à vous de – la danse el. le braule, det tilkommer Dem at foregaae med Exempel; prov. tout chemin mène à Rome, man fan naae fit Maal ab forstjellige Beie; - bien sa barque, fipre gobt fine Sager; - le deuil, gaae forrest i et Ligsølge; grand deuil de qc., være meget bedrøvet over Roget; - de front plusieurs asfaires, fipre under Et flere Sager; -q. à la baguette, behandle En paa en bybende Maabe, med Hovmob; ies ennemis hattant, tvinge Fjenderne log Munkene nybe i Fallesstab.

til hurtigflugt og forfølge dem ; - q. battant, tambour battant, le – Dien vile, bon train, grand train, rudement, gaae En haardt tillivs, trænge hæftigt ind paa ham, faae snart Bugt med ham; – (un) grand train, leve paa en stor Fod, sætte mange Penge til, flage Stort paa; - beau bruit, grand bruit, giøre stort Sprel, swie, larme; – q. par le nez, giøre med En alt hvad man vil; – q. par la lisière, fore En i Lebebaand; – q. en laisse, Icde En efter sit Godtbefindende; - rondement une affaire, behandle en Sag med Iver og Kraft, drive hurtigt paa den uden at standse ved Enkelthederne; – q. avec de belles paroles, affpife En med smuffe Xøfter; -loin q., le - comme il faut, rudement, volde En mange Bryderier, mes gen Ubehagelighed; cet argent ne le menera pas loin, disse Penge ville iffe stræffe længe til for ham (i b. Betydn. alm. negtende).

Ménestrel, m. forh. ombankende Sanger, omreifende Mufikant, Minnefanger.

Ménétrier, m. Spillemand, Bierfidler. Meneur, m. En, som fører en Dame frem ved hoitidelige Leiligheder; fig. En, som leder el. fiprer Andre; En, som staaer i Spibsen for en Intrigue el. en Sammenrottelse; un - d'ours, en Biørnetræffer.[tan,omgivetafZaloufier.

Méniane, f. (Arch.) lille italienst Al-Menianthe, m. (Bot.) Vitterfløver

(trefle d'eau).

Ménil (I flumt), m. Landsby; v. inus. Menin, m. Junker, ansakhos Dauphin (der vare 6 saadanne); v.

Méninge, f. (An.) Hjernchinde.

Ménisque, m. (Opt.) Maaneglas, Glas, som er convert paa den ene Side og concabt paa den anden.

Mévologe, m. Martyrcalender i den græste Kirke. Spois Hud faaes Safian.

Menon, m. (H. n.) orientalst Gjeb, af Menotte, f. Barnehaand; pl. Haands jern; Feltjern; fig. mettre des —s à q., binde Pænderne paa En, berøve En Leilighed til at handle. [bundne.

Menotté, e, a. som har Hænderne Mense, f. forh. Spisebord; Indtægt af et Abbedi; – abbatiale, Indtægt, som tilsalber Abbeben; - conventuelle, Indtægt, som beles mellem Muntene; - commune, Indiægt, som Abbeben

en Ovælving.

Mensonge, m. Løgn, Usandhed; Bildfarelse, Blændværk; Fabel, Opdigtelse; dire un -, fortælle en Usand= hed; faire un -, opspinte en Usands hed; fig. og fa. un - puant, un puant -, en plump, fræk, haandgribelig Usands bed; l'esprit du -, le père du -, ben onde Aand, Djævelen.

Mensonger, ère, a. løgnagtig, falft,

stuffende (om Ting og poé.).

Menstrual, e, a. (Méd.) angaaende Fruentimmernes maanedlige Renselse;

pl. m. -aux.

Menstrue, f. (Chi.) Oplesnings: middel (v.); pl. (Med.) Fruentimmernes maanedlige Udtommelse (règles, ilux menstruei).

Menstruel, le, a. (Méd.) maaned: lig (om Fruentimmernes maanedlige

Renselse).

Mensuel, le, a. maanedlig.

Mental, e, a. (sielben uben i fém.) som foregaaer i Tanken; som har H. til Forfanden; restriction—e, Fortielle at en Deel af sin Tanke, for derved at stuffe Andre; alienation —e, Sindsforvile delje; pl. m. -taux (p. u.).

Mentalement, ad. indvortes, i Tanten.

Menterie, f. Usandhed; fa.

Menteur, se, a. og s. løgnagtig; falft; flussende; s. Løgner, Løgnerste; il est – comme un arracheur de dents (comme un laquais, comme une oraison funédre, comme un panégyrique, comme une éplire dédicatoire), han er en Erfes ugner, han lyver som en Pest kanrende.

Menthe, f. (Bot.) Adapte; - cré-

pue, - frisée, Krusempnte.

Mention, f. Omtale; - honorable, badrende Omtale, en Udmærkelse, som ultiendes et Arbeide, der har concurs teret om en Pramie, men ikke erholdt lamme; saire - de qc., omtale Roget.

Mentionner, v. a. omtale, berøre, næbne, anføre; – honorablement, el. blot -, omtale med Udmærkelse et Arbeide, som er strevet sor en Præmie.

Mentir, v. n. fige Usandhed, lyve; il en a menti, han har lsiet (undertiben tilfsies: par sa gorge, pop. v.); il ment impudemment (pos Rogle urigtigen: impunément), han lyver fræft; prov.

Mensole, f. (Arch.) Sluttesteen this ne prend point d'argent pour -, il ment comme un arracheur de dents. han lyver for et godt Ord; bom sang ne peut—, af en god XSt fommer en god Slægt, Æblet falder iffe langt fra Stammen (i god Forst.); a beau - qui vient de loin, den har gobt ved at lyve, som kommer langt borte fra; sans -, a ne point -, loc. ad. uben at lyve, sandt at fige.

Menton, m. Page; avoir deur -s, un – à double étage, bave en dobbelt Dage; fa. être assis à table jusqu'au 🛶 sibbe meget lavt tilbords; lever le-,agere den Wodige; pop. branler le -, spise.

Mentonnière, f. Pagemaste (v.); Pages baand; (Chir.) Forbinding om Hagen.

Mentor (udt. mentor), m. Podmes

ster, Beileder, Raadgiver.

Menu, e, a. tynd, smæffer; sin; fig. ubetybelig; cette corde est trop -e, denne Snoer er altfor tynd; écriture -e, siin Strift; pluie -e, him Regn; - bétail, finaat Ovæg (modf. le gros bétail); -s grains, Sommer. forn (Bvg, Havre o. s. v.); -e monnaie, Stillemynt; - peuple, Almue; –s plaisirs, Smaafornøielser; Smaa-, udgister, Lommepenge; -s. droits, Ydere belene af Bilbt, hvoraf laves Ragout; -s sulfrages, Blindfomster, Sportler; (Egl.) smaa Bønner efter Gudstjenes sten til Pelgenes Ihukommelse; (v.)... s. m. compter par le -, tælle Styffe for Styffe, meget noie; vous saurez tout par le –, De stal saae Alt udsørs ligt at vide; le – d'un repas, Spise sedlen; un paquet de —, en Passe smaat Linned; fa. se donner du -, give fig god Tid, more sig;... ad. smaat, t lmaa Styffer; bacher –, haffe i Imaa Styffer; écrire —, strive smaat; il pleut dru et -, bet regner iæt og stint; marcher dru et -, gaae med smaa, rafte Stridt. [Wængdesmaazist; Smaating.

Menuaille, f. Mangde Smaapenge:

Menuet, m. Menuet.

Menuise, f. Fuglehagl; smaa Kift. Menuiser, v. a. og v. n. gjøre Sneds terarbeide, snedtre.

Menuiserie, f. Snedterhaandvart; Snedlerarbeibe; (Orl.) smaat Guld-el. Sølvarbeide (modf. la grosserie).

Menuisier, m. Snedter.

il n'enrage pas pour -, han betænker Méphitique, a. indeholdende Dog sig ikke paa at lyve, han lyver tit; stof, qvælende, forpestende, stinkende. Méphitique, a. indepoldende Ovals

Mephiliser, v. a. forpefie, opfylde med avælende, stinkende Luft. [Uddunstning.

Méphitisme, m. usund, ildelugiende Méplat, e, a. som er mere tyf end breb; (Peint.) som gaaer fra den rette Linie over til den cirkelformige og oms venbt (for miplat f. à demi-plat); ... s. m. (Peint.) Angivelse af en Gjens flands forstjellige Planer; Overgang fra den rette Linie til den cirkelfors mige og omvendt.

Méprendre (se), v. pr. tage feil, tage ben Ene for den Anden; forglemme sig, glemme at vise den styldige Werbsbig. beb; imiter à s'y -, efterligne stuffende; vous vous méprenez sans doute, De glemmer vist, hvem De taler til.

Mépris, m. Foragt; foragtelig Tils stand; pl. Udbrud af Foragt (i Orb el. Gjerning), foragtelig Tale, forags telig Behandling; au - de, loc. pp. til Trobe for, uagtet; au - des lois, til Trods for Lovene; en - de, loc. pp. af Foragt for; en - (bedre au -) du devoir, med Foragt for Pligten.

Méprisable, a. foragtelig, som for-

Hence at foragtes.

Méprisablemant, ad. paa en foragtes

lig Madre, med Foragt.

Méprisamment, ad. i en foragtelig Tone, haanligen. [lig, paanlig.

Méprisant, e, a. foragiende, foragic-Méprise, f. Feiltageise, Misgreb, Bildfarelse; par -, loc. ad. af Feils tagelle, af Banvare.

Mépriser, v. a. foragte, ringeagte, see haanligt ned paa; v. pr. foragte hinanden; – des services, ringeagte, itte sætte Priis paa Tjenester; – les dangers, foragte, itte frygte Farerne.

Mer, m. Pav, Ss; ftort Bünkar, som ideligen tyldes; coup de -, Gostyrts ning, fortvarende Storm; belle -, smult Band; - houleuse, Dynning; - clapoteuse, Robling; en pleine -, i rum Gs; par –, til Gses; – haule, Pois Bande; basse—, Lavs Bande; — étale, Middel-Bande; la – monte, Bandet stiger; la – descend, Bandet falder, ebber; la – rapporte, Floden begynder igien; la - va chercher le vent, Søen kommer lige imob Binben; la - se creuse, Geen gager huul; la - a perdu, er stært Søgang; il n'y a plus de -, bebe om Naabe; le don d'amoureuse

ned, bet er Blikkille; grosse -, flært Søgang; la – roule, Pavet ruller; la – est courte, Belgerne ere smaa og forte, Søen løber bort; la – est longue, Bolgerne ere ftore og lange; la – hrise, Gsen bryder, brander; la – mugit, Søen bruser; la – blanchit, moutonne, Søen er hvid, stummer; se mettre en 🗕, indstibe sig; mettre à la—, gaae til Søes; mettre une flotte en -, lade en Flaade stiffe i Seen; mettre une flotte à ia -, gaae til Seils med en Flaade; mettre un vaisseau à la-, le mettre à l'eau, labe et Stib løbe af Stablen, giøre bet flot; tirer à la -, porter le cap à la -, lægge fra Landet; tenir la -, holde Gøen; fa. chercher q. par - et par terre, søge En vidt og bredt; prov. c'est la – à boire, det et en Sag, der ingen Ende er paa, det er en umulig Ting; voguer en pleine –, have Eptten med sig, være ovenpaa, sidde i Lykkens Skød; etre en pleine –, være i fuld Gang med Udførelsen af et Fores tagende; c'est porter de l'eau à la -, bet nytter til Intet; c'est une goutte d'eau jelée dans la -, det er en Oraabe i Pavet, en Pjælp, som itte føles; il avalerait la – et les poissons, pan faaer aldrig noë; un homme de -, en Sømand; un écameur de —, en Gørøver. [Pandelen; mercantilst.

Mercantile, a. som har Densyn til Mercantilement, ad. paa Aræms merviis. [handel; p. u.

Mercantille, f. Arammeri, Smaa-Mercantoriste (rigtigere mercantorique), a. som vedkommer Ajøbmænd.

Mercelot el. mercerot, m. Bisses fræmmer, Warkebskræmmer; v.

Mercenaire, s. En, som arbeider blot for Betaling, Dagleier, Leiesvend; c'est un -, bet er en Mand, der er tilfals, en Egennpttig, som tun bestemmes af Penge; ... a. som steer for Betaling; som giør Alt for Penge, som er tils fals, venal; temoin –, undertist Bidne; des louanges -s, fight Smiger; troupes -s, Leietropper.

Mercenairement, ad. for Betaling, for Penge egennyttigt. [Rræmmerstand.

Mercerie, f. Kramvare; Krambandel; Merci, f. Barmhiertighed, Raabe; Floben saginer; il y a de la -, ber erier, demander -, anraabe om Raabe, il fait calme, plat, Binben er op og | -, en Dames Gunftbeviisning (i be gamle Ridderromaner); so mettre à la – de q., overgive fig i Ens Bold, overgive sig til En paa Raade og Unaabe; être à la – des slots, være til Priis for Ssigerne; — de ma vie! jeg er er bødsens, for en Ulytte! . . . m. Tat; grand -, mange Tak! voilà le grand que j'en ai, bet er al ben Tak, jeg har berfor; Dieu -, Gud ftee Tak!

Mercier, ère, s. Aræmmer, Aræms merste; Bissekræmmer; prov. à petit -, petit panier, man maa sætte Tæring ester Næring, man maa itte speculere

over fine Evner.

Mercredi, m. Onsdag.

Mercure, m. Mercur, en Planet; Diffsiv (vif - argent); - vierge, ges bigent Dviffslv; - kulminant, Knalds quitslo; - sulturé, Zinnober; fixer le -, forene Ovikslvet med et andet Les geme, jaa at det ophører at være fipdens de; sig. sængste et ustadigt Menneste; ... fig. og fa. Mellemhandler i et fletfores tagende; (H. n.) Stage Sommerfugl.

Mercuriale, f. forh. Parlamentssam: ling, som holdtes om Onsdagen; Talc bed en saadan Samling & Aabning; Samling aftærbe; fig. Frettesættelse; saireune - aq., give En en broi Irettesættelse; (BoL) Bingelurt; pl. Fortegnelse over Kornpriserne el. Torvepriserne; (Ant.) comerfteZestertilLere for Mercur. sslv.

Mercuriel, le, a. indeholdende Ovits Mercurification, f. (Chi.) Diffisive

Ubtrakning af Metallerne.

Merdaille, f. Flot af uartige Born,

Bernesværm; pop.

Merde, f. Starn, Møg; dire – à q., tige, at man blæser En et Styffe (pop.); couleur – d'oie, en grønguul farve; prov. bas. il y a de la - au bâion, den Sag giør ham Stam; plus on remue la –, plus elle pue, jo mere man terer ved Skarn, desmere stinker det.

Merdeux, se, a. tilsølet, snavset; fig. og bas. c'est un bâton -, on ne sait par quel bout le prendre, bet er et vansteligt Renneste at fomme til Rette med; il sent son cas -, han feler sig styldig.

Mère, f. Moder; Almuetone til Aarene; Ravn, som gives en Ronne, der har aflagt et Loste; sig. Aarsag, Ubspring, Sted, boor Roget bar begyndt; grand' -, Bebstemoder; bellesamille, Familiemoder; - nourrice, de q., indlægge sig Fortjeneste bos En,

Amme; sig. contes de ma - l'oie, Ammestuehistorier; venez çà la —, fom hid Moder! prov. l'oisiveté est la – de tous les vices, Lediggang er Mober til alle Kafter; ... a. la reine -, Enfedrons ningen; la – patrie, Moderlandet; la langue -, Stamsproget; l'idée-, Hos vedideen, som har frembragt de Andre: la – goutte, Fordraader; la – laine, den fincste Uld; la - perle, stor Perlemus stel, som indeholder et stort Antal Perler; (Chi.) Saltlub; (An.) dure--, pie--, Pjernehinder.

Méreau, m. Kirketegn; Tegnifor at indlades paa et Sted, el. for at beels tage i en Forbeling; Tegn til Domherrerne, som forrettede Gudstseneste.

Mérelle el. marelle f. Slags Borne. leg; Paradiisleg, Hinteleg, som bestaaer i at man paa eet Been hopper over Tris nene i en paa Jorden aftegnet Stige.

Méridien, m. (Astr.) Meridian, Middagstreds, som gaaer igjennem

Polen og et Steds Zenit.

Méridien, ne, a. (Astr.) henhørende til Middegslinien; ligne -ne, Mid-

dagslinten (méridienne).

Méridienne, f. Middagslinie; Middagssøvn; saire la (sa) –, tage fin Mibdagsluur. -naux.

Méridional, e, a. spolig; pl. m. Méringue, f. Kage til Jis, Meringues. Mérinos (s ubtales), m. ipanfi Faar; SlagsSirts at spanfillly; SlagsShapl.

Merise, f. Jugletirsebær, Jugletræge. Merisier, m. Zuglekirsebærtræ.

Méritant, e, a. fortjenstfuld; un homme sort –, en meget fortjent Mand.

Mérite, m. Fortjeneste; det Fortsenstlige; fortjenstfulde Egenstaber; de mennestelige Gierningers Bestaffenbeb, beres Bærdighed til køn el. Straf; homme de -, en fortjenstfuld Mand; se saire un - de qc., giøre fig en Fortsenefte, en Ære af Noget; kaire valoir ses -s, overbrive Værdien af fine Tjenefler (plais.); il sera traité selon ses -s, han vil blive lønnet efter fine Gierninger (især i flet Forft.); pl. les -s de la passion de J. C., Jesu Christi Livelse og Døb, som have retsærbiggtort os; les -s des saints, Pelgenernes gobe Gjerninger.

Mériter, v. a. fortjene, være el. gjøre -, Svigermoder, Stedmoder; - de sig værdig til; paadrage sig; bien - vise En væsentlige Tjenester; il a dien -6 de la patrie, ban har gjort sig sortient af Fædrelandet; – beaucoup, være værdig til Belønning; – une saveur à q., forstasse En en Gunst; cela mérite punition, det sortiener at strasses; cela mérite réslexion, det er værdt at overveie; cette nouvelle mérite consirmation, denne Ryhed trænger til at besræstes.

Méritoire, a. fortjenstfuld; cela n'est pas —, beri er ingen Fortjenesse, bet var bebre, om det ikte var steet.

Méritoirement, ad. paa en fortjensts

fuld Maade; p. u.

Merlan, m. (H. n.) Slags siin Aorst, Hoidling; pop. Parpsmager: svend; gober le –, løbe i Fælden.

Merle, m. (H. n.) Drossel; sig. sin –, en snu, snedig Karl; c'est un dénicheur de –s, han forstaaer at opsspore Alt hvad der kan være ham til Rytte; jaser comme un –, snakke mesget, lade Nunden løbe; pop. si vous le saites, je vous donnerai un – blanc, jeg vilgive Dem Alt, hvad De suster, hvis De formaaer at gjøre det. [der og Ræb.

Merlette, f. (Blas.) Fugl uben Fød: Merlin, m. Brændehuggerøre; Slagterfølle; (Mar.) Merling, tynd Striffe,

Raabaand.

Merline, f. Lirekabse, lille Positiv. Merliner, v. a. (Mar.) – une voile, binde et Seil under Raaen, med Raas bænder og Merling.

Merlon, m. (Fort.) Brystværn melstem to Stydehuller. [ret Kabliou. Merluche, f. (H. n.) Stotsist, tors Merlus (subtales), m. (H.n.) Kabliou. Mérovingien, ne, a. som nedstammer fra Frankernes Konge Mérovée; s. m.

Merrain, m. tynde, smalle Egebræder til Esndestaver; (Ch.) Hjortehorn.

Merovinger, Descendent fra Mérovée.

Merveille, f. Under, Bidunder; Unsberdart; noget Udmærket el. Overors denkligt; c'est une jeune —, det er en overordentlig smut ung Pige; c'est une des sept —s, c'est la huitième —, det er et af Berdens 7 Bidundere, det er bet 8de Bidunder, det er noget ganske overordentligt i su Slags (plais.); sa. ce n'est pas grande —, det er intet Under, deri er intet Overordentligt; voild une belle —, (iron.) den Ting er ganske ligesrem; saire —, giøre Roget

særbeles gobt; ubmærte fig; prov. promettre monts et -s, love Guld og grønne Stove; à -, loc. ad. meget gobt, ppperligt; cet habit vous va à -, benne Kjole tlæber Dem fortræffeligt; pas tant que de -, itte synderligt (v.).

Merveilleusement, ad. ganste forstræffeligt, ubmærket, vidunderligt.

Merveilleux, se, a. beundringsværs
big, forbausenbe; ppperlig, fortræsses
lig; vidunderlig; bespinderlig (iron.);
s. m. det Overnaturlige i et dramas
tist Arbeide; det Bidunderlige, Unders
sulde; s. m. en Modeherre, Modedame,
en Modenar, en indbildst Person (v.).

Mes, a. poss. pl. mine; s. mon, ma. Mésair el. mézair, m. (Man.) Heftens Spring med begge Forbeen, smaa Caprioler. [p. u.

Mésaise, m. legemligt Ibebefindende; Mésalliance, f. uftandsmæssigt Gif-

termaal, ulige Wgtestab.

Mésallier, v. a. gifte med En af lavere Herkomst; v. pr. gifte sig under sin Stand; fig. og fa. nebværdige sig, omgaaes med sine Undermænd.

Mésange, f. (H. n.) Meise; - huppée, Topmeise; - à longue queue, lang=

halet Meise; grosse -, Musvit.

Mésangère, f. (H. n.) Musvit, sorts hoved Meise (grosse mésange). [ser. Mésangeue, f. Snare til at fange Meis

Mésarriver, v. n. imp. tilstoc, veders fares et Uheld; lobe galt af; p. u.

Mésavenir, v. n. imp. s. s. mésarriver; p. u. Pændelse, Mésaventure, s. Banheld, ulpstelig Mésantère, m. (An.) Tarmetroset. Mésentérique, a. (An.) henhorende til Kroset.

Mésestime, f. Ringeagt, Mangel

af Agtelse.

Mésestimer, v. a. ringeagte En, have sictte Tanker om En, undervurbere en Ting. [Uenighed, Splib.

Mésintelligence, f. Misforstaaelse; Mésinterpréter, v. a. set fortolse. Mesmérien e og a mi Tilhonger

Mesmérien, s. og a. m. Tilhænger af Mesmers kære om ben dyriste Magnetisme; henhørende til Mesmers kære.

Mésmérisme, m. Mesmers Lære om den dyriste Magnetisme. [p. u. Mésastrix et m mishende kambade.

sa. ce n'est pas grande—, bet er intet Mésossirir, v. n. misbyde, stambyde; Under, deri er intet Overordentligt; Mesquin, e, a. gnieragtig, farrig; voild une belie—, (iron.) den Ting er ussel, smaalig; (Peiut.) mager, smagsganste ligefrem; saire—, giøre Roget 186; avoir l'air—, see ud som en Stod-

der, have et usselt og simpelt Udseende; mener une vie -e, fore et usselt Liv.

Mesquinement, ad. anteragtiat, far-

rigt, usfelt.

Mesquinerie, f. Gnieragtighed, Kar: righed; usselt, karrigt Ubstyr af Roget.

Message, m. Wrinde, Sendebud; Budffab.

Messager, ère, s. Bub, Gendebub, En, som ubfører et Ærinde; Pattepost; sy. Bebüder, Forløber; – de malheur, Ulpkfens Prophet, En, som ofte bringer sørgeligt Budstab.

Messagerie, f. Paffepostembede; Befordring med Diligencer og deslige Bogne; selve Bognene; Stedet, hvorfra re afgaac, og hvor de kunne bestilles.

Messaline, f. den romerste Reiser Claus dud's Kone; udsvævende Fruentimmer.

Messe, f. Desse; Heimessemusit; -haute, grande - (cl. grand' -), Døis messe; - basse, petite -, stille Messe; une - des morts, - des trépassés, en Sjælemesse; dire la -, læse Messe; entendre, ouir' la -, bere Resse; fa. voilà une - qui sort de la sacristie, der kommer Præsten ub fra Sacristiet for at holde Messe; prov. il ne saut pas se fier à un homme qui entend deux -s, man maa tage sig iAgi for Poffere; il ne va ni à - ni à prêche, det er et Menneste uden Religion.

Messéance, f. Usømmelighed, Uans nandiaded. stændig.

Messéant, e, a. usømmelig, uan: Messénien, ne. s. Messenier, Inds vaaner i Resseusen.

Messénienne, f. Elegi over Messes niens Ulpffer; Sørgebigt (Delavigne).

Messeoir, v. n. itte anstaac, itte være passende, itte klæde; dette Verbum bruges iste mere i Infinitiv, men, liges som seoir, kun i d. Ide Person af de entelte Tider; cette couleur messied d votre Age, denne Farve passer itte 101 Deres Alber.

Messer (r ubtales), m. forældet Ord l Sted. for messire; forefommer fun i Utr. - gaster, Maven (v. LaFontaine).

Messidor, m. tiende Maaned i den republikanske Calender (fra d. 196e Jus ni til den 18de Juli).

Messie, m. Messias; fig. og fa. on l'attend comme le -, man venter ham med stor Utaalmodigheb.

hossen el. i Blinhostitden. smonsieur. Messieurs, m. minc Herrer; pl. af Messire, m. AFrestittel, som sorb. gas

ves udmærfeteNænd i Retsdocumenter.

Messire-Jean, m. Glags Guffer, være, som modnes i October el. Rovember; pl. des poires de messire-Jean.

Mestre (subtales), m. (Mar.) arbre de -, Stormaft paa en Galei og

andre mindre Fartsier.

Mestre-de-camp (s ubtales), m. forh. Commandeur el. Oberst for et Cavaleri-Regiment; ... f. la - de camp, Livcompagni i et Cavaleri-Regiment, første Esquadron. maalelig.

Mesurable, a. som kan maales, Mesurage, m. Maaling; Maales penge; Afgift af hvert Maal; Landmaalers Bereining og optagne Plan.

Mesure, f. Maal; Udstrækning; bet, som indeholder et Maal; fig. Forholds. reael; Maadebold, Tilbageholdenhed, Forfigtighed; (Poé.)Verfemaal; (Arith.) Factor for et Tal; (Mus.) Tact; (Escr.) ben rigtige Assand for at bibringe el. asparere et Stød; (Man.) en tilreden Hestes afmaalte Gang; – juste, rigtigt Maal;-de longueur, længdemaal; saire bonne-, give godt Maal; prendre lad'un habit, tage Maal til en Kjole; prov. de la – dont nous mesurons les autres, nous serons mesurés, med det samme Maal, hvormed vi tilmaale Andre, stulle vi selv tilmaales; saire tout avec poids et -, giøre Alt med Forfigtighed; avoir deux poids et deux -s, bømme med Partisthed; être sans règle et sans -, gaae til Yderlighed i Alt; avoir comblé la –, være en topmaalt Syns ber; ne garder la - en rien, iffe holbe Maabe med Roget; ne point garder behandle En uden de – avec q., minbste Staansel; prendre des s avec q., giøre Aftale med En om Noget: battre la -, sace Tacten; serrer la -, trænge ind paa fin Wodstander; mettre q. hors de -, bringe En ud af Katning, forstyrre hans Planer; rompre les -s de q., forhindre Udførelsen af Ens Planer; être jeté hors de ses være bleven forstyrret i sine Planer, revet bort af Omstændighederne; etre en - de saire qc., være i Stand til at gjøre Roget; à - de, i Forhold til. forholdsviis; à - que, conj. efterhaan. Messier, m. Markogter i Korn- den som, alt eftersom; à sur et à-,

forpoldsvils, efter Omfændiahederne: outre-, sans-, loc.ad. over al Maade, over alle Grændser, umaadeligen.

Mes.

Mesuré, e, p. afmaalt; overveiet; Imed Forfigtiabed.

Mesurément, ad. med Maadehold, Mesurer, v.a. maale, atmaale, ops maale; fig. indrette efter; prove, veie, overveie; - comble, maale med Top= maal; - ras, stryge Maalet; - à l'aune, maale med Alen; fig -q.des yeux, betrags te En noie; - sa dépense à son revenu, afpasse sin Urgift efter fin Indtægt; - ses discours, note vete tine Ord; les autres à son aune, dømme Andre efter sig felv; - son épée avec q. (avec celle de q.), duellere med En; se avec q., maale-sig med En, sammens ligne sig med En; binde an med En; prov. à brebis tondue Dieu mesure le vent, Gub paalægger Ingen mere end hvad han fan bære. Kornmaaler.

Mesureur, se, s. Maaler ; - de grains, Mésuser, v. n. misbruge, flet benytte; il mésuse de vos biensaits, han giør en stet Brug af Deres Belgjerninger.

Métabase, f. (Rhét.) Omsætning. Métabole, f. (Rhét.) Sammenfiillen af flere synonyme Udtryk til at betegne det samme Begreb; (Méd.) en Spgdoms Overgang til en anden.

Métacarpe, m. (An.) den flade Haand mellem Fingrene og Paanbledet.

Métachronisme, m. Feil i Tibbregs ningen, som bestaaer i at hensøre Begivenhederne til en tidligere Tid.

Métairie, f. Aplögaard, Meieri.

Métal, m. Metal; (Fond.) Walm; (Orf.) -d'Alger, Slags Rysslv; - de prince, Slags Messing, Tombat; (Blas.) Guld og Sølv; pl. -taux.

Métalepse, f. (Rhét.) Talefigur, som sætter Aarsagen for Følgen el. omvendt.

Metallisère, a. indepoldende el. frems

bringende Mctaller.

Métallique, a. metallist, henhorende til Wetallerne; angagende Wedailler; histoire -, Medaille-Pistorie; s. f. Mes tallurgi (v.)

-Métallisation, f. Metallernes nature lige Dannelse; (Chi.) Overgang til

metallist Tilftand.

Métalliser, v. a. forvandle til Metal. Métallographie, f. Bestrivelse af Mes tallerne; &ære om Metallerne.

Métallurgie, f. Runft at ubbrage metcorift.

Metallerne af Eriferne og bearbeide bem, Metallurgi. 🕴 [tallurgien, metallurgist.

Métallurgique, a. benhørende til Mes

Métallurgiste, m. Metallurg.

Métamorphose, f. Forvandling; fig. paafaldende Forandring i Ens Ydie; ftor Forandring i Ens Raar, Stilling el. Charafteer.

Métamorphoser, v. a. forvandle, forandre; fig. omstabe Ens Jore, Ens Charafteer el. Tænkomaade. sudtryk.

Métaphore, f. (Rhét.) Trope, figurligt Métaphorique, a. indeholdende et figurligtUdtryk; uegentlig, figurlig, billedlig; fuldt af Lignelser. Lledlig Maade.

Métaphoriquement, ad. vaa en bils Métaphrase, f. ordret Oversættelsc. Métaphraste, m. (Did.) orbret Overs fætter. Liom studerer Metaphysik.

Métaphysicien, m. Metaphysiker, En, Métaphysique, f. Metaphysif, Lære om det Oversandselige, om Ideernes forste Udspring; a. oversandselig; alt for abstract; certitude—, siensynlia Bished. [phyfist el. oversandselig Maade.

Metaphysiquement, ad. pagen metas Métaphysiquer, v. n. tale el. strive over en metaphpsist Materie, el. paa en altfor abstract Maade; p. u.

Métaplasme, m. (Gr.) Forandring af et Ord ved at bortstære, tilsvie el. tors andre et Bogstav cl. en Stavelse, f. Er. malgré lui, malgré ses dents, i Stez bet for: malgré lui, malgré ses aidants, uagtet al hans Umage.

Mélasiase, f. (Méd.) en Spadoms Forstyttelse fra en Deel af Legemet til

en anden.

Métatarse, m. (An.) bet Mibterfte af Foden mellem Tæerne og Briften. Métathèse, f. (Gr.) Ombytning af

et **Vogstav**.

Mélayer, ère, s. En, som forpagter el. driver et Meieri, Meier, Meierite.

Méteil, m. Blanding af Rug Hvede; passe -, Korn, som indebolber to Trediedele Poede med en Trodies beel Rug; ogs. a. bié -, Blanbingstorn.

Métempsychose (ch udtales k), f.

Siælevandring.

Métemptose, f. (Astr.) Correction ved Beregning af Nymaanerne i be. Secularaar, som itte ere Studaar.

Météore, m. Luftspn, Meteor. Météorique, a. angagende Luftfpn;

Méléorisé, e, a. (Méd.) opblæft, uds spandt (om Underlivet.)

Météorisme, m. (Méd.) Underlivets Opblæsning el. Spænding.

Météorologie, f. Lære om Weteorer, om Aimosphærens Forandringer.

Météorologique, a. meteorologist, angaaende Meteorer og Forandringer i Beirliget.

Méthode, f. Methode, planmæssig Behandling af en Materie, princips mæssig Udsørelse af Noget; rigtig Fordeling of Emnet i et Strift; plans massig Anviisning til at lære Roget; Elementarbog; Stif, Sædvane; (H.n.) Katurgienstandes. rigtige Inddeling ester fælles Riendetegn.

Méthodique, a.methodist, udsørt efter visse bestemte Principer, i en vis Orden.

Méthodiquement, ad. pag, en mes thodist Maade, i en vis bestemt Orden.

Méthodisme, m. Methodisternes Lare. Méthodiste, m. Tilhanger af en frang religiøs Sect i Engelland, Mes thodift; Forfatter til en Nethode el. et System. Længstelig Maade.

Méliculeusement, ad. paa en spag, Méticuleux, se, a. smaaligt æng= stelig; frygtsom for det Allermindste; sped, Frygtagtighed.

Méticulosité, f. smaalig Ængstelig= Métier, m. Haandværk; Haandtes ring, Raringsvei, Levevei, Fag; (Méc.) Baverstol; Spramme; (Pal.) Slags Rrumfage; – à broder, Brodeerramme; - de tisserand, Baverstol; le - des armes, Baabenfaget; un homme de -, en Paandværker; un corps de -, et Paandværfslaug; fig. c'est un homme de tous métiers, det er en Intrigant, som forflager at rette sig ester Aue, el som befatter fig med Alt; saire de qc., giøre Roget til daglig Bane, være vant til at gjøre Roget; il est du-, han er af Faget, en gob Kjender; elle est du -, hun forer et udlogvende Levnet; entreprendre sur le -, arbeide hemmeligt udensor Bærk stedet, fuste; avoir (le) cœur au -, arbeide med Liv og Siæl, være ivrig arbeide med Liv og Siæl, være ivrig | Metteur, m. bruges i Udtr. (Orl.) i sit Fag; gåter 10-, fordærve Faget | un - en wurre, Juveleer, som indsatfor Andre ved at lælge sit Arbeide ter Stene; fig. Forfatter, som laaner til Spotpriis; saire – et marchandise Andres Ideer; (Impr.) – en page, d'une chose, giøre Roget jevnligen, Sætter, som samler de udsatte Stylgiere Roget til en Indtægtsfilbe; si ter til Siber; (Mar.) un - à port, en - est, pois det giøres nødigt (v.); | Stibsublosfer.

donner, servir un plat de son -, giere el tige Roget, som passer til Ens Fag. til Eus Charafterr; jouer un tour de son -,bruge et af fine fædvanligeAneb; prov. quand chacun fait son -, les vaches seront bien gardées, naar Enhver pas fer fin Dont, gaaer Alting godt; fig. og fa. il a un ouvrage sur le -, han har et Bark under Arbeide.

Métis (s udtales), se, s. og a. Ne flit, Barn af en Europæer og en Inbiancrinde, el. af en Indianer og et europæist Fruentimmer; (om Opr) af blamet Race. [etNavnved Oversættelse.

Métonomasie, f.(Did.)Forandring af Métonymie, f. (Rhét.) Figur i Tas len, hvorved Adrsagen sættes for Birkningen, det Judholdende for Indholdet.

Métope, f. (Arch.) Mellemrum, bestemt til Ornamenter paa Rapitælerne at doriste Sviler. [ratteren afAnsigtet&Tæl

Métoposcopie, f. Runk at gjætte Chas Métoposcopique, a. som har Pens

syn til Physiognomien.

Mètre, m. Bers (v.); Metrum, Bersemaal; Cenhed for det nye franske Længdemaal (en tiende Williondeel af Meridianbuen til Wavator, omtr. 3 Fod 11 Plinie). [Barer (omtr 40Pæle.)

Métrète, f. (Ant.) Maal for flydende Métrique, f. Pletrik, Lare om Sta: velsernes Ovantitet og de forstjellige Slags Versemaal; ... a. bestaacnde af forte og lange Stavelser (om græfte og latinste Bers); som har Henspu til bet nye franstekængbemaal. LogBægt.

Métrologie, f. Afhandling om Maal Métromane, s. Versenar, En, som har en overdreven Lyst til at strive Bers. Métromanie, f. overdreven tyft til

at Arive Bers, Rimespae.

Métropole, f. forhen: Hovedstad; nu: Stab, som er Erkebisperesidents; Woberstat (m. H. til Colonier); église -e, erkebistoppelig Kirke, Hoverkirke.

Métropolitain, m. Erfebisp.

Métropolitain, e, a. erkebistoppekig. Meis, m. Ret, Mab. [(om Klæder). Mettable, a. som man kan tage paa

Meltre, v. a. lægge, fætte; anbringe; opstille; ubsætte; anvende; forspænde; ifere, tage paa (om Klæder); v. pr. lægge sig, sætte sig; klæde sig; give fig til, tage fat paa; - à l'école, sætte i Gfole; – en apprentissage, fætte t Lare; – sur le trône, bringe paa Thro: men; - la main à l'encensoir, anmasse sig den bistoppelige Mundighed; - la main sur q., lægge Haand paa En; - la main sur qc., bemægtige fig Roget; - q. au fait, underrette En om boab her er steet; - pied à terre, stige at Pesten; il est si saible qu'il ne saurait - un pied devant l'autre, han er faa svag, at han iffe fan gaae; fig. - la main à l'œuvre, à la pâte, lægge Haan: ren paa Bærket; – une affaire sur le tapis, bringe en Sag paa Bane; la charrue devant les hœuss, begynde Roget bagvendt; - de l'eau dans son vin, betænke sig, nedstemme sine Forbringer; – la main à l'épée, gribe efter Kaarben; - l'épée à la main, trætte Kaarden; - un navire à l'eau, lade et Stib løbe af Stabelen; – q. dans le monde, fore En ind i Verden; - au monde, bringe til Verben, føde; – un diamant (en œuvre), ints fatte en Diamant; - un habit neuf, tage en ny Kjole paa; il met sur lui tout ce qu'il gagne, han sætter Alt i Alader, i Pynt; – nne terre en blé, desaae et Styffe Land med Korn; - une chambre en couleurs, male et Barelie; – q. en saveur, bringe En i Gunft; — fin a qc., giøre Ende paa Roget; – à fin, tilendebringe; – bas, taste, søde Unger; le cers a mis (sa tete) bas, Pjorten har fældet fine Porn; – habit bas, træffe sin Kjole af; - bas son chapeau, tage sin Sat af; - pavillon bas, stryge Flaget; bas son orgueil, aflægge fin Stolthed, pompge fig; le cheval l'a mis à das, Besten har kastet ham af; - q. à même, à portée de, sætte En t Stand til; – å part, lægge til Side; - de l'argent de côté, spare Penge; - q. a bien, lede En til det Gode; | - q. à mal, forlède En til det Onde, forføre En; - une semme à mai, forføre et Fruenkimmer; - q. au pis, au pis saire, opfordre En til at gjøre alt bles -s, iste nagelfaste Mobilier. tet Onde, ban kan eller ponser paa;

gjort; - au pillage, overgive til Plyn: bring; — à seu et à sang, pærge med Sid og Sværd; – å nu, affæde, blotte; - au net, reenstrive; - à intérêt, ubs laane paa Rente; – à profit, gjøre indbringende; – å couvert, bringe t Sifferhed; – q. à quia, au sac, bringe En til Tavshed; (Mar.) – à la voile, gaae under Seil; - à la cape, ligge bi;... – en couleurs, farve; – en eendres, forvandle til Afte; – en ligne de compte, søre til Regning, tage t Betragtning; – en délibération, bringe under Overveielse; – en doute, kalde i i Tvivl; .— en vente, sætte til Auction; – en pièces, sønderrive; – en oubli, bringe i Forglemmelse; - tout usage, ophyhe alt; - en beaux draps blancs, opdage Ens Fril, gjennembegle En; – tout sens dessus dessous, vende op og ned paa Alt; prov. je n'y prends, ni n'y mels, jeg hverken taber el. vinder derved; det er mig ligegpldigt; jeg fortæller det som jeg har hørt det;... se—a, give sig til, begynde paa; so – à l'étude, begynde at studere; se – à qc., besticklige sig med Roget: se - à son aise, giøre fig det mageliat: se - au sait d'une ch., giere sig noie bekjendt med Roget; se-å tout, iffe undslade sig for Roget, histope til mcd Alt; se – en homme, kæde sig som Want; se – en colère, blive bred: se - en frais, fætte fig i Befoftning; se – en tête, indbilde sig; sætte sig Nos get fast for; se - en peine de qc., giore fig Umage for Roget; blive urolig, bekymret for Roget; se - en chemin, begive sig paa Bei; se – en repos, flage hig til Ro; se – tout en eau, arbeide saa man sveder; se — en quatre pour qc., giør fig al optæntes lig Umage for Noget; se – en quatre pour q., opbybe Alt for at tiene En: se – dans le jeu, bengive sig til Spil; se – dans la dévotion, blive gubfrugs tig; se - dans les tableaux, blive Runstelster, anvende sine Penge til at tjøbe Malerier; se - sur les rangs, indfille ng blandt de Søgende; se – sar son quant à soi, sætte fig paa ben beie Beft.

Meublant, e, a. tjenlig til Ombæng, Betrat, Garbiner o. best.; (Jur.) meu-

Meuble, a. som let kan plsies el. - q. à pis faire, opfordre En til at flyttes; bruges i Udtr. terre -, Mulds giøre mere Ondt, end han allerede har jord; (Jur.) biens -s, rørligt Gods.

Meuble, m. Alt hoad der tiener til at meublere et Bæreise; Bohave, Indbo; (Jur.) rorligt Gods; (Blas.) ethvert entelt Stytte i Baabenseltet; il a un deau – dans son salon, han har et smult Ameublement i sin Sal; il a de deaux –s, han har smulte Meubler; se mettre dans ses –s, tisbe sit Indbo; mettre une semme dans ses -s, underholde et Fruentimmer, sorspue hende med Indbo.

Meublé, e, p. forsynct med Indbo; être bien -, have et godt Indbo; fig. avoir la tête bien -e, beside mange Rundstaber; avoir la bouche bien -e, have smutte Tænder; une cave bien

-e, en vel forsynet Kiælber.

Meubler, v. a. meublere, forspne med Reubler, med Indbo, med Besæts ning; - une serme, forspne en Avlsgaard med Avlstredstader og Besætning; sig. - sa tete, sa mémoire, berige sit Hosved, sin Husommelse med Kundstader; ... v. n. tage sig ud i et Bærelse; cette étosse meuble hien, dette Tvi tager sig godt ud til Betræt, Omhæng v. deel. ... v. pr. sorspne sig med Indsbo, tisbe Neubler [er brugeligt.

Meugler, v. n. s. beugler, hvilket ene Meule, s. Mollesteen; Slibesteen; festat; Kornhæs; – de fromage, stor rund og slad Ost; (Ch.) knudret Rob paa Hjortens Takker; (Verr.) Stoffe Glas, som hæfter sig ved Smelterøret.

Meulier, m En, som tilbugger Glibe:

eller Møllesteen.

Meulière, f. Steen, hvoraf forfærdiges Rollesteen (ogf. pierre de –); Wollesteenbrud; ogs. a. f. pierre –, Wollesteen.

Meunier, ère, s. Møller, Møllerstone; garçon –, Møllersvend; prov. il s'est sait d'évèque –, han er kommen af Dynen i Halmen; han har degrasteret sig; m. (H. n.) Slags Karpe; (Bot.) tidligt moden blaa Drue; ... f. (H. n.) langhalet Reise; Slags Krage.

Meurt-de-faim, m. stet Arbeider, som intet Arbeide kan faae; pl. des

meurt-de-faim.

Meurtre, m. Mord, Drab; sig. og sa. stor Stade; crier au –, beklage sig speligen over tilsviet Uretsærdigsbed; il s'en désend comme d'un –, ban fralægger sig bet ivrigen, som bet Skæffeligste, hvorfor han kan bestylbed. Meurtri, e, p. slaget bruun og blag.

Mourtrier, ère, s. Morber, Morberste; a. morberist; ... f. (Fort.) Stydebul.

Meurtrir, v. a. flage bruun og blag; forslage; (Peint.) betage ben altser stærte Colorit i et Maleri.

Meurtrissure, f. blaa Plet, foraars

faget ved et Støb.

Meute, f. Kobbel Jagthunde; cless de -, de bedste Hunde i Kobbelet, som føre de andre an; fig. og fa. Mand, som have stor Indstydelse paa vereslige.

Mévendre, v. a. (Com.) sælge mcb

Tab, til Spotpriis (v.).

Mévente, f. Salg til Spotpriis (v.); Mangel paa Affatning; p. u.

Mézair, f. mésair.

Mézzanine, f. (Arch.) lille Etage mellem to større, Mezzaninetage; Mezzaninvindue (i d. Betydn. ogs. a.: senêtre –).

Mezzo-termine (Endevokalen e utt. é), m. Middelvei til at bilægge en indviklet Sag; pl. des mezzo-termine.

Mezzo-tinto, m. Middelfarve; Kobs berstift i mort Maneer el. i den sorte Kunst (gravure à la manière noire);

pl. des mezzo-tinto.

Mi, Partikel, som sættes soran slere Ord og da betyder: halv, midt i el. paa. Raar mi sorenes med Ravn paa Maaneder og med ca: eme, blive disse Ord af Hunts: la mi-mai, Midten af Mai; sa mi-carême, Midsasten. Minuit, Midnat, er m., stjøndt nuit er s.; à mi-chemin, loc. ad. midtveis;... m. (Mus.) tredie Tone i Scalaen.

Mi-août, f. ben 15be August.

Miasme, m. (Méd.) smittende Spgesstof; stadelig Uddunstning; især i pl.
Miaulée, f. Ret, som bestaaer af

Brod og Biin. Miaulement, m. Rattes Miaven.

Miauler, v. n. miave.

Mica, m. (Minér.) Glimmer; - jaune, Kattesuld; - blanc, Kattesuld; - el. verre de Moscovie, Marieglas, russift Glas.

Micacé, e, a. (Minér.) glimmers artet, indeholdende Glimmer.

Mi-careme, f. Midfaste, Torsbagen

i ben 3bie Uge i Fasten.

Miche, f. lille hvidt Brød; stor Brødstrumme; fig. Naadesbeviisning; c'est lui qui donne les -s, det er ham, som ubdeler Naadesbeviisninger (pop.v.).

Michon, m. Penge; pop. v.

[fra de varme Lande. Bryberi: fa. Micocoulier, m. (Bot.) fort Tra

Microcosme, m. lille Berden.

Micrographie, f. Bestrivelse af Gien: stande, som kun kunne sees ved Pialp af Microscopet.

Micromètre, m. aftronomist Instrument til at maale smaa Størrelser paa Himlen, saasom Stiernernes Gien: nemfnit, meget korte Afstand o. desl.

Microphone, m. Instrument, som hiælper til at høre de svageste Toner; a. som har en svag Tone; som svæts fer Conernes Klang.

Microscope, m. Forstørrelseglas; fig. il voit tout avec un -, han overs driver Alt; - solaire, Solmikroscop.

Microscopique, a. som kun kan sees med et Mitrostop.

Mi-denier, m. (Jur.) Halvbelen af to Ægtefolks fælles Udgifter til Fors

bedring af et Arvegods.

Midi, m. Midbag; Kl. 12 om Mids bagen; Syd; de sydlige Lande; moyen, Midbelfoltid; en plein -, ved hoilps Dag; ne voir pas clair en plein -, tvivle om hvad der er aldes les vift, iffe fatte prad der er foleklart; prov. chercher - à quatorze heures, søge Bansteligheter, hvor der ingen er; sa sortune est à son –, pans lyffe er paa det Hoieste. [af Mandens Formue.

Mi-douaire, m. (Jur.) halv Enfepention Mie, f. Brødfrumme; Beninde (Fors kortelfe af amie); Barnepige (almins deligere: bonne); ad. ne ... mie, ttte

det mindste (inus).

Miel, m. Ponning; une mouche à -, en Bi; fig. og fa. être tout sucre ct tout -, være sød og stedst; la lune de –, Ægtestabets Hvedebrødsdage; prov. on prend plus de mouches avec du - qu'avec du vinaigre, man udretter mere med det Gode end med det Onde. Iningdug.

Miellat, m. el. miellée, f. Don: Mielleusement, ad. paa en sød el.

steds Waade.

Mielleux, se, a. honningsøb; vammel; fig. sledst; s. c'est un -, bet er

et siedst Menneste.

Mien, ne, a. poss. min, mit; for: s. Stielm, Stall; v. inus. enes undertiden med un: un - parent, ... s. m. ben mig tilhørende Ciendom; | v. inus.

Micmac, m. Rænte, hemmeligt-Aneb, pl. mine Paarvrende; f. pl. dumme Streger; le mien et le tien, Mit og Dit; fa. j'ai sait bien des mienues dans ma jeunesse, jeg har gjort mange gale Streger i min Ungdom.

Miette, f. lille Prødkumme, Brøb-

smule; lille Bid; fa.

Mieux, ad (compar. af bien), bebre: mere; hellere; il vaut –, – vaut, det er bedre (naar efter bette Udtr. følger 2 Infin., sættes de foran bet sibste): mieux vauts'accommoder que de plaider, det er bedre at forliges end at føre Sag mod hinanden; j'sime —, jeg holder mere af (f. aimer); je ne demande pas -, jeg onster Intet Dels lere, mere forlanger jeg iste; etre –, bes finde sig bedre; see bedre ub; opfere sig bedre; le malade est un peu-, den Epgebefinder sig noget bedre; elle est – que sa sœur, hun er smuffere end fin Søs ster; il m'a reçu on ne peut pas -, ban bar taget imod mig paa bet Bebste: aller de – en –, gaae bestanbigt fremab til bet Bebre; à qui mieux mieux, omtap med hinanden; saute de 🗕 , af Mangel paa noget Bedre; prov. un tiens vaut mieux que deux tu l'auras, en Fugl i Paanden er bedre end 10 iguften; le - du monde, au -, tout au -, loc. ad. gansse fortræsseligt, paa bet Bebste; cela va le - du monde, bet gaaer ppperligt, det kan itte gaae bedre; du -, le - (tout du -, tout le que, v.) que, loc. conj. saa godt som bet er muligt; il s'en est tiré le – qu'il a pu, han har rebet sig ud deraf paa ben bedste Maade, han har kunnet;... s.m. det Bedfte; det Bedre, Bedring; il a tout arrangé pour le -, han har indrettet Alt paa det Bedste; il y a du - dans son état, il y a un - sensible, le - se soutient, der er en kienbeligBedring hos den Spge; Bedringen vedbliver; fa og pop. elle chante des —, hun synger blandt de Bedste, hun er en Sangerinde af første Rang; on dit qu'elle n'a que vingt ans, elle a -, man figer, at hun kun er 20 Aar, hun er albre; prov. le - est l'ennemi du bien, altid at ville giøre det bedre duer iffe.

Mierre, a. og s. overgiven, stjelmst;

Mièvrerie, mièvreté, f. Overgivens en af mine Slægtninge (fa. p. u.); heb, Stjelmeri, Spilop, Uglfpisftreg;

Mignard, e, a. nybelig, siin, belicat; assecteret indtagende; s. m. en smæge tende Person; il sait le –, han agerer søb Hyr; (Peint.) bet Affecterede, det Søgte.

Mignardement, ad. nybeligt, hint;

med løgt, affecteret Inde.

Mignarder, v. a. forfiæle; tunstle; v. n. antage en sød Tone; affecs tere Inde; v. pr. forkiæle sig; give sig et affecteret Bæsen; - un ensaut, for: tiale et Barn; — son style, kunfile, manierere sin Stiil; fa.

Mignardise, f. Flinhed, Rydelighed; søgt, paatagen Inde; (Bot.) Slags lille siin Rellike; pl. nydelige, kielne

Wanerer; indtagende Bæsen.

Mignon, ne, a. lille og nydelig, net, indtagende; visage –, fiint, nybeligt Ansigt; des pieds—s, smaa, nydelige hødder; fa. argent –, Sparepenge; péché -, Stisbespnd; un ouvrage -, et meget fiint Arbeide; ... s. Yndling, Piesteen (især om Børn); mon -, ma -ne, min Kjæledægge; s. m. Favorit (under Benrif den 3bie).

Mignonne, f. (Jard.) Slags mortes tod have (grosse -); (Impr.) tille Strift i Størrelse næst soran la nonpareille.

Mignonnement, ad. paa en nin og

nydelig Maade.

Mignonnette,f. Slage finc Aniplinger; fint fist Peber; lille Rellife, Fjærnellife (mignardise); pop. lille Sølvstilling.

Mignot, te, a. forfiælet (om Børn); p.u. Mignoter, v. a. behandle altfor vm= ppggeligt, smigre for, fortiæle; sa.

Mignotise, f. Smiger, Riærtegn; fa.v. Migraine, f. Hovedpine i den halve Deel at Povedet, ofte ledjaget at Fe-

ver og Hierteondt.

Migration, f. Folfevandring; Traf. juglenes periodisse Tog til andre Lande.

Mijaurée, f. indhildst affecteret Fruentunmer; lille knibsk Pyntedutte; fa.

Mijoter, v. a. (Cuis.) lade trge langfomt; fig. og fa. forfæle.

Mil, a. n. tufinde (om Aarstal). Mil (1 mouilleres), m. (Bot.) Hirfe (almindeligere millet).

Milan, m. (H. n.) Glente; Knurs fift, Knurhane; n. pr. Staden Mailand.

Milanais, e, s. og a. Indvaaner i Mailand; s. m. Provindsen Mailand.

Miliaire, a. (Méd.) som ligner Hirse forn; hirsebannet; éruption -, meget fünt Dubudslet: sierre-, Relbefeber; ... e. s. (H. n.) Stags Snog.

Milice, f. de Gamles Krigskunft; Krigshær (i ophsiet Still); Landmilits. Landeværn (modf. troupes réglées); det unge Mandstad; tirer à la —, træffe Lod til Krigstjenesten; fig. og poe. les -s célestes, de himmelste Pærstarer, Englene. beret.

Milicien, m. Landsoldat; Conscris Milieu,m. Midte; Middelvei; (Phys.) fast el. flybende Legeme, fom gjennems trydies at andre; le juste-milieu, den rette Middelvei; Ravn paa det consers vative Partie i Frankrig; il n'y a point de – à cela, der er intet andet at vælge, ingen anden Udvei; le point -, Widts punktet (i d. Betydn. er milieu brugt fom a.); couper par le -, stære mibt over; fig. garder le-, holde Middelveien; fa. au beau –, lige i Midten; au - de, loc. ad. midt i, iblandt; au de ses victoires, midt under fine Geiers vindinger; fa. au – de tout cela, med Alt det, desuagtet.

Militaire, a. henhørende til Arigen; angaaende Arigsstanden, egen for sams me; s.m. Ariger, Arigsmand; Arigsfolf.

Militairement, ad. paa Krigsviis,

paa Goldaterviis.

Militant, e, a. f. (Thé.) bruges fun i Ubtr.: l'église -e, den firis dende Kirke, de Troendes Samfund her paa Jorden (l'église soustrante, de Troende, som lide i Stjærbilden; l'église triomphante, de Troendes Sams fund i Dimlen).

Militer, v. n. (Pal.) firide, tampe: bruges fun fig.: cet argument milita pour moi, bette Argument taler for mig.

Mille, a. n. tujtude; mangfoldige; on l'a dit – et sois, man har sagt bet mangeGange, tibt not; om Aarstal, naar der følger et Talord efter, druges mil; pl. uden s.

Mille, m. Mill.

Mille-feuilles, f. (Bot.) tufindbladet Røllike; pl. mille-seuilles.

Mille-fleurs, f. eau, huile de -, Slags bistilleret Band el. Dlie af Rotasser; rossolis de -, sün, vellugtende Liqueur, distilleret af mangfoldige Blomster; pl. des mille-seurs.

Mille-graines, f. (Bot.) Slags Isop, ameritanst Peber; Broturt (hermiole, turquette); pl. mille-graines.

Millénaire, a. indeholdende Tufinde;

s. m. Aartufinde; pl. Sect Christne, som troebe, at de Udvalgte ester ben pberste Dom stulde leve ber paa Jorden i et tufindaarigt Rige.

Mille-pieds, m. (H. n.) Tufindbeen, et Insect (ogs. myriapodes); pl. des

mille-pieds.

Millépore, m. (H. n.) Puntitoral. Milleret, m. (Pass.) Sirat til Gar: nering paa Damekjoler.

Millerine, f. Dirfeager.

Millésime, m. Aarstal paa Mynter og Medailler.

Millet, m. 4. mil.

· Milliaire, a. i Ubtr. colonne -, pierre -, borne -, Milestotte, Milepal; ogf. s. m. Milestotte, Milepæl; - doré, Soile, som August lod opreise i Midten of Rom, og fra poilken Willene i bele Riget regnedes.

Milliard, m. tufinde Millioner.

Milliasse, f. uendeligt ftort Antal (i stet Forstand), Sværm, Brimmel; fa.

Millième, a.n. den Tusinde; s. m. en Jufindedeel.

Millier, m. et Tufinde, en Samling af Tufinde; tusinde Punds Bagt; en meget stor Mangbe; un - de soin, tufinde Anipper Ds; un - de cuivre, tufinde Pund Robber; à -s, par -s, loc. ad. tusindeviis, i meget stor Mangde.

Milligramme, m. Tufindedeel af ct Gram; omtr. Palvtredfindstyvendedes

len af et Gran.

Millilitre, m. Tusindedeel af et Liter. Millimetre, m. Tufindedeel af en Metre; omtr. en halv Linie gammelt franst Maal.

Million, m. en Million; en utallig Mangde; etre riche à -s, besidde Millioner, være uppre rig.

Millionième, a. n. den tihundredes

tufinde; s. m. en Milliondeel.

Millionnaire, s. og a. som eier een el. stere Millioner, som er uppre rig.

Milord, m. engelst Ord, som betyber: min naadige Perre, Applord; pop. en rig Mand.

Milort, m. (H. n.) Slage itte gif-

tig Glange i Italien.

miste, Mimiter; il est hon -, han parobierer gobt Andres Tale el. Geftus (ogs. a. i d. Betydn.).

Mimique, a. henhørende til det Cos miste, mimist; s. m. Mimiser, Stues spiller i det Comiste; e.f. Mimit, Kunst at efterligne Andres Miner og Gebærder.

Mimologie, f. Esterabelse as Andres

Tale el. Gebærber.

Mimologue, a. og m. som er øvet i at 'efterligne Andre.

Mimosa, f. (Bot.) Mimosa, selsom

Plante (la sensitive).

Minable, a. som har et pnkeligt Ubseende, som væffer Reblidenbed.

Minage, m. Maaleafgift of Korn, fom sælges paa et offentligt Torv.

Minaret, m. bet paa Mossecrne ans bragte Spiir, bvorfra Kolfet faldes til Bøn, og hvorfra Timerne forkyndes.

Minauder, v. n. giøre kjælne, fors libte Gebarder for at behage, smidstc.

Minauderie, f. fiælent, affecteret Basen, Coquetteri; pl. forlibte, affecs teerte Gebarder.

Minaudier, ère, s. og a. En, som coquetterer, som giør forlibte Gebær.

der (især om Fruentimmer).

Mince, a. tynd; fig. og fa. lille, ringe, ivag; prov. - comme la langue d'un chat, overordentligt tynd; la paie est –, Betalingen er slet; un revenu -, en ringe Indiomst; un savoir -, en ringe, middelmaadig Rundstab; il a la mine bien -, han seer meget ubetydelig el. intetsigende ud; c'est un homme bien –, de – étosse, det er en tynd Person, ct svagt, intetsigende Menneste.

Minceur, f. Tyndheb.

Mine, f. Ansigtstræt, Mine; Ubseende; Fatning; Gebærber, Grimasser (i d. Betydn. især pl.); Retalgrube, Mine; Erts; Krubtmine; gammelt franft Maal, & Bectolitre; et Agermaal paa omtr. 1010 Ovas bratfod; en gammel græft Mynt paa omir. 100 Orakmer el. henved 50 Franks; en lille tyrkisk Mynt, omtr. en Dundrededeel af en Viaster; un homme Milouin, m. (H. n.) Glags And. de bonne -, en Mand af et gobt Ud-Mi-mai, f. Midten af Mai. [ginen. seende, af et fordeelagtigt Idre; un Mi-marge (à), loc. ad. mibt i Mars | homme de mauvaise -, en Mand, fom Mime, m. Glags Farce el. comist feer fordægtigt ud; fa. payer de-, bave Lyftspil bos Romerne; Forfatter af et gobt ydre, men libet intre Bard; il reslige Styffer; Stuesviller i bet Cos paye de -, mais il ne se porte pas

bien, ban feer not ub til at være raft, men han er bet iffe; avoir (une) bonne -, see ud til at befinde sig vel; avoir mauvaise —, see sphelig ub; avoir une bonne -, avoir une mauvaise -, fee ub til at have en god, en stet Charafteer; avoir la - de, see ub som; il a la - d'être sou, han seer ut som om han var gal; porter la – de, see ud som (i stet Forst.); il sait - d'être content, han laber som om han er fornsiet; saire bonne – à q., tage vel imod En; faire triste -, grise –, Troide – à q., tage foldt imod Un; faire la - à q., see suurt til En; faire la -, sætte et stygt Ansigs op, suurmule; saire des -s à q., giore Tegn til En; sende En kjælne Blik; voilà un plat qui a bonne -, ber er en Ret, som feet læffet ub; prov. il faut faire bonne – à mauvais jeu, man maa holde god Rine med set Spil; cet homme est une – de savoir, benne Mand er grundlærd; saire sauter une -, sprænge en Mme; prov. il en a pour sa – de leves, han har faaet Lon som forstyldt; éventer une —, opdage et hemmeligt Anslag og forebygge bets Følger.

Miner, v. a. minere; undergrave, udhule; fig. langfomt fortære, ødes lagge lidt efter lidt; v. pr. hentærcs libt efter libt; l'eau mine la pierre, Banbet huler Stenen; le chagrin le

mine, Kummer hentærer ham.

Mineral, m. Eris; - rebelle, Eris, fom banstelig smelter; - fusible, letsmelteligt Mineral. [turlegeme; pl. -raux.

Mineral, m. Mineral, uorganist Ras Minéral, e, a. mineralst; le règne

-, Mineralriget; pl. m. -raux.

Minéralisateur, m. (Chi. og Minér.) Substants, som ved at forbindes med et Metal, forvandler samme til Erts.

Minéralisation, f. (Chi. og Minér.) et Metals Forvandling til Erts ved at forenes med en fremmed Substants.

Minéraliser, v. a. (Chi. og Minér.) torvandle til Erts. neralarbeiter. Minéraliste, m. Mineralsjender, Wis Minéralogie, f. Lære om Mineras

lierne, Mineralogi. [Minerallaren Minéralogique, a. henhørende til Minéralogiste, m. Mineralkjenber,

smen mindre brugeligt. Minéralogue, 'm. f. f. minéralogiste,

Minerie, f. Saltmine.

smut dybig og bannet Ovinde; Digtergeni; Poved; Hierne (fa.).

Minet, te, s. lille Rat, Wis; fa. Mineur, m. Bjerggraver, Bjerg-

mand; Minebpgger; Minerer.

Mineur, e, a. mindre; id. Betydn. fun brugelig i Udtr: les quatre ordres -s, be fire geistlige Underorbener; l'excommunication -e, det mindste Kirs keban; les srères —s, Francistanerne; l'Asie -e, lille Asien; (Jeu) tierce -e, lille Terz i Piquet; (Mus.) tierce -e, Terts, bestagende af en peel og en halv Tone; mode –, blød Toneart;... (Jur.) s. og a. mindreaarig; Umpndig.

Mineure, f. (Log.) anden Sætning i en Glutningsfolge; den mindste Die sputats for en theologist Licenciatgrad.

Miniature, f. Miniaturmaleri; Poze træt, Bog el. Runstværk i Miniatur; et lille, nydeligt Fruenkimmer; en -, loc. ad. i lille Format, i lille Dimension.

Miniaturiste, m. Winiaturmaler. Minière, f. Ertegrube, Bjergværk. Minime, ad. meget lille, ubetydelig; mørkegraa, inørkebruun (af jainme Karve som Minimernes Munketragt); ... s. m. Munkcorden, stiftet af Saint-François de Paule; s. f. (Mus.) torp. en

halv Rode (blanche). Minimité, f.Lidenhed, Ubetpbelighed;

mindste Deel af Rogct.

Minimum, m. mindste Grad, hvor.til en Størrelse fan bringes; ben mind. ste Mulct el. Straf, Loven fastsætter;

uden pl.

Ministère, m. Embede, Embedsforretning; Statsministers Embede, hans Regiering; samtlige Ministre, Ministes riet; Dialp, Bistand, Mellemkomst; - public, Prighed, ansat ved Domstolene for at vaage over ben offentlige Orden og Lovenes Udøvelse. [Plan el. System.

Ministérialisme, m. Ministerpartiets Ministériat, m en Statsministers

Regiering; hans Regieringstid.

Ministériel, le, a. elendommélig for Winisterict, tilhørende Winisteriet, underordnet samme; Ministeriet hengiven; (Thé.) le chef - de l'église, Rirfens Overhoved i Christi Sted, Paven; s.m. Tilhænger af Ministeriet.

Ministériellement, ad. i ministeriel Ministre, m. Statsminister; Gefandt; Riofterforftander; fig. Rebflab Minerve, n. pr. f. Minerva; fig. | - de Dieu, Herrens Tjener, Præ

- du saint Eyangile, - de la parole de Dieu, el. blot -, protestantist Præst.

Minium (um udt. om uden Næselyd), m. (Chi.) Monnic, Minie.

Minois, m. ungt, behageligt Piges

antigt; fa.

Minon, m. Dis, Dissetat.

Minoratif, m. (Méd.) mildt, aps.

rende Lægemiddel (ogs. a.).

Minorité, f. Minoritet; Mindreaas righed: Tiden, hvori Ens Umpudighed varer; en Fyrstes Mindreaarighed.

Minot, m. gammelt frankt Waal

til Korn o. desl., 4 Hectolitre.

Minuit, m. Midnat; il est – sonné,

Aloffen er over 12 (Midnat).

Minuscule, a. bruges kun i Udir.: lettre –, caractère –, liue Bogstav;

og1. s. f.

Minute, f. Minut; en Tredfinds: tyvendedeel af en Grad; et Dieblik; meget lille Strift; en Klade, en Concept; et originalt Document; je reviens dans une –, jeg kommer igjen om et Dies blit; être à la —, vare meget noiags tig; des côtelettes à la -, Ribbeens. steg, som hurtigen ristes og strax scrveres.

Minuter, v. a. concipere, giøre Uds kaftet til et Document, ftrive Klade; Frive meget fiint; fig. udlaste Planer; v. n. have i Sinde, tænke paa.

Minutie, f. Ubetydelighet, Smaating. Minutieusement, ad. imaaligen.

Minutieux, se, ad. fmaalig; fom befatter sig med Smaaligheder; s. et imaaligt Menneste. Person; pop.

Mioche, m. lille Dreng; foragtelig Mi-parti, e, a. sammensat af to ligestore, men forstjelligt farvede Dele; ju. deelt i to omtr. lige store Dele; chambres –es, Kamre, bestaaende halvt af Catholifer og halvt af Protestanter (ophavede under Ludvig den 140e).

Miquelet, m. Slags Røver i Spanien, paa Pyrénæerne og paa Grænd: ferne af Catalonien og Aragonien; spanst Livvagtssoldat hos Statholderne

i Provindserne.

Miquelot, m. forh. lille Dreng, som betlede under Paastud af en Pilegrims: vandring til Saint-Michel; pop. faire 10 -. agere Hytler, paatage fig et [Blomme.] Kinhelligt Bæsen; inus.

under; Underværf; fa. cela se peut sans –, det gaaer til uden Bereri, det er meget let at gjøre; c'est un - de vous voir, man seer Dem kun siels dent; saire des -s en quelque occasion, udmærte sig ved en el. ans den Leilighed, aflægge Prover paa **Eapperhed**; à –, loc. ad. udmærket, overordentligt godt (fa. p. u.).

Miraculeusement, ad. paa en vidunderlig, forbausende el. beundrings.

værdig Maade.

Miraculeux, se, a. vidunderlig; for-

bausende, beundringsværdig.

Miraillé, e, a. (Blas.) besat med Dine of forssellig Email, el. med Fjær af forstjellig Farve. [løve (myrméléou).

Mircoliun, m. (H. n.) Slags Wyres Mirage, m. Luftspeiling, Fata-Mor-

gana.

Mire, f. Sigtekorn paa et Gevær: prendre sa –, tage sit Sigte; point de -, Sigtepunkt; det Maal, man sger at naae.

Miré, a. (Ch.) bruges fun i Udtrsanglier -, Bildsviin med inhadbsiede

Duggetænder.

Mirement, m. (Mar.) être en -, vise sig hviere beliggende og længere

borte end i Birkeligheden.

Mirer, v. a. ligite; holde op imod Epset for at see igjennem; fig. tragte efter; v. pr. speile sig; beundre sig jelv; – un emploi, aspirere til et Eins bede, have det i Sigte; se – dans les actions d'autrui, see sig i Speil paa Andre, tage Crempel af Andres Hands linger; on se mire dans cette vaisselle, dette Bordtøi er saa blapkt, at man kan speile sig beri; se - dans son ouvrage, betragte sit Arbeide med Selvs tillredshed; fig se - dans ses plumes, vare indtaget af sin Stionhed, af sin Pynt. mager; fa.

Mirlistore, m. ung Modeherre, Cours Mirliton, m. Glags simpel Rørfløite. Mirmidon (el. myrmidon), m. lille ubetydeligt Menneste, Oværg; fig. Stymper, som er fuld af latterlige, overs spændte Indbildninger om fig felv, som føger at hæve sig over Andre; fa. plais.

Miroir, m. Speil; fig. Monfter, Exempel; - ardent, Brændspeil; cheval bai à - (bai miroité), Speilstimmel; œus Mirabelle, f. Slags lille guulagtig | au -, Speilæg; (Mar.) Agterspeilet paa Miracle, m. Miratel, Under; Bid- et Stib (v. nu: tableau); (E. F.) bet en Traffamme.

Miroitant, e, a. (H. n.) givende Gjenstin som Metaller.

Miroité, e, a. (Man.) speilplettet (om Deste); s. miroir.

Miroiterie, f. Speilhandel. [handler. Miroitier, m. Speilmager, Speils Miroton, m. (Cuis.) opstuvet Risdret. Mitil, m.(H.n.) Slags Sommerfugl. Mirtille, f. (Bot,) Blaabær; Blaas borbuft (airelle); (H. n.) f. f. mirtil.

Mis, m. (Jur.) Datum paa et Actthire, som angiver den Dag, det afs

leveres i Retten.

Mis, e, p. vg a. lagt, sat; Nædt; etre bien -, være velflædt; mal -, flet Acht; (Man.) tiltebet, afrettet. [Foffemaft.

Misaine, f. (Mar.) Fof; mat de -, Misanthrope, m. og a. Mennestes tjende, Mennestchader; brantent, uoms gængeligt Menneste; mennesteffendst, menneffefty.

Misanthropie, f. Mennessebad; Fol kestybed; Uomgængelighed, Brantenhed.

Misanthropique, a. mennesteffendst. Miscellanées, m. pl. blandede Afdandlinger, blandede literaire Styffer (un bellere: mélanges).

Miscibilité, f. Bestaffenhed ved en Ting, i Folge hvilken den kan blandes med Andre. Andet.

Miscible, a. fom fan blandes med Mise, f. Indftud, Indsats; Bud ved en Auction; Maade at klæde sig paa, Alabedragt; Gangbarhed; fig. og fa. cet homme est de -, det er en dans net Mand, som kan vise fig overalt; sa – est élégante, hans Paaklæbning er imagiuld; cette excuse n'est pas de -, benne Undstyldning er itte antages lig; cette étosse n'est plus de -, bette Est er ikke længer brugeligt; la – en scene, et Styffes sørste Opsørelse, de dertil nødvendige Foranstaltninger; – en vente, Stillen til Auction; - en œuvre, Udarbeibelse; (Pal.) – en accusation, Pensattelse i Anklagestand; - en jagement, Overgivelse til Dom; en possession, Sætten i Besiddelse af Roget; - en liberté, Løslavelse; (Impr.) - en pages, Ubstydning; (Com.) -hors, Forstud, Ublæg.

Misérable, a. ulpftelig, elendig; en Ulpstelig, et elendigt Menneste; et velse; plais. fa.

med Stovhammeren mærkede Steb paa | stet Menneske; .. s. et løsagtigt Fruentimmer; saire une fin -, dee en putelig Død i Armod, el. paa en pnfelig Maade; ce sont de –s disputes, det er pnkelige, jammerlige Etribigheder; secourir les —s, hiælpe de Ulpffelige; c'est un -, det er et elendigt el. ct flet Menneste; c'est un petit-, bet er et vanartigt Barn. Lel. ynkelig Waabe.

> Misérablement, ad. paa en ussel, Misère, f. Elendiaped, ulpifelia Forfaining, flor Trang, Nød; Qval, flor Ubehagelighed; Usselhed; fa. Ubetydes lighed; tomber dans la -, geraade t Nød og Elendighed; la – du temps, slet Tidsomstændighed; collier de -, ... moisommeligt Arbeite, som man itte fan losrive sig fra; Trælleaag; s'est säché pour une —, han er bleven vred for en Ubetpbelighed; (Jeu) faire -, spille Misère, iste givre et eneste Stil.

Miséréré, m. ben 50% Psalme (miserere mei, Domine); Tid, som beboves til at fremfige venne Pfalme; (Méd.) Slags meget hæftig Waverolik.

Miséricorde, f. (Thé.) Barmhiers tighed; forbarmende Raade; Tilgis velfe; lille Eæbe el. Bræt anbragt under Chorstolen; Slags Dolf, de gamle Riddere bare i Beltet; être à la—de q., ashænge af Ens Naabe og Barmbjertighed; se remettre, s'abandonner à la – de q., overgive fig til Ens Raade el. Unaabe; saire – à q., vise Barme hjertighed imod En, tilgive En; crier -, raabe at! og vee!... interj. barmhiertige Gud; Gud forharme sig over 08.

Miséricordieusement,ad.medBarm [s. m. ben Barmbiertige. biertighed.

Miséricordieux, se, a. barmhiertig; Misnie, n.pr. f. den meißniste Kreds. Misogyne, m. Fruentimmerhader.

Misogynie, f. Had til Fruentimmer.

Missel, m. McGfebog.

Mission, f. Sendelse; Hverv; Fulds magt til at forknide Guds Ord; Sams ling af Missionairer; Rætte af Præbikener til Oplysning el. Omvendelse; il est en -, han er reist ub at fortynde Christendommen blandt de Bantroe; fig. precher sans -, tale el. handle uben vertil at være berettiget. sgeomvender.

Missionnaire, m. Wisfionair; Debnin-Missive, a. bruges fun i Udtr. lettre ondflabsfuld; ussel, jammerlig; s. m. | -, Sendebrev; s. f. Sendebrev, Stris Mistral. m Ravn paa Nordvestvinden i det spolige Frankrig (ogs. maëstral).

Mitaine, f. Bælgvante, hvori kun er Tommelfinger; pl. Halvhandske, Thees handske; fig. cela ne se prend pas sans -s, bet erholdes kun ved stor Forsigstighed; pop. ce sont là des -s à quatre pouces, bet er forgiæves Forssøg, Midler, som iste hjælpe; de l'on-guent miton--, Middel, som hverken gavner el kader; croque--, Bussemand.

Mite, f. (H. n.) Mibe, Ostmide. Mithridate, m. Modgift, et Middel, som tilstrives Mithridat; vendeur de –, fig. og fa. Markkriger, Storpraler,

som lover mere end han holder.

Mitigatif, ive, a. formildende, lins brende. Lindring.

Mitigation, f. Formildelse; (Méd.) Mitiger, v a. formilde; peine -ée, formildet Straf; morale -e, slap Woral.

Mitis (s ubtales), m. ftor Hankat. Mitolerie, f. (Prat.) Fællesskab om et Skillerum; fælles Muur, Hegn el. Grav mellem to Eiendomme.

Miton, m. Sandsteærme.

Mitonner, v. n. koge sagte (om Brød, som udblødes i Suppe over Iden); v.a. sa. forfæle; drage stor Ombu for Ens Delbred; smigre for En; vinde En; indpnde sig hos En ved at smigre for ham; il aime qu'on le –, han holder af at man smigrer for ham; – une assaire, lede en Sag med korsigtighed; v. pr. kaane sig, tage sig i Agt. ssig. Smigreri.

Mitonnerie, f. (Cuis.) Opkogning; Mitoyen, ne, s. som ligger i Midten, mellem to andre Gjenstande; une cloison—ne, en Mellemvæg; un état —, en Middelstand; un avis—, un parti

-, en Middelvei.

Mitoyenneté, f. en Gjenstands Besliggenhed mellem tvende andre; Rasborrs fælles Ret over en Mellemvæg, et Hegn v. desl. [ster med Kartætster.

Mitraillade, f. Nebstyden af Menne-Mitraille, f. alle Slags Smaasager af Jern, Kobber el. Messing; Smaamynt af lidet Gehalt; Kartætster.

Mitrailler, v. a. nebstybe med Kar-

tæister; v. n. styde Kartæisssud.

Mitre, f. catholst Bispehue; (Ant.) Slags Hovedpynt, som brugtes af de romerste Damer; (Maç.) en Binkel paa 45°; (Arch.) Røghat af Teglisteen oven paa en Storsteen.

Mitrė, e, a. som har Ret til at

bære Bispehue; bruges gierne i Forsbindelse med crossé: abbé crossé et —, Abbev, som-har Ret til at bære Bispestav og Bispehue.

Mitron, m. Bagersvenb (pop.); Bis

spehue el. Hovedppnt af Papir.

Mixte, a. blanbet; s. m. Legeme af en blanbet Sammensatning.

Mixtion, f. (Pharm.) Sammenblanbing af flere Medicamenter til en Mixtur.

Mixtionner, v. a. blande en Drif med et Medicament (oftest i stet Forst.); lave Mixtur.

Mixture, f. (Pharm.) Mixtur.

-Mnémonique, f. Sutommelfestunft;

ogf. a. art mnémonique.

Mobile, a. bevægelig; fig. foransberlig, ustadig; som let modtager sorsstellige Indtryk; sete –, Kest, som ikke altid indtræffer til samme Tid; un esprit –, et let bevægeligt Gemyt; s.m. Legeme, som er sat i Bevægelse; bevægende Krast, Orivesjeder; fig. En, som sætter en Sag i Gang, Anstister; l'intérêt est le – de la plupart des hommes, Egennytte er de sleste Mennesser Orivesjeder; (Astr.) le temps du premier –, Tid, som maales ester Stjernernes Tilbagesomsti Meridianen.

Mobiliaire, a. (Dr.) bestaaende i rorligt Gods; henhorende til samme, el. angaaende samme; dispositions -s, Bestemmelser angaaende Bohave.

Mobilier, ère, a. (Dr.) rorlig; bes staaende i el. angaaende rorligt Gods; estets -s, rorlige Eiendomme; succession -ère, Arv af Neubler; héritier -, Arving af Meubler; s. m. Boshave, Indbo.

Mohilisable, a. (Mil.) som kan sættes paa samme Fod som Linietropper, sendes til Grændserne eller fordeles i

Kæfiningerne.

Mobilisation, f. (Dr.) urørlig Eienboms Omstiftning til rørlig (ameublissement); (Mil.) en Borgervæbnings Forandring til Linietropper.

Mobiliser, v. a. (Dr.) behandle urør= ligt Gods som rørligt (ameublir); (Mil.) sætte en Borgervæbning paa

famme Fod som Linietropper.

Mobilité, f. Bevægeligheb; fig. Ubes standigheb, Ustadigheb; Koranderligs bed; la – de la physionomie, Ansigtets Udtryksfuldbed, Kærdighed i at forandre Udtrykket; (Méd.) NervesPirrelighed.

Moche, f. Patte Silte, saaledes som

ben kommer fra Ublandet; soie en -, ufarvetGilte, som itte har faaetAppretur.

Mock, m. Slags Banvid, som fremstommer af at nybe for meget Opium.

Modale, a.(Log.) proposition -, Sæts ning, indeholdende en Indstrænkning el. Betingelse. [Maade at være paa.

Mode, f. Mobe; Stit; Smag; Bisk; pl. moderne Dameppnt; Modehandel; cet homme est à la —, denne Mand er paq Moden; ogs. han er meget søst, meget asholdt; c'est la —, det er Stif og Brug; un ami à la —, en ustadig Ben; oncle, tante à la — de Bretagne, Oncle el. Tante langt ude; kaders el. Moders Sobstendebarn; du dœuf à la —, Oretisd giennemstuttet med Flest; en simpel Borger; elle sait dien les —s, hun sper godt Modeppnt.

Mode, m. Form, Maade at være paa; (Gr.) Modus; (Mus.) Toneart.

Modelage, m. Mobelering.

Modèle, m. Mynster, Model; Afbildning i Leer el. Box; Afbildning efter en formindsket Maalestot; poser le –, stille Modellen i den Stilling, man vil fremstille; être sait comme un –, være særdeles velskabt. saf Formerne.

Modele, s. m. (Sculp.) Afbildning Modeler, v. a. (Sculp.) modellere, afbilde i Leer, Gibs el. Box; afbilde ester en formindstet Maalestot; fig. danne, indrette ester (sur); v. pr. danne sig ester (sur).

Modeleur, m. Artist, som modellerer. Modénature, f. (Arch.) Sirat paa Gekimser; sammes Forholbsmæssighed; Gesims. [politiste System.

Modérantisme, m. de Moderates Modérateur, trice, a. ledende, stys rende; s. En, som le er, styrer el neds stemmer exalterede Gemptter.

Modération, f. Maadehold; Redssattelse af en Priis (p. u.); Formils beiseafen Straf, Nedsættelse af en Mulct.

Modéré, e, p. og a. maabeholden; som sølger en Middelvei, som ikke gaaer til Iderligheder; moderat, sindig, rolig; s. m. en Moderat, En, som har maades boldne Anstuelser el. hylder moderate Grundsætninger.

Modérément, ad. med Maabehold; paa en moderat Maade, findigen.

Moderer, v.a. formindste i Haftigbeb; architectonist Arbeides forstjellige Dele formilde; nedstemme; sætte Grændser bestemmes; Forholdsmaal; en Re-

for; styre; v. pr. styre sig, beherste sig, tæmme sig; formides, formindstes; – le seu, formindste Ilden; – les impots, nedsætte Afgisterne; – sa colère, tæmme sin Brede; ses désirs, styre sine Onster; le sroid se modère, Lukben tager af, bliver mildere; il ne sait pas se –, han forstaaer iste at holde Naade, at betvinge sig; modérez – vous, styr Dem, tæm Deres Hidsigheb.

Moderne, a. som hører til ben npere Tib; som er efter Moden, i ben npeste Smag; s. m. pl. be npere Forsattere; ben npere Tibs kærbe eller Kunstnere; à la –, loc. ad. efter ben npeste Robe.

Moderner, v. a. (Arch.) opfriste en antik Bygning i moderne Still; p. u.

Modeste, a. besteden; maadebotden; simpel, jevn, som itte giør Opsigt; (om Farver) som itte praler el. fals der i Pinene; sædelig, blusærdig.

Modestement, ad. bestebent; simpelt,

jevnt, tarveligt, maadeholdent.

Modestie, f. Bestebenhed; Maabes holdenhed; Jevnhed; Belanstændighed, Blufærdighed.

Modicité, f. Ubetybelighed, Rings bed; la - de son revenu, hans Indtægts Ringhed; la - du prix, Prisens Billighed.

Modificatif, ive, a. nærmere bestemmenbe, modificerende; s. m. Bestemmelsesorb.

Modification, f. Formilbelse, Lampning; Indstranfning, nærmere Bestemmelse; Forandring i et Legemes Basen-

Modisier, v. a. modificere, nærmere bestemme, formisde; forandre en Gjens stand i enkelte Dele; v. pr. formisdes, forandres i det Enkelte, sorbedres.

Modillon, m. (Arch.) lille fremstaaende Sirat paa Gesimsen af Soiler, Sparrehoved (f. mutule).

Modique, a. ubetybelig, ringe i

Bærdi; prix –, billig Priis.

Modiquement, ad. ubetybeligt, itte meget, ringe; vivre –, komme ub af bet med meget libt. [handlerinde.

Modiste, s. Mobehandler, Modes Modulation, f. (Mus.) Overgang fra en Tone til en anden; Tonearternes harmoniste Sammensmeltning; must falst Forebrag.

Modute, m. (Arch.) Maal, hvore efter be indbprdes Forhold mellem et architectonist Arbeides forstjellige Dele bestemmes! Korboldsmaal; en Re-

dailles eller et Pengestylles Gjenneminit.

Moduler, v. a. (Mus.) forfatte en Melodi efter Harmoniens Regler; v. n. gjennemløbe en Tonearts forstjellige Toner; modulere, foredrage, udiøre.

Moëlle, f. Marv; fig. Kjærnen, Extraet af et Strifts Indhold, bet Bæsentligste af samme; fig. og fa. il lui tire jusqu'à la – des os, han udjuger ham ganste, han ødelægger ham lidt efter libt; tirer (extraire) la - d'un livre, uddrage bet Bedste af en Bog.

Moëlleusement, ad. bruges fun fig. bløbt, fyldigt, marvfuldt (peint.).

Moëlleux, se, a. fuld af Marv; fig. marbfuld, karnefuld, kyldig, blød, behas gelig; étosse -se, Tøi, som er fast, blødt og smidigt; pinceau –, blød, behages lig Pensel; contours -, blødt Omrids; voix —se, blød og fuldtonende Stemme; vin -, stært og behagelig Biin; discours -, forstandig, kiærnefuld Talc; s. m. Smidighed (i Bevægelser); Bløds bed, behagelig Fyldighed (om Penflen).

Moëllon, m. (Mac.) Byggesteen, Slags Sandsten; – brut, raa Bygge: Recn ; - d'appareil, tilbugget Byggefteen; - bloqué, sprød, utilhugget Byggesteen.

Moëlionvier, m. Rile til at sprænge Sanbsteen el. Byggesteen. [mode]. Mœuf, m. (Gr.) Nodus; v. (nu:

Mœurs(sudtales),f.pl.Eæder; en Na: tions faregne Levemaade, Tilbvielighes ber el. Stiffe; (poét.) et Kolfs moralste Sædvaner, dets Pensyn til Sædelighed; (Peint.) Folis Stiffe, Dragt o. besl.; avoir des -, have gode Sæber, føre et moralst Levnet; n'avoir point de-, were et set Levnet; cela n'est pas dans vos –, det er iste overeensstemmende med vore Sæder, med vor Stit og Brug; les - des animaux, Oprenes forstjellige Levemaade; prov. les honneurs changent les -, naar Folk komme til Wre. veed de iffe, hvorledes de ville være.

Mosette, s. stadelig Uddunstning,

især i Bjergværker.

Mohatra, a. m. bruges fun i Ubtr. ontrat –, Aagercontract, hvorester man inbleser for en ringe Priis, hvad man har solgt til en høi Priis dg paa Credit.

Moi, pr. pers. jeg, mig; bruges som Subject: yous et moi nous irons à Paris, De og jeg ville reise til Paris; c'est moi que l'ai dit, bet er mig, cheval -, en pest med afstaarne Pren.

fom har fagt det; fom direct Object: envoies-y-moi, send mig terhen; som indirect Object: pardonne-moi, tils giv mig; ... de vous à moi, mellem os fagt; c'est à moi, bet er mit; à moi! kom 'mig til Hjælp! quant à moi, hvad mig angaaer; se tenir sur son quant-à--, være stolt, hovmodig el. tilbageholden, talc i en stolt Tøne; se mettre sur son quant—à—, antage en ftolt Mine; tale i en afgiørende Tone, blive bæftig; s.m. Denneffet med finegentjers lighed; (Phil.)enPersonsIndividualitet.

Moignan, m. Stump af en Arm cl. et Been, som er affat; Stump af

en asbugget Green.

Moilette, f. Redstab, betlædt med Kilt, som bruges til at polere Speile.

Moinaille, f. Runkepak; fa.

Moindre, a. comp. mindre, ringere; mindre i Bærdi; mindre god; votre douleur en sera –, Dercs Gorg vil ders ved blive mindre; ce vin là est—que l'autre, denne Biin er mindre god (el. ilettere) end den anden; le el. la —, den mindste, den ringeste; i Forbins belse med en foregaaende Regtelse brus ges det i Betydn. af ingen, iste den mindste, ifte en eneste; il ne lui a pas dit le – mot, han har itte fagt ham et eneste Ord; s. m. les quatre -s, be 4 ringeste Munkeordencr (s. mineur).

Moine, m. Munk; Sengevarmer; Papiirhylster til Krudtet, hvormed man tander en Mine; Top (i d. Betydn. bruges bet paa Lanbet); - lai, forh. Invalid, som inblagdes i et Kloster: - bourru, Stræffebillede, Lussemand; brantentMenneste(fa.); prov. il est gras comme un -, han er meget feed; l'habit ne fait pas le —, man stal itte dømme Manden efter Kjolen; on se dolt garder d'un – de tous côtés, man fan iffe tage sig not i Agt for en Munt, han er iste at live paa; attendre q. comme les -s sont l'abbé, iste vente paa En med Middagsmaden; pour un-l'abbaye ne faut pas, pour un - on ne laisse pas de saire un abbé, paa en Enfelt tommer bet itte an; forbi En er borte, stal en Sag itte stanbses.

Moineau, m. Spurv; prov. tirer sa poudre aux -x, spilbe sine Kræfter paa Ubetydeligheder; (Fort.) Bastion, hvis Spids danner en stump Binkel; a.m.

Moinerie, f. alle Munke; Munkes bassen (i stet Forst.).

Moinesse, f. Ronne; plais. p. u. Moineton, m. tille, uanseelig Runt (almindeligere: moinillon). [Udtryk).

Moinillon, m. lille Kunk (haanligt Moins, ad. minbre; le -, bet minds tte; s. m. (Alg.) Minus, Subtractions tegn; (Impr.) Tankestreg; ... à - de, loc. ad. for ringerePriis end; uben paa den Betingelse; à -, for en mindre Sum; for en mindre Aarsag; je ne le lui vendrai pas à – de mille francs, jeg sælger ham den ifte under 1000 Fr. on se sacherait à -, man funde blive bred for minbre; vous ne l'aurez pas à-, De fager det iffe for mindre; ... à - que, conj. med mindre at (bruges med ne foran et følgende Subjunctiv, og med de foran et Infinit.); il n'en lera rien à - que vous ne lui en parliez, han giør Intet, med mindre at De taler med ham berom; ils ne peuvent en parier, à - que de se quereller, be kunne iste tale berom, uben at be fomme op at siændes; au -, 1 det mindste (om ikke mere); du -, t det mindste (naar man vil indstrænte, prad man treer at have tagt for mes grt); il est au – aussi riche que son stère, han er i det mindste ligesaa rig som fin Brober; c'est un de ses amis, ou du - un homme qu'il prend pour lel, det er en Ben af ham, el. i det mudste en Mand, han anseer som saas dan;... de -, loc. ad. for libt; mindre; il y a vingt francs de -, ber er 20 fr. for libt; vous l'aurez pour qc. de -, De stal faae det for Roget min= ort;...en – de, dans – de, loc. pp. t fortere Tid end; en - de rien, loc. ad. i meget kort Tid, meget snart;... rien - que, Intet mindre end (bette Ubtr. stembyder ofte en Tvetydighed, hvors for man i de fleste Tilsælde giør bedst i at undgaae at bruge samme).

Moire, f. Tilberedelse af vævede Loier, hvorved de erholde et vatret Stin; Loi, som har faaet en saadan Apprestur, vatret Toi; — de soie, Silkemor.

Moiré, e, p. vatret; s. m. moiré

métallique, vatret Blit.

Moirer, v. a. give vævede Tsier et vatretlidseende ved Rulning el. Presning.

Moireur, m. Arbeider, som giver Toier og Metaller et vatret Udscende.

Mois, m. Maaned; maanedig Bestaling; au -, par -, maanedig, maas nedsviis; trois -, et Hierdingaar; six -, et halvt Aar; neuf -, tre Hierdingsaar; le deux du -, den anden i Maas neden; prov. nous avons tous les ans douze -, vi blive med hver Dag ældre; elle en a pour ses neuf -, hun har ladet sig besvangre; pl. Fruentimmers nes maanedlige Renselse; elle a ses -, hun har sit Maanedlige.

Moise, f. (Charp.) Baand i Tom-

merarbeide.

Moiser, v. a. (Charp.) anbringe Baand af Lægter v. desl. til at fastholde Tommerarbeide. [stimlet Lugt.

Moisi, m. Stimmel, det Stimlede; Moisir, v. a. stimle (p. u.); v, n. og v. pr. stimles, blive stimlet, muggen.

Moisissure, f. Stimmel, Muggens

hed; det Stimlede, det Mugne.

Moison, f. Jords Forpagining mob at svare en Deel af Afgrøden; – de drap, Længden af et Etyffe Klæde.

Moisonnier, m. Forpagter, som bestaler sin Jordasgist med en Deel af Afgrøben. [ranter med beres Drueklasser.

Moissine, f. Knippe afstaarne Bitn-Moisson, f. Host; Hostib; poe. Aar; saire la –, hoste; fig. une – de lauriers, en Ræste Seire; il a vu cinquante –s, han er bleven 50 Aar gammel; prov. il ne saut pas mettre la saucille dans la – d'autrui, man maa itse gjøre Indgreb i Andres Ret, man maa itse jage paa Andres Enemærter.

Moissonner, v. a. hoste, indhoste; sg. vinde; bortive; — des palmes, vinde Seirspalmer; il a été —6 dans sa seur, Doden har bortrevet ham i hans tidlige Ungdom; prov. celui qui sème le vent, moissonnera la tempête, den, som udsaaer Splid, blis ver selv Bytte for endnu storre Strid.

Moissonneur, se, s. Hostarl, Host kvinde.

Moite, a. flam, libt fugtig.

Moiteur, f. Klambed.

Moitié, f. Halvbeel, Halvpart; fig. Hustrue; partager une ch. par –, bele Roget halvt, i to Halvparter; sig. cet homme est – chair, – poisson, bet er vansteligt at blive klog paa benne Mand, at satte, hvab han egentlig vil; il a sait sa sortune – guerre, – marchandise, han er kommen til sin Fors

mue paa en tvelpdig Maade; il a consenti - guerre, - marchandise, ban han har givet sit Samtyffe halvt med bet Gobe, halvt med det Onde; . figue, -raisin, halvt i Spsg, halvt i Alvor; halvt med det Gode, halvt med det Onde;... à -, loc. ad. i fællesstad; **baldt;** labourer une terre à —, ploic hver bet Palve af en Jordlod; il est à - ivre, **b**an ex halvt beruset; à — chemin, paa Halvocien; à - prix, for halv Prits; être de – avec q., være halvt med En; gaae i Compagni med En; fig. en rabattre de (el. de la) –, agte En langt mindre end før; en rabattre (la)-, flage dei Palve af, troe ikkun det Palve (om en overdreven Fortælling, Roes el. Daddel). Woka i Arabien.

Mok.

Moka, m. Motabønne, Kaffe fra

Mol, le, f. mou.

Molaire, a.f. (om Tænberne) dent -, Kindtand; s. f. Kindtand.

Moldavie, f. Wolbau.

Moldavique, a. moldauist, som er fra Moldau; s. f. (Bot.) tyrkist Mes lisse el. Piertensfryd.

Mole, f. (Méd.) kjødagtig Gevært i Moderen, formeentligt Foster (Wola);

(H. n.) Rlumpfist.

Mole, m. Dæmning til at bestytte en Pavn mod Strømmens Kæftighed (isar i Midtelhavet); (Anc.) Glags romerst Gravmæle.

Moléculaire, a. henhørende til de nendeligt smaa Dele, som man kalder Moleculer.

Molécule, f. uendelig lille Deel el. Grundbestanddeel af et Legeme. Lblanc).

Molène, f. (Bot.) Rongelps (bouillon Moler, v. n. (Mar.) seile for fuld Bind, have Binden bagfra.

Molestation, f. Fortrædigelse.

Molester, v. a fortrædige, tilføie Fortred og Bryderi, besvære, plage, forurolige.

Molette, f. Hjul i en Spore; (Vét.) Sbulft paa Roden af en Hest, Senes galle; (Techn.) Slags lille Hjul i et Uhr; Gulosmedtang; Lober paa en Farvesteen. Lredstab.

Moletter, v. a. polere med et Glatte-Molière, f. Steenbrud, hvoraf ubhugges Mollesteen; ogs. a. terre -, leret, feragtig Jord.

Molinisme, m. Jesutten Molinas Late om Naaben.

Moliniste, m. Tilhanger of Moli: nas kære.

Moltah, m. muselmanst Bræk, som polder Bønner til visse Timer fra det Overste af Wosteen.

Mollasse, a. blød, lastet; (om Tøi)

altfor tyndt og løp.

Molle, f. mou.

Mollement, ad. blødt; sig. med en yndig el. prpig Utvungenhed; paa en (vag, lad el. fraftløs Maade; gvind=

agtigt, blødagtigt.

Mollesse, f. Blødhed; Slaphed; fig. Mangel paa Kraft el. Fasthed, Svaghed, overdreven Overbærelse el. Esters givenhed; Blødagtighed, Dvindagtighed, vellystigt Levnet; Müdhed i Tems peratur; behagelig Utvungenhed i Fores brag; (Peint.) la - des chairs, Efters ligning of Sudens Blødhed; la—des contours, Omribsenes Blødhed, bølgeagtige Afrundethed; la – du pinceau, Penselens Slaphed el. Mangel paa Zasthed. gryndse.

Mollet, m. Læg paa Benet; lille Mollet, te, a. bløb, siin og bløb; du pain —, fiint, svampet, hvidt Brød; œuss -s, bløbtogte Æg; sa. avoir les pieds –s, have Vanstelighed ved at gaae efter Sygdom. [Tøi el. Gilketøi; Multum.

Molleton, m. blødt og løft uldent Mollification, f. (Med.) Blødgiøren, Fortynden. fortynde.

Mollisier, v. a. (Méd.) blødgjøre, Mollir, v. h. blive blød, blive flap; fig. give altfor fnart efter, iffe staae imod; (Man.) le cheval mollit, Pesten trættes, snubler; (Mar.) le vent moilit, Binden løier af; v. a. – un cordage, slappe, sire lidt paa en Ende; — la darre du gouvernail, holde Roerstangen mins bre til Binden, formindste Binklen, Roret danner med Agterstevnen.

Mollusque, m. (H. n.) Bløddyr, Dyr uben Ledemod. [tenbaffe; ftor Pund.

Molosse, m. (H., n.) hundeartet Uf-Moluques, f. pl. de molutifite Per, Syd for de philippinste.

Moly,m.(Bot.)SlagsPvidlsg.[Salt. Molybdate, m. (Chi.) vandblysuurt Molybdene, m. (H. n.) Molybs deen, Vandbly.

Molybdique, a. (Chi.) acide -, Banbs [veri; pop. Gabebreng. Mome, m. Barn, som er hæftet for Tp-

Moment, m. Dieblif; un bon -, et

gunskigt Dieblik; il a de bons -s, han er undertiden i godt Lune; (om en Banvittig) han har undertiden fine lyse Dieblisse; manquer le -, gaae Glip af Leiligheden; saisir les bons—s, gribe det gunstige Dieblit, passe ben rette Tid; un -! bi lidt! ... loc. ad. à tout -, 4 tous - s, ivelig, uopherligen; de -en-, hvert Pieblik; en ce-, nu, i bette Dieblif; dans le -, ftrax, viebliffes ligen, meget snart; ... loc. pp. au – de, i Begreb med; ... loc conj. au - où, au -que, dans le - que, i det Dieblik da, naar; du-que, fra det Pieblik af; efterbi.

Momentané, e, a. siebliffelig, forts varende. Iblit; i Forbigaaende.

momentanément, ad. for et Dies Momerie, f. forh. Masterade; nu: stromtet Folelse; Forstillelse; morsom Spog for at fluffe En; latterlig Ceremoni; fa.

Momie, f. Mumie; fig. og fa. c'est une-, une vraie-, bet er en mager, mortladen Person; (Peint.) bruun Farve, som faces af den jordbegagtige Bestonddeel, som omgiver Wumier; (Jard.) Slags fort Podevor.

Momification, f. Behandling, hvorbed et Lig conserveres som Mumie;

stærf Pentæren.

Momon, m. Opfordring til Tærnings ipil af en masteret Person; Slags Indlats i Landstnegt (lansquenet); couvrir le-, modtage Opfordringen; holde Indsatsen. [rikansk Pebersugl, Tukan.

Momot (t ubtales), m. (H. n.) ame, Momus (s ubtales), m. (Myth.)

Gud for Spot og Skjemt.

Mon, a. poss. m. min, mit; fa. ma; foran et Orb, som begynder med en Botal el. et stumt h, bruges, for at undgaae Piatus, mon i fém. i Stebet for ma; pl. m. og f. mes, mine; mon lière, min Brober; ma sœur, min Søster; mon histoire, min Historie; mes beaux - frères et mes sœurs, mine Svogre og mine Søftre (Eiendomsads jectwet maa i det Franske gjentages foran ethvert Substantiv).

Monacal, e, a. henherenbe til Munfestanden; babit -, Munkebragt; pl. m.

- caux.

Monacalement, ad. paa Munteviis. Monachisme, m. Muntevæsen, Dunkestand (haanligt Ubir.).

beel, hvoraf, efter Leibniß, alle Bæsener stulle være sammensatte; (H. n.) det mindste Slags microscopiste Dyr.

Monadelphie, f. (Bot.) 16be Classe af Linnéed Spstem, som indeholder de Planter, hvis Støbnaales Stifter ere sammenvorne i eet Legeme i en tvekjønnet Blomft.

Monandrie, f. (Bot.) lee Classe af Linnées System, som indeholder Planter med een Støvnaal i en tveljønnet

Blompt.

Monarchie, f. Wonarfi.

Monarchien, ne, a. Tilhænger af et constitutionelt Monarti.

Monarchique, a. monarthe. Litersus. ' Monarchiquement, ad. paa monar-Monarchisme, m. det rene Monars kies Grundsækninger el. System.

Monarchiste, m. Ellhænger af bet rene absolute Monark.

Monarque, m. Wonart. Monastère, m. Rloster.

Monastique, a. flosterlig, angagende Munke og Nonner; vie –, Rlosterlevnet. Monaut, a. m. eensret; p. u.

Mouceau, m. Oynge; fa. avoir des -x d'or, have Gulddynger, meget Guld.

Mondain, e, a. verdslig, pengiven til Berden og dens Forfængeligheder; s.m. verbeligiMenneffe, Berdens Barn feed, tam Due. Bils.

Mondainement, ad. paa verbelig Mondanité, f. Pengtvenhed til verds lige Ting, vervolig Forfængelighed.

Monde, m. Berben; Jordfloben, Jorben; Kolf; ftor Wængbe Wennester; Ens Tjenere, Alle, som staae under En, el. høre til En; undertiden ecn el. Aere Personer; Fremmede (som komme i Besøg); Samfund af en vis Classe Mennester; Selstabslivet; le nouveau -, Amerika; le - ancien, ben Deel af Jordfloben, som de Gamle kjendte; venir au -, fødes; mettre un enfant au -, føde et Barn; être au —, være til; n'être plus au –, være død; l'autre –, bet tilfommende Liv; il est allé dans l'autre –, han er gaaet over i en ans den Berben, han er bod; fa. d'est un homme de l'autre -, det er en Mand af en anden Berben, som er fremmed for fin Tids Stit og Brug el. for fin Tids Anstuelser; dire des choses de l'autre -, fortælle besynderlige og utro-Monade, s. enkelt ubelelig Bestands lige Ting; n'être plus du -, have truffet sig tilbage fra Berben; tout le—, alle Mennester, Pvermand; il y avait bien du - à la promenade, ber var mange Mennester ube at spads ferc; il doit à Dieu et au -, ban stplder Gud og hver Mand; il y a du - avec lui, ber er En (cl. Flere) med ham; notre - n'est pas encore arrivé, vore Fremmede el vort Sels stab er endnu itte kommet; il a congédié tout son -, han har afskebiget alle fine Folf; il a amené, tout son -, han har ført hele fin Familie med fig; le grand -, den rige el. den fors nemme Verden; det fore talrige Selstab; le beau -, det fine, dannede og meest udmærkede Gelstab; le petit -, Smaafolt, simple Folt; le - savant, le - lettré, den lærde Berden, Bidens fabsmændene; c'est le – renversé, det er den forfeerte Berden; domme du -, en Verdensmand, en Mand, som lever i den fornemme Verden (pl. les gens du -); il sait hien le -, il sait son -, il a l'esprit du -, il a du -, ban besidder Berden, det er en Wand af Berben, han forstaaer gobt at stiffe fig blandt Folf; connaître le -, befidde Mennestetundstab, Verdenstunds stab; connastre bien son -, forstage godt at behandle Folk, man har med at bestille; monde er undertiden et Fors startelsesord: il a dit de vous tout le bien du -, han har fagt alt muligt Godt om Dem; cela va le mieux du -, det gaaer ganfte fortræffeligt; nous sommes le mieux du -, vi flage os fortræffeligt sammen, bi ere ganste enige; il loge au bout du -, han boer meget langt herfra; c'est le bout (tout le bout) du -, det er den hvieste Priis, det Yderste, hvortil seg gaaer; prov. depuis que le - est -, saalænge Verben har flaaet; ainsi va le -, c'est le train du -, saa gaaer bet til i Bers den, det er Verbens løb.

Monde, a. reen (bibelst Udtryf om spiselige Opr; modsat immonde).

Mondé, e, p. renset, stilt fra Stab

len; de l'orge –, Bantebyg. Monder, v. a. rense fra Stallen, affalle; - de l'orge, tilberede Bante, byg; - les amandes, afstalle Mandler.

Mondificatif, ive, a. (Chir) rem [Gaar); p. u. jende; p. u. Mondisier, v. a. (Chir.) rense (om

Mondique, f. libet indholbsrig Tingrube; Slags Küs. banke.

Mondrain, m. (Mar.) lille Sands Monétaire, m. Myntmester; a. som angager Myntvæfenet; science -, Myntvidenstab; système –, Akyntsod.

Monétiser, v. a. sætte Papirspenge [lierinde; a. mongolst. i Omløb.

Mongol, e, s. Prongolier, Prongo-Monial, e,a.(Dr.can.) angagende Riofter-og Munkevascnet;-e,s.f. Nonne;p.u.

Monin, m. stor Abe; v.

Moniteur, trice, s. Paaminder, Raads giver, Mentor; undervisende Elev i ben inbbyrdes Undervissning; m. et fransk Regjeringsblad.

Monition, f. (Dr. can.) Paamins delse fra Bistoppen for Banipsningen.

Monitoire, m. Opfordringsstrivelse fra den geistlige Porighed til at med= bele alle Oplysninger om en Brøde el. anbet Factum; ogs. a. lettre —.

Monitorial, e, a. bruges fun i Ubtr. lettre -e, Paamindelsesstrivelse (f. s.

monitoire).

Mongolique, a. mongolff.

Monnaie, f. Mont, montet Penge; Smaapenge, Mynten, hvor ber ubmontes (hôtel de la-); papier- -, Papirspenge; – de compte, – imaginaire, Mynt, som iste virselig existes rer (i Modsætn. til – réelle el. estective); - obsidionale, Mynt, fom ubs ftebes i en beleiret By og alm. af ringe Gehalt; – de billon, Golv: mynt, forfalstet med Kobbertilsætning; sausse –, falst Mynt; – sourrée, falst Mynt, som er forsølvet el. porgyldt; – faible, let Mynt; – forte, svær Mynt, grov Wynt; battre -, mpnte; Ag. for: staffe sig Penge ved at sælge sine Efs fectet; avez-vous de la - sur vous? har De Smaapenge hos Dem? donnez-moi la – d'un louis d'or, verel miq en Louisd'or i Smaampnt; fig. og fa. être décrié comme de la fausse —, have et slet Rygte, være ilde omtalt; rendre à q. la – de sa pièce, pævne sig paa En; payer q. en même -, betale En i samme Mpnt, gjengjælde En Lige for Lige; payer q. en - de singes, spidse en Creditor af med Snat, giere sig lystig over ham. [der præges.

Monnaierie, f. Sted i Mynten, hvor Monnayage, m. Myntning.

Monnayer, v. a. mynte; præge Mynt.

Monnayear, etc. Nyniner; faux -, Kalstmontner.

Monnéage, m. forh. Afgift af Drynten. Monocéros, m. (H. n.) Rarbval, Geenhierning (licorne); Ræshorn.

Monochromate el. monochrome, m. Maleriteen enefteFarve; SlageRamee.

Monochrome, a. jom kun er aj een Karve.

Monocle, m. (Opt.) Lorgnette, Dies glas til cet Die; Bandage el. Klap for det ene Die; a. som har kun eet Dic.

Monocorde, m. Instrument med een

Streng.

Monoculaire, a. som tun har eet Die. Monucule, m. (Chir.) Bind til ect Die; Dieglas (monocle).

Monoculiste, m. Cyclop; v.

Monoecie, f. (Bot.) 21 de Classe hos kinnée, som har særstitte Ban- og Hunblomster paa een Plante, Eenbo.

Monogame, s. og a. som funhar været en Gang givt; som kun har een Kone.

Monogamie, f. eneste Wgtestab; Watestad med een Kone.

Modogramme, m. Ravnettæk.

Munographie, f. Bestrivelse af en meste Gienstand, en eneste Classe.

Monoique, a. (Bot.) benhørende til den 21de Classe, som har særstilte Panog Puns blomster paa een Plante.

Monolithe, m. (Arch.) Arbeide, for: lardiget af en eneste Steen; a. som er

af een Steen.

Monologue, m. Monolog, bramatiff Scene, hvori en enteit Person taler enc el. med fig selv.

Monomane, s. vg a. Sindssvag, som fun bestickftiger fig med en enkelt Idec.

Monomanie, f. Sindssvaghed, hvort en enkelt Idee udelukkende bestjæftiger aanden.

Monome, m. (Alg.) enkelt Stors telse, som ikte bestaaer af Dele, sorenede ved + eller —.

Monopétale, a (Bot.) fleur -, Blomft, om fun har eet Blomstervlad.

Monophylle, a.(Bot.) calice -, Bloms herræger, som fun bestaaer af et eneste Blad. [Fod;a. som har een Fod (sollpede).

Monopode, m. (Ant.) Bord med een Monopole, m. Monopol, Enehandel, Eneret.

Monopoler, v. a. og n. forh. opspinde Rænker; nu: drive Enehandel.

hanbler; Toldembebsmand (haanligt Udir. i d Betydn.).

Monopoliser, v. a. og n. tilftede

Enehandel; drive Enehandel.

Monopière, m. (Arch.) rundi Tempel uden Axure og hvis Tag hviler paa Goiler.

Monostique, m. Epigram el. Indfrift, som fun bestaaer af et eneste Bers.

Monosyllabe, m. (Gr.) Genstavelses. ord; a. som fun har een Stavelse.

Monosyllabique, a. vers –, Bers, som bestaaer af Eenstavelsesord, el. af en eneste Stavelse.

Monotone, a. eenstonet; altfor eens-

formig, uben al Afverling.

Monotonie, f. Eenslyd; altfor flor

Censformighed.

Mons (s uctales), m. Fortoricise af monsieur, min Perre. Dette Udtr. bruges i kongelige Skrivelser til Bisper og Erfebilper, men mellem Private tilksenbegiver det Ringeagt.

Monseigneur, m. (strives fortortet Mer.) naadige Perre; brugelig i Tale til Prindser og de høieste Embedsmænd; stor Epvedirk (s. s. rossignol); pl messeigneurs, og i Ansøgning til Statsraabet: nosseigneurs.

Monseigneuriser, v. a. give En Ettel af naadige Herre, plais.; v. pr. agere den naadige Herre; antage denne Titel; give hinanden den indbyrdes.

Monsieur(n og r udtales tite),m.(firts ves forfortet Mr el. M., og i pl. Mis cl. MM.) min Herte, Perr; Herren i Huset; en Perre; forh. Kongen af Frankrigs Albste Brober; (Jard.) stor fiolet Blomme (prune de -); il sait (bien) ie –, han agerer en vigtig Herre, han giver fig en vigtig Mine; il est devenu gros –, han har gjort Epffe; c'est un beau -, bet er en elegant Herre; c'est un vilain –, bet er en styg Person, som Ingen kan komme turette med; ce petit —, denne Ufors stammede; prov. – vaut bien madame, Manden er ligesaa god som (ikte bedre end) Konen; iron.

Monstre, m. Banstabning, Missofter; flygt og hæsligt Bæfen, Straffe: billede; grufomt, unaturligt Menneste, Uhpre; vildt glubende Dyr; overors bentlig ftor Fift; (Jard.) bobbelt Blomft; un - de cruauté, un - d'ingratitude, Monopoleur, m. Monopolist, Enelet uhpre grusomt, et nhpre utaknems

meligt Menneste; sig. se saire un - de qc., straffes over Roget, der itte er saa farligt; forestille sig Roget som ubpre vansteligt.

Monstrueusement, ad. overorbentstigt; bruges sielbent uben i Ubtr.:

grand, uppre stor; — gras, uppre seeb;

gros, uppre tys; — laid, uppre styg.

Monstrueux, se, a. vanstabt; unas turlig; vidunderlig, overordentlig i sit Slags, uppre; vederstyggelig.

Monstrusité, f. Banftabthed; unaturligt Bæfen; vibunderlig Gjenstand; fig.en ubørt Daab, en Beberstyggeligheb.

Mont, m. Bjerg (bruges sjelden t Prosa uden med et tilfsiet Egennavn: de – Sinai, Bjerget Einai, og det har da aldrig Præp. de efter fig); i pl. bruges det absolut for Alperne; au de là des –s, hiinfides Bjergene, hiin: nres Alperne; poé. le double -, Pars nas; fa. le – pagnotte, en Poi, prors fra man er Tilstuer af et Glag, uden at were ublat for Kare (v.); le - - de piété, Assistentsbuset; par -s et par vaux, over Bjerge og Dale, allevegne; fig. applanir les –s, udjevne alle Ban: Religheber; cela lui coute des -s d'or, bet koster ham uhpre Summer; promettre des -s d'or à q., lui promettre monts et merveilles, love En Guld og grønne Stove.

Montage, m. Opstigning; Opbærring; Opsætning; le – des bateaux, Baates Opseilen ab en Flod; payer le – du bois, betale for Brændes Opbæring; – du métier, Opsætning af Bæven, dens Stillen i Redstad.

Montagnard, e, s. og a. Bjergbes boer; Redlem af Rædselspartiet i Cons ventet, Terrorist; les peuples -s,

Bjergfoltene.

Montagne, f. Bjerg; Bjergpartict el. det exalterede Parti i Conventet;
— de glace, Jisbjerg; —s primitives, Urbjerge; une chalne de —s, en Bjergsticke; prov. il n'y a point de — sans vallée, hver Ting har fine naturlige Egenstader og Følger; enhver Ting har fin Pale; il a sa — dans la tête, han gaaer foanger med en stor Plan; la — a ensanté une souris, de store Forberedelser have tun havt et latters ligt, intetsigende Resultat.

Montagnette, s. lille Bierg; inus. Montagneux, se, a. bjergfuld.

Montain, m. (H. n.) Bjergfinke fra Arrennerne. [Legetid.

Montaison, f. (Pé.) Forellernes Montant, m. Belsb, Sum; en piztant Smag af Roget, en særegen Duft; Embersmand, som i Følge Anciennes tet staaer nærmest til at erholde et andet Embede (v.); (Méc.) lodret ops staaende Styste Træ, Jern el. Steen i visse Slags Snedlers, Smedez el. Muurardeide; les -s d'une raquette, Strengene paa et Fierbolttræ; (Man.) ops staaende Styste paa et Stangbidsel; (Jard.) Planternes Stengel; (Fauc.) prendre le-, styde høiere end en anden Fugl.

Montant, e, a. opad gaaende, opsfligende; opseilende; un chemin —, en Bei, som gaaer opad; la marée —e, Floden; garde —e, Bagt, som træffer op; (Bl.) opretstaaende. [Tiden dertis.

Monte, f. Bedækning (Stuttertubtrpf); Monté, e, p. ridende; forfonet med; stemt i en vis Tone; eralteret; être dien -, mal -, være godt el. stet ridende; have gode el. slette Beste, god Besordring; il est - comme un saint George, han har en meget smut og god Pest; il est dien - en meudles, han er sorspnet med gode Reubler; il est - sur un ton plaisant, han er stemt i et spøgende Lune; c'est une tête -e, bet er et eralteret Hoved; le vaisseau est - de cent hommes, Stidet har en Vcsætning af 100 Mand; ce cheval est - haut el. haut -, denne Pest er bøidenet.

Montée, f. Opstigning, Opgang; Sted, hvorfra man gaaer op til et Bjerg; Opgangssted til en Bygning; lille Trappe; pop. Trappetrin; (Arch.) en Svelvings Buehside; (Fauc.) Falfens opstigende Flugt efter Peiren; la – d'essor, Falfens hvieste Flugt, naar den forsvinder for Piet; pop. saire sauter les –s à q., taste En ned af Trapperne.

Monter, v. n. stige op; gaae op, ride, tisre, seile op ad; stope op; stige op paa cl. op til; forfremmes; stige, tiltage i Bært, i Priis; beløde sig til; ... v. a. bestige; stige op paa; rice paa; forspne med Fornsbenheder; utruste, equipere; opsætte, sammensætte; bringe op paa et høiere Sted; stemme høiere; forhøie; ophibse; ... v. pr. beløde sig til; forspne sig med; hæve sig optil; blive hæstig, blive heed i Hoveldet; -dans sa chambre, gage op i sit

Barelse; la rivière monte, Floden fti: aer; cette fille monte en graine, d. Pige bliver gammel; — au saite des houveurs, stige op til Wrens Top; cet officier est monté en grade, d. Officeer er avanceret; - au (bedre sur le) le trone, bestige Thronen; - sur un raisseau, - sur mer, gaae omborb; - sur le théâtre, gaae til Theatret; -sur les planches, bestige Bræberne, blive Stuespiller (haanligt Udtr.); à l'assaut, løbe Storm; – en voiture, -dans une voiture, flige fil Bogns; -à cheval, flige til Dest; ribe; - en croupe; latte hg op paa Pesten bag en Anden; ados, – à nu, – en poil, ride uden Gadel; sig. - Sur ses grands chevaux, ptire sig om Roget med Stolthed, med Brede; -aux nues, blive pæftig, fare op; -sur ses' ergots, blive varm i sin Tale, have sin Stemme; - en chaire, prædife; ... - l'escalier, stige op ab Trappen; - du soin au grenier, bringe Ps op paa Loftet; – une montre, traffe et Uhr op; - un piano, stemme el Fortepiano; — un instrument au ion d'un autre, stemme et Instrument 1 samme Tone som et andet; – un cheval, ride paa en Pest; pleie at ride ma en Pett; tilride den; – un vaisseau, bave Overbefaling paa ct Stib, føre lamme; - une maison, forspne et Puus med nødvendigt Bohave; – une imprimerie, indrette et Bogirpfferi; un susil, stæfte et Gevahr; – un canon, affutere en Kanon; — un cavalier, equipere en Rytter, forsyne ham med Peft og Baaben; - un diamant, inds tatte en Diamant; - une estampe, lætte et Kobbersiptke i Ramme; – un violon, sætte Strenge paa en Kiolin; ly. – sa lyre, begynde at firive Vers; – la garde, træffe paa Bagt; – une garde à q., give En en droi Irettes lattelse; - une cahale, forberede en Rabale; - la tête à q., sætte En No: gat povedet:...le mémoire se monte a cent francs, Regningen beløber fig ni 100 Frank; il s'est –é au ton

Monticule, m. lille Poi el. Bakie.
Mont-joie, m. Titel paa Frankrigs
første Baabenkonge; ford. Feldtskrig
brugt i Kampen (Mont-joie Saint-Denis!); ...s. f. Steendonge enten
til at betegne en Bei el. til Minde om
en Scier; la droite – de l'honneur,
ben lige Bei til Ere; v.

Montoir, m. Steen el. Trablot til at stige til Dest paa; le côté du -, ben venstre Side af Pesten; le côté hors du -, Bestens boire Side; ce cheval est dissicle, est rude au -, benne Dest er vanstelig at stige op paa.

Montre, f. Commeuhr; Prove at Roget, der sælges; Bare, som en Kiøbmand udhænger til Stue; en Juveleers Glastasse, hvort Smytter og Minge opbevares; udvendig Orgeb pibe; Sted, hvor der proves og sæls gesheste; fig. Stillen til Stue; Bram, lldframmen; forh. Revue over Gols bater; régler sa –, stille sit Uhr; – à quantièmes, Uhr, som viscr Dato; la - avance, Uhret ganer for starkt; elle retarde de cinq minutes, bet gager 10 Minuter for fagte; acheter du blé sur -, kisbe Korn efter Prove; ne me saites point de -, lab mig strar see det Bedste og Smutteste, uden at tramme faa meget op for mig; cela n'est que pour la -, det flager. fun til Stads; saire – de son esprit, bryste sig af sin Forstand, bramme med ben; cela peut passer à la -. det kan gierne gaae med blandt det Porige (figondt det et mindre godt); prov. belle -, peu de rapport, smutt ydre, lidet Gehalt.

Montrer, v. a. forevise, vise; pege paa, betegne; give Tegn paa, udvise; bevise; undervise it d. Betydn. ogs. v. n.); v. pr. lade sig see; vise sig; – ie chemin aux autres, visc Andre Beien, foregaae dem med Erempel; – la porte à q., vise En Osten; – q. au doigt, pege Kingre ab En; à lire, lære at læse; ce maltre montre bien, benne Eærer underviser de la plus haute éloquence, han har goot; fig. og fa. je lui montrerai à havet sig til ven hvieste Beltalenhed; vivre, jeg stal lære ham op at see; il s'est -6 la tête, sa tête s'est -ée, - les deuts à q., vise En, at man baner bleven hidfig, opfarende, exalteret. itte er bange for ham, vife ham Monteur, m. En, som indfatter tosts Tænderne; - les talons, smorre Das bare Stene. [mcd ophebet Luft. ser; cet habit montre sa corde, it Montgolstère, f. Luftballon, splot sait peur aux larrons, denne Kjole

luffibt, den stræmmer Tyvene bort; cela montre la corde, bet er en List, man strax gjennemstuer; cet homme montre la -, benne Manb viser, at bet er paa Heldingen med hand Finantscr; - à q. son béjaune, overbevise En om sin Uvidenhed; son nez quelque part, vise sig et Dieblik paa et Steb og ftrar igjen gaae; se bien -, vise Aandsnærværelse. Fasthed og Bestemthed.

Montueux, se, a. ujevn, bjergsuld.

Monture, f. Opr, hvorpaa man ris der; (Méc.) bet, som tjener til at sammenholde Dele af et Wærktøt o. desl.; Travarict paa en Sav; Stats tet paa et Gevæhr; Metallet, hvori Roget indfattes paa Daafer o. besl.; Indfatningen; prov. qui veut aller loin, ménage sa –, hvad man ønster at beholde længe, maa man behandle staansomt; pvo som ønster at leve længe, maa stye Udsvævelser.

Monument, m. Minbesmærke: Gravminde, Gravmæle; élever un -, ops

føre et Gravminde.

Monumental, e, a. som er eien, dommelig for Mindesmærker, som har Lighed med el. Hensyn til gamle Monumenter; pl. m. -taux.

Moquable, a. som man fan el.

maa holde sig op over; p. u.

Moque, f. (Mar.) Blothuus uben

Blok; Durhoved.

Moquer (se), v. pr. holde sig op over; lade haant om; foragte; stæmtc, spøge; on se moque de lui, man har ham til Bedste, man giør fig lystig over ham; il se moque de l'opinion publique, han bryder sig itte om den offentlige Mening; je m'en moque, det bryder jeg mig lidt om; vous vous ferez – (de vons), De vil giøre Dem latterlig; vous vous moquez, je pense, jeg formos ber, at det ikke er Deres Alvor; vous vous moquez (de moi), De er altfor artig, De behager at spoge; pop. se - de la barbouillée, Intet frygte, fremføre Latterligheder, latterlige Forflag; prov. la pelle se moque du fourgon, den ene Tosse holder sig op over ben anden; il ne faut pas se – des chiens qu'on ne soit hors du village. man fal itte lee af Faren, forend man er i Sifterbeb; ... Participiet af d. Berb. moralste Charafteer, hans

bruges unbertiven med eire: il sut moqué de tout le monde, han blev uds leet el. spottet af Alle.

Moquerie, f. Spot, Haan; Urimes

lighed, Uforstammethed.

Moquette, f. Slags floielsagtigt

Tsi, Plyds; Lottefugl.

Moqueur, se, a. som gjerne holder sig op over Andre, spottespg, spottende; s. Spotter, Stiamter, Spottefugl; m. (H. n.) mangstemmig Drossel, Spotte= fugl, Slags amerikansk Droskel.

Morailler, v. a. (Verr.) stræffe Glas med en Zerntang; (Vél.) bremfe Sefte, fnibe flædige Beftes Ræfe med en Tang.

Morailles, f. pl. (Verr.) Tang, som bruges i et Glaspusteri til at strækte Glasset; (Vét.) Brems, som lægges paa Beste, for at faae bem til at flage stille, Slags Tang, hvors med de knibes i Ræsen.

Moraillon, m. Jernhage, som ans bringes paa Laaget of en Kuffert el. Kiste, og griber ind i Laasen for at

lutte samme.

Moraine, f. Uld af Faar, ber ere bobe af Spgbom; (Mec.) Ring af Ralf el. Leer omfring en Ruur; (H. n.) Orme hos Hesse, der ere satte paaGræs.

Moral, e, a. moralst, sæbelig; livre est fort—, d. Bog indeholder en sund Nioral; s. m. den moralste Stemning, moralfte Tilstand; pl. -raux.

Morale, f. Sædelære; Ashandlina om Sæberne; den moralfte Betydning el. Moralen i en Fabel; Frettefæt-

telse, Formaning.

Moralement, ad. ifølge Sædelæren; overeensstemmende med Sædelæren, moralsk; – parlant, efter al Sandsynlighed, efter alle Fornuftgrunde.

Moralisation, f. Sædelighebs-Til-

standens Forbedring.

Moraliser, v. n. anstille moralike Betragtninger; v. a. formane el. irets tesætte En; forbedre Sæderne.

Moraliseur, se, s. En, som gjerne moraliserer; Opbsprædikant; plais.

Moraliste, m. Forfatter, som giver moralste Leveregler, som striver om Sædelæren.

Moralité, f. moralst Betragtning; moralsk Indhold af en Fabel cl. et Digt, Moralen i samme; en Handlings moralste Bærd; en Persons moralste

Grundsæininger, hans Sædelighed; Slags gammeldags Stuefpil.

Morateur, m. En, som udtræffer

en Gag; p. u.

Moratoire, a. i Ubtr. lettre -, Stris velse, som tilstaaer en Udsættelse.

Morave, s. Mæhrer, Indvaaner i Wahren.

Moravie, f. Mahren.

Morbide, a. (Peint.) som med Blød: bed afbilder Huden el. Risdet; (Méd.)

som antyder Sygdom.

Morbidesse, f. (Peint.) Ristets blote Form, især hos Born og Fruens Llager Spgdom.

Morbifique, a. (Méd.) som foraars Morbleu, interj. (for mort de

niea) Andspap!

Morce, f. (Pav.) Steen, som i en Strenbro forener Beien med Redløbet

til en Rendesteen.

Morceau, m. Bid; Styffe; Bruds styffe; ogsaa undertiden en beel Gjen: nand, et Bart, et Arbeide; aimer les bons-x, holde af at spise godt; ng. og fa. doubler les (ses) -x, mettre les -x doubles, en double, spise hurs ngt, jage Maden i sig; le-honteux, det notte Styffe paa Fadet; s'oter le -, les -x de la bouche, berøve sig selv det Rødvendige for at hjælpe andre; tailler les -x à q., forestrive En, prormeget han maa udgive; tailler les -x bien courts à q., tildele En meget trapt; il a ses -x tailles, dan har iste mere end hvad han brus ger; han har fin Ordre, hvortil han maa note holde fig; rogner les -x à 4., bestære Ens Indtægt; compter les -x à q., iffe give En mere end det heist Redvendige; prov. – avalé n'a plus de gout, forbigangne Glæber habe lidet Værd; en nydt Velgjerning glems mes fnart; c'est un - de prince, bct er et kosibart Stoffe; fa. c'est un hiand -, un - de roi, bet er en nybelig Pige; (Mus.) un - d'ensemble, et Musiknummer, som spnges at flere Stemmer.

Morceler, v. a. ubsiptte, bele i flere Styller, fonberlemme, ubparcelere.

Morcellement, m. Udstyfning, Søn-

derlemning, Ubparcellering.

Mordache, f. Slags ftor Anibetang. bed; sig. bibende Bagtale, Spydigheb. |q.) de Turc à -, behandle En med

Mordant, m. Fernis, bvorpaa man forgylber; Tang; (Impr.) Tenafel, Redftab, hvormed Manuscriptet fafts holdes; (Teint.) Substants, ved Plælp af hvilken Farver bide paa Uld, Gilke o. desl.; flg. bidende, original, tiltræffende Egensfab; il a du – dans l'esprit, han har et bidende Bid, en gjennemtrængende Starpfindighed; sa voix a du –, han har en klangfuld og gjennemirængende Stenime.

Mordant, e, a. bibende; ædende; fg. spydig, særende, som sinder Behag i

at nedrive Andre.

Mordicant, e, a. starp, suttende, æbenbe; fig. bablesyg, bitter og spy:

dig, flærende, hvas.

Mordicus (s ubtales), ad. haards nattent; soutenir son opinion -, fors svare sin Wening haardnaffent; fu.

Mordienne, à la grosse-, ad. lis gefrem, uden Omsvøb, oprigtigen; pop.

Mordieu, interj. Gudsbød.

Mordiller, v. a. bide lidt og gjens

tagne Gange.

Mordoré, e, a. rødbruun; s. m. rsbbruun Farve; (H. n.) Slags Due.

Mordre, v. a. bide; ade, atte; fig. dadle, laste, nedrive; v. pr. bide sig selv; fig. og fa.- à l'hameçon, bide paa Kros gen, lade sig sange; - à la grappe, gribe begjerligen et Forplag, troe blindt hen ct Løfte; – la poussière, bibe t Græsset, falde i Kampen; il no saurait y -, han kan itte fatte bet; il cherche à - sur tout, han søger at rive ned paa Alt; (Impr.) la frisquette mord, det har flaaret fig, Bogstaverne ere ikke komne frem i Rans ten; la vignette mord sur les lettres, Vignetten staaer for høit; (Cout.) il faut – plus avant dans l'étosse, man maa spe længere ind i Tsiet, længere fra Kanten; prov. chien qui aboie ne mord pas, den, som gjør megen Alarm, er mindst at frygte; se la langue, afbryde pludscligt, byad man vilde til at fige; fortryde at have fagt Roget; s'en — les doigts (les pouces), fortryde hvad man har gjort.

More, m. Morian, Mor; gris de-, sortegraa; cheval cap de - el. cavecé de -, forthovebet Rooffimmel, Moren-Mordacité, f. bibende, abende Starps fop; prov. traiter q. (en user avec

ubarmhiertig Paardhed; à laver la tête d'un -, on perd sa lessive, man spilder fin Lud paa sturvede Hoveber.

Moreau, a. m. bruges i Ubtr. che-

val -, en kulfort Best.

Morelle, f. (Bot.) giftig Plante,

benhørende til Ratflyggeslægten.

Moresque, a. mauriff, moriff; s. f. maurist Dands; phantastist Maleri af Grene, Løvvært, o. desl. (oftere: arabesque).

Moresse, f. Morinde.

Morfil, m. lille Ujevnhed paa Eggen af en nyligt fleven Aniv; uforarbeitet Elefanttand.

Morfondre, v. a. gisre fold, kølne, isne; v. pr. blive kold, forksle fig; fig. spilde fin Tid paa et Foretagende som itte lyttes; kjede sig ved at vente forgiæves; (Boul.) blive klæg, tabe fin giærende Kraft (om Deig). [Beste.

Morfondure, f. (Vét.) Snue hos Morgeline, f. (Bot.) Arve (alsine,

le mouron des petits oiseaux). Morgue, f. alvorlig, hovmodig Mine; Hovmod; Sted ved Indgangen til et Fængsel, hvor Janger udstilles, for at man kan betragte bem og tage Kjende af dem; Lighuus, hvor fundne Lig benlægges til Stue.

Morguer, v. a. betragte En med et fiolt trobsende Blik; trobse En; v.

Morgueur, m. Arrestforvarer, som noie beseer de udstillede Fanger; Ports ner ved et Lighuus; p, u.

Morgueux, se, a. som har et hobe

modigt, trodsende Blit; p. u.

Moribond, e, a. døende; mat og bedfig; s. en Deende.

Moricaud, e, a. sortebrun; s. New

neste af fortebrun Farve; fa.

Morigéner, v. a. opdrage i gode Sæber, v.; revse, føre tilbage til Pligten; fa. [pignon.

Morille, f. Mortel, Slags Cham-Moriljon, m. blad Biindrue; (H.n.) Slags lille And; pl. race Smarage

der, som sælges efter Bagt.

Morion, m. let Hjelm; forh. Gok Styldige bag paa med Staftet af en Landse el. med en Geværtolbe; pl. vanfabte Personer, som bos deGamle tjente til Morstab for de indbudte Gjæster.

Morne, a. bedrøvet, mørt og nedslagen, kummel; un - silence, en mort | handel er Industriens Undergang; la

Taushed; un ceit —, et morit, stunts melt Die; temps -, mortt Beir; s. m. lille Doi el. Forbjerg i Amerika; (Blas.) Ring paa Enden af en Landse.

Morné, e, a. afftumpet, flov (om Baaben); (Blas.) lance -e, afftumpet Landse med en Ring; lion -, Leve uden Tænder, Tunge, Kløer og Pale. [pop.

Morniste, f. Nævestag i Anfigict; Morose, a. branten, banffelig, for, træbelig, knarvorn.

Morosité, f. Fortrædelighed, Bran-

tenhed, Anarbornhed.

Morphée, m. n. pr. (Myth.) Wors

pheus, Die Luksie.

Morphine, f. (Chi.) Morphin el. Morphium, det sødndpssende Grunds stof i Opium. dende; p. u.

Morphique, a. søvndpssende; fig. tjes Morpion, m. (H. n.) Fladluus.

Mors, m. Bitsel; Stangen i et Bibsel; (Verr.) Enden af Blæsereret; (Men.) Kjabe paa en Strueftof; (Bot.) - du diable, Djævelsbid, afbidt Stablos; prov. prendre le - aux dents, løbe løbst; fig. overlade sig til sine Lidenstaber; fare hæftig op; give sig til at arbeide med Iver. [phant de mer).

Morse, f. (H. n.) Praires (élé-Morsure, f. Bibet; Bid; fig. Bag.

talelsens Virkning.

Mort, f. Død; Dødsfald; fig. flor Smerte; stor Sorg, stor Kummer; Undergang, Aarsag til samme; mourir de sa belle -, boe en naturlig Død, Straadød; être à l'article de la –, være paa det Iderste; être (malade) à la mort, være bebelig spg; être au lit de (la) -, ligge paa Døbsleiet, være nærved at døe; à son lit de –, paa sit Oøbsleie; avoir la – en– tre les dents, itte have lang Tid at seve i; avoir la - sur les lèvres, være Osben nær; see ub som en Osenbe; cette affaire va à la -, denne Gag fører til Retterstedet; sig. souffrir – et passion, ubstace for Oval og Angsi; souttrir mille—s, udflage flore Smers ter; c'est une - que d'attendre si baterstraf, som bestod i at slage ben long-temps, bet er en Pine at maatte vente saa længe; pop. il serait bon à aller quérir la -, ban er længe om at udføre sit Wrinde; han vilde være god til at sende efter Døben; le monopole est la - de l'industrie, Enes

- civile, borgerlig Dob, Berovelse af borgerlige Mettigheder; – aux rals, Nottetrubt; prov. après la - le médecin, Lægemiddelet fommer for file dig; la – n'a pas, saim, Døden vil iste have ham endnu; den Spge maa lange martres; point de remède contre la -, for Osben gives intet Middel; par la -l interj. for fal jeg doe! saa sandt jeg lever! . . . à -, loc. ad. dødeligt; blesser à --, saare dødeligt; combat à ... Kamp paa Liv vg Døb: condamner à -, dømme fra Livet; mettre à -, Mille ved Livet, dræbe; ... à la-, loc. ad. i hoi Grad; hair à la -, pade til Oøden, paa det hæftigste; ... à la vie et à la –, i Liv og Død, altid; je suis à vous à la vie et à la-, jeg tilhører Dem for stedse; ni à la vie ni à la –, albrig.

mort, e, p. død; c'est un homme -, han er dødsens, han er uden Reds ming; avoir le teint -, les yeux -s, les lèvres—es, see ud som en Oødens eandidat; langue -e, uddstt Sprog; eau -e, stillestaaende Band; -e-eau, dødt Band, frageste Strøm; bois -, uddødt, hentærret Eræ; – -bois, slet, ish, unythgt Træ; il a la gueule-e, dan er som plaaet paa Munden, han tan itte ivare et Ord; prov. —e ia bete, — le venin, naar Fjenden er deb, fan han itte fabe længer;... en Afoso; et døbt Legeme; prov. les -s ont tort, man styder altid Stylden paa de Osde. polle.

Mortadelle, f. stor italienst Rulles mortaillable, a. (Féo.) Livegen, ester boem Eieren arver; v.

Mortaise, f. (Méc.) Taphul.

Mortalité, f. Osbelighed; Nængben af de Osbe i et Aar; Mængten at dem, som i kort Tid døe af samme Spadom.

Mort-bois, f. mort.

Morte-eau, f. (Mar.) lavefie Flod, boot Band (modf. le vis de l'eau); pl. des mortes-eaux; f. mort.

Mortel, le, a. dødelig; dræbende; sig-stor, umaadelig; lang og tjebelig; s. Dobelig, Menneste; froid -, overorbenitig Rulbe; il y a trois – les lieues d'ici là, ber er tre lange kjebsommes lige Mül herfra derhen.

overordentligen, i boi Grad; hair q. -, bige samme; fig. Nandsarbeide, be-

hade En til bet Aberste, i hvieste Grad. Morte-paye, f. gammel Golbat,

fom bestandig underholdes (v.); gammel Tjener, som nyber Raadsensbrød; de, som itte kunne betale beres Skatter (i d. Betydn ifær i pl.); des mortes-payes.

Morte-saison, f. Aarstid, da visie Paandværkeres Arbeide hviler; saison -e, Aarstid, da Pandelen ligger stille; pl. des mortes-saisons.

Mort-gage, m. (Jur.) boot Pant, Pant, som Creditor drager Renter af, uben at samme brages fra Gjelden;

pl. des morts-gages.

Mortier, m. Morter; Mørser, Morteer; Muurkalk; Slags flobt Vorlys; forh. galoneret Due for Præster og dem, som havde en academist Grad; Icnere: fort Floiels Due for Retspræfidenter.

Mortstere, a. dødbringende, dræ vende, giftig. Lgende, bestæmmende.

Mortifiant, e, a. frænkende, pdmps Mortification, f. (Chir.) Riedets Deubsen el. Tilintetgjørelse; sig. Spægelse 3 Krænkelse, Idmpgelse; Gienvordighed.

Mortifié, e, p. mørt, halvt fordærs vet (om Kisd); fig. bedrsvet; krænket.

Mortifier, v. a. gjøre Rjød mørt; fig. spæge; bekæmpe fine Livenstaber, dæmpe samme; krænke, pdmpge.

Mort-ivre, a. m. overstadigt druts ten; pl. morts-ivres (om et Fruentimmer hedder det: ivre-morte, pl. ivres-mortes).

Mort-né, a. m. dødfødt; (om et literairt Arbeide) bob i Fobselen, mislyffet; pl. morts-nés.

Mortuaire, a. som angaaer Osbe, som hører til Ligbegængelse v. desl.; drap -, Ligklæde; extrait. -, Dobsats test; registre -, Døbsliste; droits -s, Afgister til Prigheden ved Ligbegængelje.

Morue, f. (H. n.) Stoffist. [Snive. Morve, f. Sliim fra Ræsen; (Vél.) Morveau, m. seig Sliim fra Næsen; bas. Morver, v. n. have Ræsen forstoppet; (Jard.) raadne (om Raalplanter).

Morveux, se, a. snottet; (om Pette) som har Snive; s. ungt Barn uben Erfaring (haanligt Ubtr.); prov. qui se sent – se mouche, den Hund, man rammer, den piber; fa.

Mosaique, a. mosaist; s. f. Mos Mortellement, ad. bobeligen; fig. | sait, Mosaitarbeide; Kunft at forfærs

flagende af Styffer af blandet Indhold. Mosaïste, m. Forarbeider of Wosaik. Moscouade, f. raat Suffer.

Moscovie, f. Mostovien, Ravn paa Rusland.

Moscovite, s. og a. Wostoviter, Beboer af Mostov; Russer. [Tempel.

Mosquée, f. Mostee, muhamedanst Mot, m. Ord; et Par (nogle faa) Ord el. Linier; mærkeligt Ord el. Attring; Tankesprog; Balgsprog; Orb i en Devise; Oplosning af en Gaade; Bud paa Roget; Beviis el. Tilstaaelse; intetsigende Ord; Parol, Feldtraab; - propre, passende Ord; - à deux ententes, - à double entente, - équivoque, – ambigu, Ord, som kan tages i en dobbelt Forstand; jeu de -s, Ortspil; gros -s, Eber; Trusler; Utvems: ord; - gras, et usædeligt Ord,; grands -s, overbrevne Ubtryf; -s consacrés, bjemlede Ord til at udtryffe visse Ting, for hvilke ingen andre Ord gives; factice, rigtigt deriveret Ort, men endnu iffe kommet i Brug; - hybride, Ord, dannet af to cl. flere fremmede Ord; bon -, vittigt Indfald; le -, le petit - pour rire, Ord til at lee af, mors fomt Indfald; – heureux, et heldigt valgt Ord; - fin, findrigt Ord, field Ittring; le sin -, den hemmelige Wics ning el. Henfigt med hvad ber siges; -s couverts, forblommede Ord; - du guet, Løsen; trainer ses —s, tale langtruffent, meget langsomt; compter ses — s, tale med en affecteret Langs sombed; manger ses -s, la moitié de ses—s, iffe ubtale tybeligt, sluge bet Palve af fine Orb; trancher le -, rale reent ud, tage Bladet fra Munden; dire les—s et les paroles, tale reent ub uben Staansel; noone Tins gene ved deres rette Navn; ce sont des -s, det er tomme Ord, Ord hen t Beirct; vous dites-là le -, De har truffet bet Rette; n'avoir qu'un -, fige fin Mening reent ud; ogs. have kun een Priis; le mot de l'énigme, Ops losningen paa Gaaden; avoir le -, ibre Otder; være underrettet om hvad | der stal siges el. giøres; il n'y a qu'un mot qui serve, man maa fige cette assaire, tistille om benne Sag; fa ja el. net; De maa bestemme Dem; bet er mit sidste Ord el. Bub; ne dire (son-

Orbet nous en dirons deux -s quand vous voudrez, vi stulle tales nærmere ved, naar De ønster det; je lui en dirai deux -8, jeg stal sige ham et alvorligt Ord; jeg stal læse ham ham hans Text; prov. qui ne dit – consent, ben, som tier, samtyffer; s'il ne dit -, il n'en pense pas moins, taler han lidt, saa tænker han dess mere; en un -, loc. ad. med eet Ord, fort; en un - comme en cent (comme en mille), med eet Ord saa godt som hundrede; - à -, - pour -, loc. ad. Ord for Ord, Ord til andet; un – å –, en ordret Oversættelse; à ces -s, loc. ad. ved disse Ord, efter saaledes at bave talt.

Motacille, f. (H. n.) Bipftiert.

Motelle, f. (H. n.) Ovabbe (Fersts vands Kist i Soweiß).

Motet, m. Protet, Kirkesang.

Moteur, m. Ophavsmand; Orives fieder; (Méc)Drivefrast; *Dampvogn, Locomotiv; (An.) Ledemods Mustel; il (el. elle) fut le principal – de cette entreprise, han (el. hun) var Dovedhjulet i bette Foretagende.

Moteur, trice, a. bevægende; la sorce—trice, den drivende Araft.

Motif, m. Vevæggrund, Oriveties det; (Mus.) Thema; Motiv.

Motion, f. (Did.) Bedægelse; For= plag of et Medlem i en Forsamling.

Motionner, v. n. fremkomme mcd et Korplag.

Motionneur, m. En, som gjør et

Forflag; Proponent; p. u.

Motiver, v. a. stemsøre Grunde unberfistte meb Grunde, begrunde, motivere, foraniedige; (Th.) ret= færdiggiøre, sandsynliggiøre (Personers Fremtræden og Pandlen i et Styffe); v. pr. begrundes, motiveres.

Motte, f. Jordflump; Jord, som bænger ved Roden af et Træ, der tages op; runde Tørv af brugt Garvebark; lille Jordhøi; (Fauc.) pren-

dre -, sætte sig paa Jorden.

Motter (se), v. pr. stjule sig bag Jordflumper (om Agerhons).

Motus (subtales), inc. tys! - sur

Mou, m, Lunge af Roer, Kalve, Faar v. best.; (Mar.) le - d'un corner, sousser) -, itte fige et Ord, tie dage, bet Lesse af en Ende; donner fille; prendre q. au -, tage En paa du-à une manœuvre, fire pas en Ende.

Mou, mol (foran en Bocal el. et flumt h), a. m. molle, a. f. blød; mild og fugtig (om Beiret); fg. svag, fraftlss; uvirksom, ligegyldig; aftræftet, udmarvet; bisbagtig, flap; c'est un homme-, bet er en svag, borst el astræftet Mand; prov. il ne lui promet pas poires molies, han lover ham intet Godt, han truer ham; (Peint.) un pinceau -, en mat, svag Vensel.

Mouchard, m. Politispion (ogs.

mouche).

Moucharder, v. a. og n. drive Pos unspioneri; stage pag Luur, for at hore

bvad der siges.

Mouche, f. Flue; Spion (mouchard); Skiønhedsplet, hvormed Da: merne forhen udhævede deres hvide Teint; (Jeu) Slags Kortspil; (Astr.) lille sydligt Stiernebillede; pl. de første Holelsveer; - & miel, Bie; fig. fine -, inedig, listig Person; pieds de -, stin, ulæfelig Skrift, Kragetæer; un abreuvoir à -s, et bredt og blodigt Saar; fig. og fa. eire tendre aux -s, være mes get smfindtlig, let stødes; prendre la -, blive let vred, være fort for Povedet; quelle – vous pique? hvad gaaer ber af Dem? hvorfor farer De laaledes op? pop. gober des -s, spilde fin Tid med Ingenting, faae rg gabe; saire la - du coche, giore sig vigtig, tillægge sig Andres For: nencite; saire d'une - un éléphant, overbrive; prov. on prend plus de -s avec du miel qu'avec du vinaigre, man udretter mere med det Gode end med det Onde; dru comme -s, loc. ad. i por Rængde; fa.

Moucher, v. a. snybe, pubse (Lys); udspionere (fa.); v. pr. snyde, pudse fin Rafe; pop. il ne se mouche pas du pied, bet er en bygtig, snild Karl; du temps qu'on se mouchait sur la mouche, i den gamle enfoldige Lid; prov. f. morveux. [fuapper(gobe-monches).

Moucheroile, f. (H. n.) Slags Hives Moucheron, m. lille Flue, Mpg; Enden af en brændende Tande.

Mouchet, m. (H. n.) Spurvehøg

(oftere: émouchet).

Moucheté, e, p. og a. plettet, bes prengt med Pletter; (Escr.) épée -e, Moret.

runde Pletter paa Toi; besprenge Permelin meb smaa sorte Pletter.

Mouchette, f. (Men.) Listhevi; (Arch.) den øverste fremstaaende Deel

af et Gefims; pl. Lysesax.

Moucheture, f. naturlig Piet paa Dpr; Pletter, som anbringes til Sirat paa Toier og Hermelin; (Chir.) let Kopfætning, Scarification.

Moucheur, se, s. Epsepudser ved

et Theater.

Mouchoir, m. Lommeterflæbe; de cou, lille Damehalstorklæbe (v. nu: fichu); fig. og fa. jeter le-, lade fit Balg falde paa et Fruentimmer.

Monchon, m. Ende af en Epfetande. Mouchure, f. fun i Ubtr. - de chan-

delle, afstaaret Epsetande.

Moudre, v. a. male med Oværn; v. n. male, bære i Gang (om en Mølle); fig. – un homme de coups, mørprygle et Menneste; on l'a moulu, tout moulu de coups, man har morbanket ham; prov. il n'est que d'être à son ble -, Intet hiælper bedre til at fremme en Sag end selv at være med.

Moue, f. spids, vrænget Rund; fig. haanlig Mine; fa. fairo la-,

see suurt, vrange Viund,

Monée, f. (Chas.) Hiorteblod med Brød og Melt til Zagthunde.

Movette, f. (H. v.) Strandmaage.

Mousetté, f. s. mosette.

Moussard, e, s. En, som har et

plustiæbet Anfigi; pop.

Mousse, m. Bælgvante med een Finger (v. nu; mitaine); (Méc.) Sams ling af stere Tribser, Hissemastine; (Chi.) Leersar til at smelte i; (Men.) Slags Trætang til at holde Jern, som glødes.

Moussé, e, a. fun i Udtr. poulie -e, Tridse, som er forbunden med en

el. flere andre.

Moussettes, f. pl. (Vit.) Glarmes ptertang til at holde Lobdebolten.

Mousson, m. Muffelfaar, vildt Faar. Mouillage, m. (Mar.) Antergrund; (Tann.) Hubers Tilberedning ved Befugtning.

Mouille-bouche, f. saftig Sommerpære; pl. des mouille-bouches.

Mouillé, e, p, vaab; être – comme un canard, være ganste gjennembaad; fig. og fa. c'est du papier -, bet er Moucheter, v. a. anbringe smaa tyndt Toi, som itte holder længe;

nepstræmmer; fig. og fa. il se croit le premier – du pape, ban tillægger fig en Bigtighed, der ifte tillommer ham.

Mou.

Moutier, m. Aloster, Airte (v.); fores tommer i Udir. mener une fille au -, fore en Pige til Brudestamlen; laisser le - où il-est, iffe forandre gamle Stiffe, lade det forblive ved det Gamle.

Mouton, m. Bede; Bedekist; Faas restind; fig.fromt, godmodigt Menneste; Spion hos Fanger; Rambuk til at drive Pælc ned; Rloffetræ; pl. Faar; Karethbuk; flummende Bølger; bløde, trusede Styer; fig. og fu. c'est un -, il est doux comme un -, han er saa from som et Lam; il cherche cinq pieds à un -, han vil have mere end ber er; un - de cinq quartiers, en afrikansk Bebe med en tyk feed Dale; prov. c'est un - de Berry, il ressemble aux -s de Berry, han har en Stramme over Rafen; le peuple sait comme les -s, Fostet giør bvad det seer Andre gjøre, det lader sig leve, hvorhen man vil; revenons a nos -s, lader os igjen begynde hvor bi Hav.

Moutonnage, m. Afgift af Faar; v. Moutonnaitle, f. de, som blindt hen efterabeAndre (burl.); prov. le peuple n'est que franche -, Poben lader sig drive og lede som en Flot Faar.

Moutonné, e, p. truset som Uld; tête -ée, fruset, loffet Doved; le temps est -, Himlen er overtruffen med smaa tynde Styer.

Moutonner, v. a. fruse (sielben uden i part.); v. n. stumme (om Bølgerne); udspionere en Fange.

Moutonneux, se, a. som stummer (om Pavet).

Moutonnier, ère, a faareagtig; dum, efterabende blindt hen Andre; fa.

Mouture, f. Kornmaling; Wale penge; Waleafgift; Blandforn; prov. tirer d'un sac deux -s, labe fig bet samme betale to Gange; giøre fig dobbelt Fordeel af en Ting.

Mouvance, f. (Féo.) Lepnashangigs

Mouvant, e, a. bevægende (i d.

Jord; un tableau –, et Maleri med

bevægelige Kigurer.

Mouvement, m. Bevægelse; Forandring i et Samfund ved dets Medlemmers Omstytning; Forfremmelse i et Korps; Forandring i Priser; Forandring i et Terrain, Afverling af Hole og Dale; Sindsbevægelse; Tils styndelse, indre Drift; Giæring i Ges mytterne, Røre; Liv; (Horl.) Bærket i et Uhr; (Mus.) livligt Tonefald, Takt; (Peint.) Asverling i Udtryk; donner le – à qc, sætte Noget i Gang; se donner bien du -, tage sig meget ivrigt af Roget, være meget om fig; cela ne vient pas de son propre -, bet kommer ikke fra dam selv; bet har han iffe gjort af egen Drift; pacifier les -s d'une province, dampe Urolighes berne i en Provinds; un – perpétuel, et Perpetuum mobile, en bestanbigt selvbevægende Mastine; fig. chercher le – perpéwel, søge Opløsningen af en uoploselia Opgave; jouer de -, tybeligt udhæve Takten i sit Spil; de terres, Denbringelse af Jord til Agerdyrkningens Forbedring; - du terrain, et Terrains Asperling.

*Mouvementé, e, a. fuld af Afver: ling, baffet, usewnt (om et Terrain);

Amable Tastu.

Mouver, v. a. løsne Jorden i en Urtepotte; (Suc.) stille Gutteret fra Formen; pop. bevæge, rore; v. pr. bevæge fig.

Mouveron, m. (Suc.) Stot til at

omrøre det togende Suffer.

Mouvet (brugeligst) el. mouvoir, m. (Chand.) Stof til at omrøre Talgen.

Mouvoir, v. a. bevæge, flytte; fig. drive, tilstynde; v. pr. bevæge sig, sætte fig i Bevægelse; saire –, sætte i Bevægelse.

Moxa, m. (Chir.) brændbart Stof, som asbrændes paa det spge Sted.

Moye, f. (Maç.) blød Aare el.

blødt Lag i en Steen.

Moyen, m. Middel; Leilighed; Evne til at udrette Roget; Hick, Mellemfomst; pl. naturlige Anlæg, Raturs gaver; Rigdom, Pengemidler; (Pal.) Betydn. tun i Hunkj. la sorce -e); Grunde; (Fin.) voies et -s, alle en bevægelig; 186; (Féo.) afhængig af Stats Indtægter; je n'en ai pas le et andet Ledn; (Blas.) fremragende –, bet flaaer itte i min Magt; il n'y over Baabenstjoldet; du sable -, Flyves a pas - de le saire, det er iste mus fand; de la terre -e, los, smulbret ligt at gjøre bet, bet kan ikke skee;

ie - (quel -) d'y réussir! hvorledes opnaae det! hvorledes stal det kunne lyffcs mig? il a obtenu cet emploi par le - de son oncle, han har erboldt dette Embede ved fin Oncles Dicip; cet enfant a peu de -s, dette Barn har ringe Anlæg; je ne connais pas ses -s, jcg kjender ikke hand Formuedomstændigheder; (Pal.) produire ses -s, fremkomme med sine Grunde; -s de saux, Beviser for at Roget er fulff; au - de, loc. ad. ved Piælp af; an - de quoi, porved, formedelft poilfet.

Moyen, ne, a. som holder Viddelbeien, som staaer midt imcllem, mellemste; --age, Widdelalderen (fra 475 til 1453); eire de - age, være midaldrende, pverten | gammel el. ung; semme de —ne vertu, Fruentimmer af et tvetydigt Rygte; les auteurs de la -ne latinité, latinste Forfattere fra Reiser Severus til det romerste Riges Forfald; écrire en -, strive med Bogstaver af Mellemstor. reisen; (Log.) – terme el. terme –, Mellemled i en Slutning; fig. Middelvei; (Astr.) le lieu –, en Planets Middelfied, det Sted, hvor den vilde være, hvis den havde en regelmæssig Bevægelse; le temps -, Middelsoltid.

Moyen-age, m. f. moyen; uden pl. Moyennant, pp. ved Diælp af;

-quoi, ved Hiælp af bvilket.

Moyenne, f. (Arith.) Mellemled, Wellemstørrelse (- proportionnelle, ogs. m moyen proportionnel). lgen; v.

Moyennement, ad. middelmaadis Moyenner, v. a. mægle, forstatte Roget ved Mellemkomft; pop. il y a moyen de —, der er Grund til at gjøre det; v. [save dem midt over.

Moyer, v. a. kløve store Stene, Moyeu, m. Hjulnav; Slags spliet Blomme; Waggeblomme (v. nu: jaune

d'œuf).

Mozarabe, s. Christen af maurist Persomst; a. henhørende til de maurifle Christnes Gudsdyrkelse (bedre: mozarabique). herretaabe.

Mozette, f. lille Bispetaabe, Dem-Muable, a. foranderlig, upadig; p. u. Muance, f. (Mus.) en Robes Foran-

dring til en anden; Toneforandring; v. Muant, m. (Sal.) Canal gjennem en Saltgrav. [(f. musser).

Muche-pot (a), loc. ad. i Snug

Mucilegineux, se, a. [kmet; (An.) glandes –ses, Sliimfjertler.

Mucosité, f. el. mucus (s. ubtales), m. (An.) Sliim; (Bot.) slimet Saft.

Mue, f. Fælding af Fjer, Haar, Ham, Taiter o. desk.; Tiden, da Fældingen foregaaer; de affaldne Hier el. Paar; den afstudte Bam; be aflagte Tatter; stort Buur, pvor en Fugl, som sælder, hensættes; mørkt Sted, hvor Hjerfræ fedes.

mue, e, p. fældet; foranbret; oiseau –, Fugl, som har fældet; voix –e, Stemme, hvis Overgangstid er forbi.

Muer, v. n. fælde Paar el. Hier: styde Hud; fælde Taffer; gaae over

(om Steinmen).

Muet, te, a. stum; tave; maalles (af Stræt el. Forbanselse); il n'est pas –, dan forftager not at tale, dan tier isse; il est—comme un poisson (comme une carpe), han giver itte en Lyd fra sig, han er stum som en Fist; on joue à la —te, man er saa fille som i en Kirke; sourd--, bøb. flum; (Gr.) h –, flumt h, som itte udtales; e., flumt e, som enten flet iffe udtales el lyder svagt; (Ch.) chien -, Hund, som ike slager an; -, s. m. -te, f. en Stum; m. pl. Storsultanens Tjenere og Bødler.

Muette, f. (Ch.) Zagthuus, hvor de sældede Hjortetaffer opbevares, el. hvor Falkene, der fælde, hensættes

(v.); Jagtpavillon, Jagtflot.

Musle, m. Rule, Snude (hos Dren, Tyren, og visse glubende Dyr, som Loven, Tigren); plais. fælt, fipgt Uns sigt; plumpt, ubehageligt Mennestc; douner sur le - à q, give En paa Snuden, pop.; (Arch.) Byguings: firat som et Dyrehoved.

Musti el. muphti, m. Musti, tyr:

tiff Hypperstepræst.

Muge, m. (H. n.) Mulle (Fist, ogs. mulet); - volant, flyvende Anurfift (exocet, adonis el. faucon de mer).

Mugir, v. n. brole (om Tyren, Dren og Koen); fig. tale boit og hæftigt, strige; suse com Bunden); bruse (om Bølgerne).

Mugissant, e, a. brolende; fig. ssen; Susen. brusende; susende.

Mugissement, m. Broten; fig. Bru-Muguet, m. (Bot.) Liliefonval (lisdes Mucilage, m. seig Saft; Plantesliim. vallées); fig. stirlig Dameven (fa.p.u.).

Mugueter, v. a. og n. gjøre Euur til Damer; sig. vælge bet gunstige Dieblik for at erholde Roget; v.

Muid (d ubtalcs ikte), m. Dreshoved, Viinfad (indeholdende 288 Kansber); Maal af forstjellig Størielse til Korn, Kul, Salt, Kalt o. besl. (v.); fa. cet homme est gros comme un –, benne Mand er tyt som en Tønde.

Muire, f. (Sal.) Sole, Saltsole.

Mulatre, tresse, s. Mulat, Mulats inde (født af en Reger og en Euros pæerinde el. omvendt); ogs. a. men da hedder det mulatre for begge Kiøn: un valet –, en Mulat-Tjener; une servante –, en tjenende Mulatinde.

Mulcte, f. Mulft (v. nu: amende). Mulcter, v. a. (Jur.) mulftere;

gjennembegle; v.

Mule, s. Frucntimmer-Stouben Bagtappe; Toffel (nu tun omPavensToffel); (H. n.) Muulaseninde; pl. Frosibyld; (Vét.) Revne paaHestens Kode; sig. Etre tetu comme une –, være meget egensindig, halsstarrig; prov. serrer la –, tjene paa Indist til Andre; å vieille – frein doré, gamle Fruentimre søge at udmærte sig ved deres Pynt.

Mulet, m.(H.n.) Muulæsel, Nuulbyr; ethvert Opr af blandet Race, Bastard; Multe (en Fist, s. muge); (Mar.) Slags portugisst Stib med 3 Master og Lastinscil; (Ch.) tullet Hjort, som nylig har sældet; sig. og sa. etre quinteux comme le – du pape, være meget stivsindet, stædig; il lui sait garder le –, han sader ham vente længe; il est chargé comme un –, han er beslæsset som et Ruulæsel, han har mesget at bære; etre rembourré comme un dat de –, have mange Klæder paa; pop.

Muletier, m. Muulaseldriver.

Mulette, f. Kallunet hos Kalve; (Fauc.) Rovsuglenes Kro; Pip, Spgdom hos Fugle; (H.n.) Slags tostallet Musling.

Mulon, m. Saltbunie paa Strands

bredden; Søbunte.

Mulot, m. Markmund; fig. og fa. endormir le –, bolbe En op med Snat for at føre ham bag Lysct.

Muloter, v. n. robe i Jorden, i Markmufenes Huller (om Bildsvinet).

Mulquinerie, f. meget siint Lærreds | Fabrit; Forsærdigelse og Forhandling af meget siint Lærred.

Mulquinier, m. En, som forfærbiger el. forhandler meget kint Lærred; inus.

Multislore, a. (Bot.) som bærer mange Blomster (om en Blomstersiilf).

Multisorme, a. (An.) sleersormet. Multinome, m. (Alg.) s. polynome.

Multiple, a. (Arith.) som indeholder et andet Tal stere Gange uden Rest; sig. sterkidet; sammensat afflere; s. m. Størrelse, som indeholder en anden stere Gange. [ceres.

Multipliable, a. som kan multiplis Multiplicande, m. (Arith.) Multis plicant, Tal, som skal multipliceres med et andet.

Multiplicateur, m. (Arith.) Multiplicator, Tal, hvormed et andet multipliceres.

Multiplication, f. Formerelse, Mangfoldiggisrelse; (Arith.) Multiplication.

Multiplicité, f. Mængbe, Mang-

foldighed.

Multiplier, v. a. mangfoldiggiøre; (Arith.) multiplicere; v. n. formeres; v. pr. formere sig; giøre stere Ling paa cen Gang; være ligesom paa stere Stever paa een Gang; il a le don de so-, han forstaaer at være allevegne, han er overordentlig driftig.

Multitude, f. Mængbe, Mangfolsbigheb; ben ftore Hob, Almuen.

Multivalve, a. bestaacnde af stere Staller; s. f. mangestallet Musling.

Munich, m. München-

Municipal, e, a. henhørende til en Commune, til en Communebesprelse; garde –, municipal Gardist, Politisols dat i Paris; s. m. Politisoldat; comsmunal Embedsmand; pl. –paux.

Municipaliser, v. a. indføre com-

munal Bestyrelsc.

Municipalité, f. Borgerraab, Communebestprelse; Communebestprelsens Sæbe; Communen.

Municipe, m. [f.efter Nap. Landais] (An.) Stad el. Commune, som nøb Deel i den romerste Borgerret.

Muniscence, f. Garmildhed.

Munir, v. a. udruste, forspne med det Rødvendige; besæste; – une place, besæste en Stad; – une ville de provisions de douche, forspne en Spmed Mundsorraad; v. pr. sorspne sig med det Rødvendige; vædne sig; il saut se – de patience, man maa vædne sig med Taalmodighed.

Amunition (bruges ifær i pl.); -s de guerre, Arigsforraad; -s de bouche, Rundforraad; pain de -, Commiss brød; kusik de –, Infanterigevær.

Munitionnaire, m. Proviantsfor: valler, der forstaffer en Armee det nøds vendige Munds og Arigs forraad, el. har. Ophigt dermed. Mund-og Krigsforraad.

Manisioaner, v. a. forspne med Muqueux, se, a. (An.) stimet, ins deholdende Sliim; membrane -se, Slimbud; s. m. Sliim, Sliimstof; s. f. la –se de l'estomac,, Mavens Glumbinde.

Mur, m. Muur, Bæg; – de face, Formuur; — d'appui, Bryfimuur; gros -, Povedmuur; — de clôture, Rings muur; – de resend, Stillemuur bet Indre of Ouset; - de parpaing, Ruur af Stene, som have Nurens Ipstelse; pl. les -s d'une ville, Murcnc el. Voldene, som omgive en By (i d. Forth bruges murs ofte ene; uns dernden betegner det selve Byen: depuis quand étes-vous dans nos -s? prorlange har. De været i vor Stad?); fy. og fa. mettre q. au pied du -, druge En i Anibe, toinge En til at lage en Beslutning; prov. cet homme tirerait de l'huile d'un -, denne Mand er jaa snild, at ban vil vide at drage Forbeel of Alt; c'est (se) donner de la tele contre un –, det er at gjøre ng forgjæves Umage; les -s ont des oreilles, man kan ikke være forfigtig not, naar man taler om Pemmeligs deder; Baggene have Pren.

Mur, e, a. moden; fig. fat, findig; (om en Pige) giftefærdig; l'age -, den modne, mandlige Alder; esprit -, moden, eftertæntsom Forstand; homme -, lat, findig Mand; vin -, Biin, som par ligget længe not for at kunne driftes; habit –, gammel, flibt, ffjør Riole; fig. entre deux vertes une -e, mellem to slette Ting var der bog een god; il saut attendre à cueillir la poire qu'elle soit –e, Alt maa pave Tid, man maa bie til Sagen bliver moden til at behandles.

Muraille, f. Muur (især en hoi-og massiv Muur; mur, en mindre Muur); Bag; Fæsiningsmuur, Bold; (Min.) Bag i en Kulgrube; pl. (i den hoiere Still) By; cette - pousse, benne!

Munition, f. Forraad, Proviant, Muur truer med at flyrte ind; enfermer q. entre quatre -s, sætte En i Fængsel; il n'y a que les quatre -s, ber er kun de fire Bægge; ingen Meubler; être comme une - devant l'ennemi, stage fast og urottelig (som en Muur) for fin Fiende; prov. les -s sont le papier des sous, Narrene overmale Bæggene; (Escr.) tirer à la -, giøre Ubfald mod En, som kun afparerer.

> Mural, e, a. i Ubir. cercle -, afironomist Ovadrant, som er tastgjort til en Bæg; plante -e, Muurplante; sel –, Muursalpeter; couronne –e, Muurkrone, som Romerne siænkede den, som forst besteg den fiendtlige Muur i en Storm; pl. m. -raux.

Mure, f. Morbær; - sauvage,

Brombær.

Murement, ad. modent, note, es tertænksomt.

Murène, f. (H. n.) Murane, Slags tilmure. Mal.

Murer, v. a. indflutte med Mure; Murex, m. (H. n.) Purpursnette. Muriate, m. (Chi.) faltfurt Salt.

Muriatique, a. (Chi.) faltjuur; acide -, Saltspre.

Mürier, m. Worbartra.

Mürir, v. n. blive moden, modnes; v. a. modne, bringe til Prodenhed.

Murleau, m. Slags blaa Drue. Murmurant, e, a. rislende.

Murmurateur, trice, s. og a. En, som murrer mod fin Foresatte; p. u.

Murmure, m. Mumlen; Anurren, Brummen, Pitring af Missornsielse; Vintens Susen; Bandets sagte Rissen.

Murmurer, v. n. mumle; murie, knurre, brumme; pmte om, smaas snatte om; suse; risle; il murmure entre les dents, han mumler i Shæ get; on en murmure, man snaffer saa smaat berom; cela se murmure à l'oreille, man taler saa sagte beroin.

Murrhin, e, a. (Ant.) i Ubit. vases -s, meget ansete antite Baser, bans nede af en Stecn, kaldet murra, pvorom Plinius taler.

Murrhine, f. (Anc.) Drit af sød

Viin, blandet med Aryderi.

Musagète, a. (Myth.) ansørende Muserne (Tilnavn for Apollo).

Musaraigne, f. (H. n.) Spidsmuus. Musard, e, a. som gaaer og gaber, fom morer fig meb injetfigenbe Ling; a. Dagbriver; fa.

Musarderle, f. Dagbribert.

Muserder, w. m. more fig mirb at fee paa boab ber foreganer, gaar omfring uben at foretage fig Roget; f.

Masc, m.(H.n.)Noftusbyr; Noftus; coaleur de -, moftesbraus Farbe.

Mascade, s. f. og s. Duffainsb (ogf. noix -), Duffat; lille Laftens fpillerfugle; rose –, Rustatrofe [pære.

Muscodelle, f. (Jard.) Pluftatellere Muscadet, m. borb Duffatellerbeue;

Muffatellerbiin ; p. w.

Muscadier, m. (BoL) Muffattra. Muscadin, m. unber Rebolutionen Ogenana paa Solbater of Borgen Dabningen; Sprabebaste, parfumeret Derre; Desmerpaftille el. Desmertugle.

Mascodine, f.parfumeret Robebance, Muscadiner, v. n. agere Sprabe-Dasfe, Mlane; p. u. arant.

Muscerdin, (H. n.) m. Clage Darb Muscari, m. (Bot) Ruflampacint.

Mascat, a. m. buftenbe fom Dugnan og Zoulou); Kuffatbling Ku Baivere.

Muscle, m. Mustel. [ilul#6. Muscié, e, a. (An. og Peint.) mu-Muscooké, f. ksielsagtig Bellatning i brovipggenbe Dots Mabe.

Musculaire, a. (An.) henhørende

til Bufferne.

Muscula, m. (Anc.) Stjærmtag letrenbe : f. (An.) Lagragre.

Musculous, se, a. fulb of Ruffler;

muftelflært, frafifulb.

Muse, f. Mufe; Doenft Manb; bet & en Digter; ben Gie lelfe, fom begeiftrer Begynbeifen af Dio fig Digtetunften, be f Mescen, m. Gaul

Klab (płośs, pop.); 36 cief, Ranten pan en Anglefam ; (Mon.)

Laneftpitte paa en Chorftol.

Muser, m. Wufeum; Steb, fror toftbare Raturgjenftanbe el. Runftarbeiber opbevares; Samling of Larbe el. Runftnere, som forsamles i et Mufeum; pl. f. Mufernes Befte (ogf. muséides).

Maseier, w. a. binbe en Munbfurb paa et Opr; fig binbe Wanben paa En, binbre bam i at tale.

Musetiere, f. Munbfurv; Rafe-

rentmen pag Bibelet.

Muser, v. n. brive Tiben ben meb intetfigende Ling (fa. w); prov. qui refuse, muse, ben, fom afflager et Tilbub, gaaer ofte berbeb Glip af en Leiligbeb, fom itte igjen tilbpber fig; (om Djorte) trabe inb i Brunftiten.

Muserolle, f. Rafebaanbet af et

Biangbibfel.

Musette, f. Battepibe, Dubelfal; Relobi ubfat for en Sæffepibe.

Museum (um ubtales om uben

Refeipb), m. Mufeum.

Musical, a, a. mufilalff; pl. -caux. Musiculement, od. efter Wuftens Seal.

Musicion, no, a Tonefenfiner, Do-

netunftnerinbe; Mufitus; Componift. Musique, f. Lonetunft; Muff; mus filaif Composition; Cetflab af Lonetunfinere, Wufitchor; faire da la -, ubføre Mufif; vollå ann naten 🛶 bet tlinger | en anben Tone; papier de , Robspapir; livro de 🛶 cahter de 🛶 Robebog: - enragée, - de chiens et de chats, clembig ARufit; (pop.) Rlammeri mellem flere Perfoner; (prov.) eten réglé comme un papier de-, barre punting og nolagtig t AlL

Musiquer, v. n. ubføre Mufil (J.-J. Roussonu); v. a. fætte (BRufit

(Grimm)) inus.

Musqué, e, p. lugiende af Wolfus; parfumeret ; /la. feb, behagelig ; maniereret, poirs -s, Eufatelpære, fig style-. fogt, maniereret, biomftreube Stil; purolen -en, fobe, fmigrenbe Drb; fantaisies-es, underlige Jud falb (p.m.); wesse -e, fibfte Wesfe, fom bivaanes ifer af Boll af ben fornemme Berben.

Munquer, v. a. gjere bellugienbe

meb Moitus.

3

۲.

r)

Musoe, f. Stjulefteb, w.; (Ch.) fneter Nabning i et Gjerbe til Giennemgang for harer, Kanmer o. bedl.

Musse-pot (a), ios. sci. i Smug. Mumer (se), v. pr. thule fig: v.

Musuiman, e, s. og a. Mujeimanb, Dufelmanbinbe; Rettroenbe; a. mufelmanft, tortift.

Musulmanisme, m. mufcistanif el.

mubametang Religion.

Musurgie, f. (Mus.) Lunft at ans bringe passende Consonantser og Disfonantsex. diabed.

Mutabilité, f. Foranderlighed, Uflas Mutande, f. Slags Munte: Been-

flæder; v.

Mutation, f. Ens Ansættelse i Stebet for en Anden, Forandring; pl. forandring i Temperatur; Statsom, ralininger.

Mutilation, f. Lemlæstelse; fig. et Kunftarbeides el. et literairt Arbeides

Korvanstning.

Mutiler, v. a. lemlæste; castrere; isnderbryde, mishandle (om Plindesmarter, Malerier o. desl.); fig. borts flare Roget af et literairt Arbeide, forvanste; v. pr. castrere sig.

Mulin, e, a. gjenstridig, haardnab tet, troofig (iser om Born); oprorst findet; livlig, opvakt; s. en Palsnarrig, en Trættekjær, en Oprører.

Mutiné, e, p. oprort; fig. hæftig; troupes—es, oprorste Tropper; fig. og poé. les vents -s, de hæftige Vinde; les 1101s-s, de oprørte Bølger.

Mutiner (se), v. pr. blive hals: parrig el. gjenstridig (om Børn);

duve oprorff.

Mutinerie, f. Opfætlighed, Palsflarrighed, Gjenstridighed (om Børn); Aptteri, Oprør.

Mutir, v. n. (Fauc.) kaste Skarnet na kg (v.); bræge el. brumme som en Gjed; ftrige som en Sium.

Mulisme, m. Stumped (mulité, p.u.) Mutité, f. Mangel paa Evne til at frembringe articulerede Lyd; Stumped (f. mutisme).

Mutualité, f. Gjenfidighed; gjenfidig

Forpligtelse mod hinanden.

Mutuel, - le, a. gjenfibig; enseignement -, gjensidig, indbyrdes Underviisning.

Mutueliement, ad. gjenfibigen.

mutule, f. (Arch.) fremstaacnde Strat paa den dorifie Gefins (moallon paa de andre Evileordener).

Myographie, f. (An.) Afbildning el. Bestrivelse af Mustlerne. flerne. Myologie, f. (An.) Lære om Must: Myomencie, s. Spaadom af Rots hedsfuldt. ter el. Puus.

Myope, a. og s. kortspnet; s. m. (H. n.) Slags tovinget Infect. [nethed. Myopie, f. fortspnet Tilfand; Kortsp. Myopisme, m. Rortfyneided.

Myosie, f. (Méd.) Pupillens ved-

varende Sammentrækning.

Myosotis (s udtales), m. (But.) Forglemmiget (oreille de souris, le ne m'oubliez pas). [Sønderlemning.

Myotomie, f. (An.) Muftlernes Myriade, f. (Anc.) Rpriade, Tal af ti Tujinde; sig. uendelig stor Mængde, Utallighed.

Myriagramme, m. ti tufinde Grams

Bægt (omtr. 20 % 14 Lod).

Myrialitre, m. ti tufinde Litre (10 [(omtr. 2 franske Mill). Myriametre, m. ti tufinde Metre Myrmeleon, m. (H. n.) Wyrelove.

Myrmidon, m. f. mirmidon.

Myrobolan, m. (Bol.) indist Plante benhorende til Combreterne. I bolanitæ.

Myrobolanier, m. (Bot.) indiff Myrcs Myrrbe, f. Aprrha, Slags vellug. tende Gummi fra del lystelige Arabien.

Myrrbis (s. udtalcs), m. (Bol.)

Slags vellugtende Kørvel.

Myrte, m. (Bot.) Ryrtetræ.

Myrtisorme, a. (An.) mprieblades i teblad. formig.

Myrtille, f. (Bot.) Blaabær; Myr. Mystagogie, f. (Ant.) Judvielse 1 Mysterier el. Religionsbemmeligheder.

Mystagogue, m. (Ant.) græft Præft, som indviede i Religionens Pemmeligs beder. mindre Mysterier.

Myste, m. (Ant.) en Indviet i be Mystère, m. Pemmelighed; Religions Hemmelighed; Applicatum i den dristelige Troeslærdom; fig. Raturens uubforstelige Birken; et eget Greb el. Fif i de fisonne Runfter; Demmelighedsfuldhed; Banskelighed, Bigtighed (i slet Forst.); gammelt fransk bibelst Sjuespil (ogs. faldt mystere de la passion; Stuespillerne taldtes: confrères de la passion); faire (un) de qc., gipre Demmeligheb af Roget; y a-t-il tant de - à cela? er der saamegen Vanstelighed derif il est tout cousu de petits -s, il est tout - de la tête aux pieds, han har altid Hovedet fuldt af Hemmeligheder.

Mystérieusement, ad. hemmeligs

Mystérieux, se, a. indeholbende et Mpsterium, en stiult Betydning; forblommet; hemmelighedsfuld.

Mysticisme, m. hemmelighedefuld

Troeslærbom; Hang til religiøsi Gru- (Arch.) halvoval Fordybning i en bleri, til Fordybelse i gudelig Andagt, Myfticisme.

Mysticité, f. Grubleri i Troesgjenfande, Fordybelse i Troeslærdommene;

overspændt mysteriøs Andagt.

Mystificateur, m. En, som forstaaer at fixere, at fore bag Epset el. have Andre til Bedste; en Fixerer. [Drilleri.

Mystification, f. Fixeren, Narren, Mystifier, v a. firere, narre; more fig paa Ens Bekofining, giøre En latterlig; v. pr. føre hinanden bag Lyset; fige hinanden Fornarmelser.

Mystique, a. mpstist, allegorist, bil-ledlig (om Troesgienstande); forfalden til religiøft Grubleri; (Jur.) testament -, forseglet Testament; s. m. Mpftiker, religiss Grubler.

Mystiquement, ad. i mystist, alles [flydende Barer. goriff Forstand.

Mystre, m. (Ant.) graft Maal for Mythe, m. Mythe, Oldtidssagn, L Mythologi. Gubesagn.

Mythologie, f. Gubelære, Fabellære, Mythologique, a. henhørende til

Gutelæren, mythologift.

Mythologiser, v. a. forflare el. foredrage Mythologien; tage i mythologist Forstand.

Mythologiste el. mythologue, m. Forfatter, som striver om Rytholos

gien; Lærer i Mythologien.

Mytule, f. (H. n.) tostallet Musling. Myure el. myurus (ubt. s), (Méd.) bruges kun i Udtr. pouls -, Puls, hvis Slag blive svagere og sbagere.

N.

Nabab, m. Rabob, indist Fyrste el. Statholder; Rigmand, hjemkommen fra Indien (plais.).

Nababie, f. Nabobs Værbigheb;

District underlagt en Nabob.

Nable, m. Slags Strengeinstru-

ment hos de gamle Hebræere.

Nabot, e, s. lille Person, Pusling; fa. plais. lrød, lyserød.

Nacarat, m. boirob Farve; a. boi= el. Scil (især poé.); fig. la - de St. - un vaisseau, burere et Stib. Pierre, den romerst-cutholste Kirte; Nageur, se, s. Svømmer, Svøm-

Profil, Bygningssirat.

Nacre, f. Perlemoer; - de perle, (H. n.) Perlemusling; (i alm. Tale)

Perlemoer.

Nacré, e, a. sinnenbe som Perlemoer; s. m. (H. n.) Slags Soms merfugl.

Nadir, m. (Astr.) Fobpunkt, Rabir. Nasse, f. (Bot.) fun i Ubtr. eau

de -, Pommerantsvand.

Nage, f. Svømmen, Svømning; fig. og fa. etre en –, tout en –, være brivvaad af Sved, ganste svedig; à la –, loc. ad. svømmende, ved at spømme; passer la rivière à la -, somme over Floden; se sauver à la -, redde fig ved at svømme; se jeter à la -, springe i Bandet for at somme; pop. à - pataud, loc. ad. arbeidende mod Bandet, for at redde sig (om en Dund, som kastes ud i Vandet, el. om et Menneste, som er i Fare for at druine; plais.); fig. og pop. il est à - pataud, han har Alt i Overflod.

Nageant, e, a. (Bot.) ubstratt paa Bandet, svømmende (om Blomfter og Blade); (Méc.) carde -e, Karte

med bløde Tænder.

Nagée, f. det Rum, en Svømmer tilbagelægger i hvert Tag.

Nagement, m. Fistenes Svømmen. Nageoir, m. Svømmested; p. u.

Nageoire, f. Fistesinne; Svømme. belte, Svømmeblære; Træbræt, som Bandbærere lægge oven paa Bandet

i en fuld Spand. Nager, v. n. svømme; flyde; roe; - entre deux eaux, svømme under Bandet; fig. bære Rappen paa begge Sfuldre; fig. - en grande eau, leve i Overflod, have Alt fuldt op; — dans l'opulence, være i Besiddelse af store Rigdomme; (Mar.) – debout, roe flaacnde; - à bord, toe ombotd; nage qui est paré, ro, bvo som er særdig; nage à saire abattre, ro for at bolde af; - sec, roe uben at stænke; - à sec, stage sig frem; - plat, kive Aarene; - de force, træffe paa Aarene; (Man.) saire - à sec, sabe en Heft trave paa 3 Been; v. a. roe; burere; (Mar.) - 12 Nacelle, f. lille Baad uben Mast | chaloupe à bord, roe Spaloupen ombord:

merste; En, som roer; pl.m. (H n.) Svoms mefugle. [(for iffe længe) siden (poé.).

Naguere el. nagueres, ad. for kortTid Naïade, f. Rymphe for Floder el. Kilder; (Bot.) Slags Bandplante.

Naif, ve, a. naiv; naturlig, ligesfrem, utunstlet; aabenhiertig; enfolztig; s.m. det Raive i Kunst og Literatur.

Nain, e, s. Oværg, Oværginde; a. dværgagtig; arbres -s, Oværgiræer,

Arobbeltræer; œuf -, Bindæg.

Naissance, f. Føbsel; Herkomst; abes lig Føbsel; fig. Oprindelse, Begyns belse; Udspring; forh. Naturanlæg (nu: naturel); être de grande –, være af hvi Byrd; il a de la –, han er af adelig Slægt; donner – à, give Ansledning t.l, bringe for Lyset; prendre -, udspringe; la – du printemps, Forsaarets Begyndelse, Foraarets Komme.

Naissant, e, a. som sødes; frembrystende, fremspirende; sig. begyndende; opvaagnende, opstaaende; jour -, fremsbrydende Dag; ardre -, fremspirende Træ; passion -e, opvaagnende Lidenssab; ville -e, opstaaende By, som er i Opsomst; cheveux -s, lange frit nedhænsgende el. trøllede Haar; perruque -e, harps med nedhængende Haar; tête -e, afraget Hoved, paa hvilset Haastene begynde igjen at styde frem.

Nattre, v. n. fødes, komme til Bersben; fomme op, vore frem; fig. udsspringe; fremkomme; hidrøre fra; bestynde, opftaae, frembryde, fremspire; de jour commence à –, det begynder at blive Dag; saire –, fremkalde, forsanledige; cela m'en a sait – l'idée, det har bragt mig paa den Tanke; sail est comme l'ensant qui est à –, el qui vient de –, han er saa ustylbig, som det Barn, der nylig er sødt; son pareil est à –, hans Mage er endnu itse sødt, gives itse; il est à – que, det er endnu itse hændt (v.).

Naïvement, ad. naivt, naturligt, utunstlet; aabenhiertigt; enfoldigt.

Naïveté, f. Naturlighed; Ligefrems bed; indtagende Simpelhed i Udtrpk; utibageholden Fremstilling af Sandsbed; Enfoldighed; Aabenhjertighed; Itting, som undslipper En af Enfoldighed el. Uvidenhed (kun i d. Betydn. bruges det i pl.); dire des —s, fremsføre enfoldige Ittringer, aabenhjertige, ubetænksomme Tilstagelser.

Nanan, m. Suttergodt, Slitteri; fa. Nanquin, m. Ranting, guult chines fift Bomulbstoi.

Nauteis, e, s. og a. Indvaancr i Rantes; s. m. gammel Solvmynt.

Nantir, v. a. sætte Pant hos En til Sisterhed for et Laan; v. pr. sistre-sig ved Pant, tage Pant; fa. forspne sig med; lægge Penge til Side af et Embedes Indtægter; il s'est –i de dons esset, han har taget gode Meubler t Pant; se – d'un manteau pour la pluie, tage en Kappe med for Tilsælde af Regn.

Nantissement, m. Pant; prêter sur

-, laane paa haandfaaet Pant.

Napacé, e, el. napiforme, a. (Bot.)

roeformig.

Napée, f. (Myth.) Stovnymfe, Bjergnymfe; (Bot.) Slags Katost. [olie.

Naphte, m. (Minér.) Naphta; Bjergs Naples, m. Reapel; mal de –, ve-

neriff Spgdom.

Napoléon, m. Napoleonsd'or, frankt Guldmpnt med Napoleons Brystbillede paa 20 el. 40 Franks; brugt ene, er bet et Stykke paa 20 Franks.

Napolitain, e, s. og a. Reapolitaner,

Ncapolitanerinde; f. Slags Toi.

Nappe, f. Borddug; (Ch.) Hiorics hud, paa hvilken Hundenc faae beres Bildtret; Fuglenet til at fange Bagtler, Kærker, Portulaner o. desl.; – d'autel, Alterdug, Alterflæde; - d'eau, Slags bredt Bandfald; en rolig Band: flade; mettre la –, brede Dugen, dæffe Bordet; fa. modtage Fremmede til Middag el. Aften; dier la -, lever la -, daffe af Borbet; fig. og fa. la – est toujours mise chez lui, der er altid dæffet op hos ham, man fager altid Roget at leve of hos ham, naar man saa end kommer; il a trouvé la – mise, han har gjort et godt Gifters maal, han er gaaet ind til (han har faaet) et vel forspnet Huus.

Napperon, m. Serviette, lille Dug, som bredes over en større og tages

bort ved Desserten.

Narcisse, m. Pintselillie; en Herre, som er indtagen i sin egen Person, indtagen af sit eget Ansigt.

Ittring, som undslipper En af Enfols digbet el. Uvidenhed (kun i d. Betydn. digbet el. Uvidenhed (kun i d. Betydn. des – s., frems vende; fig. kiedelig; s. m. Sovedrik, søre enfoldige Attringer, aabenhiertige, sørndyssende Middel.

Narcotisme, m. (Méd.) Sovespge.

Nard, m. (Bot.) Slags flærtt fugtenbe Lavendel; Senegras; Lavendelolie.

Nargue, f. Ringeagt, Foragt; bruges fun i Udtr.: dire - d'une ch., labe haant om en Ting; faire – à, overgaae; nos vins sont - aux vôtres, pore Bine fige Sparto til Deres;... interj. bort meb; - du chagrin, bort met Gorgen! fa.

Narguer, v. a. trobse med Koragt; v. pr. holde sig op over, have til Bedste; fa.

Narine, f. Ræseboer.

Narquois, e, a. liftig, fiffig; s. Stixlm; Spottefugl; fa. pop. parler -, tale et Sprog, som kun sorskaaes af dem, der staae i Forstaaelse sams men, et Glags Rothvælft. [tællerfte.

Narrateur, trice, s. Fortæller, Fors Narratif, ive, a. fortællende; frems stillende udførligt (i d. Betydn. med de); mémoire - de ce qui s'est passé, Bereining, som udførlig meddeler hvad der er foregaaet. [retning, Fremstilling.

Narration, f. Fortælling, udførlig Bes Narrative, f. Fortællefunft; p. u.

Narré, m. kort Fortælling af et enkelt Kactum; faire des -s, anfore slette [toriff Stül]. Grunde.

Narrer, v. a. og n. fortælle (i thes Narval, m. (H. n.) Narhval, Ss. cenhistning (licorne de mer).

Nasai, m. (Bias.) Overdeel af en

Dielm, Pittelhue.

Nasal, e, a. (Gr.) fom ubtales giens nem Næsen (pl. m. -sals); (An.) hens hørende til Ræsen (pl. m. -saux).

Nasale, f. Confonant, fom udtales

gjennem Ræsen.

Nasalement, ad. (Gr.) med Næselyd. Nasaler, v. a. udtale med Næselpd; v. pr. udtales gjennem Nafen.

Nasalité, f. (Gr.) Ræfelyd.

Nasard, m. Register i et Orgelvært,

fom efterligner Ræsetoner.

Nasarde, f. Rasestyver; fig. og fa. un' homme à -s, et Menneste, som fortsener at spottes; donner une -(des -s) à q., spotte el. nebrive En paa en pompgende Maabe.

Nasarder, v. a. give Næsestyver; fig. og fa. have En til Bedste, haane

En; p. u.

Naseau, m. Ræseboer bos Dyr (især i en beel Rations Ravn. om Besten); sendeur de -x, Praler,

Nasicole, m. (H. n.) Orm, form

banner fig i Ræsen.

Nasicorne, m. (H. n.) Slags Sø: ftildpadde; Ræshorn-Torbift; Ræsborn . Glægten. [Snøvler, -ffe.

Nasillard, e, s. og a. Insviende; Nasillardise, f. snovjende Udtale af

et Ord.

Nasillement, m. Snøblen.

Nasiller, v. n. snovle; (om Bilds spinet) roce med Trynen.

Nasilieur, se, s. Snevler, -ste; f. f. nasillard. inem Ræsen. Nasillonnement, m. slet Udtale gjen-Nasillonner, v. n. snovie libt.

Nasique, f. (H. n.) langnæset Abe; Slags Slange. nois).

Nasitort, m. (Bot.) Havefarse (alé-Nasonner v. n. tale gjennem Ræsen og stamme.

Nasse, f. Historuse; sig. être dans la –, være indvillet i en slet Sag.

Natal, e, a. benbørende til Ashfes len el. til Føbelandet; angaaende Fødes stedet; jour –, Fødselsdag; pays –, Føbeland; ville – e, Føbeby; pl.m. – tals.

Natante, a. f. (Bot.) seuite -, sums

mende Blade

Natation, f. Svømniekunsk; Svømmen; école de -, Svømmestole.

Natatoire, a. (H. n.) vessie -, Srømmeblære hos Fissene; m. Svøms mested; p. u.

Nataux, m. pl. de 4 ftore Feste: Juul, Paaste, Pintse og Alleheigensfest.

Natif, ive, a. indistt, barnefsot; sg. naturlig, medfødt; (Miner.) gedigent; s Indsødt.

Nation, f. Ration, Fossefærd, Fost; be til en Ration henhørende Indivis ber, som ophoide sig paa et fremmed Sted; en Classe Individer, som hylde samme Grundsætninger; ford. en Afbeling af Faculteiet for de fissnne Runs ster ved Universitetet i Paris; un Français de —, en indfødt Fraust; pl. (Ecr.) Petningerne og de Vantro.

National, e, a national hendsrende til en Nation; eiendommelig for en Ras tion; pl.m.-naux; s.m.pl. de Indsødte.

Nationalement, ad nationalt, paa den et Kolk eiendommelige Maade:

Nationaliser, v. a. optage blankt et Stryber (inus). [sverfte Raab. Folt, give Indfsosret; v. pr nedfætte fig Nasi, m. Præfident i Iødernes blandt et Fost; antage sammes Stiffe.

Nationalité, f. Nationalitet, Rationals harafteer, bet for et FolkLiendommelige. *Nationicide, m. Follemorder, Tilintetgjører af et Folis Eiendommelige bed; a. sdelæggende for Nationalis teten, foliemordersi.

Nativité, f. Fødsel (om Frelseren, Ifr. Maria og nogle Pelgene); (brugt ene) Jesu Chrifti Fobsel, Julefesten; Billebe forestillende Jesu Fødsel; (Astrol.) Stjernernes Stilling i Fodselstimen; Forudügelse af Ens Stickne efter Spernerne i Fødselsøiebliffet.

Natron et. natrum (um udt. om uden Raselyd), m.(Chi.) kulsuurt Soda el. mis ntralitzudfalt(nu: carbonate de soude).

Natte, f. Maatte, Straamaatte; Paars petning; (Pass.) flad, tresnoret Fletning. Natie, e, p. flettet; belagt med Maatter; (Pe.) morue -e, Stoffist, som er bestadiget ved Opstabling paa Maatter.

Natter, v. a. belægge el. beflæde med Maatter; flette; (Man.) - un cheval, flette Manken paa en Heft.

Nattier, ère, s. Forfærdiger el. For-

handler af Maatter.

Naturalibus (in), ad. lat. i- Nøgenbeds Tilstand; puris in -, ganste negen; fa. seberct, Raturalisering.

Naturalisation, f. Meddelesse af Inds Naturaliser, v. a. meddele Indsøds rct; sig. indføre fremmede Kunster og Gille; optage i Landets Sprog (om fremmede Ord); overføre fra fremmed Elima (om Dpr); omplante ikandeis Jordbund (om Planter); v.pr. vænne pig til et Lands Gæder og Stiffe.

Naturalisme, m. Naturligher, For: clarlighed of naturlige Aarsager; Na= turiro, Fornufttro, naturlig Religion;

ct Lands Raturhistorie.

Naturaliste, m. Raturforster, Ras turkyndig; Raturalist, Religionslærer, 10m forklarer Alt af naturlige Grunde, Kornufttheolog.

Naturalité, f. Egenstab som Indisot, Womft til Indisberet; droit de -, Indsøderet; lettres de -, Indsøderets

Bevilling

hamaine, ben mennestelige Natur; mpt; cette merc n'a point de -, denne

Mennesseslægten; l'état de (pure) -, Raturtissanden; fa. être dans l'état de pure –, være ganste nøgen; il est de – billeuse, il est bilieux de – el. de sa —, han er af galdeagtig Cons stitution el. Temperament; il est gal de sa –, han har et muntert Tempes rament; la - est fragile, den fandses lige Natur er Probelig; cette action est contraire à la –, contre –, denne Handling firider mod el. oprører de mennestelige Følelser; payer le tribut à la -, doe; payer en -, betale med Raturproductor; sorcer -, ville udrette mere end man formaaer; prov. l'habitude est une autre (seconde) -, Banen er en anden Ratur; vourriture passe –, Opbragelsen har fiørre Magt over os end Naturen; (Peint.) peindre d'après —, male efter Ratus ren; figures plus grandes que -, Figurer fiørre end de virkelige Gjenstande; de demi- -, af halvnaturlig Størrelse.

Naturel, le, a. naturlig; medføbt; stemmende med Naturens Love; eiendommelig; uforstilt, ukunstlet; let, utvungen; uforfalstet; nous avons un désir – d'être heureux, vi have et meds født Puste om at blive lyttelige; it a de l'esprit –, pan besidder en naturs lig fund Forstand; il a un air – qui platt, han har et frit, utvunget Bæsen, som behager; des causes - les, natur lige Aarsager stemmende med Raturens Love); cela n'est pas -, det gager itte naturligt til; der stitter Roget uns ber; il lui est - de marcher vite, bet borer til hand Natur at gaae hurtigt; un ensant –, et uægte Barn; un ensant légitime et -, et ægte Barn og som iste er adopteret; un Espagnol -, en indfødt Spanier; du vin -, ublans det Biin; l'histoire—le, Naturhistorie; les parties -les, Kiønsbelene.

Naturel, m. Indfødt; naturlig, eiendommelig Bestassenhed; naturligt Sinbelag el. Tilbsielighed; naturlig, deeltagende Folelse; vaturlig Lethed, nas turlig Frihed, Utvungenhed; enhver evilling Nature, f. Ratur; Bæsen, Egenstab, Model; les—s du pays, Landets Int-Eiendommelighed; Legemsbestaffenhed, fsbte; c'est le - du seu de tendre en Constitution; Temperament; Sinds haut, det er det Eiendommelige ved stemning; sandselig Ratur; Raturga- Ilden at stræbe op ad; il est d'un de; Naturtilstand; Slags, Art; la – colère, han er af et vredagtigt Ge-

Moder har ingen Folelle for Ane Born; son style n'a point de -, hans Stil fattes naturlig Letheb, Utvungenheb; dessiner d'après le -, teque efter ben levende Model; au -, loc. ad. efter Maturen: cela est peint au -, det er malet med træffende Ligheb; (Cuis.) uben Aryderi: du bœuf au -, Orefist tillavet uben Tilsætning.

Naturellement, ad. naturligen, i Folge Naturens Orben; ved Naturens egen Hiælp; paa en let og fimpel Maade; uden Forftillelse; med utvuns gen Frihed; uden Kunst; cela s'explique tout -, det forflares ganste naturligt, paa en let og ligefrem Plaas de; cela ne se sait pas -, bet gager iffe naturlight til; il écrit —, han striver med naturlig Lethed, uden nogets sombelft tøgt; parlez-moi -, tael aas benhiertigt med mig; - parlant, i egente lig naturligforstand. [Stankelbeentæge.

Naucore, f. (H. n., Dam & Tæge, Nausrage, m. Stibbrud; fig. Tab; Undergang; faire - au port, see sine Pla: ner mislyffes i det Dieblif, de vare nær spar lidt Stibbrub. ved at fuldbyrdes.

Naufragé, e, a. stibbruden; s. En, som Naulage, m. (Mar.) Fragt, Færges Ion (bruges især i Pavnene ved Mids delhavet; ogs. nolis).

Naumachie, f. (Anc.) Lyftfægtning til Goes (dos de gamle Romere); Stedet, hvor den holdtes.

Nauséabond, e, a. (Méd.) fom volder Ovalme; æfel; fig. væmmes ug, modbydelig.

Nausée, f. Ovalme; Bæmmelse; fig. Kede, Modbydelighed; j'en ai eu des -s, det har foraarsaget mig Bammelie, iremialdi Wodbybelighed hos mig.

Nautier, m. (Pe.) Stage Aniv, som druges at Rablioufangerne.

Nautile, m. (H. n.) Stibsnautil, en eenstallet Snette; - papyracé cl. argonaute, Papirineffe.

Nautilier, m. (H. n.) Opret i Stibs. nautilerne, Papirssnefferne o. desl.

Nautique, a. henhørende til Stibs: farten; carte -, Søkaart; compas -, Sstompas.

Nautonier, ère, s. Baabfører, Stibs-

Navet, m. (Bot.)botfeldfiRoe. [flytter. Navetier, m. Forfærbiger af Bævers Navette, f. Asgelsetar i Form af en lille Baad; (Tiss.) Bæverstytte; (Bot.) Rapfæd (colza); (H. n.) Elags eenstallet Snette; (Mar) indist Fartsi; fig. og fa. saire la –, gage frem og tilbage; gaae og komme; flakte om; saire saire la – à q., give En meget at løbe om; la langue lui va comme la – d'un tisserand, hans Tunge løber som en (Bæverstytte) Kaffegværn.

Naviculaire, a. (Bot.) som par Form af en lille Baad; m. (An.) Ravn paa et Been i Briften.

Navigable, a. seilbar.

Navigateur, m. Søfarende, som bar gjort lange Reiser; erfaren Styrmand; a. som ernærer fig af Søen; peuple -, et Kolf, som lever af Søfart.

Navigation, f. Sellads; Sefart; Sømandskunsk; canal de –, seilbar Ca= nal (canal d'irrigation, Vandlednings: canal); – cotière, Rystfart; – à vapeur, Dampfart; - par estime, Fartefter Giss ning ; – banturière, Scilads i rum Ss.

Naviguer, v. n. seile; fare til Gøcø; styre; – en pleine mer, seile i rum Ss; — sur le plat, seile efter det platte Rort; — sur la carte réduite, seile efter det vorende Kort; - à terre, fomme forud for sit Bestik; — juste, komme godt ud med sit Bestik. Ining.

Naville, f. Vandgrav til Vandleds Navire, m. Clib; - marchand, - de commerce, Pandelsskib, Cossardiskib; - de charge, Lastitib; - en charge, Stib, som ligger under Labning; - de conserve, Convolptib; - a fret, Fragisfib.

Navrant, e, a. hiertegribende, hiertes

ssiærente.

Navrer, v. a. faare dybt (v.); fig. bedrøve, smerte, volde stor Kummer; j'en suis -é, j'en ai le cœur -é, cela me navre le cœur, bet smerter mig dybt, det stjærer mig i Hjertet; (Jard.) giøre et Indsnit i en Stang, el. Blinftot for at rette samme (p.u.). [Stiferbrud.

Naye, f. (Minér.) lodtet Aare i et Nazaréen, ne, s. Nazarcer (ctiftes [fører (pos.). lig Sect i bet Iste Aarhundrede).

Ne, ad. ben Drei af Regtelfen, Naval, e, a. hørende til Søvæsenet; som sættes foran Berbet: ne...pas, angagende Krigsstibe; combat –, Sø- iste; ne...point, slet iste, aldeles iste; træsning; bataille-e, Søslag; architec- je ne joue pas, jeg spiller iste (nu); ture-e, Stibsbygningstunst; pl.m.-vals. je ne joue point, jeg spiller albrig;

il n'a pas d'esprit, pan par tite ftor forfand; il n'a point d'esprit, han er aldeles blottet for Forstand; n'avez-vous pas été au spectacle? har De iste været paa Comedie (der for: modes, at De har været der)? n'avezvous point été au spectacle? har De maastee iste (ingenfinde) været paa Comedie?... neudelades, naar Berbetunberforfigaes: point d'argent, point d'amis, uden Penge ingen Venner;... pas og point udelades: a) foran et andet nege tende Ubtr.; il n'a ni talents ni bonne volonté, han besidder pverken Talenter el god Billi; il ne sait que rire, ban give iffe ander end at lee; b) efter Berberne cesser, oser, pouvoir, savoir: on ne peut contenter les envieux man tan itte tilfredsstille de Misun: delige; c) i en negtende relativ Sætn., der bestemmer en soregaaende negtende Sain.; je ne connais personne qui ne vous loue, jeg kjender Ingen, som jo roser Dem; d) efter prendre garde, bogte fig for: prenez garde qu'on ne vous trompe, tag Dem i Agt for, at maniffebedrager Dem; c) efter si, bersom, naar der gaaer en Regtelse foran, og efter que i Betybn. af pourquoi i Begyndelsen af en Schn.: le beau ne pialt qu'un jour, si le beau n'est utile, bet Stjønne behager tun een Dag, hvis det Stisnne iste er nyttigt; que ne sommes-nous plus raisonnables? prorfor ere vi iffe fornuftigere?...ne bruges i Franst, uden at der er nogen tilsvarende Regtelse i Danfl: a) efter, et comparativifi Udtr: il parle mieux qu'il n'écrit, han taler dedre end han striver; er den første Saming negtende, falder ne bort i ben underordnebe Sætning, med mindre at samme indeholder et negtende Vegreb: il ne parle pas autrement qu'il pense, han taler inte anderledes end van tænter; la conduite des Russes envers les Polonais ne sera pas plus Juste dans cinquante ans qu'elle ne l'est aujourd'hui, Russernes Opførsel mod Polatterne vil ifte være mere retibag; b) efter craindre, appréhender, negtende, sættes ikke ne i den ashæns miers-nés, de Førstesødte).

gige Ectuing: je ne crains pas qu'il vienne, seg frygter itte for, at han stal komme; er Povedsætningen spørgende, maa man underfoge, om Sporgemaalet indeholder en negtende Wening el. iste, thi beraf ashænger i det Tilsælde Brugen af ne; har det sidste Verbum en Regtelse i Danft, sættes begge Regs telser i Frankt; c) efter douter, désespérer, disconvenir, nier, brugte negs tende: je ne doute pas qu'il ne le fasse, jeg tvivler iffe paa, at han jogjør det; d) efter empêcher, forhindre, tenir, brugt upersonligt i Berydn. af at frembyde en Pindring, og efter s'en salloir, forbunden med en Regtelfe el. med peu: peu s'en saut qu'il ne soit aussi grand que vous, ber fattes tun libt i, at han er ligesaa boi som De; empechez qu'il ne le sasse, forebyg, at han gier det; c'est à vous qu'il tient qu'il ne parte, bet er Dem, som er Styld i, at han iffe reiser; e) ester de conjunctivisse Udtr.: à moins que, de peur que, de crainte que: à moins qu'il ne fasse mauvais temps, med mindre, at det bliver slet Beir; t) efter il y a, det er fiden, og depuis que, siden at, foran et Berbum i le passé indéfini, le plusque-parfait cl. le Lutur antérieur: il **y a trois mois que** nous ne l'avons vu, bet er et Fjerdingaar fiden at vi have seet ham.

Né, e, p. født; født til, oplagt til; bes stemt til; il est né pour la guerre, han er født for (har Anlæg til) Arigsstanden; bien –, af god Familie; at godt Gempt, vel opbraget; mal—, af plet Gempt, ondartet; héritier né du trone, født Thronarving; ennemi né des talents, født Fiende at Talenter; il est né coissé, det er en Lystens Rjæles dægge; il est né prié, pan et altid veltommen; pop. né natif de Paris (i Stebet for; il est né à P., el. natis de P., el. blot il est de P.), han er født i Paris; mort—né, dødfødt; c'est un ouvrage mort-né, det et et Arbeide, som ingen Lyffe har gjort (tun né forandres i f. og i pl.); nousærdig om 50 Aar, end den er det veau-né, npfødt; premier-né, førstefødt (disse to sidste Udtr. bruges ogs. avoir peur, trembler: j'ai peur qu'il som s., men fun i det sidste forandres ne soit malade, jeg er bange for, at begge Ord i f. og pl.: une fille nouban er spa; men er Hovedsætningen veau-née, en nysødt Pige; les preNéarmoins, ad. istebesmindre; als

ligevel; dog.

Neant, m. Intet; fig. Forgænges ligheb; Intetfigenbeb; reduire au -, tilintetgiøre; saire rentrer q. dans son -, lade En file fin Ubetybeligheb, fit Intet: le - des grandeurs humaines, de mennestelige Storheders Forgængelighed; c'est un homme de -, bet-er et intetsigende Menneste, et ringe Menneste; pour -, for Intet (v. nu: pour rien); (Pal.) mettresar une requête, forfaste en Begiæ ring (v.); mettre une appeliation au -, forkaste en Appel; ... interj. nei; il voulait bien l'avoir, mais néant, han vilde gierne have det, men der bliver Intek af (fa.).

Nébuleux, se, a. taaget; fig. mort; ubeldsvanger; tungfindig, bekymret; l'horizon est –, Horizonten er inds hollet i Taage; fig. Udsigterne ere morte, bet feer uroligt ub; il a un air -, han seer bekymret, sorrigfuld ut; étoiles -es, matte, dunfle Stjers ner; Samling af utybelige Stjerner; s m. (H. n.) Fisteart; -se s. f. (Astr.) Etternetaage, Samling af dunkle Stjers ner; (H. n.) Slags hvidgraa Slange.

Nobulosité, f. let, tynd Taage. Nécessaire, a. nødvendig, uundvær:

lig; s.m. bet Nødvendige; bei Nødtørf: tige; benBigtige; Reiseftriin, Dameæfte; se rendre –, giøre sig uundværlig; il sait le -, han agerer den Bigtige; il a le -, han har det Røbtørftige.

Nécessairement, ad. nødvendigviis;

ufcilbarligen.

Nécessitante, a. f. bruges fun t Udtr. de nécessité –, af uundgaaeug Asovendighed; grace—, tvingende Naas re: pauvreté -, nødlibende Fattigdom,

som tvinger til Arbeide.

Nécessité, f. Rødvendighed; Uundgaas lighed; Assi; pl. Fornsbenheder; Livets Rorvendigheder; Pengetrang; Privet; une - argente, en trængende, uopfættelig Hødvendighed; etre réduit à la dernière -, være bragt til den pderfte Rød; une ch. de première -, en Ting, fom bører til Livets forfte Kornsbenheber; fa. faire de-verta, finde sig i Rorventighet; prov. - n'a point de loi, Røb ffender absolue, loc. ad. nødvendigt; uund= med dem, som ere imod en Sag.

gaaeligt, absolut nedvendigt; par -, af Nød, af Trang. tornødent.

Nécessiter, v. a. tvinge, nove; gjøre Nécessiteux, se, a. trængende, fattig, nødlivente; s. en Rødlivende.

Nécrographe, m. Undersøger og Bestriver of bode Legemer. [Legemer.

Nécrographie, f. Bestrivelse af deve Nécrologe, m. Fortegnelse el Liste over Afdsde; berømte Afdsbes Levnetsløb; Recrologi.

Nécrologie, f. fortsattet historist Beretning om en Afdød; Recrologi.

Nécrologique, a. penporende til en Ininger om Afosde. Recrologi.

Nécrologue, s. Forfatter af Berct-Nécromance el nécromancie, f. Osdes Fremmanen (det første at disse Ord er aldfi, det fidfte nu meest brugeligt).

Nécromancien, ne, s. Maner, Aans

debesværger, Troldmand.

Nécromant el négromant, m. Mas ner, Sortkunfiner; v. Lgraver.

Nécrophore, m. (H. n.) Radsele Nécrose, f. (Méd.) Beenbrand.

Nectaire, m. (Bot.) Blomsternes Ponningbæger.

Nectar, m. (Myth.) Gubernes Drif:

fig. udmærket Biin, liflig Drik.

Nef(fudtales), f. Stb (poe.); den midterste Deel af en Kirke, Skibet t Kirken; moulin à -, Bandmølle, dygget paa en Baab.

Néfaste, a. (Ant.) forbudt, ulyffelig; jours -s, Dage bos Romerne, paa spilfe bet var forbudt at drive offents lige Spsier; Festdage, ledsagede af

Offringer; Gørgebage.

Nelle, f. (Bot.) Mispel; prov. avec le temps et la paille les -s mūrissent, kommer Tid, kommer Raad; med Tid og Taalmodighed naaer man fit Maal; on vous donners des -s, man giver Dem kun ufle Ting.

Néslier, m. (Bot.) Mispeltra (meslier). Négatif, ive, a. negtende; cet homme est –, denne Mand afflaaer Alt. figer net til Alt; il a l'air –, han seer ud, som om han vil sige nei. [telsesord.

Négation, f. Regtelse; (Gr.) Reg-Négative, f. negtende Sætning; fa. Afflag; (Gr.) Regtelfe (i b. Betydn. pellere: négation); il est fort sur la ingen Love; -s de la nature, Ratus -, han er stært i at fige nei, han pleier rens Trang; de -, de toute -, de - at afflage Alt; tevir pour la -, holde

Négativement, ad. paa en beneg: tende el. afflagende Maabe.

Négligé, e, p. forsmt; tilsibesat; sisbesiss; uden al Ppnt; s. m. Dragt uben al Pynt, Worgendragt, Natoragt; (Peint.) let, stisdesiss Dragt.

Négligement, m. (Peint.) forfætlig Shodeslocked; p. u. [Stiodeslocked.

Négligemment, ad ftjøbestøft; med Négligence, f. Efterladenhed; Sis. desisshed; Unsiagtiabed; Uagtsombed; -s de style, Uagtsomheddfeil (især i pl.)

Négligent, e, a. forsømmelig; sis desiss, ligegyldig; e. forsømmeligt el.

special Wenneste.

Négliger, v. a. forsømme; undlade at benytte; fieldent beføge; tilfidesætte; the givre symberligt as; v. pr. fors somme sin Alædebragt; itte passe sit Arbeide el. fine Forretninger som forhen; -sa santé, forismme at isrge for fin Pelbred; - une occasion, forsømme at benytte en Leilighed; vous négligez vos amis, De besøger sjelben Deres Benner; il néglige sa semme, han dar iste-den Opmærksomhed for fin Rone, han burde; ce jeune homme commence à se - (à négliger sa personne), bette unge Menneste begynder at gaae stiskesisk klædt; cet auteur se néglige, denne Forfatter er mins dre omppggelig for fin Still.

Négoce, m. Pandel i det Store (commerce og trafic, Barehandel); fig. og sa. Paandtering (isset Forst.); naar Lalen er om et Lands el. en Rations Pandel, bruges commerce og itte negoce; saire – de tout, drive Pandel med Alt; il se fait grand - de cette marchandise, der brives stor Handel med benne Bare; se mettre dans le -, s'adonner au -, se jeter dans le -, sac sig til Handelen; hengive sig til Panbelen, give fig af med at handle.

Négociable, a. som kan forhandles, atlæties (om Statspapirer, men iffe

om Barer).

Negociant, m. Panbelsmand, som bris verbandel i detStore(modf. marchand).

Négociantisme, m. egennyttig Han-

delsaand el. Panbelsspstem.

Négociateur, trice, s. Statsunders handler (i d. Betydn. kun m.); pris for Hercules. vat Underhandler, Mellemmand.

Négociation, s. Statsunderhandling; sche til Were for Remests.

Sag, broront der underhandes; Horbandling, Omfatning.

Négocier, v. a. underhandle (om et Statsanliggende, om et Forlig, et Ægtestab o. desl.); forhandle, omsætte (om Statspapirer); v. n. uns verhandle; drive Pandel; v. p. unders handles; forhandles; - la paix, underhandle om Freden; – en soie, handle med Silte; la paix se négocie à Paris, Areden underhandles t Paris; il so négocie bien des choses en secret, det opspindes mange Ting i Pemmelighed.

Negre, sse, s. Reger, Regerinde; traiter q. comme un -, behandle En . som Slave, med ftor Paardhed; faire travailler q. comme un –, labe En arbeide over hans Kræfter; (H. D.) Abe fra Java; Slags Matrel; Slags

Sommerfugl.

Negrerie, f Regerhuus, Steb, hvor de til Salg bestemte Regre indsluttes.

Négresse, f. Regerinde; s. nègre. Négrier, m. og a m. Regerstib; Regerhandler; vaisseau – (el. blot – ', Regerstib; capitaine -, Regerhandler.

Négrillon, ne, s. lille Reget, lille Regerinde; Barn, som er oversværtet.

Negrite, f. ung Regerinbe.

Négromancien, f. nécromancien. Négrophile, m. Regerven, som su-

ster Glavehandelens Afstaffelse.

Neige, f. Snee; sig. blændende Hvidhed; il tombe de la –, der falter Snee, det sneer; œuss à la -, Stums æg; la – de ses cheveux, hans suees hvive Paat; prov. cela grossit comme une pelote de -, cela fait la pelote, la boule de -, bet vorer bestandigen mere og mere som en rullende Snees bold; pop. voilà un beau docteur de -, det er en Doctor Hickpelss (plais.).

Neiger, v. n. snee; fly. og fa. il a neigé sur sa tête, han har ganffe

bvide Paar.

Neigeux, se, a. fuld af Snee, be= dæffet med Snee; il sait un temps -, det er Sneeveir, det seer ud til Snee.

Neille, f. (Tonn.) Blaar el. Bart, bvormed Revnerne floppes i en Tonde.

Néméens, a. pl. m. (Ant.), bruges i Ubtr. jeux - s, nemæiste Lege til Were

Némésées, f. pl. (Myth.) Sørge-

Némoraies, f. pl. (Myth), Feste til Were for Diana.

Nénies, f. pl. (Ant.), Gørgesange ved Liigbegængelse bos Romerne.

Nenni, ad. nei; il n'y a point de -, her gjælder intet Rei; De er nødt til at gisre tet; s. m. un doux -, et indbydende Afflag (v.); fa.

Nénusar, m. (Bot.) Aafande.

Néocore, m. (Ant.) Tempeltjener, Tempelbevogter bos Græfcrne; Bp, som havde opreist et Tempel sor Reis feren; inus.

Néogale, m. (Méd.) np, frist Welt. Néographe, s. og a. Indfører af en ny Retstrivning. | ny Orthografi.

Néographie, f. Afhandling over en Néographisme, m. nyt Retstrive

ningsspstem.

.,

Néologie, f. Opfindelse el. Brug af nye Ord; gamle Ords Brug i en ny Forstand.

Néologique, a angagende nye Ords Brug, nystabt, neologist; expression -, upstabt Udtryk. [Ord (innover); p. u.

Néologiser, v. a. og n. stabe nye Néologisme, m. Epst til at state npe Ord, el. til at bruge Ord i en ny Betydning (i flet Forstand),

Néologue, m. En, som i Tale og Strift giør Brug af nye Ord, Sprogreformator (som oftest i slet Forst.).

Néoménie, f. (Astr. anc.) Jødernes Rymaane; Rymaanefest (hos Romerne).

Néophyte, s. en Ryomvendt, en

Rydøbt.

Néphrétique, a. (Méd.) angaaende Aprerne el. Aprespgdomme; la colique -, Ryrefolik; un remède -, et Middel mod Ryrefolit; s. m. Ryres patient; Middel imod Nyresmerter.

Népotisme, m. Pavernes Omforg for deres Paarsrende; Magthavendes Tilbsielighed til at fremhæve beres Slægininge paa Andres Befofining.

Neptune, n. pr. m. (Myth.) Reptun,

Pavets Gud; poe. Havet.

Néréide, f. (Myth.) Havgubinde, Pavnymfe; (H. n.) Nereide, Gøorm, Gø:Gfolorm.

ners de bœus), m. Rerve, Sene; comme une perle, meget ren; ce vin fig. Kraft, Styrke, Eftertryt; Doved- est -, benne Biin er tlar el. ublandet; gen af et Bind; il s'est soulé un -, vie -te, ct badbelfrit Liv; une expreshan bar forstrakt en Gene; cet hom- sion -te, et klart, tyteligt Ubtryk; avoir

me a du -, benne Mand besidder Rraft; ce style est plein de -, benne Still er fraftfulb; l'argent est le - de la guerre, Penge er Krigens Povedhjul.

Ners-sérure, f. (Vét.) Slag, som en Pest har saget paa en Sene i Benene; pl. des nerfs-férures. Snette.

Nérite, f. (H. n.) Rerite, eenstallet Néroli, m. Essents at Pommes

ranteblomfter.

Néronien, ne, a. neronist; grusom som Rero; s. m. pl. (Anc.) Lege, inds stiftebe af Rero for Digtekunst og Veltalenhed (jeux -s). bærtorn.

Nerprun, m. (Bot.) Brietorn, Kors-Nervaison, f. (An.) Rervespstem.

Nerval, e. a. godt og passende for Rerverne; pl. m. -vaux; p. u.

Nerver, v. a. omville el vvertræfte med Sener; (Rel.) - un livre, ans bringe og klistre Snorene paa Ryggen af Bindet paa en Bog.

Nerveux, se, a. angagende Rerverne; nervelvag, som har meget pirrelige Rers ver; fuld af Rerver; senestærk; krafts tuld; fig. tyndig, eftertryffelig; sièvre -se, Rervefeber; elle est -se, hun er nervesvag; il a le bras -, han har en fraftfuld, senestærk Arm; un discours -, en syndig Tale.

Nervin, a.m. (Méd.) nervestyrtende;

s. m. nervestyrkende Middel.

Nervure, f. Omvifling med Gener; (Tail.) Lidse til Sirat paa Syning af Klader; (Rel.) Snorer paa Ryggen af et Bind; (Arch.) fremstaaende Sirat paa gothiste Hvælvinger; (BoL) Ribber i Blade.

Nestor, n. pr. m. Restor (hos Hos mer); fig. den Widste i et Samfund; erfaren Olding. teri.

Nestorianisme, m. Restorius's Riets Nestorien, ne, s. og a. (Thé.) Tils banger af Reftorius's Lare, Reftorianer.

Net, te, a. reen, net; reenlig; ublans det; klar, gjennemfigtig; glat, blank, uplettet; tydelig; ryddelig; fig. fri for Gjeld; flar, utvetydig; fri for al Nistante; ndeu Svig; (Com.) netto, efter Fradrag af Omkofininger el. Indpak-Nerk (f udtales, undt. i pl. og i ning; un enfant -, et reenligt Barn; driveffeder; (Rel.) Snore paa Ryg- avoir la vue -te, sec ffarpt, tybeligt; une

avoir la conception -te, epfatte tydeligt; re bien est -, paa tenne Eiendom baster ingen Gjeld; son procédé est -, hand Fremgangsmaade er aaben og redelig; il a l'âme, la conscience -te, hand Sambittighed bebreiber ham Intet; son cas n'est pas —, han er ille ganste fri for Brøde i denne Sag; il a les mains—tes, han har iffe beriget sig paa en uretfærdig Maade; je veux en avoir le cœur-, seg vil være paa det Rene dermed; faire maison—te, jage alle fine Folt bort; saire tapis —, vinde hele Indsatsen; mettre au -; frive Roget reent; ... ad. paa eengang; reent ud; flart, tydeligt; aldeles; cela s'est cassé - comme un verre, bet er gaaet lige over (paa cengang) som et Styffe Glas; trancher -, fige fin Mening reent 'ud; il a resusé tout—, han har afflaaet bet ganste og albeles; voir -, see klart og tydeligt.

Neltement, ad. net, reenligt; fig. flart, tydeligi; reent ud; concevoir qc. -, fatte Noget flart, tydeligt; parlez-lui

-, tal til ham uben Omsvøb.

Netteté, f. Reenhed, Reenlighed; sig. Klarbed, Tydeligheb. Ining. Nettoiement, m. Reengiøren, Renss Nettoyage, m. f. f. nettoiement.

Nettoyer, v. a. reengiøre, rense; tele, vorthe; fig. og fa. rydde, tømme; giøre gjældfri; – un habit, børste en Rjole; - les souliers, pubsc Stoene; sig. og fa. – une maison, flytte Alt bort af et Huus, tømme bet; — la tranchée, jage Fienden ud af Løbes graven; — le tapis, vinde pvad der er indsat; - ses affaires, betale sin viald; (Peint) – les contours, giøre Omridsene renere og nstagtigere.

Neul, a. n. ni; den niende; s. Nis tal, Rier; Louis -, Ludvig d. niende; le-avril, den niende April; un - de cœur, en Hierterni; fa. cette semme est dans le (son) –, denne Kone er t niende Maaned af sit Svangerstab; il est, il entre dans le (son) -, han

er spg paa niende Dag.

Neul, ve, a. np (nplig forfærdiget); libet brugt; fig. uerfaren; itte for sagt, kjendt el. behandlet; s. m. bet Rpe; tout battant -, ganffe fplinternyt; terre—1e, Yand, som endnu ifte

l'esprit -, have en lys og flar Forstand; | har været byrket; du hols -, nyt Brænde, dragt til Søes el. til Bogns (modf. du bois flotté); il est – aux assaires, han er uerfaren, utjendt med Forretningerne; il est tout – dans le monde, han er ganste uerfaren i Berden; avoir un cœur tout –, besidde et Hjerte, som ikke har kjendt Kjærs lighed; faire corps -, tomme sig igien at en Spadom; faire maison -ve, afstedige alle fine Ticnestefolt og fæste nyc; il fait balai -, il n'est rien tel que balai –, nye Koste seie bedst; voilà une ch. toute -ve pour moi, det er Roget, som er ganste nyt for mig, hvorom jeg itte for har hort tale; ... à -, loc. ud. paa ny, i ny Stand; remeltre qt. à —, istandsætte Roget saa at det bliver som nyt; de -, loc. ad. fra ny af; bruges i Ubtr. habiller de -, give npe Klæder.

Neume, m. (Mus.) Forlængelse af

en Tone.

Neure, f. lille hollandsk Fartsi til Gildefanast.

Neutralement, ad. (Gr.) i neutral Forstand, som intransitivt Berbum.

Neutralisation, f. (Chi.) Reutralis sering, Forvandling til et Middelsalt; (Dipl.) et Lands el. en Byes Erflæring i neutral Tilstand; forelsbig Reutralitets Act.

Neutraliser, v. a. (Chi.) forbanble til et Middelsalt; fig. gjøre ustadelig, uvirtsom; tilintetgiøre; (Dipl.) erkære et Land el. en By for neutral; (Mar.) -son pavillon, anstatte sig et neutralt Flag; v. pr.ophæbe hinandens Birkning.

Neutralité, f. Reutralitet; en Stats Tilstand, som forbliver neutral el. iffe tager Deel i Stridighederne mellem

to Magter.

Neutre, a. neutral; som isse hole der med nogen af te trigførende Parter; pavillon -, neutralt Flag; (Gr.) intransitiv; som ifte hører enten til Hankjønnet el. til Hunkjønnet; verbo -, intransitivt Berbum; nom -, Intetkionsord; (Chi.) sel -, neutraliseret Salt; (Bot.) Intetkjønsblomft; ... s. m. pl. de neutrale Magter.

Neutriser, v. a. (Gr.) giøre in-

transitivt (om et Berbum).

Neuvaine, f. ni Dages Bon og Anbagt; la docte -, be ni Muser (plais.). Neuvième, a. n. ord. nienbe; ben Riende; s. m. Riendebeel; den niende Dag; den niende Maaned; s. f. (Mus.) Octaven til Gecunten, et Interval

Neuvièmement, ad. for des Riende. Neveu, m. Brober: el. Gssterson, Reveu; petit- - el. arrière- -, Søn af en Neveu; fa. - à la mode de la Bretagne, Son af en Cousin el. Coufine: pl. (poét.) nos -x, Efterflægten, vore Efteriommere.

Névralgie, f. (Méd.) Rervesmerte. Névrilème, m. (An.) Rervehud.

Nevrilemite, f. (Med.) Rervehubens Beiænbelse.

Névrite, f. (Méd.) Rervebeiænbelfe. Névritique, a. (Méd.) nervestyrs kende; s. m. nervestyrkende Middel.

Névrographie, f. (An.) Bestrivelse of Rerverne; Afhanbling om Rerverne, om Rervelpgdommene. verne.

Névrologie, f. (An.) Exere om Rets Névroptère, m. (H. n.) netvinget Jusect, en Classe af Insecter.

Névrose, f. (Méd.) Rervespadom. Névrotique, a. (Méd.) nerveftyr: sønderlemme Rerverne mcd. tende. Névrotome, m. (An.) Anto til at

Névrotomie, f. (An.) Rervernes Sønderlemmelse.

Newtonianisme, m. (Phil.) Rew: tons Love om Pimmellegemernes Bevagelse; hand Naturphilosophi.

Newtonien, ne, a. og s. angagende Rewtons Exre; Tilhanger af Rewton.

Nez, m. Ræse; sa. hele Anfigtet; Lugien; parler du -, tale gjennem Ræsen; donner sur le - à q., slace En i Anfigiet; fig. fige En noget Kræniende el. Idmpgende; sig. og sa. au - de q., ligesor Ens Næse; rire au - de q., lee En op i Dinene; il a don -, le - fin, han har en fiin Ræse, han lugter godt; il a le – long, han feet længe forud hvad der vil stee; ce n'est pas pour son -, det er iffe bestemt for ham; il ne voit pas plus loin que son -, que le bout de son -, han forstaaer itte at see ud i Frems tiden; il n'a pas le - tourné vers coquet, bun scer forliebt ud; avoir efter samme). un pied de -, stamme sig over at være gaact glip af Roget, faae en Niais, e, a. dum, enfoldig, ners lang Ræse; saire un pied de – à q., faren; (Fauc.) oiseau –, Unge, som

over En; il a donné du - en terre, hans Forehavende er mislyffedes; il s'est cassé lo —, han er kommet ilde an, han er kommet galt fra fit Fores bavende; il lui a reproché cela a son –, il le lui a jeté au –, han har bebreibet ham bet; il a toujours le sur les livres, han hænger altid i Bøgerne; il met el. il sourre son – partout, han har fin Ræse i Alt, han blander sig i Alt boad der ifte ans gaaer ham; mener q. par le -, tøre En ved Næsen, saae ham til at giøre Alt boad man vil; tirer les vers du - à q., fole En paa Tænderne, soge at udloffe Ens Hemmelighed; cela paraît comme le - au milieu du visage, det falder Alle i Pine, det er Roget, man forgiaved vil søge at stiule; cela n'a point de -, bet flins ger iste godt; bet er hverken hugget el. stuffet; (prov.) il vaut mieux laisser son enfant morveux que de lui arracher le -, bet er bebre at finde sig i et lille Onde, end at ville fordrive det ved et større; saigner du –, have Næseblod; fig. sattes Nod el. Aanbsnærværelse; saigner au -, have et Saar, som bløder paa Ræs sen; (Ch.) chien de haut -, en god Eporpund; ce chien a le-dur, bet er ingen god Sporhund; (Mar.) le - du vaisseau, Stibels Ache el. Forstabn; ce vaisseau est sur le -, bette Stib hælder for meget forover, det ligger Lpl. des nez-coupés. yaa Ræsen.

Nez-coupé, m. (Bot.) Stoppisacie; Ni, conj. pverten, eller; to Subjecter, forenede med ni, flyre Berbet i Fleert., med mindre at Pandlingen kun henføres til det ene af de to: mi l'or ni la grandeur ne nous rendent heureux, bverken Guld el. Storbed giøre of lyffelige; ni l'un ni l'autre ne sera nommé consul, Ingen af de to vil blive udnævnt til Conful: ni l'un ni l'autre n'ont fait leur devoir, Ingen af bem har gjort sin Pligt; ni meme, ikke engang (naar ni ikke cela, han er ikke tilbsielig dertil; elle er gjentaget, er det ikke absolut nøda le - tourné à la friandise, pun er vendigt at pas el. point ubclades

Niable, a. som tan benegtes.

give En en lang Rase, giere fig lyftig endnu itte bar været ube af Reden;

s. en Tosse; saire, contrelaire le -, stille sig bum an; prov. og sig. c'est un - de Sologne qui ne se trompe qu'à son profit, han filler sig bum an, fordi det kan være ham til Aptte; pop. c'est de la graine de -, bet er Roget, som kun kan føre Tosser bagkpict.

Niaisement, ad. enfoldigt, bumt.

Niaiser, v. n. more fig med Rars restreger, med intetfigende Ting, fjase; il ne sait que -, han begaaer lutter Dumbeder.

Niaiserie, f. intetfigende Ting, Bagatel; Dumbed, Enfoldighed; il ne dit que des -s, han figer kun Dums heder; il est d'une – étonnante, han besidder en forbausende Enfoldighed.

Niche, f. Fordybning i en Bæg til en Billeditotte, en Kaffelovn, o. desl.; Slags Altove til en Seng; et Meubel til en Stuehund; Puds, Stjelms styffe (i d. Betydn. i Stedet for nique); fa. saire une – à q., giøre køier med En.

Nichée, f. Redefuld, Ingel; fa.

Pob pette Mennester.

Nicher, v. n. bygge fig en Rede; v. a. fa. hensatte paa et Sted; v. pr. sætte sig, tage Plads, søge sig et Opbo dested.

Nichet, m. Æg, som lægges i en Acde, for at face Hond til at ruge.

Nichoir, m. Hattebuur til Kanaris fugle. 1 Metal.

Nickel, m. (Miner.) Riftel, Slags Nicodème, n. pr. m. Ricodemus; fig. meget enfoldigt Menneffe; pop.

Nid, m. Rede; fig. og fa. c'est un - à rats (f. colombier), un vrai - à rats, det er et usselt lille Kammer; il a trouvé un bon -, han er traabt ind i et vel forspnet Huus (om En, som har gjort et rigt Parti); han er kommen ind i en god Stilling; on a découvert son -, man har opdaget hand Stat, hand Tilflugissied; il croit avoir trouvé la pie au -, han bilder sig ind at have giort en vigtig Opdagelse; on n'a trouvé que le -, Luglea var allerede Asiet bort: Versonen, man ftulde fange, var loben fin Bei; prov. petit a petit l'oiseau sait son –, lidi med gode og imusie Sager. ester libt naaer man sit Maal; a Rede, Enbver finder fin egen Eiene timse ad En. dom fmut.

'Nidoreux, se, a. som lugter el. imager raadent, el. brændt, el. som Veg, der har været ruget (især i Méd.).

Nièce, f. Brobers el. Søsterbatter; pelite –, Patter af en Reveu cl. en Ricce; 1. neveu.

Nielle, f. (Bot.) Klinte; Ruft i Korn, Weeldug; (Orf.) Sirat indgravet i Guldsmedarbeide med sorte Striber af Email (i d. Betydn. m. efter Ac.).

Nieller, v. a. fordærve Korn med Rust el. Weeldug; (Ors.) anbringe Stris ber af sort Email paa Guld el. Sølv.

Nier, v. a. negte, benegte, erflære for falst el. usand; — une delle, fras gaae, at man har en Gjæld; s. ne.

Nigaud, e, a. enfoldig, dum; e. Tosse, enfoldigt Menneste; m. (H. n.)

Glags Fedtgaas.

Nigauder, v. n. begaae dumme Streger, more sig med intetsigende Ling. Dumbed.

Nigauderie, f. dum, tosset Strea; Nigauteau, m. (Maç.) overhugget Tealsteen til at dæffe Rellemrummet mellem Bialfeenderne.

Niguedouille, m. Tosse; pop.

Nigromancie, f. Kunit at kjende Jordens stjulte Ting.

Nil, m. Rilfloden; Slags Mont

brugelig i Judien.

Nil-gaut, m. (H. n.) Slags Antilop. Nille, f. lille spiralformig. Still paa Bünranten; (Jard.) Burbomstant om et Blomsterved; (Blas.) smalt, fasigiort L-, anterformigt Kors. Rors.

Nillée, a. f. (Blas.) i Udtr. croix Nilomètre, m. gradueret Støtte til at maale Bandets Stigen i Rilen.

Nimbe, m. Straalefrone; Straalcs glands, Helgenstin, Nimbus (ogf. limbe).

Nimois, e, s. og a. Beboer af

Nimes; som er fra Nimes.

Nippe, f. iser i pl. Klæder, Reus bler, Smaafager, Alt hvad der tje ner til Ppnt; fa. il en a eu (tiré) de bonnes -s, han har braget god Rytte, god Fordeel deraf.

Nipper v. a. forspne med Klæder, Meubler, Pynt; v. pr. forspne sig

Nique, f. haanlig Roften med Dobcs thaque oiseau son - est beau, en- bet; bruges fun i Udtr. saire la - à q., wer Fugl spnes bedft om sin egen labe haant om En, blæfe En et Stytte, [paa Ringeagt; v. Niquet, m. intetsigende Ting; Tegn

Nisanne, f. (Bol.) Slags medicis nal Rob imod Bestimelse.

Nitouche (el. mitouche), f. fun i Ubtr. sainte- -, Hyfler, Stinhellig. [Calt.

Nitrate, m. (Chi.) falpetersuurt Nitre, m. (Chi.) Galpeter (nitrate de potasse; alm. salpêtre).

Nitreux, se, a. (Chi.) falpeteragtig.

Nitrière, f. Galpetergrube.

Nitrique, a. ubdraget el. bestaaende af Salpeter; acide -, Salpeterspre;

radical –, Galpetergrundlag.

Niveau, m. Vaterpas; horizontal Stilling; de -, au -, loc. pp. i lige Linie med; fig. paa samme Stands punft, lige med i Rang el. Kundstab; meitre de - avec el. au - de, stille i lige kinie med; etre au - de, aller de - avec, faae i lige Anseelse meb; à son -, i Lighed med ham, paa samme Punkt.

Niveler, v. a. maale el. stille ester Baterpas; bringe i lige Linic; giøre porizontal; fig. giøre lige i Rang el. Formue; la révolution a -é les rangs, Revolutionen har gjort Alle lige i Rang, udjevnet Rangforstjelligheden.

Niveleur, m. En, som asmaaler Jord efter Baterpas; fig. En, som gist Alle Lige i Formue, Rang og dedl.; Navn paa dem, som under den franste Revolution søgte at indsøre Fors andringer i Regjeringsformen efter Ins bependenternesExempel underCromwel.

Nivellement, m. Afmaaling efter Baterpas; en Flades Stilling i horis zontal Linie. oneelburb.

Nivereau, m. (H. n.) Sneeverling, Niverolie, f. (Bot.) Sneeblomft, Sneefloffe.

Nivet, m. hemmelig og utilladelig Kordeel, en Commissionair erholder ved Indijøb; pop. sacholdt Fersten.

Nivette, f. (Jard.) Slags meget Nivose, m. fferde Maaner (første Bintermaaned) i den republicanste Calender (fra den 21be Dec. til den 1986 Jan.). Efterkommere.

Noachides, m. pl. Noakiter, Roas

Net Forst.).

Roner); s. m. Bærbighed, som bled prov. voyage du maitre, -s des valets,

inbflistet af Constantin og gav Ret til at bare Purpuret; forh. ældste theologiste Licenciat i Sorbonnen.

Noble, a. adelig; fig. adel, ophviet; être – de naissance, – d'extraction, de – sang, d'un sang –, de race –, – de race, være af adelig Bprd, af adelig Perkomst, af abeligt Blod, af abelig Slæzt; un cœur –, et æbelt Hierte; biens -s, Lehnsgobser; les parties -s, de ætlere Dele af Legemet (Hjertet, Hjernen etc.); prov. être – comme le roi, rære af en høt abelig Perfomst; il est sou, ou le roi n'est pas –, han er en stor Rar; ...s. m. Adelsmand: det PSdle, det Ophviede; (Monn.) Trediedeel af et Pund Sterling; – à la rose, gammel engelst Guldmynt, gangbar i Frank rig under Carl d. 7de og Carl d. 8de.

Noblement, ad. paa adelig Biis, som Abelsmand; paa en ædel Maade,

med Bærdighed.

Noblesse, f. Adel, Adelstab; Ades len; fig. Storbed, Hibed, Bardighed; - d'extraction, Abel af ubekjendt Udspring; ancienne —, gammel franst Adel for 1789; nouvelle –, den pngre Adel; ia haute—, den høie Adel, den ældste og berømmeligste; la petite -, den pngste og lidt berømte Adel; d'épée, Abel, erhvervet ved Krigers daad; - de rohe, Adel, erhvervet i Civiletaten; – de la cloché, Abel, forbunden med Vorgermesterværdighes den; il saut soutenir sa —, man maa leve paa en Fod, der svarer til Ens Adel; prov. – oblige, den, som er adelig, maa opføre fig paa en ædel og værbig Maade; – vient de vertu, fun ved Opd og Fortjeneste hærer man sig over Andre.

Noce, f. Bryllupsfest; Bryllupsfels stab, Bryllupsgiæster; pl. Bryllup, Giftermaal; épouser en premières —s, gifte sig for første Gang; convoler en secondes'-s, indlade fig i andet Ægtes stav; fig. og pop. il n'a jamais été à telles (à pareilles) -s, Gligt er endnu als Nobiliaire, m. Fortegnelse over et brig for veberfaret ham, han er albrig Lands adelige Familier; a. angagende for bleven faglebes behandlet (el. været Abelen, henhørende til Abelen (ofte i fledt i en faaban Fare); n'etre pas à la -, være i en sem Baande; il y Nobilissime, a. (Anc.) beiabelig va comme à la - (comme aux -s), (Titel tilftaaet Cafarerne og beres ban gaaer glad og munter i Striben;

Ajenerne have det aldrig bedre, end naar de ere vaa Reiser.

Noceur, m. En, som holder af at leve godt, en Svirebrober; pop.

Nocher, m. Styrmand (pos.); (veb Middelhavet) Stipper.

Nocier, ère, s. En, som forestager et Bryllup.

Noctambule, s. og a. Søvngænger, Noctambulisme, m. Lilbsiclighed til at gaae i Søvne. [germuus.

Noctilion, m. (H. n.) Slags Fla-Noctiluque, a. lyfende om Ratten; s. m. et Opr el. en Gjenstand, som stinner om Ratten.

Nocturlabe, m. Instrument til at maale Rordsjernens Seibe om Ratten.

Nocturne, a. natlig; z. m. naklig Messe; en sleerstemmig, sørgmodig Musik; (H. n.) en Art skælvingede Insecter. [p. u.

Nocturnement, ad. veb Nattetib;

Nocuité, f. Brødefuldhed.

Nodosité, f. (Bot) knudret Egenstab; Knude. [Beenknude.

Noël, m. Juul; Julepfalme (i d. Betydn. bruges noël med Artifel og i pl.); satirist Sang (v); aux sêtes de -, à - (iffe à la -), til Julen; sig. og sa. on a tant chanté (el. crié) noël, qu'à la fin il est venu, man dar saa længe talt berom, at det oms sier er steet; prov. quand on voit les moucherons à -, à pâques on voit les glaçons; quand - a son pignon, pâques a son tison, Julesommer giver Paassevinter.

Næud, m. Anube; Sloife; knubes formigt ophoiet Arbeite; sig. Forbindelse mellem Personer; det meest forvik lede Sted i et dramatisk Styffe; Knuben i samme; det væsentligste Punkt i en Sag; Fingerled; Adamsæblet i Halsen (larynx); Benet i Halen paa en Hest, Hund el Kat o. s. v.; Beenstnude, Seneknude; Knast paa et Træ; (Bot.) Led paa Plantesængter; (Astr.) Oberskæringspunktet for Ecliptika og en Planets Bane; (Mar.) Somiil, Knod; siler 7 à 8 -s., seile 7 til 8 Mile i Bagten; ... - coulant, Rendesløste; - gordien, gordisk Knude, Bansskeighed, som ikke kan løses; voild le - de l'assire, deriskster Knuden; prov. ce rire pe passe point le - de la

gorge, benne Latter tommer iste indenfor Tænderne, ben er fremtvungen.

Noguet, m. flor, lang og flab Kurb

med en Pank tvers over.

Noir, e, a. sort; sortsaden; guul og blaa; mørt, flummel; imudfig; fig. bedrøvet; tungkindig; ondstabsfuld; s. m. ben sorte Farve; bet Sorte; Reger; le temps est -, Beiret er morft; froid —, raafoldt; le bié —, Bogbvede: il a passé l'onde -e (Styr), han er rsd; de la viande –e. Risd af visse Opr, som af Parer, Snepper o. best.; bêtes -es, Bildsviin; cet homme est ma bete -e, jeg kan ikke taale at see deite Menneste, han bringer mig Ulptte; chambre – e, camera obscura; – de fu– meé, - à noircir, Kønrøg; fig. le - chagrin, den sorteste Kummer; une ame -e, en sort, en ondstabsfuld Sjæl; il n'est pas si diable qu'il est -, han er itte saa ondstabbfuld, som han lader; rendre –, udstrige; spærte En; il voit tout –, tout en –, il voit –, han seer Alt fra den sorte Side; fa. il no connait que blanc et - dans un livre, han kan ikke læse inden i en Bog; si vous lui dites blanc, il répondra –, pan finder altid Behag i at fige imod; mettre du - sur du blanc, frive; gare le pot au -, tag Dem i Agt, bet brænder (i Blindebuk); passer, aller du blanc au -, gage fra en Yderligs hed til en anden; vendre du 🗕, be: drage, bilde Roget ind; faire, broyer du -, overlade sig til mørke Gruble: rier; s'ensoncer dans le -, fordpbe fig i mørte Lanter.

Noiratre, a. sortagtig, sortsaben.

Noiraud, e, a. som har sorte Paar og mort Ansigtsfarve; s. et meget mortt, sortladent Menneste (fa.); m.

(H. n.) Slage Baanbfift.

Noirceur, f. Sorthed, sort Plet; sig. Stændighed; stændig, nedrig Handling, Bagvastelse; il a des —s au visage, han har sorte Pletter t Ansigtet; sig. la — de sa trahison, bet Sorte, bet Redrige i hans Forræderi; il a dit des —s sur cette semme, han har sagt sammelige Ting om dette Fruentimmer.

leste; - gordien, gordist Annde, Bans Noircir, v. a. giøre sort, spærte; sklighed, som ikke kan løses; voild le sklighed, som ikke kan løses; voild le sklighed, som ikke kan løses; voild le sklighed, som ikke sort; v. pr. de l'assaire, derighed, som ikke sort; v. pr. de la gjøre skg sort, spærte skg; blive sort;

Me hører til den anglicanste Kirte i Engelland; pl. non-conformistes. [melse.

Non-conformité, f. Uovereensstem-None, f. spvende Bsn af den cathoiste Bsnnebog (saaledes kaldt fordi den læses i den Vec Time af Dagen før Aftensang); f. pl. (Auc.) den anden af den romerste Maaneds 3 Afdelinger, hvilken begyndte den 7de og talte i Dage i Marts, Mai, Juli og Detoder, og den 5te, men varede kun 4 Dage, i de andre Maaneder.

Non-être, m. Iste-Tilværelse, en umulig. Ting; uden pl. smésange).

Nonette, f. (H. n.) Meise (alm. Non-existence, f. Iste:Tilværelse; uben pl.

Nonidi, m. den 9de Dag af en Decade i den republicanste Calender.

Non-intervention, f. (Dipl.) politisk Uvirssomhed ved Afgjørelsen af en Rabomagts indre Anliggender.

Nonius (s ubtales), m. lille, uns berafbelende Scala paa en Maalcstot;

Sekunds el. Minutinddeler.

Non-jouissance, f. (Prat.) Savn af en Tings Brug; Affavn; pl. des non-jouissances.

Nonnain el. uonne, f. Ronne; plais. Nonnat, m. (Pé.) lille Ferstvandssist. Nonne, f. s. nonnain; pet de -, Sprutbattelse, Slags Wblestive.

Nonnerie, f. underholdende Ronne-

forsamling; Ronnekloster; p. u.

Nounette, f. ung lille Ronne; (H.n.)
– cendrée, Rusvit: Meise, Rusvit; Slags afrikanst Prn; pl. Slags Pebertage fra Rheims.

Nonobstant, pp: uagtet, uben at tage Densyn til. [m. non-ouvrés.

Non-ouvré, e, a. uforarbeidet; pl. Non-paiement, m. Mangel paa Bestaling; pl. des non-paiements.

Non-pair, e, a. utige (almindeligere:

impair); pl. m. non-pairs.

Non-pareil, le, a. uten Lige; mas

geløs; pl. m. non-pareils.

Non-pareille, f. Slags smalt Baand; smaa Gutterkugler el. Guttergodt; (Impr.) Slags Perlestrist, minbre end Petit.

Non-prix, m. Mangel pag Værdi (alm. non-valeur); à non-prix, loc. ad. for Spotpriis; p. u.

Non-résidence, f. Fraværelse fra Lin Residents, fra det Sted, svor

man stulbe boe; pl. des non-résidences.

Non-réussite, f. Mangel paa at giste Lyste; set Ubfald; pi des non-réussites.

Non-sens (s ubtales), m. Sætning uben Mening; Ronfents; pl. des non-sens.

Non-succès, m. et ifte helbigt Ubs falt; pl. des non-succès.

Nonuple, a. nifold; p. u. [p. u. Nonuples, v. a. gjentage ni Gange; Non-usage, w. Mangel af Brug,

Isteafbenyttelse; uten pl.

Non-valeur, f. Mangel af Bærdi; Ophør af et Huses el. en Jordeien= doms Indtægt; Fordringers Uvished, Statterestancers Usitterhed; pl. des non-valeurs.

Non-vente, f. Mangel paa Salg; pl. des non-ventes.

Non-vue, f. (Mar.) tyk Taage paa Søen, Tykning; uben pl.

Nopage, m. Noppen, Afpillen af Nopperne i Klæde. Inille:Cactus.

Nopal, m. (Bot.) amerikansk Cocies Noper, v. a. noppe, afrive Rops verne i Rlæde.

Nopeuse, f. Fruentimmer, som afriver Ropperne i Klæbe, Ropperste. Noquet, m. (Arch.) Blyplade til

Noquet, m. (Arch.) Blyplade til at beflæde Historierne af Tage el. til at indfatte Tagvinduer.

Nord, m. Nord, Nordpol; Norts vind; Norden, nordlige Lande; le vent du –, Nordvinden; il a voyagé dans le Nord, han har reist i Nors den (i d. Betpen. strives det med et stort Begyndelsesbogstav); (Mar.) saire le –, seile mod Nord; perdre le –, forvilde sig til Sses; ogs. a. le pôle –, Nordpolen; degré de latititude –, nordig Brebegrad.

Nord-caper (rubtales), m. (H. n.) Spæthugger, Sværbfist, stor Delybin.

Nord-est (s og t ubtales; Søfolt ubtale berimod nord-é), m. Nortoft; Nordostvind; ogs. a. le vent est., Bins den er Nordost; (Mar.) nord-nord-est (N. N. E.), Nord-Nordost (N. N. E.), Nord-Nordost (N. J. N. E.), nord-quart-nord-est (N. J. N. E.), Nord-est-quart-nord, Nordost til Nord (N. D. t. N.); nord-est-quart-d'est, Nordost til Ost (N. D. t. N.);

Nord-ester, v. n. (Mar.) miss

vise fra Rord til Psi som Magnetnaalen).

Nor.

Nord-ouest (s og t ubtales; i Ss. mandssproget, hedder det undertiden: nord-oue), m. Rordvest; Rordvestvind; ogs. a. ie vent est -, Vinden er Nordveft; (Mar.) nord-nord-ouest (N. N. O.), Rord Nordvest (R. A. B); nord-ouest-quart-nord (N. O. 1 N.), Nordvest til Rord (N. B. t. R.); nordquart-nord-ouest (N. 1 N. O.), Norb til Rordvest (R. t. N. B.).

Nord-ouester, v. n. (Mar.) have veftlig Risdusning (om Nagnetnaalen).

Normal, e, a. som tjener t 1 Rettes snor, normal; école—e, Rormalstole; (Géo.) ligne -e, lodret Linie (i d. Be: tydn. ogf. s. f.); pl. m. -maux.

Normand, e, s. Normander, -inde; a. normandst; fig. forstilt; tvetydig; c'est un fin -, det er en inu, inedig Rarl; une réconciliation –e, et fors lig paa Strømt; une réponse -e, et tvetydigt Svar; répondre en -, give et undvigende Svar.

Normandie, f. Normandiet. Norvege, n. pr. f. Rorge.

Norvégien, ne, s. og a. Formand, -inde; norft.

Nos, a. poss. pl. vore (sing. notre). Nosographe, m. Forfatter til en Bestrivelse af Epgbomme.

Nosographie, f. (Méd.) Bestrivelse

af Epadomme.

Nosologie, f. (Méd.) Exte cl. As handling om Epgdomme.

Tare. Nustalgie, f. Piemvee. Nostoc, m. (Bot.) Slitmalg, Slags Nostomanie, f. Længsel efter at vende tilbage til Fædrelandet.

Nota, m. Anmærkning i Kanden af enBog; latinst Udtr., sombetyder: Mærk (undert. ogs. nota bene); pl. des -.

Notabilité, f. Anselighed; pl. de merst ansete Personer i en Bp el i et land; be Rige og Mægtige.

Notable, a. mærfelig, antelig; pl. Notablerne; de Anseligite; de Kornems pe; de Rigeste el. de Indsigtsfuldeste.

Notablement, ad. mærfeligt, anses

ligt, overmaade meget.

Notage, m. rigtig Ordning of Baltserne el. Cylindrerne i en Lyretasse.

comme si le - y avait passé, bet er Roget, man fuldkomment kan stole paa. Bekjentigjørelse fra Porigheden.

Notemment, ad. i Surbelesbeb. fornemmeligen, navnligen.

Notarial, e, a. henhorende til Roiarial:Embedet; pl. —rlaux.

Notariat, m. Notariusembebe.

Notarié, e, a. og p. betræftet af Rotarius; acte -, Rotarialact, Document. som er stadfæstet af Notarius.

Notarier, v. a. labe verificere af Rotarius, udstede et Document for Rotarius.

Notation, f. (Géo. og Alg.) Store

relsers Angivelse ved Tegn.

Note, fanarie med Pen el Bipant i en Bog el. et Sfrift; Anmærfning; Bemaxiquing (v.); fort Ubtog, Hoveds indhold; Regning; diplomatift Mcb. beleise; Stamplet; Robe; Tonetegn; j'ai mis une – sur mon livre, jeg har fat et Tegn i min Bog; mettre des -s à la marge, des -s marginales, frive Ranbglosict; je prendral – de ce que vous mo dites, jeg vil optegne, hvab De figer mig; une – d'infamie, une – infamante, et Stiantfelsmarte; chanter la -, synge Scala, solfeggere; chanter bien la-, fpnge correct, men uben Smag; bien attaquer la –, flage rigtigt an, være fifter i fin Betoning; fig. ne savoir qu'une -, chanter toujours sur la meme -, istemme altid den gamle Sang, tale altid om det Samme; cela change la –, bet forandrer Tingen, Sagens Ratur; changer de --, chanter sur une autre-, flage pag en anden Streng, istemme en anden Tone.

Noté, e, p paroles -ées, Orb, fom ere fatte i Nufik; kommo –, berpgs tet Menneste.

Noter, v.a. notere; bemærte; fiq. fætte i flet Lys; (Mus.) ffriveRober; j'ai -é co vers sur mes tablettes, jeg par ope tegnet dette Vers i min Anmærknings bog; notez bien cela, læg vel Mærie dertil; - q. d'insamie, bedæfte En med Sijændsel; cela le-note bien mal dans mon esprit, bet sætter ham i et slet kys hos mig; - un air, sætte en Melodi i Muht.

Noteur, m. Novestriver. Notice, f. Notits; historist, biografist el. statistist Artitel; Oversigt el. Indhold af et Strift, en Avis o. desl; Notaire, m. Rotarius; prov. c'est fort Fortegnelse over en Bogsamling.

Notification, f. retslig Meddelelfe,

Me horer til den anglicanste Kirke i Engelland; pl. non-conformistes. [melfe.

Non-conformité, f. Uovereensstems None, f. spvende Bøn af den cas tholfte Bønnebog (saaledes kaldt fordi den læses i den 9de Time af Dagen fer Aftensang); f. pl. (Anc.) ten anden af den romerste Maaneds 3 Afbelinger, hvilken begyndte den 7de og talte 6 Dage i Marts, Mai, Juli og Dcs tober, og den 5te, men varede kun 4 Dage, i de andre Maaneder.

Non-etre, m. Iffe:Tilværelse, en umulig, Ting; uben pl. [mésange).

Nonette, f. (H. n.) Meife (alm. Non-existence, f. Iste:Tilværelse; uden pl.

Nonidi, m. ben 9be Dag af en Decade i den republicanste Calender.

Non-intervention, f. (Dipl.) politift Uvirksomhed ved Afgjørelsen af en Rabomagts indre Anliggender.

Nonius (s ubtales), m. lille, un: berafdelende Scala paa en Maalcstof; Sekunds el. Minutinddeler.

Non-jouissance, f. (Prat.) Savn af en Tings Brug; Affavn; pl. des non-jouissances.

Nonnain el. uonne, f. Ronne; plais. Nonnat, m. (Pe.) lille Ferstvandsfist. Nonne, f. s. nonnain; pet de -,

Sprutbattelfe, Glags Wblestive.

Nonnerie, f. underholdende Ronnes forsamling; Ronnekloster; p. u.

Nonnette, f. ung lille Ronne; (H. n.) - cendrée, Musvit-Meise, Musrit; Slags afrikanst Prn; pl. Slags Peberkage fra Rheims.

Nonobstant, pp: uagict, uden at tage Penipn til. m. non-ouvrés.

Non-ouvré, e, a. uforarbeidet; pl. Non-paiement, m. Mangel paa Bes taling; pl. des non-paiements.

Non-pair, e, a. ulige (almindeligere:

impair); pl. m. non-pairs.

Non-pareil, le, a. uten Lige; mas

acist; pl. m. non-pareils.

Non-pareille, f. Slags smalt Baand; smaa Suttertugler el. Suttergodt; (Impr.) Slags Perlestrift, end Petit.

Non-prix, m. Mangel pag Værdi (alm. non-valeur); à non-prix, loc. ad. for Spotpriis; p. u.

Non-résidence, s. Fraværelse fra Ost til Ost (R. D. t. D.). fin Residents, fra det Steb, svor! Nord-ester, v. n. (Mar.)

man stulde boe; pl. des non-résidences.

Non-réussite, f. Mangel paa at giøre Lytte; slet Ubfald; pl des nonréussites.

Non-sens (s ubtales), m. Satning Mening; Ronfents; pl. des non-sens.

Non-succes, m. et iffe heldigt Uds falt; pl. des non-succès.

Nonuple, a. nifold; p. u. p. u. Nonuples, v.a. gjentage ni Gange;

Non-usage, m. Mangel of Brug,

Isteafbenyttelse; uben pl.

Non-valeur, f. Mangel af Bærdi; Ophor af et Huses el. en Jordeien= doms Inciagt; Fordringers Uvished, Statterestancers Ufikterheb; pl. des non-valeurs.

Non-vente, f. Mangel paa Salg; pl. des non-ventes.

Non-vue, f. (Mar.) tył Taage paa Søen, Tyfning; uden pl.

Nopage, m. Roppen, Afpillen af Ropperne i Alæde. Inille:Cactus.

Nopal, m. (Bot.) amerifanst Cocics Noper, v. a. noppe, afrive Nov. perne i **R**læde.

Nopeuse, f. Fruentimmer, som afs river Ropperne i Riæde, Ropperste.

Noquet, m. (Arch.) Bipplade til at beklæde Hiørnerne af Tage el. til at indfatte Tagvinduer.

Nord, m. Nord, Rordpol; Rords vind; Rorden, nordlige Lande; le vent du -, Nordvinden; il a voyagé dans le Nord, han har reift i Rors ben (i d. Betydn. strives bet med et stort Begyndelsesbogstav); (Mar.) faire le -, seile mod Rord; perdre le -, forvilde sig til Goes; ogs. a. le pôle -, Rortpolen; degré de latititude -, nordlig Bredegrad.

Nord-caper (rubtales), m. (H. n.) Spækhugger, Sværbfist, stor Delpbin.

Nord-est (s og t udtales; Søfolt ubtale berimob nord-é), m. Norvost; Nordostvind; ogs. a. le vent est —. Bins ben er Nolbost; (Mar.) nord-nord-est (N. N. E.), Rord-Nordoft (R. R. D.); nord-quart-nord-est (N. 1 N. E.), Nord til Off (N. t. O.); nord-estquart-nord, Rorbost til Rorb (R. D. t. N.); nord-est-quart-d'est, Nord

mis:

vise fra Nord til Pst (om Magnetnaalen).

Nord-ouest (s og t udtales; i Ss. mandssproget, hedder det undertiden: nord-oue), m. Nordvest; Nordvest: vind; ogs. a. le vent est –, Vinden er Nordvest; (Mar.) nord-nord-ouest (N. N. O.), Nord Nordvest (N. N. B); nord-ouest-quart-nord (N. O. 1 N.), Rordvest til Rord (R. B. t. N.); nordquart-nord-ouest (N. 1 N. O.), Horb til Nordvest (R. t. N. V.).

Nord-ouester, v. n. (Mar.) have deilig Misdisching (om Magnetnaalen).

Normal, e, a. som tsener til Rettes snor, normal; école -e, Normalstole; (Géo.) ligne -e, lobret Linie (i d. Be: tydn. ogs. s. f.); pl. m. -maux.

Normand, e, s. Normander, -inde; a. normandst; fig. forstilt; tvetydig; c'est un fin -, det er en inu, inedig Karl; une réconciliation -e, et Fors lig paa Strømt; une réponse -e, et wetydigt Svar; répondre en -, give et undvigende Evar.

Normandie, f. Normandiet. Norvege, n. pr. f. Norge.

Norvégien, ne, s. og a. Mormand, -inde; norft.

Nos, a. poss. pl. vore (sing. notre). Nosographe, m. Forfatter til en Bestrivelse af Spgdomme.

Nosographie, f. (Méd.) Bestrivelse

at Epgdomme.

Nosologie, f. (Méd.) Lære cl. Afs handling om Epgdomme.

Nustalgie, f. Diembee. Tare. Nostoc, m. (Bot.) Slümalg, Slags Nostomanie, f. Længsel efter at vende tilbage til Fædrelandet.

Nota, m. Anmærkning i Kanden af enBog; latinft Udtr., sombetyder: Mært (unbert. ogs. nota bene); pt. des -.

Notabilité, f. Anselighed; pl. de meeft ansete Personer i en By el i et land; de Rige og Mægtige.

Notable, a. mærfelig, anjelig; pl. Notablerne; de Anseligste; de Kornems fle; de Rigeste el. de Indligtofuldeste.

Notablement, ad. mærkeligt, anses

ligt, overmaade meget.

Notage, m. rightig Ordning of Balts serne el. Cylindrerne i en Lyretasse.

Notaire, m. Rotarius; prov. c'est comme si le - y avait passé, bet er Roget, man fulbkomment kan stole paa. Bekjentigiørelse fra Porigheden.

Notemment, ad. i Surbelesbeb. fornemmeligen, navnligen.

Notarial, e, a. penhorende til Rotarial:Embedet; pl. –riaux.

Notariat, m. Rotariusembede.

Notarié, e, a. og p. befræftet af Ros tarius; ecte —, Rotarialact, Document, som er stadfæstet af Notarius.

Notarier, v. a. lade verificere af Rotarius, udstede et Document for Rotarius.

Notation, f. (Géo. og Alg.) Siste

relsers Angivelse ved Tegn.

Note, findarte med Pen el Blyant i en Bog el. et Sfrift; Anmærfning; Bemaxiging (v.); fort Udtog, Povcbs indholb; Regning; biplomatift Mcb. beleise; Stamplet; Robe; Tonetegn; j'ai mis une – sur mon livre, jeg har fat et Tegn i min Bog; mettre des -s à la marge, des -s marginales, frive Ranb glosfer ; je prendral – de ce que vous mo dites, jeg vil optegne, hvad De figer mig: une – d'infamie, une – infamante, et Stiandselsmarte; chanter la -, synge Scala, solteggere; chanler bien la-, ipnge correct, men uben Smag; bien allaquer la –, flage rigtigt an, være fifter i sin Betoning; fig. ne savoir qu'une -, chanter toujours sur la même -, istemme altid den gamle Sang, tale altib om bet Samme; cela change ia –, bet forandrer Tingen, Sagens Ratut; changer de --, chaoter sur une autre-, flage pag en anden Streng, isteinme en anden Tone.

Noté, e, p paroles -ées, Orb; fom ere fatte i Nufit; hommo –, berygs

tet Menneste.

Noter, v.a. notere; bemærte; fiq. fætte isset Lys; (Mus.) striveHoder; j'ai -é co vers sur mes tablettes, jeg par op tegnet bette Vers i min Anmærfningebog; notez bien cela, læg vel Mærie dertil; - q. d'insamie, bedætte En med Sfjændsel; cela le-note bien mal dans mon esprit, bet sætter ham i et slet Lys hos mig; - un air, sætte en Melodi i Musik.

Noteur, m. Robestriver.

Notice, f. Notits; bistorist, biografist el. statistist Artitel; Oversigt el. Indbold af et Strift, en Avis o. desl; fort Fortegnelse over en Bogsamling.

Notification, f. retelig Mcodelelfe,

Notifier, v. a. formeligen betjendt:

giøre, fundgiøre ved Retten.

Notion, f. Kundstab, Begreb; claire, flart Begreb; selon in - que j'en ai, tsølge ben Forestilling, jeg betsendt.

Notoire, a. notorist, alminbeligen Notoirement, ad. aabenbart, isines

faldende, nimodfigeligen.

Notoriété, s. offentlig og almindes lig Aundstab om et Factum; il est de – que, bet er almindeligen bekjendt at v. s. v.; actes de -, Documenter, hadstestebe af Rotarius og tjenende

til Bidne i en Sag.

Notre, a. poss. vor; pl nos, vore; pr. poss. le el. la nôtre, vor, vort; det, som tilhører os; pl. les notres, vore; vore Slægininge; vore Lands. mand; vore Benner og Tilhængere; ne serez-vous pas des nôtres, bil De iste være paa Parti med os, giore Selfab med os; fa. nous avons bien sait des -s, vi have giort mange Optsier; vi have moret os godt.

Notre-dome, f. Jomfru Maria; Fruedag; Mariabillede; Fruelirke.

Notate, f. lille Anmærtning; p. u. Nonailleux, se, a. knubret, fulb af Anuber (noueux); p u.

Nouasse, f. vild Mustainsb.

Noue, f. indadgaaende Vinkel, som bannes af to sammenstødende Tage; Plade of Blit el. andet Metal til at bekæde en saadan Binkel; huul Tagtteen til Aflob for Bandet; feed og jugtig Jordbund.

Noné, m. (Chir.) Slags Bind til at forhindre Prefirtlernes Svulst.

Noue, e, p. Inpttet; fig. forvillet; cet ensant est -, bette Barn har Anuder i Ledemodene, har den engelste Spge; cet homme est – de goutte, Gigten hos denne Mand har fat fig t Levene; cette pièce est bien ou mat -e, Intrigen er gobt el. flet forvillet i bette Styffe.

Nouées, f. pl. (Ch.) Hjortens Gjød: ning fra Maimaaned til September.

Novemeut, m. Sammeningtning; (Jard.) Frugtens begyndende Dannelse bos Frugttræerne; pop. – d'aiguillette, Trolddom for at forhindre et Wgtes pabs Zuldbyrdelfe.

Nouer, v. a. Inpite, binde en Anude, Knude for; fig. sammenknytte; danne mour de la vertu, oplære et Barn i

Anuben i et Stuespil; forene; v. pr. knytte fig; sætte Frugt (i d. Betydu. ogs.v.n.); fig. - une intrigue, opfpinde en Intrique; il a bien -é sa tragédie, han har godt forvikket Anuden i sin Tragebie; pop. – l'aiguillette, forhim dre et Ægtestab ved Trolddomstunst; (Man.) flace ud (om Defte); les pommes se nouent, Wbletræerne sætte Frugt: les fruits commencent à nouer, Frugterne begynde at fætte fig; cei ensant se noue, bette Barn faaer ben engelste Spge; la goutte se nove, Gigten sætter Anuber i Lebemodene.

Nouet, m. linned Pose til Urter,

som stulle toges eller udblødes.

Nouette, f. (Arch.) Glage Tegls ficen med fremstagende Rant.

Noueux, se, a. inudret (om Tra). Nougat, m. Slags Manbelfage.

Nouilles, f. pl. (Cuis.) tydfte Ruds ler (Rogle strive urigtigen: noules).

Noulet, m. Kanal dannet af Bly el. Tagsteen til Vandets Asish; Trærende mellem to Gavle.

Nourrain, m. Histeyngel (alevin).

Nourri, e, p. næret; fig. foldig, fraftig; homme bien —, tyl og feed Mand; ce blé est bien—, bette Korn er meget fyldigt; style –, rig, Herne fuld Still; lettre bien -e, velformet Bogstav med stærke Træk; couleur -e, wt, fart Farve.

Nourrice, f. Amme; Adoder, som selv opammer fit Barn; fig. Bp el. Provinds, som forspner andre med Levneismidler; mettre un enfant en -, sætte et Barn ub for at opammes; changer un ensant en -, forbytte et Barn i Buggen; fig. battre sa —, angribe ben, man stylder fin Opdragelse; bruges ogf. som a. mère -, Moder, som selv giver Bryft. sødes Sisteorme.

Nourricerie, f. Sted, hvor der op. Nourricier, m. en Ammes Mand; Fostersader, Pleiefader; fg. og fa. Forsørger for Andre.

Nourricier, ère, a. nærende; opfostrende; suc -, sève -ère, Rærings: faft; pere-, Fosterfader; fig. Forsørger.

Nourrir, v. n. nære, give Bryst; ernære, bespise, føbe; sig. opfostre; opbrage; unberholde; vebligeholde; v. n. være nærende; v. pr. nære sig, opholde Livet; sig. bestjæftige sine en Sloife; indsvobe i Roget og flage Tanter; - un ensant dans l'a-

Licriiaded til Opden: – do la haine dans son cœur, nære el. vedligehølde pad i st Hieric; les provinces nourrissent la capitale, Provindserne for ipne Hovedstaden med Levnetsmidler; se - d'idées tristes, bestjæstige sig med isrgelige Tanker; prov. il nourrit un serpent dans son sein, han opføder el. bestytter en Utaknemmelig, som en Dag bu three ham; il n'y a si petit métier qui ne nourrisse son homme, Arbeide tøder altid fin Wand; (Fin.) – une action, fipbe Roget til den Sum, hvor: paa en Actie lyder; – un numéro, lætte altid paa samme Rummer i et Lotteri, ibet man forsger Indsatsen; (Peint.) - le trait, lægge Trpf i, gjøre sit Penseistrog fyldigt; (Mus.) – les sons, angive Tonerne traftigt, give dem deres sulbe Barigbed.

Nourrissage, m. bruges fun i Ubtr. - des bestiaux, Ovæge Opfødning

el. Opdræt.

Nourrissaut, e, a. narende.

Nourrisseur, m. En, somholder Dvæg paa Stald, for at sælge Welken.

Nourrisson, m. Pattebarn, som er lat ud hos en Amme; Fosterbarn; fig. Elev; les -s des Muses, Digterne.

Nourriture, f. Næring, Føde; Ops toltring; forh. Opbragelse; Opbræt of Ovæg, Tillæg of Fjerfræ; prendre de la -, tage Næring til fig; prendre -, trives; tage til, vore; prov. - passe nature, Operagelse retter ofte slette Tilbsieligheder; saire des -s, opelste Ubag, lægge Fjerfræ til (v.); (Mar.) – de temps, tyft Beir, mort, overtrutien himmel.

Nous, pr. pl. vi; os; d. Pronos men er enten Subj. el. direct Object el. indir. Object; det flager almindes ligt foran Berbet, unbt. i Imper.; nous autres, vi, som høre til samme Classe; nous autres étudiants, vi Studenter; entre – soit dit, mellem os fagt (uven at tredie Mand faaer det at vide).

Noudre, f. engelst Spae bos Bern (rachitisme); Ansætning til Frugt.

en uplig spet el. en libet brugt Rjole) ; du vin –, nylig perset Biin; du – vin, Biin, som der nylig er stutten Hul paa; le neuvel an cl. l'an -, Beapndelsen af Aaret; cet homme est bien - dans le monde, benne Mand et meget uerfaren i Berben; c'est un homme –, det er et Mennesse, som har sbunget sig op fra ringe Pers tomft; un nouvel homme cl. un hom→ me -, et ved Guds Raade gjenfødt el. omvendt Wennesse; un - visago, en Person, man itte for har seet; un -César, en anden Exfar; prov. c'est du fruit – que de le voir, det er noget ganste Ryt at fee ham; ... voici du -, der har vi noget Ryt; ... du beurre – battu, npffernet Smør; de nouveaux mariés, Mygifte; la nouvelle mariée, Bruden, den unge Kone; de -, loc. ad. paa ny, igjen, endnu engang; a –, loe. ad. (Com.) paa ny Regning; porter a -, prive paa ny Regning.

Nouveau-né, m. (bruges iste i f.)

nyfødt Barn; pl. des -x--s.

Nouveauté, f. Apped; ny Gjenstand, noget Apt; den Tid, Apheden varer; ny Lære; nyt Sfrift; nyt Styffe; ny Pynt; ny Frugt, Nyt af Aaret; ny Brug at Orb; c'est une – que de vous voir, det er noget Rpt at sec Dem; ce marchand est toujours fourni de -s, denne Kisbmand er altid fors spnet med nye Barer; marchand do -s, Risbmand, som handler med npe Isier el. Boger; magasin de —s, Modeboutik, Galanteriboutik; mode est encore dans la -, benne Mode er endnu i fin Aphed.

Nouveau-venu, m. En, iom nylig

er antommen; pl. des -x--s. Nouvel, le, a. f. nouveau.

Nouvelle, f. Rybed, Efterreining, Tidende; lille Roman, Rovelle; avoir (med de og et Subst., el. med que og et Verbum) faae Efterreining om, erfare; avoir des -s, modtage detaillerede Efterretninger; de qui tenez-vous ces -s? fra bvcm har De Nouveau, foran en Bocal nouvel, disse Esterretninger? être à la source a. m. nouvelle, a. s. np; uerfaren; des -s, være ved Nyhedernes Kilde, anden, lignende; s. m. Ryt; bet Rye; have dem fra første Haand; des -s noget Uservanligt; ad. nplig; un de basse-cour, d'antichambre, de habit -, en nymodens Kiole; un nou- l'arbre de Cracovie, latterlige og vel habit, en anden Kjole end ben, ugrundede Tidenter; des -s à la main, man nylig havde paa (un kabit neuf, strevne periodiste Esterretninger (v.

nu: journat et. feuilles publiques); envoyer savoir des-s de q., sende Bud ben at bore, proriedes En befinder fig; lade here til En; mandez-moi de vos -s, lad mig here fra Dem; recevoir des -s de q., saae Brev fra En; fa. n'avoir ni vent ni -s d'une personne, ille bave nogensombelst Esterretning fraEn; pouvoir en dire des -s, være vel underrettet om Roget, vide gob Bested derom; je sais de vos -s, jeg kiender Deres hemmelige Streger; vous aurez, vous recevrez de mes -s. De stal not bore fra mig, jeg stal not vide at gjengjælde Dem det; (Mil.) envoyer aux-s, sende ud for at inds bente Underretning om Woget; ... grandes -s, fore overorbeutlige Begivens heber; point de -s, beraf bliver Intet, derom hører man Intet, det steer iste; prov. point de -s, bonnes -s, ingen Efterreininger ere gobe Efter: retninger.

Nouvelle-mariée, f. Brub, nygift Ronc; pl. des nouvelles-mariées.

Nouvellement, ad. nplig, for fort siden. [Eiendomsbesiddelse; inus.

Nouvelleté, f. (Jur.) Forstprresse i Nouvelle-zemble, f. Rovaja Semija, to Per i det nordige Jishav.

Nouvelliste, m. En, som gjerne herer Rpheder, og finder Behag i at

udbrede dem, Rybedstræmmer. Novale, f. og a. nylig opbrudt Jord; pl. Tiende af nylig opbyrket Jord.

Novateur, trice, s. og a. En, som søger at indsøre noget Ryt, Stifter el. Indsører af nye Stifte, nye Meninsger, nye Ord o. dest. sen Contract.

Novation, f. (Jur.) Forandring i Novelle, f. bruges især i pl. (Jur.) Keiser Justinians Love, Novellerne, som udgjøre 4de og stoste Decl af den romerste Ret.

Novembre, m. Rovember.

Novice, s. og a. Munt el. Ronne gen bliver umærtelig; c'est un homme paa Prove; kg. Begynder; En, som kun tiender lidt til Berden; uerfaren; uovet; der stelægger sig selv, der bærer sig Appeden fremfalter; n'être pas -, besidde stor Erfaring; une plume -, sweelse; il se noie dans les larmes, en uovet Pen el. Stribent.

Novicial, m. en Munks el. en Rons nes Provetid; Sted, hvor Proven afs lægges el. hvor Rovicerne opholde fig; sig. kæretir, Provetid. Novissimé, ad. lat. ganfle mptig; fa.

Noyade, f. stere Personers Drukning paa een Gang; pl. mistænkte Personers Drukning i en Baad, for spnet med en Bentil, som aabnedes under Bandet, under den sørste fransske Revolution.

Noyale, f. ubleget Pampelærred til

Geildug.

Noyau, m. Steen i Blommer, Kirsfebær, Ferstner o. best.; Spiralen af en Bindeltrappe; sig. Stammen el. Kjernen i et Samfund; Begyndelse til et Anlæg el. et Foretagende; (Astr.) den lysende Deel af en Komet; pl. steendte Kalksen; pop. Dalere; prov. il saut casser le – pour en avoir l'amande, den, som vil naae sit Maal, maae ingen Woie stee.

Noyé, e, p. drufnet; sig. sbelagt uben Redning; sa. un homme –, et sbelagt Menneske, som har tabt sin Formue el. sit gode Navn og Rygte; un homme – de dettes, en Mand, som er forgiældet, som sidder i Gjæld op over Prene; des yeux –és de larmes, Pine sulde af Taarer, taareblændt, sommende i Taarer; (Impr.) papier –, Papir, som man har gjort altsor vaadt; (Mil.) batterie –e, altsor dybt liggende Batterie; s. en Drufnet.

Noyer, m. (Bot.) Balnøbbetræ; table de -, Bord af Balnøbbetræ.

Noyer, v. a. bruine; oversvemme; v. pr. druine sig; fig. sbelægge sig; – son vin d'eau, komme althor meget Band i fin Biin; — sa raison dans le vin, driffe sin Forstand bort; prov. qui veut - son chien, dit qu'il a la gale, naar det gjælder om at flyrte En, finder man altid Paastud; (Jeu) - sa boule, faste sin Rugle ub over Maalet; (Peint.) - les couleurs, jams mensmelte Farverne, saa at Overgans gen bliver umærfelig; c'est un homme qui se noie, fig. det er en Mand, der ødelægger sig solv, der bærer sig ab som en Gal; il se noie dans la debauche, han voelægger fig i Udhan udgyder firsmmeviis Taarer; il se noie dans le sang, han besubler sig med Blod, han begaaer stræffelige Grusomheder; prov. il se prend à tout comme un homme qui se noie, pan griber til ethvert Middel for at redde fig, for at redde fig ud af Forlegenbed.

Noyon, m. pberste Linie i Augelspil, uben for hvillen Auglen ikke maa komme; (Horl.) lille valseformig Fordybning.

Nu, e, a. nøgen; bar, blottet; fig. uden Kormuelle; uden Prydelfe; (naar det paaer foran et Subst., bliver det utorandret; naar det derimod staacr efter samme, forandred det i Kiøn og Eal) ... s. m. (Peint. og sculpt.) det Rogne, det Ubedæffede af en Fis gur; (Arch.) Wangel af Sirat; (Men.) det Forreste af et Stysse Arbeide;... pl. Hattige, som neppe have Klæderne paa Kroppen; une épée -e, en dras get Raarde; observer qc. à l'œil –, ugnage Roget med bart Die, uden Alssert; c'est la vérité toute-e, det et den rene (den nøgne) Sandhed; elre – en chemise, være i bar Skjorte: un pays -, et Land, som er blottet for alt Grant; vetir les -s, flade de fattige; prov. s'enfuir un pied chaussé, l'autre –, flygte bort i al Hast; ... à –, loc. ad. nøgen, ubedæft; fig. ufors fill; monter un cheval à - (cl. à dos -), ride paa en Peft uben Sabel; saire voir son cœur à -, Intet stiule at hvad der ligger En paa Hierte.

Nuage, m. Stp; Uveir; fig. Taage for Dinene; Rummer; Tvivl; Mistanke; Uvished; (Méd.) tynd, hvidagtig Subskants i Urinen; fig. un – de poussière, en Stsvsty; il a un – devant les yeux, han har en Taage for Dinene; des jours sans –, styfrie, sorgfrie Dage; se perdre dans les –s, udtrykte dunkle Ideer i et svulstigt, uforstaaeligt Sprog.

Nuagé, e,a. (Blas.) fremftillet indhyllet i bolgende Linier, i flammende Træf.

Nuager, ère, a. henherende til Styerne; styformig; beboende Styerne; p. u.

Nuageux, se, a. overtruffet med Stper, stpfuld; (Jon.) buntel, plettet (om Wolftene). [Binb.

Nusison, f. (Mar.) stadig, stadende Nusnce, f. Stattering, umærfelig Overgang fra en Farve til en anden; fig. siin Forstjel mellem to Ting af samme Slags.

Nuancer, v. a. stattere; fig. antybe ben siue Forstjel mellem Karakterer.

Nubécule, s. (Méd.) Taage for Piet; (Astr.) Plet paa Himlen.

Nubile, a. giftefærdig, mandbar.

Nubliké, f. Manbbarhed.

Nudité, f. Asgenhed; (Peint.) nogen Figur (i b. Betydn. især pl.).

Nue, f. Sty; tynd, let Sty; fig. porter, élever une personne aux -s, jusqu'aux -s, have en Person til Styerne, rose ham meget; cette pièce a été aux -es, bette Stysse har gjort stor lyste; saire sauter q. aux -s, gjøre En vred, bringe En i Fyr og Flamme; tomber des -s, blive overs orbentlig forundret; ce dénouement tombe des -s, benne Opløsning (om et dramatist Stysse) sommer aldeles uforberedt; il est tombé des -s, der er Ingen, som vil vedsjende sig saa høit i sin Tale, at Emnet tabes af Sigte.

Nuée, f. tpt, mort Sty; fig. Sværm, ftor Mængde (af Personer el. Opr, som tomme flotteviis); Uveir, Sammenrotetelse, som er nær ved at bryde løs; une – se sorme, der trætter et Uveix sammen; pl. (Joa.) mørte Pletter i Ædelstene. [filt; (Féo.) umiddelbart.

Nuement, ad. aabent, ligefrem, ufors Nuer, v. a. og n. stattere, blande Farverne (i Silke: el. uldne Arbeider), saa at de gaae umærkeligt over i

Nuire, v. n. stade, tilfsie Fortred, hindre, stade i Beien; cela no nuit à (en) rien, det stader stet ike; no pas —, undertiden: hiæspe, tiene; je no lui ai pas nui, jeg har hjuspet ham hvad jeg har kunnet; prov. trop parler nuit, altsor megen Tale gavner iste; abondance de diens no nuit pas, Oversiod as Eiendomme stader iste.

Nuisible, a. stadelig; — à la santé, stadelig for Pelbreden.

Nuit, f. Nat; passer une bonne, jove godt; passer une mauvaise -, sove uroligt, el. sict iffe sove; passer la -, vaage, itte gaae i Geng; ce malade ne passera pas la -, benne Spge overlever iffe Natten; - blanche, 18011 løs Kat; - close, bælmørf Kat; il fait -, bet er Nat, bet er mørst; il se sait –, Watten falderpaa; voyager - et jour, reife Dag og Mat; faire de la - le jour, et du jour la -, giere Rat til Dag og Dag til Rat; se mettre à la - (s'anuiter), ubsætte sig for, at Ratten falder paa, inden man naaer sit Bestemmelfessted; la - des temps, ben fierneste Oldtib; poé. les seux de la -, Rattens Stjer.

ner; (Peint.) esset de -, Aatspre; prov. ia - tous chats sont gris, Morte ere alle Ratte graae; la - porte conseil, bet er godt at bie til næste Dag med at tage fin Bestutning; de -, loe. ad. om Ratten; - et jour el. jour et -, loc. ad. uaflabeligen.

Nui.

Nuitamment, ad ved Rattetid.

Nuitée, f. en Rats Arbeide; Betaling for Natteleie; par -, for hver Rats Arbeite, el. for Ratteleie; pop.

Nal, le, a. ingen, intet; uben Bærbi; ugpldig; udpgtig til Rogetsombelst, uben Fortjeneste el. Talenter; ce testament est -, bette Testamente er ugplbigt; son crédit est -, han har ingensomhelft Indflydelse; c'est un homme -, det et en Mand, som iffe duer til Roget, el. som er uben al Anscelse; ... m., pr. indef. Ingen (fun som Subject og om Personer); mul n'est exempt de mourir, Ingen er fri for at doe. sferstrift; v.

Nulle, f. intetbetybende Tegn i Zif-Nullement, ad. ingenlunde, paa ingen Maabe; (Pal.) ugploigt, tvertimod Lovene. Lintetajøre.

Nullisier, v. a. gjøre til Intet, tils Nullité, f. Rullitet, Ubetydelighed, Udygtighed; (Pal.) Ugyldighed.

Nument, ad. 1. nuement.

Numéraire, a. i Udtr. valeur -, Penges lovbestemte Værdi; s. m. rede Penge, Ringende Mynt.

Numéral, e, a. betegnende et Tal; adjectif -, Talord; lettre -e, Talbogs ftav; pl. m. –raux; vers –raux, Bers, pris Talbogstaver, der strives med

ftore Bogstaver, angive Aarstallet for en Begivenhed. en Brof. Numérateur, m. (Arith.) Toller i Numération, f. Talling; Talstriv.

ning; Taloplæsning; Udtælling.

Numérique, a. som angager Tal: fisrresser el. udføres ved Tal; l'unité -, Taleenbed; calcul -, Regning med Tal (mods. calcul littéral, Bogstavregning); dans l'ordre -, efter Rummer.

Numériquement, ad. i virtcliat Tal,

nsiagtigt beregnet.

Numéro, m. Rummer; Tegn paa Barer; Barers Siørrelse, Længbe el. Brete, el. særegne Egenstab; numes reret Deel af en Journal el. et Bært; fig. og fa. celte marchandise est du bon -, benne Bare er af en gob Ova-

litel; pop. cet homme entend le -, denne Mand forfiager sig paa Pans delen, han veed at giøre fig den inds bringende.

Numérosité, f. Talrighed; p. u. Numérotage, m. Rumerering.

Numéroler, v. a. numercre, mærte [Slags flad Kalksteen. med et Tal.

Numismale, f. (H. n.) Montsteen, Numismate el numismatiste, m.

Myntkjender, Rumismatiker.

Numismatique, a. henhørende til Myntvidenstaben; angaaende te gamte Mynter; s. f. Myntvidensfab, Numismatif. _

Numismatographie, f. Bestrivelse af Wynter og gamle Medailler.

Numme, m. (Ant.) gammel romerst Mont.

Nummulaire, f. (Bot.) Sproetaffe, Pengeurt; (H. n.) Prynt-Porcelams sneffe, Snogepande.

Nuncupatif, a.m. (Jur.) i Ubir. testament —, munbtligt forfattet Testament.

Nundinaire, a. (Ant.) marchés-s, Markeber, som holdes hver niende Dag hos Romerne; jour –, Dag, hvorpaa disse Marteder holdes.

Nundinal, e, a. (Ant.) i llbtr. jour -, Markebsbag bos Romerne (ben 9be Dag efter 8 Arbeibsvage); leures -les, de otte første Bogstaver af Alphabetet, der anvendes, ligesom Sondagsbogstavet, paa Dagene i Aarci, saa at eet af bem angav Markebs. dagen; pl. m. -naux.

Nundinales, f. pl. (Ant.) be ofte første Bogstaver- af Alphabetet hos

Romerne, f. nundinal.

Nu-propriétaire, s. (Jur.) Gier af en Ting, hvoraf en Anden hæver Indtægten (modsat: ususruitier).

Nu-propriété, f. (Jur.) Eiendom, hvoraf en Anden hæver Indtægten.

Nuptial, e, a. angagende Ægtestas bet, benhørende til Brylluppet; pl. m, -tiaux; gains -tiaux, f. gain.

Nuque, f. Ratte.

Nutation, f. Svingning; (Bot.) Plans ters Boining imod Golen; (Astr.) Jordarens übetydelige Svingning fra el. imod Ecliptica.

Nutriment, m. Ræring; v. (nu:

nourriture).

Nutritis, ive, a. nærende. Nutrition, f. Raring, Raringsfafe tens Overgang til Legemets Subfants. som Ratten end om Dagen.

Nyctalope, s. En, som seer bedre Nyctalopie, s. (Méd.) Diensygdom, som giør, at man ikle seer saa gobt om Dagen som om Ratten.

Nyctère, m. (H. n.) Slags Klagers muus, Aftenbatte. [Natugle.

Nyctérien, m. (H. n.) Natfugl, Nyctinome, m. (H. n.; Bampyr.

Nymphe, f. (Myth.) Nymphe; pos. ung, velstabt Pige; (H. n.) Puppe, sorste Grad af Infecternes Forvands ling; Myreæg; pl. (An.) de smaa Stamlæber. (Aatande.

Nympheau el. nymphéau, m. (Bot.) Nymphée, f. (Anc.) offentligt Babes hund hos de gamle Romere; Bades lammer.

Nymphomanie, f. (Méd.) utæmmelig sandselig Begjærlighed hos Fruentimre.

O.

0, m. D; fig. c'est un o en chistre, bet er et Menneste, som ikke duer til Roget, det er et Nul.

ô, interj. o! d temps! d mæurs! v Tider! v Sæder! les O de noël, mi Kirkesange, fom begynde med o! vg spnges efter hinanden de ni Dage sør Juul.

Oasis (s ubtales), f. Dase, frugtbar Grønplet i en Sandørten; fig.

lpstelig Egn.

Oasite, s. Beboer af Lybiens Daser. Obédience, s. forh. Lydighed; strifts lig Tilladelse for en Munt el. Nonne til at reise et Sted hen, el til at gaae fra et Kloster i et andet; en Munts el. Nonnes særegne Bestilling i Klosteret; Muntes og Geistliges Lydlghed imod deres Overhoved; pays d'-, Land, hvori Paven bestisster til geistlige Embeber og udsver et særegent Herredom.

Obédienciaire, m. forh. den første Ordensgeistliges Titel i Domkapitlet

St. Juft i Lyon.

Obédiencier, m. Ordensgeistlig, som ester Ordre bestyrer et geistligt Embede i en Andens Ravn.

Obédientiel, le, a. henhørende til et Alosterembede, el. til den pavelige Jurisdiction.

Obeir, v. n. ablyde, nubertafte fig

Ens Orbre, give efter for; staae uns ver Ens Herredom; sig. bsies, krums mes; — aux lois, adlyde Lovene; — à la nécessité, give efter for Rovendighes den; il sait se saire —, han forstaaex at staffe sig Lydighed; il veut être obéi, han vil, at man lyder ham (i d. Betydn. bruges det passivt som et activt Berbum); une lame d'épée obéit, en Kaardeslinge er smidig, gis ver efter; ce cheval obéit dien à l'é peron, denne Pest er let at regiere.

Obéissance, f. Lydighed; Underkasselse, Underdanighed; Herredsmme; manquer d'-, glemme at vise Lydigs hed; vivre sous l'- d'un prince, leve under en Fyrstes Herredsmme; prêter - à un prince, sværge en Fyrste Puldsskab (v.); prov. - vaut mieux que sacrisice, Lydighed er Gud velbehages

ligere end Offer.

Obéissant, e, a. lybig; føjelig; fig. fmidig, bøielig(omStaal, Læber o. desl.).

Obèle, f. lille Tverstreg; Tegn, som angiver en Gjentagelse, en urigtig Læsemaade el. et overslødigt Ord i et gammelt Haandstrift.

Obélisque, m. Obelist, ppramides formig Støtte af en eneste Steen.

Oberé, e, p. forgiældet, betynget af Gjæld.

Obérer, v. a. behæfte med Gjæld; v. pr. sætte sig i Gjæld. [heste. Obésas (subt.), m. pl. (H. n.) Flods Obése, a. overdreven seed.

Obesité, f. (Med.) overbreven Febme; fig. Tythovedbed. [aubier.

Obier, m. (Bot.) Poidtorn (bedre: Obiner, v. a. (Jard.) plante unge Træer tæt ved hinanden, for siden at omplante dem.

Obit (t ubtales), m. (Egl.) Siæles

messe for en Afdsd.

Obituaire, a. i Ubtr. registre -, Siælemesseregister; s. m. En, som har erholdt Løfte om en Klosterindtægt, der er bleven ledig ved en Andens Død.

Objecter, v. a. indvende, foretafte;

bebreibe (qc. à q.).

Objectif, ive, a. objectiv, som har Henspn til Objectet; (Opt.) verre –, Objectivglas, det Glas i en Kiffert, der vendes imod Gjenstanden (mods. verre oculaire); . m. Objectivglas.

verre oculaire); s. m. Objectivglas.
Objection, f. Indvending.
Objectivité, f. Objectivitet, et Bes

greve Individualisering et. Fremtre

den i et Obicci.

Objet, m. Gjenstand; Formaal; Ting (iser pl.); eire l'- de la railderie, være Gjenstand for Spot; voilà l'- principal de ma tristesse, bet cr Povedgrunden til min Gorg; avoir pour – de plaire, have til Kormaal at bebage; des -s de première nécessité, de første Fornsdenhed&Artifler, uuntværlige Ting; pop. mon -, min Elstede, min Stat; (Gr.) Object.

Objurgation, f. haftig Bebreidelse,

bitter Frettesættelse; v.

Oblat, m. Barn, bestemt til Altes rets Tjeneste; Invalid el. Lægbrober, fom fit Kost og Logis i et Rioster (moine lai).

Oblation, f. Offring; Offergave.

Oblationnaire, m. ben, fom mobs

tager de Troendes Offer; v.

Obligation, f. Forpligtelse; Fors bindtlighed; Forstrivning, Gjældsbes viis, Obligation; avoir – de qc. à q., være En forbunden for Roget; il lui en a passé el. fait une –, pan par derfor ubstedet bam en Obligation.

Obligatoire, a.forpligtende, bindende. Obligé, e, a. forpligtet; forbunden; **Tribig;** je vous suis – de vos soins, jeg er Dem forbunden for Dercs Oms hu; (Mus.) obligat (om en accoms pagnerende Stemme, ber ifte fan unde væres); récitatif –, et Recitativ, hvis Wellemrum udfpldes med Instrumens talmusit; ... s. Styldner; Lærecons tract mellem en Haandværker og hans Oreng; le principal—, Hovedstyldneren.

Obligeamment, ad. paa en forcs dommende, artig el. forbinrtlig Maade.

Obligeance, f. Forefommenhed; Tjenstvillighed; it est d'une extrème -, han er overordentlig forekommende el. tienstvillig.

Obligeant, e, a. tienstvillig, velvillig, forekommende, artig; un homme -, et tjenstvilligt, forekommente Menneste; une parole -e, ct forbindtligtOrd.

Obliger, v. a. forpligte, raalægge en Forpligtelse; formaxe, bevæge til; Tieneste; behæfte, pantsætte; - un jeg bryber mig slet ifte om det. appreisti, fætte en Dreng i Lære paa viese Bilkaar; v. pr. forpligte fig til, forbinde sig til; være ansvarlig for; sette Pant for; i Betydn. af at paas at fortie Roget (mods. subreptice).

lægge en Koryligielse, sormaæ til, bruges obliger med à forau et Infinitiv: men i Betydn, af at vife en Tieneste, et i Passiv, bruges det med de: la loi divine nous oblige à honorer pere et mère, den guddomines lige Lov paalægger os at ære Fader og Moder; il s'oblige à le saire, han forpligter fig til at gjøre det; vous m'obligerez de le lui dire, De vil vise mig en Tjeneste med at sige ham bet; il est obligé de le saire, han er nødt til at gjøre det; il a –é tous ses bions, han har fat alle fine Eiendomme i Pant; s'- pour q., gaae i Caution for En; s'— corps et biens, sætte sin Person og Formue i Pant.

Oblique, a. straa, stav; fig. stult, hemmelig; som ifte gaaer aabent el. reveligt tilværts, som søger Omveie; sa conduite est —, hans Opistiel er stiult, snedig; des voies -s, Snigveie; une louange -, en indirect Roes (p. w.); (Gr.) cas -s, andre Casus end Nos minativ; modes -s, Subjunctiv og Conditionuel, den underordnede Satnings Maader; (Mil.) ordre -, straa Stilling, efter hvillen Angrebet begyndes fra en af Floiene; pas -, Marfc

efter Diagonalen.

Obliquement, ad. ffjæbt, paa ffraa; fig snedigt, rænkefuldt, ad Omveie; middelbart (p. u.); il agit toajours —, ban gaaer altid Mult tilværts, vaa en lumst el. uredelig Maadc.

Obliquité, f. Straahed; fig. Snes

bighed, Kalsthed, Rankefuldhed.

Oblitération, f. Udstettelse (p. u.); (An.) Sammengroning, hvorved Beien spærres gjennem en Canal; (Méd.) Berøvelse af en Sands el. en Evne.

Oblitérer, v. a. udslette efterhaans den; v pr. udflettes; fig.tabe fig (p.u.); (An.) luffes libt efter libt (om en Canal), groc lammen.

Oblong, ue, a. aflang, langagtig; (Libr.) længere i Breden end i Boiben.

Obole, f. Hvid, lille Stillemynt; (Pharm.) 12 Gran, halv Strupel; prov. je n'en donnerais pas une nobe til, tvinge til; forbindel, vise en jeg vilde ifte give en Hvid derfor,

Ohombrer, v. a indhyllei fin Stygge, omstygge; stille, tilbplle (v. burl.).

Obreptice, a. (Chanc.) tilsneget ved

Maade ved Fortielse.

Ohrep ion, f. (Chanc.) Tilsuigelse ved Fortielse af Sandheben.

Obron, m. (Serr.) Arampen el. Pas

gen paa Laafen af en Ruffert.

Obronnière, f. (Serr.) Jetuplade paa ret Indvendige af Laaget paa en Rustert, Poortii Pagen el. Arampen i Laaicn fafigisres.

Obscene, a. saarende Blusardighed,

fmutfig, uanstændig, gemeen.

Obscénité, f. ublu ardigt Udtrpt el. Billide, smudsig Tale el. Pandling,

Uansiantighed.

Obscur, e, a. mort; fig. duniel, utpdelig, utorstaaelig; ubekjendt; uanfes lig; il sait –, det er mørst, det er morft i Briret; passage -, dunfelt, uforflaaeligt Sted; condition—e, utjendt Etilling; cet homme est d'une vaissance -e, denne Mand er af en simpel. uanselig Derkomst: (Peint.) clairobscur, Lys og Stygge i et Malerí (les clairs et les bruns, les jours et les ombres, la lumière et l'ombre); dessin de cla'r-ohscur, en Tegming uben andre Farver end Hvibt og Sort.

Obscurent, m. Obscurant, Kienbe

at Orlyaning.

Obscurcir, v. a. formorte; fig for dunsle; giøre utydelig; v. pr. blive mort, for mortes; fvæftes (om Synet); blive utybelig; fig. fordunfles, temps s'obscurcit, det bliver mørft i Beitet; son visage s'obscurcit, hans Anfigt bliver alvorligt, antager et firangt, vredt Udseende; sa gloire s'obscureit, hans Wre fordunfles, ta: det hg; sa vue s'obscurcit, hans Spn svættes.

Obscurcissement, m. Formørfelse; Eraffelse (om Epnet); fig. Dunkelbeb,

Utydeliched; Fortunkling.

Obscurément, ad. bunfeit; fig. utps

veligen; utjendt, ubemærft.

Obscurité, f. Morte; Morthed; fig. Uffendthed; Uvidenhed (om Fremtiden); Utydeligheb, Dunkelbeb (i Begreb el. Urtryt); Mangel af Berømmelighed; Ringhed i Stilling; vivre dans l'-, En; v. pr. være forsigtig i Tale og mille, hans Kamities simple Herkomft; pl. dunfle Steber.

Obrepticement, ad. pag en fnebig ges Bistand; pl. (Ant.) offentlige Bodebsnner has be gamle Romere

for at afvende Ulpster.

Obséder, v. a. beleire En, ideligi omaive En for at bortholde Andre; overhænge, plage En; (om Djævelen) besætte En; cet homme m'obsède, dette Menueste plager mig altid, over-Lgængelje. bænger mig.

Obsèques, f. pl. practfuld Light Obséquieusement, ad. paa en altivr ærbødig el. overbreven frybende Maade.

Obséquieux, se, a. altfor ærkødig; altfor artig og forefommende; trys bente; c'est un homme -, bet er en Spotflitter.

Obséquiosité, f. Irpbente Sinbes lag, altfor stor Wrbsbighed el. Underdan abed. martelia,

Observable, a. som san iagttages, Observance, f. Zagttagelse af en Riosterregel, af en Lov for et religiøst Camfund; selve Drbensregien el. Camfundstoven; Observants; religiost Camfund, bvori viese Regler overholdes; étroite -, Deel af en religies Orden, som mere bogstaveligt overholder Drs denens Forstrifter; —s légales, de t Jøbernes Lev forestrevne Ceremonier.

Observantin, s. og a. Munt af

Aranciffanerordenen.

Observateur, trice, s. En, som efterlever el. overholder hvad der er forestrevet i Loven; Zagttager af Ras turens, is af Simmelens Phanomes ner; Tilstuer; Jagttager af Undre for at controllere beres Opistsel: Spion; ogs. a. esprit -, Jagttagelses-Aand.

Observation, f. Overholdelse el. Es terlevelse af en Regel el. en Yov; Op sylvelse af et løste; Jagttagelse; Bemærining, Judvending; Anmærining; etre en –, se tenir en –, holde fig paa et. Sted, prorira man kan lagttage bvad der foregaaer, staae paa Udsig.

Observatoire, m. astronomiss Observatoire,

vatorium.

Observer, v. a. efterleve, everbolde; betragte note; tagttage; lagge Marke til, dematte; udipcide, goice wie med leve ubemærkt, utjendt; l'- de sa fa- Pandling; tage sig noie i Agt; tage hinanden i Diefon, monstre hinanden; - le silence, iagttage Taushed; faire Obsécration, f. (Rhét.) Paafals - à q., giøre En opmærksom paa: belse af Gubbommens el. de Mægtis sig.og prov.—les longues et les brève

el les points et les virgules, legitage alle Ceremonier; være overbres ven notagtig t de mindste Ling; c'est un homme qui s'observe, det er en Mand, som tager tig meget i Agt.

Obsession, f. Besættelse af Diæve len; fig. kadig pangen over En, Overbæng, Plagen; beleiret Tilftand.

Obsides, m. pl. Gibeler mellem

Prigførenbe Magter.

Obsidiane el. obsidienne, f. (H. n.) Obsidian, islandst Agat, Glasagat.

Obsidional, e, a. bruges fun i Ubir. couronne -e, Arands of Grønt, som Romerne ssantede den, der dævede en Beleiring; monnaie—e, Beleiring&mpnt.

Obstacle, m. Pindring, Forhindring; Moditand; faire naitre un -, fremkalde en Pindring; lever tout -, have enhver hindring el. Banftelighed; rencontrer un -, mode en Hindring; saire - à q., lægge Pindring i Beien for En; mettre - à qc., forhindre en Ting; il n'y a nul -, ber er Intct i Beien. [funft.

Obstetrique, f. (Chir.) Zordemoders Obstination, f. Haardnaffenhed, Palstarrighed; Stivfind, Egenfind.

Obstiné, e, p. haardnaffet, hab farrig; stivsindet, egensindig; un enfant -, et sivsindet Barn; un rhume -, en haardnaffen Forfølelse; s. en paardnaffen el. stivsindet Charakteer.

Obstinement, ad. med Paarbnak

tenbed, balstarrigen.-

Obstiner, v. a. giøre haardnaften, forhærde; v. pr. blive haardnatten, holde haardnattent fast ved Roget; il s'obstine dans son opinion, han flager fast paa fin Mening; il s'obstine à de persécuter, han bliver haarbnaffent ved at forfølge ham. noppende.

Obstruant, e, a. tilspærrende, for-Obstructif, ve,a.(Méd.)forfroppende. Obstruction, f. (Méd.) Forstoppelse.

Obstruer, v. a. spærre, hindre; for: stoppe, volde Forstoppelse; v. pr. spærres; forstoppes; — le passage, hindre . Hærdicien; – un canal, tilftoppe en Kanal.

Obtempérer, v. n. (Pal.) ablybe, efterfomme; - à une sommation, efs

terkomme en Opfordring.

virte; v. pr. erholdes; faire - qc. à l'- aux cheveux, au toupet, man maa q., forstaffe En Roget, ubvirte Roget for En; (Pal.) - un arrêt, udvirte el. fig; l'- sait le larron, Leiligher gist opmaae at erholde Dom i en Sag.

Obtention, f. (Chanc.) Expelbelie; l'- d'un privilège, Erholdelse af et [Babsters Starphed. Privilegium.

Obtondant, e, a. (Méd.) betagenbe Obturateur, m. (Phys.) Alap til at stoppe en Aabning; (Chi.) Glasplade til at stoppe Mundingen af en Recipis ent under Bandet; (Chir.) Gulds el. Solvplade til at stoppe en unaturlig Aabning i Ganen el. paa andre Steder.

Obturateur, trice, a. (An.) tilftops pende; muscles -s, Nuffler, som tjene til at floppe Aabningen paakangtarmbenet.

Obturation, f. (Chir.) Yufning, Stopning af indtræffende Huller t Ganen el. paa andre Steder.

Obtus, e, a. kump; fler; afrundet; (Géo.) angle -, Stumpvinkel; fig. esprit –, indstrænket, tungnemt Hoved; sens –, afflumpet, fløvet Sands; (H. n.) poisson à tête -e, Fift med runct, flads tryft Hoved; (Bot.) seuille -e, as rundet Blad. [(om en Triangel.)

Obtusangle, a. (Géo.) flumpvinflet Obus (s ubtales), m.(Art.) Haubits. granat, lille Bombe. betanon.

Obusier, m. (Art.) Paubits, Bom-Obvention, f. (Dr. can.) geistligt Paalæg, Afgift til Kirke og Kloster.

Obvers, m. ben modfatte Sibe af Reversen paa en Revaille uben Brysbillebe; p. u.

Obvier, v. n. forbindre, forebygge; - à un maiheur, forefomme en Ulyste.

Oca el. oke, m. (Bot.) ameritans Brødrod (cavi).

Ocaigner, v. a. (Gant.) tilberede Pandster til at parfumeres.

Occase, a. f. (Astr.) i libir. amplitude - (el. occidentale), Bue paa Horizonten fra en Stjernes Rebgangs: punkt til Porizontens og Ægvators Overstæringspunkt (f. ortive).

Occasion, f. Leilighed; Ansehning; dans l'-, bed Leilighed; quand l'- se présentera, naar keilighed tilbyder ng; prendre - de qu. ch., tage Aniedning of Roget; cela a été – de sa perte, bet har været Aarfagen til hans Ruin; prov. i'- est chauve, det et vange ligt at træffe bet rette Dieblit, ben Obtenir, v. a. erholde, opnace; ubs gunstige Leilighed; il faut prendre gribe Leiligheben, saufnart ben tilbyber Type; par -, loo. ad. leikinhebeviis;

d'-, loc. ad. ver Leiligher, unberhaans ben; marchandise d'-, Leilighedsvare, Godifisbevare.

Uccasionnel, le, a. (Did.) fom tilbyder Leilighed, forankedigende. Diis.

Occasionnellement, ad. leiligheds: Occasionner, v. a. give Leilighed

til, toranledige.

Occident, m. Besten; Decidenten,

de veilligt beliggende Lande.

Occidental, e, a. befilig; les Indes –es, Bestindien; det hedder ikke empire –, bet vestlige Leiserbomme, men empire dioccident; believ iffe eglise -c, den vestlige Kirke, men église d'occident; pl. m. -taux.

Occidentaux, s.pl. m. Europæerne. Occipital, e, a. (An.) henhorende ni Baghovedet; pl. m. .-taux.

Occiput, m. (An.) Bagboved. Occire, v. a. bræbe; v. inus.

Occision, f. Mord, Drab; v. inus. Occultation, f. (Astr.) en Stjernes

Formørkelse ved Maanen.

Occulte, a. Mult; hemmelig; cause -, stjult, utjendt Aarsag; maladie -, Spadom, bois Aarfag iffe vides.

Occupant, e, a. som tager Roget Besiddelse; avoué -, bestiffet Sagierer til at instrucre en Sag, el. sætte den i Stand til at paatsendes; s. m. premier -, ben, som først tager Noget i Besiddelse.

Occupation, f. Bestjæftigelse, Forretning; Bemægtigelse, Besiddelses: tagelse; (Dr.) Beboelse af et Huus; donner de l'- à q., stasse En Besticks ngelle; fig. foraarsage En Bryderi,

give En Roget at tænke paa.

Uccuper,v.a.opfylde,optage; betlæde, besætte; bestiæftige, spsselfætte; beboe; demagtige fig, fætte fig i Befirdelse af; v.n. (Pal.) fore Eus Sag, mode for En (pourg.) for Retten; v.pr. bestiættige sig; s'- de qe., tænke paa Roget, brage Umlorg for at udføre Roget, bestæfe nge sig med. Midler til at sætte det igiennem; s'- à qc., besticktige fig med Roget, give sig af dermed, ars beide derpga; cela occupe trop de place, det optager for megen Plads; -une maison, beboe et Hund; - q., floite med meget hoie Toner. give En Roget at bestille; — la place de q., besørge Ens Embeve; - une place, beklæde et Embede; je m'oc- af en Hvid og en Halvmulat. cupe de votre affaire, jeg tager mig

af Deres. Sag, jeg søger at brive ben igjennem; s'- à lire, à l'étude, au jeu, bestæftige sig med Læsning, med Studering, med Spil; aimer à s'-, holde af at bestiæftige sig, af at arbeide.

Occurrence, f. Robe, Tilfæide, ind.

træffende Leilighed.

Occurrent, e. a. indiraffende, forefal dende; les cas –8, de mødende Tilfælda

Ocean, m. Berbenshavet; fig. ftor Masse, uppre Mængbe; i'- Atlantique el. blot l'Océan, Utlanterhavet; l'- Pacifique, Sydhavet; un - de lumière, en stor Lys-Masse; un – de meux, en Stare of Onber.

Océane, a. bruges fun i Ubir. la

mer –, Oceanet; v.

Océanie, f. Australien (ogsaa: Austrasie, Australasie, Polynésie).

Oceanien, ne, a. henhørende til Oceanet. [anet, beliggende i samme. Océanique, a. henhørende til Oces Ocellaire, f. (H. n.) Steenpolpp. Oche, f. s. hoche, som ene bruges. Ochlocratie, f. Pobelregiering,

Ocre, f. (H. n.) Guuljord, Otter,

Offerguul; m. en svenst Mont.

Ocreux, se, a. indeholdende Offer; offerfarvet-Epre.

Octacorde, m. (Mus.) stieftrenget Octaèdre, m. (Géo.) Ecgeme, fom þar til Sider 8 ligefidede Triangler.

Octaétéride, f. (Astr.) otteaurig

Cyclus hos de gamle Græfere.

Octandrie, f. (Bot.) ottende Classe Linnées System, Ottehannede med 8 Støvnaale i en tvekiønnet Blomft.

Octant, m. (Astr.) Oftant, Instrument bestagende af en Eirseldne paa 45 Grader og tjenende til at maale Stjernernes Osibe; Afftand paa 45° mellem to Planeter (ogs. octile).

Octante, a.m. hirhubstybe; v. [de; v. Octantième, a. n. ord. hithindstybens Octave, f. Ottebags. Fest; Festens otten. deDag; (Mus.) Octave, et Omfang af otte **Eoner**; (Poé.) otteliniet italienf Bers.

Octavier, v. n. (Mus.) lade en Tone gaae for hoit, saa at den slaaer over i en anden Octav; p. u.

Octavin, m. (Mus.) lille Octav-

Octavo, f. in-octavo.

Octavon, ne, s. En, som er avlet

Octidi, m. den ottende Dag i en

Decade (Uge i den franke republis

canste Calender).

Octil, a. m. (Astr.) fun i Ubtr. aspect -, to Planeters Stilling, som Rage 45 Grader fra hverandre.

Octile. m. (Astr.) Affand pag 45°

mellem to Planeter; f. octant.

Octipéde, a. (H. n.) ottefodet; s. m. ottefodet Infect.

Octobre, m. Octobermaanch.

Octogénaire, a fiirfindstyveaarig; s. fiirsindstyveaarig Olding.

Octogone, a. (Géo.) ottefantet, ottes

Abet; s. m. Ottekant.

Octopétalé, e, a. (Bot.) som par

pite Viemperblate.

Octroi, m. (Chanc.) Bevilling, Octroi; Afgift af Astevarer, som indsøres i en By: Comptoiret for Oppebørselen at [tilftaae. benne Afgift.

Octroyer, v. a. (Chanc.) bevilge, Octual, m. ottende Deel af en

Tonte, Otting; v. Octuple, a. ottefold.

Octupier, v. a. forboble ofte Gange,

tage vite Gange; p. u.

Oculaire, a. témoin -. Pienvidne; (An.) henhorende til Dict; nerf -, Synknerve; (Opt.) verre -, Dcular: glas (i b. Betpbn. ogs. s. m. mobfat l'objectif). [gen; med egne Dine; p.u.

Oculairement, ad. synligen; tybelis Oculiste, m. Dienlage (ogf. a.

médecin -).

Odalisque, f. Oraliff, Fruentimmer

i Storfultanens Parem.

Ode, f. Ode; lprist Digt, bestemt

hos de Gamle til at spnges.

Odéon el. odéum, m, (Ant.) Bygs ning, bestemt hos be Gamle til Epnge: prover; Ravn paa et Theater i Paris.

Odeur, f. Lugt; fig. Apgte; pl. vellugtente Sager; cela n'a point d'-, bet lugter iffe; fig. être en bonne-, have et godt Apgte; meure q. en mauvaise -, tale ilde om En, sværte En; mourir en - de sointeté, bee fom en Belgen, som en from Christen; n'etre pas en - de sainteté près de q., iffe være pntet af En, være mistænft bos En for slet Opsørsel.

Odieusement, ad. paa en forhabt

Maade, asstyeligt, ondstabsfuldt.

Odieux, se, a. forhabt, affinelig, vederstyggelig; se rendre -, giøre sig

Odometre, m. Instrument til at maale ben Bei, ber er tilbagelagt (ogs. pédomètre el. compte-pas).

Odontalgie, f. (Chir.) Tanbpine.

Odontalgique, a. som er i Stand til at fille el. lindre Tandpine; remède -, Middel mod Tandpine; s. m. un bon -, et godt Midtel mod Tantpine.

Odontoglyphe, m. Glags Tauditiffer. Odoutoide, a. (An.) fom har Korm af en Tand; s. m. (H. n.) forstenet Paitand. L'iom handler om Tænderne.

Odontologie. f. Deel af Anatomien, Odontotechnie, f. (Chir.) Tands lægekunst. Profabruges odoriférant).

Odorant, e, a. vellugiende; (poé.; t Odorat, m. Lugi (Santsen); avoirl'- fin, have en fiin Lugt.

Odoration, f. (Méd.) Lugien (Hands

lingen); p. u.

Odorer, v. a. lugte (ved Piælp af Sandsen); bruges i Stedet for sentir, der bar en dobbelt Besydning. tendc.

Odorisérant, e, a. vellugtende, duß Odorisère, a. ubbredende en behas gelig Lugt.

Odoroscopie, f. (Méd) Prove af lugtende Sager, Kundstab til samme.

Odyssée, f. Obysseen, et Peltebigt af Pomer; fig. en eventyrlig Reise.

Oecuménicité (œ ubt. .é), f. (Egl.) Almindelighed som en Kirfeforsamlingt.

Oecuménique, a. (Egl.) i Udtr. concile -, almindelig Kirkeforfamling, fom bivaanes at alle den catholite Kirkes Bistopper. Emindelig, universel Maake.

Oecuméniquement, ad. paa en ab Oedémaleux (œ ubt. é), se, indeholdende en vandagtig. Svulft.

Oedème, m. cl. ædématie, f. (Chir.)

vandagtig Svulft.

Oedipe, m. Ordipus, Konge i The ben, beromt for at have giettet Sphing's Gaate; fig. og fa. en farpfindig Mand.

Oeil, m. Die; Blik; rundt Hul; lille rund Aabning; Glands, Ruance i en Farve (om Toi,. Woelstene o. beel; i b. Betydn fun i sing.); (Jard.) lille frembrydente Anop; (Impr.) bct ophsiede Præg paa Strifttegn; pl yeux, Dine; Briller; runte Puller. fom i Form ligne Diet, saasom Perler paa Suppe, Dine i Oft, i Brob (i b. Betpon. ogs. wils); elle a l'spirituel, les yeux spirituels, bun forhabt; s.m. beiForhabte, bet Affipelige. har et aanbrigt Die, gandrige Dine:

un bei -, deux beaux yeux, et Par i smitte Dine; co drap a un bel -, dette Alabe hat en smul Glands; ce vin a un - louche, benne Biin feer blaffet ud; cette affaire a un — lou che, benne Sag seer mistænkelig ub; fig. avoir l'-à qc. el. sur qc., drage Omsorg for Roget, passe paa Noget; avoir l'- sur q., holbe Die med En; suivre q. de l'-, holte stabigt Die med Ens Opførfel; avoir les yeux sur q., saste sine Dine paa En, betragte ham med Opmærtfomhed; avoir l'- exercé, pave et starpt og øvet Blik; avoir l'- au guet, give Agt paa Alt, lægge Warte til Alt boad der foregaaer; prov. avoir un – aux champs et l'autre à la ville, have altib sine Pine med sig, et Die paa hver Kinger; avoir le compas dans l'-, have et ppperligt Diemaal, maale noiagtigt med et Diekast; donner dans l'— à q., giore et flarkt, levende Indirpk paa En; donner dans les yeux de q. (el. d q.), blande En, friste, forføre En; voir une ch. cl. une personne de bon -, see en Ting el. en Person med et godt Die, med Belbehag; voir qc. d'an – sec, see noget Sørgeligt uben at bedroves; pop. je m'en bats l'-, 18g bryder mig lidt derøm, det rører mig iffe; autant vous en pend à l'-, det Samme kan hænde Dem; prov. l'- du maître engraisse le cheval, det, man feld har Die med, lyttes beeft; avoir bon pied, bon -, beande ng raft og vel; c'est un beau coup d'-, bet et et beiligt Spn; avoir le coup d'- excellent, have et fortræfs feligt Blit, see strax, boad der er rigs tigst; en un clin d'-, i et Dieblit; arreier, fixer, jeter, porter ses yeux sur q., fæste, kaste sine Dine paa En; jeter les – sur q. pour qc., uds re En til at ubføre Roget; avoir des -, bemærke, hvad der foregaaer, være inu; avoir les - on ne sait où, itte blive vaer, hvab der foregaaer; avoir de bons -, have gode Pine; fig. 16e Natt i en Sag: avoir des — de bœuf, have store Dine; avoir des de chat, have funtiende og ondstabs: fulbe Dine; avoir des - au bout des doigts, være fingernem, beside stor - plus grands que le ventre (la panse), sai l'Elottet Bersailles; (Bet.) Oresie,

Raben bliver id ligere mart end Pinene; aimer q. comme ses -, cifft Eu, som fin Diesteen; saire les - doux à q. see paa En med forlibte Dine; couver q. des -, betragte En met fort Beb behag; croyez-vous qu'on fait cela pour vos beaux -? troer De, at man gior bet for Deres Shild el for Intet; dessiller les - à q., gabne Pinene paa En; bringe En ud af Bildfareffe; ouvrir les -, faae Pinene op, begynde at see flart i en Sag; ouvrir des -, blive forbavset; ouvrir de grands -, giøre store Pine, blive meget foruns bret; sermer les -, døe; fermer les sur qc., labe fom om man itte feet Roget; jeter de la poudre aux -, fatte Blaar i Pinene paa En; mettre une ch. sous les – de q., forelægge En Roget til Bedømmelse; etre pret à s'arracher les —, være ude af fig selv af Fortvivlelse; être près de s'arracher les –, se manger les –, le blanc des -, se sauter aux -, wære t hæftig Strid med hinanden: frapper les –, være isiefaldende, falde let i Pine; sauter aux -, være inblysente; crever les -, stiffe Pinene ud; sig. ligge lige for Ens Pine; voir tout par ses -, see Alt med egne Dine; ne voir rien que par les - d'autrui, see Alt med Andres Pine; prov. soin des -, lein du cœur, Afstanden Isiner ? Benstabet; . . . à l'œil, loc. ad cela se voit à l'-, det seer man strap;-on / en juge à l'-, man behøver biot at see bet for at kunne bomme derom; faire toucher une chose au doigt et à l'-, bevise en Ting Kart, giøre den aufluelig; à l'- nu, med det blotte Die; à vue d'-, saaviot man tan bomme efter det blotte Diesyn; il s'affaiblit à vue d'-, han bliver kjendeligen svæ gere; pas plus que dans mon -, ingenlunde; pas plus qu'il m'en tiendrait dans l'-, iste mere end boad det kunde ligge bag paa min Daand; aux yeux de q., i Ens Dine. i Ens Mes ning; à tous les -, for Alles Dine; regarder q. entre (les) deux -, see stivt paa En; entre quatre -, under fire Dine; j'en ai par-dessus les -, jeg har mere end not beraf, fulbt op beraf.

Oeil-de-bouf, m. rund Loftsluge; darbighed i Paandarbeiber; on a les Forgemaktet for ben ftore Apartements. Morgenfrue: (Mar.) Lovie, Patent Glas; Aabning i Styerne i baardt Beir; pi. des œils-de-bœuf.

Oeil-de-chal, m. Glags Agat, Glags Bedeineen; pl. des ceils-de-chal.

Vell-de-chèvre, m. (Bot.) Siags Grafart; pl. des œils-de-chèvre.

Oeil-de-chien, m. (Bot.) Beibred (plantain); pl. des œils-de-chien.

Oeil-de-christ, m. (Bot.) Epris kussie, blaa Stjerneblomst; pl. des œils-de-christ.

Oeil-de-lièvre, m. (Méd.) Dienfvags bed, som foraarsager, at Dict itse luttes under Gødnen; des ceils-de-lièvre.

Ocil-de-loup, st. (H. n.) Slags Bevelkeen af en mort Farve; Slags for: .Revet Tand; pl. des œils-de-loup.

· Oeil-da-monde,m.(Min.)SlagsDpal, Bertenssie; pl. des æils-du-monde.

Ooil-de-pordrix, m. Slags roblig Champagneviin; (Brod.) Dronningfling; Rupper i Broberi; pl. des æils-de-[pl. des œils-de-pie. perdrix.

Oeil-de-pie, m. (Mar.) Reebhul; Oeil-de-serpent, m. (H. n.) Snoge: pande, forstenet Eand (crapaudine); ok des œils-de-serpent.

Oeil-de-yache, m. (Bot.) Rosie, Mameelblomft; pl. des wils-de-vache. Oeil-double, S. (Chir.) Slags Bind

for begge Dine; pl. des œils-doubles. Oeil-du-jour, m. (H. n.) paasiet Payilian (og). paon-du-jour); pl. des œils-du-jour.

Geillade, f. Pietast, stjaalet Blik; joter, tancer des-s, tilkaste kjelne Blik.

v. a. tiltaste kjærlige Oeillader, But; p. w. leaux).

: Oeillacds, m. pl. Slibesteen (meu-Oeiké, e, a. gjennemligtig; sinet; med concentriffe Krebse; m. (H. n.) Pundehai, Paisiff.

Voillère, f. lille ovalt Rad til Diens dad; lille Dienklap til en heft, Sty-Map; a. f. i Udtr. dent -, Pientand (dent canine).

Oeillet, m. Snorehul; (Bot.) Regs lite; - simple, entelt Reglife; - double, Buffnegtife; - d'Espagne, lille rob Reglife; - d'Inde, Fleieleblomft.

aflægger (marcotte d'eeillet); Erte bient comme deux -s, de ligne bin

stefastægger; (Opt) lille gjennembotet Robberplade paa Enden af en Kistert. Ocilletonner, v. a. (Jard.) affare Reguteaflæggere; p. u. mucolie.

Oeiliette, f. Balmue (pavot); Bak

Oeilletterie, f. Reglifebeb.

Oeil-simple, m. (Chir.) Bind til et entelt Die; pl. des œils-simples.

Oenanthe (ce ubt. -é), f. (Bot.) Bandsteenbræt, Rlasestjerm (persil [n.] vild Stovdue. des marais}.

Ocuas (œ udt. é og s þørcø), m. (H. Oenologie (œ ubt. é), f. Kunst at tilberede og bevare Biin; Afhandling om Vinens Tilberedelse og Opbevarelse.

Oenologiste (œ ubt. é), m. Forfatter, som har frevet om Binens Tilberedning.

Oenomancie (œ ubt. é), f. (Anc.) Spaadom af Bun, bestemt til Offringer.

Oenomel(œ ubt. é), m.(Pharm. Don ningviin. Stil at maale Binens Styrk.

Oenomètre (æutt. é), m. Instrument Oenophore(œubt.é),m.(Anc.)Biinfad, Biindunk; Kieldermester hos de Gamle.

Oesophage (œ ubt. é), m. (An.) Madpibe, Spiferer. [Slags Rajert. Oestre, m. (H. n.) Bramse; (Méd.)

· Oeuf, m. LEg; Fisterogn; un frais, et frist Wg; un - couvi, et raabent Æg; des -s à la coque, des -s mollets, blødfogte Æg; des -s durs, haarbiogte Æg; des –s brouil– lés, Meræg; des -s au mireir, des -s sur le plat, Speilæg; des -8 rouges, des -s de paques, Paasteag; blanc d'-, Æggehvide; jaune d'-, Ægge blomme; plein comme un -, prop fuldt; fig. og fa. il marche ser des -s, ban opferer fig meget forfigtigt; il conve sur ses –s, han lever rollgi af fin Formue; il a des—s de fourmies sous les pieds, han fan itte fidde stille, han har Anappenaale i Benene; il trouverait à tondre sur un -, par er gjerrig indtil Smudfighed; il ne faut pas mettre tous ses -s dans un panier, man maa iste anvende aue fine Penge paa et enfelt Foretagende; il ne donne un - que pour avoir un dobbelt Reglife; - frangé, Fierneglife; | boul, han giver iffe et Wble bort - barbu, Cartheuserneglise; - de poète, uben at han faaer en Pære igjen; lille Gtovneglife; - de boutiques, elle a cassé ses -s, bun er fommen altfor tibligt neb; je ne lui ai dit ni - ni boeuf, jeg har itte fagt ham bet Oeilleton, m. Aflægger; Reglike mindfte fornærmeligt; ils se ressemanden fom to Orander Band; cela est égal comme deux -s, det et als deles ligeapldigt.

Veuvé, -e, a. som indebolder Rogn; carpe-e, Rogniarpe; harring -, Rognitto.

Oeuvre, f. Bart, Arbeide; en Kirkes bygning, Fond til dens Opførelse og Bedligeholdelfe; Kirkebetjentenes Bænk i Kirken; pl. Aandsarbeider, kiteraire Barier; mettre en –, anvende, bes notic; mettre tout en - pour rénssir, sette Alt i Bært for at nåde sit Maal; mettre à l'-, sætte En til et Arbeide; se meure à l'-, tage fat paa et Ars beibe, lægge Haand berpaa; l'œuvre de la (de) chair, købelig Omgang mellem Mand og Ovinde; fa. elle est enceinte de ses –s, hun er frugtsoms melig ved bam; ne faire – de ses dix doigts; itte foretage sig Rogetsombelft; jamais Boileau n'y fit –, albrig vilde B* kunne giøre ham det efter, lunne firive faabanne Bers; iron. voild de vos -s, vous avez fait là une belle -, det er et net Styffe Arbeide, De hat giett; prov. bon jour, bonne -, det er en net Handling paa en Hellighag (iron.); à l'- on connaît l'oumer, paa Arbeidet Hendes Westeren; la fin couronne l'-, Enden froner Bærket; la main-d'-, Haandgierning, arbeiddion; maitre des basses —s, Natmand; maitre des hautes—s, Starp: retter; des —s-blanches, polerte Jerns arbeider, fort Jernværftoi; (Mar.) les -s vives d'un bâtiment, Understis

bet; les—s mortes Overstidet. Oeuvre, m. Samling af en Robbers fillers el. en Tonefunfiners Arbeider; le grand –, be Bises Steen; (Mét.) Bly, four inveholder Solv; (Jon.) Inbfatning af en PEdelsteen; mettre en -, indfatte; (Arch.) de fire Nure af en Bygning; dans -, doc. ad. ind. vendigt, indenfor Bygningens Mure; hors d'-, loc. ad. (Arch.) uben for en Spanings Ruur, fremsprins genbe; (Joa.) itte indfattet; fig. itte penhorende til Povedsagen; un diamant hors d'-, en Diamant, som itte er indfattet; une digression hors d'-, en Sagen uvebtommenbe Digression; sous -, loc. ad. i Ubtr. travailler sous -, reprendre sous - el. en sous - un biliment, reparere Grunden af en Bygning uben at rive Bygningen ned; | mes, Fadebunr.

pg. og fu. reprendre sous -, ømat: beibe (om et literairt Arbeibe); à piec d'-, loc ad. (Maç.) i Rarheben af en Bygning, som opføres.

Oeuvriste, m. En, som handler med Samlinger af Robberflyffer; p. u.

Ose, m. spansk Siv el. Straa. Ostensant, e, a. fiødende, fornærmende.

Oceanse, f. Fornærmelse; (i teligiss Forstand) Synd. Fornærmede.

Ossensé, e, a. og s. fornærmet; ven Osenser, v. a. fornærme, trænte; bestavige; fig. støde, saare; v. pr. fors nærmes, blive fistt over; prov. il ny a que la vérité qui offense, det et fun fortjente Bebreidelfer, fom faare; il s'ossense de (d'un) rien, pan tore tørnes over det Allermindste; ce coup lui a -é le cerveau, bette Støb har bestadiget hans Hierne; cela ossense l'oreille, det fisder Dret; - Dieu mortellement, vegaae en dødelig Synd.

Osenseur, se, s. Kornærmeren.

Offensif, ive, a. anaribende; brus ges i Ubtr.: traité —, Offenfiblractat; ligue –ive, offensivt Forbund; guerre -ive, Angrebetrig; armes -ives, And grebsvaaben; f. défensik.

Offensive, f. (Mil.) Angreb; prendre l'-, begynde at angribe, gaae ans

grebsviis tilværis.

Offensivement, ad. angrebsyds.

Offerte, f.el. offertoire, m.(Egl.) Both, fom bolbes for Desfeoffringen; Desfeoffring (nu bruges ifær det fidfie Udirdf).

Office, m. Pligt; Tieneste, Bistand (i d. Briydn. kun i pl. med don el. mauvais, og i sing. foran de); Kirketlenefte; daglig Kirkebon; Embede; Forreining; Tilberedelse af Desserten; Tjenere, som fpise i Kadeburet (i de 2 sidste Betydn. f.hos Nogle); faire qc. d'-, giste Roget paaEmbedsvegneel. af egen Drift; accordez-moi vos bons -s aupres du ministre, yd mig Deres Bistand, tal min Sag pos Ministeren; vous lui avez rendu un - d'ami, De bar vifft ham et Benffabsfipite; rendre de mauvais -s à q., vise En en slet Tjeneste; dire son -, boibe fin Rirteben (om Geiftlige); l'- divin, Gubstjeneften; t'- des morts, Bon for be Afdode; le saint -, Inqvisitionen.

Office, f. Bærelse, poor Desserten tilberedes, el. hvor Bordtsiet giems

Official, m. Forstander for en geist lig Ret, geifligOverbommer; pl.-ciaux.

Officialité, f. den geistlige Overdommers Jurisdiction; Stedet, hvor famme boldes.

Osiciant, e, a som forretter Gudstjencste; s. m. den Geistlige, som forretter Tjeneffe; -e, s. f. Chornonne.

Officiel, le, a. officiel, som udgager fra Porigheden el. fra Regjeringen.

Officiellement, ad. paa en officiel Maate; fra Dvrigheden el. Regjeringen.

Officier, v. n. forrette Gubstienes Ren: forrette Doimessen; fig. og fa. il osticie bien à table, han spiser og briffer godt, han tager godt til fig af Retterne.

Officier, m. Embedsmand; Officer; Solvpop, Betjent, som brager Omforg for Addeburet o.f.v. i et flort Puus; - de santé, lage; -s municipaux, Communalembersmand; les —s géné raux, Generaler; -s de la bouche, Betjente ved Rongens eget Taffel, Kolfc, Forfarere; -s du gobelet, Mundstænse; -s du commun, Tjenere ved Kongens andre Tafler. stilling i et Rloster.

Officière, f. Ronne, som har en Be-Officieusement, ad. paa en feres

kommende, tjenstrillig Maate.

Officieuselé, f. Tjenstagtighed; iron. Officieux, se, a. thenftagtig, thenfts færdig, tjenstvillig, forefommende; zele -, Tjenkiver; mensonge -, Usandhed, prormed man kommer En til Hjælp uben Clade for Andre; s. m. tjenstfarbig Aand; faire l'-, agere den Tjenstivrige, den Korekommende (iron.).

Officinal, e, a. (Pharm.) officinel, tienlig i Pharmacien; plantes—es, of: ficinelle Planter, Planter, brugelige i Medicinen; compositions—es, Mixturer, som haves særvige i Apothetet (mcdf. compositions magistrales, Wirs turer, som tillaves ester Recept); pl Lthet, Laboratorium. a. -naux.

Officine, f. (Pharm.) Officin, Apos Offrande, f. Offer; Offerceremoni; Gave; Hylding; aller à l'-, gaae op at offre; prov. chaque saint veut -, man maa pde Enhver hvad ber tilfommer ham; vous allez trop vite à l'-, De er altfor rede til at gjøre Gaver; recevez l'- de mes voeux, mobiag mine Onflers Hylding. [Soistbydente.

Offre, f. Tilbud; Bud; faire - de qc. à q., tilbyde En Roget; accepter une –, modtage et Tildud; son – a été reçue, hans Bub er blevet antaget.

Offir, v. a. tilbybe, bybe; offre; frembyte, frembise, opvise; v. pr. tilbyte sig; frembyte sig; vise sig; il offre mille risdales de la maison, han byber tufinde Migsbaler for Pw set; il m'a offert ses services, han har tilbubt at ville tjene mig; poème offre de grandes beautés, tette Digt frembyder (indeholder) flore Stienheder; il s'offre une grande dificulté, der møder en ftor Banstelighed.

Osusquer, v. a. formørte; betage Udfigten, hindre fra at fee el. sees; blænde; fig. forvirre, omtaage; miss hage, stode; forduntle; vous m'ossusquez la vue, De fiager mig i tylet; passions offusquent la raison, Lidenstaderne omtaage, sorvirre for nuften; tout l'offusque, Alt mishager ham; son rival l'offusque, hans Nival stiller ham i Stygge, overgaaer vam.

Ogival, e, a. (Arch.) opfort med farpe Buer (om Hvælvinger); pl. m. -vaux.

Ogive, f. (Arch.) Narp, fremsprins gende Kant i en gothist Hoalving; bruges ogs. som a. voute – el. en -, en Præiving med frarpe Buer.

Ognement el. oignement, m. Sav Ognon (Ac. Priver oignon men uds taler ognon), m. Løg, Svibel; haard Hud, Briddlegn; chapelet d'-s, pon Anippe Løg; prov. etre vetu comme un –, have mange Riæber paa, være dygtig indpattet; regretter les -s d'Egypte, savne fin første mindre gode Stilling; pop. marchand d'-s se connait en ciboules, man betrages van steligt i Ting, der høre til Ens Jag; en rang d'-, loc. ad. opstillet i een Linie; se mettre en rang d'-, togs Plads i et Selstab, hvortil man im bører, el. iffe er indbudt.

Ognonet el. oignonet, m. (Jard.) Slags Sommerpære. Saget med 2895

Ognonière el oignonière, f. Bed, be Ogre, esse, s. mennesteadende Ubpres Baruly; manger comme un -, ipip med Umaareligheb.

Ogresse, f. f. ogre.

Oh! int. o! (bruges til at betegm en Overrastelse, en Beundring, en Offrant, m. (Pal.) i liber, le plus -, ben | Betræfteife) oh, que cela est beath o! hvor det er fæutt! oh çà, nu vel! oh, pour cela, non, o! boad det au-

gager, ingeniunde!

Vie, f. Gaas; fig. og fa. Tosse; conte de ma mère l'-, Ammestuebis storie; patte d'-, Foreningspunkt for flere Beie el. Alleer; merde d'-, grønlig, gunlagtig Karve; petite-oie, Hals og Binger, som færes bort af en Augl, der stal anxettes; fig. de forste Gunst. beviisninger af et Fruentimmer. [ment.

Vignement, m. Salving; 1. ogne-

Uignon, se. f. ognon.

Oille, f. Suppe af flere Slage Rjød

og Urter.

Vindre, v. a. indanide med Galve; lalbe; prov. og fig. oignez vilain, il 10us poindra; poignez vilain, il vous oindra, gist Duvel imod en Ribbing, ba vilhan Kabe big; men behandler Duham ute, da gist han, hvad Du suster.

Oing, m. bruges fun i Ubtr. vieux -, gammelt Svinefedt til Bognimsrelse.

Vint, e, p. salvet; s. m. (Ecr.) ben

Galvede.

Oiseau, m. Fugl; (Fauc.) Kall; (Mac.) Kalftrug; - aquatique, Band. fugl; - de proie, Rovfugl; - passager, - de passage, - voyageur, Træf: nigl; - de bois, Stovfugl; - de ramage, Sangfugl; - domestique, Puuss fugl; tirer l'-, styde efter Kuglen; dressé, en afrettet Falt; - de leurre, falf afrettet til at vende tilbage til den ubstoppede Lottefugl; - de poing, falt, som søger Daanden; – branchier, Hugl, som styder fra Green til Green; sig. etre battu do l'-, være bleven modles formedelft tilstødte Uheld; ce n'est pas viande pour vos -x, det et for dyrt for Dem; det overfiger Des res Katteevne; c'est un - de mauvais augure, bet er en Ulpftesfugl, et Menncste, wis Romme lover intet Godt; pop. l'- de saint Lue, Oren; léger comme l'- de saint Luc, tung og flobset som m Dre; fig. l'- s'est envolé, Fuglen n noiet, Fangen er løbet fin Bei; etre comme l'- sur la branche, foctoe l Uvished, ifte vive hvad man stal gribe til; pop. ne voilà-t-il pas en- til Lugten. core un bel -, hvor grim ban end er, noer han sig vog; see den Rar, hvor han gier sig vigtig; prov. la belle folf; à chaque - son nid est beau,

Endver finder fit Diem smult, ensver Nar spnes godt om sin egen Auppe; petit à petit l'- fait son nid, libt efter lidt naaer man sit Maal; il a haltu les buissons, et un autre a pris l'-, han har havt Ulciligheben, en anden Forbeien; à vol d'-, loc. ad. i lige Linie; à vue d'- (Peint.) feet boit fra, ovenfra, som af en Kugl i - Flugten.

Oiseau-mouche, m. (H. n.) ameritanit Fluefugl, Colibri; pl. des oi-

seaux-mouches.

Oiseler, v. a. (Fauc.) afrette en Kalf til Jagt; v. n. (Ch.) spænde Garn for Zugle.

Oiselet, m. en meget lille Augl.

Oiseleur, m. Zugletænger.

Oiselier, m. Rugleafretter; Augle fræmmer. [rette Kugle; Zuglehandel.

Oisellerie, f. Runst at tange og af-Oiseux, se, a. srfesiss; (om Ting) tom, unpttig; des paroles -ses, inter-

sigende Ord.

Oisis, ive, a. ortesiss, lad, doven (især om Personer; olseux især om Ting); une vie -ive, et stresish tiv; laisser son argent—, lade fine Penge benligge ubrugte; s. en Dagoriver, en Prieslos (helden i f.).

Oisilion, m. en lille Fugl; fa.

Oisivement, ad. i Priesloshed, paa

en orfesios Maade, uvirisomt.

Oisiveté, f. Prieslosbed, Lediggang; prov. l'- est (la) mère de tous (les) vices, Lediggang er Moder til alle Lafter.

Oison, m. Grædling; fig. og fa. cet homme est un -, un - bridé, denne Mand er en for Tobse, et Kiog, man kan giøre med hvad man vil.

Okigraphe (bellere: ochigraphe), m. Hurtigstriver, En, der ftriver ligefaa

hurtigt som der tales.

Okigraphie (ochigraphie), f. Runft at Arive ligeral hurtigt som der tales.

Oléagineux, se, a: oliet, olicaging; [barrose (laurier-rose). parpiragng.

Oléandre, m. (Bol.) Dleander, Laurs Olécrane, m. (An.) Albueinuden.

Olfactif, ive, a. (An.) penhorende

Olfaction, f. Lugtens Sands.

Olfactoire, a. f. f. olfactif.

Oliban, m. (Pharm.) bedfte Slags plame sait le bel -, Riæber stabe Biraf (ogs. encens male). [ver; sa. Olibrius (ubt. s), m. Prater, StrpOligarchie, f. Regjeringeform, hvor Statsmagten er overbraget nogle Faa.

Oligarchique, a. oligartist, hendstrende til Oligartiet. [af Oligartiet.

Oligarque, s. Tilhænger el. Mevlem Olim, m. pl. gamle Protocoller i

det parsifife Parlament. [flinge. Olivde, f. siin brasilianst Kaarde

Olinder, v. n. drage Raarben; inus. Olindeur, m. Slagsbroder (bretteur, ferrailleur); sa. [bannet

Olivaire, a. (An. og Chir.) olivens Olivaison, s. Olivenhøft; Aarstiden, da den pseier at indtræffe.

Olivaire, a. olivenfarvet.

Olive, f. Diven; Olietræ; (Arch.) plivenbannet Sirat; couleur d'-, el. couleur -, grønligfarve, som falder lidt i det Gule; huile d'-, Bomolie, Olivens plie; fig. og poé. joindre l'- aux lauriers, flutte fred efterat have vundet Seir.

Olivet, m. (Bot.) Slags vildt Dlies

træ; a. le mont -, Oliebjerget.

Olivette, f. provencalst Dands; Oliehave (olivière); (Bot.) Kiddit-Ræddike; (H. n.) chinesisk Finke. Sindbillede.

Olivier, m. Oliventra; fg. Frebens

Olivière, f. Oliehave.

Olivine, f. (Minér.) Olivin, Talfart. Olivine, a. f. (Minér.) pierre –, Grybesteen, Febisseen.

Olographe, a. (Jur.) i Ubtr. testament -, egenhændigt frevet Testament.

Olympe, m. Olymp (Bjerg i Thes-

salten); pos. Pimlen.

Olympiade, f. (Ant.) Tidsrum af 4 Aar mellem Hsitibeligholdelsen af be olympiste Lege (den lste Olympiade beg. i Juli 776 f. J. C.).

Olympien, ne, a. (Myth.) olympist (om de 12 store Guddomme, og i Særde: Leshed et Tilnavn for Jupiter og Juno).

Olympique, a. (Ant.) olympist;

jeux –s, de olympiste Lege.

Ombelle, f. (Bot.) Stjermblomst.
Ombellisere, a. (Bot.) som bærer

Stjermblomster; plante -, Stjermsplante; s. s. pl. Stjermplanter.

Ombellisorme, s. (Bol.) Stjerms

plante (ombellisères).

Ombilic, m. (An.) Ravle (nombril); (Bot.) en lille Fordybning paa Kjernfrugter (wil); bet Sted paa et Frs, hvor Aabningen findes.

Ombilical, e, a. (An.) henhørende

til Ravlen; pl. m. -caux.

Ombiliqué, e, a. (Bot.) forspuet med Ravle; navlet (om Blade).

Ombrage, m. Stygge af Træer; fig. Mistante, Mistillid; saire – à q., indgyde en Mistante; donner de l'— à q., fremtalde Mistre pos En; pren— dre – de qc., fatte Mistante til Noget.

Ombrager, v. a. omstygge; poé. indhylle, bebætte; tes lauriers ombragent sa tête, Laurbær tranbse hans Poveb, han har vundet stere Seire; (Brod.) anbringeSilfebroberi paaGuld.

Ombrageux, se, a. sty (om Deste);

fig. mistroiff.

Ombre, f. Stygge; fig. Stin; Tegn; Styggebillebe; Gjenfærd; Mistante, Mistro; (Peint.) Umbrajors; Stygge: parti i et Maleri; pl. (Anc.) Personer, som de Indbudte hos Romerne forte med fig; fig. c'est l'— et le corps, de ere uabstillelige; il le suit comme l'- fait le corps, il ne le quitte pas plus que son -, han fol ger ham overalt; il a peur de son -, han er bange for bet Allermindste; tout lui sait –, han har **Ristro** til Alt; prendre l'- pour le corps, tage Stinnet for Birkeligheb; il n'y a pas - de doute, der er iste den mindste Tvivl; courir après une -, overlade sig til et invbildt Paab; saire - à q., fordunite Ens Fortjeneste; pop. mettre un homme à l'-, sætte en Mand i Arrest; bræbe ham; poé. les —s de la nuit, Nattens Worfe; les -s de la mort, Døben; l'- du tombeau, Graven; (Peint.) les -s sont hien entendues dans ce tableau, Styggepartierne ere anbragte med Forftand i bette Maleri; à l'- de, loc. ad. fig. under Bestyt telse as; sous -, sous l'- de, loc. ad. fig. under Stin el. Paastud af.

Ombre, m. (Jeu.) f. hombre.

Ombré, e, a (Blas.) som er af en forstjellig Email for at antyde Styggen. Ombrelle, f. lille Parasol. [ftygge. Ombrer, v. a. (Peint.) Kattere. Ombrette, f. (H. n.) afrikans Stranbsugl fra Senegal. [styggefuld, bes

Ombrometre,' m. Infrument til at maale Regnmassen, Regnmaaler.

Oméga, m. sidste Bogstav i bei græste Alphabet; sig. Enden; l'alpha et l'oméga, Begyndelsen og Enden.

Omelette, f. Æggetage.

Umettre, v. a. unblade, udelade; forbigaae; forsømme; il n omis ce mot, han har ubeladt bette Ord; il n'omet rien pour parvenir à ses fins, han undlader el. forsømmer Intet for at nage sit Magl; j'ai omis de vous dire, jeg bar glemt at sige Dem.

Omineux, se, a. ilbevarstende.

Omission, f. Udeladelse, Forbigaaelse, Forsommelse; peché d'-, Esterladel fes-Synd (modf. péché de commission).

Omnibus (subtales), m. stor offents lig luft Bogn, hvori Sæderne ere ans bragte paa langs; sig. og sa. offents ligt Fruentimmer.

Omnipotence, f. Almagi; uindfræn: tet Magt; uindstrænket Decisionsret i visse Sager.

relse. Omniprésence, f. Allestedsnærvæs

Omniscience, f. Alvidenbed.

Omnivore, a. nærende fig af alle Slags Isdemidler, of Risd saavels som af Planter.

Umoclaviculaire, s. og a. m. (An.) Baand, som sorener Stulderbladet

med Røglebenet.

Omophage, a. sont spiser roat Kist. Omoplate, f. (An.) Skulderblad; bet Flade af Stulderen.

Omphalocèle, f. (Chir.) Ravlebrot. Omphaloptre, a. (Opt.) lindsedans

net (om Forstørrelsesglas).

Omphalotomie, f. (Chir.) Dvers

stæring af Ravicstrengen.

Un, pr. indet. man; beite Pron. er alm. m. og sing.; dog, naar Meningen fordrer det, antager det under= tiden Hunkj., og styrer be tilsvarenbe Adjectiver og Participier i Fleert., fijøndt Berbet forbliver i Enkeltt.: Mile., rappelez-vous qu'on n'est pas toujours jeune et delle, dust paa Frøten, at man iffe altid er ung og smuk; on se battait en désespérés, man floges 10m fortvivlede; ... Vellydsbogstavet l'sattes foran on, naar bet følger efter el, où, on, qui, eller ogf. efter que, foran et Berbum, som begynder med et c, der lyder som q. Dog undtages det Tilfælde, at on er fulgt af le, la el. les: on parle et l'on agit, man taler og handler; on croit être aimé, et on ne l'est pas, man troer at være elstet, og er bet iste;... fa. croire sur un on dit, sur des on dit, troe Roget efter tomme Rygter; prov. se mo- lest Rygte; pl. des on-dit, s. on.

quer du qu'en dira-t-on, tite bribe fig om, hvad Folf lige; on est **a**n sot, et loft Rygte fortsener ifte Tiltro.

Onagre, m. (H. n.) vildt Wiel; (Anc.) Rastemastine bos de Gamie til at ubstynge Stene; pierre d'-, Bezoardsteen bos det vilde **Besel.**

Onanisme, m. Onani (masturbation.) Unc el. onques, ad. nogenfinde;

albrig (mcb ne.; v.

Once, f. Unze, to Yod; fig. og fa. il n'a pas une - de bon seus, ban er alteles blottet for sund Forstand; (H. n.) lille Slags Panterbyr, Unze.

Onceau, m. (H. B.) Unge af en Unze, lille Unze. [ger fra Barbariet.

Oncelle, f. (H. u.) lille Glags Ib Onciale, a. f. (Anc.) i Ubtr. leure -, ftort Bogstav, som brugtes til Indstrifter.

Oncle, m. Farbroder el. Morbroder; Ontel; grand -, Bedftefabers el. Bcdstemoders Brober; - à la mode de Bretagne, Fabers el. Mobers fiste-Laf en Byld. lige Fætter.

Oncotomie, f. (Chir.) Opskering Oncre, m. (Mar.) Slags lille Fartsi. Onction, f. Indgnibning, Salving; fig. Salvelse; Opbyggelse, Asrclse til Andagt; extrême -. den sidste Olie, ct af den catholife Kirkes Sacramens ter; - intérieure, Sindets indre Rerelse; – du Saint-Esprit, den Peligs aands Troft. sche.

Onctueusement, ad. fig. med Sak Onctueux, se, a. fibtet, olieagtig; fig. fuld af Salvelle, rørende, frems talbende Andagt.

Onctuosité, f. sidtet el. olieagtig Onde, f. Bølge; pod. Band, Hav; pl. bolgeformige Striber i Toi; bols geformige Flammer el. Aarer i Træ o. dest.; l'- noire, Styr; passer l'noire, bee; sur la terre et sur l'-, over Land og Pav; des cheveux en -s, bolgende Paar.

Ondé, e, a. bølget, vatret, flammet

(om Tsi, Træ o. desl.).

Ondée, f. Stylregn, Byge; laissez passer l'-, lad Bygen gaae over; it pleut par -s, bet regner bygeviis.

Ondécagone, m. og a. regelmæsfig

Ellevekant; ellevekantet.

Ondin, m. Bandaand, Rolle.

Ondine, f. Unbine, Bandnymphe. On-dit, m ubetæntsom Beretning,

Ondolement, m. Mibbaab, Djemmedaab.

Ondoyant, e, a. bolgende; fig. bols gebannet, bolgeformig, flagrende (om Draperi).

Undoyer, v. n. fig. bevæge tig bøk geformigt; flagre; v. a. hicmmedsbe, meddele Røddaab.

Ondulation, f. Bolgegang; bolges formig Bevægelse; (Peint.) bølgente Kolder i et Oraperi; bølgende Korm af et Omrids.

Ondulatoire, a. (Phys.) i Ubir. mouvement -, belgeformig Bevægelfe.

Ondulé, e, a. bølget.

Onduler, v. n. have en langfom Bølgebevægelse, bølge sig sagte.

Onduleux, se, a. bolget, bolgetor,

mig, bannenbe Bolger.

Onéraire, a.(Jur.) som bæret Byrben af Roget, medens en Anden nyder Wren beraf, fungerende.

Onéreux, se, a. bespærlig, byrbes

fuld; bebyrdende.

Ongle, m. Regl : Rlo (ifær om Løven ; om andre Rovdyr hellere: grisse; om Rovfuglealm.: serre); Defichov; (Bot.) den Deel af et Blomsterblad, hvormed bette hafter fast til Bægeret (ogs. onglet); (Oc.) Pinte over Diestenen; Samling of Waterie mellem Hornhinben og Regnbuehinden; (Fauc.) Plet paa Piet hos Falken; fig. rogner les -s à q., stætte Ens Binger; forminds ste Ens Magt el. Formue; il a bien rongé ses -s, han har anvendt megen Alto paa sit Arbeide; il a eu sur les -s, han har faaet over Kingrene; han er bleven straffet; il a bec et -s, han par Reb og Kløer, han forstaaer at forsvare fig; il a du sang sous les (aux) -s, han besidder Mod og Mandshierte, han har Alber; rougir jusqu'au bout des -s, blive rod over hele Anfigiet (af Stamfuldheb); avoir de l'esprit jusqu'au bout des -s, befidde megen Forstand; prov. à l'- on connatt le lion, paa Bærket kender man Mesteren.

Onglé, e, a (Blas.) fom har Riser af en forstjellig Email; (Fauc.) som har starpe Alver (om Rovfugle).

Ongle-de-chat, m. (Bot.) tornefulb Mimofe; pl. des ongles-de-chat.

Onglee, f. Smerte i Fingerenberne af Kulde; j'ai l'-, mine Fingre ere cebon, Slags Agat.

bebe of Kuibe; (Vét.) hubagtig 11ds. vært i Dientrogen.

Unglet, m. (Grav.) Gravstiffe; (Impr.) omtryft Blad; (Rel.) Strim, mel Papir, som indhæstes for berpaa at klistre Kort, Robbere o. desi.; (Men.) to Styffers Sammenfrining, saa at be forenede danne en ret Binkel (assemblage à -; i b. Betydn. i Stedet for: à anglet); (Bot.) ten Deel, prormed et Blomsterblad sidder fast paa Bægo ret (f. ongle); (Vét.) f. onglée.

Onglette, f. en Kleinsmeds Grads stiffe; Fordybning paa et Aniveblad til at aabne bet ved Hælp af Reglen.

Ongletté, e, a. (Bot.) forspnet med en Regl (om et Blomfterblad, f. ongiet).

Onguent, m. Salve; pop. un miton-mitaine, et Middel, som hver fen stader el. gavner; prov. dans les petites boltes sont les bons -s, pos de Smaa boer ofte den flørste Forstand.

Onguiculé, e, a. (H. n.) som par en Regl el. Rio paa hver Taa; s. pl. m. Classe stirfsbdede Dyr, som har Regle el. Riscr paa Tæerne.

Ouguicure, m. Reglelage; p. u. Ongulé, e, a. (H. n.) fom har Pove el. Klove paa Fødderne; s. pl. m. fürs

føddede Dyr, som have Pove el. Rlove. Onirocrite-(onéirocrite), m. Orm:

meudtyber, Orommeudlægger.

Onirocritie (onéirocritie), f. Drim meudtydning, Orommefortolining.

Oniromance el. oniromancie, f. Spaadom af Drømme.

Onisque, m. (H. n.) Bæntebiber. Onocrotale, m. (H. n.) Pelitan [foners Ravne.

(pélican). Onomancie, f. Spaabom af Pers Onomatopée, f. (Rhél.) Ordbans nelse efter Lyden; Ord, som ere dans

nede ved Esterligning af Epden. Ononis (ubt. s), m. (Bot.) Arago

flo, Kragetorn (arrête-bœus).

Onosmode, m. (Bot.) virginft Perlegræs; (H. n.) Slags Granit

Onthophage, m. (H n.) Starnbasic. Ontologie, f. (Did.) Lære om Tin genes Bæsen, Ontologie.

Ontologique, a. (Did.) henherenbe

til Ontologien, ontologist.

Ontologiste, m. En, som befatter fig med Studium af Ontologien.

Onyx, m. (Miner.) Ouprfteen, Cal

Unte, a. n. elleve; ellevte; s. m. Tallet elleve; Endekonsonanten soran onze ubtales iffe, og en foregaaenbe Botal hores, som om onze begyndte med et aspireret h: le – du mois, den cliebte i Maaneben; vers les heures, henimod Al. 11. slevtedeel.

Onzième, a. og s. m. ellevic; Els Onzièmement, ad. for det Ellerie. Volithe, f. (Miner.) Rognsteen

(Ralfart).

Opacité, f. (Did.) Uigjennemfigtigbeb. Opale, f. (Minér.) Spal, Slags Bebeincen.

Opaque, a. (Did.) nigjennemfigtig. Opéra, m. Opera; Operafaget; Operatheater, Operahnus; fig. og fa. en vanstelig og forvitlet Sag; pl. des -s.

Opérateur, m. -trice, f. En, som udivrer chirurgiste Operationer, Opes

rateur; Markfriger.

Opération, f. Birken; Maade at virke paa; hirurgist Operation; kris gernt Foretagende; Pandels Foretas gende; Stats:Foretagende; - d'arithmélique, Regnemaade, Regning t de 4 Specier; fu. og iron. vous avez lait la une belle –, bet er et net Styffe Arbeide, De der har gjort; det er et trugtesløft Foretagende.

Opercule, m. (H.n.) Laag; Gjels lelaag; hindagtig Laag paa eenstællebe Muslinger; (Bot.) Kapsellaag, Frolaag. imed kaag.

Operculé, e, a. (H. n.) forspnct Upérer, v.a. bevirte, ndføre, iværts satte; v. n. virte; operere; v. pr. foregaae, ubføres; – sa jonction, forene ng med et andet Korps; — sur l'esprit du peuple, virke paa Fostets Aund; la médecine a bien -é, &c. gemidlet har giort god Virkning; il s'est -é un grand changement, ber er foregaaet en stor Forandring; stre -é, se faire -, unvertaste sig en Opcs ration; tron. il a bien -é, han har Intet ubrettet, som bet er værdt at nævne. [til Sparrer el. Bjelfer.

Opes, m. pl. (Arch.) Huller i Mure Ophiase, f. (Med.) Paarets Apald paa entelte Steber af Povebet.

Ophicléide, m. (Mus.) nyt Slags

flangeformigt Instrument.

Ophidien, m. (H. n.) Slange; pl. Ophiolatre, m. Glangetilbeber.

Ophiolatrie, f. Tilbebelfe af Clanger. Ophiomancie, f. Spaadom Glanger.

- Ophiophage, m. og a. Slangeæber. Ophite, m. og a. (H. n.) Serpens [uben Inflammation.

Ophthalgie, f. (Méd.) Pienimerte Ophthalmie, f. (Méd.) Dienbetæns

Ophthalmique, a. (Méd. og An.) angagenbe Dinenc; eau -, Dienvand.

Ophthalmographie, f. Bestrivelse af Diet, Afhandling om Piets for-Mellige Dele.

Opiat (t uttales), m. Slags Latværge (hos Nogle: opiate, f.); Slags

rødt Tandpulver.

Opilatif, ive, a. (Méd.) forfloppenbe. Opilation, f. (Med.) Forftoppelfe. Opiler, v. a. (Méd.) forftoppe.

Opimes, a. f. pl. (Ant.) bruges t Udtr. déponilles -, Bytte, som en ros merst Feldtherre erholdt fra en sjendt lig Pærfører, dan med egen Paand bavde fældet.

Opinant, m. den, som pttrer tig el. tilklendegiver fin Wening i en Forsamling.

Opiner, v. n pitre sig el udiale fin Mening i en Forfamling over ben Gienstand, hvorom der raadslaaes; fig. – du bonnet, erflære sig i Et og Alt for en Antens Wening uden at tilfsie el. forandre Roget.

Opiniatre, a. stivsindet, egensindig, paastaaelig, haardnakket; vedholdende; s. flivfindet, egenfindigt Menneffe; un enfant -, et stivsindet, halbstarrigt Barn; combat —, en haardnaffet Ramp; travail —, vedholdende og vansteligt Ars beide; maladie —, langvarig, haards naifet Sygdom.

Opiniatrément, ad. med Paards nattethed, halsstarrigen; standhastigen.

Opiniatrer, v. a. paastage Roget paardnaffent (v.); vedblive at imode fige En saa at man berved gjør ham ftivfindet; n'opinialrez point cel enfant, gier ifte bette Barn flivfinbet; v. pr. vedblive haardnaffet, være pac staaelig, sætte sig Roget tast i Poves bet; il s'opiniatre à soutenir cette erreur, han bliver bestandigt veb at forsvare benne Bildfarelse.

Opiniatreté. f. Palsstarrighed, Paards Glangestagt (ogs. a. les reptises -s). natietheb, Stivsind, Paastaaeligheb; Rafthed, Standhaftighed, Bedholdenhed.

Opinion, f. Mening, Stemme; Ans stuelse af en Sag; l'- publique el. blot l'-, den offentlige Mening; c'est une -, bet er en Paastand, som er Tvivi unberkaftet; un mal d'-, et indvildt Onde; c'est là mon -, bet er min Mening, min Anstuelse; alions aux -s, laber of fribe til at stemme; c'est une assaire d'-, bet er en Sag, hvorom Enhver kan kænkc hvad han finder for godt; avoir - de q. el. de qc., love fig noget Gobt af En el. af Roget; il a bonne - de lui-même, han har gobe Tanker om fig felv; je n'ai pas grande – de lui, jeg har itte store Tanker om ham.

Opium (um ubtales om), m. Opium,

Balmuefaft.

Opiomachie, f. (Ant.) Gladiators tamp med Kaarder el. Dolfe.

Opobalsamum (um ubt. om), m.

ægpptist Balsom.

Opossum (um ubt. om), m. (H. n.) Slags Pungrotte i Auftralien. [melig.

Opportun, e, a. bekvem, beleitig, betis Opportunité, f. Beleitighed, Betis melighed; gunstigt Dieblik.

Opposant, e, a. (Pai.) protesterenbe; s. m. Opponent, Bederpart; le parti -,

Modpartiet.

Opposé, e, a. og p. modsat; modsstridende; s. det Modsatte, en Constrast; ils sont toujours -s l'un à l'sutre, de ere astid hinanden imod; cet homme est tout l'- de son srère, denne Mand er en reen Contrast til sin Broder.

Opposer, v. a. sætte imod, opsille imod; indvende-imod; stille lige oversfor; sætte i Ligning med; v. pr. sætte sig imod, være imod; (Jur.) gjøre Indsigelse imod, protestere imod; – la sorce à la sorce, bruge Magt imod Magt; j'oppose à ce que vous dites etc., seg indvender imod hvad De ansører o. s. v.; quel orateur opposer à Démosthèue? hvisten Taler stal man sætte lige med Demosthènes? je m'y oppose, seg protesterer derimod.

Opposite, m. bet Mobsatte; il est tout l'- de son stère, han er ganste bet Mobsatte af sin Brober; à l'-, loc. pp. og ad. ligeoverfor; leurs maisons sont situées à l'- l'une de l'autre, beres Puse ligge ligeoversor binancen.

Opposition, f. Mobstand, Hindring; Indsigelse; stor Forssel, Modsætning; je n'y mottrai aucune —, jeg stal itse giøre nogen Indsigelse derimod, iste lægge nogen Hindring i Beien ders for; saire, sormer, mettre — à qc., protestere imod Noget; ils sont toujours en —, il y a toujours de l'entre eux, de stade altid i Modsætning til hinanden; ie parti de l'e, cl. blot l'e, Oppositionspartlet, Oppositionen.

Oppresser, v. a. tryffe, klemme; sig. nedtryffe, kue, nedbøie; il y a qc. qui m'oppresse, ber er Roget, som klemmer mig; il est -é par le chagrin, han er nedtryft, nedbøiet af Rummer (s. opprimer).

Oppresseur, m. Undertryffer, Uns bertuer; ogs. a. un gouvernement -, en bespotist, underfuende Regjering.

Oppressif, ive, a. undertrestende; sigtende til at undertreste; moyens -s,

Undertryffelsesmidler.

Oppression, f. Trytten, Klemmesse; fig:Undertryttelse; fortrytt Tilstand; – de la poitrine, Trytten for Brystet; gémir sous l'–, suffc under Tryttet af en Despot.

Opprimer, v. a. undertryffe, underfue (om Personer, om en despostisst og uretsærdig Magt, til Forssels fra oppresser, der bruges om Ting, om Kummer og Sorg).

Opprobre, m. Stændsel; Bestæns, melse; Stam; Stamplet; soullrir, endurer un –, lide, udholde en Stændssel; être l'– de sa samille, være en Stændssel; etre ling samilie

Stamplet for sin Familie.
Opsigone, a. (Did.) som kommer

ien silvig Alber; dent -, Viisdomstand. Optatis, ive, a. snstende; s. m. den snstende Modus, Optativ.

Opter. v. n. vælge, bestemme sig for een af flerç Gjenstande, som man itte kan besidde alle. strumentmager.

Opticien, m. Opticus; optist Insoptime, ad. (latinst Ord) meget godt, ppperligt, fortræffeligt; fa.

Optimatie, f. en Bpes beofte el.

fornemste Indvaanere.

Optimisme, m. Lære, hvorester Alt er paa det Bedste i Berben, Optimisme.

Optimiste, m. Tilhanger af Optimismen, Optimist; beu, som finder,

at Alt er godt el som er sørnsiet venu d'-, smigre for den rige Mand; med Alt.

Option, f. Balg; donner, avoir l'de, have Balg imeliem; faire +, vælge; m. (Anc.) Adjutant hos en Centu

rion; Medhicelper.

Optique, f. Optif, Seefunft; Kiffe lade; illusions d'—, perspectivist Blands wert; ... a. optist; verre -, optist Glas, som bevarer el. færper Spnet; chambre -, camera obscura (chambre obscure); (Astr.) lieu - d'une étoile, en Stjernes apparente. Sted.

Opulemment, ad. rigeligen, overs

podigen, i Overflod.

Opulence, f. for Rigbont, for formue, Overflødighed. Li Overflod.

Upalent, e, a. meget rig, som lever Opuntia, f. (Bot.) Ropalplante, Evrneinippe (nopal, raquette, figuier d'inde j.

Opuscule, m. lille literairt Bærk. Or, m. Guld; Guldmynt; forgyldt Sølvtraad; fg. Rigdom; (Blas.) den gule Farve; pl. Guldets forstiellige Farver; - natif, vierge, gedigent Guld; - en seuilies, Bogguld; - en lames, trait, tynd og fmal Guldplade; – filé, filé d'-, Silfetraab omvundet med Guld; das, flet Guld, Guld under 12 Karat; -de Manheim, uægte Guld, Blanding of Robber og Zink; — au titre, 22 Karats Gulb; - d'essai, Proveguld (henved 24 Karats Guld); — blanc, Platina (v.); Age d'-, siècle d'-, Guldaider; fig. des jours filés d'et de soie, gplone, lyttelige Dage; marché d'-, meget forbeelagtigt Kieb; l'- de sa chevelure, hendes gyldne Paar; l'ordre de la toison d'-, bet goldne Flies; un cœur d'-, et fors næneligt Pjerte; un livre d'-, en tottelig, herlig Bog; vendre qc. au poids de l'-, sælge Roget til en meget on Prits; c'est un homme d'-, il vaut son pesant d'-, det er en Mand, 10m er Guld værd, som er tjenstfærs ng og arbeibsom, som er tro i sit Ralb; ni pour - ni pour argent, for Intet i Berben, ifte for alt Berbens Guib; c'est de l'- en barre, bet er saa godt som rebe Gulb, rebe Penge; dan et overordentlig rig; adorer le lebelene.

il dit d'-, ii parle d'-, han taler ppperligt, ban siger Alt hvad der kan figes til Forbeel for en Sag; Saint Jean bouche d'-, en Mand, som si ger Sandheden veent ud, uden al Forbeholdenhed; c'est de l'- de Toulouse qui lui coûtera cher, bet et en Forbeel, som han siden kommer byrt til at betale; c'est l'histoire de la dent d'-, c'est la dent d'-, bet som man maa see for er Roget, man fan troe bet, det er en utrolig Pistorie: promettre des monts d'-, giøre store Loster, love Guld og grønne Stope; faire un pont d'- à son ennomi, give fin Fjende Leilighed til at træfte sig tilbage; tilstaae ham nogte. Forbele for at face ham til at vige; *prov*. tout ce qui reluit n'est p**as -**, Alt hvad der glimrer er iste Guld.

Or, conj. nu, nu vel; altfaa; -

çà, nu ba, nu vel ba.

Oracie, m. Drakel, Drakelivar; fig. den hellige Strifts Sandheber: paalibelig Erflæring, bestemt Dom; En, som sælder en afgiørende Dom; parier comme un -, tale meget forstandigt; parier d'un ton d'-, tale t en afgjørende Tone; s'exprimer en style d'-, udtryffe sig tvetydigt el. t et dunkelt Sprog; cet hamme est un -, benne Mand er et Orafel, hans Raad el. Mening følges overalt.

Orage, m. Uveir; stært Regn, lede faget af Storm el. Torbeu: fig. Ulpste; Urolighed, Oprør; essuyer un –, udstaae et Uveir; *sig.* ubbolde hæftige Bebreidelser; dissiper l'-, adz sprede Uveiret, den truende Farc; détourner, conjurer l'-, asvende Uveiret, Ulytten; les —s des passions, Libens

stabernes Storme.

Orageux, se, a. stormfuld, truende med Uveir; stormende, oprort; uros lig; hæftig; le temps est –, Beiret er stormfuldt; une mer —se, et oprørt Dav; une vie -se, et uroligt, storms fulbt Liv; une assemblée —se, en flormende Forsamling.

Oraison, f. Ben til Gub; Take (be Gamies Taler; Ligtaler); faire il marche sur l'- et sur l'argent, il l'-, faire-, bolbe Bon, bebe; l'- doa des monceaux d'-, il est tout minicale, Fabervor; - funèbre, Ligcousu d'-, han lever i ftor Rigbom, tale; (Gr.) les parties de l'-, Ta-

Oral, m. Pavens Messeller; forh. Fruentimmerster; Ster, som Jedinderne bare, naar de gif i Bpen.

Oral, e, a. mundtlig; tradition -e,

mundtligt Sagn.

Oran-hieu, m(H.n.) afritanst Orossel; pl. orans-bleus. [Slags flor Abe. Orang, m. (H. n.) Drangutang,

Orange, f. Pomerants; - douce, Apelfin; couleur d'- cl. couleur -, Drange-Farve; n. pr. f. Dranien.

Urange, e, a. pomerantsfarvet, orangequul; s. m. crangeguul Farve. Orangeade, f. Pomerantsvand.

Orangeat, m. fpltet Pomerantsffal;

Bomerants-Suffertugle.

Orange-d'hiver, f. (Jard.) grøn Binterpære; pl. des oranges-d'hiver. Orange-musquée.f.(Jard.)tiblig@om= merrare; pl. des oranges-musquées. Oranger, m. Pomerantstræ.

Oranger, ère, s. En, som sælger Pomerantser, Appelsiner o. test. (bruges alm. med fruitier: un fruitier -).

Orangerie, f. Drivbuus til Orans getracr; Pommerantshave; Samling af Drangetræer, Drangeri. [Ratafia. Orangesse, f. Pommerantsliker, Slags Orangin, m. (Bol.) Grastar, som Haner en Appelsin.

Orangiste, m. En, som opelster Drangetræer (p. u.); Tilhænger af

Aprilebuset af Oranien.

Orang-outlang, m. (H. n.) Drangus tang; f. orang (l'homme des bois); pl. des orangs-outangs.

Orateur, m. Taler; i Engelland: Præsidenten i Unberhuset; – sacré,

Prædikant.

Oratoire, a. pratoriff; art -, Talertunft; s. m. Bebekammer, Bebes huus, Dratorium; la congrégation de l'-, el. blot l'-, en geiftlig Orben i Kranfrig, Oratoriums Orbenen.

Uratoirement, ud. paa oratorist Bits, i Talersproget. [riums Orbenen. Oratorien, m. Medlem af Dratos Oratorio, m. Dratorium, religiofi Spngestytte (ogf. hiérodrame); pl. des -.

Urde, m. (Astr.) Planetvane; pos. Riode; le grand - de la terre, 301bens Sane om Solen ... a. (Chir.) voup -, Streifestub; (Maç.) mur -, Mur uben Port el. Bindue.

Orbiculaire, a. trebsformig, tugels

dannet, sphærist.

Orbiculairement, ad. i en Mund-

freds, fredsformigt.

Orbitaire, a. henhørende til en Plas netbane; (An.) henhorende til Dies [de l'æil, Diehuulhed. buuibeden.

Orbite, f. Planetbane; (Au.) l'-Orcanette, f. (Bot.) rød Orchunge, Farveurt (buglosse). [Itrivelse af Dands.

Orchésographie (ch ubt. k), f. Be-Orchestique (ch udt. k), f. (Ant.) Dandsekunsk: a. benbørende til de

Gamles Dandsekunft.

Orchestre (ch udt. k), m. Orches ster, Plads for Musistoret i et Stucspilhuus; Mufistoret; Deel af Par fettet nærmest Orchestret; (Anc.) paa det græffe Theater: Dandsepladseu; paa det romerste Theater: Genatos rernes Plads. [Horndrager, Kufferurt.

Orchis (chis utt. kis), m. (Bol.) Ordalie, f. Ustyldighedsprøve, Jerw

prove, Iloprove, Bandprove.

Ordinaire, a. fadvanlig, alminde lig, ordentlig; middelmaadig, daglige bags; médecin –, sædvanlig kæge, Puuslage; vin –, simpel Biin; an homme -, et Menneste uben synderlige Anlag; conseiller d'Etat – (en service –), Statsraad, som har Eæde t Statsraadet hele Aaret; (Mil.) pas Goldaternes langsomste Sfridt; (Jur.) question -, Torturens forste (Graber; . . . s. m. fabbanlig Rop, Prerbagstoft; savvanlig Portion Nab paa et Spiscqvarteer; det sædvanlige Maal Biin, som gives Tjenestesols tene; sædvanligt Maal Havre til Heste; Sadvane, sædvanligt Arbeide; Posten, som kommer og afgaaer til bestemte Tider; den Dag, Posten pleier at afgage; Bistoppen i Stiftet, den geist lige Stiftsvorighed; et vacant Bispe embebe; pl. m. forh. Sangerne og Sangerinderne ved Operaen (les -8 de l'Académie royale de Musique); pl. f. Fruentimmernes maanedlige Henfelse; il a toujours un bon -, han har altid et godt dagligt Bord; à mon -, efter min Sædvane; je vous écrirai par le premier—, jeg stal strive Dem til med første Post (v. nu: par le premier courrier); l'- de la messe, de sædvanlige Ressebonner; i'- des guerres, forhen et Fond til at betale Low gens Pofetat, Krigscommissairerne og Gendarmeriet; ... à l'-, loc. ad.

som sævanligt, som man pleter; d'-, | pour l'-, loc. ad. font oftest, i Als mindelighed. som oftest.

Ordinairement, ad. fæbvanligriis, Ordinal, a. m. (Gr.) nombre -, Orbenstal; adjectif -, Adjectiv, som angiver en Talorden; pl. m. -vaux.

Ordinand, m. Geiftlig, som Kal mdvies el optages i en Orben.

Ordinant, m. ordinerende Bistop. Ordinateur, m. En, som bringer Roget i Orden, p. u. (f. ordonnateur).

Ordination, f. Præstevielse, høitides lig Optagelse i en geistlig Orden.

Ordo, m. lille Bog, som indehols der Forstrifterne om den daglige Guds: nenene pos Catholinerne; pl. des ordo.

Ordonnance, f. Anordning, Fordes ling, Indretning; Forstrift, Forords ning, Rescript; Recept; (Fin.) Uds gisteordre til Glatfammeret, Anviisning til Udbetaling; (Mil.) Ordons nants; l'- d'une bataille, Ordningen at et Slag; l'- d'un poème, Forbes lingen af et Oiat; une - de dernière volonté, et Testament (v.); porter 1'chez l'apothicaire, bringe Recepten paa Apothefet; habit d'-, Regiments. uniform; fa. être meublé suivant l'-, pave kun de heist nedvendige Reubler, være flet meubleret.

Ordonnancer, v. a. (Fin.) and se til Udbetalung, paategne en Regning el. en Obligation til Udbetaling af Kinantferne.

Ordonnateur, trice, s. En, fom ords ner eller indretter Roget; En, som meddeler Urbetalingsordrer; a. commissaire-ordonnateur, Bestyrer af en armees el. en Flaades Udgifter.

Ordonné, e, p. ordnet, indrettet; une maison bien -ée, et vel bestyret og vel ordnet Huus; une tête bien -ée, et lundt tænfende Doved; une tête mai '-ée, et forvirret Poved; prov. charité bien -ée commence par soimeme, Euhver er sig selv nærmest.

Ordonnée, f. (Géo.) Orbinat, en lobret Linie braget fra en Bue neb til sammes Axe.

Ordonner, v. a. orbne, inbbele; befale, byde, forestrive; meddele en geistig Orben, orbinere; (Fin.) give Beft; - un remède. forestrive et Læ- Berel, som stal betales til den, pas

gemübbel; v. n. befale; ordinere; de qe., bestemme prorledes der stal forholdes, tage en Bestemmelse med Roget; v. pr. forestrive sig Roget;

indrette fig, tage fine Forboldsregler. Ordre, m. Orden; Rolighed; Fordeling; Methode; Ordre; Parolbefas ling; Roiagtigher, Regelmæsfigheb; Sparfommeligheb; Tilftand; Stanb: Orbenssamfund; geiftlig Orben; Ribberorben; Orbenstegn; (Com.) Ens dossement; (Arch.) Søileorden, som bestemmes efter visse Forpolde el. Ornamenter; (Bot.) Unberafteling af en Classe; – de bataille, Slagorten; - des créanciers, Fortequelse over Creditorerne efter beres Forbringers Oatum; — du jour, Forhandlingernes bestemte Orden i en raadslaaende Kirs jamling; passer à l'-du jour sur une proposition, forbigaae et Forflag for at tølge Forhandlingernes engang bestemte Orden; le grand - du jour, Sagerne af ben florfte Bigtigheb; le petit - du jour, Sagerne af underords net Bigtighed; retablir l'-, gjenope rette Ordenen; maintenir ie bon -, vedligeholde god Orden, Roligheb; mettre – à qc., sørge for at Roget foretages paa den behørige Waade; donuer –, apporter – a, istge for bet Fornsdue; j'y mettrai don –, jeg stal not sørge for, at bet steer; cela est dans l'-, det er i sin Orden, som det bør være; cela est en bon –, det er t god Orden, i god Stand; cela est en mauvais –, det er i Norden, i flet Stand; les finances sont bien en -, en bon –, Finantserne cre i god Or= den: cet homme a remis de l'-dans ses affaires, benne Mand har igien bragt fine Sager i god Orben; il n'a point d'ordre, pan er uordentlig, iffe sparsommelig; j'attends vos —s, jeg venter, hvad De har at befale; je suis à vos—s, jeg staaer ganste til Deres Tienefte; donver l'-, give Parolen; le mot (de l') d'- cl. blotl'-, Feltraabet; c'est un esprit du premier -, det et et Poved af forste Hang; I'- de la prétrise, Præstevielsen; donner les -s, consérer les -s, meddele ben geiftlige Bielfe; (Com.) mettre un - au dos d'un Orbre til at ubbetale (v. rettere: billet, enbossere en Berel, transporordonnancer); - une sete, ordne en tere den til en Anden; billet à -,

byem den lyber, el. til den, til hvem den transporteres; par - de, loc. ad. vaa Befaling af, i Følge Orbre fra; en sous-ordre, loc. ad. som Underordnet; un sous-ordre, s. m. en Uns derordnet.

Ordare, f. Starn; Snave, Emude; fig.stjændig, smudsig Handling; smudsig Tale; usabeligt Ubtryk i Skrift; pl. Feies starn; il se platt à dire des -s, ban finder Behag i at tore uankændig Tale; cet homme n'est pas innocent, il y a bien de l'- dans son fait (à ses flutes), benne Mand er iffe uftplbig, hans Sag er iffe reen, der flas ber meget flet ved ham, der er meget at fige om ham; il est noirci de beaucoup d'-s, der nges mange stemme Ting om ham.

Ordarier, ère, s. og a. En, som fører et usæbeligt Sprog el. striver usabelige Strifter; a. smubfig, uteerlig; des chansons –ères, smudfige Biser.

Oréade, f. (Myth.) Bjergnymphe. Oreillard, e, a. langøret; s. m.

(H. n.) Slags Flagermuus.

Oreille, f. Pre; Horelse; Gehor; Hant; Storem; Lag paa et Blab i en Bog; Enbeflip paa en Patte; pberke Tand paa en Kam; (Imp.) Tungen paa Bogirpfferrammen; (Bot.) Late el. Flig paa et Blomsterblad (oreillon el. oreillette); (Mar.) 和n terflig; avoir bonne -, hore godt; avoir l'- fine, have et starpt Dre; avoir l'- dure, une dureté d'-, être dur d'-, vare tunghørig; avoir de 1'-, 1'- juste et délicate, have Gehør, et fiint, mutifalst Pre; saire la sourde -, lade som om man iffe bører: avoir les -s délicates, blive let fiødt over hvad der siges; cela chatouille, charme, flatte l'-, det smigrer Pret; cela blesse, offense, choque, écorche l'-, bet saarer el. støber Dret; avoir l'- basse, en avoir sur l'-, bænge med Pret, være mat af Sygdom, af Arbeite el. af Sviir; avoir sur l'-(om Krugitræer, Korn o. desl.), have taget Stade af Frost el. slet Beir; avoir l'- basse, l'- pendante, baisser l'-, vare slutvrct, nedboiet over et Tab, pdmpget; il lève, il dresse Blad, forspnet med Prelæber. les -s, han er opblæft, hovmodig; avoir des -s d'ane, være meget en (consoude); pl. des oreilles-d'ane. foldig; prêter l'-, hore comartsomt;

fig.here gunftigt, give Geber; ouvrir l'-, børe meget opmærksømt; ouvrir les -s, hore gunskgen et Forslag af egennyt tige Grunde; n'avoir point d'-s pour qc., itte ville kistaac el. indvilge Noget; avoir les -s battnes, rebattues d'une ch., have ofte hort tale om en Ting, saa at man er kjed beraf; secouer les -s, iffe bryde fig om byab der figes; dormir sur les deux -s, forholde fig rolig, iffe brode fig om Roget; étourdir, rompre les –s de q., overhænge En, trætte En med fine Klager el. Begiæringer; échausser les -s à q., opirre En ved sin Tale; corner aux —s de q., tale ideligen til En om Roget; les –s ont bien du vous corner, det har maattet ipnge bygtigt for Deres Dren, vi have talt meget om Dem; il a la puce à l'-, ban har kun een Tanke, som sorfsb ger og ængster ham bestanbig; se saire tirer l'-, labe fig længe bede før man indvilger i Roget; avoir l' de q., være vel anstreven hos En, kunne tale med bam naar man vil; être toujours pendu aux -s de q., være altib omkring En, tale bestaudig med En; se gratter i'—, væte bes kymret; have ondt ved at tage en Bestutning el. ved at exindre sig Noget; y laisser ses —s, iffe slippe beel ffindet derfra; frotter les —s à q., ffkande paa En, prygle En; donner sur les -s à q, flage En pag Pret; prov. tenir le loup par les -s, iffe vide, hvorledes man stal stippe ud af en Forlegenhed, el. holde En i en fors legen Stilling; cela lui entre par une et lui sort par l'autre, pan la der bet gave ind af det one Pre og ud af det andet; chien hargneux a toujours l'- déchirée, gale Punde faat revet Skind; ventre asiame n'a point d'-s, Røb bryber alle Love, den, som er bungrig, tader sig ine asvise med Loster; jusqu'aux -s, soc. ad. fra Top til Taa; par-dessus les -s, loc. ad. op over Prene, mere end man kan ubholde-

Oreillé, e, a. som har synlige Pren; (Bot.) seuille -e, preformigt

Oreille-d'ane, f. (Bot.) Russuffer

Oreille-de-chat, f. (Bot.) Glags

Lare, Lebrehinde (trémelle); pl. des oreilles-de-chat.

Ure.

OreiHe-de-Judas, f. (Bot.) Jus dassre, Pre-Levrehinde, Tare paa Pylichartract; pl. des oreilles-de-Judas.

Oreille-de-mer, f. (H. n.) Sore, Glage Grette; pl. des oreilles-de-mer.

Oreille-de-Midas, f. (H. p.) Die dasore, Slags Sneffe; pl. des oreillesde-Midas.

Oreille-de-souris, f. (Bot.) Mus icore, Forglemmigei (myosotis); pl. des oreilles-de-souris.

Oreille-d'ours, f. (Bot.) Auxifel; pl. des oreilles-d'ours.

Oreille-grande, f. (H. n.) Eanteie (thon); pop. pl. des oreilles-grandes.

Oreiller, m. Povedvude; prov. une conscience pure est un bon-, naar man Intet bar at bebreide fig, sover man tryggest.

Oreilleue, f. lille Boile, hvori Prenringe fastgiøres; (Chir.) lille Rlud til at lægge bag Pret; (An.) Pierteflav.

Oreillons el. orillons, m. pl. afs staarne Styffer Læder til Liim; (Méd.) Pævelse i Drekirtlerne, Faarespige; (Arch.) Snirfler til Sirat paa Osc= el. Vinduespoper.

Oremus (s udiales), m. Bon; fa. Oréographie, s. Bestrivelse af Jords llobens Bjerge (ogs. orographie).

Urexie, f. (Méd.) vedvarende Huns

ger el. Trang til at spife.

Orlèvre, m. Guldsmed, Guldarbeis

der; --joailler, Zuveleer.

Orfévrerie, f. Guldarbeiderkunft; Guldimedprofession; Guldimedarbeide; Pandel med Guldarbeider.

Urlevri, e, a. forarbeidet af en Guldimed; p. u. (de mer)

Orfraie, f. (H. n.) Søørn (aigle Orfroi, m. rigt guldbroderet Smpfte ni en Chorfaade el. en Messchagel; v.

Organdi, m. Slage Russelin el.

meget tyndt Bomuldstot.

Organe, m. Organ; Sandseredsfab; Stemme; fig. Person, som meddeter el. ubsører en Andens Tanke el. Billie; par l'- de q., ved Ens Hicky el. Medvirtning.

Organeau, m. (Mar.) Zeruring, prori et Antertoug fasthæftes (ogs.

arganeau).

Organique, a. organis; (Méd.) maladie –, Sygdom, som angriber et Organ, der er nødvendigt for Livsfunctionerne; (Dr.) loi -, Lov, som bestemmer Maaden, hvorpaa et Sclstab el. en Stiftelse stal virte;... s. f. (Ant.) Inftrumentalmufik.

Organisateur, m. Ordner, Indres ter af en Forfatning, Bestemmer af

et Selstabs Birkemaade.

Organisation, f. et Legemes indre Dannelse; Statssamfundets indre Orbning; en Stiftelses Indretning.

Organise, e, p. og a. organiset, dannet, indrettet; fig. une tête bien -e, ct vel begavet Poved, et Menneste med et klart og sundt Omdømme.

Organiser, v. a. organisere, danne Legemets Organer overeensstemmende med deres Functioner; fig. indrette en Stiftelse el. en Bestyrelse, ordne et Statssamfunds Indre; - un sortépiano, forene et Fortepiano med et lille Orgel; v. pr. dannes, ordnés, indrettes.

Organisme, m. Indbegreb af et Legemes organiste Functioner, dets indre Bygning el. Dannelfe, Drganisme.

Organiste, s. Organist, Mand el. Fruentimmer, som spiller paa Orgel.

Organographie, f. (H. n.) Befitts velse as Planters el. Oprs Organer.

Organsin, m. (Manu.) Organsus filte, to Gange tvunden Gilte.

Organsinage, m. Eliberedelse at Organsusiike, Gilkens dobbelte. Ivinding.

Organsiner, v. a. tvinde Sistes traade enkeltvick til Poire og deretter samlede til Benftre.

Orgasme, m. (Méd.) Bædsternes Opbruusning, Organernes Opsvulmen.

Orge, f. Byg; sucre d-, Boltser. suffer, Slags Gufferbeig lavet af Suffer og et tyndt Opfog af Bygmeel; un grain d'-, et Pygforn; grain d'-, linge grain d'-, linge de (a) grain d'-, Larred med isprængte Pritter, der ligne Lygforn; fig. og pop. faire ses -s, faire bien ses -s, giøre sig smaa Fordele (i slet Forst.), mele godt fin Kage; ètre grossier comme du pain d'-, være meget grov og plump; ...s. m. i Ubtr. = mondé Bantebyg, renfet Byg; Bantebygluppe; -perle, Perlegryn; tynd Perlegryns fappe, Orgende, f. nu: orgent.

Orgeat, m. folende Drif af Byameelsvand, Mandelmelt (forh. creme d'orge); fa. il est froid comme une carafe d'-, han et fold og følcbløb, told som Jis.

Orgelet, m. (Méd.) Spatom i Dienlaagene, Svulft som et Bygkorn.

Orgie, f. Bedes og Drittegilte; pl.

Bacdusfett.

Orgue, m. Orgel, Orgelvark; i pl. er dette Ord f.; dog bruges det i m. efter un de: un bon –, et gobt Drgcl; il y a de bonnes -s dans cette ville, der er gode Orgeler t benne By; un des plus beaux-s, et af de smutteste Orgeler; un petit -, un – de Barbarie, un – d'Allemagne, en Liretasse; fa. ils sont comme des tuyaux d'-, de ere af ulige Bart (om flere Børn af forstjellig Soide); (Mus.) point d'-, Fermate, Steb i en Composition, som ten Spugende udfører efter Behag og hvor Accompagnes mentet ophører; (Mil.) Slags Kalde gitter, som nedlades foran Porten i en beleiret By; Samling af flere forenede Mustetløb med et fælles Fanghul; (H. n.) – de mer, – pier– reux, inippeviis forenede Roralrst.

Orgueik, m. Intbiltsthed, Hovmod; Stolthed; Celvfølelse; un noble –, en ædel Celvfvielse. Lmed Stolthed.

Orgueilleusement, ad. hovmobigen; Orgueilleux, se, a indbilts, bobs modig, overmotig, folt; fig. stolt, kneisende (om Bjerge el. Bølger o.

desl.); s. en Povmodig. Orient, m. det Sted i Horizonten, hvor Golen staaer op; Psten; Osterland; Ostafien; commerce d'-, Handel med Pstasien (til Forstjel fra commerce du Levant, Handel med Bestaficn); l'empire d'-, bet sfilige romerste Rige; (Jon.) !'- d'une perle, en Perles Band el. Farve.

Oriental, e, a. sstig, ssterlands; les Indes es, les Grandes-Indes, Ostindien; les langues -es, de ofterlandste Eprog; style –, svulstigt, bib

ledligt Sprog; pl. m. -taux. Orientales, s. f. pl. feilfrie Webel: bre forstjellig Maabe at tænke og stene (i Modsætn. til les occidentales);

Ravne paa en Samling lyriste Digte

Orientaliser (s'), v. pr. antage originalt.

Orientaliste, m. Kerb, fom er tynbig i be ssterlandste Sprog.

Orientation, f. Orientering, rightg

Angivelse af Berbenshjørnerne.

Orientaux, m. pl de sterlandite

Folfeslag.

Orienté, e, p. sg a. stillet cl. rettet efter Berbenshisrnerne; une maison dien -e, et Puus, som er godt beliggende m. D. til Pften og

de andre Binde.

Orienter, v. a. fille rigtigt efter de fire Berdenshierner; (Arch.) - un plan, aubringe en Compastose paa en Grundtegning el. en Bygnings: plan; (Mar,) - les voiles, stille Scis iene kant, saa at de staae godt for Binden; v. pr. orientere sig, finde pvor Psten og de andre Verdenshjør: ner ere med H. til det Steb, hvor man befinder fig.; fig. fee en Sag fra fin rette Side, fatte boorom tet giælder; overveie, hvorledes man bedit stal bare sig ab; befinde sig.

Orifice, m. Munding; Aabning paa Dele af Legemet el. paa we

misse Kar.

Orislamme, f. Fane, som Frankrigs gamie Konger lod dære foran fig i Krigen. (jolaine).

Origan, m. (Bot.) Merian (mar-Originaire, a. nedstammende fra,

oprintelia.

Originairement, ad. oprindeligen. Original, m. Original, Gjenstand, som er ben første i sit Glags; et

oprindeligt Paandstrift; Grundtert; Runstarbeide, som er af den Runst ner, det tilftrives; fig. en ubmærket Forfatter; fa. en Gærling; pl. -naux; d'-, loc. ad. fra Kilden; bruges fun i Udtr.: savoir une chose d'-, Kende en Ting fra første Haand; en -, loc. ad. i Driginalen, i Grunbstriften el. det oprindelige Haandstrift; fa. en propre -, t egen Person.

Original, e, a. original, fom iffe er efterlignet, som er det første i sit Glags; np, eiendommelig; une pensee -e, en ny Cante; avoir un caractère –, have en særegen, fra Ans

handle paa; pl. m. -naux.

Originalement, ad. paa en ny, af Vict. Hugo [sfterlandste Saber; p. u. paa en egen, eienbommetig Daabe,

Originalité, f. Stiginalitet, Ciens tommeligheb; Egenbeb; Sarbeb (fun i den sichte Betydn. bruges det i pl.).

Origine, f. Oprinbelse, Begyndelse; perfomft; il est de basse –, han er af lav Persomfi; tirer son – de, neds pamme fra; dans l'-, loc. ad. op: rinbeligen, i Begyndelfen; des l'-, loc. ad. fra Begyndelsen af.

Originel, le, a. oprindelig; (Thé.) le péché –, Arvesynden; fig. og fa. cet homme a le péché -, tenne Mands Fodscl el. Familiesorholde hins dre ham i at gjøre Lyffe, at opnaae

en el. anden Bardigbed.

Uriginellement, ad. oprindeligen, l folge fin Ratur (bruges kun i bis vely forstand).

Orignal, m. (H. n.) Elsbyr (Navn, som gives bette Opr i Canada).

Orillard, e, a. f. oreillard

Orillon el. oreillon, m. lille Pre, Pank (bruges kun fig.).

Orillons, m. pl. f. oreillons.

Orin, m. (Mar.) Bsiereb, som for: rinder Boien med Ankeret.

Orion, m. (Astr.) Orion, et 19d: ligi Stjernebillede.

Uripeau, m. Flitterguld; fig. Klik terflads; Rlæder, som Forgysdningen er gaaen af; uægte Prydelser.

Orle, m. (Arch.) Rand nedenom

et Rapitæl; (Blas.) Søm, Kant.

Orléanais, e, m. Reboer af Orleans.

Ormaie, f. Eimelund.

Ormeau, m. lille Elm, lille Elmetræ. Urme, m. Elm; prov. og iron. allendez-moi sous l'-, De fan faae lange at vente (om et Løste, som man iste har isinde at holde, cl. om et Akste, hvortil man itte vil inds finde fig). [af unge Elmestud.

Ormille, f. Elmestud; Opfredning Ormin, m. (Bot.) Glags Galvie. Orne el. ornier, m. (Bot.) italienst

Alf (frêne à fleurs).

Ornemaniste, m. (Arch. og. Sculp.) Umamentstærer; Artift, som forfær:

diger Ornamenter.

Omement, m. Prybelse, Sirat; Smytte, Pont; fulbstændig Desfebragt; pl geiftlig Embedsbragt, Ornat.

Orner, v. a. pryde, smptte, forsisnne, stre; v. pr. smytte sig; fig. | épaulard. orner son esprit de connaissances, implie fin Forstand med Kundstaber. imod Binden ved Hicely af Aarer.

Ornière, f. Philipor; fig. gammel Slendrian; forældede Anfluclser; suivre la mauvaise –, følge gammel Slendrian, polde fast ved forældebe Mentnger.

Ornithies, m. pl. (efter Rogle: f. pl.) milde Forgarsvinde, med hvilke

Traffuglene pleie at komme.

Ornithogale el.ornithogalon, m. (Bot.) Zuglemelf, Jordløg, Jordfastanie. [lene.

Ornithographie, f. Best welse af Jug-Ormithologie, f. Zuglenes Katurs bistorie, Aspandling om Fuglene.

Ornithologique, a. som angaarr

Auglenes Distorie.

Ornithologiste, m. Drnitholog, En, fom fluberer Fuglenes Naturbistorie, Fugleffender.

Ornithologue, m. f. f. ornithologiste. Ornithomance el. ornithomancie. f. Spaadom affuglenes Flugt el. Sang.

Ornithophonie, f. Fuglemufik, Efs terligning af Fuglenes Sang.

Ornithotrophie, f. Kunst at ub-

Næffe og opdrage Huusfugle. Orobanche, f. (Bot.) masteblomstret

Plante, Slags Snylteplante. [Fladbælle. Orobe, f. (Bot.) Lindseart, mollet

Oronge, f. (Bot.) Slags spiselig Stampion i bet sydlige Frankrig.

Orpailleur, m. En, som ubvaster Klodsandet for deraf.at ubdrage Guld-

støv, Guldvaster.

Orphelin, e, s. forældrelsst Barn; Kaderlos, Woderlos (selden t stopte Betydn.); il est – de père et de mère, han har mistet baabe Fader og Mos der; pl Baisenduus; j'ai été aux—s, jeg har været paa Baisenhuset.

Orphelinage, m. Barns Tilstand efter at have mistet gaber og Mober.

Orphie, f. (H. n.) Pornfik.

Orphilière, f. (Pé.) Slags Fiftes

garn til at fange Pornfift.

Orphique, a. orphist, tilhørende Ors pheus; vie –, afholden, regelmæsng Levemaade; indgetogent Levnet; s. f. les -s, Slage Baccanalier.

Orpiment, m. (Chi.) Svoblarsentt; Operment, Auripigment, Slags Gulbfarve [Huusløg, Semperviv (joubarbe).

Orpin, m. s. f. orpiment; (Bot) Orque, f. (H. n.) Spætbugger; f.

Orse, f. (Mar.) et Stibs Seilads

II.

Orseille, f. (Bot.) Drieille-Yab, Ur. teorseille; beraf tillaves med Urin og Soba en fiolet Farve.

Orser, v. n. (Mar.) seile imod

Binden ved Hiælp af Aarerne.

Ort,a.(uforanderligt)brutto(brut);... ad. (Com.) peser ort, veie met Indpais ning; s.m. (Mon.) Fierdepart af en Daler.

Orteil, m. Taa, især den store Taa; (Fort.) smal Bei mellem Bol ben og Graven (s. berme).

Orthodoxe, a. rettroende, orthodox;

s. den Rettroendc.

Orthodoxie, f. Rettroenhed, Overs censstemmelse med den rene kære.

Orthodromie, f. (Mar.) et Stibs lige Lob fremad mod et af de 4 Ber: benshiørner; p. u.

Orthoépie, f. correct Still, Ecre om Striftiegnenes rigtige Udtale.

Orthogonal, e, a. (Géo.) fom er lodret, el. som har rette Binkler; pl. -naux.

Orthogonalement, ad. efter.den lods rette Linie, perpendiculairt.

Orthogone, a. (Géo.) som falter

lodret, perpendiculair.

Orthographe, f. Retffrivning; fig. faire une faute d'-, itte opføre fig fom man burde.

Orthographie, f. (Arch.) Afrids af en Bygning i dens rigtige Forholde; (Mil.) lobret Gjennemfnit el. Profil af et Stanbseværk.

Orthographier, v. a. strive orthos graph, boghavere rightst; v. pr. bogs paveres.

Orthographique, a. henhørenbe til Reistrivningen el. til et Afrids af en Bygning, fremstillet lobret.

Orthographiste, m. Kærer i Ortho. grafi; En, som lægger Bind paa at begstavere rigtigt, en Orthograf.

Orthologie, f. Runft at tale correct. Orthopédie, f. Kunst at have Les

gemsfeil bos Born, Orthopædi. Orthopédique, a. orthopædist, bens

hørende til Kunsten at belbrede Les gemeteil.

Orthopédiste, m. Læge, som behandler Afvigelser i Legemets Form.

Orthopuée, f. (Méd.) tungt, be-

svarligt Aantebrat.

Ortie, f. (Bot.) Relbe; fig. jeter le froc aux -s, opgive ben geiftlige bage (om Pendulet). Stund; (Vél.) Læterrem, som i visse !

Spadomme pos Pesten stiftes ind mellem Dub og Kisb. [-e, Relbescher.

Ortié, e, a. (Méd.) i Ubir. fièvre Ortive, a. f. (Astr.) latitude el. amplitude -, Bue paa Horizonien fra det Punkt, poor en Stjerne flaaer op, til BEquators og Porizontens Ducrita: ringspunft (f. occase). [tulan:Berling.

Ortolan, m. (H. n.) Ortolan, Por Orvale, f. (Bot.) Slags Salvie

(sclarée, tout**e-bonne**).

Orviétan, m. Slags Modgift, The rial; marchand d'-, Ovaffalver, Math striger, Praihans.

Oryctognosie, f. kæren om Fossiker

og Mineralier, Mineralogi.

Oryctographie, f. Bestrivelse af Fossiv lier og Mineralier, Læren om sammc.

Oryctologie, f. Læren om Fosfilierne. Oryctologiste, m. Mineralog, Forfatter til en Lære om Fosfilierne.

Os (s. udtales), m. Been; l'- de la jambe, Skinnebenet; - de baleine, fort Fistebeen; - de sèche, poidt fu ftebeen; Meerstum; fig. casser, rompre, briser les - à q., slage Arme cg Bern itu paa En, prygle En fræffi: ligt; fa. il n'a que la peau et les -, il a la peau collée sur les -, les - lui percent la peau, han er meger mager, fun Stind og Been; etre percé, mouillé jusqu'aux -, vere gjennemblødt, vaad indtil Sfindet; il ne fera pas de vieux —, han blivet iffe gammel; il y laissera ses -, han lægger fine Been. der, dan kommet aldrig tilbage derfra; ronger q. jusqu'aux -, sbelægge En i Bund og Grund; donner un – à ronger à q., give En Roget at leve af; vise En en ubetydelig Gunst; volde En Bry dert, paadrage En en fortrædelig Sag; jusqu'à la moëlle des –, til Marv og Been; il est avare jusque dans la moëlle des –, han er tilgavns gier, rig; (Ch.) pl. Hjortens Bagkleer.

Oscillation, f. (Méc.) Evingning; Slingren, Baklen; fig. Uftabigheb,

Baflen.

Oscillatoire, a. (Méc.) svingende. Oscille, f. (Myth.) lille Menneste, ansigt, som man helligete til Satur, nus; pl. Slags fingge Mafter; v.

Osciller, v. n. svinge frem og til

Oscitant, e, q. (Méd.) gabende.

Oscitation, f. (Méd.) Gaben. Osé, e, p. og a. briftig, forvoven.

Oseille, f. Eprer.

Oser, v. a. og n. vove, briste sig til; turve; begynde Roget dristigt; n'-, iste turve el. iste ville Roget af forsigtighed; vous n'oseriez, De unberstaaer Dem iste at givre ret; den anden Deel af Regtetsen (pas) urelates i Almindelighed ester dette Berbum soran et Infinitiv.

Oservie, f. Hiletrat; Steb, bevoret med Piletræer. [forfærtiget af Bibier. Osereux, se, a. fulb af Bibiepile;

Oseur, se, s. og a. en briftig Mand

el Ovinde; bristig, forvoven.

Osier, m. Bidiepiil; Bidiegreen; sa. être pliant comme de l'-, være svielig, forstage at rette sig ester Alle; être sranc comme l'-, være aaben og oprigtig. [af Dretjøb.

Osmazome, f. (Chi.) Krastessents Osmonde, f. (Bol.) Osmunde, En-

gelbregne (fougère à steurs).

Osselet, m. lille Been; lille Beenstwottel; forh. Stags Torturstrue, som andragtes mellem Fingrene; (Vét.) becnagtig Udvært paa Pestens Been i Rarheden af Koden; (Bot.) Slags lille Frotapsel. [Been af døbe Dyr.

Ossean, se, a. beenagtig, benet,

jud af Been el. Anofler.

Ossification, f. (Au.) Beendannelfe,

Forvandling til Been.

Ossisier, v. a. forvandle til Been. Ossisique, a. som forvandler til Been. Ossisrague, m. (H. n.) stor Søørn, kistern (f. orsraie).

Ossillon, m. lille Fuglebeen.

Ossivore, a. (Méd.) beenæbende. Ossu, e, a. som hartyste, stærte Been. Ossuaire, m. Samling af Been; l'-de Morat, Monument, som Schweitsserne opreiste af Benene af de i Slasget ved Morat faldne Burgundere.

Ostensible, a. som tan forevises;

anstuelig, viensynlig, aabenbar.

Ostensiblement, ad. paa en aaben-

dar el. anstuelig Maade.

Ostensoir el. ostensoire, m. Hostie-Este, Monstrants; Reliquiekasse.

Ostentateur, trice, a. pralende,

brammende; stolt.

Ostentation, f. Brammen med fine En; - à q. qc. de l'esprit, face En spriteelagtige Egenstaber; Pralen, Stil Roget ut af Povebet; - q. de doute,

len til Stue; par –, af Pralerie; saire – de qc., prale med Roget, stille Roget til Stue.

Ostéocolle, f. (Chi.) kulfuurt Kalk, ber samler sig som en Beenmasse om

Planter og andre Legemer.

Ostéocope, f. (Méd.) Beensmerte, Brud og Bært i Benene. [af Benene. Ostéographie, f. (An.) Bestrivelse Ostéolithe, m. (H. n.) forstenet Been. Ostéologie, f. (An.) Deel af Anastomien, som handler om Benene, Beensære.

Ostéomalaxie, f. (Méd.) Benenes Ostéotomie, f. (An.) Sondersems

melse af Benene.

Ostracé, e, a. (H. n.) fom har to el. flere Staller; tostallet; m. tostallet Musling.

Ostracion, m. (H. n.) Panisersist. Ostraciser, v. a. fordsmme ver Ostracisme; v. pr. banlyse hinanden.

Ostracisme, m. (Anc.) Landsfor viisning paa ti Aar hos Athenienferne (Dommerne voterede veb at opstrive den Anslagedes Ravn paa Pottestaar eller Ruslingsaller). [stal.

Ostracite, f. (H. n.) forstenet Psters-Ostrogoth, m. Psgother; nu: raat, uvidende Renneste; ogs. a. un godt

-, , en raa, ubannet Smag.

Olage, m. Gibsel; ville d'-, Zastning, som overleveres Kjenden i Garanti sor en Baabenstilstand el. en Fredsslutning.

Otalgie, f. (Méd.) Prepine.

Otalgique, a. remède -, Midbel imod Prepine (ogs. s. m. i d. Betydn.).

Oté, pp. undtagen, foruben, fras regnet; p. u.

Otenchyte, m. Presproite.

Oter, v. a. borttage; tage bort, sætte bort, lægge bort; ashugge; frætage, berøve, stille af med; betage; bæve, tilintetigiøre; v. pr. gaae bort fra; – son chapeau à q., tage Datten of for En; – la nappe, tage Dusgen af Borbet; – les chevaux, spænde Destene fra; – les taches, astage Plebterne; fig. – le pain de la main à q., tage En Brødet ud af Daanden, berøve En sit Levebrød; – l'honneur à q., berøve En sin Ære, ærestande En; – à q. qc. de l'esprit, saae En Roget ud af Dovebet; – q. de doute,

d'incertitude, bringe En ub af Tvivi, af Unished; diez-vous de là, gaa bort derfra; diez-vous de mon chemin, staa mig itte i Beien; diez-vous de mon jour, staa mig iste i Lyset: ôtez-vous de mes yeux, gaae bort fra mine Dine; s'- qc. de la tête, paae Roget ub af fine Tanter.

Otieux, se, a. ørfesløs; v.

Otite, f. (Med.) Prebetandelse.

Ottoman, e, s. og a. Osmanner, Dsmannerinde; osmanst, tyrkist Lnape. Ottomane, f. Ottoman, tyrkist Kas

Ottuple, m. (Mus.) fire Fjerded celstaft. Ou, conj. eller; med andre Ord; ou bien, eller ogsaa; ou ... ou, ens ten ... eller; Artiflen gientages efter ou, undtagen naar bet andet Orb tiener til at forklare bet første: la victoire ou la mort, Seir eller Død; dans les savanes ou prairies améri-

caines, paa Savanerne eller be ames

rifanste Enge.

Où, ad. hvor; hvortil, hvorhen; hvorpaa, hvori; od que, hvorsomhelst (p. u.); où allez-vous? hvor gaaer De hen? où en suis-je? hvorvirt er ieg kommen? hvordan er jeg faren? où en sommes-nous? hvor ere vi, bvorvidt ere vi fomne? ... det brus ges undertiden for auquel, à laquelle o. s. v., naar der tales om Ting, med Begreb om en Udstrækning: le bonheur où j'aspire, ben Lyffe, hvorefter jeg tragter; ... bet forenes med de og par: d'où vient que vous saites cela? hvoraf kommer det fig, at De bærer Dem saaledes ab? hvor: for giør De saa? par où? gjennem hvilke Steder? ved hvilke Midler? d'où bruges med Verberne sortir og descendre i egentl. Forst., men dont bruges med bisse Verber i fig. Forst.: la maison d'où je sors, bet Huus, prorfra jeg gaaer ud; c'est une aucienne maison dont il descend, bet er en gammel Familie, hvorfra han nedstammer.

Ouaiche, m. (Mar.) Kislvand; tirer un vaisseau en -, træfte et Stib

paa Glæbetoug; v.

Ouaille, f. Faar (v.); nu kun fig. og isar i pl. i Betydn. af Strivtebarn, Hjord; Menighed.

rasselse el. Spot)! av (bruges i b. ment o. desl. Ord: oui certes, iv

Betydn. især i de vesilige franske Pros vindser)! fa.

Ouate, f. Bat; acheter de la ouate, kishe Bat; une jupe piquée d'-, et

vaterct Stiørt.

Ouater, v. a. fore med Bat, vatere. Ouatergan, m. Grødt fuld af Dynd. Oubier, m. (H. n.) Slags falt.

Oubli, m. Forglemmelse; Glemsel; tomber dans l'--, gaae i Glemme, glemmes; mettre en -, ffribe i Glenv mebogen, bringe i Forglemmelfe; l'de soi-même, Schvfornegichse.

Oubliance, f. Glemsombed, Foralemmelse; v. viet Postie.

Oublie, f. Krumkage; Oblat, uinds Oublier, v. a. glemme, torglemme, forsømme; tilsidesættc; v. pr. glemme fig felv; blive ftolt, forfængelig; glemme fin Pligt el. egen Fordeel; – à, glemme af Mangel paa Pvelse, tabe en Færs bigheb; - de, forbigaae af Mangel paa Dukommelse, forglemme: j'ai -6 à danser, jeg par tabl Pvelle i at bandse; j'ai -é de vous dire, jeg har glemt at kge Dem; prov. mettre une ch. au rang des péchés -és, place Roget ut af Tanterne, iste kente mere derpaa.

Oubliettes, f. pl. forh. Fængsel med en stjult Falddør, evigt Kængick Kængsel til hemmelige Henrettelser; faire passer par les -s, bringe un hemmeligt af Dage, henrette hemmeligt.

Oublieur, se, s. Mand el. Fruens timmer, som laver el. udsælger Arums tager.

Oublieux, se, a. glemfom.

Ouest, m. Vesten, Vestenvind; vest ligt beliggende Land el. Egn; vent d'-, en Bestenvind; le vent est à l'-, est -, Binden er Besten; -nord-- (O. N. O), B. N. B.; -- sud-- (O. S. O.), B S. B; --quartnord--, (O. 1 N. O.), B. til R.

Ouf (f uttales), int. uf! av! vee! Oui, ad. ja! je crois que oui, jeg troer ja; bet gjentages undertiden for større Eftertryf: oui, oui, je le serai, ja, ja, jeg stal not gjøre bet; unbertiben ubtroffer bet en Korundring: il a dit cela, oui? han har fagt bet, er bet muligt? (i d. Tilfælde udtales bet med et længere Tonehold); uns Quais, int. ih (Ubbrud of Over: | bertiden forence det med certes, vraiganste stifert! vraiment oui, er bet virteligt? eh mais oui, tilbisse! ouida, sa gjerne; il ne dit ni oui ni non, han siger hverten sa el. nei; ogsaa s. m. je ne vous demande qu'un oui ou pu non, seg beder Dem tun om et Ja eller et Rei! prov. dire le grand oui, giste sig.

Ouicou, m. indianst Drit af Kartoster, Figner v. dest., som bruges

af de Bilde i Amerika.

Oui-dire, m. Rygte, Bysnat; Rosget, man har hørt fige; pl. des oui-dire.

Oure, s. Hørelsen; pl. Fistegjeller; Lydhuller paa en Harpe, en Fiolin el. deslige Instrument.

Ouille, f. (Cuis.) Urtesuppc.

Our, v. a. høre (bruges sielben uten i l'infin., i le pas. désin., i le prés. du subj. og i de sammensatte Liver); give Audients; bønhøre, høre gunstigen; (Pal.) afhøre (Bidner).

Ouistiti, m. (H. n.) lille Abe, Uis

kiti-Abe, Saguin.

Oulmière, f. Elmestov, Steb, beplantet meb Eimetræer. Svind.

Ouragan, m. Orkan, bæftig Storms Ouranographie, f. Bestrivelse af Himlen.

Ouraque, m. (An.) Blærestreng, som gaaer fra Blæren til Ravlen paa

Fosteret.

Ourdir, v. a. sætte Trendegarn paa Bæven; snoc Bidier; sig. – une trame, opspinde, stifte et Complot; prov. à toile ourdie Dieu envoie le fil, Forssynet staffer Midler til at suldføre et begyndt Arbeide. [ning paa Bæven.

Ourdissage, m. Trenbegarns Sæts Ourdisseur, se, s. En, som sætter

Trenbegarnet paa Bæven.

Ourdissoir, m. Ramme, hvorpaa Garnet trendes; Trendekiste. [fætning. Ourdissure, f. Trendegarnets Opsourdon, m. falste Sennesblade.

Ourler, v. a. sømme.

Ourlet, m. Som paa Alæber; faire un-, spe en Som.

Ourque, f. (H. n.) Spækhugger,

Svardfist (orque).

Ours (s ubtales), m. (H.n.) Bjørn; kg. og fa. et Menneste, som styerSelstab; -marin, Søbiørn; un – mal léché, et tølperagtigt Menneste uven Opdraskelse; il est sait comme un meneur d'-, han er slet og uvrdentligt paa

flædt; prov. il ne saut pas vendre la peau de l'-, avant qu'on l'ait mis par terre, man maa iste sælge Bjørnens Hub, før man har sældet ben.

Ourse, f. (H. n.) Bjørninden; (Astr.) Stjernebillede; la grande -, den store Bjørn, Karlsvognen; la petite -, den lille Bjørn; pos. Rorden; (Mar.) Mesans:Bras.

Oursin, m. (H. n.) Jgestær, Søable, Blødorm befat med bevægelige

Pigge.

Ourson, m. Bierneunge.

Ourvari, m. List af ct Dyr, som stuffer Hundene ved at vende tilbage ab sit sørste Spor; (Ch.) Raab, hvormed Jægeren tilbagetalder Hunsbene, der have tabt Sporet; sig. og sa. stor Stoi; ubehageligt Tilsælde; (strives ogs. hourvari).

Outarde, f. (H. n.) Trapgaas.

Outil (1 stumt), m. Bærstøi, Redsstat; prov. un mauvais ouvrier se plaint toujours de ses—s (ne saurait trouver de bons—s), en slet Arbeider klager altid over sit Bærstøi.

Outillé, e, p. og a. bien ou mal –, gobt el. slet forspnet med Bærktøi, med det Rødvendige til sit Foretagende.

Outifler, v. a. forspne med Bark

toi; fa.

Outrage, m. grov Fornærmelse; saire – à q., fornærme En groveligen, tilssie En Bestæmmetse; saire – à la raison, au bon sens, sige Ting, som stribe mod sund Sands; poé. 1'– des ans, les –s du temps, Tidens Tand.

Outrageant, e, a. fornærmenbe, bestæmmenbe (kun om Ting); pa-

roles —tes, Ufvemsord.

Outrager, v. a. groveligen fornærme, bestæmme, trænte; (i moralit Forst.) saare, støde an imod; v. pr. fornærme binanden gjensidigen; – q. dans sa personne, sornærme En personligen; – la raison, gjøre el. sige noget Usornustigt

Outrageusement, ad. paa en hoist fornærmende Maade, ærerorigen; ubarmhjertigen; on l'a battu –, man har pryglet ham ubarmhjertigen, til

det Noerste (à outrance).

Outrageux, se, a. hoist fornærmes lig, ærerorig, fræntende.

Outrance (à), à toute outrance,

loc. ad. over al Maabe, uppre, til bet Iberste; combat à -, Kamp paa Liv og Døb.

Outre, f. Læberflaste.

Outre, pp. hiinsides; foruben; cela, foruben bet, bessoruben; outremer, hiinsides Pavet; ... ad. videre;
passer -, gaae videre; en -, loc. ad.
besuden, endvidere; d'- en -, loc. ad.
tversigiennem; - mesure, loc. ad.
over al Maade, over alle Grændser;...
- que, loc. conj. foruben at (v.).

Outré, e, p. udmattet, aftræftet; sig. overdreven; giennemtrængt; bragt til det Nderste, opbragt; un cheval—, en udaset Pest; sentiment—, overspændt Følelse; — de douleur, høist bedrøvet; — de cet astront, opbragt over denne Bestæmmelse. [gierrighed; Forvovenhed.

Outrecuidance, f. Indbildsthed; Ers Outrecuidant, e, a. indbildst forvoven. Outrecuidé, e, a. og p. indbildst, forvoven; v. [Maade; p. u.

Outrément, ad. paa en overbreven Outremer, m. Ultramarin, Slags himmelblaa Farve. [belen.

Outre-moitié, loc. ad. over Halv-Outre-passe, f. (E. F.) Overstribelse af de fastsatte Grændser sor en Træfælding.

Outre-passer, v. a. overstride.

Outrer, v. a. overdrive; overlæsse; ubmatte; groveligen fornærme, bringe til det Yderste; v. pr. anstrænge sig over Evne; v. n. overdrive.

Ouvert, e, p. og a. aaben; ubes fæstet, blottet for Forsbar; fig. ops rigtig, frimodig; tenir table -e, holde aabent Taffel; pays -, aabent Land, blottet for Fæsininger, Bjerge og Floder; guerre -e, erflæret Krig; compte -, Regning, som endnu itte er affluttet; un ensonceur de portes -es, en Pralhans; un homme -, en aabenhiertig Mand; (Man.) un cheval –, en Pest, pris Forbeen ere godt stilte fra hinanden; loc. ad. à livre—, uden Forberedelse, fra Bladet; à sorce-e, med væbnet Haand; à bras -s, med Fores kommenhed; à cœur –, aabenhiertigen; à bureau -, (Com.) faafnart man indfinder fig (om Udbetalinger).

Ouvertement, ad. reent ub, aaben- som aabner; Logeacupst; uforstilt, aabenhiertigt, frimodigt. ouverture, f. Nabning; sg. Begyn- som aabner Opters. belse, Indledning, forste Forslag; Udbei, Ouvrier, ère, s.

Middel; Anledning, Leiligher; Eliftaaelfe, fortrolig Meddelelse; (Mus.) Duvers ture; il y a une - à la muraille, ber er en Spræsse i Muren; à l'- de la lettre, ved Brevets Aabning; à l'du livre, ved at aabne Bogen, paa Slump; l'- des états, Stændernes Aabning; c'est une – que je vous donne, det er en Leilighed el. en Ans ledning, som jeg giver Dem; - de cour, Aabenhiertighed, Oprigtighed; -d'esprit, hurtig Fatteevne, lyst Pos ved; saire des —s de paix, giøre de forste Fredsforslag; (Féo.) il y a – de sief, Lehnsherren har Ret til at npde Frugterne af Echnet.

Ouvrable, a. helliget til Arbeide; bruges tun i Udir. jour -, Arbeidszbag, Søgnedag (jour ouvrier, pop.).

Ouvrage, m. Bærf; Arbeidet; se mettre à l'-, tage fat paa, el. lægge Haand paa Arbeidet; fa. avoir le cœur à l'-, være ivrig i Arbeidet; arbeide med Liv og Siæl; c'est un - de patience, det er et Taalmodigheds Arbeide; l'- du hasard, Dændelsens Bort; il y a de l'- pour trois ans, ber er Arbeide for 3 Aar; (Fort.) – à corne, Hornværk; - extérieur, Idervært; - de campagne, Standse; (Maç.) les gros -s, Povedarbeiderne, Opfs: resse af Mure v. desl.; les menus -s, Storftenene, Lofterne o. best. :(Impr.) -s de ville, lille Bærk af et lille Ops lag; –s à filets, Registre, Platater o. beel.

Ouvragé, e, p. og a. meisommes ligt udarbeidet; som har frævet mes get Arbeide. [Hændernes Hjælp; p. u.

Ouvrager, v. a. udarbeide med Ouvrant, e, a. bruges i Udtr. à porte – e, à portes – es, ved Portens el. Portenes Aabning; à jour – , ved Daggry.

Ouvré, e, p. og a linge -, Linned med Mynster i; argent -, forarbeidet

Sølv.

Ouvreaux, m. pl. (Verr.) Sibes aabninger paa en Glasovn, gjennem poilte der arbeides.

Ouvrer, v. n. arbeide (v.); v. a. forarbeide, tilvirle (om Linned); mynte.

Ouvreur, se, s. Mand el. Kone, som aabner; Logeaabner el. Logeconstroleur; une —se d'huitres, en Kone, som aabner Osters.

Ouvrier, ère, s. Arbeiber, Arbeis

terfte; Haanbarbeiber; fig. og fa. korfatter; - aux pièces, Arbeiber, som betales for bvert Styffe; (Impr.) -en conscience, Sætter, som betales dagviid; fg. -s d'iniquité, de onte Mennester; pl. (Mon.) de, som til stare og tilpasse Myntpladerne:... a. jour -, Søgnedag (f. ouvrable); la classe -ère, Arbeidstlassen; cheville-ère, Sluttenagle, som sammenpolder Underbelen af en Bogn; fig.

Povedhjulet i et Foretagende. Ouvrir, v. a. aabne; andringe en Nabning; opluste, stille ab; stg. bes gyube; bane; frigiøre; v. pr. aabs nes, aabne sig; fig. meddele fine Lanker; v. n. aabnes; aabne Døren; sig. begynde; — un livre, flage en Bog op; – les bras, aabne Armene; - les bras à q., tage imod En med aabne Arme; — sa maison à q., give In Adgang i fit Huus; - sa bourse à q., tilbyde En Penge; — la porte aux abus, give Misbrug Indpas; -son cœur à q., aabne sit Hierte for En, betroe En fine Folelser; - les yeux à q., aabne Pinene paa En, dringe dam til at see Sagen fra den rette Sibe; - de grands yeux, giere pore Pine, betragte Roget med Fors unbring; - les oreilles à q. sur qc., oringe En til at høre Roget opmærk lomi; - de grandes oreilles, pore Roget med Forbauselse, med Forundung; – la bouche, aabne Munden, regynde at tale; — l'appétit, give Aps petit, Epst til at spise; — les ports, aabne Pavnene sor Alle; - à q. le chemin des bonneurs, bane En Bet til Pader; – une soret, anlægge Bete gjennem en Stov; - la séance, bes gynde Mødet; – le jeu, begynde Spillet; – une école, begynde at holde Stole; - boutique, begynde et Udsalg aabne en Boutif; - l'esprit, ops lpie, stærpe Forstanden; – un avis, nemsøre sørst en Mening; la porte ouvre sur le jardin, Doren gaaer ud m Paven; la scène ouvre par un monologue, Scenen begynder med en Monolog; la foule s'ouvre devant lui, Stimlen aabner sig el. Killer sig fig en Bei; s'- à q., meddelc En fine tal med Suurftof. Anstueiser; (Tann) – les peaux, bløds giere Puberne ved at Krabe bem;

(Manu.) – la laine, bante ulden over en Riissleining for at rense ben fra Støv; (Ch.) - la chasse, bestemme, naar Zagten maa begynde; (Com.) - un compte avec q., indivre i fin Handelsbog Ravnet paa En, man træder i Pandelsforhold fil.

Ouvroir, m. Barksted; Bærelse i et Rlofter, poor Ronnerne arbeide fammen.

Ovaire, m. (An.) Æggestof; (Bot.) Frugtinude.

Ovalaire, a. æggeformig; (An.) trou -, æggeformigt bul i Boftebenet.

Ovale, a. aflangrund, æggerund; s. m. aflangrund Figur, Oval; s. f. Glage Gilke-Tvindemaskine.

Ovaler, v. a. tvinde Silfe hos Silfe

vavere; p. u.

Ovation, f. (Anc.) Triumf hos Nos merne, i hvisten den Triumferende drog ind i Staden til Fods el. til Pest og offrede et Faar; fa. Pyldests vertisning; som pres En af en fors samlet Mangde.

Uve, m. (Arch.) agbannet Strat. Ovisorme, a. agrormig.

Ovin, m. (Mar.) f. orin.

Ovipare, a. (H. n.) æglæggende; m. pl. Dyr, som lægge Æg.

Ovivore, a. (H. n.) som æder æg; s. f. ægæbende Slange. [og Tyffelse). Ovoide, a. (Bot.) agdannet (i Form Oxalate, m. (Chi.) fuurtløversuurt

Oxalide, f. (Bot.) Gisgemad, Sunrs Oxalique, a. (Chi.) acide -, Suurs soci med Galtlage. tiøveripre.

Oxalme, m. (Méd.) Viinabbite blans Oxycedre, m. (Bot.) lille spideblas Bunæddike og Gutter. det Ceder.

Oxycrat, m. (Med.) Orit af Band, Oxycrater, v. a. vaste med Biinæbbite; lave Binæbbite-Limonabe.

Oxydabilité, f. (Chi.) Egenstab at kunne forenes med Suurstof.

Oxydable, a. (Chi.) som laber sig forene med Suurstof.

Oxydation, f. (Chi.) Birkningen af Suurfioffens Forbindelse med et Legeme.

Oxyde, m. (Chi.) metallist Halvs

spre; Orid.

Oxyder, v. a. (Chi.) forbandle til ab for ham; s'- un chemin, bane en metallist Ha!vspre, mætte et Mc-

> Oxygénation, f. s. oxydation. Oxygène, m. (Chi.) Suurstof.

Oxygéner, v. a. (Chi.) forene med Sunthy (oxyder bruges ifer, naar der tales om Metallerne).

Oxygone, a. (Géo.) spidsvinklet. Oxymel, m. Oxymcl, Orif des

Racende af Honning og Blinædrife. Oxyrrhodin, m. (Pharm.) lindrende Middel bestaaende af Rosenolie og

Rosenaddite.

Oyant, e, a. og s. (Prat.) ben, til brem Regnstab aflægges for Retten. Ozène, m. (Méd.) Ræsebyld.

P.

[græsse. Pacage, m. Grægang. Pacager, v. n. (Dr.) græsse, labe Pacane el. pacanier, m. (Bot.) amerikanft Baldnøbbetræ.

Pacant, m. Bonde, Tolper; pop. v. Pacsi et. pasi, m. (Mar.) Storfell paa Stormasten, et Underseil.

Pacha, m. Pascha, Brestitel i Epr Pachalik, m. Statholberstab under [hudet Dyr. en Paica.

Pachyderme, m. og a. (H. n.) tyt-Pacisère, a. fredbringende.

Pacificateur, trice, s. og a. Freds: ftifter, Fredsftifterinde; Fredsmægler.

Pacification, f. Fredsstiften, Gjens oprettelse af Fred og Rolighed; Bilæggelse af Stribigheder.

Pacifier, v. a. stifte Fred, gienop rette Rolighed; bilægge Stribigheber.

Pacifique, a. fredsommelig, fredes lig, rolig; la mer –, bet stille Pav, Spodavet. stille og roligt.

Pacifiquement, ad. fredeligen, i Fred, Pacotille, f. Stibsfolfs Foring, Patte Barer, som Stibsfolt maa mebtage til Korhandling (ogs. portée); fig. og fa. Samling af flere Slags Giens stande, Stramleri; (Com.) forstjellige Slags Barer til Stibsladning; merchandises de -, Barer af ringere Gort, som forsendes til Colonierne; Nette Barer.

Pacotilleur, m. Handelsmand, som Icverer Udvalg af Varer, passende til Salg i Colonierne el. andre Lande.

Pacte, m. Overeenstomft, Pagt; Fors bund; pacte de famille, Overeens. komst mellem be enkelte Lemmer af en Kamilie.

Paction, f. (Pal.) f. f. pacte; v. Pactiser, v.n. Autte en Pagt, en Over eenstomst; underhandle (i slet Forst.).

Pactole, m. Flod i Lydien, bersmit hos de Gamle for fit Guldstob; avoir, posséder le –, være overordentlig ng.

Padelin, m. (Verr.) Digel til

Glassmeltning.

Padou, m. Florettesbaanb.

Padouan, ne, s. Indvaaner i Padua. Padouane, f. eftergjort autit We daille.

Pagaie, f.indianffAare; (Bot.) Slags amerikansk Træ, pvoraf de Bilde for: færbige Baabe og Aarer; (Suc.) for Træstee til at røre om med i Susteret, naar det begynder at aftoles.

Paganisme, m. Debenstab.

Pagayer, v. n. roe med en indiant Baad; p. u. Stiansk Baad; p. u.

Pagayeur, m. En, som roer en in-Page, f. Side af et Blad Papir; fig. c'est la plus belle - de son histoire, det er den stjønneste Daad t hans Liv; (Impr) mettre en -s, samle de enkelte udsatte Styffer til en Side.

Page, m. Page; fa. tour de -, Sfjelm styffe; prov. être essronté comme un – de cour, comme un –, være meget uforstammet; être sorti de -, have ubtjent som Page; être hors de -, være fin egen Herre: le hors de -, Belonning, som tilstodes Pagerne ved Udløbet af deres Tjenestetid (v.); – de la musique, Barn, som opdrages til at spnge for Rongen; - de la vénerie, ungt Menneste, bestemt til Zagttjene sten; (Mar.) Stibsdreng (mousse).

Pagination, f. Paginering, Antes

nelse af Sidetallene i en Bog.

Paginer, v. a. paginere, numerere Siderne i en Bog. [Negre og Indianere.

Pagne, m. Stjørt el. Fortlæde bos Pagnon, m. meget fiint fort Klæbe set Mouehjul. tra Sedan.

Pagnones, f. pl. Træstovlerne paa Pagnotte, m. feigt Menneste, Arp fter, Cujon; a. mont -, hoit Steb, pvorfra man uben Fare kan see paa et Glag.

Pagnotterie, f. Feighed; p. u.

Pagode, f. indist Afgubstempel; Afgudsbillede, som deri tilbedes; lille Porcellainsfigur med bevægeligt Hoved; indianst Guldmynt (af Bardi 3 Rbb. 24 \(\beta\); fig. og fa. ce n'est qu'une -, det et et beiphningsissi el.] -, træffe Straa; prov. tout y va la

haralteerist Mennette.

Paie, f. Sold; Lønning, Arbeids. lon; Lounings Udbetaling; Betaler, Shidner; c'est une bonne –, han des taler godt, noiagtigt; prov. d'une mauvaise - on tire ce qu'on peut, af en slet Betaler maa man noies mid prad man kan faae; man maa iffc forlange af Folt, hvab ber overstiger beres Kræfter; la haute -, hviere Gold end den sædvanlige; En, som staaer paa hoi Sold (i d. Betydn. især pl.); morte—, Raabessolbat, gammel Gols dat, som underholdes i en Garnison i fred fom i Krig; gammel Tjener, 10m nyder Raadsensbrødet i en Familie.

Paiement el. paiment, m. Afbetas ling; Betaling; le jour du —, Betas

lugsdagen.

Païen, ne, s. og a. Afgudødyrter, Pedning; hebenst; jurer comme un -, bande ideligen.

Paillard, e, s. og a. vellyftig, ubs

svævende, løsagtig; das.

Paillarder, v. n. drive Utugt; bas. v. Paillardise, f. Løsagtighed; pl. gcs mene Pandlinger, Gemeenheder; bas.

Paillasse, f. Palmbyne; Palmæt; muret Unberlag til en Ovn.

Paillasse, m. Bajas.

Paillasson, m. Straadætte; Straas

maatte til at viske Fødderne af paa. Paille, f. Straa, Halmstraa; Avne, Shave, Splint; Blære el. Revne t Metalarbeide; Plet it en Wolfteen; homme de -, interfigende Menneste, Straamand; den blinde Mand i Korts spil; seu de -, fig. hæftig opblussenbe men kortvarende Lidenskab; coucher sur la –, ligge paa Straa; fig. leve i ftor- Ast og Elendighed; fig. og fa. mettre q. sur la -, bringe En i Armod; faire fouler la – à q., faste En et mortt, elendigt Fængsel; rompre la -, bryde en Accord; rompre la avec q., pave al Forbindelse med En, olive ueuig med En; ils sont là comme rats en —, de have der Alt fuldt op, de have bet betvemt og godt; il varmt inden Dørre, han har fit gode la -, bet er ubmærket; tirer à la courte som erhverves med stor Anstrengelse;

- et le blé, Alt gaaer med, der bliver Intet tilbage; voir une - dans l'œil d'autrui, et ne pas voir la poutre dans le sien, see Stjæven i Næstens Die og iste blive Bjælken vaer i fit eget; (Mar.) - d'arrimage, Stuvholt; de bitte, Bedingsbolt; - en cul, lille Raaseil, Driver.

Paillé, e, a. (Blas.) spraglet, mange-Paille-en-cul cl. paille-en-queue, f. (H. n.) Slags Bipstjert, en tropisk

gugl; pl. des pailles-en-cul.

Pailler, m. Ladegaard, Gaard, som er opfyldt med Palm. Korn; chapon de -, el. chapon- -, fced Rapun; fg. og fa, il est sur son -, c'est le coq sur son -, han er paa fit Eget, paa et Sted, hvor han er ben Stærkeste.

Paitlet, a. fun i Udtr. du vin -,

bleg rød Biin.

Paillette, f. Guldforn; Paillette, lille rund forgyldt el. forsølvet Plade til Brodering. lel. leverer Halm.

Pailleur, se, s. En, som udsælger Pailleux, se, a. revnet (om Metaller). Paillier, m. utærstet Palmdynge, Palmstat, Hæs.

Paillon, m. for Paillette; lille tynb Wetalplade; tynd Tinstive til Lodning.

Paillonner, v. a. smelte Tinstiver

til Kodning.

Pain, m. Brøb; fig. Unberhold, Ophold; - noir, fort Brød; - de seigle, Rugbrød; – blanc, hvidt Brød; – de froment, Predebred; – rassis, gammelt, fortørret Brød; – de ménage, - bourgeois, hiemmebagt Brøb; - de munition, Commisbrød; – quotidien, bagligt Brøb, Pverbags Spssel; chaland, flort, boidt Brød (v.); petit -, Franktbrød; - d'épices, Peberkage, Pebernødder; - benit, indviet Kirkebrøb; – à cacheter, Dblat; – à chanter, Oblat; Postie; le - des anges, le, - céleste, den indviede Postie; - de sucre, Suffertop; - de bougie, Voxstadel; - d'acier, Staalflump; - de plomb, Blytlump; fig. du - cuit, et Arbeide, som siden vil bære Frugt cl. est dans la - jusqu'aux yeux, ban fibber | fomme En til Gode; il a son pain cuit, han har sit siffre Ophold; liberté et -Motomme; il a mis bien de la - dans cuit, lyttelig ben, som tan leve uafhænses souliers, ban bar gobt spæffet sin gigt og have sit Udsomme (prov. p. u.); Hung; cela lève, enlève et. emporte du – dur, en Levevei et. et Underhold.

du - bien long, et Foretagende, som tun lonner fig efter lang Tid; long comme un jour sans -, meget lange varig og tjedsommelig; il y a lå un morceau de -, det er et Arbeide, som ionner fig, som kan søde sin Mand; mettre à q. le – à la main, ffaffe En, brad han kan leve af, et Levebrød; Eire bon comme le (du) bon -, være blib og god; etre au – et à l'eau, sidde paa Band og Brød; perdre le goût du -, bøe; faire passer (perdre) le goût du - a q., bringe En af Dage; c'est bénit pour lui, det er en lille Ulyste, som han har vel fortsent; manger son - à la sumée du rôt, see paa at en Anden har det godt, uben selv at faae Deel beri; manger son - dans sa poche, fortære sin Formue alene, uben at late Andre nybe Godt beraf; manger du - d'un autre, tiene for itt Brød; avoir mangé plus d'un -, have reift meget, have samlet megen Ers faring; il sait son – manger, plus que son – manger, han er meget bygs ttg, dan bestöder Erfaring; il ne vaut pas le-qu'il mange, bet er en Dags driver, som iste duer til Roget; manger son – blanc le premier, forøde fin Formue og siden Intet have; elle a pris un - sur la fournée, pun er bleven frugtsommelig for Brylluppet; avoir du - quand on n'a plus de dents, erholde Belfland, naar man iffe læns ger kan nyde Livet; prov. promettre plus de beurre que de -, love mere end prad man kan el. vil holde; à mal enfourner on fait les-s cornus, man maa giøre en god Begyndelse for at ende godt; som man reder, saa ligger man.

Pair, m. Pair, Meblem af Pairs: kammeret; Medlem af Overhyfet; Ligemand; Mage; (Com.) fuld Bærdi, svarende til det, hvorpaa en Bexel el. Obligation lyder; vivre avec ses -s, leve med sine Lige; être jugé par ses -s, dømmes af sine Lige; le change est au -, Berelcoursen staaer al pari; fg. etre au —, itte staae tilbage i sit Arbeide... a. lige; nombre -, lige Zal; être - et compagnon avec q., leve met En som met fin Ligemand; homme sans -, Mand uden Lige; pair ou impair, lige el. ulige; jouer à --, ad. paa lige Maabe, lige med; abe (Græs, Olden v. desl.); fere Ovæg

traiter q. de – à compagnon, behandle En som sin Ligemand; il va de - avec q., ban gaaer lige med, staaer lige saa hoit som En; ... hors du -, hors de -, loc. ad. over fine Lige; il s'est mis hors de -, han har hævet fig

over fine Lige.

Paire, f. Var (om to Ting, som nødvendigviis mage følges ad, til Forffiel fra couple); Par Opr (Panog Pun, især om Hæriræ); une – de gants, et Par Handster; une – de pigeons, en Pan og en Dun: Due; une - de bæufs. ct Par Oxer, bestemte til at gaae i Aag fammen; fa. une – d'amis, to Benner; une – de ciseaux, en Sax (i d. Betydn. om Gjenstande, der des stage of to Styffer); une - d'hèures, en Bønnebog, som indeholder Aftens og Morgenbønner; fa og prov. les deux sont la -, de ere som to ud af eet Styffe, de have samme keil til= fælles; c'est une autre - de manches, det er en ganste anden Sag.

Pairement, ad. (Arith.) nombre pair, Tal, som lader sig dividere med 4, el. hvis Halvdeel ogsaa er et lige Tal.

Pairesse, f. en Pairs el Parlas mentsberres Gemalinde; engelft Dame, som eier et Gods, der er forbundet med Pairsværdighed.

Pairie, f. Pairsværdighed; Gods el. Lehn, som medførte Pairsværdighed.

Paisible, a. fredelig, fredclikende; rolig, stille; uforstyrret; - possesseur de qc., rolig, uforstyrret Besidder af Roget.

Paisiblement, ad. fredeligen, rolis gen; paa en stille og uforstyrret Maade.

Paissant, e, a. græsiende.

Paisseau, m. Pæl, som tiener til at flytte Biinranken. Saf en Biinranke.

Paisseler, v. n. sætte Pæle ved Foden Paisselière, f. Sted, hvor Pale til Biinranker forfærdiges el. gjemmes; p. u.

Paisselure, f (Vign.) Hampebgand; Baand, hvormed Biinranken bindes til Pælen.

Paisson, f. Alt brad Ovæget og be vilde Opr afæbe, isar i Stovene;... m afrundet cirtelformigt Jern; (Gant.) Redfab til at ftræffe og ubvide Stindene.

Paissonner, v. a. ftræffe en Sub; p.u. Pattre, v. a. (foretommer itte i be ou non, spille Effen el. Ucffen; ... de forbigangne og sammensaite Tider) ub at græsse, vogie bet (pos. og i ophsiet Stiil); (Fauc.) sodre Rovsiugle; sig. (i religiøs Forst.) belære, sode med Guds Ord (paltre du pain de la parole); v. n. græsse; mener -, sore ud paa Græsgangen; sig. og sa. envoyer - q., vise En bort med Foragt; v.pr. ernæresig (om Rovsugle).

Paix, f. Fred; Enighed; Forlig; Ros lighed, Stilhed; fladt Laag til at bedæfte Alterbægeret el. Kalken (f. patène); afpillet Stulderbeen af en Ralv el. et Zaar; - platrée et. sourrée, forstilt Fred, boori man samtyffer tmod sin Billie; — intérieure, indre Sindsto; Dieu lui fasse la -, Gud ficente ham fin Fred, Salighed! faire la -, flutte Fred; fig. faire sa -, tomme paa ny i Gunft; fig. og fa. se donner le baiser de -, sutte fors lig med hinanden; laisser q. en -, lade en i Fred, i Ro; être ou vivre en - et aise, fore et roligt og mages ligi kiv; ne donner ni – ni trève à q., lade En hverken Rift el. Ro, plage og overhænge ham bestandigen; prov. laissons les morts en —, lader of litte iale ilde om Osde el. Fraværende;... int. stille! the!

Pal, m. tilspidset Pæl; pl. pals. Paladre, f. nødtvungen Gave til

Roverstaterne.

Palache, f. langt, bredt Sværd.

Palade, f. (Mar.) Aaretag.

Paladin, m. Ripber ved Karl d. Stores Pof; Ribber, som søger Evenstr; Herre, som roser sig af sin Tapperped og sin Lyste hos Damerne.

Palais, m. Pallads; Fyrstebolig; Pragtbolig; Dombuus, Sted, hvor Rettergang holdes; Advocaturen; Gasne; Smag; gens de —, Dommere; style de —, Rettergangssprog; jours de —, Retsdage; suivre le —, agere Advocat; avoir le — sin, have en siin Smag; (Bot.) Forhsining paa Underslæben af visse Slags Blomster.

Palamente, f. (Mar.) samtlige Aaster paa et Fartoi. [til at beise op med.

Palan, m. (Mar.) Talje, Gie, Tattel Palanche, f. Aag af Træ, til at bære to Spande Band over Skuldrene; grovt Tsi til at fore Matrosflæder.

Palançons, m. pl. (Mac.) Bræber

til at betlæbe Siderne af en Leervæg. Palanque, f. (Fort.) Pælevært. Palanquer, v.a. (Mar.) labe el. 10sse

ved Hielp af Talien; hale Talien; talie an; (Fort.) befæste med Pælcværk.

Palanquin, m. Palantin, affatist Bares ftol, (Mar.) lille Tattel; — de ris, Rcebs talje, Agterhaler; — de sabord, Porttalje.

Palardeaux, m. pl. (Mar.) Propper, overtrutne med Beeg og Bært til at stoppe studte Huller el. andre Aabeninger i et Stib. [en Laas.

Palastre, m. (Serr.) Iderplade paa Palatale, a. (Gr.) consonne -, Gas netonfonant, fom bannes ved Tungens Bevægelse op imod Ganen (D, T, L, N, R); s. s. Ganetonsonant.

Palatin, e, a. comte -, Pfaltsgreve; maison -e, phaltsgrevelig Familie; princesse -e, Phaltsgrevinde; (An.) os -, Ganebeen; (Ant.) jeux -s, Lege, som bøitibeligholdtes paa Palatiners bjerget; s. m. ungerst Vicetonge; polst Boivode; Phaltsgreve; forb. Provinsssatholder; s. f. -e, Palatin, Fruenstimmer-Halspont af Pelsvært.

Palatinat, m phaltsgrevelig Bærdigs hed; Phalts; polstProvinds, Boivodstab.

Pale, s. Stytsbræt, som tilbageholder Bandet fra en Sluse; Laag af Pap el. Lærred til Kalten paa Alteret; den flade Ende paa en Nare, Nareblad.

Pale, a. bleg; mat; du jaune -, bleggnult; un style -, en mat Stil; les -s couleurs el. la chiorose, Blegfot.

Palé, e, a. (Blas.) inddecit ved

lodrette, pæleformige Linier.

Paléage, m. (Mar.) en Salts el. Korn-Ladnings Kasining el. Omrsring med en Stovl.

Palée, f. Ræste af nebrammebe Pæsc, tjenende til at danne en Dæms ning o. desl.

Palefrenier, m. Stalbfark.

Palesroi, m. Paradehest for Aprster ved deres Indtog; Ridehest for en Dame; v.

Paléographie, f. Kunbstab om gamle Sfrivttegn; Kunst at udtyde samme.

Paleron, m. Bov paa Defte.

Palestine, f. (Géogr.) Palæstina; (Impr.) vobbelt Cicero-Skrift.

Palestre, f. (Ant.) Dvelsesplabs for Ræmpen og Bryden (i d. Betydn. undertiden s.m.); selveLegemssvelserne.

Palestrique, a. exercices -s, Tegemsøvelser, som foretoges paa de offentlige Pvelsespladse.

Palet, m. Diffus, jen rund,og flab Raftes

Mive af Metal el. Steen, pvormed ber tafics til Maal; (Pc) – de Gascogne, Slags Fistegarn.

Paleter, v. n. laste til Maals med

en Rastestive (p. u.).

Paletot, m. fort Fraste of growt

Tsi; spanft Bams.

Palette, f. Raket til Fjerboltspil; (Peint.) Malerbræt; sait d'une seule -, saa vel udsørt, som om Alt var malet med eet Penfelsstrog; sentir la -, fattes Harmoni i Farveblandins gen; avoir une belle-, være god Ro-Iorist, god Maler; (Chir.) Aareladebæffen; Kop Blod; on'lui a tiré trois -s de sang, man har taget tre Ropper Blod fra ham; (Impr.) Jernstee til at tage Spærte med; (Dor.) Fors gylberbræt; (Rel.) Forgylberkniv; (An.) Anastal.

Palétuvier, m. (Bot.) amerikansk Træ, bois Grene flage Rod, saasnart [Personer). de berøre Jorden.

Paleur, f. Bleghed (bruges kun om Palier, m. Trappeaffats; - de communication, Trappegang mellem Barelfer i samme Etage.

Palification, f. (Arch.) en Jordbunds Kangjørelse ved nedrammede Pæle; p.u.

Polimpseste, s. m. Pergament el. Papir, hvis Strift er ubstettet for paa np at strive berpaa; v.

Palingénésie, f. (Did.) Gjenfrems

bringelie; Gienfobelsc.

Ralinod, m. Digt til Wre for Mas

rias uplettede Undfangelse.

Palinodie, f. Gjenfaldelse af hvab man har fagi; chanter la -, tage jit Ord tilbage.

Palir, v. n. blive bleg, blegne; sur les livres, hænge altib i Bøgerne; son étoile palit, hans Anscelse aflager, hans Lyttesfiserne svinder; v. a. giøre bleg, blege.

Palis, m. Gjærbestav; Pegn af Giærdestaver; Sted, indhegnet med et Pælegiærde; (Pe.) Fistenet, som uds

spændes paa Pæle.

Palissade, f. Rætte af spidse Befæfiningspæle, Palissade; Standsepæl; levende pegn, Sætte.

Palissadement, m. Indhegning el. Befastning med Standsepæle; Stands scrælene.

Palissader, v. a. omgive med Pa- Drossernc. lissaber, befæste med Standsepæle; Palmite, m. Palmetræets Marv,

indhegne med Gjærde cl. Ræfdært.

Palissage, m. Opbinding of Gre

nene af et Træ til en Muur.

Palissandre el. palizandre, m. vellugs tende, fioletfarvet Træ til fine Arbeider.

Palissant, e, a. blegnende.

Palisser, v. a. binde Træer op fil en Muur el. et Stakt, spaliere.

Palisson, m. (Cham.) Stavejern

bos Keldbereberne.

Palladium (um ubt. om), m. We nervas Billedstotte i Troia; Stytsbillede; Bestyttelse, Garanti; (Met.) pribt, ildbestandigt Metal.

Pallas (s udt.), f. (Myth.) Pallas Minerva; (Astr.) Planet, som følger

efter Ceres.

Palliateur, trice, s. og a. Beimpt ter; En, som bruger Stinmibler.

Palliatif, m. Stinmtobel, Palliand. Palliatif, ive, a. (Méd.) linbrende; cure—ive, palliativ Euur, som helbreder tilsyneladente; remède –, Skinmiddel.

Palliation, f. Undstyldning, Besmyls

telse; Lindring; v.

Pallier, v. a. besmyffe, undstylde, freinstille i et gunstigere Lys; (Méd.) helbrede tilfyneladende, hiælpe for en Tip.

Pallium (um ubt. om), m. poid int viet Bispekaabc, besaaet med Kors; forh. Glags Glør; pl. des pallium.

Palme, f. Palmegreen; fig. Geier; la – du martyre, Martyrbøb; (Bot.)-de-Christ, palma-Christi, Ricinus (ricin).

Palme, m. Paandslængde, Span. Palmé, e, a. (Bot.) haandranner, fom har 5—7 omtr. lige flore Lapper, hvis Indsnit naae langere end til Widten af Bladet; (H. n.) platfodet, 10m har Taerne forenede med en Pinde [(om Spnaale). (om Fugle).

Palmer, v. a. (Techn.) flace flade Palmette, f. Sirat i Form of Pals meblabe; (Bot.) lille Palmetræ.

Palmier, m. Daddelpalme; Palme

træ; vin de –, Palmeviin.

Palmiforme, a haandformig(palme). Palmipède, m. (H. n.) platfoder Fugl med Svømmehinder; ogs. a. oiseaux -s, platfodede Svømmefugle.

Palmiste, m. (Bot.) Palmetræ; chou--, el. - franc, faalagtig Arefas palme; (H. n.) Egern, som lever paa Palmetræerne; Zugl, henhørende til [Palmesaft.

Palombe, f. (H. n.) Stowne fra Pprencerne; (Cord) Styffe Toug, hvormed et Reb under Arbeide fastgiores til Pjulets Are.

Palonneau, m. f. palonnier.

Palonnier, m. Vognhamte, Vogn-

fbingel.

Palot, m. Bondeflods, Bondefnold; pop. p. u. (Pe.) Slags Spade til at grave Drme ub af Sanbet med til Wading; Pæl, hvorttl Wedefnoren fastgløres ved Strandbreden.

Palot, te, a. libt bleg.

Paipable, a. som man fan tole paa; fig. haandgribelig, klar, vienspnlig.

Palpablement, ad. paa en haands

gribelig el. indlysende Maabe.

Palpe, f. (H. n.) lille Følehorn hos Insecter; Travle ved Fistenes Mund.

Palpébral, e, a. (An.) penhorende til

Pienlaagene; pl. m. -braux.

Paiper, v. a. berøre vaerjomt, bes wie; fig. og fa. modtage; – de l'argent, have Penge.

Palpets, m. pl. (H. n.) Mund-

træbler bos Fiste og Insecter.

Palpeur, m. (H. n.) Munbtravic; bingedæffet Insect med Mundtrævier.

Palpitant, e, a. færft bankende,

sittrende; frampagtigt bevæget.

Palpitation, f. frampagtig, sittrenbe Bevægelse; hæftig Hiertebanken.

Palpiter, v. n. bevæge sig bættigt, trampagtigt; banke, flage (om Hjertet, Barmen o. desl.); fittre; bæve.

Palplanche, f. (Arch.) Bræt, tib spidset som en Pæl for at nevrammes.

Palloquet, m. Bondefnold; tyft, plumpt Menneste; pop.

Paludier, m. (Sal.) Galtspher.

Palus (s ubt.), m. (Géogr.) Mos rads (bruges kun i Forbindelse med et Egennavn: le Palus - Méotide).

Pamer, v. n. og v. pr. besvime, jalde i Afmagt; - el. bedre se - de rire, rire à -, à se -, forgaae af Latur; il se pame de joie, han et ube at his fely af Glæbe.

Pamolson, f. Besvimelse, Asmagt. Pampe, f. Blad paa grønt Korn.

Pamphlet, m. Pamphlet, critist Fly-

bestrift (oftest i flet Forstand).

Pamphlétaire el. Pamphlétier, m. Forfatter til et satirisk Flyvestrift (i slet Forfand). bryden i Anopper.

Pampination, f. Bunrantens Ub- (ogs. a. choux -).

Pampinisorme, a. (An.) sammens fnoet som Spirerne i Bilnranten.

Pamplemousse, f. (Bot.) intiff poms

merantstræ; sammes Frugt.

Pampre, m. Biinrankegreen meb Blade; (Arch.) Sirat i Form af en Blinranfegreen.

Pampré, e, a. (Blas.) med Biins ranker, hvorpaa hænge Oruer af en

anden Email.

Pan, m. stort Styffe el. Skøb af en Kjole, o. desl.; Sidestytte af en Muur; Side af et Snedkerarbeide, Guldsmedarbeide o. desl., som har flere Piorner; Slage Langtemaal, brugeligt i bet spolige Frankrig (9 Toins mcr); une tour à six -s, et serfantet Taarn; pan coupé, Sibestyffe, som tiener til Hiørne og forbinder to Hevedsider af en Muur; – de dois, Rams me af Tømmer, som udspldes med Muurarbeide i Bindingsvarf&Bygnir. ger; (Myth.) Hyrbernes Gub.

Panacée, f. universelt Lægemibbel. Panache, m. Fjerbust, Pjelmbust; sverste Deel af en Kirkelampe, Lampes frands; (Arch.) fremflaaende Pools ving, af Form som en Triangel, og tjenence til at underfløtte et Taarn; (Jard.) brogede Stilber paa en Blomft; (H. n.) – de mer, Søfjer, fjerdannet Ros ral; (Cuis.) -s de porcs, riftede Svines øren, bestrøede med Brød (panerede).

Panaché, e, p. og a. prydet med Fiers buft; (Jard.) ftribet, spraglet; (Conf.) glace -e, Jis af flere Slags Farver.

Panacher, v.n. og v. pr. blive spraglet el. firibet (om Blomfier og Fugle).

Panade, f. Brødsuppe.

Panader (se), v. pr. bryftc fig. froe sig (spottende Udtryk; almindeligere: se pavaner); fa. p. u.

Panage, m. Tilladelse til at sente Sviin i en Stov for at æde Olden; droit de -, Afgift for benne Tillabelfe.

Panais, m. (Bot.) Pastinat; Pastinatrod (ogj. pastenade, f.).

Panaire, a. som der kan laves Brød Panard, a. m. (Man.) cheval -, Sest meb ubabstagende Forbeen.

Panaris, m. Bollenstab i Finger-

enderne, Reglebyld.

Panathénées, f. pl. (Anc.) Sefte t Athenen til Wre for Minerva.

Pancaliers, m. (Bot.) Savoitaal

ten af Levnetsmidler; enhver Slags Platat; plais. ftrevne Cager.

Pancrace, m. (Anc.) Legemssvelje bestaaende i Bryden og Ræbetamp.

Pancratiaste, m. (Auc.) Ceierherre

i Bryden og Nævekampe.

Pancréas(subt.), m.(An.) Kirteli Un: berlivet bag Maremunden. [Mavefirtlen.

Pancréatine, f. (Méd.) Saft fra Pancréatique, a. (An.) tenhorende til Mavekirtlen; suc -, Saft fra Mas vefirtlen (pancréatine).

Pancréatite, f. (Méd.) Bctænbelfe i Mavekittlen. decter.

Pandectsire, m. Samler af Pan-Pandectes, f. pl. Pantecter, Sanis ling af gamle romerste Lovbestemmels fer, der af Zustinian erholdt Lovs: traft (ogs. le digeste).

Pandémonium (um ubt. om), m.-Damonernes Samlingssted i Underverbenen; fig. Camling af ildefindebe

Mennester, Djævlerebe.

Pandiculation, f. (Méd.) Strafning af Lemmerne med Følelse af Træthed.

Pandore, f. (Anc.) Slags Luth med Messingstrenge (bedre: pandure); (Myth.) Pandora.

Pandour el. pandoure, m. Pandur, uns gerfiColdat; fig. barft Mennefte; p.u.

Pandure, f .- f. pandure.

*Panéfaction, f. Brødbagning.

Panégyrique, m. Youtale. p. u. Panégyrisme, m. overdreven Moes; Panégyriste, m. Lovtaler.

Paner, v. a. bestroe Kish med revet Brød og berefter rifte bet.

Panerée, f. Kurvfuld.

Paneterie, f. Sted, wor Brød ud, beles i Caferner, Pospitaler, Kostgæn= geranstalter o. desl.; kongeligt Brøds magafin: bc, som ere ansatte ved Brøduddelingen.

Panetière, f. Pyrtetaffe, Brødpose. Pangolin, m. (H. n.) Slage Mys

rebiørn, Myrefluger.

Paniculef. (Bot.) Blomfterclasse, Bloms ster, sammenhobede paa smaa Stilke.

Panicum (um ubt. om), m. (Bot.) Trebælg, Pirse (ogs. panis el. panic).

Panier, m. Kurv; Kurvfuld; Bi- Pannomie, f. Ravn paa kube; Fistebeensstiørt; Ditten af en ling af Love og Rescripter. Flitsbue, poor Ruglen el. Pilen lægges; - d'osier, Bibieturv; - à anse, forestillende en Figur, som holter Faner

Pancarte, f. Fortegneise over Afgif-| figtig Aurv; - d'un coche, bageste Rum paa en Fragtvogn; - à ouvrage, Syfurb; — à bouteilles, Flassesober; fig. og fa. le dessus du -, det Pverste af Kurven, be bebste Barer; le sond du -, bet Unverste af Aurven, de mindst gode Barer; un - percé, en Pbeland; sot comme un -, meget tum; prov. elle fait danser l'anse du -, bun giør tig ulovlig Forbeel ved Indied; mettre tous ses œuss dans un -, vove pelc fin Formue paa et eneste Foretagende; adieu -s, vendanges sont saites, ter ligheben er tabt, der er Intet mere at haabe; (a) petit mercier, petit -, man maa iffe speculere over fine Evner; man maa sætte Tæring efter Næring.

Panisication, f. Meelstoffets For-

vandling til Brot.

Panique, a. bruges fun i Urtr. terreur –, en paniff, pludjelig og ugruw bet Stræf; s. s. en panist Stræf.

Panne, f. Flos af Uld, Bomuld, Silte; Plyde; Cilteflos (brugt ene bar bet altid b. Betpon); Ifter, Bugfidt; (Charp.) Tagfiol; den flabe Ente af Pammeren; (Mar.) Opbrasning; être en -, rester en -, se tenir en -, ligge opbrast, ligge bi; fig. iste force tage fig noget Etribt for man seer Begivenhedernes Ubfald.

Panneau, m. (Arch.) Site af en tilhugget Steen; Model af Pap el. Træ,- hvorefter en Steen tilhugges; (Men.) Fylding i en Oør; Table i Paneelvart; (Sell.) Sabelpube; (Mar.) Luge; (Ch.) Jægergarn; fig. Snare, Fælde; tendre un – à q., spænde en Snare for En; donner dans le -, løbe i Snaren, lade fig narre.

Panneauter, v. n. (Ch.) spænde

Garn fot Kaniner el Parer; v.

Pannelle, f. (Blas.) Poppelpileblad. Panner, va.flaachullerel. Fureri De tal med den spidse Ende af Hammeren.

Panneton, m. Røglefam; - d'espagnolette, Haanbtag paa Jernsvingelen, hvormed Binduer el. Staader luffes.

Pannicule, f. (An.) Muffelhub; charnue, Kiødhinde under Huden; graisseuse, Eclevav.

Pannomie, f. Ravn paa en Sams

Pannonie, f. Billebe paa en Medaille, Hanketurv; - à claire-voie, gjennems i Paanden til Symbol paa Forfæbrenes Tapperhed; (Géogr. anc.) gammelt Ravn paa Ungarn, Panonien.

Panonceau, m. Baabenmærfe paa en Platat, el paa en Grændsepæl til Jurisdictionstean.

Pansage, m. en Dests Strigling.

Pansard, e. a. tylmavet.

Panse, f. Bug, Mave; forfte Mave hos de drovinggende Opr; det runde Eret of et lille a; fig. og fa se faire crever la —, lade fig flage ihjel i Krig el. i Duel; avoir les yeux plus grands que la —, have en stærk Appetit og dog blive fnart mæt; prov. og pop. après la - vient la danse, naar man har splist godt, tænker man kun paa at more fig; n'avoir pas sait une d'a, iste have strevet en Tøddel.

Pansement, m. Forbinding of et Saar; de Saaredes Pleie; Peftes Røgt.

Panser, v. a. tage Omslaget af et Saar, rense samme og forbinde det paa ny; prigle og røgte en Heft; fig. og pop. cet homme est bien pansé, denne Mand har spitft og druffet godt.

Pansu, e, a. tylmavet; fa. s. tyl-

mavet Menneste; p. u.

Pantalon, m.langeBeenflaber; gammel Kand i den italienste Komedie, alm. en venetianst Risbmand; fig. og fa. en, som paatager sig alle Glags Rols ler for at naae fit Maal; à la barbe de P-, trods den, det interesserer meest.

Pantalonnade, f. Gjøglespil, Karres dands; fig. latterlig Udflugt; forstilt

Udbrud af Glæde el. Sorg.

Pantelant, e, a. pustende, gispende; v. Panteler, v. n. puste, gispe stærtt; v. Pantenne, f. (Mar.) aftattet Stibs Tilfland.

Panthéisme, m. (Thé.) Pantheisme; Spitem, prorefter Gud er Berbens Spæl og Berben Guddommens Legeme. [men.

Panthéiste, m. Tilhænger af Pantheis Panthéon, m. alle Guders Tempel 908 Romerne; Frankrigs store Nænds Brestempel i Paris; Samling of smaa Statuer, som forestillede de forsticle lige Guddomme.

Panthère, f. (H.n.) Panterbyr; pierre de-, Jaspagat (ogs. panthéra).

Pantière, f. Slags Fuglegarn. Pantin, m. Traadduffe, Marionetfigur; fig. og fa. villielss Perfon, som er et Redstab for Andre, el. som gebarder sig paa en latterlig Maade.

Partine, f. Bunte Sufegarn, bes

stagende af et vist Antal Fed.

dryttighed hos Fugle.

Pantographe, m. Storkesnabel, et Instrument til at afcopiere Tegninger. Pantoiement, m. (Fauc.) Trangs

Pantois, a. m. trangbryftet, aande

lss; fig. forbløffet, forstenet; v.

Pantomètre, m. Landmaalerinstrus ment til at maale Binkler, Poider og Affiande (holomètre).

Pantomime, m. Mimifer, mimife Stuespiller; f. Mimit, Minesprog; Gebærdespil; Pantomime; a. pantomimist.

Pantoulle, f. Toffel; mettre ses souliers en -s, træde Pælestyffet neb paa fine Sto; ser à —, el. blot —, Peficito, som er tyffere indad end udad: prov. og fig. raisonner comme une -. el. raisonner —, tale ufornuftigt, snatte hen t Taaget; en -s, loc. ad. i Mas geligbed, efter fin Betremmeligbeb.

Panurge, m. Tufindfunstner; moutons de -, Efterabere; (H. n.) Slags

aarevinget Infect, Slags Bi.

Paon (udt. pan), m. Pan-Paatugi; ftor broget Sommerfugl; (Astr.) spbligt Stjernebillebe; fig. og fa. Elro glorieux comme un -, broke sig som en Paasugl; være meget hovmodig og forfængelig; prov. c'est le geai paré des pluines du-, det er En, som smytter sig med fremmede Ficdre, som roser sig af hvad der tilhører Andre.

Paonne, (udt. pane), f. Dun-Paafugl. Paonné (udt. pané), e, a. at flere

Farver som en Paasugle-Pale.

Paonneau (ubt. pano), m. ung Paatugl. Ltugle=Bogter.

Paopnier (ubt. panié), m. Paas Papa, m. Papa, Fader (et venligt barnligt Uttryf); grand- -, Bebstefas der; fa. don -, stiffeligt Menneste; gros - de bonne mine, en aldrende Mand, som er vel ved Ragt og af frist Udseende; amerikanst Kongegrib (roi des vautours). [til Pave; inus.

Papable, a. m. som kan udvæsges Papal, e, a. pavelig; pl. m. -als. Papalin,m. Soldat iPavens Tienefte; v.

Papas (sudt.), m. Ravn, som siere ssterlandste Christne give deres Præfter.

Papauté, f. Pavedom, pavelig Barbighed; Pavens Regjeringstid.

Papaveracée, f. (Bot.) Balmucplante. Pape, m. Pave; (H. n.) smut, lille trefarvet amerikansk Fugl; fig. nous eussions fait un pape, vi have havt den samme Tanke.

Papegai, m. Fugl of malet Pap

el. Træ, som man styder til Maals efter; f'rh Slags Papegsie; tirer

au -, ftpbe til Fuglen.

Papelard, e, a. og s. falft, stin: hellig; Kinhellig Hytler. spfle; v.

Papelarder el. papelardiser, v. n. Papelardise, f. Pyffcri, Stinhellig: [Islat of Bomuld. beb; fa.

Papeline, f. Slags Silfetsi meb Papelonné, e, a. (Blas.) betæft med Sfæl.

Paperasse, f. bestrevet Papir uben Barbi, gamle strevne Sager; fa.

Paperasser, v. n robe om i gamle Papirer; fa. smore Roget sammen, Arive idelig til ingen Rytte; fa.

Paperassier, m. En, som samser vaa gamle unyttige Papirer, En, som ftriver bestandig til ingen Nytte; sa.

Papesse, f. Pavinde (bruges kun om ben formeentlige Pavinde Johanne).

Papetier, ère, s. Papirfabricant, Papirmager; Papirhanbler.

Papetterie, f. Papirmølle; Papirs

fabrication; Papirhandel.

Papier, m. Papit; Document; Berel, Gjeldsbeviis, Obligation; Dagbog, Regnstabsbog (v.); fig. pl. Pas, Legitts mationsbocumenter; — à écrire, Strivs papir; - à lettres, Postpapir; - à imprimer, Tryspapir; - brouillard, Trætpapir; - qui boit, Papir, som slaaer igsennem; – mécanique, Maskinpapir; – de musique, Nobepapir; – réglé, linieret Papir; – timbré, – marqué, Stempletpapir; - libre el. mort, ustems plet Papir; – peint, – -tenture, Bes trætpapir; une seuille de —, ct Ark Papir; une main de -, en Bog Papir; une rame de-, et Ris Papir; -volant, en 188 Schbel; -- monnaie, Papirpenge; -s royaux, Obligationer; -s publics, -s-nouvelles (v.), Aviser; - terrier, Fortegnelse over de til et Jordegods henhørende Eiendomme og sammes Afgister; (Com.) – d'élite, bebste Berler; (Mar.) -s de bord, Stibspapirer; (Impr.) commencer le - blanc, begynde ben smutse Erpf; mettre, jeter ses idées sur le bave Haaret opfrollet; cela n'est bon -, nebstrive fine Tanter, sætte bem paa Pa- qu'à faire des -s, (om et Strift) bet piret; brouiller, barbouiller, gåter du -, | duer fun til Maculatur.

strive latterlige og unpitige Ting; cela est beau sur le -, det tager sig smutt ub paa Vapiret, men det lader sig iste ubføre; je ne veux pas de son-, jeg vil iste bave bans Berler; le hausse, Obligationerne flige; tout son bien est en -, al hand Formue staaer i Statspirer; il a un visage de maché, han seer bleg og spgelig ud; fig. og fa. etre sur les -s de q., fiplte En Penge; être bien ou mai dans (el. sur) les -s de q., være godt el. slet anstrevet bos En; diez, rayez cela de vos -s, stol iste berpaa, slaa bet ud af deres Tanker; prov. le southre tout, itte Alt hvad der flager ffrevet er sandt; les murailles sont les -s des fous, Tosserne bemale Borde og Vægge.

Papier-roulé, m. (H. n.) Papirs

fneffe; pl. des papiers-roulés.

Papilionacé, e, a. (Bot.) crtebloms stret; s. f. en ærteblomstret Plante.

Papillaire, a. (An.) vottedannet. Papille, f. (An.) lille Borte paa

Legemet, især paa Tungen.

Papillon, m. Sommerfugl; fig. flyg. tigt Gempt, letfindigt, ustadigt Menneste; courir après des –s, more ag med Smaaligheder; il va se brûler a ia chandelle comme un -, pan løber feld i Snaren, flyrter fig feld i Faren.

Papillonnage, m. Flagren.

Papillonner, v. n. flagre fra en Wiens stand til en anden (bruges fun fig.); fa.

Papillotage, m. Blinfen med Dinene; fig. altfor glimrende Effect i et Mas leri; altfor billebligt Sprog; (Impr.) ureen Arpt, hvorved Striften er lige, som dobbelt ved Udgangen af Linierce.

Papilloter, v. n. blinke (om Dinene); sig. blænde ved en altfor glimrende Colorit (om Malerier) el. ved et altfor blomstrende Sprog; (Impr.) smitte af el. irpite dobbelt; v. a. optrolle Haaret med Papir (p. u.); v. pr. trolle hit Paar op.

Papillots, pl. m. røbe Pletter paa Legemet i Frislinger el. Purpurfeber.

Papillotte, f. Haarfrolle af Papir; Guld- el. Sølv-Pailletter paa Klæber; Bryfifutter el. Chocoladesutter i Papir; être en -s, avoir la tête en -s,

Papin, m. Slags Weelgred; marmite à -, Gryde med tilstruct Lag.

Pepisine, w. Pavedom.

Papiste, s. og a. Papist; papistiff; Ravn, som Protestanterne bruge om Catholiterne.

Papyracé, e, a. (Bot.) tyndt og og wit som Papir, hindeagtigt. [træ. Papyrier, m. (Bot.) Papir-Ptorbær-

Papyrus (s ubt.), m. (Bot.) Pa; pirplante, Papirbust. [ning i Tønder.

Paquage, m. saltede Fistes Redlag Paque, f. Isbernes Paastesest; Paas ffelani. [(paquet-bot).

Paquebot, m. Paketbaab, Paketskib Paquer, v. a. (Pe.) nedlange lags vis i Tonder faltede Fist, som Sild el. Lax; tryffe dem sammen.

Paquerette, f. (Bot.) Gaaseurt,

Tufindfryd, Paasteurt.

Paques, m. de Chrismes Paaste; aus de-, Paasteag; fig. Paastegas ver; la semaine de -, Paasteuge, ugen mellem Paastebag og første Gøns bag ester Paaste; la quinzaine de -, Tiden mellem Palmesøndag og første Søndag efter Paaste; fig. se saire brave comme un jour de -, pynte ng som paa en hvi Pelligdag; . . . i pl. er paques f.: saire ses -, gaae ul Alters en af Dagene mellem Palmes løndag og første Søndag efter Paaste; -fleuries, Palmefondag (le dimanche des rameaux); - closes, forfie Sondag efter Paaste (la quasimodo).

Paquet, m. Paffe, Epldt; Brevpasse, Brevpost; fig. et ført Fruenimmer, paaklædt uden Emag og kun ni ulenlighed i et Gelffab; pop. Bedrageri, Puds; (Impr.) ujusteret Cos lumne; trousser son -, snøre fin Bylt nl, gipre den færdig; fig. og fa. saire son -, patte fit Tøi sammen og gaae sin Bei, reise bort fra sit Hjem; plier son -, telle pemmeligt bort; saire ses —s pour l'autre monde, plier son -, lægge fig til at bee; faire un - (des -s) sur q., fortælle usande Historier til Ens Stade; c'est un porte-paquet, bet er et Menneste, som fortæller løst og fast, Alt brad han hører; basærder, risquer le nblade fig i et ufiffert Foretagende; En noget Ubehageligt el. Banærende Parabol, bestrivende en saadan. (v.); spille En et Purs; ne nous donnez plus de ces-s-là, spil ps iffe | ges Tapning (ponction).

oftere sacranne Streger; donner dans un -, labe sig narre; donner à q. son -, give En et bivende og træf. tende Svar.

Paquet-bot, m. f. paquebot.

Paquetier, m. (Impr.) Eatter, som

sætier i ususterede Columner.

Par, pp. af, veb; igjennem; med; over; - cette raison, af denne Grund; il a été dattu – son ennemi, pan er bleven pryglet af fin Fjende; - votre secours, ved Deres Hialp; aller – les rues, gaac gjennem Gas berne; il est arrivé - la diligence, han er kommen med Diligencen; le poème est divisé - chants, Digtet er indbeelt i Sange; voyager - un beau temps, reise i smust Beir; il a des taches rouges - tout le corps, ban har røde Pletter over hele Legemet; undertiden er det et Udsploningsord: il est – trop grossier, han er altfor plump; de - le roi, i Kongens Navn; de - le monde, i Berten; par-devant, fortil; par-derrière, bagtil; comparaitre par-devant le juge, møbe for Dommeren; par delà les monts, hitistres Bjergene; sauter par-dessus les murailles, springe over Murene; par-devers soi, hos fig;... par ici, loc. ad ab benne Bei; herigjennem; par là, loc. ad. ad him Bei, deris gjennem; derved, ved bette Middel ved bisse Ord; qu'entendez-vous par ld? bvad forstaacr De derved; prov. il faut passer par là ou par les fe⊸ nêtres, bet er bet eneste Midbel, ben eneste Udvei; der er Intet andet for; par-ci, par-là, loc. ad. hist og her, af og til; par trop, loc. ad altfor; par conséquent, loc. ad. følgeligen.

Para, m. en tyrkift Mynt, omtrent

3 Stilling.

Parabolain, m. ben briftigste Glabiator hos Romerne; Geiftlig, som vleiede Pestinge.

Parahole, f. Lignelsestale, Paras bel; (Géo.) Reglesnitslinie, Rastelinie,

Parabol.

Parabolique, a lignelfesviis; (Géo.) teglesnitagtig, trum som en Parabol.

Paraboliquement, ad. i Lignelfer, donner el. saire le – à q., tillægge lignelsesviis; (Géo.) i Form af en

Paracentèse, f. (Chir.) Battersottis

Parachèvement, m. Fulbenbeise af et Bærf; v.

Parachever, v.a. fulbføre, fulbende; v. Parachronisme, m. Feil i Tibsregeningen, som bestaaer i at ansætte en Begivenhed til en sildigere Tid end den virkelige.

Parachute, m. Falbsfjærm.

Paraclet, m. Trosteren, Ravn paa ben Helligaand.

Paraclétique, m. (Egl.) Bønnebog til Pelgenpaakaldelse, henhørende til den græft-catholske Gudstjeneske; p. u.

Parade, f. Udstilling til Stue; Pragt; (Mil.) Parade, Bagtparadens Drelse for den træffer op; (Escr.) Afparering; (Th.) burlesque Scenc foran Indgangen til et Gøgler:Theas ter, for at tiltræffe Tilstuere; fig. Spilfegteri, (Man.) Sted, hvor Befte faldholdes (montre); Heftens Stand. sen el. Anholden; un habit de -, en Stadstjole; lit de -, Paradeseng; mettre une ch. en -, stille Roget frem til Stue; saire – de, prunte med, bramme med; (Escr,) manquer la –, forscile en Asparering; il n'est pas heureux à la -, han er ifte heldig i at asparere; fig. han forstaaer itte at tilbagevise en Stjemt; (Mar.) saire ja -, prale med Flag.

Parador, v. n. (Man.) saire – un cheval, lade en Pest manveuvrere paa Stedet, hvor den falbydes; (Mar.) trydse, giøre Mine til at angribe; (Mil.) opsilles til at træfte paa Bagt.

Paradigme, m. (Gr.) Mynster for

et Ords Beininger.

Paradis, w. Paradis, Eden; sig. pubigt Opholossted; de Saliges Opholossted; den lyticligste Tistand; (Th.) Galleriet i et Stuespilhuus; sig. og sa. chemin du –, snæver Bei; être, se trouver, croire en –, nyde en stor Glæde, troe at besinde sig paa Lyttens Top; saire son – de ce monde, leve sun for denne Berdens Glæder; se recommander à tous les saints du –, anraade Alles Bistand; (H. n.) oiseau de –, Paradissussen; (Bot.) pomme de –, Paradissussen.

Paradiste, m. Bajas foran et Marionettheater el andet Slags Gjøglerbod.

Paradoxal, e, a. urimelig, stridenbe mod den alm. Mening, parador; pndende Paradorer; pl. m. -xaux.

Paradoxe, m. Sæining, som striber imob ben alm. Mening, urimelig Paastand; ogs. a. underlig, urimelig (v. bebre: paradoxal).

Paradoxisme, m. (Rhét) rhetorist Figur, som bestaaer i at sorene tilsp= neladende modstridende Egenstaber hos

samme Gjenstand.

Parafe, m. f. paraphe. Parafer, v. a. f. parapher.

Parage, m. ford. Stand, Hertomst; bruges nu tun i Udtr. de haut —, af hoi Byrd, af sornem Hertomst; (Mar.) Farvand; sa. Sted, hvor man pleier at tomme; que venez-vous saire daus nos —s, hvad tommer De at giøre i vort Farvand, paa vore Enemærter; (Vign.) Biinrantens sorste Bestæring ester Biinhossen.

Paragoge, f. (Gr.) en Stavelses

Tilsætning til Enden af et Orb.

Paragraphe, m. Unberasveling af et Capitel; assuttet Styffe af en Aspandling; Tegnet, prormed Underassbelingen angives.

Paraisonner, v. a. (Verr.) pufte Glas. Paraisonnier, m. (Verr.) Speils

glasblæfer.

Paraltre, v. n. vise sig, fomme til Syne, fomme frem; udfomme (om Bøger); falde i Pine, giøre Opfigt; have Udseende af, synes; it parast une comète, der viser sig en Komet; il a paru un livre, ber er ubkommen en Bog; il aime à -, han holder af at giøre Opfigt; il paralt savant, han lader til at være lærd; il parait que vous avez raison, det spnes, at De har Ret; il me parait, det forekoms mer mig; il y paraît, bet seer man, bet viser sig, det er der endnu Spor af; fa. cela parait comme le nez au milieu du visage, det er isincfals bende; il n'y a rien qui n'y paraisse, det er endnu fulbkomment kjendeligt.

Paralipomènes, m. pl. (Ecr.) Rrøs

nikernes Bøger.

Paralipse, f. (Rhét.) rhetorist Figur, som bestaaer i at sæste Opmærksoms beden paa en Gjenstand ved at lade som om man forbigaaer el. tilsidesætster den (ogs. prétérition).

Parallactique, a. (Astr.) parallat-

tiff, benhørenbe til Parallaris.

Parallaxe, f. (Astr.) Parallaxis; Forsiel mellem en Stiernes Sted,

seet fra Jordens Overflade og beregnet fra Jordens Centrum, el. den Binkel, som bannes i en Stjernes Midtpunkt af to Linier, hvoraf den ene gaaer til Jorbens Centrum og ben anden til Jagttagernes Die.

Parrailèle, a. ligelobente, parallel; s. f. Parallellinie; (Fort.) Løbegrav, som løber parallelt med kæfiningen, der bekeires; s. w. Cirfel, parallel med Kavator; Sammenligning; etablir un -, anstille en Sammenligning; metre deux choses en -, sammenligne to Ting med hinanden; saire ie-d'Alexandre avec César (el. d'A. et de C.), anstille Sammenligning mellem A og C.

Paralièlement, ad. parallelt.

Parallélipipède, m. (Géo.) Parallelipipedum, en Figur, som har til Sider fer Parallelogrammer, hvorat de mobiliaaende ere ligestore og parallele.

Parallélisme, m. Liniers parallele

Egenifab.

Parallélogramme, m. (Géo.) Sitts iant, hvis modsatte Sider ere ligestore og parallele. Sophisme.

Paralogisme, m. urigtig Slutning, Paralyser, v. a. giøre lam, paras lplere; fig. lamme, forhindre Birk ningen af, tilintetgiøre.

Paralysie, f. Lamped, Aprelse, et

rems Folesissped.

Paralytique, a. lam, dersvet 86: lelsen af et Lem; ogs. s. en Lam.

Paramètre, m. (Géo.) en usorans derlig Linie, som tjener til Maal for en Bue.

Parangon, sa. Mynster; Sammenligning (i bisse Betydn. v. og imus.); seilsen Diamant; Slags sort ægyptist Marmor;(Impr.)Parangonstrift,Slags for Strift; ... a. pletfri (om Perler og Moeistene). [teguenes Sperring.

Parangonnage, m. (Impr.) Strift Parangonner, v. a. sammenligne

(v. inus.); (Impr.) sperre.

Parant, e, a. prydende, pyntende. Paranymphe, m. (Anc.) Brudefs: ter bos Romerne; senere: Herre, utbalgt til at føre en fyrstelig Brud til fin Gemahl; Universitetstale ved 11d. beling of en Licenciatgrad.

Actuari; Brystværn.

Parapher, v. a. Arive si Rovne træf el. Bomærke paa et Document.

Paraphernal, e, a. (Jur.) bruges især i pl. m. i Udtr. biens paraphernaux, en Rones Formue ubenfor Redgiften, over hvilken Manden ikke raas der; s. m. en gift Kones særstilte Formué.

Paraphrase, f. Omstrivning; fa. ondstabsfuldUdtydning;vidtleftigSnal.

Paraphraser, v. a. omstrive; fa. fortælle vidtløftigen; udsmyfte el. over brive et Factum. [tæller; Overbriver.

Paraphraseur, se, s.fa. vidtløftig for-Paraphraste, m. Forfatter til en Dwifrivning, fri Oversætter, som iffe polter sig til Bogstaven, men forklas Lgaaende Banvid. rer Terten.

Paraphrénésie, f. (Méd.) forbi-Paraplégie, f. (Méd.) Lambet, som bidrører fra et apoplectisk Tilsælde.

Parapluie, m. Regnstærm.

Parapoplexie, f. (Méd.) onbartet Feber, ledsaget af Døbfighed og Ginbsforvirring. [maal paa 31) Stadier.

Parasange, f. (Anc.) perfiff Beis Parasélène, f. Bimaane, Gjenflin af Maanen i Styerne.

Parasite, m. Snyllegiæft; ogs. a. expressions —s, overflødige Udtryf el. faabanne, fom gjentages for ofte; plante -, Suylteplante.

Parasitisme, m. Snylteri, Snylte Parasol, m. Solftærm, Parasol.

Paratitlaire, m. Forfatter til en fort Forflaring af Overprifterne t Coder el. Pandecterne.

Paratitles, m. pl. fortforflaring af Overstrifterne i Codex og Pandecterne.

Paratonnerre, m. Lynasteder. Paratre, m. slet Stedfader; inus.

Paraveut, m. Stærmbræt.

Parbleu, int. i Sandheb! veb Gub! Parc, m. Oprchave, indhegnet Lyft stov; indgraftet Græsgang til Stude; indhegnet Sted paa Marken, hvor Faarene overnatte, Faarefold; Parcaux-Cerfs, Slags Serail i Parten veb Berfailles under Ludvig d. 15be; (Ch.) Sted, indrettet til Bildsvinefangft; (Pe.) Fangested for Fiste, naar b følge Strømmen ub ab; tunstig Pfters. banke; (Mil.) Steb, hvor Artilleriets Tilbehor opbevarcs; bele en Armees Parapet, m. Muur, som tjener til Feltmateriale; (Mar.) – à moutons, Faaresti ombord. [bold paa en Ager.

Parcollaire, m. Fortegnelse over alle til en Commune el. til et Gods henhørende Jordlodder og fammes Afgister; ogs. a. i Udtr. cadastre -, detailleret Statteregister over Jords eiendomme.

Parcelle, f. lille Deel. lubstyffe. Parceller, v. a. dele i smaa Dele, Parce que, conj. fordi, af den Grund. Parchemin, m. Pergament; - vierge,

fiint Pergament; pop. visage de -, magert og gustent Anfigt; fig. og fa. allonger le -, træffe en Gag ud bed ulyttelige Striverier; pl. Abelspatenter.

Parcheminerie, f. Sted, hvor Pcr. gament tilberedes, Pergamentfabrit,

Kunst at tilberede Pergament.
Parcheminier, m. Pergamentmas

ger, Pergamenthandler.

Par-ci, par-là, loc. ad. f. par.

Parcimonie, f. smaalig Sparsoms melighed, Gnieragtighed (i ophviet Still). sparfoinmelig, gnieragtig.

Parcimonieux, se, a overdreven Parcourir, v. n. gjennemløbe, gjen= nemreise, giennemvandre; sig. giens nemgaae, gjennemfee flygtigt, gjens nemblade; - la ville, giennemløbe, gjennemstreife Ppen; - toutes les mers, beseile alle Have; - des yeux, gjennemløbe med Dinene; - des papiers, gjennemblade Papirer.

Parcours, m. Ret til paa visse Tider af Aaret at drive sine Hjorder ind paa en Andens eller en fælles

Zordlod.

Pardi, pardienne, int. ved Gud! fa. Pardon, m. Tilgivelse; Benaadning; Ringen til Bøn, Bedeflotte (i b. Bctydn. v. almindeligere: angelus); pl. Aflad; je vous demande –, jeg beder Dem om Forladelse; lettres de -, forh. kongelig Benaadelse for mindre Forseelser (for flørre: lettres de grace); pardon! int. forlad mig! med Deres Tilladelse! mille -s, tusinde Gange om Forladelse! [delig (kun om Ting).

Pardonnable, a. tilgivelig, undstyle Pardonnaire, m. Geistlig, som har

det Hverv at uddele Affad.

Pardonné, e, p. tilgivet; prov. péché caché est à demi -, en Feil, fom itte vætter Forargelse, tan lettere samme Maade; Lige for Lige (v.). tilgives; fa. vous êtes tout -, man tilgiver Dem gierne (Hoflighedsubtr. ligeledes; vous le voulez, et moi-, naar En beder om Forladelse; uden. De vil det, og jeg ogsaa; portez-

for bette Tilfælde bruges pardonné iste

om Personer).

Pardonner, v. a. forsabe, tilgive; benaate; undstylde, bære over med; v. n. ffaane (i d. Betydn. med à og en Regtelse); je lui pardonne ses torts, jeg tilgiver ham hand Forseel jer; pardonnez à ma franchise, til giv min Aabenhiertighed; pardonnez si je vous contredis, forlad mig, at jea figer Dem imod; pardonnez-moi, vous me pardonnerez, forlad mig det! De tilgiver, at jeg ikke er af Deres Mening; la mort ne pardonne à personne, Osden undtager (stac) ner) Ingen.

Paré, e, p. og a. smpttet, forstion net; pyntet; fa. elle est -e comme une épouse, comme une châsse, comme un autel, hun er i stiv Stads; style -, Stiil, fuld af blomstrende udtryf; cidre -, Most, som har gjæret; (Prat.) le titre est –, Documentet et i en saadan Form, at bet kan exc queres uden Dom; (Mar.) vaisseau -, Stib som er klart til at slages; bien -, ryddeligt, flart (bien alesti).

Paréage el. pariage, m. (Féo.) to Godseieres fælles Ret til en og samme

Jordeiendom.

Paréatis (s ubt), m. Rescript, som tilstod Ret til at labe en Dom fuld: byrde af andre Domstole ubenfor den, som havde affagt den.

Pareau, m. stor indist Baad; Rie del til Borsmeltning; pl. m. store

Stene til at fænke Fiskegarn.

Parégorique, a. (Méd.) smertestils lende (p. u. almindeligere: anodin, e).

Pareil, le, a. liig, ligeban; face ban; de – Age, af lige Alder (v. alminteligere: de même âge, égaux en age); de -s amis, saabanne Benner; toutes choses—les, naar alle Ting ere lige, under lige Forholde;...s. Ligemand; Mage; il n'a pas son-, ban bar itte fin Lige; sans -, sans -le, uden Mage, mageløs, uforlignes lig; -le, s. f. samme Behandling; je vous rendrai la -le, jeg stal gjen: giælde Dem det, betale Dem med lige Mynt; ... à la -le, loc. ad. paa

Pareillement, ad. paa samme Maade;

rous bien!...et vous -! lev vel!... bet onfter jeg Dem ligeledes.

Parelle, f. (Bot.) Taalmodigheds:

blomit (patience).

Parement, m. Prydelse; Alterslæde; Opslag paa Kermet; udvendig Side af et Muurs el. Snedferarbeide; tyf Anippel, som sættes pberst i et Riis= mippe; (Pav.) Bordursteen.

Parenchyme, m. (An.) Indvoltes nes eiendommelige Bestandbeel; (Bot.) det fine Cellevæv i Planternes Blade el. Stengler. Dyd; p. u.

Parénèse, f. (Did.) Formaning til Parénétique, a. (Did) fom for:

maner til Dyb, opbyggelig.

Parent, e, s. Slægining, Paars: tende, Frende; pl. Forældre; Stam= jadre; il est devenu – de cette samille par le mariage, pan er foms men i Slægt med benne Familie ved Vistermaal; nos premiers -s, Adam og Eva; nos grands—s, de Vigtigste of vore Nærvaarsrende; prov. ren-10yer q. chez ses -s, vife En bort, afspise En; les rois et les juges n'ont point de -s, Konger og Dom: mere maae tilsidesætte Deres persons lige Tilbvieligheder for det alm. Bedfte.

Parentage, w. Slægtstab; v. Parenté, f. Slægistab; alle Ens

Slagtninge; assembler la —, samle fine Slægtninge. v.

Parentèle, f. Slægtstab, Slægtninge; Parenthèse, f. Parenthes, inditams ret Mellemsætning; Jarenthestegn; fermer la -, flutte Parenthesen; fig. og pop-avoir les jambes en -, være hjulbenet; par -, loc. ad. i Forbigaaende.

Parer, v. a. pynte, pryde, impffe; udponte, oppubse; asparere, asværge; bestytte imod (de); (Mar.) gisre flar; v. pr. pynte sig, smyffe sig; giøre sig til af; bestytte sig imod; v. n. afbøde, apparere (med à); (Man.) standse, holde an; - sa marchandise, udpynte line Barer; cela vous parera de la pluie, det vil bestærme Dem imod Regnen; - un coup, afbote et Stød; on ne saurait - à tout, man fan iffe fig, giere sig til af en Titel; prov. komne; Fuldkommenhed. se - des plumes d'autrui, ponte fig med laante Fjedre; rose fig af An- Fuldkommenhed; ganske, aldeles. dres Arbeide (især om en Plagiator); (Vét.) - le pied d'un cheval, udvirte Sølvtraade; udtravlet Arbeide.

en Destebov, bortstære Roget af Doven for at bestoe ben; (Dist.) – du cidre, face Most til at giære for at betage ben fin søde Smag; (Bouch.) – la viande, flace Duben af og borttage Kidtet; (Mar.) – une ancre, giøre et Anker klart til at falde; — un cable, hale Bugt op af Touget; – un cap, klare et Forbserg fra fig; seile forbi det.

Parère, m. (Com.) en Kishmands Raab el. Betænkning i et Pandelsan-

liggende.

Paresse, f. Dovenstab, Labbed; Forfømmelse; Kjærlighed til Wageligheb el. Roligbed; – d'esprit, Aandssløbs hed, Aandsborsthed, langsom Fatteevne; prov. relever q. du péché de paresse, pille Dovenstaben ud af En, tvinge En til at gjøre sin Pligt.

Paresser, v. n. dovne, ligge paa

den lade Side; fa.

Paresseux, se, a. lab, bobcn; borff; magelig; - d'écrire, doven til at strive; – à servir, seen til at tiene; – au travail, lad til sit Arbeide; il a l'esprit -, han har Hang til Dovensfab; han bar et langfomt Remme, en vanskelig Fatteevne; (Méd.) j'ai l'estomac -, min Mave vil ifte giøre sin Pligt, den har vanskeligt ved at fordsie; s. et dovent Menneste, en Ledigganger, en Dagdriver; s. m. (H 11.) Dovendyr.

Pareur, m. En, som fuldender et Arbeide, lægger den sidste Daand paa

det, appudier det.

Parsaire, v. a. sulbenbe; ubsplde, completere; bruges kun i l'inf. og i de sammensatte Tider, og kun i Tale om Rets: og Finants:Sager; - un payement, completere det Manglende i en Betaling; — le juste prix, holde Sælgeren af en urørlig Eiendom fadesiss.

Parfait, e, a. fulbkommen, fulbenbt; fulbstændig; sait et -, fix og færdig; (Mus.) accord -, sulbstemmig Accord; (Gr.)le prétérit –, el.s.m. le –, Perfectum (nu bellere: passé indéfini); (Arith.) nombre –, et fuldsomment Tal, som er lig Summen af bets aliqvote Dele afværge Alt; se – d'un titre, bryste (6 = 1 + 2 + 3); s. m. det Fuld-

Parsaitement, ad. fulbfomment, til

Parsilage, m Udtrævien af Gulbs og

Parsiler, v. a. ubtrævle Gulds og Sølvtraade.

Parsois, ad. undertiden.

Parsondre, v. a. indsmelte Farver i Glas el. Email overalt lige jevnt.

Parsournir, v. a. levere Alt suld-

pændigt; p. u.

Parfum, m. Bellugt; vellugtenbe Duft; vellugtente Band; Rogelfe; fig. Birat; un - d'antiquité, en Oldtids Duft, en med Oldtiden beslægtet Aand el. Tone (om et Strift); le - de la louange, Rosens Birat, Gladen over

at here sig rose.

Parfumer, v. a. giøre vellugtende, udbrede Bellugt over; giennemrøge; v. pr. parfumere sig, fplbe sit Haar el. fine Rlæber med vellugtende Essents; – une lettre, dyppe et Brev i Eddike og udsætte det for Svorllugt el. desl. for at betage dets Smittestof.

Parlumeur, se, s. En, som sortær: diger og sælger vellugtende Sager.

Parfumoir, m. Røgelsetar.

Parguié! parguienne (forbærvet Uds tale of perdi! pardienne)! int. ved Gub!

Parhélle, m. Bisol, Gjenstin af Solen. Pari, m. Babbemaal; Indfatfen, **Prorom** ber væddes; tenir le –, holde Baddemaalet, vædde imod; payer le -, betalc Bædbemaalet; être hors de -, have allerede tabt (i et Bæddemaal mellem Flere).

Paria, m. Menneste, henhørende til den ringeste indiste Kaste, med hvem de andre Raster itte ville have mindste-

Samtvem.

Pariade, f. Agerhønsenes Parrings. tid; beres Tilfiand paa ben Tib; et

Par parrede Agerhons.

Parier, v. a. vædde; - pour q., vædde om, at En vil vinde; – à coup sur, vædde med Sifferhed vm at vinde; fa. il y a à -, beaucoup à -, gros à -, tout à - que, ber et al Grund til at troe, deter udenfor al Tvivl at o. f.v.

Pariétaire, f. (Bot.) Muururt.

Pariétal, a. m. (An.) t Ubtr. os -aux, Hiernestallens Sidevægge, Forhovedets Been; ogf s. m i b. Betpen.

Parieur, se, s. En, som bædder.

Parisien, ne, s. Pariser, -inde; (iron.) fiin Person; nysgierrig Taabe (badaud); -ne,s f. Sang af V. Hugo i Anlebn. af Ju-Hrevolutionen; Slage Omnibus; (Impr.) Perlestrift, mindre end Ronpareille.

Parisis (subt.), a. myntet i Haris; v. Parisyllabique, a. (Gr.) fom par lige mange Stavelser.

Parité, f. (Did.) Lighed; Lignelle,

Sammenligning.

Parjure, m. Meeneed, falst Ceb; Meeneder; a. meensvoren; trolos.

Parjurer (se), v. pr. aflægge falft Eed, forsværge sig; bryde sin Eed.

Parlage, m. Snat, Slabber, Orb

gyberi; fa.

Parlant, e, a. talende, som gierne taler, meddelende; udtrylsfuld; træfe fende, lignende; fa. il est peu-, ban taler itte meget, itte gjerne; des regards -s, udtrofffulde Blif; ce portrait est -, bette Portræt er træffente; trompette -e, Raaberør (nu: portevoix); (Blas.) armes —tes, Baaben, som antybe Eierens Ravn; generalement -, loc. ud. i Almindelighed talt.

Parlement, m. forh. Rigsforsam ling; Overret i Frankrig; sammes Diftrict (i bisse Betybn. v.); nu: bet

engelste Varlament.

Parlementaire, w. Tilbanger of Parlamentet; Parlementair, Unber handler; (Mar.) Parlementairstib (ogl. vaisseau –): a. underhandlende, pav lementariff.

Parlementer, v. n. underhandic, indlade fig i Underhandling, parle mentere; prov. ville qui parlemente est à demi rendue, en By, som uns derhandler, er halv tabt.

Pariée, a. f. fun i Udir. la langue pariée, Sproget, som tales (i Wood-

til la langue écrite).

Parler, v. n. tale; ubtryffe 119, pttre fig; fige fin Mening; snaffe (om visse Zugle); v. a. udtryffe sig i n el. andet Sprog; forstaae det; v. pr. tales (om Sprog); tale sammen mer hinanden; tale med fig felv; il sauf lui –, man maa tale meb ham (! baglig Tale beober bet unbertidend – a lui); – avec q., underholde M med En; il trouvera à qui -, ban vil finde fin Mand for fig, En, fo forstaaer at svare; trouver avec qui parler, finde Rogen, man tan under holbe sig med; il n'a pas fait – de lui, han har Intet gjort, som funde forstaffe ham et Ravn, bringe ham Omtale; elle n'a point sait - d'elle hun har altib opført fig gobt; on

kaucoup parlé d'elle, bun et bleven maget ubraabt; la chose parle d'ellemeine, Sagen taler for fig selv; den er flar og tybelig; cela parle tout seul, bet behøver ingen Forklaring; wat parie pour lai, Alt taler til dans Fordeel; faire – q., tillægge En Intringer, han ikke har brugt; lægge noget Ondt i Ens Ord; il saut que q ait parlé, der maa Rogen have fnattet af Stole; apprendre à - à q., lare En at være forfigtig i sin Tale, vise ham til Rette; - bien, tale godt, tale reent og smutt; - juste, tale rigtigt, fornuftigt; - français, fig. ud: tiplie sig flart og bestemt; – français a q., tale til En i en myndig Tone; -mai, udtryffe fig flet, forfee fig imod Eproget; mal —, tale ilde; — mal de q., tale ilde om En; – gras, læspe; -en l'air, tale ben i Beiret, uben at vide ret Bested; - au hasard, tale uden Overlæg, ubetænksomt; – à tort el à travers, tale op ad Bæggene, ned ad Stolperne, uden at tænke ved dvad man figer; – légèrement, tale uben at være vis i fin Sag; - de la pluie et du beau temps, tale om intetfigende Ting; - pour -, tale upen at have Roget at tale om, om liges spidige Ting; - d'une affaire à batons rompus, tale hid og did om en Sag, uben Sammenhæng; – d'or, velægge godt fine Ord (v.); – haut, iale poit; tale i en uforstammet Tone; - a cheval à q., tale til En i en bydende Tone; - de grosses dents, tale i en iruende Tone; — en maitre, tale med Sagkundskab; tale i en afgistende Tone; — à cœur ouvert, tale aabent og fortroligt; – à son bonnet, tale med fig felv; — d'abondance, tale usorberedt; - d'aboudance de cœur, tale of Hiertets Fylde; — à un mur, tale til En, som itte vil labe fig røre at hvad man figer; il en parle bien a son aise, han har let ved at raadc, pan stal itte udsøre det, el. han kan lagrens tale, han veed iffe hvad Ans dres Rob har at betyde; - politique, latterliggiore det; - q., efterade En. tale om Politik; — chasse, tale om 3agt; - affaires, tale om Forretninger (ogf. – de politique, – de chasse, -d'affaires); - raison, tale fornuftiat; - phébus, fore et hoitiravende Sprog; i pl.); (An.) de indvendige Sider og - Cicéron, tale som Cicero, i cicero: Skillerum i Puulheder i Legemet;

mianste libirps; - normand, tale meb den Normanderne egne Accent, - latin devant les cordeliers, talt om Roget til Folk, som forstage sig bebre berpaa; parlez-moi de cela, bert et jeg enig med Dem, beri samtyffer jeg; volla ce qui s'appelle -, voilà -, c'est - cela, det fan man falde at tale med Raison; det kan man sinde sig i; bet er klart og bestemt; il suut laisser — (le monde), man stal tun lade Kolk tale, iffe bryde sig om byad der siges; il en sera-é, det vil der gaae Ry af; il en sera-é à jamais, bet vil der tales om til den fildigste Tid; prov. trop - nait, trop gratter cuit, at tale altfor meget stader;... s.m. Maade at tale paa; Sprog, Dialect; il a le – brek, han udtryster fig fort og fyndigt; le – picard, Dias lecten i Picardiet; fa avoir son franc -, have sit frie Sprog; prov. heau n'écorche pas la langue, et godt Orb finder et godt Sted.

Parlerie, f. Glabber; fa. p. u.

Parleur, se, s. En, som taler mes get og gjerne; Sladberhant, Sladversøster; il est beau –, han taler godt for sig; il est grand -, han taler altfor meget. [v..s.m. Advocat; v. inus.

Parlier, ère, a. orbrig, shaffespg; Parloir, m. Taleftue. [Parmesanoft. Parmesan, e, a. parmejanst; s. m. Parmi, pp. iblandt (bruges med et Collectiv og med et Fleert., som udtr. flere end to el. tre; entre bruges derimod, naar der tales om to el. tre);

- le peuple, blandt Folfet; hommes, mellem Menneftene.

Parnasse, m. Bjerg i Phocis bels liget Apollo og Muserne; le – français, den franste Digtetunst; Frantrigs Digicre: monter sur le —, bellige sig til Poesien; frive Bers.

Parodie, f. Parodi; latterlig Efterligning af ct alvorligt Digt el. af et

dramatist Arbeide.

Parodier, v. a. strive en Varodi: fordreie el. forandre et Digt, for at

Parodiste, m. Forfatter af en Parodi. Paroi, f. fort. muret Bag; Stil lerumsvæg; nu: be indvendige Sider af et Kar el. af et Ror (som oftest (E. F.) Wartchaer, som blive flagende ils ont eu de grosses -s ensemble, ved Stovbugtt.

Paroir, m. (Forg.) Virtejern, hvormed Pestehoven bestæres; (Tann.)

Stavejern.

Paroisse, f. Sogn; Sognetirte; Sognefolt, Menighed; le coq de la -, ben rigeste og meest ansete Manb i Sognet; habit de deux -s, Rjole af to Clags Farver, som itte passe sammen.

Paroissial, e, a. henhørende til et Cogn; église-e, Sognetirte; uden pl.m.

Paroissien, ne, s. Sognemand, Sogs netone, Lem af Sognet; s. m Bon: nebog, som bruges ved Gubstjenesten;

a. penhørende til Sognet.

Parole, f. Ord; Taleevne; Stemme; Sentents, mærkeligt Ord; Løfte, For: fiffring; Forslag; Foredrag, Beltalenhed; Eresord; pl. Ittringer; bittre) bidende el. fornærmende Ord; tomme Løfter; Texten til en Melodie; la de Dieu, la - divine, Guds Ort, Striften; avoir le don de la -, avoir la – a commandement, manier bien la -, fa. avoir la - à la (en) main, besiede Talegave, have et smutt og flydende Foredrag; perdre la –, tabe Malet; forstumme af Frygt el. Over. il a la – sorte, han har raffelic; en stært Stemme; avoir la – haute, tale i en hoi, fiolt Tone; demander ia -, forlange at tale; porter la -, fore Ordet, tale i Fleres Ravn; adresser la - à q., henvende Talen til En; couper la – à q., asbrode En i sin Tale; - d'honneur, Æresorb; homme de -, Mand af Ord; - de paix, Fredsforslag; sa - y est engagée, il a donné sa —, han har givet st Ord derpaa; se dédire de sa -, retirer, reprendre, dégager sa -, tage fit Ord tilbage; n'avoir qu'une -, iffc tage tilbage hvad man eengang har fagt; have en bestemt Priis; homme d'honneur n'a que sa -, en Mand af Wre bryder iffe sit Ord; il a deux -s, han figer fnart Et, fnart et Anbet; man kan ikke bygge paa hans Ord; la - sait le jeu, vaut (le) jeu, t Spil maa man holde sit Ord; samlede; tenir le -, holde Møbe; le payer en -s, de belles -s, betale med | - des agents de change, Bereimage smutte Lefter; il m'a donné de bonnes lernes Sainlingsplads paa Bersen; -s, han har talt til mig med Bel- (Th.) Plads i et Theater mellem villie; givet mig gode Ord; se pren- Parterret og Orchestret (nu almindes dre de -s, komme op at mundhugges; | I gere: orchestre); (Mir.) Træbellæbs

de have været oppe at ffændes, ce have sagt hinanden Uartigheder; fa. je lui ferai rentrer les -s dans le corps, jeg ffal not bringe ham til at tage fine Ord tilbage; les—s de l'air, Ordene til Melobien; sur -, loc. ad.epter en Andens Udsagn; paa fit Wresord.

Paroli, m. (Jen) bet Dobbelte at første Indsats (i Bassette, Farao og best Spil); Fold paa Kortet til Tegu paa at man vil fordoble fin Indiats - de campagne, falst Paroli; fig. og fa. faire –, rendre le – à q., gjens

gjælde En dobbelt.

Paronomase, f. (Rhét.) ligelydende

Ords Sammenstilling.

Paronomasie, f. (Did.) Lighed mels lem Ord af forstjellige Sprog, som antyder en fælles Oprindelse.

Paronyme, m. (Gr.) Ord, 10m ligner et andet i Form el. Dannelse.

Parotide, f. (An.) Prefirtel; Soulf i Prckirtlen (ogs. parotite).

Parotidite, f. (Méd.) Betændelse

el. Spulst i Drekirtlen.

Paroxysme, m. (Méd.) hæftigt ans fald af en Evadom; Svadommens værste Standpunkt.

Parpaillot, m. Spottenavn, hvormed man forhen næbnede Protestans

terne i Frankrig.

Parpaing, w. (Mac.) Steen, 10m gaaer giennem Tyffelsen af en Ruur; Grundsteen under Bindingsværk.

Parpayer, v. a. betale bet Sibite at en

Giald; v. inus.

Parque, f. (Myth.) Parce.

Parquer, v. a. sætte Faar i Fold; sætte ind i et indelukt Sted (om Stude, Peste, Piters); bringe Feltstyts og Krigs. torraad jammen; v. n. staae i Fold (om Dvæg);ligge ikeir,leire fig (om Artilleri).

Parquet, m. tablet Gulv; affons dret Plads for Dommerne og Advotaterne i Reissalen; Sted, hvor Em: bedsmændene i et Ministerium holde Wøde; samtlige Dommere el. Embedsmænd; Sted, hvor Retsbetjentene ophoide us medens Nommetus ein Ruglettands. Eavlerne i et Gulv. Parquetage, m. Forfærdigelse af Parqueter, v. a. indlægge et Gulv. Parquetterie, f. Runst at forfærdige

Lavlearbeide, at inblægge Gulve.

Parrain, m. Kadder ved Barnedaab; den, som giver en Kirkeklofke Ravn ved bens Indvielse; den, som en Solbat, dømt til at stydes, udvælger til at binde sig for Dinene; forh. Secundant i en Duel; Ens Propos nent til Optagelse i en Ridderorden.

Particide, m. Fabers el. Mobers morder; Frændemorder; Kongemors der: Kædrenelandsforræder; Faders el. Modermord; Frændemord; Attentat mod Konge el. Fæhreland; s. f. Faders es. Modermorderste; ogs. a. sas dermorderst, fædrenelandsforræderst.

Parsemer, v. a. bestrøe, besaac. Part (t ubt.), m. (Jur.) nyføbt

Barn; ud. pl.

-

Part, f. Deel, Andeel; Steb, Kant; den, hvorfra Roget kommer; Beds kommende; (Mar.) Part, Skibspart; avoir—à, have Andeel i, bidrage til; prendre - à qc., tage Deel i Roget; interessere sig for; je prends part à toat ce qui vous touche, teg tager Deel i (interesserer mig for) Alt bbad der angaaer Dem; etre de avec q., tage Deel med En i Roget; saire – de qc. à q., bele Roget med En; medbele En Underretning om Roget; melde En Roget; billet de laire –, el. billet de –, Wcddelelses strivelse i et Familieanliggende; saire la - de, tage i Betragtning, tage Dens in til; l'acteur a peu réussi, mais il saut saire la – de la timidité, Stuespilleren har ikke gjort synderlig Lykke, men man maa tage hans Blybed t Betragining; faire la – de la critique, blande nogen Dabel i sin Roes; fg. 08 fa. saire la - du diable, tage pans wage Side i Betragtning, domme kaansomt; avoir – au gateau, have Deel i Ubbyttet af et Foretagende; pop. ne pas jeter sa – aux chiens, faaer en Part i en Deling. Intet opgive af fine Fordringer; lapaa det Bærste; dites-le lui de ma | qc. entre les pauvres, dele Roget

ning til et Speil; (Mar.) Rugleramme, | -, flig bam bet fra mig af; de quelle – vient cette nouvelle? fra hvad Rant el. fra hvem kommer denne Esterretz ning; je le sais de bonne -, jeg par bet fra en litter Haand, fra en god Rilde; je prends cela de la - d'où il vient, jeg bryder mig iffe om bvab han figer om mig; je vais quelque –, jeg gaaer et Sted hen; pour ma -, for mit Bedfommende; (Mar.) être à la -, have Deel i Byttet; . . . à - , loc. ad. for fig felv, særstilt, til Giden; affides; med Undtagelse as; as en særegen Art; tirer q. à —, tage En til Siden; mettez cela à -, læg det for fig felv; raillerie à -, uden at ville stjemte; un homme a -, et ubmærket Menneske, et særeget Vienneske; dire à -, sige assides (Th.); je disais à – moi, jeg jagde ved mig jelv;... de – et d'autre, de toute –, de toutes -s, loc. ad. paa flere Steder, allevegne; pan begge Sider; fra alle Kanter; jo suis allé de – et d'autre, jeg bar væ ret flere Steder; il arrive des soldats de toutes —s, der fommer Gol dater fra alle Kanter; on est content de – et d'autre, man er tilfreds paa begge Sider; ... de - en -, loc. ad. wers igjennem;...en l'autre -, de l'autre –, loc. ad. (Com.) pag ben anden Side af Bladet.

Partage, m. Deling; Andeel, Ars velod; Delingbact; Gave af Naturen el. Lyften; Stemmelighed i en Forjamling; cela m'est échu, m'est tombé en -, det er faldet i min Ans beel; Dieu lui a donné l'esprit en -, Gud har tildeelt ham Forstand; elle a eu la beauté en –, hun har faaet Skjønhed til Deel; etre à q. sans —, tilhøre En udeelt; en cas de –, i Tib fælde af Stemmelighed; (Hydr.) le point de -, det hoieste Punkt, hvorfra et Bandløb fordeles.

Partagé, e, p. deelt, gjenfidig; un amour -, en gjenfidig Kjærlighed.

Partageable, a. delelig.

Partageant, e, a. (Jur.) En, 10m

Partager, v. a. bele; beeltage i; du lion, den Stærkeres Part; pren- give en Andeel af, tildele; adstille i dre en bonne –, tage i en god Me- Partier; v. n. have Act til en Ansuing, tage godt op; prendre en mau- veise –, tage ilbe op; udlægge Reget qc. avec q, bele Roget med En; – gaae ub fra et Princip; partons de là, lader os gaae ub derfra; les nerss partent du cerveau, Rerverne udspringe fra Hiernen; cela part d'un don cœur, det udspringer fra et godt Hierte; (Man.) – de la main, sætte strar i Galop; sig. deserge durtigt et Ærinde, være strar færdig til at gaae; s. m. (Man.) Pestens Ansats i Galop; ...à – de, loc. ad. at regne fra; à – d'aujourd'hui, fra idag af; à – de là, naar man gaaer ud derfra, i Forubsætning deraf.

Partisan, m. Tilhænger; Partigæn-

ger; forh. Finantsforpagter.

Partiteur, m. (Arith.) Divisor; p. u. Partitis, ive, a. (Gr.) betegnende en Deel af et Peelt, partitiv.

Partition, f. (Gr.) en Gjenstands Deling; (Mus.) Partitur; pl. (Blas.) Afbelinger i Baabenstjoldet.

Partner, m. f. partenaire.

Partout, ad. overalt, allevegne; pvorsomhelst; fa. se sourrer —, sourrer son nez —, blande sig i Alt, have sin Ræse allevegne; prov. on ne peut être —, man tan itte være allesteds:
nærværende.

Parure, f. Pynt, Prydelse; Smyste; une – de diamants, et Smyste af Diamanter; des meubles de même –, Reubler af samme Arbeide; des chevaux de même –, Peste af samme Bært og Karve; sig. tout est de même –, Alt er af samme Suurdeig (om en Person el. et Strist; p. u. og sun i slet Forst.); (Vét.) Destebovens Bestæring, Udvirtning; (Rel.) Poad der stæres bort af Læderet med Kniven; lignende Betydn. i andre Paandvært.

Parvenir, v. n. naae Maalet; naae til, komme til; sig. opnaae; v. n. gjøre Lykke, komme til Oæber, svinge sig op; votre lettre m'est parvenue, Deres Brcv er kommet mig ihænde; – à une charge, opnaae et Embede; il ne peut manquer de –, bet kan ikke seile, at han jo nok vil gjøre Lykke, komme frem.

Parvenu, e, s. ct Menneste, som fra ringe Kaar har pludselig hævet sig i Beiret (især ved Begunstigelse, ved Andres Hjælp); en Lyttens Padehat.

Parvis, m. Plads foran Hovedtirke- gjort sig; saire les premiers – gjøre bet børen; (Ecr.) le – du temple, Tem- første Strict; prov. tout dépend d'un(du)

plets Forgaard; pl. Bestbule; les cé-

lestes –, Dimlen, poé. Pas, m. Stridt; Ffed; Trin; Tridt; Gænge; Dandsetrin; Fodspor; Traps petrin, Osrtrin; snævert Pas; Sund, Stræbe; fig. Sfridt el Umage for at sætte Roget igjennem; Ret til at gaae forrest; petit -, fort Stridt; - aceéléré, hurtigt Stridt; – de charge, Stormstridt; aller au —, gage i fod: gang; forcer, doubler le —, tage flørre Stribt; marcher à - lents, à - comptés, gaae med langfomme Stridt; aller à – de tortue, gaae Sneglegang; à — mesurés, med maalte Stridt, med Korfiglighed; mesurer ses —, gaae for: figtigt tilværts; à - de loup, fagte, saa at man ifte mærtes, for at overs rumple; aller à grands -, gage meb stærke Skridt, giøre stor Fremgang; aller à - de géants, giøre Ræmpestridt, kæmpemæssig Fremgang; faire un faux -, giøre et Feiltrin; un - de clerc, en Utorsigtighedsfeil; un – de deux, en Dands, som bandses af To; mettre un cheval au -, sætte en Best i Efribt; mettre q. au -, bringc un til Raison; retourner sur ses -, vende t lbage til bet Steb, man er gaaet ub fra; marcher sur les - de q., vandre i Ens Fobspor; s'attacher aux - de q., følge En allevegne; c'est un – glissant, bet er en vanstelig, slibrig Stilling; être dans un mauvais -, befinde fig i en vanskelig el. farlig Stilling; se tirer d'un mauvais -, rede fig ud af en vanstelig Stilling; franchir le -, bestemme sig endelig efter lang Betænkning; sauter le -, giøre Roget imod fin Villie, efter lang Tøven; il lui a fallu passer le -, han er omsider bleven nødt til at giøre bet; il a passé le -, han er død, han er henrettet; saire aller q. plus vite que le -, give En meget at tage vare; give ham meget at bes fille; vous devriez baiser la trace de ses -, De stylder ham meget, han har giort meget for Dem; cela ne se trouve pas dans le – d'un cheval, bet er Roget, man ftal føge længe om; plaindre ses -, itte bolde af at giøre fig Uleilighed for Andre; regretter ses -, fortryde ben Umage, man bar

paa hvorledes den begynres; il n'y a que le premier – qui coute, det forste Stridt er det værste; det er det write Stridt, som koster Overvindelse;... - à -, loc. ad. Stribt for Stribt, langs iomi; de ce-, tout de ce-, loc. ad.

mar, siebliffeligen.

Pas, ad bruges alm. i Forbindelse med et foregaaende ne cl. non: ne... pas, non...pas, iffe; il n'écrit pas, han striver iffe; il m'est indissérent d'écrire ou de *ne pas* écrire (el. de n'ecrire pas) det er mig ligegyldigt om jeg striver el. itte striver; il saut se conduire par raison, et non pas par fantaisie, man maa lade jig styre af Fornusten, og itte af Lune; – un, Ingen; - un ne le dit, Ingen figer det; - trop, iffe synderligt, iffe meget; point udtryffer en stærtere Regtelse end pas; f. no. [sten; pl. m. -cals.

Pascal, e, a. henhørende til Paas Pas-d'Ane, m Glags Bidsel; Reds stab til at aabne Munden paa en Pett; Raarde-Pæfte, som bedæffer hele Paanden; (Bot.) Pestehov, Streppe, en ftraalblomstret Plante (tussiloge);

pl. des pas-d'ane.

Pasigraphie, f. Kunst at strive et Spring, saa at det forstaacs af Alle uben Oversættelse; universel Strivefunst.

Pasquin, m. Stamstotte i Rom, prorpaa satiriste Plakater opslaaes; plump, ondstabsfuld Spotter; Tjener i et Epftipil. spottende Stjemt.

Pasquinade, f. Stamstrift, Pasqvil; Pasquiniser, v. a. strive Pasqviller; stose En; tale ilde om En; p. u.

Passable, a taalelig, som fan gaae an. Passablement, ad. taaleligen.

Passacaille, f. Slagslangfom Dands

semusit; Slags spanst Dands.

Passade, f. Gjennemreise, kort Ophold paa et Sted; flygtig Rydelse; *Nedduis ten; donner une - à q., duffe En neb under Bandet; Almisse til Gjennems revende (v.); fa. prov. cela est bon -pour une -, bet gaaer an een Wang, men tom iffe tiere; (Escr.) Stød i kagtning; (Man.) Beftens Gang frem og tilbage i samme Retning.

premier -, Udfalbet af en Sag beroer | ferer fra et Steb til et anbet; snæver Gang; fig. Overgang; fort Barigbed; Sted hos en Forfatter; (Mus.) Løb, Roulade; (Peint.) Overgang fra en Farve til en anden; (Astr.) en Plancts Gang forbi et vist andet Himmellegeme; (Mon.) en Bests afmaalte, taktmæblige Gang; cette ville est d'un grand -, ber er megen gards fel gjennem renne Bp; oiseau de -, Træffugl; fig. En, som kun opholder sig fort paa et Sted; resuser le -, negte En en Gjennemgang; payer le -, betale Overfarten, el. betale Bropenge; citer un -, anføre et Sted af en Forfatter; le – de l'amour à la haine, Overgang fra Kjærlighed til Had; la vie n'est qu'un –, Livet er fun en fort Vandring.

Passager, v. a. (Man.) labe en Hest parabere; holde den i dens afmaalte Gang; v. n. parabere, bolbe godt sit bestemte Stridt (p. u.).

Passager, ère, a. forbigaaende; som itte opholder sig længe paa et Sted; kortvarende; flygtig, forgængelig; la beauté est -ère, Skjønheden er fortvarende, forgængelig; s. Pass fageer ombord paa et Stib; En, som kun opholder fig kort Tid paa et Sted.

Passagerement, ad. if or biga a ende, for fort Tid. [meldags attenpundig Kanon.

Passandau el. passandeau, m. gams Passant, e, a. stærst befaret; ale far; rue –e, en Gade med megen Færdsel; chemin –, en meget befaret Bei; en alfar Bei.

Passant, m. Forbigaaende; Gjens nemreisende; Bandrer; (Cordon.) Gns. rehuller paa Halvstøvler; (Charp.) Slags lang Ismmersaug; en -, loc. ad. i Forbigaaende.

Passation, f. (Jur.) Udfærdigelse,

Undertegnelse af en Contract.

Passavant, m. Passercseddel; (Mar.) Gang ombord paa et Krigsstib fra Standsen til Batten.

Passe, f. lille Tilstud til en Mynts fort for dermed at afgiøre en Regs ning; Betaling for Posen, hvori man modtager Penge; Indsats i Spil; Aabning i Mailspil, hvorigiennem Passage, m. Gjennemreise, Gjen- Auglen maa gaae; Stygge paa en nemgang, Gjennemfart; Overfart; Damehat; (Escr.) Stød, Udsald; Betaling for Overfarten; Afgist for at passere et Sted; Beien, man pas, leveres Tryttere foruden Riset (ogs. chaperon); (Mar.) Karvand mellem! Snore cl. Borber af Guldtraad, Sil Stjær; fig. og fa. etre en – d'avoir un emploi, befinde fig t en gunstilling for at exholde et Embebe; eure en delle—, pave gode Udfigter til Korfremmelse; ... ad. lad gaae; pour cela, lad bet gaae, lad bet nu være som det er.

Passé, e. p. forbigangen, forsvunben; tibligere; falmet; s. m. Fortis ben; bet, ber er steet; (Gr.) ben forbigangne Tid; ... pp. efter; passé cette époque, efter den Tid.

Passe-avant, f. passavant.

Passe-balle, m. (Art.) Auglemaas ler; pl. des passe-balle.

Passe-bleu, m. (H. n.) Glags

Epurp; pl. des passe-bleu.

Passe-boulet, m. f. f. passe-balle. Passe-carreau, m. (Taill.) Perfes træ; pl. des passe-carreau.

Passe-cheval, m. Pestesærge, pl.

des passe-cheval.

Passe-cicéro, m (Impr.) Strift, som er florre end Cicero-Striften; pl. des passe-cicéro; p. u.

Passe-cicéron, m. en lærd Philos log, som striver bedre Latin end Cis cero; pl. des passe-cicéron; fa.

Passe-corde, m. (Sell.) Araffe. naal til at træffe en Snor gjennem en Hem; pl. des passe-corde.

Passe-debout, m. Passeresedbel;

pl. des passe-debout.

Passe-de-saule, m. (H. n.) Slags Spurv el. Bogfinte; pl. passe-desaule. pl. des passe-dix.

Passe-dix, m. Glage Tærningspil; Passe-droit, m. Eftergivelfe imob tob ogeadvane af en eller anden Lovbestems melle; urettærdigt Spring ved Embedsbesættelse, pvorved den merc fortsente Candidat tilfidesættes; pl. des passedroit.

Passée, f. (Ch.) Sneppernes Traf; port Garn til at sange Eræffugle; Spor af flort Bildt; (Perr.) Haars fletning bos Parpkmagere; (Taill.) Trendsespning for Anaphuller; (Tiss.) Baverstyttens Gang frem og tilbage.

pl. des passe-fleur.

Baand af Guld., Solds el. Silfes gaae af Brug; forlobe; forgaae, doe; traad o. desl.

tetraad o. desl.

Passementerie, f. Posamentmager. kunst, Posamenimagerhandel.

Passementier, ere, s. Posaments

mager, Posamentmagerste.

Passe-méteil, m. Kornblanding, be stagende af en Deel Rug og to Dele Ovede: uden pl

Passe-mur, m. Feltflange, lang Ranon (grande couleuvrine); pl. des passe-mur. [rotte; pl. des passe-musc.

Passe-muse, m. (H. n.) Desmets Passe-musque el passe-muscal, m. Mustatorue; pl. des passe-musque.

Passe-parole, m. (Mil.) Befaling, fom gaaer fra Mund til Mund i en Ars mee; Løbeordre; pl. des passe-parole.

Passe-partout, m. Hovednegle; Go beborsnogle; (Grav.) Kobberfipfte, pvori der er en Aabning til at andringe et Bogstav el. et Styffe, hvortil det sørste fan tiene til Ramme; Ramme med Glas til, hvori Tegninger kunne indfattes; (Techn.) stor Brændestærersaug; Glags weægget Saug hos Orgelbyggere; Redstab til at fløve Stiferstyffer; prov. l'argent est un bon -, Penge aavnet alle Oørre.

Passe-passe, m. bruges fun i Udit. tour de passe-passe, Taffenspillertunft; fg. og fa. Rneb, liftigt Bedrageri;

pl. des passe-passe.

Passe-perie, m. finefte Glage Staak el. Messingtraad; pl. des passe-perle.

Passe-pied, m. Slags Dands, burng Menuet; pl. des passe-pied.

Passe-pierre el. perce-pierre, f. (BoL)Steenbræt, Stranbfennifel; Pim pinelle (bacile maritime, senouil marin); pl. des passe-pierre.

Passe-poil, m. smal Libse el. Rant iSømmen af Alæber; pl.des passe-poils.

Passe-port, m. Pas; fig. Middel til at aabneAdgang for hvad man itte fijstict om; fa. il porte son – avec lui, pan har et behageligt Abre, som aabner ham Adgang overalt; pl. des passe-ports.

Passer, v. n. tage fra et Sted til et andet; gaae over, forbi cl. igjen-Passe-fleur, f. (Bot.) Anemone; nem et Sted; inbinige fig; optages, antages; fomme i en Andens Gie; Passement, m. Snor el. smalt ansees for, gjælde for; ophøre, ende; (Pal.) paabsmmes; ...v. a. gaae over Passementer, v. a. besætte med el igjennem, reise igjennem; sætte over

fiffe ind i; udgive, blive af med (om slette Penge); levere; overstribe; overgaae; tilbringe (om Tiben); gaae lit forbi, berøre (i Tale); udelade, iste omtale; underfegne (for Rotarus); tilitaae; billige, indrømme, tils gwe; ... v. pr. forløbe, tilbringes; falme, forgaae; foregaae, stee, hændes; noies med, være tilfreds med; undvære; ... il a -é par la ville, han er reift igjennem Byen; il est -é en Amérique depuis un an, han er reist il Amerika for et Aar fiden; – chez q., besøge En i Forbigaaende; - à l'ennemi, løbe over til Fjenden; – de cette vie à une meilleure, gaae fra bette Liv over til et bedre; il a -é, ban er gaaet bort, han er død; fig. -du blane au noir, gaae fra ben enc Joerligbed til den anden; – par de rides épreuves, giennemgaae en haard Gfole, ubstage meget; cela lui a -é pur la tête, det er faldet ham ind, han har tænft berpaa; cela lui a –é de la tête, bet er gaact ham ad Glemme; - par dessus, springe over, iffe tage i Betænkning, sætte kig ud over; - sur les défauts d'un ouvrage, iffe lagge Marke til, ikke giøre opmærk-10m paa Feilene i et Bærk; il saut là-dessus, man maa tilgive bet, glem= me bet; - sur le ventre à q, faste En overende, ride En ned; ce mot a -e dans la langue, bette Ord har ind: sneget sig, er blevet optaget i Sproget; - en coutume, blive Stit; - en proverbe, blive til Orbsprog; - de mode, ophsre at være i Mode; la 101 a -é, Loven er bleven antagen; la chosé a -é à seur de corde, Sagen var nær mislyffet; cette sleur est –ée, benneBlomst erfalmet, har afblomstret; nos beaux jours sont -é s, vore unge Dageere forbi; il ne passera pas à l'examen, han bestaaer iffe sin Eramen; ce vin est bon, il peut—, benne Biin er god, den kan gaae an; - outre, gaae et Stridt vis bere; vedblive; cela a-é par ses mains, bet er gaaet gjennem hans Dænder, ban har havt bermed at giøre; en par, finde fig i; il saut en - par où il lui platt, man maa finde fig i hvad han finder for godt; il saut - par là til at finde sig beri; le notaire y a s'est -é bien des choses, der er fore-

fra et Steb til et andet; træffe paa; | -6, Rotarius har befræftet bet; il passe pour un honnéte homme, han ansecs for en retstassen Wand; ceite monnaie passe pour tant, denne Mynt giælder for saa og saa meget; (Com.) - debout, passere toldfrit (om Varer); (Escr.) — sur q., giøre et Udfald imod En, saa at man afvæbner ham;... - son chemin, fortsætte fin Bei uben at standse; passez votre chemia, gaa deres Bei! le batelier m'a -é, Baads føreren har sat mig over; - un habit, træfte en Rjole paa; - le bras dans la manche, stiffe Armen i Frmet; - une monnaie lausse, blive af med en falst Mont; passez-moi ce volume, ræt mig bette Bind; — les bornes, overs fribe Grændserne; gaae altfor viet; il a –é ses camarades, han er spruns gen fine Rammerater forbi; cela mo passe, bet forstaaer jeg Intet af, bet begriber jeg itte; – son temps à l'étude, tilbringe sin Tid med at fludere; - mal son (le) temps, blive ilde behandlet; - son envie d'une ch., tilfreds. ftille fin Lystil en Ting; - la nuit, vaage; il ne passera pas la nuit, han overs lever iste Ratten; il a passé le pas, han er døb (især om en voldsom Død): - sous silence, forbigage med Taveped; que ceia ne nous passe pas, lad det blive mellem of; passez-moi cet article, tilstaa mig dette Punkt; - un contrat, oprette en Contract for-Rotarius; il ne faut rien lui –, man maa ikke tilgive ham Roget; - coudamnatiod, tilstage, at man har Uret; il est -é maître, on l'a -é maître, ban er bleven Mefter; il est mattre -e, han er Wester (dygtig) i sit Fag; - du linge à la calandre, rulle Eind ned; – des coutures au fer, fityge Sømmene ub; – à q. la plume par le bec, flusse En i sine Forhaabnins gcr : – une chose par l'étamine , prøpe en Sag noie; la – au gros sas, un: dersøge den overfladist; - au fil de l'épée, lade springe over Klingen; un soldat par les armes, labe en Sok dat styde el. ubstaae en militair Straf; - la lime sur un ouvrage, underfaste et Arbeide Filen, fuldende bet; ... le temps se passe, Tiden løber ben; il faut que jeunesse se passe, man maa ou par la senètre, man bliver nøbt bære over med Ungdommens Feil; il

gaaet mange Ting; se - de vin, undvare Blin; il se passe à pea, han Peberurt. noies med lidt.

Passerage et. chasse-rage, f.(Bot.) Passereau, m. Spurv. [Fodgængere. Passerelle, f. Dunspurv; smal Brofor Passerinette, f. (H.n. lille Græssmutte.

Passe-rose, f. (Bot.) Stofrose (alcée-rose, rose trémière); pl. des

[des passe-temps. passe-rose. Passe-temps, m. Titsfortriv; pl.

Passette, f. (Tiss.) Kjedetraab; Messingtraad til at polde Silketraas dene i Kjæren.

Passeur, se, s. Færgemand, Færge kone, som sætter Folk over en Flod.

Passe-velours, m. (Bol.) Amarant, Alsielsblomst, Tusindstien; pl. passe-velours.

Passe-vert, m (H. n.) grøn Spurv fra Cayenne; pl. des passe-vert.

Passe-vogue, f. en Galeis cl. anbet Fartsis hurtige Fart ved at roes af alle Krafter; pl. des passe-vogue.

Passe-volant, m. Soldat cl. Matros, fom indfandt fig ved Wynstringen uden at vare indroleret, for at udfylbe Antallet; fig. og fa. Snyltegiæft, som lister sig ind i etlystparti el. iStuespilhu= feturen at betale; pl. des passe-volants.

Passibilité, f. Modtagelighed for Indtrof aflidelse el. Smerfe, Folsombed.

Passible, a. som er i Stand til at isle Libelse el. Smerte, solsom; (Jur.) som kan ibommes en Straf; il est - d'une amende, pan fan fomme til at betale en Mulct.

Passif, ive, a. uvirffom; obéissance -ive, blind Epdighed; dette -ive, Giald; (Gr.) verbe –, passivi Vers bum; ... s. m. Ens hele Giæld; Pactif surpasse le –, Formuen overstiger Gjælden; (Gr.) Passivum.

Passistore, f. (Bot.) Passionsblomst

(grenadille).

Passion, f. Christi Libelse; Libels feshistorien; Passioneprædiken Langfredag; fig. og fa. hæftig Sindsbevægelse; Lidenstab; stor Tilbøielighed eller Fortiærlighed; Fordomsfuldhed; le soin – des Ames, Præstens Omsorg levende Fremstilling af Lidenstaber- for Menigheben som Sjælesørger; s. ne (i de ffjønne Kunfter); Gjenftand for Ens Fortiærlighed; (Méd.) smertelig Spgdom; soustrir mort et -, ubs digt, Idyl. staae store Lidelser; være meget utaalmotig; aimer à la -, elste lidenstabe- som god Sixlessrger.

ligen; elle a fait beaucoup de -s, bun har været libenstabeligen elstet af Mere; fig. lacher la bride à ses -s, overgive sig ganste til sine Lidenstader; de -, loc. ad. lidenstabeligen.

Passionné, e, p. lidenstadelig for elstet; bæftig indtaget for el. imod.

Passionnément, ad. lidenstabeligen,

hæstigen, ivrigen.

Passionner, v. a. give et libensta beligt Urtryt; interessere levente; v. pr. lade fig henrives af en Livensfab; blive lidenstabeligen indtaget for; in: teresfere sig levende for; vous vous passionnez trop, De laber Dem for meget henrive; il se passionne sort pour cette affaire, han er trug ince taget for denne Sag, han tager 11g med Barme deraf.

Passivement, ad. roligt, uben at foretage Noget; (Gr.) i passiv el.

libende Forstand; passibt.

Passiveté, f. lidende, uvirfom Lib stand; indre og pdre Folsomhed; p.u.

Passoire, f. Dørslag. Passule, f. Honning, tillavet med

Rosiner; Slags Rosin.

Pastel, m. Paftel; Paftelmaleri; (Bot.) Baid, en Farveplante (gudde).

Pastenade, f. (Bot.) f. panais. Pastèque, f. (Bot.) Bandmelon.

Pasteur, m. Hyrde; fig. Sjæleist ger; protestautist Præft; a. som forer

et Hyrdeliv.

Pastiche, m. (Peint.) Maleri, co: pieret efter Flere, el. Maleri, hvort enkelte Egenstaber hos en anden Dias ler ere efterlignede; literairt Arbei be, hvori Stilen og Ideerne ere en Copi af Andre; Opera, sammensat af Styffer laante fra flere Componinct.

Pastillage, m. (Conf.) Slags Cub terdeig el. Bagværk til at pryde Kal-

lerkener med Dessert.

Pastille, f. Røgelsekugle; Pebers

montekage, Sufferkugle o. desl.

Pastoral, e, a. hyrdemæssig, lands lig; henhørende til Præfteembedet; vie -e, Hyrkeliv; poésie -e, Hyrkedigt; m. Ritual for Bistopper; pl. m. -raux.

Pastorale, f. Hyrbestyffe; Pyrbes

Pastoralement, ad. bruges tun fig.:

ung Pyrdinde; poe.

Pat (t ubt.), a. (Ubiryf i Schaf) som iste kan træste sin Konge uden at blive mat.

Patache, f. Toldfartsi; Bagtbaad; Baab til at befordre Breve el. Passagerer; Slags simpel Postvogn, bvis Stole iste bænge i Fjere.

Patachon, m. Forer af et Toldfars wi, el af det Slags Kjøretøi, som

faires patache.

Patagon, m. spansk Nynt, som gjælder omtr. 5 Frank; (Bol.) Slags Bal drian; (Géogr.) Beboer af Patagonien.

Pataque, f. Slags Mont, brugelig

t Balavia og i Brafilien.

Pa-t-a-qu'est-ce, m. urigtig fors dindelse af Consonanter og Bocaler; 1. f. cuir. getæer.

Pataracte, f. ulæselig Strift; Rræ Patarasse, f. (Mar.) Bagfiag (haudau de fortune); Slags Stoppejern n Ralfatring.

Palard, m. Pvid, lille Skilling.

Patate, f. Kartoffel.

Palatras, int. barbuus! der faldt

han; traf! ber gik bet i Styffer.

Pataud, m. Hundehvalp med tyffe Poter; fa. être à nage – (om en Pund, der er kastet i Bandet for Løier, el. om En, der er falden i Bandet), ans firange sig for at komme op igjen; fig.og pop. ivomme i Overflod. [s. Tyffat; fa.

raiand, e, a. tyf, koabset; klodset; Palauger, v. n. tradste i et Morads; sig. forvirres, forplumre sig i Talen.

Pate, f. Deig; Masse; (Cordon.) Alitter; fig. og fa. Legemsbestastens bed, Pelbred; Sindsstemning, Gempt; -de confiture, Sufferdeig; - de porcelaine, Porcelainsmasse; – d'amandes, Mandelflid; Mandelsæbe; - de verre, Slags malet Glas, Glaspaste; (Peint.)Dakfarve; pl. ustemplede Golds stenger; faire lever la —, faae Deigen til at giære; — veule et. läche, altfor blød Deig; mettre la main à la –, gaae selv med i Kistlenet; fig. tage selv Deel med i Arbeidet: prov. quand meure qc. aux doigts, ben, som har famret; lettre -e, Patent, Bevilling. mange Penge under Dænder, gaaer Patente, s. Patent, Bevilling, Dissielben tombændet bort, der klæber al plom; Ræringskat; Ovittering for tid Roget ved; il n'y a ni pain ni – samme; Sundhedspas. au logis, der er itte Brød i Huset; Patenté, e, a. som har et Patent.

Pastoureau, elle, s. ung Syrbe, il est de bonne -, han har et gobt Pelbreb; c'est une bonne – d'homme, bet er et gobt ærligt Menneste, et godtStind;(Impr.)tomber en-, falde fra hinanden (om Bogstaverne i enForm).

Pate, m. Postei; fig. Tytiat; Blats plet; (Jeu) bedrageriff Kortblanbing: (Impr.) Sammenblanding af Strift tegn; (Fort.) Slags rundt Bolvært; (Agr.) Plads, som Blingaardsmanden glemmer at omgrave; (Jos.) Sans ling af flere Slags Æbelstene; – d'ermite, tor Figen, hvori findes en Mandel el. Balnød; – en pot, Apod, inds bagt i Postei; prov. c'est un prix sait comme celui des petits-s, bet er ex bestemt Priis, som Alle Hende; quand il mele les cartes, il fait le —, naar han blander Kortene, patter han dem (gjør ban Aneb).

Patée, f. Meelflump til at febe Fiertræ; Blanding af Bred og Ried

til Duusdprene.

Patelet, m. Slags Kablian.

Patelin, e, s. littig og pleds Kand el. Fruentimmer; a. flebft; (Verr.) lille Provedigle. Teri.

Patelinage, m. Slebfihet, Furfvand-Pateliner, v. n. gaae underfundigt tilværts, flebste, fursvandse; v. a. bebrage En veb at smigre for ham; breie og vende en Sag snedigt.

Patelineur, se, s. liftig Bedrager, bedragerst Smigrer el. Smigrerste.

Patelle, f. (Anc.) Stags helligt Offers far; (H. n.) Ruur, en Stalorm (lépas).

Patene, f. (Egl.) Tallerten, boors paa Postien lægges, el. som bedætter Raifen i Alterens Sacramente.

Patenotre, f. Fadervor; enhver drie ftelig Bon; pl. Rofenkrands; Rug. lerne paa famme; (Arch.) Bygnings. firat; prov. pop. dire la – de singe, drumme, siænde mellem Tænderne.

Patenotrerie, f. Salg af Rosens

trandse; Opstillen af samme; v. Patenotrier, m. En, som sorfærdt

ger og sælger Rosenkrandse; v.

Patent, e, a. aabenbar, tybelig; (Chanc.) acquit- -, tongelig med Stats on a mis la main à la -, il en de- seglet forsynet Anvisning paa Stat-

Patenter, v. a. medbele Bevilling, Vatent el. Diplom; v. pr. forstaffc

Pat.

fig Patent.

Pater (r ubt.), m. Hadervor; de ftore Angler paa Rosenfrandsen, paa poilte Fazervor lases; sa. ne savoir pas son -, være meget uvidende; savoir une ch. comme son -, tiende Roget ubenad, paa Fingrene som sit Fadervor.

Pater, v. a. (Cordon.) fluire laber fammen; v. n. (Ch.) kaste Jord op [Bygningssirat. met Asbderne.

Patère, f. (Anc.) Offerstaal; (Arch.)

Paterne, a. faberlig; fa.

Paternel, le, a. faberlig; fæbrene; paa Faderens Side; amour -, Fader: Hærlighed; maison – le, fædrene Huus; succession – le, fadrene Arv; parents -s, Slagtninge paa Faberend Sibe.

Paternellement, ad. faberligen, som en Kaber. [paa; p. u.

Peterniser, v. n slægte sin Fader Paternité, f. Faterstab, Paternitet.

Pateux, se, a. deiget, flegt; jumet; leret: avoir la langue -se, pave en bes lagt Tunge; un chemin -, en lerct, æltet Bci; liqueur-se, tof Lifer; (Joa.) ce diamant est -, benne Diamant er tte flar; (Peint.) un pinceau -, en marvfuld Penjel.

Pathétique, a. pathetiff, rerende:

s. m. bet Asrende, det Pathetiffe. Pathétiquement, ad. paa en pathetiff, rerende Mande. Looffe Litensfaberne.

. Pathétisme, m. Kunst at rore og Pathognomonique, a (Méd.) signes -s, særegne Kjendelegn paa enhver Spadom.

Pathologie, f. Deel af Lægevitens staben, som handler om Evgoommes nes Natur og Kjendetegn. Lthologien.

Pathologique, a henhørende til Pas Pathologiste, m. Lage, som striver el. toccrer om Spydommenes Væsen, Narsag og Kjendetegn.

Pathos (s utt.), m. det Rørende i Udtroffet; nu: en affecteret Dæstighed

el. Kølfombed i Etilen; plais.

Patibulaire, a. henhørende til Galgen; fourches -s, Galge; physionomie -, forbryderst Udseende, Gavtyve, ansigt. -[hed, taalmodigen.

Patiemment, ad. med Taalmodigs Patience, f. Taalmodighed; Udhols dended; prendre son mal en -, bare At Onde med Taalmodighed; avoir -, tave Taalmodighed; prendre -, se Rant om.

donner -, vente med Taalmobighet; (An.) Muffel, som bevæger Stulberbladet opad; (Mil.) smalt Brat, hvor= over Soldaterue pubse beres Anapper; (Rot.) fruset Efreppe; -! int. var blot taalmodig! bi lidt!

Patient, e, a. taalmodig; fagtmodig, overhærende; udholdende; (Did.) mods tagende et Indtrpk; s. Misdæder, tønit fra Livet; fig. og fa.En, som udholder en dirurgiffOperation; (Did.)denVicente; il n'a été que le—, han har forbolbt sig rolig og iffe gjengjæltt de Uartig= beder, bvormed man har overst ham.

Patienter, v. n. have Taalmodigs

bed; vente med Taalmodigbed.

Patin, m. forben Glags tyksaalet Fruentimmersto; Støtte; aller en -8, sur des -s, løbe paa Sføiter; (Charp.) Underlag under en Trappe; (Vét.) ser à -,- Augeljern, som lægges under fos den paa en Lest, for at den stal støtte paa den modsatte Fod; (Impr.) Træ flytte, som samle Opstanderne paa-Pressen og bolde dem lødrette.

Patinable, a. som ber kan løbes paa

med Støiter; som kan beføles.

Patinage, m. Støiteløben.

Patine, f. Spanstgrønt, som banner fig paa gamle Statuer og Merailler; (Peint.) Smuds paa gamle Malerier.

Patiner, v. n. løbe paa Støiter;

v. a. beføle.

Patineur, se, s. Stoitclober, Stoiteløberste; En, som gjerne besøler Fruens

timmers Hænder og Arme. Patir, v. n. lide, udstage Røb; lide Stade, undgiælde; les pauvres patissent en hiver, de Fattige lide meget om Binteren; tel en patira qui n'en peut mais, mangen En maa undgiælde, som iffe har nogen Styld; votre santé en patira, deres Sundhed vil lide derunter; nature palit, han liver i Stilhch.

Patis, m. Hedeland el. Brakford

til Græggang.

Patissage, m. Ret til Græsgang; Examing of Deig til Rager.

Patisser, v. n. lægge Deig til Bag-

vart; lave Kager og Posteier. Patisserie, f. Deig til Kager og Poficier, Bagvært; Kunst at lave Kager og Vosteier. Kuftenbager, -ste.

Patissier, ère; s. Posteibager, -ste;

Patissoie, f. chinefist Gilketsi.

Patissoire, f. Auftenbagerbord med

Patois. m. Almitens keregne Sprog, Bondesprog, Provindssprog, Bondedialect.

Paton, m. Deigklump, hvormed man stopper Augle, tom stulle fedes; (Cordon.) lader til at forfærte Ræsen paa Sto; (Pot.) lille Lecritump til at banne et Pre el. en Pank.

Patraque, f. gammel forstidt Mas stine; ma montre n'est qu'une –, mit Uhr er kun en gammel Stegevenber; fa. gammelt, svageligt Menneste.

Patre, m. Ovægdyrde.

Patres (ad -, s ubt.), loc. ad. lat.

i Uttr. aller ad -, bøe; fa.

Patriarcal (el. patriarchal), e, a. Biis. pairiartaist; pl. m. –caux. Patriarcalement, ad paa patriartalft

Patriarcat (el patriarchat), m Patris arks Bartighed, District el. Embedstid.

Patriarche, m. Patriart; Bisp i visse af de største Bisperommer; Overboved i den græste Kirke, og i visse andre Religionssecter; første kærer i en geistlig Orden; arværdig Olding.

Patrice, m. Patricier. [tricieftanden. Patriciat, m. Patriciepardighed; Pa-

Patricide, m. Fabermorder, Fædres nelandeforræder; p. u. s. parricide.

Patricien, ne, s. Patricier, Descens dent fra Roms første Senatorer; Adels: mand; a. henhørende til Patricierne;

adelig-

Patrie, f. Kædreland, Kødeland; Fødeegn, Fødeby; Sted, hvor en Kunst el. Bidenstab især dyrtes og bestyttes; Egn, pvorfra en Opreart nebstammer; amour de la -, Kjærlighed til Fædre: landet; Athènes sut la – des philosophes, Athenen var Filosofernes Foteland; la Laponie est la - du renne, Lapland er Rensdyrcts Piem.

Patrimoine, m. Hædreneard; Hamb

liegods, Arvegods.

Patrimonial, e, a. henhørende til en Fædreneard; pl. m. -diaux.

Patriote, s. Patriot, Fædrenelands: ven, -inde; a. patrictiff.

Patriotique, a. patriotist, sædrelands

findet, elstende fit Fædreland.

landsfindet Maabe. sandsfind.

Patriotisme, m. Patriotisme, Fædre-Patrociner, v. n. snafte vidtløftigen for at overtale En; bruges alm. i Forb. med precher; v. plais.

Patron, m. Form-el. Monfler, hvors efter Roget stæres; (Peint.) udstaaret Papirmønster, bvorover Roget malcs el tryffes; fa être lormé sur un bon –, være dannet eller have dannet sig efter et godt Wønster.

Patron, ne, s. Stytsbelgen, -inde; Bestytter, -inde; Kaldsherre; Huusherre; Principal, Wester; Slaveherre i Levanten; Stipper; fa. – de la case, Huusvært; - de la barque, ben meest Ansete i et Sclstab, Sjælen i et Ford tagende; ... a. cardinal –, forp. Cars dinal, der tillige var første Minister; galère – ne (ogs. la – ne), den andeu at de kongelige Waleter.

Patronage, m. en Godsberres el. Præs lats Kaldsret; en mægtig Mands Befryttel fe. [Stytsbelgen; uben pl. 20.

Patronal, e, a. angagende et Steds Patronner, v. n. stryge Farver paa efter et udstaaret Wønster.

Patronneur, se, s. Mønstermager, Patronymique, a. nom -, Stammes navn, fælles for Descendenterne af samme Glægt, Familienavn.

Patrouillage, m. Sjastert, sammens

rørt Pludder; p. u.

Patrouille, f. Patrollering; omgas ende Bagt; Patrol; fa. og pop. se mettre en -, besøge bet ene Bærtshuus efter det andet.

Patrouiller, v. n. pairollere; pjadife i muddret Band; v.a. røre om i Roget paa en uordentlig Maade, behandle uordentligt, fordærve; pop.

Patrouillis, w. mudbret, omrørt Band, Pladder, moradlig Sump; pop.

Patte, f. Pote, Rlo, Fod (om Opr, der have Tæer, om Zugle, undt. om Rovfugle, og om nogle Insecter, som Krebs o. desl.); fig. og fa. Fod el. haand paa Mennestet; Fob paa et Glas; Rlap el. Flip til at Inappe en Kjole, el. til at fliffe gjennem et Spanbe; (Mar.) - d'ancre, Anterflig; mouiller en -s d'oie, ligge for tre Antere; (Bot.) Rod, som ligner en Lap; (Mus.) Klap paa et Infirument; Nobepen;... fa. marcher à quatre -s, frybe paa Patriotiquement, ad. paa en færres alle fire; mettre la - sur q., lægge Haand paa En, prygle En; tenir q. sous sa -, have En i fin Magt, have Leilighed til at flade En; tomber (passer) sous la – de q., fomme i Ens Dans ber, udsættes for at blive paaret bePatonter, v. a. meddele Bevilling, Patent el. Diplom; v. pr. forstasse

Ka Patent.

Pater (r ubt.), m. Fabervor; be ftore Augler paa Rosenfrandsen, paa hviste Farervor lases; sa. ne savoir pas son –, varc meget uvicende; savoir une ch. comme son –, tiende Roget ubenat, paa Fingrene som sit Fabervor.

Pater, v. a. (Cordon.) fliure lader fammen; v. n. (Ch.) faste Jord op met Foderne. [Bygningssirat.

Patère, f. (Anc.) Offerstaal; (Arch.)

Paterne, a. faberlig; fa.

Paternel, le, a. faberlig; fæbrene; paa Faberens Side; amour —, Faders Hærlighed; maison — le, fædrene Huus; succession — le, fædrene Arv; parents —s, Slægtninge paa Faderens Side.

Paternellement, ad. saderligen, som en Faber. [paa; p. u.

Poterniser, v. n flægte sin Faber Poternité, f. Faberstab, Paternitet. Pateux, se. a. beiget, klegt; slimet;

Pateux, se, a. deiget, flegt; flimet; lerct; avoir la langue —se, have en bes lagt Tunge; un chemin —, en lerct, celtet Bci; liqueur—se, tyf Lifør; (Joa.) ce diamant est —, denne Diamant er tste flar; (Peint.) un pinceau —, en marvfuld Pensel.

Pathétique, a. pathetist, rørende; s. m. det Rørende, det Pathetisse.

Pathétiquement, ad. paa en pathetist, rorende Mande. Lockfte Libenstaberne. Pathétisme, m. Kunst at rore og

Pathognomonique, a (Méd.) signes —s, særegne Kjendetegn paa enhver Spadom.

Pathologie, f. Deel af Lægevidens faben, som handler om Spgoommes nes Natur og Kjendetegn. sthologien.

Pathologique, a. henhørende til Pas Pathologiste, m. Læge, som striver el. tocerer om Spgdommenes Væsen, Karsag og Kjendetegn.

Pathos (s utt.), m. bet Rorenbe i Ubtroffet; nu: en affecteret Bæstigheb

el. Kolfombeb i Stilen; plais.

Patibulaire, a. henhørende til Galgen; fourches -s, Galge; physionomie -, forbryderft Udseende, Gavtyves ansigt.

- [hed, taalmodigen.

Patiemment, ad. med Taalmodigs og Postcie Patience, s. Taalmodighed; Udhols Patissie denbed; prendre son mal en –, bære sit Onde med Taalmodighed; avoir –, tave Taalmodighed; prendre –, se Kant om.

donner –, vente med Taalmodigbeb; (An.) Mussel, som bevæger Stulvers bladet opad; (Mil.) smalt Brat, hvors over Soldaterne pubse veres Knapper; (Rot.) truset Streppe; –! int. var

blot taalmodig! bi lidt!

Patient, e, a. taalmodig; sagtmodig, overkærende; ubholdende; (Did.) modstagende et Indtryk; s. Misdæder, komt fra Livet; fig. og fa.En, som ubholderen hirurgist Operation; (Did.) den Libende; il n'a été que le –, han har sorbeldt sig rolig og iste gjengjælet de llartigs heder, hvormed man har overøst ham.

Patienter, v. n. have Taalmodigs

hed; vente med Taalmodigbed.

Patin, m. forhen Slags tyksaalet Fruentimmersto; Skrite; aller en -s, sur des -s, løbe paa Skriter; (Charp.) Underlag under en Trappe; (Vét.) ser à -,- Augeliern, som lægges under fos den paa en Pest, for at den skal skrite paa den modsatte Fod; (Impr.) Træstykke, som samle Opstanderne paa Pressen og holde dem lodrette.

Patinable, a. som ber kan løbes paa

med Støiter; som kan beføles.

Patinage, m. Stoiteloben.

Patine, f. Spanstgrønt, som banner sig paa gamle Statuer og Metailler; (Peint.) Smubs paa gamle Malerier.

Patiner, v. n. løbe paa Stoiter;

v. a. beføle.

Patineur, se, s. Stoitclober, Stoit teloberste; En, som gjerne befoler Fruens

timmers Hænder og Arme.

Patir, v. n. lide, ubstage Rob; lide Stade, undgiælde; les pauvres patissent en hiver, de Fattige lide meget om Vinteren; tel en patira qui n'en peut mais, mangen En maa undgiælde, som ikte har nogen Styld; voure santé en patira, deres Sundhed vil lide der, unt er; nature patit, han lider i Stilhed.

Patis, m. Pebeland el. Brafford

til Græsgang.

Patissage, m. Ret til Græggang; Lægning af Deig til Kager.

Patisser, v. n. lægge Deig til Bag

vært; lave Kager og Posseier.

Patisserie, f. Deig til Kager og Possteier, Bagvært; Kunst at lave Kager og Posteier. [Auftenbager, -ste.

Patissier, ère; s. Poficibager, -ffe; Patissoie, f. hinefist Silfetsi.

Patissoire, f. Ruftenbagerbort med Rant om.

ter le -, gaae forsigtigen tilværts; braler le-, ride el. tjøre i Galop; prov. bride en main sur le -, det er farligt at galop; pere paa Gaden; man maa ikte overs tie sig i vanskelige Sager; battre le -, dræbe Tiden med at strøise om paa Gaden; batteur de -, Gadestryger; être sur le -, dære uden Hjem, i Arsmod; el. dære uden Ansættelse; être sur le - du roi, dære paa den offentslige Landevei, hvor Alle have lige Ret; mettre q. sur le -, jage En ud af sit Logis; berøde En alle Hjælpemidler.

Pavé, e, p. brolagt; fig. les rues en sont -ées, Epen er opfyldt deraf; il a le gosier –, han kan spise og

dritte de bedeste Ting.

Pavement, m. Brolægning; Flises lægning; de til Brolægningen nøds vendige Materialier. [Fliser.

Paver, v. a. brolægge, belægge med Pavesade, f. (Mar.) Standsetappe paa Galeier, for at stjule for Fjenden prad ver foregaaer ombord.

Paveur, m. Brolægger.

Pavie, f. (Jard.) Slags Fersten; (Bot.) Slags Kastanietra; (Géogr.) Pa-

via, Stad i Lombardiet.

Pavillon, m. Telt til en Leir; Senges omhæng i Form af et Telt; Udbyg= ning paa et Huus, Floi; Lysthuus; Flag; en Nations Orlogsflaade; fig. Bestyttelse; (Mus.) den nederste vide Muns ding paa en Trompet; (An.)Prebruften; (Bol.) øverste Blomsterblad paa Bælg: planter; (Jeu) Tegn paa dobbelt Parti i Toccategli; amener le -, hale Flaget ned, stryge det; assurer son -, affyre et Stud idet Nationalflaget beifes; -en berne, Flag i Sjob; baltant de -, den vaiende Deel af Flaget; - sendu en cornette, Splitflag; fig. baisser le – devant q., erkjende sig for Ens Undermand; se ranger sous le - de q., stille fig under Ens Commando, gaae paa Ens Parti; déserter 10-, forlade ht Parti; le - couvre la marchandise, det neutrale Flag el. de Reutrales Hans del maa respecteres.

Pavillonné, e, a. (Blas.) cor –, chopine, pinte, bouteille à q., betale Baldhorn, hvis vide Munding er af for En i et Vertshuus; – les violons,

en anden Farve.

Pavillonner, v. n. stjæmte; pop.

Pavois, m. stort Stiold (v.); (Mar.) Standstappe paa Stibe, Finkenets Klæde. Pavoiser, v. n. (Mar) behænge et Stib med Standstappe og Flage.

Pavot, m. (Bot.) Balmue.

Payable, a. som stal betales til en vis Termin, forfalden til Betaling.

Payant, e, a. betalende; carte -e, Regning paa hvab man har fortæret bos en Spisevært: s. ben Betalende.

- Paye, 1. paie.

Payement, f. paiement. Payen, ne, f. païen, ne.

Payer, v. a. betale, ubrebe; fig. undgiælde for Roget; paastionne, bes lønne, gjengjælde, stadesløsholde, ers flatte; flraffe; udsone, bøde for; v. pr. betales, giøre fig betalt; noies mcd, være tilfreds med; je me paierai, jeg stal not giere mig betalt; se saire bien -, giøre sig sit Arbeide el. sin Tieneste dyrt betalt; je ne me paie pas de cela, bermeb laber jeg mig iffe noie; c'est une chose qui ne se peut -, bet cr Roget, som itte not kan paastionnes, bet er fortræffeligt; - q. de révérences, spise En af med Complimenter; - d'ingratitude, belønne med Utaknemmelighed; - q. de retour, vise En Gjengjæld; – en meme monnaie, betale med lige Mynt, gjengjælde Lige for Lige; — d'estronterie, lyve sig igjennem, rede sig ub af en Forlegens ped med Usandhed; - d'audace, asvise et Angreb med kiæk og modig Adkærd; - de sa personne, vove sit Liv, naar bet giælber; gaae selv med overalt; - de bonne mine, see godt ud, men for Resten ikke bue til Roget; - le tribut à la nature, lægge fig til at bøe; il a -é pour tous les autres, han har maattet bøde for alle de Ans bre; prov. qui répond paie, ben, som gaaer i Borg, gaaer i Gorg; J'en paierai la folle enchère, bet vil fomme til at gaae ud over mig; en monnaie de singés (en gambades), spotte En i Stevet for at betale; il paiera les pots cassés, han vil komme til at betale Gildet; han vil komme til at undgiælde berfor; chopine, pinte, bouteille à q., betale betale Omkostningerne og lade Andre bave Fornsielsen; - en l' (à l') acquit de q., betale for en Anden; - ric-àric, - comme un changeur, comme un saunier, betale knapt, noie, karrigt;

prov. les battus paient l'amande, Spot og Stade følges ad.

Payeur, se, s. Betaler, -fte.

Pays, m. Land, Egn; Fæbreland, Føbeegn, Fødeby; Landsmand (pop. i d. Betydn. bruges i f. payse); plat, - de plaines, flatt Land, Slette land; plat -, ubefæstet Land (i Mods. til befæstebe Stever); - montueux, Bjergland; - d'Etats, forh. Provindser, hvor Afgisterne forveeltes af Stæn. derne; - d'élection, forh. Balgpros vinds; - d'obédience, Provinds, hvor Paven udnævner til visse Embeder; - de sapience, forh. et Navn paa Nors mandiet; les Pays-Bas, Rederlandene; - de cocagne, Overfistighedsland, Slas raffenland; - perdu, Land uben Hjæls petilder, el. affidesEgn, som ligger langt fraPandel og Civilisation; – mort, Land uben Sandel el. Industrie; - latin, Universitetsqvarteret i Varis; vin de -, Landviin; fig. og fa. gagner -, fom: me vivere frem, tomme affled (v.); tirer -, undvige, løbe sin Bei (v.); avoir la maladie du -, have Pjemvee; battre le -, undersøge; recognoscere Lanbet; battre du -, gjennemreife mange Egne; behandle mange forstjellige Mas terier; faire voir du - à q., give En meget at tage vare, volde En Bryderi; savoir Ja carte du -, fjende gobt de Folf, man les ver iblandt; être en - de connaissance, befinde sig blandt Beksendtere; være vel bekjendt med sine Forretninger; juger à vue de -, bømme efter et flygtigt Overblik; cet homme est bien de son -, denne Mand er meget eens toldig, meget lettroende; de quel venez-vous? hvorfra kommer De, naar De iste vced det, hvorom Alle tale; prov. nul n'est prophète dans son -, Jugen er Prophet i sit eget Land.

Paysage, m. Yandstab; Landstabe

maleri; Landstabsmaling.

Paysagiste, n. Landstabsmaler.

Paysan, ne, s. Bonde; Bondepige, Bondefone; Bondefnold; fig. plumpt, uopdragent Menneste; ogs. a. avoir l'air—, see ud som En fra Landet, som en Bonde; à la—ne, loc. ad. paa Bondevis.

Paysannerie, f. Bonbestand; Bondes classe; Bondemanecr, Landsbyvæsen; p. u.

Pays-Bas, m. Reberlaubene.

Payse, f. Landsmandinde; s. pays.

Pé, m. opstagende Stof i Rurves
stetning; Styttesteen i Stiferbrud (i
b. Betydn. ogs. pey).

Somhuus.

Péage, m. Bompenge; Bropenge; Péager, m. Bromand; Forpagter af Bom: el. Bropenge; a. m. chemin -, Bei, paa hvilten der erlægged Bompenge. [el. Bropenge.

sel. Bropenge. Péagier, m. En, som stal betale Bom Peau, f. Hub, Sfind; Bælg; Hinde; Sener i Kjød; (Pal.) Pergament; pop. gammelt, flygt, løsagtigt Fruentimmer; - de mouton, Faarestind; de dœuk, Orehud; – de serpent, Slan: geham; - de chien. Haistind; - crue el. verte, raa ugarvet Dud; ce bouilli ne vaut rien, il n'y a que des -x, dette Orchiod duer ikke, det er kun Ges ner; maladie de -, Dubspgdom; contes de Peau d'ane, Ammestuebistorier; eire gras à pleine -, vore smæffeed; les os lui percent la -, elle n'a que la - et les os, elle a la - collée sur les os, hun er meget mager, hun er tun Stind og Been; fig. og fa. la - lai demange, Ryggen floer paa ham, han ubsætter sig for at faae Bank; it a peur de sa –, han fryster for al faae Bant; vendre bien cher sa -, værge sig tappert, til det Yderste; saire bon marché de sa -, vove sit liv uten at tet giøres nødigt; il ne sagrait durer dans sa -, han fan iste saac sig til Ro, han er meget urolig; 11 crève dans sa -, ban revner af Fedme; han gaaer ub af sit gode Stind; ban ærgrer sig ihjel; il mourra dans sa -, il ne changera pas de -, ban blu ver aldrig anderledes; je ne voudrais pas être dans sa -, jeg vilde itte vare i hand Sted; je ne veux point me charger de votre -, jeg vil ikke have Dem paa Salfen, ifte befatte mig med De res Sager; coudre la - du renard a celle du lion, forene List med Magt.

Peausserie, f. Pandel med Stind; Stindvarer.

Peaussier, m. Feldbereder; Stinds handler; a. (Au.) muscle -, Hudmustel.

Peautre, m. Stibsroer; fa. envoyer q. au -, jage En Potter i Bold; v. inus.

Peautré, e, a. (Blas.) som har en Kissehale af en anden Farve end Aroppen.
Pec, a. m. i Udtr. hareng -, ned saltet Sild.

seelse. innde.

Peccadille, f. lille Synd, ringe Fors Peccant, e, a. som spnder (p. u.; (Méd.) stadelig, ondartet. [ger; p. u.

Peccata, m. Wfel i Oprefeginin: Peccavi, m. sand Anger; fa. pl.

des peccavi.

Peche, f. Fersten (forh persique): Kistefangst; Fisteri; Ref til at fiste; Fistedræt, fangede Fist; la – des perles, Perlefangst; aller à la –, gaae ub paa Fistefangst; fig. og pop. un coussin rembourré de noyaux de -s, et Hynde el. en Pudc, som er overor:

dentlig baard.

Péché, m. Synd; - originel, Ur: velond; - de commission, Overtræs delfessynd; - d'omission, Undladelses synd; - de fragilité, Strøbeligheds: fpno; le - de la chair, Utugt; - mignon, Stiødespud; pour mes -s, for mine Synders Styld, til Straf for mig; fa. rechercher les viegx -s de q., gjennemgaae Ens forrige Bandel; se dire les sept-s mortels, fige hin: anden be groveste Uartigbeber; mettre q. au rang des -s oubliés, flage En ub af fine Tanter; itte tænke merc paa ham; prov. – caché est à demi pardonné, den Synd, som holdes stjult for itte at væste Forargelse, kan lets tere tilgives; a tout – miséricorde, man maa være overværende, el. man maa baabe, at Gud tilgiver.

Pecher, v. n. synde, forsec sig, bes gaac Feil; feile; - contre la bienséance, forfee fig imod Belanstændigs **bed; cet** ouvrage pèche par trop d'ornement, bette Bart Par den Keil, at bet har altsor mange Prydeiser; ce n'est pas par là qu'il pèche, bet er iffe deri hans Feil bestaaer; ce vin peche par la (en) couleur, denne Biin har iffe den ægte Farve; den er uklar; prov. qui perd peche, ben, som liber

et Tab, tilstriver Alle Skylben.

Pecher, v. a. fiste; fig. tage; - à la ligne, fifte med Medesnor; - un étang, udfiste en Part, fange alle Fi Pédagne, m. en Roertarls ? stene i samme; fig, où avez-vous pé- el. Fodstammel paa en Galei. ché cette nouvelle? hvorfra har De bentet benne Robed? - en eau trouble, fifte i rort Band, benytte offentlig el. privat Forsprrelse til egen Fordeel; pop. - au plat, tage selv af Zadet neopdragelsen, pxtagogist.

Peccable, a. syndig, i Stand til at | hvad man ønster; prov. toujours peche qui en prend un, man stal itte forfmage en Forbcel, hvor lille den end er.

Pecher, m. Ferstenttæ; couleur sleur de – Riødfarve, Kerstenblomstfarve.

Pécheresse, f. Synderinde; s. pécheur.

Pecherie, f. Fistested, Kisteri.

Pécheur, eresse, s. Synter; sa. vieux -, gammelt ubsvævende Menneste; prov. Dieu ne veut pas la mort du –, man mad være overbærende, tils

give ligesom Gud tilgiver.

Pecheur, se, s. Kister, Kisterkoue; l'anneau du -, paveligt Segl til visse apostoliste Documenter; (H. n.) martin--, martinet--, Jisfugl; Søravn (ogf. - -du-roi). [Dosmer, Tosschoved.

Pécore, f. Opr (p. u.); fig. og fa. Pecque, f. dumt, indbildst og næss

viift Fruentimmer; p. u.

Pectiné, e, a. dannet som en Ram, kamtormig; s. w. (An.) Laarmustel.

Pectineux, m. (An.) trediexaarmuffel. Pectinier, m. (H. n.) Opret t en Ramosters sters.

Pectinite, f. (H. n.) forstenet Kam-Pectoral, e, a. henhørende til Brys stet; gavnlig for Brystet; croix -e, Kord, Bistopperne bare paa Brystet; sirop-, Eryflirup, Bryflfaft; pl.m.-raux.

Pectoral, m. broderet Smyffe, 30: dernes ppperste Præst bar paa Brystet; (An) if ar pl. Brystmustel; (H. n.) pl. brystbugfinnede Fiste (thoraciques); *pl. -*raux.

Péculat, m. Kassetyveri; Understab. Péculateur, m. Kasseivs; p. u.

Pécule, m. Kormue, som En, der er i en Andens Tjeneste, har erhvervet ved eget Arbeide; lille Pjord.

Péculier, ère, a. som har privat selvs erhvervet Eiendom; særegen, særdeles;

Pécune, f. rede Penge; v,

Pécuniaire, a. bestaaende i Penge, angagende Penge; peine -, Penges bøde; intéret -, Pengefordecl.

Pécunieux, se, a. rig, som har mange rede Penge; fa. og p. u.

Pédagne, m. en Roertarle Fodfæste

Pédagogie, f. Børneopdragelse; of: fentlig Opdragelsesinstitut; Pædagogicum; p. u.

Pédagogique, a. henhørende til Bor

Pédegogue, m. Optrager, kæremes ster (fun plais. nu hellere: précepteur).

Péd.

Pédale, f. Pedal i et Orgel; Tans gent, som trædes med Foden, paa et Piano el. anbet Inftrument; Styffe Træ, som trædes med Joden for at sætte en Møllegværn el. en Oreierbænk i Bevægelse; dybeste Tone paa en Kagot.

Pédané, a. m. bruges sun i lidir.: juges -és, Landsbydommere, som stad-

ende holdt Ret.

Pédant, e, a. pedantist, smaalig, stiv og nøieregnende; s. Stolemester, Stolemoder (i spottende Betydn); En, som giver fig en lærd Mine, el. som taler i en afgiørende Tone; En, som er altfor nøieregnende i Smaating, Stolefur, Pedant.

Pédantaille, f. Pedanteri; pedantiffe

Folf (spottende Ubtr; v.).

Pédanter, v. n. agere Stolemester;

agere Pedant; v.

Pedanterie, f. Stolemefterfaget (fpots tende Udtr. v.): Stolemestervæsen, Ves banteri, overbreven Roiagtighed i Smaating; smaalig brammende kærdom.

Pédantesque, a. pedantist, smaalig,

smagende af Pedanteri.

Pédantesquement, ad. paa en pes dantist Maade.

Pédantiser, v. n. agere Pedant, være smaaligt noieregnende; fa.

Pédantisme, m. pedantiff Bæsen;

Smaalighedsaand.

Pédéraste, m. En, som har unas mrlig Omgang med Orenge. [Orenge.

Pédérastie, f. unaturlig litugi med Pédestre, a. fremstillet i en staas ende Stilling; som soretages til Fods (i d. Beiydn. p. u.); statue -, Bis ledstøtte i en staaende Stilling.

Pédestrement, ad. i libir : aller

-, gaae til Fods; fa.

Pédète, m. (H. n.) Springhare. Pédicolle, m. (Bot.) lille Blomfterftilf. Pédiculaire, a. (Méd.) maladie -, Lufesvae.

Pédicule, m. lille Stiff el Regl, hvormed et Blomfterblad hæfter fast

ved Bægeret.

Pédicure, m. Liigtornlæge; ogs. a. m. (chirurgien -).

Pédiluve, m. (Méd.) Kobbab.

Pédimane, n. (H. n.) Pattedpr med adfilt Tommeltaa paa Bagfødderne; ogi. a.

Pédomètre, m. Beimaaler; s. s. odomètre.

Pédon, m. Fodbub, Fodpost.

Pédoncule, m. (Bot.) Blomstar ttilk, Frugtfilk.

Pédonculé, e, a. (Bot.) forsynet med Stilt (om Blomfter og Frugter).

Pégase, m. (Myth) Pegasus, vinget Pett, Oigiernes Pett; fig. poetiff Indi ftydelse; (Astr.`nordligt Stjernebillede.

Pégasides, f. pl. (Myth.) Tilnava

for Muserne.

Pégaulière, f. Baad, poort Beget fmeltes, fom bruges til at kalfatre et Stb. [o. desl.; Ræmmen.

Peignage, m. Hegling af Hor, Hamv Peigne, m. Kam; Hegle; Bæver, kam; (Vét.) Muk hos Hefte; (H. n.) Glags toffallet Condplie; fig. og pop. donner un coup de - à q., prygie En; être sale comme un -, wert smudfig og uordentitg.

Peigné, e, p. kæmmet; fig. ordents lig, reenlig, omhyggeligt behandlet; un jardin dien –, en ordentlig, imun revet, vel vedligeholdt Have; un ouvrage bien –, et omhyggeligt udars beidet og rettet Arbeide; etre – å la diable, have nordentligt Paar, være uordentlig i fin Paaklædning; (Pe.) harengs -s, Sild, som have miket deres kinner el. Skæl; s. un mai -, ct uordentligt, lurvet Menneste.

Peignée, f. Slagsmaal; Prygl; pop. Peigner, v. a. rede med en kam; tæmme; begle; fig. prygle, mishandle; v. pr. kæmmes; pop. prygle hinanden.

Peigneur, se, s. Uldfæmmer; Pots [(alm. faiseur de peignes). begler. Peignier, m. Kammager; p. u.

Peignoir, m. Pubderstiorte, Friseut:

mantel; Badestjorte.

Peignon, m. Bundt Her el. Hamp, som Rebstageren bærer som et Baite om Livet, naar han spinder; pl. Ale fald af Uld, som kæmmes.

Peignures, f. pl. Hagraffald ved fonnier). Ræmning.

Peiller, m. Klubesamler (nu: chis-Peilles, f. pl. Klube til Papir; inus. Peindre, v. a. male; afbilde, fib dre, bestrive; v.n. strive; v. pr. male sig; stildre sig; - en huile, - à l'huile,

male med Olie; - en détrempe, male med Bandfarve; - en rouge, male røbt; – sur toile, male paa kærreb;

Putommelsen; - d'après nature, male ester Raturen; être sait à -, være smutt stabt; cet habit va à -, denne Kjole sidder overordentligt godt; - q., male Eu, Ens Portrait; cet auteur se peint dans ses ouvrages, denne Fortatter Mildrer fig selv i fine Værs ter; fig. og fa. s'achever de -, øbes lægge fig ganste; vanære fig; begynde at drifte forfra efter at have druffet dygligi; pour nous achever de -, til endnu større Ulpste; voilà qui nous achève de —, der fattedes fun det for

ganste at svelægge os. Peine, f. Straf, Revselse; Smerte, Libelse; Sorg, Kummer, Bedrøvelse; Behmring; Ast; Besværlighed, moisommeligt Arbeide, Umage; Banftelighed, Hindring; Ulpft, Modbydelige bed for at fige el. giore Roget; Arbadelen; en le lui a ordonné sur -, sous —, à — de la vie, man par befas let ham det under Livs Straf (af de tre Udir. er sous – det brugeligste); sous les -s de droit, under den ders for fastfatte Straf; la - du sens, Pelvedsfiraf; être dans la -, være i Trang; je suis sort en – de ce qu'il est devenu, jeg er meget beipmret for hvad der er blevet af ham; ne vous en mettez pas en -, vær iffe belymret derfor; ce n'est pas la -, cela n'en vaut pas la -, det er itte Umagen værb; la chose en vaut bien la –, Sagen er nof Umagen varb; perdre sa -, giore sig forgias ves Umage; mourir à la -, boe uben at naae det, hvorfor man har arbeis bet, det, hvorfor man har kæmpet; prenez (donnez-vous) la – de, gist Dem den Uleilighed at v. f. v.; compter pour rien ses -s, være meget forc: fommende; meget virksom; un homme de-,_en Mand, som fortjener suurt iii Brød'; faire une ch. sans -, gjøre Roget gjerne, uden at tvinges; avoir de la — à marcher, have vansfeligt ved at gaae; payez-lui sa -, betal ham for hans Umage, betal ham hans Arbeide; prov. nul bien sans -, man erholder intet Gode uben Moie;... à-, loc. ad. neppe, ifte saasnart; vansfeligen; à – le soleil sut-il levé que, ... neppe var Solen staact op test. (ogs. barbouilleur).

-d'idée, tegne ester Fantasi; ub af ser . . .; à - soit-il lire, han lan neppe hovebet; - de mémoire, tegne efter læse; à grand'-, loc. ad. vansteligen, med ftor Besoar.

> Peine, e, p. og a. beipmret, bedrøvet; udarbeidet møisommeligt, ængsteligt; je suis fort – de cela, bet gjør mig meget befymret, jeg er mes get bedrøvet berover; un style –, en

angsteligt udarbeidet Still.

Peiner, v. a. smerte, forurolige, verymre, bedrøve; udarbeide møisoms meligt, angsteligt; volde Besvær, trætte; v. n. arbeide med stor Anstrængelse, trættes, udmatte fig; true med at butte under for altfor flor Byrbe; have Ulyst el. Modbydelighed for; v. pr. giøre fig Umage; cela m'a beaucoup -é, det har bedrøvet mig meget; il peine beaucoup ses ouvrages, han udarbeider sine Bærker med ftor Omhu el. Wingstelighed; cette poutro peine beaucoup, benne Bjælke bærer altfor svær en Byrde; il peine à punir, han straffer ugjerne; il n'aime pas à se –, han holder iffe af at gjøre sig Umage.

Peineux, se, a. møisommelig, be-

sparlig; pop.

Peintre, m. Maler; - d'histoire, Piporiemaler; - de portrait, Portraits maler; - de paysage, Landstabsmaler; – en miniature, Miniaturmaler; – en bātiments, – au gros pinceau, à la grosse brosse, Bygningsmaler; une semme –, en Walerinde; ce poète est un excellent -, benne Digter fils drer fortræffeligt de Gjenstande, han ombandler; fa. être gueux comme un –, være i meget maadelige Ome stændigbeder.

Peintreau, m. Net Maler.

Peinturage, m. en Farves Austryg-

ning paa Træ el. Muur.

Peinture, f. Malerkunst; Maling; Maleri; fig. en Oigters el. Talers levende Stildring af en el. anden Gienstand; (Jeu) Perreblad (alm. tigure); pop. cela est fait commo une -, det er særbeles godt udført el. ubarbeidet; en -, loc. ad. tilspnelas bende; efter Stinnet el. Ubseendet; fa.

Peinturer, v. a. overstryge med en

og famme Farve, anstrpge.

Peintureur, m. Haandværker, som overstryger Rure, Bægge, Loster o.

Péjoratif, ive, a. som frembringer

el. udtryffer en Forværrelse.

Pékin, m. Glags dinesift Biltetei; fa.Spitsborger;Borgerfoldat;(Géogr.) Chinas Hovedstad.

Pélache, f. grovt Plyds.

Pelade; f. Haarcts Affalden, Slags Spadom (alopécie); Uld, som bcd Hialp of Ralt, falder of Faarestind.

Pelage, m. visse Opre Gestens, Plortens og desliges) Paarfarve, Lød.

Pélagianisme, m. (Thé.) Riætteri, som benegtede Arvesynden og Raas bens Birkning. serne.

Pélagie, f. (Méd.) Rosen i Dons Pélagien, ne, s. Pclagianer (f. pélagianisme). [Tantei, spanst Matrel.

Pélamide, f. (H. n.) ung Thunfist, Pelard, a. n. bruges fun i Udtr.: bois -, Ira, som er asbarket medens bet endnu groer.

Pelauder, v. a. flaae, prygle, revse;

v. pr. bares; pop. p. u.

Pelé, e, p. og a. afpillet, staldet; un roc -, en nøgen, ubevoret Alippe; un vieux -, en gammel Staldepande; prov. il n'y avait que trois tondus (teigneux), et un pelé, det var et simpelt og ifte talrigt Gelstab.

Pele-mele, ad. imclem hinanten, uden Orden, hulter til bulter; s. m. Norden; Bunterad: Sidden til Bords i Flæng uden at følge Rangen.

Peler, v. a. aftage Haar, stolde; frælle; v. n. stalle af (om Huden); v. pr. frælles, affalles; luvslides; un cochon, stolde en Griis; - la terre, grave Grønsværen bort; mon carps pele, Suben paa mit Legeme staller; ce velours se pèle promptement, dette Floiel luvslides hurtigt.

Pélerin, e, s. Pilgrim, Valfarts: qvinde; Bandrer, Bandrerfte; fig. og fa. Hytler, Hytlerste; siffigt, forstilt Menneste; (H. n.) m. Slags tostallet Musling; prov. rouge au soir, blanc au matin, c'est la journée du -, খা ten røb og Worgen hvid bebude Vandreren en smut Dag.

Pelerinage, m. Pilgrimereise, Pils grimsgang, Balfart; Balfartsfteb.

Pèlerine, s. s. pèlerin; Slags Kruentimmer-Halsbeklædning, Pelerine, prov. – en attendant partie (mieux),

Pélican, m. (H. n.) Pelifan; (Dent) boad man ter giere.

Tanbudtræfferredsfab; (Chi.) Slags Diftilleermastine; (Charp.) lille Krampe til at fastholde Træ, som sauges. [slange.

Pélice, f. (H. n.) Glags indif Odder, Pelin (bedre: plain), m. læffet Ralt, pvori Huder stolles; Kalkgrubetil Puber.

Pelisse, f. Pels, Dametaabe foret

med Velsværk.

Pelisson, m. laaben Bams, Stindpels. Pellatre, f. Bladet paa en Stool. Pelle, f. Stovl; - à seu, Ilostusse; fig. og fa. avoir de l'argent à remuer à la -, have mange Penge (saa at man fan stoble dem); prov. la – se moque du sourgon, den ene Rar leer af ben Sæde ligner en Stovl. Anden.

Pelle-à-cul, f. Slags Pavettol, hous Pellée, pellerée cl. pelletée, f. Stovifuld (pellerée er det brugeligtte).

Pelleron, m. (Boul.) lang og smal

Bagerstovl til finaa Brød.

Pelleterie, f. Bundtmagerhaandvært; Pelsværk; Bundtmagerboutik; Bundtmagerlaug. smagerste; Pelshandler.

Pelletier, ère, s. Bundtmager, Bundt: Pellicule, f. tynd Hud; Hinte.

Pelliculeux, se, a. beflædt med flete [og Feldberedere. Pinder, hudagtig. Peloir, m. Stavesern hos Garvere

Pelosard, m. Navn paa et Slags Oruer i Egnen om Perpignan.

Pelotage, m. (Com.) Bigogneuld

(3die Glags).

Pelote, f. Bold, Klump; Røgle Traab o. beel. (almindeligere peloton); Naalepude; Blis, boid Plet i Panden paa Sefte (ogf. étoile); pop. lille tyk og feed Person; une - de neige, en Sneebolt; fig. og fa. faire sa -, samle sig en Formue lict efter lidt; gjøre sig utilladelig Fordeel; cela fait une – au bout de q. temps, det løber omsider op til en Sum; la - se grossit, Feilene blive større og større; Fordelene vore mere og mere; Opløbet tager bestandigt til.

Peloter, v. n. spille Bold, kaste Botben fra den Ene til den Anden; faste Sueebolde; fig. forsøge paa Noget, prove paa at foretage Noget; v. a. fa. prygle; nedrive; v. pr. prygle hinanden, flages, stjændes; Modest. Lstab til at forme Muursteen. foretage sig noget Ubetydeligt, i For-Pelette, f. (Mac.) lille Stovl, Red. ventning af noget Bedfe; prove paa

Peloteur, m. En, som kaster med Bold.

Peloteuse-mécanique, f. lille Mas stine til at vinde Vomuldsgarn i Røgler.

Peloton, m. Røgle Traad v. desl.; Bold, som itte er overtruften; Raas lepude; Alump; fig. Sob; Mennestes Alpnge; lille Troppekorps, Peloton; fa. se mettre en -, frumme sig sams men, træffe sig fammen som et Røgle.

Pelotonner, v. a. vinde i Røgle; v. pr. sammenhobe sig; klynge sig sammen; krumme sig sammen som et Xøgle. [Græsplet, Grønplet.

Pelouse, f. Slags siint, fort Græs; Pelta, f. (Ant.) lille udhulet Amazons Stiold; (Bot., Rapfel hos Lavarterne.

Peltaste, m. (Anc.) græft stjolds

væbnet Soldat, Sfjoldbærer.

Pelle, f. (Anc.) lille Stjold, Amas don-Offold; f. pelta. [ffioldformig.

Pelté, e, a. (Bot.) Moldbannet, Pelu, e, a. bevoret med Haar, haas tet; fig. og fa. patte-pelue, Hyfler, falft, fledft Menneste.

Peluche, f. Plyds, Flos. [laaden. Peluché, e, p. og a. flosset, haaret, Pelucher, v. n. blive laaden, flos: set el. haaret (om et Slags Stof el. Rlæde); v. pr. blive flosset.

Pelure, f Strolling; Stal, Bælg,

Pinde; Storpe (af Oft).

Pelure-d'ognon, f. (Bot.) Slags Svamp; Kartoffelart; (H. n.) Slags lille Pflers; (Com.) Navn paa Farven af viske Glags Biin.

Pelvien, ne, a. (An.) henhørende til Bæffenet i Underlivet. Munk.

Penaillon, m. Pjalt (fa.); (iron) Pénal, e, a. underfastende en Straf; code -, Straffelovbog; pl. m. -nals.

Pénalité, f. Straffebestemmelse;

Straffespstem; Strafbarhed.

Penard, m. bruges fun i Ubir. vieux -, gammel Ræv, gammelt sne: digt Menneste; gammel Bellystning.

Pénates, m. pl. (Anc.) Huusguber (lares); fig. og fa. Bolig; revoir ses-, see sit Hiem igjen.

forbloffet; undfeelig, famfuld; fa.

tebeel af en Schilling.

Tilbsielighed, Hang; sa fortune est hans Ophold her; l'armée se repo-

sut son –, hand lyffe el. Formue er paa Holdingen; le – de l'Age, Aldes rens aftagende Araft; être sur le de sa ruine, stage pag Randen af sin Untergang; avoir du - pour q., have Tilbsielighed for En.

Penchant, e, a. hældende, siæb, ffraa; fig: nærmende fig sin Unders gang, vaklende (bedre: chancelant).

Penché, e, p. straa, stjæv, hældende; avoir des airs -s, have affectcerte Lader.

Penchement, m. Halden til den ene Side, Hælden forover med Aroppen.

Pencher, v. a. hælde, bøie, bringe ud af sin lodrette Stilling; v. n. være straa, hatte, boie sig; sig være tile boielig til; v. pr. boie sig, butte sig, være stjæv el. straa; – la tete, hælde med Hovebet; le mur penche de ce coté, Muren hælber til benne Side; l'empire penche vers sa ruine, Higet nærmer sig sin Undergang; il penche plus pour l'un que pour l'autre, han har større Tilbøielighed for den Ene end for den Anden.

Pendable, a. som fortsener at hæns ges; cas -, Handling, hvorfor Gjerningsmanden fortsener at hanges; fa. jouer à q. un tour -, spille En en

lumpen Streg.

Pendage, m. (Minér.) en Aarcs fraa Reining i en Kulmine.

Pendaison, f. Ophængning t en

walge; pop.

Pendant, m. Deel af et Gehang, hvorigiennem Raarden stiffes; Deel af et Uhr, hvori Kjæden fastgiøres; Prenrings Smyffe, Prenpendelof (i d. Betydn. især pl. -s d'oreilles); Sb bestyffe, Styffe, som i Smag og Stør. relse svarer til et andet; fig. Person af famme Charakteer el. Tænkemaabe som en anden; saire le - de, saire à el. avec, udgiore et Sidestyffe til.

Pendant, e, a. hængende, nedhæns gende; fig. anhængig, indfævnet; des fruits -s par les racines, Frugter, tom endnu iffe ere indfamlede; le procès est – à ce tribunal, Processen soæver Penaud, e, a. forlegen, betuttet, (el. er anhængig af) for denne Domstol.

Pendant, pp. mebens (paa ben Pence, m. lille engelst Mynt; Tolv- Tid; til Korstjel fra durant, imedens, fom medfører Begreb af en Barighed, Penchant, m. Straaning, Straas der itte afbrydes): je l'ai vu - son bed, Strænt; fig. Hælding; naturlig sejour ici, jeg har seet ham under soit durant Thiver, Armeen ubhvileve fig saalænge Binteren varede; - que, loc. conj. medens at (tandis que, medens at, medfører Begreb af en Modsætning).

Pendard, e, s. Galgenfugl, Galgeninebel, Osgenigt; Raffermær; fa.

Pendeloque, f. Prenrings Smyffe, Preupendelok; Arpftalprisma, som hænger ned paa en Lysekrone; Pjalt, som bænger ned fra en iturevet.Rjole (plais.).

Pendentif, m. (Arch.) fremstagende

Bue paa en Dvælving.

Penderie, f. Samling of Stænger, hvorpaa Feldberederne ophænge deres Stind; pop. Ophængning i Galgen.

Pendeur, m. (Mar.) Enden af et Toug, poori der gaaer en Tribse; (H. n.) Ravn paa et Slags Spætte.

Pendice, a. f. i Ubit. araignée -, Wedderkops Spind, som er fasthæftet til Loftet.

Pendillard, m. Glags fort Drue. Pendiller, v. n. hænge i Luften, dingle for Bind og Beir; fa.

Pendillon, m. (Horl.) Deel af et Uhrværk, som holder Perpendiklen i

Sving.

Pendre, v. a. ophænge; hænge i en Galge; v. p. bænge fig; v. n. hænge; hænge ned, hænge for langt ned; fig. og fa. etre toujours pendu au cou (el. aux trousses) de q., fjærtegne En ideligen; être toujours pendu aux côtés (el. à la ceinture) de q., følge En alles vegne, være altid i Pælene paa En; – son épée au croc, forlade Krigs: fianden; être pendu haut et court, være bleven hængt (v.); il y a de quoi se -, man funde gierne fortvivle derover; dire pis que - d'un homme, nge om En alt bet Bærste, ber gives; iffe levne ham Were for fire Stilling; il ne vaut pas le - (bebre: la corde pour le –), han er itte en Striffe (et Glud Arudt) vard; prov. autant vaudrait être pendu que d'avoir fait cela, man maatte lige saa gjerne snife hig dod og begraven som at have gjort det; autant lui en pend à l'œil (à l'oreille, au nez), det Samme fan gjerne bændes bam.

Pendu, e, p. bænat, opbænat; fig. og fa. avoir la langue bien -e, pære

gier fort Proces med dem; man bruger bem ftrax saasnart be indfinde fig; . . . s. ben Bængte; il a l'air d'un -, han seer baarlig og elendig ub, som om han var-staaren ned sta Galgen; il est sec comme un -, ban er tor og mager som en Beenrab; avoir de la corde de - dans sa poche, vinde altid i Spil; være heldig i Alt, bvad man foretager sig; prov. il ne faut pas parler de corde dans la maison d'un - (d'un homme qui a été -), man maa iffe bringe vaa Bane, hvad der kan saare den, med pvem man taler.

Pendule, m. Perpendifel, Pendul; f. Perpendikeluhr, Penduluhr, Taffeluhr.

Penduline, f.(H. n.) Pendulin-Reise. Pène, m. Tappen el. Stangen i en Laas, der springer frem og lutter, Rigel; (Mar.) Tiærekvaft; sverfte Styffe paa en Raaftang. trængelighed.

Penetrabilite, f. (Did.) Gjennem Pénétrable, a. gjennemtrængelig.

Pénétrant, e, a. gjennemirængende; fig. indtrængende, rorende; starpfindig; discours -, en rørende, hiertegribende Tale; avoir l'æil (le coup d'æil, le regard) -, have et starpt, giemembos rende Blif; avoir l'esprit -, være starpsindig, besidde en dyb Forstand, som trænger til Bunds i Alt.

Pénétratif, ive, a. (Did.) gjennems trængende, som trænger let til Bunds

i Roget; p. u.

Pénétration, f. (Did.) gjenneme trængende Egenstab; fig. Starpfindighed, gjennemstuende el gjennem bevæget. trængende Forstand.

Pénétré, e, p. rørt, bedrøvet; dybt Pénétrer, v. a. trænge igjennem, trænge ind i; fig. gjennemifne, trænge til Bunds i, erholde byb og grundig Rundstab i; rore, dybt bevæge; v. pr. giøre fig fortrolig med; overtyde fig om; sætte sig ind i; tilegne sig; v. n. trænge ind i; fig. - les secrets de la nature, gjennemstue Naturens Deme meligheder; sa douleur me pénètre le cœur, hans Sorg gaaer mig nær til Hierte; il pénétra dans la Russie, han trængte ind i Rusland; - dans les secrets de la nature, ubgrunde Naturens Hemmeligheber; se - de ses Maaren godt for Tungebaandet; prov. devoirs, sætte sig ganste ind i sine aussitot pris, aussitot pendu, man Pligter, levende gjennemtrænges af

samme; se – d'une vérité, interente sig dybt en Sandbed.

Penguin el pengonin, s. pingouin. Pénible, a. moisommelig, besværs lig; fig. piinlig, smertelig; un travail -, et moisommeligt Arbeide; un sentiment -, en smertelig Heles; c'est un aveu - à faire, det et en Tilftagelse, som det er ptinligt at giøre.

Péviblement, ad. bespærligen, vans

ffeligen; fig. plinligen; nebigen.

Péniche, f. (Mar.) lille Transports jarisi; væbnet Baad.

Pénicille, m. Pensel; inus.

Pénicillé, e, el pénicilliforme, a. (An.) penselformig, endt i en Dust. Pénide, f. (Pharm.) Nart Suster; Boltserfutter.

Pénil, m. (An.) Benusbjerg, haars bevoret Sted om Fødselsbelene.

Péninsulaire, s. og a. Beboer af en Palvs; henherende tilen Palvs; p.u. Péninsule, f. Palve; Spanien og

Portugal (la – ibérique).

Péniteuce, f. Anger; Bod; Bobs: ftraf; Straf for en begaaet Feil; Etraf i Juleleg; kaire – de ses péchés, bode for fine Synder; fig. og fa. faire —, sættes paa smal Kost; mettre un ensant en -, paalægge et Barn en Straf; pour -, pour voire -, en - de cela, loc. ad. til Straf, til Straf derfor.

Pénitencerie, f. paveligt Aflads cancelli; Bobs: Ret; Bobsbommers Embede. dræn.

Pénitencier, m. Bobspræfi, Aflads: Pénitent, e, a. og s. bobsærbig, angerfuld; Striftebarn; bodfærbig Synder; Medlem af en catholf Bods: orben.

Pévitentiaire, a. angaaende Voden el. Bodsftraffen; tsenende til at af vode Synden.

Pénitentiaux, a. m. pl. henhørende til Kirkeboden; bruges i Udtr.: psaumes -, 7 Bodspfalmer; canons -, kirkelige Bodslove. paalæggelje.

Pénitentiel, m. Ritual for Bobs-Pennache, f. (H. n.) Søfier, Slags Foden; v. Plantebyr.

Pennade, f. Trin el. Spart med Pennage, m. Jugles Bingeffer; (Fauc.) Roofugles Fier.

Pennatule, f. (H. n.) Sofjer; s.

pennache.

Penne, f. flot Her had en Novfugl, Svingfjer; Fjer til en Pül

Penné, e, a. (Bot.) sieret (out

Blade, bois Marer ligne Fler).

Pennisorme, a. (An.) servannet (om Muftler, bois Fibrer ligne Fa-[vingede Fødder. nen paa Fjer).

Pennipède, a. (Myth.) som bar be-Pennon, m. Slags gammelbags Standard, tilherende en Ridder, font havbe 20 bevæbnede Mand under fig.

Pénombre, f. (Astr.) Palvstygge. Penon (bebre: pennon), m. (Mar.) Spanjer, Styffe Korf besat med Hier og bestemt til at kjende Bindens Retning.

Pensant, e, a. iantende; bien -, veltæntende, velfindet; mal -, flettæntende, ildedømmende, som dømmer ilde om Andre.

Pensée, f. Lankning; Lanke; Laufeevne; Mening; første Idee, Plan, Udfaft; Stedmodersblomft (bruges t Frankrig findbilledligen ligefom Forglemmigeien hos os); pl. Tanker, Betragtninger; entrer dans la – de q., sætte fig ind i Ens Tanter; fatte Ens Mening; lire dans la - de q., gjennemstue Ens Tanter; cela n'est jamais entré dans ma -, det er albrig kommet indenfor mine Tanker; cela m'est venu dans la - (en -), det et falbet mig ind; s'ensoncer dans ses -s, fordybe sig i finc egne Tanter ek Betragtninger; il n'est pas tourmenté par ses -s, hans Tanker plage ham itte, han besidder kun lidt Forstand; avoir de mauvalses -s, have sette Tanker, iænke paa sette Ting, have ondt i Sinde; il a jeté sur la toile la – de son tableau, han har ubkastet paa Lærrebet Stitsen til sit Maseri.

Penser, v. a. tænte; ubtænte, ubfinde; troe, mene, bomme om; v. n. tænke; anstille Betragtninger; efters tænte, overveie; tænte paa, erindre fig; have Roget i Sigte, have i Sinde; tage fig i Agt; være nær ved; il no dit pas tout ce qu'il pense, han figer ifte, Alt hvad han tænfer; qu'en pensez-vous? bvab mener De berom? j'ai pensé une ch. (Ac.; bebre: j'ai pensé à une ch.) qui vous sera utile, jeg bar tænkt paa Roget, som vil være Dem til Rytte; à quoi pensez-vous donc? hvad har De vog i Sinde? l il n'y pense plus, ban bar flaget bet

ub af fine Tanker; — à mal (el. —1 mal), have ontt i Einde; mal -, bave flette Tanter el. Meninger; que pensez-vous saire? hvad har De i Sinve at givre? pensez à vous, tag Dem i Agt; j'ai -é mourir, jeg har været nær ved at døe; – tout haut, fige Alt hvad man tænker, sige hvad man burbe stjule; façon de -, Mes ning, Anstuelse; à ce que je pense, efter min Mening, efter hvad jeg troer; ouvrage bien -é, et vel ubtænkt Arbeide.

Penser, m. Tante (poé.).

Penseur, m. Eanter; profond -, dyb Tanker. si Tanker.

Pensif, ive, a. tankefuld, fordybet Pension, f. Roftpenge; Betaling for Roft, Logis og Underviisning; Pensions el. Kostgangeranstalt; Uns derviisningkanstalt, hvor Eleverne tillige have Kost og Logis (i d. Betydn. ogf. pensionnat); be i samme værende Rofigængere; aarlig Raadesgave, Pens sion; demi--, Huus, hvor man har Rosten men itte boer; Betaling for samme.

Pensionnaire, s. Koffganger; Elev, som er i Kost, Pensionist; comédien -, el. blot -, Stuefpiller, fom bar bestemt kon og itte tager Deel i Udbyttet; demi--, Elev, som har Kost men iffe Logis; grand--, forh. første Minister i Holland.

Pensionnat, m. Unberviisningsans stalt, boor Eleverne tillige bave Rost ogragis; Rostgængeranstalt; s.pension.

Pensionner, v. a. give En aarlig

Penfion.

Pensum (um ubt. om), m. Extras arbeite, som foresættes en Elev til Straf; pl. des pensum. Epra.

Pentacorde, m. (Anc.) femftrænget Pentadactyle, a. (H. n.) femtaget, som har sem Tæer paa hver Fod.

Pentadécagone, m. (Géo.) Figur, som har 15 Siber og Binfler (ogs. quindécagone). [som har 5 Giber.

Pentaedre, m. (Géo.) fast Legeme, Pentaglaue, a. Arevet paa 5 Sprog. Pentagone, m. og a. (Geo.) Figur,

fom bar 5 Siter og 5 Bintler. Pentamètre, m. og a. femfodet Bers.

Pentandre, a. (Bot.) fembannet.

Pentandrie, f. (Bot.) femte Rlasse af Linners Spstem, inteholdende Plan- talklump i Minerne; Guldstive.

ter med 5 Stødnaale i en weigsnnet Blomft.

Pentapole, f. (Geogr.) Egn el. Provinds, som indeholder 5 Povedstæder; inus.

Pentarchie, f. Regjering bestaaenbe af 5 Personer; en saadan Wedregents Bærdighed og Embedsvarighed.

Pentarque, m. Medlem af en af

5 bestagende Regiering.

Pentastyle, m. og a. (Arch.) Bygs ning, hvis Façade fremvifer 5 Søiler.

Pentateuque, m. de 5 Moseboger. Pentathie, m. (Apt.) fem Siags

Ramplege bos Græferne.

Pente, f. Straaning, Halbing; Strænt; Faldet af et Bandlob; nethængente Strimmel paa Garbiner, om en Sengehimmel, en Bogreol o. desl.; fig. naturlig Pang, Tilbsielige beb; avoir de la – au libertinage, pare Hang til Udsvævelse; sæ laisser aller à la – naturelle, pengive sig til sin naturlige Tilbsieligbeb.

Pentecostaire, a. henhørende til Pintsen, angagende samme: 4. m.

Kirkebog for Pintsekeften.

Pentecôte, f. Pintsefest; les sètes de la -, Pintsebagene.

Pentière, f. (Ch.) f. pantière. Penture, f. Jernbaand el. Jernbe flag med en Krog til en Ders el.

Vinducshængsel. sidste Stavelle. Pénultième, a. næstsidste; s. f. næst Pénurie, f. stor Mangel paa be

forfte Fornsbenheder; ftor Pengeirang; Armod, Nød og Elendighed.

Péotte, f. Slags stor Gondol, stor venetianst Sluppe. Isters Modenhed.

Pépasme, m. (Med.) ufunde Bad. Pépastique, a. (Méd.) lettende fors toielsen, fordelende usunde Badster Tufftcen. (ogt. peptique).

Péperin, m. (H, 11.) graa vulfanist Pépie, f. Pip (Sygdom hos Hons); fig. og pop. il n'a pas la —, han driffer gjerne, han har en tørftig Siæl; han er staaren gobt for Tungebaanbet; il nous fait avoir la -, han giver os Intet at briffe.

Pepin, m. Frugtkjerne. Pépinière, f. Træsfole; fig. Plans Pépiniériste, m. Gartner, som ops elster Træer (ogs. a. jardinier -).

Pépita el. pépite, f. (Minér.) Res

Péplion el. péplis (s udtalce), m.

(Bol.) Kattehale, Lythre.

Péplon el. péplum (um ubt. om), m. (Ank.) lang Fruentimmerkaabe el. broderet Slot.

Peplique, a. f. pépastique.

Péragration, f. (Astr.) en Banes Gjennemløb; p. u.

Percale, f. boibt oftindist Bomultstoi. Percaline, f. Blanflærred til Foer,

Clags Orælg, Shirting.

Perçant, e, a. spids, giennemborende, gjennemtrængende; fig. flarpundig; un froid -, en bidende Kulde; une vue-e, et starpt Eyn; un esprit -, en farpfindig Forstand.

Perce, f. Pibeboer, Instrumentboer (1. perce-à-main); en -, loc. ad. anstuffen; mettre du vin en -, stiffe Hul (bore Taphul) paa et Biinfad,

attappe Biin.

Percé, e, p. gjennemboret, gjens nemstaaret; bullet; gjennemtrængt; le rez-de-chaussée est - de quatre croisees, Stueetagen har 4 Binduesfag; une maison bien -e, et Puus, som par mange hoie og smutte Binduer; un habit - par le coude, en Kjolc med Puller spaa Albuen; une soret bien -e, en Stov med store og smutte Beie; un paysage bien -, et Lants stab med viid Udfigt; je suis – jusqu'aux os, jeg har iffe en tør Traad paa Kroppen, jeg er vaad indtil Stindet; fig. avoir le cœur -, have Hiertet gjennemboret af Sorg; etre bas -, være paa Ancene; un panier -, en Pheland; ...s. m. Aabning el. Bei i en Stov (s. percée).

Perce-à-main, m. Pibeboer, hvor: med der bores Huller i Instrumenter (f perce); pl. des perce-à-main.

Perce-bois, m. (H. n.) Træborer;

Traorm; pl. des perce-bois.

Perce-bosse, m. (Bot.) Fredlos (lysimachie); pl. des perce-bosses.

Perce-bourdon, m. Boer, hvormed ber borcs Huller i en Sæffepibe; pl. des perce-bourdons.

Percés, f. Nabning el. Bei i en Stov (s. percé); faire une. -, reise

ind i bet Inbre af et Land.

Perce-seuille, f. (Bot.) fladisernet Stiarmplante; pl. des perce-seuilles. Perce-soret, m. fa. Erfejæger, Bust:

jæger; pl. des perce-forêts.

Perce-lettre, m. Rebstab, hvormed man stat Huller i Breve for deris gjennem at træffe en Silfesnoer, som forsegledes; pl. des perce-lettres.

Percement, m. (Arch.) Gjennems brydning af en Muur for at anbringe en Oør el. et Bindue; (Mine.) Bands

stalle i Fjergrærser.

Perce-meule, m. Pulboer til Slibe el. Møllesteen; pl. des perce-meules.

Perce-mousse, m. (Bot.) Uldhætte; Jomfruhaar (polytric); pl. des percemousses.

Perce-muraille, f. (Bot.) Slags Rælde, Cectopie (pariétaire); pl. des perce-murailles.

Perce-neige, f. (Bot.) Sneefloffe, Sommergiat; pl. des perce-neige.

Perce-oreille, m. (H. n.) Prentvift; pl. des perce-oreilles.

Perce-pierre, f. (Bol.) Steenbrat; pl. des perce-pierre.[pebørfelsbetsent.

Percepteur, m. Judcasserer, Op: Perceptibilité; f. Oppebærlighed; Synbarhed.

Perceptible, a. fom fan oppebæ res; som kan sees el. bemærkes (i b. Betydn. fun med en Regtelfe; pellere: imperceptible).

Perception, f. Oppebørsel; Oppe

berfelspost; (Phil.) Opfattelfe.

Percer, v. a. gjennembore, gjens nemstitte, gjennembryde, gjennemstære, aabne, bane Bei igjennem, gjennems trænge; fig. gjennemflue, ubgrunde;... v. n. bane fig Aabning, tomme frem; have en Udgang til; gjennemtrænge, trænge ind i; fig. fomme for Dagen, bryde frem; svinge tig op, gjøre Fremgang, komme til Anscelse; ... v. pr. faare tig; state tig; - un mur, giens nembrpbe en Muur; - une croisée dans un mur, giere Aabning til ct Bindue i en Muur; – un tonneau, bore Taphul paa en Tønde; – du vin, stiffe Sul paa et Bünfad; - la foule, trænge sig igjennem Mængben; fig. - un mystere, udgrunde en Pems melighed; - l'avenir, gjennemflue Frems tiden; crier à - les oreilles, strige Drene fulbe; - les nuits à étudier, à jouer, tilbringe Nætterne meb at studere, med at spille; cela me perco l'Ame, det siærer mig i Hiertet; ce coup perce dans les chairs, dette Dug trænger ind i Kisbet; les dents commencent à — à cet ensant, Tænberne begynde at fomme frem hos
bette Barn; les os lui percent la chair,
han er meget mager, Benene stiffe
allevegne frem; sa maison perce dans
deux rues, hans Huus gaaer ud (har
Udgang) til to Gader; — dans l'avenir,
stue ind i Fremtiden; le jour perce,
Dagen bryder frem; le cerf perce,
Hosten tager Flugten; la vérité perce
à la longue, Sandheden fommer omsider for Lyset; ce jeune homme
percera, dette unge Mennesse vil svinge
sig op; se — de son épée, gjennembore sig med sin egen Kaarde.

Percerat, m. (H. n.) Søørn [pop. Percerette, f. Slags Boer (vrille); Perce-ronde, f. Slags Passer; pl. des perce-rondes. [paa en Fløite.

Perces, f. pl. Huller, som anbringes

Perceur, m. (Mar.) Borer.

Percevolr, v. a. oppebære el indfamle Statter, Indtægter, Frugter v. desl.; (Log.) opfatte.

Perchant, m. Loffefugl.

Perche, f. Maal af 18 til 22 Fob (v.); Stang; (Ch.) et med Taffer besat Hjortehorn; (Mar.) Baabshage; (H. n.) Aborre; fig. og plais. c'est ane grande –, bet er et høit, magert og uproportioneret Fruentimmer; pl. (Arch.) runde, hvælvede Piller, som tjene til at banne en Buehvælving.

Perché, e, p. flsiet op; fig. og fa. Atre toujours – sur sa grandeur, sur ses aïeux, beraabe fig altid paa fin Adel, paa fine Aner; s. m. (Ch.) tirer les faisans au –, styde Fasaner, som ere flsiede op paa en Green.

Perchée, f. Samling af Fugle,

fom sibbe paa en Green.

Pereher, v. n. sætte sig op el. sipve op paa en Green el. en Pind; pleie at sipve op el. sætte sig paa en Green v. desl; v. pr. sipve op, sætte sig op; fig. og fa. sætte sig op paa et høit Sted for bedre at see el. høre.

Perchis, m. Indhegning med Stæn-

ger; Rüsgjerde.

Perchoir, m. Stang el. Pind i et putation, forspilde Ens gode Ravn Honschung el. i et Fuglebuur til at og Rygte; — q. dans l'esprit d'un

flyve op paa; Ponsestige.

Perelus, e, a. sam; il est – de tous hos en Anden; – la trace, les voies les membres, han er sam i alle Lems d'une affaire, tabe Gangen i en Sag; mer; fig. cg fa. avoir l'esprit –, — le fil d'un discours, tabe Traaden i en Tale; – du terrain, vige tilbage;

Pergoir, m. Boer til Taphuller, spibst Jern til at giøre Huller meb.

Percussion, f. (Did.) Stød, Slag; to Legemers Sammenstød; – directe, lige Stød; – oblique, skjædt Stød; (Arq.) batterie à –, Percussionslaas; (Mus.) instrument de –, Instrument til at slage paa, Slaginstrument (Pauter, Tambourin o. desl.).

Perdable, a. som fan tabes.

Perdant, e, s. ben Tabende; isar i pl. (om Tabende i Spil) il est dans les (du nombre des) -s, han horer til de Tabende; ogs. a. les numéros -s, de tabende Rumere.

Perdition, f. slet Brug af sin Eiens dom (i d. Betydn. kun brugeligt i Udtr. tout son dien s'en va en -, bele hans Formue gaaer til Grunde form. Phielhed); morals Fordervelse; maison de -, slet Huus, liderligt Huus; (Écr.) le chemin de -, Syndens Bei; être dans la voie do -, være paa Beien til Fordervelse; le sils de -, Judas; l'ensant do -, Syndemennes stet; (Mar.) être en -, være ved at forlise.

Perdre, v. a. tabe, miste; forlægge; lede vild; forfeile; gaae Glip af; itte benytte, spilde; fg. forspilde; soe lægge, fiprte; vanære; fordærve, be stadige; v.n. tabe; fig. synte, falde i Přiis; v. pr. forsvinde; fig. tabe sig; sbelægge sig; ubsætte sig for Banare cl. Bestæmmelse; sare vild; (Bill.) forlabe fig; (Peint.) smelte sammen, forene fig umærkeligt med hinanden; (Mar.) lide Stibbrud; blive ført af Bind og Strøm bort i en anden Retning; — la vie, doe, omkomme; - la parole, tabe Mælet; forstumme at Frygt el. Forbauselse; — haleine (l'haleine), tabe Beiret; - la tête, misseli vet; gaae frakorstanden, tabe sinkatning, fin Aandsnærværelse; il en perdle boire et le manger, han glemmer Alt for sit Arbeide, han tænker ikke paa nos getsomhelst Andet; - q., fore En vild; fiprte En, øbelægge En; - q. de réputation, forspilde Ens gobe Ravn autre, sværte En, sætte ondt for En hos en Anden; - la trace, les voies i en Tale; - du terrain, vige tilbage;

-pied, - terre, iffe langer finde Bunb (iBandet); fig.itte vide længer hvorledes man er jaren, itte kunne hjælpe fig mere; - terre, (om et Stib) tabe Lans det at Sigte; — la tramontane, tabe Polarstjernen af Sigte; itte længer tunne hiælpe sig med Kompasset; fig. og fa. tabe ganste al Fatning; - la carte, forvirres, komme ub af Rats ning; - son latin, spilbe fin Umage, bruge sine Kundstaber el. sin Overtas lelle uden Aptie; vous y perdez vos pas, Deres Umage er spildt; bet nyts ter iste hvad De gjør; – un objet de vue, tabe en Gjenstand af Sigte; fig. - de vue une actaire, ophøre at forfølge en Sag; - q. de vue, itte langer hore tale om En; iffe længer tunne følge Ens Tankegang; il joue a lout -, han sætter Alt paa eet Kort, Alt paa Spii; jouer à qui perd gagne, sville el. bancle saa at Tabet bliver til Forbeel; il perd sur sa marchandise, han taber paa bet, han salger; ce papier perd, bette Slags Statsrapir synker, falber; il se perdit dans la soule, han forsvandt t Stimmelen; l'odeur s'en est perdue, Lugten deraf bar tabt sig, er fordun= net; ces couleurs se perdent l'une dans l'autre, disse Farver smelte sam= men i hinanden; cet usage se perd de jour en jour, benne Stit gaaer mere og mere af Brug; je m'y perds, jeg kan ikke fatte bet, det gaaer over min Porizont; se perdre à plaisir, de gaieté de cœur, stelægge fin Selbred, sin Formue cl. sit gode Ravn af Ubesindighed el. Uforstandighed; le navire s'est perdu, Stibet er gaaet til Grunde.

Perdreau, m. Agerhonefplling; pl. (Art.) Granater, som ubstydes tillige= med Bomber.

Perdriaux, m. pl. Steen, som lægges red Siden af Grændsepæle el. Grændsestics.

Perdrigon, m. Slags Blomme. Perdrix, f. (H. n.) Agerhone; linge à œil de -, nuppret Dæffetsi; vin œil de -, lys og klar rød Biin; prov. à la Saint-Rémi tous les perdreaux sont -, ved St. Remis Fest ere Agerbonespllingerne fuldvorne.

Perdu, e, p. tabt, spilot; sbelagt;

Baab, ingen Abfigi mere; être - d'konneur, have forspildt sin Wre; eire de dettes, stiffe bybt i Gjeld; c'est un homme -, bet er et Menneste uben Redning; une semme -e, det er et fortabt, et offentligt Fruentimmer; une lête -e, et forvildet Poved; pays -, øde, ubeboet, langt bortliggende Land; puits -, Biend med en sandig Bund, hvori Bandet taber fig; tirer à coup -, ffybe paa Slump, el. i for lang Afftand; ouvrage à pierres—es. Arbeide, opført paa nedsæniede Steen; faire flotter du bois à bois - (à bûche -e), lade Træfipffer brive enkeltviis med Strømmen for at samles i en Flaade ved Mundingen; mettre de l'argent à sonds -s, ubsætte Penge paa Livrente saa at Capitalen iffe tisbagebetales; a vos heures—es, naar De faaer Tid fra Deres Arbeide; salle des pas -s. ftor Sal foran en Retsfal; à corps -. uben at staane fig, uben at tage fig i Agt el. bruge Forfigtighed, med Dids fighed; (Mil.) sentinelle—e, Stildvagt paa den poerste Post; enfants -s, Gol dater, som udsendes i et farligt Fores tagende, el. som begynde Kampen; prov. ce qui est différé, n'est pas -, hvad der er opfat, er derfor iste tabt; un biensait n'est jamais -, en god Handling lønnes tidlig el. fildig;... s. m. crier comme un -, strige at alle Kræfter; prov. pour un -, deux retrouvés (el. deux recouvrés), tabes der Roget, saa vindes der igjen desmere-

Perdurable, a. stedsevarende; v. inus. Père, m. Faber; Stamfaber; fig. Staber; Stifter, Ophavsmand; Bestyts ter; Pater, Kirkefader; - de kamille, Familiefader; – légitime, Fader til et ægte Barn; - naturel, Faber til et uægte Barn; – putatif, Fader, som fun er bet af Navn; - adoptif, Pleies faber; - nourricier, Mand til et Barns Amme; fig. Familieforsørger; le des pauvres, de Fattiges Belgiører; grand -, Bedftefader; beau--, Stife faber; Svigerfader; - spirituel, Sfrife tefader; - temporel, en Tiggerordens Almisseoppebærer; les -s du concile, Bistopperne, som bivaane et Rirtes møde; les -s de l'église el. blot les -s, Kirkefædrene; le saint -, le trèssaint--, le-des sidèles, Paven; le tout est -, Alt er tabt, der er intet - éternel, Gud, den evige Fader; -

heureux en ensants. Kader, som har i funde, gode og velftabte Børn; - heu- under bet romerste Riges Forfald. reux dans ses ensants, Kaber, hvis Born ere godt forsørgede; sa. don jour, -, god-Dag, gote Mant; pop. un - ta joie, En, som forstaaer at fage Andre til at lee, at bringe Rolf i godt Lune; – douillet, En, som bols ber af Magelighed; - aux écus, Grunkemand; nos peres, vore Forfæbre; de - en sits, loc. ad. fra Fater til Søn, ved Arv, arveligen.

Pérégration, f. (Astr.) i Ubtr.

mois de –, periodist Maaned.

Pérégrinaire, m. (Egl.) Pillegrims beværter, Pillegrimspater; a. tilhs: rende Fremmede. Lande; v.

Peregrination, f. Reise i fremmebe Peregrinite, f. (Jur.) en Udlan: dings Forhold el. Tilftand i et frems med gand. scipft; inus.

Pérégrinomanie, f. overdreven Reis Péremption, f. (Prat.) en Rets: fags Ugyldigherserflæring form. Afbryrelse i en vis Tir.

Péremptoire, a. afgiørende, uimods figelig, peremptorist; (Prat.) crtiæ: rende ugpleig; exception -, Indfigelse, fom erflærer en Sagføgning for ugplbig.

Péremploirement, ad. paa en peremptoriste bestemt asgiørende Maade

Péremptoriser, v. a. og n. inds rsinme Tidsfrift; forlænge, udfætte, ubvite; p. u.

Pérennial, e, a. vervarende; pl. m.

-niaux; v. p. u.

. Pérennité, f. Langvarighed. [inus. Péréquation, f. lige Forbeling; v.

Perfectibilité, f. Modtagelighed for fistre Urvikling, Egenskab at kunne blive bestandig fultkomnerc.

Persectible, a. som er modtagelig for storre Udvikling, som kan blive

bestandigt fuldkomnere.

Perfection, f. Kuldfommenhed; Kulds endelsc; udmærket Egenstab (i b. Betydn. isar pl.); les-s divines, Gubs Egenstaber; en -, loc. ad til Fulds kommenhed, udmærket.

Perfectionnement, m. Juletommen. gierelfe, Forbebring, fuldstændigere

Ubbannelfe.

Persectionner, v. a. forbebre, ub. banne, bringe til større Kuldsommenhed; v. pr. ubdannes, forbedres, blive fuldiomnere.

Perfectissime, m. Særbighebblitel

Perside, a. trolos, forræterst; faist; trædst, underfundig; s. Trolos; For: ræder; ami -, troløs Ben; sourire -, falst Smill; il lui a joué un tour-, han har spillet ham et snedigt Puds; serment –, falst, trolos Eed.

Perfidement, ad. paa en trolos el-

forræderst Maade.

Persidie, f. Troloshed; Falsshed.

Perfolié, e, a. (Bot.) gjennemvoret (om et Blad, hvis Basis omfatter Stengelen, el. om Planter, som pave saadanne Blade).

Persorant, e, a. gjennemborende; s. m. (An.) Fingermuffel (ogf. le

profond).

Perforateur, m. (Chir.) Steenborer (Deel af et Steenoperateurinstrument, hvormed Stenen gjennembores).

Perforatif, ive, a. gjennemborenbe; s. m (Chir.) Trepaneerinstrument

(trépan).

Persoration, f. Gjennemboring. Pergolèse, m. (Vign.) Slage Drue, Perledrue (fra Pergola).

Peri, s. perfift Genius, perfift fee. Périambe, m. (Poé.) Berfefot be staacnde af to forte Stavelser.

Périanthe, m. (Bot.) Blomfierbager. Périapte, w. Clags Amulet el. Talisman, som de Gamle bare om Halfen til Bestyttelse imod Spgdomme.

Périblepsie, f. (Méd.) stirrende

Blik hos Banvistige.

Péribole, m. (Anc.) inthegnet, beplantet Plats omfring de Gamles Templer; (Arch.) Rummot mellem en Bygning og Segnet om samme; (Méd.) Spgestossets Forsthing til Legemeis Overflade.

Péribrose, f. (Méd.) Caar el.

Spulst pra Dienlaagene.

Pericarde, m. (An.) Binbe, som

omgiver Hiertet.

Péricardiaire, m. og a. ver -, (H. n.) Orm, som avles i Hjertehinden.

Péricardin, e, a. (An.) henhørenbe til Hiertchinden. si Hiertchinden.

Péricardite, f. (Med.) Betænbelse Péricarpe, m. (Bot.) Frehund, Fredæffe. [Hinde om visse bruffagtige Delc.

Périchondre (ch uot. k), m. (An.) Péricliter, v. n. være i Fare (fun om Ting), staae paa Spil.

Périerane, m. (An.) Hjernestalhinde. Péridot, m. (Joa.) Chrysolit, falst Smaraad.

Péridrome, m. (Arch.) bedætt Gang tjenende til Spadjeretour mellem Viller

og Ruur.

Périer, m. (Fond.) Jernstang, hvors med Udløbet i en Smelteovn aabnes (f. perrier). Pedelærte.

Périère, f. (H. n.) Stags karte, Périgée, m. (Astr.) det Sted i en Planetbane, som er nærmest Jorden, Perigeum.

Périgueux, m. Slags sort og haard Steen, som bruges af Glaspuftere

og Pottemagere.

Périhélie, m. (Astr.) bet Steb i en Planetbane, som er nærmest Golen,

Peribelium.

Péril, m. Fare; être en –, være i Kare; s'exposer au –, se mettre en –, ublatte sig for Fare; au – de ma vie, med Fare for mit Liv; saire une ch. a ses risques et—s, givre Roget paa egen Rifiko, paa eget An- og Tilfvar; il y a - en la demeure, ben mindste Forfinkelse kan medføre stor Skade.

Périlexe, f. (Rhét.) Omstrivning (circonlocution). [Maade, i Fare.

Périlleusement, ad. paa en farlig Périlleux, se, a. farlig, jarefuld; saut -, haisbræffende Spring, saltomortale; fig. Bovefivffe.

Petimer, v. n. (Jur.) forfalde (om en Eag, som ifte forsølges); laisser - une instance, sade en Rlage blive ugyldig, fordi den itte forfølges til rette Tid. Dmfreds el. Omfang.

Périmètre, m. (Géo.) en Figurs Périmétrique, a. (Géo.) henhøs

rende til en Figurs Omfreds.

Périnée, m. (An.) Stedet mellem

Endetarmen og Foofelsdelene.

Période, f. Himmellegemes Oms lob; Aredsisb; bestemt Tidsrum, Tidsannit, Epoke; (Méd.) Sygboms Stas dium; asverlende Feberparorysme; (Gr.) Periode, Sætning bestaaende af flere Led; m. en Tings hvieste Stas bium, Culininationspunkt; et ubestemt Tiberum; dans le dernier - de sa vie, i ben sidste Tid af hans Liv.

Périodicité, f. periodist Bestaffenhed. Périodique, a. periodist, som har et regelmæssigt Omløb; som ubsom-

fom har Apthums og Beikang, som er rig paa Perioder; écrit -, Tids

strift; écrivain -, Journalist.

Périodiquement, ad. periodiff, t et regelmæbfigt Kredblob; efter bestemte Tibsrum; plais. el. iron. parler -, bruge mange kunstige Perioder i sin Tale; føre et affecteret, afmaalt Sprog.

Périodiste, m. Journalist (hellere:

écrivain périodique).

Périoeciens, m. pl. (Géogr.) 3000 beboere under samme Bredegrad, men forstjellig Eangde; Sidebeboere.

Périophthalmie, f. (Méd.) Slags

Betændelse at Picnranden.

Périoste, m. (An.) Beenhinde.

Périostite, f. (Méd.) Betændelse [af Beenhinden. af Beenhinden. Périostose, f. (Méd.) Opfvulmen Péripatéticien, ne, s. Peripatetifcr, Aristoteliker, Tilhænger af Aristoteles's Lære; a.benhørende til Aristoteles Blære.

Péripatétisme, m. Peripatetifernes

xærc, Aristoteles's Stole.

Péripétie, f. Sticknens pludselige Omverling; Anudens Losning el Bandlingens Udvikling i et bramatisk Styffe.

Périphérie, f. (Géo.) en trum &

nies Omfreds, Peripheri.

Périphrase, f. Omstrivning.

Périphraser, v. n. bruge Omstrive ninger, tale i uegentlige Udtryk (i flet Forst.); v. pr. omstrives.

Périple, m. (Géogr. anc.) Seuing om et Hav, rundt om et Lands Ap, ster el. om en Berbensbeel; Bestris velse af en saadan Omseiling.

Péripneumonie, f. (Méd.) Lunge:

betændelie.

Périptère, m. (Arch. anc.) Bygning. omgivet af fritstaaende Gøiler; ogs. a. un temple -, et Tempel med fritstagende Spiler rundt omkring.

Périr, v. n. torgaae, omfomme; forfalde, nedstyrte, gaae til Grunde; gaae under, forlise; (Jur.) laisser une instance, ophøre at indante en Sag videre; lade den hentalde (f. périmer); det conjugeres med avoir, naar Tie ben el. Omstændigheden, hvorunder Tilintetgiørelsen bar fundci Sted, antybes, men cllers meb etre: il a peri dans le combat, han er falben i Rams pen; il est péri, han er omfommen.

Périsciens, m. pl. (Géogr.) Bc. mer til bestemte Tider; (om Stilen) boere af de tolde Zoner, hvis Stygge

til visse Tider af Naret bestriver en perkeformige Sufferforn; lave sac Arche rundt om Porizonten. rende.

Périssable, a. forgængelig, fortvas Périssologie, f. overfishig Gjentas

gelle i andre Ord.

Péristaltique, a. (Méd.) bruge fun i Udtr. mouvement -, Indvoldes nes bugiede Bevægelse, hvorved For: deielsen begunstiges (ogs. mouvement vermiculaire). sbugtede Broagelse.

Péristole, f. (Méd.) Indvolvenes Péristyle, m. (Arch.) bebæft Gang af fritstaaende Seiler omfring det Jubvendige af en Bygning; Rætfe el. Camling af saadanne Soiler.

Périsystole, f. (Méd.) Reuemrum mellem Di rieis og Pulsaarernes Sammentræining og Udvidelse, eller mels

lem to Puissing.

Péritoine, m. (An.) Hinde, som derlæder indvendigen hele Underlivet.

Perkaline, f. percaline.

Perle, f. Perle; (Impr.) Perlestrift, bet minbste Slags Strift; (Arch.) Augleformige Ornamenter; (H. n.) Perle-Florvinge, Insect; - d'une belle eau, Perle of en sism boid Glands; -s tines, fine, ægte Perler; -s fausses, talite, uægte Perler; semence de -s, re mindfte Perler; nacre de -s, Pertemocr; fig. og fa. c'est la - des hommes, bet er en Perle af ct Mens neste, tet bedste Menneste i Verben; cela est net comme une -, bet er meget reent og flatt; elle a des -s dans la bouche, deux rangs de -s, hun har smutte boide Tander; prov. nous ne sommes pas ici pour enfiler des -s, vi ere iffe komne her for at spude Tiden med unpttige Ting; cela ne s'euille pas comme des -s, det gaarr iffe saa let til som man bils der sig ind.

Perie, e, a. besat meb Perier; probet met Perler; fig. fiint, stirligt ubarbeibet; bouillon -, feed og frattig Suppe; orge -, Perlegryn; sucre -, sucre cuit à la perle, meget fiint to Gange kogt Suffer; fig. og fa. pierruge -, Perlespning, Spning el. Brobering med fine og lige Sting; (Mus.) jeu -, reent, brillant Spil.

Perler, v. a. ubsøre et Paandars beide med Roiagtighed og Siirlighet, til stor Kuldsommenbeb; (Cons.) over- at giøre Dem vreb, saa staaer bet stroe visse Slags Kager med smaa Dem frit for (er det mig ligegyldigt).

banne Sufferforu.

Perlette, f. lille Porle. [Art Infect. Perlide, m. (H. n.) Perle-Florvinge, Persoir, m. Gravfisse, protined Drnamenter perleformige

(Cons.) Tragt til at lave Sufferperler. Perion, m. (H. n.) Stags Knur:

[meget fmaa Bar. hift (trigle). Periosette, f. Clags Drue med Periuaux, m. pl. torre Sipfici

Træbart, overtrukne med Harpir og Pjortetaffer. tjenende til Fakler.

Perlure, f. (Ch.) lille Anop paa Permanence, f. bestandig Bedbliven, uafbrudt Bedvarenhed; l'assemble a déclaré sa -, s'est déclarée en-, Forsamlingen erstærede sig permanent, vedvarende indtil dens Formaal var opnaaet; (Thé.) la - du corps de Jésus-Christ dans l'eucharistie, Tib Arbeværelse af Jesu Christi Legeme og Blod i den bellige Radvere.

Permanent, e, a. stedsevarende, uap brudt vedblivende; uforanderlig; assemblée -e, uafbrubt, vedvarente for samling. trængeligher.

Permeabilité, f. (Phys.) Gennems Perméable, a. (Phys.) gjennem,

trængelig.

Permesse, m. (Myth.) lille \$100 t Bocotien, som ubspringer fra Pelicon og var helliget Apollo og Mujerne (nu: Permesso); fig. fréquenter le-(les bords du -), byrke Poesien, Arive Bers.

Permettre, v. a. tillade, tilstede; tilstede Nybelsen el. Brugen af No get; taale, iffe forhindre; forunde Leitighed til Noget; v. pr. tillade kg; tage sig den Frihed; je le lui ai permis, jeg har tilladt ham det; le médecin lui a permis le (J'usage du) casé, Lægen har tillabt ham at nyte Raffe; vous me permettrez el. permettez-moi de vous dire, el. blot permettez, tillad mig at indbende, at givre Dem opmærksom paa; je me permettrai de vous dire, jeg tas ger mig ben Frihed at sige Dem; n'est permis à personne de ..., 3r gen bar Ret til ...; fa. si vous vonlez vons fâcher, à vous permis (cl. permis à vous), bois De Lar i Sinde

Permis, m. Tillabelseberlis, Tillabelse til at indstibe el ubsøre Barcr, til at opholde fig et Sted; Afglft,

som berfor erlægges.

Permission, f. Tilladelie; abuser de la -, misbruge en tilftaaet Frihet, gage for vidt; avec votre -, med Deres Tilladelse, med Forlov (Hose lighedsudirpt). ombyttes.

Permutabilité, f. Egenstab at funne Permutable, a. som fan ombytics.

Permutant. e, s. En, fom ombyts ter Roget, ifær et Embede; les deux

-s, begge de byttende Parter.

Permutation, f. Ombyining af ci Embede imod et andet; Omsætning af enkelte Dele, som udgiøre et Heelt; (Gr.) Ombyining el. Forandring af Bogstaver.

Permuter, v. a. ombytte (især om Embeder); v. pr. (Gr.) ombyttes (om Bogstaver). sfordærveligen.

Pernic eusement, ad. stadeligen, Pernicieux, se, a stabelia, fordervelig; farlig; ondartet; fa. une langue -se, en ond Tunge, en Stumler; verre—se, farlig, onbartet Feber.

Péroné, m. (An.) Lægbeen.

Péronnelle, f. dumt, fladberagtigt Fruentimmer, Snaklessster; pop.

Pérons, m. pl. (Fauc.) be Gamle (om Rovfugle). lat en Tale.

Péroraison, f. (Rhét.) Slutningen Pérorer, v. n. tale længe, tale med Estertryk, holde Taler.

Péroreur, se, s. En, som gierne polder Taler, som udtryffer sig med

Bidtlöftighed; Snattebroder.

Pérot, m. (E. F.) Træ, som er blevet flagence efter 2 paa hinanden følgende Skovhugninger, halvtredfinds: weaarigi Træ (nu: moderne, i Mode jætn. til jeune).

Pérou, m. (Géogr.) Perou, sydames ritanst Province, rig paa Gults og Columner; fig. og fa. gagner le-, vude store Statte; ce n'est pas le -, det er ingen stor Stat, det er itte meget værd (pop.).

Pérouasca, m. (H. n.) Slags 31-

ber, som har hjemme i Polen.

Péroxyde, m. (Chi.) overspret Des [lodret Linie.]

Perpendiculaire, a. Tobret; s. f. Perpendiculairement, a. perpendi: culairt, efter en lobret Linie.

Perpendicularité, f. lebrei Stilling,

perpendiculair Reining.

Perpendicule, m. lodret Linie; Snor med et Lod til at angive den lodrette Linie, Batterpas; Perpenbifel.

Perpétration, f. (Jur.) Ubstelle,

Auldbordelfe.

Perpetrer, v. a. (Jur.) udøve, falds byrde, begaae (om en Forbrydelfe); v.p.w.

Perpeires, f. pl. Jordet, som bes nyttes i Fællessab, Fælleber; v.

Perpetuation, f. (Did.) Bedvarelie,

Bedligeholdelle.

Perpétuel, le, a. vedvarende; steds sevarende; stadig; for Livstid; evig; hyppig, jevnlig; un bruit -, en veds varende, uafbrudt Støt; un bennissement –, en Forviisning paa Livstib; des plaintes -les, evige, uopher. lige Klager.

Perpétuellement, ad. uophørligen; bestandigen, altid; jevnligen, hyppigen.

Perpétuer, v. a. bestandiggiere, giøre stedsevarende, eviggiøre; v. pr. vedligeholde fig, bolde sig; fornpe fig bestandigen, forplante sig; cela s'est perpétué jusqu'à nous, det har veds ligeholdt sig indtil os; se - dans une charge, holde sig bestandigt i et Embede, pvort man kun kulde forbuve en fort Tid.

Perpétuité, f. uafbrudt Bedvaren; à –, loc. ad. for bestandigt; for Livstid.

Perplexe, a bestyrtlet, forbløsset; raadvild; fordirret; cette nouvelle les rendit tout -s, denne Esterreiming gjorde dem ganfte bestyrtsede (forvirrede, raadvilde); situation –, ængstes lig Stilling.

Perplexité, f. Raadvildhed, Wings

flelighed, Forvirring, Bestyrtelse.

Perprendre, v. a beinægtige tig Mo get egenmægtigen; inus.

Perquisiteur, m. En, som anstiller

en Undersøgelse; Esterforster.

Perquisition, f. Eftersøgning; Uns dersøgelse, Esterforstning.

Perquisitionner, v. n. antille en noiagtig Undersogelse, efterforste; p. u.

Perreau, m. ftor Kjebel bos Borstabeltræffere.

Perrier, m. Arbeider i et Stifer. brud; (Fond.) Zernstang, hvormed Udlobscanalen i en Smelteovn aabs nes (f. périer). [brud (ardoisière).

Perrière, f. Steenbrud; Stiferfteens.

. Perrique, f. Ille Papeasie.

Perron, m. (Arch.) Trappe ubens for et Duns; - double, à double rampo, Trappe med Opgang fra to Sider; - cintre, Trappe med runde Trin; - 4 pans, Trappe med affigarne Hist: ner; (Hydr.) trappeformigt Bandfald.

Perroquet, m. (H. n.) Papegoie; (Men.) Slags Feltfiol til at flace fammen; (Mar.) Bramseil; mat de -, Bramstang; - volant, Stystraber; fig. - pg fa. cette maison est un hâton de -, det er et hoit og smalt Hund med flere Etager, som hver fun have eet Bætelse; parler comme un -, tale efter Hukommelsen uben at vibe, boad man figer; pop. de la soupe à -, Bred byrpet i Blin.

Perrot, m. Fed Garn til Islat; p. u. Perruche, f. Hun-Papegsie; lille spidshalet Papegoie; (Mar.) Boven-

Arvdeseil.

Perruque, f. Parpf; tête & -, Pas ryfolof; fig. gammelt forbomsfulbt Menneste, stivsindet Tilhænger af for: Elvebe Indretninger (ogf. blot -).

Perruquier, ère, s. Parpimager,

Parpimagerione.

Pers, e, a. blaagrøn; v.

Persan, e, s. Perser, Perserinde; m. bet perfiste Sprog; a. persist.

Perscrutateur, m. nsiagtia, omstæns

delig Efterforster; v.

Porscrutation, f. noie Efterforstning,

arundig Undersøgelje,

Perscruter, v. a. noie esterforste,

underfege omppggeligt; v.

Perse, f. Persien; smutt farvet persist Tsi; m. Perser, Ravn paa Perfiens gamle Beboere (nu: Persan).

Persécutant, e, a. paatrangende,

sverhængende, besværlig.

Persécuter, v. a. forfølge; plage; overhænge, overløbe, trænge paa; le sort le persécute, Stichnen forføls ger ham; ses créanciers le persécutent, hans Creditorer trænge færft paa ham.

Persecuteur, trice, s. og a. For: folger, -fe; Paatrængenbe, Plageaand; un zelo –, en forfølgende Iver, For-

følgelsesaand.

Persécution, f. hæftig, uretfærdig Forsøigelse; de Christnes Forsølgelse; Paatrængenbed, Overløb, Overbæng.

nordligt Stjernebillede.

Persévéramment, ad. med Bedhols benbed, paa en udholdende Maade; p. u.

Persévérance, f. Bedholbenhed, Uds holdenhed; Standhaftighed; Bestan-

dighed i Troen.

Persévérant, e, a. vedholdende, uds boldende; fremturende; standhaftig; il faut être – dans le bien, man maa være vedholdende i det Gode; un homme –, et udholdende, et standbaf= tigt Menneste; un mal —, et vedvas

rende, haardnaffet Onde.

Persévérer, v. n. vedblive, holde ub, være standhaftig; fremture; holde fast ved sin Mening; - dans l'étude, blive ved at fludere; – dans le bien, holde standhaftigen fast ved det Gode; son mal persévère, hand Spgdom bliver bestandigt ved; je persévère, jeg bliver fast ved min Mening.

Persicaire, f. (Bot.) Pileurt.

Persicot, m. (Dist.) Liter af Fers stentserne, Persito. duesjaloufi.

Persienne, f. Slags udvendig Bin-PersiMage, m. Spotteri, fiin Spotten. Persisser, v. a. spotte, giøre lat-

terlig; v. n. tale ironist, brive Spot. Persisseur, se, s. Spotter, -ste;

Spottefugi. terfilie. Persil (1 er flumt), m. Perfille el. Pe-Persillade, f. Slags Ragout tilla-

vet med Verfillie.

Persillé, e, a. bruges asm. fun i Ubir. fromage –, muggen Oft, Oft, som indvendig er fuld af grønne Pletter.

Persique, a. (Arch.) ordre -, pers fist Søileorden; (Géogr.) golfe -, pers fiffe Bugt. baftighed.

Persistance, f. Bebholdenhed, Stand. Persistant, e, a. (Bot.) vedblivenbe

(om Bægeret el. Bladene).

Persister, v. n. blive ved med; vedblive, fremture; være standhaftig; il persiste à nier, han vedbliver at negte; il persiste dans sa résolution. han bliver fast i fin Beslutning; persiste dans le vice, han fremturer i Lasten; je persiste, jeg staaer fast ved hvad jeg har sagt, jeg er endnu af samme Mening.

Personnage, m. Person; stor, utmærket Mand; ene eller i Forbindelsc med et Abject. unbertiben i spottende Forstand: c'est un plaisant —, det er Persée, m. (Astr.) Perseus, et en moersom Fpr; c'est un sot -, bet er et taabeligt Menneste; Charafteer

el. Rolle i et Stucspil (i b. Betydn. ogsaa om Fruentimmer): elle joue le-d'Andromaque, hun udsører Anstromakas Rolle; il jone dien son-, han giver sin Rolle godt; fig. jouer un deau-, bestyre et Embere hæders ligen, opsøre sig paa en agtværtig Maade; trancher du-, spille den store Herre, agere den Vigtige; tapisseries à -s, Tapet med Figurer el. bistoriske Scener.

Personnaliser, v. a. fremstille en Santheb el. en Idee som en Person,

personificere; f. personnisier.

Personnalité, f. Personlighed; Egen= kjærlighed, Egoisme; personlig for= nærmende Pentydning.

Personnat, m. Præbende ved en Dom: el Stiftsfirfe; Bærdighed over

en Domberres.

Personne, f. Person, Mand el. Fruentimmer; i visfe Forbindelfer blot om Fruentimmer; c'est une – de mérite, bet er et fortjenstruldt Menneste; des -s de qualité, Standspersoner; sans acception de -s, uden Persons: anseesse; un pensionnat de jeunes personnes, en Koltgængeranstalt for unge Piger; voilà une belle -, une jeune - bien faite, fee, bet er en imut Pige, en ung, velstabt Pige; la - du roi, Kongens Person, Kongen; i Forb. med et Eiendomsadj. bruges det om den Paagjældendes Legeme el. Liv: il est bien sait de sa –, han er velstabt, han har en smut Figur; je ne réponds que de ma –, jegsva: rer fun for mig selv; on s'est assuré de sa -, man har arresteret ham; payer de sa -, udsætte sig selv for Fare; tage selv en versom Deel i det Arbeide, man bestyrer; aimer sa -, have ftor Omforg for sig selv, for nt Pelbred, for fin Bekvemmelighed, for sin Pont; être content de sa -. være indtaget i sig selv; en -, en propre, seiv, i egen Person; en sa -, (med H. til Berbets Object), ham felb; (Gr.) Perfon (Ifte, 2ben el. 3bie);... det er undertiden af Sankj. naar ner havde forstiellige Interedser, vare de Alle enige;... pr. indes. m. og sing. Nogen; med Negtelse: Ingen; – ne le sait, Ingen veed det; je doute que – le sache, jeg tvivler pan, at Nogen veed det; y a-t-il – d'assez hardi? er Nogen dristig not til o. s. v.

Personnée, f. (Bot.) Personie.
Personnel. m. personia Bestassen

Personnel, m. personlig Bestassens bed, Eiendommelighed, Personlighed

(v.); Personalet.

Personnel, ie, a. personlig; egoisstist; critique—le, Kritit, som indlader sig paa Personligheder; entrée—le, Argang blot sor Ens egen Person; homme—, Egoist; prov. les sautes sont—les, Ingen svarer sor Andres Keil.

Personnellement, ad. personligen,

i egen Person.

Personnisication, f. Personisicering, en Idees Fremstilling i en Person.

Personnisier, v. a. fremstille en 3bee,

som en Person, personificere.

Perspectif, ive, a. (Peint.) pers spectivist, fremst llende en Gjenstand i Perspectiv, faa at det fees i Frastand.

Perspective, f. Kunst at fremstille Gjenstande, m. H. til Størrelse og Farve, i det Forhold, som Afstanden, hvori de stulle secs, fordrer; perspectivist Maleri; Syn af sierne Gjenstande; sig. Udssigt i Fremtiden; il a la – d'une grande sortune, han har Udsigt til engang at erholde en stor Formue; en –, loc. ad. i en Afstand indensor Diets Synssreds; sig. i en Fremtid, som man haaber paa; avoir qc. en –, have Udsigt til Roget; être heureux en –, glæde sig i Udsigt til en lystelig Fremtid.

Perspicace, a. starpsindig; p.u. Perspicacité, f. Starpsindighed.

Perspicuité, f. (Did.) Klarhed, Tps belighed (om Stilen). [Ubbunfining. Perspiration, f. (Méd.) umærtelig

*Persuadable, a. overtalelig.

Persuadant, e, a. overtalende, overbevisende.

(med H. til Berbets Object), ham selv; (Gr.) Person (1ste, 2den el. Idie);... tyde, overbevise; v. pr. bilde sig ind; tyde, overbevise; v. pr. bilde sig ind; troe; il m'a -è de sa sincérité, han day, el. Pronomet, som har H. til har overtydet mig om sin Oprigtige dette Ord, er siernet dersra, og Mes ningen viser, at der tæntes paa Mænd: om en Sandhed; - à q. de saire quoique ces 3 personnes eussent des intérêts dissérents, ils étaient lous d'accord, stiendt disse Versos han bilder sig ind (troer) at o. s. v.

Persussible, a. som man let kan overwe fig om, beviislig; som laber sig overtale.

Persuasif, ive, a. overtalende, overtys bende; som besidder Gave til at overtale.

Persuasion, f. Overtalelse; Over: beviisning; il a la – sur les lèvres, ban er meget overtalenbe, Overtalelse Arsmmer fra hans Laber; j'ai la -(je suis dans la -) qu'il me rendra ce service, jeg har den faste Tro (jeg er overbeviist om), at han vil vise mig benne Tjeneste; j'en ai la -,

berom er jeg overbevisst.

Perte, f. Tab, Stade; Undergang, Fortærvelse, Forlis; il a souvert de grandes -s, han har list store Tab; jurer la - de q., sværge Ens Under: gang; courir à sa -, løbe fin Undergang imsbe; la - de l'ame, Tabet af ben evige Salighed; la – du Rhone, det Sted, hvor Rhonen forsvinder uns der Klipper; (Jeu) etre en - d'une somme, have tabt en Sum; se retirer sur sa -, forlade Spillet naar man taber; træffe sig tilbage fra Berben efter et Uheld; ... en pure -, loc. ad. til ingen Rytte, uden mindste Motte: cela lui est tourné en pure -, bet er kun falbet ub til Stade for ham; . . . à -, loc. ad. med Tab, med Stade; vendre à -, sælge med Tab; à - de vue, saa langt Diet kan naae, saa langt man kan sine; fig. og fa. discourir a – de vue, tale ben i Taaget; courir à - d'haleine, løbe saa at man taber Beiret el bliver aanbeløs.

Pertérébrant, e, a. (Méd.) i Udtr. douleur -e, gjennemborende Smerte.

Pertinacité, f. Haardnaffethed, Halds starrighed.

Pertinemment, ad. passende, træfs fende, forstandigt, stiønsomt (om Talen).

Pertinence, f. (Pal.) Henfigtsmas, sighed, det Passende, det Træffende (om en Rettergangssag).

Pertinent, e, a. passende, træffende; (Pai.) hensigtssvarende, henhørende til

det Væsentlige.

Pertuis, m. Aabning paa en Dige til Gjennemfart for Baade; Sluse: hed; écrire—, have en tung Haand.
aabning; (Géogr.) snever Gjennem: Pesant, e, tung; fuldvægtig; langsfart, Bælte, Stræde; (Techn.) Hul som, seen; sig. dorst, uden Liv, Lets i en Røglepibe, i et Træftejern, i bed el. Inde; tjedsommelig, besværlig; Slugblif.

gammeldags Pellebarde, til at fleudse Cavalleriets Anfald; v.

Pertuisanier, m. Goldat, som er væbnet med en Partisan; Glavevogter; inus.

Pertuiser, v. a. gjøre Huller; gjens nembore med en Partisan; da bois -6, ormstuffet Træ; p. u.

Perturbateur, trice, s. Korstyrrer; - du repos pablic, Forstyrrer (el. Redbryder) af den offentlige Rolighed.

Perturbation, f. Sindsbevægelle, Sindsuro; (Med.) Forstyrrelse i de bpriffe Functioner; (Astr.) Afvigelse i Himmellegemernes sædvanlige løb form. beres gjensibige Tiltræfning.

Pertuse, a. f. (Bot.) feuille -, gjew

nempriffet Blad.

Péruvien, ne, s. og a. Peruvianer, -inde; peruvianst; s. f. peruvianst stergrøn, Binca. Gilletøi.

Pervenche, f. (Bot.) Singrøn, Bin-Pervers, e, a. fordærvet, ondstabbs fuld, lastefuld, ryggesløs; un naturel -, et fordærvet, ondstabsfuldt Sinds lag; mœurs -ses, lastefulde, rpgges. løse Sæder; s. m. Ondskabefuld, Rpggesløs; Dieu chatiera les -, Gud vil straffe de Ugudelige.

Perversement, ad. paa ondflabbe

fuld, forvorpen Maade.

Perversion, f. Fortærvelfe.

Perversité, f. Banart, Forvorpen

hed, Ondstab, Anggesløshed.

Pervertir, v. a. fordærve, forføre; fig. forstyrre; forbanste, fordrese; v. pr. fordærves, blive set, lastefuld; - la jeunesse, fordærve, forføre Ungs dommen; - le sens d'un passage, fordreie el. forvanste Meningen af et Sted i en Bog; il s'est perverti, han er bleven fordærvet, forført til Banarc

Pesade, f. (Man.) Oplosten at For fødderne uden at bevæge Ragbenene (om Peste); - de chèvre, Forsødder nes Oplosten uden at boie dem.

Pesamment, ad. tungt, besværligt; langsomt; flodset; uden Lethed el-Inde; marcher -, have en tung Gang; parler –, ubtryffe sig med Besværligs

lugblik. irpkfende; corps -, svært Legeme; Pertuisane, f. Parksan, Slags ducat -, fuldvægtig Ducat; joug -,

imstende Aag; avoir la main –e, have et flet Paandelag, fattes Lethed; ogs. bave en flært Paand; avoir le bras -, have en stært og traftig Arm; sig. besidde Magt til at hævne sig; conversation -e, fjedsommelig, langs truffen Underholdning; avoir la tête -e, bave Hovedet betaget; avoir l'esprit —, pave en langiom, vansfelig Fatteevne; composition—e, en altfor overlæsset Composition; (Man.) ce cheval est - à la main, denne Heft pviler tungt paa Bidflet; fig. og fa. cet homme est - à la main, benne Wand er langsom og kjedsommelig i sin Tale; ... s. m. cet homme vaut son – d'or, denne Mand er iste til at veie op med Guld, er Guld værd; (Taill.)GlagsPersejern(ogs.plomb);... ad. une livre -, et Punds Vægt.

Pesanteur, f. Tyngbe; Tungheb; Bægt; Kraft; Langsombed, Geendragtighed, Vorstbed; sig. Slovbed, Ovasthed; Dumhed; la - spécifique, den specififte Tyngbe, eiendommelige Tyngbe; je crains la – de ses coups, jeg frygs ter hans traftige, vægtige Glag; – d'estomac, Spænding i Underlivet; – de tête, Tunghed i Hovedet; – d'es– prit, langfom Fatteevne, Aands Glovhed.

Pesée, f. Beining; Bægistaalfuld, bet, ber veies paa een Gang; (Arch.) Kleres forenede Tryf paa en Bagtstang.

Pèse-liqueur, m. Instrument til at underløge flydende Legemers specifiste Tyngde; pl des pèse-liqueurs.

Peser, v. a. veie; fig. undersøge nsie, overveie, nsie betænke; v. n. have en vis Vægt, veie; ligge tungt, pvile tungt paa, tynge stærft pag; fig. være til Byrbe; volde Bekymring, ængste; opholde sig ved, lægge Yægt paa; - murement une ch., prove en Ting med moden Overveielse; - ses paroles, veic fine Ord; cette viande pèse sur l'estomac, bette Kist er vanskeligt at fordsie; fig. og fa. cet homme lui pèse sur les épaules, denne Mand er bam til Bespær; il lui pèse sur les bras, han er ham til Byrbe, han maa forge for ham; cela lui pèse sur le cœur, bet ligger ham tungt paa Hiertet; ce secret lui pese, benne Demmeligheb troffer bam, han kan itte tie med ben; (Gr.) - sur une syllabe, lægge Tryt paa en Sta- fængt; fig. smitsom.

verse; (Mus.) - sur une note, polde paa en Tone; fig. – sur une circon– stance, lægge Bægt paa, ubhæve en Omstændighed; (Man.) ce cheval pèse à la main, denne Heft ligger tungt paa Bibstet: fig. og fa. cet homme pèse à la main, denne Mand et sjeds sommelig, utaalelig for sin Dumbed.

Peseur, so, s. Beier, Beiermefter;

Beiekone.

Peson, m. Bismer, Vægtstang med en Løber paa- den ene Arm, hvort Bægten anbringes (halance romaine el. blot romaine).

Pessaire, m. (Chir.) Rebstab til at helbrede visse Slags Woderspgdomme.

Pesse, f. (Bot.) Slags Fyrretræ. Pesselage, cl. paisselage, m. forb. Ret til at stære Biinpæle i en Stov.

Pessimisme, m. deres &are, som finde, at Alt gaaer til paa bet Bærste.

Pessimiste, m. En, som secr Alt fra den sorte Side, som finder, at Alt er paa det Værste.

Pesson, m. frumt Jern, hvormed

Felberederen Kraber Stind.

Pessonure, f. Affald of Stind, som ffrabes, og hvoraf der laves Lim.

Peste, f. Pest; fig. Ulyfle; farligt Menneste, bieveist Unge; dire - et rage de q., sige alt muligt Onbt om En; c'est une méchante petite -, bet er en biævelst lille Unge (p. u.);... a. il est un peu –, han er lidt onds stabsfuld (p. u.); ... int. fa. Potter! - soit de l'ignorant, Stam face ben Dumrian! -, qu'il fait froid! for Pob ter! for en Ufærb! hvor det er koldt!

Pester, v. n. bande, stjende, stjelde; prov. - entre cuir et chair, være misfornsiet uden at turde pitre det; fa.

Pestisere, a. pestbringende, pestis

lentialit; p. u.

Pestiséré, e, a. smittet el. besængt af Peft; s. en Peftspg; suir q. commo un –, five Ens Selffab som om han

var befængt med Peft.

Pestilence, f. Pestluft, udbredt Pestsmitte, Pestilentse; bruges kun i Ubtr. dans un temps de -, paa en Tid, da Pesten raser; (Ecri.) etre assis dans la chaire de -, forebrage el. ubbrede en falft; tjetterst Lære. simitsom; p. u.

Pestilent, e, a. pestartet, pestbefængt; Pestilentiel, le, a. forpestet, pestbePestilentieux, se, a. s. s. pestilentiel. Pet, m. Luftens lybelige Ubstrøms men fra Endetarmen, Bind; pet-enl'air, Fruentimmertrøie med Stjøber (fa.); pet-de-nonne, Sprudbaffelse.

Pétache, m. (Mar.) lille, let engelst

Fartsi.

Pétale, m. (Bot.) Aronblad.

Pétalisme, m (Anc.) Forvissning ved Afstemning paa Olivenblade, brugelig forh. i Spracus og svarende til Athes niensernes Ostracisme.

Pétarade, f. stere paa hinanden følgende lydelige Ubstrømninger af Luft fra Endetarmen (om Heste); fig. og fa. en Lyd fra Munden til Tegn

paa Foragt.
Pétard, m. (Art.) Metalrebstab, splot med Krubt til at sprænge Fæst-

varieri. [Historie; Evarmer i Fprs varieri. [Historie; p. u. Pétarder, v. a. (Art.) sprænge ved

Pétardier, m. Soldat, som anbrins

ger en Petarbe.

Pétase, m. (Ant.) rund hat med Stygge; le-ailé. Mercurs vingebe hat.

Pétasite, m. (Bot.) Pestebov, Streppe

(tussilage).

Pétaud, m. bruges kun i Ubtr. la cour du roi –, Sted fuldt af Forvirzing, hvor Alle ville regicre (af en gammel Stik, hvorester forhen ethvert Samfund i Frankrig valgte sig en Formand, der kaldtes Konge; Tiggerznes Konge blev da kaldt roi Pétaud af det lat. peto).

Pétauderie, f. Sted, hvor Alle ville

regiere og Ingen adlyde; fa.

Pétéchial, e, a. (Méd.) bruges alm. kun i f. sièvre –e, ondartet Fes ber, forbunden med Pletter over helc Legemet, Sprinkelfeber.

Pétéchies, f. pl. (Méd.) Pletter paa Legemet i ondartet Feber, Sprinkler.

Pet-en-l'air, m. f. pet.

Péter, v. n. lade Luft unbslippe med Lyd af Endetarmen, ficrte; sig. finittre, knalde; sa. og bas: – dans la main, svigte; iste blive betalt (om Lilgodehavende); – plus haut que le cul, foretage sig Roget over sine Kræfs ter; la gueule du juge en pètera, man vil iste indgage paa Forlig, Sas gen stal udprocederes.

jegicnnem ved Siden af en Arden; en être aux –s soins avec q., have en færdeles Opmærfsomhed for En; -s pieds, (Cuis.) Aramsfugle; ma-e, femme, min kjære lille Kone; prov. –e pluie abat grand vent, med bet Giden af en Arden; en être aux –s soins avec q., have en être aux –s pieds, (Cuis.) Aramsfugle; ma-e, spieds, (Cuis.) A

Pétérolle, f. (Artis.) Haandsvær-

mer, lille Spærmer.

Péteur, se, s. En, som sierter; bas. on l'a chassé comme un – (pop péteux), man har paa en haanlig Maade jaget ham bort.

Pétilie, f. (Bot.) Slags Tulipan. Pétillant, e, a. gnistrende; spruds lende; fg. funklende, tindrende.

Pétillement, m Gniftren, Knittren;

fig. Sprudlen, Funklen.

Pétiller, v.n. gnistre, knittre; sig. funtle, sprudle; il pétille de joie, han funtler af Glæde; il pétille d'esprit, han spruds ler af Bid, han bebuder stort Bid; ses yeux pétillent, hans Dine suntle, spille; le sang lui pétille dans les veines, Blodet koger i hans Aarer; il pétille de vous aller voir, han brænder (higer utaalmodigen) ester at komme hen at bessge Dem.

Pétiolaire, a. (Bot.) henhørende

til Blabstilken.

Pétiole, m. (Bot.) Bladstill.

Pétiolé, e, a. (Bot) bladstillet,

siddende paa en Bladstilk.

Pétiolule, m. (Bot.) Smaabladkill. Petit, e, a. lille; fort, stumpet; sig. ringe, ubetybelig; usselt, lavi; fat; aller au - pas, gaae i smaa Stridt; bruler à - seu, brænde langsomi; marcher à - bruit, gaae sagte, uden Støi; à -es journées, i forte Dagrev ser; —e bière, tynbt Pl; porter de-s cheveux, bare forte, affaarne Paar; porter le - collet, bære ben geistlige Dragt; un - service, en ringe, ude tydelig Tieneste; - talent, ringe Talent; un – esprit, En, som har et indstrænket Hoved, en smaalig Aand, el. en lav Tænkemaade; cela est bien -, det er meget lavt, uædelt; se faire -, trybe sammen, giøre sig lad lille fom muligt; unbaaae at tiltræne Opmarksomhed; se saire - devant q., trybe for En, ydmyge fig for En; être – devant q., tabe fig el. falde igsennem ved Siden af en Arden; en être aux -s soins avec q., have en særdeles Opmærksomhed for En; au - pied, i formindsket Maalestof; -e pluie abat grand vent, med bet Gode udretter man meeft, et godt Ord finder et godt Steb; le - monde, Smaafolt; le - peuple, Almuen; de -es gens, des gens de -e étoffe, folt

of ringe Stand; - marchand. Aisb: mand, som driver en lille Pandel, Kræmmer; la –e pointe du jour, Dags gry; la -e guerre, Guerillakrig, Krig, som indstrænker sig til Stjærmydsler; forfillt Arig til Poelse for Tropperne;... s. en Lille; et lille Barn; et kjært Barn; mon –, min kære lille Dreng; min sare Ben; ma -e, min kare lille Pige; . . . m. det Smaa; en Unge; du – au grand, fra det Lille (det Smaa) til det Store; cette chienne a sait des -s, denne Tæve har saaet Unger;... m. pl. Smaafolf; be Ingre; les -s patissent des sottises des grands, de Smaa bøde for de Stores Feil; les grands et les -s, be Store og be Smaa; te Weldre og de Ingre;... en -, loc. ad. i Miniatur, i forminds stet Maalcstof; peindre en -, male i Miniatur; ... - à -, loc. ad libt efter Itht; prov. - a - l'oiseau fait son nid, libt efter libt naaer man sit Maal.

Petit-barrage, m. smalftribet Orciel;

pl. des petits-barrages.

Petit-blanc, m. gammel franst Sølvs

mont; pl. des petits-blancs

Petit-canon, m. (Impr.) Bogtryk terstrift, større end ben, som faldes Saint-Augustin; pl. des petits-canons.

Petit-chene, m. (Bot.) Glags Cys

pros; *pl*. des petits—chênes.

Petit-chou, m. (Pat.) Slags Rage af Smørbeig; fig. kjærligt Ubtryk: mon petit-chou, min lille Snut; pl. des pelits-choux.

Petit-corps, m. Sirisfabrifant; le petit-corps des marchands, Rræm:

merlauget; des petits-corps.

Petit-coup, m. Strue paa en Strøms peraversion; pl. des petits-coups.

Petit-deuil, m. (H. n.) afritanst Weise fra Kap; Slags Baandfist; pl des petits-deuils.

Petite-fille, f. Sønnebatter, Dat-

terbatter; pl. des petites-filles.

Petite-maltresse, f. Nodedame;

pl. des petites-maitresses.

Pctitement, ad. meget libt; kummerligen; karrigen; smaaligen; il a du bien, mais il en a -, han besidder Formue, men tun meget lidt; être pl. des petits-parangons. logé fort -, boe meget indstrænket; il vit -, han flager fig kummerligen igjennem, han har ondt ved at komme pieds. ub af bet; traiter q. -, tractere En

paa en gnieragtig Maabe; penser -, tænke smaaligt.

Petite-nièce, f. Broberfond, eller Broderdattere.Datter; pl. despetites-nièces.

Pelite-oie, f. Gaaketraate; fig. Smaapynt; smaa Gunstbeviisninger (f.oie); pl. des petites-oies. [lehospital.

Petites-maisons, f.pl. Daaretifte, Gas Petit-espadon, m. (H. n.) Slags Pornfiff; pl. des petits-espadons.

Petitesse, f. Libenhed, lille Omfang el.Ubstrafning; fig. Ringhed, Ubetydelighed; Svaghed; Smaalighed; Lavhed; la - d'ame, Aands-Smaalighed; la de cœur, Sneverhiertethed; il y a de la – à s'occuper de telles bagatelles, der er Smaalighed i at holde fig op ved saadanne Ubetydeligheder; il est plein de -s, han er fuld af Smaaligheder. [des petites-véroles.

Petite-vérole, f. Børnekopper; pl. Petit-fils, m. Sonneson, Datterson;

pl. des petits-fils.

Petit-gris, m. (H. n.) Slage Egern fra be nordlige Lande; Skindet af. samme, Graaværk; Duun under Bingen paa Strubsen; pl. des pelits-gris (om Egernet).

Petit-haut, m. tjerde Lag t en

Rulmile; pl. des petits-hauts.

Petition, f. Bonftrift, Ansogning, Pctition; (Phil.) – de principe, felle agtig Beviismaade, bestaaende i at søge Beviset fra det, som skal bevises.

Petitionnaire, s. En, som indgiver

et Bønstrift, en Ansøgende.

Petitionner, v. n. indgive en Ansøgning, en Begjæring. tits-laits.

Petit-lait, m. Balle; pl. des pe-Petit-maltre, m. Straajunker, Mos deherre; pl. des petits-maltres.

Petit-métier, m. (Pat.) Krumfage;

pl. des petits-métiers.

Petit-neveu, m. Son af en Broder: el. Gøstersøn; pl des petits-neveux.

Pétitoire, m. (Prat.) Beglæring om at forblive i Besiddelse af en Gienbom, el. at sættes igjen i Besiddelse af samme; ogs. a. action -.

Petit-parangon, m. (Impr.) Bog. tryfferstrift mindre end le petit-canon;

Petit-pied, m. (Vét.) brustagtig Becn i Destens Dov; pl. des petits-Spl. des petits que.

Petit-qué, m. (Impr.) Semicolon:

Petit-tomain, m. (Impr.) Slags Strifttegn, l'lle Antiqua; pl. des petits-romains.

Pet.

Petit-royal, m. forh. filn frank Guldmynt; pl. des petits-royaux.

Petit-lexte, m. (Impr.) Slags Pers leftrift; pl des petits—textes. [lanfe; plais.

Peton, m. lille Barnefod, Pusse. Pétoncie, f. (H. n.) Stags tostæuet Musling. (drageon).

Pétreau, m. (Bot.) vildt Rodstud Pétrée, a. f. fun i Udtr. l'Arabie -, bet stenede Arabien; f. (An.) f. f. os pétreux.

Petrel, m. (A. n.) Petrel, Uveirefugl. Pétreux, se, a. (An.) steenagtig, fleenhaardt; l'os -, Klippebenet i Tin-

dingen (fa. rocher).

Pétri, e, p. og a. altet; fig. dans net, sammensat, bestaaende af; fig. og fa. etre – de saipetre, være hæfs ug, opbruiende; – d'orgueil, sammens jat, opblæft af Stolthed.

Pétricherie, f. (Pe.) Udruffning til Stoffistefangst; godt Sted for en saa-

dan Fangst.

Pétrifiant, e, a. forstenende.

Pétrification, f. Forstening; forstes net Gienfland.

Pétrifier, v. a. forstene; fig. bes styrtse; v. pr. blive til Steen, forstenes.

Pétrin, m. Deigtrug; fig. og pop. etre dans le -, befinde sig i Forlegenhed.

Petrir, v. a. lægge Deig, ælte; danne, sammensætte; fig. Dieu nous a tous pétris du même limon, Gud par stabt os Alle af den samme Deig (Dynd), han har givet os alle samme Evner og famme Stagheder.

Petrissage, m. Witning.

Pétrisseur, se, s. En, som lægger Deig; En, som træber Leer.

Pétrissoir, m. s. s. pétrin.

Pétrole, m. (Minér.) Bjergolie.

Petro-myson, m. (H. n.) Regenvie, Lampret (lamproie). [sel, Hornstiver.

Pétro-silex, m. (Minér.) Bjergfis Petto (in), loc. ad. i Tanken, hems meligt.

Pétulamment, ad. paa en hidfig, opfarende Maade, med Hæftighed.

Pétulance, f. Piosighed, haftig Op-

farenbeb.

Pétulant, e, a. hidfig, hæftig, op: farende, opbrusende.

Petun, m. Tobak; plais.

Petuner, v. n. rpge Tobat; v. plais. | Peuple, m. Folf; Folkestag. Ration;

Pétunsé, m. (Minér.) Slags held:

spath, Porcellainsjord.

Peu, ad. libt; faa; parler -, talt libt; — m'importe que etc., seg bry: der mig fun lidt om; - s'ed faul, der fattes ifte meget i (f. falloir og ne); - de chose, noget Ubetybeligt; en ringe Ting; c'est - de chose que ce livre-là, det er en ringe Bog, som iffe har frort Bærd; c'est - de chose que de nous, vi ere fun svage strobelige Bæsener; prov. à grands seigneurs - de paroles, med store Here rer maa man fatte fig i Korthed; de monde le sait, faa Mennester vide bet; il y a - d'hommes qui pensent ainsi, ter gives faa Menneiker, som tænke saaledes; peu ou point, næsten Intet; ni – ni point, aldeles Intet; - ou prou, libt el. meget (v.); ni – ni prou, hverken lidt el. meget (v.); prov. – et bon, man fan notes med lidt, naar det kun er godt; paix et —, leve i Fred vg have et tarveligt Udfomme, det er Alt, bvab man bør onste; ... un -, ad. lict, et Pieblit, engang; attendez un -, bi libt, vent et Dieblik; écoutez un -, hor engang; dites-moi un -, siig mig engang;... s. m. Lidt, Ubetydelighed; vivre de-, leve af Libt; — lui sussit, han kommer ub af bet med Liet; un homme de -, en Mand of ringe Stand; il 11'y en a pas pour -; ber er iffe saa libt, der er meget; excusez du –, undstyld, at jeg iffe giver Dem mere (iron.);... peu à peu, loc. ad. libt efter libt, efterhaanden, langsomt; ... dans -, sous -, avant -, avant qu'il soit -, loc. ad. om fort Tid, med bet Første;... peu après, loc. ad. fott etter; ... à – près, à – de chose près, loc. ad. paa lidt nær, næsten, om trent; ... quelque -, loc. ad. en Smule; ... tant soit – , loc. ad. mes get lidt; ... pour peu que, loc. conj. det mindste at; pour peu que vous lui en parliez, naar De blot taler lidt til bam berom.

Peuplade, f. Samling of Colonis fter; Robpggere; Folfestamme, Folfe færd; Kistepngel, bvormed en Fister part besættes; saire une - dans un pays, fende en Coloni ben at nedfætte

fig i et Land.

Rlasse, Stare, Rangbe; Almue; en Bpes Indvaanere (i b. Beipon. p. u.); Sattefiff; Robstub paa et Tra; le - -roi, det gamle romerste Folf; le petit -, le menu -, le bas -, la lie du -, Pobelen, Barmen af Fols tet; un - de valets, en Stare af Tjenere; prov. la voix du - est la voix de Dieu, Folfets Stemme er Guds [sort -e, folferig By. Stemme.

Peuplé, e, p. og a. befolfet; ville Peuplement, m. Befolining; p. u.

Peupler, v. a. befolte; formere gols femængden; formere sin Glægt; bes satte med Vilbt, med Fift; (Peint.) opiplde med Figurer; v. n. formere fig; v. pr. blive beboet el. befoltet.

Peuplier, m. Poppeltræ, Poppel

(undertiden: peuple).

Peuplière, f. Glags Stampion paa

den italienske Poppel:

Peur, f. Fryst, Stræt; avoir – de q., være bange for En, frygte En; avoir-pour q., frygte for at Reget stal tilstobe En; avoir - de son ombre, være bange for det Allermindste; j'ai – que cela ne vous lasse de la péine, jeg er bange, at det volder Dem Uleilig= hed; mourir de —, doe af Angst, være meget bange; saire – à q., indjage En Stræf, giøre En bange; je lui serai la moitié de la -, jeg bryber mig kun lict om hans Trubsler, jeg frygter ham iffe; être laid à saire -, vare overordentlig sipg, saa at man tan blive bange for En; prov. 1a n'est bonne à rien, ne guérit de rien, det nytter iffe at være bange, frygt hiælper itte; le – grossit les objets, Frygten seer Alt i et overdres vent lys; n'aille au bois qui a - des seuilles, naar man frygter Faren, gjør man bebjt i at blive hjemme;... de -, loc. ad. at Frygt; ... de - de, loc. pp. af Frygt for; ... de - que, loc. conj. at Frygt for, for at unbgaue; restez ici de-qu'on ne vous attaque, blib per, for at man itte Kal overfalde Dem.

Peureux, se, a. frygtsom, ængstelig, bange, forsagt; ...s. en Frygt:

tom, en Wingstelig, en Rujon.

Pent-être, ad. maastee; peut-être qu'il viendra, peut-être viendra-t-il, maastee kommer han; s. m. et Maas ffee; fa. il n'y a pas de -, ber er ingen Grund til at tvivle.

Pezize, f. (Bot.) Stabilitie, Stags floffedannet Aprile el. Stampion.

Pfenning, m. lille Robbermynt,

Denning.

Phaeton, m. Glage let fiirbjulet Calechevogn; (Astr.) Stjernebillebet Kubsten; (H. n.) Slags Bandfugl med to fremragende Palefier (ogf. panie-en-queue).

Phagedenique, a. (Méd.) æbenbe (om Saar og atfende lægemidler).

Phalange, f. (Ant.) Phalany (Corps Soldater, opfillet paa en færegen Maade); poé. Infanteribataillon, Kris gerræffe; (An.) Letene i Fingrene og Tæerne; (H. n.) Slags giftig 🕦 b. berkop, Nave: Wrderkop, Tarantel (tarentule); (Bot.) Slags Blad. Skyb. plante, Slags Lilie (phalangere).

Phalanger, m. (H. n.) Bungebr. Phalangère, f. (Bot.) f. phalange. Phalangette, f. (An.) pberfie Fins gerled, hvorpaa Reglen sidder.

Phalangine, f. (Au.) Wellemled

paa en Finger.

Phalangite, m. (Ant.) Soldat hens børende til en romerst Phalanx; (H. n.) Slags vingebæffet Infect, Slags Tors bift (i begge Betydn. ogs. phalangiste).

Phalanstère, m. npt Samfunds-forbund med Fællesstab i Formuc (foreflaaet af Fourrier).

Phalanstérien, ne, s. Redlem af

Fourriers Samfundsforbund.

Phalaris, m. (Bot.) Glandsfrs, Horgræs, Kanarigræs. [Natsommerfugl.

Phalène, f. (H. n.) Raisværmer, Phaleuce el. phaleugue, s. m. og

a. Glags latinft femfodet Bers.

Phanérogame, a. (Bot.) i Ubit. plantes -s, Planter med synlige Kiøns: dele; ogs. s. f. med Kort.

Pharaon, m. Pharao, Hafarospik Phare, m. Fpr; Fprtaarn; (Bot.) Slags Græsart, Sutterart; (Geogr.) le – de Messine, Stræbet mellem Italien og Steilien.

Pharelle, f. (Bot.) f. f. phare.

Pharisarque, a. farifacist; fig. stinpeuig.

Pharisaisme, m. farisæist Sindelag el. Charafteer; fig. og fa. Stinbellig. [hellig, Hytler. hed, Hyfleri.

Pharisien, m. Farifæer; fig. Stin-Pharmaceute, m. (Anc.) Pharmaceut, Apothefer, Tilbereder af Lægemidler.

Pharmaceutique, f. Pharmacologi; Lære om Lægemidlernes Tilberedelse og Anvendelse;...a. pharmaceutist; benhørende til Apothekerkunsten. [thek.

Pha.

Pharmacie, f. Apotheterfunft; Ipo: Pharmacien, ne, s. Apotheter, Apo-

theferfone; Pharmaceut.

Pharmacologie, f. Pharmacologi, Apothekerkunst, lære om lægemidlers nes Tilberedelfe.

Pharmacologique, a. henhørenbe til Pharmacologien, pharmacologist.

Pharmacopée, f. Apotheterbog; Afhandling om de forstjellige Lægemidlers Tilberedelse.

Pharmacopole, m. Apotheter; plais. Pharmacoposie, f. (Méd.) en afs førende Wirtur. theferæfte.

Pharmacothèque, m. forh. lille Apos Pharyngien, ne, a. (An.) henhos rende til Svælget.

Pharynx, m. (An.) Sweiget, ben øverste Munding af Madpiben.

Phase, f. (Astr.) Maanens og Plas neternes forandrede Udscende, Foranbring i Belysning; fig. visse Tings successive Hyrandring.

Phase, f. jøbist Hvitib; Jøbernes Phaséole, f. (Bot.) Elags Bønne, tyrtist Bonne (saséole).

.Phébus (s ubtales), m. Phoebus, Apollo; fig. Gol; dunket og svulftig Still; donner dans le -, forfalde til Soulft; parter —, udtroffe fig foulftigt.

Phénicien, ne, s. Phoenicier, Phocs [Sumpfugl (flamant).

Phénicoptère, m. (H. n.) Flamingo;

Phénigme, m. (Méd.) blæretræf: kende Middel, som frembringer røde Pletter.

Phénix, m. fabelagtig Fugl, som var den eneste i sit Slags og gien. fødtes forpnget af sin Aste hvert hunbrebe Aar; fig. et i sit Slags siel. bent el. udmartet Menneste (plais.); (H. n.) Slags Commerfugl; (Bot.) Slags Raigras el. Svingel; (Astr.) spoligt Stjernebillebe.

Phénomenal, e, a. phænomenagtig; fig. overordentlig, vidunderlig; pl. m. -naux.

Phénomène, m. Phanomen, Luft: fpn, Raturbegivenheb; fig. Særipn; Bitunder; c'est un - que de vous voir, bet er en flor Sjeldenhed at see Spftem; Indbegreb af en Bidenstabs Dem; cet homme est un -, bette Grundprinciper; Aands-Styrke, som

Mennefte er et Bibunber, begabet meb sjeldne, overordentlige Egenstaber.

Philandre, m. (H. n.) Philander,

Pungdyr, surinamst Wneas.

Philanthrope, m. Reunesteven. Philanthropie, f. Mennestetjærligheb.

Philanthropique, a. mennesteijærlig. Philanthropisme, m. philanthropist

Aand og Bestræbelse.

Philautie, f. Egentiærligheb. Philharmonique, a. musitelstende.

Philhellene, s. Græferven.

Philiatre, m. ivrig Ben og Optier af Lægevidenstaben.

Philistrie, s. ivrig og vedholdende Dyrkelse af Lægevidenstaben.

Philippique, f. Ravn paa Demosthe nes's Taler imod Philip; fig. haftig. Philippe. bidende Tale.

Philippiste, s. Tilhænger af Louis-

Philistin, m. Philister.

Philodoxe, a. indtaget at fine egne Meninger, stiv og haardnattet i at forsvare fin Mening.

Philologie, f. Sproglærdom, Sproge philologist. vivenstab, Philologi.

Philologique, a. sprogvidenstabelig, Philologue, m. Sproglærd, Sproge tyndig, Philolog.

Philomathique, a. lærebegjærlig; société -, Selstab af Bidenstabsvenner.

Philomèle, f. (Myth.) Philomele; (poé.) Nattergal.

Philopatrimanie, f. overvættes Ajær

lighed til Fædrenelandet.

Philosophailler, v. n. agere Philos sof, tale om Filosofi.

Pl ilosophale, a. bruges kun i Ubir. pierre –, de Visco Steen, Guldmas gerkunsten; fig. il faut qu'il ait trouve la pierre –, han maa have lært at giøre Guld (fiden han kan gjøre saa banne Ubgister); il n'a pas trouvé la pierre —, han har iste opfundet Arudiet.

Philosophe, m. Filosof; filosophis Student; Menneste, som er havet over Ærgjerrighedens Fordomme, el. som fører et stille og tilbagetruffet Liv; Fritænter; . . . ogf. a. filosopik

Philosopher, v. n. askandle filoso fiste Gjenstande; brofte en eller anden Materie; inblade sig i spidssindige Undersøgelser.

Philosophie, f. Filosoff; filosoff

haver Mennestet over Fordomme og Gienvordigheder; Leveviisdom; (Impr.) Strifttegn, som er noget mindre end tet Slags, der kaldes Cicero.

Philosophique, a. filosofist; esprit -, kar, lys Aand, ophsiet over For-

domme og Livenskab.

Philosophiquement, ad. paa en med Filosofien overeensstemmende Maade; paa filosofist Biis; som Filosof.

Philosophisme, m. falst Kilososi; Misbrug af Kilososien, Fritænkeri.

Philosophiste, m. falst, indbildt Fislosof, Fritænker.

Philotechnie, f. Kjærlighed til Kunsphilotechnique, a. elstende el. dyrsked Kunsterne.

Philtre, m. Kjærlighebsbrik, Elstovs: Phimosis (s ubtales), m. (Méd.). Forhubens Sammensnerpning.

Phiole, f. s. fiole.

Phlébologie, f. (An.) Afhandling om Narerne i Legemet. [Nareladning. Phlébolome, m. (Chir.) Laucet til Phlébolomie, f. (Chtr.) Narelads ning; Nareladetunst.

Phlébotomiser, v.a. (Chir.) aarelabe. Phlébotomiste, m. Anatomist, som gjør Aarerne til Gjenstand sor sit

Studium; Aarelader.

Phlegmagogue, a. f. flegmagogue. Phlegmatique, a. f. flegmatique.

Phlegme, m. f. flegme.
Phlegmon, m. f flegmon.

Phlegmoneux, se, a. s. slegmoneux. Phlogistique, m. (Chi.) Brændstof, Phlogiston (nu: calorique); a. (Méd.) indcholdende en indre ophedende Barme.

Phlogose, f. (Méd.) flyvende Hebe,

unaturlig Varme.

Phlyctène, f. (Méd.) Sebeblegn. Phocacée, f. (H. n.) Sælhunde: Slægt. Pholade, f. (H. n.) Labdel-Pholadc

(Slags Statorm).

Phonique, f. Lære om Lyben (acoustique); a. som angager Tonen el. Lyten; (Gr.) signes -s, Tonetcgn, Lybtegn. [magler.

Phonomètre, m. Lydmaaler, Tones Phoque, m. (H. n.) Sælhund. [Salt. Phosphate, m. (Chi.) phosphorsuurt Phosphore, m. Phosphorus. [phor. Phosphoré, e, a. indeholdende Phoss

Phosphorescence, f. (Chi.) Dans nelse af Phosphorus; phosphoragtig Ubstrømmen af Lys i Mortet.

Phosphorescent, e, a. (Chi.) fom har ben Egenstab at lyfe i Wortet.

Phosphoreux, se, a. (Chi.) phosphorholdig; acide —, Phosphorfyre, frembragt ved Forbrænding af Phosphor; briquet —, funstigt Fyrtsi, forsfærdiget ved Hælp af Phosphor.

Phosphorisation, f. (Méd.) phosphorsuurt Salts Anvendelse paa byeriste Legemer. [Morgenstjerne

Phosphorus (subtales), m. (Astr.)
Phosphure, m. (Chi.) phosphore
holdigt Metal.

Photomètre, m. Rebstab til at

maale Lysets Styrke.

Phrase, f. Sætning, Periode; Taslemaade; - saite, vedtagen Talemaade; fa. parler par -s, udtroffe med mange Ord hvad der kan siges i saa; saire des -s, tale i søgte og sirlige Udtrof; saiseur de -s, affecteret, sirlig Taler; - botanique, fort botanist Plantebes strivelse; (Mus.) - musicale, musicale, parmoni

Phrase, e, p. bruges i Udtr. style bien –, en vel afrundet Stiil, som har en god Periodeb gning el. vel bannede Sætninger; de la musique bien –e, harmonist Musik med vel uds

bævebe Phraser.

Phraséologie, f. (Gr.) et Sprogs el. en Stribents Eiendommelighed i Ubtryk el. Periodebygning.

Phraser, v. a. afrunde sine Perios der; føre et høittravende Sprog (v.n.); (Mus.) vel udhave hver Phrase el.

sammenhængende Deel af en musifalst Composition (ogs. v. n.).

Phraseur,m.ppntelig,affecteret Taler, Phrasemager(almindeligere:phrasier).

Phrasier, m. søgt, affecteret Taler el. Stribent, tom, indholdsles Phrasemager; ogs. a. su. [frénésie, etc.

Phrénésie, f. phrénétique, a. s. Phrénique, a. (An.) s. diaphragmatique; (Phil.) angacende Tænkningen.

Phrénitis (s ubtales), phrénitie el. phrénite, f. (Méd.) Betænbelse i Rels lemgulvet.

Phrénologie, f. Phrenologi, kare om Panbestallens Dannelse som Middel til at kjende Aandsevner og Tilbsieligheder.

Phrénologique, a. phrenologist. Phrénologiquement, ad. ifolge Phres nologien, paa phrenologist Bis. Phrénologiste, m. Tilhanger el. Forsvarer af Phrenologien.

Phthiriase, f. (Méd.) Lufesyge.

Phthisie, f. (Méd.) Spinbsot, Tæring; - pulmonsire, Lungesvindsot.

Phthisique, a. (Méd.) svindsottig. Phylactère, m. (Anc.) Isbernes Tankssevel, bestaaende i en Strimsmel kæder el. Pergament med en bisbelst Indstrift, som tillagdes en oversnaturlig bestyttende Kraft; Talisman.

Phylarque, m. (Ant.) Stammehov: bing; Slags Prighed hos Ather

menserne.

Phyllithe, f. [m. efter Ac.] (H. n.) Steen, som bærer Mærte af Blabe; sorftenet Blab.

Physicien, ne, s. Raturforster, Raturfyndig, Physicier; forh. Elev, som

studerebe Physik.

Physico-mathématique, a. physico-mathématique, a. physico-falst-mathematist; angagende paa eensgang Physic og Mathematist.

Physiognomonie, f. Lære af Anfigtstræffene at tjende Charafteer og Tilbsieligheder; Afhandling besangaaende.

Physiognomonique, a. physiognomism. [p. u.

Physiographie, f. Naturbestrivelse; Physiologie, f. (Méd.) Lære om bet mennestelige Legemes Organisme, om Legemet og dets Functioner i sund Tilstand; Ashandling desangaaende.

Physiologique, a. physiologist, hens

horende til Physiologien.

Physiologiste, m. Physiolog.

Physionomie, f. Ansigtsbannelse; livligt og behageligt Ansigtsubtryk; Særtiende; Kunst at kiende Charakteer og Tilbsicligheter af Ansigtstræktene.

Physionomiste, m. Physiognom, En, som af Ansigtstræffene forstaaer

at ubtyde Charafteren.

Physique, f. Raturlære; Classe, prori der undervises i Raturlære; m. Legemets naturlige Bestassenhed;... physist; grundet paa Raturlovene; benbørende til Raturlæren.

Physiquement, ad. i physist For-

fand; ifølge Naturlovene.

Phytolithe, f. [m. efter Ac.] (H. n.) Plantesteen, Steen, som bærer Aftryk af Planter.

Phytologie, f. Plantebestrivelse; Plantelære. Plantetjenber.

Phytologiste, m. Plantebestriver,

Phytotomie, f. Planteanatomi.

Piaculaire, a. ubsonende, forsonende (hellere: expiatoire). [fa. v.

Piasse, f. Pralen, Stryben, Bram; Piasser, v. n. prale, strybe, prunke;

v. (Man.) paradere, hæve Forbenene

stolt, gaae stolt.

Piasteur, m. (Man.) Best, som gaaer med stolte Stridt; a. stolt, forfængelig, brammende; pop.p.u. som Born); fa.

Piailler.v.n.strige ibeligen,straale(isar Piaillerie, f. ibeligt Strig, Straal; fa. Piailleur, so, s. Pibestjæg, Strigs

hals; fa.

Pian, m. ameritanst, venerist Spge. Pianiste, m. Pianist, Fortepianospiller.

Piano, ad. (Mus.) sagte.

Piano, piano-forte el. forté-piaun, m. Fortepiano; jouer du – el. toucher le –, spille paa Fortepiano; exécuter une pièce sur le –, ubføre et Styffe paa Fortepiano; tenir le piano dans un concert, ubføre Pianopartiet i en Concert; pl. des –.

Piaste, m. polst Throncanbidat; Descendent fra en gammel polst Fa-

milie, Piast.

Piastre, f. spanst Solvmynt, af Bærbi omtr. 11 # 12 /3 (5 Frant 38 Centimer).

Piat, m. Skabeunge; p. w.

Piauler, v. n. pibe (om Kyllinger); fig. og pop. flæbe, flynke og græde.

Pic, m. spids Jernhammer el. Jerns hatte; (Jeu) Tredsindstyve i Pifet; (Manu.) Slags Maal for Alenvarer; (H. n.) Træpitter; (Geogr.) meget høit Bjerg; (Mar.) – d'artimou, Gafsfel;... à –, loc. ad. lodret; cette montagne est coupée à –, bette Bjerg gaaer brat el. stellt ned; côte à –, brat, steil Apst; (Mar.) être à – sur l'ancre, ligge op og ned (lodret) over Anteret; mettre à –, hive ind til, hive lodret op.

Pica, m. (Méd.) unaturlig Mads lyst hos Frugtsommelige og hos Fruens

timmer, som have Blegsot.

Picard, e, a. Picarder, Indbygger i Picardiet.

Pichina, m. flamft Babmel.

Picholine, f. (Bot.) mindste Slags Oliven; ogs. a.

Picolets, m. pl. smaa Kramper,

Plantekjender. som bolbe Laastappen tilbage.

Picorée, f. Plyndring, Marobeurers

nes Pargen; fig. aller a la -, (om) Warobeurer) drage ud at splyndre; (om Bier) flyve ub at suge Blom-

sternes Donning.

Picorer, v. n. brage ub at plyndre (v.); flyve ud at suge Ponning at Blomsterne (om Bierne); fig. og fa. (om Forfattere) plyntre Andres Bar-Plagiator; v. ter; p. u.

Picoreur, m. Marobeur; fig. og fa. Picot, m. lille tilbagebleven Spirs cl. Stub af et ashugget Træ; lille Latte paa Kniplinger; Slags Spits: pammer; (Pe.) Glags nedfæntet, stilles paarnde Kistenet (ogs. picoteux).

Picoté, e, p. foparret.

Picoter, v. a. priffe, stiffe; piffe i Frugt (om Fugle); fig. fifle paa, drille; (Man.) spore lidt. [net (picot). Picoteux, m. (Pe.) lille Baad; Fiffes

Picotin, m. lille Maal til Bavre. Picolle, f. Børnekopper (p. u.); Glags grovt Kamelot, uldent Toi af Rameelgarn. [i Huten.

Picottement, m. Priffen, Stiffen Picouerie, f. Stiflen, Drillen; Trætte

om Smaating.

Picpus (s udt.), m. Slags Franaffanermunt, Tiggermunk. [Ralkjord. Picrite, m. (H.n.) Bitterspat, fulsuur Picrochole, a. (Méd.) galdelyg,

bredagtig.

Pie, f. Stabe; prov. jaser comme une -, comme une - borgne, fladdre, lade Munden altid løbe; il est larron comme une –, han stjæler som en Ravn (Stade); il croit avoir trouvé la – au nid, han troer at have gjort en viztig Opdagelse; (Jeu) il donne à manger à la -, han stiffer en Deel af fin Gevinst i Lommen (v.); fromage à la —, poid Sollanderost; cheyal – el. blot –, Heft af to Farver, pvoraf den ene er hvid; (Cuis.) ops varmet Levning af en Berekolle.

Pie, a. from; kun brugeligt i Ubtr. Covre -, from Medlidenheds Gave.

Pièce, f. Deel, Styffe; Barelse; Kanon; Efrift, Bærf; Theaterstyffe; musitalst Composition; Document i en Sag, Actflytte; Pengeftytte; fig. Pubs, Etreg; (jeu d'échecs) Officeer; travailler à la -, arbeide paa Accord for - de drap, Styfte Klabe (ct becit sa -, havne sig paa En, vife En

Stytte); - de gibler, Stytte Blidt; - de vin, Fad Bun; – d'eau, flor Bandbeholdning til Forstsønnelse af en Pave; – de sour, – de palisserie, Styffe Bagvært, Rage o. dest; -Mavebelte; – de blé, d'estomac , Stylle Korn, Kornmart; - de theatre, Theaterspite; - d'artillerie, - de canon, Kanon; -s de batterie, bebre: -s de siège, Kanoner af frært Caliber; -s de campagne, Feltstyffer; des –s de huit livres de halle (el. blot de huit), ottepundige Kanoner; - de résistance, stort Styffe Kist; fa. c'est une – de chair, une grosse – de chair, det er en Risdplump, et stort, klodset og dumt Fruentimmer; pop. c'est la - de bæuf, det er et Styffe, man als mindeligt bruger; det er det vigtigste Stoffe i en Samling; c'est la meilleure – de son sac, bet er bet Forbeelage tigste for ham, bet, han bedft fan stole paa: -s de rapport, imaa Styffer fostbark Træ el. haard Steen til indlagt Arbeide: fig. ouvrage de -s de rapport, literairt Arbeide bestaaende af usammenhans gende Styffer; la petite -, Lyftspil t een el. to Acter, som spilles efter bet større Styffe; -s d'honneur, Aronen, Scepteret og de andre kongelige Ins fignier; (Blas.) -s honorables, Povebstyfferne i Baabenssoldet; armé do toutes -s, væbnet fra Top til Taa; fig. og fa. accommoder, habiller q. de toutes -s, behandle En ilde; rive dygtigt ned paa En; tailler une armée en -s, tilfsie en Armee et totalt Rederlag; mettre tout le monde en -s, tale ilde om alle Mennester; emporter la -, spotte el. nedrive En paa en ubarmhiertig Waade; jouer el. saire une - à q., lui saire -, spille En et Puds, en sem Streg; c'est une bonne -, une fine -, une méchante -, det er en listig, snedig, ondstabsfuld Pers fon; une table tout d'une -, et Bord af et eneste Styffe; saucon tout d'uns -, Falk af en enchte Farbe; fig. etro tout d'une -, polde sig altser sito; være streng og ubsielig; ifte ville læmpe sig efter Andre; dormir tonte d'une -, fove bele Ratten ub i Et: donnez-moi la monnaie de cette -, pvert Styffe; ils coutent un franc verel mig benne Mynt; prov. og fig. la -, be toste en Frank hver (Stytket); rendre, donner à q. la monnais de

Gjengjetd, tage fig selv til Rette; être près de ses -s, vare i en slem Korlegenheb, iffe vare pr. Rasse; pop. la -, en Douceur, en Godigiørelse for en Uleilighed; - à -, loc. ad. Styffc for Stoffe, bet Ene efter bet Andet.

Pied, m. Fod; Fotspor; ben neterste Deel af en Gjenstant; Fodstpfteg Længdes maal af en halv Alen, Fod, Tommestof; Decl af ct Bers, Bersfod; Iraftamme, Plante; (Teint.) Grundfarve. Grund; un valet de -, en Lafai; gens de -, Kobkolf (v.); le – d'un lit, Foden el det Nederste af en Eeng; - plat el. plat -, bred og plat Fod; fig. og fa. en fnave, foragtelig Person; petits -s, smaat Zuglevildt, Aramsfugle, Bagtler o. desl.; fig. og fa. -s de mouche, Aragetaer, lille utytelig Efrift; prov. disputer sur un – de mouche, trættes wed En om en Ubetytelighed; des pièces de plain- -, Barelter, som ligge i samme Etage, i lige Poide; fig. og sa. cela va de plain--, det forstaaer kg af fig selv, det koster ingen Ban-Mclighed; il y a cinq cents -s d'ardes dans cette avenue, der er 500 Arafiammer i denne Allee; – carré, en Ovadratfod; - cube, en Kubikfod; elle a un – de rouge sur la figure, dun er overordentligt stærft sminket; avoir un - de nez, fage en lang Rafe; H voudrait être à cent pieds sous terre, han er saa stamfuld, el. saa Ried af Livet, at han snstede at være langt under Jorden; sig. og pop. il a été déferré des quatre –s, pan er bleven flaget af Marken, han er bragt til Tavsbed, saa at han isse ved, prad han stal svare; fa. aller bien du -, aller du - comme un chat maigre, have en let og raft Gang, være let tilbeens; aller de bon - dans une affaire, gaae aabent og ivrigt tilværis i en Sag; aller du même -, gaae paa een og samme Maade; aller de son - gaillard, de son - léger cl. mignon, reise til Fods, let og spar= fommeligt; avoir les -s poudreux, somme langveisfra i en daarlig For: Utaalmedighed; raser une maison rez fatning; avoir les —s chauds, have —, rez terre, stoife et Huus lige med det paa det Aørre, sit gode og ma. Jorden (v.); mettre q. au – du mur, gelige Udsomme; avoir le – à l'étrier, bringe En ud af Stand til at svare, være reisefærdig; begynde en Levevei; nøde En til at indvilge; donner du være nærved at forfremmes; prov. – à une échelle, sætte en Stige i en evoir bon - bon wil, være fund og straa Stilling, ub fra Muren; pren-

raft; være paa fin Post; evoir le marin, tunne flaae fast ombord paa et Stib; fig. beholde fin gatning t Karen; avoir un – dans la sosse, vare meget svag, have ben ene gob i Gras ven; avoir toujours un - en l'air, være altid paa Færde, altid i Bevæ gelse; couper l'herbe sous les -s à q., stiffe En ud; donner un coup de jusqu'à tel endroit, gaae intil det og bet Steb; croire tenir Dieu par les—s, troe at pare evia lyffelia, at have studt Pappegoien; etre mis en -, være bleven virkcligt ansat; etre sur -, vare oppe; være paa Benene; etce sur un bon –, befinde sig i en god Stilling; se mettre sur le - d'un homme de qualité, opføre sig som en Standsperson; etre encore sur ses —s, vare entnu i Stand til at giøre hvad man finder for godt; itte vare bunden endnu; endnu holde sig uagtet de Tab, man-har libt; remeltre q. sur -, hialpe En igjen paa Lenenc; saire haut ie —, lobe fin Bei; lacher (le) -, flygte; vige; meure à terre, stige af Hesten el. as Bognen; mettre une ch. sous ses -s, iffe bryde sig om en Ting, foragte samme; no pas se moucher du -, være flog og inild; peindre q. en -, male En i fuld Størrelse; perdre -, itte langer finde Bunden i Bandet; iffe langer vide, hvorledes man er faren; prendre q. au - levé, tage En i det Dus blik han vil reise; benytte til fin for deel det mindste Ord, som undskryet En; sur ce - là, da Tingene forholte sig saalcdes; tenir – à boule, tage fat paa Roget med stor Berboldenhed; tenir à q. le - sur la gorge, tringe En til at giøre Roget, sætte En Knis ven for Struben; tomber sur ses-s, rede sig heldigt ud af en vanstelig Sag; trouver chaussure à son -, finde hvad der netop behøves; traffe en Mand for sig; tirer - ou aile d'une ch., drage en el anden Fordeclas Moget; sécher sur -, forgage af

dre-sur qc., rette fig efter Roget, tage samme til Følge; au – de la iettre, i bogstavelig Forstand; egents ligt talt, uden Overdrivelse; réduire un plan au petit -, tegne et Grundrids efter en formindstet Maalestof; Elre reduit au petit -, være nødt til at indstrante sig, til at bjælpe sig knapt; je l'ai payé sur le – d'un louis l'aune, jeg har betalt bet med en Louisd'or Alen; sur le – de guerre, paa Krigss tod; (Mar.) tirer 10 ou 12 -s, stiffe 10 el. 12 Fob; ... à -, loc. ad. til Ford; voyager à -, reise til Ford; loger à – et à cheval, modtage Reisende til Fods og til Hest; fig. être à -, iffe have Deste og Bogn; chercher q. a - et a cheval, føge En allevegne; aller à beau - sans lance, gaae til Fods: ... de – ferme, loc. ad. uben at forlade fin Post; modigen; d'arrache-pied, loc. ad. uden Ophst, uasiadeligen; ... - à -, loe. ad. Kod for Fob; gradviis; forsigtigen.

Pied-à-terre, m. Aftrædelfesværelfe;

pl des pied-à-terre.

Pied-bot, m. Klumpfod; En, som har en Klumpfod; pl. des pieds-bols.

Pied-cornier, m. (E. F.) Hørnetræ, som thener til Akarte for hvor Stobs dugsten stal hore op; (Charp.) Hist: nepille, Historiepost; pl. des piedscorniers.

Pied-d'alouette, m. (Bot.) Ribber pore, pl. des pieds-d'alouette.

Pied-d'ane, m. (H. n.) Slags Pfiers, bois Stal ligner en Æfels:

fob; pl. des pieds-d'âne.

Pied-de-biche, m. (Dent.) Tands lægeinstrument; (Horl.) vinkelformig Hier; (Serr.) Slags Dørklinke; (Men.) Vordbeen i Form af en Hjortefod; pl. des pieds-de-biche.

Pied-de-doul, m. Slags Borneleg (at traffe Pandsfer); pl. des pieds-

de-bœuf.

Pied-de-chèvre, m. (Méc.) Slags Pisseredstab; et spaltet Bræffesern; (Impr.) Bogirpfferredstab; (Bot.) Angelit; pl. des pieds-de-chèvre.

Pied-de-griffon, m. (Chir.) Accous heur.Redfab; pl.des pieds-de-grisson.

Pied-de-lièvre, m. (Bot.) Slage stin Aløver; pl. des pieds-de-lièvre.

Pied- de-lion, m. (Bot.) Bibernelle; pi des pieds-de-lion.

Pied-de-loup, m. (Bot.) Ratteurt;

pl. des pieds-de-loup.

Pied-de-mouche, m. filn, utybelige Strift (f. pied); (Impr.) Penviisningstegn, Signaturmærke; pl. des pieds-de-mouche.

Pied-d'entrée, m. Fobramme i en Rareetber; pl. des pieds-d'entrée.

Pied-de-pigeon, m. (Bot.) Slags Geranium, Storfeneb; pl. des piedsde-pigeon.

Pied-de-roi, m. Maalestof paa tolv Tommer; pl. des pieds-de-roi.

Pied-d'étape, m. Ragelsmedambolt: pl. des pieds-d'étape.

Pied-droit, m. Osrstolpe; Binduess

post; pl. des pieds-droits.

Pied-équin, m. (Méd.) vanstabt Fod, Pestesod; pl. des pieds-équins. Piédestal, m. Soilefod, Kodstyffe:

pl. -staux.

Pied-de-vent, m. flar Aabning t Styerne ved Porizonten, som viser, hvorfra Binden kommer; pl. des piedspieds-forts. de-vent.

Pied-sort, m. Provement; pl. des Pied-sourché, m. Indførselsasgist for Opr med Klover; pl. des pieds-[pl. des pieds-gris. lourchés.

Pied-gris, m. (H.B.) Englærte; Pied-toraire, m. Treviedeel af Pers pendiflens kangbe; pl. des piedshoraires. styffe til en Buste o. dest.

Piédouche, m. lille, siirligt Fods Pied-plat, m. usselt, foragteligt Menneffe (f. pied); pl. des pieds-piats.

Pied-poudreux, m barfodet Stodder; Kandstryger; pl. des pieds-poudreux.

Pied-vert, m. (H. v.) Beccafinunge;

pl. des pieds-verts.

Piège, m. Snare; fig. Falde, List; tendre, dresser un - à q., spænbe Snare for En; donner dans le-, løbe i Fælden; tomber dans le -, falde i Snaren.

Pie-grieche, f. (H. n.) lille, broget Spætte; fig. Pavgaste, trættekært Fruentimmer; pl. des pies-grièches.

Pie-mère, f. (An.) inderfte Piers nehinde; pl. des pies-mères.

Piémontais, e, s. Piemonteser.

Pierraille, f. Samling of Smaa

ptene, grovt Gruus.

Pierre, f. Steen; Ryrefteen, Blaresteen; Steensygdom; fig. Hindring; - sière, haard Steen; - pleine, haard

Steen uben Duller eller Tilsceininger; -velue, raa Steen, som kommer fra Steenbrudet; – en chantier, Steen op: Rillet for at tilhugges; - émillée, grobt tilhugget fiirfantet Steen; hachée, Steen, hvis Sider ere til-Duggere; - rustique. Steen, hvis Sis der ere tilhuggede og hvis Overflade er lost bearbeidet med Epidshamme: ren; - louvée, Steen med Hul i til Lofteftangen; - moulinée, grufet Steen, fom smuldres af Fugtighed; - parpaigne, Steen, som gaaer ut til begge Sider af en Muur; - à chaux, Kalfsteen; - à susil, Fyrsteen; - à aiguiser, Slibesteen; - à passer, Strygesteen; - à broyer, Rivesteen til Farver; - d'évier, udhulet Steen til Uds lob for Kjökkenvacsken; – à laver, Steen til at vabste paa; - de meule, - (de) meulière, Mølicficen; - à brunir, Poleresteen (bos Guldsmede); ponce, Pimpsteen; - insernale, - a cantere, Pelvetssteen; - noire, Sorts fridt; - millieire, Dislepæl; - angulaire, Historietten; - fondamentale, Grundsteen; -s seches, Steen, som ere lagte paa hinanden uden Forbindelsesmiddel; - de touche, Prøvesteen; - d'attente, fremflagende Steen i en Muur, tienende til Forbindelse med en anden Bygning; fig. begyndt Bart, fom stal fortsættes; ouvrage à -s perdues, Arbeide, opført paa Stene, der ere nedsunkne i Bandet; -s précieuses, Webelstene; - atmosphérique, - aérotite, - de l'air, Meteorsteen; - d'achoppement, Anstødsseen; fig. og fa. la – en est jetée, Lobbet er kasict; il gèle à – sendre, bet fryser, saa bet Inager; prov. faire d'une - deux coups, flage to Fluer i et Smæt; - qui roule n'amasse pas de mousse, den, som ofte stifter Stilling, bliver sjelben rig; trouver des -s dans son chemin, mode mange hindringer for sit Korehavende; mener q. par un chemin où il n'y a pas de -s, tor: følge En ivrigt, uden at labe ham Mo; jeter des -s dans le jardin de | q., give En Stifpiller; tout le monde lui jette la -, Alle stifle paa ham el. rive bam ned.

af sammenlagte Steen.

Pierreries, f. pl. Weelstene, Juveler. til milde Stiftelser.

Pierres, m. pl. (Pe.) Rebsantnings steen til Kissenet (bedre: cablières).

Pierrette, f. lille Steen (p. u.); Slags Børneleg; forh. Fruentimmer: Morgentroie; Carnavalsdragt Fruentimmer; (H.n.) Spurvehun(fa.).

Pierreux, se, a. fulb of Steen;

steenig; s. Steenpatient.

Pierrier, m. (Mar.) Svingbaste, Kalkonet, lille Kanon til Kartatscher, brugelig ved Entring. sen Fæstning.

Pierrières, f. pl. Steenthnger foran Pierrot, m. Hanspurd (fa.); Piers

rot, Bajas.

Pierrures, f. pl. (Ch.) frujede Smaaknopper om Roben af Pjortens

Porn.

Piété, f. Frombed, Gudefrygt; barns lig Kjærlighed; Werbsdighed for Afvode; — filiale, barnlig Kjærlighed; - conjugale, ægtestabelig Kjærlighed;

mont de -, Assistentsbuus.

Piéter, v. n. holde Foden til Mark i Reglespil; indbele et Favnemaal 1 Fødder og Tommer; v. a. ophible En til Modstand (fa. p. u.); (Mar.) - l'étrave, l'étambot, paasætte Ams ningstallene paa Fors og Agterstavs nen; v. pr. sætte sig til Bærge, gjøre alvorlig Modstand (p. u.).

Piétinage, m. (Manu.) Stampning,

Valkning med Fødderne.

Pietinement, m. Stampen, Trippen-Piétiner, v. n. trippe, stampe (at Brede el. Utaalmodighed); v. a. stampe, træde. Fromped.

Piétisme, m. Pietisteri, overdreven Piétiste, m. Pietist. Piéton, ne, s. Fodgænger, Fodgæns Pietre, a. ussel, ringe, lurvet; fa. Pietrement, ad: paa en usjel, elens dig Maade; fa. [Stramleri; fa.

Piètrerie, f. usselt Gods, elentigs Piette, f. (H. n.) Opffer, Glags Vantfugl (harle).

Pieu, m. Pal.

Pieusement, ad. gubfrygtigen; fig. og fa. croire – une ch., troe Moger af Religissitet, isolge Autoritetstre, blindthen.

Picux, se, a. from, gubfrygtig; religiøs, gudelig; barnlig; pensée-se, gubelig Tanke; croyance—se, from Pierree, f. Steenrente, Ubloberende enfoldig Tro; Auswiertro; - respect, barnlig Ærefrygt; legs -, fromt Legat

Pillre, sse, s. Fraabser; Tysfat; bas. | Pillrer (se), v. pr. fraabse (almin:

beligere: s'empistrer); bas.

Pigeon, m. Due; fig. og fa. et bumt Menneste, som Bedragere søge at lotte i deres Garn; – ramier, Stovdue; - domestique, privé, Duus: due, tam Due; - suyard, Markbue; - à grosse gorge, Aropdue; - tambour, - glou-glou, Trommelbue; culbutant, - trembleur, Tumler; coquille, Sjelmdue; - nonnain, - chaperonné, - paté, Ronncbue, Slørduc; gorge-de-pigeon, Duehalsfarve (s. gorge); aile de -, Slags Haarfrisur; une paire el. un couple de -s, to parrede Duer; une couple de -s, et Par Duer, uden H. til Kjønnet; prov. il ne saut pas laisser de semer pour la crainte des -s, man stal itte opgive en fordeelag: tig Sag, fordi den kan bære forbun: ben med Fare. [(Hærligt Udtr.).

Pigeonne, f. Hundue; lille Due Pigeonneau, m. Dueunge, ung Due; fig. og fa. ungt enfoldigt Menneste, som optræffes; (Cuis.) fricassée de

-x, Duefricassee.

Pigeonner, v. n. (Mac.) flage Gips

op i Haanden med Muursteen.

Pigeonnet, m. lille rødmusset Efs

teraarsæble, Pigeon.

Pigeonnier, m. Duchuus, Dueslag. Pigne, f. Gulds el. Sølvkage uds draget af Ertsen.

Pignerolle, f. (Bot.) Slags Tibsel. Pignocher, v. n. spise uden at have

Appetit, nippe til Maden; fa.

Pignolat, m. spltet Grantjerne.

Pignon, m. Grankjerne; Gavl paa et Hund; (Méc.) det mindste af to Hinl, som gribe ind i hinanden; prov. avoir – sur rue, have sit eget Hund; være Grundeier; prov. quand noël a son –, paques a son tison, en grøn Juul giver en hvid Paaste.

Pignoné, e, a. (Blas.) gavlformig. Pignoratif, ive, a. (Jur.) contrat —, Contract, hvorefter Kjøberen udleier til Sælgeren ben tjøbte Eienbom imod Renterne af Kjøbesummen.

Pigou,m.(Mar.) Jern-Stibs!psestage. Pika, m. (H. n.) Slags siberist Pare.

Pilastre, m. fiirfantet Pille.

Pilau, m. ssterlandst Ret, bestagende afRiis togt med Kjød og Smør cl. Febt. Pile, f. Stabel, Bunke; Pille under

en Bro; gammel frankt Mynt; Myntstempel; Hovedsiden af en Mynt; Stampes el. Knuseredskab (p. u.); la – voltakque el. – de Volta, Boktas galvaniste Støtte; croix ou –, Plat og Krone (Børneleg; jouer à croix et à – el. à croix-pile); prov. mettre q. à la – au verjus, tale meget ilde om En; quale el. seigpine En.

Pilée, f. Knusning; Balkning; bet, ber knuses el. valkes paa eengang.

Piler, v. a. støbe, stampe; knuse i en Morter. [støbes Sukker el. Salt. Pilerie, s. Stampehuus, hvor der

Pilet, m. (H. n.) Slags langhalet Bildand i be nordlige Lande.

Pilette, f. Balfetræ til Ulb.

Pileur, se, s. En, som ftamper el. knuserRoget meb en Støber; pop. Weber.

Pilier, m. Pille, Støtte; Stampæl; Stillerumspille i en Pestestald; - boutant, Støttepæl for en Hvælving; sig. og fa. - de cabaret, Menneste, som altid hænger i Vertshuset; pop. avoir de bons gros -s, have stærte tyste Been; prov. se stotter au -, antage Andres slette Vaner.

Piliforme, a. (An.) haarformig;

s. f. tyndeste Diehinde.

Pillage, m. Plynoring; (Mar.) plynbret Gods (v.); prov. il est fait comme un voleur qui revient du –, han seer noget confiseret ut, hans Riæber ere uordentlige og forrevne; tout y est au –, Alt er ber hulter til pulter.

Pillard, e, a. begjærlig efter at røve og plyndre; m. Plyndrer; Isoner, som bedrager sin Herre; (Ch.)

chien -, biost Hund.

Piller, v. a. plyndre: ubsuge; bes mægtige sig alt det Bedste af en Desssert; udgive Andres Arbeide sor sit, begaae Plagiat; (om Hunde) anfalde Mennester og Opr (p. u.); (Ch.) pille! pus (Raab, hvormed Dundene hidses paa Oprene). [Udsugning.

Pillerie, f. Tyveri; Udpresning, Pilleur, se, s. En, som udplyndrer, ubsuger el. begaaer Plagiat; Plyndrer; Udsuger; Plagiator.

Dilain m (Tau) Cham

Piloir, m. (Tau.) Stamper, hvormed huberne tryffes ned unber Bandet.

Pilon, m. Støber til. en Morter; Stamper i en Barts el. Papirmolle; Jernstang til at omrøre den smeltede Glasmasse; sa. mettre un livre au -, sønderrive Bladene i en Bog, saa at de kun tue til at bringes paa Papirmøllen.

Pilonage, m. Stampning; Balkuing; Omrering af Glasmassen.

Piloner, v. a. valte Uld; omrøre en Glasmasse.

Pilori, m. Gabeftot, Stampal.

Pilorier, v. a. sætte i Gabestoffen; fig. offentligt bestæmme el. fundgiøre Ens Siethed. [fra Antillerne.

Piloris, m. (H. n.) Desmerrotte Piloselle, f. (Bot.) Prnesie, Muscore.

Pilot, m. (Sal.) Saltbunke; (Mus.) lille Hammer el., Fier til at aabne Rlapperne i et Orgel.

Pilotage, m. Pæleværk; (Mar.) et Stibs Ind. og Udlodsning; Styrs mandskunft.

Pilote, m. Styrmand; - côtier, Lods; - hauturier, Styrmand paa lange Reiser (nu: capitaine au long cours).

Piloter, v. n. nebramme Pæle; v. a. befæste et Terrain med nedz rammebe Pæle; (Mar.) lobse et Stib.

Pilotin, m. Karling i Styrmandskunsten!; Hovedpal; (Mus.) s. pilot.

Pilotis (s stumt), m. stor nedrams met Pal, Grundpæl; batir sur –, bygge paa Pæle.

Pilulaire. a. (Pharm.) pilleartet;

s. f. (Bot.) Ricfebrægne.

Pilule, f. (Méd.) Pille; fig. og fa. dorer la –, indflæde noget Ubes hageligt i formilbende Udtryk; avaler la –, bide i det sure Wble.

Pimbeche, f. stott, uforstammet

Fruentimmer; fa.

Piment, m. (Bot.) spanst Peber.

Pimentate, f. starp Sauce.

Pimpant, e. a. stadseligt pyntet, stirlig; vous voild bien -, hvor De er straalende! fa. plais.

Pimpesouée, f. latterligt ubmeiet Fruentimmer; v. inus. [Steenbræt.

Pimprenelle, f. (Bot.) Pimpinelle;

Pin, m. Gran, Grantræ.

Pinacle, m. Tinden af Tempelet i Jerusalem; fig. og fa. etre sur le –, være paa kyftens Jop, nyde stor Yns dest; mettre q. sur le –, hæve En til Styerne.

Pinaie, f. Granplantning, Granstov. Pinasse, f. Sluppe; pl. Slags indist Toi af Bast. Pinastre, m. vistit Grantra.

Pinçard, s. og a. m. (Men.) Heft, som fun træber paa Spibsen af Bags

stoen (ogs. rampin).

Pince, f. forreste Spids paa Des stens Pover, paa Klovene pos Pjorte, Bildsviin og desl. Opr; det Forreste paa en Hestesto; Knibetang; Klo hos Rrebs og Hummer; Loftestang, Bræfjern; Fastiniben; Arrest; (Cout.) spirst lag el. Fold paa Sytsi; pl. de 4 forreste Kindtænder hos Heste; homme a la – forte, la – rude, benne Wand holder fast paa boad ban bar i Paanden; pop. craindre la –, trygte for at blive arresteret; sujet à la —, (om Personer) tilbsielig til at giøre ng ulovlig Fordeel; (om Penge) ubs sat sor at forvansies el. rsves; — à -, loc. ad. mapt; auner - a -, magle fnapt.

Pince, m. (Mus.) brillant Spil paa

visse Instrumenter, Pizzicato.

Pincé, e, p. stram, affecteret, sirlig; un air -, et siirligt, pertentligt Bæsen.

Pinceau, m. Pensel; fig. Maabe at male paa; Taleres og Digteres Maabe at stildre paa, Colorit; coup de –, Penselstrøg; donner le dernier coup de – à un tableau, lægge den sidste Haand paa et Maleri; fig. og fa. on- lui a donné un vilain coup de –, man har strevet en Satire over ham.

Pinceauter, v. a. (Manu.) udbedre med Penslen, tilspic de Farver, som Tsiet iste modtager i Trykningen.

*Pinceauteur, m. (Manu.) Efter:

maler; Plabemaler.

Pince-balle, m. Tang til at bære en gloende Kugle; pl. des pince-balle.

Pincée, f. saa Meget, som man kan holde med to el. tre Fingre.

Pincelier, m. Malerkar med to Rum, hvoraf bet ene er til Olic og bet andet til at stylle Pensler i.

Pince-maille, m. farrig Gnier;

pl des pince-maille.

Pincement, m. (Jard.) Afpilning el. Affnibning af Anopper og unge Stud.

Pincer, v. a. knibe, klemme; gribe med en Tang; foraarsage Smerte; fig. og fagribe i Gjerningen; bable, stose, stille paa; il le pince rudement, han giver ham bittre Stoser, han gaaer ham haardt til Livs; (Jard.) afknibe

Anopper og unge Stud; (Mus.) spille med Kingerspidsen (pizzicato); (Man.) berore sagte med Sporen; - des deux, rore med begge Sporer; (Mar.) knibe Binden, seile digt med Binden; v. n. faibe; fig. stose; il pince sans rire, han stifler koldt, siint; (Mus.) spille paa Strengeinstrumenter (med de; nu pellere: jouer); v. pr. klemme fig, inibe sig; se saire -, être -é, blive straffet for en Uforsigtighed; blive ars retteret. Sporen.

Pincer, m. (Man.) Krillen med Pince-sans-rire, m. lumit, ippligi Menneste; pl. des pince-sans-rire.

Pincette, f. (almindeligst i pl.) Ilbtang; Nippetang; Tang; fa. baiser q. à la -, tyste En idet man ini: ber Kinderne sagte med Fingerspid= terne (om Børn); on ne le toucherail pas avec les-s, han er saa smuds ng, at man fiver at fomme i den mindfie Berørelse med bam.

Pinceur, se, s. En, som gjerne kniber. Pinchard, m. (H. n.) Slags Finke. Pinche, m. (H. n.) lille smut Abe

med filfebløde Haar.

Pinchina, m. grovt uldent Tøi.

Pincon, m. blaa Plet efter Aniben; (Man.) Kant paa Spidsen af Bagsto. Pinçoter, v. a. knibe sagte med Bingrene.

Pinçoteur, se, s. En, sem kniber med Singrene; (Manu.) s. pinceauteur.

Pinçure, f. lille Krølle el. Fold paa Rlade.

Pindarique, a. pindarist, i den græfte Obedigter Pindars Smag.

Pindariser, v. n. tale el. Arive i løgte, hoittravende Udtryk; fa.

Pindariseur, m. en svulstig Digter

el. Stribent; fa. p. u.

Pinde, m. Pindus, Bjerg i Thes: salien, helliget Muserne; les nourrissons du -, Digterne; les mattres, les héros du -, de store Digtere.

Pinéale, a. f. (An.) fun i Ubtr. glande -, Hiernetirtel i Form af en Grantap. Orue.

Pineau, m. Slags blaa burgunbist Pingouin el. pinguin, m. (H. n.)

Pingvin, Febigaas.

Pingre, m. Slags Fartsi uben Gallion; fa. ængstelig Gnier; styg Karl; a. ondstabsfuld, uforstammet.

Pinnatiside, a. (Bot.) sinnessiget.

Pinnée, a. f. (Bot) seuille -, finnet Blad.

Pinne-marine, f. (H. n.) Stinte fai; pl. des pinnes-marines.

Pinnipède, a. (H. n.) oiseaux -s,

Svommefugle, Bandfugle.

Pinnulaire, f. (H. n.) forfienet Gvømmefinne.

Pinnule, f. (Opt.) Diopter, lille Kobberplade med en Aabning for Epset paa mathematiste Instrumenter.

Pinque, f. (Mar.) Pint, Fisite, hollandst fladbundet Stib.

Pinson, m. (H. n.) Bogfinke; prov.

gai comme un -, meget munter. Pinsonnée, f. Jagt efter Finter og

Smaafugle om Natten.

Pinsonnière, f. (H. n.) Weise.

Pintade, f. (H. n.) Perlehone; ames ritanst Perlesiange; graafiribet Nusling. Pintadeau, m. Perlehonetylling.

Pinte, f. halv Pot (48 Rubit Tommer); boire -, driffc en halv Pot; pop. mettre-- sur chopine. beruse sig; prov.il n'y a que la première - qui coûte, bet er fun bet første Sfridt, der koster Overvindelse; jo voudrais qu'il m'en eût coûté une – de mon sang, et que cela ne füt pas arrivé, jeg vilde snste, at jeg funde have asværget det med mit eget Blod.

Pinter, v. n. svirc, suppe; pop. Pinule, f. (Bot.) lille Blad, Deel af et sammensat Blad (soliole).

Piochage, m. Arbeide med Patten; [Steenhuggerhammer. ton derfor.

Pioche, f. Patte; - à marteau, Piocher, v. a. omhatte, omgrave med Patten; v. n. arbeide ftrengt og ufortrødent (fa.); v. pr. flages (pop.).

Piocheur, se, s. En, som ombab fer Jorden, el. som arbeider med Saffen; fa. dygtig, ufortrøden Arbeider.

Piochon, m. (Charp.) Evenre. Pion, m. Bonde i Statspil; Steen i Damspil; fa. Tilspnsmand ved Arbeidet i en Stole; forh. Fodgænger, Løber; fig. og fa. damer le - à q., overbyde En, feire over En.

Pionner, v. n. (Jeu) gaae los paa Bonderne i Stat, tage Bonderne.

Pionnier, m. Stanbsegraver, Pions neer.

Piot (t stumt), m. Bin; pop. v. Pipa, m.(H. n.) surinamit Struptuble.

Pipage, m. Afgift of et Fad Blin. Pipe, f. stort Fad Biin, Pibe Biin; To: batspibe; (Men.) lille Jernfile; (H. n.) Raalefist(syngnate) ; —d'écume de mer, Meerstumspibe; remplir la -, charger la –, floppe Piben; allumer la –, tende Piben; sumer la -, ruge Piben.

Pipeau, m. Hyrdefloite, Rorpibe (i Hprbedigie); Lottevibe; pl. Liin: pinde til at fange Fugle; fig. og fa. smaa Runstgreb for at bedrage En; **Aneb**; j'ai évité ses -x, jcg har iffe ladet mig narre af ham.

Pipée, f. Fuglefangst med Lottepibe og Limpinde; fig. og fa. attraper une ch. à la -, tilvende sig Roget paa en snild og behændig Maade.

Piper, v. a. fange Jugle med Lok-Lepibe og Limpinde; fig. og fa. bes drage; bruge Aneb i Spil; - des dés, giøre falste Tarninger.

Piperie, f. Bedrageri i Spil; Bes

drageri i Alm.; pop. v.

Pipet, m. (H. n.) Fluesnapper. Tragt. Pipette, f. lille Pibe (inus.); (Chi.) lille Pipeur, se, s. Fuglefænger; falst Spiller; pop.

Pipi,m.(H.n.)Pibelærte, Saugelærte; (1 Bornesproget) saire -, lade Bantet. Pipiement, m. Smaafuglened Strig. Pipistrelle, f. (H. n.) Slage Klas sassholde Kiler. germuus.

Pipoir, m. (Men.) Redstab til at Piquamment, ad. paa en bidende

el. opirrende Maade.

Piquant, m. Pite, Braad, Torn; fig. det Tiltræffende, det Interessante; det Bittige; le – de l'histoire, det Tiltræf. tende i Distorien; le - de la réponse, det Spydige cl. Bittige i Svaret.

Piquant, e, a. stiffende; pirrende, bibende, flarp; fig. spydig, fornars mende; tiltræffende, interessant; bittig, opvakt, livlig; indtagende; les orties sont —es. Aclderne stiffe; la sauce est -e, Saucen er stalp; le froid est -, Kulden er barft, bidente; une réponse -e, et spydigt Svar; des paroles -es, nærgaaende Ord; une raillerie -e, et bidende Stjæmt; une conversation -e, en interessant, Krafter; - la mazette, ride paa en livlig, underholdende Samtale; une Stindmær; ce cavalier pique bien, figure -e, et tiltræffende, indtagende, denne Rytter rider godt til, i ftærft ubtryksfuldt Ansigt.

hemmeligt Ffendstab; il a une - contre moi, han bærer Rag til mig; il y a de la - dans cette assaire, det et hemmeligt Fjendstab med i Spillet i benne Sag; être à cent -s (v. for pieds) au-dessus de q., staae meget hoit over En; vous en êtes à cent -s (pieds), De er meget langt fra at have giættet el. truffet det (v.).

Pique, m. Spader i (Kortspil).

Piqué, m. Glags flammet Bomulds, toi, Pifet; (Mus.) Musit el. Sang med stærkt udhævede Touer (i d. Betyon. ogs. a). [des pique-assiette.

Pique-assiette, m. Snyltegiaft; pl. Pique-boul, m. Dredriver; (H. n.) Slags afrikansk Jugl. som nærer sig af de i Orens Hud ubklæffede karver; pl. des pique-bœuss.

Pique-chasse, m. (Artif.) Hyrvar, ter:Syl; pl. des pique-chasse.

Pique-nique, m. Gilbe, til boillet enhver Deeltager betaler sin Part; pl. des pique-niques; ... à (en) pique-nique, loc. ad. diner en piquenique, tage Deel i et Middagsmaab tid, bvor Enbver betaler fin Andeel.

Piquer, v. a. stiffe; bide (om Stans ger); giennembore, giøre Huller 1; spore; spæffe; aarelade; bide paa Tungen; fig. giøre et behageligt Indtrpf, interessere; fornærme, opirre; have Opsyn med; v. n. stiffe; have en bidende el. ubehagelig Smag; ins teresfere; v. pr. stiffe sig; fig. for nærmes, sisdes over; rose sig af, giøre sig til af; blive hidsig i Spil; blive ormeædt; blive suur; un serpent l'a -é, en Slange har bidt ham; - le nerk, saare Rerven ved Aarelads ning; - du papier, giøre Huller i Pas pir; - un collet d'habit, stiffe en Kjole frave; - une courte-pointe, stiffe ct Sengeteppe; - de la viande, spæffe Riss; - une sutaille, stiffe pul paa ct Biinfad; - le poisson, støde kulto frogen ind i Kistens Svælg; - un cheval, spore en Hest; - des deux, give Sesten af begge Sporer for at ride stærtere; fig. stynde sig af alle Galop; il pique en latin, han riber Pique, f. Pite, Sppb; Landse; stet; ce vin pique la langue, benne fe. og fa. lille Uenigheb; Rag; Biin bider paa Tungen; ce poisson

pique, benne Fist er fordærvet; fig. | bigaaende med Stik; Stegespækker; - la curiosité de q., ægge Ens Rys: gjerrigheb; il n'y a rien dans ce livre qui pique, ber er Intet i benne Bog, som interesserer el. spænder; la moindre ch. le pique, det Allermindite for: nærmer ham; prov. quelle mouche l'a -63 bvilken Flue har stukket ham? hvorfor bliver han vred (uden Grund)? - q, d'honneur, tilitynde En ved at vætte band Eresfelelse; se-d'honneur, anspore sig af poerste Evne, af Wresto-Ielse; il se pique de bien écrire, han gjør fig til af at strive godt; - des ouvriers, passe paa Arbeiderne, saa at te iste spilde Tiden; - les absents, optigne de Fraværende, for siden at afforte beres ken; - le costre, le tabouret, vente forgiaves i et Forgemak (inus); - les assiettes, inplie; le bois se pique, Traet bliver ormstuffet; le vin se pique, Vinen bliver suur; (Bill.) – la bille, give Ballen et rast Stød; (Jeu) se -au jeu, blive hidfig i Spillet; fig. ville sætte Roget igjennem uagtet alle Hindringer; (Dess.) – un dessin, ud: bæve de lyse Steder i en Tegning; (Maç.) giøre smaa huller i en Steen med Spidshammeren, tilpitke den; (Mus.) stærkt udhæve enkelte Toner; (Mar.) - au vent, knibe til Binden.

Piqueron, m. lille starp Spids. Piquet, m. lille Pæl til at fastholde et Telt; Landmaalerstof; (Mil.) Feltvagt, Piquetvagt; Pæl, hvortil Heste opbindes; forb. Slags militair Straf, som bestod i at stage et Par Timer med ben ene fod paa en Pal; planter le -, opslage en leir; fig. vg fa. planter le - chez q., oplique sin Bolig hos En; lever le –, bryde op med kci= ren; fa. être droit comme un -, holde fig stiv som en PxI; être planté comme un -, ftage fliv og ubevægelig; (Jeu.) Pis tet; un sixain de —, 6 Spil Kort til Pitet.

Piquette, f. Drif, lavet af Band og Bundfaldet af de persede Druer; set, svag Biin; fig. tynd, usiel Drif.

Piqueur, m. Opspusmand ved Beis arbeide, Bygningbarbeide o. dest. (ogt. | les choses au —, see Tingene fra den værchasse-avant); ben, som i ct Doms ste Sibe; c'est votre - aller, bet et tapitel optegnede de fraværende Dom- | det Bærfte, som tan mode Dem; leherrer (s. piquer); Forriber; Beris aller de q., Ens Rødanker, Halp t ber; Jæger til Hest ved Parforcejagt; Asben; au - aller, loc. ad. i bet værs En, som træffer Kjæden i en Bæv ste Tilsælde; de mal en pis, de pis gjennem Rittet; Rabn paa Roligs en pis, loc. ad. værre og værr hebsforstyrrere, der overfaldt de For- bestandigt settere.

- d'assiettes, Snyltegiæft (i de 2 fibste Betydn. bedber bet i f. piqueuse).

Piquier, m. Soldat, væbnet med

en Pife; Pikeneer.

Piqure, f. Stif; Ormfiff; ning af Tepper, Snørliv o desl.; fluk fet Snørliv; udhugget Arbeide i Taft.

Pirate, m. Sørøver, Corfar; Udfuger.

Pirater, v. n. drive Sørøveri.

Piraterie, f. Sørøveri; fig. Udfugning. Pire, a. værre, slettere; le –, det Barste, bet Sletteste; il y a eu da - dans cette affaire, ber bar været Tab (el. Uheld) ved tenne Sag (v.); prov. il n'y a - eau que celle qui dort, det stille Band bar ten bybe Grund; qui choisit prend souvent le –, den, som vælger, griber ofte det Gletteste. dannet.

Pirisorme, a. pæresormig, pæres Pirogue, f. Baad bos de Bilbe,

ubbulet af en Træstamme.

Pirolle, f. (Bot.) Bintergrøn. [Dængfel. Piron, m. (Serr.) opretstaaende Piroueter, v. n. svinge sig rundt paa Taaipidien; fig. – pendant des heures, dreie fig (i Talen) bestandigen om Et

og bet Samme.

Pirouette, f. Spindekone, Slags Top; tredsformigt Sving paa Taas spiosen; (Man.) Slage Bolte; (Horl.) fredsformig Pendul; fig. og fa. payer ses créanciers en -8, spidse fine Cres bitorer of med Hoflugter; qui a de l'argent a des -s, den, som har hvad der flinger, har hvad der springer; répondre par des -s, svare med Spog paa en alvorlig Tale. [el. en Gjed.

Pis, m. Pver paa en Ko, et Faar Pis, ad. værre, slettere; le -, det Bærste; qui – est, hvab værre er; le – qui puisse arriver, det Bærste, som fan hænde; faire du – qu'on peut, giøre med Villie Roget saa sict som muligt; tilsøie En al den Stade, man kan; mettre q. au (a) pis saire, byde En Trods, opfordre En til at gjøre Noget endnu værre el. saa slet han fan; prendre Pis-ailer, m. f. pis.

Piscantine, f. f. piquette.

Piscine, f. (Ecr.) Dam, hvis Band aarlig omrorted af en Engel (Bethesda; ogs. - probatique); (Egl.) Steb i Sacriftiet, hvor Vandet, der er brugt til at stylle de hellige Kar, udfastes; (Ant.) Fistedam;.. Babstes sted bos Tyrkerne.

Piscivore, m. (H. n.) fisteabenbe Slange; a. fisteabende (om Fugle).

Pisé, m. Jord, som er stampet til en fast Masse for at bruges til Braninger. stampet Jord.

Piseur, m. Murer, som bygger med Pissasphalte, m. (H. n.) jordagtig Bjergbeg; Blanding af Asphalt og Fordbarpir. Mennesteurin.

Pissat, m. Urin af Dpr; fordærvet Pisse-froid, m. foldt, foleslost Mens neste (Mand el Fruentimmer); en Impotens; pop.

Pissement, m. (Méd.) uviltaarlig Urineren; - de sang, Blodpissen.

Pissentit, m. (Bot.) Løvetand (dentde-lion); pop. Barn, som pisser i Sengen.

Pisser, v. a. og n. pisse; pop. elle a -é des os, hun har faaet et Barn t Smug; c'est Jocrisse qui mène les poules -, bet er en Pernittengryn, en Pottekiger.

Pisseur, se, s. Pisser, Pisserste. Pissite, f. Slags ung ugiæret Biin; (Miner.) Begfteen.

Pissoir, m Pissetrog.

Pissote, f. Trahane paa et Ludfar. Pissoter, v. n. pisse lidt og tidt.

Pissotière, f. slet-Bandspring med en svag Straale; Pissesteb.

Pistache, f. (Bot.) Pistacie; - de

' terre, Slags Bælgplante.

Pistachier, m. (Bot.) Pistacietra.

Piste, f. Spor; fig. suivre q. à ia -, sølge En i Hælene, efterspore En; (Man.) Sestetraad.

Pistil, m. (Bot.) Støvbeien.

Pistole, f. spansk Guldinynt; gams mel fransk Mynt af Bærdi 34 Rbd.; la - volante, Penge, som kommer altid igjen; prov. être cousu de -s, være bestaaet med Dukater, være meget rig.

Pistoler, v. a. styde thiel med Pis

ftol; inus.

Pistolet, m. Pistol; - de poche, Commepistol; coup de -, Pistolstub; prov. si ses yeux étaient des -s, il

le tueralt, han feer saa vredt til haut, fom om ban vilde æde bam:

Piston, m. Pompestang; susil & -,

Gevær med Knaldhættelaas.

Pitance, f. Ration of Brob, Risb og Bün, som uddeles i Rloftre; fa. tagligt Unberholb (v.); aller à la -, gaae ub at indijøbe Levnetsmidler Klofter; v. (pop.).

Pitancerie, f. Spiiskammer i ct Pitancier, m. Spisemester el. Pros viantsforvalter i et Kloster; v.

Pitaud, e, s. Bondefnold; plumpt Bonbefruentimmer; v.

Piteusemeut, ad. pnfeligen, jam-

merligen; fa.

Piteux, se, a. pnkelig, pnkværdig, beflagelsedværdig; fa. saire – se mine, sætte et suurt Ansigt op; saire – se chère, spise slet, faae mager Rost; saire le -, stille sig putelig an; tipute uden Grund.

Pithomètre, m. Infrument til at

maale Indholdet af Kar.

Pithométrique, a. bruges i Ubtr. échelle -, Maal til at bestemme Ind.

holdet af Kar.

Pitié, f. Medynt, Medlidenhed; Int; avoir - de q., have Akedlidenhed med En; prendre q. en -, fatte Meds lidenhed med En; regarder q. en -, betragte En med Medlidenhed, el. see med Foragt paa En; ce serait grand' (grande) -, bet vilbe være ftor Stade; il chante à saire -, ban innger jams merligt; prov. il vaut mieux saire envie que -, bet er bebre at misuus des end at pnfes.

Piton, m. lille Bjergfpids, Bjergpont; (Serr.) Ringsom, Ringstrue; Ragle.

Pitoyable, a. medlibende (p. u.); pnkelig, jammerlig; ussel, elendig.

Pitoyablement, ad. pnfeligen, jams merligen; usfelt, elendigt. [tus Bini.

Pitrépite, m. stærf Lifeur af Spiris Pitte, f. forh. lille Kobbermynt, omir. en halv Hvid; (Bot) amerikansk Alve, Agave.

Pittoresque, a. maletist; pittorest. Pittoresquement, ad. paa en mate rift Maade. lel. affondrer Slüm.

Pituitaire, a. (An.) som indeholder Pituite, f. Oliim; flux, débordement de -, Sliimflod, stært Udismning af Slim. [Slim, som lider af Sliim. Pituiteux, se, a. som er suld as Pivert, m. (H. n.) Grønspætte. Pivette, f. (H.n.) ung Bestasin. Pivoine, m. (H. n.) Oompap; f.

(Bot.) Poon.

Pivol, m. Tap, pvorom Roget dreier sig; fig. Drivefjeren el. Povedhjulet i en Sag; ben, paa bvem Alt beroer; (Mil.) Floi af en Pær, om hvilken der svinges; (Bot.) tapformig Doved. rod; (Ch.) fremstaaende Been, som bære Hornene hos Daabpr.

Pivoter, v. n. dreie sig om en Tap;

(Bot.) Apre en tapformig Rod.

Pizzicato (udt. pidzikato), m. (Mus.) Spil med Zingerspidsen paa Strenge: instrument; ad. jouer -, spille med Kingerspidsen, klimpre.

Placage, m. (Men.) indlagt Eras arbeide, Finering; (Mac.) fipbende Muurleer; fig. sammenflittet literairt Arbeite uden Plan el. Cenhed; Kyldefalf.

Placard, m. Platat; Ctamstritt; (Impr.) Strift, udsat colonnevits uden Sidetal; (Men.) Strat til Beklætning af Snedferarbeide, som naaer fra Overbelen af Døren op til Loftet; Stab i en Bæg.

Piacarder, v.a. opflage en Plakat; opslaae fornærmelige Plakater om En, udbrede Stamstrifter om En,

rive En opentligt ned.

Place, f. Plads, Sted; rette Plads; offentlig Plats; Sted, hvor Pandels: Affairer affluttes; Handelsplads; Kæst= ning; fig. Embede, Bardighed; saire - à q., giore Plads for En; gaae af Beien for En; give en Plads ved Si ben af sig; se saire -, statte sig Plads, trænge sig frem; saire - nette, fors lade fit Logis og flytte Alt ud af samme; ce mot n'est pas dans (à) sa-, bette Drb er ikke paa fin rette Plads; mettre chaque ch. à (en) sa -, sætte enhver Ting paa sit rette Sted; cet homme n'est pas à sa -, denne Mand er ifte paa sin rette Hylbe; se meure à la - de q., sætte sig i Ens Sted; se tenir à sa -, iagitage hvad der passer for den Plads, man beflæder; etre en -, være i offentligt Embede; être hors de -, være ube af Tjencste; tomber mort sur la -, falde bød om paa Stebet; il est demeuré mille hommes sur la -, der ere blevne 1000 Mand paa Balplabsen; - marchande, Steb, et Torv el. et Marked. beleikat for Dandelen; être en - mar-

chande, være paa et Steb, hvor man kan sees og høres; - de flacres, Dob bested for Hprevogne; jour de -, Dag, da en Byes Handelsmænd pleic at forfamles; - d'armes, Exerceerplads, Paradeplads; Baabenplads (i en Esbes grav); Grændsestad, el. Poveddepot tor en Armees Krigsforraad; ... place. place! int. giør Plads! gaa afveien!

Place, e, p. og a. sat; anvendt, anbragt; ansat; avoir le cœur bien -, have hiertet paa bet rette Steb; cela n'est pas bien -, det er affe godt

anbragt, iffe passende.

Placel, m. (Mar.) jevn Bund t Havet; Stær, hoi Grund; p. u.

Placement, m. Anbringelse of Penge, Ubsættelse at samme; bureau de-, Fæste mandsComptoir, Sted, hvor Ejencftefolt henvende sig for at erholde Condition.

Placenta, m. (An.) Moderfage, bløds agtig Masse, som indhyller Fosteret: (Bot.) Ligftol; Knopgrunden, Knop.

pens Basis.

Placer, v. a. sætte, opstille; anbringe; ubsætte, sætte paa Rente; benftille; ansætte, bringe i Bei; forstaffe Condition; v. pr. tage Plads, sætte fig: anbringes; forstaffe sig en Plabs; une ch., sætte en Ting paa sit Steb; fig. - bien ce qu'on dit, fomme frem med hvad man har at fige til rette Tid og paa rette Sted; – dien ses aumones, udbele fin Almisse med Stjønjomhed; – son amitié en bo**n** lieu, stiænke sit Venskab til Bærdige, til Personer, man kan stole paa; – do l'argent, andringe, udiætte Penge; une personne, forstaffe en Person en Ansættelse; il s'est -ć au rang des hommes les plus célèbres, han har flik let sig i Classe med de berømteste Nænd.

Placet, m. lille Stol uden Arme el. Aygstød (v. nu: tabouret); Bøns ffrift, Unsøgning; présenter un – au tribunal pour obtenir une audience, indgive et Bonstrift til en Domstol for at exholde en Audients (udenfor dette Tilfælde bruges nu bellere: pétition).

Placeur, se, s. En, som anviser Plabse pan Torve el. i Stuespilhuse; En, som som forstaffer Ansættelser el. Conditioner.

Placier, ère, s. Leier af en Plabs paa

Placité, e, a. (Prat.) bevilget; v.

Plasond, m. gibset Lost i et Bærelse; (Mar.) Bundtilje. [fammes Gibsning.

Plasonnage, m. Betlædning af et Loft, Plasonner, v. a. bestæde et Lost, gibse samme; (Peint.) - une figure, give en Figur under Loftet sin rette Dimension, for at ben, sect nedenfra, kan gjøre fin rigtige Effect (i d. Betydn. ogs. v. n. cette figure plasonne, benne Figur er overcenssiemmende med Perfpectivets Regler).

Plage, f. (Mar.) flad Strandbred;

poe. Ryft, Egn, Dimmelegn.

Plagiaire, a. som ubstriver Andres literaire Arbeide, som begaaer Plagiat; m. Plagiator.

Plagiat, m. literairt Tyberi; Sted, som er stjaalet fra en anden Forfatter.

Plaid, m. Sagforelse, Plaidure; Bjergstotternes Kappe af ternet ulbent Tbi; i d. første Betydn. kun i prov. peu de chose, peu de -, den Sag er iffe værd at tviste om; om en ringe Ting stal man iste holbe lang Tale; pl. tenir les -s, holde Retsmøde; pl. Rettergang; prov. on est sage au retour des -s, ester en tabt Sag fors gaaer Lysten til at plaidere.

Plaidant, e, a. som procederer; les parties -es, de sagførende Parter; avocat -, Sagfører; s. le -, den Sag=

ibrende.

Plaidable, a. (Pal.) jour -, Retters gangsbag; cette cause n'est pas -(v.), benne Sag er bet iffe værdt at procedere om.

Plaider, v. a. plaitere, fore Sag; fagioge; v. n. forsvare Ens Sag; - la cause de q., forsvare Ens Sag; tale Ens Gag; - q., sagisge En (v.); - un fait, anføre, paastaae et Factum; pour q., forsvare En for Retten.

Plaideur, se. a. Mand el. Ovinde fom forer Proces; En som pnder Strid

og Proces; en Chicaneur.

Plaidoierie, f. Sagføren, Plaideren; Runsten at plaidere en Sag; Sagføterens Hverv.

Plaidoyable, a. v. f. plaidable.

Plaidoyer, m. mundilig Sagistelle, Tale i Retten til Forsvar for en Client. . Plaie, f. Saar; Ar, Stramme; fig. Stade; Staar; Kræft, Fordærvelse; Landeplage; la - s'est rouverte, Saa-

et Staar; le désordre des finances est la - du pays, Uorden i Bengevæsenet er Landets Araft; les -s d'Egypte, Wgyptens Landeplager; prov. meltre ie doigt sur la -, tige reent ut, hvors fra Ens Onde hidrorer; ne demander que - et bosse, onste Andres Uheld tor deraf at profitere.

Plaignant, e, a. (Pal.) som fører Rlage; la partie -e, den klagende

Part; Mager, Sagsøger.

Plain, m. Garverfule; Garverfalt. Plain, e, a. flad, jevn, lige, glat; en -e campagne, paa flad, jedn Mark; satin —, glat Atlast; étosse —e, glat, ufigureret Tsi; de plain-pied, i samme Etage, i ligerinie; chambres de -- pied, Barelfer, som gaae ud i Ect; cela va de -- pied, bet er ganste ligefrem; bet gaaer af sig selv; (Fauc.) l'oiseau va de –, Fuglen svæver uden at bevæge Bingerne.

Plain-chant, m. Kirkefang, Choral;

pl. des plains-chants.

Plaindre, v. a. bevibne sin Deel tagelse, beklage; anvende med Uvillie; v. pr. beklage sig, klage, pttre Wistov nsielse over; je vous plains de la perte que vous avez saite, jeg beslæ ger Dem over bet Tab, De har lidt; il est à —, han er at beklage; il ne plaint point l'argent, han sparer isse Penge, kan udgiver bem gjerne; sa peine, ville nødigen gjøre fig Ulev lighed; – le pain à ses gens, itte give sine Folk det nødbenbige Brød; il se plaint de vons, han beflager fig over Dem; elle s'est plainte à moi de vos procédés, hun har beklaget sig for mig over deres Fremfærd; il se plaint qu'on l'ait calomnié (med Subjunct. naar der flages uden Grand; ellers med Indic.), han klager over, at man har bagvasset ham; il se plaint de ce qu'on lui fait tort, han beflas ger sig over, at man tilfsier ham Uret; se - en justice, flage-for Retten; il se plaint toutes choses, han negter fig selv Alt (af Gjerrighed; p. u).

Plaine, f. Glette, por jevn Flade; - d'eau, ftor ubevæget Bandmasse;

pos. la - liquide, Havet.

Plain-pied, m. f. plain. Plainte, f. Klage, Klynfen; munbiret er brudt op igjen; fig. saire une lig- el. striftlig Rlage, Besværing; - à l'honneur de q., tilssie Ens Wre sormer des -s contre q., fremsøre Rlage imob En; porter—, føre Rlage; porter ses—s au ministre, indgive fin Alage til Ministeren; on lui sera justice sur ses—s, man vil give bans Alage Gehør, staffe ham Ret i hvad han klager over; porter— en justice, klage for Retten.

Plaintif, ive, a. klagende, veemostig; som altid klager; voix - ive, klagende Stemme; c'est un homme -, det er et Menneste, som idelig klynster og klager. [klynkende Tone.

Plaintivement, ad. i en flagende el. Plaire, v. a. behage; v. pr. finde Fornsielse cl. Behag i; ville gjernc være paa et Sted; trives paa et Sted (om Opr og Planter); elle plait à tout le monde, hun behager Alle; il se plast à lire, han finder Behag i at læse; il se plait à la campagne, han opholder sig gierne vaa Landet; comment vous plaisez-vous à la ville? bvad fynes Dem om Bpen, hvorledes morer De Dem der? le gibier se plaît dans les taillis, Bildtet opholder fig gjerne i Kratstove; le sapin se platt sur les montagnes. Fyrren trives gobt paa Bjergenc; se – à soi-même, være vel fornviet med sig selv; fa. cela vous plait à dire, De behager saa at sige (men det kan ikke være Deres Mes ning); vous plaît-il d'être de la partie? har Te Lyst til at være med? platt-il? hrad behager? je ferai ce qu'il me plaira, jeg vil gjøre hvad jeg faaer i Sinde; je ferai ce qui me plaira, jeg vil gjøre hvad der behager mig; s'il vous plait bruges enten som Hoflighedsubtr., eller til at forstærke, hvad man vil sige: dites-moi, s'il vous plait, vær faa god at fige mig; n'allez pas, s'il vous plait, vous imaginer etc., gaa for Alting iste hen at troe o. s. v.; prov. cela va comme il plast à Dieu, bet gaacr som det bedst kan (ikke som tet stulde); être chez q. (auprès de q., devant q.) à platt-il maître, han er hans underdanige Tjener i Alt, han fryder for ham (v); plaise à Dien, plût à Dieu que, loc. conj. Gud give at o. f. v.; plaise à Dieu! plut à Dieu! int. Gub hore bet! Gub give bet; à Dieu ne plaise que, loc. conj. Gud forbyde at; à Dieu ne plaise, ce qu'à Dieu ne plaise! int. det Gud forbydc!

Plaisamment, ad. paa en bebagelig Maade; morsomt, latterligt; siet; il raconte –, han fortæller behageligt; c'est – répondre, det kalder man at give et net (slet) Svar.

Plaisance, f. fun i Ubtr. lieu de -,

maison de –, Lyststed, Landsted.

Plaisant, e, a. repagelig, moriom; morende; bespnberlig, latterlig, uris melig; il n'est pas – de, det er iffe behageligt at o. f. v.; il n'y a rien de - dans ce conte, ber er intet Morende i d. Fortælling; c'est un conte –, det er en løierlig Fortælling; un homme -, et morende, underholdende Plennes ste; un - homme, et latterligt, besyns derligt Menneste; s. m. Spoges fugl; Rar; det Morfomme; il fait le –, han agerer Spøgefuglz c'est un mauvais -, det er en entoldig Pudtens mager, cl. en ondstabsfuld Stiemter: fa. le - de l'histoire, det Morsomste (det Bedste) af Pistorien.

Plaisanter, v. n. spøge, stjemte; v. a. drive Spøg med, holde sor Nar; il plaisante sur tout, han slaaer Alt hen i Spøg; fa. c'est un homme qui ne plaisante pas, tet er en Mand, som iste spøger, som gaaer alvorligt tilværts; il ne plaisante pas là-dessus, han spøger iste dermed, han tager det alvorligt.

- Plaisanterie, f. Spøg, Skjemt, Spot, il n'entend pas —, han taaler ikke Spøg, han skøded let, el. han forlanger Alvor og Nøiagtighed i Alt; il entend bien la —, han taaler godt Spøg; el. han forstaaer godt at spøge; — à part, alvorligt talt.

Plaisir, m. Fornoielse, Lyft, Glade; Adspredelse, Underholdning, Moerstab; Billie, Samtykke; Gunft, Tjenstvilligs bed, Foielighed; (På.) Krumfage; pl. Forlystelser; c'est – de l'entendre, det er en Fornvielse at høre ham; il y a – à travailler, det er en Fornsielse at arbeide; il ne prend – à rien, han finder itte Fornsielse i Noget; cela sait (donne du) - à voir, bet er en Kornsielse at see; se faire un – de gc., finde Fornsielse i Roget; saites-moi ce -, giør mig den Fornsielse, vis mig den Gunst; si c'est votre -, hvis det fan behage Dem; bvis bet er Deres Billie; tel est notre –, deri stee vor Billie (Cancellistis); sous votre bon -, med Deres Samipffe; menus -s, Smaafornvielser, Udgister til Smaa

Pla.

ti Poffester o. desl. (i d. Betydn. ogs. blot les menus); à -, loc. ad. med Fornsielse, med Omhu, saa at bet fornsier at see; for at more; uden Grund; cela est travaillé à -, bet er omhyggeligt utarbeidet; conte fait à -, Fortælling for at more; j'ai tout vu à -, jeg bar seet Alt meget mageligt; se tourmenter à -, plage fig uben Grund; par -, loc. ad. for Fornsielse; for at prove Roget; ce n'est que par –, det er kun for Fors nsielse el. for at prove bet (at man. Missoldning i Kalk. giør det).

Planiage, m. (Tann.) Haarenes Plamée, f. (Tann.) Garverfalf.

Plamer, v. a. (Tann.) face Haa: rene til at gaae af Huber.

Plamerie, f. (Tann.) Steb, poor

Paarene afstoldes i Kalk.

Plamoter, v. a. (Suc.) tage Sufkertoppene ub af Formerne. Dast; v.

Plamuse, f. Kindhest, Drefigen, Plan, e, a. (Math.) javn, flat; angle -, plan Binfel, affat paa en _Flade; trigonométrie -e, Plantrigo: nometrie; (Opt.) miroir -, flatt Speil; (Arith.) nombre -, lige Zal; (Mar.) carte -e, plat Kort, poor en Deel af Jordfladen fremstilles, som om den Laae i en lige Plan.

Plan, n. Flade, jevn Overflade; Afride, Grundtegning; fig. Urfast, Plan; Bestemmelse; - incliné, Straas plan; - à vue d'oiseau, Grundtegning, feet ovenfra; - en relief, Grundtegning med be i samme forekommende Gjenstande i ophsiet Arbeide; lever un -, optage en Grundtegning; (Peint.) le premier -, Forgrunden; la dégradation des -s, Gjenstandenes Forminds stelse i Størrelse i Forhold til Assans den; sig. tracer un -, udfaste en Plan; jeter son - sur le papier, opsætte sin Plan paa Papiret; suivre un -, fors følge en Plan; manquer un -, for: feile en Plan; concevoir un vaste -, fatte en ubstraft Plan; saire son -, tage fin Bestemmelfe.

plade; Kobberstytte; Havebed; Muulæsels:Sto; den nederste Deel af Stigboilen; faire la -, svomme paa Ryggen uben synlig Bevægelse; sig og fa. saire la – aux autres, bryde Bas

fornsielser; forh. Kongens Ubgifter nen for Andre, vise bem Beien, være den Forste, som begynder et vanskeligt Foretagende; faire -, giøre Begyn: belsen, giøre Roget, som siden kan etterlignes; c'est ma - dans le naufrage, bet er min Hickp i Røden; s'appuyer sur une - pourrie, forlabe sig paa En, som ikke formaaer at hiælpe; (Th.) monter sur les -s, bes stige Bræderne, spille Komedie; Etre toujours-sur les-s, ville altid agere Romedie.

Planchéier, v. a. beflæde med Bræs

degulv.

Planchéieur, m. forh. En, som lagde Bræder fra en Stibsbro op til et Stib; nu: Suedfer, som lægger

Bradegulv.

Plancher, m. Gulv el. Loft i et Bærelse; flere radvis lagte Brændes fipfter, hvoraf ber brændes Kul; (Impr.) to Bræter, som holder Farvebrættet; Fotstamlen; fig. og fa. il n'y a-rien de tel que (de marcher sur) le des vaches, bet er sittrere at reise paa Landjorden end til Goes; faire sauter q. au -, brive En til bet Iverste ved at paastaae Urimeligheder.

Plancher, v. a. (Manu.) slibe Saren

efter Længden.

Planchette, f. lille Brat; (Man.) lille Damestigbvile, (Géo.) Landmas leres Maalebord.

Plançon, m. (Agr.) Sættegviff, Sættepiil (f. plantard).

Plane, m. (H. n.) Slags Flynder; (Bot.) Esnira (platane).

Plane, f. Baandfniv; Glattesern. Planer, v. a. jevne; glatte; polere; v. n. svæve i Lusten; see fra et høit Sted; fig. overstue el. betragte fra et ophsict. Synspunkt.

Planétaire, a. henhørende til elverkommende Planeterne; système -, Planetspftem; année -, en Planets Omløbstid; s. m. Mastine, som sande

seliggiør Planetspstemet.

Planète, f. Planet; -s supérieures, Planeter, som ere længere fra Solen end Jorben; -s inférieures, Planeter, Planche, f. Brat, Planke; Robbers som ere narmere ved Solen end Jors ben (Mercur og Benus); fig. etre né sous une heureuse -, være føbt under en lyttelig Stjerne.

Planétolabe, m. (Astr.) Planetinacs Planeur, se, s. Polerer; - en cui-

rre, En, som polerer Robberplater ses pieds, han bærer fin Arop gobt, til Robberstif.

Planiforme, a. planformia; m. (H.n.)

Rlasse fladdannede Infecter.

Planimetre, m. Inftrument til at maale plane Flader.

Planimétrie. f. Kunst at udmaale

plane Flaber; Planimetri.

Planimétrique, a. henhørende til Planimetrien. Kuglcart.

Planirostre, m. (H. n.) fladnebbet Planisphère, m. Himmelfuglens el Jordfuglens Afbildning paa en Flade, Planiglob.

Planoir, m Polerestaal.

Planorde, m. (H. n.) eenstallet Fersts vands-Muslingfal.

Planorbier, m. (H. n.) ecnstallet

Fersvands: Rusling.

Plant, m. ungt Stud, Sættegvist; Træstole (ogs. pépinière); Terrain, beplantet med Træer i en regelmas: fig Orden; ung Stov paa 20 til 80 Aar; jeune -, nouveau -, ung el. nylig anlagt Bünhave.

Plantade, f Sted, beplantet med

Træer, Traplanining; v.

Plantage, m. Sted i America, som er beplantet med Sufferrør, Raffes træer o. desl., Plantage; Alantning.

Plantaginée, f (Bot.) Beibrebylanter.

Plantain, m. (Bot.) Beibred.

Plantaire, a. (An.) henhørende til Fobsaalen; m. (H. 11.) Pungdyrenes Klasse. [plantet Pilestub (f. plançon).

Plantard, m. plantet Eattequist, Plantat, m. aargammel Viinhave.

Plantation, f. Beplantning; Tras plantning; Sted beplantet med Træer;

ungt Colonianlag.

Plante, f. Plante, Træ, Urt; &æ: geplante, medicinal Urt; ung Biinrante; fig. ung Dreng el. Pige; le jardin des –s, den botaniste Have; du vin de (jeune cl. nouvelle) -, Bün af en ung Ranke; la - du pied el. des pieds, Fobsallen; den Deel af samme, som ligger mellem Tæerne og Dælen.

Planté, e, p. plantet; beplantet; hvormed der plantes. [Kimplante. liggende; flagende; terre bien –e, Plantule, f. (Bot.) Plantespire, beliggende; staaende; terre bien -e, Jord, beplantet med mange og smutte Alleer; maison bien -e, behageligt overflødigen; v. beliggende Huus; cheveux bien -s. Plantureux, se, a. rig Haar, som have en gob og stært big, meget frugtbar; v. Bært; fig. og fa. il est bien – sur | Planure, f. Traspaan, Povlespaan;

han har en smut Bart; statue en pied bien -c, Billebststte, som staacr i en smut Stilling; me voilà bien pour reverdir, her fan jeg blive staaende, uben at Rogen tænker paa mig; man

lader mig i Stiffen.

Planter, v. a. plante; sætte ned t Jorden, nedramme; v. n. bestsaftige sig med Plantning; v. pr. plantce; stille sig; - des bornes, nedramme Grandsepale, affitte Grandser: - des pépins, lætte Kjærne; - un bois, ans lægge en Stov; – un édifice, lægge Grunden til en Bygning; - l'étendard de la croix, plante Korsets Banner; indføre Christenbommen; – des échelles à une muraille, stille Stiger op til en Muur for at beslige den; fig. og fa. – q. en un endroit, stille En paa Post el. paa Udsig paa et Steb; - là q., forlade En, lade En staae uden at bryde sig videre om ham; – là q. pour reverdir, labe En staae at vente uden at komme at hente ham efter Løfte; — le piquet quelque lieu, forblive nogen Tid paa et Sted; – qc. an nez de q., sige En noget Ubehageligt lige i Pinene; lade En høre Roget; planter un soufflet sur (au beau milieu de) la joue, give En et Drefigen; il est allé - ses choux schez lui], han har truffet sig tilbage paa Yandet; se – devant q., stille sig lige foran En, i Beien for ham; pop. vienne (arrive) qui plante, lab der stee boar der vil.

Planteur, se, s. En, som holder af at plante; Eier af en Plantage; fig. og fa. un - de choux, En, som har truttet sig tilbage paa Landet, for at

leve i Rolighed.

Plantigrade, m. og a. (H. n.) Dyr, som gaaer paa hele Fobsaalen (Biørne, Muldvarpe v. desl.)

Plantivore, a. planteædende (p. u.

betre: frugivore).

Plantoir, m. Plantepind, fpibs Stof,

Plantureusement, ad. rigeligen,

Plantureux, se, a. rigelig, overfis-

(Méc.) Rulaare langs meb Overflas Styffe (især om Fabe og Tallerfener);

ben af Minen (ogs. plature).

Plaque, f. Metalplade; Apseplade, som fasigiøres til en Bæg; Parereplade paa en Kaarde; broderet Ridzberkors (crachat).

Plaque, m. pletteret Arbeibe.

Plaqué, e, p. pletteret, beklæbt med en tynd Sølvplade; cuirs –s, tørrede, garvede Huder.

Plaqueminier, m. (Bot.) 3benholts

tra, Eben (diospyros).

Plaquer, v. a. beflæbe med tynbe Plader; sinere; plettere; – de l'or sur du bois, indlægge Guld i Træ; – de la vaisselle, beflæte Bordtøi, Fabe og Tallerkener med tynde Plasber af Guld el Sølv; – du plåtre, overstryge en Muur med Gibs; – du gazon, beflæbe med tynd Grønsvær; pop. – un sousiet sur la joue à q., give En et Dresigen; – qc. au nez de q., rive En Roget i Ræsen.

Plaquesain, m. (Vitr.) Metalstaal, hvori Glarmestere udbløde ben hvide Farve, hvormed de mærte Glasset

(ogs. écuelle de plomb).

Plaquette, f. Slags Smaamynt; prov. cela ne vaul pas une –, det er ikke en Hvid værdt.

Plaqueur, m. Fincrer; Pletterer; l'art du -, Finecrfunft, Pletteerfunft.

Plaquis, m. (Mac.) set Betlæbning, tynd Forstaling.

Plasme, m. raa pulveriseret Smas

ragb; Smaragbpulver.

Plastique, a. (Phil.) bannente, stabende; plasiss; l'art –, el. s. f. la –, Modelleerkunst, Plastif (hos de Gamle).

Plastron, m. Brystharnist; Brystlæter, Brystbind (hos Fegtemestere); Brystbeklædning hos Stildpadder og desl. Dyr; fig. og fa. En, som tjener til Stive for Andres Spot.

Plastronner, v. a. beklæde med Bryftharnist; give En Bryftlader paa; v. pr. iføre sig et Bryftharnist; tage

et Brystbind paa.

Plat, e, a. flab, javn; sig. uben Smag; uben Bid, slau, intetsigende; un bon –, det er et smutt Kamarats stade, aabne, ubesassed Land; vais—seau –, sladbundet Stib; visage –, et sladt, noget nedtryst Ansigt; cheveux –s, glatte Haar; cheval –, smallivet Pest; vaisselle –e, Solvtsi af et encste state har aabenlyst.

fig. physionomie -e, intetsigende Ansigtstræf, uben Ubtrpf; un - valet, en ussel, krybende Tjener; sa. avoir le ventre -, have en tom Mave; avoir la bourse -e, iffe have Penge; du vin -, en flau, svag Biin; un discours fort -, en meget flau, intetsigende Tale; vers à rimes -es, Bers, bois Mun iffe frydse hinanden, men som time to og to; battre q. à -e coulure, Nace En totalt; se coucher à - venire, lægge sig plat ned; être à - ventre devant q., trybe for En; (Mar.) calme -, Bindstille; à -, tout à -, loc. ad. ganste og albeles; la pièce est tombée à -, Styffet er falder ganste igjennem; il l'a resusé tont à -, han har afflaget bet reent ut; tout -, loc. ad. saa lang man er; recnt ub; il tomba tout -, han falti saa lang han var; je vous dis tout net et tout -, jeg figer Dem det reent ud, uden alle Omfrøb; à -e terre, loc. ad. paa Jorden, paa Gulvet; se coucher à -e terre, lægge sig lige ud paa Jorden.

Plat, m. det Flade; Fad; Fadjuld, Rct; donner des coups de - d'épee, flaae med den flade Sabel; fig. og fa. il lui a donné du – de la langue, han har giort ham smuffe koster som han itte har holdt; ... servir - å -, servere een Ret ad Gangen; - de dalance, Bægissaal; - de verre, tund Glasplade; fig. og fa. un bon - de gelée, en stærk Frost; pop. il 118 chasse qu'au -, ban gaaer tun paa Jagt efter bet Vilbt, som er anrettet; prov. servir un – de son métier, gjøre eller sige Roget, som stemmer med Ens Charafteer el. Sædvane; meure les petits -s dans les grands, giore store Anretninger for En, Intet ipare for at tage gort imod En; il n'en saurait faire un bon -, bet nytter iffe hvad han siger, han formaaer tog iffe at giøre det godt; at undstylde bet, ber engang er gjort slet; voilà

Platane, f. (Bot.) Platan (ogs. plane).
Plataniste, m. (Ant.) Sted, besplantet med Plataner, hvor den sparstanste Ungdom øvede sinc Lege.

Plat-bord, m. (Mar.) Reeling el. Ratoart omtring Stibsbaftet; pl. des

plats-bords.

Plate, f. (Blas.) Slags Solvmont; (Mar.) Slags stor flabbundet Baab til Seilads paa Floder; pl. Messing plader af lige Tyffelse heelt igjennem.

Plateau, m. Bræt paa en stor Bægtsstaal; Slags aslangt Bagerbræt; Præssentecrbafte; stort Fab med Blomster og dest. til Sirat paa et Bord; (Mil.) jævn, ophsiet Plads til at anlægge et Batteri paa; Hoistette; pl. (Ch.) Urcenlighed af Raas og Daas Vildt.

Plate-bande, f. (Jard.) smalt Has vebed; Rabat; (Arch.) Binduesramme; Ostfarnis; (Art.) Metalbaand omstring Kanoner; couteau à ---, Kniv med Sølvs og Guldfanter paa Rygs

gen; pl. des plates-handes.

Platée, f. (Arch.) Grundmuur uns der en beel Bygning; pop. stort Fadfuld.

Plate-sorme, f. (Arch.) fladt Tag paa et Huus; (Jard.) Terrasse; (Art.) Bridst til at stille Stytset paa; pl.

des plates-formes.

Plate-longe, f. lang og bred Rem til at holde uregjerlige Heste medens de stoes, el. til at forhindre dem i at slaae ud; lang Line, hvori Berideren holder Hesten mens den traver rundt; (Ch.) Reeb til et Kobbel Hunde; pl. des plates-longes.

Platement, ad. paa en plat el. flau Maade; fa. uden Omsvøb, gan-

ffe ligefrem, reentub.

Plateure (eu udt. u), f. (Mét.) Lag el. Aare i Bjergværker, som sørst løber lodret og siden horizontalt.

Platine, f. Slags hvelvet Kobbers plade til at tørre og stryge Linned paa; (Horl.) Messingstiverne i et Uhr, mellem hvilse Hiulene bevæge sig; (Peint.) Farvebræt hos Kortmasgere; (Arm.) Plade paa en Geværs laas; (Serr.) Laaseplade; verron à -, Staade, forbunden med en Jernplade (ogs. – de loquet); (Impr.) Digle paa en Begtrytserpresse; (Mar.) Plats lod, Blitplade voer Fænghullet paa Kanonerne.

Platine el. or blanc, m. Platina. Untagelighed.

Platitude, f. flau Smag; Flauheb, Smagløshed, Plathed; flaut, plat, gesmeentlidtryk; ce vin est d'une – extrême, denne Biin har slet ingen Smag; co discours est de la dernière –, denne Tale er poerst flau el. smagløs; il ne dit que des –s, han siger kun Flauheder, han bruger platte libtryk; fa.

Platole, f. Flødestaal.

Platonicien, ne, s. Platonifer, Tils

hænger af Plato; a. platonist.

Platonique, a. platonist, bruges t Udtr. amour -, Kjærlighed uden fands selig Begjarlighed; année -, Omløbss tid, hvorester Dimmellegemerne ville besinde sig paa samme Sted, som paa Stabelsens Tid; (Géom.) corps -s el. corps réguliers, Legemer, hvis Egens staber ere ubsundne af Platos Stole.

Platonisme, m. Platos philosophise

Spftem.

Platrage, m. Gibsarbeibe.

Platras, m. affaldet Gibsftpffe, Gibs.

brotte af gamle Mure.

Platre, m. Gibs; Gibsafstsbning; Gibsmodel; fig. hvid Sminke; pl. (Arch.) Gibsarbeide paa en Bygning, som Karnis, Gesims, o. desl.; - cru, raat Gibs; – cuit, brændt Gibs; -noyé, udbløtt Gibs; - au panier, - au sas, renset Gibs; - éventé, Gibs, fom ved at være udsat for Lust og Fugtighed er bleven fordærvet; saire du -, cuire du -, brænde Gibs; tirer un – sur q., tage en Gibsasstøbning af En; prov. battre q. comme -, giennemprygle En dygtigt; fig. cette femme a deux doigts de - sur le visage, dette Fruentimmer har brugt altfor megen boid Sminke.

Platré, e, p. gibset; fig. sminket; hyklet; paix –e, Fred paa Strømt,

fortvarende Fred.

Platrer, v. a. gibse; sig. besmptte; v. pr. sminte sig (plais.). [platrière). Platrerie, s. Gibsgrube (bedre; Platreux, se, a. blandet med Gibsel. Krid. [arbeider; Gibshandler. Platrière, m. Gibsbrænder; Gibse Platrière, f. Gibsgrube, Gibsbrud; Gibshytte, hvor der brændes Gibs.

Platronoir, m. (Maç.) Muurredstab til at gibse med. [gistig Slange. Plature, f. (H. n.) indist, sladhalet

Plature, f. (H. n.) indiff, flathalet Plausibilité, f. (Did.) Rimelighed,

Plausible, a. rimelig, antagelig. Plausiblement, ad. paa en rimelig,

antagelig Waade.

Plebeianisme, m. Almuens Tilftanb og Interesser; Tilbsielighed til at be-

ftptte Almuens Interesfer.

Plébéien, ne, s. Plcbeier, simpel Borger el. Borgerinde, Rand el. Rone af Almuen; a. henhørende til Almuen, angagende famme.

Plébiscite, m. (Anc.) Beslutning,

tagen af den romerste Almue.

Pleiade, f. (Astr.) Syvstjernen (alm. i pl.); la – poétique, 7 berømte Digtere.

Pleige, m. (Pal.) Borgen; v. inus. Pleiger, v. a. (Pal.) gaae i Bors

den for; v. inus.

Plein, e, a. fuld, opfyldt; som har fuldt op af; hecl; rigelig, overflødig; fplbig, fced; fig. indtagen af; fuldstændig; fuldkommen; uindskrænket; le jardin est – de fruits, Haven er fuld af Frugt; - comme un œuf, propfulb; un bomme - d'esprit, en Mand med megen Forstand; - de disticultés, mes gct vansfelig; il est - d'expédients, han veed altid at finde Udveie; — de vie, fuld af Liv og Rraft; mourir – de jours, (Ecr.) toe mæt af Dage; - de vin, beruset; - de lui-même, indtaget af fig feld, meget forfænges lig; eire – d'une ch., have Povebet fuldt af Roget, itte tænte paa Andet; etre – de loisir, have Tid not at raabe over, være uden Forretninger; visage -, rundt, spldigt Ansigt; -e lune, Fulds maane; visage de -e lune, Fuldmaas neanfigt; nous sommes dans la -e lune, vi have Fuldmaane; fig. og fa. c'est une -e lune, det er et Fuldmaas neantigt; un jour -, en heel Dag; mois -, Lunar-Maanet paa 30 Dage (mois cave, N. paa 29 Dage); année -e, Maaneaar paa 354 Dage (année cave, Aar paa 353 Dage); -e récolte, rig Host; être en - rapport, (om en Elendom) være i fortræffelig Stand, faa at den giver godt af fig; avoir le cœur -, have Hiertet fuldt af Glade, Sorg el. Missornsielse; fa. avoir le ventre -, vare mat; pop. il est -, | han er mæt; elle a le ventre -, hun er frugtsommelig; bete -e, drægtigt Dyr; fig. un ouvrage -, et indholds- | -, splte med ligesaameget Suffer, som rigt Bart; un style - et nourri, en bet, ber fal spites, veier.

tjernefuld, indholdsrig Still; dois -, tæt, fast Træ; - bois, (Mar.) Stibet ovenfor Vandet; (Jeu) prendre une bille -e, støde Billardkuglen i Centrum; (Bot.) seur -e, dobbeit Blomst; (Blas.) écu -, Stjold af een Email; armures -es, Baaben uben Unteraftes ling; ... en - jour, en - midi, ped boilps Dag; en -e rue, midt paa Gaden; en été, midt om Commeren; en – air, i st Luft; en – champ, paa aaben Wark; en - vent, fritstaaende; en -e marche, i fuld Marsch; en -e retraite, paa fulds fommen Flugt; être en -e mer, være i rum Sø; tailler en – drap, have In not at stare of; fig. have fuldt op af hvad man behøver; ... crier a -e iete, à -e gorge, strige af fuld Pals; boire a - verre, briffe af bet fulte Glas; donner à —e main el. à -es mains, give med fulde Pander, nge ligen; cette étoffe est à -e main, bette Toi er tyft og blødt; tirer à - collier, spande alle Kræfter for; (Man.) ce cheval a l'appui à -e main, benne Heft ligger gobt paa Bioslet; ... de - droit, med fuld Ret; de - (de son -) gré, med bedste Billie; franchir un sossé de - saut, springe rast over en Grobt; d'un – saut, i eet Spring;... bruges som prép. i visse Udir. avoir du vin – sa cave, have Biin fuldt op i fin Kjelder; avoir de l'argent - ses poches, have fine Lommer fulde af penge; ... en -, loc. ad. ganste; av belee; il a perdu son procès en -, i tout en –, han har tabt sin Sag ganste og aldeleð; le soleil y donne en —, Solen staaer der lige stit paa;… 1 tout -, loc. ad. fulbt op af, meger, mange; il y a tout - de monde dans les rues, ber er fuldt op af Folk paa Gaterne; ... a pur et à -, loc. ad. albeles; absous à pur et à-, albeles frifundet for Tiltale.

Plein, m. bet fulde Rum, det Fulde; Midten af en Stive; det febe cl. iph dige Træk af et Bogstav; (Arch.) det Tyfte af en Muur; (Jeu) bob delt Befætning af et Rum i Damspil.

Pleinement, ad. fulbkomment, ganfte [des pleins-pouvoirs. og aldeles.

Plein-pouvoir, m. Fuldmagt; pl. Plein-sucre, m. (Conf.) confire à

gence -, fuldkommen Aflad; cour -, hvitidelig Samling af hele Posperso= nalet, alm. Pofforsamling.

Plénipotentiaire, m. befuldmægtiget Gesandt (af anden Rang); a. ministre -, befuldmægtiget Minister.

Plénitude, f. Fylde; især fig. la du cœur, Hiertets Fylde; (Ecr.) la du temps, Tidens Fylde; la - de la grace, Raadens Fylde; (Dipl.) par de puissance, itolge Regentens Wagt tylde; t egentl. Forst. fun i Udtr. – d'humeur el blot -, Overflod af Bædster.

Pléonasme, m. Overflod af Ord for at forstærke Ubtrykket, Pleonasme; i flet Forst. Kedelig el. unyttig Ords Overstod af Wædster riatom.

Pléthore, f. (Méd.) Fuldblodighed, Pléthorique, a. (Méd.) fulbblodig, overtyldt af usunde Vædster.

Pleurant, e, a. grædente.

Pieurard, e, s. og-a. Barn, som altid græder; Gierrig, som altid klyns fer; enfant –, grædevornt Barn.

Pleure-misère, pleure-pain, Gnier, som altid flager over sin Rød og slette Tider (s. pleurard); pl. des pleure-misère, des pleure-pain; pop.

Pleurer, v. a. begræde; græde el. sørge over; v. n. græde; rinde (om Pinene); - q., begrade Ens Dob, Tabet af En; – ses péchés, græde over fine Synder, angre bem; fig. og fa. on ne l'a -é que d'un œil, man har kun sørget over ham for Stinnets Styld; il pleure le pain qu'il mange, han under sig selv neppe Brødet; - sur q., græde over Ens Feil el Ulpffer; - à chaudes larmes, græbe bede Taarer; les yeux lui pleurent, hans Pine rinde; la vigne pleure, Viinranken brypper (efter at være nyligen bestaaret); prov. – comme une vache el. un veau, græde umaas beligen, især over Ingenting; il ne lui reste que les yeux pour -, han har mistet Alt; il a –é pour avoir un chapeau, han bærer en lille ny Sat, naar bet er Moden at bære en ftor; il pleure d'un œil et rit de l'autre, ban græber og leer paa eengang.

Pleures, f. pl. (Com.) Ulb af bøde |

Kaar.

Plénière, a. bruges i Ubtr. indul- Ribbeenshinden el. i Pberbelen af Lungen, forbunden nied Feber og Sting.

Pleurétique, a. (Méd.) som angager. en Ribbeensbetandelse el. Sidesting; s. En, som liber af Sibesting.

Pleureur, se, s. og a. Mand el. Rone, fom græder uden Grund; Flæbestæg; saule -, Grædepiil; s. m. (H. n.) Grædeabe.

Pleureuses, f. pl. Clags Manchets ter til stor Sorg; (Anc.) Grædesoner ved Beglavelser bos Graferne og Ros merne.

Pleureux, se, a. grædefærdig; som seer ud til at have grædt; forgrædt. taarefuld; avoir les yeux -, have Dinene robe af Graad; s. græbenemt Menneste, Flaber; fa.

Pleurnicher, v.n. græde paa Strømt; lade som om man græder, tvinge sig

til at græde; fa.

Pleurnicheur, se, s. En, der græs ber paa Strømt; En, der græder over Ingenting; fa. [mer, Flynterslægt.

Pleuronecte, m. (H. n.) Sidesvøms Pleurs, m. pl. Taarer; verser, repandre des -, udaphe Taarer; essuyer ses -, aftorre sine Taarer; fig. trofte sig; sondre en -, briste i Graab; de-terre, Regnvand, som trænger frem mellem Jordlagene; les - de la vigne, Vand, som drypper fra de unge nyligt bestaarne Biinrankestud; poé. les - de l'aurore, Duggen; i ophotet Stül bruges pleurs undert. i sing: le pleur éternel, den evige Graad (Bossuet, orais, fun. d'Anne de Gonzague).

Pieutre, m. usselt Menneste uben Mod el. Opgtighed, Aujon; Gnier; fa.

Pleuvoir, v. imp. regne; fig. strømme ned; være tuld af; il pleut à verse, bet stylregner; il pleut à seaux, bet regner spandeviss; prov. quand il pleuvrait des hallehardes (unbertib. tilføies: la pointe en bas), om det end regner Stomagerdrenge (Helles barder) ned, om det end er not jaa Net Beir; i fig. Forst. bruges det uns dertid. i pi. les sarcasmes pleuvent (il pleut des sarcasmes) sur lui, det regner bidende Bittigheder ned over ham; pop. il a bien plu sur sa friperie, bans farte Pelbred el. hans Formue er als deles nedbrudt; il dépense de l'argent Pleurésie, f. (Méd.) Betændelse i comme s'il en pleuvait, han ubgiver Penge for Fobe; c'est un écoute s'il pleut, det er en Kryster,- som det Mindste afstræffer; det er et tomt Loste, et tomt Haab.

Plevre, f. (An.) Ribbeenshinde,

Styfibinde (ogs. pieure).

Plexisorme, a. (An.) dannet som en Fletning, netformig.

Plexus (s ubtales), m. (An.) Rets

venet, Nervesteining.

Pleyon, m. Bidicbaand til at op: binde Biinranker; Straadæfke til Mist=

bænfe.

Pli, m. Lag, Fold, Bugi; Rynke; Krumning; fig. Sabbane; Benbing; cet habit ne sait pas un -, benne Ricle flager itte en Fold; il sait un faux -, den flager en Rynke; avoir des -s au front, have Apnker i Pans den; le - du jarret, Anchsiningen; mettre deux lettres sous le même -, lægge to Breve under samme Oms stag; (Mar.) - de câble, længben af en Omgang paa et oprullet Toug, Rovs (et opstudt Toug; ... fig. c'est une affaire qui ne fera pas un (petit) -, bet er en Sag, som ikke vil afftedkomme nogen Banfteligheb, el. som itte taaler Motsigelse; souiller dans (sonder) tous les -s et replis du cœur, underføge alle Hierteis Fols ber el. Hemmeligheber; prov. il ressemble au camelot, il a pris son -, el blot il a pris son –, han laber fig iffe rette, dan er uforanderlig; il a pris un bon -, ban bar antaget gobe Satvaner, en gob Pli; donner un hon - à une affaire, give en Sag en god Bending.

Pliable, a. boielig, smibig, let at **b**sie (i egentl. og fig. Forst). [ning.

Pliage, m. Boining; Sammenlæg-Pliant, m. el. siège pliant, Feltstol. Pliant, e, a. boielig, smitig; fig.

Icrvillig, følelig; il a l'humeur -e,

han har et fsieligt Sind.

Plica, m. f. plique. [lægge i Kolber. Plicatile, a. (Bot.) som lader sig Plicatule, f. (H.n.) Slags Musling. Plie, f. (H. n.) Glette, gipnder. Plie, m. (Da.) Anaboining.

Pliement, m. Sammenlægning af Papir til Indbinding (hellere: pliage).

Plier, v. a. lægge i læg el. Fols der; boie, krumme; sig. læmpe, rette læg paa; Samling af flere læg. all efter; vanne til; v. pr. boie sig, lægene.

frumme fig; fig. læmpe el. rette sig cfter, give efter for; v. n. paae Bugt, boie sig; fig. underkafte sig, give efter for; trækte sig tilbage; - une lettre, lægge et Brev sammen; - q. aux volontés d'autrui, boie En efter en Andens Villie; se - aux circonstances, lampe sig efter Omstændigheberne; bagage, træffe sig tilbage, slygte sor Fjenden; fig. og fa. gaae ubemærkt bort, lægge sig til at boe (i b. sieste Betybn. ogs. - son paquet, pop.); - la toilette de q, fijale Ens Klader(v.); - les genoux devant le veau d'or, trybe for den rige Mand; - sous le saix, buffe unter for Byrben; c'est un roseau qui plie à tout vent, bet er et svagt Menneste, ber breier sig efter Binden; il vaut mieux - que rompre, det er bedre at give efter end at gaae til Grunde ved at flage imob; (Man.) - un cheval à droite et à gauche, vænne en heft til med Lethed at lystre begge Hænder; - le cou d'un cheval, vanne en Pest til at breie sig med Lethed; (Mil.) l'insanterie plia, Infanteriet veeg; (Mar) - sur tribord, frænge over Styrbort; -les voiles, optuge Seilene.

Plieur, se, s. En, som lægger No.

get i Lag el. Folder.

Plinthe, f. (unbert.m.) (Arch.) Lavie el. flad Liste paa en Pillefod (ogs. socle) cl. om Kapitælet (i b. Betydn. ogs. tailloir); Clags Gesims til at abstille Ctagerne; (Men.) Fobliste langs en Bag; (Art.) Jernbaand om en Karnon; (Mil.) Opstilling af Tropper pos de gamle Græfere i Form af et Trapezium.

Plioir, m. Falksebeen.

Plique, f. (Méd.) Spgdom, i hvik ken Haarene filte sig (bekjendt iser! Polen).[Folder (bedre end plissement)

Plissage, m. Sammenlægning ! Plissé, e, p. lagt i læg; s. m.

(H. n.) Slags Filrbeen.

Plissement, m. f. plissage. Plisser, v. a. lægge i Læg el. Fok ber; v. pr. lægges i Læg; v. n. rym tes, saae Kolder; ces rideaux plissent bien, disse Garbiner falbe i smulle Folder.

Plissure, f. Maaden at lægge

baar til Stibsforhubning, tjenlig til at bestytte imod Orme.

Plocage, m. Uldfartning, Ulds Til

beredning med Kamme.

Plomb(b ftumt), m.Bly; Pagel, Rug-Ier; Blysegl til Stempling af Barcr; Baterpas; Kioffenvadst; Ovælluft, som udvikler fig i Priveter, Spgdom, som opstager af at indaande denne Luft; (Mar.) - de sonde el. blot -, Yod til at peile med; pl. les -s (de Veuise), Blykamrene i St. Marcus-Palaiet i Venedig, Fængølcr; ... – laminé, Bly i tynde Plader; du – en saumons, Bly .i store Klumper; mine de -, Blyant; blanc de -, Blyhvidt; du - à giboyer, Kug'er og Hagel til Jagibøsfer; prov. menu –, Straa, smaa Blystumper; il n'a ni poudre ni -, han har hverten Arubt el. Kugler; fig. han mangler Alt, hvad han behover til sit Arbeide; fa.mellre du dans la tête de q., styte En en Kugle gjennem Panden; prov. il lui faudrait un peu de - dans la tête, han trænger til at blive sindig; il a du – dans la tête, det er en fold og betænksom Mand; il vaut son pesant de -, det er et dumt, uhiælpsomt Mens neste; il est fin comme une dague de -, han er dum og eenfoldig; cul de -, flittigt, ftillesiddende, Menneste; il a sondu du –, han har drevet Tie den hen i Stedet for at arbeide; changer son or en -, give noget Godt bort for noget Glet; nager comme une bague de -, spømme som en Blyklump; jeter son - sur qc., stile sine Planer efter at exholde Roget; (Impr.) lire sur le -, læse den udsatte Strift; ... à -, loc. ad. lodret; mettre qc. à -, stille Roget lodret; le soleil donne à - sur cet endroit, Solen staaer lige paa dette Sted; s. aplomb.

Plombage, m. Plombering, Udfyld: ning med Bly; (Agr.) Jordens Stamps ning efter at den er tilsaaet. | plomb).

Plombagine, f. Blyant (mine de Plombateur, m. ben, som tryffer Blyseglet paa de pavelige Buller.

Plombé, m. Blyfarve, som ifær bruges til Snittet paa Bøger; (H. n.)

Slags bryftbugfinnet Fist.

Plombé, e, p. plomberet, forseglet med Bly; udfplot med Bly; blyfarvet, blaggrag; fig-ubefindig; dent-e, plombes bele Byen; ce coup d'épée va en

Ploc, m. Udfubs-uid; (Mar.) Fo- ret Tand; teint -, blacaging Antigisfarve; tête -e, letfindigt Menneste.

> Plombée, f. Slage robagtig Farve; forh. Blykolle; (Arch.) lodret Linic el. Gilling; (Pe.) Blyvægt til at sænte

Fistegarnet.

Plomber, v. a. vedhæfte Bly; pacs tryffe Blyseglet, stemple Varer (ogf. ferrer, marquer); glassereleertsi med Bly. ant; (Dent.) udfylde med Bly; (Rel.) farve Snittet paa en Bog med Blyfarbe; (Charp. og Maç.) stille lødret efter Baterpas; (Agr.)stampe henstyttet Jord.

Plomberie, f. Blystøbning; Bears. beioning afBly; Bluftøberi, Blyværisted.

Plombeur, m. Varestempler.

Plombier, m. Blystøber; Blyars

beiber, Blytæffer; Blyhandler.

Plombière, a. f. pierre -, Steens art, som ligner Blyant; ... s. f. Blytæfferste; Blystoberste; Slags siin Jis tillavet med syltede Frugtsfaller.

Plomboir, m. (Dent.) Instrument

til at plombere Tænder.

Plongé, e, a. neddyppet; chandelle –e, Spiddelps.

Plongeant, e, a. som gaaer fra oven ncdad; vue -e, Ubsigt ovenfra.

Plongée, f. (Fort.) la – du parapet, Brystværnets overste Stagning ud imod Kandsiden.

Plongeon, m. Opster; (H. n.) Ops and, Alke; Lom; - huppe, toppet og halstravet Opffer; (Astr.) Bandsværmer; .. saire le -, byffe under i Svomning; fig. buffe Dovedet, naar der stydes; opgive fin Paastand, naar man modfiges, træffe Seilene ind, snige

fig bort of Frygt.

Plonger, v. a. nedsænte, byppe: fig. støde ind; styrte (i Sorg); sætte (i Forlegenhed); v. pr. fig. overgive sig til; hengive sig til; v. n. dyste, duffe under; fig. stue ned; gaae ned ad; styde ned ad; (Mar.) stiffe bybt; - dans l'eau, plumpe i Vandet;... le poignard dans le sein de q., støbe En Dolken i Brystet; - q. daus le malheur, styrte En i Ulyste; se - dans la débauche, pengive fig el forfalde til Gviir; se - dans le sang de q., mprde En; il plonge bien, han dpkter gobt under; du haut de cette tour on (lavue) plonge sur toute la ville, oven fra dette Taarn overstuer man plongeant, bette Kaarbestif gaaer ovenfra ncbab; ce coup de canon est tiré en plongeant, dette Kanonstud er studt ovenfra.

Plongeur, m. Ohffer; (Pap.) ben, som neddypper Formerne i Papirsbeigen; pl. (H. n.) Optfefugiene.

Ploutre, m. (Agr.) Tromle.

Ploquer, v. a. (Mar.) lægge Paar imellem Forburningen; (Manu.) - les laines, sammenblande Uld af forstjel: lig Farve; (Bonn.) les laines se ploquent, Ulben filtes.

Ploques, f. pl. Toier af kartet Uld.

Ployer, v. a. boie, frumme; sams mentulle; v. pr. boie fig, underfaste fig, rette sig efter; bruges især i ben -boiere Still, prorimod plier i samme Betydn. bruges i Hverbagssproget.

Ployon, m. (Vann.) Bibicqvift,

Bidiebaand.

Pluche, f. f. peluche.

Plucheux, se, a. fnugget (om brugt Linned); uldent (om Tsi, som ifte er

overstaaret).

Pluie, f. Regn; fig. une - d'or, en Guld-Regn, en ftor Uddeling af Gaver; prov. parier de la - et du beau temps, tale om ligegyldige Ting; saire la et le beau temps, ordne Alt i et Huus, være Potte og Pande; après la - le beau temps, paa Regn følger Solffin; petite - abat grand vent, et godt Ord finder et godt Sted; se jeter dans l'eau de peur de la –, fipric sig i en større lileilighed for at undgaae en mindre.

Pluie-de-seu, f. (Artis.) Ibregn, Slagskyrværkeri; pl. des pluies-de-seu.

Plumage, m. Fjerbesætning, alle en Fugls Fjer.

Plumail, m. lille Fjerfost; pl-maux. Plumart, m. Fjerkoft (v.); (Charp.)

Unterlag.

Plumasseau, m. Fjertost; Tangents fjer; Piilfjer; Klump udtravlet Larred el. Charpi til et Saar; Bale.

Plumasserie, f. Kjerfabrik hvor der forfærdiges Fjerpynt; Kierpynthandel.

Plumassier, ère, s. Mand el. Kone, som forfærdiger Flerpynt el. briver Pandel dermed.

Plumbago, m. (Minér.) Blyant (plombagine); Sølvaare blandet med Bly;... visse Perlers blaaagtigeFarve.

Plume, f. Hjer, Jugles Fjerbellæde

ning; Samling af Fjer; Penncfjer, Pen; fig. Strivt; Strivemaade, Still; Stribent; (Mar.) officier de -, el. la -, Pavnestriver, Stidssecretair (v. nu: officier d'administration); ... la – de cet oiseau tombe, benne Jugis Fjer falde af, den fælder (il mue); lit de -, Dyne; marchand de -, En, som handler med Fier til Opner; marchand de -s, En, som handler med Penne; - hollandée, prapareret Pen; tailler une -, fare en Pen; la - crie, Pennen stryder; prendre la –, mettre la main à la -, tage Pennen i Saans ben for at strive; poser la—, høre op at strive; fig. il a une belle —, han fører en sinuk Pen, han har en smuk Haand; il a une excellente –, han striver fortræffeligt for sig; c'est une - seconde, bet er en frugtbar Sfris bent; il vit de sa -, han lever af sin Pen; gens de -, Folk, som leve af at strive; guerre de -, Pennefeibe; c'est lui qui tient la -, det er ham, som fører Pennen, som leder Forhandlingen; écrire au courant de la -, fore sine Tanker strax i Pennen, sætte dem strar paa Papiret; ce mot est resté au bout de ma -, bette Orb har jeg glemt; il s'est trouvé au bout de ma -. det er kommet som af fig selv og jeg har strar nedstrevet det; laisser de ses -s, libe Tab, tabe Penge; avoir des -s de q., vinde Penge fra En i Spil; arracher à q. une belle - de l'aile, berøve En noget Betydeligt, et Ems bebe; passer la – par le bec à q., smøre En om Munden med tomme Løfter; jeter la - au vent, lade Dæns belsen raade; ce chien est au poil et à la -, benne hund kan bruges til at jage Dyr og Fugle; cet homme est au poil et à la -, benne Mand fan bruges til Alt; prov. la belle – fait le bel oiseau, Klæder stabe Fost.

Plumeau, m. Kjerkoft, Fjervinge;

Meubel til Strivertsi.

Plumée, f. Pen fust af Blæf; (Pav.) faire une -, affætte meb Bams meren en Rand paa en Steen.

Plumelle, f. (Bot.) Plante, bvis

Blade ligne Fanen paa Fjer.

Plume-marine, f. (H.n.) Stinkestæl, Silkemusling (pinne-marine, pinnatule); pl. des plumes-marines.

Plumer, v. a. pluste Ficr, afpille

Ajer; sig. og su. optrætte, bedrage, inpoe; on a -é ce jeune homme, man har pluffet (optruffen, dedraget) dette unge Menneste; prov. - la poule sans la soire crier, aspresse Paalæg saa behændigt, at der ikke klages derover.

Plamerolle, f. (Bot.) Fzertulipan.

Plumet, f. Strudsffer til at sætte i en Sat; Hatteffer; fig. og fa. ung Militair (plais.); Rule el. Korndrager; (Mar.) -s de pilote, Hier til at see, bvorfra Binden kommer.

Plumeté, e, a. (Blas.) fint brodes

ret som Fier, flænket.

Plumetis, m. Udfast til et Strift (v.); Glags Bomuldsbroderi; broder au -, brodere med Bomuld.

Plamette, f. Glags tyndt uldent Tøi. Plumeux, se, a. (Bot.) fjeret, bes

sat med toratede Daar.

Plumitif, m. (Jur.) Domprotocol; Forhandlingsprotocol; tenir le -, føre Forhandlingsprotocollen; a. canaille -ive, usle Papirsmørere, Forfattere til Stamstrifter (Beaumarchais).

Plumolage, m. Befugining og Bearbeidning af Jorden for at rense Sufferet.

Plumoter, v. a. befugte og stampe

Jordan for at rense Sufferet.

Plumale, f. (Bot.) Fieren, Stengels spidsen og Kimknoppen tilsammen.

Plupart (la), f. det største Antal, Siørstedelen, de Fleste; naar d. Ord er drugt ene, sættes det tilsvarende Berbum i pl., men har det derimod en Styrelse, retter Verbet sig i Tal efter benne: la - jgnorent leurs véritables intérêts, de Fleste sjende isse beres sande Vel; la – du monde ignore etc., de flesse Mennesker ere uvidende om o. s. v.; pour la - (unbert. ude: lades pour), loc. ad. for største Delen; la – du temps, loc. ad. som oftest, almindeligit.

Pluralité, f. Meerhed; Mangde; det storste Antal; Stemmescerbed; - absolue, abjolut Stemmesleerhed, som er idetmindste een mere end alle Stems mernes Halvpart; - relative, relativ Stemmefleerhed, som er det største Stemmeantal i Sammenligning med si Fleertallet. be andre Concurrenter.

Pluriel, m.(Gr.)Fleertal; Ord, brugt Pluriel, le, a. (Gr.) som er af Fleer: tallet, som hører til el. betegn. Fleertallet. Plus, ad. mere, flerc; længer; bes- med Stind overtruffen Bibiefurv.

uden, fremdeles, endvidere; le -, (fors an et Adj. danner det Superlativ) den meest; ... Conj. end ester plus oversættes ved que i en Sammenliguing, og ved de foran et Tak ord, naar Sæiningen iste er negtens de, el. naar det ikke flaaer som Subj. for en følgende Sætning: il est neureux que vous, han er lykkeligere end de; il possède - de trois mille risdales, han eier mere end 3000 Rigsb.; il n'a pas plus que deux schillings, ban bar itte mere end to Stilling; il travaille plus que deux autres (ne travaillent), han arbeider mere end to Andre; pas falder bort foran plus for at betegne Ophøret af en Handling: il ne joue plus, han spik ler iffe længer; ... undertiden udelas des Regtelsen: plus de larmes, ingen Taarer mere;... i Opregnelser: ends videre: plus, une armoire d'acajou, endvidere et Mahogni Stab;... plus ... plus, jo mere, desto mere; - je lo , connais, - je l'aime, jo mere jeg kjender ham, desto mere holder seg af ham;...(Alg.) Additionstegnet +;... s. m. bet Mefte; bet Mere; il ne s'agit que du - ou du moins, der er tun Tale om det Mere el. Mindre;... loc. ad. de – en –, mere og mere; au –, tout au -, i det Poieste; tant et -, overs maade meget; il y a -, dien -, qui - est, de -, entvidere, hvad der cr endnu mere; ni – ni moins que, pvers ten mere el. mindre end; qui -, qui moins, Rogle mere, Rogle mindre; d'autant plus, saa meget mere; sans -, uden længer; uden videre; uden flere; uden at lægge mere til, uden at gaae ridere; au plus tot, paa det inarcste, saa inart som muligt, uopholdeligen.

Pluser, v. a. (Manu.) rense Ult. Plusieurs, a. og pr. pl. flere, mange, abstillige; par - raisons, af flere Gruns de; – prétendent, Flere paastaae.

Plus-pétition (sudt.), f. (Prat.) overs

dreven Begiæring.

Plus-que-parfait (subt.), m. (Gr.)

Plusqvamperfectum.

Plus-value, f. (Jur.) Foregelse i en Tings Bærdi; det en Ting overs gaaer i Bærdi hvad der er givet for ben; pl. des plus-value.

Plute, f. (Ant.) Stjold bannet af en

tot, tidligere).

Pluvial, m. (Egl.) Rappe, som bas res af de Geistlige, naar de reiste ub for at uddele Gacramenterne; ogs. Slags Messetappe (v.); pl.,-viaux.

Pluviale, a. f. bruges kun i Ubtr. eau -, Regnvand; s. f. (H. n.) Slags Fro. Pluvier, m. (H. u.) Strandstade,

Broffugi.

Pluvieux, se, a. regnfuld, regnagtia, regnbringende; un temps -, en Regntid; un vent -, en Vind, som medfører Regn.

Pluviomètre, m. (Phys.) Instrus ment til at maale, hvormeget Regn

der falder, Regnmaaler.

Plaviose, m. semte Maaned i ten franske republicanske Calenter (fra d. 20be Januar til den 18de Februar).

Pnéomètre, m. (Phys.) Instrument til at maale Aanbedrattets Styrke.

Pneumatique, a. (Phys.) angaaende Luften; machine -, Luftpompe; briquet -, kunstigt Fyrtei, som tænder ved Luftens plubsclige Sammentryk, ning; chimie -, Chemi, som handler om Luftens og Gazarternes Egenstaber; ... s. f. Yare om Luften og Wazarterne

Pneumatocèle, f. (Chir.) Bindbrof. Pneumatologie, f. (Did.) Earc om Manderne; Lære om Luften. [vindbrok.

Pueumatomphale, f. (Chir.) Ravles Pneumatose, f. (Méd.) Navens Opblæsning af Vinde.

Pneumologie, f. (Did.) Exren om Lungen og dens Spydomme. Stelfe.

Pneumonie, f. (Méd.) Lungebetans Pneumonique, a. stiffet til at bels brede Lungesygtomme; remede -, Las gemiddel imod Lungelyge.

Pneumonite, f. f. pneumonie. Pneumorrhagie, f. (Méd.) Blodspyts ning, som kommer fra Lungerne.

Pneumotomie, f. (An.) Lungeanas tomi; Afhandling om Lungens Unatomi.

Pnyx, m. (Ant.) offentlig Forsams

lingsplads i Athenen.

Posillier, m. Styffe Metal, hvori Tappene paa en ophængt Kloffe hvile.

Pochade, f. (Peint.) første Udfast,

Avatiat Omrids.

Poche, f. Lomme; Pose, Sæt; Fold paa en Kjole; Blærei et Saar; Fugles tro; byb Stee meb ftort Staft; Kanins garn; Fistenet til smaa Fist; Dandsemesterviolin (ogs. pochette; p. u.);

Plutot, ad hellere, fnarere (plus | pl. forth. Slags ubstaaende Kistebeens: stjert til Lommerne; un mouchoir de -, et Lommeisrflæte; un pistolet de -, en Lommepuffert; cet habit sait des -s, benne Kjole placer Rynker, poser; fig. og fa. mettre en -, stifte i fin egen Lomme Penge, man har faaet til andet Brug; cela vaut mille écus dans la -, bet et 1000 Rigeb. værd i netto Indiægi; payer de sa -, udgive af sin egen Lomme, af sine egne Penge; jouer de la -, udgive Penge; manger son pain dans sa-, fortære sin Fortjeneste ene uben at dele med Andre; avoir ses mains dans sa -, lægge Handerne i Stisbet, In tet bestille; il n'a pas toujours les mains dans ses -s, han er tilboiclig til at giøre lange Fingre; acheter chat en -, fjøbe Noget, man iffe for, ud kiender, kisbe Katten i Posen.

Poché, e, p. især i Udtr. les yeur -s, brune og blace Dine; des œus -s, kogte Wg, hvoraf Blommen er forbleven beel; une écriture -e, ca Strift, hvori Bogstaverne ere stet dan

nede og fulde af Blæk.

Pocher, v.a. flage bruun og blag; - l'wil à q., give En et hovent Die; (Cuis.) – des œuss, toge Neg, laa at Blommen forbliver beel.

Pocheter, v a. gjemme nogen Tid i fin Lomme (især om Frugter, som man troer derved ville blive bedre); v. n. ligge nogen Tib i Lommen.

Pochetier, m. En, som sper og tib

starer Lommer.

Pochette, f. lille Comme; lille Garn; lille Dandsemesterviolin (p. u.). [In.

Pochure, f. Pose el. Fordybning ! Podagraire, f. (Bot.) Plante, ber ansees for Middel imod Podagra.

Podagre, f. Méd.) Podagra; ... m.ogf. Podagrist; ... a. som liber af Podraga. Podestat, m. Politidommer i flere

Bper i Italien.

Podium (um ubt. om), m. (Arch. anc.) lille Muur el. Galleri omfring Rampplabfen; Raadsherrernesog Pyrig. hedspersonernes Sabe i Stuespilhusene.

Podomètre, m. Instrument til at tælle deStridt, der tilbagelægges el. Dms dreiningerne af Hiulene paa en Bogn. Poecile, m. (Ant.) en offentlig med Das

lerier smpktet Buegang bos Græferne. Poèle, m. Liigklæde; Bryllupsslot,

kelovn; Stue med en Kaffelovn; mettre un enfant sous le -, lyse i Kuld og Kisn et Barn, som er født sør Ægte: slabet (ved at bringe det ind under Bryllupsitoret); ... f. Stegepande; Spliepande (— à confitures; forh. bas sine); (Pé.) dybeste Sted i en Fistes part, hvor Kistene samles; prov. bien embarrassé qui tient la queue de la -, den, paa hvem Alt hviler, Hender bedit Banstelighederne; tomber de la – dans la braise (le seu), falde fra Dynen i Palmen.

Poelee, f. Pandefulb.

Poélette, f. lille Pande, l'lle Bæffen. Poelier, m. Paandværker, som for: iardiger og opsætter Kaffelovne, Kakfelovnsstøber.

Poelon, m. lille Pande; – à sondre des métaux, Smeltepande.

Poelonnée, f. Pandefuld.

Poème, m. Digt.

Poésie, f. Digtekunst; Poesie, Digteraand, bigteriff Begeiftring; Kunft at strive Vers. Verkfication: pl. Dig= terværtet.

Poète, m. Digter, Digterinde; Mmo Tasta est un – aimable, Plad. E. er en elstoardig Digierinde; fa. – crotté, ussel Digter; etre né –, være tødt med poetiff Talent; avoir lu les -s, pave læst Digterne (især de græste og latinste). [mager, Riimsmed; fa.

Poetereau, m. flet Digter, Berfes Poétesse, f. Digterinde; inus.

Poétique, a. poetist, digterist; liconce –, Digterfrihed; s. f. kære el. Ahandling om Digtekunsten, Poetik.

Poétiquement, ad. paa Digierviis;

i poetisk Forstand.

Poeliser, v. n. strive Vers; fa. p. u. Poge, m. (Mar.) hsire Side af et

Stid, Styrbordside.

Poids, m. Tyngde, Bægt; fastsat el. lovbestemt Bægt; Bægtlod; Uhrlod; sig. Aprbe, Besvær; Bigtigbed; Kraft; Anseelse; cette monnaie est de-, benne Mont er fuldvægtig; faire den samme Gjenstand, efter Persons, tan giøre med ham hvad man vil;

brugeligt ved den eatholite Bielfe, Rab | anseelse; svice toutes choses avec et mesure, gaae forfigtigt tilværts i 双lt; peser qc. au - du sanctuaire、 undersøge Roget med for Roiagitg. hed, med Samvittighedsfuldhed; prov. porter le - du jour et de la chaleur, bære Dagens Bprbe og Pede, alle Besværlighederne.

Poignant, e, a. f. stiffende, bræns dende, hæftig; douleur -e, hæftig, stik-

fende Smerte.

Poignard, m. Dolf; fig. stor Gorg, stor Rummer; fig. c'est un coup de -, det er et Dolfestik, en pludselig uventet Sorg; tenir à q. le - sur la gorge, holde En Aniven paa Struben, tvinge En til Roget.

Poignarder, v. a. jaare, dræbe med en Dolf; fig. volde En ftor Sorg, smerte En; martre; fig. og fa. l'avarice le poignarde, Gjerrighed mar-

trer bam.

Poignée, f. Haandfuld; Haandtag, Greb, Hant; fig. lille Antal; Par, Bundt; une - de soldats, en Paands fuld Goldater; une - de morue, et Par Stoffist; à -, loc.ad. hobeviis, istor Mængde; jeter de l'argent à -, uds strøe Penge i stor Nængde.

Poignet, m. Haandled; Skjortelins Poil, m. Paar (paa Dyr og Plans ter); Stjæg; Løb, Heftes Haarfarve; Luv paa klviel el. Klæde; (Méd.) Reb fens Styrkning i Bryftet hos Ammer; pl. (Bot.) tynde Trevler paa Overflas den af visse Planter; un chien à long —, en langhaaret Hund; - follet, Duun paa Sagen bos unge Mennester; se saire le -, barbere sig; saire le - à un cheval, ordne Manken paa en Deft, flippe Paarene paa Fødderne; svie el. afrive de lange Povedhaar; de quel - est ce chevai? af boad Lød el. Karve er benne Heft? monter un cheval à –, ribe paa en Pest uden Sabel; un lièvre en -, en studt Hare, som Huben ikte er truffen af; gants sur -s, Peltshands ster med det laadne udad; des velours à trois -s, tretraadet Floicl; fig. og bon -, give god Bægt; fig. un bomme fa. c'est un brave à trois -s, det er de -, en Mand af Anscelse, af Ind- en bygtig Hugaf, en Praler; c'est un stipbelse, af stor Fortseneste; acheter gaillard qui a du –, bet er en Karl, qc. au – de l'or, veie Roget op med som ikke er bange for Rogen; il se Gulb, tiebe bet byrt; avoir deux - et laisserait arracher la barbe - à -, han deux mesures, domme forstjelligt om bar ikke bet allermindste Mod, man

cet bomme est au - et à la piume, denne Mand duer til Alt (f. plume); un - ne passe pas l'autre, han er saa fiirlig, saa pyntet, som om han var fliftet; prov. avoir le - (el. du -) à q., have en Fordeel over En, vinde fra En; reprendre du – de la bête, søge Middel mod et Onde i Ondets Aarsag, begynde igjen forfra, fordrive en Ruus med en anden.

Poil-de-nacre, m. Perlefilte (laine de pinne-marine, soie de mer); pl.

des poils-de-nacre.

Poil-noir, m. (Miner.) Stifersteen af god Qualitet; pl. des poils-noirs.

Poil-roux, m. (Miner.) flet rødprifs tet Stiferstecn; pl des poils-roux.

Poilette, f. Jerndigle til Smørelse;

(Chir.) lille Aareladebæffen.

Poilier, m. Wøllescrn, som Wølles stenen hviler paa.

Poilu, e, a. haarrig, laaden.

Poincillade, f. (Bot.) Bælgfrugts

plante, Cafalvinie.

Poincon, m. Preen; Gulds og Sølvs stempel; (Mon.) ophsiet Wyntstempel; (Impr.) Patrice; (Man.) Slags Træspore (v.);... Biinfab (omtr. to Tres

diedeel af et Orehoved).

Poindre, v. n. bryde frem; spire frem; le jour ne sait que -, Dagen er nyligen brutt frem; v. a. stiffe: i ubtr. fig. og fa. quel taon vous point? poilten Bræmse stiffer Dem? bvad gaaer af Dem (v. nu: quelle mouche vous pique)? prov. oignez vilain, il vous poindra; poignez vilain, il vous oindra, jalv en Ridding, da vil han stiffe big, stif ham og da vil han salve dig; roser Du et slet Menneske, da torfølger han Dig; laster Du ham der: tmod, da roser han Dig.

Poing, m. knyttet Haand, Næve; fermer le -, luffe Haanben; serrer le -, fnytte næven; flambeau de -, Saanbfattel; oiseau de -, gobt afrets tet Kalk el. Rovfugl, som vender til: bage til Jægerens Haand uden at lottes; faire le coup de -, slages med Raverne; montrer le - à q., vise En Verens hsieste Spirs; ces lunetles ben fnyttebe Næve, true En; mener une semme sur le -, føre en Dame ved Haanden (v.); fig. og fa. je vous à son -, fage En til at giere boab le livre pieds et -s lies, jeg overgis man onster; pop. ils ne chaussent ver ham ganste i Deres Bold; il ne pas à même -, de stemme ikte sam: vaut pas un coup de-, ban er svag og men, be passe itte for hinanden, be

Point, m. Sting; fluffet Arbeide; Slags spede Kniplinger; Punci; Prit; Punctum; Stik el Hul i en Rem; fig. Sætning, Punct el. Deel af en Materie; Affnit; det Bigtigste el. Ban steligste i en Sag, Povedsagen, Knuden; Standpunct, Stilling, Trin, Grad, bes fremt Dieblik; (Med.) Sting i Siden; (Mus.) Punct, som paa poire Gide af en Robe forbsier samme med en Salv; (Impr.) typographist Maal for Strifttegn; (Jou) Die, Point; Rum mel i Pifet; accuser son -, angive fin Rummel i Piket; (Joa.) Pletter i Diamanter; (Mar.) Bestif; saire le-, udregne fit Bestif; être en avant de son—, være forud for sit Bestif; (Astr.) -s cardinaux, de 4 Berdenshjorner; - culminant, Eclipticas Overstærings punct nied Meridianbuen; Culmina tionspunct; - d'été, Sommerpunci, Solens Indiradelse i Arebsen; ... - de chainette, Ricbesting; - croisé, Aryder fting; ouvrage de petit —, ftint unats beidet Arbeide; - du jour, Daggm; sur le - de partir, i Begreb med at reise bort; - de vue, Udsigt, Epns punct, Standpunct; - d'appui, Stylle punct; - capital, essentiel, décisif, Hovedpunct, Hovedsag, afgiørende Punct; le - de l'assaire, det vanstelige ste Punct i Sagen, Knuben; un-delicat, en Eag, som det er vanskeligt at berøre; - d'honneur, Æressag; prendre tout au point d'honneur, tage Alt fra Wrens Side, være for now regnende med Densyn til sin Wressp lelse; il s'en sait un – d'honneur, han giør det til en Æressag for fig; han giør sig en Wre beraf; l'affaire en est a ce -, saavidt el. paa det Standpunst er Sagen; 11 est toujours au meme -, han befinder fig altid i famme Stils ling, under samme Omstændigheber; ses affaires sont en manvais - (mal en -, v.), hans Sager stage set; il est en bon -, han befinder sig i gote Omstændigheder, hans Sager stade godt; au plus haut - de la gloire, paa sont à mon -, disse Briller passe til mine Dine; fig. og fa. faire venir q. affældig, han er itte et Stud Krudt værd. ere af forstjellig Tæntemaade; prov.

faute d'un -, Mertin perdit son ane, | ten anden Reining; (Mil.) faire une -, en Ubetydelighed er ofte Styld i at en Sag mislyffes;... loc. ad. de en -, til Punkt og Prikke, uben at forbigaae' Roget; noiagtigen; ... de tout -, en tout -, i enhver Denseenbe; en tout - conforme à, i धा वह आ। overeensstemmende med; equiper q. de tout -, udruste En med Alt, hvad han behøver; fig.accommoder(el.équiper) q. de tout -, behandle En meget Net, rive en dygtigt ned; ... au dernier -, i boieste Grad; ... à -, loc.ad. til rette Tid, beleiligt; prov. tout vient à - à qui peut attendre, med Tid kommer Raad, med Taalmodighed naaer man fit Maal; cuit à -, kogt tilpas;... à - nommé, til ten bestemte Tid, til rette Tid;... à son – et aisément, efter hvad der er En bedst beleiligt.

Point, ad. itte, flet itte; ingen; nei; stærkere Regtelse end pas (s. ne og pas); point fan bruges ene i Svar vaa et Sporgsmaal, pas terimod ike; étes-vous saché? point, er De vred? ingenlunde; point du tout, aldeles itte; prov. point d'argent, point de Suisse, uben Penge opnaaer man Intet, uden Penge ingen Hicky; - de nouvelles, derom er iffe Talen, deraf bliver ber Intet; — de nouvelles, bon nes nouvelles, naar man iffe erholder Esterretninger, er det Tegn paa at

Alt er paa det Bebste.

Pointage, m. (Art.) en Kanons Reining imod et Sigtepunct; vis de -, Strue til at rette en Kanon af fvær Kaliber; (Mar.) Betegnelse af Shbets Sted paa Kortet; (Manu.) Feil i Rlæbe, hidrørende fra Overstæringen.

Pointal, m. (Charp.) lodget, ops reist Stolpe el. Støtte; pl. -laux.

Pointe, f. Spids; Stift; Raal til at gravere; Pynt; (Impr.) Aal, Bogtryfferredstab til at hæve en Linie op, bvori der stal forandres Roget; (Cout.) Kile paa en Fruentimmerkjole el. Særk; (Ch.) Fuglens opadstigende Flugt; (Blas.) ben neberfte Deel af Baabenstjoldet; (Man.) Hestens Afvigelse i en Bolte fra den krumme Linie; (Fort.) bet pberste Hiørne af en Bastion; fg. behagelig pikant Smag af Bün el. Sauce; sindrig Tante; flint Ordspil, bidende Bittighed; Plan; la - du jour, Daggry; fig. og fa. saire une -, for= | -, have et spidefindigt Hoved; være lade fin Bei et Pieblit for at giøre en Tour tilboielig til at fiffle el. give Spibser.

sierne sig et Pieblik fra sin Operas tionslinie; (Mar.) Compastireg; aller à – de bouline, seile digt ved Binden; saivre, poursuivre, pousser sa -, forts sætte el. forfølge sin begyndte Plan; avoir une - de vin, une petite - de vin, etre en – de vin, have en Ruus, have bruffet lidt for meget; une d'ironie, en tronist Hentydning; dire des -s, give Spidser, Kinter; disputer sur la - d'une aiguille, trættes om en Ubetydelighed; emporter une ch. a la de l'épée, tage Noget med Magt; en -, loc ad. i en Spids; tailler en -, fixere til i en Spids, tilspidse.

Pointement, m. (Art.) Stillen el. Retning of en Kanon (alm.: pointage).

Pointer, v. a. bibringe et Raardes stif; stille el. rette en Kanon mod et Sigtepunct; betegne Roget ved en Prit med en Pen el. Naal; optegne de Fraværende; bemærke Feil el. Udes ladelser i en Regnstabsbog; (Manu.) fammenrie Klæde løfeligen med nogle Sting; (Impr.) fasthæfte Papiret paa Daffelen; (Mar.) - la carte, arkette Bestiffet paa Kortet, priffe Kortet; v. n. (Peint.) punctere (i Miniaturmas leri); (Fauc.) flyve op el. ned med en hurtig Flugt; (Man.) steile med Forbenene udad; (Bot.) begynde at spire frem; pippe frem; (Mus.) giøre en Ræfte Roder afverlende lange og forte.

Pointeur, m. Constabel, som stiller Kanonen; chanoine -, Domherre, som optegner de Domberrer, der ere tilstede ved Gubstjenesten. [i Miniaturmaleri.

Pointillage, m. (Peint.) Puncturen Pointille, f. smaalig Srivefindighed. Pointillé, m. (Peint. og Grav.) Yuncs turen; puncterct Arbeide; (H. n.) plets finnet Lar.

Pointiller, v.n. priffe el. punctere med en Pen cl. Pensel; fig. tvifte, ftribe om Ubetybeligheder (sur des riens); v. a. give En Spidser el. Kinter, sige En Ubcs hageligheder; v. pr. stifle paa hinanden.

Pointillerie, f. Trætte om Smaas

ting, Mundhuggeri.

Pointilleun, se, a. og s. trættetjær, spidsfindig; trættetiært Menneste, Haar: fløver (pointilleur).

Pointu, e. a. spids, tilipibset; fig. spidesindig; fig. og få. avoir l'esprit

Pointure, f. (Impr.) Punctur, lille Zernspids, som fastholder Papiret paa Dæffelen medens det tryffes; (Mar.)

Reebning af et Geil.

Poire, f. Pære; Modvægt paa en Bismer; Krudthorn; (Impr.) Metals flaste til Bogtryffersværte; (Pass.) pæreformigt Træstyske til Qvalter; (Man.) - secrète, Deel af Mundstyk tet paa Bidslet; . . . – d'angoisse, beeft Pære; Beegplafter el. Mundfnebel, bvormed Tyve sorbindre dem, de ville ubplynbre, fra at strige; des -s tapées, torrede Pærer; - molle, Pære, som begynder at fordærves; fig. og fa. saire avaler des -s d'angoisse, volbe En Rummer og Ærgrelse; il ne lui promet pas-s molles, han lover ham intet Godt, han truer med at hævne fig paa ham; la – est mure, Planen er moden til at iværisættes; entre la - et le fromage, ved Enten af Maaltibet; garder une - pour la soif, gjemme Roget til de gamle Dage, kægge en Robstilling til Side.

Poiré, m. Pæremoft.

Poireau el. porreau, m. Vorte; (Bot.) Purre, Kjøffenurt (helst poireau i første Betydn. og porreau i fibste Betydn.).

Poire-de-terre, f. (Bot.) Jordæble (topinambour); pl. des poires-de-terre.

Poirée, f. (Bot.) Bebe (ogs. bette). Poirier, m. Pæretræ; fig. og fa. je l'ai vu -, jeg har kjendt ham da

ban var ganste simpel.

Pois, m. Ert; – verts, petits –, - en cosse, grønne Erter; - sans cosse, - goulus, Suffererter; - gris, - chiches, graa Erter; ramer des -, stænge Erter; écosser des -, pille Erter; une purée aux – verts, en grøn affict Ertes juppe; prov. donner un - pour avoir une seve, give et Leble bort for at - face en Pære igjen; manger des chauds, være forlegen, ifte vide byab man stal svare; c'est un avaleur de -gris, bet er en Mand, som har god Appetit og spiser Alt uden Forstjel, el. bet er en Doeland (pop.); (Chir.) - à cautère, Fontenellefugle. [Lærdom.

Poison, m. Gift; fig. fordærvelig Poissard, e, a. pobelagtig.

Poissarde, f. Fisterfiælling.

Poisse, f. (Art.) Riistnippe overgydet med Beg. [noget Klæbrigt. Poisser, v. a. bege; tissmøre med

Poisson, m. His: Maal for flydende Varer (omtr. 4 Pægel); - de mer, Saltvandefift - d'eau douce, Ferst vandsfist; — vert, nedsaltet Kist; — mariné, marineret Fist (som er stegt og nedlagt i Guurt); -s sees, torrede Kist: (Astr.) - autral, spoligt Stjernes billede; pl. cet af de tolv Himmeltegn i Oprfredsen; prov. être comme ledans l'eau, være i sit rette Element, have bet godt og beformt; etre comme le - hors de l'eau, iffe være i fit Ele ment, iffe være hvor man helft snstede det; rester muet comme un -, tor stumme, iste vide hvad man stal svare; il n'est ni chair ni –, han er hverten varm el. kold, han veed iffe til hvad Parti, han stal høre, han er uden Charafteer; ne savoir à quelle sauce manger ie -, være meget forlegen, iste vide hvorledes man stal gribe Tingen an; la sauce vaut mieux que le -, Tilgiften er bedre end Sagen jelv; les gros -s mangent les petits, de Store ville, altid ud over de Smaa, de Wagtige undertryffe de Ringe; donner un (faire manger du) - d'avril à 🤄 late En løbe April; – sans boisson est poison, Fist uden Drif er Gift, Fiften vil svømme.

Poissonnaille, f. Smaafift, Fistepngel. Poissonnerie, f. Udsalgotted sor

Fift, Fistetorv.

Poissonneux, se, a. hiterig.

Poissonnier, dre, Fistehandler, Fifte handlerste; se saire – la veille de Paques, begynde et Foretagende i urette Tid, naar der Intet er at fortjene; s. Fistefiedel. [Poitou; som er fra Poitou.

Poitevin, e, s. og a. Indvaaner i Poitrail, m. Deftens Bringe; Bryft seletsi, Brystrem til en Hest; (Arch.); Tverbiælke, som hviler paa Stolper og tjener til Underlag; pl. -ails.

Poitrinaire, a. som lider af Bryff,

wae: s. Broftwa.

Poitrinal, m. fort Bosse; pl. -naux. Poitrinal, e, a. som fastgjøres over

Brystet; pl. m. -naux.

Poitrine, f. Bryft; Stemme; il & mal à la -, han har ondt for Brystet; il est malade de la -, han liber af Brysispge; il n'a point de -, han har ingen Stemme, tun en svag Stemme; il a bonne -, ban bar en ftært Stemme.

Poitrinière, s. Brystbrædt, Styffe

Træ lige ud for Arbeiterens Bryft;

Bryftrem.

Poirrade, f. (Cuis.) Sauce lavet til med Peber, Salt og Ærdike; manger des artichauts à la -, spise Ertestoffe raae med Peber og Salt.

Poivre, m. Peber; prov. cher comme

-, meget dyr, pebret.

Poirré, e, p. pebret; fig. dyr; pop. angrebet af venerist Epgbom; sa cuisine est trop –e, ban tillaver sine Retter med for meget Peber; cette marchandise a été bien -e, denne Vare er bloven folgt meget dyrt.

Poivrer, v. a. frydre med Peber, pebre; fig. og pop. meddele venerist Smitte; (Fauc.) vaste Fallen i Pcs bervand for at befrie den fra Utsi el.

for at tæmme den.

Poivrier, m. (Bot.) Pebertræ;...

Peberdaase (bellere: poivrière).

Poivrière, f. Arpderdaase; Pebers daase, Peberbssse. i eber.

Poivron, m. Slags Peber, spanst Poix, f. Beg; -- résine, - de Bourgogne, - jaune, Traharpir; - minéral, Jordharpir; - navale, - batarde, Stibsbeg, Blanding of Beg og Tjære; cela tient comme -, bet klæber stærkt fammen.

Polacre el. polaque (helft bet fidste), m. polft Rytter; f. (Mar.) Polatte, tremastet Fartoi i Middelhavet med Latinseil og Aarer.

Polaire, a. beliggende ved Polerne, horende til Polerne; étoile -, Polars

Mernen; cercle—, Polarireds.

Polarisation, f. (Phys.) - de la lumière, Lyscts dobbelte Brydning gjennem Kryftal.

Polariser, v. a. (Phys.) bryde tyd: fraaler dobbelt, frembringe en Ret-

ning mod Polerne, polarisere.

Polarité, f. (Phys.) Magnetens Egenstab at vende imob Polerne.

Polastre, m. Blyftøbered Loddepande. Polder (r ubtales), m. Eng el. lavt Land i Rederlandene, bestyttet ved Dis ger mod Oversvømmelse.

Pôle, m. Pol; – arctique el boréal, ogs. blot pôle, Noropol; - antarctique el. austral, Sybpol; de l'un à l'autre -, fra Pol til Pol, over hele Berden.

Polémarque, m. (Ant.) græft Felts herre; tredie Archont i Athenen, som betos; Uglspil; frivolt Menneste, i Krigstider var Overfeltherre.

Polémique, f. Pennefeibe, larb Strid; a. polemist, angagende et Stridsporgomaal.

Poli, m. Glands, Glathed, Politur; (om Stilen) Reenhed, Fuldendthed,

Smagfuldhed.

Poli, e, p. og a. glat, glindsende; fig. hoflig, fleben, artig, forefommende:

homme -, siin, artig Mand.

Police, f. Politi, Ordens Haands bævelse i en Bv el et Samfund: Volice, Contract, prorved Erstatning for indtræffende Zab garanteres imod en bestemt Godigierelse; (Impr.) Stobes sebbel el. Overslag over de Strifter, som indeholdes i et Støberi; Strifs terne selv; la – correctionnelle, Tugtpolitivetten; tribunal de -, Politivet; salle de - el. de discipline, Arreffiue for Soldater i en Caierne; bonnet de =, Kelthue for Solbater.

Police, e, p. og a. vel indrettet, vel ordnet, forsynet med godt Politi;

civiliseret.

Policer, v. a. indføre Orben el. oprette Politi i en By el. i et Lanb; vanne vilde Folkeslag til en lovbunden Orten, civilisere.

Polichinelle el. hellere polichinel, m. puttelrygget Bajas i neapolitanste Farcer; Træduffe, som forestiller en puttelrygget Parletin; fig. og fa. c'est un vrai -, det er en sand Bajas, en naragtig Spogefugl; le secret de -, Roget bele Verden veed.

Poliment, m. Poleren, Slibning; Glands el. Politur, som gives Xedelstene.

Poliment, ad. høfligen, artigen;

paa en sin og sleben Waade.

Polir, v. a. slibe, glatte; affile; bone, polere; fig. afflibe, danne, fors fine, civilisere; – une langue, giøre et Sprog renere, regelmæbfigere og smags fuldere; – les mœurs, forfinc Sædcrne.

Polissage, m. Poleren, Affliben;

Politur.

Polisseur, se, s. Polerer, Polererse; - de glaces, Speilsliber; - de pierres, Steensliber.

Polissoir, m. Polereredstab, Poles restaal, Glattesteen, Poleretand.

Polissoire, f. Polereborste; Strpgbræt.

Polisson, ne, s. Gabebreng, Gas som forer et letfærdigt Sprog; forage telig Person; ... a. letsærbig, usom- velse af Himlen, Bestrivelse af Polerne

Polissonner, v. n. begaae Orenges fireger, opføre sig som en Gabebreng; føre et letfærdigt Sprog, druge gemene Udtryk.

Polissonnerie, f. Gabebrengestreg; plat, usommelig Stjemt; gemeent Ubtrpt, gemeen Snat. ben; Politur.

Polissure, f. Poleren, Glatten, Glis Politesse, f. fiin Levemgabe, fiint Bæsen; Fiinhed; Hoflighed, Artighed, Forbindtlighed; il manque de -, han kiender iste til Levemaade; il s'est consondu en -8, han har været uud: tommelig i Artigheder.

Politique, a. politist, som angager Politiken el. Statskunsten; forfigtig, fnild, fiffig, flog, tilbageholden, forstilt; droits -s, Statsrettigheder, Ret for Borgeren til at becliage i Statsfors valtningen; économie -, Statsveco: nomie.

Politique, m. Statsmand; snild, Rog Mand; forstilt Menneste, Politicus (alm. i flet Korst.), Lurendreier;... s. f. Statskunst; Statsvi. Statsvi. denstab; Kundstab til Berdensbegivenbeberne; Begivenhederne sclv; fig. Berdensklogskab, Snildhed, List, Snes dighed; parler—, tale om Politik, om Statslager, om Berbensbegivenheberne.

Politiquement, ad. efter politiste Grundsæinuger, overeensstemmende med Politiken; fig. paa en fiin el. stjult Maade; snildt, snedigen.

Politiquer, v. n. politicere, tale om Statssager; fa.

Politiquerie, f. uformuftig politist Snak, politik Kandestsberi.

Politiqueur, m. politist Kandestsber. Pollen, m. (Bot.) Sædstøv, Blom: sterstøv (poussière séminale).

Pollicitation, f. (Dr.) indgaaet Lofte, som kun er sorbindende sor en Enkelt (til Forstjel fra pacte, som er en Overeenstomst imclem Tvende).

Pollination, f. (Bot.) Udfastelse af Sædsisvet; Planternes Befrugtning.

Pollué, e, p. vanhelliget, besudict Polluer, v. a. vanhellige, besudle, besmitte; v pr. begaae Selvbesmittelse.

Pollution, f. Banhelligelse af et Tempel; Selvbesmittelse.

Pologue, f. Polen.

Polographie, f. aftronomist Bestri- | s. f. Bibel, streven paa mange Sprog;

Polonais, e, s. og a. Polat; polst; s. m. Slags Due; -e, s. f. polst Dands; polst Frakte; polst Fruen. timmerfiole.

Poltron, ne, a. feig, bange, s. feigt Menneste, Kujon, Kryster; (Fauc.) oiseau -, Falt, hvis Bagtleer man har staaret, el. som itte lader sig afrette.

Poltronnerie, f. Fcighed, Banghed,

Kujoneri; feig Opførsel.

Polyadelphie, f. (Bot.) 18te Classe hos Linnee, Mangedeelte, med Stow naalenes Stifter sammenvorne i me cl. Acre Legemer i en tveffønnet Blomst.

Polyandrie, f. (Bot.) 13be Clable hos Linnce, Mangehannede, med 211 el. siere Støvnaale paa Blomperbunben af en tveksønnet Blomst.

Polyanthé, e, a. (Bot.) som par

mange Blomster.

Polyarchie, f. Regjering af Flere; Stat, som har mange Overhoveder.

Polyarque, m. Merlem at en Me gjering, der bestaaer af Flere.

Polycéphale, f. (H. n.) Fleerbos Blæreorm, Slags Indvoldsorm (cgs. vésicaire); a. mangehoved.

Polychreste, a. (Pharm.) fom fan bruges mod mange Epgdomme.

Polydactyle, m. og a. En, som par mere end fem Fingre el. fem Lacr; mangefingret; pl. (H. n.) Glags Fill, bvis Brystfinner bestage af frittagende Regeme. Straaler.

Polyèdre, m. (Géo.) mangesidet Polygame, s. Mand, som paa eens gang bar flere Koner, el. Kone, som har flere Mand; a. (Bot) plante -, Fleerbo:Plante, som, foruden eenstons nede Bloinster, ogs. bærer tvekjønnede.

Polygamie, f. En Mands samtidge Wytestab med flere Koncr, el. en Kones Ægtestab med flere Mænd paa eengang; (Bot.) Sambo, Blomfters classe med tvekionnede Kroner.

Polygamique, a. vedtommende fame tidigt Watestab med flere Nænd el. Koner. scritærede sig for Polygamiet.

Polygamiste, m. (Egl.) Kietter, som Polygarchie, f. Regjeringsform, hvor Magten er i Fleres Hænder.

Polygarque, m. Medlem af en Re

giering, bestaaende af Flere.

Polyglotte, a. strevet imange Sprog;

jiy. cet homme est une (vraie) -, tenne Mand forstaaer mange Sprog.

Polygone, a. (Géo.) mangefantet; 1. m. Vangekant; (Art.) Skydeplads for Artillerister. ver i mange Materier.

Polygraphe, m. Stribent, som stris

Polygraphie, f. hemmelig Strives funst, Kunst at strive paa mange hems melige Maader og at kunne udtyde samme; Sted i et Bibliothek, som indbefatter Stribenterne i flere Waterier.

Polymathe, s. En, som besidder en ftor Masse Kundstaber i forstjellige Fag.

Polymathie, f. udbredt Kundsfab i

torifiellige Fag.

Polynôme, m. (Alg.) algebraist Storreise, bestaaende af stere med +

og ÷ forbundne Udtryk.

Polype, m. (H. n.) Polyp, Plantes tyr; (Chir.) kjøbagtig Udvært paa Legemet, især i Ræsen; sammenløbet Bled i de indvendige Kar.

Polypétale, a. (Bot.) mangebladet (om Blomsterkronen); f. en Blomst med en mangebladet Krone.

Polypeux, se, a. (Chir.) polypagtig. Polyphagie, f. Graadighed; (Mcd.) Evne til at fordsie mange Glags Karingsmidler.

Polypharmacie, f. Misbrug af Wes dicamenter; Sammenblanding of Las

gemidler uben Orden.

Polypharmaque, m. lage, som forcs Anver mange Redicamenter. stemmig.

Polyphone, a. mangetonet, neers Polypier, m. (H. n.) Polyphuus, falles Bolig for Polyper.

Polypode, m. (Bot.) Mangelov, Bregne; (H. n.) Tufindbeen, Slags uvinget Infect (myriapodes el. millepieds). lart. (om Bøger).

Polyptique, a. bestaaende af mange Polyspaste el. corbeau d'Archimede, m. Slags uppre Entrehage opfundet af Archimedes; Taffel meb mange Tridfer(mouMe). mangegriflet.

Polystyle,a.(Arch.)mangeføilet;(Bol.) Polysyllabe, a. (Gr.) bestaaende at pere Stavelser, steerstavelset; s. m.

Fleerstavelsesort.

Polysyllabique, a.(Gr.) fleerstavelset. Polysynodie, f. Slags collegial Forfatning, Regjering ved Raadsfor-

Wathematik, Physik og Chemi udgjøre Povedtagene.

Polythéisme, m. Fleerguberi.

Polytheiste, m. Tilhænger af fleerauderiet.

Polytypage, m. Kunst at manasole

diggiøre Tryk ved Affiøbning.

Polytype, m. En, som mangtolbiggiør Tryk ved Afilsbning; a. flere Gange afs tryft ved Afftobning. [ved Afstøbning.

Polytyper, v.a. mangfoldiggiøre Tryk Polyurie, f. (Méd.) Urinens alts

for stærke Affætning.

Polyurique, a. (Méd.) hidrørende fra altfor ftor Urinbeholdning i Blæren.

Pommade, f. Paarsalve, Pomade; (Man.) Oreining paa Pelten idet man med ben ene Paand holder tig jast ved Sadelinappen (pommeau).

Pommader, v. a. indsmøre Paaret med Pomade; v. pr. bruge Pomade

til fit Yaar.

Pommaille,f.ringeSlage&bler;p.u. Pomme, f. Wble; la - d'Adam, Adamsæblet under Palsen; – de pin, Grantap; - de chêne el. noix de galle, Galable; - de terre, Kartoffel; - d'églantier, Bedequar, lodden Uds vært paa Hyven-Roscutræet, foraars saget ved Stif af Rosens Galhveps; - d'amour, Kjærlighersæble (Lomate); - de chou, Kaalhoved; la - d'une caune, Anappen paa en Spabserenot; -de lit, Gengefnap; (An.) - de la joue, den øverste fremstaaende Deel af Kinden; (Mar.) - de pavillon, Flaginap; – de māt, Knap paa eu Stang; (Cuis) – tapée, tørret Æble; - cuite, flegt Weble; fig. fragt, charate teerloft Menneste; fig. - de discorde, Tvedragtens Wblc; emporter la -, vinde Prisen; donner la - à une dame, tilkjende en Dame Prisen for Skiønhed.

Pommé, m. Wblemost.

Pommé, e, p. og a æbleformig, æblerund; choux -, Povedkaal; fig. og fa. un sou -, en topmaalt Rar; une sollise -e, en tuldendt Dumped.

Poinmeau, m. Kaardeinap; Sads belfnap; (An.) Læggen paa Benet; den overste Deel af Kinden (oftere: pommette).

Pommelé, e, p. og a. blommet; samlinger i Stedet for ved Ministre. ciel -, himmel overtruffen med smaa, Polytechnique, a. bruges fun i lette Stver; cheval gris--, abiltgraa Udir. école -, polytechnist Stole, poor Dest; prov. temps - et semme sardée

Styer paa Himlen og sminket Fruentimmer vare fun fort.

Pommeler (se), v. pr. overtræftes med smaa, runde, boide og graa Stper (om Pimlen); blive abildgraa (om Defte).

Pommetette, f. lille Wble.

Pommelière, f. (Vét.) Lungebe: tændelse, Lungesvindsot hos Deste og

Ovæg i dens første Grad.

Pommelle, f. Slags Rift el. Bræt med Huller i til at sætte for Enden af et Rør, for at hindre Urcenligheder i at trænge derind.

Pommer, v. n. sætte Poved (om

Raal og Salat).

Pommeraie, f. Wblehave.

Pommeté, e, p. og a. (Blas.) bes sat paa Enden med en lille æblerund [Aalestang (piétiner). Rnap.

Pommeter, v. n. (Pe.) fifte med en Pommette, f. æbleformigt Girat af Træ el. Metal; (An.) pverste, frems flagende Deel of Kinden op imod Diet; pl. smaa runde Knapper af Traab paa Skjortelinninger o. desl.

Pommier, m. Wbletra; Pande til at stege Whler i; chene- -, Arpbbeleeg.

Pompe, f. Pragt; hvitideligt Op: tog; ophviet Maade at ubtroffe sig paa; glimrende Foredrag; Pompe; renoncer au monde et à ses -s, fors sage Verden og dens Forsængelighes ber (bens Glimmer); - aspirante, Sugepompe; - foulante, Tryfpompe; - à seu, - à incendie, Brandsproite; - pneumatique, Euftpompe; - de mer, Stypompe (trombe); canif à -, Pen: netniv, hvis Blad stydes tilbage i Glaftet.

Pomper, v. a. udpompe; - l'humidite, indfuge Fugtighed; v. n. sætte

en Pompe i Gang, pompe.

Pompeusement, ad. med Pragt, paa en pragtfuld Maabe; fg. i able, ophsiede Udtryk; i stolte, glimrende, idultuge Ord

Pompeux, se, a. prægtig, pragts fuld; fig. ophsict, velklingende; stolt, boittravende (om Stilen); des éloges -, progtfulbe, glimrente Lovtaler; fa. - galimatias, Sammenhoben af smuffe ucorrecte, intetfigende Fraser.

Pompier, m. Pompemager; Sprvites | mæssig, punktlig. mester; Brandfari; le corps des -s,

ne sont pas de longue durée, smaa | Branbcorpset; sa. c'est un sameux -,

bet er en bygtig Dranker.

Pompou, m. Smaappnt til Fruen: timmerstads, Hovedpynt, Paarpynt; (Mil.) rund Albbuft til Chacoen i Stedet for Fieder; fig. Flostel i Stv len; pop. à lui le -, ham tilhører Wren.

Pomponner, v. a. ppnte med Flitz terstads, med Hovedpynt o. dcsl.; fig. - son style, udppnte lit Foredrag;

v. pr. pynte sig.

Ponant, m. (Mar.) Beffen, Gouds trpk i Middelhavet; la mer du —, el. blot le -, Oceanct (i Wodjætn. til Middelhavet); p. u.

Ponce, f. Pimpsten; lille Posc fyldt med Rulstøv til at tage Aftryk af en Tegning el. et Mynster; a.

pierre -, Pimpsteen.

Poncé, m. Slags sort Farve til at liniere Papir og frive Ravn paa Larred; Markeblak.

Ponceau, m. lille Bro over en Pæf; Slags høirød Balmue (coquelicot); hsirsd Farve; a. hsirsd.

Poncer, v. a. atgnide el. afribe med Pimpsteen, glatte, jevne; gien= nemstiffe Omribset og Hovedtræffene i en Tegning, og derefter overgyde samme med Kulstøv for at tage Aftrpk beraf; liniere Papir efter et afs staaret, linieret Blad.

Poncette, f. lille Pose med Kulster. til at tage Aftryk af et Wynster.

Ponceux, se, a. som ligner Pimp, steen el. er beilægtet med samme.

Ponche, m. f. punch. [Stal splies. Poncire, m. tyfffallet Citron, hvis Poncis, m. priffet Mynster, som overstreed med Rulstov for at expolde Aftryk; linieret Papirblad til at ffrive Batterfottige. lige efter.

Ponction, f. (Chir.) Tapning af Ponctualité, f. Asiagtighed, Punkt.

lighed.

Ponctuation, f. Interpunction. Tilsætning af Skilletegnene; Tilfætning af Vokaltegnene i de sfterlandske Sprog.

Ponctué, e, p. og a. (Bot.) prifs tet; (H. n.) besaaet med smaa Punc: ter; ... s. m. (H. n.) Fiirbeen og Slange, som have et priffet Abre.

Ponctuel, le, a. noiagtia, reacle punftligen.

Ponctuellement, ad. nsiggtigen,

med Stilletegn: (Mus.) angive Pvi: lepunkterne i en Composition, punctere.

Pondag, m. (Mine) en Kulaares

straa Aetning; et Rullags Fald.

Pondage, m. Afgift, som i Engels land haves efter Vægten af alle Bas rer ved beres Inds el. Udgang.

Pondérable, a. (Did.) som lader sia veie, hvis Bagt lader sig bestemme.

Pondérant, e, a. tung; vægtig; p. u Pondération, f. (Phys.) Ligevægtsfors hold mellem Bægten af Gjenstande, der veies imod hinanden; fig. Ligevægt mels kem Statsmagterne; (Peint.) Ligevægt i Forbeling af Gjenstandene i Malerier.

Pondérer, v. a. fun i fig. Forst om Statsmagterne: veie imod binanden.

Pondeuse, f. Hunfugl, som lægger Wa; fig. og pop. Kone, som saaer mange Børn; a. f. poule -, Høne, som lægger mange Æg.

Pondre, v. a. og n. lægge Æg; prov. og fig. pondre sur ses œufs, være meget velhavende, nyde Krugten af fine Rigdomme i Magelighed.

Pondu, e, p. œul frais pondu, et

npligt lagt Wg.

Ponère, m. (H. n.) Slags Myre. Pongam, m. (Bot.) bællefrugtet Plante of Hedyfarcernes Gruppe.

Ponger, v. n. (Tann.) gjennem:

trænges af Band (om Kæter).

Pongitif, ive, y. (Méd.) stiffende

(om Smerter).

Pongo, m. (H. n.) Slags stor Abe. Pont, m. Bro; (Mar.) Dof; (Taill.) Burcliap (ogi. petit-pont, pont-levis); - de beteaux, Stibsbro af sammens fsicde Baade, bedæffebe med Planker; - suspendu, Hangebro; - -levis, Bindebro; (Man.) Kabriol af en steilende Pest;... - à bascule, Bippebro; volant, flybende Bro af Baabe, fafigjorte ved et Toug i Midten af en Flod; Oæk paa et Handelsfartwi til at tage af; saux-pont, Banjer : Dæf; - coupé, aabent Dæf; – entier, glat Oæf;second -, Mellembæt; - comrant d'avant arriere, heelt Dæt fra for til Agter; vaisseau à trois -s, Tredæffer; jeter un--, flage en Bro; les -s et chaussées, Bros og Beivasenet; prov. laisser passer l'eau sous les -s, ifte bryde fig om byab der ifte ans gaaer En; il passera bien de l'eau præftens Biis; i bistoppelig Ornat.

Ponctuer, v. a. interpungere, astele sous les -s entre ci et là, ber vil lebe meget Band til Strand inden den Tid; la soire n'est pas sur le-, bet hafter itte saa stærkt; saire un d'or à l'ennemi, ifte bringe Fjenden til det Yderste, lette ham Tilbagetos get; faire un - d'or à q., formage En til at opgive sine Forbringer el. til at afftage fit Embebe ved at til byde ham store Fordele; c'est le – aux anes, bet er Noget, Gub og hver Mand veed; det er Roget, som Enhver kan giøre; det er et dumt Svar, som Todserne pleie at giøre for at besvare en Indvending; (Jeu) saire un -, lægge et Læg paa Kort for bers med at giøre Aneb.

Pontac, m. Slags rød Viin.

Pontain, m. (Anc.) Tigger, som bad om Almisse paa Broen Sulpicius i Rom. Stibs-Opbde.

Pontal, m. (Mar.) Stibs-Soite, Ponte, m. Hierteres i L'hombre, naar der spilles i Hierter; Ruberas, naar ber spilles i Ruber, Ponto; (i Hafardspil) En, som sætter Penge vaa et Kort imod Bankeuren; . . . s. f. Wglagning; Læggetid; (Mine) Klippe, som i en Mine tsener til Støtte for sat bestytte Haanden.

Ponté, m. Deel af Raardefæstet til Ponté, e, a. (Mar.) forspnet med Dai; vaisseau – , Fartoi med Dai; non-ponté, som er uben Dæk.

Ponteau, m. (Manu.) Styffe Tra, som bruges til at fastholde Silkevæben.

Pontée, f. Alt hvad der understets ter og fastholder en Bro.

Ponteler, v. a. (Manu.) anbringe Træftyffet (pouteau), som fal fastholde en Eilkevæv.

Ponter, v. n. (Jeu) sætte Penge paa et Kort imod Bankeuren i Ha= sardivit.

Pontet, m. (Arm.) Boile, som bæt: ter Fjeren paa- en Geværlaas; (Sell.) Sadelbue.

Pontise, m. Apperficpræst; (i ben cas tholste Kirke og i ophøiet Stiil) Bistop, Prælat; le souverain -, Paven.

Pontifical, m. Ritual for Bistopper; pl. -caux.

Pontifical, e, a. ppperstepræstelig; pavelig; bistoppelig; pl. m. -caux.

Pontificalement, ad. paa Ipperstes

Pontificat, m. ppperstepræstelig Barbigheb; Pave-Barbigheb; Pavens Re-

gjeringstid.

Pontil, m. (Verr.) Jernstang med en Glasknap, hvormed Glaskar sasts holdes, naar det skilles fra Smelters; ret; Speilglas bestemt til at slibes.

Pontiller, v. n. (Verr.) fastholbe Glasvarer meb Glastangen (pontil).

Pontilles el. épontilles, f. pl. (Mar.) Kinkenetscepter.

Pontins, a.m. pl. fun illbir. marais -, be pontinste Morabser i Rærheben af Rom.

Pont-neuf, m. Ravn paa en Bro i Paris; Gabesang til en bekjendt

Melobi; pl. des ponts-neufs.

Ponton, m. Bro, bygget af sams menssiede Baade, belagte med Bræs der; (Mil.) Kobberbaad til at slaae Bro over en Flod, Ponton; (Mar.) Pram; Blossib til at indslutte Fanger i.

Pontonage, m. Bropenge; Kærge: penge for at sætte over en Flod.

Pontonier, m. Bromand, som op: pebærer Bropenge; Slags Artillerist, som saaer Broer, Pontoneer.

Pontuseau, m. (Pap.) Metaltraad tvers over Papirformen; Stribe i Papiret frembragt af Metaltraabene.

Pope, w. (Anc.) underordnet Ofsferpræft; nu: græftscatholft Præft.

Popeline, f. Popelin, Slags Toi, fom er halvt af Eilke, halvt af Ulb (hellere: papeline).

Popine, f. Huus, hvor Offerpræsten ubsolgte KistafOfferdprene; Bærtshuus.

Poplitaire el. poplité, e, a. (An.) penhørende til Anæhasen.

Populace, f. Pobel.

Populacier, ère, a. psbelagtig.

Populaire, a. tilhørende el. ansgaaende Kolket; eiendommelig for Folket el. Almuen; fattelig, let forstaae: lig; almindeligen udbredt; nedladende, venlig, yndet af Kolket; préjugé –, en Fordom, som er udbredt blandt Kolket el. egen for Almuen; gouvernement –, Kolkeregiering; rendre une science –, giøre en Bidenstab fattelig el. tilgængelig for Alle; ce roi est –, denne Konge er yndet af Kolket; ... s.m.en overordentligsfor Mængde(p.u.).

Populairement, ad. paa Kolfets Biis, paa Almuens Maabe; efter Folfets Maabe at ubtroffe sig paa; populairt, paa en Folfet behagelig Maabe. Populariser, v. a. ubbrete blankt Folset, gisre almeensattelig; gisre pudet af Folset; v. pr. sorstaffe sig Foltepndest, gisre sig yndet as Almuen.

Popularité, f. Redladenhed, Benlighed imod Almuen; Foltepndest, Folfegunst.

Population, f. Befolining, Kolies mængde; savoriser la –, befordre Folstemængten.

Populéum (am ubt. om ub. Nasfelpb), m. (Pharm.) Poppelsalve; ogs.

a. onguent -.

Populeux, se, a. folferig.

Populicide, a. m. Folsemorber; Folsemord; a. folsemorbers; stribende mod Kolkets Bebste; tilintetgjørende bets Rettigheder el. bets Frihed.

Populo, m. lille triveligt Bam

(plais.); inus.

Poque, m. (Jeu) Putspil; Putbræt; v. Poquer, v.a. (Jeu) faste Auglen i Beiret i Auglespil, saa at den falder ned uden at trille; v. n. putte (i Putspil).

Porc (c flumt), m. Sviin; Svine, kist; – frais, usaltet Svinetjed; filet de – frais, ferst Svinemerbrad; soie de –, Svineberste; – marin, Marssviin; sig. og sa. c'est un vrai –, bet er et svinst og fraadsende Mennesse.

Porc-épic, m. (H. n.) Pigdyr, Slags stort Pindsviin; pl. des porcs-épics.

Porcelaine, f. Porcelain; Porce lainsvaser, Porcelainstar; (H. n.) Porcelainstar; (H. n.) Porcelainsnette; (Méd.) Slags Hububski; a. cheval –, graablommet Hest.

Porcelanite, m. (H. n.) Slags forkenet Porcelainsnette. [berorm.

Porcelet, m. (H. n.) Slags Kiel-Porchaison, f. (Ch.) Tid ba Bilds frinet er fedest og bedst at spise.

Porche, m. hvælvet Indgang el. Forgaard ved en Kirte el. et Palads;
– en tambour el. blot tambour, Slags Træs Ovælving indenfor Indgangen til en Kirte.

Porcher, ère, s. Svinevogter; Svinevogterste; m. fig. og fa. plumpt, svinst, ubannet Menneste.

Pore, m. (især i pl) Pore, Sverbehul; siin Aabning paa Legemer i Almindelighed.

Poreux, se, a. som bar Porer, sub

af fine Aabninger, porss.

Porisme, m. (Géo.anc.) let, almindel. Historiang (v.) [over Utugt; inus. Pornographe, m. Forfatter til et Strift

Porosité, f. Porositet, Egenstab hos faste Legemer at have Porer (bruges iffe om Opr). [ben, knokkeldannende.

Porotique, a. (Chir.) hærdende Dus Porphyre, m. (Miner.) Porsyr, en reb, boidpriffet Stecnart.

Porphyrion, m. (H. n) Purpurhone. Porphyrisation, f. Rivning paa

Porfyr cl. en anden haard Materie. Porphyriser, v. a. rive Roget til Pulver paa en haard Materie, sæts vanligen paa Porfpr; papier -é, Pas pir, som er blevet glat og glindsende

ved at anides med Sandrak.

Porphyrogenète, a. (Anc. om Børn af de græfte Reisere) fød i Purpurs el. Porfpr-Kammeret, el. fød under

deres Faders Regiering.

Porque, f. iser pl. (Mar.) Baand til at sammenholde Tømmeret i Stibs: rummet, Kattespor; -s acculées, Ags terbaand:Spor. le, a. guulgrøn.

Porracé (Ac. striver ogs. poracé), Porreau, m. (Bot.) Porre; f. poireau. Porrection, f. (Egl.) Overlevering af de til en underordnet geistlig Dr= den henhorende Reavisiter.

Porrigineux, se, a. (Méd.) sturbet. Porrigo, m. (Med.) Sturv i Hovebet. Port, m. Pavn; Sostad med Havn; Stids-Drægtighed; Fragt, Porto; Holds ning, Anstand, Bassen; (Jeu) Kort, man holder paa; - franc, Frihadn; - de barre, Pavn, som er bestyttet af en Sandbanke el. Steendæmning, og hvori man kun kan løhe ind med Hois vande; – de toute marée, Pavn, hvori man til enhver Tid kan løbe ind; relacher dans un -, løbe ind i en Havn; prendre -, komme i Havn, lægge ind til Land; fig. naae Maas let for fine Pnster; arriver à bon -, komme i god Pavn, ankomme i god Behold; fig. og fa. fuldende heldigen et Koretagende; faire naufrage au -, fig. ftrande i Udførelsen af et Fores tagende, som var nær ved at lyk: fes; - de salut, fifter Davn; fig. Tilflugtsted; il est dans le -, han er i Molighed, i Sisterhed; ogs. han er el. Middel til; pl. snæver Bei mellem bød; avoir søs -s francs, saae sine Bjerge, Snævring, Påß; - cochère, Breve tilsentte frankerede; - permis, kjøreport; - båtarde, stor, bred Port son Stidscapitain el. Passageer for Fodgængere; - coupée, Port med to el. silladelse til at søre Baaben; en brisée, Port, til at slaae sammen i son Stidscapitain ikken kom Balbaar.

il a un beau - de tête, han bærer fit Poved med Anfiand; elle a le – d'une reine, hun har en Anstand som en Dronning; (Bot.) le - d'une plente, Plantes eiendommelige Urseende el. Bart; (Mus.) – de voix, Stemmens umærkelige Stigen.

Portable, a. som man kan bære, fom man tan gaae med (om Alæber); (Jur.) rente -, Rente, som ubbetalcs paa et bestemt Sted (til Forstjel fra rente requérable, Rente, som maa

indræves hos Debitor).

Portage, m. Baring; Transportes ring til Bogne; droit de -, Ret, som en Somand har, til at fore visse Punds Bagt frit med ombord (nu hellere: port-permis); faire -, bære en Baad over Land, hvor Scilabsen paa en Ftod afbrydes af Bandfald; portage, Sted i en Flod, hvor Baaben maa bæres videre formebelst Bandfald.

Portail, m. Portal; Dovedport paa et Tempel; Façaben, hvor Hovedbøren til en Kirke findes; pl. des —tails.

Portant, m. Pank el. Greb paa en Roffert el. Kabse; Rem, som tjener til at forforte el. forlænge et Raardes gehæng; (Phys.) Jern, med hvilket

Magneten løfter Bægten.

Portant, e, a. bruges kun i Ubir. bien -, ved god Helbred; etre mai -, have en set Pelbred; tirer à bout -, flyte narped, med Piben paa Brystet; fig. og fa. dire des choses fâcheuses à bout –, sige En Ubehageligheber lige i Dinene; l'un - l'autre, loc. ad. bet Ene med bet Andet.

Portatif, ive, a. som let kan bæres; dictionnaire -, Lommes Ordbog; fa. eet homme n'est pas -, denne Mand er inte let til Fods. [ports-d'armes.

Port-d'armes, m. f. port; pl. des Port-de-voix, m. f. port; pl. des ports-de-voix.

Porte, f. Port, Osr; Porten el. den tyrkiste Sultans Hof; fig. Ind. ledning, Begynrelse, Rogle til, Bei

Soldats Stilling ibet han flulbrer; flere Styffer fra overst til nederst;

--croisée, Bindue, som naaer fra Lostet til Gulvet og aabnes ud til en Bave el. Balcon; - battante, Derramme, bestaaet med Riæde foran en Our og bestemt til at forebygge Træf; - feinte, blind Oør; - perdue, Capets vor, som iffe falder i Dine; – vitrée, Glasder; - de glace, Der med fortinnet Glas i; - sccrète, - dérobée, hemmelig Dør; - de secours, hemmes melig Der, hvorfra Hiælp kan inds labes; - de derrière, Bagder; fig. Ubflugt, Undstyldning; resuser sa - à q., itte ville tage imod Ens Bess; faire désendre sa -, forbyde Rogen at fomme ind til sig; sermer sa - à q., iffe ville tillade En at komme til fig; fermer à q. la - au (sur le) nez, fmætte Døren stærkt i for En; trouver - close, ifte finde Rogen hiemme, iste includes; mettre q. à la –, vise En bort, jage en paa Døren; être logé à la-de q., boe red Siden af En; fig. og fa. prendre la -, snige fig bort, lifte fig bort; passez-moi la -, enfilez-moi la -, lab mig slippe burtigt bort; mettre la clef sous la -, flygte bemmelig bort; heurter, frapper à toutes les -s, forsøge alle Beie eller henvende fig til Alle for at naae sit Maal; il est entré par une belle -, han har erholbt fit Embede paa en pæberlig Maade; se faire écrire à la - de q., lade hig indstrive hos Ports neren, for at Perren kan taae at vide, at man har været hos ham; toutes ies –s lui sont ouvertes, han er alle: vegne godt antagen, alle Porte staae aavne for ham; il faut qu'une - soit ouverte ou fermée, man maa tage en Bestutning, bestemme sig paa en el. anden Maade; ensoncer une - ouverte, anstrænge sig for at bekæmpe en indbildt Modstand; il a écouté aux -s, ban har lyttet efter; han har giettet Pemmeligheden; (iron.) han har kun fattet det Palve; etre aux -s de la mort, være paa det Yderste, være Osten nær; loc. ad. d – close, hems meligt, under fire Dine, inden lufte Osrte; à -s ouvrantes, ved Portens Nabning; à —s sermantes, paa den Tid ba Porten luttes; -à-, Osr veb Dør; de - en -, fra Dør til Dør, fra Puus til Hous; ... s. f. (An.) veine -, Portaare, som fører Blodet til Leveren. Porté, e, p. baaret; tilbsielig; fa. vous voilà tout -, De behsver iste ders for at rore Dem af Stedet: être - à, være tilbsielig til; être plus - pour une ch. que pour une autre, have storre Tilbsielighed el. Lyst for Et end for et Andet; prov. antant vaut trainé que -, ligesaa godt paa den ene Maade, som paa den anden.

Porte-assiche, m. stor Tavle til at opslaae Plakater paa; Ombærer af Plakater; pl. des porte-assiches.

Porte-aiguille, m. (Chir.) chirurgist Instrument til at fastholde Raale; pl. des porte-aiguille.

Porte-allume, m. (Boul.) Hyfab til brændende Kul, hvormed man lyser for sig ved Esterspn af en Don; pl. des porte-allume.

Porte-allumettes, m. Svovlfille Fouteral; pl. des porte-allumettes.

Porte-arquebuse, m. Betjent, som bar Kongens Gevær paa Jagt; sammes Embede; pl. des porte-arquebuses.

Porte-assiette, m. Metalbatte el. Straabritte til at sætte Tallerkener paa; pl. des porto-assiettes.

Porte-auge, m. Muurhaanblanger;

pl. des porte-auges.

Porte-baguette, m. Ring paa Ges værstjæftet til at holde Labestoffen; pl. des porte-baguettes.

Porte-balle (porteballe efter Acad.), m. Bissetræmmer; pl. des porte-balles.

Porte-barres, m. Grimering til sammenfoblede Sefie; pl. des porte-barres.

Porte-bossoir, m. (Mar.) Støtte und ber Kranbiælten; pl. des porte-bossoir.

Porte-bouchoir, m. (Boul.) den forreste Deel af en Ovn, Forovn; pl. des porte-bouchoir.

Porte-bougie, m. (Chir.) Ror, hvor, ved Bor. Sonden indføres i Uringangen; pl. des porte-bougie.

Porte-broche, m. (Arm.) lest Statt til forstjellige Slags Bærstei; pl. des porte-broches.

Porle-cahier, m. Mappe til strevne

Hafter; pl. des porte-cahiers.

Porte-carabine, m. Arog paa en Bandeleerræm til Karabinen; pl. des porte-carabines.

Porte-carreau, m Forhsining af Træ til at lægge Puber paa; pl. des porte-carreaux.

Porte-chandelier, m. Slags Gue

ribon el. Meubel paa een Fob til en Epfestage; pl. des porte-chandeliers.

Porte-chape (portechape, Ac.), m. Kirkebetjent, som bærer Sportaaben;

pl. des porte-chape.

Porte-choux (portechoux, Ac.), m. Garinerheft, som bærer Raal og andre Urtesager til Torvet; pl. des porte-choux.

Porte-cigarre, m. Cigarrer; pl. des

porte-cigarre.

Porte-ciels, m. Slutter, Arreftfor varer; Tangentræffe paa et Claveer; pl des porte-cless. {portes-cochères.

Porte-cochère, f. Kjøreport; pl. des Porte-collet (portecollet, Ac.), m. Rravefipite af Pappapir el. af overs truffen Kistebeen til at lægge ind i Rolefraven for at holde den i Beiret; pl. des porte-collet.

Porte-colon, m. Kammertiener, Garderobebetjent; fig. trybende Smigrer, Spytslifter; pl. des porte-coton.

Porte-couteau, m. Aniv til at over: spære Staaltraad, hvorat der giøres fisservae: pl. des porte-couteaux.

Porte-crayon(portecrayon, Ac.), m. Metalfouteral til en Blyantspen; pl.

des porte-crayon.

Porte-crète, m. (H. v.) Leguanskiirs been med en taffet Kam paa Ryggen; pl. des porte-créte.

Porte-croix, m. Korsbrager ien Proccshon; Rorsbroder; pl.des porte-croix.

Porte-crosse, m. En, som bærer Bispestaven foran en Bistop; (Man.) ille Læberstebe, fastgjort til Sablen og pvori Enden af Rarabinpiben inds tiffes; pl. des porte-crosse.

Porte-culotte, m. herstespg Kone, som regierer Pufet, som underkuer Mans

pen; pl. des porte-culottes.

Porte-de-mouille, f. (Hydr.) nes derste Aabning paa en Sluse; pl. des portes-de-mouille.

Porte-de-tête, f. (Hydr.) øverste Suseaabning; pl. des portes-de-tête.

Porte-Dieu, m. Geistlig, som brin= ger Sacramentet til en Spg; pl. des porte-Dieu.

Porte-drapeau, m. Fanebærer, Fane: junter, Fændrit; pl. des porte-drapeau.

Portée, f. saa mange Unger, ct Dyr faaer paa eengang; Studvidde; Askand, som angiver, hvor langt Paanben, Stemmen el. Spnet ræfter; fig. Katteevne, Aandsfraft; en Persons teseuille (Departement); forh en Ur-

Evne i Forpold til Stand el. For mue; et Ubtroks el. et Raisonnements hele Omfang og Betydning; (Mus.) de sem Rodelinier; (Arch.) den hele Ubstrækning af en horizontalt liggenbe Steen el. Bjælke; pl. (Ch.) Spor af Hiortens Horn i et Arat; une – de fusil, et Geværstuds-Afstand; etre hors de la – des balles, være udenfor Studvidden, udenfor den Afstand, hvori Rugierne funne ræffe; etre à – de qc., være i Stand til at kunne gjøre Ros get; ce n'est pas à la - de ma main, saavidt kan min Haand iste ræste; it est à - de vous servir, han er i Stand til at tunne tjene Dem; nous étions à la – de sa voix, vi vare saa nær, at vi kunde høre, hvad han sagde; je connais la - de son esprit, jeg tjender hand Fattecone; se mettre à la—de qn., giøre sig fattelig for En; cela passe ma -, det overfliger mine Kræfter; c'est au-dessus de sa -, det gaaer over hand Porizont; il y a peu de gens de sa -, der ere faa Mennester, der ere saa dygtige som han.

Portée, a. f. (Blas.) croix -, Rore, som har en straa Stilling i Feltet.

Porte-enseigne, m. Fanebærer i Infanteriet (nu blot: enseigne); pl. des porte-enseigne. [des porte-épée.

Porte-épée, m. Raardegehæng; pl. Porte-épéron, m. Sporelæder paa Støvler; pl. des porte-épérons.

Porte-épine, s. porc-épic.

Porte-étendard, m. (Mil.) Rytter, som bærer Standarten paa Warschen; Sto, hvori Standarten sætles; pl. des porte-étendard.

Porte-étriers, m. Lædewem, hvori Stigbøilen ophæfteð, naar man er stegen af Hesten; pl. des porte-étriers.

Porte-étrivières, m. Jernringe paa begge Siber af Sablen, hvori Stigrems men fastgiøres; pl. des porte-étrivières.

Porte-faix (portefaix, Ac.), m. Lasts drager, Orager; pl. des porte-faix.

Porte-ser, m. Slags Fouteral t Sadlen til Pestesto; pl. des porte-sers.

Porte-seu, m. (Artis.) Løbeild til at antænde Roget i Afftand; (ArL) Brandrør til Bomber el. Granater; pl. des porte-feu.

Porte-seuilles (porteseuille, Ac.) m. Brevtaste; fig. en Ministers Portistes Samling af Tegninger el. Kobberstyfter (nu: le carton el. hellere:
l'album d'un peintre, d'un artiste);
avoir toute sa sortune en –, have hele
sin Formue i Berler el. Statspapirer;
cet auteur a tous ses ouvrages en –,
benne Forsatter har endnu Intet udgivet, hans Bærser ere i Manuscript;
pl. des porte-senilles.

Porte-fiambeau, m. Faktelbærer;

pl. des porte-flambeaux.

Porte-scret, m. Struestof til et Bor; Boreplade til at holde Boret faß; pl. des porte-soret.

Porte-gargousse, m. (Art. og Mar.), hull Træcylinder til Kanonpatroner; Roggers; pl. des porte-gargousses.

Porte-grève, m. første Porigheds, person i en Søhavn; pl.des porte-grève.

Porte-hache, m. Fouteral til en Sapeurs el. militair Tommermands Dre: pl des porte-hache.

Porte-haubans, m. (Mar.) Roft, Træstænger, som ere fastnaglede til Masten og tjene til at fastholde Banzterne; pl. des porte-haubans.

Porte-huile, m. (Horl.) sille Instrument til at indgnide Uhrværket med Osic; pl, des porte-huile.

Porte-huilier, m. Slags Platmes nage til Olies og Eddifesiaster; pl. des porte-huiliers.

Porte-lanterne, m. (H. n.) Epgtebras ger, ct Insect; pl. des porte-lanternes.

Porte-lettres, m. lille Brevtaste; pl. des porte-lettres.

Porte-malheur, m. fa. Ulystesfugl, Ulystersspaamand; ulysteligt Barsel; pl. des porte-malheur.

Porte-manchon, m. Baand til at bære en Musse i; Mussering, hvortil et saadant Baand sastgjøres; pl. des porte-manchon. [pl.des porte-manger.

Porte-manger, m. Slags Madspand; Porte-manteau, m. Babsæk, Manztelsæk; Klæderække; Knage til at hænge Klæder paa; forh. Tjener, som bar Kongens Kappe, naarhan gikud; (Mar.) Dækbaand; pl. des porte-manteaux.

Porte-masse, m. En, som bærer Ceremonistaven; pl. des porte-masse.

Porte-mèche, m. (Chir.) Redstabtil at indbringe en Bæge; pl. des porte-mèches.

Portement, m. Bæren; (Peint) Bils lede, som forestiller Jesus bærende Korset (- de la croix).

Porte-miroir, m. (H. n.) Slags surinams Sommerfugl; pl. des portemiroir. [pl. des porte-montre.

Porte-montre, m. lille Uhrfouteral; Porte-montres, m. (Horl.) lille Glass stab til Uhre; pl. des porte-montres.

Porte-mors, m. Læber til at holbe

Bibelet; pl. des porte-mors.

Porte-morts, m. (H. n.) Slags Nads selgraver (nécrophore); pl.des porte-morts. [pl. des porte-mouchettes.

Porte-mouchettes, m. Lysesaybasse; Porte-mousqueton, m. Krog paa en Bandelecrrem; Krog paa en Uhrtjæbe; pl. des porte-mousquetons.

Porte-musc, 28. (H. n.) Rostus, yber, Mostusbyr; pl. des porte-musc.

Porte-objet, m. Messingtraad, som bolder Gjenstanden, man betragter gjens nem et Mitrostop; pl. des porte-objets.

Porte-page, m. (Impr.) Papirunt berlag, hvorpaa en udsat Colonne lægged; pl. des porte-pages.

Porte-panier, m. Arog til at hænge en Kurv paa; pl. des porte-paniers.

Porte-pierre, m. (Chir.) lille Mcstalrør, hvormed man holder Helvedsisten; pl. des porte-pierre.

Porte-queue, m. (H, n.) Slags Sommerfugl med Hale;... Tjener, som bærer Slæbet; pl. des porte-queues.

Porter, v. a. dære; bringe; bibringe; føre, fremføre; have paa, gaae med, være ifort; holde, have en vis Udstrækning; gaae svanger med, være brægtig; fig. taale, udholde; lede, formaae, devage til, tilstynde; aabenbare, tilsjendegive, røbe; lyde paa;... v. n. hvile paa; ræffe, naae; (Mar.) styre ester;... v. pr. begive sig hen til; tage en vib Retning; tage fat paa, hengive fig til; befinde fig (godt el. slet);... - de l'argent sur soi, bære Penge hos sig; - des habits brodés, gage med bros derede Klæder; – le deuil, bære Gorg; - la robe, hore til den juridiste Bel; l'épée, hore til Militair-Etaten; celle poutre porte dix pieds, denne Value polder ti Fod; — la tête haute, polde Hovedet i Beiret, kneise; - les pieds en dehors, vende Foben ubab; - le nez au vent, sætte Næsen boit; il le porte haut, ban bilder sig meget ind; - la main à qc., lægge Haanben paa Roget, gribe Roget; - un coup à q., bis bringe En et Steb; - coup à, flate;

tout ce qu'il dit porte coup, alt haab han siger gier fin Birkning, gier Indtryk; - le joug, bære Auget, være uns derfuet; il ne le portera pas loin (en paradis, en l'autre monde), han stal iste undgaae fin Straf, han stal iste dee i Synden; - q. sur les épaules, have Overhang af En; - q. dans son cœur, elste En bøit; - q. en terre, bare En til Graven; - q. par terre, tafte En til Jorden; – q. aux nues, role En overordentligt, løfte En til Styerne; ce vin porte bien l'eau, denne Bün kan taale at spætes; il porte bien le vin, han kan taale mes gen Biin, uben at berused; il y a des personnes puissantes qui le portent, der er mægtige Personer, som unders tistle ham, som søre ham frem, som bestytte ham, som vælge ham; qui portez-vous? hvem stemmer De for? drem vælger De? – ses pas en quelque lieu, begive sig et Sted hen; ses regards, sa vue en q. endroit, vende fine Dine, sit Blit et Sted ben; - ses vues bien haut, bien loin, lægge flore Planer, giere flore Fordringer; - son ambition jusqu'à..., brive sin Ærgsærrighed saavidt o.s. v.; – son malheur en patience, bære sin Ulyffe med Taalmodighed; - la terreur parwat, udbrede Ræbsel allevegne; – à l'extremité, brive til det Yderste; q. à la vengeance, tilstynde En til Pavn; - honneur à q., bevise En Wre; - envie à q., misunde En; - témoignage, astægge Bidnesbyrd, vidne om; -amitié, -affection à q., être porté d'amitié pour q., nære Benstab for En; - bonheur à q., bringe En Seld; -malheur (guignon) à q., bringe En Meld; - préjudice à q., stade En; la santé de q., - une santé à q, ub bringe Ens Staal, en Staal for En; - la parole, føre Orbet; je lui ai porté parole de dix mille francs, jeg par lovet ham, givet ham Forsikfring om 10,000 gr.; - à q. des paroles de paix, giere En Fredsforslag; - son jugement sur (el. de) qc., affige sin Dom over Roget; la lettre porte que..., Brevet mælder at o. s. v.; le jugement porte condamnation, Dommen lpder paa Fordsmmelse; - une somme sur le grand livre, indføre en Sum

fom Ubgift; porter un article sur le comple de q., føre Roget til Regning for En; - un article à compte, afs frive en Post i Ens Regning; ce billet a porté cent écus, denne Geddel har vundet 100 Rixbaler; il n'a pas porté, den har itte bundet; cela porte intéret, det bærer Renter; (Jeu) – beau jeu, have gode Kort paa Haanden; bien -, taste godt af; - une couleur, have de fleste Kort af en vis Farve; (Mil.) – les armes, fluldre; (Mar.) – la voile, bolde et Seil fuldt...

— v. n. le susil porte loin, Geværct ræffer langt; vous voyez où porte ce discours, De fecr, poortil benne Tale sigter; ce vin porte à la tête, benne Biin fliger til Povedet, gaaer i Povedet; – sur les nerss, irritere, angribe Rerverne; le coup a -é juste, Studdet har truffet rigtigt; – à saux, itte ligge lige paa Underlaget; – a fond, ligge lodret paa Underlaget; – a cra, ligge lige paa Jorden, uden Underlag; (Jeu) – à une couleur, holbe paa en Farve; il porte à tresle, pan holder paa Kløver, han søger at faae fine Stif (Kløver; (Mar.) – au nord, fipre mod Nord; — au large, stage ud efter; – à terre, stage ind efter; – sur 1 un vaisseau, styre mod et Stib; plein, holde fulde Seil; - près et plein, ligge fulb og bi; (Man.) le cheval porte beau, Desten fører Dovedet godt; il porte bas, den duffer...

— v. pr. la soule s'y porte, Mængs den stimler berhen; le sang se porte à la tête, Blodet stiger til Hove bet; il s'y est porté en homme de cœur, han har opført sig der som en behjertet Mand; se – aux études, taste sig paa Studeringerne, tage sat paa samme; se – bien, befinde sig vel; se – au bien, flaae ind paa den gobe Bei; se – à des extrémités contre q., stride til Iderligheder imod En; se – partie contre q., optræde som Rlager imod En; se - (pour) héritier, melbe sig som Arving. jengelst Di.

Porter (r ubtales), m. Porter, stærft Porte-rames; m. (Manu.) Bræt, hvortil Snorene i en Bav fastgiøres; (Mar.) Ring af Reeb som Aarerne i en Baad stiffes ind i; pl. des porte-rames.

Portereau, m. (Hydr.) Slufe, foin bovedbogen, - en dépense, ansøre bolder Bandet tilbage i en Flod, for at giere den mere feildar.; (Charp.) bui: ... a. som er i en saaban Alber, Slags Barebrat.

Porte-respect, m. Forsvarsvaaben, som indapper Respect; ubvortes Veres tean; alvorligt Menneste, som bolder be Unge i Esmme; fa. pl. des porterespect. [Salt i; pl. des porte-sel.

Porte-sel, m. Saltkurd til at bære Porte-tapisserie, m. Traramme over en Dør, hvori et Garbin el. Forhæng ubspændes til at bestytte mod Træt; pl. des porte-tapisserie.

Porte-torche, m.f.f.porte-flambeau. Porte-trait, m. Katersfede paa Ens den af Pammelred; pl. des porte-trait.

Porteur, se, s. Barer (bruges meeft om En, der bærer smaa Kyrder, hvorimob porte-faix el. crocheteur, brus ges om En, der bærer store Byrber), Bærerste; Portechaisebærer (ogs. – de chaise); Overbringer, Ihandehaver; Risrebest, bvorpaa Kubsten rider; billet au -, Verel, som lyder paa Ihæns behaveren; - d'une lettre de change, den, til hvem en Berel adosseres, cl. den, som det overdrages at hæve sams mes Beist; - de nouvelles, Overs bringer af Ryhcber; - de paroles, En, som det er overdraget at fremtøre en Andens Forslag, Ordfører; - de contraintes, Betjent, som underretter Sfattepderne, der resicre med derce Afgis ter, om Asigerne af deres Udeblivelse.

Porte-valise, m. pavelig Officect, fom iProcessioner rider foran Pavens Rides juntere; pl. des porte-valises.

Porte-vent, m. Rør, hvorigiennem Luft bringes ind i en Sæffepibe el. i et Orgel; pl. des porte-vent.

Porte-verge, m. Pedel el. Kirles betjent, som fører en Stav, hvormed han holder Orden i Kirken; pl. des porte-verge. [blif; pl. des porte-vis.

Porte-vis (s ubt.), m. (Arm.) Situe: Porte-voix, m. Talerer, Raaber; pl. des porte-voix.

Port-franc, m. Fritagelse for Afaist at had der beforges ined Potten; pl. des ports-francs.

Portier, ère, s. Portner, Portner: ste; Dorvogier, Dorvogierste; a. srère -, Kloster-Broder, som er Klosterports ner; sœur -ère, Klostersøster, som er Vortnerste i et Kloster.

ret, Karetber; Forbæng el. Garbin ning; un ensant -, et sat og starigt for en Dør; (Art.) Floider i et Stydes Barn; un ton -, en findig, rolig Tone;

at den kan blive drægtig (om Dvæg).

Portion, f. Deel, Andeel; Ovanti tet Risd og Brod for en Deeltagende i et Maaltid; – congrue, el. blot: la congrue, Gave cl. Gebyhr, som pteb Præsten til hans Underhold; (Jur.) -virile, Part i en Arv, hvor alle Arvinger gaae i lige Ret; Broderpart.

Portioncule, f. lille Deel, lille Pors

tion; sa. p. u.

Portionnaire, s. og a. (Jur.) Dech tager i en Arv; deeltagende i samme; p.u.

Portique, m. hvælvet Gang, Soils gang; (Jard.) – d'arbres, en løbbedælt Gang. squie Aarer.

Portor, m. sort Warmor med gulds Port-permis, m. bet, en Sømand maa fore frit med ombord. safbilde, afmale; v.

Portraire, v. a. aftage Ens Portrait, Portrait, m. Billede, af en Person; Charafteerstildring; Bestrivelse; - en pied, Ens Billede i Legemsfierrelle; – parlant, Portrait of en talende Lighed; - chargé, Carricatur; ce fils est le – de son père, denne Søn er fin Fader op ad Dage, hans livaginge stre de portraits). Billede.

Portraiteur, m. Bortraitmaler (pein-Portraiture, f. Portrait; Runt at aftage Portraiter (v. i begge Beipdn.); livre de -, Anviisning til at tegne

alle Legemets Dele.

Portugais, e, s. og a. Portuguet, -inde; portugisiss; ... s. m. bet portugist fre Sprog; -e, s. f. (Mar.) (amartage en -) Bændsel, som bruges paa en But. Portulacée, f. (Bot.) Portulal.

Portulan, m. (Mar.) Kyftbog; Os mantsbog om Havneindlob: v.

Posage, m. Arbeide ved at opsætte Steen el. ved at opstille Roget; Be taling for samme; (Peint.) Stilling, bvori en Artist sætter en levende Rodel.

Pose, f. Opfætning el. Opstillen af Steen; en Grundsteens Redlægning og den dermed forbundne Hsitideligs ped; Stilling, hvori en levende Model sættes af en Artist; (Mil.) Post el. Stilbvagt, som ubstilles efter Tap: penftreg; caporal de -, Gefreiber, som ubstiller el. afleser Stildvagterne.

Posé, e, p. cg a. sat; antaget, forubsat; stadig, sindig; asvorlig; cela Portière, f. Aabningen paa en Ra- | -, bet forubsat, under ben Forubsats

terire à main -e, strive med en fast og fifter Paand; (Bl.) lion —, hvilende [findigt, alvorligt. tøve.

Posément, ad. langfomt, stadigt, Poser, v. a. satte, stille, lægge; (Peint.) sætte i visse Stillinger; (Arith.) bensætte Tal under hinanden; (Mil.) ubsatte Stildvagter; nedlægge, stratie (Gerar); (Mus.) - sa voix, intonere reent og bestemt; fig. forublatte, antage; opstille, etablere; frems latte bestemt, noie angive; v.n. ligge paa, hvile paa; sætte sig i en vis Stils ling for at males, fidde for Malcren; studere sine Stillinger; v. pr. sætte ng; hille sig; optaste sig som; — une pierre, lægge en Steen fast; - une sonnette, sætte en Kloffe op, gjøre den jatt; - des sentinelles, udsætte Stildvagter; - à cru, opmure el. ops sætte uden Grundlag; – à sec, mure uden keer; - le cas, forudsætte el. ans tage et Tilfælde; – une question, ops taste el. fremsætte et Spørgømaal paa en bestemt og nøiagtig Maade; - un principe, opstille en Grundsætning; celle semme pose toujours, deite Frus entimmer studerer altid sine Gebærder el. sine Piekast for at giøre Inbtryk.

Poseur, m. Steensætter; - de sonnelles, En, som opsætter en Dorflosse.

Positif, ive, a. vis, bestemt, paas lidelig; noiagtig; befræftende; des preuves – ives, viese, sittre Beviser; un esprit –, en Mand, som forlanger Assagtished og Bestemthed i Alt, som næder op med Bestemthed; une louange-ive, en bejaende el befræftende Noes; le droit –, den positive Ret (modfat den naturlige), den, som er grundet paa Bediægier el. Sædva: ner; ... s. w. det Bisse og Bestemte, det Paalibelige, det virkeligt Bestaaende; Positiv, lille Orgel; (Gr.) første Comparations-Grad, Politiv.

Position, f. Beliggenhed; Stilling; Tilftand; Figurers Stilling; Positur; (Did.) Punft_i en Afhanbling (v.); (Da.) Føddernes Stilling imod hinanden; (Mus.) Optact; Rodernes Plads paa Linien; Haandens Plads paa Grebet af et Strengeinstrument; vous connaissez ma -, De veed i hvad Stilling jeg befinder mig; être en de, være i Stand til el. under saas danne Forholde at o. f. r.

Positionnaire, m. Rebstab til at angive Staders Beliggenhed paa et Kort. Positivement, ad. bestemt; notage

tigt, udtryffeligen.

Positiviste, m. Philosof, der kun antager el. trocr paa hvad der nøb set Armeetorps. agtigen er beviift.

Pospolite, f. polsk Adel, samlet i Possédé, e, p. som er besat at en

ond Aand; s. en Besat.

Posséder, v. a. bestdde, eie; have hos tig, i sit Huus; fig. beherste; fors place fuldkomment; v. pr. beherfte sig selv, være Herre over fig selv; - une terre, eie en Landeiendom; - une charge, være i Besiddelse af et Em: bebe; – les bonnes grâces de q., nybé Ens Andest; - q., have En hos sig. nyde hans Rærværelse; - l'esprit de q., beherste Ens Sind; - son ame en paix, have en rolig Samvittighed; son sujet, være Perre over sit Emne; – une langue, forstage et Sprog grundigt; il ne se possède pas de joie, han er ube af sig selv af Glæde.

Possesseur, m. Besidder, Ihande haver; Eiermand; il en est 🗕 de longue main, han har eiet det i meget lang Tid; naar Talen er om Puse og Grunds eiendomme bruges hellere propriétaire.

Possessif, a.m. (Gr.) i Ubir. pronom -, Eiendomspronomen; adjectif

-, Eiendomsabicetiv.

Possession, f. Besidbelse; Eiendom; Besathed; etre en - de qc., være i Bes siddelse af Roget; être en - de saire gc., pave Tilladelse til, Evne el. Gave til at gjøre Roget; se mellre en – de qc., sætte fig i Besiddelse af Roget; prendre -, bemægtige sig, overtage.

Possessoire, m. (Jur.) Eiendomes ret (i Tale om Grundeiendom); a. action—, Retsact, hvorved man føger at haandhæve sin Eiendomsret. Ldomsret.

Possessoirement, ad. i Følge Eiens Possibilité, f. Mulighed; il n'y a

pas -, det er iffe muligt.

Possible, a. muligt; s. det Mulige; hvad der er muligt; venez le plus tot qu'il vous sera - (fa, le plus tot -), fom saa snart som muligt; le moins de fautes -, saa faa Zeil som muligit; je serai tout mon -, jeg stal giøre mit Bebste, Alt hvad jeg formager.

Postal, e, a. angagende Posten; route -e, Postvei; pl, m. -staux.

Postcommunion, f. Præftens Ben | figer. [efter en Sags ned vendige Folger. for Alteret efter Communionen.

Postdate.f.urigtig Dato, fildigere end den sande; p. u. [gere end det er strevet.

Postdater, v. a. batere Roget fildis

Poste, m. Bagtpoft, Post; Embete, Bestilling; - d'honneur, Wrespost, meget farlig Poft; beit Embede; jaloux, en Post, som er meget ubsat for Overfald; relever un -, afloie en Post; retirer un -, træste en Post ind; être à son -, være paa sin Post, gjøre fin Pligt; être à — fixe dans un lieu, være bondbende paa et Steb; occuper un – élevé, bekiæde et ophsiet Embede.

Poste, f. Postbefordring, Heste til Pofistifte; Posibuns, Posigaard; Posts riden; to Posimiil; Brevpost; pl. Slags smaa Rugler; la.— aux chevaux, Posthuus, pvor der stiftes Peste; la – aux lettres, Brevpost; mattre de -, Postmester; grande -, Hovedpost; petite -, Bipost, Fodpost; - restante, Udstrift paa ei Brev, hvorefter det deroer paa Posts huset til det afhentes; aller, voyager en -, reise med Postheste; prendre la -, tage Postbefordring; courir la -, ride paa Postheste; tage Extrapost; fig. og fa. reise hurtigt; læse el. strive alttor burtigt; faire tout en -, en courant la -, giere Alt i flyvende Saft; à -, loc. ad. til visse aftalte Terminer (v.); a sa -, loc. ad. til sin Tjeneste, til fin Raadighed (v.).

Posté, e, p. og a. opstillet, pos peret; anbragt; nous sommes mal -s pour voir, bi stage slet for at see; il est bien –, han er gort anbragt, han bar faaet et godt Embede; fa. nous voilà bien -s, nu ere vi i en

flem Anibe.

Poster, v.-a. henstille En paa et Sted, postere, sætte paa Bagt; anbringe i et Embede; v. pr. stille sig paa et Sted; sætte sig fast, tage en fast Plads.

Postère, m. Bagbeel; fa. plais. v. Postérieur, e, a. fildigere, nyere, pngre; bageste; son droit est - au mien, hans Ret er pngre end min; à une époque -e, til en senere Tib; cet ouvrage est - à l'autre, dette Vært er udkommet senere end bet andet; la partie -e de la tête, ben bagefie Deel af Povebet; s. m. Bagbeel.

Postérieurement, ad. fenere, bagdites, bet er indtruffet senere end De get uben Beviis; Postulat.

Postériori (à), loc ad. (Log.) Postériorité, f. ben Egenstab bos

en Ting, at den er senere el. pagre

end en anden.

Postérité, f. Esterslægt, Estersoms mere, Affom, Efterverden; il est mort sans – (sans laisser de –), pan er bød uden Aftom; transmettre son nom à la -, overlevere sit Ravn til Eftersel. Bagtale i en Bog. verdenen.

Postface, f. Glutningsord, Epilog Posthume, a. født efter Zaderens Osd; fig. udkommen efter en Fortats ters Osd; ... s. Barn født efter Fa-

derens Osd.

Postiche, a. senere tilfviet; iffe pass sende; falst, uægte; cet épisode est -, benne Episobe passer iffe til bet Dvrige; des cheveux—s, forlorne Paar; dents -s, indsatte Tander; caporal -, Soldat, som gjør Corporalstjeneste, Vice:Corporal; ... s. m. Kunst at forforfærdige forlorne Paar el Tænder.

Postille, f. Randglose (v.

apostille).

Postillon, m. Postarl; Postillion; Brevbrager; Forriber paa den forreste Hest af et Spænd; (Mar.) let Stib til at ubspeibe Fjenden el. indhente Apt; (Jeu.) Point over Halvparten af det for et Parti fasisatte Antal.

Postliminie, f.(Jur.) Gjenindfættelfc i en Stilling, hvori man har været før Arigen; p. u. [Blade i en Bog); p. u.

Postposer, v. a. indiatte bag efter (om Postpositif, ive, a. (Gr.) som spics til Enden af et Ord.

Postposition, f. (Rel.) et Blade Inds sætning bag efter et andet; (Anc.) Opftillen i bageste Rætte; (Méd.) du paroxisme, et Feberanfalds senere Indtræden.

Postscenium (um ubt. om uben Næselyd); m. (Auc.) ben Deel af be Gamles Theater, der laa bag Scenen.

Post-scriptum (um ubt. om uben Ræfelpd), m. Efterstrift (forfortet P.S.);

pl. des post-scriptum

Postulant, e, s. og a. En, som søger indstændigen om at erholde Roget (i d. Betydn. især pl.); forb.En, som søgte om at optages i et Klofter; avocat., Ab. vokat, som førte Sager for Underretten.

Postulat, m, indfændig Begiæring: efter; cela est arrivé - à ce que vous (Géo.) Sætning, som forbres anta-

Postulateur, m. En, som havbe bet | Dem for ike at løbe i Fælben; prov. dverv at fremme en Canonisation el.

Optagelse blandt Belgene.

Postulation, f. Ansegning hos Paven om at hæve hvad der hindrer Ens Balg til et geistligt Embede, Postus lat; Begiæring om at optages i et Rloster; (Jur.) Fremstilling for Retten at hvad der taler for og imod de sagisrende Parter.

Postuler, v. a. begiære indstændis gen, ansøge om; v. n. (Jur.) føre Ens

Sag for Retten.

Posture, f. Stilling, Holdning, Josi, tur; se tenir dans une - respectueuse, stage i en ærhødig Stilling; so me.tre en - de faire qc., fætte fig i Positur el. lave hig til at gjøre Roget; fig. etre en donne – auprès de q., stage i Ins dest hos En, være vel anstrevet hos En.

Pot, m. Potte, Grybe; Pottemaal; Dielm (v.); - à fleurs, Blomsterpotte; - de fleurs, Potte med Blomster; de confitures, Kruffe Splietei; - à confitures, Syltetøistruffe; – à l'eau, Bandfruffe; - d'eau, Potte Vand; - de Kammerpotte, Ratpotte; chambre, Slags Leiecabriolet i Omegnen. af Pa: ris; sour du -, Glags Spgevogterste penpørende til en religiøs Orden; – de vin, Littist, Foræring ved Afflutning af et Rieb; -- au-seu, saameget Ried, som der er bestemt til at komme i Gryden; fig. og fa. on n'en mettra pas plus grand - - au-seu, man vil derfor itte giøre flere Anreininger, flere Omstæn: digheber; - à seu, Sværmer, Begsrands; pot-pourri, Ret af forstjellige Slags Rist, som toges sammen med flere Slags Urter; Potpourrifrusse; Bog af blandet Indhold uden indbyrdes Sammenhæng; mufikalft Underhold: ning af flere bekjendte Melodier af forstjellig Art; fig. og fa. il en a seit un -- pourri, hanhar i sin Tale blans det det Ene med det Andet, saa at man Intet har forfiaaet beraf; fa. inviter à la sortune du –, indbyde paa prad Dufet formager; courir la sortune du-, udsætte sig for at spise slet til Middag ved at fomme ububen; sourd comme un -, meget tov el. meget bum; tourner autour du-, bruge Omstrivninger, itte nævne Tingen ved sit rette Ravn; gare le - au noir, tag stor Mængde, Brimmel; prov. il est Dem i Agt (i Blindebuf); fig. vogt | éveillé comme une - de souris, (om

il a donné dans le – au noir, han er løben i Fælden; il en paiera les pots cassés, han vil komme til at betale Staden; il parle comme un - cassé, han taler med en tvag og mat Stemme; un – selé dure long-temps, et Mens neste med et svageligt Pelbred lever ofte meget længe; il va et vient comme pois en -, han kan ikke være rolig et Dieblif; il a découvert le - aux roses, han har snaffet af Stole, aabenbaret Pemmeligheden; ce n'est pas par là que le - s'ensuit, det er ikke berved at Planen vil mislyffes; bet er iffe bet, som man kan bebreibe dam; il est à - et à rôt dans cette maison, han er Pot og Pande i dette Huus; han spiser der næsten altid; ils sont ensemble à – et à rot, de leve sams men som Mand og Kone.

Potable, a. som fan briffes; cette bière n'est pas très bonne, mais elle est -, bette Pi er iffe meget godt,

men bet lader sig driffe.

Potage, m. Suppe; fig. og pop. pour tout -, loc. ad. Alt i Alt, Alt

tillammenlagt.

Potager, m. Kiskenhave, Glags Confourovn til at lave Supper, Ragouts o. desl.; Madspand.

Potager, ère, a. bruges fun i Udtr. jardin –, Riøffenhave; herbes el. plantes -ères, Suppeurter, Riskenurter.

Potalie, f. (Bot.) Engianuri (gentiane). Potamide, f. (H. n.) Slags Cons dylie; pl. (Myth.) Flodnympher.

Potasse, f. Potaste. atte. Potassé, a. (Chi.) inteholtente Pot Potassium (um udt. om uden Ræse. lpb), m. (Chi.) metallist Substants, som er Grundbestanddelen i Potaste.

Pote, a. f. fun i Udtr. main -, tyl, opsvulmet Paand; ... s. f. Glags Bars

megryde med Pank.

Poteau, m. Pal, Stolpe; - cornier, Histnepal; - de décharge, Stv ver, Stottepæl; planter des -x, sætte Pælc; attacher un criminel à un -, binde en Korbryder til en Stampæl.

Poteau-d'huisserie, m. (Charp.) Derpost, Binduespost; pl. des poteaux-d'huisserie.

Potée, f. Pottefuld; fig. og pop.

ct Barn) bet er luttert Liv, altib muntert og lystigt; - d'étain, Tinasse; - de montagne, Bjergblaat; (Fond.) moule de -, Støbeleer. [lasset.

Potelé, e, a. tył og feed, buttet, Potelet, m. (Charp.) lille Stolpe,

lille Ville i et Rætvært.

Poteleur, m. En, som ubstænkede Driffevarer uden at holde Bærtshuus;v.
Potelot, m. (H. n.) Molybbeen,

Banbbly.

Potence, f.. Anæ til at støtte en Sjælse; Galge; Aryste; Hoidemaal (for Peste og Soldater); Træstyste, pvorpaa Ringen hænges i Tourneers spil; armée rangée en –, en Hær, der er opstillet saaledes, at een af Floiene danner en Binkel med Frontstinien; table en –, langt Bord, ved Enden af hvilset et andet er andragt paa tvers; dresser une –, opreise en Galge; condamner q. à la –, domme En til at hænges; sig. vg pop. gibier de –, Galgenstrik; (Man.) brider la –, støde imod Træet i Stedet for at sange Ringen i Tourneerspil.

Potencé, e, a. (Blas.) kryffebans net, som ved hver Ende er gjennems

fluttet af en Tverstang.

Potentat, m. Potentat, Monart; fig. og fu. trancher du –, agere ben mægtige Herre, paatage sig en Bigstigbed, som itte tilkommer En.

Potentiel, le, a. (Méd.) virsende iste umiddelbart, men paa en stjult Maate, ved en ætsende Kraft; cautère—, en ætsende Fontenelle.

Potentiellement, ad. (Méd.) paa en ætsende Maade, ved en stjult Kraft.

Potentille, f. (Bot.) Potentil, Gaases Potentil, Sølvurt.

Poterie, f. Pottemagervare; Pottes magerværkked; Pottemagerhaandværk; Afløbsrør af Leer i en Latrine.

Poterne, f. (Fort.) hemmelig Ubsfaldsport i en Fæstning, Poterne.

Potestatif, ive, a. (Jur.) beroende

paa de contraherende Parter.

Potier, ère, s. Pottemager, Pottes magertone; – d'étain, Kandestsber, Tinstsber. [Distilleerkolber.

Potin, m. Tombak; Klokkemalm; pl. Potine, f. Barmegryte (pote).

Potinieres, f. pl. (Pé) Slags tragts formigt Kissenet til at fange Sarbeller; Waster i samme.

Potion, f. (Méd.) Lægebrik. Mirkur. Potiron, m. Slags rundt Græskar; flor Skampion; prov. il vient comme un –, han trives godt, han styder op som en Paddehat. [pourris.

Pot-pourri, m. s. pot; pl. des pots-Potreau, m. (Charp.) lille Bjælte i

en Taarnbygning.

Potron-minet, m. kun i Ubtr. des le potron-minet, fra Daggry af, mes get isbligen (p. w. forhen ogsa: des

le potron-jaquet).

Pou, m. Luus; sig. og pop. c'est un - assamé, bet er et pengegjerrigt Menneste; il est laid comme un -, han er overordentlig sipg; chercher des -x à q., søge Strid med En sor at stille sig af med ham; prov. il écorcherait un - pour en avoir la peau, hans Gjerrighed gaaer over alle Grændser.

Pouacre, a. smubfig, sviinst; s. sviinst Menneste; m. (H. n.) Slags

spettet Peire.

Pouacrerie, f. Smubsighed; Iniers agtighed; pop. p. u.

Pouah! int. Sp! fa.

Pouce, m. Tommelfinger; Tomme; (Hydr.) - d'eau, Bandmasse, som i et Minut ubstrommer med lige pur tighed af en Aabning af en Tommes Gjennemsnit paa en Bandbeholdning; fig. og fa. serrer les -s à q., tvinge En til at fige, hvad man soffer at vice; mettre les -s, give Rist, give efter; il s'en mordra les -s, han vu komme til at fortryde bet; jouer du -, ubbetale Penge; manger sur le-, spise staacnde, i Hast; il y met les quatre doigts et le -, han spiser graadigen, dan tager for fig af Retterne med alle 5 Fingre; si on lui donne un -, il en prendra long comme le bres, naar man giver ham en fin gersbred, tager han den hele Paand; j'aimerais autant baiser mon -, bet er Roget, jeg bryder mig meget lidt om; n'avoir pas un - de terre, iffe eie en Fodbred Land.

Poucier, m. Fingerhytte el. Fingers ring, som visse Arbeidere sætte paa Tommelsingeren medens de arbeide.

Pou-de-soie, m. Slags glat Sils ketsi uben Glands; pl. des poux-desoie. [ding, engelst Ret.

Pouding (ubt. poudingue), m. But:

Poudingue, m. (Minér.) Subbingfleen, sammenvorede Asselfteen; (H. n.)

Slags kegleformig Conchylie.

Poudre, f. Stev (i d. Betydn. iker i Poe. og ophøiet Still); Sand, Strøsand; Pulver; Pudder; Krudt; - d canon, Arudt; - à giboyer, - à tirer, fiint Krudt; - de mine, simpelt Slags Krudt til at sprænge Miner; - sulminante, Analdpulver; – de projection, Aldymisternes Guldtinctur; moulin à -, Krudtmølle; tabac en -, Snuustobat; un æil de –, siint Ans strøg af Pudder i Haaret; - de perlingingin, Underpulver, hvormed Mark Arigere ville helbrede alle Spgdomme; mettre de la - sur une lettre, firse Sand paa et Brev; mettre en -, réduire en -, lægge i Afte, sbelægge, tilintetgiere; fig. mettre en - un ouvrage, nedrive el. tilintetgiøre et lites rairt Arbeide; saire mordre la - à ses ennemis, bringe fine Fjender til at bide i Græsset; jeter de la – aux yeux de q., stree En Sand i Dinene, sæt: te ham Blaar i Dinene, blande En; prendre la – d'escampette, fingte bort, løbe sin Vei; il est vif comma la -, ban er overordenklig hidfig, han kom= mer let i Harnist, i Fpr og Flainme; le seu prend aux -s. han farer op, han springer i Flint; mettre le seu aux -s, opvæffe Pad el. Splid; bringe t Oprør; tirer sa – aux moineaux, anvende forgiæves line Penge og sin Moie, spilde fin Moie; il n'a pas inventé la –, hans Forstand stiffer iste dybt, han har iffe opfundet Arudtet.

Poudrer, v. a. puddre, bestroe med Pudder (om Paaret); v. pr. puddre sig; v. n. affætte Støv (om Silke: tvier); (Ch.) le lièvre poudre, Paren støver i det den flygter, saa at dens

Spor Mules. Krudtmølle.

Poudrerie, f. Krubtfabrication; Poudrette, f. Slags tørret, pulves

riseret Gisdning.

Poudreux, se, a. støvet; pied -(Acad.), Landstryger, Goldat, som deicrierer.

Poudrier, m. Sandhuus; Arubts maler; Slags Sigte; (Mar.) Timeglas.

Poudrière, f. Krudtmølle; Krudt= taarn, Arubimagasin; Krubibaase el. Krudthorn; Sandhuus.

Poudrin, m. (Mar.) Stum el.

Stov of Sovandet, naat det bevæ-

ges af en Storm.

Poul, int. plump! puf! Interjection, som udtroffer den dumpe Lyd af et Legeme, som falder, el. Analdet af et Stydegevær; ...s. m. Glags Doveds punt for Fruentimmer; pop. saire un -, flaae en Plade; tage Varer paa Credit uden nogenfinde at betale.

Pouf, se, a. sprød, hensmuldrenbe under Forarbeidelsen (om Steenarter).

Pousser, v. n. bruges fun i Udir.

- de xire, brifte i Latter: fa.

Pouger, v. n. (Mar.) seile for Bins ben, have Binden agter ind; p. u.

Pouillé, m. Fortegnelse over alle de geiftlige Embeder og Indfomster i et Stift el. i en Provinds; inus.

Pouiller, v. a. træffc (en Kjole) paa ; fige En plumpe Uartigheder, ubstjelde; v.pr.sticide hinanden ud; lydste sig; pop.

Pouillerie, f. Kammer til gamle

Rlæder i et Pospital.

Pouilles, f. pl. droie Uartigheber, Sfieldsord; chanter – à q., oversse

En med Stielbsord; pop.

Pouilleux, se, a. luset; bois -, Træ fuldt af Pletter, som et Tegn paa at det begynder at forraadne: s. ussel Stobber.

Pouillier el. pouillis, m. usselt Perberg, Tiggerherberg. Geil.

Pouillouse, f. (Mar.) store Stage

Poulaille, f. Fjærfræ.

Poulailler, m. Ponschuus; Galleriet el. de øverste Pladser i Theatret (pop.); Ponsekræmmer (i d. Betydn. ogi. a. marchand -); Ponjekræmmer befordring; gammel ussel Vogn (fa.).

Poulain, m. Fol; ung Dest til b. 3bie Aar; (Charp.) Slags Slæde til store **Eprder**; Slags Straaplan til at bringe Viinfade ned i en Kiælder; (Chir.) venerist Byld i Lysten (bubon).

Poulaine, f. (Mar.) Gallion, Spids sen foran paa et Efib; souliers à la -. Sto, som endte i en lang Spids, hvorpaa man andragte smaa Biælder, brugelige under Philip d. Smuffe.

Poulan, m. (Jeu) dobbelt Indfats af den, som giver Kort i viese Spil; Parti, hvori der gieres dobbelt Indfats.

Poulangis, m. Slags halvuldent

og halvlinnet Tsi.

Poularde, f. ung febet Bone, Poulard. Poule, f. Hone; (Jeu) Pulte; la

- pond, Henen lægger Beg; elle couve, ben ruger; - d'eau, Banthone, Blis; - faisane, Fasanhone; - d'Inde, taltunst Hone (dinde); - de bruyère, Urhone, Tiurhone; lait de -, udrort Wageblomme i Band og Suffer; cuir de -, tynbt, usselt Laber; chair cl. peau de -, Gaasebud, Hud, som ligner Huben af en pillet Bone; fig. og fa. c'est une - mouillée, bet er et svagt, kvindagtigt Menneste, en Arpster, en Aujon; être frisé comme une - mouillée, pave ganste glatte Haar; cela fait venir la chair (la peau) de -, bet bringer til at gyse, til at fittre; saire le cul de -, astre en spies Mund; prov. etre empeché comme une - qui n'a qu'un poussin, have travit med ingen Ting; plumer la – sans la faire crier, ubsuge En paa saa behændig en Maade, at han itte klager derover; c'est le fils de ia – blanche, det er Lyffens Riæles bagge; ce n'est pas à la - de chanter devant le coq, det passer sig iffe for Ronen at overstemme Vlanden; tuer la - pour avoir l'œuf, cpoffre et tilkommende Gode for en lille sieblik telig Fordeel.

Poulet, m. Kylling; Kjærligheds: billet; siint Papir med forgyldt Snit kil billets doux; fig. og fa. Glut (venligt Ubtrof til Børn); - de grain,

Rylling, fedet med Korn.

Poulette, f. Ponetolling; fig. og fa. ung Pige (tiærligt Udtr.), lille Tos.

Poulevrin, m. (Art.) stink Krubt til Kanghullet; Krubthorn til Fængfrubt.

Pouliche, f. Poppesøl (til 3 Aar);

forb.: poulaine.

Poulie, f. Tribse, Blot med Stive t, Binde; - courante, løbende Blok.

Poulier, v. a. hidle op, vinde op. Poulierie, f. Orcierværfsted, hvor der forfærdiges Tridser; p. u.

Poulieur, m. Haandværker, som fors

færbiger Tribfer; p. u.

Poulin, e, s. f. poulain og pouliche. Pouliner, v. n. folc, kafte Føl.

Poulinière, s. og a. f. jument -Folhoppe.

Pouliot, m. (Bot) Plante af Myns teflægten; pl. (Manu.) Blothuus.

Poulnée, f. Duemog, Bonsemog. fenes Weben.

Ponlot, te, s. lille Barn, Glut; fa. Poulpe, f. tytt, fast Risb paa Dys renes Legemer; Kist paa Frugter; (H. n.) ottearmet Polyp. let Kist.

Poulpeton, m. (Cuis.) Ret af hats Pouls (ubt. pou), m. Puls; le lui bat, hans Puls banker; fig. han er bange; tater le - à q., foie Ens Puls; fig. og fa. søge at ubforste En, at fole En paa Tænderne; se tater le –, gaae i Raad med fig selv.

Poumon, m. Lunge; il a de bons -s, han har gode Lunger, en flært Stemme; user ses —s, s'aser les —s,

strige sig træt.

Poumonique, a. pop. f. pulmonique. Pound, m. Pund Sterling (af Værdi omtr. 9 Adlr. 2 k) Ibarn. Poupard, m. Svøbelsebarn; Duffe-

Poupart, m. (H. n.) Slags Krabbe. Poupe, f. (Mar.) Bagstavn paa ct Sfib; avoir le vent en -, have Mets bor; fig. og fa. begunstiges af Lytten.

Poupée, f. Dutte; ung, smutt pyns tet Pige; pop. Glædespige; Tot Hør til en Teen; (Jard.) Maade at pobe paa, forstjellig fra Dculering; (Perr.) Slags Parryfblot af Pap; c'est un visage de –, det er et nydeligt Anfigt; c'est une vraie—, det er en lille Ppnteduffe; saire sa – d'une maison, sætte sin Fornstelse i at pynte et Huus.

Poupelin, m. (Pat.) Glags But [til Butterveigstage. terdeigstage..

Ponpelinier, m. (Cuis.) Tartepande Poupetier, m. Duffemager; Duffes træmmer; p. u.

Poupeton, m. s. poulpeton.

Poupiettes, f. pl. (Cuis.) farceret Ralvefiød i Stiver; p. u.

Poupin, e, a. pontet som en Duffe; s. Straafunfer; Pynteduffe; fa. p. u.

Poupon, ne, s. Barn med et runbt fpldigt Anfigt; ma -ne, min lille

Duffe, min Allerkiæreste.

Pour, pp. for, paa Grund af, i Betragining af; for Ens Styld; med Hensyn til, i Forhold til; i Stedet tor; til, imod; som, i Egenstab af: i Sammenligning med; hvad angaaer; ni - or, ni - argent, hverten for Guld el. Sølv; – de bonnes raisons, af gode Grunde; fa. et - cause, og af gode Grunde, som man ifte vil nævne; Poulomancie, f. Spaadom af Søn: il est bien grand - son age, han er meget flor af (i Sorbold til) fin Al-

ter; - l'amour de Dieu, sor Guds Styld; j'irai la - vous, jeg stal gaae berhen i Stedet for Dem; son amour - la patrie, hans Kjærlighed til Føde: landet; cela est – la fièvre, det et godt imod zeber; prendre q. - domestique, tage En til Tjener; tenez cela – assuré, ansee det for viff, tag bet for afgiort; rendre amour - amour, gjengiælde Kjærlighed med Kjærligs bed; prison - prison, af Kængsel at vare; mourir - mourir, il vaut mieux que, naar man dog stat doe, saa er bet bebst o. s. v.; traduire mot - mot, overlætte usiagtigt, Ord for Ord; il mourut deux ans après, jour - jour, han bote to Nar efter paa den samme Dag; l'histoire est longue, il y en aurait - deux heures, Pistorien er lang, ben vil kunne optage to Timer; il est bien ignorant – avoir étudié si long-temps, han er meget uvidende, efter at have (Fjøndt han har) flus beret saa lange; - moi, hvad mig angager, for mit Bedfommende; ... - que, loc. conj. for at (med le subj.) - que je puisse, for at jeg fan o. 1 v.; - peu que, loc. conj. det minbste at; pour peu que vous lui en parliez, det mindste De taler til ham berom, naar De kun figer ham et Ord dekom; - peu qu'on y touche, bet mindste man rører derved; ...- lors, loc. ad. da, til den Tid; ... s. m. hvad der er at fige til en Sags Forsvar; soutenir le – et le contre, tale for og imod en Sag.

Pour-boire, m. Oriffepenge; pl.

des pour-boire.

Pourceau, m. Sviin; fig. sviinst Menneste; - d'Epicure, liderligt Menneste; une étable à -x, en Svinesti; et sviinst, uordentligt huus; prov. semer des peries devant les -x, firse Perler for Sviin, vise el. fige En hvad han itte formaaer at statte.

Pourceau-de-mer, m. (H. n.) Mars frin (alm. marsouin); pl. des pour-

ceaux-de-mer.

Pourcnasser, v. a. attrage wrigen, stræbe at erholde (v.); (Ch.) jage el. forfølge Bildt wrigen.

Poursendeur, m. en brabelig Kams per; grand - de géants, ftor Stryber,

Bramarbas; v.

Sabelbug fra Pverst til Rederst, gjens [Underbandlina. nembugge; v.

Pourparler, m. Samtale, munbtlig Pourpier, m. (Bo!.) Portulat; pourpier de mer, Slags Strandplante, Slags Melde.

Pourpoint, m. Troie; fig. og fa. il a bien rempli son –, han har spilst bygtigt; le moule du -, Legemet; donner à q. un - de pierre de taille, sætte En i Arrest; s. à brûle-pourpoint,

Pourpointerie, f. Trøiespning; v. Pourpointier, m. Treiestræder; v.

Pourpre, m. Purpur, Purpurrsot; (H. n.) Purpursneffe; (Bl.) Purpurs tarve, som betegnes ved Diagonallis nier fra oven nedad imod Hsire; (Med.) Purpurfeber, Frislinger;... s. f. Purpurfarve (Karvestosset); purs purfarvet Tsi; fig. sverfte Magistrats. værdighed i det gamle Rom; Cardis nalværdighed; kongelig Bærdighed.

Pourpré, e, a. purpurfarbei; s. m. Blomfters Purpurfarve. spursneffer. Pourprier, m. (H. n.) Opret i Pur-

Poarprin, m. Blomftere Purpurs jarve (j. pourpre).

Pourpris, m. Omfreds; Indhegning, poé. Bolig; le céleste -, Himlen; v.

Pourquoi, conj. poorfor; voilà -, c'est -, bet er berfor; fa. demandezmoi -, sporg mig om Grunden! jeg veed itte bbad Grunden er; ad. – pas? hvorfor itte? s m. Grunden, Aarsagen; je veux savoir le —, jeg vii vide Grunden; fa. vos pourquos ne finissent pas, De vil vide Grunden til Alt; De spørger altid om Grunden.

Pourri, m. det Raadne, Raaddenhed. Pourri, e, p. raadden; fordarvet; il est – d'ulcères, han et fuld af Bpls der og Saar; un homme -, et Men: neste, som er befængt overalt af veneriff Epge; fig. membre -, farligt Medlem af Samfundet, Person, som giør et Gelstab Stam; cour -, slet, fordærvet Gemyt; planche -e, Person, som man itte kan ftole paa; temps -, jugtigt, usundt Beir.

Pourrir, v. n. raadne; forblive i, pensibbe i; fremture i; v. a. bringe til at raadne; fordærve; pop. modne; v. pr. forbærves; - dans la misère, penteve el. forgaae i Elendighed; -Poursendre, v. a. tieve meb et en prison, henstible i Fængsel; - dans

le vice, fremture i Lasten; il ne pourrira pas dans cet emploi, han bliver iste gammel (iste længe) i dette Ems bebe; faire – la viande de cuire, foge Kjøbet altfor mørt; pop. ce remède fait pourrir (pourrit) le rhume, bette Middel helbreder hurtigen Fortstelsen; le melon se pourrit, Melonen fordærves.

Pourrissage, m. (Pap.) Kludes Ud: blodning og Oplosning i Band, for

beraf at forfærdige Papir.

Pourrissoir. m. (Pap.) Steb i en Papirfabrit, hvor Alubene ubblødes eg oploies.

Pourriture, f. Forraadnelse; Raads benbeb; - d'hôpital, Slags Roldbrand.

Poursille, f. (H. n.) Slags Marsviin. Poursuite, f. Forfølgelse; fig. veds bolbende Stræben, Bestræbelse; retlig Korfølgelse, Sagsøgning; se mettre à la – de l'ennemi, give tig til at forfølge Fjenden; s'acharner à la d'une affaire, verblive haardnaffet at forfølge en Sag, at stræbe efter at sætte den igjennem; saire ses -s, forfølge fin Sag for Retten.

Poursuivable, a. som kan tortølges, som kan sagsøges for Retten; p. u.

Poursuivant, e, s. En, som ftræber at erholde Roget, el. 10m ansøger om et Embede; en Beiler; En, som fagsøger en Anden for Retten; d'armes, forh. En, som fulgte en Baabenherold og attraaede hans Plads.

Poursuivre, v. a. tortolge; stræbe at exholde Roget; vedblive det Bc. gyndte, fortsætte; fig. plage, overs hænge; (Prat.) sagisge; forfsige en Sag; v. n. vedblive, fortsætte; – q., forføige En; overhænge, plage En; jagisge En; – un emploi, isge ivrigen om at erholde et Embede; – une fille en mariage, frie til en Pige (v.); - son chemin, fortsætte sin Bei; fig. og fa. - sa pointe, fortsætte et Fore: havende ligesaa ivrigen som det er begyndt; poursuivez, fortsæt.

Pourtant, ad. dog, iffedesmindre,

alligevel.

Pourtour, m. Omfreds

Pourvoi, m. (Jur.) Indantning af en Sag sor en hoiere Domftol; Indankning for Cassationsretten; le - a été admis, Indankningen er antaget;

Bob paa; uonavne, talbe til; v. a. forfpne med; fig udruste med; for: sørge; v. pr. forspne sig med det Røds vendige; indanke en Sag for Reiten; il a pourvu à tous nos besoins, han bar serget for alle vore Fornsvenheder; il y a pourvu, han har raadet Bud berpaa; le roi pourvoit à toutes les places, Kongen besætter (ubnævner til, falber til) alle Embeder; le roi l'a pourvu de cette charge, Kongen har bestiffet ham til dette Embede; – une place de vivres, forspne en fæst ning med Levnetsmidler; le ciel l'a pourvu de bonnes qualités, Himlen har ubrustet ham med gode Egensfaber; ce père a bien pourvu tous ses ensants, denne Kader har godt for: sørget alle sine Børn; il sout se t'été pour l'hiver, man maa forspne üg om Sommeren med det Fornødne til om Vinteren.

Pourvoierie, f. Proviantsmagafin:

Vroviantsbeftpreisen.

Pourvoyeur, se, s. Leverandeur, En, som forspner en Duusholdning med det Rødvendige.

Pourvu, e, p. forspnet (de); forsørget. Pourvu que, loc. conj. saafremt, i Tilsælde at, naar kun, forudsat at; pourvu qu'il vienne, faafremt (naar fun, i Tilfælde at) han kommer.

Pousse, f. Træernes Stud; usunde Ubdunstninger i Miner; Trangbrystighed hos Defle; Reisbetsente, som bruges til at ubføre Hæftelfer (v. i b. Vetybn.; nu: recors).

Poussé, e, p. fremstudt, dreven; – de nourriture, overmæt (om Deste); vin -. Biin, som er fordærvet ved for stærk

Barnic; som er bleven boven.

Pousse-balle, m. Glags Jernsade: for; pl. des pousse-balles.

Pousse-broche, m. (Ep.) Slage Raalemagermeisel; pl. des poussebroches.

Pousse-cambrure, m. (Cordon.) Sto. magerredstab til at sveie Saalen; pl. des pousse-cambrures.

Pousse-cul, m. pop. Roler, ben Siofte i en Rætte; forb. Dgenavn til Retsbetjente, som førte Folk i Arrest (v.); pl. des pousse-cui.

Poussée, f. (Arch.) Erpt of en il a été rejeté, ben er bleven forkastet. Hvælving, af et Tag o. best; pop. Pourvoir, v. n. sorge for, raabe donner la - à q, gaae En fartt paa Livet, forfolge En hæftigt, plage, ængke En; vous avez sait là une belle -, (iron.) bet hat De gjort et net Styffe Arbeide, der har De baaret Dem godt ad.

Pousse-pieds, m.(H.n.)mangestallet Condylie, Ande-Auur (anatife); Slags Baab (accon); pl. des pousse-pieds.

Pousse-pointe, m. (Horl.) Barttøi til at drive Stifter ind; pl. des

pousse-pointes.

Pousser, v. a. fiste, trive, suppc, puffe, sparke; støde til, kaste frem; brive frem; forlænge; fig. hiælpe frem; fortiætte; udkræfte; angribe, for: nærme; alstynde, sormage til; v. n. Tyde frem, vore ud; Apde paa, hiælpe til; fortsætte fin Bei; (Arch.) tryffe paa, tynge paa; (Man.) være trangbrystet; v. pr. svinge sig op, bringe fig frem; poussez ceia un peu vers moi, rpf bet libt ben til mig; -q. du coude, stode til En med Albuen; – un ciou dans le mur, flace et Som i Muren; – une moulure, danne et Gesime; - la porte au nez de q., Naae Doren i for Ens Ræse; - les ennemis, drive Fjenderne tilbage; – une cloture plus loin, bygge en Stille, væg længere ud; – un cheval, sætte en Dest i Galop; fig. - un élève, bringe en Eleb frem; - le temps avec l'épaule, soge at vinde Tid; face Tis ben til at gade ida godt man kan i Saab om voget Bebre; - son bidet, fvinge sig all frem (pop.); - une botte & q. bringe En et Stob el. et Stit; fg Mive En en Stofe; - des cris, des soupirs, udstebe Strig, Guf; - son travail, forticite fit Arbeide mcd Arati; — sa pointe, fortsætte rast hvad man har begyndt; — la raillerie trop loia, trive Shemtet forvidt; - les beaux sentiments, agere den Gentimentale; -q. de questions, trætte En med Spergemaai; - q. de nourriture, give En for meget at spise; il l'a-é vivement, han er gaaet ham hagrdt til Livs, han har angrebet ham stærft; q. (la patience de q.) à bout (à l'extrémité), giere En vret, bringe Ens Utaals modighed til bet Pberfte; - q. à bout, bringe En til Tavsheb, saa at han Intet peeb at spare: les arbres commencent à -, Træerne begynde at styde; ce mur pousse en dekors, denne Muur kas puis, jeg kan; naar Berbet bruges fter fig. Aager en Bugt ubab; - à la sporgende med je, soretræftes puis:

roue, styde paa Hulet; hashe til: ennemis, gaae taft los aux paa Fjenden; ne poussons pas plus loin, lader of itte tale videre berom; poussez, bliv ved, fortsæt; poussons jusqu'à ce village, lader of forts sætte vor Gang til benne Landsby: (Peint.) ce tableau pousse au noir. vette Maleri falder i det Morie; il faut – à l'esset, man maa føge at frembringe større Effect. ureent Salt.

Pousset, m. Salt af ringeste Sort, Poussette, f. Anappenaaleleeg; Aug-

leivil.

Pousseur, se, s. En, som siøder til en Anden; fig. – de beaux sentiments, En, som agerer den Følsomme.

Poussier, m. Kulstov; Krudtstov;

(Mac.) Ruurgruus.

Poussière, f. Stev; fig. ringe Stand; (Bot.) – sécondante, – séminale, Plantestev, Plantesæb (pollen); réduire en —, tilinietgiste; faire mordre la - à q., bringe En til at bibe i Græsset, dræbe En; tirer q. de la -. bæve En fra en ringe Stilling.

Poussièreux, se, a. fulb af Stov. Poussif, ive, a. trangbryftig (ifær om Peste); kortaandet; s. m. un gros -, et corpulent og fortaandet Men-

neste (pop.).

Poussin, m. Rylling; prov. il est empêché comme une poule qui n'a qu'un -, den mindste Ting sætter ham i Forlegenhed; han har travlt fom en Muus i Barfelfeng. [nen; fa.

Poussinière, f. Pletaderne, Spoftjers Poussoir, m. (Dent.) Instrument til at træffe Tænder ud med; (Horl.) Kiær, som der trystes paa i et Mes petcerupr for at face bet til at flace.

Poussolane, f. f. pouzzolane. Pout-de-soie, f. pou-de-soie.

Poutie, f. Stov paa Alaber; inus. Poutre, f. Bjælle; prov. voir une paille dans l'œil de son prochain, et ne pas voir la poutre dans le sien, see Skaven i fin Brobers Die og ifte see Bjælken i fit eget.

Poutrelle, f. lille Bjæste.

Pouvoir, v. n. funne, være i Stand til; være muligt; v. a. bave Evne, have Kraft, have Midler til, formaae: v. pr. være muligt; je peux el. je

puis-je vous être utile? kan jeg-være Dem til Rytte; il pourrait arriver que, det kunde handes at; il peut se faire qu'il ne vienne pas, det fan være, at han liste kommer; il se peut qu'il réussisse, dét et muligt, at tet lyffes ham; ceia se peut, bit er muligt; je n'en puis plus, jeg formaaer itte mere, jeg er saa affræstet, at jeg itte fan mere; il est satigué à n'en -plus, han er saa ubmattet, at han iffe tan Roget mere; fa. ne - mais d'une chose, isse have Styld i en Ting, iffe have mindste Occl beri; prov. tel patit qui n'en peut mais, mangen En maa lide for det, han er upploig i; si jeunesse savait et vieiltesse pouvait, dersom Ungdommen befad Erfaring og Alderdommen Evne; sauve qui peut, den redde sig, som tan! ... pouvoir bruges ofte ene i Subfunct. til at notrytte et Dufte; puisse-t-il arriver bientôt! gid han fnart maa ankomme; puissiez-vous réussir dans vos projets, gib De maa have Lyffe med Tem i Deres Planer:... vous pouvez tout sur lui, De formager Alt over ham; fa. je ne puis qu'y faire, jeg formaaer iffe at hindre bet;...on ne peut banner undertiden i Forbindelse med plus et Slags Superlativ; il est on ne peut plus malheureux, han er saa ulyffes lig som man vel kan være tet, i høieste Grad ulpfielig.

Pouvoir, m. Evne; Magt; Raa. bigbeb; Besidrelse; Fuldmagt; Ret til at befale, Myndighed, Herredsmme; Magthaver; Overvægt, Indstydelse; avoir qe. en son -, være i Stand til at kunne giøre Roget; have Roget t ht Bærge; je n'en ai pas le -, cela passe mon -, bet er jeg iffe i Stand ni, bet overstrider min Evne; agir en vertu d'un -, handle i Rraft af en Fuldmagt; j'ai - de lui, jeg har faaet Fuldmagt fra ham; être sondé de -s, bare i Besiddelse af en Fulbmagt; il a beaucoup de - dans cette maison, han har megen Infly-. Magthaveren.

tanst Biergart.

sanction, fongelig Kirkeforordning; s. f. Forordning of Carl d. 7be angagende nogle Decreter i Kirkemsbet i Basel; en Regcuis Besteinmelfe angagende Staten el. sin Familie.

Prairial, m. tredie Foraarsmaaned i den republikanske Calender (fra d. 20be Mai til b. 49be Juni); uden pl

Prairial, e, a. (Bot.) vorende paa Enge; plante -e, Engplante; pl.m -riaux.

Prairie, f. Eng; poé. l'émail des

-s, Engenes Blomftersmpfte.

Praline, f. brandt Suffermandel. Praliner, v. a. (Cons.) indbage Mandler i Suffer. Flodstib.

Prame, f. (Mar.) Pram, flabbundet Prammion, m. (Minér.) Slags fort Bjergfrystal; Slags kostbar Steen; (Aut.) Viin fra Smyrna.

Prasoide, f. (Miner.) toftbar Steen

af løggrøn Farve, Prahem.

Praticable, a. udførlig, givrlig, brugbar; fremkommelig; fig. omgængelig (v.); cela n'est pas -, bet laber sig itte udføre; ce chemin n'est pas -, denne Bei er iffe fremkommelig.

Praticien, m. Practicus; erfaren Sagfører; erfaren Læge; En, som tiender bedre bet Practiffe end bet Theoretiste i en Kunft; (Sculp.) Billedbugger, som tildanner Marmoret for Westeren.

Praticien, ne, a. som har megen Erfaring; som holder sig til det Prac-

tufe; practiferende.

Pratique, f. Praris, Anvendelse el. Udsvelse af en Theori, Iværtsættelse; Elit, Eadvane; lang Erfaring; baglig Prelse; Søgning, Kunde; Me talinstrument, hvormed Marionetspils lere forandre deres Stemme; (Jur.) Rettergangsmaade, Bedtægt i Procesførelse; pl. udvortes Andagtsøvelser; penimelig Intrigue cl. Forstaaelse med Modparten; (Mar.) fri, uhindret Abs gang til en Havn, Tilladelse til at gaae i kand; s. m. (Mar.) erfaren, bekiendt Mand, Styrmand, som kjens ver godt et Farvand; ...a. practist; (Mar.) som er betjendt med en Ryst belse i bette Huus; flatter le -, smigre cl. et Farvand;... cela sera dissicile dans la -, bet vil være vanffeligt i Pouzzolane (Rogle strive pozzo- Praxis, i Ubsvelsen; cette vertu est lane), f. (Miner.) Puzzolanjord, vul- d'une – disticile, denne Opd er vanstelig at ubsve; mettre en -, bringe Pragmatique, a. bruges i libir. - i lidevelse ubeve; il sait la langue

par -, ban tiender Sproget af bagtig Prelse; peindre de -, male ester Du: kommessen, ester Routine; ce tailleur a beaucoup de -, benne Stræbber har meget Arbeibe; il n'aura plus ma –, han stal itte længer faac mit Arbeibe; je lui donnerai bien de la -, jeg stal give ham meget at bestille, meget at tage vare (v.); il a de bonnes —s, han har gode Kunder; il entretient des -s avec l'ennemi, ban vedligeholder hemmelig Forstaaelse med Fienden; pop. il a avalé la - de Polichinelle, han er meget has.

Pratiquement, ad. i Anvenbelfen, fra et practift Spnspunkt, i practist

Forfiand, practiff.

Pratiquer, v. a. udsve; omgaaes med; søge at vinde for sig, forledc, bestisse; anbringe; v. n. practisere; v. pr. ubsves ofte; være Stit; - la vertu, udøve Opden; – la médecine, practifere; - des gens de bien, oms gaaes retitafne Holt; – des témoins, bestiffe falste Bidner; – des intelligences, underholde hemmelige Korbindelser; – un escalier, andringe en Trappe; cela se pratique tous les jours, det forefalder el. steer hver Dag.

Pré, m. Eng; Rampriads for en Onel (v.). sør det sættes til Auction.

Préacheter, v. a. tisbe Roget sorud, Préadamite, m. Practamit, Tilhænger af en driftelig Sect, som ans tog, at der har været Mennester før Adam.

Préalable, a. forelobig; som forst maa undersøges el. afgiøres for man gaact videre; demander, réclamer la question –, forlange afgiort om en Sag stal stilles under Deliberation el. iste; i alm. Tale: forlange, at ber iffe delibereres over et Forslag; ...s. m. et forelsbigt Epsegsmaal, en forels: big Undersøgelse; au -, loc. ad. tores løbigen, forud, førft. [préalable].

Préalablement, ad. foreløbigen (au Préallégué, e, a. forhen ansørt; p. u. Préambulaire, a. som tjener til

Indichning; p. u.

Préambule, m. Indledning; Slags

Fortale; Omsveb, Digression.

Préau, m. forh. lille Eng; nu: Fængselsgaard; Rlosterhave el. Gaards plads i et Rloster.

perreembebe; Domperreembebet; Eber: indiægt; Præbende.

Prébendé, e, a. som nyber Inds tagt af et Domherreembebe; s. m. En, som nyder en saatan Indtægt, el. som har et Præbende.

Prébendier, ère, s. Unberdomperre, Vræbendarius, som tsener i Choret; Fattig, som unberholdes af Dombers

reembedet.

Précaire, a. tilstaaet for en vis Tid; forbigaaende; ufiffer; mislig; (Prat.) possider par -, besibre Ros get ved Begunstigelse, saa at man kun har Nytten el. Frugten beraf, cl. kun har det for en Tid imod at frare Rente.

Précairement, ad. i Folge Tillas belse el. Begunftigelse; il en jouit -, han har kun Rydelsen beraf (v.).

Précaution, f. Forsigtighed, Vacts sombeb; prendre ses -s, tage fine Forfigtighederegler; user de -, bruge Forsigtighed; prov. trop de - nuil, altfor stor Forsigtighed stader.

Précautionné, e, p. forsigtig, tog, vaeriom. [af Forfigtigher.

Précautionnel, le, a forfigtig, fulb Précautionner, v. a. bestytte imob (p. u.); v. pr. bruge Forfigtighed, tage fine Forholdsregler. Lvaersom.

Précautionneux, se, a. forfigtig, Précédemment, ad. forub, ovenfor,

i det Foregaaende.

Précédent, e, a. som gaaer umits delbart foran, foregaaende; forrige; s. m. et tidligere Factum, pvort l henvises; et foregaaende Exempel, en Bedtægt.

Précéder, v. a. gaae foran, gane forud; foregaae tidligere; have Frrrang; il nous précédé, han gif foran os; ceux qui nous ont précédés, . de, som have levet for od; la musique précéda le souper, Rustien fom for el. git forub for Aftensmaaltidet; q. en dignité, have hoiere Værdiabet el. Rang end en Anden.

Préceinte, f. (Mar.) Bartholt, Bcs tlædning rundt om et Stib (lisse).

Préceller, v. a. overgaae; v. p. u. Précenteur, m. forf. Forsanger i Rirten, første Kirtesanger (ogs. préchantre, nu: grand-chantre).

Précepte, m. Lære, Regel, Forstrift; Prébende, f. Judiomst af et Doms ! Bud (Religionsbud, Guds Bud).

Précepteur, m. karer, Dobmesser. Préceptorai, e, a. egen for en tæs rer; ton -, Dovmestertone; pl. m. -raux.

Préceptorat, m. Extrembede, Pobs

menerpost.

Préceptorial, e, a. henherende til et Sproglærerembede hos unge Geist; lige; prébende -e, Indiægt forbunden med en Exreposi som Grammaticus i et Kloster el. bos unge Geistlige; pl. m. -riaux.

Préceptoriale, f. den med en lære: post som Grammaticus bos Geistlige

forbundne Indfomft.

Précession, f. (Astr.) i Ubtr. - des 6quinoxes, Wquinoctialpuncternes flas dige men umærkelige Tilbagegang.

Préchantre, m. s. précenteur.

Préchantrerie, f. firstligt Forsans

gerembebe.

Preche, m. Praditen hos Protes fanterne; protestantist Kirke, Kapel el. Bebehuus; aller au -, se rendre au -, gaae ben at hore en protestantist Præbifen, gaae i protestantist Rirte; quitter le -, gaae ub af en protestan: tift Kirke efter at have hørt Prædikes nen; fig. forlade den protestantisse

Religion. Precher, v. a. prædik; prædike for el. over; fortynde; anbefale; fig. og fa. formane; rose; - la parole de Dieu, forkpnde Guds Ord; - le careme, prædike i en og samme Kitke i hele Fasten; — les gentils, prædife for Pedningene; - la vertu, anbefale el. opmuntre til Opb; – d'exemple, handle felv saaledes som man opmuntrer Andre til at handle; il ne sait que - malheur, han bebuder altid Ulpster; prov. - samine sur un tas de blé, klage over Rob naar man har Alt i Overflødighed; flage over heelt Stind; il preche toujours la même chose, han gjentager altid det Samme; il ne sait que – la grandeur de ses ancetres, han roser bestandigen fine Forfædres Storhed; - pour son saint, pour sa paroisse, rose En af egennyttige Grunde, inatte for hulpals og Poved. egen Pose; on le prêche inutilement, bet nytter ifte, at man formaner ham; fom bevirker et Bunbfalb. - un converti, søge at overbevise En, som allerede er overbevisst; il precho nen, der er Ingen, som hører ham; bringelse af et Bundfald.

prov. a beau - qui vient de loin, man lytter sielben til bens Raad, man itte tjender; el. ben, man itte tjender, tan fagtens tale om fine Fortjenefter, thi Ingen kan modbevise bem; on a beau prêcher qui n'a cure (el. cœur) de bien saire, det nytter iste at fors mane den, som itte vil rette sig. p.u.

Precheresse, f. Dominitanernonne; Precheur, m. Munt af Dominitas nerordenen (især i pl.; ogs. frère -); iron. voilà un beau -, bet er en ussel Præditant; fa. c'est un – éternel, det er en evindelig Moralift, han har altid Noget at indvende selv imod de ustyldigste Ting. [som altid moraliserer.

Précheuse, f. Dydsprædikantinde, Précieuse, f. affecteret Fruentimmer i fin Tale og fine Manerer; Snerve,

Sippernip.

Précieusement, ad. vmhpggeligt, med stor Omhu; bruges især med garder og conserver; je conserverai - cette marque de votre amilié, jeg stal omhyggeligt bevare bette Tegn paa Deres Benstab; (Peint.) un tableau - fait, et med stor Ombu udarbeidet Maleri.

Précieux, se, a. fostbar; fig. be tydelig; kiær, dyrebar; søgt, affecteret; omphagelig; pierres—ses, Wedelstene; les moments sont -, Piebliffene ere kostbare; der er ingen Tid at give bort; sa vie est -se à l'état, bans Liv er dyrebart for Staten; un style -, en fiirlig, affecteret Still; (Peint.) ce tableau est d'un fini -, dette Ma leri er malet med overordentlig Onibu; ...s. m. det Søgte, det Gürlige, det Forstruede. sog Bæsen, Gnerperi; p. u.

Préciosité, f. søgt Sitrlighed i Tale Précipice, m. Afgrund; sig. stor Fare, stor Ulpste; être sur le bord du -, flage paa Fordærvelsens Rand; entralner q., jeter q. dans le .., rive En bort el. styrte En i Fordærvelsens Afgrund.

Précipitamment, ad. paa en overs ilet Maade, i Haft, hovedtuls, over

Précipitant, m. (Chi.) Mirtel,

Précipitation, f. Jil, stor Hast; fig. Overilelse; agir sans -, handle uden dans le desert, han præbiter i Prtes Overilelse; (CM.) Bundfældning, Frem: Précipité, m. (Chi.) Bunbfast.

Précipité, e, p. hastig, illsærbig;

overilet; (Chi.) bunbfælbet.

Précipiter, v. a. styrte i en Asgrund, nedstyrte; sig. styrte, bringe i Ulyste og Fordervelse; fremstynde, haste med; overile; (Chi.) bundsælde; v. pr. styrte sig ned, styrte sig i; forhaste sig, overile sig; – ses pas, fordoble sine Stridt; cette démarche a –é sa perte, dette Stridt har fremstyndet hand Undergang; – q. dans le malheur, styrte En i Ulyste; se – dans les bras l'un de l'autre, styrte sig i hinandens Arme, ile at omarme hinanden; se – sur l'ennemi, styrte løs paa Fjenden; se – dans le danger, styrte sig i Faren.

Préciput, m. (Jur.) Ret, som tilsstaacs en Arving forlods for Medarvingerne; Fordeel, som sorub er tilstaact en overlevende Ægtesælle.

Précis, m. Hovebindhold, fort, sum:

marist Udtog.

Précis, e, a. bestemt, berammet, sassat, noie angivet; noiagtig; udztrystelig; hensigtssvarende; venir à l'heure—e, fomme til den bestemte Time; saire des demandes précises, soredringe sor Actten udtrystelige, sormelige Begiæringer el. Rlager; prendre des mesures—es, tage passende, hensigtssvarende Forholdsregler; langue, bestemt Sprog, som udtryster netop hvad der stal siges og intet videre; cet homme est—dans ses discours, denne Mand er dessemt og sammentrængt i sin Tale.

Précisément, ad. noiagtigen, netop; sa. ganste rigtigt; dire – ce qu'il saut, sige netop hvab der behoves; vous allez partir pour Paris? –, De har i Sinde at reise til Paris? ja, netop.

Préciser, v. a. noie bestemme, noie angive, fremstille noiagtigen; il saut – les circonstances, man maa noie betegne el. angive Omstændighederne.

Précision, f. Bestemthed, Rsiagtigs hed i Udtryk, sammentrængt Fremsstilling af Roget uben alt Overslødigt; Rigtighed; nsiagtig Abstillelse og Udes luttelse af alt Uvedtommende (p. u.); s'exprimer svec –, udtrykte sig med Bestemthed. sforansørt.

Précité, e, a. (Pal.) forub anfort, Précoce, a. tidligt moden; som bærer tidligt moden Frugt; sg. som ubviller sig tidligt; ubesimelig; s. s. stidligt modent Kirschær; un cerisier—, et Kirsebærtræ, som bæret tidligt modne Kirsebær, Maisirtebærtræ; un ensant—, et tidligt ubdannet Barn, et Barn, som har større Forstand end Alberen medsører; ce que vous dites là est—, hvad De siger der er ubetimeligt.

Précocité, f. tidlig Modenhed; fig.

tidlig Uddannelse, libetimelighed.

Précompte, m. (Fin.) Regning med

Afdrag forud; p. u..

Précompter, v. a. (Fin.) fradrage forub, aftorte Roget forub i en Regning; p. u. [Opfattelse af Noget; p. u.

Préconception, f. første uprøvede Préconcevoir, v. a. opfatte forud

uden Prøven, forudfatte; p. u.

Préconisation, f. Erkaring i bet pavelige Confistorium, at en ubnævnt Bistop el. Benisiciarius har de fors langte Egenstaber.

Préconiser, v. a. erklære i bet pas velige Confistorium, at en ubnævnt Bistop er værdig til sit Embede; sig. berømme, lovprise; — un rumède, rose Fortrinligheden af et Lægemiddel.

Préconiseur, se, s. Lovpriser, Bes

rømmer.

Précordial, e, a. (An.) penhorenbe til Mellemgulvet; pl. m. -diaux.

Précurseur, m. Forløber, En, som bebuder en Andens Komme; Forgæns ger; Forvarsel; ogs. a. signes –s, Tegn, som bebude Et el. Andet, varss lende Tegn.

Prédécédé, e, p. (Pal.) som forub er afgaget ved Døden; s. En, som er bød førend en Anden. sen Anden.

Prédécéder, v. n. (Pal.) doe forend Prédécès, m. (Pal.) Dod, som indtræffer forend en Andens.

Prédécesseur, m. Forgænger, Forsmand; pl. Forfæbre.

Prédestinateur, m. En, som troer

paa en forubbestemt Stichne.

Prédestinationisme, m. kiætterskære om en forudbestemt Udkaarelse, el. om en forudbestemt Fordømmelse el. Salighed.

Prédestination, m. Tilhænger af Exren om en forubbestent Udkaarelse.

Prédestination, f. forudbestemt Ubstaarelse til Salighed; torubbestemt Stickne, nunbgaaelig Stickne.

Prédestiné, e, p. forudiaaret; fortibe

bestemt; s. Menneste, som er sorubkaaret til Saligheb; fa. il a un visage de -, han har et fplbigt, røbs musset og vel tilfreds Ansigk

Prédestiner, v. a. forublaare til ten evige Salighed; forudbestemme.

Prédéterminant, e, a. (Thé.) tors ubbestemmenbe; s. En, som antager, at Gub forubbestemmer Mennestets Pandlinger.

Prédétermination, f. (Thé.) Foruds bestemmelse af Mennestets Pandlinger.

Prédéterminer, v. a. (Thé.) tots udbestemme Mennestets Handlinger.

Prédial, e, a. (Jur.) vebfommenbe et Gods, en Jordeiendom, en Arvelob; hæftende paa samme; pl. m. -diaux.

Prédicable, a. (Log.) som fan overs førcs paa et Subject (om et Prædis

cat); v.

Prédicament, m. (Log.) en af de ti Cathegorier, hvorunder Aristoteles vilde henføre alle Gjenstande; fig. og fa. être en bon ou en mauvais -, flage i et godt el. set Rygte; v.

Prédicant, m. protestantist Præft,

Præbikant (foragteligt Ubtr.).

Prédicateur, m. Prædifant; offents lig Fortynder el. Udbreder af visse Lærdomme.

Prédication, f. Fortynbelse af Evangeliet; Præbiten (i b. Betydn. p.u.).

Prédiction, f. Forubfigelse; Spaabom. Prédilection, f. Forfærlighed.

Prédire, v. a forubfige hvad der

vil stee; fortynde forud; spaae.

Prédisposant, e, a. (Méd.) bruges i Udtr. cause -e, Aarsag, som forans lediger en el. anden Sygdom, el. som lidt efter lidt gjør modtagelig for samme.

Prédisposer, v. a. (Méd.) gjøre efterhaanden modtagelig for en Spg. rom; fig. fremfalde el. medføre en Tilbsielighed til Roget.

Prédisposition, f. (Méd.) forube gaaende Modtagelighed for en Spgdom.

Prédominance, f. (Méd.) fremlers

stende Indstydelse.

Prédominant, e, a. fremherstende. Prédominer, v. n. fremberste, have fremherstende hos ham; c'est l'intéret fom især beherster ham.

Prééminence, f. Foritin, Forrang; avoir la – sur q., have Fortrin eller

Forrang for En.

Prééminent, e, a. fortrinlia, ubmarket, meest fremragende (ifær i moralsk Forstand); c'est son mérite -, det er hans meest fremragende, meest ubmærkede Kortjeneste.

Préemption, f. (Jur.) Statstassens Ret til at kjøbe forub Barer, hvis

Bardi er unsiagtigen angivet.

Préétablir, v. a. forub fassatte, forud bestemme.

Préexcellence, f. stor Overlegenhed, hoieste Grad af Fortrinlighed.

Préexistant, e, a. (Thé.) forublik værende, som har været til før en anden.

Préexistence, f. (Thé.) Forubtile værelse, et Bæsens tidligere Tilværelse end et andet. [tidligere end en Anden.

Préexister, v. n. (Thé.) være til Préface, f. Fortale, Forord; 3nd=

ledning, Indgang.

Présectural, e, a. henhorende til et Præfectur, udgaaet fra en Præfect;

pl. m. -raux.

Présecture, f. Præsectur, Bestyrelse at et Departement i Frankrig, Amts mandsstab; en Præfects District el. Departement; hans Embedstids Barighed; hans Hotel; hans Comptoir; la – de police, Politisbrighedens Ems bede i Paris, Politimesterens Hotel, hans Comptoir sammefteds.

Présérable, a. som sortiener at foretræffes; la mort est – à l'insamie, Døben maa foretræffes for Skjændsel.

Présérablement, ad. fortrinspils, fremfor; il faut aimer Dieu - à toutes choses, man maa clife Gud over

alle Ting.

Présérence, f. Fortrin; pl. Beviser paa Ens særbeles Agtelse el. Bens stab; je vous donnerai la -, jeg vil give Dem Fortrinet; cet emploi lui a été donné par – à tout autre, bette Embede er givet ham fortrinsviis for enhver Anden; prendre qc. de -, give Roget Fortrinet, vælge Roget frem for alt Andet; vous êtes trop accou-Overhaand over; v. a. beherste i høi tumé aux -s, De er aktfor vant til Grad; c'est l'intérêt qui prédomine at blive foretruffen, til at modtage en lui, bet er Egennytten, som er Beviser paa særbeles Opmærksombeb.

Présérer, v. a. foretræffe, give Forqui le prédomine, bet er Egennytten, trinct; ville hellere; il faut - l'honnête à l'utile, man maa foretraffe bet Retflasne for det Ryttige; il préséra | Stade for, gjore Staar el. Asbræt i; de se retirer, han foretrat at træste | forurette; la débauche préjudicie à

sig tilbage.

Préset, m. Præsect, Statholder hos Romerne; sørste Dvrighed i et Des partement i Frankrig, Amtmand; sorh. Undervissningsinspecteur, som havde Opspin i en Hvistole med Elevernes Flid og Opsørsel (censeur des études); – de police, Politisvrighed, Politimes ster i Seine-Departementet; – maritime, Bestyrer af Søvæsenet i et Søsbistrict.

Présète, f. en Prafects Kone.

Présinir, v. a. (Pal.) fastsætte en Tid, i hvilken en Sagskal afgjøres; p u.

Présix, e, a. (Pal.) bestemt, fastssat; lettre de change à jour -, Veres, som betales paa en bestemt. Dag uden Løbedage; douaire -, Underholdning for en Ente, bestemt i Ægtestabsconstracten.

Préfixion, f. (Pol.) Bestemmelse (af en Termin el. en Udsattelse); v.

Préseuraison, f. (Bot) Knopleiet, Stillingen af Blomstens Dele i Knopleiet, for den udspringer. [Guldtræffere.

Prégation, f. antet Traffesern hos Prégnant, e, a. (Méd.) hæstig, voldsom (bruges kun i Forbindelse med douleur og mal). [tion).

Prégnation, f. Svangerstab (gesta-Préhension, f. Dvrighedens Bemægs tigelse af Fornsbenhedsartisser imod en bestemt Taxt; (Méd) Indtagelse

af et Næringsmiddel.

Préjudice, m. Stade, Forurettelse; porter – à q., tilsvie En Stade; au – de sa réputation, til Stade for hans gode Navn og Rygte; sans – de mon droit, uden at træde min Ret for nær, uden at giøre Indgreb i samme.

Préjudiciable, a. stadelig; soruretzende; cela est – à son commerce, det er ill Stade sor hans Handel.

Préjudiciaux, a. m. pl. (Pal) brus ges kun i Ubtr. frais –, Retsgebyhr, som maa udredes for ber kan appels

leres til en hviere Domstol.

Préjudiciel, le, a. (Pal.) bruges fun i Udtr. question—le, Sporgsmaal, som maa afgiøres for Povedsagen fan behandles; moyens—s, Midler, pvorved et saadant foreløbigt Rets: sporgsmaal forsvares.

Préjudicier, v. n. stade, være til af Boets Massc.

Stade for, gjøre Staar el. Afbræt i; forurette; la débauche préjudicie à la santé, Sviir stader Sundheden; cela préjudicie à sa réputation, det giør Staar i hans gode Navn og Rvate.

Préjugé, m. forubfattet Mening (i d. Betydn. bruges det almindeligt i slet Forst., naar det ikke modificeres af et tilfsiet Adjectiv); Fordom; For variel, Jegn paa hvad der vil inds træste; (Jur.) forcløbig Kjendelse i en entelt Post af en Sag, Præjudicat; se désaire d'un -, assægge en foruds fattet Mening; un homme à -s, et fordomsfuldt Menneste; dissiper, détruire les -s, adsprede, tilintetgiøre Fordommene; le bon accueil qu'on lui a fait est un - pour le succès de sa demande, den gode Modtagelse, man har viist ham, er et Forvarsel for detgode Udfald af hans Forlangende.

Préjuger, v. a. formode, dømme om Noget forud efter foregaaende Omstændigheder; (Jur.) afgive en foreløbig Kiendelse i en Sag; afgiøre et Spørgsmaal foreløbigt, før man

kjender samme nøie.

Prélart, m. (Mar.) Presenning.

Prélasser (se), v. pr. paatage fig en ftolt Mine, gaae gravitetist, bryfte fig.

Prélat, m. Prælat, fornem Geistlig, der udsver en Jurisdiction, saasom Bistoppen; Geistlig ved det pavelige Hof, der har Ret til at bære den violette Farve.

Prélation, f. Fortrinsret, hvorefter Børn have fortrinlig Abgang til deres

Kaders Embede.

Prélature, f. Prælatværdighet. Prêle, f. (Bot.) Padderoffe, Sfavsgræs, Strabegræs, Heftehale.

Prélecture, f. Gjennemlæsning af Manuscriptet for det tryffes; p. u.

Prélegs (gs ubt gue), m. (Jur.) Prælegat; forlods Legat, som ublevez res før Arvens Deling.

Préléguer, v. a. (Jur.) testamens tere forlods. [græs (prèle); p. u.

Préler, v. a. polere med Stav. Prélèvement, m. forcløbig Optagelse el. Fradragelse af en Peel af en Arv el. et Bo.

Prétever, v. a. optage el. fradrage forlods for Arvens Deling en Deel af Boets Masse

Préfibation, f. (Féo.) Legusperrens anmassede Ret til Rydelse af Stude

natten (cuissage).

Préliminaire, a. forelebig, forberebenbe, inbledenbe; discours —, Fortale, Indledning; articles -s, forelsbige, indledende Puncter, fom maae afgjores foreud Povedsagen; ... s. m. fores ishigt Forsøg; le – de conciliation, Korisg paa at erholde Forlig; pl. forelsbige, indledende Puncter, Præliminarier.

Préliminairement, ad. foreløbigen. Prélire, v. a. (Impr.) lafe og gjen: nemsee den forfte Correctur, for den fendes til Forfatteren; p. u.

Prélombaire, a. (An.) beliggeude

foran Kanderne.

Prélude, m. Forspil, Forsang, improviseret Musiknummer i Form af et Forspil, Præludium; sig. Forløber, Forvarsel; Forberedelse, Indledning.

Présuder, v. n. præludere, spille Forfpil; ove fin Stemme i forffiellige Loner for man begynder en Sang; fig. give en Idee om hvad man formaaer at giere; forberede fig til noget Storre el. Banffeligere; - à une ch. par une autre, bane sig Bei til en Ting ved Pialp af en anden.

Prématuré, e, a. for tidlig moden; My. for tidlig udvitlet; for tidlig inds truffen; for tidlig begyndt, ubetimes lig; une mort -e, en altfor tiblig Ost; votre démarche est -e, Deres Stridt er ubetimeligt, overilet.

Prématurément, ad. altfor tibligt,

for Tiden.

Prématurité, f. fig. altfor tiblig Modenhed, for tidlig Udvikling.

Préméditation, f. foregaaende Overs veielse; Overlag; sans-, uden Overlag.

Prémédité, e, p. foruddetænst, fors sforud overveie, overlægge.

Préméditer, v. a. forud betænte, Prémices, f. pl. Forstegrode, 3ordens forfic Afgrode; Hjordens Forfte. fødic; fig. første literaire Arbeider; en Regjeomgs forfte Periode; forfte

Frugter; mrfte Kiærlighed.

gaaelig, uundværlig; tidligste; over- Sølv.

Eoget i forfit Chage; le cause –ère, Tingenes forfte Ophav, Gub; la matière -ère, Urstof, Grundstof; nombre -, Primtal; - médecin, Overlæge; – président, Overpræfident; les –s be– soins de la vie, Livets ferste mundgaaelige Fornsbenheber; ce qu'une -ère idée, det et kun en løse lig, overfladist Idee; le - venu, den Forstomne, den Forste den Bedste; il a pris le - venu, han har taget ben Første ben Bedste; conster son secret au - venu, betroe sin Demmes lighed til Enhversomhelst; marcher le -, gaae først, forrest; se jeter dans l'eau la tête la -ère, siprie sig paa Hovebet ned i Bandet; prov. il est élourdi comme le – coup de matines, han er meget overgiven; il vaut mieux étre le – que le dernier de sa race, bet er bebre atstylde egne Fortjenester fin Rang og Formue, end kun at stylde Forsædre samme; it demeure au -, han boer paa første Sal; lire une seuille en -ère, læse et Art i første Correctur; ... loc. ad. en – lieu, for det Første; (Jeu) jouer en -, spille først ub, have Forhaanben.

Premièrement, ad. for det Frie. Premier-né, m. førflefødte Søn (det hedder iffe première-née om en Pige); pl. des premiers-nés.

Prémisses, f. pl. (Log.) Præmiss ser, Forsætninger hvoraf en Slutning

uddrages.

Prémontré, m. Præmonstratensers munt, Slags Augustinermunt.

Prémotion, f. (Thé.) Guds bestems mende Wedvirkning ved Wennestets Pandlinger.

Prémunir, v. a. bessjerme, bevare, bestytte, betrygge; v. pr. sittre sig imod, bestytte sig imod; se - contre le froid, bestytte sig imod Rulden; se contre les erreurs, sittre sig imob Bildfarelfer.

Prenadle, a. som let san erobres, indtagelig (om Bper og fafte Pladser); sig. bestittelig (om Personer); il n'est – ni par or ni par argent. Premiet, ère, a.n. første; forreste; ban laber sig itte bestitte, ban er itte fornemste, fortrinligste, ppperste; uunds til at vinde enten med Guld eller

fladist, flygtig, loselig; s. den Forste; Prenant, e, a. modtagende; (Fin.) s. m. forste Etage; s. f. (Impr.) partie -e, Modtager; (H. n.) queue forste Correcturart; s. f. pl. (Th.) | -0, Snohale, Pale, pormed visse

Opr, Jun Aberne, snoe kg sak til et Tyverl; – q. saus vert, overtumple Grene og beslige Gjenstande.

Prendre, v. a. tage, gribe; tage fat paa; tage paa, ifore fig; tage med fig; fratage, bereve; bemægtige sig; fange; fængsle; erobre; overrumple; spise, britte, npbe; forlange; tisbe; væige, foretræste; fig. fatte, forstage; forslare; — les armes, gribe til Baaben; on ne sait par où le -, man veed iste, poor man stal tage fat paa ham, han er smertefuld over bele Legemet; sig. han bliver let breb; el. han er ufolsom, Intet rorer ham; à pleines mains, à (el. de) toutes mains, tage til fig bet Bebfte man har lært, itte lade nogen Leilighed til at berige fig unbflippe; — une alfoire en main, antage fig en Sag: - en main les intérêts de q., forsvare Ens Interesser; - une ch. du bon coté, tagé en Sag fra den rette Side; prov. – le tison par où il brûle, une affaire à contre-poil, tage en Sag fra den forteerte Side; il en prendrait sur l'autel, han tager Alt bbad han fan faae, og overalt bvor han kan finde Roget; il est à - (el. il n'est pas à -) avec des pincettes, han er saa smudsig, at man isse san rere ved ham; - le mors aux dents, Isbe Isbit; c'est vouloir – la lune avec les dents, det er at ville forsøge tet Umulige;...— un habit, tage en Rjole paa; — le devil, - anlægge Sorg; l'habit de religieux et. blot - l'habit, gaae i Munteflostet; — le voile, blive Ronne; - le froc, blive Munt; - le petit collet, antage den geiftlige Stand; ... - un parapluie, tage en Paraply med fig; -q. a la gorge, gribe En i Struben; - q. au corps, par le corps, bemægtige sig Ens Person, sætte En fast; - de (par) sorce une semme, voldtage et Fruentimmer; — l'occasion aux cheveux, - la balle au bond, à la voiée, gribe Leikigheben, naar ben tilbydet fig; - q. par son saidle, tage En fra hans svage Side; - q. par ses propres paroles, gjendrive En Forpligtelse; - le haut bout, vælge met hans egne Ord; - q. au mot, ben everste et. forneinste Plads; - un tage En paa hans Ord, modtage expédient, vælge et Middel til at hans Tilbub strar; - q. sur le giere Ende paa en Sag; - ses mefait (en flagrant délit) gribe En i sures, tage fine Forholderegler; -Gjerningen; - q. la main dans le sac, une résolution, un parti, tage en gribe En i bet Dieblit han begaaer Beslutning; - son parti, bestemme fig

En uventet; - q. au pied levé, tvinge En til at giøre Roget sieblitteligen; - q. au sant du lit, gaae ben at træffe En tidligt om Morgenen for itte at gade glip of ham; la pluie nous prit en chemin, Regnen overfaldt os une derveis; la fièvre l'a pris, han hat faaet et Feberanfald; ... - du café, britte Raffe; - du tabac, bruge Snuustobal; - l'air, tage frift Luft; tage paa Lanbet; il y a pris le typhus, han er bleven smittet ver af Typhus-Kever; - de mauvaises habitudes, paadrage sig slemme Baner; il a pris son pli, han er uforbederlig, han laber sig itte mere rette; il prend des airs, han giver sig en vigtig Mine, han antager et stolt Bæsen; - le haut ton, le - sur le haut ton, le - très haut, tale i boie Toner; – le dessus, fomme igjen til Kræfter; komme i bedre Kaar; l'affaire prend un bon tour, 🛭 🗱 gen tager en gob Bending; - le galop, flage ind t Galop (om en Pest);...ce marchand prend trente francs de l'aune de ce drap, benne Riøbmand forlanger 30 Fr. for Alen af d. Alade; je prendrai le tout à six francs la pièce, jeg tjøber det Pele for 6 Kr. Styffet; prov. qui prend se vend, den, som tager mod Gaver, underkafter fig Giverens Billie, el. formaaer iste længer at modstaae Fris stelsen; ... où avez-vous pris cela? hvor har De hørt det? hvorfra har De den Rybed; - semme, giste fig; - sa bonne part de la sète, tage god Deel i Festen, more sig dygtigt; je n'y prends ni n'y mets, Tingen et mig aldeles ligegyldig, el. jeg tors tæller Pistorien som den er, jeg lægs ger Intet til og tager Intet fra; – une affaire à ses risques, périls et fortunes, tage en Sag paa fit An- og Tilsvar; – une assaire à sorsait, overs tage en Sag mob en bestemt Afgist, hvad enten der bliver Tab el. Hors deel; - un engagement, indgaae en

ber saa end steer; - le parti de l'épée, vælge den militaire Bei; - parti pour q., erflære sig for En; - porti, lade fig dverve; - parti avec q., gade t Ens Sjenesse; – son mal en patience, bære sit Onde, sin Livelse med Taalmo: dighed; - du temps, udsætte cl. forhale Udførelsen af Reget; medtage lang Tid; - son temps, givre Roget efter fin Leilighed; benytte det gunstige Pieblik; - le temps de q., væige det Pieblit, ber er En bedft beleiligt; - ses avautages, benytte lig af Leiligheten, naar den tilbyder sig; – de l'avantage el. son avantage pour monter à cheval, stage paa et hvit Sted for at stige til Pest; - de l'Age, blive gammel; - de l'embonpoint, lægge sig ub, blive feeb; - la grande (haute) main dans une affaire, overtage Bestyrels ten af en Sag; – la suite, – le large, fingte; - l'épouvante, forfærdes, forfræffes pludseligen; – son élan, tage Fart til; fringe sig frem; - le change sur une actaire, lade sig fore bag Lyset i en Sag; — la liberté de, tage sig den Frihed; - des libertés avec q., omgaaes for frit med En; - les avis, les voix, indsamle Stemmer; - la parole de q., tage et loste af En; - la parole, begynde at tale; vous prenez mal mes paroles, De mis tortiager mine Ord; - qc. à rebours, a gauche, de travers, tage Roget for: teert, forstaae det galt; – qc. en bonne part, optage Roget vel; tage det i god Forstand; – qe. au pied de la lettre, à la lettre, tage Roget bogs Naveligt; —'qc. sur soi, svare for No: get, overtage Ansvaret for Roget; la mouche, - la chèvre, blive pluvse: lig vred, sistes let; — la voie de la diligence, reise med Diligencen; - la donne voie, opføre sig vel, bestitte fig paa det Gode; - les devants, tage Forspring for En; fomme ham i For 136bet;...—à témoin, tage til Bidne; -q. a partie, angribe En for Retten, tilregne En Roget, giøre En ansvarlig for Roget; - une chose à cœur, tage sig med Barme af Roget; – à interesserer sig for Intet, (Jeu) joner tache de, sætte sig Roget for, bestræbe sans –, spille Solo.... sig for Roget af alle Kræfter (især i flet Forst.);...- une personne pour ubfordre, give sig i Kast med, bolde sig une autre, tage cen Person for en til; give sig til, begynde; blive tpt, lobe

i en vankelig Sag; finde fig i brad anden; - q. pour une dupe, tage En for en Tosse; - q. pour dupe, narre En; - pour bon, troe, tage for note Barer; - garde, tage fig tagt (med ne foran det følgende Berb.); - garde, betænke (ib. Betydn. udelades ikke pas efter bet folg. Berb.); . . . - racine, flage Rod; - seu, komme i Brand, antæn: des; - haleine, træfte Beiret; - soin, brage Omsorg for; - pitié, satte Med: lidenhed med; - faveur, komme i Hnbest; - langue, indhente Rundstab; querelle, geraabe i Strib; - exemple sur, tage Exempel efter; – intérêt à qc., interessere sig for Roget; - part à, tage Deel i; ... (Mar.) - la mer, gaae til Søes; – vent devant, falde overstag, dreie af; - le plus près, dreie til Vinden; - terre, gaae t Kand.... loc. ad. à tout -, naar Alt fommer til Alt, i det Pele taget; au sait et au -, naar bet kommer an paa at handle, naar det tommer til Styffet (v.).

Pre.

— v. n. place Rod; tage fat; giøre fin Birkning; fryse til, sammenlobe; fig. lyffes, vinde Bifald; interessere fig for; la vigne ne prend pas dans les pays du Nord, Bimftoffen flager iffe Rob t de nordlige Lande; le seu a pris à cette maison, ber er opfommet 3lb i dette Duus; cette couleur ne prend point, benne Farve bider iffe paa; cela prend à la gorge, bet river i Palsen; la fièvre lui a pris, han har faaet et Anfald af Feber; bien lui a pris de s'être corrigé, det et befom: met ham vel at have forbebret fig; mal lui en prendra, det vil befomme ham ilde; la rivière a pris, Floden er lagt til; - sur son nécessaire, tage fra sine Fornsbenheber, inbstrænke fig; - à droite, gaae til Poire; - à travers champs, gaae ligefrem uden at folge Beien; - à travers (les) choux, gaae lige til Maalet uben at labe sig holde tilbage af Rogetsomhelst; cette pièce n'a pas pris, bette Styffe har iffe gjort Epffe; ce jeune homme a bien pris dans le monde, bette unge Menneste er fommet gobt frem, bar giort Lyffe; il ne prend à rien, ban

-v. pr. tage fat i, tage fin Tilflugt til;

fammen; **bruges; un hom**me qui se noie se prend à tout ce qu'il peut, et Menneste, som er ved at druine tager sat i Alt, hvad han kan saac fat paa; ne savoir où se -, itte vide bvad han fal the til; s'en – à q., fipde Stylden paa En; s'y -, bære fig ab; elle se prit à pleurer, bun gav sig til at græde; ce mot se prend figurément, dette Ord bruges t figurlig Korstand; se – d'amitié pour q., fatte Benffab for En; se.— de paroles avec q., somme op at trættes med En; se - de vin, beruses.

Preneur, se, s. En, som tager el. fanger Roget; En, som nyber Roget; (Jur.) Leietager; - de taupes, Muls varpefanger; - de casé, Kaffeclster; - de thé, Thevandsynder; - de tabac, Tobakinuser; (H. v.) - de mouches, Fluesnapper; ... a. (Mar.), batiment -, Sfib, som opbringer Fartvier.

Prénom, m. Fornavn, Oøbenavn. Prénotion, f. (Did.) totelobig, over: Aadist Kundstab til en Platerie, man iffe bar nove provet.

Préoccupation, f. Tankernes ubelukkende Bestsæftigelse med en vis Gjens fland; forubfattet Wening; juger sans -, domme uden forudfattet Mening; il est dans une telle - d'esprit qu'il n'entend rien, han er saa forubinds taget af Fordom, at han Intet fatter.

Préoccupé, e, p. bestjæftiget udes luftende med en entelt Genstand; avoir l'esprit - d'un objet, have Hos vebet fuldt af een Gjenstand; il l'air -, han feer saa tankefulb ub.

Préoccuper, v. a. bestjæftige Tans ten udeluttende; forudindtage (i flet Forst.); se laisser —, lade sig forud: indiage; cette idée le préoccupe toujours, denne Tanke løber ham altid om i Povedet, bestjæftiger ham bestandig.

Préopinant, e, s. En, som giver fin Stemme forend de Andre, En, som forft figer sin Mening.

Préopination, f. en tidligere udtalt Mening cl. Anstuelse; (Méd.) Lægens Uvished i at bestemme en Spgdom etter sammes Rjendetegn.

Préopiner, v. n. give fin Stemme forend Andre, sige sin Mening sorft.

Préordonnance, f. forelsbig Bestems melse et. Ordning; p.u. sforud bestemme. fig bos En; il est - de midi, Rl. er

Préparage, m. forberebelle.

Préparant, e, a. (An.) tilberetende (om Sædiarrene). lifer i pl.). Préparatif, m. Tilberedelse (bruges Préparation, f. Forberedelse; Til beredelse; Tillavning (især om Rebicamenter); tillavet Medicament.

Préparatoire, a. forberedende, oplysende, inbledende; s. m. forberedende

Indledning.

Préparer, v. a. tilberede; tillave; indrette; forberede; ubtænke; v. pr. tillaves, tilberedes; forberede fig; belave fig paa Roget; - les voies à q., bane Beien for En; cela nous prépare de grands malheurs, det bereber os store Uspffer; - un discours, udiænie en Tale; – q. à soutenir un examen, forberede En til at tage en Examen; se – pour un voyage, berebe sig til en Reise; se – au combat, lave fig til, rufte fig til Strid; le temps se prépare à être beau, det laber til at blive godt Beir; un orage se prépare, det træffer op til et Uveir, et Uveir træffer sammen. Llegenhed.

Prépondérance, f. Overvægt, Over-Prépondérant, e, a. overveiende,

afgiørende.

Prépasé, e, p. sat til, bestisset til (meb à el. pour); s. m. Oppebørjelsbetjent.

Préposer, v. a. sætte til at styre Roget, bestiffe til; on l'a –é à la direction des assaires, man par jat ham til at lede Forreiningerne.

Prépositif, ive, a. (Gr.) som sættes foran andre Ord; particules -ives, Partifler, som bruges i Begyndelsen af sammensatte Ord; locution -ive, flere forenede Ord, der bruges som en Prapohiton (vis-a-vis de, à l'égard de). Præpolition.

Préposition, f. (Gr.) Forholdsorb, Prépositionnel, le, a. beslægtet med Præpositioner, brugelig som Præposition.

Prépuce, m. forbud; (H. n.) - de mer, Slags Sofjer, Plantedyr.

Prépucine, f. (An.) flæbtig Bædife paa bet Indvendige af Dielaaget.

Prérogative, f. Forret, Fortrin, som tilstaaes visse Bærbigheder, Prærogativ.

Près, pp. nær, nær ved; tæt ved; bos; næsten, henved; - de l'église, nærved Kirken; s'asseoir - de q., fætte Préordonner, v. a. forub anordne, benved 12 (om Middagen); il y a -

de vingt ans que..., det et næken 20 Aar siden ...; i daglig Tale uber lades ofte de efter près, naar der 'tales om et Sted: il demeure - la porte du Nord, han boer tet ved Rorres port;... près bruges med P. til Perfoner og Ting; men proche, bruges fun med H. til Ting; ... prov. etre - de ses pièces, iste være per Rasse, have en tom Lomme; svoir la tête - du bonnet, være fort for Hovebet;... de près, loc. ad. nær veb, i Nærheven; regarder de -, see noie til; il y regarde de -, han feer paa Stillingen; han feer paa den mindste Fordeel; cette chose le touche de -, benne Sag er af for Bigtighed for ham; ils se touchent de -, de ere nær bes pastede; se voir de -, duellete; setrer q. de -, forsølge En hæftigt; tevie q. de près, holde stadigt Die med En, holde En strengt; ces enfants se suivent de -, disje Born føige strar efter hinauden, der er kun en lille Forstjel i Alder mellem dem: je ne le connais ni de-ni de loin, jeg kiender itte bet Mindste til ham :... -à-, loc. ad. tat ved hinanden; p. u.... à cela -, loc. ad. paa det Rær, med Unbtagelse beraf; il n'est (el. il n'en est) pas à cela -, bet binbrer bam iffe i at givre hvad han har deftemt; det er tun en Smaating for ham; bet svelægger ham itte; ... à peu de chose -, loc. ad. næsten, paa libt mar;... à beaucoup -, loe. ad. det er langt fra; ... à peu -, loc. ad. paa lidt nær, næften, omtrent.

Présage, m. Forvarsel, Jertegn; Gisning, Formodning; mes -s se sont accomplis, mine Formodninger

ere gaaede i Opspldelse.

Présager, v. a. varste, bebube; forubsige; cela ne nous présage rien de bon, bet bebuber os intet Gobt; il a lui-même -é sa mort, han har selv forubanet el. forubsagt sin Dob.

Présanctissé, m. (Egl.) forubindviet Posie; la messe des -s, Messe, ved poilfen der bruges forub indviede Posier.

Presbyopie, f. Langspnethed (pres-

bytie).

Presbyte, s. (Opt.) En, som scer bebre langt borte end nær ved, en langspnet; a. langspnet, sjernspnet; avoir la vue-, være sjernspnet. Presbytéral, e, a. praffetig, tilhsrende Præssen; maison –e, Præsse, gaarden; pl. m. –raux.

Presbytère, m. Præstegaard, Præsskebolig; forh. Præsteraad, Præsteforsfamling. Inernes kære og Scct.

Presbytérianisme, m. Presbyteria-Presbytériat, m. Elbstes Bærdigs bed i en presbyterianst Menighed.

Presbytérien, ne, e. Presbyterianer, engelst Protestant, som ikke erkjender et biskoppeligt Overhoved; a. presby-

teriauff.

Presbytie, f. f. presbyopie.

Prescience, f. Forubvidenhed (fun om Gud). [sen; a. forubvidende; p. u.

Prescient, s. m. forndvidende Box Prescriptible, a. (Jur.) som der

fan vindes Hævd paa.

Prescription, f. (Jur.) Eiendoms Erhvervelse paa Grund af en vis Ræfte Aars uasbrudte Besiddelse; Dædd; Gjelds Befrielse paa Grund af en vis fortsben Tid, hvori samme itte er fordret; Forstrift, Besaling (p.u.); -s médicales, Lægers Forstrifter.

Prescrire, v. a. forestrive, befale; (Jur.) vinde Dævd paa; tilintetgjøre en Gjeld formedelst dens Wide; v. pr. sorestrive sig; tilintetgjøres el. tades formedelst Dævd; v. n. paaderaade cl. gjøre Brug af Dævd; sig. i'usage ne saurait – contre la vérité, Bedtægt sormaaer itte at tilintetgjøre Sandhed.

Préséance (s ubtales stærft som i séance), f. Forsæbe; Ret til at gaae

foran en Anden; Forrang.

Présence, f. Nærværelse; Tisstedes værelse; sig. – d'esprit, Aandsnærs værelse; droit de –, Godtgisrelse, som i et Samsund detales de tisstedeværende Redlemmer; en –, loc. ad. i Nærværelse af, ligeoversot hinanden; les deux armées sont en –, de to Armeer staae ligeoversor hinanden; en – de q., i Ens Nærværelse, for Ens Pine.

Présent, e, a. nærværende, nuvæstende; tilstedeværende; cela m'est toujours – à l'esprit, det staaer altid levende for mine Tanter, det foresvæsver mig bestandig; Dieu est – partout, Gud er allestedsnærværende; eet homme est – à tout, il est – partout, denne Mand er allevegne, er overordentlig bristig; il n'est jamais –, han er alstid adspredt, han har aldrig sine Tans

ler samlede; avoir l'esprit—, besidde Aandsnærdærelse; avoir la mémoire -e, bave en levende Putommelse; la -e lettre, det nærværende, foreliggende Brev; remède -, traftigt Lageniddel, som virker sieblikkeligt; (Jur.) épouser par paroles de -, gifte hinanden firar; ... à -, loc. ad nu; les hommes d'à -, Mennestene nuomfunder; pour le -, loc. ad. for Diebliffet, nu, for nærværende Lid; de -, loc. ad. nu (notarialt Ubtr. v.).

Présent, m. Gave, Foræring; ben nærværende Tid, Autid; pl. m. de Tilstebeværende; donner qc. en – å q., give En Roget i Forceting; saire de qc. à q., forære En Roget; -s

de noces, Bryllupsgaver.

Présente, f. (Com.) nærværende, foreliggende Brev; le porteur de la -, Overbringeren af nærværende Brev.

Présentable, a. som det er passende at byde Rogen; som fan fremvises; (om Personer) som san optræde med Ans stand, fom tan labe sig see.

Présentateur, trice, s. En, som har Ret til at foreslage til et geiftligtEmbede.

Présentation, f. Franditioning, Fores viisning; Fremstilling; Indstilling til et Embede; (Jur.) en Advokats Mode i Retten for en Client (nu: constitution d'avoué); la – à la cour, en Pers sons Fremstilling for Kongen el. den kongelige Kamilic; da – de la vierge, Kest til Wre for Maria, Marias Offringssest. [rende Tid; nyligen; strax.

Présentement, ad. nu, paa nærvæ-Présenter, v. a. bybe, tilbybe; pbe; forevise; intgive, overrækte; forestille En for en Anden, indisre, indirodus cere; indfille til et Embede; - le bras à une dame, byde en Dame Arnien; - des lettres de créance, fremblie Trebitivbreve; - une lettre de change, forevise en Bercl til Betaling; - un placet à q., indesve et Bonstrift til En: - un enfant au bapteme, bolde et Barn frem til Daaben; - une personne à une autre, introducere en Verson hos en anden; - à q. ses respects, forfittre En om fin Priagteise; je vous présente les choses v. a. forestage, præsidere; - une astelles qu'elles sont, jeg forestiller Dem semblée, - à une assemblée, bave Tingene faaledes som de ere; cela Forsæde i en Forsamling; il préside présente des disticultés, bet frembps à la direction de l'ouvrage, pan fores der Banketigheber; (Mil.) - les armes, ftager Lebetsen af Bæriet.

præfeniere Gevæhret; - la bataille, tilbyde et Slag, gisre de fornsdue Tile beredelser til samme; (Mar.) – le bout à la lame, seile op i Ssen; - le travers à un bâtiment, lægge Bredsiden til et Slid; (Men.) prove el. andringe et Snedferarbeide for at see om bet passer; . . . v. n. indfille til et Ems bede; (Mar.) – au vent, seile saa nær Binden som muligt; ... v. pr. inde finde fig bos En, fremstille fig bos En; gaae hen at besøge En; frembyde sig; fremtræde med Anstand; induite hig blandt de Aussgende; il se présente de bonne grâce, han præjenterer sig med god Anstand, han har behagelige, utvungne Manerer; ce palais se présente bien, tette palads præsenterer sig smutt, tager sig gobt ud; cela se présente à mon esprit, det falder mig ind, det rinder mig i Tanke; se – pour une place, optræde blandt de Ansgende om et Embede; se - pour une partie, freme stille fig i Retten for at varetage en Clients Anliggender; il se présento une disticulté, det frembyder fig en Banffelighed.

Préservateur, trice, a forebyggende; betryggende; e. m. (Dor.) Slags Don, som bestytter Forgyldere imod Dvik

solvedampen.

Préservatif, ive, a. forebyggende, bestærmende; s. m. Korebpggelsesmid-

del, Præservativ.

Préserver, v. a. betrygge, bevare, bestiærme; v. pr. betrygge sig imod, vogte sig for; Dieu me préserve de penser à cela! Gud bevare mig for at tænke derpaa; se - d'une tentation, vogte sig for en Fristelse.

Présidence, f. Forsæbc, Ret til at have Forlædet; Præfidentpoft; Præfi

dentspossens Barighed.

Président, m. Formand t et Sam-

fund, Præfident, Præfes.

Présidente, f. Fruentimmer, som bar Forfæde i en Forsamling; Præsidentens Kone.

Présider, v. n. have Forsæbet, foræ flage, præsidere; flyre, vange over;

Présides, f. pl. Sieber, hvorhen som ille kan opsættes; travi; plaget; Spanien sender Galeinaver.

Présidial, m. (Jur.) Landret; Stebet, hvor Landretten holdtes; pl. -diaux.

Présidial, e, a. (Jur.) henhorende til Landretten; juge -, Landsdommer; pl. m. -diaux.

Présidialement, ad. (Jur.) bruges kun i Udtr. juger –, dømme efter Landretten, uden Appel.

Presie, f. f. preie.

Présomptif, ive, a. formeentlig; brus ges tun i Udtr. heritier -, tormeentlig, præsumtiv Arving (den nærmeste Paas [bildsthed, Hovmod. torende).

Présomption, f. Formodning; Ind-Présomptueusement, ad. paa en

indbilds Maade, hovmodigen.

Présomptueux, se, a. indbilds, ans massende, hovmodig; stolt; s. et inds bildst Menneste.

Prespinal, e, a. (An.) beliggende

foran Apgraden; p. u.

Presque, ad. næsten, vaa lidt nær. Presqu'ile, f. Halvs (péninsule). Pressamment, ad. paa en paatræns gende el. presserende Maade; p. u.

Pressant, e, a. paatrængende, press serende; vigtig; uopsættelig; overhæn= gende; hæftig; avaire -e, en paatræns gende, uopsættelig Sag; des raisons -es, vigtige, indtrængende Grunde; des remords -s, paftige Camvittigs pedsnag; douleur -e, hattig, tittente Smerte; un homme bien -, et mes

get paatrængende Menneste.

Presse, f. Trangfel, Stimmel; slem Stilling; Forlegenhed, Knibe; (i Engelland) Matrospresning; Presse, Bogirptfmpresse; Slagskersten; liberté de la –, Presserihed; la – périodique, Journal litteraturen; l'ouvroge est sous 4, Bar: tet er under Erpfning; fig. saire gémir la -, lade et Bærk tryfke; fig. og fa. se tirer de la –, rede sig ud af et slet Lag, af en farlig Stilling; cet homme est en -, denne Mand er i Anibe; ce prédicateur a la –, denne Prædikant har stort Tilløb; la – est har en rivende Affætning; il n'y aura pas grande - à le faire, ber bil iffe være Mange, som have Lyst til at giere bet; prov. à la - vont les fous,

sammentrængt; je suis –, jeg har travit; c'est une affaire -e, det er en Sag, som det hafter med, som star maa besørges; je suis – de finir, jeg længes efter at faae Ende der= paa; - par la saim, brevet, plaget af Hunger; il est - d'argent, han er i Forlegenhed for Penge, han fattes Penge; soyez - dans vos narrations, værer sammentrængte i Ebers Fortællinger.

Pre.

Presse-artère, m. (Chir.) Inftrus ment til at forbinde en Aare; pl.

des presse-artères.

Pressée, f. Papir, som er opstablet paa Pressen, Pressefuld.

Pressement, m. (Phys.) Erpt (om

Luften).

Pressément, ad. t Past; p. u.

Pressentiment, m. Forudfølelse, Anelse; un – de sièvre, en Forudsøs lelse af Reberansald; avoir un — de qc., have Anelse om Roget.

Pressentir, v. u. ane, forubfele; søge at opdage, udsorste; – un malheur, ane en Ulpste; - q., sondere En; - l'intention de q., ubforste Ens

Denfigt.

Presser, v. a. tryffe, presse, flemme; rytte nærmere, trænge sammen; færtt fortølge, trænge ind paa; paastynde, haste med, fremstynde; (Taill.) perse; fig. drøfte, undersøge nøte, urgere: gaae En til Livs, bringe En i Knibc i en Dispyt; bede inkstændigen; v. n. være uopsættelig, overhængende; rære hæftig (om Smerte); v. pr. trænge fig fammen; tryffe fig op til En (contre q.); stynde sig; - une éponge, udiryste Bandet af en Svamp; – ses rangs, flutte fig nærmere fammen; — l'écriture, strive tættere; - l'ennemi, fortolge Kienden hæftigt, trænge ind paa ham; – les ouvriers, drive paa Ars beiderne; – q. de partir, stynde paa Ens Afreise; - q. de questions, trænge ind paa En (overvælde En) med Spørgømaal; le temps me presse, Tiden irpnder paa mig, jeg par fun thap Tid; il ne faut pas trop - cette comparsison, man mas iffe urgere Sammenligningen, fortsætte den fors vidt; - son style, strive concist, sam-Tosserne lobe altid efter Trængsten mentrængt; (Mas.) - la mesure, frem-Pressé, e, p. som har Pastvært, stynde Latten; l'assaire presse, Eas

351

gen taaker iste Opsaktesse; la douleur presse, Smerten er hæftig.

Pressette, f. (Pap.) lille fiin Presse. Presseur, se, s. Præsser, En, som præsser Tsi.

Pressier, m. (Impr.) Arpffer.

Pression, f. Trpt; la - de l'air, Lustens Tryk; machine à vapeur à haute -, Psitryks-Dampmaskine.

Pressirostre, m. (H. n.) Broffugl, [el. Urter; p. u. Kivde.

Pressis, m. udprasset Saft af Risb Pressoir, m. Biinperfe; Stebet, bvor Druerne perses; sin Presschude hvormed Guldblade presses paa Papir.

Pressurage, m. Blinperening; fidste og fletteste Bun; (Féo.) Afgift til Lehnsherren for Brug af hans Perfc.

Pressure, f. (Ep.) Realetilspidening. Pressurer, v. a. perse; udpræsse Saften af Frugter; sig. udsuge ved Afgifter, udpine.

Pressureur, se, s. Bünperser, Mand el. Dvinde, som sorestaaer Persen.

Prestance, f. god Holdning, vær. digt Udseende, Anstand; un homme de grande -, en finul, anselig Wand, en Mand af et imponerende ydre.

Prestant, m. (Mus.) Principal t et Orgel, Orgelpibe, pvorester de andre

Orgeltoner rette fig.

Prestation, f. (Pal.) bruges i Udir. - de serment, Cersaflæggelse; - de soi et hommage, Bevionelse af sin Hyldest for Lehnsherren; - en nature, Leverance af Brød, Fourage o. desl. til en Dax, Leverance in natura; d'argent, Udrcbelse af Penge (v.).

Preste, a. hurtig, rast; behandig; il a la main bien -, han er meget rap paa Haanden; il est – à la riplique, han har firar et Svar paa rede Haand; ad. hurtigt! allez la, et dépéchez-vous, -! gaa derhen, og

stynd Dig, hurtigt!

Prestement, ad. hurtigt, rast, i Dast. Presier (r udtales), m. brændende Luftspn; Stypompe; (H. n.) Glags

giftig Elange.

Prestesse, f. Hurtighed; Behænsbighed; fig. la – de ses réponses, Hurtigheden i hans Svar; (Peint.) Rastbed i Udforelsen.

Prestidigitateur, m. Taffenspiller,

fom har ftor Fingernembed.

tunft, Taffenspillerens Zingerferbigbeb.

Prestidigitatoire, a. som bestaaer i Fingersærdighed (om Tastenspillerkuns ften). [Trylleri.

Prestige, m. Kogleri, Blandvært: Prestigialeur, m. Gøgler, Trolbs. mand; p. u. [blindende; fortryllende.

Prestigieux, se. a. toglende, fors Prestimonie, f. (Dr. cau.) privat Stiftelse el. Capital til Underhold for en Geiftlig.

Prestissimo, ad. (Mus.) meget burtigt.

Presto, ad. (Mus.) burtigt.

Prestolet, m. slet, maabelig Præft, Præstemand (haanligt Udtr.).

Présuccession, f. (Jur.) Ret, som

gaaer forud for Arvereiten.

Présumable, a.rimelig, formobentlig. Présumé, e, p. ansect el. antaget før; il est-innocent, han er anseet for usfyldig.

Présumer, v. a. formode; v. n. have hoic Canter, være indbildst; jo ne présume rien de bon de tout cela, jeg aner el. venter mig intet Godt af alt det; il présume bien de son prochain, han nærer gode Tanker om fin Ræste; il présume trop de son crédit, han giør sig altfor store Tanfer om fin Indflybelse; il présume de soi, han har store Tanker om sig selv.

Présupposer, v. a. torudiætte; cela

-é, det forudiat.

Présupposition, f. Forudsætning. Présure, f. Løbe til at lave Off. Ofteløbe.

Pret, m. gaan, Pengelaan, bet Laante; (Mil.) Lonning; — gratuit, rentefrit Laan; – sur nantissement, Laan paa haandfanet Pant; maison de -, Laanehuus, Assistentshuus.

Pret, e, a. fartig til, rede til; bes lavet, forberedt; il est – à partir, han er reisesærdig; il est – à tout saire, han er rede til Alt; il n'est jamais 🛶 han tan aldrig blive færdig, han tommer altib for fildig; le diner est -, Widdagsmaden er færdig.

Prétantaine, f. bruges fun i Udir. courir la -, løbe om uden noget Daal, føite; pop. elle court ta -, hun gaaer

vaa Støvejagt.

Prété, e, p. laant; s. m. c'est un - rendu, bet er ct velfortfent Gjengjæld.

Prétendant, e, s. og a. En, som Prestidigitation, f. Taftenspiller: anholder el. anseger om Roget; Prætembent, Pretendentinde; Beiler, Frier En; tilbyde fig at disputere med En;

Prá

(i b. Betybn. fun m.).

Prétendre, v. a. fordre, degiares paastaae, troe sig overbevisst om; bave i Sinde; ville; mene; v. n. attrace, giøre Fordring paa, anholde om; il prétend le pas sur un tel, ban fordrer at gaae foran den og den; il prétend que cela n'est pas vrai, ban paastaaer, at det ikke er sandt; je prétends qu'il fasse son devoir, jeg forlanger (vil) at han giør fin Stylbighed; je prétends partir demain, jeg har i Sinde at reise i Morgen; il prétend à cette place, ban attracer el. gier Fordring paa bette Embebe.

Prétendu, e, p. foregiven, formeent, indbildt (sættes foran Subst.); un – del esprit, et indbildt vittigt Hoved;... s. Brudgom, Brud, Forlovede, Lice refte; Beiler, Frier (i d. Betydn. fun m.).

Prête-nom, m. En, som laaner st Ravn til Roget (ved Udstedelsen af en Contract el. i et Pandelsauliggende); pl. des préte-noms.

Prétentaine, 1. prétantaine.

Prétentieusement, ad. paa en for: dringsfuld Maade.

Prétentieux, se, a. forbringsfuld; isat, affecteret; s. et fordringsfuldt

Mennesse.

Précention, f. Fordring, Paastand paa Roget; Forhaabning; pl. Inds bildninger; avoir des -s, giøre sig til af sive Talenter, af sin Perkomst; cette semme a encore des -s, dette Fruentimmer bilder fig ind at være endnu smut, vil endnu behage; c'est un homme sans -s, det er et fordringsløft Menneste; une semme à -s, et fruen: timmer med indbildte Ideer om eget Bærd; et forsængeligt Fruentimmer.

Preter, v. a. laane Roget til en Anden; laane En Penge; v. n. ftræfte fig. udvide fig; fig. give Stof; v. pr. **bengive** fig til; samtytte i, finde sig i, toie sig efter, — à intérêt, lagne paa Rente; – à usure, laane paa Rager; - sur gage, laane paa Pant; - à la petite-semaine, Igane for fort Tib og mod opstruet Rente; - mainforte, pde retlig Bistand ved Lovenes Haandhavelse; - la maip à qc., være behickpelig ved Roget; - la main à .q., give En en Haanberæfning; - le cullet à q., tilbybe sig at slaacs med

fig. - l'oreille, laane Dre til; - attention, give Agt paa, være opmærtfom; - silence, forholde fig tavs, tie; -sa voix à q., son ministère à q., tale til Bedste for En; lægge et godt Orb inb for En; - secours, - aide, bjælpe; – faveur, begunstige; – serment, aslægge Ed; – svi et hommage, spærge En Hyldest; - à q. un ouvrage, tilstrive el. tillægge En et Bærf; - le slanc à l'ennemi, tilbyde Fienden Flanken, udsætte fig for at angribes i Flanten; - le sanc, give fig blot; cela prête au ridicule, det giver Stof til Latter; cela prête à des fâcheuses interprétations, det pder Stof til uforbeelagtige Fortolkninger; prov. on ne prête qu'aux riches, det et fun til de Rige, at man stytter om at laane; sig. det er kun de Kisnne Aander, at man tillagger Vittigheder; . . . du cuir qui prête, Læber, som ræfter sig; c'est un sujet qui prête beaucoup, det er et indholdsrigt Emne, pvorsber ber lader fig meget fige; ... il se prete à tout, han gier Alt med; il faut savoir se -, man maa forstaae at være eftergivende; je me prete d cet accommodement, jeg indvilliger i dette Forlig; se – aux circonstances, læmpe sig efter Omstændighederne; . . . s. m. Laanen; Laan; prov. ami au -, ennemi au rendre, man laaner til fin Ben og forbrer tilbage af fin Hiende; clest un - (bedre: un prété) à ne jamais rendre, det et et Laan, man kan flyde en boid Pind ester.

Prétérit (t ubtalcs), m. (Gr.) ben

torbigangne Tid.

Prétérition, f. (Inc.) Forbigaaelse el. Forglemmelse i et Testament af en verettiget Arving; (Rhét.) rhetorist Form, hvorved man erklærer at ville forbigaae, hvad der alligevel ans istes; f. Er. je ne vous dirai point qu'il était aussi brave que modeste.

Prétermission, f. (Rhét.) f. f. pré-

Préteur, m. (Anc.) Prætor, Stats holder i Rom el. i en romerst Provinds.

Preteur, se, e. og a. Udlaaner, Udlaanerste; prov. la sourmi n'est pas -se, Personen, poorom ber tales, holber itte af at giere Ublaan.

Prétexte, m. Passitud, Stingrund,

Ubflugt; - specieux, plansible; et ris meligt, tilfpneladende gyldigt Paastub; sous – de piété, under Frompeds Foregibende; servir de –, thene ta Paastud; il n'y a pas de - à cela, il n'y a pas de —, der gives ingen rimelig Grund el. Undstyldning derfor.

Prétexte, f. (Anc.) lang purputs bræmmet Kjole for de romerste Ees natorer og Prigbedspersoner, naar de bivaanede de offentlige Lege; for: nemme Orengeborns Oragi i Rom

indtil tet 170e Aar.

Prétexter, v. a. tage til Paastud; undstylde sig med, foregive; de quoi peqt-il – un tel procédé? Pormed kan han besmpste en saadan Fremfærb? – une maladie pour ne pas s'y trouver, foregive en Spadom for iffe at indfinde fig der.

Prétibial (ubt. -thi-), e, a. (An.) henhorende til det Forreste af Skinnes

benet.

Prétintaille, s. Slags Julbelade el uttaffet Garnering paa Fruentimmers klæder; fig. og fa. Bisirater; tilsæk bige, ubetydelige Biting.

Prétintailler, v. a. paasætte Falbelader: fig. udftaffere med Bistrater; inus.

Prétoire, w. (Anc.) Pratorens Domhuus; hans Bolig i Rom; Keltherres telt; le préset du -, Oberft for Reiserens Livvagt; (under det romerste Riges For= fald) Statholder over en af Reiser: dommets fire Poveddele.

Prétorien, ne, a. (Anc.) prætos rianst; vedkommende Prætoren; henhorende til en af Præioren el. Statholderen commanderet Hær; garde -ne, Pratorens Livbagt; droit -, Af. gift tilkommende Prætoren; porte -ne, den forste af de sire Porte paa en romerst Leir, sædvanlig ligeoverfor Kienden; ... e. w. Pratorianer, Gols bat af Prætorens Livbagt. [Forelle.

Prétora el. pretra, m. (H. n.) Clage Prétoriole, m. (Anc.) Prætorens Bolig; (Mar.) Rapitainens Rahyt paa

et Krigsstib.

Prétrage, m. Præsiestab; pop. p. u. Pretraille, f. Præstestab, Prastesram,

Præstelleng (spottenbe Uctr.).

(i ben protestantiste Kirte hedber bet forfvare. alm. ministre el pasteur); consacrer un -, indvie en Præfi; se saire -, agtigen sin Embedspligt; forraade

indirate i Fraficfianden, blive Prafi; – habitus, Prasi, som er ansat ved et vist Sogn; cardinal--, Carbinal, som er optaget i Præseorbenen; le grand – de la loi, den jsdiste Lovs Ipperstepræst; prov. il saut que le vive de l'autel, Enhver maa kunne leve af sit Fag; (Fort.) bonnet à (de) -,Udenværi med fremspringende Bintler imod Landfiden. [denfte Cultus).

Pretresse, f. Præftinde it ben be Pretrise, f. catholft Prastestand.

Préture, f. (Anc.) Pratorembeta Prætorværdighed; Prætorens bedstid.

Preuve, f. Beviis; Prove, Bidnesbyrd; oplysende Actsiyste; la – en est que el. – de cela est que, Beviset derpaa er o. s. v.; pour - je dis que, til Beviis berpaa, anfører jeg at o. f. v.; en venir à la -, betigtige; saire - de noblesse el. blot faire ses -s, gobb giøre fin abelige Pertomft; faire - de courage, astægge Beviis paa Rob; il a fait ses —s, ban bar aflagt für Prove, han har ved flere Leiligbeber beviift fit Mod, sin Retstaffenhed el fin Dyglighed; (Jur.) - muette, 🗫 viis, hentet fra Omstændigheberne.

Preux, a. tapper, kjæk; bruges kun t llbtr. un – chevalier, en tapper Rids der; un – et hardi chevalier, en fict og driftig Ridder; s. m. en tapper

Kriger; plais.

Prévaloir, v. n. overgaae, bare Fortrinet; v. pr. benytte sig af, brage Forbeel af; giere fig til af; son adversaire a prévalu, hans Modstander har beholdt Overhaanden; it ne faut pas que la coutume prévale sur (el. contre) la raison, Bedicegt ver inte seire el. saae Overhaand over For nusten; il s'est prévalu de son autorité, han har benyttet sig af sin Myns bighed; il s'est un peu trop prévalu de son succès, ban bar gjort fig libt vel meget til af sin vundne Fordeel.

Prévaricaleur, trice, s. og a. En, som tilsidesætter el. forraader sin Pligt;

en Trolos.

Prévarication, f. svigagtig Tisses sættelse af Embevopligt; trolos Ab-Pretre, m. Præft; catholft Præft færd imod dem, hvis Sag man burde

Prévariquer, v. n. tilsidesætte svig-

bem, hvis Sag, bet var Pligt at forsvare. [(agaric).

Prévat, m. (Bot.) Clags Blathat Prévenance, f. Foresommenhed, soresommende Artighet, Forbindtlighed.

Prévenant, e, a. forekommende, forsbindtlig; indtagende; un homme -, et forekommende Menneske; un air -, et behageligt, indtagende Udseende.

Prévenir, v. a. fomme for en Anben, komme først, komme i Forksbet; forchpage, forefomme; besvare Inde Dendinger for de fremsattes; vinde for sig, forud indtage; underrette om; v. pr. lade sig forud indiage; - l'heure, tomme for den bestemte Tid; - le mial, sorebygge det Onde; - une maladie, asværge en Spadom; - le danger, afrende Faren; - les besoins de q., ashiælpe Ens Trang; - les objections, forud møde Indvendingerne; son air prévient en sa saveur, hans Ubseende indtager for ham; - le juge, forud indtage Dommeren; je i'en al prévenu, jeg par forud underrettet bain deroin; il saut autant qu'on le peut - tout le monde par de bons offices, man maa faa meget fom mus ligt vife forekommende Tjenstvillighed imod Alle; il se prévient aisément, ban laber sig let forub inbtage.

Préventif, ive, a. forebyggende, afs vargende; des mesures -ives, fores

byggende Forholdsregler.

Prévention, f. forubsattet Mening, Fordom; (Jur.) Antlagestand; en 2 oms mers Ret til sørst at paakiende en Sag; anticiperet Udøvelse af en Andens Ret (v.); Udnavnelse af Pasven til et Frædende før Kirkepatronen kunde benytte sin Udnævnelsesret; se désaire, se dépouiller de toute—, aslægge enhver Fordom; juger sans—, dømme fordomsfrit; être mis en—, stilles under Antlage.

Préventivement, ad. paa en fores

byggende Maade.

Prévenu, e, p. forubindtaget; tilstalt, anklaget; il est – en saveur de cet homme, han er forubindtaget for denne Mand; – de vol, tiltalt for Tysveri; ...s. en Tiltalt, en Anklaget.

Prévision, f. Forudseenhed; pl. Gis:

ninger.

Prévoir, v. a. forubsec; tage Fors holderegler for motente Tilfalbe;

tout a été prévu, Ali har været sorubseet, man har taget alle nøbvendige

Forholdsregier.

Présot, m. Forstander; Overdoms mer; Probft; Overprofos; - d'un chapitre, Forstander for et Domcapis tel; Domprovst; - général, Sverfors stander for visse geistlige Ordener; - des marchands, Formand for Pandelsstanden og Borgerstabet, municis pal Prighed, Overborgermester; royal, fongelig Overdommer, sverste Dommer i en Landsovertet; grand - de France, - de l'hôtel du roi es. blot - de l'hôtel, Overhofmarschal, Overbommer i Possager; - de Paris el. du grand Châtelet, Overdommer i Paris ved Retten i Chatelet; — de la connétablie, Oberst for Marschalsgarden; - des monnaies, Myntmester, som sørgebe for Falsknipnteres Paas gribelse og Afstrasselse; - de l'ile, Overs hoved for Landpolitiet is og om Paris; - des maréchaux, Oberst for Lands politiet i Provindserne; - de l'armée, grand -, Overprofos for Armeen; d'un régiment, Regiments-Profos; de la marine, Overprofos i Marinen; – de salle, Underlærer i en Fægtestole.

Prévotal, e, a. henhørende under kandpolitiets Overhoved; cas -, Sag. som afgjøres for Landpolitiets Domestol; cour -e, Landpolitiret; pl. m.—taux.

Prévôtalement, ad. afgiort uben

Appel af Landpolitiøbrigbeden.

Prévoté, f. Domprovstens Embebe el. District, Domprovsti; en civil el. militair Overdommers Embebe el. District. [sigtighed.

Prévoyance, f. Forubseenheb; Fors Prévoyant, e, a. forubseende; forsigtig. Priape – de – mer, m. (H. n.) Stags Blodorme, Soncide; pl. des-s-de-mer.

Priapée, f. usummeligt Digt el. Masleri; pl. Feste til Were for Priapus; obscene Digte, pvori Priapus bespnges.

Priapisme, m. (Méd.) smertelig vedholdende Erection af det mandlige Lem. [Somige, Slags Blodorm.

Priapule, f. (H. n.) Holuturie, Prié, p. inviteret, indbudt; s. m. indbuden Giæst (især pl.); il est né -, ban er cen Gang for Alle inchuden.

pan er cen Gang for Alle intbuden. Prie-Dieu, m. Bebestol, el. Bebes

pult; pl. des prie-Dieu.

Prier, v. a. bebe, benfalde; inte

Forbøn for; — Dieu, bede til Gub; — q. de qc., de saire qc., bede En om Roget, om at giøre Roget; on l'a —é à diner, man har indbudet ham til at spise til Middag; je l'ai —é de diner avec nous, jeg har bedet ham (leilighedsviis, uden Eeremoni) om at spise til Riddag med os; on l'a —é de la noce, man har indbutct ham til Brylluppet; — pour q., gaae i Forbøn for En; il aime à se saire —, han holder af at nødes; ne le saites pas, je vous prie, je vous en prie, for Alting, giør det isse.

Prière, f. Bøn; Begiæring; exaucez ma –, hør min Bøn, bønhør mig; etre en –, være bestiæftiget med at bete; faire sa –, holde sin Bøn.

Prieur, m. Prior, Overhoved i et Kloster; forh. Præsident i Handels, consulatet i visse Byer; – commendataire, Prior, som nød Indtægten af et Kloster uden at udøve nogen Myndighed over Muntene; – curé, Canonicu?, som sorestod et Præstertald; grand- – de l'ordre de Malte, Waltheserordenens Storprior; prov. il saut toujours dire du bien de monsieur le –, man maa altid tale vel om sine Foresatte.

Prieural, e, a. (Égl.) henhørende til en Prior; église -e, Prioralfirfe;

pl. m. -raux.

Prieure, f. Priorinbe; grande--, Ronne, som var den næste i Barbig-

bed efter Abbebissen.

Prieure, m. Munkekloster, ashænsgigt af et Abbedi og staaende under en Prior; Ronnekloster under en Priorinte; Priori; – -cure, Priori med tilhørende Sognekald.

Primage, m. (Mar.) Gobtgierelfe, fom tilftaace undertiden Stibscapitainen

foruden Stibsfragten.

Primaire, a. bruges i Ubtr. école

-, Elementarstole for Børn; instruction, enseignement -, Elementaruns
derviisning; instituteur -, Børnelærer;
assemblée -, første Balgforsamling,
hvor Bælgerne udnævnes.

Primat, m. Primas, Overerkebistop; Overhoved for en græft By el. Provinds

Primatial, e, a. henhørende under Primipilaire, en Primas; église -c, Kirke, som ger i en af de stager under en Primas; pl. w. -tisux. romerst Legion.

Primatie, f. Primasbærbigbeb; Primat, Diftrictet under en Primas.

Primauté, f. Forrang; (Jeu) Forspaand; fig. gagner q. de -, fomme

En i Forkjøbet.

Prime, f. Assurance-Pramie, Brands præmie; Præmie til Opmuntring: marché à -, Riøb af Statspapirer paa det Bilkaar, at Kjøberen, imob en vis Præmies Erlaggelfe, fan til en bestemt Termin bestemme sig for, at modtage Papirerne el. ike; (Escr.) første Stilling i Fegtning; (Jeu) Glags Kitrfort; avoir –, bave 4 Kort hver af fin Farve; (Manu.) fineste Glags spanst Uld; (Joa.) halv gjennemfigtig Steen, som tsener til Wodel for Arpstaller; (Egl.) den første af de 7 kas noniste Bønner; (Arith.) Tienbedeel af Eenheben; (Com.) 24be Deel af et Gran; (Géo.) 60be Deel af en Grab.

Prime abord (de), ad. strax, veb

første Diekast.

Prime-morue el. morue de prime, f. (Com.) Rabliau af første Fangst;

pl. des primes-morues.

Primer, v. n. indtage første Plads i Boldspil, lade Bolden kasse til sig; sig. have Fortrinet, udmærke sig; v. a. overgaae, fordunkle; il sime à -, han holder af at være den Ipperste; (Jur.) - q. en hypothèque, have Pansteret foran en Anden. [paa een Gang; v.

Prime-saut (de), ad. pludseligen, Prime-sautier, ère, a. som sølger

ben første Indstydelse; v. p. u.

Primeur, f. tibligste Tid for Frugsters og Urtesagers Mobenhed; pl. tidligt modne Frugter og Urtesager; ce vln est don dans la –, denne Biin er god at driffe, naar den er ung.

Primevère, f. (Bot.) Primulaveris,

Baarlyft, Glags Aurifel.

Primevert (primevère, Ac.), m. bet begyndende Foraar; Baargrønt; v. p.u.

Primiceriat, m. Seniors Bærbighed i et Stift el. Domcapitel, Seniorat. Primicier, m. Stiftssenior; Univer-

Primicier, m. Stiftssenior; Universsitetsrector.

Primidi, m. første Dag i en Dezade efter den republicanste Calender.

Primipare, s. og a. f. (Méd.) Kone,

som første Gang giør Barsel.

Primipilaire, m. (Anc.) Spyddrasger i en af de ti første Centurier i en romerst Legion.

mand el. Chef for Spyddragerne i en

romerst Legion.

Primitif, ive, a. oprindelig, første, ældste; langue -ive, Stammesprog, det oprindelige Sprog; mot-, Stammes ord; couleur -ive, Grundfarve; monde -, Urverden; la -ive église, ældste tristelige Kirte; curé –, en Kirtes egentl. Præft, som holder bestandig Kapellan.

Primitivement, ad. oprindeligen. Primo, ad. for det Forfte. [fødseleret. Primogéniture, f. Førstefødsel; Førstes

Primordial, e, a. oprindelig, tørtte, aldfie; (Bot.) seuilles -es, Kunblade, de første Blade; pl. m. -diaux.

Primordialement, ad. oprindeligen. Primulacée, f. (Bot.) Robrive;

Fredles; Jacqvinie.

Prince, m. Fyrste, Prinds; Souve rainen, hvorom ber tales; fig. ben Apperste, den Første el. Fornemste; prov. vivre en -, leve paa Fprsteviis, paa en glimrende Fod; être vêtn en -, være prægtigt flæbt; ce sont jeux de -, qui ne plaisent qu'à ceux qui les sont, bet er Fyrsteglæder el. Woer= stab, som kun fornøier dem, som hengiver sig bertil; Glæber, hvis stadelige Følger for Andre iste tages i Betragt: ning; fig. og fa. etre bon -, have en fsielig og eftergivende Charafteer (om Private); l'ami du -, (iron.) Agent for Fyrstens hemmelige Glas ber; le - des poètes, ben pppersie Digter, Digterfongen; les -s de l'Eglise, Cardinalerne, Erfebistopperne og Bisperne; les -s des apôtres, Pes ter og Paulus; le – des ténèbres, Mørkets Aand, Djævelen; (Anc.) le - du senat, ben Forste af Senato: rerne; le - de la jeunesse, den pugste Prinds af den keiserlige Familie, som ved Poitideligholdelse af de trojanste Lege anførte Senatorernes Sønner.

Princeps, a. f. lat. i Ubir. édition -, den første Udgave af en gammel

Auctor.

Princerie, f. Fyrsteværbighed el.

Eeniotvætdigged (primicerial).

Princesse, f. Prindsesse, Fprstinde; fa. Dame (undertiden spottende Ubtr. til Fruentimmer af slet Rygte); fig. og fa. saire la -, antage et stolt og bydende Basen; heureuse comme une -, evigt lyffelig; a. i Ubt. amandes

Primipile, m. (Anc.) forfte Povids-|-s, Prindsekse-Mandler, som have en

ivrød Stal

Princier, ère, a. sprstelig; maison, samille-ere, sprstelig Familie med Fyrfle-Titel og Fprste-Rettighed; s. m. f. f. primicier.

Princition, m. lille Prinds (plais.). Principal, m. det Bæsenligste; Dos vedsag; Hovedpost; Povedstol, Kapis tal; Rector ved en Stole; pl. de Pverste, de Ipperste; les -paux d'une ville, en Bpes Notabiliteter (p. u.).

Principal, e, a. væsentligste, vigtigste; son – but, hans Hoved-Formaal; son – défaut, hand væsentligste Feil; la proposition—e, Povedsætnin: gen; le - locataire, Hovedleieren, som igjen ubleier bet,han har leiet; le-obligé, Hovedstyldneren; prov. c'est la -e pièce du sac, bet er det Rødvendigste i den paagiælbende Sag; pl. m. -paux.

Principalat, m. Rectorpost.

Principalement, ad. fornemmeligen, især, fremfor Alt.

Principalité, f. Rectorpost; v.

Principat, m. (Anc.) den øversie Senatorværdighed i Rom.

Principauté, f. fyrstelig Bærbigbeb; Fyrstendømme; pl. (Thé.) det 3die

Englechor.

Principe, m. Oprindelse, Tingenes forste Begyndelse, forste Ophav, Ubspring; Grundstof, Grundelement; Grundsatning, Grundregel, Leveregel; Hovedsandhed, Princip; pl gode Grundsæininger; (Anc.) de pngite romerste Soldater, som begyndte Kampen; Dieu est le - de toutes choses, Gud er den første Aarsag til Alt; il saut remonter au - des choses, man maa gaae tilbage (stige op) til Tingenes forste Grund; dès le -, fra Begyndelsen af; le - de la chaleur, Barme stoffet; établir un -, opstille en Grunds sandhed, et Princip; partir d'un -, gaae ud fra ct Princip; avoir des -s. have gode Grundsætninger; un homme sans—s, et Wenneste uden gode mo: ralste Grundsætninger.

Principicule, m. ung Prince, lille Prinds; plais. p. u. [(spottende Udtr.).

Principion, m.lille, ubetybelig Prints Printanier, ère, a. foraarslig, for aarsagtig; sleur -ère, Baarblomst; étosses - ères, lette, tynbe Foraarstvier.

Printemps, m. Foraar, Baar: fig.

Unadom; le - de la vie, Eivels Baar; elle comptait seize -, hun havde op: levet At 16de Aar.

Prion, m. (H. n.) Petrel, Uveire fugl. Prione, f. (H. n.) Slags binges

dæffet Insect.

Prionode, s. (An.) savformig.

Prionote, m. (H.n.) Kuurfift, Ssbane. Priorat, m. Priore Bærdighed, Priorat. Priori (a), loc. ad. ifølge en tibligere

antaget Grundsætning; uden D. til Er-

faringen.

Priorité, f. Fortrin i Tid; tidligere Tilværelse; et Forslags Ret til at bes bandles for et andet; - de date, ældre,

tidligere Datum.

Prisable, a., som fortsener en Bes Louning, priisværdig; f. appréciable.

Pris, e, p. taget, erobret; bæftet; fig, indtaget; narret, bedraget; un parti -, en taget Bestutning; une ville -e, en indtaget By; un homme - de vin, et Menneste, som er bestænket, som er balve fuld; bien – dans sa taille, velstabt; to lait est'-, Melken er bleven tpt; il y sera –, han bliver narret ber; fig. og fa. il a l'air d'un premier -, han seer forbløsset, ganste modfalden ud (v.); prov. a parti – point de conseil, det uptter ifte at give Raad, naar Beflutningen er tagen; c'est autant de - sur l'ennemi, bet

er dog Roget vundet.

Prise, f. Borttagelse, Indtagelse, Erobring; Bytte, Fangst; Dæftelse, Tagen til Fange; Steb el. Leiligheb til at tage fat; Trætte; (Méd.) Dosis; pl. Strib; - d'armes, Træden under Baaben; Griben til Baaben imob Regjeringen; - d'habit, Munkes el. Ronners Ans læggelfe af Klosterdragten (veture); (Inr.) - de corps, Haftelse; - de possession, Tagen i Bestobelse (om et Embede, en Arv o. desl.); la – à partie, en forureitet Parts Anlæggelse af Sag imod Dommeren; . . . une ch. de bonne -, en Ting, man kan bemægtige fig med Rette; Stre en -, være ubsat for at kunne tages; hors de -, som itte kan tages; ubens for Fare; ce vase est tout rond, il n'y a pas de -, benne Base er ganste som sorbindes med Ord) som betege rund, ber er itte Roget at tage fat ner det Mobsatte el. Savnet af en ved; avoir, trouver - sur q., have el. vis Gjenstand el. Egenstab; s. m. negfinde Leiligbed til at angribe En, til tende Partitel. at rive ned paa En; donner – sur | Privation, f. Tab, Savn; Berøs

soi, donner – à la critique, upfatte sia for at blive critiseret; lacher -, flippe hvad man har taget; fig. give efter; iis ont eu - ensemble, iis ont eu queique -, de pave været oppe at træiteb; en venir aux -s, komme t Paandgemæng; en être aux –8, være i Kast sammen, være i Rlammeri el. i Strid med hinanden; etro aux -s avec la mort, være i Dødsfamp,

Prisée, f. Burbering, Burberings. fum; saire la —, vurdere, taxere.

Priser, v. a. vurdere; fig. flatte, sætte Priis paa; v. pr. statte sig selv, rose sig; v. n. bruge Snuustabat, tage en Priis; prov. il prise trop se marchandise, han sætter for stor Prits paa fine Varer; han vurderex fig alt for hoit; il se prise beaucoup, han sætter stor Priis paa sig selv, han roser sig vidt og bredt.

Priseur, se, s. Mand el. Kong som bruger Priistobak; a. i Ubtr. commissaire--, Tarationsmand, Bur-

deringscommissar.

Prismatique, a prismatist, som bar Korm af et Prisme; couleur –,

Reanvuerarve.

Prisme, m. Prisma; fig. voit à travers un -, see Tingene gjennem et Forstionnelsesglas, saaledes som man onker at see dem.

Prismoïde, a. bannet som et Prisma; s. m. (Géo.) Prismoide (et geometriff

Legeme).

Prison, f. Fængsel; Fangenstab; mettre en -, sætte i Arrest; fig. celle maison est une -, dette Puus er morti og stummelt; prov. og pop. il est gracieux comme une porte de -, han er plump og frasisdende; etre dans la – de Saint-Crépin, pave for snævert Fodtsi; s. amours.

Prisonnier, ère, s. Hange; Arres ftant, Arrestantinde; - d'Etat, Stats. fange; - de guerre, Krigsfange; saire -, tage til Fange. iget; p. u.

Privable, a. som kan berøves No: Privance, f. Fortrolighed med Un-

bergivne; v. inus.

Privatif, ive, a. (Gr. om Partifler,

velse; Gelvsornegtelse; - de la vue, til Spotpriis; à (au) - coûtant, til Berøvelse el. Tab af Spnet; vivre dans la – de toutes choses, libe Mangel paa det Advendigste; s'imposer des —s, paalægge sig frivillige Savn.

Privativement, ad. udeluttende; brus ges fun i Udir. – à tout autre, udes

luftende fremfor enhver Anden.

Privauté, f. flor Fortrolighed; prendre, se permettre des -s, tage tig store Friheder (ister m. P. til Fruen: timmer).

Privé, m. Privet, Vandhuus (nu:

cabinet el. lieu d'aisances).

Privé, e, p. berøvet; a. privat, hemmetig; tam; fortrolig, familiair (p. u.); - de la liberté, bersvet Fris peden; vivre en homme -, leve som Privatmant; agir de son autorité –e, panble egenmægtigen; en son propre et - nom, for fit eget Bedtommenbe, i fit eget Ravn; conseil d'Etat -, geheime Statsraad; un oiseau -, en tam Fugl; fig. c'est un oiseau, un canard,—, det er en Person, som brus ges til at lotte Andre i en Fælde. Lp. u.

Privement, ad. vaa en fortrolig Fod; Priver, v. a. berøve; tæmme; v. pr. berove sig, stille sig ved; undvære; tæmmes; – q. de sa liberté, berøve En Friheden; se – d'un plaisir, negtc

sig en Fornstelse.

Privilège, m. Privilegium; Forret; Document, som tilstaaer en Forret; fig. Naturgave; fa. visse Friheder, fom tilftaaes En i et Samfund; (Jur.) en Creditors tidligere Pypothet el.

Forret for Andre.

Privilégié, e, a som nyber et Pris vilegium; fig. fortrinligt ubstyret af Raturen; fa. som tiltager fig eller fom tilftaaes særegne Friheder i et Samfund; jour –, Dag, paa hvilken der ifte kan arresteres for Gjæld; autel -, Alter, ved hvilket der kan læses Siælemesser paa de Dage, det itte er tilladt ved de andre Altre; (Jur. can.) cas -, særeget Tilsælde, pvori den verdslige Pvrighed deeltager med den kirkelige i at dømme en Geiste lig; s. En, som er i Besiddelse af et Privilegium.

Prix,m. Priis; Barbi; Betaling; fig. Opoffrelse; Bard; Lon, Belonning; Straf; Pramie; vendre à haut-, sæige til hei Priis; à das -, til lav Priis; à vil-, | s. m. det Sandfynlige.

Indisbeprisen; au – du marché, til Torvepriis; au - courant, til ben gængse Priis; à juste -, til billig Priis; à - fixe, til en bestemt Priis; - fait, en aftalt el. accorderet Priis; vendre à non- -, sælge under Indfiebsprisen, for mindre end hvad det har kostet; à tout—, til enhversomhelst Priis; à quelque - que ce soit, hvad bet saa end maa topie; a bon –, for godt Kiøb; hors de –, overordentligt dyrt; c'est une ch. sans -, cela n'a point de –, bet er af en meget stor Bærdi; Prisen for samme er ubestemt; les estets publics sont sans —, Statspas pirerne estersporges iste, seges iste; cela vant toujours son -, det beholder altid fit Bard; prov. chacun vaut son -, Enhver har fit Fortrin; un homme sans -, et ustatteerligt Menneffe, en Mand af sjelbent Bord; mettre la tête d'un homme à -, ubs sætte en Priis paa en Mands Hoved; il a manqué le - de peu de voix, han fattedes kun faa Stemmer for at erholde Prisen; remporter le -, vinde Prisen; il recevra le — de ses crimes, han vil erholde Lon (blive straffet) for fine Forbrydelser; ... pour -, loc. ad. forpoldsviis; naar ben Ene sammenlignes med den An den; au - de, loc. pp. med Opostrelse af; i Sammenligning med; au – de sa vie, med Opostrelse at sit Liv; ce biensait n'est rien au - de tout ce qu'il a sait pour moi, denne Bels gjerning er Intet i Sammenligning med Alt, hvad han har gjort for mig.

Probabilisme, m. (Thé.) Menings: tro, Eære, hvorester man med god Samvittighed kan folge en rimelig Mening, uden D. til at der gives Andre mere rimelige. | babilismen.

Probabiliste, m. Tilhænger af Pros Probabilité, f. Sandspuliabed; Ris meligbeb; il n'y a pas de – à cela, il n'y a nulle -, der er ingen Sand spulighed derfor; il y a des -s pour et contre, der er rimelige Grunde for og imod; (Thé.) doctrine de la -, f. propalisme; (Math.) calcul des -s, Beregning af de rimelige Tilsælde, Sandspnlighedsberegning.

Probable, a. fanospolia; rimelia;

Probablement, ad. antipuligen, ris meligen.

Probante, a. s. bevisende; bruges i Udir. raison —, overbevisende Grund; en sorme -, i authentisk Form; pièce -, Styffe, som tiener til Beviis.

Probatif, ive, a. bevisende.

Probation, f. Provetid, som gager forud for Klosterløvtets Aslæggelse; Provetid for Indtrædelse blandt No: vicerne.

Probatique, a. fun i Ubtr. piscine -, Sen Bethesba, poor Jesus helbres debe den Lamme.

Probatoire, a. fun i Udtr. acte-, Provekyfte for Aspiranterne til en Universitetsgrad; v.

Probe, a. redelig, retstatten.

Prodité, f. Retstassenhed; homme d'une - reconnue, Mand af en er: kjendt Retskassenhed; – éprouvée, à toute épreuve, incorruptible, provet, ubestiffelig Redeligheb.

Problématique, a problematiff, uais

giort; wivifom; wetybig.

Problématiquement, ad. paa en problematist, paa en tvivlsom Maare.

Problème, m. Opgave, Problem; tvivisomt Sporgsmaal, Stridssporgs. maal; Gaade, indvillet Sag; uforklarlig Charakteck; résoudre un —, Isse en Gaade; cet homme est un vrai -, bette Menneste er en fand Gaabe.

Proboscide, f. (Anc. h. n. og Blas.) en Elefants el. et Insects Snabel.

Procatharctique, a. (Méd.) i Ubtr. cause -, første begyndende Aarsag til

en Spadom. Procédé, m. Fremgangsmaade, Opførsel; (Techn.) Methode; chemist Proces; pl. Levemaade; Strid; avoir un bon -, el. de bons -s pour q., be: bandle En godt, opsøre sig vel imod En; manquer aux - s, forfee hig imod Levemaade; il a des -s avec tous ses voisins, han ligger i Strid med alle fine Naboer; il a inventé un nouveau -, han har opfundet en up Methode.

Procéder, v. n. komme fra, udspringe, bidrore fra; gave frem, stribe til; opføre sig imod Andre; (Pal.) Processer, trættetjær; p. u. procedere; son mai procède de chagrin, hans Sygbom ubspringer el. ligt, kirkeligt Optog; lang, uafbrudt bibrører fra Rummer; - à l'examen Folkerætte; (Thé.) la - du Saint-Es-de qc., Kribe til Undersøgelsen af Nos prit, den Helligaands Udgang fra Fas get; il a -é evec moi en homme deren og Sønnen; prov. on ne peut

d'hommeur, ban bar objett ng imeb mia som en Mand af Vre; ce prédicateur procède par périodes, benne Prædikant taler i Perioder, hans Sprog er fuldt af Persoder; ce poeme procède bien, Planen og Gangen t bette Digt ere gobe; (Pal.) - criminellement contre q., forfølge En for Retten som Forbryder; stille En for Criminal-Retten; (Thé.) le Saint-Esprit procède du pèse et du fils, den Belligaand udgaaer fra Faderen og Gønnen.

Procédure, f. Retiergangsmaade, en Sags retlige Behandling; Proces dure; de til en Proces henhsrende Activiter.

Procédurier, m En, som torstaaer sig paa Procedure; En, som sorstaaer at træffe en Sags Behandling længe ud; p. u.

Procéleusmatique, m. (Pros.) las tinst el. græft Bersemaal, bestaaende af fire forte Stavelser; inus.

Procellaire, m. (H. n.) Glags Strandmaage, som bebuber Uveir;

graanastet Maage.

Procès, m. Proces, Actssag; alle de til en Sag henherende Documens ter; mettre les parties hors de cour et de –, afvise en Sag; entrer on –, inblade fig i en Proces; saire un - à q., anlægge Sag imod En; søire le 🗕 🌢 q., forfolge En for Criminal-Retten; fig. fordsmmc En for hvad han har jagt el. gjort; faire le – à une ch., rive ned paa Roget; saire un - sur la pointe d'une aiguille, begonde Strib om en Ubetybeligheb; le - est pendant à tel tribunal, Sagen er begyndt for den og den Domftol; saire dormir un -, pendre un - au croc, lægge en Sag til Side, lade den hvile; réveiller un -, igjen tage fat paa en Sag; il a gagné son –, han har vun: det sin Sag; fig. hans Foretagende er lyffedes; sans autre sorme de -, uben videre Ophævelser, uden videre Omstændigheder.

Processif, ive, a. som holder af

Procession, f. Procession, heitibe-

pas sonner et alter à la —, man fan itte paa een Gang være paa to forstjellige Stever, man fan itte tjene to Perrer paa een Gang.

PPA.

Processionnaire, a. som sølge ta-

deviis efter pverandre.

Processionnal, m. Kirkebog, som indeholder Bonnerne, der spnges uns der Processioner; Processionsbog; pl. —naux. [cession, i sestligt Optog.

Processionnellement, ad. i Pro-Processionneur, m. Deeltager i en

Procession.

Procès-verhal, m. Priftlig Beret: ning af hvad ber forhandles i en Sag, Protocollering af en Sag; pl. des procès-verbaux.

Prochain, m. Ræste, alle Mennesser (bruges kun i sing.); aimer son -,

eiste fin Ræste.

Prochain, e, a. nærmeste; næste, næstsommende, nær forestaaende; au - village, i næste Landsby; l'année -e, det næstsommende Aar; son départ est -, hans Afreise ster snart, er nær for Daanden; à la -e occasion, ved allersørste Leilighed; (Thé.) occasion -e, nær Leilighed til at begaae Synd.

Prochainement, ad. om føie Tid,

fnart, med det Første.

Proche, a. nærliggende; nær for Paanden; nær paarsrende; s. m. pl. nærmeste Slægt, Rærpaarsrende; la ville la plus -e, den nærmeste Bp; le temps est -, Tiden er nær; - parent, nær beslægtet; e'est un de mes -s, det er een af mine Slægtninge.

Proche, pp. nærved, tætved (brusges kun om Stedet); — de la ville, nærved Bpen (i fortrolig Tale udes lades ofte de); — le palais, tæt ved Slottet; ... ad. nærved, i Rærheden; il demoure ici —, han boer i Rærhes den, tæt herved; ... de — en —, loc. ad. nær paa hinanden; fra Sted til Sted; fig. lidt efter lidt, gradvlis.

Proches, m. pl. f. proche, s.

Prochronisme, m. Feil i Tidsregningen, hvorved en Begivenhed henføres til et for tidligt Tidsrum.

Procigale, f. (H. n.) Engtebrager. Proclamateur, trice, s. Ubraaber,

Forfynder; Udraaberste.

Proclamation, f. hvitibelig Forkynbelse; Ubraabelse; Kriftlig Bekjendtgistelse. Prociame, f. en Mants Betsenbelse

af sine Reil; p. u.

Proclamer, v. a. offentligt ubraabe, fortynde paa en beitidelig Maade, proclamere; sig. offentliggiere, we sprede; — un roi, udnævne en Konge; — la houte de q., udsprede el. sund, giere Ens Banære.

Procombant, e, a. (Bot.) liggende benad Jorden [fair, Undercommissair.

Procommissaire, m. Bicecommiss Proconsai, m. (Anc.) Biceconsul, romerst Statholder.

Proconsulaire, a. tilherende en Bisceconful, regjeret af en saavan.

Proconsulat, m. Viceconsulat, Viceconsulat, Wiceconsulat Varbighed el. Embedstid.

*Procrastinateur, m. Roler, som holder af at udsætte Alt til næste Dag.

Procrastination, f. Ubsættetse, Opsættelse, Forhaling. [til den folgende Dag.

*Procrastiner, v. a. og n. ubseite Procréation, f. Berneavling. Procréer, v. a. avie Bern.

Procris (s ubtales), m. (H. n.) smut Dag-Sommerfugt. [betarmen.

Proctalgie, f. (Méd.) Smerte i Ens Proctite el. proctitis (s udtales), f. (Méd.) Betændelse i Endetarmen.

Procuratour, m. (Anc.) romenkt Intendant eller Statholder under Reisterne; nu: Worighed i Benedig og Senua, som bestprede de Umpndiged Midler; grands —s de ia nation, to Medlemmer af den franske lovgivende Forsamling, som havde det Pverv at lede eriminelle Sager.

Procuration, s. Fuldmagt; Doctoment, som medbeler en Fuldmagts Procura. sen Fuldmagt er overdraget.

Procuratrice, f. Fruentimmer, som Procure, f. Rlosterforvalters Embede; Rlosterforvalterens Comptoir.

Procurer, v. a. forstaffe, tilveiebringe, bevirte; v. pr. forstaffe sig.

Procureur, m. ford. Sagfører (nu: avoué); Fuldmægtig; Klosterforvalter; – général, ford. Partements Advocat, fom varetog Kongens, Kirfens elde Umpndiges Reistarv; nu: Generalprocureur el. fongelig Advocat i Overretterne; – du roi, fongelig Advocat ved en Domstol i første Instants; – siscal, s. siscal.

Procurenso, f. en Sagførers, en Fulds mægtige el. en Rlofterforvalters Lone. 331

Prodictateur, m. (Auc.) Probictotor, Vice-Dictator, som udnævntes bos Romerne, naar Omskendigdeberne iste tillode at udnævne en Octator.

Prodigalement, ad. paa en sofei

Maade, ødselt.

Prodigatité, f. Phielhed; Philen.

Prodige, m. Bibunder, Underværf: cela tient du -, det grændser til bet Bidunderlige; c'est un – de savoir. det er et Bidunder af Kundsfab.

Prodigieusement, ad. vidunderlis

gen, overordentligen.

Prodigieux, se, a. vidunderlig, overordentlig, uppre (bruges kun om

Ting).

Prodigue, a. sofel; meget gavmild; il est—de son bien, han sparer itte vaa fit Gobs; il est – de sa vie, han faaner iste sit Liv; it est — de promesses, han lover meget (men bols der fun lidt); l'ensant -, den forsorne Søn, ulpdig Søn, som omvender fia og erholder Tilgivelse; Dbeland.

Prodiguer, v. a. sbe, forsbe, bort: sofie, fætte overfipr; tildele rigeligen; - ses trésors, sde fine Statte; la vature lui a -é ses dons, Raturen har rigeligen tilbeclt bam fine Gaver.

Procition, s. Forcederi; v. inus. Proditoirement, ad. (Pai.) paa for-

ræberk Biis, svigagtigen.

Prodrome, m. Fortale, Indledning (især om naturhtsvriste Arbeider); (Méd.) Korløber for en Spgdom, foregaaende Upasselighed.

Producteur, trice, s. Frembringer, Producent; a. frembringenbe, flabende.

Productif, ive, a. frembringende,

induringende, ituatbar.

Production, f. Frembringelse; frems bragt Arbeide, Product; (Pal.) Fremlæggelse af Beviser et Actstytter; Actstyfferne, som fremvises; (An.)

Korlængelse.

Produire, v. a. avie; frembringe; forfatte; indbringe; foraarlage, fors volve; anfore til fit Forsvar, paabes raabe; fremlægge el. fremvise Actpotter; endisce, introducere; v. pr. 10m eage; 11 processe dien, pan uns træbe frem, giere fig baverligen bes bervifer gobt. ffendt; ce siècle a produit beaucoup de grands hommes, bette Aarhundrede Lærer, Professor; Forfatter med D. har frembragt mange flore Dænd; til Læren, han udbreber; Ubover af son commerce produit beaucoup, en Kunst, af et Brebfag; - de latin, hans Panbel indbringer meget; - des lærer i Latin; cet écrivain est un

temoins, frentiere Whaer; - time autorité, paaberaabe sig en Autoritet; - q. dans le monde, indfere En t den selstabelige Berben; il s'est prodæit avec éctat, han er traadt op paa en glimrende Maade.

Produit, m. Indtægt af et Puus, et Gods, et Embede o. desl.; Frems bringelse, Product; - net, Netto-Judtægt; (Arith.) Productet af to Tal,

som multipliceres sammen.

Proéminence, f.Fremstagenhed, frems ragende Stilling. stremtagende.

Proéminent, e, a. fremstaaende, Prosanateur, -trice, s. Banhelliger, Banhelligerste, Mand el. Ovinde, fom misbruger bellige Ting.

Profanation, f. Vanbelligelse; Miss brug af sseldne el. kostbare Ting.

Prosane, a. vanhellig; verdslig; uvidende; l'histoire –, Verdenshiftos rien; le -vulgaire, den uvidende Pob; s. m. det Berdslige; s. Religions, foragter; Uindviet; Uvidende, Banfundig; il parle des choses saintes comme un -, han taler som en Gubsbespotter om de hellige Ting; c'est un –, det er en Uindviet.

Profaner, v. a. vanhellige; miss bruge, nedværdige; c'est – son talent que d'écrire de pareilles ordures, at strive saadanne Smudsigheder er at

nedværdige sit Talent.

Profectif, ive, a. (Jur.) nedarbet

fra Fædrene; p. u.

Proférer, v. a. fremføre Ord, ude tale lydeligt; il n'a pas -6 une parole, han har iffe fremført et Orb; - le nom de Dieu en vain, tage Gubs Ravn forfængeligt.

Profes, se, a. som har aslagt Rlos sterloftet; s. Munt el. Ronne, som

par aflagt Kofte.

Prosesser, v. a. bekjende sig til, pplde; offentlig forebrage el. lære (om en Bibenstab); ubsve (en Runtt, et Fag); v. n. forebrage, undervise; - une religion, betsende sig til en Religion; - la médecine, practisere

Professeur, w. offentlig cl. privat

- d'impiété, denne Stribent ubbreder | - tout clair, c'est tout -, det er en

Ugubeligbed.

Profession, f. offentlig Bekiendelse el. Tilftaaelse; Fag, Levevei; Haandværi; kærefaget (p. u.); hvitidelig Aflaggelse af Alosterloftet; saire sa de soi, aslægge sin Troesbekjenbelse; faire - d'une religion, beffende fig ofs fentligen til en Religion; saire – de, ubgive fig for, gisre Forbring paa, rose sig af; il sait - de bel-esprit, pan tiltroer sig at være el. gjør-Fors dring paa at ansees for et vittigt Soved; il fait – de tenir sa parole, han roser fig af at holde sit Loste; il est joureur de -, han er Spiller af Profession, han kan ikke leve uben Spil; embrasser une -, pælge en Stand, et Levefag; exercer une -, brive et Fag, et Paanbværk.

Professo (ex), loc. ad. grundigen, tilbunds, som en Mand af Faget.

Professoire, m. Aar, hvori Alos

sterleftet aflægges.

Professoral, e, a. vebfommenbe el. benbørende til Lærefaget; un ton -, en læremester-Tone; samille -e, Familie, som tæller flere offentlige &æ: rere; pl. m. -raux.

Professorat, m. Lærefag, Lærers post, Professorpost; Professors Em-

bedstib.

Profil (1 udtales uden at mouilleres), m. Omribs af Anfigtet, af en Bygning cl. af en By seet fra Siden; Profil; (Arch.) Gjenneminitsteg. ning; elle est plus belle de face que de -, hun er smuffere naar bun fees forfra end fra Siden.

Profiler, v. a. (Arch.) aftegne efter Gjennemsnitslinien, fremftille i Profil, give Omridset af et architectonist Arbeibe bets eiendommelige Præg (i Malerkunsten bruges derimod i den tilsva: rendeBetydningUdtr.faire le profilde..).

Profit, m. Gevinst, Binding; Forbeel, Aptte; Indtægt; Fremfridt (p. u.); pl. Tjenesterpendes Smaaforbele; tirer du - de qc., brage forbeel, brage Rytte af Roget; il fait – de tout, han træffer Forbecl af Alt, ban gjør benftab; dormir -, sove trygt. Alt indbringende; cela tourne à votre -, det vender sig til Deres Forbeel; i Længde; sig. Ubegribeligbed, Urands mettre qc. à –, anvende Roget til sagelighed; Grundighed, Starpfindigs

reen Gevinst; lire avec —, læse med Mytte; cela fait du -, beaucoup de -, bet varer længe, meget længe; un babit fait à -, en Rjole, som er saw ledes spet at den kan bruges længe.

Profitable, a. nyttig, fordeelagtig, indbringende. [deelagtig Naade.

Profitablement, ad. paa en fots Profiter, v. n. have Forbeel af, vinde; drage Rytte af; være indbriv gende; være til Rytte for, gavne; giøre Fremstridt; vore, trives; il prosite à ce marché, han vinder ved denne Pandel; il a beaucoup-é sur ces marchandises, han har tjent me get paa disse Barer; - da temps, benytte Tiden; cela ne lui a -é de rien, det har itte været ham til nogen Xptte; cela n'a -é ni à lui ni aux siens, det har gavnet hverken ham el. bans; prov. les biens mal acquis ne profitent jamais, slet ethvervet Gods bringer aldrig Fordeel; saireson argent, sætte sine Benge ub, giøre dem indbringende; – en verta, gade frem i Dpb; cet ensant profite i vue d'æil, bette Barn trives for por Dag, sienspuligen.

Profiterole, f. (Cuis.) Deig bagi

under Asten; v. p. u.

Profond, e, a. byb; fig. vanstelig at sætte sig ind i, vanstelig at satte, urandsagelig; grundig; dybt grap stende, dybfindig; fulbendt, gjennem dreven; s. m. det Oyde, Oyd; adime -, dyb Afgrund; - silence, dyb Taux hed; —e révérence, dybt Bul; —e mêlancolie, dyb Tungfind; cette science est trop —e pour lui, benne Bidenstad er altfor vanstelig, gaaer altfor dybi for ham; il a de —es connaissances, han har grundige Kundstaber; un sevant -, en dybsindig &ærd; un-sceierat, en gjennembreven, fulbendt Stutt.

Profondément, ad. bybt; tilbunds; trygt; sentir – une injure, fele dyor en Fornærmelse; s'incliner –, bøleng dpbt; etre – versé dans une science, være fuldsomment hjemme i en Bi

Prosondeur, f. Opbbe; Ubstrafning Rytte; benytte Alt; saites-en votre-, beb; (Mil.) Hobe; la - de la mer, benyt bet til Deres Forbeel; c'est un Pavets Dybbe; cette cour a tant de -, benne Gaard har saamegen Opbbe; la – des jugements de Dieu, Guds Dommes Urandsagelighed; la – de son esprit, hans starpsindige, dybt gaaende Forstand; (Mil.) une armée rangée sur tant d'hommes de –, en Par opsillet saa mange Nand hsi.

Prosontié, e, a. (Mar.) bybt gaaende,

dybt stiffende (om Stibe).

Profus, e, a. øbsel; p. u.

Profusément, ad. sbselt, overfis-

digt, rigeligen.

Profusion, f. Phielhed, Overflod; stiel, overbreven Gavmildhed; saire de grandes -s, bortstile store Summer; donner des louanges avec el à -, være skiel med sin Roes.

Progéniture, f.Aflom, Børn; v. plais. Programme, m. Indbydelsessifit, Program; le – des spectacles, Stues

spilplacat.

Progrès, m. Fremstriden; sig. Fremsgang, Fremstridt; saire du — el. des — dans les sciences, giore Fremstridt i Bidenstaderne.

Progresseur, a. fremstridende; mouvement -, fremadstridende Bevægelse mod en bedre Tingenes Orden.

Progressibilité, s. Evne til at kunne gaae frem ad, til at udvikle sig sults komnere.

Progressible, a. som besidder Evne til at gaae frem ad, til at udvistes mere og mere. [fremstridende.

Progressis, ive, a. fremadgagende, Progression, f. Fremstriden; fremstridende Ræsse; la – des causes, des ellets, uasbrudt Ræsse af Aarsager el. Birkninger; (Math.) – arithmétique, arithmetist Progression, i poilsen Disserentsen mellem Ledene er constant; – géométrique, Progression, hvor Fors holdet mellem Ledene er det samme.

Progressivement, ad. paa en fremad:

fribende el. progressiv Maade.

Proherbe, f. (Bot.) abytinist Korn:

sort, som giver godt Meel.

Prohibé, e, p. forbudt; marchandise – e, Bare, som ikke maa indsøres; degré –, Slægtstabsgrad, hvori det er sorbudt at giste sig med hinanden.

Prohiber, v. a. (Jur.) forbybe ved

en Lov.

Prohibitis, ive, a. (Jur.) forbybende. projette trop, der forsieht frem. Forbub.

Projeteur, se,

Prohibitivement, ad. (Jur.) paa en forbybende Maabe.

Proie, f. Nov; Bptte; oiseau de -, Rovfugl; être en - à la médisance, være Gienstand for Bagtalelse; être en - à ses passions, henrives af sine Libenstaber; être la - de ses passions, blive et Nov for sine Libenstaber; être en - à la cupidité des usuriers, optræftes af gribste Nagersarle.

Projectile, m. (Méc.) Legeme, som ubkastes med Kraft; (Mil.) Legeme, som ubkastes af Stydevaaben, Projectil, Rugle, Bombe v. desl.; . . a. som udkaster; mouvement—, Kastebevægelse.

Projection, f. Udtasining af et tungt Legeme; Metalstøbning i Sand el. Bor; Legemers perspectiviste Fremstilling paa enklade; (Chi.) Pulvers Kasten i Smeltediglen; poudre de –, Pulver, hvormed Alchymister troe at kunne forvandle Metaller til Guld.

Projecture, f. (Arch.) fremstaaende horizontalt løbende Kant paa et Bpg-

ningsarbeide.

Projet, m. Forslag, Anlæg, Plan; Forsæt, Forehavende; sørste Idee, Udstast; concevoir un —, udtænte en Plan; saire un —, sormer des —s, udtaste et Forslag, danne Planer; rédiger un —,

opsætte et Udsast.

Projeter, v. a. lægge an paa, fatte et Forsæt, have i Sinde; fremstille et el andet Legeme paa en Flade efter geometrifte Regler; fafte (Glygge); v. n. udfaste Planer, giøre Udfast; falbe hen over (om Slyggen); v. pr. frembæve sig; fremtræde; fræste sig ub; il vient à bout de tout ce qu'il projette, han sætter igsennem alle de Planer, han ubkafter; il projette un voyage, han har i Sinde at foretage en Reise, han ponser paa at reite; it perd son temps à -, han ipilder sin Tid paa at udkaste Planer; - des cercles sur la sphère, affætte Cirtek linier paa Himmelgloven; l'ardre projette son ombre sur la muraille, Træet kaster fin Stygge paa Muren; l'ombre projette sur le gazon, Sipggen falder ben over Græsset; l'ombre se projette au loin, Styggen stræffer sig vidt ud; cette sigure so projette trop, denne Figur træder alts sectmagerfe.

Projeteur, se, s. Projectmager, Pro-

Protation, f. (Mus.) vebholdenbe tring; - um stranger, vife en grem: Tonelsb, Roulade.

Prolectation, f. (Méd.) de finere Deles Sondring fra de grovere; p. u.

Prolégomènes, m. pl. Horeundung,

sang og vidtlettig Fortale.

Prolepse, f. (Rhél.) forelsbigt Svar el. Gjendrivelse af en mulig Indvending.

Proleptique, a. (Med.) flèvre -, Zeber, hvori hvert Anfald kommer Moligere end det foregaaende.

Prolétaire, m. Fattig at den laveste Classe, som pverten par Eiendom el.

Raringsvei.

Prolifique, a. (Méd.) stistet til Av. ling, i Stand til at forsge Avletraften.

Prolixe, a. vidtlestig, langtruften (om en Tale el. en Forfatter).

Prolixité, f. Bidtlestighed i Fore

brag, Langituitenped.

Prolocuteur, m. Taler el. President

i bet engelste Overhuus.

Prologue, m. Fortale (hos visse gamle Forfattere); dramatist Forspil; Prolog; (Anc.) Stuespiller, som freme saade Prologen. subjættelse, Frit.

Prolongation, f. Forlængelse i Tid, Prolonge, f. (Art.) Slæbetoug til at træffe Keltstyffer ud af et Morads el. føre bem med paa et Tilbagetog; Slags, [gelfe, Udftrækning. Ruft-Boan.

Prolongement, m. Horlangelse, Kors Prolonger, v. a. giste languaria, træfte i Langbrag; forlænge, ubstræfte; v. pr. forlænges, fortlættes, udstræffe jig; (Mar.) – un vaisseau, lægge et Shib langs med og tæt ved et andet.

Prolusion, f. Forspil; Behubelse af

et Bart; v. inus.

Promenade, f. Spabseren; Spads seregang, Sted, hvor der spadseres; vort Tour; - a pied, Fobtour; - a cheval, Ribetour; - en voiture, Rise retour; - en bateau, - sur l'eau, Seis letour; saire un tour de -, giøre en Spadseretour; ailer à la (en) -, gaae ud at spadsere; la – est belle aujour – d'bui, det er beiligt Spabsereveir idag; ce n'est qu'une -, bet er fun en fort Tour, en lille Reise.

spabsere, fore En omtring for at more met beaucoup, bette unge Menneste ham el. staffe bam Bevægelse; fig. vætter ftore Forhaabninger; je vous taste sit Blit paa, sore sine Tanter promets qu'il s'en repentire, jog staaer pen paa; v. pr. spabsere, giore sig Dem inde sor, at han vil angre det; on Toux; sig. lobe omstring, sare om il so promet cela de votre bouté,

med om; - un cheval, staffe en Peit en langsom Bevægelse; - ses regards sur une assemblée, tafte fine Blit ub over en Forsamling, overftue en Forsamling; - son esprit sur divers objets, overtænte forstjellige Gjenhame; fig. og fa. – q., føre En bag Lyset. trætte En med tomme Loster; se - a pied, spadsere, gaae til Fods; se - å cheval, ride; se - en voiture, fjøre; se - en bateau, feile; se - de long en large dans sa chambre, gage op og ned i sit Bærelse; le ruisseau se promèpe lentement à travers la prairie, Bæffen rister langfomt gjennem En gen; son esprit se promène d'un objet à l'autre, hans Tante farer fra en Gjenstand til en anden; allezvous -, gaa Deres Bei, tal itte til mig om saabanne Ting, gaa Poffer i Bold.

Promeneur, se, s. En, som viser en Anden omtring, eller fører En ud at spadsere; En, som gjerne spadse rer; pl. de Spadserende.

Promenoir, m. Spabferesteb; Spabs seregang i en Pave, i et Pospital, !

ct Fængsel; p. u.

Promérops (s ubtales), m. (H. n.) brafilianst Bisluger, Spætte. [Berfugl.

Promérupe, m. (H. n.) Stage indiff Promesse, f. Loste, Tilsagn; Gialds beviis; - verbale, mundtligt lofte; - par écrit, ftriftligt Leste; garder sa -, tenir sa -, holde fit Esste; rétracter une -, tage et Lofte tilbage; accomplir sa -, opfplbe sit Loste; se ruiner en -s, sbelægge fig ved Essier, love boad man iffe kan holde; reconnattre une -, vedtjende fig et Giælde bebiis.

Prometteur, se, s. Mand el. Kone, som lover rast væt uden at tænte paa at opfplde fit Lefte; En, som gier

lettindige Ysster.

Promettre, v. a. love; bebube; væffe Forhaabning; sa. forsitte; v. pr. love fig, haabe; foresætte fig, beslutte; te temps promet de la pluie, Beirch Promener, v. a. føre En ub at bebuder Regn; ce jeune homme proban haaber bet af Deres Gobbeb; jo me suis promis de ne jamais le revoir, jeg har foresat mig (fast bestut: tet) aforig at ville see ham mere: prov. il promet monts et merveilles, han lover Guld og grome Stove; et tenir sont deux, at love et ær. ligt, at holde besværligt; - plus de beurre que de pain, love more end man fan holde; se ruiner à - et s'enrichir à ne rien tedir, giste store Löster og Intet holde.

Prominence, f. Fremragning; v. Prominent, e, a. fremragende, hæs vende fig over Omgivelserne; v.

Prominente, f. (An.) sidste Pals phirvelbeen. [have sig frem over.

Prominer, v. n. rage op over, Promis, e, p. lovet; la terre -e, bet sorsettebe Land, Canaans Land; fig. et rigt og herligt kand; prov. chose -e, chose due, hvad man har lovet, maa man bolde.

Promiscu, e, a. blandet, forbirret; p. w. Promisculié, f. nordentlig, forvirret Blanding (om Personer af sorsielligt Ajon).

Promission, f. Forjættelse; la terre de -, bet forjættebe Land, Canaan, fig. et rigt, overflodigt Land; f. promis.

Promonloire, m. Forbserg, Pynt as

en Landtunge, Ræs, Obbe.

Promoteur, trice, s. Beforvrer af et Anliggende, den, som især brager Ombu for samme; Tilstynder, den, som giver den første Impuls til Roget; Leber el. Raadgiver i en geistlig Ret; il est le – de celle querelle, han et Ophabsmand til denne Strid.

Promotion, f. Korfremmelfe, Uds nævnelse el. Ophvielse til en Værdighed.

Promouvoir, v. a. (bruges fun i Infinitiv og de sammensatte Tider) sortremme, ophsie til en Bærbighed.

Prompt, e, a. hurtig; forbigagende; raft, flint, virtsom; færbig, redebon; pilkg, opfarende; –e réponse, hurtigt, vieblisteligt Svar; sa joie sut —e, hans Glæbe var kun flygtig, varede fun fort; - comme l'éclair, hurtig minalt Berbum; pronominalff. fom Epnct; il est – à servir ses amis, avoir l'esprit -, have et Hoved, som el. Udtrpt, hvori Dommen er affattet. fatter med Lethed; il a l'humeur -e,

Promptement, ad. partiet, firert; revener —, fom inart igjen.

Promptitude, f. Durtighed, Nasthed; Didfighed; agir avoc —, gaae hurtigt tilværis; – d'esprit, hurtig Opfatteljesevne; sa - ne dure pas, hans Dafi tighed varer kun kort; pl. bæftige Udbrud (p. s.).

Promptuaire, m. Ubiog; un - da droit, et tott Udtog af Retsvidenkaben.

Promu, e, p. ophsiet, forfremmet (f. promonvoir).

Promulgation, f. offentlig Fortyndelse el. Bekjendigsørelse af en Lov.

Promulguer, v. a. offentligt for ' tynde el. bekjendigiøre en Lov.

Pronateur, a. m. (An.) nedadbsiende; muscles —s, Nuffler, som tiene til at boie Paanden ned ab; s. m. nebabbsiende Daanhmuffel.

Pronation, f. (An.) mouvement de -, Paandens nedadbsiende Bevægelfe.

Prone, m. Præditen; fig. og fa. tjevsommelig Formaning el Irette sættelse (p. u.); recommander q. au -, bede for En fra Ptædifestolen, ans befale En til Memighebens Forbenner; flage over En for hans Overhoved.

Proner, v. a. berømme, rose til Overbriveise, sopprise; v. n. holde lange og hedsommelige Taler el. For tœilinger; ses amis le pronent sans cesse, dans Benner blase uopherligen t Basunen for ham; il ne sait que tout le long du jour, han gist isse andet end prædife og formane sas længe Dagen Varer.

Proneur, se, s. Udbasuner of Ans bres Roes, En, som roser Aubre til Overbrivelse; En, som altid snafter el tormaner. Giedord.

m. (Gr.) Pronomen, Pronom, Pronominal, e, a. (Gr.) penperende til Pronomet, forbunden med et Pronomen; beslægtet med samme; verbe -, pronominalt Berbum (reflexivt cl. reciproct Berb.); adjectif -, pronomp nalt Adjectiv; pl. m. -naux.

Pronominalement, ad. fom prono-

Prononcé, m. (Pal.) i llotr. le han er rebe til at tiene sine Benner; du jugement, DommensAffatning, Orb

Prononcé, e, p. ubtalt; bestemt ubhan er af et hidfigt Gemyt; avoir la trykt; des traits -és, starpe, stærkt main -e, være raft til at ubbele Slag. fremtræbende Eræf; un caractère -, en bestemt, tybeligt ubtalt Karakteer; (Peint.) des muscles blen -és, vel ubbævede el. fremstillede Mussler.

Proponcer, v. a. ubtale; fremfige, forebrage; affige, fælde; oplæse; (Peint.) tybeligt ubhæve; v. n. fælde Dom, bomme; ertlare fig, fremfige fin Des ning, tage en Bestemmelse; v. pr. tilfjendegive sin Anstuelse, pttre sin Mening; - distinctement, ubtale tyteligi; - un arrêt, affige en Dom; -sa propre condamnation, affige fin egen Dom, falde sig selb ved sine egne Orb; je n'ose - entre vous et lui, jeg tor iffe erflære mig el. fælde Dom mellem Dem og ham; il s'est trop -é pour qu'on puisse douter de son intention, han har lagt fine Meninger altfor tydeligt for Dagen til at man kan toivle om hans Pensigt.

Prononciation, f. Udtale; Feredrag; Affigelse af en Dom; il a la – nette, distincte, han har en reen, tydelig Udtale; il a la – belle, han har et

fmuft Foredrag.

Pronostic (rettere: prognostic), m. Formodning om hvad der vil stee, Gisning; Legn, hvorester man forudseer hvad der vil indtræsse; Jertegn; (Astrol.) Forudsgelse af Stjernernes Stilling; (Phys.) meteorologist Instrument, ved hvilset Forandring i Beiret kiendes forud.

Pronostication, f. Forudfigelse, Be-

budelse; p. u.

Propostique, a. (Méd.) i Ubtr. signe –, Tegn, hvoraf Ubfalbet af en Spydom kjendes forud; p. u.

Pronostiquer, v. a. forubsige, bebube. Pronostiqueur, se, s. Forubsortynsber, Forubsiger, Spaamand (fa. iron.).

Propagande, f. Missionscollegium i Rom, som bar Troens Urbredelse til Formaal; Samsund, som soresætzter sig at urbrede politiste og revolutionaire Meninger.

Propagandisme, m. kære og Grunds sætninger, som tilhøre en religiøs cl. politisk Propagande; et politisk Samsfunds Stræben efter at udbrede Frisheds Grundsætninger.

Propagandiste, m. Medlem af en religiøs el. politist Propagante; Ubbreber af Friheds Grundsætninger.

Propagateur, trice, s. bruges fun fig.
om En, som ubbreber Ibeer, Opfintelser
v. best; -de la soi, Utbreber af Troen.

Propagation, f. Forpianining; fig. Ubbrevelse.

Propager, v. a. forplante; fig. ubstrebe; v. pr. forplantes; udbrebes; — la soi, l'erreur, la vérité, udbrebe Troen, Bildfarelse, Sandhed; le son se propage en tous sens kyden forplanter sig i alle Reininger; cette maladie s'est beaucoup —ée, benne Sygdom har meget udbrebt sig.

Propagine el. propagule, f. (Bot.)

Sæbstøv hos Mosarterne.

Propension, f. Legemernes naturlige Stræben imob Jordens Centrum (p.u.);

fig. Hang, Tilbsieligheb.

Prophète, m. Prophet; fig. og fa. Forubsiger, Spaamand; un – de malheur, en Ulpstens Spaamand; un faux –, en falst Prophet; en Mand, hvis Forubsigesser slaae Feil; prov. voici la loi et les –s, bet er koven dy Propheterne, Bøger, som maae giælde for Autoriteter; nul n'est – en son pays, Ingen er Prophet i sit eget kand.

Prophétesse, f. Prophetinde.

Prophétie, f. Prophetie, Spaadom; fig. Forubsigelse.

Prophétique, a. prophetiff, forud-

figende.

Prophétiquement, ad. paa prophetist Biis, som en Spaamand.

Prophétiser, v. a. space; fig. og

fa. forubfige.

Prophétisme, m. Hang el. Tilbsick lighed til at spaae; en Prophets Ro ning el. System.

Prophylactique, f. (Méd.) Kunst at bevare Sundheden, Lære om Pels bredens Bevarelse (hygiène); a. remède –, Middel til at bevare Sunds beden.

Prophylaxie, f. (Méd.) Lægemiddel til at bevare Suncheden, Præservativ.

Propice, a. gunstig, naadig; sort beelagtig, beldig; le sort lui est -, Stjæbnen er ham gunstig; le moment -, det gunstige Dieblik; tout lui a été -, Alt har fsiet sig til hand for deel; un vent -, en beldig, snskelig Bind.

Propination, f. (Anc.) forste Staal, som tomtes ved de Gamles Maalts

der; bacchantist Sviir; p. u.

Propine, f. (Egl.) Gebyr til Carbinaler for et Embere el. anden Indtagt. Propitiation, f. bruges kun i Udir. sacrifice de -, Forioningsoffer; victime de-, Syndoffer.

Propitiatoire, a. forfonende; secrifice -, Forsoningsoffer; . . . s. m. Raadestol.

Proplastique, a. t Ubtr. art -, (Runft at forfarbige Støbeformer til Billeb. fistter.

Propolis (s ubtalcs), f. Liimvor i Bikuber, harpiragtig Materie, hvormed Bierne tilftoppe Revner i Ruben.

Proportion, f. Overeensstemmelse mellem Delene of et Peelt; Forhold; (Math.) Forholdslighed, Proportion; pl. Udfirækning; juste -, righigt Fors hold; observer, garder les -s, lagt tage, bevare Forholdene; la colonne n'est pas en - avec son piédestal; Soilen flaaer iffe i rigtigt Forhold til dens Fodstysse; règle de -, règle de trois, Reguladetri; ... à -, en -, -par —, loc. pp. i Forhold til; forholds: viis; en – de ses services, i Korbold til hans Tjenester; cent pièces d'artillerie et de la poudre à -, bundrebe Feltsinster og Arudt i passende Kor. holb;... - gardée, toute - gardée, loc. ad. i Forhold til Forstjellen mellem Personerne el. Gjenstandene; naar Forholdene tages i Betragining.

Proportionnalité, f. Forpoldsbestaf:

jenbcd.

Proportionné, e, p. bragt i rigtigt Korhold, forholdsmæssig; bien –, vel proportioneret, hvis Dele flage i rigtigt Forbold til hverandre.

Proportionnel, le, a. forholdsmæs:

tig, staaende i et rigtigt indbyrdes Forpold; quantités—les, proportionale Størrelser. stionalfiørrelse.

Proportionnelle, f. (Math.) Propors Proportionnellement, ad. (Math.) ester en vis Proportion, i et vist Forhold.

Proportionnément, ad. i Forhold

til (a); p. u.

Proportionner, v. a. tagttage det rigtige Korhold; afpasse, indrette efter; v. pr. sætte sig i rigt gt Forhold til; lampe fig efter; il saut – sa dépense son revenu, man maa bringe sin | Udgift i Forhold til fin Indtægt; se flage; tilbyde; udlove; fremstille; bringe - à son sujet, sætte sig i rigtigt Kor- i Forslag til et Embebe; v. pr. forehold til sit Emne, afpasse sin Still sætte sig, have i Sinde; beslutte sig ester samme; se – à l'intelligence de til; have for Die; – un plan, fremses auditeurs, læmpe sig efter fine fætte en Plan; - une question, op-Tühorere.

Propos, m. Tale, Itting; Genstand at take om, Paterie; tom Snak: Bagtaleise; Forslag(p.u.); Beslutning; ils ont tenu d'étranges –, be have fremført bespuderlige Ittringer; mettre certains – sur le tapis, bringe visse Materier paa Bane; – interrompu, usammenhængende Tale; ce sont lå des –, bet er tom Snaf; on a tena des – sur son compte, mon dar for talt Pistorier om ham, talt ilde om ham; mellez-vous au—dessus des —, sæt Dem ub over Bagtalelse; jeter des - d'accommodement, giste for flag til gotlig (v.); faire un ferme-de s'amender, fatte en fast Beslutning til at forbedre fig;...de – délibéré, loc. ad. med velberaad Dub; ... à -, loc. ad. til rette Tib, til rette Sted; passende, beleiligt; fiden Talen er der om, i den Anledning; vous venez à -, De kommer tilpas; tout à -, ret tile yas; il parie toujours mai à -, han taler altid paa urette Steb el. til urette Tíd; il est à - de saire cela, det er passende at gisre det; j'al jugé à - que vous y allassiez ensemble, jeg har fundet bet passende, at De git derhen i Samling; ... l'a-propos, m. Det, at gribe det rette Picblik, at komme til rette Lid, at tage rigtigt Denspn til Lid, Sted og Personer; l'à-propos sait le mérite de tout, bet Bigtigste t Alt er at vælge den rette Tid;.... a quel -, à - de quoi? loc. ad. t bvilken Anledning, af bvad Aarfag?... à tout —, loc. ad. ved enhver Leiligs bed, til ethvert Pieblik; ... hors de -, à - de rien, à - de bottes, loc. ad. uden Grund, uden Aarfag, uden mindfte Anledning. antagelig.

Proposable, a. som kan foreslages, Proposant, m. ung protestantist Theolog, som aspirerer til at blive Præst;... a. m.: bruges i Udtr. cardinal -, Cars dinal, for hvem de, der udrævnes til Bistopper i de af Paven ashængige Lande, aflægge deres Troesbeffendelfe.

Proposer, v. a. stemsatte; fores faste et Sporgsmaal; - un mariage, Tonelob, Roulade.

Prolectation, f. (Med.) be finere Deles Sondring fra de grovere; p. u.

Proiégomènes, m. pl. Horenudring,

lang og vidtløftig Fortale.

Prolepse, f. (Rhel.) foreløbigt Svar el. Gjendrivelse af en mulig Indvending.

Proleptique, a. (Méd.) fièvre -, Feber, poori poert Anfald tommer tidligere end bet foregaaende.

Prolétaire, m. Fattig af den laveste Classe, som pverken har Eiendom el-

Ræringsvei.

Prolifique, a. (Méd.) stistet til Av. ling, i Stand til at forsge Avletraften.

Prolixe, a. vidtløftig, langiruffen (om en Tale el. en Forfatter).

Prolixité, f. Bidtleftighed i Fore

brag, Langituffenhed. Prolocuteur, m. Taler el. President

i det engelste Overhuus.

Prologue, m. Fortale (hos visse gamle Forfattere); dramatist Forspil; Prolog; (Anc.) Stuespiller, som frems sagde Prologen. Moscettelse, Arift.

Prolongation, f. Forlangelse i Tid, Prolonge, f. (Art.) Slæbetoug til at træste Feltsipster ud as et Morads el. fore dem med paa et Tilbagetog; Glags [gelfe, Ubstrækning. Ruft-Bogn.

Prolongement, m. Fortangelic, Fors Prolonger, v. a. gjøre langvarig, træfte i Langbrag; forlænge, ubstræfte; v. pr. forlænges, fortsættes, udstrætte jig; (Mar.) – un vaisseau, lægge et Shb langs med og tæt ved et andet.

Prolusion, f. Forspil; Behubelse af

et Batt; v. inus.

Promenade, f. Spabseren; Spads seregang, Sted, hvor der spadscres; fort Tour; - à pied, Fodtour; - à cheval, Ribetour; - en voiture, Rise retour; - en bateau, - sur l'eau, Seis letour; saire un tour de -, giere en Spadseretour; atter à la (en)—, gage ub at spadsere; la - est belle aujourd'hui, det er beiligt Spaksereveir idag; ce n'est qu'une -, det er tun en fort Tour, en lille Reise.

spadsere, fore En omtring for at more met beaucoup, bette unge Menneste ham el. staffe ham Bevægelse; fig. vætter store Forhaabninger; je vous faste sit Blit paa, fore sine Lanter promets qu'il s'en repentira, jeg flager pen paa; v. pr. spabsere, giere sig Dem inde for, at han vil angre bet; on Lour; sig. lobe omtring, fare om il se promet cela de votre bonté,

Profation, f. (Mus.) vedholdende fring; - um stranger, vife en Fremmed om: - un cheval, staffe en Pest en langsom Bevægelse; - ses regards sur une assemblée, tafte fint Blit ub over en Forsamling, overfine en Forfamling; — son esprit sur divers objets, overtænte forstjellige Gjenstande; fig. og fa. – q., føre En bag Eyset, trætte En med tomme Loster; se - a pied, spabsere, gaae til Fods; se-& cheval, ride; se - en voiture, ijore; se - en bateau, seile; se - de long en large dans sa chambre, gade op og ned i sit Værelse; le ruisseau se promène lentement à travers la prairie, Bæffen rister langfomt gjennem Ungen; son esprit se promène d'un objet à l'autre, hans Tante farer fra en Gjenstand til en anden; allezvous -, gaa Deres Bei, tal itte til mig om saadanne Ting, gaa Poller i Bold.

Promeneur, se, s. En, fom vier en Anden omfring, eller fører En ud at spadsere; En, som gjerne spadse rer; pl. de Spadserende.

Promenoir, m. Spadferested; Spads seregang i en Dave, i et Pospital, 1

ct Fængsel; p. u.

Promérops (s ubtales), m. (H. L.) brafilianst Bisluger, Spætte. [Persugl.

Promérupe, m. (H. n.) Slags indip Promesse, f. Lofte, Tilfagn; Gields beviis; - verbale, munbrligt loste; - par écrit, striftligt Loste; garder sa -, tenir sa -, bolde fit Esfte; retracter une -, tage et Leste tilbage; accomplir sa -, ophylde fit Loste; so ruiner en -s, øbelægge fig ved Esster, love hvad man iffe kan holde; reconnaître une -, vedtjende fig et Gjælde beviis.

Prometteur, se, s. Mand el. Kone, som lover rast væt uden at tænte paa at ophylde kit Lefte; En, som glor

lettindige Estter.

Promettre, v. a. love; bebube; væffe Forhaabning; fa. forsiktre; v. pr. love fig, paabe; foresætte fig, beslutte; te temps promet de la pluie, Beirch Promener, v. a. fore En ub at bebuber Regn; ce jeune homme proban baaber det af Deres Gobbed; je me suis promis de ne jamais le revoir, jeg par foresat mig (fast besut: tet) atorig at ville see ham mere; prov. il promet monts et merveilles, han lover Guld og gronne Stove; - et tenir sont deux, at love er ær: ligt, at holde besværligt; - plus de beurre que de pain, love more end man fan holde; se ruiner a – et s'enrichir à ne rien tenir, giøre store Løster og Intet bolde. -

Prominence, f. Fremragning; v. Prominent, e, a. fremragende, has vende sig over Omgivelserne; v.

Prominente, f. (An.) fidste Hales [hæve sig frem over. poirvelbeen.

Prominer, v. n. rage op over, Promis, e, p. lovet; la terre -e, bet forjettebe Land, Canaans Land; fig. et rigt og herligt Land; prov. chose—e, chose due, hvad man har lovet, maa man bolde.

Promiscu, e, a. blandet, forvirret; p. u. Promiscuité, f. nordentlig, forvirret Blanding (om Personer af forsielligt Ajøn).

Promission, f. Forfættelse; la terre de -, bet forjættebe Land, Canaan, fig. et rigt, overflodigt Land; s. promis.

Promontoire, m. Forbjerg, Pont af en Landtunge, Ræs, Obde.

Promoteur, trice, s. Befordret af et Anliggende, den, som især brager Ombu for samme; Tilstynder, den, som giver den første Impuls til Roget; Leder el. Raadgiver i en geiftlig Ret; il est le – de cette querelle, han er Ophavsmand til denne Strid.

Promotion, f. Korfremmelse, Ubs navnelse el. Ophvielse til en Bærdighed.

Promoavoir, v. a. (bruges fun i Infinitiv og de sammensatte Liver) forfremme, ophoie til en Bærdighed.

Prompt, e, a. hurtig; forbigaaende; raft, flink, virksom; færdig, redebon; hilfig, opfarendc; —e réponse, hurtigi, vieblikeligt Svar; sa joie fut -e, dans Glæbe var kun flygtig, varede fun fort; - comme l'éclair, purig fom Epnet; il est – à servir ses amis, han er rebe til at tiene sine Benner; aroir l'esprit –, pave et Hoved, som satter med Lethed; il a l'humeur –e, main-e, være raft ui at uddele Slag. fremtrædende Træf; un caractère -

Promptement, ad. partigit, funti;

revener –, som snart igjen.

Promptitude, f. Hurtighed, Naffhed; Pidfighed; egir avoc –, gage hurtigt tilværis; - d'esprit, hurtig Opfattelsesevne; sa - ve dure pas, hans Dafe tigheb varer kun kort; pl. hæftige Udbrud (p. u.).

Promptuaire, m. Ubiog; un - da droil, et fort Udtog af Retsvidenstaben.

Promu, e, p. ophsiet, forfremmet (1. promouvoir).

Promulgation, f. offentlig Fortyndelse el. Bekjendigjørelse af en Lov.

Promulguer, v. a. offentligt for ' tynde el. bekjendigiøre en Lov.

Pronateur, a. m. (An.) nebabs boiende; muscles -s, Ruster, som tiene til at boie Paanden ned ab; s. m. nedadbeiende Saandmuffel.

Pronation, f. (An.) mouvement de -, Haandens nedadboiende Bevægelse.

Prone, m. Præditen; fig. og fa. tjedsommelig Formaning el. Freite fættelse (p. u.); recommander q. au -, bede for En fra Ptædifestolen, ans befale En til Memighedens Forbenner; flage over En for hans Overhoved.

Proper, v. a. berømme, rose til Overdrivelse, sopprise; v. n. polde lange og tjedsommelige Taler el. For tællinger; ses amis le pronent sans cesse, hand Benner blase uophørligen t Basunen for ham; it no sait que tout le long du jour, han giør iste andet end prædike og formane saclænge Dægen Varer.

Proneur, se, s. Udbasuner of Anbres Roes, En, som roser Andre til Overbrivelse; En, som altid snafter el. formaner. Stedord.

Pronom, m. (Gr.) Pronomen, Pronominal, e, a. (Gr.) henhorende til Pronomet, forbunden med et Pronomen; beslægtet med famme; verbe -, pronominalt Verbum (reflexivt cl. reciproct Berb.); adjectif -, pronomb nalt Adjectiv; pl. m. -naux.

Pronominalement, ad. fom pronos

minalt Berbum; pronominalft.

Prononcé, m. (Pal.) i Udtr. le - du jugement, Dommens Affatning, Orb el. Udirpt, pvori Dommen er affattet.

Prononcé, e, p. ubtalt; bestemt ubs han er af ct hidfigt Gempt; avoir la trykt; des traits -és, Karpe, faut

en bestemt, tybeligt ubtait Karasteer; (Peint.) des muscles bien —és, vel ubbævebe el. fremstillebe Muster.

Proponcer, v. a. ubtale; fremfige, forebrage; affige, fælde; oplæfe; (Peint.) tybeligt ubbave; v. n. fælbe Dom, bomme; ertlare fig, fremfige fin Dening, tage en Bestemmelse; v. pr. titienbegive sin Anstuelse, pttre sin Mening; - distinctement, uttale tykeligt; – un arrêt, affige en Dom; -sa propre condamnation, affige fin egen Dom, fælde sig selv ved sinc egne Ord; je n'ose - entre vous et lui, jeg tor iffe erflære mig el. fælde Dom mellem Dem og ham; il s'est trop -é pour qu'on puisse douter de son intention, han har lagt fine Meninger altfor tydeligt for Dagen til at man kan tvivle om hans Pensigt.

Prononciation, f. Udtale; Feredrag; Affigeise af en Dom; il a la – nette, distincte, han har en reen, tydelig Udtale; il a la – belle, han har et

fmuft Korebrag.

Pronostic (rettere: prognostic), m. Formodning om hvad der vil stee, Gisning; Tegn, hvorester man forubseer hvad der vil indtræsse; Jertegn; (Astrol.) Forudsigelse af Stjernernes Stilling; (Phys.) meteorologist Instrument, ved hvilset Forandring i Beiret kendes forud.

Pronostication, f. Forudsigelse, Be-

budelie; p. u.

Pronostique, a. (Méd.) i Ubtr. signe -, Tegn, hvoraf Ubfalbet af en Spydom kjendes forud; p. u.

Pronostiquer, v. a. forubfige, bebube. Pronostiqueur, se, s. Forubfortyn. ber, Forubfiger, Spaamanb (fa. iron.).

Propagande, f. Missionscollegium i Rom, som bar Troens Urbredelse til Formaal; Samsund, som soresætter sig at urbrede politiske og revolutionaire Meninger.

Propagandisme, m. kære og Grunds sætninger, som tilhøre en religiøs cl. politist Propagande; et politist Samsfunds Stræben efter at ubbrede Frispeds Grundsætninger.

Propagandiste, m. Meblem af en teligiss el. politist Propagante; Ubbreber af Friheds Grundsætninger.

Propagateur, trice, s. bruges fun fig.
om En, som ubbreber Ibeer, Opfintelser
o. best ;—de la soi, Utbreber af Troen.

Propagation, f. Forplankning; fig. Ubbrevelse.

Propager, v. a. forplante; sig. ubstrebe; v. pr. forplantes; ubbrebes; — la soi, l'erreur, la vérité, ubbrebe Troen, Bildfarelse, Sandhed; le son se propage en tous sens kyben forplanter sig i alle Retninger; cette maladie s'est beaucoup —ée, denne Sygdom har meget ubbrebt sig.

Propagine el. propagule, f. (Bot.)

Sæbstøv hos Mosarterne.

Propension, f. Legemernes naturlige |
Stræben imob Jordens Centrum (p.u.);

sig. Pang, Tilbsieligheb.

Prophète, m. Prophet; fig. og fa. Forubsiger, Spaamand; un – de malheur, en Ulpstens Spaamand; un saux –, en falst Prophet; en Mand, hvis Forubsigesser slaae Feil; prov. voici la loi et les –s, bet er koven og Propheterne, Bøger, som maae giælde for Autoriteter; nul n'est – en son pays, Ingen er Prophet i sit eget kand.

Prophétesse, f. Prophétinde.

Prophétie, f. Prophetie, Spaadom; fig. Forubsigelse.

Prophétique, a. prophetist, forub.

figende.

Prophétiquement, ad. paa prophetist Blis, som en Spaamand.

Prophétiser, v. a. spaae; fig. 18

fa. torudtige.

Prophétisme, m. Hang el. Tilbsie lighed til at spaae; en Prophets Moning el. System.

Prophylactique, f. (Méd.) Kunst at bevare Sundheden, Lære om Pels bredens Bevarelse (hygiène); a remède -, Middel til at bevare Sunds beden.

Prophylaxie, f. (Méd.) Lægemiddel til at bevare Suntheben, Præservativ.

Propice, a. gunstig, naadig; sort beelagtig, beldig; le sort lui est -, Stjæbnen er ham gunstig; le moment -, bet gunstige Dieblik; tout lui a été -, Alt har sviet sig til hand kort beel; un vent -, en beldig, enskelig Bind.

Propination, f. (Anc.) forste Staal, som tomtes ved de Gamles Maalts

der; bacchantist Sviir; p. u.

Propine, f. (Egl.) Gebyr til Carbinaler for et Embere el. anden Indiagi.
Propitiation, f. bruges tun i Udtr.

sacrifice de -, Forseningsoffer; victime de -, Syndoffer.

Propitiatoire, a. forfonende; sacrifice -, Forsoningsoffer; ... s. m. Naadestol.

Proplastique, a. i Udir. art -, Runft at forfarbige Støbeformer til Billed. støtter.

Propolis (s ubtalcs), f. Liimvor i Bikuber, harpiragtig Materie, hvor: med Bierne tilftoppe Revner i Kuben.

Proportion, f. Overeensstemmelse mellem Delene of et Peelt; Forhold; (Math.) Forholdslighed, Proportion; pl. Uditræfning; juste -, righigt Fors bold; observer, garder les -s, iagt tage, bevare Forholdene; la colonne n'est pas en - avec son piédestal, Soilen flaaer itte i rigtigt Forhold til dens Fodstytte; règle de —, règle de trois, Reguladetri; ... à -, en -, -par -, loc. pp. i Forhold fil; forholds: vits; en – de ses services, i Forhold til hans Tjenester; cent pièces d'artillerie et de la poudre à -, bundrede Feltstyffer og Arubt i passende Fors bolb;... - gardée, toute - gardée, loc. ad. i Forhold til Forstjellen mels lem Personerne el. Gjenstandene; naar Forholdene tages i Betragining.

Proportionnalité, f. Forholdsbestaf:

fenbed.

Proportionné, e, p. bragt i rigitat Korhold, forholdsmæssig; bien –, vel proportioneret, bvis Dele flage i rigtigt Forbold til hverandre.

Proportionnel, le, a. forholdsmæs sig, staaende i et rigtigt indbyrdes Forhold; quantités—les, proportionale Størreller. stionalfiørrelse.

Proportionnelle, f. (Math.) Propor-Proportionnellement, ad. (Math.) efter en vis Proportion, i et vist Korhold.

Proportionnément, ad. i Forbold

til (a); p. u.

Proportionner, v. a. lagitage bet rigtige Korhold; afpasse, indrette efter; v. pr. sætte sig i rigtigt Forhold til; lampe sig efter; il saut – sa dépense à son revenu, man maa bringe sin Proposer, v. a. fremsatte; fore Udgist i Forbold til sin Indtægt; se slaae; tilbyde; udlove; fremstille; bringe - à son sujet, sætte sig i rigtigt Kor- i Forslag til et Embede; v. pr. forehold til fit Emne, afpasse sin Still fætte sig, have i Sinde; beslutte sig efter samme; se-à l'intelligence de til; have sor Die; – un plan, frems sés auditeurs, læmpe sig efter sine sætte en Plan; – une question, ops Tilbørere.

Propos, m. Tale, Itting: Gene ftand at tale om, Paterie; tom Snat; Bagtalelfe; Forslag(p.u.); Beslutning; ils ont tenu d'étranges –, de have fremført besynderlige Attringer; mettre certains – sur le tapis, bringe visse Waterier paa Bane; – interrompu, usammenhængende Tale; ce sont là des -, bet er tom Snaf; on a tenu des – sur son compte, mon har fors talt Pistorier om ham, talt ilde om ham; mettez-vous au-dessus des -, sæt Dem ub over Bagtaleise; jeter des - d'accommodement, giere For flag til Forlig (v.); saire un serme – de s'amender, fatte en fast Beslutning til at forbedre sig; ... de - délibéré, loc. ad. med velberaad Hub; ... à -, loc. ad. til rette Tid, til rette Steb; passende, beleiligt; siden Talen er der om, iden Anledning; vous venez à -, De fommer tilpas; tout à-, ret til pas; il parle toujours mai à -, ban taler altid paa urette Steb el. til urette Tid; il est à - de faire cola, det er passende at giøre det; j'ai jugé à – que vous y ullassiez ensemble, jeg har fundet det passende, at De git derhen i Samling; ... l'à-propos, m. Det, at gribe det rette Dicblik, at komme til rette Tid, at tage rigtigt Benspn til Tid, Sted og Personer; l'à-propos sait le mérite de tout, bet Bigtigste i Alt er at vælge ben rette Tib;.... à quel -, à - de quoi? loc. ad. t hvilten Anledning, af hvad Aarfag?... à tout -, loc. ad. ved enhver Leiligs hed, til ethvert Dieblik; ... hors do -, à - de rien, à - de bottes, loc. ad. uben Grund, uben Aarfag, uben mindfte Anledning. lantagelig.

Proposable, a. som kan forestaaes, Proposant, m. ung protestantist Theos log, som aspirerer til at blive Præst;... a. m. bruges i Udtr. cardinal -, Cardinal, for hvem de, der udræbnes til Bistopper i de af Paven ashængige Lande, aflægge beres Troesbetsenbelse.

lafte et Sporgsmaal; - un mariage,

foresage et Matessab; il mo l'a -é, | Santiente; avoir en -, posséder en -, ban bar tilbudt mig det; — un prix, ublove en Belsnning; – un sujei, ubsatte en Priisopgave; - q. pour un emploi, inbfille En til et Embebe; -q. pour modèle, fremstille En til Monster; il se propose de partir, ban har i Sinde at reise; il se propose un but plus noble, han har et adlere Formaal for Die; prov. l'homme propose et Dieu dispose, Mennestet

spaaet og Gud raader.

Proposition, f. Sæining, Mening; Forflag; Betingelse; (Math.) Fremstilling af en Læresætning el. en Opgave; (Gr.) Sætning; (Mus.) musikalft Sætning, første Deel af en Juga; avancer une -, fremtøre en Sætning, en Mening; soutenir une—, forsvarc en Paastand; délibérer sur une -, raabstaae om (overveie) et Forstag; faire des -s à q., giore En Forslag; accepter une -, antage et Forslag; rejeter une -, fortafte et Foislag; adoucir ses -s, nedstemme fine Betingelser; démontrer une -, bevise en Laresatuing; des pains de -,. Stues bred hos Isberne.

Propre, a. egen; egentlig, oprins belig, naturlig; passenbe; stiffet til; brugelig til; reen, net, pæn, ordent lig, antantig; je l'ai vu de mes propres yeux, jeg har seet bet med mine egne Dine; le sens - d'un mot, et Ords egentlige, oprindelige Betyd: ning; le mouvement - d'un astre, en Stjernes virkelige Bevægelse; en ces -s termes, i disse samme Udtrpf; il s'est servi du mot -, du terme -, han har brugt det passende Ord, det adæquate Udtrpf; le sable est le terrain - de cette plante, Sanbet er bet Terrain, som egner sig for benne Plante; il est toujours très - sur lui, han er altid meget reenlig, ordentlig t fin Paasladning; il est – à tout, han er stiffet til Alt; prov. qui est - à tout, n'est - à rien, pvo der kan bruges til Alt, buer til Intet; m. Særegenhed, Eiendommelighed, Gærkienbe; egentlig Forstand; (Jur.) urstlig nedarvet Eiendom (især pl.); le - du chien est d'aimer l'homme, det Eiendommelige pos Hunden er at elfte Mennestet; le - du courtisan, Pofmandens eiendommelige Charafteer,

besidde som sin Eiendom; prendre un mot au -, tage et Orb i egentlig Forstand; les —s paternels, den fra fabrene Sibe nedarvode Eiendom; (Egl.) le - du temps, Bon, som holdes til visse Tider; le – des Saints, Bon paa Belgenes Fest Tret Amtmand.

Propréset, m. Bice-Presect, constitues Proprement, ad. netop; egentligt, i egentlig Forfiand; reent, reenligt; sømmeligt, ansændigt; pænt, smutt, net; parler -, ubirpite sig reent og correct; - dit, egentligt talt; s'habiller -, Aabe sig anstændigt, net; écrire -, strive en reen Paand; danser -, danbse net, smuft (v.); ... à - parler, - parlant, loc. ad egentligt talt, med rene og flare Ord.

Propret, to, s. Mand el. Ovinde, som klæder sig med overbreven Pænhed; s. m. væn Mand, ppntelig herre; fa.

Propreté, f. Reenhed; Rethed, Pan heb, Pyntelighed; elle est d'une grande -, hun har for Sands for Reentigbed og Rethed.

Propréteur, m. (Anc.) forbenvæ rende Præior; romerst Landsoged.

Propriétaire, m. Gier, Duuseier, Jordegodseier.

Propriété, f. Giendomsret; Gienbom, Huus, Jordegods; Egenstab; særegen Egenstab, Eiendommelighed; ct Ords cgentlige Brug og Betydning; nue -, en Grundeiendom, pooraf en Anden nyder Indtægten; (Gr.) il entend bien la – des mols, han fatter godt Orbenes egentlige Betydning; la - des termes, Udtroffenes rigtige Balg. [længelse af Dele af Legemet

Proptome, m. (Med.) speelig for Proptose, f. (Méd.) Forrytning af Pupillen; of en el. anden Ocel af

Legemet.

Propylée, m. (Arch.) Bestibul i et Tempel; pl. prægtig Søileindgang foran et Tempel, Forhal. [Ovestor.

Proquesteur, m. (Anc.) constituere Proquesture, f. en conflitueret Over stord Varbighed el. Embede.

Prorata (au), loc. ad forholdsmak figen, i rigtigt Forbold; au - de leurs parts, i Forhold til deres Andeel

Prorogatif, ive, a. forlængende; opsættende, ubsættendc.

Prorogation, f. Forlængelse; Op

sættelse, Udsættelse; – de quinze jours, l fforten Dages Forlangelse el. Frist; la – des chambres, Afbrydeise i Ram. renes Woder, deres Opsættelse til en vis Tid; (Jur) - de jurisdiction, fris villig Underkasielse under en fremmed Domftol.

Proroger, v.a. forlænge en tilstaaet Tid; ubsatte; - les chamb res, ubsatte Ramrenes Møber til en vis Tid.

Prosaique, a. profaist, benbørende til ben ubundne Still; upoetist.

Prosaiser, v. n. strive i ubunden Still, i Profa, upoetist; p. u.

Prosaisme, m. Mangel paa Poesi i et Digt.

Prosaleur, trice, m. profaist Etris bent el. Stribentinde, Prosasst.

Proseculum (um ubt. om), m. (Ant.) Forscenen paa Theafret, hvor Stuespillerne træde frem (nu: avantscène).

Proscripteur, m. (Anc.) Ophavs mand til kantsforviisninger, En, som viser Folk i Landstygtigbed.

Proscrire, v. a. erstære fredløs; landsforvise; udstøbe af et Samfund, fierne; fig. afstaffe; ubelutte af Spros get; on a proscrit cet usage, man bar afstaffet tenne Stik.

Proscrit, m. Fredlos; Landflygtig, Landsfordüst; il a une sigure de -, han har et Ansigt, som mishager Alle; un jeu de -, et overordentligt slet Kort.

Proscrit, e, p. landsforviist; ubsist af et Samfund; fig. afstaffet, ophavet; il a une figure -e, han har et fras stødende Ansigt.

Prose, f. Prosa, ubunden Stiil; rimet, latinst Dymne uben Ovantitet, som atsynges hos Catholikeine under Messen, for Evangeliet; prov. saire de la - sans le savoir, opnace Roget tilfæleigen; komme sovende til Lysten.

Prosecteur, m. (An) Prosector, Amanuensis, som tilbereber Kadavere for en Larer i Anatomi.

Prosélyté, s. Proselpt, Overgænger fra Hedenstabet til Isbedommet; En,

fom nylig er omvendt til Catholicismen; Tilhanger, som vindes for en Gect el. en Menina. [Proselyter (i slet Forst.).

Prosélytisme, m. Iver for at flabe Proser, v. n. strive Prosa; inus.

Ubiale overeenssiemmende med Spro- | aing, Sæblirtel.

gets Accent; Lare om Stavelsernes Tonefald og Ovantitet (beres Længbe el Arthed); pl. Glags græste Hymner til Gudernes Priis.

Prosodique, a. henhstende til Pros fodien; langue -, Sprog, som har en starft betonet Udtale el. en bestemt Qvantitet.

Prosographie, f. Bestrivelse af Perfoners Udseende, af hele Rennestets Udvortes.

Prosonomasie, f. Lighed i Lyb mel lem flere Ord af samme Sætning.

Prosopalgie, f. (Méd.) smertelig Arampetræfning i Ansigtet.

Prosopographie, f. Bestrivelse af Anfigtet, Portrait; (Rhet.) Billebe, Stildring.

Prosopopée, f. (Rhét.) en bøb el. fraværende Perfons Indførelse som talende; det Upersonliges Fremstilling som personligt, Personificering.

Prospectus (s ubtales), m. Plan over et Bærk, Udsigt over dets Inde bold og nærmere Bestaffenhed, Subscriptionsplan; Bebudelse af et nyt Anlæg el. Foretagende.

Prospère, a. gunstig, lyttelig, belbia (især i ophøiet Stil); que le ciel lui soit –, gid Himlen maa være ham gunstig; un état –, en heldig Tilstand cl. Forfatning.

Prosperer, v. n. vare lystelig, bes gunstiges af Lysten; lystes, trives; il ne prospèrera pas, han fommer iffe til Lyffe el. Anseelse; hans Fores tagende lyffes ham iffe; toutes choses lui ont –é, alle Ting ere lyffedes ham.

Prospérité, f. lyttclig Etistand, Lytte; Medgang; Velgaaende; Velstand; pl. lpkkelige Begivenheder; je vous souhaite toute sorte de -, jeg snster Dem alt Pelb; on ne manque pas d'amis . dans la -, man fattes iffe Benner i Medgang; il est maintenant dans une grande -, han er nu i stor Bels stand, i gunstige Omstandigheder; la - du commerce, Handelens Flor; la - des armes, Baabnenes Fremgang; it a une mine de -, han har et lpf: feligt, et glad og tilfreds Udfeende; tant de –s lui sont arrivées, saa mange lyttes lige Begivenheder ere indtrufne for ham.

Prostate, f. (An.) firtelagtigt &c-Prosodie, f. (Gr.) rigtigt betonct geme ved Blærens og Urinrørets Fore-

Prostatite, f. (Méd.) Inflamma tion i Sædfirtlerne.

Prosternation, f. Rebfastelfe, Ance fulb, Fobfalb (s. prostration)

Prosternement, m. Redfastelse; p. u.

prosternation.

Prosterner (se), v. pr. tafte sig ned for Ens Fødder, gjøre Anæfald for En; fig. se-derant q., pitre byb Beunbring for En; erkjende Ens Overlegenhed.

Prosthèse, f. (Gr.) Tilsætning af et Bogstav i Begyndelsen af et Ord uben at sammes Betydning sorandres (f. Er. gnatus for natus); (Chir.) tunstig Tilsætning af en el. auden Deel paa det mennestelige Legeuie (ogs. prothèse).

Prostibule, m. Porekippe.

Prostitué, e, p. stændet, vanæret; nedværdiget; som har æreløst hengivet fig i en Andens Billie; c'est un homme - à la saveur, det er en Mand, som har solgt sig til Magthaveren; c'est une plume -e, det er en nedværeiget Stribent, som har solgt sig til at Arive mod Sandhed og egen Drers beviisning. soffentlig Hore.

Prostituée, f. gemeent Fruentimmer, Prostituer, v. a. foriere til Lesag: tighed, stande; sig. bestamme, vanare, nedværdige; v. pr. hengive sig til Losagtighed; fig. bestæmme sig; hengive sig som et blindt Redstab for en Andens Billie af egennyttige Grunde; cet écrivain prostitue sa plume, se prostitue, denne Stribent nedværdiger fin Fen, firiber mod Sandhed og Overbeviisning.

Prostitution, f. Fruentimmers Hens givelse til Løbagtighed; lieu de -, Norvel; fig. – des lois, stammelig Misbrug af Lovene; - de la justice, strndig Tilsidesættelse af Retfærdighe: ben; (Ecr.) Forfald til Afguderi.

Prostration, f. Redkastelse (især ved Afgudsdyrkeise; et farkere Udtryk end prosternation); (Méd.) - des forces, Aræfternes Tilintetgjørelse, total As træftelse, Slaphed.

Prostyle, m. (Ant.) Bygning, som un bar Soiler paa Forsiden (ogs. a. m. temple -).

Protagoniste, m. (Ant.) Stuespiller

som bar Hovedrollen.

Protase, f. (Did.) Indledningen til Beflutning. et tramatist Digt, prori Gangen og | Procester, v. a. sove, forsittte ha

Indboldet af samme fremstilles (alm. exposition).

Protatique, a. (Did.) bruges fun i Udtr. personnage -, Stucspiller, som

tun træder op i Begyndelsen af et Styffe, i Indlebningen.

Prote, m. (Impr.) Factor i et Bogs

tryfferi, Correcteur.

Protecteur, trice, s. Bestytter, Be stytterinde; Belpnder, Belpnderinde; Forsvarer, Patron; s. m. Protector (Cromwell); Carbinal, som bestyrer visse Regieringers el. visse Munkcorte ners geiftlige Anliggender; ... a. be strende; dras —, bestyttende Arm; main -trice, bestyttente Saand.

Protection, f. Bestyttelse, Bestar melse: Underflottelse, Begunstigelse; Patron; geistligt Patronat (s. protecteur); prendre q. sons sa -, en sa -, tage En i Bestyttelfe, under fin Baretægt; accordez-moi votre -, tilstaa mig Deres Underststtelse.

Protectorat, m. Protectorvæidighed

(ont Cromwell).

Protée, m. (Myth.) Proteus; fig. vægelsindet, foranderligt, ubestandigt Menneste; En, som iferer sig alle Slags Roller el. træber op paa for ffsclige Waader.

Protégé, e, s. En, som bestyttes el. begunstiges af en Anden; Gunstling; elle est ma-e, hun flager under mu Bestyttelse. Lat tage i Bestyttelse; p.u.

Protègement, m. Bestyttelse, Lyst til Protéger, v. a. bestytte, bestærms forsvare; bidrage til Ens Bel, til en Sags Fremme; pre Ly og Bestyttelle

Proterie, f. (Impr.) Factorens Comp toir; hand Forretning; Liben, hoon han er Factor.

Protestant, e, s. Protestant, Prote stantinde; a. protestantist.

Protestantisme, m. ten protestantis Protestation, f. offentlig Erland el. Bevionelse af sin Mening cl. Stem ning; Forsiffring, Lofte; Indigciff imod, Modertlæring; il tui a fak mille -s d'amitié, han har forsiffre hain paa det Barmeste om sit Bem fab; après tant de -s de fidélité cfter saamange Trostabs Forsittringen faire sa - contre un arrêt, giore Int sigelse (nedlægge Protest) intob A

tideligt; (Bang.) lade en Berel protestere; v. n. erflære sig imod, gjøre Indfigelse imod; je vous le proteste sur mon bonneur, jeg lover Dem bet, jeg bestrarger Dem bet veb min Ære; – contre une résolution, giøre Indfigelse imod en Beslutning; (Pal.) - de violence, erflære, at det er paa Grund of anventt Bolt, at man har indvilliget i Roget; – d'incompétence, erklære en Dommer for incompetent.

Protet, m. (Bang.) en Bereis Protest, Erklæring for Retten at Ubstebe: ren af Berelen og den, paa hvem den er traceret, fluile være ansvarlige for Folgerne af dens Ikkebetaling.

Prothèse, f. (Chir.) f. prosthèse. Protévangile el protévangélion, m. Protevangelium, første Evangelium,

fom tillagges Apostelen Jacob.

Protocanonique, a. (Thé.) protocas nonist (om Beger i Biblen, der ans faacs for hellige for Canon forfattedes).

Protocole, m. Forhandlingsbog, Pro. tocol; Formular til offentlige Actipfter; Litularbeg.

Protomartyr, m. (Egl.) førfte Martyr. Protonotaire, m. forste pavelig Nos tarius, pavelig Overgeheimestriver.

Protopathique, a. (Méd.) maladie

-, forste, oprindelige Sygdom.

Protosyncelle, m. Vicarius bos en

græst Patriart el. Bistop.

Protothrone, m. første Suffragan hos en Patriark; forste græsk Biskop i en Provincs.

Prototype, m. første Model (om Mes dailler og andre Gjenstande, som støbed); fig. Forbillede, Mynster (plais.)

Protovestiaire, m. (Anc.) Overgars derobemester hos de græfte Reisere.

Protoxyde, m. (Chi.) Protoxyd, Orph, som indebolder den mindst mulige Deel Suurstof.

Protubérance, f. (An.) Anude, librari.

Protuteur, m. Kormynder for en Mynds ling, der er bofiddende i Frankrig og har fine Ciendomme i Colonierne; Kor. inunders Stedfortræber.

Prou, ad. not, meget; bruges fun i Ubtr. peu ou -, libt el. meget; ni spnets Maabe, forspnligen. peu ni -, hverten lidt el. meget; fa. plais. Stib, Forstib.

Proue, f. (Mar.) Forstavn paa et at be kunne slage Rod. Prouesse, f. Peltebebrift (plais.); fig og fa. overtreven Svir el Udsvæ Biinrankestud i Jorden for at de kunne

velse; voilà une helle -, bet er en rigtig Peltebaab (iron.). beviles.

Prouvable, a. beviislig, som fan Prouver, v. a. berise; utvise; - à q. qu'il a tort, bertse En, at ban bar Uret; – la vérité d'un sait, gortgiøre Sandheden af ct Factum; sa répouse prouve de la présence d'esprit, hans Svar rober Aantsnarværelse; prov. qui prouve trop ne prouve rien, ben, som anfører for mange Beviser, forfeiler tit fin Penfigt cl. gjør Sagen mindre trolig.

Provediteur, m. forh. venetianst Overs defalingsmand el. Overopsynsmand.

Provenance, f. (Com.) Alt hvab ber indføres fra et fremmed Land; pl. Barcr el. Producter fra et fremmed Land; des marchandises de étrangère, Barer of fremmed Oprins delfe. mende fra.

Provenant, e, a. hidrørende, koms Provende, f. Proviant (v.); Blants

forn til Føbe for Faar.

Provenir, v n. somme af en el. anten Aarfag, hidrore, udspringe, have Oprindelse; d'où provient cette maladie, bvorfra udspringer benne Epgs dom? cet enfant provient du premier mariage, bette Barn flammer fra forste Ægtestab. Svinst af en Sag.

Provenu, m. Forbeel, Udbytte, Ge-Proverbe, m. Ordiprog; lille Ko medie, som fremstiller et Orbsprog.

Proverbial, e, a. ordsprogelig; pl. m. -biaux [parler -, tale i Orbsprog.

Proverbialement, ad. proverbials; Provicaire, m. Adjunct hos en Bis

earius, Hiælpevicar.

Providence, f forfyn; s'abandonner à la –, forlade sig paa Forspnei, bengive fig i Forspacts Billie; fig. og fa. être la – de q., sørge for hvad En behøver, hvad der kan være En til Rytte el. Behag; bibrage til Ens Luffe el. Belstand.

Providentiel, le, a hidrørende fra Forspnet; les vues—les, Forspnets Planer; main —le, Forspncts Haand.

Providentiellement, ad. efter For-

Provignement, m. (Vign.) Reblægs ning of Biinrankestud i Jorden for

Provigner, v. a. (Vign.) nedlagge

flage Rob; formere Traer el. Bustværter ved at nedlægge Grene af samme i Jorden, uten at stille dem fra Stammen; v. n. tormere hig (om Planter og Træer; forh. ogs. fig. om Menneffer).

Provin, m. (Vign.) netlagt Bun: rankestud; nedlagt Assægger af Træer

el. Bustværter.

Province, f. Provinds; Landet i Mobsætn til Dovebstaden; Klosterdi-Arict el. Forening af flere Kloftre under et Overhoved (provincial); forh. Udstrætning af en Ertebistops Juris, biction; les Provinces-Unies, de 7 forenede Provindser, som udgjorde den bollandste Republik; il a un air de -, man tan fee paa ham, at ban cr nplig kommen fra Landet.

Provincial, e, a. som hører til en Orovinds, som angager samme; provindfial, eiendommelig for Landet i Modsætn. til Hovedstaden; manières es, Kiøbstæds el. Landsbyvæsen; . . . s. Mand el. Ovinde, som er fra Landet (i Wodsætn. til Povedstaden); En, som har en provindsial Accent el. Landsbymanerer; . . . s. m. geistlig Overopspusmand over et Klosterdistr ct el. over en Samling af flere Kloftre af en vis Orden; Rlofterforstander; pl.-ciaux.

Provincialisme, m. Talemaade, Ud. irpi el Tonefald eiendommelig for en Provinds.

fterforftanderens Embede el. Embedstid.

Provincialat, m. Provindstalat, Alos

Proviseur, m. Overforstander for en tongelig Psistole; forb. Overhoved

for viese Samfund.

Provision, f. Forraad, Mundforraad, Arigeforraad; fig. Mængde; Portion; (Pal.) forelsbig Tiltienbelse el. Godigiørelse, tilstaaet en sagførende Part; (Egl.) Ralderet; Udnæbnelse til et geiftligt Embebe; (Bang.) Penge, som Ubstederen af en Verel, udreder til fin Correspondent til Verelens Bes taling; Gebyhr, som betales til Bereleren for Berelaffairer; pl. Kaldsbrev, Bestalling (ogs. leures de -); faire - de qc., indsamle Forraad af Roget; saire ses -s, forspne sig med det Rødvendige; il saut avoir une grande – de patience, man maa have j en ftor Portion Taalmodighed; prov. la ehair, verdslig Klogstab. -, destruction el. -, profusion, nagr

man forspner sig med Fornsbenheber for lang Tid, rutter man med samme; par —, loo. ad. foreløbigen, inchi Bidere.

Provisionnel, le, a. som steer sore:

løbigen, indtil Bidere.

Provisionnellement, ad. foreletigen,

for det Første, til Bidere.

Provisoire, a. (Pal.) forelobig; fa. midlertidig, provisorist; jugement -, forelsbig Dom; matière -, Sag, som træver hurtig Expedition; s. m. det Forelsbige; det Midlertidige; introduire un -, intiere en midlertidig Bestemmelse. bigen; fa. midlertidigen.

Provisoirement, ad. (Pal.) forcle Provisorat, m. Stoleforstanderpost;

Forstanderens Embedstid.

Provisorerie, f. Stoleforstanderens

Comptoir; sammes Bolig.

Provocateur, trice, s. En, 10m opægger el. ophibser til opfordrer, Roget; a. opæggende, ophidiende; agent -, Tilstynder til en strassfyldig Gerning, Urostifter.

Provocation, f. Opæggelle, Oppus selse, Tilstyndelse; Udfordring; - à la révolte, Spæggelse til Oprør.

Provoquer, v. a. opægge, ophible; tilstynde; ubfordre; fremkalde; - 4 au combat, udfordre; ophidse En til Strib; cela provoque au sommen, det indbyder til Søvn; – le sommeil, fremfalde Gøvn.

Proxène, m. (Ant.) atheniensis Uni righedsperson, sem modera de frem mede, sørgede for deres Fornødenheder og vaagede over deres Opfstiel.

Proxeuète, m. Underhandler (v.);

Robler; p. u.

Proximité, f. Nærheb, Rabolag; nært Slægtstab mellem to Personer; avoir une ch. à sa -, à -, have en Ting i sin Nærhed; la – du song, Blods:Forvandtstab, Slægtstab.

Prude, a. overdreven tilbageholden, affecteret noieregnende i brad der tall fiste an mod Velanstændighed, inerpa (iiær om Fruentimmer); ...s. f. coqua Fruentimmer, som affecterer en ba Grad at Wrbarhed, Snerpe.

Prudemment, ad. Hogeligen; for

sigtigen; forstandigen.

Prudence, f. Klogstab, Forsigtighed; Forstand; (Ecr.) – mondaine, – de

Prudent, e, a. tiog, forfantigi

forfigtig; tenir une conduite — ops fore sig klogt; garder un silence —, ingttage en forsigtig Tavshed; e'était sort — de votre part, bet var meget klogt, meget snift af Dem.

Pruderie, f. stromtet Ærbarbeb, Snerperi, Knibstheb (fun om Fruentimmer). [beligheb; v.

Prud'homie, f. Retstaffenheb, Re-Prud'homme, m. ærlig, rebelig Ranb(v.); (Prat.) Sagkynbig; Synbicus for Silkearbeidere og Dattemagere i Lyon; Opsynsmand med Fisterierne ved Wids telhavet, som udvælges af Fiskerne sor at tømme i Strikisheder om Fiskeriet.

Prudoterie, f. Sucrperi, stinhellig Erbarhed (La Fontaine); p u.

Prune, f. Blomme; prov. ce n'est pas pour des -s, bet er ifte for Intet. Pruneau, m. Svedste, tørret Blomme. Prunelaie, f. Blommehauge. [mos. Prunelee, f. Blommemos, Svedste:

Prunelet, m. Slaanmost.

Prunelle, f. Slaan; (An.) Pupil, Diesteen; (Manu.) Slags tyndt Tsi af Uld og Silfe, Brynel; jus de –, Slaanmost; prov. jouer de la –, cos quettere, tilfaste hinanden tjærlige Diestast; conserver qc. comme la – de l'æil, bevare Roget som sin Diesteen, med stor Ombu.

Prunellier (bebre: prunelier), m.

Slaantra, Slaantornbuff.

Prunette, f. lille Blomme.

Prunier, m. Blommetræ. [Kløen. Prurigineux, se, a. foraarfagende Prurit (t ubtales), m. (Méd.) hæfstig Kløen i Huben.

Prusse, f. Preussen; bleu de -,

(Chi.) Berlinerblaat.

Prussiate, m. (Chi.) blaaspret Salt;
- de ser, blaaspret Jern; - de potasse,
blaaspret Potaste. [serinde; a. preudsikt.

Prussien, ne, s. Preusser, Preus: Prussine, f. (Chi.) Blaasprestof, Epanogen (cyanogène). [spre. Prussique, a. (Chi.) acide -, Blaas

Prussite, m. (Chi. anc.) s prussiate.
*Prussomanie, s. overbreven Fortjærlighed for det preudsiste Krigsvæsen.

Prytanat, m. (Anc.) atheniensist Ses natorværdighed; Tiden. Senatorværdigs heden varche. [herre el. Senator.

Prytane, m. (Anc.) atheniensiskaads bevægeligt Toiletspeil, a Prytanée, m. (Anc.) Prytanæum, en horizontal Arel, og stor Bygning i Athenen, hvor Raads. Fødder med Hjul under.

herrerne forsamledes, og hvor ber holdtes offentlige Maaltider.

Prytanide, f. (Anc.) vestalst Præst

inde hos Græferne.

Prytanie, f. Tiden, pvori det atheniensiste Senatorembede varede (f. prytanat).

Psallette, f. Spngestole, hvor Chorssangerne oplæres (v. nu mattrise).

Psalmiste, m. Psalmedigter (især om David).

Psalmistique, a. psalmobist, ben-

herende til Psalmedigtning.

Psalmodie, f. Maade at spnge Pfalmer paa, Pfalmespngning; sig. eenstormig, monoton Naade at recitere Bers paa, monoton Oplæsning.

Psatmodier, v. n spnge Psalmer; fig. tale, læse el. beclamere paa en monoton Maabe(ib. Betydn. ogs. v. a.).

Psalmographe, m. Psalmeforfatter. Psalmographie, f. Psalmestrivning; Psalmedigtning; Samling af Psalmer: Ashandling om Psalmer.

Psaltérion, m. Psalter, fleerstrenget mufikalf Instrument, hvorpaa der spil-

ledes med en lille Mctalstok.

Psaume, m. Psalme. [Psalmer. Psautier, m. Samling af Davids Pseudo, græst Ord (psvoos), som sorenes med slere Ord for at betegne, at den Egenstad, de udtrytte, er falst el. iste passer paa den Ting el. Person, bvorom der tales.

Pseudo-diamant, m. (H. n.) uægte Diamant, som kun har Diamantens Glands; pl. des pseudo-diamants.

Pseudonyme, a. som har et falst, opbigtet Ravn; som tilstrives en opbigtet Forfatter; ogs. s. i begge Betydn.

Pseudo-prophète, m. falst Profet;

pl. des pseudo-prophétes.

Psora, m. (Méd.) Slags Anat, kloende Udstet. [bunden med flærk Kloen.

Psoride, f. (Méd.) Hudspgdom fors Psorique, a. (Méd.) henhørende til Hududslet, fnattet; helbrebende Knat; ogs. s. m. Middel imod Knat,

Psychagoge (ch ubt. k), m. Maner. Troldmand, som foregav at tunne fremmene be Osdc. saf de Osdes Siæle.

Psychagogie(chubt.k), s. Fremmanen Psyché, s. (Myth.) Psyche; stort bevægeligt Toiletspeil, anbragt paa en horizontal Axel, og staaende paa Kødder med Hjul under.

Psychique, a. psychiff, angagente Siælen.

Psychologie (ch ubt. k), f. Sialelare. Psychologique (ch utt. k), a. hen: borende til Sjælclæren, angaaende famme, psychologist.

Psychologiste el psychologue (ch ubt. k), m. Philosof, som fluberer Pspcho: logie; Forfatter, som har strevet om

Sjælclæren.

Psychomancien (ch ubt. k), ne, s. Arcmmaner af Oste. fristende.

Psychtique, a. (Med.) tolente, for: Psylte, m. (Anc.) Markstriger, som foregav at kunne tæmme Glanger, (H. n.) afrikinst Goglerstange; s. f. (H. n.) Slags Bladfryb.

Psythie, f. (Bot.) Slags Biinranke,

bvis Druer ere meget asholite.

Ptérophore, m (Anc.) Jilbud, som bar et med Fjeder besat Eppd; (H. n.) Art halvvingedæffet Insect.

Ptyalisme, m. (Méd.) Epyttefled, Len stinkende Maade. Spottecuur.

Puamment, ad. med Stant, paa Puant, e, a. stinkende; fig. og pop. mensonge -, plump, uforstammet løgn; (Ch.) betes -cs, stinkende Vildt, vible Dyr, saasom Ræve, Grævlinger, v. best.;...s. m. et ildelugtende Mens neste; et fortælet, qvindagtigt Mens neste; pop.

Puanteur, f. Stant.

Pubère, a. mandroren, mandbar; (Jur.) giftefardig efterloven; ... s.mands vorent ungt Wenneste, mandbar Pige.

Poderté, f. mantvoren Alber, Wands barhed; age de -, giftefærdig Alter.

Pubescence, f. Paarbeilædning;

(Bot.) Duunbeflædning.

Pubescent, e, a. (Bot.) duunhaaret. Pubien, ne, a. (An.) henhørende til Stambenet. [benet (ogs. a. os -).

Pubis (s ubtalce), m. (An.) Stams Public, ique, a. offentlig; almeen; almindelig; bekjendt for Alle, almine teligen udbredt; la voix -ique, den offentlige Stemme; le hien -, bet als mene Betste; personnes-iques, Per: soner i Mentligt Embede; cours -, offentlig Forclæsning; rendre une ch. -ique, gjøre en Ling alminbeligt befjendt; donner un livre au -, ubgive en Bog; lieux -s, Steber som staae bed; aabne for Alle el. cre tilgængelige homme sans -, ublufærbigt, stamlost for Alle; édifices -s, Bygninger, som | Menneste; rougie de -, blive stamrød;

hare en offentlig Bestemmelle, som bruges til det Offentliges Tjeneste; semmes -iques, offentlige Fruentimre; maison -ique, offentligt Horehuus.

Public, m. Foltet; Almeenheben; Publicum; en -, loc. ad. offentligen; se montrer en -, vise fig offentligen; parler en -, tale offentligen.

Publicain, m. Toltforpagter, Fore pagter af Statsindtægter (i flet Forst.);

(Anc.) Tolder.

Publicateur, m. En, som offentligs

gjør el. bekjendtgjør Roget.

Publication, f. Bekjendtgiørelse, Of fentliggiørelse; Udgivelse; la - d'un livre, Udgivelse af en Bog.

Publiciste, m. Kærer i Statsretten; Forfatter, som striver over Statsret ten; En, som er kyndig i samme.

Publicité, f. Offentlighed; Runds barbed.

Publier, v. a. offentliggiøre, bekjendtgjøre, forkynde; udgive; sa. qc. sur (par-dessus) les toits, forfonte Roget paa en Maade, som giør Opsigt, bekjendigiøre det for hele Berden; - des bans, tillyse et Ægtepar fra Toen bele Berden. Prædikestolen.

Publiquement, ad. offentligen, for Puce, f. loppe; prov. avoir la - à l'oreille, være ængstelig for Ubfalbet af en Sag; mettre la – à l'oreille de q., indjage En Bekomringer; a. bruun; coulour -, rødbruun Farve, koppe: Farre.

Puceau, m. Ungersvend, som iffe har havi Omgang med Fruentimmer.

Pucelage, m. Svenddom; Mødom; sa. (H. n.) Slags eenstallet Wusling, Art Porcelains Snene.

Pucelle, f. Ms; les doctes -s, Muserne (plais.); (H. n.) Slage Sats del; Slags lille Conchplie. fluus.

Puce on, m. (H. n.) Bladluns, Tra: Pucher, v. a. (Suc.) sse Eufferet op med en lang Stee.

Puchet, m. (Suc.) lille Pfestee; s.

pucheux.

Puchette, f. (Pe.) Slags Fiffenet. Pucheux, m. (Suc.) lang Stee til at sse Sufferet op meb.

Puchoir, m. (Sal.) Saltofe, hvor,

med Galtlagen sses op.

Pudeur, f. Blufærbighed; Wrbar, Tilbageholdenhed, Undseelse;

ménager, éparguer la -, flaane, unbs gaae at saare Ens Undselighedsselse.

Pudibond, e, a. bly, blufærdig, unds selig, stamsuld; rougeur—e, Ansigtets Rodme af Undseelse el. Blusærdighed; fa. plais.

Pudicité, f. Apofibed.

Pudique, a. tybst, blusærbig, ærbar, tugtig (poé. og ophsiet Stiil).

Pudiquement, ad. blufærdigen, paa

en tytst og ærbar Maade.

Pué, m. (Mana.) Trandegarnets Ordning og Tilberedning til Bæben.

Puer, v n. lugte ilde, stinke; v. a. lugte stærtt af, stinke af; fig. cela lui pue au nez el. blot cela lui pue, det er ham væmmeligt, modbydeligt (pop.); if pue comme un rat mort, comme une charogne, han lugter fælt (som en bob Rat, som et Aabsel); cela pue le musc, det har en stærk Lugt of Mostus; il pue le tabac, ban lugter fartt af Tobat (b. Berbum bruges poerfen i le pas. dés. el. i le part passé og de af samme af: Ichte Tider; bet forekommer kun i le prés., l'impart., le futur og le condit. Forhen heed det i le prés. de l'ind. je pus, tu pus, il put, men nu brus gce fun: je pue, tu pues, il pue).

Puéril, e, a. barnagtig; passende for Børn; ufornuftig, latterlig; fa. il n'a pas la civilité -e, han kjender iffe de almindelige Hofligheds Regler (civilité -e, Titel paa en gammel Bog, som indeholdt Posligheds Regler for Børn); une excuse -e, en latters

lia Undstyldning.

Puérilement, ad. paa en barnaglig

el ufornuftig Maabe.

Puériliser, v. a. gjøre til Barn; Tremstille Roget som barnagtigt el.

latterligt.

Puérilité, f. Barnagtigheb; ufor: nuftig Smaalighed; barnagtigt Bæfen; il ne sait que des -s, han bes gager kun Barneftreger.

Puerpérale, a. f. (Méd.) bruges tun i Uttr. fievre -, Barfelfeber.

Pugilat, m. (Anc.) Navetamp (en gpinnaftift Dvelfe bos de Gamle).

Pugile, m. (Anc.) Nævefæmper; fa.

- du lustre, Theaterklapper.

Pugiliste, m. (Anc.) Navekamper

(nu: boxeur).

(cornouiller sanguin); s. m. (E. F.)

udgaaet Træ; p. u.

Pulne, e, a cg s. pngre, senem føtt; pngre Brober el. Coster; c'est mon -, bet er min pngre Brober (i baglig Samtale foretræftes alminde-lig: mon cadet. Brugt ene, bar pulné Benfpn til den Wibre, hvorimod cadet betegner ben Ingste: l'ainé, le puiné, le cadet).

Puis, ad. sten, berefter; et -, og bes uben, isvrigt; et –? og hvad saa videre? et puis qu'en arrivera-t-il? og byad vil taa derat folge, og hvad vil dernæft fec?

Puisage, m. Pening.

Puisard, m. Pul, pvort overfløbigt Band fan afibbe; Bandfang; Glags Brønd til at opfange Regnvand; -s de source, Slags Brønde, som gras res til at opdage Kilder.

Puiselle, f. (Chand.) Slage Stee med et langt Staft til at sse ben

smeltede Talg.

Puiser, v. a. og n. ofe; fig. hente, saane; udsede fra; – de l'eau à la rivière, sse Band af Floden; - à (dans) la source, sse af Kilben; – dans les (aux) sources, hente Ops lysninger fra Kilderne, fra Hovedfor= fatterne, fra de originale Strifter; dans la bourse de q., laane hos En, ose af End Pung; j'ai –é de grandes consolations dans votre entretien, jeg har hentet flor Trost fra Samtas len med Dem. Sub af en Tørvegrav.

Puiseur, m. Arbeider, som of r Band Puisoir,m. Stee, hvormed Salpeteret tages op at Azedelen; Clags lille Bands beholdning. liom.

Puisque, conj. efterti, eftersom, saas Puissamment, ad. fraftigen, efters trpffeligen; meget, overorbentligt; agir -, handle med Kraft; il est - riche,

han er overvæltes rig.

Puissance, f. Magt; Regiering, Perredomme; souverain Magt; Magt= haver; Kraft, Styrke; Evnc; (Math.) Potens; (Méc.) ben bevægende Kraft; toute--, Almagt; - du glaive, Magt til at bomme fra Livet, Ret over Liv og Død; la-des eless, Kirkens Ret til at binde cl. løfe fra Synben; avoir q. el. qc. en sa -, bave en Vers son el. Ting i sin Magt, være Herre over samme; il n'est pas en sa - de Puine, f. (Bot.) red Korneeltræ faire qc., det ftaaer ifte i hans Magt

at giere Roget; être en - de père et de mère, flage umiddelbart under Kabers og Moters Kormonderstab, saa at Intet kan foretages uben beres Samipste; il devient une -, han blis ver en Mand af stor Indstydelse; il est bien avec toutes les -s du jour, han staaer sig godt med Pieblistets Stormand; traiter de – à –, underhandle som Lige med Lige; l'aimaut a la-d'autrer le ser, Magneten bar ten Egenstab (la vertu el. la propriété) at kunne tiltræffe Jernet; Hautes Puissances, Titel for Generalstaterne i den hollandste Republik; Nobles -s, Titel for Stænderforsamlingen i hver entelt af de 7 hollandste Provindser.

Pui.

Puissant, e, a. mægtig; formaaende, indflydelsestig; frastig, virksom; dpgtig; overorbentlig rig; feed, vel ved Magt; tout-, almægtig; le Tout-Puissant, den Almægtige; avoir de -s amis, have mægtige, formaaende Benner; un - remède, et virksomt, traftigt Middel; de -es raisons, fraf: tige, afgiørende Grunde; – logicien, dygtig Logifer; - capitaliste, overors dentlig rig Capitalist; cet homme est devenu très -, saute de faire de l'exercice, denne Mand er bleven overordentlig feed af Mangel paa Bevægelse; s. m. pl. de Store og Magtige; les -s du siècle, Aarhundredets Store og Wagtige.

Puits, m. Brønd; – perdu, Brønd med Sandbund, hvori Bandet taber fig; fig. og fa. c'est un - de science, det er en overordentlig lard Mand; un - d'or. en overordentligt rig Wand; prov. il faut puiser tandis que la corde est au -, man maa smede mes rens Jernet er varmt; la vérité est au fond du -, Sandheben et ffjult, den findes kun ved alvorlig Søgen; ce qu'on lui dit, tombe dans un -, hvad man liger ham er vel bevaret, han fortæller bet itte til Andre; cela ne tombera pas dans le -, bet frives iffe i Glemmebogen; (Mil.) Ulvegrav, Grav, som üldaffes med Grene og Jord for at Rytteriet kan styrte berl; (Min.) Statt, Aabning, borrigjennem man kommer neb i en Grube.

Pulicaire, a. (Méd.) letsaget af rote Pletter; fiere -, Slags Purpurfeber.

Pullulation, f. start og hartig for merelle.

Pulluler, v. n. formere fig færst i fort Tid; fig. udbrede fig hurtigt vidt og bredt (om **Kadelige Meninger** og Bildfarelfer).

Pulmonaire, a. penperende til kuns gen; s. f. (Bot.) Lungeurt; Lungemos.

Pulmonal, e, a. hidrorende fra Euw gen; pl. m. -naux.

Pulmonie, f. Lungespge, Lungesot. Pulmonique, a. (Méd.) som lider af Lungespge, lungespg; s. En, som

licer of Lungespadom. Pulpation, f. (Pharm.) viese Plantesubstantsers Udtværing til Wos el.

Deig. Pulpe, f. Kiød paa Frygter og Kistfenurter; Marv i Træarter; bet fineste Kist af Opr; (Pharm.) Mos el. Deig af Plantemard; (An)-cétil Mos. rébrale, Pjernemarv.

Pulper, v. a. (Pharm.) ubtvære Pulpeux, se, a. (Bot.) ophplot of en blød Masse, liødfuld.

Pulpoire, f. (Pharm.) Slags Tras stee til at ubtvære med.

Pulsare, m. Slags Drue fra lans Pulsatil, ive, a. (Méd.) bantende; douleur -ive, smertelig Banten.

Pulsation, f. (Med.) Banten, Puls: plag; (Phys.) svingende Bevægelse.

Pulsiloge, m. Instrument til at af maale Pulsslagenes Purtighed (bedre: pulsimètre).

Pulsimancie, f. (Méd.) Forut figelfe af Pulsens større el. mindre Purngped; p. u.

Pulsimètre, m. 1. pulsiloge.

Pulvérage, m. (Féo.) Afgift til Godsherrerne af Faarene, som iom ind paa beres Jorber; v.

Pulvérin, m. Fængfrudt (ogs. poussière); Krudthorn til Fængkrudtet (v.); fine Vanddraaber, som ligne Støv (1 Vandspring).

Pulvérisation. f. Pulverisering, Anus ning el. Forvandling til Pulver.

Pulvériser, v. a. pulverisere, for vandle til Pulver; fig. omfibbe; ab deles gjendrive el. tilintetgjøre.

Pulvérulent, e, a. som let pulve riseres el. forvandics til Pulver; (Bot). belagt med siint Stov, pudret.

Pumicin, m. Palmeolie (huile de | Sénégal).

Punsis, e, a. stinkende af Ræsen; næsten berøvet Lugten; s. m. En, som sattes Lugten el. som stinker af Ræsen (bruges ikke som s. s. sormedelst dets Lighed med estersølgende Ord).

Punaise, f. Bæggetæge, Bæggeluus; prov. og pop. avoir le ventre plat comme une –, have en tom Rave, være strupsusten. Berøvelse af Lugten.

Punaisie, f. Ildelugt af Ræsen; Punch (un ubt. on), m. Punsch.

Puvique, a. punist; bruges tun i Udtr. les guerres—s, de puniste Arige, tre Arige mellem Rom og Carthago; soi—, Troloshed.

Punir, v. a. strasse; gjengjælde Godt med Ondt; il a été bien —i de son indulgence pour ses ensants, han har maattet bøde haardt for sin Overbærelse med sine Børn; être puni par où l'ou a péché, lide Følgerne af Synden.

Punissable, a. strafftyldig, strafværdig. Punisseur, se, s. og a. Straffer, Havner; straffende; v. [Tugtelse.

Punition, f. Afstrafning (v.); Straf, Pupillaire, a. (Jur.) tilbsrende en Myndling; (An.) membrane –, Hinde, som tilluster Pupillen hos Fosteret.

Pupillarité, f. Mindreaarighed; p. u. Pupille, s. Myndling; forh. Elev; f. (An.) Diesteen, Aabning paa Dieshinden. [stol.

Papitre, m. Pult, Strivepult, Rodes Pupue, f. el. puput, m. Herfugl, Herpop; p. u. s. huppe. [fugl; p. u.

Pupuler, v. n. strige som en Pers Pur, e, a. reen; klar; ublandet, usordærvet; kydst; sand, ene og alene (i d. Betydn. alm. foran Subst.); un air –, en reen kuft; du vin –, ublans det el. usorfalstet Biin; un cœur –, et reent, ustyldigt Hierte; un style –, en reen Still (uden fremmede Ord el. Bendinger); l'état de –e nature, Adams Tissand sor Syndesaldet, Mennestets Raturtissand; être en état de –e nature, være ganste aftlædt (in puris naturalidus); c'est la –e vérité, det er den nøgne, den rene, skære Sandhed; den –e malice, af blot Ondstad; en –e malice, af blot Ondstad; en –e malice, af blot Ondstad; en –e perte, loc. ad. til ingensomhelst Rytte, forgjæves; en –don, loc. ad. som en Gave uden nos gen Betingelse; à – et à plein, loc. ad. ganste og aldeles issus).

Pureau, m. (Maç.) ben ubebættebe Deel af en Teglsteen.

Purée, f. afflet Mos af Ærter, Lindfer, Bonner v. desl.; potage à la –, el. blot –, afflet Suppe af Ærter, Lindfer v. desl.; – de pois, Ærtesuppe; – de gibier, Bildtfricassee.

Purement, ad. recnt; ustylbigen; reent ud; blot; i Sprogets Aand; vivre—, leve i Ustylbighed; — par plaisir, blot for Fornsielse; écrire—, strive reent i Sprogets Aand; — et sim—plement, uden mindste Fordehold el. Betingelse.

Purer, v. a. (Brass.) i libit. - le

haquet, rense Bryggerfarret.

Pureté, f. Reenhed; Rsiagtigheb i Balg af Udtryk, Sprogreenhed; Reenhed i moralsk Forstand, Retsindighed, Retskassenhed; Reenhed i Sæder, Kydstebed; (Peint.) Rsiagtighed i Tegning; la — de ses intentions, hans rene, redelige Pensigter; la — de ses mæurs, hans rene, usordærvede Sæder; la — du godt, den rene, luttrede Smag.

Purette, f. jernholdig Stropulver,

magnetift Glimmerfand.

Purgatif ve, a. afforende; s. m.

afførende Mitdel.

Purgation, f. Renselse, Afforing; affserende Middel; — canonique, den Antlagedes Retsærdiggiørelse for den geistlige Dommer; — vulgaire, den Antlagedes Retsærdiggiørelse ved Ids., Bands el. Baabenprøve; pl. —s menstruelles el. blot —s, Fruentimmers maanedlige Rensselse.

Purgatoire, m. Stjerbild; fig. og fa. faire son - en ce monde, lide megen Rummer og Gjenvorbighed i denne Berden.

Purge, f. pestsmittede Barers Rensselse; (Prat.) Uosletning af Priorite. ter i en Eiendom.

Purgement, m. (Méd.) Afforing; Birkningen beraf; p. u. s. purgetion.

Purgeoir, m. (Hydr.) Rensningekanal veb en Bandlebning; pl. Bakkener fyldte med Sand, hvorigjennem Kilbevand renses.

bet er ben nøgne, ben rene, stärte, Gandhed; par –e malice, af blot Ondstad; .. en –e perte, loc. ad. til ingensomhelst Rytte, forgjæveð; en – don, loc. ad. som en Gave uden nos gen Betingelse; à – et à plein, loc. ad. ganste og albeles isius).

Purger, v. a. rense; afføre; luttre' sig. befric fra Roget; styre; dæmpe; v. pr. rense sig; - le malade, give den Spge et afførende Niddel; – la mer de pirates, rense Havet for Sørøvere; – les métaux, rense Petallerne for frems

mede Bestandele; sig. — sa consience, befrie sin Samvittighed fra enhver Grund til Bebreibelse; - les passions, dampe el. tilintetgiøre Livenstaberne; - une langue, udelutte af et Spreg alle Unsiagtigheber og fremmede Tilsætninger; (Pal.) - son bien de dettes, frigjøre fin Eiendom for Gjæld; - sa contumace, overgive fig til Retten ester at være bleven dømt som ubebleven; indstille sig for at reifær. diggiste fig; se - d'une accusation, ressærdiggiere sig for en Antlage; (Mar.) - un vaisscau, frabe et Stib, afftrabe ben gamle Tjære.

Purgerie, f. (Sucr.) Steb, hvor

Suffcret renses, Luttringshuus.

Purisication, f. Renfelse; Mariæ Renselsessest (la chandeleur, Rynbels messe); Kaltens Renselse med Biin efter Rabveren i den catholike Kirkc; -s légales, Renselsesceremonier, bestemte i den sødiste Lod.

Purificatoire, m. (Egl.) Rlade, hvormed Præsien astørrer Kalken efter jammes Renselse (s. purification).

Purifier, v. a. rense; fig. luttre; v. pr. rense fig; iagttage ben i ben isdiste Lov befalede Renselsescercmoni; fig. luttre tig.

Purisorme, a. (Méd.) materieagtia. Purisme, m. altfor vidtbreven Iver for Acenhed i Sproget, overbreven Reenhed el. Rolagtighed i Udtryk.

Puriste, s. En, som lægger altfor for Bind paa Reenhed i Udtryk, Sprog-

renser, Purift.

Puritain, e, s. Puritaner, Purita: nerinde, fireng engelst Presbyterianer; a. henhørende til Puritanerne.

Puritanisme, m. Puritanernes &ære. Puron, m. Valle renset sor alle Emstbestandbele. I farvet.

Purpurin, e, a. purpurrst, purpurs Purpurine, f. revet Metal, som bruges til Ferniscring el. til Bronzes farve.

Purpurite, f. forstenet Purpursnette. Purulence, f. (Méd.) Bullenstab, Bullenbeb

Purulent, e, a. (Méd.) blandet med Materie; soyer -, Stebet i en Byld, hvor Materien famler eller dans ner sig.

Pus, m. Materie i en Pyld; (Chir.)

Pusillanime, a. modiss, modfalden, forfagt; s. forfagt, moblost Menneste.

Pusillanimité, f. overbreven Frygtsomhed, Modloshed, Forsagthed.

Pustale, f. (Méd.) Pedeblegn, Blegn med Materie.

Pustuleux, se, a. (Méd.) lignende en Ocdeblegn, ledfaget af Blegne.

Putain, f. offentligt Fruentimmer; [Fruentimmer; p. u. bas.

Putaniser, v. n. løbe efter slette Putanisme, m. offentlige Fruens timres utugtige Levnet; Samfvem med offentlige Fruentimre; bas.

Putasserie, f. utugtigt Levnet; fla: bigt Samkvem med offentlige Avinter; bus. strinde; bas.

Putassier, ère, s. Porefarl, Hore-Putatif, ve, a. (Jur.) fom ansees for, som holdes for, formeentlig.

Putativement, ad. (Jur.) formeents ligen. lig Brond.

Putéal, m. (Auc.) Laag til en bels Putéal, e, a. commende fra en Brend; eau -e, Brendvand; p. u.

Putide, a. forpestet, usund; p. u. Putine, f. lille cl. ung Stisge; p. u. Putois, m. (H. n.) 3lber; 3lber: stind; Pensel af Ilberhaar.

Putput (t udt.), m. s. pupue.

Putrésactis, ive, a. forraadnende, frembringende Forraadnelse.

Putrésaction, f. Forraadnesse, fors raadnet Tilstand.

Putrésait, e, a. forraadnet, stintende (p. u. almindeligere: putrésié).

Putresier, v. a. bringe i Forraats nelse; v. pr. gaae i Forraadnelse, raadne.

Putride, a. (Méd.) raaben, fors barvet, stinkende; sièvre -, Forraatsforraadnet Tilstand. nelsesfeber.

Putridité, f. (Méd.) Forraadnelse, Putrilage, m. (Méd.) forbærvet Badste, som udstyder af træstartede Saar.

Putrilagineux, se, a. (Méd.) fordarbet (om Materie, som ubstyder af træftartede Eaar).

Puy, m. Bjerg; v. inus.

Pycnotique, a. (Méd) gisrende Babsterne tystere.

Pygargue, m. (H. n.) en bbibbalct Rovfugl, Slags Prn.

Pygmée, m. Pyamæ; Dv.rg; lille - louable, gobartet, censfarvet Materie. Mennefte; fig intbiltst Stymper.

Pylète, f. (Méd.) Betændelse i Mas

vemundingen.

Pylone, m. (Arch.) first Portal med et fiirkantet Taarn foroven paa Forfiden af de agyptiste Templer.

Pylore, m. (An.) neberfte Mave: Mavemundingen. munding.

Pylorique, a. (An.) henhørende til Pyorrhagie el. pyorrhée, f. (Méd.)

Udløb af Materie.

Prose, f. (Méd.) Diensbagher, bestagende i en bestandig Affætning af [Phalæne, Lysssger. Materie.

Pyralide, m. (H. n.) lysisgende Pyramidal, e, a. ppramideformig, pyramiderannet; fa. uppre, colossal; œuvre -e, kampemæsjigt, colosfalt Bært; succès –, uppre, upørt Peld; pl. m. -daux. Kloffeblomft.

Pyramidale, f. (Bot.) bsi, blaa Pyramide, f. Pyramide, Støtte, fom lsber spids til foroven; (An.) fremstaacnde Korhsining i Prets Trommehuulhed; en -, loc. ad. ppramides torinist.

Pyramider, v. n. (Peint.) have el. antage en pyramidalsk Form, løbe til i en Spids. lvildt Paretra.

Pyraster (r ubtales), m (Bot.) Slags

Pyrée, m. (Ant.) Sted, hvor Mas gerne el. 3ldtilbederne vedligeholdt ben hellige Ild; (Géogr.) Ravn paa en Savn ved bet gamle Athen (Piræus).

Pyrénacée, f. (Bot.) bæragng Plante, bois Fro indfluttes i en beenagtig Stal, omgiven af en kjødagtig Masse.

Pyrène, f. (Bot.) Frugtsteen, som intfluttes i en kisbagtig Wasse.

Pyrénéite, m (H. n.) sort Granat fra Pyrenæerne. | blomit.

Pyrethre, m. (Bot.) Slags Kameels Pyrétique, a. (Méd.) sebersorbris [om Febere. vende, feberstillende.

Pyrétologie, f. (Méd.) Afhanbling Pyrétologiste, m. (Méd.) Forfatter til en Ashandling om Febere; En, som fluberer Zebernes Ratur og Behandling.

Pyrique, a. henhørende til Ilden; spectacle -, Stuespil nich Fprbærkeri.

Pyrite, f. (Miner.) Svovlfiis.

Pyriteux, se, a. (Minér.) indehols bende Svorlfiis, svorlftisagtig.

Pyroboliste, m. Fprværter.

Pyrolatre, e. og a. Ilbtisbeber; tilbebenre Ilben. [for Zorvastere Disciple. Pyrolatic, f.Tilbebelse af Ilben, egen lighed til at tolvle om Alt.

Pyrole, f. (Bot.) Bintergren. Pyroligneux, se, a. (Chi.) i Ubtr. acide -, Spre, som er ubbraget af

Træ ved Ilvens Hjelp.

Pyrolignite, m. (Chi.) træfuurt Salt. Pyrologie, f. Kunst at forfærbige Fprværferier, Sprværfertunft; Afbanb. ling om Fprværkeri.

el pyromancie, Pyromance

Spaadom of Ilden.

Pycomètre, m. (Phys.) Instrument til at maale Ildens forikjellige Gras der, el. til at maale Legemers, Har Metallers, Udvidelse ved Ilben.

Pyrométrie, f. Kunst at maale Les gemers, især Wetallers, forficlige Udvidelse ved Ilden. [maalekunsten.

Pyrométrique, a. henhørende til 3lbs Pyromaque, a. som afgiver 3id under Fyrstaalet; pierre -, Fyrsteen.

Pyropomie, f. Runft at styre el. vebligeholbe Ilren under demiste Opcrationer. Inat.

Pyrope, m (H. n.) bøhnist Gras Pyrophage, m. Ilbader; s. s. igni-[nemfigtig over Ilden.

Pyrophane, a. som bliver gjen-Pyrophore, m. (Chi.) Pu ver, som antændes i Berørelse med Luften; pl. (Anc.) græfte Go.dater, som bare Rar med Ild i Spidsen af Armeen.

Pyroscaphe, m. Slags Dampbaad. Pyroscope, m. (Phys.) Justrument til at maale Straalevarmen. [brynde. Pyrosis (s udtales), f. (Méd.) Pales

Pyrostatique, f. Lare om at styre og res gulere Ilden; ogs. a. regulerende Ilden.

Pyrotechnie, f. lære om Ilbens Brug og Anvendelse; Fprværkerkunst; - chirurgicale, Kunst til at benptte brændende Midler til Belbredelse af Sygdonime.

Pyrotechnique, a henhsrende til Læren om Ildens Anvendeise, ans gaaende Fyrværkerkunsten. [brændenbe.

Pyrotique, a. (Méd.) attende, Pyrrhique, f. og a. (Anc.) militair Dands i fuld Ruftning; græft Berfcmaal, bestaaende af to korte Stavelser.

Pyrrhonien, ne, s. (Anc.) Tilhæns ger af en philosophist Sect, der tvivlede om Alt; nu: En, som tvivler om Ting, Andre ansee for viese; ... a. henherende til Tvivlernes Sect.

Pyrrhonisme, m. Bane el Tilboics

Pythagoricien, ne, a. perente til Pythagoras's Sect, ber troebe paa Siclevandringen; (Arith.) table -ne (el. pythagorique, cl. de Pythagore), den lille Multiplicationstadel; .. 8. Pripagoræet.

Pythagorique, c. s. pythagoricien. Pythagorisme, m. Pythagoras's Earc

om Sjælevandringen.

Pythiade, f. (Ant.) Tidsrum af fire Aar, som forløb mellem de pp: thise Leges Potideligholdelse.

Pythie, f. (Ant.) . Apollo's Prafts

inde i Delphi; f. pythonisse.

Pythien, a. m. f. pythique.

Pythique, a. (Ant.) jeux -8, pp. thise Lege, som hoitideligholetes hvert Abe Aar til Wre for Apollo (kaldt med Tilnavn Pythien, efter Glangen Python, som han dræbte); sidte –, Strite, som accompagnerede Sangen til Were for Apollo.

Pythonisse, f. (Ant.) Apollos Præfts inde, som gav Drakelsvar i Delphi;

Spaakvinte, Her.

Pyulque, m. (Chir.) Slags Sprsite

til at bortstaffe Materie.

Pyurie, f. (Med.) Afforing af Urin blandet med Waterie.

Quadernes, m. pl. (Jeu) alle Firc i Tærningkaft (i Brætspil; alminde. ligere: carmes); amener -, tafte alle Fire, faae alle Fire op i eet Kast.

Quadragénaire (koua-), a. sprre: tyveaarig, fyrretyve Aar gammel; (Math.) indeholdende fyrretyve Gens heber; ... s.m. en fyrretyveaarig Mand.

Quadragésimal (koua-), a. henhø: rende til Fastetiden; pl. m. -manx.

Quadragésime (koua-), f. trugce **fu**n i Udtr.: le dimanche de la -, første Søndag i Fasten.

Quadrangie (koua-), m. (Géo.) Kigur, som har sire Binkler og sire Sider, Furiani.

Quadrangulaire (koua-), a. (Géo.) Quadrangulé (koua-), e, a. f. f. quadrangulaire. der foretræffes.

Quadrat (koua-), e, a. (Astrol.)

gemers Stilling imod hinanden i en Afstand of 90° (v. s. quadrature).

Quadrateur (koua-), m. En, som søger el. bilder sig ind at have suns det Eirklens Ovadratur (iron.).

Quadratin, m. (Impr.) lille Sluttes

qvabrat, Geviert (f. cadratin)

Quadratique (koua-), a. (Aig.) équation —, quadratiff Ligning.

Quadratoriste (kous-), m. Frescomaler, som maler Ornamenter; p. u.

Quadratrice (koua-), f. (Géo.) frum Linte, prorved man vilde bestemme Circlens tilnærmede Ovadratur.

Quadrature (kous-), f. frumme Yis niers Forvandling til en Ovadrat; (Peint.) italienst, architectionist Frescomaleri; (Astr.) to Himmellegemers Stilling imob hinanden i en Afftand af 90°; (Horl) f. cadrature.

Quadrer, v. a. og n. f. cadrer.

Quadricapsulaire (kous-). a. (BoL) sammensat af fire Rapsler, fürkapslet.

Quadricolore (koua-), m. (H. n.) fiirfarvet oftindist Berling, Slags Gult = spurv; f. (Bot.) fürfarvet Anemone.

Quadricorne (koua-), m. (H. n.) fiirhornet drøvtyggende Dyr, Slags skirtandet. Antilop.

Quadridenté (koua-), e, a. (Bot.) Quadriennal, a 1. quatriennai.

Quadrifide (koua-), a. (Bot.) für. spaltet, sirkløvet.

Quadriflore (koua-), a. (Bot.) fom bærer stirhobede Blomster.

Quadrifolium (koua-), m. (Bot.) Plante, som bærer fire Blade paa en Stilf, Fürfløver.

Quadrigaire (koua-), m. (Ant.) Ruds for en tohjulet, sitspændig Bogn bos de Gamle.

Quadrige (koua-), m. (Ant) to: hiulet Vogn med sire jevnsides fors spandte Peste; (Chir.) Slags Bind, fom anvendes ved Brud af Ribbeen (quadriga).

Quadrijugué (koua-), e, a. (Bol.) hirparret (om modsat sinnede Blade).

Quadrilatère (koua-), a. (Géo) Latrfantet. | fiirsidet, s. m. en fiirsidet Figur.

Quadrille, m. Danbseparti, bestagende af fire Par Dandsere; Clags L'hombrespil, Dvabrille; s. f. Hob Rid= Quadrat, m. (Impr.) f. cadrat, bere af samme Parti i Tourneerspil.

Quadrillion (koua-), m. Ovarrile bruges i Udtr. aspect -, to Dimmelles lion, en Million Gange en Trillion.

hirlappet (om Blade).

Quadriloculaire (koua-), a. (Bot.)

stirrummet (om Frugt).

Quadrimane (koua-), a. fiirhandet; m. (H. n.) Insect, med fire Fod. trævier.

Quadrinome (koua-), m. (Alg.) algebraisk Ubtr. bestaaende af sire Yed.

Quadriparti (koua-), e, a. (Bot.)

nirveelt.

Quadriphylle (kous-), a. (Bot.) fiirbladet, som har fire smaa Blade.

Quadrirème (koua-), f. (Ant.) &a: lei med fire Rader Aarer. [velset Ord.

Quadrisyllabe (koua-), m. fiirftas Quadrivalve (koua-), a. (Bot.) fitrs

Nappet (om Frøgjemmet).

Qnadrumane (koua-), a. (H. n.) stirhændet (om Aberne); m. surhændet Opr, Abe.

Quadrupède (koua-), a (H. n.)

stirsøddet; m. stirsøddet Opr.

Quadruple (koua-), a. som er fire Gange saa ftor, fiirdobbelt; (Mus.) crocke -, Fierdepart af en Ottendeels Rode; m. bet Fiirdobbelte; Slags spanst Guldmynt of omtr. 32 Rigs: dalers Bærdi.

Quadrupler (kous-), v. a. tage hits dobbelt; multiplicere med Fire; gisre fire Gange flotre; v. n. forøges til

det Kittdobbelte.

Quai (kie), m. Bolvart langs med en Alod el. Kanal, for at bestytte imod Oversvømmelse; Lates el. Lodseplads ved en Havn; Gade, som løber langs med Stranden, med en Flod el. en

Qualage, f. quayage. Ranal. Quaiche (kieche), f. (Mar.) Ragflib, Dægsfartsi med Gaffel. [Ovæfer.

Quaker el. quacre (koua-), m. Quakeresse (koua-), f. Ovæferinde. Quakérisme (koua-), m. Ducter,

nes Eære.

Qualificateur, m. Theolog i den catholife Kirke, som har det Hverv at undersøge og bedømme forelagte Religionssporgsmaale og at bedømme om Udbredelsen af et Strift kan tillades; i Spanien: Bisidder i Inquisitionsretten.

en Egenstab, bestrivende; m. Egenstabs- famme Tid som (v.). ord. [Titel el. et Ravn, Benævnelse.

Qualifié, e, p. og a. som er tillagt | Stolediscipel; v.

Quadrilobé (koua-), e, a. (Bot.) en Titel, betitlet; anselig, fornem, af Stand; les personnes—es de la ville, Standspersonerne i Bpen, de meest Ansete i samme; (Pal.) un crime -,

en svær Forbrydelse.

Qualifier, v. a. give en Ting el. en Person et Ravn, benævne, betitle, erklære for; v. pr. benævne fig; udgive fig for; - q. de sourbe, kalde En en Bedrager; - un système d'erroné, erflære et System for vildfarende; q. de comte, give En Titel af Greve (i d. Betydn. kan de ubelades: - docteur, benævne En Doctor; Brugen af de tilhører især Omgangssproget); il se qualifie docteur, han falder fig Doctor el. giver sig ud for Doctor.

Qualité, f. Egenstab, Bestaffenbeb; god Egenstab; Tilbsielighed, Raturs anlæg, Sædvane; fornem Stand; Dis tel: (Jur.) Egenstab, som hjemler En en vis Ret; Bempndigelse; pl. les -s d'un arrêt, personlige Omstændigbeder faafom Ens Ravn, Zag el. Bolia, der anføres i Indledningen til en affagt Dom; cet homme a beaucoup de bonnes -s el. blot beaucoup de -s, tenne Mand besidder mange gode Egenstaber; ce vin a de la –, benne Viin er af ct fortrinligt Slags; homme de -, Mand of Stand; personnes de -, Standspersoner; il prend la de prince, han giver sig Titel at Hyrste; avoir - pour saire une ch., borte bes myndiget til at gjøre Roget; prendre d'héritier, optræde som Arving; en – de, loc. pp. i Egenstab af; en – de tuteur, som Formynder.

Quand, ad. naar, da; til pvilken Tid; - viendrez-vous? naar kommer De? quand je le pourrai, jaajkart det bliver mig muligt; depuis - etesvous venu? hvorlænge er det siden, at De er ankommen? jusques à le garderez-vous? hvorlænge vil De beholde ben? pour – me le promettez-vous? til hvad Tid lover De mig bet? ... conj. om end, om endog; je le ferais, - même (el. - bien même) vous ne le voudriez pas, jeg vilde gjøre bet, om endogsaa (selv om) De itte Qualificatif, ve, a (Gr.) betegnende snstede bet; ... loc. pp. - et -, paa

Quanquam (kouankouam), m. en Qualification, f. Meddelelse af en latinst Tale, som fremsagdes af en

Quant à, al. boad angaaer; naar Styrelsen for quant iffe er Subject for det følgende Berbum, bruges dette Udtrof; i mobsat Tilsælde foretræffes pour: quant à moi, tout m'est indissérent, byab mig angager, da er Alt mig ligegylbizt; pour moi, je ne m'en mélerai pas, boad mig angaaet, ba blander jeg mig iffe deri; fa. il se met sur son - à soi, pan taler i en afgiørende, arrogant Tone; tenir son – à soi, se tenir sur son – à soi, antage et folt, arrogant el. tilbageholdent Basen.

Quantes, a. f. pl. forctommer tun i Forbindelse med kois og i Udtryktene: toutes et - sois que, saa ofte fom; toutes sois et -, saa ofte Lei

lighed tilbyter fig; v. fa.

Quantième, a. hvillen i Tallet? le - étes-vous dans la compagnie? byile ten i Tallet er De i Compagnict? (v. nu hcllere: le combien étes-vous?); s. m. Dag i Maaneben, Datum; quel - avons-nous? hvad Arive viz montre à -s, Uhr, som viser Datum.

Quantité, f. Størrelse, Tal; stort Antal, Mængde (i b. Betydn. ogs. ad.); (Gr) Stavelsemaal, Quantitet; (Mus.) Tonernes relative Barighed; il y avait - de monde à la promenade, der var en fior Mængde Mennester ude at spadscre; du vin en -, Bün i stor Mangde; (Math.) - continue, et le: gemes Udftrækning i alle Dimensioner; - discrète, Samling af særstilte Gjen-Hande.

Quarantain, m. (Manu.) Slage Tsi, fom holder 4000 Traade i Kjæden;

(Bot.) Slags Levisi.

Quarantaine, f. Antal of Hyrretyve; fprretyve Aars Alber; fprretyve Das ges Fastetid; Duarantaine; approcher de la -, nærme sig bet syrretyvenbe Aar; jeuner la –, holde fyrretyve Das ges gaste; saire (ia) -, holde Ovas rantaine.

Quarante, a. n. fyrretyve; les – heures, Bønner, som holdes tre Dage foran ten hellige Postie i den catholste Kitte, for at antaave Guds Listand is vært, som slaact Ovarterer. farefulde Begivenheder; e. m. Tallet fpil; avoir quarante-cinq, have tre fièvre -e, geber med to Dages Del-

Kierdebeel af de fastsatte Voints i Boltspil; fig. og fa. avoir - -cinq sur la partie, have fore Forbele i en Sag, vare nation vis paa at vinte Seir

Quarantic, f. de Fyrretyves Ret i

Benedig.

Quarantième, a. n. ord. fyrrely: vende; s. m. sprretyvende Deel.

Quarderonner, v. a. (Charp.) af: runde de starpe Kanter paa en Bjælfe.

Quaréographe, m. npt Instrument til Perspectivtegning.

Quarré, f. carré. Quart, m. Kjertebeel; Ovarieer; deux heures un -, ct Ovarteer til Tre; un – d'oune, et Ovarteer, Fierdepart af en Alen; un - de lieue. en Fjerdingvei; un – de boisseau, et Fjerdingfar; portrait de trois—s, Pers trait, hvis ene Side sees en face, og den anden forfortet ester Perspectivets Regler; levraut de trois —s, ung Pare, der er næsten fuldvoren; fa. passer un mauvais - d'heure, friste en Ubehagelighed; le - d'heure de Rabelais, bet Dieblik, ba man stal betale sit Maaltid; et ubehageligt Dieblit; le tiers et le -, Kreti og Pleti, alle Slags Folf; conter ses affaires au tiers et au -, fortælle sine Anlige gender til Alle og Enhver; - d'écu, en gammel Mynt, som gjaldt omtr. 21 ß.; cet homme n'a pas un – d'écu, denne Kand et meget fattig; (Mar.) Bagt om Bord; être de —, være paa Bagt; – de vent, Compabstreg; nir au vent de 5 -s, luve 5 Streger til, holde 5 Streger af; - de cercle, Dvadrant; (Astr.) - de cercle mural, tattstaaende Ovadrant til at maale Middagshsiden; (Arch.) - de rond, Karnis, hvis Bue udgiør Fjerdedelen af en Cirtel; (Mil.) - de conversion, Sving, hvorved Fronten af en Alsi bliver perpendiculair paa den Linic, ben for indtog; (Mus.) - de soupir, Pause, som svarer til en Fjerdedeels Robe; (Man.) - en -, Slags Bolte; (Horl.) pièce des -s, den Deel i Uhr-

Quart, e, a. fjerbe; bruges fun i Fprretyve; les -, det franste Acades Udtr. (Fin.) - denier, Kierdebeel af mies Metlemmer; le tribunal de -, en Penning, Slags Afgift; (Ch.) le re Fyrretyves Domftol i Benedig; - au, cl. i eet Dro le quartan, Alber (Jeu) le trente et -, Slags Pasard- af fire Aar (om Bildsviin); (Med.)

lemrum; sièvre double -e, Feber, som kommer tilbage to Gange i tre Dage.

Quartaine, a. f. fièvre -, Trebiebags Feber (sièvre quarte); bruges tun i Udtr.: que la sièvre — le serre! gid Feberen maa knue ham! gid Pesten annamme ham (pop.).

Quartan, j. quart.

Quartanien, m. (Anc.) romerst Sols dat af sjerde Legion. Smelt Bildsviin.

Quartanier, m. (Ch.) fire Aars gams Quartation, f. (Mon.) Blanding af en Hierdedeel Guld med tre Hierdedele Sølv (ogs. inquart). ved, Anter.

Quartaut, m Fjerdepart af et Oreho: Quart-d'heure, m. Ovarteer; s.quart.

Quarte, f. gammelt Maal paa omtr. fire Pagle; (Escr.) Quart, Glags Stot i Fægtning; (Mus.) Interval af 21/2 Toncr; (Jeu) fire paa hinanden fols gende Kort af samme Karve i Piquet; (Vét.) Spræffe i Pestens Dov (ogs. seime -); (Géo.) 216,0000 Decl af et Minut.

Quarte-salcidie, f. (Jur.) Frabrag, til Fordeel for Arvingen, af en Fjerdepart of et Legat.

Quartenier, f quartinier.

Quarter, v. n. undgage Hillsporene, ved at køre imellent dem; (Escr.) undvige et Stød ved en Sidevending; (Mus.) spille med Intervaller af 21/2 Loner, quartere.

Quarteron, m. Fierdingspund; Fierdepart of Pundride (om Ting, som fælges efter Antallet el. som veies); lille Bog indeholdende 25 Blade Bog: lat en Poid og en Mulat. guld.

Quarteron, ne, s. En, som er sødt Quartidi (koua-', m. fjerbe Dag i en Decade efter den frankte republis

canffe Calender.

Quartier, m. Fixbepart; Quarteer, Kierdedecl af en Alen; flort Styffe; Halestyffe; Sidestyffe af en Pestehov; Ovarteer af en By, Nabolag, Di: Fjerdingaar; Cantonnement, aaben Bp, poori der ligger Garnison; Caserne; Ovartal, Afgift el. Rentes beløb for et Ovartal; Fjerbepart af Maanens Bane; Fjerdepart af et Baabenstjold; pl. Aner; Omegn, Rabolag paa Lantet; mettre en -s, sønderhugge og absprede en Delinqvents Lemmer; fig. so mettre en quatre -s pour q., gier fig al optænklig Umage | bende fire Enere.

for at tiene En: éculer les s de ses souliers, træde Rapperne ned paa finc Sto; être le boutson de son —, være den, som Alle have til Bedste el. more itg over; – général, – du général, Hovebqvarteer; - d'hiver, Binterqvar. teer; donner –, give Pardon, staane Ens Liv; demander –, anraabe om Pardon; l'alarme est au -, der ex Uro i Leiren; maltre de 🗕 (almindelis gere: maitre d'études), Repetent, som har Opfigt med Pensionairernes Klid og Opførsel i en Stole; ... à -, loc. ad til Eiden, affides (v.).

Quartier-maltre, m. Ovarteerme ster; - du régiment, Regimentsquars teermester (quartier-mastre-trésorier);

pl. des quartiers-maitres.

Quartier-mestre, m. første Baats mester ved et fremmed Cavalerisnes giment (maréchal-des-logis); pl. des quartiers-mestres; v.

Quartile (koua-), a. m. (Astrol) fun i Udtr.: – aspect, to Planeters Stils ling imod hinanden i en Afftand af 96° (f. quadrature).

Quartinier, m. Robemester.

Quarto (koua-), m. spansk Kobbers mynt; in-, f. in-quarto.

Quartuaire, m. Grændserptter paa

de polifie Grændser; v.

Quartumvirs (koua-), m. pl. (Anc.) romerste Gabebetiente.

Quartz (kouartz), m. (Minér.) Quarts, Irpftalliseret Steenart med Glasglands. lagtig.

Quartzeux (koua-), se, a. quarts. Quasi, m. Styffe Ralvelaar; ad. fa. saa godt som, omtrent, næsten.

Quasi-contrat, m. (Jur.) Dvalb contract, stilltiende Contract; pl. des quasi-contrats.

Quasi-délit, m. (Jur.) en uforsæts lig Brøde; pl. des quasi-délits.

Quasimodo, f. første Søntag efter Paaste (le dimanche de (de la) Quasi-

modo).

Quasi-pupillaire, a. (Jur.) of famme Bestaffenhed som hvad der angaaer Umpndige; p. u.

Quass (kouls), m. Slags Brændeviin; de russisse Bonders sædvanlige Drik. træ.

Quassie (koul-), f. (Bot) Dvassia Quaternaire (koua-), a. indehole

Quaterna, m. Ovaterne i Loiteris s(om sammensatte Blabe). Dil.

Quaterné, e, a (BoL) fiirfobblet Quatorzaine, f. (Pal.) Tib of fiorten Dage mellem Opraab til Auction af Eiendomme, der ere lagde under

Bellag.

Quatorze, a. n. fjorten; fjortende; s. m. Tallet fjorten; den fjortende Dag; (Jeu) en Fjortener i Piquet; Louis –, Ludvig d. Fjortende; le – janvier, den fjortende Januar; avoir quinte et -, være vis paa at vinde i Piquet; fig. have grundet Baab om at see sit Forepavende lyttes; prov. chercher midi à - heures, søge Vans steligheter, hvor der ingen er; saire en - jours quinze lieues, reise langs somt; fig. være langsom i Alt hvad man foretager fig.

Quatorzième, a. n. ord. fjortenbe; s. m. fjortende Decl; fjortende Dag; s. ben Fjortenbe. tenbe.

Quatorzièmement, ad. for bet Hjors Quatrain, m. sitrlmiet Strofe med afverlende Riim.

Quatre, a. n. fire; fjerbe; s. m. Kiirtal; den Fierde; Fire i Kortspil; Henri -, Pentit den Fjerde; le - du mois, ten Fjerbe i Maaneden; fig. un - - de-chiffre, en Rottefælde; marcher à - pattes, trybe paa alle Aire; entre – yeux (Mange frive og ubtale entre quatre-s-yeux), under fire Dine; comme -, meget, overvættes; il fait du bruit comme -, han giør en Pois ters Stoi; il boit comme –, han dritfer tygtigt; fa. il sait le diable à -, han gier dygtig Stei, han farer bæfs tigt op; han anvender al sin Kraft paa at sætte fin Billie igjennem; il faut le tenir à –, man maa bruge al Magt for at holde ham; det er vansteligt at styre ham; se tenir à -, giøre Bold paa sig selv for iffe at ubbryde i Pæstighed; prov. se mettre en – pour q., giøre sig al optæns kelig Umage for at tiene En; cela est clair comme deux et deux sont -, bet er saa flart som at to og to er sire.

Quatre-à-la-livre, m. Clags Pund: firschar; pl. des quatre-à-la-livre.

Quatre-cornes, m. (H. n.) Slage ust, en FisiceArt; pl. des quatrecornes.

Slags Auglefist (tétraodon); pl. des quatre-dents.

Quatre-wile, m. (H. n.) Slage Phis lander (didelphe); pl. des quatre-œils.

Quatre-semences, f. pl. (Pharm.) fire Slags Frs, som tilstrives samme Lægetraft.

Quatre-temps, m. pl. Catholiternes Kjerdingaarsfaste, Ovatemberfaste.

Quatre-vingtième, a. n. ord. filts findstyvende; s. m. fiirfindstyvende Deel; s. den Kürfindstyvende.

Quatre-vingts, a. n. stirsintstyve; bet Arives uren s foran et andet ders med forbundet Talord: quatre-vingtdeux, to og fiirsindstyde; s.m. flanderst Pundeart (ogs. faldt chien d'Artois).

Quatre-yeux, m. (H. n.) Slags langhaaret Pungrotte; pl. des quatre-

yeux.

Quatrième, a.n. ord. fjerte; s.m. Fjerdepart; sserde Dag; Fjerdemand; fierbe Etage; Elev af fierbe Klasse; il est pour un - dans cette affaire, ban har en Kjerdepart i denne Sag; il loge au -, han boer i fjerde Etage; s. f. den Kierde af flere Damer; fierde Classe; (Jeu) Ovart i Piquet, sire efter binanden følgende Kort i sammeFarde; – mejeur, Ovart-Major (i Piquet).

Quatrièmement, ad. for det Kierde. Quatriennal, e, a. sitraarig, som varer i fire Aar (om Embedstid); m. fiiraarig Embedsmand el. fiiraarigt Embede; pl. m. -naux.

Quatrouillé, a. m. (Ch.) Haar af anden Farve end Povedfarven (om Dunde).

Quatuor (koua-),m.(Mus.) Ovartet, fiirstemmigt Styffe; pl. des quatuor.

Quayage, m. (Com.) Afgift for Tilladelse til at ublosse og ubsælge Barer paa en Havneplads; Landings

told, Pavnepenge

Que, pr. rel. som; b. Pron. bruges som direct Object for det esterfølgende Berbum: Dieu que j'adore, Gub, som jeg tilbeter; voild ce que c'est, ter scer De hvab bet har at betybe; su. je n'ai que saire, jeg par Intet at bestille; je n'ai que saire de lui, jeg trænger iffe til ham; je n'ai quo faire de vous dire, jeg behover itte at fige Dem; je n'ai que saire à cela, jeg har ingen Interesse derfor; je n'ai Quatre-dents, m. (H. n.) Fiirtand, | que saire là, jeg er ganste tilovers

der; ... pr. interr. hvab; que faites vous là ? hvad gist De der? qu'est ce que c'est? poad er tet? qu'est-il devenu? bvad er der blevet af ham? conj. som Conjunct. bruges que paa mange Waader: 1) til at forene en underordnet Sætning med Hoved: sætn.: je crois que Dieu a créé le monde, jeg irver, at Gub har stabt Berben; 2) til at forene de tvende Led af en Sammenligning: il est plus riche que son srère, han er rigere end hans Brober; [efter et Compar. oversættes end ved de soran et Talord, naar bette iffe er Subject for et følgende Berbum: il possède phis de trois mille risdales, han eier merc end tre tusinde Iligsbaler; il travaille plus que trois autres, han arbeider mere end tre Andre]; 3) efter Tibs: bestemmelser i Stedet for: da, i hvilfen: un jour que je le trouvai, en Dag da jeg traf ham o. s. v.; l'hiver qu'il fit si froid, Binteren, i hvilken det var saa koldt; 4) i Stedet for hvor, i hvilket: c'est dans cette maison qu'il demeure, bet er i bette Huus, at han boer; c'est là qu'il habite, det er der, at han boer; 5) i Stevet for hvorfor? hvortil? que ne se corrige-t-il? hvorfor for: bedrer han sig itte? que sert-il de se flatter? hvortil nytter det at smigre sig? 6) til at betegne et Pnste, en Betaling, cn Affip; qu'il vienne, lab bam fomme! qu'il sorte, lab ham gaae bort! que je trahisse mon ami! jeg stulde forraate min Ben! 7) til at indstrænke en negtende Sætning: il ne pense qu'à amasser de l'argent, han tænker kun paa at ftrabe Penge fammen; 8) for itte at gjentage en forub nævnt Conjunction: lorsqu'on a des dispositions, et qu'on veut étudier, on fait des progrès rapides, naar man besidder Anlæg og man vil læse med Iver, giør man hurtige Fremstridt; comme tout était prêt, et qu'on n'attendait plus que etc., da Alt var færdigt, og man kun ventede; si vous êtes modeste, et que vous soyez appliqué, etc. berfom De er besteben rg De er flittig; 9) i Stedet for risse Conjunctioner, med hvilke den pleier at forbindes: attendez qu'il (jusqu'à ce qu'il) revienne, vent, el. set; fa.

indtil han kommer tilbage; qu'il (dès qu'il) sasse le moindre revers, il est malade, naar han blot tillader fig den mindste Uorden, bliver han strax spa; je ne me marierai pas que (avant que) je n'aie un emploi, jeg vil itte gifte mig før jeg faaer et Embede; venez que (afin que) je vous montre ce dessin, kom at jeg kan vise Dem benne Tegning; 10) til at betegne et Udraab: que de sois je suis venuici! hvor sit er jeg ikke kommen her! qu'il sait beau! hvor bet er smutt! insensé que je suis! pvor jeg er ube tænksom! 11) naar Præbikatet sættes foran Subjectet ved Hiælp af ce, saa sættes que foran et saadant Subject, hvis det er et Substantiv, og que de, hvis det er et Infinitiv: c'est un beau pays que la Suisse, Schveits er et beiligt Land; c'est un plaisir que de soulager les pauvres, det er en Glæbe at hiælpe be Fattige; 12) foran oui og non efter répondre, dire, espérer, oh, voilà, og som Kylbeord i nogle andre eiendommelige Talemaaber: ok que oui! o Ja! il répondit que non, han svarede Rei! voilà qu'il tonne, see nu tordner det; si j'étais que de vous, hvis jeg var i Deres Sted: cela ne laisse pas *que* d'être inquiétant, det undlader iffe at væffe Bes fymring; que si vous m'objectez, ders som De gjør mig den Indvending.

Quel, le, a. indf. hvisten, hvistet; hvad for en el. et, af hvad Art; quel temps sait—il? hvad Beir er bet? quelle heure est—il? hvad er Kloffen? quel malheur! hvisten fior Ulptse! quel qu'il soit, hvisten han end er; quelle que soit votre intention, hvisten end Deres Pensigt maa være; tel quel, mids belmaadig, saa som saa; c'est du vin tel quel, bet er kun en middelmaadig Biin.

Quelconque, a. indf. hviltensomhelst, nogensomhelst; il ne lui est demeuré chose –, han har iste beholdt nogets somhelst tilbage; donnez-en une raison –, ansør en el. anden (en hviltensomhelst) Grund bersor; d'une manière –, paa enel. anden Maade.

Quellement, ad. bruges kun i Ubtr.: tellement –, saa nogenlunde; je me porte tellement –, jeg besinder mig saa nogenlunde, taaleligen, hverken godt el. slet: fa.

Quelque, a.indf. nogen, en el. anben; libt; si ceta était, - historien en aurait parlé, hvis det var saa, vilde en el. anden historiestriver have talt berom; cela me fait - peine, bet volber mig nogen Sorg; - pen d'argent, en Smule Penge; - chose (m.), Roget; Raar quelque bruges i Forb. med que, er bet enten a. el. ad.; bet er a., naar quelque og que ere abstilte ved et Subst. el. ved et Abject. og et Subst.; bet er berimod ad., naar bet flager foran et Adjectiv uden Gubst. el. foran et Talord; i sidste Tilsælde betyder det omtrent: quelques essorts que vous fassiez; hvor megen Unstrængelse, De end giør Dem; quelques grands biens qu'il ait, hvor store Rigdomme, han end besidder; quelque puissants qu'ils soient, hvor magtige be end ere; il y a quelque soixante ans, det er omtrent tredfindstyve Aar siden.

Quelquesois, ad. undertiden. Quelqu'un, e, pr. indf. Rogen; pl. quelques-uns, quelques-unes, Rogle; naar quelqu'un staaer absolut, bet vil fige ene, uden Forbindelse med et Subst., da bruges det kun om Perfoner, og antager Huntj. og Fleert. tun som Subject: j'attends quelqu'un (ifte: quelqu'une, eibeller quelquesuns), jeg venter Rogen; quelquesuns m'ont dit cela, Rogle have sagt mig bet; connaissez-vous quelqu'une de ces dames, tjender De Rogen af

disse Damer?

Quémander, v.n. tigge af Dovens Rab; betle i Smug (v. ogf caimander).

Quémandeur, se, s. Betler, Betler: ste; Tigger iSmug (v.ogs.caimandeur).

Qu'en-dira-t-on, m. Bysnat, Folfes inat; se moquer du qu'en-dira-t-on, iffe bryde sig om hvad Folk siger; pl. des qu'en-dira-t-on.

Quénelle, f. Slags Kisd-Farce el. Rjødbolle, Kjødflump i en Postei.

Quénia, m. (H. n.), afrifanst Pinds Quenotte, f. Barnetand; fa. Livin. Quenouille, f. Haandteen; Rottes belinien; monter, charger, coiffer une -, vikle Silfe, Hør el. Uld om en Paands teen el.om et Roffehoved; fig. ce royau-

bette Kongerige gaact over til Ovinbelinien; prov. allez filer votre -, pas De Deres Teen (om et Fruentimmer, som blander fig i Sager over [Roffehovedet. bentes Evner).

Quenouillée, f. Teenfult, Tot om Quenouillette, f. lille Haandteen; Spinberot; (Fond.) Zernstang, hvormed Enden af Støberøret floppes.

Quérable, a. (Jur.) s. requérable. Quérat, m. (Mar.) Huben fra Ris: len indtil underste Bartholt, Kimmin: gen til samme Bartholt.

Quercerelle, f. s. crécerelle.

Quercitron, m. (Bot.) Slags ames ritanst Bintereeg el. Steeneeg, bris Bart giver en guul Farve; Barken

af benne Slags Eeg.

Querelle, f. Trætte, Klammeri, Strid; saire, chercher - à q., pppe Klaınmeri med En; susciter une – à q., paaføre En en Strid; entrer dans une -, indlade sig i en Strid; embrasser, épouser la - de q., tage Ens Parti i en Strid; prendre pour q., forfegte Ens Sag; vider une -, giøre Ende paa en Strid; prov. - d'Allemand, ubefoiet Strib, Klammeri uben Anledning.

Quereller, v. a. pppe Klammeri; stiande paa En; v. pr. trættes; stjæn: des; v. n. kives; skjænde; son père l'a -é, hans Fader har ssicnot paa ham; ils se querellent tonjours, de ligge altid i Klammeri sammen; il aime à -, han holder af at tives el.

af at stjænde.

Querelleur, se, a. trættetfær; bibst (om Sunde); s. trættekjært Menneste, Stjendegjæst.

Quérimonie, f. (Dr. can.) Bon: strift til en geistlig Dommer om Tillabelse til at udstebe en Opfordring

til at oplyse et Factum.

Quérir, v. a. hente, saa at den el. bet, der bentes, bringes med; d. Berb. bruges fun i l'infin efter aller, venir, envoyer: je l'ai envoyé -, jcg har fendt Bud hen efter ham (v.); hoved; Silke, Hør el. Uld, som vikles prov. og pop. il serait bon à aller om Haandtenen el. Rokkevedet, Tot; – la mort, han bliver længe borte, Sengestolpe; fig. Spinbesiden, Ovin- naar han sendes i ct Wrinde, bet er en Røler. sair; v.

Quésiteur, m. Slags Politicommis Questeur, m. (Anc.) Statmester (i me est tombé en -, Thronen er i Rom); forh. Bestyrer af Universitetets

Palmesondag til Sondagen efter Paa- | tiens -, jeg fritager ham berfor;

ste (inclus).

Quinze, a. n. femten; femtende; s.m. Tallet femten; den femtende Dag; Slags Kortspil, hvori den, hvis Stik tælle 15 Points, vinder; en af fire Toure i et Parti Boldspil; Louis quinze, Ludvig d. femtende; le - du mois, den Zemtende i Maaneden; depuis - jours, siden fjorten Dage; fa. celui-là en vaut -, det er meget morsomt; avoir – sur la partie, have en Forbeel forub i en Sag, have vundet Epil; il pourrait vous donner – et bisque en cela, han har deri et stort Forspring for Dem; han er deri Des red Wester; ... s.m. les Quinze-Vingts, Polpital for trehundrede Blinke i Paris; an quinze-vingts, en Blind fra dette Pospital (fa.).

Quinzième, a.n. ord. femtende; s.m. femtende Dag; Femtendedecl. [tende.

Quinzièmement, ad. for bet Fems Quiossage,m. (Tann.) Læbere Stavning el. Glatning paa Paarsiben for at rense bet for Kalt o. beel.

Quiosse, f. (Tann.) Slags Steen til at stave læder. sfor at rense bet.

Quiosser, v. a. (Tann.) stave Læber Quipos, m. Snoer, som Peruvis anerne knyttebe paa forstjellige Maader, for derved at erindre sig el. meds bele Andre en Ræsse Begivenheder.

Quiproquo, m. Feiltagelse, Forvers ling of Ubtryf; pl. des quiproquo.

Quirizao (kui-), m. (H. n.) Slags Kaltun fra Jamaika.

Quis (kis) el. quisse, m. (Minér.) Bitriolsteen, Kobberkiis, Svovlkiis.

Quiscale, m. (H. 11.) Paisader, indist Stær. Ludstede Ovittering.

Quittance, f. Dvittering; donner -, Quittancer, v. a. qvittere paa en Obligation el andet Giældsbeviis.

Quitte, a. qvit, gjældfri; befriet for; etre – envers q., have betalt hvab man stylber En; have gjengiældt en Tjeneste, som man har modtaget at En; il a couru un grand danger, il en a été – pour la peur, han har været ubsat for en flor Fare, ban er bar altid Svar paa rede Paand; evoir fluppen derfra med Stræften; il en a été – à bon marché, han er flups tunne svare paa Alt, undtagen netop pen let derfra; sa. – pour (à) être grondé, jeg vil saae lidt Ssiænd, og Qui-vive, m. Hoem der! Tilraab bermed vil det være forbi; je l'en af en Soldat, naar Rogen nærmer

jouer à – ou à double el jouer – ou double, spille quit el. dobbest; fg. vove Alt for at rede fig ub af en vanstelig Sag; - à -, loc. ad. lige op; nous voilà - à -, nu stylde vi bins anden Inict mere; nu har han faaet Gjengjæld.

Quittement, ad. (Prat.) bruges al mindeligt i Forbindelse med franchement: on lui a vendu ce bien franchement et -, man har solgt ham benne Eiendom frigjort fra al Gjæld; v.

Quitter, v. a. forlade; gaae bort tra; aslægge; opgive, asstaae fra; fras træde; tage af; slippe; fritage for, es tergive; v. pr. se –, sorlade hinanden, stilles ad; v. n. overgive fit Spil, itte længere holde Indfatsen; forlade sit Forfæt: la fortune le quitte, Epffen forlader ham, vender ham Ryggen; – la chambre, gaae ub; – le lit, staae op; — le droit chemin, afoige fra Pligten; – le théatre, gage fra Theatret; – le monde, frafige fig Berben, træfte sig tilbage; gaae i Kloster; - la vie, døe; – ses habits, træffe fine Rlæder af; — la robe, forlade den juridiste Bane; - sa peau, stifte Ham; fig. forlade fine Sadvaner, stifte Charab teer; - ses mauvaises habitudes, af lægge fine slette Baner; l'arbre quitte ses seuilles, Bladene falde af Træet; – la partie, indrømme, at man har tabt; fig. opgive sin Paastand; prov. qui quitte la partie la perd, den, som forlader Spillet før det er ude, taber; den, som ophører at forfølge fin Plan, naaer iste sit Waal; - prise, slippe, hvad man har faaet fat paa; fig. afstaae fra sit Forehavende, opgive sit Forfat; il ne quitte jamais, prad han engang har begyndt, det opgiver han iffe let; je vous quitte de vos remerciments, jeg forlanger ifte Deres Tak.

Quitus (kuitus, s ubt.), m. (Fin.)

endelig Ovittering.

Qui-va-la! m. Pvem der! et Tik raab naar ber hores Stoi; fig. il a toujours réponse à qui-va-là! han réponse à tout, hormis à qui-va-là,

vaa ægtestadelig Bits for Brylluppet; il n'y en a point de si empêché que relui qui tient la – de la poèle, den, som leder Sagen, har det almindeligen ransfeligst; il s'en est retourné honteusement la – entre les jamdes, dan er sommen ganste slutvret tilbage; ... queue à queue, loc. ad. ræstez viis, den ene ester den anden; à la – tou leu, Børneleg (Ræven ester Honssene); ils sont venus à la – leu leu, de cre somme i Ræste, den ene ester den anden.

Quene-aigue, f. (H.n.) Slags Gjarzbesmutte; pl. des queues-aigues.

Queue-blanche, f. (H. n.) Revsugl af Drneslægten; pl. des queues-blanches. [pl. des queues-bleues.

Queue-bleue, f. (H. n.) Kiirbeen; Queue-d'aronde, f. (Méc.) kisstet Ragle; pl. des queues-d'aronde.

Queue-de-cheval, f. (Bot.) Pestes hale, Stov: Padderotte, Stavgræs (prêie); pl. des queues-de-cheval.

Queue-de-cochon, f. (Méc.) Slags Puulbore; pl. des queues-de-cochon.

Queue-d'hermine, f. (H.n.) Slags Conchylie; pl. des queues-d'hermine.

Queue-de-lion, f. (Bot.) afrikanst Læbeblomst, Katteurt (léonurus); pl. des queues-de-lion.

Queue-de-pourceau, f. (Bot.) Siags Femitel; pl. des queues-de-pourceau.

Queue-de-rat, f. (Méc.) rund Fiil, til at forstørre Huller; (Vét.) Slags Udstellangs med Hestens Been; (Mar.) Katning; pl. des queues-de-rat.

Queue-de-renard, f. (Bot.) Raves hale; Laflegras; (Méc.) Slags tves agget Bartivi; pl. des queues-de-renard. [pl. des queues-de-souris.

Queue-de souris, f. (Bot.) Muscurt; Queue-du-chat, f. (Da.) Kattesving, Figur i en Contrebands; pl. des queues-du-chat.

Queuc-jaune, f. (H. n.) Slags Matrel; pl. des queues-jaunes.

Queue-lancéolée, f. (H.n.) Slanges art; pl. des queues-lancéolées.

Queue-noire, f. (H.n.) Slags Aborett; pl. des queues-noires.

Queue-plate, f. (H. n.) flabhalet Slange; pl. des queues-plates.

Queue-rouge, f. (H. n.) rothalet dames, serait assez sorte pour et Musvit; Slags Makrel; pl. des hvo der af Dem, mine Damer, vid queues-rouges.

Queurse, f. (Tann.) Strabesteen, som Garverne bruge.

Queurser, v.a. (Tann.) Prabe Haar af Stind med Strabestenen; p. u.

Queussi-queumi, loc.ad. ganste paa

samme Maabe, ligeledes; inus.

Queuler, v. n. (Bill.) stode begge Billardtuglerne frem med den spicke Ende af Billardstoffen.

Queux, m. Slags Præssesteen

(queue); forh. Rot.

Qui, pr. rel. som; ester en Præposit. bruges dette Pron. kun om Personer; lequel bruges berimod som indir. Object baabe om Personer og Ting: l'homme à qui (el. auquel) je pense, Man: den, paa hvem jeg tænker; la lettre à laquelle (iffe à qui) j'ai à répondre, Brevet, jeg har at svare paa; . . bet bruges undertiden absolut i Betydn. at hoo som; on ne sait qui meurt ni qui vit, man veed iffe, hvo ber voer el. pro der lever; c'est à qui mieux mieux, de kappes om, hvo der kan giøre det bedft; ... undertiden ute lades ce foran qui: voilà qui est beau, bet kan man kalbe smukt; qui pis est, hvad værre er; qui plus est, hvad mere er; ... qui que ce soit, hvo bet saa end er; il n'y a qui que ce soit, der er Ingensomhelst; un je ne sais qui, En, jeg veed iffe selv bbem, et Menneste uben Agtelse; ils étaient dispersés qui çà, qui là, de vare adspredte, Rogle her, Rogle ver (v.); ... pr. inter. hvo? hvem? i d. Petydn. bruges bet som Subj og Object, men kun om Personers qui de lui ou de mon frère obtiendra 🕊 prix? hvo, enten han cl. min Brobe erholder Priscn? qui choisirez-vous hrem vil De vælge?

à Quia (aku-ia), loc. ad. brugel fun i Udtr.: mettre à quia, bring En ud af Stand til at svare; être quia, iffe vive mere, hvad man svare.

Quibus (kuibuce), m. fun i Uhite avoir du -, have Penge, være rig; po

Quiconque, pr. indf bvo som, br somhelst; naar det bruges med besta Penson til et Fruentimmer, sættes tilsvarende Abs. i s.; – de vous, me dames, serait assez sorte pour et hvo der af Dem, mine Damer, vid være sært not til o. s. v.

Quidam (f. quidane, Pal. Ac.), s. et vist Menneste, et vist Fruentimmer, en vis Person, som man itse vil nævne; hanksensformen forekommer i Omgangstproget, men Puntisnsformen kun i Retsudtryk; pl. m. quidams.

Quiddité (kui-), f. Phil. en Tings

Bæsen i og for sig; v.

Quiescent (kui-), e, a. (Gr. hébr.) lettre-e,flumt Vogstav; (Chi.) hvilende.

Quiet (kui-è), e, a. rolig, stille: v. Quiétisme (kui-), m. nogle Nys stikeres vildfarende Mening, at den

kristelige Kuldkommenhed bestaaer Aandens fuldkomne Uvirksomhed.

Quiétiste (kui-), s. og a. Dvietist, Mystiker, som ansaae Sindets Roligs hed og Uvirksomhed for den høieste driftelige Fuldkommenhed; under Mes volutionen: En, som ikke vilde deels tage i de politiste Bevægelser.

Quiétude (kui-), f. Sindsrolighed,

Uvirffomped; Gorgloshed.

Quignette el. quinette, f. ulbent Isi af Kameelgarn, Glags Camelot.

Quignon, m. ftort Styffc Brød; pop. Quilboquet, m. (Men.) lille Binkels

hage til at maale Taphuller.

Quillage, m. (Mar.) i Ubtr. droit de -, Afgift, Pandelsstibe have at betale, naar de første Gang anisbe en frank Pavn.

Quillard, m. (Jeu) Reglespiller; p. u. Quille, f. Regle; (Mar.) Kjøl; (Charp.) Stolpe under en Bro; jouer aux -s, spille Acgler; faire toutes les neul -s, place alle ni Regler; pop. être planté comme une -, pace op og ned uden at rore fig; prov. etre reçu comme un chien dans un jeu de -s, blive meget slet modtaget; donner à q. son sac et ses quilles, jage En bort; trousser son sac et ses -s, begive sig hurtigt bort.

Quiller, v. n. taste poer en Regle for at see, boo der stal hore sammen el. hvo der flat spille først; reise de plagne Acgler (p. u.); ... v. a. faste Steen el. Regler efter Ens Been; figte efter Roget og søge at naae det med

et Kasteredstab.

Quilleter, v. n. holbe fig opreist; v.

Quillette, f. Sættepiil.

Quillier, m. Reglebane, Stedet, pvor Reglerne opstilles; alle ni Regler; saire tout le -, stace asse ni Regler. | quindenté.

Quillon, m. Stang, som forener Pas reerpladen med Raardehaftet. [60 Pund.

Quillot,m. (Com.) tyrtift Maal, omtr.

Quin, m. (Mar.) Galtgrube, som fpldes af Saltvand ved Psivande.

Quinaire, a. som lader sig dele med tem; s. sn. (Ant.) gammel Wynt af mindste Størrelse.

Quinate, m. (Chi.) fininquart Salt;

(Bot.) Slags Kløver (nissole).

Quinaud, e, a. forlegen, stamfuld over at være bleven plaaet af Mars ten; v. p. u.

Quincaille, f. Kobber- el. Jerntoi, som Anive, Sare, Epsestager o. s. v.; Isenkram; fig. Robbermont (p. u.).

Quincaillerie, f. Isenframbandel, [Isenfræmmerste. Isentram.

Quincaillier, ère, s. Isenfræmmer, Quinconce, m. rudeformig Plants ning of Træer; Arpdsplantning i Form af et Schafbræt; Sted, beplantet med Traer i Form of Auber. m. -ciaux.

Quinconcial, e, a. rubeformig; pl. Quincunce, a. m. (Astr.) aspect -, to Planeters Stilling imod hinanden i en Afstand af 150 Graber.

Quindecagone (kuein -), m. (Géo.)

Kemtenkant (pentédécagone).

Quindécemvirs (kuein -), m. pl. (Anc.) femten Opsynsmænd over de 195 billinste Bøger hos de gamle Romerc.

Quindenté (kuein -), e, a. (Bot.)

femtandet (quinquedenté).

Quine, m. to Femmer, alle Fem t Tærningspil; Ovine, sem paa een Gang vundne Tal i Lotteriet.

Quinette, s. quignette. Sinabart. Quinine, f. (Chi.) Kinin, Extract af Quinique, a. (Chi.) acide -, Rinas Stjærventsel. pre.

Quinola, m. hierterinegt i Reverfi. Quinquagénaire (kueinkous-), a. halvtredsindstyveaarig; s. halvtreds findstyveaarig Mand et. Ovinde.

Quinquagésime (kucinkoua-), Ovinquagesima, Gøndag for Fasten; dimanche de la -, dimanche gras); - pascale, Pintsesøndag.

Quinquanguié (kueinkouan-), e, a.

(Bot.) femvinklet, femkantet.

Quinque, m. (H. n.) Slags Dross sel (ogs. kink); (Mus.) femstemmigt Musikmummer.

Quinquedenté, e, a. (kuein -), s.

Ouinquenelle (kuein-), f. femaarig Betalingefrist. [aarig; pl. m. -naux.

Quinquennal (kueinkue-), a. fem: Quinquemales (kueinkuè-), f. pl. (Auc.) Dvinquenalier, Feste, fom feires des hos Romerne hvert femte Aar.

Quinquennalité (kueinkuè-), femaarigt Tiderum; femaarigt Embete.

Quinquennium (kueinkuenniom), m. femaarigt Studium el. Cursus; femaariat Tidsrum.

Quinquenove (kuein-), m. Terningespil med Terninger paa 5 og 9

Voints.

Quinquerce (kueinku-), m. (Anc.) Priis, vundet i fem Rampe paa samme Dag af ben samme Athlet.

Quinquérème (kueinku-), f. (Anc.)

Galei med fem Raber Aarer.

Quinquet, m. Slags Lampe optalbt

efter Opfinderen.

Quinquévir (kueinku-), m. (Anc.) En af sem underordnede Dvrigheds: personer i bet gamle Rom; pl. For= ening af 5 Præster, som forrettede Offringerne for de Afdøde.

Quinquille, f. f. quintille.

Quinquina, m. Kinabark; Kinatræ. Quinquinate, m. f. quinate (fom er brugeligere). Lat tage Kina.

Quinquinatiser, v. a. face En til Quint, a.n. ord. femte; bruges fun i disse tre Udtr.: Charles-Quint, Reis fer Carl ben 5te; Sixte-Quint, Pave Sixtus d. 5te; Philippe-Quint, Philip b. 512; ... s. m. Femtedeel (udenfor Retssproget hellere: le cinquième); (Féo.) Afgift til Lehnsherren af en Fems tedeel af et kjøbt Lehnsgods's Værdi.

Quintadiner, v. n. (Mus.) give en ureen Tone, en dump, snøvlende Lyd

(om Orgelpiber).

Quintaine, f. Pæl, hvorefter ber

kastes el. stiffes med Lanbse.

Quintal, m. Centner; ftor Steentruffe; (Mar.) charger au -, labe med Stykgobs fra Flere for at fulbstændiggiøre Lasten (Udtr. brugeligt ved Middelhavet; ved Oceanet hebber det charger à cueillette); pl. -taux.

Quintan, m. (Man.) bevægelig Træ- lerne have hver femten. figur til at øve Ryttere i at bruge

Quintane, a.f. (Méd.) fièvre, Fjerdes dage:Feber (ogs. sièvre quinte). [per. |

Quinte, f. hæftigt Anfald af Poste (Stiffoste); fig. Lune, Egenfind, flet Sindsstemning; il est sujet à des -s, han har ofte Euner; (Mus.) Interval bestaaende af fem paa hinanden føls gende Toner; Slags for Fiolin; couverte, et af Orgelregisterne; (Escr.) femte Stilling i Fegtning; (Man.) Des stens pludselige Stillestaaen; (Jeu) Femten i Piquet; ... a.f. s. quintane.

Quinte-seuille, f. (Bot.) fingerdans net el. semfoblet Blad; pl. des quin-

tes-feuilles.

Quintelage, m. Bpit el. Toi, en Matros har frit omboto; Ballast.

Quinter, v.a. stemple Guld og Sølv efter at have prøvet samme; v. n. spille med femtonete Intervaller.

Quintessence, f. Dvintes sents, Rrafts extract, Kjernen af Noget; Hovedinds hold af et Strift; hele Fordelen af et Foretagende.

Quintessencier, v. a. drage Ovints essentsen ud af Roget; fig. spidsfin-

diat udgranste, haarflove.

Quintette el. quintetto (kuein-), m. (Mus.) Ovintet, Musiknummer til fem Instrumenter; pl. des quintetti.

Quinteux, se, a. lunespg, egensin-

big; (Man.) stædig.

Quinticlave (kuein-), m. (Mus.) bevægende Deel af et Baldhorn til at forandre sammes Toner.

Quintidi (kuein-), m. femte Dag i en Decade efter den republicanste Calender.

Quintil (kuein-), e, a. (Astr.) - aspect, to Planeters Stilling imod hinanden i en Afstand af 72 Grader.

Quintimètre (kuein-), m. Femtebeel

af en Meter.

Quintille (kuein-), m. ESombre fpil meb fem Spillere, Cinquille (quin-[m. det Femdobbelte. quille).

Quintuple (kucin-), a. femfold; s. Quintupler (kueiu-), v.a. multiplis cere med fem, giøre fem Gange ftorre.

Quinzain, a. (utoranderligt i Hunfj. og Fleertal) femten imob femten i Boldspil; les joueurs sont -, Spile

Quinzaine, f. Antal af femten; fjor-Landsen i Tourneerrict (ogs. faquin). ten Cage; remettre une cause à -, udsætte en Sag fjorten Dag; revenez dans la -, tom igjen om fjorten Dage; Quintau.m. Dob Reeg, Dob Riistnip: la - de Paques, fjorten Dage fra

Palmesondag til Sondagen efter Paa-tiens -, jeg fritager ham derfor;

ste (inclus).

Quinze, a. n. femten; femtenbe; s.m. Tallet femten; den femtende Dag; Slags Kortspil, hvori den, hvis Stit tælle 15 Points, vinber; en af fire Toure i et Parti Boldspil; Louis quinze, Ludvig d. femtende; le - du mois, den Femtende i Maaneden; depuis - jours, siden storten Dage; fa. celui-là en vaut -, bet er meget mor; fomt; avoir – sur la partie, have en Korbeel forud i en Sag, have vundet Epil; il pourrait vous donner – et bisque en cela, han har deri et stort Forspring for Dem; han er deri Des red Wester; ... s.m. les Quinze-Vingts, Hospital for trebundrede Blinde i Paris; un quinze-vingts, en Blind fra dette Pospital (fa.).

Quinzième, a.n. ord. femtenbe; s.m. femtende Dag; Femtendebeck. [tende.

Quinzièmement, ad. for bet Fems Quiossage,m. (Tann.) kæders Glav. ning el. Glatning paa Paarsiden for at rense bet for Kalk o. desl.

Quiosse, f. (Tann.) Slags Steen til at Rave Yæder. [for at rense det.

Quiosser, v. a. (Tann.) fave &æder Quipos, m. Snoer, som Peruvis anerne knyttede paa forstiellige Maaber, for berved at erindre sig el. meds bele Andre en Ræsse Begivenheder.

Quiproquo, m. Feiltagelse, Forverling of Ubtryl; pl. des quiproquo.

Quirizao (kui-), m. (H. n.) Slags

Kalfun fra Jamaika.

Quis (kis) el. quisse, m. (Minér.) Bitriolfteen, Kobberfild, Svorlfild.

Quiscale, m. (H. 11.) Maisaber, indist Star. [udstede Dvittering.]

Quittance, f. Dvittering; donner -, Quittancer, v. a. avittere paa en Obligation el. andet Gjældsbeviis.

Quitte, a. qvit, giælbfri; befriet for; être – envers q., have betalt brab man stylder En; have gjengjældt en Tjeneste, som man har modtaget at En; il a couru un grand danger, il en a été – pour la peur, han har været ubsat for en flor Fare, ban er bar altid Svar paa rebe Haand; avoir sluppen berfra med Strætten; il en a été – à bon marché, han er flup- kunne svare paa Alt, unbtagen netop pen let berfra; fa. – pour (à) être paa bet forelagte Spørgsmaal. grondé, jeg vil faae lidt Sfjænd, og Qui-vive, m. Hvem ber! T vermed vil det være forbi; je l'en af en Soldat, naar Rogen nærmer

jouer à – ou à double el jouer – ou double, spille quit el. bobbelt; fg. vove Alt for at rede fig ud af en vansfelig Sag; - à -, loc. ad. lige op; nous voilà – å –, nu stylde vi hins anden Intet mere; nu har han faaet Gjengjæld.

Quittement, ad. (Prat.) bruges al mindeligt i Forbindelse med franchement: on lui a vendu ce bien franchement et -, man har folgt ham benne Eiendom frigjort fra al Gjæld; v.

Quitter, v. a. forlade; gaae bort tra; aflægge; opgive, afftaae fra; fras træde; tage af; flippe; fritage for, ef tergive; v. pr. so –, sorlade hinanden, stilled ad; v. n. overgive sit Spil, itte længere bolbe Indsatsen; forlade sit Forfæt; la fortune le quitte, Lyffen forlader ham, vender ham Ryggen; – la chambre, gaae ud; – le lit, staae op; - le droit chemin, afoige fra Plige ten; – le théâtre, gaae fra Theatret; - le monde, frafige fig Berben, træfte sig tilbage; gaae i Kloster; – la vie, døe; – ses habits, træfte fine Klæder af; - la robe, forlade den juridiste Bane; - sa peau, fifte Sam; fig. forlade fine Sædvaner, stifte Charab teer; – ses mauvaises habitudes, aflægge fine slette Bancr; l'arbre quille ses seuilles, Bladene falde af Træet; - la partie, indrømme, at man þar tabt; kg. opgive sin Paastand; prov. qui quitte la partie la perd, den, som forlader Spillet før det er ude, taber; den, som ophører at forfølge fin Plan, naaer iffe sit Maal; - prise, sippe, hvad man har faaet fat paa; fig. afflaae fra sit Forehavende, opgive sit Forfat; il ne quitte jamais, hvad han engang har begyndt, det opgiver han iffe let; je vous quitte de vos remerciments, jeg forlanger itte Derce Tak.

Quitus (kuitus, s ubt.), m. (Fin.)

endelig Ovittering.

Qui-va-là! m. Hvem der! et Tik raab naar der høres Stoi; fig. il a toujours réponse à qui-va-là! han réponse à tout, hormis à qui-va-là,

Qui-vive, m. Hvem der! Allraab

fig: fig. og fa. etre sur le qui-vive, vare altiv symarifom paa hvad der foregaaer; il est toujours sur le quivive, han er altid ængstelig og urolig.

Quoailier, v.n. (Man.) bevæge be-

Mandigt Palen (om Peste).

Quoi, pr. bvad; hvillet; som rela: tivt Dr. udtryffer det noget Ubestemt og bruges i Almindelighed fun efter en Praposition, i Forbindelse med ce, voilà, voici, rien : voilà de - je vouiais vous parler, bet er berom, at jeg sustede at tale med Dem; il n'y a rien sur - on ait plus écrit, der et Intet, hvorover man har strevet mere; c'est en - vous vous trompez, det er deri, at De feiler; de quoi foran et Infinitiv betegner et Middel el. en Marfag: il n'y a pas de - me remereier, bet er Intet at tatte mig for; il n'y a pas de quoi, ingen Aarsag; il a de - (unberforstaa: vivre), han befitder Formue; ... ester rien bruges iffe de quoi, men i bets Steb dont: il n'y a rien dont il ne se mele, ber er Intet, som han jo blander sig i;... som spørgende Pr. bruges quoi kun efter en Præpos., undtagen foran et Adj. og naar bet staaer enc: de quoi est-il question? pvorom pandles der? quoi de plus beau! hvad er vel smuk tere!... comme -, pvorledes (v.); ... quoi que, prad end (med subj.); - que vous sassiez, hvad De end giør; un je ne sais quoi, et » jeg veed ei bvad", noget Utorflarligt; ... undertiven bruges quoi som en Interjece tion til et Ubraab af Forbauselse el. Brundring: -! vous avez fait cette imprudence! Hvad! De har kunnet begaae denne Uforsigtighed! hé -! ih! bvorieres!

Quoique, conj. stisnbt, hvorvel: quoiqu'il soit pauyre, omendstionbt

han er fattig.

Quoi que ce soit, pr. indf. hvad bet saa end er, hvadsomhelst; med en Regtelse betyder det: Intetsomhelst.

Quolibet, m. flet Orbspil; flau Bits

tighed; pl. des quolibets.

mer, Opfinder af flette Orbspil; inus.

Quolibétiste, m. En, som holder af

part, Enhvers Andeel i Forbelingen af en Sum; pl. des quote-parts; f.cole.

Quotidien, ne, a. bruges fun i Uttr.: sièvre -ne, Pverdags-Feber; journal -, seuille -ne, Avis, som uds kommer hver Dag; notre pain —, vort daglige Brøb; fig. og fa. c'est son pain -, bet er bans Gæbvane.

Quotidiennement, ad. bagligen. Quotidienneté, f. en Handlings el. en Sædvanes daglige Gjentagelse.

Quotient, m. (Arith.) Ovotient, Tal, som angiver hvorofte Divisor indeholdes i Divitenden.

Quotité, f. den Sum, Enhvers Ans beel beløber; la – du cens, Grundaf: giftens Beløb for en Enkelt.

Quottement, m. (Horl.) Hillians bernes Rivning i det de gribe ind i

hverandre; p. u.

Quotter, v. n. (Horl.) rive fig imod binanden, støbe sammen (om Hjultænderne); p.u.

Rabachage, m. hyppig og unyttig Gjentagelse af hvad der engang er jagt; fa.

Kabacher, v. a. og n. gjentage ofte og uden Rytte hvad man har fagt; fa.

Rabacherie, f. trættende og unpttig Gjentagelsc.

Rabacheur, se, s. En, som gjentager

sine Ord til ingen Aptie; fa.

Rabais, m. Afflag i Priis, fom tilstaaes Kisberen, Rabat; Formindstelse i Tings Priis og Barbi; Penges Res buction; Licitation; fig. mettre q. trop au -, nedfætte En altformeget, tale alttor ufordeelagtigen om En.

Rabaissement, m. Formindstelse, Redsættelse (om Penges Bærdi og Af-

gifters Storrelse).

Rabaisser, v. a. sætte Roget lavere, flytte Roget længere ned; nedfætte, formindfie; sig. nedstemme; dæmpe; pb: mpge; undervurdere; mistjende; v.pr. Quolibetier, m. flau Bittigbedsfræm- tale sagtere; — le vol, sipve lavere; fig. flage minbre fort paa, formindste fine Udgister; nedstemme fine Fordrins Ordspil; En, som kommer med flaue ger; - sa dépense, indstrænke fine Ub-Indfald, el opfinder flaue Bittigheder. gifter; — l'orgueil de q., beie Ens Quote, a. bruges kun i Udtr.: quate- Stolthed; — le caquet de (à) q., lutte Munden paa En, bringe En til Tans hed ved at anføre Grunde el. ved fin Mondighed; – le mérite de q., ned: sætte Ens Fortseneste; (Man.) – les hanches du cheval, dressere en Pest, saa at den fører godt Bagdelen.

Raban, m. (Pe.) Line, hvormed en flaaende Snore faftgjøres til en Steen i Bandet; (Mar.) Raabaand, Line til

at bestaae Seilene meb.

Rabaner, v.a. (Mar.) stiffe Raabaans bene ind i et Seil for at beslaae samme.

Rabanter, v.a. (Mar.) flage Seilene

op under Ræerne (enverguer).

Rabat, m. sort Faldsrave med hvide Ranter for catholfte Præster; Tag paa Husct til et Boldspil, hvorfra Boldene taftes tilbage; Raft af Ruglen i Reglespil fra det Sted, boor den er stant set; (Ch.) Opdrivning og Samling af Vildtet.

Rabat-eau, m. Styffe Filt, som fastgiøres til en Slibesteen ovenover Vandet i Trugct, for at forebygge, at Bandet iffe sproiter til Siderne.

Rabat-joie, m. Glæbesforstyrrer; fa. sørgmodigt Menneste, som er en Fience of Andres Glade; pl. des rabat-joie. LFradragning, Tara.

Rabattage, m. (Com.) Formindstelfe, Rabattement, m. (Jur.) Forminds stelse el. Afflag i Auctionsprisen; d'un décret, Tilbagekaldelse af et Tils slag ved Auction; - d'un désaut, Tilbagekaldelse el. Ophævelse af en form. Udeblivelse kældet Dom (af en Dom m contumacia).

Rabattre, v. a. place ned, sætte ned, tryffe ned; fig. dampe, tue; forminds ste; slage af; — un mur, rive en Muur ned; - les coutures d'un habit, præsse Sømmen ned paa en Kjole; (Jard.) – un arbre, tappe de øverste Grene af et Tra; bestare det; (Agr.) - les avoines, tromle Pavren; - les sillons, some Plougfurerne ved Hiælp af en Fromle; (Ch.) – le gibier, drive Bild, ict sammen til Jægerne; (Man.) – les courdettes, dressere en Heft til at satte begge Bagbeen til Jorden paa cen Gang; (Peint.) - une couleur, givre en Farve (vagere; (Jur.) – an défaut, ophæve en Dom in contumacia; (Escr.) - un coup, asparere et Stød, et Hug; sig. og fa. – les coups, formilde Partierne, kille bem

fin Stemme; il saut - beaucoup du prix que vous demandez, De mage paae meget af i Prisen, De forlanger; je n'en rabattrai pas un sou, jeg flager itte en Stilling at; il n'en veut rien -, han vil itte nedstemme sine Forbringer; – de l'estime qu'on a pour q., tabe i Agtelfe for En; j'en rabats beaucoup, jeg har tabt meget af min Agtelfe for ham; – l'orgueil de q., pdmpge Ens Hovmod; ... v.n. breie af ab en ans ben Bei; vous rabattrez à droite, De dreier af til Hoire; ...v. pr. slage ned; flaae ind paa en anden Bei; fig. gaae pludscligt over til at tale om en ans den Materie; indstrænte sig til; les perdrix se rabattirent dans le blé, Agerhønsene flog ned i Kornet; il so rabattit sur la politique, han flog pludselig ind paa Politikens Gebet, gav sig til at tale om Politik; il se rabattit à demander, han indfrænkebe sig til at forlange, o. s. v.

Rabattu, e, p. og a. nedstaget, neds trykt; dampet; chapeau –, nedkrampet Hai; épée – e, afflumpet Raarde; dames -es, Slags Brætspil, som spilles med Tærninger og Dambritter; prov. tout compté, tout -, el. tout bien compté et -, Alt vel overveiet.

Rabattue, f. (Mar.) Sted, hvor Rækværket paa Overskibet el. Skandsen er afbrudt.

Rabbani, m. Lærd el. Gudfrygtig hos Jøder el. Muselmænd. Gect. Rabbanite, m. Tilhænger af en jødist

Rabbin, m. Rabbin; grand -, en Spnagoges Overhoved; sig. un vieux -, en gammel kærd (plais.).

Rahbinage, m. Studium of Rabbis nernes Strifter (pottende Udtr.).

Rabbinisme, m. Rabbinernes Lære. Rabbiniste, m. Tilhænger af Rabs binernes Lare; En, som fluberer deres Sfrifter.

Rabboth, . allegorist Fortolkning af Pentateuchen (de fem Wosebsger)

Kabdoïde, a. (An.) lignende en Stav; suture – cl. sogittale, Hierneffal lens anden Sammenhaftning.

Rabdologie, f. Slags Regnekunst, som udføres ved Hjælp of smaa Stofte,

hvorpaa Tallene opstrives.

Rabdomance el. rabdomancie, f. Spaadom ved Hiælp af Pnstegrenen tilfreds; - la voix, tale sagtere, dæmpe el. ved Linier truine med en Eryllestok.

I vette. dia (pop.); v.n. blive dum.

Rabette, f. Roeolie; undertiden f. f. na-Rabiau, m. (Mar.) Rest af Di. Biin el. Brændeviin, som bliver tils bage i Stibskanden ester at Udbeling er steet til Mandstabet.

Rabiauter, v.n. (Mar.) briffe Resten af hvad der bliver i Stibstanden.

Rabiole, f. Glags Roe.

Rabique, a. (Méd) hidrorende fra

Raseri el. devirtende samme.

Rable, m. Ryg af en Pare el. Kas nin; Ovnrage (sourgon), Redstab til at røre op i Isten med el. til at lægge de Gjenstande til Rette, som stulle fortaltes; Stang til at røre smels tet Bly ud over Formerne; Form til at ftøbe Orgelpiber; fa. ftærk Ryg; avoir le – épais, have en stært og bred Hyg (Gibs). (plais.).

Rablé, a. m. renset for Rul (om Rabler, v. a. lægge 31d til Rette;

rense Gibs fra Kul.

Rablot, m. (Boul.) lille Ovnrage. Rablu, e, a. som har dygtigt Kjød paa Ryggen (om Parer, Kaniner o. best.); plais. c'est un gros garçon bien -, bet er en stærk bredskuldret Karl.

Rablure, f. (Mar.) Faltse el. Spundse

i Stibstislen.

Rabobeliner, v.a. overfirpge med Wibs; stamflitte, flitte plumpt og slet; pop.

Rabolane, f. (H. n.) Rype (gélinotte blanche). [v. n. blive bedre.

Rabonnir, v. a. forbebre (Biin); Raborder, v.a. (Mar.) sge at entre paa Ry efter at være bleven tilbagebreven.

Rabot, m Hovi; Kalfstuffe; Haves stuffe; Glatteredstab; fig. og fa. passer le - sur un ouvrage, y donner un coup de -, rette, file paa et Bærk.

Raboter, v. a. hovic, glatte; fig. og fa. file, rette, forbedre (et literairt Arbeide); il y a bien encore à -, ber cr endnu meget at afflibe (om ct ungt Menneste). [bruger Povlen.

Raboteur, m. Haandværker, som Raboteuse, a. f. f. raboteux; s. f.

(H. n.) Slags Stildpadde.

Raboteux, se, a. fnortet; ujævn, mudret; fig. plump, usleben, upoleret, udannet; s. m. (H. n.) Slags Ult, en Fist.

Rabotier, m. (Mon.) gjennemstaaret Bord, hvori Mynkfilene opstilles.

Rabetir, v. a. giøre dum og eenfolitet i sin Bært; fig. og fu. lille og uformelig; petit homme -, lille vantrevent Mennesse.

> Rabougrir, v n. forknyttes i Bærten, vantrives; v. pr. blive vantreven, lille,

frum og stjæv.

Rabouillière, f. Kaninhule.

Rabouquin, m. Slags treftrenget Gultar, et Instrument brugeligt hos [Ende til Ende. Hottentoterne.

Raboutir, v. a. sammenstyffe Tsi, Rahrouer, v. a. afvise haanligt, be handle uartigt, bide En af (naar man misbilliger et el. andet Forflag); il rabroue tout le monde, han overfuser alle Mennester; pop.

Rabroueur, se, s. En, som overs fuser Folk el. afviser dem paa en uar

tig og haanende Maade.

Racage, f. (Mar.) Ruglefrands om fring Masten, Ratte; pl. Træffetugler, truine paa en Snor og bundne om Masten for at lette Bevægelsen af Raas [Sammenfatning. stængerne.

Racahout, m. en nærende, melet Racaille, f. gemeent Pat, Kick

tringpat; Udstud.

Racambeau, m. (Mar.) Klyverbeile: Zernring, som fastgjør Raastangen til

Racanette, f. (Ch.) Krifand. [Masten. Raccommodage, m. Klisning, Lapning; Betaling for samme; det Flik tere og Lappede.

Raccommodement, m. Forlig, For-

soning efter en lille Strid.

Raccommoder, v.a. istandsætte, lav: pe, fliffe, stoppe, ordne, sætte til Rette (om Haaret); rette, forbebre (om Aandsarbeider; p.u.); ordne (et Anlige gende, forstprrede Omstændigheder); oprette, giøre godt igjen; forlige, for sone; v. pr. forlige sig med hinanden.

Raccommodeur, se, s. En, som flitter el. lapper; - de faience, En, som klinker Leerisi; -se de bas, Stop-

pekone.

Raccord, m. (Arch.) Forening mels lem to Ting, der iffe ligge i lige Lis nie, eller mellem en gammel og en ny Bygning, saa at de udgiere ligesom et Peelt; sig. passende Overgang fra en Deel af et Digt til en anden.

Raccordement, m. (Arch.) Ubjevning el. Forening af Dele af et Arbeide, saa at de komme i samme Linie; Forening Rebougri, e, a. vantreven, forknyt- mellem en gammel og en ny Bygning. to Bygninger til et Pecli (s. raccord); (Peint.) omarbeibe et Maleri for at tilveiebringe en bedre Overgang fra den ene Farve til den anden, en ftørre Parmoni; (Leur.) forene et Digis enkelte Dele til et Peelt; 'Mus.) stemme et Instrument paa Ny; fig forlige to Personer med hinanden (hellere: raccommoder).

Raccouplement, m. fornyet Fors

ening el. Sammenkobling.

Raccoupler, v.a. parre igien sam= men; bringe igjen under samme Aag; fammenfsie el. sammenhæfte paa Ny.

Raccourci, m. fort Ubtog; (Peint.) perspectivist Forfortning; en -, loc.ad. udtogsviis, i fort Ubtog; (Peint.) efter en forkortet Maalestok.

Raccourci, e, p. forfortet; fortfattet; altfor fort, afflumpet; cet habit a un air -, benne Kjole seer altsor kort el. afstumpet ud; a bras -, loc. ad. af alle Kræfter.

Raccourcir, v.a. giøre fortere; forkorte, afforte; fig. formindste; gjøre minbre varende; v. pr. forfortes, blive kortere, krybe ind; krumme sig, buffe sig sammen; v. n. blive for: tere, aftage; – un discours, gjøre en Tale fortere; - les jours de q., fors korte Ens Dage; - ses pas, gaae langs sommere; tage korte Skridt; - le bras, træffe Armen tilbage; (Men.) – un cheval, holde en Heft an, saa at den gaaer med langsommere Stridt; cette toile s'est —ie, dette Est er løbet ind; les jours se raccourcissent, Dagene tage af, blive fortere.

Raccourcissement, m. Fortortelse. Raccourir, v. n. fomme løbende til: bage; v. [Sammenkrympning; p. u.

Raccours, m. Rlades Indisbning, Raccoutrement, m. Udbedring, Flif-[lappe; v. ning; v.

Raccoutrer, v. a. ubbedre, stiffe, Raccoutumer (se), v. pr. (à qc.) rænne fig paa Ny til Roget; optage en gammel Bane.

Raccroc (c ubtalcs iffe), m. (Bill.) uventet Stob, som er mere helbigt

end behændigt; par -, loc. ad. hæns delsesviis, uden at ville bet.

Raccrocher, v. a. hænge op igjen; sig. antaste Forbigaaende (om slette affisbe; tisbe en Ting i Stedet for Fruentimmer); v. pr. tage fat i (a), en anben af samme Glags, som man

Raccorder, v. a. (Arch.) forbinde gribe fat paa; gribe fast ved Roget for at hixipe fig; fig. gjenvinde paa en Rant, hvad man har tabt paa en anden; forlige fig; fiy. og fa. il s'est –é au service, han har igjen taget Tjeneste, han er vendt tilbage i den Tjeneste, han dadde förladt; il trouvera bien moyen de se -, han finder not Leilighed til igjen at komme paa Benene.

Raccrocheuse, f. offentlig Stjøge,

som antaster de Korbigaaende.

Race, f. Slægt; Folfestamme; Rlasse, Wt (i flet Betydn.); Race, Herkomst; la - humaine, la - mortelle, Menues steslægten, de Døbeliges Slægt; la suture, les -s à venir, Efterslægten, Efterfommerne; la - des fripons est nombreuse, Slynglernes Rlasse er talrig; un cheval de -, en Pest af adel Perfomst; prov. les bons chiens chassent de -, Weblet falber itte langt fra Stammen; cet homme chasse de -, benne Mand flægter fine Fæbre paa (i god og i flet Betydn.); celle fille chasse de - (fun i set Betydn.), denne Pige flægter fin Mober paa i Coquettert; – de vipères, Daleat (om Iharisæerne); ondstadssulde Mens nester.

Kachalandage, m. Runbernes el. Søgningens Tilbageførfel til fin Boutik.

Rachalander, v. a. staffe Søgningen

tilbage, staffe Kunder igjen.

Rachat, m. Gjenkjøb; Løskjøbning, Udløsning, Gjenløsning; le – des captifs, de Fangnes Løskjøbning; le – du genre humain, Mennesteslægtens Gienlesning; le - d'une rente, Fris giørelse fra en aarlig Rente imod Be taling af en vis Sum.

Rache, f. (Sal.) Galtmaal, omtr. 40 Pund; (Mar.) Mærke, fom gjøres paa et Styffe Træ, for at angive, hvorvidt det stal stæres; – de goudron, Tiærebundfald, Tiærebærme; (Méd.) Glags Vørnespgdom, Sturd, Udslæt;

(Charp.) Unuder i Træ.

Racher, v.a. (Mar.) affætte Warte paa ct Styffe Træ, for at vise, hvorvidt det stal stæres; (Brod.) ende et Broberi med radeviis anbragte Puntter.

Rachetable, a. som fan tilbageties bes, som tan aftisbes el. indløses.

Racheter, v. a. tilbagekisbe, igjen

for dar eict; losijode sig fra en aarlig Rente ved en Sum een Gang for alle; lostjobe el. ublose af Fangenstab; fig. gienlose; erstatte, opveie, giore god igjen; (Arch.) rette en Bygningsfeil, giøre den mindre isinefaldende; forene to Poæls vinger af forffellige Slags med hinans ben; v.pr. lostisbe fig, frigisre fig; — un captif, løskøbe en Kange; se – de captivité, løskisbe sig af Fangenstab; J.-C. a racheté le genre humain, J. Chr. har gjenløst Mennesteslægten; – ses péchés par l'aumone, exholde Synbstilgiveise ved at uddele Almisse; ses désauts se rachètent par de bonnes qualités, hans Feil oprettes ved gode Egenstaver.

Racheux, se, a. Inudret, træviet (om

Træ); (Méd.) sturvet.

Kuldendelse: Rachèvement, m. (Chand.) sidste Retbyppelse af Tællelys.

Rachever, v.a. fuldende, lægge sidste Paand paa; (Chand.) nedtyppe Tæl lelps for fioste Gang; (Fond.) ud: dedre el. fuldende Smeltearbeide.

Racheveur, se, s. (Fond.) En, som fuldender et Arbeide i ct Støberi el.

andet desl. Smelteværisted.

Hachialgie, f. (Méd.) Smerte i Hygs raden; Slags Kolik (colique des peintres). Itil Rygraden.

Rachidien, ne, a. (An.) penhørende Rachis (subt.), m. (An.) Hygrad; (Bot.) tynd, stjør Are, som barer ras devils Blomster hos Græsarterne.

Rachitique, a. som liber af ben engelste Syge; s. Barn, som er belagt

med benne Sygbom.

Rachitis (s ubt.), m. (Méd.) en. gelst Sygdom, Rygradens Krumning, Ledenes Ophobning, dobbelte Leder.

Rachitisme, m. (Méd.) f. f rachilis; (Agr.) Korns Sammenstrumpning, Clags Brand i Korn.

Racinage, m. Farve af Balnøbbebart, af Balnsdbestaller el. Balnsdbeblade.

Racinal, m. (Charp.) Grundbiælfe, som tiener til Støtte el. Underlag;

pl. -baux.

Racine, f. Rob; fig. Grund, Bes gyndelse, Udspring; (Gr.) Robord, Stammeord; (Arith.) Robstørrelse; prendre -, flace Rob; forblive lange paa et Sted; robfæste sig; extirper jusqu'à la –, ubrydde med Roben; aller à la -, gage til Udspringet, til Kilben, soge Aarsagen; couper la - du man har tabt i Spil.

mai, couper - au mai, udrybde det Onde med Rod; la - carrée, Ovadratro ben; la - cube el. cubique, Rubifroden.

Racineaux, m.pl. (Jard.) fmaa Stok te, som stiffes ned ved Siden af Vlanternes Rødder.

Raciner, v.n. paae Rødder; v.a. farve med Balnsbbes el. Robfarve.

Racinien, ne, a. etendommelig for Digteren Racine (om Stilen).

Rack, m. Araf (arack).

Racle, m. (Mar.) Straber, Krabse jern (gratte); f. (Tuill.) **Rul**dbræt, Bræt, pvormed Leerjorden ftryges til Muurs el. Tegisteen; (Bot.) Grædart.

Racle-boyau, m. Bierfibler, flet Dufitant (fa.); pl. des racle-boyau.

Racle-sourneau, m. Storsteensseier (i det sydlige Frankrig); pl des raclefourneaux.

Racler, v. a. strabe, stave; stryge et Kornmaal; spille set, gnide; — un air, spille en Mcsobi slet; il racle le boyau, han gnider Fiolinen; ce vin racle les boyaux, denne Bün river i Tarmene. Hemand.

Racleur, m. Bierfiedler, ussel Spil-

Racloir, m. Strabejern.

Racloire, f. Strygetræ til at stryge et Kornmaal; (Horl.) tyndt, tveægget Gfrabeiern. Spaaner.

Raclure, f. det Afftrabede, afftrabede Racolage, m. Hververhaandværk.

Racoler, v. a. pverve med det Gode el. med List; fig. samle, kapre; - des admirateurs, fapre Beundrere.

Racoleur, se, s. Hverver, Hververste. Raconter, v. a. fortælle; – qc. en détail, fortælle Roget omftændeligen; - sommairement, fortælle Povedinds holdet; – hrièvement, fortælle kortcliv gen; je l'ai our - à un tel, seg par hort det fortælle af den og den; il en a -é bien long, han har fortalt vibt og bredt derom.

Raconteur, se, s. En, som altib vil fortælle; tjedsommelig Fortæller; fa.

Racorni, e, p. baard og seig; sams menstrumpen.

Racornir, v. a. giøre haard vg seig; sammenstrumpe; v. pr. blive haard og seig; strumpe sig sammen, hærdes.

Racornissement, m. Seigheb, Haard:

bed, Indffrumpning.

Racquit, m. Gjenvinding af bet,

Racquitter, v. a. (Jeu) gjenvinde til En det, han har tabt; fa. erstatte En sit Tab; v. pr. tilbagevinde hvad man har tabt; oprette sit Tab; je l'ai –é, jeg har tilbagevundet for ham bet, han har tabt; je me suis -é, jeg har forvundet mit Tab, jeg har saaet Opreisning.

Rade, f. Abed; - forsine, - ouverte, aaben Rheb; etre en -, ligge paa Rheden; être en grande –, ligge langst ude paa Rheden; mettre en -, aller en -, lægge ub paa Rheben.

Radeau, m. Tommerflaade; Flaades

brænde, Flaadctommer.

Rader, v. a. (Mar.) lægge ud paa Rheben; (Sal.) stryge et Maal Galt med Strygetraet. Lger; p. u.

Radeur, m. Saltmaaler, Saltstrys Radiaire, m. (H. n.) Straaledyr,

Slags Plantedpr.

Radial, e, a. firaalet; couronne -e, Straaletrone; (An.) os – el. os du rayon, Straalebeen, et Albuebeen; pl. m. -aux.

Radiant, e, a. (Opt.) ftraalende. Radiation, f. Ubstrygning, Ubstettelfe; Streg, poormed en Regningspost udftryges; (Opt.) Lysets Udstraalen, Straalekasining.

Radical, e, a. (Bot.) ubspringende fra Roben; fig. oprindelig; indgroet; seuille -e, Grundblad; (Alg.) signe-, Rod: tegn; quantité -e, Rodstørrelse; (Gr.) lettre-e, Robbogstav, Stammebogstav; fig. vice -, indgroet Feil; pl.m. -caux.

Radical, m. Tilhænger af et Ultras parti, som ønster en fuldstændig Omvælt: ning af Regjeringen; (Chi.) Grundstof, Grundlag; (Gr.) Berbunis Rod; Robord; Orbstamme; pl. -caux. [Grunten af.

Radicalement, ad. oprindeligen, fra Radicalisme, m. Indbegreb af bet radicale Parties Grundsætninger, sams me Parties Charaftcer el. Spstem.

Radicant, e, a. (Bot.) udstydende Rødder, rodslagende. | Rødder.

Radication, f. (Bot.) Udstydning af Radicivore, a robæbende. Lipire. Radicule, f. (Bot.) lille Rob; Rod= Plantefamilie.

Radier, v. a. ubstryge, ubstette.

Slusebund; (Charp.) Grundlag af Fjælfer og Bræber, hvorpaa en Molle opfores; Mellemrum mellem Broviller.

Radieux, se, a. straalende, stinnende: rast og vel tilfredø; il est -, il a l'air -, han er frist og fornsiet, han har et glad og fornsiet Udseende.

Radiomètre, m. (Astr.) Inftrument til at maale Middagsboiden el. Stiernernes Poide til Goes, Poidemaaler, Jacobs. ftab (rayon astronomique, arbatète).

Radis, m. (Bot.) Radise, Ræddike (petite rave, rave des Parisiens).

Radius (s ubtales), m (An.) mindste Been i Forarmen. Strygetræ. Radoire, f. (Sal.) Saltmaaleres

Radotage, m. tosset Snat, Possesnat, Brøvl; fa.

Radoter, v. n. føre tosset Snat, snatte over sig; vaase, vrøvle.

Radoterie, f. tosset, urimelig Snat, Sniffnak, vrøvlagtig Tale; fa.

Radoteur, se, s. Baaser, Brøvler, Snaffebroder, Snaffesøster.

Radoub (bubt.), m. (Mar.) Stub

Fortsmring, Reparation.

Radouber, v. a. (Mar.) fortsmre, kalfatre et Skib; reparere et Seil; fig. v pr. oprette et Tab; komme igjen til Kræfter; faac sit Pelbred igten.

Radoubeur, m. Stibsfortsmrer,

Ralfatrer.

Radoucir, v. a. gjøre imidigere (om Metaller); mildne, giøre mildere (især om Beiret); fig. formilde, berolige, stille tilfreds; v. pr. blive mildere; fig. stille fin Brede, formildes.

Radoucissement, m. Formildelse af Beirliget, Kuldens Formindstelse; fig. Lindring, Forandring til det Bedre

(bellere: adoucissement).

Radresse, f. lille Bivei; inus. Raf, m. (Mar.) stært Strøm.

Rafale, f. (Mar.) Bindpust, Bindstob. Rasalé, e, a. som er paa Ancerne, pnkelig, elendig; pop.

Rassaisser (se), v. pr. synte atter

net; sætte fig, synke sammen.

Raffe, f. (Bot.) medicinft Plante, Radié, e, a. (Bot.) straaledannet; brugelig imod Slangebid; (Pe.) Slags (Blas.) couronne -e, Krone med mange | Kissenct; (Ois.) Ret til at fange smaa Straaler; s. f. (Bot.) straaledannet Jugle; pl. Affald el. afstaarne Stylter of Ouver.

Raffermir, v. a. gjøre fastere, stær: Radier, m. (Hydr.) Sluserift, tere; ftprte; bringe i bedre Stand; v. pr. blive fastere; - le courage abattu, fyrke det nedstaaede Mod; se - dans sa résolution, blive fastere i sin Beflutning.

Raffermissement, m. Styrkelse; le - de la santé, Sundhedens Gjenoprettelse; le - de l'autorité, Akpndighedens

Befæftelse.

Rassiler, v.a. (Gant.) afrunde Fins gerne i Pandster, give dem den pas: sende Form. ter.

Raffinade, f. bet finefte boibe Gut-Rassinage, m. Mensning, Luttring; le - du sucre, Gufferets Raffinering; le - des métaux, Metallernes Luttring.

Rassiné, e, p. luttret, rentet, tor= finet; fig. fiin, poleret; fart; snedig, listig; - d'honneur, meget kilden i Wrestager (v.).

Rassinement, m. Rensning, Luttring; ifær fig. overdreven Forfinelse, Kunftlen; les -s du luxe, Overdaadighedens

Forfinelser.

Rasiner, v. a. luttre, rense, rassinere; fig. forfine; v. n. anstille Undersøgels fer, giøre nye Opfindelfer (v.); granste, gruble; haarklove; v. pr. blive finere; fig. raffineres, forfines; blive Mogere, snedigere; il rassine sur tout, han haarkløver Alt; – sur la langue, gruble over Sproget; le monde se rasfine, Berden bliver bestandig klogere.

Raffinerie, f. Sufferraffinaberi.

Rassineur, se, s. Rassinadeur; - de sucre, Sufferrafinadeur; - de salpêtre, Galpeterspder.

Rassoler, v. n. være lidenstabeligen indtaget el. forgabet; elle rassolle de cet homme, dun er forgabet i dette Menneffe.

Rassosir, v. n. blive gal, blive tos: set; bruges kun i Udir: vous le serez -, De vil gjøre ham gal.

Rassutage, m. fulbkommen Istands sættelse af en Hat cl. af et Bærktsi.

Rassuter, v. a. (Chap.) istandsætte en Pat i alle Penseender; s. rebouiser.

Ratiau, m. (Mar.) lille Baab, som

roes i Middelhavet.

Rase, f. Drueklasse med afpillebe Bar; Tærningkaft, hvori hver Tarning vifer ligemange Dine; fig. faire -, tage Alt med fig, tage Rub og Stub.

Rafler, v. a. bortage Alt i en Fart, rapse, røve; fa.

Raflower, v. a. (Mar.) gjøre et

Fartsi igjen flot.

Rafrakhir, v.a. tole; forfriste; istands sætte; fornye; bestære; berolige; udhvile, vederkvæge; v. n. blive kølig; v. pr. aftoled; udhvile sig, vedertvæge sig; tage Forfriffning; - l'air, affole Luften; – un tableau, opfriste, istandsætte et Ma= icri: – à q. la mémoire d'une ch, ops friste hos En Erindringen om Roget; les cheveux, flippe Paarene; - les branches d'un arbre, beflippe Grenene paa et Træ; - le bord d'un chapeau, bestære Ranten paa en Pat; - une place d'hommes et de munitions, forspre en Fæst: ning med nyt Mandstab og ny Munition; - des troupes, uthvile Trop: per, staffe bem godt Ovarteer; - le sang, tole, berolige Blodet; fig. berolige, fornøie; le vent rafraichit, Binden køler; venez vous –, kom at triffe et Glas, at nyde Roget, at veberkvæge Dem; se – la tête, hvile sit Hoved, berolige sit Sind. [(især pl.).

Rasralchissant, m. folende Middel Rafraichissant, e, a. to!ende; veder:

tvægende; beroligende.

Rafraichissement, m. Affolning, For: fristning; Beberkvægelse; quartier de -, Ovaricer, hvor Tropperne uthvile og vederavæge sig; pl. tølige Drifte, Frugter o. besl; Econetsmidler til en Kæstning, en Armee el. en Flaade; (Mar.) ferst Kjød og Grønt

Rafralchisseur,m (Distill.)Svalefar; (Suc.) stort Kobberkar i et Raffinaderi (ogf.rafraichissoir) [glad og oprømt;fa.

Ragaillardir, v.a. opmuntre, gjøre Ragals, m.pl. haarde Steen i Kalf. Rage, f. Raseri, Bandstræt (med. hydrophobie); fig.hæftigt Udbrud af Brede, Hab, Wrgrelse; umaabelig Grusoms hed; hæftig, utaalelig Smerte; stor, hæftig Tilbviclighed, Forkjærlighed for Noget, Mani; – blanche, fraabende Hundegalstab, i hvilken Hunden bider; – mue, stille Hundegalstab, i hvilken Hunden iste bider; assouvir sa –, tils fredsstille sin Forbittrelse, sit Dab; il a la – d'écrire, det er hans Mani at ville strive; il a la - du jeu, ban lis der af Spillemani; fig. og fa. aimer q. à la -, clfte En til Raferi; faire -, vente op og ned paa Alt, bringe Alt pse, rove; fa. [Suffer). i Forstyrrelse; ogs. gribe sig hæftigt Raseux, a.m. knutret, ujevnt (om an, gjøre Alt hvad der staaer i Ens Magt; dire – de q., fige om En Alt bet Onde, man kan finde paa (p.u.); prov.quand on veut noyer son chien, on dit qu'il a la –, naar man vil styrte En, tillægger man ham alle mulige Feil; naar Bognen hælder, styde Alle efter. [berne; pop.

Ragonner, v.n. knurre mellem Tans Ragot, m. undersatsigt Menneske, Tyffert; (Charr.) Krog el. Hage paa en Bognstang; (Man.) kort, stumps halset Hest; (Ch.) toaarigt Bilds sviin; (Bot.) stor, sort Ræddike; pl. saire des –s, søre tosset Snak; bagtale.

Ragot, e, a. lille og tyk, stumpet, uns bersætsig. [brumme, stjænde; pop.

Ragoter, v.n. føre Cladder, bagtale; Ragotin, m. latterligt, forvoret Menneste; uformeligt, vantrevent Barn; burl. [Bladhat.

Ragoude, m. (Bot.) Slags Svamp, Ragouminier, m. (Bot.) Dværgs firsebærtræ.

Ragoût, m. Ret, tillavet med pirrente Ingredientser; fig. Middel til at væffe Lysten (p. u.); (Peint.) – de couleur, livlig Farve, som tiltræffer Dict (v.)

Ragoûtant, e, a. velsmagende, læfster, pirrende; fig. behagelig, tiltræfstende, indtagende; cela est peu –, det cr lidet indbydende, iffe behageligt.

Ragoûter, v. a. gjengive Lyst, Apspetit; fig. vætte paa Ry End Lyst til Roget; v.pr. faae igjen Appetit; vætte fin Lyst til Roget paa Ry. [igjen fast.

Ragraser, v.a. hæste paa Ny, hæste Ragrandir, v.a. gjøre endnu større; v.pr. forstørres.

Ragréer, v. a. lægge sidste Haand paa en Bygning, aspudse; glatte; istandsætte (om Meubler); udsevne (om Farver); tilsvie det Manglende; v. pr. (Mar.) forsyne sig med det Manglende.

Ragrément, m. (Arch.) Aspudsning, Urbedring; (Men.) Istandsætning; (Peint.) Farvers Sammensmeltning; (Mar.) Aspvling af Stibsklædningen; Forspning med det Manglende.

Raguer, v. a. (Mar.) stamfile (om Touge); v. pr. stamfiles. [bliau. Raguet, m. (H. n.) lille, ferst Cas Raguette, f. (Bot.) Slags Spre. Raïa, m. tyrtist Undersaat, som er

unberkastet Kopstatten, saasom Christne, Jøber o. s. v. salen, roidir.

Raide, raideur, raider, s. roide, roi-Raie, f. Træt, Strøg; Streg; Stribe; Fure; Paarsfel; (H.n.) Rotse; tirer une -, slaae en Streg; une de plume, et Pennestrøg; étosse à grosses -s, storstribet Tøi; - bouclée, Pig:Rotse; à la -, loc. ad. i Gjenneme snit, bet Ene med det Andet (inus.).

Raiement el. Ralment, m. firibet Tegning, Affætning af Striber; Nibs,

ning; firibet Egenstab.

Raieton. m. (H. n.) lille Pig=Roffe. Raifort, m. (Bot) – cultivé, Ræd= bite; – sauvage, Peberrob (cran, pop.)

Rail, m. Jernbanestinne, Hjulspor paa en Jernbane.

Railé, e, a. (Ch.) i Ubtr. chiens -s, Sunde af lige Størrelse. [p. u.

Raillard, m. Spøgefugl, Stjemter; Raille, f. (Sal.) Redstab til at røre Gløderne sammen i Ovnen.

Railler, v.a. spotte, gjøre latterlig; v.n. stjemte, spøge; v.pr. gjøre sig lys stig over, gjøre Nar af; il raille tout se monde, han spotter over Alle, gjør Alle latterlige; il se raille de tout, han

giør tig lyttig over Alt.

Raillerie, f. Spøg, Stjemt, Spotsteri; entendre la -, entendre bien la -, forstaae ben Runst at stjemte; entendre -, iste sornærmes over Stjemt; il n'entend pas -, han forstaaer iste Stjemt; han taaler iste, at man spøger; il n'eutend pas - sur cet article, han taaler iste, at man spøger med ben Sag; la - en est-elle? er bet tils labt at spøge berover? - à part, sans -, alvorligt talt; cette - passe le jeu, benne Stjemt gaaer sorvidt; cela passe la -, bet er sor grovt, el. bet er Noget, hvormed man iste maa spøge.

Rai'leur, se, s. Mand el. Ovinde, son holder af at stjemte; Spottefugl, Spotter, Spotterste; prov. souvent les —s sont raillés, de, som spotte Andre, blive ofte selv spottede; ... a. spottefuld, spøgefuld, spottende, stjemtende. stjemtende. stjemtende.

Rail-route, m. Bei, belagt med Jerns Railure, f. Huulning paa en Spanaal, hvori Piet ligger (hellere: rainure).

Raimer, v. a. elste paa Ny; p. u.

Rain, m. i Ubtr. – de bois, Stoprand: en Stove Grændsestel.

Raine, rainette, f. (H. n.) Stø;

la - verte, ben grønne Frø; v.

Raineau, m. (Charp.) Baand af Tommerarbeide til at sammenholde sen Faltse. Grundpæle.

Rainer, v. a. (Men.) danne en Fure, Rainette, f. Rainetæble; s. raine. Rainoire, f. (Men.) Hovl til at ploie Furer i Eræ. [Sture, Huulning.

Rainure, f. (Men.) Juge, Faltse, Raiponce, f. (Bot.) Rapuntscl.

Raire, v.a. rage Paaret el. Stjæget tæt af; træffe igjennem et Træffejern; p.u.

Raire cl. réer, v. n. (Ch.) strige fom en Hjort i Brunst (raller).

Rais, m. Hjuleger; pl. Straaler; (poe. v.); (Blas.) Spidser, som ligne Straaler.

Rais, e, p. raget (p. u.); s. n.. prov. il ne se soucie ni des -s ni des tondus, han bryder sig om Ingensomhelst.

Rais-de-cœur, m. (Sculp.) hierte: formigt Løvvært paa Gesimser; pl. ·rais-de-cœur.

Raisin, m. Biindrue; - sec, Rofin; - de bois, Blaabær (airelle); - de loup, Slags Natstygge; - d'ours, Tyls tebær (busserolle); - de renard, Ects bar, Fireblad (parisette); - impérial, Strandgræs, Tang (sucus, varec); - de mer, Slags Søsneal; - de sèches, Biæfsprutteag; (Pap.) du grandraisin, Elago Tryfpapir til Pragtuds gaver; prov. moitié figue et moitié -, balvt med det Gode, halvt med Ragt; deels godt, deels slet.

Raisiné, m. Vilndrucmoes, Slags Splietsi af Blindruer blandet undertiden med Pærer og Ovæder.

Raisinier, m. (Bot.) Polygonee,

Pileurt, amerikanst Plante.

Raison, f. Fornuft; Forstand; sund Sands, Fornuftens reite Brug; Bils lighed; Ret; Regnstab; Opreisning; Erstaining; Grund, Aarfag, Anlede Bevæggrunds (Math.) For: hold; (Com.) Firma; en Handels: rompagnons Anbeel i en Capital (v.); livre de -, Sovebbog (nu: grand-livre); (Charp.) Plats; mettre les pièces de

prov. il n'y a ni rime ni raison à tout ce qu'il dit, ber er ingen sund Sands i Alt hvad han siger, det er hverken hugget el. stuttet; etre de -, Pjerne: foster, indbildt Bæsen (mods. etre reel); se rendre à la -, give efter for Fors nuftgrunde, finde sig i Ret og Billighed; mettre q. à la -, bringe En til Raison, bringe En til at give ese ter, til at finde fig i Billighed; il ne veut pas entendre la -, han vil iffe lade fig fige; han vil iffe høre Grunde; prov. où force domine, - n'a pas de lieu, Wagt gaaer for Act; avoir de la -, besidde Forstand; avoir -, have Ret; parier — à q., tale et fornuftigt Ord til En; donner – à q., give En Ret, tilstage at En har Ret; avoir la de son coté, have Retten paa fin Sibc; demander la – de qc., spørge om Gruns ben til Roget; demander à q. – de qc., forlange Opreisning af En for Roget; rendre – de sa conduite, giøre Regn: stab for fin Opførsel; rendre – à q., give En Satisfaction, duellere med En; tirer - d'un affront, tage Satisfaction for en Fornærmelse; se saire – soimême (à soi-même), tage fig sclv til Rette; saire - à q. d'une santé qu'il a portée, briffe med En en Staal, som han har udbragt; besvare en Staal; faites-moi - de cet homme, oplys mig om Bevæggrundene til dette Menne stee Opførsel; je ne saurais tirer - de ce débiteur, jeg kan intet Regnskab, ingen Betaling faae af denne Debi tor; il m'a payé de bonnes -s, ban har givet mig gode Grunde; je me rends à vos -s, jeg giver efter for Ocres Grunde; point tant de -s, ingen Raisonnering; pour - à moi connue, af en Grund, som seg itte vil anføre; conter ses -s à q., forflare Grundene til sin Opførsel for En; comme de –, som billigt er; seion Dieu et -, efter hvad Gud og Billighed fræver; plus que de -, mere end hvad fornuftigt er; prov. il y a - partout, der er Maade med Alt, enhver Ting maa have sin Grændic; loc. ad. pour - de quoi, (Prat.) af poilken Narsag; à telle sin que de -, bois en leur -, lægge hvert Styffe Aræ (Prat.) i den Formening, at det kan paa fin Plads; pl. Abkomster; il a være til Rytte; fa. i hvab ber end perdu la -, ban er ganet fra For- maa kunne ffee; à bonne -, med god ftanden; parler -, tale fornuftigt; Isie, med fuld Ret; à plus sorte -,

i - de, na - da, i Forpold till; an -

de, i Betrogiuing af.

Nationnable, a. fornuftig; fattet, fem finder fig i Omftendigbeberne; Dablende, fletfrelig, anfelig; il est unlin derenn -, han er emfiber bleven itrnitig; son lengage out -, hand Tale et rimelig; je l'ai trourd ce toir, dans sa profunde affliction, plus - que co matin, jeg har l'Aften funbet fan mere fattet I fin bybe Borg the ban bur bet imorges; un revenu m tlattelig Inbiagt.

Reseaseblement, ad. fomuftigen; Passicube; demeneligen; meget; il a de la fortune -, ban bar temmelig megen (en rife liben) Hormue; plais. elle est - laide, bun er bygtig fipg.

Asisonus, a, p. og a. unberftottet met Erunbe og Ber fer, ubioriigt bo-Cimenteret, mogweret; ubfprligen ophft og utvillet; grommaica -e, Granimatit, fom anfører Grunde for enbver

Raisonnoment, m. Forfland, Demmetraft; Bebudistelfe; Grund, Beund, fa hire des -s à peris de rus, aujert lofe Grunde, fom Intet bemfe; point tant do -o, ingen Raifonneren.

Reisonner, v. m. bruge fin Fornuft; tomme, fintte: brofte Grunbe for og tmob, overvene; fremføre Indvenden. ger, raisonnere; m.a. nose prove; fætte ig rigligt ind i; (Mne.) praie; forebie fine Shbopapitet, v. pr. gjøte fig fett Regugab for fine Danblinger; sur une affaire, noie brofte og overbeie en Cag; fu. no raisonnes pas, Inifonnerr ifte, ti og ablpb; - de travers, - comme ma pantoufla, raiformere forteert, uben al formuft, op ab Beggene og neb ab Stolperne; il rai-nonna bien co qu'il fait, ban prever el overveier noie boad han gior; cet acieur reisonne bion ses réies, benne Ctuefpiller inbftuberer gobt fine Roller.

Raisonneur, so, s. En, fom gjør Belig Bemærtninger; En, fom trætter beb bibiloftige Bewier el. Fortfaringer : en Srevier, en Brookerfte; En, fom aleib dur Undfieldnunger el. altid gior Judbenbinger el. Inbfigeifer, en Belbflog; ... a. uforfammet t at giere 3mb-Denbinger, paaftaaelig, fetoliog.

affnameget befie florre Grunt; toa.pp. | Tyrfte, Bafal af Reiferen af Togol. Rajambor, v. a. Krave over igjen;

overftribe van Ry.

Rajounie, v. a. giore ung igjen, forpuge; gibe et ungbommeligt Ubfeenbe; fa foærte graat Doar form; barbere; befare Ererer; anvenbe et formibet Drb paa Rp; v. pr. give fig et ungbommeligt Ubfrenbe; giere fig pagre end man er; o. n. biebe ung igjen, forpnges. phincape.

Rajegnissant, e. a. foryngenbe. Rajeunissement, m. Forpngeife. Rajolia, m. Clage burgunbif Drue. Najustement, m. Oremne i Ifiand-

fættelfe.

Rajuster, v. a. iftanbfætte; beinge igjen i Drben, fætte til Rette; Ag. bilægge, ubfone, forlige (v.); v. pr. fertte fine Rierter til Rette, orbne igjen fin Pont; rajustez-vous à la bâte, bring Deres Rimber, Deres Pont el. Deres Frifur burtig ! Drben.

Rale, m. Rallen i Dalfen; (H.n.) Snarre, Bagieitonge.

Rålement, m. Nallen; f. f. råla.

Ralentie, v. a. gjøre langfommere, fagine; v. pr. blive langfommere, for mintfles, oftages - so course, fagtue fit Lob; - son nela, formunbfte fin 3ber; – sa vivacité, flove Eroligheben.

Ralentissement, m. Formubfelfe et. Aftageise i Bevergeise, i Birfombeb ; Saginen.

Raier, v. n. ralle (om Doenbe). Ralingue, f. (Mar.) Lug, Loug hvormeb Beilene fantes; - de letiere, d'envergues, Raaltig; - de chote, flagenbe Lug; - de fond, Unberlig mettre une volle en -, brafe et Geil levenbe.

Ralinguer, v. a. (Mor.) fpe Liget pan et Beil; w. m. venbe Beilene, fan at be fare Binben.

Ralitor (se), v. pr. bilve igjen fengeliggenbe, blive igjen fpg.

Railer, v. n. (Ch.) frige (om Dioris

Brunftiben; ogf. raire el reer). Relliement, m. (Mil.) absprects Troppers Samling; mot do -, Bells reab; fig. Lufen; signe de - Roye poorpaa Tropper af famme Rorys Lieube hinauben; fig. Bertienbe, boot paa en Secis Rediemmer gientienbe Rajah el. raja, m Rajah, oftintell for be vigende Tropper, meralle Ster, hvor et Samfunds Meblemmer samles; Mening, hvori Personer, som ellers ere uenige, stemme overeens.

Rallier, v. a. (Mil.) samle igien abspredte Tropper, opftille bem paa Ry imoo Fienten; (Mar.) - le vent, fnibe Luren; - un vaisseau dans le vent, vinde i Luven op til et Stib; - la terre el. se - à terre, nærme sig Land.

Rallonge, f. tilsat Styffe, Styffe

til at forlænge Roget med.

Rallongement, m. Forlængelse, Tilsætning for at giøre Roget længere;

Korvaelse i Længde.

Rallonger, v. a. gjøre længere veb Tilsatning, forlænge; - une table, forlænge et Bord ved et tilfviet Styffe; - un habit, giøre en Kjole længere ved

at fre Roget til.

Rallumer, v. a. antænde paa Ny; fig. opflamme paa Ry, væste til nyt Liv, gjenoplive; v. pr. antændes igjen; fig. opflammes paa Ry; gjenoplives; la guerre se raliume avec une nouvelle force, Krigsluen flammer igjen op [ned hos Aprkerne. med ny Styrke.

Ramadan el. ramazan, m. Fastemaa Ramadouer, v.a. formilbe En igjen ved Kiertegn. [Ignevmon, Pharaorotte.

Ramadoux, m. (H. n.) indiff Rotte, Ramage, m. Grenene paa et Eræ; Afbildning af Grene, Blomster og Løv i vævet Tsi; Fuglesang; fig. Børns Pludren p. u.

Ramager, v. n. spnge (om Fugle); Ramaigrir, v.a. giøre igjen mager, udmagre atter; v.n blive mager paa Np.

Ramatgrissement, m. Udmagring

paa Ny; tilbagevendt Magerhed.

Ramaillage, -m. (Cham.) Tilbereds ning af Scmslæder, af Buffe:, Gjede: Semslæder. el. Gemsestind.

Ramailler, v. a. (Cham.) tilberede Ramaire, a. (Bot.) fasthæftet el. benhørende til Grenenc. lcrfenlav.

Ramaline, f. (Bot.) Lavart, Tak Kaniandots, m. pl. sammenbundne

Krudtpaffer.

Ramart, m. (H. v.) Slage flor Sild. Ramas, m. Dynge, Hob, Samling af ubetydelige Smaating (om betydes ligere Ting bruges amas); Flot (om Personer).

Ramasse, f. Piergslade, Slade til at flige ned ab snebedætte Bjerge.

menfamtet ; tyt, unberfætfig, fiirftaaren; traftfuld; des gens-s, sammenstrabebe Folf; un homme -, en tpt, undersats fig Mand; (BoL) sammenhobet, tat samlet; des seuilles -es, tætsiddende Blade.

Ramasser, v.a. samle sammen, ffrabe sammen; samle op, tage op hvad der er faldet neb; faae fat paa En; tage sig af En; arreftere; ilbe medtage (v.); træffe i en Bjergslæde; v.pr. sanke sig; træffe sig sammen; - les cartes, fainle Rors tene sammen; - ses sorces, samte fine Kræfter; le hérisson se ramasse, Pinds fvinet træfter fig sammen; - une personue, reise En op; tage sig af En, fom er i Rød; – des vagabonds, arrestere Dagbrivere; prov. og pop. cela ne vaut pas le -, bet er itte Umagen værd at tænke paa.

Ramasseur, m. En, som træffer en Bjergslabe; En, som samler Smaating

sammen; plais.

Ramassis, m. Sammenstrab, Sams ling, Sob el. Bunte af Ting uden Orben; Sob tynbe Grene; sammenftrabet Flot.

Ramassoir, m. Redstab til at mars

morere Papir med.

Ramazan, f. ramadan.

Rambade, f. (Mar.) Lending paa Korfanten af Standsen el. Pytten el. paa Agierfanten af Baffen. [gelft Fnrist; v.

Ramberge, f. (Mar.) langt og let ens Rembour, m. Slags stort, suurt Weble (ogs. pomme de -).

Rambourrage, f. rembourrage.

Rame, f. Erteriis, tynd Green el. Rvist til at fiøtte Erter, Bønner o. bedl.; Nare til at roe med; Riis Papir; (Tap.) Ramme til at ubspile Rlæde, Baand o. desl.; (Pol.) Stang til at omrøre Leerdeigen mcd; (Meun.) usigtet Mcel; mariniers de -, Roerfarle, som leied (ogf. bonnes voglies [ubt. vo-ie], t Mobietn. til forçats); aller à la -, roe; saire sorce de -s, roe af alle Rræfter; à force de -s, med alle Aarer; à voiles et à -s, med Aarer og Seil; fig. og fa. etre à la -, arbeibe meget, have et haardt, besværligt Arbeide; vendre du papier à la -, sæige Papit i Riis; mettre un livre à la -, sælgt en Bog til Makulatur.

Ramé, e, p. flaget, flænget; sammen Ramassé, e, p. sammenstrabet, sam- siæbet; pois -s, fængebe Erter; balles -es, Rugler, sammentjæbebe meb Staal- pl. hvitflyvende Fugle, Lottefugle; traad; boulets -s, Lænkekugler.

Raméal, e, a. (Bot.) baaret af en Kvist (om Blade og Frugter); pl. m. -aux.

Rameau, m. Rvift, lille Green; fig. Underasteling; le dimanche des -x, Palmesøndag; fig. présenter le – d'o– livier, tilbyde Fredsforflag.

Ramée, f. Louhptte, sammenflettebe

Grene; lebfulde Grenc.

Ramender, v. a. nedsætte-Prisen (pop. v.); (Dor.) udbedre en Forgyloning ved smaa tilfsiede Guldblade; (Pe.) istandsætte et Fistenet; v. n. sprie el. falde i Priis (p. u.).

Ramener, v. a. bringe En med ans ben Gang; fore En tilbage til bet Sted, poorfra han er kommen; føre med tilbage; fig. formilde; tale En til Rette, gjenoprette en mislyffet Sag; bringe igjen paa Fode; indiøre paa Ry; bringe igjen i Brug; v.pr. føres tilbage; (Man.) bære Hovedet gobt; - à la raison, bringe igjen' til Fornuft; - q., stille En tilfreds; berolige, tilfredsstille En; - un malade, bels brebe igjen en Spg; - une vieille mode, indføre paa Ry en gammel Mode; (Jeu) - un coup, kafte en Fjerbolt tils bage; (Man.) - un cheval, bringe en Hest til at dusse Povedet; ce cheval se ramène dien, denne Pest bærer sit Poved godt; fg. - des affaires de bien loin, bringe forfaldne Sager igjen i Orden.

Rameneret, m. (Charp.) Streg, af sat efter Maalesnoren, Streg efter Aridinoren.

Ramentevoir, v. a. tilbagefalde i Er: indringen; v.pr. erindre sig Roget; v. Ramequin, m. (Pat.) Oftetage.

Ramer, v. a. understøtte Erter, Bonner o. dest. med Stanger, stænge; uds spile Toi i en Ramme; v. n. roe; fig. og fa. giøre sig megen Umage; prov. il s'y entend comme à - des choux, ban forstager sig set itte berpaa; il aura bien à - pour parvenir, bet vil koste ham megen Umage inden ban sætter det igjennem.

Ramereau, m. ung Stovbue.

Ramette, f. (Impr.) Jernramme bos Bogtrykkere til Plakater o. desl. Arbeider paa cen Side.

Rameur, m. Roertan, Sluproer;

(H.n.) Art halvvingedæffede Infecter.

Kameuter, v. a. (Ch.) standse de forreste Hunde for at oppebie de ester [beler fig i mange Grene.

Rameux, se, a. (Bot.) grenet, som Ramier, m. (H. n.) Stovbue (ogs.

a. pigeon -).

Kamification, f. Grenence Frems stydning og Stilling (p. u.); (An.) Forgrening, Forbeling af Narer, Rerver o. desl.; fig. Underastelling; Fors grening el. Bestandbele af en Sammenrottelle.

Ramifier (se), v. pr. dele sig i flere Grene; fig. underafdele fig, forgrene fig.

Ramille, f. (Bot.) Smaagreen, ben pberfte ved sidste Deling fremtomne Green; pl. smaa Grene, smaa Rviste til Rüsknipper.

Ramingue, a. (Men.) cheval -, ftæbig Dest, som ikke lyftrer Sporen.

Kamipare, m. og a. (H. n.) Plantes byr, som lever paa Grene.

Ramiret, m. (H.n.) Ringdue.

Ramoindrir, v.a. giøre igjen mindre. Ramoitir, v. a. giøre igjen fugtig; v. pr. blive igjen klam.

Ramolade, f. remoulade.

Ramollir, v a. gjøre igjen blød, giøre smidigere el. mindre haard; fig. giøre feig og qvindagtig, fortæle (i d. Betydning hellere: amollir); (Fauc.) - un oiseau, befugte en Kalts Fjeder med en vaad Svamp; v.pr. blødgiø: res; fig. formildes.

Ramollissant, e, a. (Méd.) bløbgiøs rende, opløsende, formildende; s. m. oplesende, formilbende Lægemiddel.

Ramon, m. Roft, bunden af Rüsel.

Dviste (rameaux); v.

Ramonage, m. Storftenes Feining. Ramoner, v.a. feie en Storfteen. Ramoneur, m. Storfteensfeier.

Rampant, e, a. frybende; fig. lab, nebrig, plat; (Arch.) straa, nebads gaaende; ame -e, lavt, frydende Sind; style –, lav, plat Stil.

Rampe, f. Trappe fra en Trappes affate til en anden; Trappegelænder, Rætvært om Trappen; straa Optjørsel, Boldbatte, Batte i en Have, som forer op til et hviere Sted; Sfraaning af en Ssi; (Th.) Lamperatte foran Stuepladsen.

Rampement, m. Aryben.

Ramper, v.n. trybe; flynge fig langs ben ab Jorben (om Planter); fig. nedlade fig til usfel Smiger, være lav og trybende; befinde tig i en pbmpgenbe, foragtelig Stilling; frive en lav, plat Stiil; (Arch.) fraae fagte ned ad; il rampe dans la misère, han lever usselt, i Rummer og Elendighed; il ne fait que -, han gjør itte andet end frybe og smigre; han striver en lav, simpel, smagles Stül.

Rampin, a. m. (Man.) chéval -, Heft, som kun træder paa Spidsen af

Bagstoene (ogs. pincard).

Ramponeau, m. Slags brebblabet Aniv; Legetsi, Glags Stralde.

Ramponer, v.n. beruje jig; inus. Ramponner, v.a. giøre Rat af En; v.

Ramure, f. Piortetatte; et Træes samtlige Grene (i d. Betydn. p. u.).

Ramuscule, m. lille Dvift.

. Rance, a. harit; s. m. harit Lugt, harff Smag; s. f. (Mar.) udvendig Beklædning paa et gammelt Stib.

Rancer, v. a. (Mar.) ftprie et Stib

ved udvendig Bellædning.

Rancette, f. Blitplade til Ranelovns:

Mør; i. rangette.

Ranche, f. Trin paa en Bjelf.stige. Kancher, m. Kranbjelfe med Trin paa; (Charr.) Bognbom i en Karre.

Ranchier, m. (Blas.) Blad paa en Ponice. sure).

Rancidité, f. Parffed (s. rancis-Rancio, a.m. i Udtr. vin –, spanst rob Biin, som er bleven guulagtig paa Grund of fin Alder (Udtr. laant fra tet Spanste).

Rancir, v. n. blive barff.

Kancissure, f. harft Egenstab, barst Smag, harff Lugt.

Rancœur, m. Had, Rag; v.

Kancon, m. gammelt franst Sværb, nied tilbageboiete Kroge ved den brede Ente i Form af en Lillie; p. u.

Kançon, f. Løjepenge; c'est la d'un roi, det er en uppre flor Sum.

Kanconnement, m. Fordring at Yos sepenge; overtreven Priis, Prelleri, Optræfferi, Udsugelse.

Ranconner, v. a. fordre Løsepenge, brandstatte; fordre ublu Betaling, op=

træffe, ubsuge. Rançonneur, se, s. Optræffer. Ops

struer, Udsuger; fa. p. u.

fienbilig Sinbofieuming; — à part, Hadet fat til Side (om Personer, der, Mondt i Uenighed, indgaac en Rellems handel); - tenante, uben at Padct glemmes; sans -, point de -, loc. fa. lad alt Pad være glemt.

Rancuneux, se, a. tilbsielig til Rag.

badefuld.

Rancunier, ère, s. En, som bærer Ragi el. indgroet Fjendstab til en Ans Stov; p. u. den; ogs. a.

Raudon, m. bebæftet Fobfti i en Randonnée, f. (Ch.) Rrebs, som det opjagede Bildt bestriver om Leie for bet forlader samme; fa. saire une grande -, gaae en lang Bei uben

at bvile. Rang, m. Ratte, Rab, Geleb; Plads, Sted; Rang; Orben; Tour; Stand; Stilling; pl. Ræffer, Geleber; Klasser; remettre un livre en (a) son -, sætte en Bog igjen ben paa sin Plads; à son —, efter fin Tour; entrer dans les -s d'une armée, inditade i en Armee, optages i jamme; se mettre sur les -s, stille fig i Strankerne, for at vise fig reve til Kamp; indstille sig blandt de Anjøgende om et Embede; rompre les –s, bryde Geleberne; ser– rer les -s, flutte Gelederne; soutenir son –, opføre fig efter fin Stand; tenir le premier – parmi etc., indiage den øverste Rang, den sørste Plack iblandt o. f. v.; mettre au – de, hens regne iblandt; prov. meltre une ch. au – des péchés oubliés, flage en Streg over Roget, place Roget ud af fine Tanter; se mettre en - d'ognon, fille fig tæt sammen, ved Siden af hverandre.

Range, f. Rad af ligestore Brofteen. Rangé, e, a. opsillet i Orten; or: bentlig; bataille -e, Ramp imellem to i Slagorden opstillede Hære, orbentligt Slag; homme -, orbentligt, nsiagtigt Menneste, som sører et ordentligt Levnet (f. régle).

Rangée, f. Ratte, Rad; (Arch.) lis geløbende Side, som itte afbrydes af

Binkler.

Ranger, v. a. ordne; opstille i Or ben; bringe ind under; henregne iblandt; sætte til Side, flytte af Beien; fig tvinge(v.); (Mar) passere tæt forbil dreie til; v. pr. opfille fig; gaae til Siben, af Beien; antage, ertiare figs Rancune, f. intgroet Dab, Rag, for; antage en orbentligere Levemaate;

- des livres, ftille Beger i Orben; une chaise, sætte en Stol af Beien, til Siden; – une province sous sa domination, bringe en Provinds under sit Perredsmme, unberkasie sig den; - q. à son devoir, bringe En til at giere sin Pligt; - q. à la raison, bringe En til Fornust; ranger votre fils, bring Deres Son til at adlybe(v.); se - sutour d'une table, tage Plats ont fring et Bord; se - du parti de q., gaae over paa Ens Parti; se – sous les drapeaux de q., begive fig under Ens Fa: ner, hylde hans Parti; se - à l'avis de q., tiltræbe Ens Mening; se pour laisser passer q., træde til Side el gaae af Beien for at lade En fomme forbi; (Mar.) – le vent, dreic til Binden; - un batiment à l'honneur, passere et Stib saa nær, at man kan tale meb hinanden; le vent se range au NO., Binden bliver AB.

Rangés, m. pl. (Blas.) Opr opftillebe

i en horizontal Ræffe.

Rangette, s. (Forg.) Blit til Katkelovns Rør, 6 à 8 Punds Jernplade.

Rangier, m. (Blas.) Rensbyr, som har Horn som et Daabyr. [flasse.

Rangisere, m. og a. (H.n.) RensbyrRanguillon, m. (Impr.) Punktur
paa Dæftelet i en Bogtrykkerpresse;
Dul i Papiret, hvorved bette hæftes
faalebes til Pressen, at begge Sider
svare til hinanden; lille Torn paa en Kistetrog.

Ramimer, v.a. bringe igjen til Live; fig. give nyt Liv, ny Kraft; opfriste, oplive, opmuntre; v.pr. komme igjen til Live; fig. gjenoplives, opvæftes til ny Kraft og Birtsomhed; – l'esprit, gjenoplive Paabet; – les soldats, sætte Nob igjen i Soldaterne; la conversation se ranime, Samtalen bliver mere sevende. [aarerne under Tungen.

Ranine, a. f. (An.) arteres -s, 5005 Ranulaire, a. f. f. ranine.

Ranute, f. (Méd.) Svulst under Tungen i Narheben af Tungebaandet (ogs. grenouillette).

Ranz, m. fun i Ubtr. le – des vaches, berømt schweitsist Pyrbesang, som

fpilles paa Sæffepiben.

Rapace, a. rovbegjærlig, graabig efter Bytte, gridst; s. graadigt Menneste; m.pl. Rovfugle. [heb. Rapacité, f. Rovbegjærlighed, Gridst:

Rapaiser, v. a. berolige En paa Ry, stille En igjen tilfreds. [haar til Sigter.

Rapatolle, f. Paarbug, Tsi af Bestes Rapatriage, m. Forligelse, Forsos ning; fa. [s. s. rapatriage.

Rapatriement el. Rapatriment, m. Rapatrier, v.a. forlige, forsone; v.

pr. forsones; fa.

Rape, f. Rivejern; Rasp; afpillet Drueklaske (rake); Arstængel; pl. (Vét.) Raspe, Revne paa Hekens Knæ (malandre).

Rapé, m. Drucklasse, som man fommer i et Biinfab for at forbebre Binen; Biin, som saalcdes er sorbebret; revet Tobak; — de copeaux, Houle spaane, som bruges til at klare Binen.

Rapé, e. p. raspet, asslibt; habit -, suvstibt Kiole; comme il a l'air -, pvor pan seer sattig og aspillet ub.

Raper, v. a. raspe; rive til Pulver. Rapetasser, v. a. slisse, sappe gamle Rlæder el. Meubler; fa.

Rapetasseur, se, s. Lappestræber;

Stoflitter; p. u.

Rapetisser, v.a. giøre mindre; formindste; v.n. blive mindre; v. pr. fryde ind, løbe ind (om Tøi); fy. gjøre sig ubetydelig; nedlade sig.

Raphaelesque, a. pndig, idealst, i Raphaels Smag. [Beenbrud paa wers.

Raphanédon, m. (Chir.) Tverbrud, Raphanis (s ubt.), m. (Bot.) Slags Ræddite. [bite, Agerfaal.

Raphanistre, m. (Bot.) Kiddif: Rads Raphe, m. (H.n.) Slags Karpe; f. (Bot.) Navlestribe, Stribe fra Navlen til Kimpletten.

Raphé, m. (An.) Rapha, Syning el. Snor, som forener enkelte Dele

af Legemet.

Rapide, a. hurtig, hastig, rivende; sig. livlig, henrivende; le cours — du sleuve, Flodens hurtige, rivende Løb; jeter un coup d'æil — sur un ouvrage, taste et slygtigt Blik paa et Bærk; un style —, en slydende Stiil; une éloquence —, en henrivende Beltalenhed.

Rapidement, ad. hurtigen, i sivende s va
fart. [Livlighed, henrivende Fart.

Rapidité, f. Hurtighed, Haftighed; fig.

Rapiècement, m. Fliften, Lappen.

Rapiècetage, w. a. flifte, lappe, ubbedre.

Rapiècetage, m. Flifferi, Lapperi; fliffeb.

Rapièceter, v.a. sætte Lap paa Lap

be, Rapier, Oprenbal; traineur de -, En som altid barer Raarbe (plais.).

Rap.

Rapin, m. Kæredreng, især Maiers

Rapine, f. Røveri, Plynbring; Tyveri; Rov; røvet Gods; cet oiseau vit de –, d. Fugl lever af Rov.

Rapiner, v.a. giøre sig ulovlig Fors bccl, rayse; v.n. snybe; it rapine sur

tout, han snyber i Alt. Rapinerie, f. f. rapine.

Rapineur, se, Snyder, Bedrager, Bes dragerste. [luve, dreie til Binden; p. u.

Rapiquer, v.n. (Mar.) - au vent, Raponce, m. (Bot.) Lobelie, Rioffes plante, Campanulacec. Rlotteart.

Reponcule, f. (Bot.) Rapuntscl, Rappareillement, m. Gjenanstaffelse af en Mage, Gjenforening med fin Lige.

Rappareiller, v.a. forene igjen med An Wage, forbinde sammen Personer el. Ting, ber passe til hinanden; (Mar.) giøre seilflar.

Rappariement, m. Varring vaa Ny; Gsenparring; fornyet Anstasselse at

Magen til Roget.

Rapparier, v. a. parre igien sam= men; finde paa Ry Magen til en Ting.

Rappel, m. Tilbagefaldelfe; Hems kalbelse, Rappel, Troppernes Saniling ved at rore Trommen; - de dan, en Forviisnings Tilbagekaldelse; - à l'ordre, en Talers Tilretteviisning i en Folieforfamling; (Dr.) – à succession, uberettigede el. udeluffede Glæginin= gers Indialdelse til Arb; (Fin.) – de comple, Fordring af en forhen tilkjendt Godigiørelses Udbetaling, el. af en til Gobe kommende Rest; (Peint.) de lumière, Lysets Tilbagekaften paa Bigjenstandene i et Maleri.

Rappelant, a. i Ubir. souvenir -,

byb, levende Erindring; p. u.

Kappeier, v. a. falde igjen paa En; kalde En tilbage; kalde En hjem; fig. tilbagekalde i Erindringen; v. pr. tildagefalde fig, huste, erindre; v. n. stace Appel; mes affaires me rappellent à la ville, mine Forretninger nøbe mig at vende tilbage til Byen; - q. d'exil (de l'exil), falbe En tilbage fra Landstygtighed; - q. à la vie, kalde En igien til Live; se – sa jeunesse, erindre fig fin Ungtom; se – ses esprits, samle fine | hold til. Tanter; - q. à l'ordre, falbe En til Orben,

Rapière, f. lang gammesbage Raars vise En til Rette; ce vin rappelle son buveur, denne Bim er fortræffelig, den indbyder til at briffe (fa.); je me le rappelle (iffe: je m'en rappelle), jeg erindrer mig bef; (Jur.) - q. à sa succession, indsatte uberettiget el. ubelust Slagtning til Arv; (Peint.) – la lumière, lade Lyset straale tilbage fra Hovedfigurerne i et Maleri paa Bi [anbringe paa Ry. gjenstandene.

Rappliquer, v. a. lægge igjen paa, Rappointis, m. gamle Jernstifter el.

Zernfroge.

Rapport, m. Indfomft; Bercining; Melding; Forflaring, Fremstilling af en Sag; ubetæntfom Debbelelse af Roget, Pretuderi; Betænkning i en Sag; Docreensstemmelse; Forbindelse, Sammenhang, Penspn; Opfieben af Maden; (Math.) Storelsers Forpold; (Gr.) Ords Korbold til binanden; (Fin) Tilbagebetaling af cu urigtig anfort Udgiftspost; (Chi.) chemiste Krafters Stræben efter at træde i Forbindelse med hinanden; ce champ est d'un grand -, benne Mart er meget indbringende; etre en –, en plein –, være i Drift, i fuld Drift; faire un fidèle - de qc , gjøre en tro Bcretning of Moget; saire - de qc. à q., indgive Rapport om Roget til En; faire son -, indgive sin Melding (Mil.); n'ajoutez pas foi aux —s, fæt iffe Lib til Pretuberi; mon procès est au - de tel juge, min Proces stal refereres hos ben og ben Dommer, ligger til Referat hos den og den; ce qu'il dit aujourd'hui n'a aucun - avec ce qu'il disait hier, hvad han siger idag, stems mer iffe med hvad han sagde igaar; je n'ai aucun – avec lui, jeg figaer itte i nogen Forbindelse med ham; avoir – d, have Densyn til, lede til; le – de l'adjectif au substantif, Avico tivets Forhold el. Penspn til Subst.; cette viande me donne (me cause) des -s, bette Riød volder mig Opsteden, støder op; terres de –, Jord, som er henflyttet fra et andet Sted; pièces de -, smaa Træs el. Metals fipffer til indlagt Arbeide; prov. belle montre peu de -, bet Indre svarer iffe til bet Idre; par - à, loc. pp. med Hensvn til, bvab angager, i Kor:

Rapportable, a. (Jur.) fom maa

intflyde i Stervboet til Axvingerne; som benhører under Arven.

Rapporté, e, p. tilbagebragt; fortalt; anfort, citeret, paaberaabt; benflyttet; indlagt; terres —cs, hensiptiet Jord;

pièces —es, indlagte Styffer.

Ropporter, v. a. bringe tilbage; bringe hiem med fig; medbringe; frem. bringe, indbringe; anføre; melbe, bes rette; fortælle; flabbre af Stole; henfore til; tilstrive, udlede fra; tilsøie; henflytte; (Jur.) tilbagefalde, annullere; toredrage, refererc; (Géo.) afs sætte opmaalte Binkler paa Papiret; v. pr. have Pensyn til, stage i Forhold til; have Lighed el. Overeensstemmelse med, passe sammen; s'en - à q., pens poire fig til En, underkaste sig Ens Stion; fole paa En; v. n. bringe igjen, rapportere (om Hunde); fisde op (om Spise); (Jur.) giere Regnstab til et Bo for hvad Arv, en Arbing har facet forud; il a -é beaucoup de gloire de cette action, ban bar bestet megen Dæber af benne Daab; son argent lui rapporte six pour cent, hans Penge indbringer ham 6 Procent; il rapporte tout à soi, ban benforer Alt til fig selv; - l'estet à la cause, hidlede Birkningen fra Aarsagen; l'exemple qu'il a -é ne prouve rien, Exemplet, han har paaberaabt sig, beviser Jutet; il rapporte sidelement ce qu'il a vu, pan fortæller nøtagtigen boad ban bar seet; il rapporte tout, han fortæller Alt igjen, ban fladdrer af Stole; – une assaire, referere en Sag; – une loi, tilbages kalde en 200; je m'en rapporte à ma dernière lettre, jeg henholder mig desi angagende til mit fidste Brev; je m'en rapporte à ce qui en est el. blot je m'en rapporte, jeg laber bet flage ved fit Bærd (p. v.); un fils qui a été avantagé par son père, doit -, en Søn, som er bleven begunstiget af fin Faber, er forpligtet til senere at erkatte voet.

Rapporteur, se, s. Slabbrer; Pretuber; Referent, Orbfører; (Géo.) graducret Halveirfel, bvormed opmaalte Binkler affættes paa Papiret, Trans. slære vaa Nv. porteur.

Rapprendre, v. a. lære om igjen, Rapprochement, m. Gjennærmelse; ben Forftand, af udmærket Fortjeneste;

Samling; fig. Sammenftilling (af Begreber el. Ideer); Forening, Ud. soning, Forlig.

Rapprocher, v. a. bringe igien nærs mere; sætte nærmere; fig. stemme til gjensidig Belvillie; forsone, forlige; v. pr. nærme sig igjen; fig. forliges, forsones; blive mindre vansfelig med H. til en omtvistet Genstand, nærme sig hinanden; les lanettes à longue vue rapprochent les objets, Rifferterne giøre, at Gjenstandene synes nærmere; l'amour rapproche les distances, Riærs lighed udfletter Standsforstjelligheden; le desoin rapproche les hommes, Røs den nærmer Mennestene til hinanden, forener dem; - deux personnes, fors lige to Personer; (Ch.) - un cerf, lade Punbene langsomt spore Pjorten.

Rapsode, m. omvankende Barde,

fom fang Domers Digte.

Kapsoder, v. a. sammenflitte, ubs

bedre stjødesløst; p. w.

Rapsodie, f. løsrevet Styffe af Hos mers Digte: fig. og fa. slet, sammenfliffet literairt Arbeide, Sammensurium.

Rapsodiste, m. maadelig Samler

af Brudstyffer, Smører.

Rapsodomancie, f. Forubsigelse af en Digters Bers, udvalgte ved Lodtræfning.

Rapt (p og tudt.), m. Bortførelse af en giftesærdig Pige el ung Mand, ivaan. Ovinderan.

Rapure, f. hvab der afraspes, Rasve-Rapuroir, m. Kjedel hos Salpeters [Forst o. dest. ipdere.

Raquet, m. (Pe) Abstudsfist af Raquetier, m. Forfardiger of Bolds

træ, Udsælger af Boldtræ.

Raqueton, m. ftort, bredt Boldtræ. Raquette, f. Raket til Boldspil; Rebstab, som bruges i de nordlige Lande til lettere at gaae paa Sneen; (Charp.) Slags Tommersaug; (Ois.) Snare, hvormed Juglene fanges ved Benene; (Bot.) Slags Cactus (opuntia); monter une -, overtræfte et Fierboldtræ med Strenge; fig. og pop. grand casseur de -s, Slagsbrober, Stryber (v.).

Rare, a. fjelben, usabvanlig, ualmindelig; fortrinlig, ubmærket; tonb; tyndsaact; (Méd.) langsom, svag (om Pulscu); un homme d'un esprit -, Rapprivoiser, v.a. giere tam igjen. d'un - mérite, en Mand af en fiels Rate, f. Hunrotte; (Aa.) Mit; prov. épanouir (désopiler) la —, see af Hiertensgrund.

Raté, e, p. gnavet af Rotter; can-

nes -es, gnavebe Sufferrør.

Rateau, m. Rive; Slags Rebstab, prormed man i Spillehuse indeasserer Pengene; passer au –, overrive.

Råtelée, f. Rivefuld; dire sa -, forstælle Alt hvad man veed (inus.); une - d'injures, en Strøm af Stjældsord (v.).

Rateler, v. a. rive med en Rive, rive sammen.

Ratelet, m. lille Rive.

Rateleur, se, s. Dagleier el. Dagleierste, som river Hs, Korn v. desl.; Opriver, Opriverste.

Râteleux, se, miltspg; v.

Ratelier,m. Søhæffe, Arpppe; Anags ræffe; Fourschette til Geværer; fig. dob belt Rad Tænder; fig. mettre le – bien haut à q., giøre en Ting meget vansfelig for En; manger à plus d'un –, have Inctægten af stere Embeder, have stere Længe Baabnene, ophøre at føre Arig.

Rater, v. n. fliffe, flage Klik; fig. forfeile Maalct, ike nage samme; v.a. kybe feil af; fig. gage Glip af; son susil rata, hand Gevær flog Klik; il a -é le lièvre, han har studt feil af Haren; il a -é cette place, han er gaget Glip af d. Embede.

Rate-rousse, f. (H.n.) Martmuns.

Ratepenade, f. f. rat.

Ratier, ère, a. og s. lunefuld; Grillensænger, Grillensængerste; pop.

Ratière, s. Rottesælle. [sicerende. Ratisicatis, ve, a. stadsæstende, ratis Ratisication, s. Stadsæstelse; Bes træstelsesdocument.

Ratister, v. a. stadsæste, bestæste hvad der er sovet el. indgaaet; ratificere. [(ogs. railleton og rayon).

Ratillon, m. lille Rotte; lille Pigroffe Ratinage, m. (Manu.) Forfærdigelse af Ratin. soptruset, ulbent, frydsvævet Tsi.

Ratine, f. (Manu.) Ratin, Glags Ratiner, v. a. (Manu.) opfruse ulbent Tsi. straften.

Ratiocination, f. Brug of Dømme: Ratiociner, v. n. (Log.) bømme,

flutte fornuftigt.

Ration, f. daglig Portion Brod el. Fodevarer til Soldater el. Matrofer; dagligt Pestesober. Rational, m. den jødiffe Jpperster præsts Brostspang el. Brystsmytte, et sirfantet Stytte Toi, som bares paa Brystet.

Rationalisme, m. Fornufttro.

Rationa'iste, m. En, som hylder Fornusttro:n, Rationalist.

Rationalité, f. Dømmeeone; For-

nuftgpldighed.

Rationnel, le, a. overeensstemmente med Fornusten, sornustgyldig; (Math.) quantité — le, Rationalsvrrelse, som san velcë lige med sin Enhed; (Astr.) horizon —, sande Porizont.

Ratis (subt), m. (Bouch.) Tarme febt; f. (Bot.) Brægne (sougère).

Ratissage, m. Mivning; Strabning. Ratisser, v. a. rive el. stusse (Gange i en Have); strabe (Huber); su. og pop. je t'en ratisse, jeg bryder mig lidt om Dig. [Bærstæi med.

Ratissette, s. Strabetræ til at rense Ratissoire, s. Strabesern til at

rense Pavegange o. dest.

Ratissure, f. Afftrabning, bet Afsstrabede (især pl.).

Rativore, m. (H. n.) Boassangen, som lever af Rotter og Ruus.

Raton, m. lille Rotte; Oftelage; fa. Glut, fjærligt Ubtr. til et Barn.

Ratoncule, f. (Bot.) Rusehale (pop.

queue de souris).

Rattacher, v. a. gisre igjen saste binde igjen; fasthæste; sig. knytte; v. pr. dinde sig til; knytte sig til; hens give sig til; – une question à une autre, knytte et Spszemaal til ct andet; so – à q., binde sig til Enthytte sig til En; se – à l'étade, hens give sig paa Ry til Studeringerne.

Ratteindre, v.a. faae igjen fat paa, indhente igjen.

Rattel, m. (H. n.) afrikansk Græv-Rattendrir, v.a. røre, bevæge paa Ny; v.pr. prøves paa Ny, blive igjen bevæget.

Rattiser, v. a. lægge Ilden sammen for at faae ben til at brænde bedre.

Rattraper, v.a. faae igjen fat paa; indhente igjen; fig. tilbagevinde; on a –é le prisonnier, man har igjen paagrebet Kangen; il a –é la santé, han har gjenvundet sit Pelbred; il a –é ce qu'il avait perdu, han har gjenvundet hvad han havde tabt; fa. on ne m'y rattrapera plus, bien sin qui m'y rattrapera, man kal iste narre mig tiere. Rature, f. det Udstrøgne; Udstrygs

ning; Rettelse; - de parchemin, Aftrab af Pergament. [et Pennestrog.

Raturer, v.a ubstryge, ubstette med Ratureur, se, s. Pergamentstraber; En, som ubstryger hvad der er strevet.

Raucité, f. Dæheb, hæs, huul Sterrme. - [men].

Rauque, a. hæs; huul (om Stems Rauquer, v. n. strige, brole (om

Tigeren).

Ravage, m. Pbelæggelse, State; Fordærvelse, Norden, Forstprresse; fa. saire du – el. saire –, giste stor Stoi,

anrette flor Forstyrrelfe.

Ravager, v. a. øbelægge; hærge; færtime; la grêle a –é ses vignes, Saglen har øbelagt (el. anrettet stor Stade i) hans Viinhaver; la petite vérole a –é son visage, Vørnekopperne have sæmmet hans Ansigt.

Ravageur, se, s. Phelagger, Harger. | Ravale, f. (Agr.) Rebstab til at

seone Jordbunden.

Ravalement, m. fig. Ydmygelse, Fornedrelse (v.); (Mac.) en Muurs Udrapning; (Arch.) lille Fordybning cl. Fure med en fremstaaende Kant; (Mar.) Standse dag paa et Stib; (Mus.) piano à –, Fortepiano med stere Tangenter end sædvanligt.

Ravalé, e, p. truffet ned; fig. neds sat, physique; des bas -s, Strømper,

som falde ned over Isoberne.

Ravaler, v.a. igjen nebsluge; træste længere neb; sig. og sa. holde tilbage, hvad man var i Begred med at sige; nedsætte, nedværdige; (Mac.) udrapre en Muur; (Tann.) givre kæderet tynsdere; (Jard.) kappe Toppen af et Træ; v. n. salde (om Havet og Floder); aftage, synke i Priis; v. pr. sornedre sig, pdunge sig; sig. og sa. je lui serai dien – ses paroles, jeg stal not tvinge ham til at tage sine Ord tilsdage, til at sortryde hvad han har sagt; vous l'avez trop –é, De har nedsat ham altsor dybt.

Ravaudage, m. Stopning; Lapning af gammelt Ivi; sig. og sa. Fusteri.

Ravauder, v. a. stoppe, lappe; fig. og fa. tittale ilde; oversse med Uarstigheber; v. n. oversuse med Grovhester; spole i et Huus med at bringe Ast i Orden. [der; fa.

Ravauderie, f. tom Snat, Clabs timmerraner. Ravaudeur, se, s. En, som sapper; Ravitaillen

En, fom ftopper; Fliffer, Stoppetone; fig. Gladbrer, Gladbertafte (fa. p. u.).

Ravaux, m. pl. (Ch.) lange Stænger, beklædte med Grene og Lov til Jugle

Rave, f. Pvidroe; Ræddike. [jagk. Ravelin, m. (Fort.) Ravelin; Slags Udenværk til at tække en Bro el. en Muur mellem to Bastioner. skøl.

Ravenelle, f. (Bot.) Slags guul Leve Ravendoir, m. (Brass.) aflangt

Bryggefar.

Ravestan, m. (Verr.) Kurv til Glasvarer, som komme fra Ovnen.

Ravestir (se), v.pr. (Jur.) give giens

sidige Gaver; v. inus.

Ravestissement, m. (Jur.) gicns

fidig retlig Gave; v. inus.

Ravet, m. (H.n.) Kaftersaf (blatte). Ravi, e, p. henryft; glab; tilfreds; je suis – que vous ayez gagné votre procès, bet glæber mig, at De har vundet Deres Proces.

Ravier, m. Slags Dessertiallerten;

(Bot.) Svamp, Bladhat.

Ravière, f. Roeager [Svag (pop.).
Ravigoter, v.a. styrke, veberkoæge en
Ravigotte, f. grøn Sauce med Chas
lotteløg.
gjøre, bestæmme:

Ravilir, v. a. fornedre, foragteligs Ravilissement, m. Fornedrelse, Reds værdigelse, Bestæmmetse.

Ravin, m. Bei ubhulet af Banbe

ftpl; Huulvei, Ravin.

Ravine, f. Regnbæt, Bandftpl; Bei

ubhulet af Vandstyl.

Ravir, v. a. røve, borttage med Magt; berøve; fig. indtage, henryffe, fortrylle; César ravit la liberté aux Romains, Cæfar frarøvede Romerne Frisheden; elle ravit tout le monde, hun henryffer Alle; à –, loc. ad. beundringsværdigt, henrivende; elle chante à –, hun synger henrivende deiligt (fa.).

Raviser (se), v. pr. forandre Re-

ning, betænke sig, sable om-

Ravissant, e, a. røvende, glubende; fig. henryffende, fortryllende; henrivvende, elstværdig.

Ravissement, m. Bortførelse (om Belena og Proserpina); sig. Henrystelse; éprouver un – de joie, folc Glæsbeshenryffelse, henrives af Glæbe.

Ravisseur, m. Rober, Rauer (i b. Betydn. ogf. f. –se); Bortfører, Fruenstimmerraner.

[paa Rytimmerraner.

Ravitaillement, m. Provicentering

Rebettu, e, p. ombantet; fig. ofte gjentaget; des histoires –es, forflibte Lincrier; avoir les oreilles -es d'une chose, være kjed af at have hørt en Eag omisse saa tidt.

Reb.

Rebaudir, v. a. (Ch.) Nappe, kiertegne Punde; v.n. ftrætte Palen lige ub som Hunden, som bliver opmærts som paa noget Ualmindeligi. [p. u.

Rebec, m. Glags treftrenget Biolin; Rebelle, a. oprorff; gjenstridig; baardnaffet (om Spgdomme); (Mét.) fom vansteligt smeltes; etre – à qc., itte give efter for el. itte lade sig bøie af Moget; les esprits -s, de faldne Aander cl. Engle; . . . s. Oprører.

Rebeller (se), v.pr. giøre Opstand,

modiatte jig.

Rébellion, f. Oprør, Opfiand; saire - 1 la justice, forhindre med Magt Ubevelsen af Prighebens Befaling.

Rebénir, v.a. indvie paa Ny.

Rebecquer (se), v. pr. svare en Foresat stolt, være studs imod En (contre q.); fa.

Redercer, v.a. lægge igjen i Buggen; vugge igjen; v. pr. vugge jig i Soon; fig. smigre sig paa Ry med.

Redisser, v.a. rette; stille igjen op, reise igjen op; v. pr. gjøre Wodstand, paae bag ub; v. [el. blege igjen.

Reblanchir, v. a. hvidte igjen; vabste Reblandir, v.a. (Féo.) giøre 3nd. vending imod en Beslaglæggelse; ertyndige sig om Grunden; v.

Reboire, v.a. driffe igjen; (Brass.) - son eau, indfuge Bandet (om Maltet).

Rebondi, e, a. rundladen, trind, tyldig; fa.

Rebondir, v. n. springe tilbage, springe op igien, giøre flere Spring; prelle tilbage.

Rebondissant, e, a. springende op igien, tilbagespringenbe; tilbageprellenbe.

Rebondissement, m. Gjenopsprin: gen, gjentaget Spring, Tilbageprellen.

Rebord, m. Lifte om Randen paa

Roget; ophoiet Kant, Bort.

Reborder, v. a. sætte en ny Kant

om, fante paa Rp.

Rebotter, v.a. give En igjen Støv. ler paa, forspne En igjen med Støvler; v. pr. træffe sine Støvler paa igjen.

Rebouchage, m. Tilstopning af Revs ner cl. Huller i Mure el. Pancel sør optradse Luven. samme igjen males.

Rebouchement, m. Tilftopning paa Rv.

Reboucher, v. a. filitoppe paa Ny; v. pr. lutte fig af fig felv (om et Hul); fig. frummes, boie fig (om en Spidse).

Rebouillir, v. n. toge igjen; faire -, omfoge, opfoge. (om en Pat).

Rebouisage, m. (Chap.) Opputening Rehouiser, v. a. (Chap.) oppuble; fig.og fa. snybe, stjæle behændigen; gjøre En mindre enfoldig; irettesætte; p. u.

Rebourgeonner, v.n. taae nye Anop-

per, styde ud igjen.

Rebours, m. Wodstrøg af Uldens naturlige Fald (contre-poil); fig. og fa. bet Modsatte, den modsatte Side; tout ce qu'il sait est le - du bon sens, Alt hvad han gist er tvertimed sund Sands; le – d'une voiture, Bagsaket i en Vogn, hvor man vender Ryggen imod Pestene; à —, au —, loc. ad. imod Strøget; bagvendt; forfeert; lire à -, læse bagvendt; à (el. au) - du bon sens, tvertimod sund Sands; il prend tout à -, han tager Alt forkeert.

Rebours, e, a. gjenstridig (bruges

sielbent i f.); fa.

Reboutement, m. Inditifning af Enden af en Snor i et Pul i et Styffe kæder; p. u.

Rebouter, v. a. stiffe Enden af en Snor gjennem et Hul i Læber; samle igjen bræffebe Been.

Rehouteur, m. En, som sætter Been igien i Ech (renoueur); pop.

Reboutonner, v.a. Inappe igjen. Rebras, m. (Gant.) Overbelen af Handsten, som gaaer op paa Armen; forh. Rant paa en Kjole.

Rebrasement, m. (Arm.) Omspeißs

ning of Jernstytter.

Rebraser, v. a. (Arm.) omsveise slet sammenfsiede Styffer Jern; p. u.

Rebrasser, v. a. ombrygge; ftryge Wrmerne igjen op (v). paa. Kebrider, v. a. lægge igjen Tømme

Rebrocher, v. a. ombæste, intbæste [Broderi. igjen.

Rebroder, v. a. ombrodere; ubbebre Rebrouiller, v. a. pringe igjen i Uorden, blande igjen sammen; v. pr. blive igjen uenige. Farver,

Rebroiement, m. Omrivning af Rebrousse, f. (Dra.) Berste til at

Rebrousse-poil (a), loc. ad. imob

Haarene, imob Streget; fig. og fa. sætte fig haardnaffent (bruges siesten forfeert.

Rebroussement, m. (Géo.) en frum Linics Tilbageboining i modfat Retning.

Rehrousser, v. a. stryge, børste, fæmme imob Paarenes Fald; fig. venbe plubselig tilbage; - chemin, tage Beien tilbage; v. n. vende tilbage i modfat Reining.

Rebroussette, f. (Manu.) Kam, hvor: med Luveu paa Klæbe stryges op; Luvens Fald formedelst et Lag (queue

de rat).

Rebroussoir, m. s. f. rebrousse.

Rebroyer, v. a. støbe endnu engang imaat; rive om paa Ry (om Farver).

Rebrunir, v. a. glatte igjen; farve igien bruun-

Rebussade, f. set Modtagelse; haanlig Afflag, ledfaget af haarde Ord, Overfusen.

Reduster, v. a. haanligt afvise, overs Rebus (s udtales), m. Forflaking at Ord ved Figurer, som tages i en anden Betydning end den naturlige; flet Ordspil, Calembourg; écrire en -, strive i gaadefulde Billeder.

Rebut, m. haard el. Laanlig Afviis: ning; Ubstud; fig. Afftum; marchaudise, chose de –, Braggods; mettre une lettre au -, lægge et uindløst Brev tillide, opbevare det indtil det reclameres.

Rebutant, e, a. affirationde, fras stødende; ubehagelig, modbydelig.

Redute, f. lille Instrument, Munds

parpe (guimbarde); v.

Rebuter, v. a. afvise med Haards bed; afflaae; afftrætte, gjøre tjed af; trastøde, mishage; v.pr. tade Wodet, blive modiss, blive fjed af; on le reduta à la porte, man vifte ham vredt bott bed Døren; le grand travail le redute, meget Arbeide giør ham mods 188; il est –é do la guerre, han er tjed at Krigen; sa mine rebute tout le monde, hans Udseende fløder alle Mens mester fra fig, mishager Alle; il ne Taut Jamais se —, man maa aldrig blive modles, tabe Modet; (Man.) ce cheval se rebute, denne Hest bliver stædig.

Recacher, v. a. stjule igjen.

Recacheter, v. a. forsegle igsen.

Récalcitrant, e, a. halftarrig, haarbe naffet, gjenstrivig.

Récalcitrer, v. n. sage ud (om

uben i le part. prés.).

Recaler, v. a. undersistte paa Ny, lægge igjen Roget under; (Men.) glat afhovle; v. pr. komme tilbage til sin torste Stilling (pop.).

Reculoir, m. (Men.) Glathevs.

Recamer, v. a. brodere Solve el. Guld:Brocade med nyt Broderi.

Récapitulateur, trice, s. En, som forfatier en kort Oversigt, en kort Giene tagelse af Roget; p.u.

Récapitulation, f. fort Gentagelse. Récapituler, v. a. gientage fort, give et kort Resume af Noget. [Uld paa Np.

Recarder, v. a. omfarte, opfrabse Recarreler, v. a. belagge med nye Fliser; forsaale paa Ny.

Recasser, v. a. bræfte igjen; (Agr.)

omplsie en Ager efter Bosten.

Recassis, m. (Agr.) Mart, som er omplsiet efter at Kornet er høstet.

Recéder, v. a. aftræde igjen til En hvad han havde afstaact; overlade En igjen bvad man bar kjøbt.

Recel, m. (Jur.) Paleri.

Recélé, m. (Jur.) Fordølgelse el. Pemmeligholdelse af et Samfunds Eiendele, af Arvegods o. desl.

Recélée, f. Sijul; v.

Recèlement el rettere: recellement, m. Fordølgelse el Pemmeligholdelse af hvad der tilhører Andre.

Receier, v.a. gjemme stjaalne Sas ger; forbølge Arvegods el. et Samfunds Eiendele; huse Forbrydere; fig. indeholde, indeflutte; — un corps mort, fordølge Ens Død for at drage Korbeel beraf; la terre recelle une infinité de trésors, Jorden gjemmer el. indeflutter en vendelig Mængde Statte; v.n. (Ch.) stjule sig i Leiet, iste fors labe samme i flere Dage (om Pjorte).

Receleur, se, Haler, -ste. stiden. Récemment, ad. nyligen, for fort Recensement, m. Optælling af Pers foner, af Stemmer; Efterregning; np Besigtelse og Estersyn af Barer; le - de la population, Folfetælling.

Recenser, v.a. optalle; efterregne; eftersee Regninger, undersøge Barer; - la population, tælle Folfemangden.

Recension, f. Resultatet af en Fob ketælling; p. w.

Récent, e, a. ny, nyligen steet el. Peste); fig. og sa være firidig, mot- indtruffen; frist; ce sait est -, denne Begivenhed er ny; une plaie -e, et frist Saar, en nyligen indtrussen Sorg; avoir la mémoire –e de qc., have %0: get i frist Winde.

Recepage, m. Biinrankers Affice: ring; Træers Astappen for at saae

rem til at flyde frodigere.

Recepée, s. den affappede el. rpd.

bede Deel af en Stov; p. u.

Receper, v. a. afikare Biinranken indtil Rodstammen; kappe Toppen af Træer for at be kunne flyde nye Grene; pare det Prersie af en Pæl for at giste den lige med andre.

Receptse (Ac. récépissé), m. 2006

tagelfesbevits; pl. des recepisse.

Réceptacle, m. Camlingssted, Opholdssted (især om slette Personer el. Ting); (Arch. hydr.) Beholdnings sted; (Bol.) Frugtbunden.

Réceptibilité, f. Modtagelighed for

Indityf; p. u.

Réceptif, ive, a, (Méd.) som er mobtagelig for pore Indtryk (om Ors

ganer); p. u.

Réception, f. Modtagelse; Antas gelse; Optagelse; Inbsættelse; accuser (1a) - d'une ch., tilftage at have modtaget en Ting; - de caution, Cautions Antagelse; saire une bonne - à q., tage vel imod En, modtage En godt; jour de -, Dag, paa hvils fen der modtages Bisiter.

Réceptivité, f. Evne at kunne mods tage Indirpt; v. [fredsformige Baand.

Recercié, e, p. (Bias.) omgjordet af Recercier, v.a. lagge nye Baand paa.

Recette, f. Indtagt; Oppebørsel; Oppeberselscomptoir; Accept; visning til at tillave Roget; fig. og fa. Leveregel; sorcer en -, forstørre den opgivne Indtægt (v.); la – d'un remède, Opstrift paa et Lægemiddel.

Recevable, a. antagelig; spidig. Receveur, se, s. Modtager, Inds

casserer; Oppeborselsbetsent.

Recevoir, v. a. modtage, erholde, taae, oppevære; antage; optage; inds sætte i et Embede el. en Bardighed; undertape ng; v. n. modtage, tage imod Bisiter; – de l'argent, oppebære Penge; le port reçoit 400 navires, Pavnen rummer 400 Fartsier; – qc. dans sa main, gribe Roget i Haanfor Stade; l'escalier reçoit son jour | det Barfie.

du haut du bâtiment, Trappen faaer sit Lys ovensta; les parents de qui elle a reçu le jour (l'existence), Forældrene, som hun stylder sin Tilvæ relse; – des visites, modtage Besøg; bien -, optage godt; bifalbe; mal -, optage ilde; misbillige; il reçoit bien son monde, han tager vel imod dem, som besøge ham; cela sera mai reçu à la cour, bet vil blive flet optaget ved Posset; prov. og pop. – a comme un chien [dans un jeu de quilles], tage meget flet imod En; – q. membre d'une société, optage En til Metlem af ct Gelsab; il a été reçu maltre, han er bleven optaget til Mester; ce mot est reçu, bette Ord er kommet t Srug; – q. au nombre de ses amis, giøre En til sin Ben; - les ordres de q., underfaste sig Ens Befalinger; ind: hente Ens Orbrer; erkyndige sig om Ens Onste; - q. à serment, inclade En Vil at aflægge Ed; — le baptême, bøbre; madame ne reçoit pas aujourd'hui, Fruen tager iste imob Be [petersphere). ing idag.

Recevoir, m. Salpetertrug (bos Sals Recez, m. Document el. Protocol, indeholdende Forhandlingerne ved en tyds Rigsbag; v. lade.

Réchafauder, v.n. bygge nyt Snis Réchampir, v. a. (Peint.) uthave Figurer fra Grunden, enten ved at forstærke Contouren el. ved Modsæts ning of Farver (ogs. echampir); (Dor.) ubbedre Pletter med Bleghvidt.

Rechange, m. (Com.) Opgelbt for en protesteret Berel; Retourverel; (Mar.) Stoffe til at stifte meb; de -, brugeligt i Rotsfald; voiles de -, Stife tefeil.

Rechanger, v. a. og v. n. forandre igjen, ombytte, ftifte; un habit à -, en Kjole til at stifte med; il change ct rechange d'avis, han Mister Rening bvert Dieblik.

Rechanter, v.a. gjentage en Sang, spinge om igjen; fig. og fa. gjentage en Advarsel el. Formaning; soreholde En altid det Sainme.

Réchappé, e, s. En, som er unbs Nuppen fra en Fare el. fra et Fangsel; c'est un - des galères (de la potence), det er et farligt Renneste, en den; - un grand dommage, tide en mistænkelig Person, der seer ub til

Réchapper, v. a. komme sig af en Spadom; undstippe en Fare; stippe ud

af et Fængsel.

Recharge, f. ny Ladning of et Ges vær; gientaget Angreb; gientagen Begiæring; Forøgelfe, Forstærkelse; bru: ges især i Udtr. venir à la – (om Pers soner), og venir en – (om Ting); il est revenu à la —, han har fornyet sin Begiæring, bestormet med gjentagen Bøn; cette nouvelle vient en – de la première, denne Esterretning tiener til at bestyrke den første, til at forstærke Indtrykket af samme.

Rechargement, m. Omladning; np Indiadning el. Paalæsning af Barer.

Recharger, v. a. lade paa Ny (om Barer); læsse igjen paa; lade igjen et Gevær; angribe paa Ry; indstærpe cl. forstærte en Ordre; je vous avais chargé et –é de le lui dire, jeg havde indskærpet el. paalagt Dem tidt nok at fige ham bet (fa.); (Charr.) - un essicu, giøre en forslidt Arel tystere og særfere.

Rechasser, v. a. utjage igjen; fors drive paa Ry; drive fra et Sted til et andet; drive tilbage; v. n. fa. jage

igjen paa et el. andet Sted.

Rechasseur, m. Jagibetjent, som er sat til at drive Vildtet tilbage i Rulbatten. Stoven; p. u.

Rechaud, m. Fyrfab; Barmebæffen; Réchauf, m. (Jard.) varm Gjøds

ning omfring en Mistbænk.

Réchaussage, m. Plagiat af gamle Sager, der udgives for nye, Optog.

Réchaussé, e, p. gjenopvarmet; fig. ovkogt; s.m. opvarmet Ret; fig. og fa. tidt gjentagen Fortælling, opkogt Pistorie.

Kechaussement, m. Gjenopvarming. Réchaussement, m. frist Giødning

paa en Mistbænk.

Rechauster, v.a. varme anden Gang. Réchausser, v.a. opvarme hvad der er blevet koldt; fig. oplive igjen, til-Ande paa Ny; (Jard.) - une couche, lægge frist Gjødning paa en Mist: bænk; v. pr. blive igjen varm; sig. oplives, opflammes paa Ny; le temps se recnaume, det vilver igjen varmere i Beiret; son zèle se réchausse, hans Iver oplives paa Ry; prov. - un (Sculp. og Peint.) une figure bien serpent dans son sein, nære en Slange |-e, en ombyggeligt ubarbeibet Figur. i fin Barm, giøre Bel imob en Utatnemmelig.

Rechaussement, m. (Lard.) Jorhans Opgravning el. Ophobning omfring et Træ; p.,u.

Rechausser, v. a. give En igien Sto og Strømper paa; (Jard.) lægge frist Jord et. Gjødning om Foben af et Træ; (Mac.) forstærke Kodskyftet af Muur med npe Steen; (Mon.) omhamre en Wynt for at gjøre ben mindre; v. pr. træffe selv andre Sto og andre Strømper paa.

Rechaussoir, m. (Mon.) Slags

Mynthammer (f. rechausser).

Reche, a. haard og ujævn at føle paa, ftruppet, ru; fig. barst, vanstelig at omgaaes.

Recherchable, a. som fortjener at føges el. undersøges (J.-J. Rousseau).

Recherche, f. Søgning, Eftersøge ning; fig. Undersøgning, Efterforst ning, Granfining; Unberfogelse; Frieri; Ombu i Udarbeidelsen el. Fulds endelsen af en Kunfiners Arbeide; Runftlen, Forfinelse; (Maç. og Pav.) Istandsættelse af et Muurs el. Bros læggerarbeide ved Indfætning af manglende Steen; (E. F.) Eftersyn af de manglenbe Iræer i en Stov for at erstatte samme; on est à la - de l'auteur du crime, man et i Færd med at eftersøge Ophavsmanden til Forbrydelsen; saire la – de qc., søge ef ter Roget; anstille en Undersøgelse af Roget; saire la – d'une fille, frie til en Pige; s'occuper de -s sur un objet, bestjæftige fig med Grandstning over en Materie; ce livre est plein de -s, denne Bog er fuld af interessante Unbersøgelser; il y a trop de - dans son style, der er for megen Kunstlen, for meget Søgt i hans Still; un style sans -, en naturlig, ukunfilet Still; cette femme est mise avec -, benne Dame er fladt med en altfor søgt Smag.

Recherché, e, p. føgt; noie underisgt, mærkelig, ulæbvanlig (v.); udars beidet med stor Ombu; kunstlet, altsor søgt; une parure –e, en rig men altior isgt Pynt; une expression -e, et søgt, mantereret Udtryk; un homme -, et Menneste, bvis Gelffab er meget søgt;

Rechercher, v. a. søge igjen, paa Mad i. My; søge omhyggeligt, opsøge, efter: Réchaussoir, m. Ovn til at varme spore, gjennemsoge, efterfee; anstille

sige at erholde; Undersøgelse om; frie til; ønste at omgaaes med; les secrets de la nature, efterspore Raturens Demmeligheder; il a -é tous les mémoires, han har gjennems gaaet alle Memoirer; - la vie de q., undersage Ens Vandel; - la faveur de q., føge at erholbe Ens Gunft: - une fille, frie til en Pige; tout le monde le recherche, Alle onste hans Selstab, at see ham hos sig; (Peint. og Sculp.) ubarbeibe med Omhu, rettc be mindste Feil; (Man.) - un cheval, tilstynde en Heft ved alle Slags Midler.

Rechercheur, m. Estersøger, Unders søger; Arbeider ved et Teglsteensværk, som kjører til Ovnen Alt hvad der horer til Fabrication af Teglsteen; p.u.

Rechigné, e, p. suurmulende, knur:

vorn; fortrædelig af Ubseende.

Rechignement, m. Guurmuleri, Anurvornhed. Let bredt Anligt op.

Rechigner, v. n. sce suur ud, sætte Rechoir, v. n. falde igjen; fig. falde tilbage i samme Spydom cl. til samme Feil; v.

Rechule, f. npt Fald; ifær fig. Tils dagefald (til en Synd el. i en Sygdom).

Récidive, f. Tilbagefald til en Feil; prenez garde à la -, vogi Dem for oftere at begaae den Feil; en cas de -, i Tilfæide af Tilbagefald.

Récidiver, v.n. begaae paa Ny en Brøde; falde tilbage til samme Keis.

Récies, m. (Mar.) en Stippers Beviis for Barers Modtagelse.

Récif, m. Stræfning af Stjær, Rev. Récipé, m. Lægerecept; pl. des ré-Récipiangle, m. Vinfelmaaler. scipés. Récipiendaire, s. Candidat til en pointdelig Optagelse i et Samfund.

Récipient, m. (Chi.) Kar, hvort Productet af en Distillering opfanges;

Glaskloffen over Luftpompen.

Kéciprocation, f. Modtagelse af Giengiæld (p. u.); (Phys.) Forans dring i Pendulets Retning til Dagens forkjellige Timer, som en Følge af Forandring af Centrum for Jordens Gravitet. [sidigt Forhold.

Réciprocité, f. Gjenfidighed, gjen-Réciproque, a. gjenfidig; (Gr) verbe -, Berbum, fom betegner en Handling, ber foregaaer mellem to el. flere paa hinanden gjenfidigt virkende Gjenftande;

bbilte Subjectet for den ene er Prædicalit i ben anden og omvendt; (Math.) raison -, s. f. raison inverse; s. m. Gjengjæld.

Réciproquement, ad. gjenstdigen,

omvendt.

Réciproquer, v. n. vise Gjengjald, gjengjælde; p.u. [Box; blanke paa Rp.

Recirer, v. a. overstryge paa Ny med Récit, m. Fortælling; sur le qu'on m'en a fait, efter ben Bestrivelse, som man har gjort mig beraf; saire un grand - (el. de grands -s) de q., fortælle meget Godt om En, tale me: get forbeelagtigt om En; (Mus.) Goloparti; Hovedstemme i en Symphoni.

Récitant, e, a. (Mus.) partie -e, Soloparti; den, som udsører Povedi partiet, Povedstemme (partie concertante). [get efter Hukommelfen; p. u.

Récitateur, m. En, fom fremfiger Ho. Récitatif, m. (Mus.) Recitativ.

Récitation, f. Fremsigelse af Roget ubenad; (Mus.)Foredrag af etSoloparti.

Réciter, v. a. fremfige Roget udens ab; fortælle; forebrage; (Mus.) udføre et Soloparti, spnge el. spille en Solo.

Réciteur, m. Fortæller af Historier; fa. – éternel, kjedsommelig fortæller; p. u.Ltilbagefordrer Roget.

Réclamant, e, s. (Jur.) En, iom Réclamateur, m. (Com.) En, som tilbagefordrer Stib el. Barer, som man med Urette har bemægtiget tig-

Réclamation, f. Tilbagefordring, Indfigelse; eire en -, have gjort Ind sigelse, have tilbagefordret Roget.

Réclame, m. (Fauc.) Raab el. Signal, hvormed Falken kaldes tilbage; f. (Impr.) Deel of et Ord nederst paa Siden, hvorved Begyndelsen af nape Sibe angives; (Libr.) fort Anmeldelle af et literairt Arbeide; (Mus.) Utgangsstrose i Chor; (Th.) Stisord.

Réclamer, v. a. anraabe; tilbage forbre; tale Ens Sag; (Ch.) talte Hundene el. Falken tilbage; v. pr. se - de q., beraabe sig paa En, som sin Slægtning el. Bestytter; v. n. inde vende, indsige imod; - le secours de q, anraabe Ens Bistand; - son domestique, forbre fin Tjener ubleveret, tale hans Sag; - des meubles loués, tilbagefordre ubleiede Meubler; - contre qc., protestere imob Roget, besvære fig over Noget; - contre ses væux, tils (Log.) propositions -s, Sætninger, i bagekalde sine aflagte Loster (om Munke).

en afrikansk Drossel.

en sønderbrudt Mast el. Raastang, lægge en Staal paa. [Fistegarn; p.u.]

Réclare, m. (Pe.) Clags tætmaffet Réclinaison, f. (Astr.) Gradetal, boors med en Golffive sierner sig fra Hoiten (fra ben verticale Linie gjennem Zenith).

Réclinant, a. m. bruges fun i Udtr. cadran -, Solstive, bvis Stilling fjerner fig fra ben lodrette Linie.

Récliner, v. n. sierne sig fra ben

lohrette Linie (om Solstiver).

Reclouer, v. a. nagle igjen fast.

Reclure, v. a. bruges kun i l'infinitif og de sammensatte Tider: indes spærre, indeflutte; v.pr. luffe sig indc.

Reclus, e, indefluttet, indespærret; il est – dans sa chambre, han holber fig inde og seer Ingen; .. s. Enes boer, Eneboerste; Eremit; vivre comme un -, leve som en Eremit, iffe sec andre Menneffer.

Reclusage, m. Kangsel; v. [bolig; v. Recluserie, f. Munkecelle, Eremit-

Reclusion, f. Indesparring; Fængs:

ling; Eremitbolig; Celle.

Reclusionnaire, a. som er dømt

til Indespærring, til Kængsling.

Recocher, v. a. i Ubir. - la pâte, banke Deigen endnu engang med ben flade Haand; p.u.

Recogner, v. a. flage igjen ind; fg. tilbagebrive; - l'ennemi, flace Hienden tilbage (pop.).

Récognitif, ive, a. (Jur.) i Ubtr.

acte -, Anerfienbelfesact.

Récognition, f. (Did.) Undersøgelse. Recoisser, v. a. ordne igjen Hoveds pynten; sætte Povedtøiet igjen i Lave.

Recoin, m. lille Krog, hemmelig Krog, Smuthul; fig. les -s du cœur, Hiertets Lonkammer (i adlere Stiil:

les replis du cœur).

Récoler, v. a. forelæse endnu ens gang for et Bibne sammes Ubsagn for Retten; (E. F.) cstersee et Stobs bug; (Prat.) - un inventaire, undersøge om Fortegnelsen over et Inventarium er rigtig.

Récollecteur, m. En, som forfatter Samling af Love, el. som samler Facta.

Récollection, f. (Thé.) Tankernes Samling.

Réclameur, m. (H. n.) Ravn paa | Oplasning af Bidners Udsagn, for at erfare, om der Intet er deri at for-Réciamper, v. a. (Mar.) istanbsætte andre; (E. F.) Befigtigelse af et Stovbug; (Prat.) saire le - d'un inventaire, unberfoge om Fortegnelsen over et Inventarium er rigtig. paa Ny.

Recoller, v. a. flistre el. sammenlime Récollet, m. Francistancrmunt.

Récollette, f. Ronne, som fulgte

Franciscanerordenens Regel. Récolliger (se), v. pr. samle fine

Tanfer; v. [fig. Samling. Récolte, f. Dost; det Indhostede;

Récolter, v. a. hoste, inthoste. Recommandable, a. roesværdig,

agtværdig, anbefalelsesværdig.

Recommandaresse (bcbre: recommanderesse), f. forhen Fæstekone, som forstattede Ainmer.

Recommandataire, m. en bæftet og til længere Arrest anbefalet Debitors Eres ditor.

Recommandation, f. Anbefaling; Anfecise, Agtelse; (Prat.) Indfigelse imod Løsladelse af en Arrestant, ber

er hæftet paa Forlangende.

Recommander, v. a. beorbre; formane til; anbefale; modfætte fig en Arrestants Losladelse; anmelde stjaalne Sager for Panblende, hos hvem de funde faldbydes; v. pr. anbefale fig; j'ai recommandé à mes gens de vous obéir, jeg har paalagt mine Folk at arlyre Dem; - le secret à q., ans mode En om at bevare en Demme lighed; on lui a -é d'être sage, man har formanet ham til at opføre fig vel; – q. au prone, anbefale En til Menigherens Underfisttelse fra Prævitestolen; fig. og fa. il a été bien -é au prone, man har fat Ondt for ham, man har sværtet ham hos hans Fores fatte; se - à q., anraabe Ens Bis stand, anbesale sig til En; se – de soi-même, anbefale fig af fig selv, have saa mange gode Egenstaber, at man ingen Unbefaling behøver; pop. se – à tous les saints et saintes du Paradis, anraabe alle Menneffer om Bestyttelse.

Recommencement, m. np Begyn-Recommencer, v. a. og n. begynde paa Np, begynte igjen; - un élève, begynde en Elevs Underviisning igjen forfra; - un cheval, tage en Best paa Récollement (Ac. récolement), m. Ry i Stole; c'est toujours à -, bet

er altib Roget at foranbre, man maa altid beavnde forfra, det er som om der Intet var foretaget; - de plus belle, sur de nouveaux frais, begynde paa Ny forfra, med fiorre Iver end for.

Recommenceur, se, s. En. som als tib begynder forfra; En som altib

gjentager bet Gamme.

Récompense, f. Belonning; Lon; Erstatning; fig. fortjent Straf, Beberlag; il a obtenu la - de ses bons ostices, ban har erholdt konnen for fine gobe Tjenester; pour -, til Erstatuing; il a eu la - de ses crimes, ban bar faaet den Straf, ban fortsente for fine Forbrydelser; en -, loc. ad. til Erstatning, til Gjengjæld.

Récompenser, v. a. belønne; ers flatte, fladesløsholde; fig. firaffe; v.pr. bolde fig fadesløs; - q. de qc., lønne En for Roget; - le temps perdu, gjenvinde den tabte Tid, oprette bet stational state state states stated for the state of the Forsømte.

Recompléter, v. a. udfylde paa Ry, Recomposer, v. a. sætte sammen igien; sammensætte, udarbeide paa Rp; (Impr.) fætte paa Rp, fætte for: fra; (Chi.) samle igjen et Legemes adstilte el. affondrede Dele.

Recomposition, f. Sammensatning paa Ny; det paa Ny Sammenfatte Omarbeidelse; (Chi.) Genforening af et Legemes Dele; (Impr.) Omsæts [tælle; overregne. ning forfra.

Recompter, v.a. tælle paa Ny, oms Réconciliable, a. som fan sorsones; bruges sieldent uden nied Regtelse: ces deux familles ne sont pas -s, disse to Familier ere iffe at forsone.

Réconciliateur, -trice, s. En, som forliger Uenige; Forsoner, Forsoner. inde; a. forsonende; une lettre -trice, et forsonende Brev.

Réconciliation, f. Forsoning, Forligelse; Gjenindvielse af en Kirke; d'un hérétique à (avec) l'église, en Kielters Gjenudsoning med Kirken.

Réconcilier, v. a. forlige, forsone; bringe til at harmonere; v. pr. fors sone sig med En; strifte endnu engang for Communionen; - le thé- tilftaae, betjenbe; vebtjenbe, vebgaac; Atre avec la morale, bringe Theatret paastionne, være tatnemmelig for; i Overeensstemmelse med Savelaren; giengialde; (Mil.) recognoscrre; v. pr. - une église, gienindvie en vanhelliget gientjende sig selv; gienkjende sine An-Kirke; - un hérétique à (avec) l'église, stuelser i en Anten; orientere sig;

se - avec soi-même, forfone fig med fin Samvittighed.

Réconduction, f. (Jur.) bruges fun i Udtr. tacite -, stiltiende Fornpelse af en Forpaginingscontract paa samme

Bilkaar som forben.

Reconduire, v. a. følge En, som har aflagt et Besøg, ub til Døren el. til Bogns; lebsage En hiem fra et Selftab; fa. jage En paa Døren (iron.); - une dame chez elle, følge en Dame hiem; - q. à coups de canne, jage En bort med Stoffcprygl.

Reconduite, f. Ledfagelse hjem fra et Selstab; Bortviisning (iron.).

Reconfesser, v. a. strifte En igjen, Arifte En anden Gang. spaa Ny. Reconsirmer, v. a. betræfte, bestyrte Réconfort, m. Treft; v. [ftende (v.). *Réconfortant, e, a. styrtende; tro-

Réconfortatif, m. styrkende Middel Réconfortation, f. Styrining.

Réconforter, v.a. styrte; troste (v.). Reconfrontation, f. (Pal.) Bibners gjentagne Fremstilling med den Anflagede.

Reconfronter, v. a. (Pal.) fremfillt Vidner paa Ny med den Anklagede.

Reconnaissable, a. Hendelig, let at gjenkjende.

Reconnaissance, f. Gjentjenbelse; fulbstændig Underfogelfe; Befjendelfe, Bedgaaelse; striftlig Tilstaaelse for en Wodtagelse; Erksendtlighed, Taknem melighed; Godigierelse. Belenning (p. u.); (Mil.) Recognoscering; Trop. peasdeling, som udsører en Recognos scring; le dénouement se sit par une -, Opløsningen stete ved en Gjen: tjendelse; saire la – des lieux, noie undersøge Localiteterne; avoir de la -, være erkjendtlig; témoigner sa -, bes vidne sin Erkjendtlighed; il m'a passé une – de la rente qu'il me doit, han har ubfærbiget til mig en Tilstaaclse for Renten, han stylder mig.

Reconnaissant, e, a. erffending.

tarnemmelig.

Reconnaître, v. a. gjenkjende; noie undersøge, iagttage; erkjende, indfee; gjenubsone en Kjetter med Kirken; gaae i sig felv, indsce at man har

feilet; befinde sig; on reconnast un écrivain à son style, man gjenkjender en Stribent paa hans Stiil; on a reconnu son innocence, man har ex kjendt, indseet hans Ustyldighed; il a reconnu sa saute, han har vedgaaet, tilstaget sin feil; il l'a reconnu pour son fils, han har vedfjendt fig ham fom fin Gøn; – un gouvernement, anerksende en Regsering; - des bienfaits, paaftsonne Belgierninger; - un service, gjengjælde en Tjeneste; il se reconnait dans son fils, han gjenkjender hig selv i fin Søn; ce manuscrit est si plein de ratures, que je ne puis m'y -, bette Haanbstrift er saa fulbt af ubstrøgede Steder, at jeg itte kan finde Rede deri; il se reconnut sur ses vieux jours, han gif i fig felv paa fine gamle Dage; quand il vint à se -, da han kom til Besindelse.

Recondu, e, p. gjenkjendt; tilstaget, vedkjendt, anertsendt; paafkjønnet; erfjendt. gjenvinde.

Reconquérir, v. a. gjenerobre; fig. Reconquête, f. Gjenerobring; det

Gjenerobrede; p. u.

Reconstitution, f. Erhvervelse af et nyt Laan til Afbetaling af et ældre, hvorved ben, som pber Laanet, indtræder i den forrige Panteeiers Ret.

Reconstruction, f. Gjenopbyggelse. Reconstruire, v. a. gjenopbygge, ops bugge paa Ny.

Reconsulter, v. a. spørge paa Ny til

Maabs; overveie paa Ny.

Reconter, v. a. fortælle igjen.

Recontinuer, v. a. fortsætte igjen bbab der har været afbrudt; tage igjen tat paa.

Recontracter, v. a. intgage en Forpligtelse paa Ny; paabrage sig atter.

Reconvenir, v. a. (Pal.) intgive

Contraflage.

Reconvention, f. (Pal.) Contrasøgsmaal; Contraklage fra den Ans flagede imod Anklageren.

Reconventionnel, le, a. (Pal.) ans

gaaende el. henhørende til et Contras føgømaal. Deije.

Reconvocation, f. ny Sammentals Ry, samle anden Gang.

Recopier, v. a. afifrive igjen.

Recoquillement, m. Sammenrub ning, Krumning.

Recoquiller, v. a. fammentulle, oms boie, frumme; prov. il n'y a point de si petit ver qui ne se recoquille, ver gives ingen saa lile Fjende, som jo tænker paa at forsvare fig el. vise Giengiald, naar han angribes.

Record, m. Vidnesbyrd; inus.

Recorder, v. a. gjentage bvab ber stal læres; repetere (p. u.); lade understrive af Vidner (i d. Betydn. i le part.); v. pr. gienfalte i fin Putoms melje; se – avec q., gjøre Aftale meb En. [bedre paa Ny.

Recorriger, v. a. rette igjen, fors Recors, m. en Retsbetsents Bibne

el. Medbiælver.

Recoucher, v.a. lægge igjen i Gens gen; lægge igjen ned; – son ennemi à terre, flace fin Fjende igjen til Jov den; v. pr. gaac i Geng igjen.

Recoudre, v. a. spe igjen sammen. Recoulement, m. Flyben paa Ny; gientagen Siening; Gjennemsyn af Rort ved at late dem løbe gjennem Kingrene foran Lyset.

Recouler, v. a. sie vaa Ny; giennemfee Kort ved at labe dem løbe gicn= nem Fingrene foran Lyset; v. n. flyde

paa Ny.

Recoupage, m. (Mir.) Ubjevning af de af Poleerbrættet paa Speilfladen efterlabte Spor.

Recoupe, f. Gruus el. Affait fra Steenhugning; Klidaffald ved Sigt-

ning; anden Høslet.

Recoupement, m. (Arch.) Indrysning of en Muur for hvert Lag Steen for at frembringe florre Fasthed.

Recouper, v. a. ssiære igjen; tilskære paa Ny; tage igjen af (i Kort); (Mir.) borttage Ujevnhederne paa Speilfladen.

Recoupette, f. Rlibmcel; Meel, som

faces of Klidaffald.

Recourbé, e, p. omboiet, trummet. Recourber, v. a. ombsie, frumme

Enden af Roget.

Recourir, v. n. lobe igjen; anraabe om Hiælp, tage sin Tilflugt til, the til; - à Dieu, anraabe Gud om Hælp; - aux remedes, tage fin Tunugt tu Lægemibler; - à l'artifice, anvende Reconvoquer, v.a. fammentalbe paa | Lift; - aux manuscrits, eftersee Baands frifterne; (Pal.) - en cassation, aps peffere til Cassationsretten; (Mar.) un cable, underhale et Toug.

Recourre, v. a. befrie en Jange fra

bem, som søre ham bort; rive ud af Handerne bet, som bares bort; v.

Recours, m. Tilflugt; avoir – à q., tpe til En, søge Hjælp hos En; (Jur.) Ret til at løge Opreisning, Stades løsholbelse; - en cassation, Appelles ring til Cassationsretten; - en grace, Ansoning om Forandring el. Ester: givelse af en idsmt Straf.

Recousse, f. Befrielse af en Jange, fom føres bort med Bold; à la -,

loc. ad. befrier bam! v.

Recousu, e, p. sammenspet igjen, svet paa Ny; des vers -s, sammenfliffede Bers. gjenerholdes.

Recouvrable, a. (Fin.) som fan Recouvrance, f. Gjenerhrervelse; v.

Recouvrement, m Gjenerholdelse af bvad der er tabt: Gjenerhvervelse af Helbreden; Inddrivelse af Tilgode: havende; Kapsel (paa et Uhr); (Arch.) Kant paa en Tagsteen, hvorved den griber fat i den næste.

Recouveer, v. a. finde igjen, gjen: erholde, gienvinde, faae igien; mods tage Betaling; oppcbære, inddrive; la same, gienerholde fin Sundhed; il a recouvré la vue, han har faaet fit Syn igien; - les impôts, inddrive

Sfatterne.

Recouvrir, v. a. tilbætte paa Ny, bedæffe igjen, overtræffe igjen; fig. besmytte; v.pr. overtræftes paa Ry; formørfes igjen; - un toit, lægge et Tag om; - un livre, overtræffe en Bog igien; – qc. de beaux prétextes, stiule Noget under smutte Paastud, besmptte Roget; leciel se recouvre, Sim= Ien overtræffes paa Ry. sipytte igjen.

Recracher, v.a. spytte igjen ud; v.n. Récréance, f. (Dr.) forelobig tils flaaet Nybelse af en omtvistet geistlig Indtagt; lettres de-, Tilbageafloelse:= strivelse for en Gesandt ved et frems med Pof; Efrivelse, en tilbagekaldt Gefandt modtager til fin Fyrste fra Fyrsten, hos hvem han var ansat.

Récréancer, v. a. (Dr.) tilsiffre En Rydelfen af en omtviftet geiftlig Indtægt.

Récréatif, ive, a. forfristende, mo-

rende, underholdende; fa.

Récréation, f. Forfristning, Bedertvægelse, Adspredelse; Hviletid, Fritime; l'heure de la -, cl. blot la -, Kritime, Legetime; prendre un peu de -, veberkoage el. forfriste fig libt. som er bleven afhugget.

Récrédentiaire, m. Interimébefidder af en omtvistet geistlig Indtægt; p. u.

Récréer, v. a. gienoprette, gieninds

føre, give en ny Tilværelse.

Récréer, v. a. more, fornsie, ad: sprede, vedertvæge; forfriste; oplive.

Récrément, m. (Méd.) Bæbste, som affondres fra Blodet, saasom Spyt, Galde o. desl.

Récrémenteux, se, a. (Méd.) affondret fra Blodet (om visse Bædster i Legemet).

Récrémentitiel, le, a. s. s. récré-[Opsminkning. menteux.

Recrépiment, m. ny Ubspæsning; Recrépir, v. a. udspæffe paa Ry; opsminke; omarbeide (om et literaurt Arbeide); - un mur, afrappe igjen en Muur; - son visage, sminte sit Ans sigt stærst; – un conte, førtælle en Historie paa en ny Waade, med Forandringer el. Tilsætninger. oppere.

Recreuser, v. a. grave igjen, grave Recribler, v. a. sie om igjen.

Recrier, v. a. og v. n. raabe igjen;

strige paa Ny.

Recrier (se), v. pr. ubbryde i hote Strig af Beundring el. Overrastelse; erklære sig lydeligen imod Roget; se - contre une injustice, protestere imod. en Uretfærdighed; (Ch.) fordoble fin Giøen (om Hunde).

Récrimination, f. Modbestyldning; user de -, fremkomme med Modklage.

Récriminatoire, a. indeholdende en

Modflage.

Récriminer, v. a. fremføre Motbo styldninger, fremtomme med Modslage, gjengjælde Stjældsord med Stjældsord.

Récrire, v. a. omstrive, strive det Samme flere Gange; besvare (et Brev; p. u.); fig. omarbeibe.

Recroire, v. a. begynde igjen at

troe paa Roget; p. u.

Recroisetté, e, a. (Blas.) dobbelt forset (om Kors, hvis Grene ende sig i andre Rors).

Recrostre, v. n. vore igjen.

Recroqueviller (se), v. pr. frumpc sig sammen. [v. pr. tilsmubse sig.

Recrotter, v. a. tilsmubse paa Ry; Récrouir, v. n. ubblødes og begynde at raadne i Band (om Hor el. Pamp); (Orf.) omtoge Metaller.

Recru, e, træt, ubmattet; p. u. Recru, m. np Opvært af en Stov,

Recrudescence, f. (Méd.) hæftig Tilbagevendelse el. Fornyelse af en Spadom.

Recrue, f. Refrutering; Ubstrivning af nye Soldater; Refrutter; fig. og fa.

uventede Gjafter.

Recrutement, m. Ubstrivning af Solvater; Hværving; Refrutering.

Recruter, v. a. ubstrive Soldater, hværve; forspne med Refruter; refrustere; fig. søge Tilhængere el. Bundssforvante; v. pr. forspne sig med Restruter.

Recruteur, m. Troppeudstriver; Hværver; a. capitaine—, Hværverkapistain. [Bei; punktligt, præcist; fa.

Recta, ad. lat. ligefrem, ben lige Rectale, a. (An.) i Ubtr. veine -, indvortes gyldne Aare.

Rectangle, a. (Géo.) retvinklet; m. Rectangel, retvinklet Parallelegram.

Rectangulaire, a. f. rectangle.

Recteur, m. Rector, Overhoved for en Hoistole; forh. Overhoved for et Universitet; Sognepræst (i Bretague); a. m. (Chi.) esprit –, en Plantes aromatisse Substants.

Rectificateur, m. Rebstab til at luttre el. bistillere endnu engang (rec-

tificere) Lisører.

Rectification, f. Berigtigelse; (Chi.) Luttring, Dindistillering; (Géo.) – d'une courde, en krum Linics Tilbagesørelse til en ret Linie.

Rectisier, v. a. berigtige, rette; bringe i den rette Korm; (Chi.) luttre, distillere paa Np; (Géo.) – une courbe, sinde en lige Linie, som i Længde svarer til en krum.

Rectiligne, a. (Géo.) retliniet

Rectitude, f. (Géo.) lige Retning, retliniet Egenstab; fig. Rigtighed, Formuftmæssighed; Redelighed.

Recto, m. første Side af et Blad

(modiat verso); pl. des -.

Rectrograde, a. som gager frem ab en lige Line. [Rector; pl. m. -raux.

Rectoral, e, a. henhørende til en Rectorat, m. Rectorembede, Rectors værdighed; en Rectors Embedstid. [v.

Rectorerie, f. et Sogns Forvaltning; Rectorier, v. a. betale Pergaments:

afgift til Universitetsrectoren i Paris; v. Rectrices, f. pl. lange Halesjer, som tjene til at styre Fuglenes Flugt.

Rectum (um ubt. om), m. (An.) Endetarmen, Stidentarmen. [beviis. Reçu, m. Ovittering, Modtagelses-Reçu, e, p. modtaget; antaget;

Reçu, e, p. mobtaget; antaget; vebtaget; des usages -s, vertagne

Recueil, m. Samling. [Stiffe. Recueillement, m. Tankernes Samling el. udcelte Opmærksombed paa en enkelt Gjenstand; Sindets Fordp-

belse i sig selv, Andagt.

Recueillir, v. a. famle; indfamle; opfamle; hoste; sammendrage, compilere; ublede, flutte; tage vel imob, laane Puus; v. pr. samle sine Tanter, fatte fig, henvende fin Opmærk sombed paa en enkelt Gjenstand: fordybe lig i tig selv, løsrive Sindet fra bet Jordiste; - des fruits, indsamle Frugter; on y recueille beaucoup de ble, man avler der meget Korn; les voix, samle Stemmerne; — une succession, face en Arv; - les passants chez soi, laane de Forbireisende Huus, pde dem Ophold hos fig; tout ce qu'il y a de plus beau dans un ouvrage, sammendrage alt det Smuk keste, der indeholdes i et Bærk: – ses esprits, samle fine Tanker; tout ce que j'ai pu - de son entretien, c'est..., Alt hvad jeg har kunnet udlede af at tale med ham, er . . . ; — du fruit de qc., hoste Aptte af Roget; après s'ètre -i, efterat have samlet sine Xans ter, efterat have befindet sig.

Recueilloir, m. (Cord.) Rebstagers værktei til at spinde flere Snore sammen. [bageigien; brændeigien, ubgløde.

Recuire, v.a. toge paa Np; optoge; Recuisson, f. gientagen Kogning; (Glac.) Ophedning af Glasset i en stært Id; Glassets langsomme Aftoling.

Recuit, m. Udglødning, Udbrænding (Operation, hvorved Metaller hærdes).

Recuit, e, p. omfogt; kogt stærkt; bagt igjen; ubglødet; (Méd.) hærdet, styrknet (om Bædsker).

Recuite, f. Metallers Ubgløbning; pl. oftagtige el. smøragtige Dele, som assonbres fra Ballen efter at den første Ost er ubdraget af Melken.

Recuiteur, m. (Mon.) Læredreng, som udgløder Metalstiverne til Mynterne.

Recul (1 ubtales), m. Kanons Tilbagelsb efter at være affpret; (Horl.)

échappement à -, tilbagespringenbe

Pagebiul el. Stoppebiul.

Reculade, s. Tilbagerpfning; Tilbagerullen; fig. og sa. Tilbagegang, Tilbagevigen; Ubsættelse af en Sags endelige Afgiørelse.

Reculé, e, p. stødt tilbage; sig. siernt; fraliggende; le temps le plus –, den siernesse Tid; être dien –, være langt tilbage i Rundstader, i Uddannelse.

Reculée, f. bruges fun i Udtr. seu de -, sært 3lb, som stræmmer tils bage; p. u.

Reculement, m. Tilbagerykning; Tilbagevigen; (Man.) Kobbelrem (Deel

af Seletsiet til en Kisrebest).

Reculer, v. a. ryffe tilbage, styde el. drive tilbage; sig. fjerne, forsinke, fors hale; v. n. gaae tilbage; fig. gaae Arebegang; vige, give efter; ubsætte, træffe i Langbrag; v. pr. træffe fig tilbage; træbe tilbage; - une muraille, roffe en Muur længere ub; - les frontières, udvide Grændserne; cet évènement l'a fort -é, benne Bes givenhed har sat ham meget tilbage; il recule ses payements d'un mois, ban ubsætter sine Betalinger en Maa= neb; il ne recule jamais, on ne l'a jamais vu -, han viger albrig; han bolder fast ved finc Meninger; il ne recule à (devant) rieu, Intet for: maaer at afstræffe ham; han paatager sig ethvert Arbeide, der fordres af ham; prov. reculer pour mieux sauter. give efter for Dieblikket for siden at vinde besto større Fordcel.

Reculons (a), loc. ad. baglænbe;

aller à -, gaae Krebsgang.

Récupérable, a. som fan gjenerhol-

des, som lader sig gjenoprette.

Récupération, f. (Astr.) en Stjers nes Gjenerholdelse af Lys, idet den ubtræder af en Formørkelse.

Récupérer, v. a. gjenerholte; brus ges især som v. pr. saae sit Tab gjens oprettet. [mer hos Bliffenslageren.

Récurage, m. Sturing; Sturctam= Récurer, v. a. sture; rense paa Ry; (Vign.) omhagge et Biinbjerg tres die Gang.

Récurrent, e, a. (An.) tilbagels; bende; nerf -, Rerve, som løber ud i flere Grene i Mustlerne om Stems meridsen; (Poé.) vers -s, Vers, der læses bagvendt.

Récusable, a. som ber kan indvens bes imod, forkastelig; juge –, en Dommer, som man gjør Indsigelse imod. sjuge, en Dommers Isteantagelse.

Récusation, f. Forkastelse; — d'un Récuser, v. a. gjøre Indsigelse imod, excipere imod; betragte som mistæntelig, forkaste; v. pr. vige sit Sæde, asholde sig fra at dømme i en Sag.

Rédacteur, trice, s. Udarbeider af en Afhandling, Forfatter til Priftlige Opfatser; Udgiver, Redacteur; ogs. a. le gérant –, den ansvarbavende Redacteur.

Rédaction, f. Forfattelse af en striftlig Artifel, Udarbeidelse el. Samling af en Avis, Redaction.

Redan, m. (Fort.) Fæstningslinie bestaaende af inds og ubgaaende Binkler; (Minér.) trappeformig Steensatzning i et Skiferbrud. [dandse paa Rp.

Redanser, v. a. og n. dandse igjen; Redarguër, v. a. dable, laste, gjen nembegle; v. [v. p. u.

Rédargution, f. Replit i en Strid, Reddition. f. Overgivelse (af en Fæstning); – de compte, Indlevering af en Regning til Estersyn.

Redditionnaire, a. fom er pligtig

til at aflægge Regnstab; p. u.

Redébattre, v. a. bestride paa Ry, forfegte igjen. [pttre igjen.

Redéclarer, v. a. erklære igjen, Redédier, v. a. tilegne igjen; ind vie paa Ny. [igjen at.

Redésaire, v. a. lose igjen, stille Redéseuner, v. n. spise igjen Frokost. Redésibérer, v.a. overveie paa Rp, tage igjen under Overveielse.

Redélivrer, v. a. befrie igjen.

Redemander, v. a. forlange igien, ansøge igien om; tilbagefordre, fræve atter. set Sted.

Redemeurer, v. n. boe igjen paa Redémolir, v. a. rive ned igjen, sløife igjen.

Rédempteur, m. Forløser.

Rédemption, f. Mennestenes Forles. ning ved J. C.; la – des captils, driffne Fangers Udløsning fra tyrkist Slaveri.

Redent, m. (Arch.) Affats i en Muur, som er opsørt paa it usernt Terrain; pl. (Mar.) Indsnit, hvorved visse Dele af Stibstommeret samles.

Redépêcher, v. a. affærdige igjen i Hast, affende paa Ry.

Redescendre, v. n. stige igjen ned, gage ned igjen; v. a. tage igjen ned.

Redessiner, v. a. tegne om igjen,

teane paa Ry.

Redevable, a. som endnu stylder Roget; styldig; il lui est - de cent risdales, han stylder ham endnu hundrede Rixdaler; il lui est - de tout, han har ham at taffe for Alt; ... s. Styldner; je suis votre –, jeg er Deres Styldner.

Redévaler, v. n. stige igjen ned;

v. a. sænfe mere ned; p. u.

Redevance, f. Afgift; Landgilde; -

en blé, Kornafgift.

Redevancier, ère, s. Mand el. Obin: de, som har en aarlig Afgift at svare; v.

Redevenir, v. n. blive igjen. Redévider, v. a. afhaspe igjen.

Redevoir, v.a. være endnu ffylbig, stage til Rest med; il lui redoit dix risdales, han stylder ham endnu ti Mirdaler.

Rédhibition, f. (Jur.) Paastand om et Kisbs Ophavelse formedelft Bestaffenheden af det Kjøbte; Tilbas

gegivelse.

Rédhibitoire, a. (Jur.) bevirtenbe Ophavelse af et Kjøb; cas -, Tilsalde, hvori Kjøbet gaaer tilbage.

Redicter, v.a. dictere igien.

Rédiger, v. a. affatte, oplætte, forfatte; samle, ordnc; fatte kort, gjen= give i faa Ord; - un journal, samle el. redigere et Tidsstrift.

Rédimer (se), v. pr. løstløbe fig, befrie fig fra (især om Spørgsmaal for Reiten og om Forurettelser).

Redingote, f. forh. lang og viid Overkiole til Ribetoure i Kulbe el. flet Beir; nu: Fratte; Fruentimmer-Morgenkiole, som er aaben foran fra sverst til nederst.

Redire, v. a. sige igjen, gjentage; eftersnasse; fortælle hvad der er meds deelt i Fortrolighed; dadle, udsætte paa (i b. Betydn. fun i l'inf. og med à); il redit toujours la même ch., pan fortæller altib bet Samme; il trouve à — à tout, han finder at ubsætte paa - Mit; il y a beaucoup à - à ce compte, ber er meget at indvende imob denne Regning.

Rediseur, se, s. Gjentager, Efter: ftulle igjen begunde at briffe? fnatter, Brovier; Sladderhant; fa.

Redistribuer, v. a. ubbcie igjen; tordele paa Ny. [Fordeling.

Redistribution, f. np Uddeling, np Redite, f. Gjentagelse; tomber dans des -s ennuyeuses, forfalbe til fjedsommelige Gjentagelser.

Rediviser, v.a. indbele paa Rp.

Redompter, v. a. undertvinge igjen.

Rédoudance, f. overflødig Ords strøm, Bidtløftighed i Tale; Fyldekalk.

Rédondant, e, a. overflobig (om Ord og Uttr.); un style -, en plcos naftiff Still.

Rédonder, v. n. være overflødig; have Overflodighed paa; cette épithète rédonde (bebre: est une rédondance), dette Tillægsord er over fisbigt; ce livre rédonde de passages connus, denne Bog er oversplot af beffendte Steder.

Redonner, v. a. tilbagegive; gjengive; v. n. forfalde igjen til, hengive fig paa Ny til; angribe paa Ny; v.pr. igjen hengive sig til, igjen tage fat paa; il a redonné du courage aux troupes, han har gjengivet Tropperne Mod; - dans quelque faute, forfalde igjen til en el. anden Feil; - dans le piège, løbe igjen i Snaren; la pluie redonne de plus belle, Regnen bes gynder igjen flærkere end forhen; so - aux affaires, igien tage fat paa fine Forretninger.

Redorer, v. a. forgylde igien; om-

forgylde; poé. belyfe paa Np.

Redormir, v.n. sove ind igjen.

Redorte, f. (Blas.) Bibiegreen, inoet i Form of Ringe. gift.

Redoter, v. a. give en ny Meds Redoublé, e, p. forboblet; forftær. tet; forøget; (Mil.) pas -, forceret Marsch; (Poé.) rimes -es, flere lige paa hinanden følgende Riim.

Redoublement, m. Fordobling, For-

øgelse, Tilvart.

Redoubler, v.a. fordoble; gjentage stærkere; forøge meget; lætte nyt Focr i; v. n. tiltage; — ses efforts, fordøble fine Anstrængelser; - de soins, for boble sin Omhu; le froid a -é, Rulben er tiltaget meget; - de jambes, forboble fine Stridt, gaae stærtere; pop. voulez-vous -? vil De, at vi

Redoul, m. (Bot.) Sumach, Tra, bois Redissoudre, v. a. oplese paa Ny. Bart bruges til Beredning af Korduan,

Red.

Redoute, f. Standse; offentligt Sted, poor ber enten banbfes eller boldes Dafardipil.

Redoutée, f. (Bot.) Slags Katost. Redouter, v. a. frygte meget; se faire –, giøre sig frygtet. stangst.

Rèdre, m. (Pé.) ftort Ret til Silve: Redresse, f. (Mar.) Kabbeltoug, pvormed Stibe igjen reises over Ende.

Redressement, m. Udjevning el. Ligegiøren; Reisning, Opfilling; fig.

Berigtigelse, Raaden Bod paa.

Redresser, v. a. gjøre lige, rette; reise paa Ny, opstille igjen; føre igjen pa a rette Bei (p.u.); fig. revse, vise til Rette (p.u.); bedrage, snyde (inus.); v.pr. reise sig igjen op; holde sig lige; fig. rette fig; – un jugement, berigs tige en Dom; - les griess, giøre Urets tærdigbeder gode igjen; – les torts, giøre Feil gode igjen; tomme Undertrytte til Piælp (fa.); redressez-vous, hold Dem rant; elle commence à se-, cl.elle se redresse, hun pynter sig ombyggelis gere end før; (Tann.) – les peaux, uds spænde Stindene og strabe dem igjen.

Redresseur, m. bruges fun i Udtr. - de torts, vandrende Ridder, som søgte at komme den Undertrykte til High; fa. og iron. En, som retter altid paa Andre og laster Alt.

Redressoir, m. Kandestøberhammer

til at rette Buler.

Redû, m. Restance; p. u.

Réductible, a. som lader sig redus cere til mindre Dele (om Maal, Mont el. geometriste Figurer); (Chir.) som kan bringes tilbage i fin normale Stilling (om Beenbrud o. desl.).

Réductif, ive, a. (Chi.) reducerende,

opløsende.

Réduction, f. Formindstelse; Ind. strænkning: il a subi bien des -s, han par gjennemgaaet mange Indstrænknin: ger; Undertvingelse; Rentenedsættelse, Beregning til andre Penge el. Størrelfer, Convertering; (Géo.) Reducering af Maalestof; (Chir.) et Lems Tilbages bringelse til tets normale Stilling; route, Coursens Robling; (Log.) - à

Redoutable, a. frygtelig, strættelig, l'impossible, à l'absurde, Beviis bentet fra det Modsattes Umulighed el.

Urimeligbed.

Réduire, v. a. nøbe, tvinge til; uns dertaste, undertvinge, erobre; bringe til Epdighed; afrette (en Deft); for: andre, forvandle; omsætte; nedsætte, formindste, indstrænke; (Géo.) redus cere en geometrisk Figur til en ligs nende, men mindre; (Peint.) eftertegne i samme Forhold men efter en mindre Maalestof; (Chir.) bringe en Deel af Legemet tilbage til bets normale Leie; (Chi.) adstille Palvspren (Orybet) fra et Metal; v. pr. indstrænke sig til; føres tilbage til; formindstes; opløfes; undertvinges; bringes til at ablybe; à quoi me réduisez-vous? hvortil nos der De mig? - q. au silence, tvinge En til at tie; - sous ses lois, un: derlægge fine Love, underfaste; - une maison en cendre, lægge et Huus i (forvandle bet til) Afte; - une ville en poudre, ødelægge en By albeles; fig. – q. en pondre, flaae En albeles af Warken; tage Luven fra ham; gjendrive ham fuldkomment; – un royaume en république, forvanble et Kongerige til Republik; — à la raison, bringe til Fors nuft; - sa dépense, indfrænte fin 11b. gift; - les pensions, formindste Naades. gaverne: - son avis, udtryffe fin Menina i faa Ord (v. hellere: résumer); son discours se réduit à prouver, hans Tale gaaer ud paa at vise; la jeunesse ne se réduit pas aisément, Ungdommen bringes iffe let til Kor: nuft, lader sig iffe let boic; prov. q. au petit pied, sætte En paa smal Rost; (Arith.) - les fractions en entiers, forvandle Brøfer til hele Tal; (Chir.) - une luxation, bringe et Lem, fom man har forvredet, igjen i Led. Réduit, m. lille Bolig, Braa; Til-

flugtsfled; Samlingsfled (v.); (Fort.) lille Standse, lille Halvmaanevært afsondret ved en Grav fra et flørre Bark.

Réduit, e, p. formindstet, indstræn= ket, tilbagefort; nødtbungen, underkas en igeometrift Figur til en minbre ligs stet; vous êtes trop -, De er altfor nende; (Peint.) Tegning efter en mindre indstrænket, De boer for indstrænket; le voilà bien -, han er fommen me: get tilbage, i trange Raar; carte -c. (Chi.) Metallers Udfondring; (Mar.) Kort, hvis Bredegrader tiltage el afquartier de -, Rude. Ovabrant; - de tage i Forhold til Afftanden fra Polen. Réduplicatif, ive, a. (Gr.) fom tiener til at forboble; som antyder en Fordobling, en Gjentagelse; s.m. Ord, som antyder en Fordobling.

Réduplication, f. (Gr.) Gjentagelse

af en Stavelse el. et Bogstav.

Réédification, f. Gjenophyggelfe.

Réédifier, v. a. gjenopbygge, gjens obføre.

Rééditeur, m. Genudgiver; p. u.

Réédition, f. ny Udgave.

Réel, le, a. virfelig; (om Persos ner) fanddru, tilforladelig; (Jur.) saisie -le, Bestaglæggelse paa utørtige Eiendomme; taille —le, Afgift af Grundeiendom; offre -le, Bub, som giøres i rede Penge; s. m. det Birfelige, det Sande. [Udvælgelse.

Réélection, f. Gjenvalg, gjentagen Rééligibilité, f. Egenstab at kunne vælaes paa Np. My.

Rééligible, a. som kan vælges paa Réélire, v. a. vælge atter, vælge

vaa Ny.

Réellement, ad. virkeligen, santes ligen; (Jur.) saisir –, lægge Beslag vaa urørlig Giendom [frembringe igjen.

Réengendrer, v. a. able paa Ny,

Réer, v. n. s. raire.

Réexaminer, v. a. prove el unders sudførsel. søge paa Ny.

Réexportation, f. (Com.) Gjens Réexporter, v. a. (Com.) udførc igjen hvad der er blevet indført.

Réexposer, v. a. udfille paa Ny. Resacher, v.a. giøre igjen vreb.

Resaçonner, v. a. omforme, forme

raa Ny.

Réfaction, f. (Com.) Eftergivelse i Told af havarerede Varer; Nedfæts telse i Prisen paa Varer, der enten have lidt Stade, eller iffe befindes svarende til Bestillingen m. H. til Maal el. Pestaffenbed.

Refaillir, v.n. gjøre paa Ny Fallit,

fallere anden Wang.

Refaire, v. a. gjøre om igjen, gjøre vaa Ny, begynte for fra; omarbeide, iftandsætte, udbedre; give nye Kræfter, finrfe igien; pop. bedrage, optræffe; (Jeu) give om igjen; v. pr. komme sig, komme igjen til Kræfter; forvinde fit Tab; si c'était à -, je ne le ferais pas, bvis bet var muligt at be- Ed, som aflægges af en Anden, styde gynde forfra igjen, vilde jeg ikke gjøre Eden tilbage paa en Anden; il kaut bet; je commence à me -, jeg bes en - à la Chambre, man maa fores gynder at komme igjen til Kræfter; brage bet for Kammeret.

(Cuis.) - de la viande, sætte Rist igjen over Ilben el. labe bet optoge paa Np. somgjøre el. begynde forfra.

Refaisable, a. som saber sig igjen Refaisage, m. (Tanu.) Redlægning af Huber i Garverkylen meb bobbelt Garverbark.

Refait, e, p. omgjort, omarbeidet, istandsat; styrket; cheval —, en ødelagt Best, som man har foret og udhvilet t nogen Eid; bois -, vel tilbugget Tømmer.

Refait, m. (Jeu) uafgjort Spil, som begynder igjen forfra; (Ch.) nye Taffer paa en Pjort. [Gana.

Refaucher, v. a. flace Græs anden Réfection, f. Maaltid i et Kloster; Istandsættelse el. Udbedring af en Bygning (v). [et Kloster]; p.u.

Résectionner, v.n. hoste Maastib (i Résectoire, m. Spisestue i et Alos ster el. en Rostgængeranstalt.

Résectoral, e, a. angagende Spises fluen el. Beværtningen i et Kloster.

Résectorier, ère, s. Taffeldæffer,

Taffeldæfferste i et Kloster.

Resend, m. mur de -, Skuerums muur; bois de -, Brænde, som er sauget paa langs (mods. bois de brin); mur à -s, Muur med Furer, som ans give Steenlagene; des -s, Bindefteen.

Refendoir, m. Rebffab, hvormed Affianden afpasses mellem Tænderne

i en Karte.

Refendre, v.a. Hove paa Ny, spalte igjen; sauge paa langs.

Refendret, m. Jernfile i Stiferbrub. Reseré, m. en Dommers aflagte

Bereining.

Résérendaire, m. Reserendarius. Cancellift, som aflagde Beretning om de tagne Bestemmelser m. H. til be indkomne Sager; nu: Orbkører t Rentetammeret.

Résérer, v. a. henfore til, tillægge, tilstrive; v. pr. have Pensyn til, hens holde fig til; v. n. foredrage, fores bringe, referere; - le choix à q., overs lade En Balget (v.); ce passage se résère à celui qui est ci-dessus, bette Steb figter til bet ovemfor; (Prat.) le serment à q., henholbe fig til den Resermer, v. a. luste til igjen. Reserrer, v. a. bestage igjen.

Reseter, v. a. seire igjen, helligholde [dobbelt Falts. igjen.

Refeuiller, v. a. (Men.) giøre en Reseuilleter, v. a. gjennemblade

endnu engang.

Refeuillure, f. (Men.) bobbelt Falts. Reficher, v. a. flage ind igjen, sætte ind igjen; (Mac.) overstruge Furerne i en Muur. [sammen, blive igjen tyt.

Refiger (se), v. pr. løbe igjen Refin, m. (Com.), meget fiin spanst uld.

Refixer, v. a. fastsætte igjen, bes stemme igjen; opslaae igjen (fin Bos lia); v. pr. nedfætte fig igjen.

Reclamber, v. a. holde igjen over Ilden; svie igjen; v.n. blusse op paa

Restatter, v. a. smigre igjen. [Reflatter, v. a. smigre igjen. Résièchi, e, p. tilbagekastet, tilbages ftraalet; overlagt, overveiet, gjennems tænft; betænisom; (Gr.) verbe -, reflexivt (tilbagevirkende) Verbum; (Bot.) tilbageboict (om Grene og Blade); opinion peu -e, libet overveiet Mening; crime -, overlagt Forbrydelse; homme -, betæntsomt Menneste.

Résiéchir, v. a. faste tilbage; give Gjenstin; v. n. tilbagekaste Straaler, springe tilbage; fig. falde tilbage; overveic, overlægge, overtænke; v. pr. ka= ftes tilbage, reflecteres, affpeiles; giens lybe; (Gr.) virke tilbage paa Subjectet; la gloire des grands hommes résléchit son éclat sur leurs déscendants, ftore Mande bader faster et Gienstin af sin Glands over Efter: fommerne; la honte de cette action résiéchit sur sa samille, Stammen af denne Handling falder tilbage paa pans Familie; le ciel se résléchit dans le lac, Simlen speiler sig i Soen.

Résléchissant, e, a. tilbagekastende; tilbagestraalende; fig. overveiende, es

tertænfende.

Résiéchissement, m. Tilbagefasten; Tilbagestraalen; Gjenstin; Gjenlyd.

Réflecteur, a.m. tilbagestraalende; miroir -, Reflexions: Speil; s. m. Res flexions:Speil, Reflections:Plade, Res flector. [-, overveiet Beslutning.

Réflective, a. f. overveiet; résolution Redet, m. (Peint.) Gjenffin; Gjenftær.

Gienstin el. Giensticer; v. pr. faste luid. tilbage, tilbagestraalc.

Resleuret, m. anden Sort spanst Resleurir, v. n. blomstre paa Ry; fig. gjenblomstre, komme paa Ry i Flor og Anseelse. stilbagestraalet.

Reflexe, a. bevirtet beb et Gienffin; Reflexibilité, f. (Phys.) Egenstab hos et Legeme, ifølge hvilken dets Straaler

funne tilbagetaftes.

Reflexible, a. (Phys.) fom er i Stand til at kastes tilbage (om Straalcr.).

Reslexis, ive, a. tilbagestraalende. Réslexion, f. Tilbagekaftning; Tilbagestraalen; fig. Eftertanke, Overlæg, Overveielse, alvorlig Betragtning; agir sans –, handle uden Eftertanke, uden Overlæg; un homme de -, et betænksomt Menneske, som handler med Overlæg; toute – saite, ester at bave taget Alt i Betragtning; réclexions morales, moralste Tanter, moralste

Betragininger. Resuer, v. n. flyde tilbage, ftrømme

tilbage; fig. udbrede sig over.

Reflux, m. Ebbe; fig. t Forbindelic

med flux: Omverling.

Refonder, v. a. (Prat.) bruges fun i Ubtr. - les dépens de contumace, erstatte Omkosiningerne foraarsagede ved en Udeblivelse fra et Wode.

Refondre, v. a. omfisbe, omfmelte; fig. omarbeibe; omdanne; forandre Ens Charafteer, Ens Sæder og Sæt: vaner; fa. je ne puis me -, jeg kan itte omfiøbe mig; il saudrait le -. ban er usorbederlig.

Refonte, f. Omfisbning, Omsmelt-

ning; fig. Omarbeidning.

Resorgement, m. Omimedning.

Reforger, v.a. omimede.

Réformable, a. som san el. ber for: bedres; som maa forandres el. afstasses.

Résormateur, trice, s. Forbebrer. -inde; Ombanner; Reformator; s'ériger en -, saire le -, optaste sig til Reformator; give sig af med at rette vaa Andre.

Résormation, s. Forbedring; Af stapelse; Forvedring at Religionen Reformation; la – des abus, Afikafi felse af Misbrug; la – des monnaies, Omprægning af Rynter.

Résorme, f. Korbedring, bedre Ind Resteter, v. a. kafte Lys el. Karve retning; Afskaffelse af Misbrug; Gien tilbage paa en anten Gjenstand, give indførelse af den gamle Diseiplin i ce

Kloster; Indførelse af den protestan: tifte Religion; protestantiste lære; Forandring i Levemaade, regelmæssigt Levnet; Troppers Aftattelse; Afsted til en Soldat, som er bleven uftittet til Tieneste (ogs. congé de -); Reducs tion af Embedspersonalet; Formind= stelse i Personalets Antal; Indstrænk ning i et Huus; Afmonstring af Heste, beres Cassation, pl. afmynstrede el. casserede Hefte; embrasser la -, an= tage Protestantismen; il vit dans une grande -, ban ferer et meget ftrængt Levnet; il s'est mis dans (a) la -, han har begyndt en ordentligere Levemaade; il a sait une grande - dans sa maison, han har gjort store Indstrænkninger i sit Huus; la - des monnaies, Mynters Tilbageførelse til deres sande Bardi (v.).

Réformé, e, p. ombannet, forbeds ret; aftaffet; le cutte -, Protestantismen; officier -, afffediget Officier paa halv Gage; s. Tilhænger af Pro-

teftantismen, Protestant.

Réformer, v. a. ombanne, omforme, rette, forbebre; afstaffe; inbstrænte; afskedige, aftatte; afmynstre cl. cas: fere (om Beste); v. pr. forbebre fig; fore en ordentligere Levemaade; - les abus, afffaffe Misbrug; - sa dépense, afstaffe nogle af fine Udgiftsposter, indstrænke sin Udgist; - les troupes, formindste Troppernes Antal; - les monnaies, ompræge Mynter, forandre fammes Bærdi; il se résormera, han bliver ordentligere, han aflægger sine Vaner.

Reformer, v. a. danne paa Ny, famle igjen, opstille paa Ny; v. pr. famle fig igjen, opstille sig igjen i Orben (om adspredte Tropper)

Réformiste, m. Tilhænger af Res form i Parlamentet, el. af politiste Misbrugs Afstaffelse.

Refortifier, v. a. flyrfe paa Ny.

Resouetter, v. a. pidste igsen.

Resouillement, m. Estergravning, Omgravning; ny Gjennemføgning; Udhulning at en Steen til et Trug o. desl.

Resouiller, v. a. estergrave igjen;

Resouir, v. a. grave paa Ry, om: sine Libenstaber i Tomme.

grave, grave dybere.

(Art.) Ladningens Indfishning i Ranonen; (Mar.) Bandets Tilbageftrom-

Resouler, v.a. valke igjen; ftrømme tilbage, flyde tilbage; le vent resoule la sumée, Binden flager Rogen tils bage; (Art.) fisde Ladningen ind med Kanoniadestoffen; (Mar.) - le courant, vinde mod Strømmen; - la marée, feile imod Strømmen; - une choville, jage en Bolt ud; pompe qui resoule l'eau, Tryfpompe.

Resouloir, m. (Art.) Labestof til en Kanon, Ansatter; (Mar.) Tougvister.

Refourbir, v.a. polere igjen, pubse op igjen. [v. pr. forspne sig paa Ny.

Resournir, v. a. forspne igjen; Réfractaire, a. oprorft, gjenstridig; (Chi.) soin vanskelig lader sig smelte; s. m. Barnepligtig, der iffe vil giøre Tjeneste; Geistlig, som itte vilde aflægge Ed til den civile Dvrigbed (prêtre insermenté). straalerne.

Réfracter, v.a. (Phys.) bryde lys. Réfractif, ive, a. (Phys.) straales brydende, frembringende en Straales brydning.

Réfraction, f. (Phys.) Straalebryds Réfractoire, f. (Géo.) Siags trum Linie.

Refrain, m. Omkoab; sig bet, En altid gjentager el. altid raaber paa; c'est toujours le même -, det er als tib ben samme Bise; (Mar.) Bolge, som ruller tilbage fra en Klippe (p. u.).

Refranchir, v. a. springe igjen over; (Mar.) pompe ud igjen; v. pr. lættes igjen ved Udpompning af Bandet.

Refranger, v. a. befætte med npe Fryndser; (Phys.) tilbagekaste Straaler.

Refrangibilité, f. (Phys.) Lysstrage lernes Brydbarbed. [(om Lysstraaler).

Refrangible, a. (Phys.) brybbar Refrapper, v. a. flage igjen; bante paa Ny; refrappez à cette porte, bank igjen paa benne Dør; - des monnaies, ompræge Mynter. [med Fingerne.

Refrayer, v. a. (Pot.) glatte Ecerfar Refréner, v. a. fun fig. tamme. tvinge; - sa langue, lægge Baand omgrave paa Ry; giennemsøge paa Ny. paa sin Tunge; - ses passions, bolbe

Résrigérant, e, a. wsende; m. to. Resoulement, m. Omvakkning; – lende Middel; (Chi.) Kar, som splade la kumée, Rogens Tilbagekastning; des med Band og sættes over Di.

Undersøgelse om: sige at expolde; frie til; onfte at omganes med; les secrets de la nature, esterspore Raturens Demmeligheder; il a -é tous les mémoires, han har giennems gaaet alle Memoirer; - la vie de q., undersage Ens Vandel; - la saveur de q., søge at erholbe Ens Gunft; - une fille, frie til en Pige; tout le monde le recherche, Alle suffe hans Gelstab, at see ham bos sig; (Peint. og Sculp.) ubarbeibe med Omhu, rette be minbste Feil; (Man.) - un cheval, tilstynde en Hest ved alle Slags Midler.

Rechercheur, m. Estersøger, Unders søger; Arbeider ved et Teglsteensværk, som kjører til Ovnen Alt hvad der porer til Fabrication af Teglsteen; p.u.

Rechigné, e, p. suurmulende, knur:

vorn; fortrædelig af Ubseende.

Rechignement, m. Guurmuleri, set vredt Ansigt op. Anurvornhed.

Rechigner, v. n. sce suur ub, sætte Rechoir, v. n. falde igjen; fig. falde tilbage i samme Sygdom cl. til samme Feil; v.

Rechute, f. npt Fald; især fig. Tils dagefald (til en Synd el. i en Sygdom).

Récidive, f. Tilbagefald til en Feil; prenez garde à la -, vogt Dem for oftere at begaae den Feil; en cas de -, i Tilfælde af Tilbagefald.

Récidiver, v.n. begaae paa Ny en Brode; falde tilbage til samme Keil.

Récies, m. (Mar.) en Stippers Be: vies for Varers Modtagelse.

Recif, m. Stræfning at Stjær, Rev. Récipé, m. lægerecept; pl. des ré-Récipiangle, m. Binfelmaaler. [cipés. Récipiendaire, s. Candidat til en poitidelig Optagelse i et Samfund.

Récipient, m. (Chi.) Kar, hvori Productet af en Distillering opfanges;

Glastlotten over Luftpompen.

Réciprocation, f. Modtagelse af Giengiæld (p. u.); (Phys.) Forans dring i Pendulets Retning til Dagens forstjellige Timer, som en Følge af Forandring af Centrum for Jordens Eravitet. [fidigt Forhold.

Réciprocité, f. Gjenfidighed, gjen-Réciproque, a. gjenfidig; (Gr) verbe -, Berbum, som betegner en Handling, der foregager mellem to el. flere paa hinanden gjenfidigt virkende Gjenftande;

hville Subjectet for den ene er Prædicatet iben anden og omvendt; (Math.) raison -, s.f. raison inverse; s.m. Gjengjæld.

Réciproquement, ad. gjensibigen,

omvendt.

Réciproquer, v. n. vise Gjengiæld, gjengjælde; p.u. [Box; blanke paa Ry.

Recirer, v. a. overstryge paa Ry med Récit, m. Fortælling; sur le qu'on m'en a fait, efter den Bestrivelse, som man har gjort mig beraf; saire un grand - (cl. de grands -s) de q., fortælle meget Godt om En, tale mes get forbeelagtigt om En; (Mus.) Soloparti; Hovedstemme i en Symphoni.

Récitant, e, a. (Mus.) partie -e, Soloparti; den, som udfører Poveds partiet, Povedstemme (partie concertante). [get efter Hukommelfen; p. u.

Récitateur, m. En, som fremfiger No-Récitatif, m. (Mus.) Recitativ.

Récitation, f. Fremsigelse af Roget ubenab; (Mus.)Forebrag af etSoloparti.

Réciter, v. a. fremfige Roget utens ab; fortælle; foredrage; (Mus.) ubføre et Soloparti, spnge el. spille en Solo.

Réciteur, m. Fortæller af Pistorier; fa. – éternel, kjedsommelig Fortæller; p. u.[tilbagefordrer Roget.

Réclamant, e, s. (Jur.) En, som Réclamateur, m. (Com.) En, som tilbagefordrer Stib el. Barer, som man med Urette har bemægtiget fig.

Réclamation, f. Tilbagefordring, Indsigelse; etre en –, have gjort Indsigelse, have tilbagefordret Roget.

Réclame, m. (Fauc.) Raab el. Sigs nal, hvormed Falken kaldes tilbage; f. (Impr.) Deel of et Ord nederst paa Siden, hvorved Begyndelsen af næste Sibe angives; (Libr.) fort Anmelbelse af et literairt Arbeide; (Mus.) Urgangsftrofe i Chor; (Th.) Stiford.

Réclamer, v. a. anraabe; tilbage: forbre; tale Ens Sag; (Ch.) kalbe Hundene el. Falken tilbage; v. pr. se - de q., beraabe sig paa En, som sin Slægtning el. Bestytter; v. n. inde vende, indjige imod; - le secours de q, anraabe Ens Bistand; - son domestique, forbre fin Tjener ubleverct, tale hans Sag; - des meubles loués, tilbagefordre udleiede Meubler; - contre qc., protestere imod Noget, besvære fig over Noget; - contre ses vænx, til-(Log.) propositions -s, Sætninger, i bagetalbe fine aflagte Lofter (om Munte).

en afrikansk Drossel.

Réclamper, v. a. (Mar.) istanbsætte sønderbrudt Mast el. Raastang, lægge en Staal paa. [Fistegarn; p. u.

Réclare, m. (Pe.) Slags tætmastet Réclinaison, f. (Astr.) Gradetal, hvors med en Golstive fjerner sig fra Poiten (fra ben verticale Linic gjennem Zenith).

Réclinant, a. m. bruges fun i Ubtr. cadran -, Solstive, hvis Stilling fjer-

ner fig fra den lodrette Linie.

Récliner, v. n. herne sig fra den lobrette Linie (om Solftiver).

Reclouer, v. a. nagle igjen fast.

Reclure, v. a. bruges fun i l'infinitif og de sammensatte Tider: indes spærre, indeslutte; v.pr. luffe sig inde.

Reclus, e, indefluttet, indespærret; il est – dans sa chambre, han holder fig inde og seer Ingen; .. s. Enes boer, Eneboerste; Eremit; vivre comme un -, leve som en Eremit, iffe see andre Mennester.

Reclusage, m. Kangfel; v. [bolig; v. Recluserie, f. Munkecclle, Eremit-Reclusion, f. Indesparring; Fængs:

ling; Eremitbolig; Celle.

Reclusionnaire, a. som er bømt

til Indespærring, til Kangsling.

Recocher, v. a. i Ubir. - la pâte, banke Deigen endnu engang med den flade Paand; p.u.

Recogner, v. a. flace igien ind; fg. tilbagedrive; – l'ennemi, slace Hens den tilbage (pop.).

Récognitif, ive, a. (Jur.) i Ubtr.

acte -, Anerkjendelfesact.

Récognition, f. (Did.) Undersøgelse. Recoisser, v. a. ordne igjen Poveds pynten; sætte Hovedtsiet igjen i Lave.

Recoin, m. lille Krog, hemmelig Arog, Smuthul; fig. les -s du cœur, Hiertets Lonkammer (i ablere Still:

les replis du cœur).

Récoler, v. a. forelæse endnu ens gang for et Bidne sammes Udsagn for Retten; (E. F.) cftersee et Stovs hug; (Prat.) - un inventaire, under: søge om Fortegnelsen over et Inventarium er rigtig.

Récollecteur, m. En, som forfatter Samling af Love, el. som samler Facta.

Récollection, f. (Thé.) Tankernes Samling.

Réclameur, m. (H. n.) Ravn paa Oplæsning af Vidners Ubsagn, for at erfare, om der Intet er deri at forandre; (E. F.) Besigtigelse af et Stovbug; (Prat.) seire le - d'un inventaire, undersøge om Fortegnelsen over et Inventarium er rigtig. lpaa Vy.

Recoller, v. a. klistre el. sammenlime Récollet, m. Francistancrmunt.

Récollette, f. Ronne, som fulgte Kranciscanerordenens Regel.

Récolliger (se), v. pr. samle tine Tanker; v. fig. Samling.

Récolte, f. Hoff; bet Indhostede; Récolter, v. a. hoste, inchoste.

Recommandable, a. roesværdig,

agiværdig, anbefalelsesværdig.

Recommandaresse (bcbre: recommanderesse), f. forhen Kæstekone, som forstaffede Ammer.

Recommandataire, m. en bæftet og til længere Arrest anbefalet Debiturs Cres

Recommandation, f. Anbefaling; Anfectse, Agtelfe; (Prat.) Inbfigelse imob Løsladelse af en Arrestant, ber

er hæftet paa Forlangende.

Recommander, v. a. beorbre; fors mane til; anbefale; mobsætte sig en Arrestants Losladelse; anmelde stjaalne Sager for Pandlende, hos hvem de funde faldbydes; v. pr. anbefale sig; j'ai recommandé à mes gens de vous obeir, jeg har paalagt mine Folk at arlyre Dem; - le secret à q., ans mode En om at bevare en Hemme lighed; on lui a -é d'être sage, man har formanet ham til at opføre fig vel; - q. au prone, anbefale En til Meniaberens Underfisttelse fra Præbikestolen; fig. og fa. il a été bien -é au prone, man har sat Ondt for ham, man har sværtet ham hos hans Fores satte; se - à q., anraabe Ens Bis stand, anbesale sig til En; se – de soi-même, anbefale sig af sig selv, have saa mange gode Egenstaber, at man ingen Anbefaling behøver; pop. se – à tous les saints et saintes du Paradis, anraabe alle Menneffer om

Recommencement, m. np Begyns Recommencer, v. a. og n. begynde paa Np, begynde igjen; - un élève, begonde en Elevs Underviisning igjen forfra; - un cheval, tage en Pest paa Récollement (Ac. récolement), m. Rp i Stole; c'est toujours à -, ber

er altid Roget at forandre, man maa altid begynde forfra, bet er som om ber Intet var foretaget; - de plus belle, sur de nouveaux frais, begynde vaa Ny forfra, med ftørre Iver end før.

Recommenceur, se, s. En. som als tib begynder forfra; En som altib

gjentager bet Gamme.

Récompense, f. Belonning; Lon; Erstatning; fig. fortjent Straf, Beberlag; il a obtenu la – de ses bons offices, han har erholdt kønnen for sine gode Ticnester; pour -, til Erflatning; il a eu la – de ses crimes, ban bar faaet ben Straf, ban fortjente for fine Forbrydelser; en -, loc. ad. til Erftatning, til Gjengjæld.

Récompenser, v. a. belønne; ets flatte, stadesløsholde; fig. straffe; v. pr. holde sig stadesløs; – q. de qc., lønne En for Roget; - le temps perdu, gienvinde den tabte Tid, oprette bet Forsømte. staldstændiggsøre igjen.

Recompléter, v. a. udfylde paa Ny, Recomposer, v. a. sætte sammen igien; sammensætte, udarbeide paa Ry; (Impr.) sætte paa Ry, sætte for: fra; (Chi.) samle igjen et Legemes adstilte el. affondrede Dele.

Recomposition, f. Sammensatning paa Ny; bet paa Ny Sammensatte; Omarbeidelse; (Chi.) Gienforening af et Legemes Dele; (Impr.) Omsæts [tælic; overregne. ning forfra.

Recompter, v.a. tælle paa Ry, oms Réconciliable, a. som fan sorsones; bruges sieldent uden med Regtelse: ces deux familles ne sont pas -s, disse to Familier ere ikte at forsone.

Réconciliateur, -trice, s. En, som forliger Uenige; Forsoner, Forsoner. inde; a. forsonende; une lettre -trice, et forsonende Brev.

Réconciliation, f. Forsoning, Forligelse; Gjenindvielse af en Kirke; d'un hérétique à (avec) l'église,

en Kjetters Gjenubsoning med Kirken.

Réconcilier, v. a. forlige, forsone; bringe til at harmonere; v. pr. fors sone sig med En; strifte endnu en-Atre avec la morale, bringe Theatret i Overeensstemmelse med Sabelaren;

se - avec soi-même, forsone sig med fin Samvittighed.

Réconduction, f. (Jur.) bruges fun i Udtr. tacite -, stiltiende Fornpelse af en Forpaginingscontract paa famme

Vilkaar som forhen.

Reconduire, v. a. følge En, fom har aflagt et Besøg, ud til Oøren el. til Bogns; ledfage En hiem fra et Selffab; fa. jage En paa Oøren (iron.); - une dame chez elle, følge en Dame hjem; - q. à coups de canne, jage En bort med Stoffcprygl.

Reconduite, f. Ledsagelse hiem fra et Gelstab; Bortviisning (iron.).

Reconfesser, v. a. strifte En igien, Arifte En anden Gang. Lpaa Rp. Reconsirmer, v. a. betræfte, bestyrte Réconfort, m. Trest; v. [stende (v.). *Réconfortant, e, a. styrfende; trø-Réconfortatif, m. ftprtende Middel.

Réconfortation, f. Styrkning. Réconforter, v.a. flyrfe; trøfte (v.). Reconfrontation, f. (Pal.) Bidners gjentagne Fremstilling med den An-

flagede.

Reconfronter, v. a. (Pal.) fremftille Vidner paa Ily med den Anflagede.

Reconnaissable, a. Hendelig, let at

gjenkjende.

Reconnaissance, f. Gjenkjendelse; fuldstændig Underfogelse; Bekiendelse, Bedgaaelse; striftlig Tilstaaelse for en Modtagelse; Erkjendtlighed, Taknemmeligheb; Gobtgierelfe, Belonning (p. u.); (Mil.) Recognoscering; Trops pcafdeling, som udfører en Recognoscering; le dénouement se sit par une -, Opløsningen stete ved en Gjen: tjendelse; saire la – des lieux, noie undersøge Localiteterne; avoir de la -. være erkjendtlig; témoigner sa –, bes vidne sin Erkjendtlighed; il m'a passé une – de la rente qu'il me doit, ban har ubfærdiget til mig en Tilstaaelse for Meuten, han stylder mig.

Reconnaissant, e, a. erffendtlig,

taknemmelig.

Reconnaitre, v. a. gienkjende; noie underføge, iagttage; ertiende, inbfee; gang for Communionen; - le thé- tilftaae, betjenbe; vebtjenbe, vebgaae; paastjønne, være taknemmelig for; giengiæide; (Mil.) recognoscere; v. pr. - une église, gienindvie en vanhelliget gienkiende sig solv; gienkiende sine Anskirke; - un hérétique à (avec) l'église, stuelser i en Anden; orientere sig; gienubsone en Kietter med Kirken; gaae i sig felv, indsce at man har feilet; befinde sig; on reconnaft un écrivain à son style, man gjenkjender en Stribent paa hans Stiil; on a reconnu son innocence, man har ex kjendt, indseet hans Uskyldighed; il a reconnu sa saute, han har vedgaaet, tilstaget sin Feil; il l'a reconnu pour son fils, han har vedkjendt sig ham fom fin Søn; – un gouvernement, anerkjenbe en Regjering; - des bienfaits, paaftionne Belgierninger; - un service, gjengjælde en Tjeneste; il se reconnait dans son fils, han giens kjender sig selv i sin Søn; ce manuscrit est si plein de ratures, que je ne puis m'y -, bette Haanbstrift er saa fulbt af ubstrøgebe Steber, at jeg iffe kan finde Rede deri; il se reconnut sur ses vieux jours, han gif i fig felv paa fine gamle Dage; quand il vint à se -, da han kom til Besindelse.

Recondu, e, p. gjenkjendt; tilstaget, vedkjendt, anerkjendt; paafkjønnet; er: tjendt. gjenvinde.

Reconquérir, v. a. gienerobre; fig. Reconquete, f. Gjenerobring; det

Gjenerobrede; p. u.

Reconstitution, f. Ethvervelse af et nyt Laan til Afbetaling af et als dre, hvorved den, som yder Laanet, indtræder i den forrige Panteeiers Ret.

Reconstruction, f. Genophyggelse. Reconstruire, v. a. gjenopbygge, op: vygge vaa Uv.

Reconsulter, v. a. spørge paa Ily til

Raads; overveie paa Ny.

Reconter, v. a. fortælle igjen.

Recontinuer, v. a. fortsætte igjen hvad der har været afbrudt; tage igjen fat paa.

Recontracter, v. a. intgaae en Forpligielse paa Ry; paadrage sig atter.

Reconvenir, v. a. (Pal.) intgive

Contraflage.

Reconvention, f. (Pal.) Contras søgsmaal; Contraklage fra den An-

klagede imod Anklageren.

Reconventionnel, le, a. (Pal.) ans gaaende el. henhørende til et Contra: søgsmaal. Delle.

Reconvocation, f. ny Sammenfal-Reconvoquer, v.a. sammentalde paa Ry, famle anben Gang.

Recopier, v. a. afitrive igjen.

Recoquillement, m. Sammenrul ning, Krumning.

Recoquiller, v. a. sammentulle, oms boie, frumme; prov. il n'y a point de si petit ver qui ne se recoquille, der gives ingen faa lisse Fjende, som jo tænker paa at forsvare sig el. vise Gjengjæld, naar han angribes.

Record, m. Vidnesbyrd; inus.

Recorder, v. a. gjentage hvad der stal læres; repetere (p. u.); lade uns derstrive af Vidner (i d. Betydn. i le part.); v. pr. gienfalte i fin Hufoms melse; se - avec q., giøre Aftale med En. sbedre paa Ry.

Recorriger, v. a. rette igjen, fors Recors, m. en Retsbetsents Vidne

el. Medhjælper.

Recoucher, v.a. lægge igjen i Gens gen; lægge igjen ned; – son ennemi à terre, Naae sin Fjende igjen til Jorden; v. pr. gaac i Seng igjen.

Recoudre, v. a. spe igjen sammen. Recoulement, m. Flyden paa Ny; gientagen Siening; Giennemion af Rort ved at late dem løbe gjennem Fingrene foran Lyset.

Recouler, v. a. sie vaa Ny; gjennemsee Kort ved at lade dem løbe gien= nem Fingrene foran Lyset; v. n. styde

paa Ny.

Recoupage, m. (Mir.) Ubjevning af de af Polcerbrættet paa Speilfladen efterladte Spor.

Recoupe, f. Gruus el. Affato fra Steenhugning; Klidaffald ved Sigt-

ning; anden Sosset.

Recoupement, m. (Arch.) 3ndryfs ning of en Muur for hvert Lag Steen for at frembringe ftørre Fasthed.

Recouper, v. a. stjære igjen; tilstjære paa Ny; tage igjen af (i Kort); (Mir.) borttage Ujevnhederne paa Speilfladen.

Recoupette, f. Klidmcel; Meel, som

faces of Klidaffald.

Recourbé, e, p. ombsiet, frummet. Recourber, v. a. ombøie, frumme

Enden af Roget.

Recourir, v. n. løbe igjen; anraabe om Hiælp, tage sin Tilflugt til, tye til; - à Dieu, anraabe Gud om Hælp; - aux remèdes, tage sin Tilflugt til Lægemibler; - à l'artifice, anvende Lift; - aux manuscrits, efterfee Baand: frifterne; (Pal.) - en cassation, aps peffere til Cassationsretten; (Mar.) un cable, underhale et Toug.

Recourre, v. a. befrie en Hange fra

dem, som føre ham bort; rive ud af Pænderne det, som bæres bort; v.

Recours, m. Tilflugt; avoir – à q., tye til En, søge Hjælp hos En; (Jur.) Ret til at søge Opreisning, Stades. løsholdelse; – en cassation, Appelles ring til Cassationsretten; - en grace, Ansøgning om Forandring el. Eftergivelse af en itomit Straf.

Recousse, f. Befrielse af en Fange, fom føres bort med Vold; à la -,

loc. ad. befrier ham! v.

Recousu, e, p. sammenspet igjen, spet paa Ny; des vers —s, sammenfliffede Bers. [gienerholdes.

Recouvrable, a. (Fin.) fom fan Recouvrance, f. Gjenerhvervelse; v.

Recouvrement, m Gjenerholdelse af bvab der er tabt; Gjenerhvervelse af Helbreden; Inddrivelse af Tilgode: havende; Kapsel (paa et Uhr); (Arch.) Kant paa en Tagsteen, hvorved den griber fat i den næste.

Recouver, v. a. finde igjen, gjen: erholde, gjenvinde, faae igien; mods tage Betaling; oppcbære, inddrive; la saine, gicnerholde sin Sundhed; il a recouvré la vue, han har faaet fit Syn igjen; - les impôts, inddrive

Statterne.

Recouvrir, v. a. fildaffe paa Ny, bedæffe igjen, overtræffe igjen; fig. besmytte; v.pr. overtræftes paa Ry; formørkes igjen; – un toit, lægge et Tag om; - un livre, overtræffe en Bog igjen; - qc. de beaux prétextes, stiule Roget under smutte Paastud, befmpffe Roget; le ciel se recouvre, Him= len overtræffes paa Ny. [spytte igjen.

Recracher, v.a. spytte igjen ud; v.n. Récréance, f. (Dr.) foreløbig tils flaaet Rydelse af en omtvistet geistlig Indiægi; lettres de-, Tilbageaflockers strivelse for en Gesandt vod et fremmed Pof; Ekrivelse, en tilbagekaldt Gefandt modtager til fin Fyrste fra Hyrsten, hos hvem han var ansat.

Recreancer, v. a. (Dr.) tilsiffre En Rydelsen af en omtviftet geiftlig Indtægt.

Récréatif, ive, a. forfristende, mos

rende, underholdende; fa.

Récréation, f. Forfristning, Bedertvagelse, Adspredelse; Hviletid, Fris time; l'heure de la -, cl. blot la -, Kritime, Legetime; prendre un peu Recru, m. np Opværde -, vederkoæge el. forfriste sig lidt. som er bleven afhugget.

Récrédentiaire, m. Interimébesidder af en omtvistet geistlig Indiægt; p. u.

Récréer, v. a. gjenoprette, gjenind:

føre, give en ny Tilværelse.

Récréer, v. a. more, fornsie, ad: sprede, vederkvæge; forfriste; oplive.

Récrément, m. (Méd.) Bæbste, som afsondres fra Blodet, saasom Spyt, Galde o. desl.

Récrémenteux, se, a. (Méd.) affondret fra Blodet (om visse Bædster i Legemet).

Récrémentitiel, le, a. f. j. récré-Dosminining. menteux.

Recrépiment, m. ny Udspækning; Recrépir, v. a. udspæffe paa Ry; opsminke; omarbeide (om et literairt Arbeide); – un mur, afrappe igjen en Muur; - son visage, sminke sit Ans sigt stærft; – un conte, fortælle en Historie paa en ny Maade, med Forandringer el. Tilsætninger. opbere.

Recreuser, v.a. grave igien, grave Recribler, v. a. sie om igjen.

Recrier, v. a. og v. n. raabe igjen;

Arige paa Ny.

Recrier (se), v. pr. udbryde i hoie Sfrig af Beundring el. Overraftelse; erklære sig lydeligen imod Roget; se contre une injustice, protestere imob. en Uretfærdighed; (Ch.) fordoble fin Gjøen (om Hunde).

Récrimination, f. Wodbestyldning; user de -, fremkomme med Modklage.

Récriminatoire, a. indepoldende en Modflage.

Récriminer, v. a. fremføre Modbe stoldninger, fremkomme med Modklage, gjengjælde Skjældsord med Skjældsord.

Récrire, v. a. omstrive, strive bet Samme flere Gange; befvare (et Brev; p. u.); fig. omarbeide.

Recroire, v. a. begynde igjen at

troe paa Roget; p. u.

Recroisetté, e, a. (Blas.) dobbelts forset (om Kors, hvis Grene ende fig i andre Kors).

Recrostre, v. n. vore igjen.

Recroqueviller (se), v. pr. frumpe sig sammen. [v. pr. tilsmubse fig.

kecrouer, v. a. tuimudie paa yv; Récrouir, v. n. udblødes og begynte at raadne i Band (om Hor el. Hamp); (Orf.) omtoge Metaller.

Recru, e, træt, udmattet; p. u. Recru, m. ny Opvært af en Stov, Recrudescence, f. (Méd.) hæftig Tilbagevendelse el. Fornyelse af en Spydom.

Recrue, f. Rekrutering; Ubskrivning af npe Solbater; Rekrutter; fig. og fa.

uventede Gjæster.

Recrutement, m. Ubstrivning af Solvater; Powrving; Refrutering.

Recruter, v. a. ubstrive Soldater, hværve; forspne med Refruter; refrutere; fig. søge Tilhængere el. Bundsforvante; v. pr. forspne sig med Restruter.

Recruteur, m. Troppeubstriver; Hværver; a. capitaine –, Hværverkapistain. [Bei; punktligt, præcist; fa.

Recta, ad. lat. ligefrem, den lige Rectale, a. (An.) i Udtr. veine -, indvortes gyldne Aare.

Rectangle, a. (Géo.) retvinklet; m. Rectangel, retvinklet Varallelcgram.

Rectangulaire, a. f. rectangle.

Recteur, m. Rector, Overhoved for en Hsistole; forh. Overhoved for et Universitet; Sognepræst (i Bretagne); a. m. (Chi.) esprit –, en Plantes aromatiste Substants.

Rectificateur, m. Redstab til at luttre el. distillere endnu engang (rectificere) Liksrer.

Rectification, f. Berigtigelse; (Chi.) Luttring, Ombistillering; (Géo.) – d'une courbe, en krum Linics Tilbagesørelse til en ret Linie.

Rectisier, v. a. berigtige, rette; bringe i den rette Korm; (Chi.) luttre, distillere paa Ny; (Géo.) – une courbe, sinde en lige Linie, som i Længde svarer til en frum.

Rectiligne, a. (Géo.) retliniet

Rectitude, f. (Géo.) lige Retning, retliniet Egenstab; fig. Rigtighed, Formuftmæssighed; Redelighed.

Recto, m. første Side af et Blad

(motiat verso); pl. des -.

Rectrograde, a. som gaaer frem ab en lige Line. [Rector; pl. m. -raux.

Rectoral, e, a. henhørende til en Rectorat, m. Rectorembede, Rectorværtighed; en Rectors Embedstid. [v.

Rectorerie, f. et Sogns Forvaltning; Rectorier, v. a. betale Pergaments: afgift til Universitetsrectoren i Paris; v.

Rectrices, f. pl. lange Halesser, som tiene til at styre Fuglenes Flugt.

Rectum (um ubt. om), m. (An.) Endetarmen, Skibentarmen. [beviie. Reçu, m. Ovittering, Modtagelses= Reçu, e, p. modtaget; antaget;

Reçu, e, p. modtaget; antaget; bedtaget; des usages -s, vedtagne Recueil, m. Samling. Stiffe.

Recueillement, m. Tankernes Sams ling el. udcelte Opmærksombed paa en enkelt Gienstand; Sindets Fordys

belse i sig selv, Andagt.

Recueillir, v. a. samle; indsamle; opfamle; hoste; sammendrage, compilere; udlede, flutte; tage vel imod, laane Huus; v. pr. samle sine Lanter, fatte fig, benvente fin Opmærksombed paa en enkelt Gjenstand; for. dybe sig i sig selv, løsrive Sindet fra det Jordiste; - des sruits, indsamse Frugter; on y recueille beaucoup de ble, man avler ber meget Korn; les voix, samle Stemmerne; — une succession, face en Arb; - les passants chez soi, laane de Forbireisende Huus, pbe dem Ophold hos fig; tout ce qu'il y a de plus beau dans un ouvrage, sammendrage alt det Smutkeste, der indeholdes i et Bærk; – ses esprits, samle fine Tanker; tout ce que j'ai pu - de son entretien, c'est..., Alt hvad jeg har kunnet udlede af at tale med ham, er . . .; - du fruit de qc., hoste Notte af Noget; après s'ètre —i, efterat have samlet fine Tans ker, efterat have befindet sig.

Recueilloir, m. (Cord.) Rebstagers værktei til at spinde flere Snore sams men. sbageigien; brændeigien, udgløbe.

Recuire, v.a. koge paa Ny; opkoge; Recuisson, f. gjentagen Kogning; (Glac.) Ophedning af Glasset i en stærk Id; Glassets langsomme Afkoling.

Recuit, m. Udglødning, Udbrænding (Operation, hvorved Metaller hærdes).

Recuit, e, p. omfogt; fogt stærst; bagt igjen; ubglødet; (Méd.) hærbet, styrsnet (om Bædster).

Recuite, f. Metallers Udglødning; pl. oftagtige el. smøragtige Dele, som afsondres fra Ballen efter at den første Oft er uddraget af Melken.

Recuiteur, m. (Mon.) Kærebreng, som ubgløber Metalstiverne til Mynterne.

Recul (1 ubtales), m. Kanons Tilbagelsb efter at være affpret; (Horl.)

échappement à -, tilbagespringende

Rec.

Hagebiul el. Stoppehiul.

Reculade, f. Tilbagerpining; Til bagerullen; fig. og fa. Tilbagegang, Tilbagevigen; Udsættelse af en Gags endelige Afgjørelse.

Reculé, e, p. stødt tilbage; fig. fjernt; fraliggende; le temps le plus -, ben fjerneste Tid; etre bien -, være langt tilbage i Rundstaber, i Ubbannelse.

Reculée, f. bruges fun i Udtr. seu de -, stærk 316, som stræmmer tilbage; p. u.

Reculement, m. Tilbagerykning; Tilbagevigen; (Man.) Robbelrem (Deel

af Seletviet til en Kiøreheft).

Reculer, v. a. Tyffe tilbage, styde el. drive tilbage; fig. sjerne, forsinke, fors hale; v. n. gaae tilbage; fig. gaae Arebsgang; vige, give efter; udsætte, træffe i Langbrag; v. pr. træffe fig tilbage; træbe tilbage; – une muraille, rotte en Muur længere ub; - les frontières, udvide Grændscrne; cet évènement l'a sort -é, denne Begivenhed har sat ham meget tilbage; il recule ses payements d'un mois, han udsætter sine Betalinger en Maaned; il ne recule jamais, on ne l'a jamais vu -, han viger aldrig; han holder fast ved sine Meninger; il ne recule à (devant) rieu, Intet fors maaer at afftræffe ham; han paatager sig ethbert Arbeide, der fordres af ham; prov. reculer pour mieux sauter. give efter for Pieblikket for siden at vinde desto større Fordeel.

Reculons (a), loc. ad. baglands;

aller à -, gaae Krebsgang.

Récupérable, a. som fan gjenerhols

des, som lader sig gjenoprette.

Récupération, f. (Astr.) en Stjers nes Gienerholdelse af Lys, idet den udtræder af en Formørkelse.

Récupérer, v. a. gjenerholde; brus ges især som v. pr. faae sit Tab gjen: oprettet. [mer bos Bliffenflageren.

Récurage, m. Sturing; Sturctams Récurer, v. a. sture; rense vaa Ry; (Vign.) omhagge et Biinbjerg trebie Gang.

Récurrent, e, a. (An.) tisbagels. bende; nerf -, Nerve, som løber ub i flere Grene i Muftlerne om Stemmeribsen; (Poé.) vers -s, Bers, ber læses bagvendt.

Récusable, a. som der san indvenbes imod, forkastelig; juge -, en Dommer, som man giør Indfigelse imob. [juge, en Dommers Iffeantagelfe.

Récusation, f. Forfastelse; - d'un Récuser, v. a. giøre Indfigelse imod, excipere imod; betragte som mistænkelig, forkaste; v. pr. vige sit Sæde, afbolde fig fra at bømme i en Sag.

Rédacteur, trice, s. Udarbeider af en Afhandling, Forfatter til Friftlige Opfatser; Udgiver, Redacteur; ogs. a. le gérant –, den ansvarhavende Re: dacteur.

Rédaction, f. Forfattelse af en Arist lig Artikel, Ubarbeibelse el. Samling af en Avis, Acdaction.

Redan, m. (Fort.) Fæstningslinie bestaaende af inds og udgaaende Bink ler; (Miner.) trappeformig Steensats ning i et Stiferbrud. [dandse paa Xp.

Redanser, v. a. og n. dandte igjen; Redarguër, v. a. dadle, laste, gjen nembegle; v.

Rédargution, f. Replit i en Strid, Reddition. f. Overgivelse (af en Kæstning); – de compte, Indlevering af en Regning til Eftersyn.

Redditionnaire, a. som er pligtig

til at aflægge Regnstab; p. u.

Redébattre, v. a. bestride paa Ny, forfegte igjen. spitte igjen.

Redéclarer, v. a. erflære igjen, Redédier, v. a. tilegne igien; indvie paa Idy. ligjen ar.

Redésaire, v. a. lose igjen, stille Redéjeuner, v. n. spise igjen Frosost. Redélibérer, v.a. overveie paa Ny,

tage igien under Overveiclse.

Redélivrer, v. a. befrie igjen.

Redemander, v. a. forlange igjen, ansøge igjen om; tilbagefordre, kræve atter. let Sted.

Redemeurer, v. n. boe igjen paa Redémolir, v. a. rive ned igjen, Nøife igjen.

Rédempteur, m. Forløser.

Rédemption, f. Mennestenes Korlos. ning ved J. C.; la - des captifs, driftne Kangers Udløsning fra tyrkisk Slaveri.

Redent, m. (Arch.) Affats i en Munr, som er opsørt paa et usernt Terrain; pl. (Mar.) Indinit, hvorved visse Dele af Stibstommeret samles.

Redépêcher, v. a. affærbige igjen i Dast, affende paa Rp.

Redescendre, v. n. stige igjen ned, gaae ned igjen; v. a. tage igjen ned.

Redessiner, v. a. tegne om igjen,

tegne paa Icp.

Redevable, a. som endnu flysber Roget; ftylbig; il lui est - de cent risdales, han stylder ham endnu hunbrede Mixbaler; il lui est - de tout, pan par pam at taffe for Alt;... s. Slyldner; je suis votre—, jeg er De: res Styldner.

Redévaler, v. n. stige igjen ned;

v. a. sænke mere ned; p. u.

Redevance, f. Afgift; Landgilbe; -

en blé, Kornafgift.

Kedevancier, ère, s. Mand el. Ovin: de, som har en aarlig Afgift at svare; v.

Redevenir, v. n. blive igjen. Redévider, v.a. athaspe igjen.

Redevoir, v.a. være enbnu ffylbig, stage til Rest med; il lui redoit dix risdales, han stylder ham endnu ti Rirdaler.

Rédhibition, f. (Jur.) Paastand om et Kiøbs Ophævelse formedelst Bestaffenheden af det Kjøbte; Tilba= aeaibelse.

Rédhibitoire, a. (Jur.) bevirfende Ophavelse af et Kjøb; cas -, Tilsalde,

hvori Riøbet gaaer tilbage.

Redicter, v.a. dictere igjen.

Rédiger, v. a. affatte, opsætte, fors jatte; jamle, ordnc; jatte kort, gjen= give i faa Orb; - un journal, samle el. redigere et Tidsskrift.

Kedimer (se), v. pr. løskjøbe fig, verrie fig fra (især om Spørgsmaal for Reiten og om Forurettelser).

Redingote, f. forb. lang og viid Overkjole til Ribetoure i Kulde el. flet Beir; nu: Frakte; Fruentimmers Worgenkjole, som er aaben foran fra

øverst til nederst. Redire, v. a. fige igjen, gjentage; cttersnafte; sortælle hvad der er meds deelt i Fortrolighed; dadle, udsætte paa (i d. Betydn. kuni l'ins. og med à); il redit toujours ia même ch., ban fortæller altid det Samme; il trouve a – a tout, han finder at udsætte paa · Alt; il y a beaucoup à - à ce compte, Regning.

Rediseur, se, s. Gjentager, Efter: stulle igjen begunde at briffe? snaffer, Brovier; Sladderhank; fa.

Redissoudre, v. a. oplose vaa Nv. Bark bruges til Beredning af Korbuan,

Redistribuer, v. a. uddele igjen; fordele vaa Viv. Sfordeling.

Redistribution, f. np Udbeling, np Redite, f. Gjentagelse; tomber dans des —s ennuyeuses, forfalde til fjedsommelige Gientagelser.

Rediviser, v.a. inddele paa Ny. Redompter, v. a. undertvinge igien. Rédoudance, f. overflødig Ords firøm, Vidtløftighed i Tale; Fpldekalt.

Rédondant, e, a. overfløbig (om Ord og Uttr.); un style –, en pleos naftist Still.

Rédonder, v. n. være overflødig; have Overflødighed paa; cette épithète rédonde (bebre: est une rédondance), bette Tillægsord er over fløbigt; ce livre rédonde de passages connus, denne Bog er overfyldt af

befjendte Steder.

Redonner, v. a. tilbagegive; gjens give; v. n. forfalde igjen til, bengive fig paa Ny til; angribe paa Ny; v.pr. igjen bengive sig til, igjen tage fat paa; il a redonné du courage aux troupes, han har gjengivet Tropperne Wod; – dans quelque saute, forfalde igien til en el. anden Feil; – dans le piège, løbe igjen i Snaren; la pluie redonne de plus belle, Regnen begynder igjen stærkere end forhen; so – aux astaires, igien tage fat paa sine Forretninger.

Redorer, v. a. forgylde igien; oms

forgylde; poé. belyse paa Ny.

Redormir, v.n. sove ind igjen. Redorte, f. (Blas.) Bidiegreen, invet i Form of Ringe.

Redoter, v. a. give en ny Meds Redoublé, e, p. fordoblet; forfigre tet; forøget; (Mil.) pas -, forceret Marsch; (Poé.) rimes -es, flere lige paa hinanden følgende Riim.

Redoublement, m. Fordobling, Fore

sgelse, Tilvart.

Redoubler, v.a. forboble; gjentage stærkere; forøge meget; sætte nyt Fock i; v. n. tiltage; — ses efforts, fordoble fine Anstrængelser; - de soins, for doble fin Omhu; le Iroid a –e, Kul ben er tiltaget meget; - de jambes, ber er meget at indvende imod benne fordoble fine Stridt, gaae stærkere; pop. voulez-vous -? vil De, at vi

Redoul, m. (Bot.) Sumach, Træ, bvis

farlig.

Redoute, f. Standse; offentligt Sted, hvor ber enten bandses eller boldes Pafardspil.

Redoutée, f. (Bot.) Slage Katoft. Redouter, v. a. frygte meget; se faire -, giøre sig frygtet. stanast.

Redre, m. (Pe.) fort Ret til Silve: Redresse, f. (Mar.) Rabbeltoug, pvormed Stibe igjen reises over Ende.

Redressement, m. Udjebning el. Ligegiøren; Reisning, Opstilling; fg.

Berigtigelse, Raaden Bod paa.

Redresser, v. a. gjøre lige, rette; reise paa Ny, opstille igjen; føre igjen pa a rette Bei (p.u.); fig. revse, vise til Rette (p.u.); bedrage, snyde (inus.); v.pr. reise fig igjen op; bolde sig lige; fig. rette fig; - un jugement, berigs tige en Dom; - les griess, giøre Urets færdigheder gode igjen; – les torts, giøre Feil gode igjen; komme Undertrykte til Piælp (fa.); redressez-vous, hold Dem rank, elle commence à se-, el elle se redresse, hun pynter sig ombyggelis gere end før; (Tann.) – les peaux, uds spænde Stindene og strabe dem igjen.

Redresseur, m. bruges fun i Udtr. – de torts, vandrende Ridder, som søgte at komme ben Undertrykte til Piælp; fa. og iron. En, som retter altid paa Andre og laster Alt.

Redressoir, m. Kandestøberhammer

til at rette Buler.

Redu, m. Restance; p. u.

Réductible, a. som lader sig redus cere til mindre Dele (om Maal, Mynt el. geometriste Figurer); (Chir.) som kan bringes tilbage i sin normale Stilling (om Beenbrud o. desl.).

Réductif, ive, a. (Chi.) reducerende,

opløsende.

Réduction, f. Formindstelse; Inds frænfning: il a subi bien des -s, han par gjennemgaaet mange Indstrænknin= ger; Undertvingelse; Rentenedsættelse, Beregning til andre Penge el. Størrelser, Convertering; (Géo.) Reducering af en lgeometrisk Figur til en mindre lignende; (Peint.) Tegning efter en mindre Maalestot; (Chir.) et Lems Tilbages bringelse til tets normale Stilling; route, Coursens Kobling; (Log.) - à Réduplicatif, ive, a. (Gr.) som

Redoutable, a. frygtelig, stræffelig, l'impossible, à l'absurde, Beviis hentet fra det Wodsattes Umulighed el.

Urimelighed.

Réduire, v. a. nøbe, tvinge til; uns berkaste, underwinge, erobre; bringe til Epdighed; afrette (en Dest); for: andre, forvandle; omsætte; nedsætte, formindste, indstrænke; (Géo.) redu: cere en geometriff Figur til en lignende, men mindre; (Peint.) eftertegne i samme Forhold men efter en mindre Maalestof; (Chir.) bringe en Deel af Legemet tilbage til bets normale Leie; (Chi.) adstille Palvspren (Orybet) fra et Metal; v. pr. indstrænke sig til; forcs tilbage til; formindstes; oploses; undertvinges; bringes til at adlyde; à quoi me réduisez-vous? bvortil no: der De mig? – q. au silence, tvinge En til at tie; – sous ses lois, un: derlægge sine Love, underkaste; - une maison en cendre, lægge et Huus i (forvandle det til) Afte; — une ville en poudre, stelægge en By albeles; fig. – q. en poudre, Naae En aldeles af Marten; tage Luven fra ham; gjendrive ham fuldkomment; – un royaume en république, forvandle et Kongerige til Republit; — à la raison, bringe til Fornuft; – sa dépense, indstrænte fin lld= gift; -les pensions, formindste Raabes. gaverne: — son avis, udtryffe fin Mening i faa Ord (v.hellere: résumer); son discours se réduit à prouver, hans Tale gaaer ud paa at vise; la jeunesse ne se réduit pas aisément, Ungdommen bringes iste let til For: nuft, lader fig iffe let boic; prov. q. au petit pied, sætte En paa smal Roft; (Arith.) - les fractions en entiers, forvandle Brøfer til hele Tal; (Chir.) - une luxation, bringe et Lem, som man har forvredet, igjen i Led. Reduit, m. lille Bolig, Braa; Til-

flugtested; Samlingested (v.); (Fort.) lille Standse, lille Halvmaanevært afe sondret ved en Grav sta et større Bark.

Réduit, e, p. formindstet, indstræns ket, tilbageført; nødtvungen, underkas net; vous eies irop –, We er altfor indstrænket, De boer for indstrænket; le voilà bien -, han er kommen me: get tilbage, i trange Raar; carte -c, (Chi.) Metallers Udsondring; (Mar.) Kort, bvis Bredegrader tiltage cl. af: quartier de -, Rude. Qvabrant; - de tage i Forhold til Afstanden fra Polen.

tiener til at forboble; som antyder en Kordobling, en Gjentagelse; s.m. Ord, som antyder en Fordobling.

Réduplication, f. (Gr.) Gjentagelse

af en Stavelse el. et Bogstav.

Réédification, f. Gjenopbyggelfe.

Rééditier, v. a. gjenopbygge, gjens opføre.

Rééditeur, m. Genudgiver; p. u.

Réédition, f. ny Udgave.

Réel, le, a. virkelig; (om Perso= ner) fanddru, tilforladelig; (Jur.) saisie –le, Bestaglæggelse paa urørtige Eiendomme; taille —le, Afgift af Grundeiendom; offre -le, Bud, som giøres i rede Penge; s. m. det Birkes lige, det Sande. Udvælgelje.

Réélection, f. Gjenvalg, gjentagen Rééligibilité, f. Egenstab at kunne vælges paa Ry. । अरधः

Rééligible, a. som kan vælges paa Réélire, v. a. vælge atter, vælge

paa Ny.

Réellement, ad. virkeligen, santes ligen; (Jur.) saisir –, lægge Beflag paa urorlig Eiendom sfrembringe igjen.

Réengendrer, v. a. able paa Ny,

Réer, v. n. f. raire.

Réexaminer, v. a. prove el unders sac paa Ny. sudførsel.

Reexportation, f. (Com.) Giens Réexporter, v. a. (Com.) ubføre igjen hvad der er blevet indført.

Réexposer, v. a. udfille paa Ry. Resacher, v.a. giøre igjen vred.

Refaçonner, v. a. omforme, forme

raa Ny.

Réfaction, f. (Com.) Eftergivelse i Told af havarerede Barer; Nedfæts telse i Prisen paa Varer, der enten have lidt Stade, eller itte befindes svarende til Bestillingen m. P. til Maal el. Bestaffenbed.

Refaillir, v.n. gjøre paa Ity Fallit,

fallere anden Gang.

Refaire, v. a. giore om igjen, giøre paa Ry, begynte for fra; omarbeide, istandfætte, udbedre; give nye Kræfter, ftyrke igien; pop. bedrage, optrække; (Jeu) give om igjen; v. pr. komme sig, komme igjen til Kræfter; forvinde fit Tab; si c'était à -, je ne le ferais pas, hvis det var muligt at be- Ed, som aflægges af en Anden, styde gynde forfra igjen, vilbe jeg ikke gjøre Eben tilbage paa en Anden; il faut det; je commence à me -, jeg bes en - à la Chambre, man maa fores gynder at komme igjen til Kræfter; brage det for Kammeret.

(Cuis.) - de la viande, sætte Kjød igien over Ilben el. lade bet optoge paa Ny. somgjøre el. begynde forfra.

Refaisable, a. som lader sig igsen Refaisage, m. (Tanu.) Nedlagning af Huder i Garverkulen med dobbelt Garverbark.

Resait, e, p. omgjort, omarbeidet, istandsat; styrket; cheval —, en ødelagt Heft, som man har foret og ubhvilet i nogen Tid; bois -, vel tilhugget Tømmer.

Refait, m. (Jeu) uafgfort Spil, som begynder igjen forfra; (Ch.) nye Taffer paa en Pjort. Gang.

Resaucher, v. a. flage Græs anden Résection, f. Maaltid i et Kloster: Istandsættelse el. Udbedring af en Bygning (v). set Kloster); p.u.

Résectionner, v.n. holde Maaltid (i Résectoire, m. Spisestue i et Klos fter el. en Kostgængeranstatt.

Réfectoral, e, a. angagende Spifes stuen el. Beværtningen i et Kloster.

Résectorier, ère, s. Taffeldæffer,

Taffeldæfferste i et Kloster.

Resend, m. mur de -, Skillerumsmuur; bois de -, Brænde, som er sauget paa langs (mods. bois de brin); mur à -s, Muur med Furer, som ans give Steenlagene; des -s, Bindesteen.

Resendoir, m. Redstab, hvormed Affianden afpasses mellem Tænderne

i en Rarte.

Resendre, v.a. kløve paa Vip, spalte igjen; sauge paa langs.

Refendret, m. Jerntile i Stiferbrud. Réséré, m. en Dommers aflagte

Beretning. Référendaire, m. Referendarius, Cancellift, som aflagde Beretning om be tagne Bestemmelser m. H. til be indfomne Sager; nu: Ordsører t Rentetammeret.

Référer, v. a. henfore til, tillægge, tilstrive; v. pr. have Hensyn til, hens holde fig til; v. n. foredrage, fores bringe, referere; - le choix à q., overs labe En Balget (v.); ce passage se résère à celui qui est ci-dessus, bette Sted figter til bet ovenfor; (Prat.) le serment à q., henholde fig til den Refermer, v. a. lutte til tajen. Referrer, v. a. bestaae igjen.

Reseter, v. a. feire igjen, helligholde igjen. dobbelt Kalts.

Reseuiller, v. a. (Men.) giore en Reseuilleter, v. a. gjennemblade

endnu engang.

Refeuillure, f. (Men.) bobbelt Falts. Resicher, v. a. slaae ind igjen, sætte ind igjen; (Mac.) overftroge Furerne i en Muur. siammen, blive igjen tyk.

Refiger (se), v. pr. løbe igjen Resin, m. (Com.), meget fün spanst Uld.

Refixer, v. a. fastsætte igjen, bestemme igjen; opflaae igjen (fin Bolia); v. pr. nedfætte fig igjen.

Reslamber, v. a. holde igjen over Ilben; svie igjen; v.n. blusse op paa

Reflatter, v. a. smigre igjen. 19ty. Résiéchi, e, p. tilbagekastet, tilbages ftraalet; overlagt, overveiet, giennem= tænkt; betænklom; (Gr.) verbe -, reflerivt (tilbagevirkende) Berbum; (Bot.) tilbageboict (om Grene og Blade); opinion peu -e, lidet overveiet Wes ning; crime –, overlagt Forbrydelse; homme -, betæntsomt Menneste.

Résiéchir, v. a. kaste tilbage; give Gienstin; v. n. tilbagekaste Straaler, springe tilbage; fry. falde tilbage; overveic, overlægge, overtænke; v. pr. ka= ftes tilbage, reflecteres, affpeiles; giens ipde; (Gr.) virke tilbage paa Subjectet; la gloire des grands hommes résléchit son éclat sur leurs déscendants, store Mænds Hæder kaster et Gjenstin af sin Glands over Efter: fommerne; la honte de cette action résiéchit sur sa samille, Stammen af denne Handling falder tilbage paa band Familie; le ciel se résléchit dans le lac, Himlen speiler sig i Søen.

Resiechissant, e, a. tilbagekastende; tilbagestraalende; fig. overveiende, efs

tertænfende.

Résléchissement, m. Tilbagefasten; Tilbagestraalen; Gjenstin; Gjenlyd.

Réflecteur, a.m. tilbagestraalende; miroir –, Reflexions:Speil; s. m. Res flexions: Speil, Reflections: Vlade, Re-[-, overveiet Beflutning. flector.

Réflective, a. f. overveiet; résolution Reflet, m. (Peint.) Gjenffin; Gjenftær.

tilbage paa en anden Gjenstand, give indførelse af den gamle Distiplin i ch

Gienstin el. Gjensticer; v. pr. faste tilbage, tilbagestraalc.

Resleuret, m. anden Sort spanst .Resleurir, v. n. blomstre paa Ry; sig. gjenbloinstre, konime paa Ry i stilbagestraalet. Flor og Anjeelje.

Reslexe, a. bevirket ved et Gjenskin; Réflexibilité, f. (Phys.) Egenstab hos et Legeme, ifølge bvilken dets Straaler

funne tilbagetastes.

Réflexible, a. (Phys.) som er i Stand til at kastes tilbage (om Straaler.). Réslexis, ive, a. tilbagestraalende.

Réflexion, f. Tilbagekafining; Tilbagestraalen; fig. Eftertanke, Overlag, Overveielse, alvorlig Betragining; agir sans -, handle uden Estertante, uden Overlag; un homme de -, et bes tænksomt Menneske, som handler med Overlæg; toute – saite, efter at have taget Alt i Betragtning; résexions morales, moralste Tanter, moralste Betragtninger.

Refluer, v. n. flyde tilbage, ftrømme

tilbage; fig. udbrede tig over.

Reflux, m. Ebbe; fig. i Forbindelsc

med flux: Omverling.

Refonder, v. a. (Prat.) bruges fun i Ubtr. – les dépens de contumace, erstatte Omkosiningerne foraarjagede ved en Udeblivelse fra et Møde.

Resondre, v. a. omsisbe, omsmelte; fig. omarbeide; ombanne; forandre Ens Charafteer, Ens Sæder og Sæt: vaner; fa. je ne puis me –, jeg fan iffe omfrøbe mig; il **faudrait le -**, pan er uforbederlig.

Resonte, f. Omstøbning, Omsmelt-

ning; fig. Omarbeibning.

Resorgement, m. Omimedning.

Heforger, v.a. omfmede.

Réformable, a. som fan el. bør fon bedres; som maa forandres el. afstaffes.

Réformateur, trice, s. Forbedrer, -inde; Omdanner; Reformator; s'ériger en -, saire le -, optafte fig til Reformator; give fig af med at rette vaa Andre.

Résormation, f. Forbebring; Ap stattelle; Forbedring of Religioners Reformation; la – des abus, Afikaf felse af Misbrug; la - des monnaies, Omprægning af Mynter.

Résorme, f. Korbedring, bedre Ind Resteter, v. a. kafte Lys el. Farve retning; Afskaffelse af Misbrug; Gjen saculté de -, Ret ki inden en bestemt | til Bords; se - à l'étude, tage igjen Tid at kunne tilbagekjøbe Roget.

Remesurage, m. Ommaaling; p. u. Remesurer, v. a. maale om igjen, maale paa Ry.

Remettage, m. Overlevering, Indsending; (Tiss.) Traadenes Trakning

gjennem Kjæben.

Remettre, v. a. lægge, sætte el. stille Roget tilbage paa sin Plats; forestille paa Rp; bringe Ting el. Personer i famme Stand som for; indsætte igjen; forlige; bringe igjen i Led; helbrede; bringe igjen i Orben; berolige; tils bagelevere, udlevere, overlevere; overs sende el. remittere Penge; udsætte; opfætte; vife tilbage til; fritage for, eftergive; tilgive; betroe fig til Ens Omsorg; gienkienbe; ... v. pr. sætte fig igjen paa sin forrige Plads; befatte sig igjen med, tage igjen fat paa; komme sig igjen; berolige sig, fatte sig; udhvile sig; betroe sig til, henholde fig til; erindre; – un livre à sa place, fætte en Bog hen igjen paa fit Sted; - une armée sur pied, bringe en Armee igien vaa Benene; - son habit, træffe fin Rjole igjen paa; – qc. sur le tapis, bringe Roget igjen paa Bane; - qc. devant les yeux à q., forestille En Noget; - q. dans tous ses droits, igsen indsætte En i alle hans Rettigs beber: - bieh ensemble des personnes brouillées, forlige Personer, der vare i Uenighed; on lui a remis le bras, man har igjen bragt hans Arm i Led; l'usage du lait l'a entièrement remis, Brug af Melkeeuren har ganfte gjens givet ham hans Helbred; ce que vous lui avez dit, lui a remis l'esprit, boad De har fagt ham, har igjen beroliget hans Sind; – une lettre en mains propres, overlevere et Brev egenhæn: digen; - qc. à une autre fois, opsætte Roget til en anden Gang; on lui a remis la moitié de sa dette, man har eftergivet ham Palvbelen af hans Giæld; — une offense, tilgive en Fornormesse; il lui a remis la conduite de cette affaire, han har overdraget el. betroet ham Lebelsen af benne Sag; je vous remets bien, jeg tjender Dem godt igjen; (Mar.) - à la voile, gaae staansellost Menneste. igien under Seil; (Ch.) - un chien sur la voie, bringe en Hund igjen paa En, som har erholdt Benaadningsbred Spor; ... so – à table, sætte sig igjen | cl. som overbringer samme.

fat paa Studeringerne; se – d'une maladie, komme fig af en Spadom; il a eu bien de la peine à se -, ban har havt megen Vanstelighed ved at tatte fig igjen; remettez-vous, berolig Dem; s'en – à q., forlade sig ganste paa En i bvab han figer el. gjør; se - entre les mains de q., give fig t Handerne paa En; betroe sig ganste til En; se – qc., erindre Roget; (Ch.) la perdrix se remet, Agerhonen sætter sig (flyver ned).

Remeubler, v. a. forsync paa Ry

med Reubler, meublere igjen. Rémiges, f. pl. Svingsjer.

Réminiscence, f. svag Gjenerinbring, Reminiscence; j'ai quelque - de ce que vous dites, jeg kan mindes brad De figer.

Rémipède, m. vingebættet Infect, som svømmer i Bandet (ogs. nectostanft Græsart. pode).

Remire, m. (Bot.) Slags ameri-Remis, e, p. og a. hensat; tilbage. sendt; udleveret; udsat, opsat; bel bredet; beroliget (v.); tilgivet, efters givet.

Remise, f. Udlevering, Overleves ring; Pengeforsending, Remisc; Udsættelse, Opsættelse; Estergivelse; Commissionsgebphr, Douceur; Rabat; Bognstuur; (Jeu) Beet i L'Pombre; (Ch.) Steb, hvor Agerhons fætte fig; lille Kratstov el. Inbelutte til Parer, Agerhons o. desl.; voiture de -, leiet Hyrevogn; fig. og fa. il est sous la -, on l'a mis sous la -, han er gaaet af, han er uden Ansættelse; han er for gammel cl. for svag til at bestille Roget; on le laisse sous la -, man benytter ham itte, stiondt han kunde være til ftor Nytte.

Remise, m. Hprevogn, som leies Huur. dagviis el. maanedsviis.

Remiser, v. a. sætte ind i et Boan-Rémissible, a. tilgivelig, som tan eftergives.

Remission, f. Tilgivelse; Benaads ning; Overbærelse, Staansel; (Med.) Aftagelse el. Formindstelse af Feber; un homme sans -, et uforsonligt

Rémissionnaire, s. en Benaadet,

Milleerkolben, for at afisse de fra famme opstigende Dampe; Sbalekar.

Réf.

Résrigératif, ive, a. (Méd.) foscube; s.m. telende Drif, tolende Didbel.

Résrigération, f. (Chi.) Affoling ved Distilleren; (Med.) Koling.

Réfringent, e, a. (Phys.) foraats fagende Lysstraalernes Brydning.

Refrire, v. a. stege igjen. ligjen. - Refriser, v. a. fruse paa Ny, friscre Refrogné el. renfrogné, e, p. rpnket, knarvoren, fortrædelig.

Refrognement el. renfrognement, m. Pandens Rynkning, Guurfeen.

Refrogner el. renfrogner (se), v. pr. rynke Panden, see suurt.

Refroid, m. (Tann.) Affoling.

Refroidir, v. a. aftole; fig. tolne, formindste Ens Iver el. Birtsomhed; v. n. blive fold; v. pr. blive fold, for= føles; følncs; la pluie a refroidi l'air, Regnen har affolet Luften; les disficultés l'ont -i, Vanskelighederne have kølnet hang Iver; laissez – ce bouilion, lad benne Suppe staae og blive told; il s'est -i, han er bleven for= tølet; leur amitié s'est refroidie, de: res Venstab er kølnet.

Refroidissement, m. Affoling; For følelse; fig. Formindstelse i Iver, i Benffab el. Kjærligbed, Kulde.

Refrotter, v. a. gnide igjen; fa.

prygle igjen.

Refuge, m. Tilflugtsted, Aspl; fig. Tilflugt; fa. Undstyldning, Udflugt; vous-êtes mon -, De er min Tilflugt, min Hjælp i Røden.

Résugié, e, s. Flygining, landflygtig Udlænding; pl. Calvinister, som ved Tilbagekaldelsen af det nantiske Edict maatte forlade Frankrig.

Réfugier (se), v.pr. flygte et Sted hen; søge at sætte sig i Sikkerheb;

kg. tage fin Tilflugt til.

Refuir, v. n. (Ch.) flygte tilbage, vende om for at bringe Jægerne i

Vildfarelse (om Vildt).

Refuite, f. (Ch.) Stedet, hvor en jaget Hjort pleier at the hen; Bildtets List for at undgaac Hundene; fig. Udflugt, bvorved man føger at træffe naae igjen; indhente igjen; naae igjer en Sag i Langdrag (p. u.); (Men.) altfor stor Opbde i et Taphul.

Résulgent, e, a. glimrende (p. u.). faae igien Overhaand; — le chemi Resus, m. Afflag, Bægring; af: komme igjen tilbage til Beien, ma plaaende Svar; det, En har afflaaet; har forladt; (Mar.) — le dessus d

fa. cela n'est pas de -, bet figer 199 iffe nei til, det tager jeg gjerne imod; cela n'est pas à votre -, det er iffe Roget der bydes Dem; det beroer iffe paa Dem at modtage el. afflaat bet; avoir qc. au - d'un autre, face Roget efter at en Anden har braget det je ne veux pas du – d'un autre, jeg vil iste have det, en Anden har vra get; enfoncer un pieu jusqu'à - de mouton, flaae en Pæl saa bybt net, at den iffe kan komme videre, el. a Rammebuffen iffe længer fan naat ben; (Ch.) un cert de -, en treaarig Piort.

Refusable, a. fom fan afflaaed; Refuser, v. a. fortaste hvad bet tilbydes; afflaae; negte, vægre sig ved; v.pr. negte fig felv Roget; berøve fig; unbslaae sig for, iffe tillabe; v.n. give Afslag; (Mar.) gaae imod, stralle (om Vinden); - son consentement, negte at give fit Samtyffe; il - tou le monde, hans figer nei til Alle; il resuse de lui obéir, han vægrer sig fig ved at adlyde ham; la nature lui a -é la beauté, Naturen har iffe bei gavet hende med Stjønhed; - en maj riage, iffe ville give el. have til Ægte; il se refuse le (jusqu'au) nécessaire, par negter sig (endogsaa) bet Rødvendige il se refuse à travailler, han unbilade sig for at arbeibe; ma sortune se resuse à cette dépense, min formu tillader mig iffe benne Ubgift; prov qui resuse, muse, mangen En sige nei, som siden fortryder det; (Mance cheval resuse, benne Sest in el. vil iffe lystre; (Mil.) l'ennemire susait sa droite, Fjenden vilde iff lade sin høire Fløi decktage i Fag Aced ningen.

Refuseur, se, s. En, som afflaat Réfusion, f. (Prat.) - de dépens Touch Omkofiningers Erstatning.

Résutable, a. som laber sig giet Réfutation, f. Gjendrivelse. [bestrict Résuter, v. a. gjendrive, besamp Regagner, v. a. vinde igjen; erobi igien, fratage igjen; gjenerholde; o

- q., vinde En igjen for fig, bring En igjen paa sin Side; - le dessu

vent, el. – le vent sur l'ennemi, fage Holden igjen fra Fjenden; komme op til kuvart for Kjenden; fig. – le dessus du vent, bringe sine Sager igjen paa en god Fod; gjenoprette fin Cres dit, sin Formue.

Regaillardir, v. a. bringe igien i godt Humcur; v. pr. blive igjen munter.

Regain, m. Eftergræs, Efterflat; sig. – de jeunesse, Tilbagevendelse af Sundhed og Ungdomstraft.

Regaires, f.pl. Bistoppers verdslige

Jurisdiction i Bretagne; v.

Régal, m. Siæstebud, Festmaaltid; fig. og fa. Livret; ftor Fornsiclse;

pl. des régats.

Régalade, f. Beværtning; Udtømmen af Glasset paa een Gang; hurtig Opvarmen af et Værelse ved at ipre raft i Raminen; boire à la -, ffplle i fig (om Biin), britte ub til den sidste Oraabe; saire une bonne -, thre dygligt i Raffelvbnen for at tage tmod En; fa.

Régalant, e, a. morende, unders poldende (fa. især med en Regtelse

og iron.).

Régale, m. (Mus.) Regal, en vis Stemme i Orgelet (ogs. la voix humaine); f. Kongens Ret til at bave Indtægterne af et Bispedømme i Bas cantlen, el. til at bortgive i samme Tid et af Bispedømmet ashængigt Præbende; ...a. kun i Udtr. eau -, Kons gevand, en Composition, som Chemis terne bruge til at opløse Guld. [Fist.

Régalec, m. Slags barbugfinnet Régalement, m. lige Fordeling af et Paalæg; (Arch.) Ubjevning af en

Byggeplads.

Régaler, v. a. beværte, give et Fest: maaltid, tractere; fornsie, underholde; | probele et Paalæg lige; (Arch.) jævne et Terrain; v. pr. spise læffre Sager, giore sig tilgobe; il le régala d'une bouteille de vin de Champagne, ban nactercde ham med en Flaste Cham= pagner; il nous régala d'une jolie distoriette, han underholdt os med en mut lille Pistorie; on le régala de ringt coups de bâton, mon tilbeelte [Plads. pre Stoffepryal.

Régaleur, m. En, som jævner en droit -, Ret, som ene tilkommer Fyrsten. bien à ce que vous voulez dire, over-

Régalis, m. pl. (Ch.) Steb, hvor et Daabyr har strabet.

Régaliste, m. Geiftlig, som Rongen har udnævnt til at nyde Indtægten

at et Præbende.

Regard, m. Diekaft, Blik; Aabning paa en Vandledning for at eftersee samme; pl. Opmærksombed; Maleri, som fremstiller to imod hinanden vendte Portraiter; fixer, arrêter, attacher ses -s sur q., fæfte fine Blit paa En; avoir un -, forfee sig paa Roget (om frugisommelige Fruentimmer); attirer tous les -s, tiltræffe sig Alles Ops mærksomhed; ... en -, loc. ad. liges overfor; une traduction avec le texte en -, en Oversættelse med Texten ligeoverfor; ... au – de, loc. ad. med Hensyn til, i Sammenligning med (v.).

Regardant, m. Tilstuer (bruges fun

t pl.); fa. p. u.

Regardant, e, a. feende noie til, som er altfor sparsommelig; il est par trop -, han er altfor noieregnende.

Regarder, v. a. taste Dinene paa, see paa, betragte, bestue; vende imod, være lige overfor; betænke, overveie; angaae, vedtomme; anfee for (comme); v. n. lagge Marte til, være opmærts som paa, tage sig i Agt for; v. pr. sce sig i Speilet; see paa hinanden; staae lige overfor hinanden; – q. en sace, tee En lige i Anfigtet; fig. - q. de haut en bas, du haut en bas, de travers, de coté, see haanligt paa En; betragte En med Foragt; -q. de mauvais æil, see paa En med et vredt, stelende Blif; - q. favorablement, de bon œil, sce venligt til En; - q. en pitié, see paa en med et medlidende cl. for. agteligt Blif; cette maison regarde l'Orient, dette Puus vender imod Pften; cette senêtre regarde sur la rivière, dette Vindue vender ud imod Floden; cela ne me regarde pas, bette ans gaaer iffe mig; on le regarde comme un homme de bien, man anseer ham for en reistaffen Wand; prov. un chien regarde bien un évêque, ben Kors nemme maa itte fortrybe paa at bes tragtes af ben Ringe; il regarde de sam (iron. gjorde ham til Gode med) près, han er kortspict; han er noies regnende; il n'y regarde pas de si près, ban tager bet iffe saa noie; regardez Régalien, a.m. bruges fun i Ubtr. y bien, giv note Agt berpaa; regardez

vei el. beiant vol hvad De vil fige; il faut y – deux fois, man mag nøte overveie det, man maa være forfigs tig; il ne saut pas y – après lui, man kan ganske forlade sig paa ham; il faut en tout – la fin, man maa i Alt tanke paa hvad Enden stal blive.

Regarnir, v. a. forspne paa Ny med Roget; kante paa Ny; meublere

paa Ny.

Régates, f. pl. Væddelød el. Bæds beseilads meb Baabe (i Venedig).

Regayer, v. a. hegle Hamp. Regayoir, m. Pamphegle.

Regayure, f. bet, som bliver tilbage i Sampheglen efter at bave beglet Pampen; Hampeblaar.

Regel, m. ny Frost.

Regeler, v. a. og n. fryse igjen.

Régence, f. Regentstab; Regents stabs Barighed; bet District, som en Regent, Statholder el. Byøvrighed bes ftyrer; den Tid, hvori en kærer holder Forelæsninger ved en Psistole.

Régénérateur, trice, s. Gjenoprets ter, Gjenindfører, Fornper; ogf. a.

Régénération, f. Gjenføbelfe; Gjenoprettelse, Fornpelse; Forbedring; (Thé.) le sacrement de la -, Daabssacra: mentet; (Chir.) la – des chairs, Ris, dets Gienvært.

Régénérer, v. a. gjenføde ved Daas ben, istandsætte igjen; ombanne, fors bedre, fornye; v. pr. gjenfødes; for= nyes; forbedres; (Chir.) ubvore igjen

(om Kiødet).

Régent, e, s. Regent, Regentinde; Lærer i de nederste Classer i en Hoi: Note (de, som underviste i Rhetorik og Philosophi, faibtes professeurs); - de la banque, Medbestyrer af Bankraa: bet.; ogs. a. regierende; docerende; la reine -e, den regjerende Dronning i en Mindreaarighed; docteur -, docerende Lærer ved et Universitet.

Régenter, v.n. lære offentlig (v.p.u.); ville gjerne herste, beherste, bestyre; holde offentlige Forelæsninger (v). ligjen.

Regermer, v.n. spire frem paa Ny, spire Régicide, m. Kongemord; Konge-

morder; a. fongemorderff.

forbunden med Forpligtelse til at af Stang, som træffes ut i et Org lægge Regnstab for samme; Bestyrelse for at spille paa samme; (Impe af visse Afgiftsoppeborscler el. offent- Overeensstemmeise mellem lige Arbeider; mettre des travaux paa et Blads wende Sider; (Chi

publics en -, lade offentlige Arbeiter ubføre paa Statens Bekofining.

Regimbement, m. Petes Slaaen

op; Stædighed.

Regimber, v.n. flaae bag op (om Beste); være stædig; fig. og fa. sætte fig op imod en Foresat (contre l'épe-

ron), negte Lydighed.

Régime, m. Leveorden, Diæt; Res gjering, Befiprelse, Regjeringsform; Forstanderembede i et Kloster; (Gr.) Styrelse, Object; – de figues, Figens quist, behængt med Frugt; ancien -, gammelbags Regieringsform, absolutistist Regieringsform; vivre de —, leve efter Sundhedsforstrift; eire au -, være nødt til at holde Diæt; (Gr.) – direct, umiddelbart Object.

Régiment, m. Regiment; fig. og fa. stor Mangde; un – de créanciers,

en Hær af Ereditorer.

Régimentaire, a. henhørende til et Regiment; école -, Regimentsffole.

Régine, f. (H. n.) Slags Slange. Réginglette, f. Snare til at fange Fugle.

Regingot, m. (Men.) Liste under Vindueskarmen til Aflød for Vantet-

(larmier).

Région, f. stor Landstrækning, Jords ftrøg, Egn; Pimmelegn; Region; (An.) Deel af b. menneffelige Legeme; la haute -, la - supérieure, ben boiere Luftregion; la basse —, det lavere Luft: strøg; la moyenne –, det mellemste Yuftftrøg; les hautes régions de la philosophie, Philosophiens boie Regioner; (An.) la - ombilicale, Regionen om Ravlen.

Régione (é), loc. ad. lat. (Impr.) lige overfor (om Columne-Tryk).

Régir, v.a. regjere, beherste (i op poiet Stiil); (Pol.) bestyre; (Gr.J ftpre, forbre en vis Styrelse.

Régisseur, se, s Forvalter, For ftanber, Bestyrer af Roget for [pavelige Cancell] Anden.

Registrateur, m. Registrator (i b Registration, f. Indstrivning i Protofol; Gebyhr for Indstrivninge

Registre, m. Protocol, Bog, hvo Régie, f. Forvaltning af Ciendomme | hver Dags Forhandlinger indfore

bevægelig Blikplade paa en Obn til at bestemme Barmegraden; ... charger le -, strive ind i Protocollen; décharger le -, affirive Noget af Protokollen; tenir – de qc., tøre Protos kol over Roget; prov. tenir – de tout, bemærke Alt nsiagtigen; erindre Alt, hvad man hører; cet homme est sur mes -s (almindeligere: sur mes tablettes), jeg hufter not benne Mands Opførsel imod mig, jeg har itte stres vet hans Streger i Glemmebogen.

Registrer, v. a. indiøre Roget i en Prototol (ogs. enregistrer).

Regitre, regitrer, v. i Stebet for registre, registrer.

Réglage, m. Liniering of Papir.

Règle, f. Linial; fig. Regel, Grund: sætning, Princip; Mynster, Rettesnor, Forstrift; gob Orben; særegen Beftemmelfe, Bedtægt; Klosterregel, Indbegreb af Rlosterets Leveregler; (Arith.) les quatre -s, de fire Species; - de trois, Regula de Tri; pl. (Méd.) Fruentimmers maanedlige Renselse; ... il n'y a point de – dans cette maison, der er ingen Orden i dette Huus; il est de - que, bet er overeensstemmende med Stit og Brug at v. s. v.; etre en -, være i behørig Ors den; se mettre en -, foie sig efter en fastsat el. vedtagen Orben; dans la -, en bonne -, efter Stit og Brug, el. efter hvad Loven fordrer; - générale, i Almindelighed, i alle Tilfælde; fa. une sottise dans toutes les -s, en Dumhed i sin hele Udstrakning, en Erfedumbed.

Réglé, e, p. linierct; fig. ordentlig, regelmæssig; fastsat; punktlig; menstrueret; montre bien –e, Uhr, som gaaer rigtigt; il est - que, bet er bestemt at v. s. v.; homme - comme un papier de musique, punttligt Menneste, som foretager sig hver Dag det Samme omtrent til samme Tid; homme -, orbentligt Menneste, som fører et regelmæbsigt kevnet; une vie -e, et regelmæbligt kevnet (goot el. Act); [une vie régulière, et eensfors migt, roesværdigt Levnet]; sièvre -e, Feber, hvis Anfald indtræffer regels herstende, gængse; grasserende; le mæssigt; troupes -28, regulære Trops prince -, den regierende Fyrste; le mæbsigi; troupes –es, regulære Trops per; kemme -e, Fruentimmer, hvis Maanedlige indtræffer til rette Tid.

Reglée, f. (Pap.) Stabel tiffaarne Papflyffer indrettebe til at presses.

Règlement, m. Bestemmelse, som stal tiene til Regel; Orben, som stal tagttages; Fasisættelse, Bestemmelse. Berigtigelse; - de police, Politians ortning; - des limites, Grantsebes stemmelse; - de juges, Kiendelse, som afgiør, under hvillen Domftol en Sag benhører. I dentligt.

Réglément, ad. regelmæsfigt; or Réglémentaire, a. angagende en Anordning el. en Bestemmelse, indes holdende en saadan; administration -, Bestyrelse, som opdynger Anordning paa Anordning.

Réglémenter, v.n. mangfolbiggiere Anordninger og Bestemmelser (bruges

fun i slet Forst.).

Régler, v.a. liniere; underfaste Regs ler; indrette, bestemme, ordne, fastsætte; istandsætte; stille; – sa vie, inds rette fit Levnct efter en bestemt Regel, bringe Orden i fin Levemaade; - sa maison, indrette sit Huus paa en beporig Maade; – ses accaires, bringe Orden i fine Anliggender; - sa depense, bringe Orben i fine Ubgifter, indstrænke samme; – le prix, fastsætte Prisen; – un compte, verigtige en Regning, afflutte samme; - un dissérend, afgiøre el. ende en Strid; une montre, stille et Uhr; (Pret.) de juges, bestemme foran boilken Domstol en Sag stal behandles; ... se sur q., følge Ens Exempel, tage En til Mynster; se – sur qc., rette sig cfter Roget.

Keglet, m. (Impr.) Strifttegn til at adstille en Bogs Affnit; Streg (alminbeligere: filet); (Arch.) Liste, Kant.

Réglette, f. (Impr.) Sættelinie. Régleur, se, s. En, som linierer Papir. Réglisse, f. Latrito; Latritorob; jus de —, Lafritssaft.

Réglissier, m. (Bot.) Astragel, vild

Xafrits (astragale).

Régloir, m. Redstab til at liniere med, Robelinial; (Cordon.) Stomas geres Glattetra.

Réglure, f. Liniering; de truine Linier. Régnant, e, a. regjerende; fig. gout -, ben bersteude Smag.

Regne, m. Regiering; Alterirone; Pa-

vetrone; sg. Perrevom, Indsphelse; (H.n.) le-animal, Opreriget; - végétal, Planteriget; - minéral, Mineralriget; sig. être en -, stage i Anseelse, være i Bælten; sa. du règne d'un tel, under den ca dens Regjering, paa hans Tid.

Régner, v. n. regiere, berste; sig. bave Overhaand, dave Indstrolse; fremberste; sinde Sted; foretomme byppigt, være gængs, være i Bælten; krætte sig langs med; – sur ses passions, beherste sine Lidenstader; l'ironie règne dans ce discours, Ironien gaaer igjennem (er fremherstende i) d. Kale; la maladie qui règne, Spadommen, som gravserer; ces côteaux règnent le long de la rivière, disse psie strætse sig langs med kloden.

Régnicole (gn ubt. hver for sig), s.og a. indfødt Borger; Udlænding, som er tilstaget lige Ret med de Indfødte.

Regonstement, m. Opsvulmen el. Stigen af Bandet, som standses i sit Løb.

Regonster, v. n. opsvulme, stige (om Bandet, som standses); v.a. opblæse paa Rp, splde igjen med Luft el Damp.

Regorgement, m. Overstrømning, Ubtræden over sine Bredder; le – de la bile, Overstrømning af Galden.

Regorger, v. n. løbe over, sirsmme ud over sine Bredder; sig. have Oversslod af være opsyldt af; give tilbage; ies magasins regorgent de marchandises, Pathusene ere oversyldte af Barer; – de santé, svulme af Sundsted, have et prægtigt Helbred; on lui sera – l'argent qu'il a volé, man vil nøde ham til at tilbagelevere Pensgene, han har stjaalet.

Regouler, v. a. overfuse En, oversvælde En med Uartigheder; overfylde

En med Mad el. Oriffe; pop.
Regourmer, v. a. give paa Ny
Etumtiæren paa (om Peste); uddele

igjen Naveslag. Lipise igjen Besperkost. Regouter, v. a. smage igjen; v. n. Regracier, v. a. benaade paa Np.

Regrat, m. Smaahanbel, Hokreri (især med Salt, Korn, Kul o. best.); Bare af liben Bardi, som kjøbes sor at ubhokres; Sted, hvor Salt ubsælges i smaa Partier.

Regratter, v. a. fradse paa Ry, Régularisation, strabe igjen; (Grav.) afstibe paa Ry cn Robberplade; (Arch.) afstrabe Fors (især om Udgister). Ralingen, oppubse (et Huus); v. n. Régularité, s. Regularité, s. Regularité, s.

brive Smaahandel (især med Salt, Aus o. desl.); sig. tnibe, spare; il regratte sur tout, han kniber paa Alt (p.u.).

Regratterie. f. Poterhandel, Salts

ubsalg i bet Smaa; Hefervare.

*Regratteur, se, s. Hofer el. Hoferste med Salt, Kul, Jerntram v. desl.; Efters straber, Rendesteensstraber (J. Janin).

Regrattier, ère, s. Hoter el Hoterste med Salt o. desl. (s. regratteur); fig. og fa. Karrig, Gnier, som knis ber paa Alt; Compilator.

Regresser, v.a. pode paa Rp.

Regrélage, m. Borets gientagne Tilberedning til at bleges.

Regréler, v. a. tilberede Voret ans

den Gang til at bleges.

Regrès, m. (Jur.) Ret til at træbe igjen ind i en assaaet geistlig Bærs bighed el. i et geistligt Privilegium, saa længe Estermanden ikke er udnævnt; Ret til inden 24 Timer at tilbagekalde en Uspændelse af et Embede (v.)

Regret, m. Sorg over at have tabt el. forfeilet et Gode; Sorg over Tasbet af en tiær Person; Kummer, Savn; Anger, Fortrydelse; pl. Klager, Bestlagelscr; à mon grand –, til min store Sorg; j'ai grand – à mon ami qui est mort, seg begræder smerteligt Tabet af min Ben, som er tød; j'ai – que vous ne l'ayez pas sait, seg betlager, at De iste har gjort det; avoir – de ses péchés, angre sine Spuder; à –, loc. ad. ugserne, imob sin Billie; unødigen.

Regrettable, a. som savnes, som

begrædes, begrædelsesværdig.

Regretter, v. a beflage, begræbe, føle Savnet af; længes efter; angre, fortryde; je regrette mon ami, jeg begræder Tabet af min Ben; je regrette d'avoir perdu mon temps, jeg fortryder at have spildt min Tid; je regrette qu'il soit parti, seg beflager, at han er reist.

Regros, m. (Tann.) stor Garvebark. Regrossir, v a. (Grav.) giøre Stre

gerne bredere med Gravstiffen.

Regulnder, v. a. hirse igien op; v. pr. (Fauc.) svinge sig paa Rp op i Styerne. [lering.

Régularisation, f. Ordning, Regus Régulariser, v. a. ordne, regulere især om Udgister).

Régularité, f. Regelmæsfigheb; noie

Jagitagelse af kne Pligter, af soresstrevne Regler, af Ordensregier; il met beaucoup de - dans sa conduite, han sører et meget ordentligt og regelmæssigt Liv.

Régulateur, m. (Horl.) Uhrsjeder, Perpendikel; (Méc.) ethvert Apparat, som styrer en Naskines Bevægelser; sig. En, som leder el. styrer et Forestagende (i d. Betydn. ogs. s. -trice).

Régulateur, trice, a. styrende, lebende. Régule, m. (Chi. anc.) reen mes tallist Bestandbeel i et Halvmetal, Mes talkonge; pl. Lodder paa et Etueuhr.

Régulier, ère, a. regelmæssig, overseensstemmende med forestrevne Regler, med Ordensregler; notagtig, puntilig; il est — dans les moindres chs., han cr puntilig og notagtig i de mindste Ting; clergé —, Geistlighed bestaaende af Munteordenerne; habit—, Klosterdragt; s. m. Ordensgeistlig, Klosterdroder.

Régulièrement, ad. regelmæssigen; orbentligen; punftligen; noiagtigen.

Réguline, a. (Chi.) reen metallist. Régurgitation, f. (Méd.) gjentagen Redstugen af Ræringsmidler (om brødstyggende Opr).

Réhabilitation, f. Inbsætselse igjen i ben forrige Stand, Gjenoprettelse af bet gobe Ombømme, Gjenerholdelse af forspildt Agtelse.

Réhabiliter, v.a. gjeninbsætte i ben forrige Stand, i forrige Rettigheder; gjenerholde forspildt Agtelsc; (Jur.) – un mariage, gienoprette et frænket Ægteskab ved en ny Bielsc; v. pr. indtræde igjen i forrige Rettigheder.

Réhabituer, v. a. vænne sig igsen til; se – au travail, vænne sig igsen til Arbeide. [gang, omhaffe.

Rehacher, v. a. haffe endnu en-Rehanter, v. a. besøge paa Ny, omgaacs igjen med En. [igjen paa Spil. Rehasarder, v.a. vove paa Ny, sætte

Rehaussement, m. Forhvielse; For-

øgelfe.

Rehausser, v. a. forhsie, forsge; sig. udhæve, fremhæve; rose meget; prise; v. n. stige i Priis, i Bardi; – le courage de (à) q., forsge Mostet hos En; —le mérite d'une action, forhsie el. stærtere udhæve bet Forstjenstlige i en Handling; – d'or, forsværte Effecten i et Maleri el. i et Broderi sted derpaa at andringe Guldsarver.

Rehauts, m. pl. (Peint.) be tyfeste Steber i et Maleri, hvor Farverne ere meest glimrenbe.

Reheurter, v. a. stobe igjen; kobe

atter imob; banke igjen paa.

Reillère, f. (Hydr.) Bandrenbe, som fører Bandet ben paa Møllehjulct.

Réimporter, v. a. gjenindføre, inds føre paa Ny.

Reimposer, v. a. paalægge igien Stat, bestatte paa Ry; (Impr.) stybe et Art bebre hen paa Formen.

Réimposition, f. np Paalægning af

en Sfat.

· Réimpression, f. npt Aftryk af en Bog, uforandret Oplag.

Réimprimer, v. a. aftryfte igfen, tage et nyt uforandret Oplag af en

Bog.

Rein, m. Apre; Grændsen af en Stov; pl. Lænder; fig. Styrke, Araft, Smidighed; avoir mal aux -s, bave ondt i Kænberne; il a les –s souples, il est souple de —s, ban bar et finis digt Legeme; avoir les —s forts, have stærte kænder; sig. og sa. være rig og mægtig, i Stand til at føre fit Foretagende igjennem; se donner un tour de -s, forvride Posten; on sui a donné un tour de -s, man par gjort ham megen Stade, viift ham en slet Ejcs nefte; poursuivre q. l'épée dans les -s, trænge haardt ind paa En, gaae En stærft til Livs; (Arch.) les -s diane voute, en Buebbældings Binkel

Reinaire, a. (Bot.) npreformig.
Reine, f. Dronning; la - du ciel,
la - des anges, ben bellige Jomfru;
la - mère, Rongens el Dronningens
Moder; la - abeille, Biernes Dronning; la - du bal, Dame, som gist
meest Epste paa et Bal, el. sor hvem
Ballet gives; elle a un port de -,

hun har en smut, stolt Poldning. Reine-claude, f. Slags grøn saste fuld Blomme; pl. des reine-claude.

Reine-des-bois, f. (Bot.) Slags Affodille. [gefarpe.

Reine-des-carpes, f. (H n.) Kons Reine-des-prés, f. (Bot.) Slags Potentil, Spiree, Misdurt (spirée, ulmaire). [urt, Tusindfryd.

Reine-marguerite, f. (Bot.) Gaases Reinette, f. Reinetæble (s. rainette). Réincorporer, v. a. indlemme igjen i ct Samsund.

Réinsecter, v.a. smitte el. besænge si et Embede. paa Ny.

Gienindsættelse Réinstallation, f. Réinstaller, v. a. indictte igjen i l Lænder. et Embede.

Reinté, e, a. for og stært af Reintsgrande, f. (Jur.) Gjeninds sæntelse i Besiddelse af en Eiendom.

Réintégration, f. s. f. réintégrande. Réintégrer, v. a. indictte igien i den forrige Besiddelse. Li nyt Forhør.

Réinterroger, v.a. udiporge igjen, tage Réinviter, v.a. indbyde igjen.

Reis, m. brasiliansk Mynt af Bærdi 1 Frant. Migstantsler. Reis-effendi, m. Reiseffendi, tyrkist Réitératis, ive, a. gjentaget.

Réitération, f. Gjentagelse. [viis. Réitérativement, ad. gjentageljes. Réiterer, v. a. gjentage, gjøre det Samme endnu engang; v. pr. gjen:

tages.

Reitre (Rogle Frive retre), m. tydft Aptter fra det 16te Aarhundrede; Slags gammeltags Aptterfappe; vieux -, erfaren Mand, som har reist og feet meget, snedigt Menneste (i flet Rorft. plais.).

Rejaillir, v. n. springe, sproite; fas ftes tilbage, springe tilbage; fig. falde tisbage paa; saire - de la boue contre q., overstænke En med Skarn; la honte en rejaillit sur vous, Stammen berfor

falber tilbage paa Dem.

Rejaillissement, m. Sprøiten, Tils dagespringen; Tilbagefalden.

Rejaunir, v. a. farve igjen guul.

Rejection. f. Tilbagekasining; Fors taftelfe.

Rejet, m. Forfastelse, Uteluffelse: en Regningsposts Penviisning el Overforelic til et andet Sted i Regningen; Paalag af en ny Afgift; (Agr.) nyt Stud paa en Plante el. et Tra; Aflægger. fan antages.

Rejetable, a. forfastelig, som iffe Rejeteau, m. (Arch.) fremstaaende

Rant over et Vindue.

Rejeter, v. a. faste igsen; kaste tilbage; udfaste, optaste; styde ud paa Ry (om Stub paa Træer; ogs. v. n. i d. Betydn); henvise el. overføre til of Værket; - la saute sur q., styde Stylden over paa En; on a -é ses conseils, man har fortaftet hans Raad; cet arbre rejette par le pied, bette Træ styber ud fra Foden af Stammen.

Rejeton, m. nyt Stud paa et Tra, Aflægger; fig. Efterkommer, Descenbent; Tobak, forfærdiget af de nyc Blade, der styde frem, efter at Tobais: planten første Gang er bleven afstaaren.

Rejetonner, v. a. afbryde de ungc Stud el. de inpe Blade paa Tobats: planten; v. n. styde ub, sætte npe Stud

(om Træer og Planter).

Rejoindre, v. a. sammenssie igjen, sætte igjen sammen; fig. indhente En, komme igjen til En, træffe En igjen; v. pr. samles igjen, træffe igjen sammen; où pourrai-je vous - ? vil jeg tunne træffe Dem igjen? nous nous rejoindrons à Paris? vi traffe igjen sammen i Paris.

Rejointoyer, v.a. (Arch.) fammens fsie igjen Furerne i en Bygning, ub-

bedre samme.

Rejouer, v. a. og v. n. spille paa Ry; spille om igjen; spille igjen ub; v. pr. spilles paa Ry.

Réjoui, e, p. og a. glad, lyftig; s. lpftigt Gempt, muntert Menneste,

som er vel ved Magi.

Réjouir, v. a. fornsie, glæbe, more; v. pr. more sig; glade sig over; for= lpfic fig; giøre sig lpflig over; le vin réjouit le cœur, Binen fryder Hiertet: - la compagnie, more Sclstabet; se - de qc., glæde fig over Roget; se - aux dépens de q., more sig paa Ens Bekostning, holde sig op over En.

Réjouissance, f. Glædespttring; Kornsielse, Fryd; Frydesest; (Jeu) Kort, hvorpaa der fættes (i lansquenet); (Bouch.) Paahangsstyffe, mindre godt Kiød, som maa tages med i Kjøbet; des cris de -, Jubelsfrig.

Réjouissant, e, a. morende, fornoielig, lystig. lengang; p u.

Rejouter, v. n. bryde Landsenkendnu Relachant, e, a. (Méd.) blødgjø: rende; flappende; s. m. blødgiørende. lindrende el. afførende Middel.

Relache, m. Afbrobelse, Ophor et andet Sted i en Regning; fig. for- med Arbeidet; Hvile, Ro, Lindring; tafte, vrage, itte antage; paalægge ny Frist; (Th.) Dag, paa hvillen der itte Afgift; — les notes à la fin de l'ou- spilles Romedie; prendre un peu de vrage, henføre Roterne til Slutningen -, vebertvæge fig libt, tage fig libt

Prile; sans -, loc. ad. uben Opper;s. f. (Mar.) Anterplads; Stands. ning i Seilladsen ved at lægge sig ind i en Havn.

Relaché, e, p. og a. pap; fig. vals lende i sit Forsæt; løs, letsindig; rygs

gesivs.

Relachement, m. Slappelse; Association ring; Mildning i Beiret; fig. Bebertvagelse; Slaphed; Ryggesløshed; il y a un peu de – dans le temps, ber er lidt Mildning i Beiret; le - de la discipline militaire, Slaphed i Krigs: tugten; après le travail on a besoin de quelque -, efter Arbeidet trænger man

til nogen Bederkoægelse.

Relacher, v. a. nebspænde, løsne, Nappe; løsgive; fig. afstage fra, fra: falde, eftergive; v.n. aftage i Zver el. Rsiagtighed; (Mar.) anlsbe en Havn, for at isge Ly el. for at proviantere fig; v.pr. flappes; mildnes; fig. vederduages, udhvile sig; give efter, afstaae fra fine Fordringer; nedstemmes, blive mindre hæftig el. ivrig, mindre smerte: tuld; – un prisonnier, sætte en Fange t Kribeb; il ne veut rien – de ce qu'on lui doit, han vil Intet eftergive af hvad man stylder ham; il a beaucoup -é de sa première serveur, han har tabt meget af fin forfte Iver; temps se relache, det bliver miltere t Beiret; se – l'esprit, vederkvæge fin Aand; son zèle se relache, hans Iver Lning i en Saline. attager.

Relai, m. (Sal.) anden Bandbeholds Relais, m Forspand, Forspandsheste; Stiftested; Posssation; (Ch.) frist Robbel Hunde; (Fort.) en tre Fod bred Bei ved Koden af en Vold mellem Volden og Graven; (Manu.) Mellemrum mellem wende Farver i Tapeter; fig. og fa. être de -, være fri, Intet have at bestille; des habits, des meubles de -, Alaber el. Meubler til at stifte med.

Relaissé, p. og a.m. (Ch.) lièvre -, udmattet Pare, som standser at Trathed. [af Træihed (om Harer).

Relaisser, v.n. (Ch.) kaste sig ned Relancer, v. a. (Ch.) opjage paa Ry; brive tilbage; fig. og fa. -q., opsøge En for at formage ham til sto; (Ch.) Tircn ba Bildtet forlader Roget, hvorpaa han itte tæntte el. pvortil han itte har Lyft; affærbige potage, Ret, som følger efter Suppen. En fort, give En et fort Svar.

foigtet fin Tro; En, som igjen er saken tilbage til en Troesbekenbelse, ban bavde forladt.

Rélargir, v. a. udvide mere, gisre bredere, lægge ud; v. pr. blive bre bere, blive for bred. Breden.

Rélargissement, m. ny Udvidelse t Relater, v. a. fortælle, berette.

Relateur, trice, s. Forfatter til en

Beretning, Fortæller. Relatif, ive, a. som bar Benson til:

relativ; s. m. (Gr.) relativt Pronomen. Relation, f. Pensyn; Forhold mels lem to Personer el. to Gjenstande; Forbindelse, Samkbem, Sammenhæng med; Fortalling, Bereining.

Relationnaire, m. Forfatter til en Fortælling el. Bereining (p. u. s. re-[(a); i relativ Forstand. lateur).

Relativement, ad. med Benfon til Relatter, v. a. (Arch.) belagge med nve Lægter.

Relaver, v.a. vaste igjen, paa Rp. Rélaxation, f. (Méd.) Slappelse; (Pal.) Løsladelse, Frigivelse.

Rélaxé, e, p. og a. (Chir.) flap, flaps

pet (om Rerver og Muftler).

Rélaxer, v. a. (Jur.) frigive, los labe. Relayer, v. a. aflsse (om Arbeis bere); v. n. stifte Peste, tage nyt Forpand.

Relécher, v. a. sliffe atter el. ofte. Relégation, f. (Jur) Forviisning til et bestemt Sted.

Reléguer, v. a. forvise til et bes flemt Sted; henvise til en ringere Plads; v. pr. træffe fig tilbage til et affides Sted.

Relent, m. muggen Smag (om Risb, ber giemmes paa et fugtigt Sted).

Reler (se), v. pr. springe styffevis

af (om Talgen paa Lps).

Relevailles, f. pl. en Varseltones Indlysning i Rirken ved bendes førfte

Kirkegang.

Relevé, m. Udtog af en Indholds liste cl. af Punkterne i et Regnstab (- de compte); fort Fortegnelse; saire le – des fautes d'un ouvrage, forfatte en Lifte over Feilene i et Barf; (Vét.) Aftagning og Paalægning af en Bestes sit Leie for at græsse; (Cuis.) - de

Relevé, e, p. og a. bsi, ophsiet, Relaps (psubt.), e, a. og s. som har | æbel; des sentiments -s, høte Tanter;

438

mine -e, fornem Tine; style -. ob **boiet Stift; un goût –, en hot, piquant** Smag; (om en Barfeltone) elle est -e, bun er forfte Gang gaaet ub efter Barjeljengen.

Relevée, f. (Jur.) Eftermiddag; à trois heures de -, Rl. 3 om Ester:

middagen.

Relève-grayure, f. (Cordon.) Sto. magerfniv; pl. des relève-gravure.

Relèvement, m. Gjenopreisning; Oplostelse el. Forpsielse af en Ting; Pelbrebelfe af en Spgrom; nelagtig Opregnelse el. Opgjørelse af en Regning; (Mar.) Priden af et Stib for og agter, Peiling.

Reieve-moustache, m. Tang, som bruges i Smelteværksteber; Borfte til Anebelsbarterne; places relève-mousides relève-quartier. tache.

Relève-quartier, m. Stohorn; pl. Relever, v. a. reise op, wifte op; tage op. optilte; tæmme tilbage, firpge op; gisre boiere; give en forhoiet Smag; fig. fætte igjen i Stand, bringe igien paa Fode; gjenoplive; give iistre Glands; fremhave, udmærke; prife, rofe; giore opmærksom paa; irettesætte; (Jur.) fritage En for Roget; (Mil.) aftee En; (Mar.) giere flot; peilc; (Cuis.) servere en ny Ret; ... v. n. tomme sig af en Sygdom; tomme op af Barfelfengen; henhøre under, afbænge af; ... v. pr. reise sig igien; stage igien op; histipe sig igien paa Benene, forvinde et Tab, reise sig af et Uhclb...; – les levées (ou les mains) qu'on a faites, tage Stiffene op; – le manteau, tagge Rappen op, kiste den op; - la lête, hæve Hovedet i Beiret; sig. reise Mobet; – le courage, oplive Mobet; - sa fortune, forbedre fine Formuesomstændigheder; - la moustache avec le ser, truse fin Renbelsbart; pop. – la moustache à q., tempe Ens Overmod, pompge En; - une bonne action, fremhave en god Pandling, lovprise den; — les sautes d'un auteur, uthave Feilene hos en Forfatter; - un mot piquant, give et godt Svar paa et bidende Angreb;

garde une compagnie, 1sfe et Coutpagni af Bagt; (Mar.) - l'ancre, lette Anter; - un vavire, giøre et Stib flot; – les branles, snøre Dængeføierne op: - le quart, komme paa Bagt; (Cuis.) - une sauce, give en Sauce en farpere Smag; (Ch.) – un défaut, gjens finde et tabt Spor; ...— d'une mala die, komme op af en Spgbom; – de couches, komme op af Barfelsengen; – de sentinelle, afløses fra en Post; se – d'une perte, forvinde et Tab; la pièce s'est relevée à la seconde représentation, Styffet har hæ vet sig (erholdt Bisald) ved den auben Forestilling.

Releveur, s. og a. m. (An.) Mustel,

som træffer et Ledemod opad.

Reliage, m. (Tonn.) Isudebaands

Vaalæaning.

Relies, m. ophsiet Arbeide; Figurers Fremtræden i et Maleri; fig. Glands, Berømmelse, Anseelse; (Fort.) Kæstningsværkers Pside over det Terz rain, hvorpaa de ere anlagte; (Mar.) et Stibs Pside over Bandspeilet; (Féo.) Lehnsafgift at ubrede ved visse intræffende Forandringer; (Mil.) Orbre til at ubbetale en Officeer hans tils bagestaaende Gage; pl. Levninger fra et Maaltid (især af Rjødretter; v.).

Relien, m. grovt ungtet Arudt til

Fprværkeri.

Relier, v.a. binde igjen fast, binde igien fammen; (Rel.) indbinde; (Tonn.) lægge Baand om en Tønde. [binderffe.

Relieur, se, s. Bogbinder, Boas

Religieuse, f. Ronne.

Religieusement, ad. paa en from, gubfrygtig Maade, gudfrygtigt; famvittighedstuldt, nsiagtigt, punstligt.

Religieux, se, a. angagende Relis gionen; from, gubfrygtig, religieus; samvittighedsfuld, nsiagtig, punktlig; henhørende til en geistlig Orden; ... s. m. Munk; s. f. Ronne; (H. n.) Glaas Gvale.

Religion, f. Gudsbyrkelse; Relie gion; Tro, Gudsfrygt, Fromhed; geiftlig Orden; Maltheferordenen; entrer en -, gaae i Kloster; mettre une - q., give En et bittert Svar; (Jur.) fille en -, sætte en Pige i Rloster; - q. d'un contrat, lese En fra en Con- se saire une - de qc., giere sig Rotract; - un appel, forstaffe sig Tillas get til en Samvittighedssag; violer la telsetil at appellere; (Mlil.) - une sen - du serment, bryde Eden; surprentinelle, aflose en Stidbagt; - de dre la - de qu., stuffe Ens Retfær:

bighebssvielse veb faist Foregivende. Religionnaire, s. Resormeert (Spottenavn under Religionstrigene).

Religiosité, f. Acligissitet.

Relimer, v. a. tilfile paa Ny; fig. rette, omarbeibe.

Relinguer, v. a. s. ralinguer. Reliquaire, m. Reliquiestriin.

Retiquat, m. (Prat.) Regningsrest; (Méd.) Mindelse af en Spgdom (især om veneriste Spgdomme); pl. Leveninger fra et Maaltid.

Reliquetaire, m. Debitor, som endnu

bar en Restance at betale.

Relique, f. Reliquie; Levning af en Helgen, Roget, som har tilhørt ham; pl. Levninger af noget Betydningsfuldt; fig. garder une ch. comme une –, opbevare Roget som en Helligdom, ombyggeligt; on n'a pas grande soi à ses –s, on ne prendra pas de ses –s, man har itse stor Tillib til ham; les tristes –s de sa sortune, de sørgelige Levninger af hand Formue (v.).

Reliere, v. a. læse igsen, læse oftc. Reliure, s. Indbinding; Bind om en Bog; – de camelote, Stolebind,

flet Indbinding.

Relocation, f. (Jur.) Udleining paa anden Haand (almindeligere: souslocation). [Salg af en Arvelod.

Relods, m. pl. Afgift el. Gebyhr ved Reloger, v. a. tage En paa Ny i Huset, give En igjen Logis; v. n. spitte ind igjen i en fordums Bolig.

Relousge, m. Silvens Legetid. Relouer, v. a. leie paa Ny; ubleie 1909 ander Saand (bellera: sous louer)

paa anden Paand (hellere: sous-louer).

Relucter, v. n. giøre Modstand, sætte sig imod af alle Aræster; p. u.

Reluire, v. n. stinne, funtle; fig. glimre, straalc; les diamants reluisent, Diamanterne funtle; prov. tout ce qui reluit n'est pas or, Alt hvad der glimerer, cr iste Guld; Stinnet bedrager.

Reluisant, e, a. stinnende, glind.

jende; glimrende.

Reluquer, v. a. stotte til En, sec tiælent til En; have Roget i Kiffers ten, speculere paa at erholde det; sa.

Relustrer, v.a. gjengive Roget dets

Glands, give ny Glands.

Remacher, v. a. tygge om igjen, brøvtygge; fig. og fa. overveie Roget, tænke oftere berover.

Remaçonner, v.a. mure igjen, istande sætte en Ruur. [af den pderste Sud. Remaillage, m. (Cham.) Afstradning Remailler, v. a. (Cham.) afstrade

Remailler, v. a. (Cham.) afftrabe

den pherste Pud.

Remanants, m. pl. (E. F.) Affald af Grene og Spaaner ved Stovbugst.

Remander, v. a. mælde paa Rp, sende igjen Bud om, tilbagekalde.

Remaudure, f. (Sal.) Saltets 16 paa hinanden folgende Rogninger.

Remanger, v.a. spise paa Ny.

Remaniement el. remaniment, m. gientagen Beføling; gientagen Bearsbeidning med Hænderne; Udbedring, Ikandsættelse; – d'un pavé, Omlægning af en Steenbro; – d'un toit, Omlægning af et Tag; (Impr.) Omsbrækning; Behandling af det besugtede Papir, for at det kan blive lige vaadt overalt.

Remanier, v.a. befole paa Ry; besarbeide paa Ry med Dænderne; ubsbedre, istandsætte; omlægge; omarbeide; (Impr.) ombræffe; slaae det befugtede Papir om for at det fan være lige fugtigt overalt.

Remarchander, v.a. handle paa Ry om Roget. [gynde igjen at gaae.

Remarcher, v. n. gaae igjen, be-Remariage, m. andet Ægtestab.

gifte paa Np; v. pr. gifte fig igjen.

telig; anselig, ubmærtet.

Remarquablement, ad. mærkeligen; sjelvent; paa ubmærket Maabe. Ining.

Remarque, f. Bemærining, Anmæris Remarquer, v. a. mærie paa Ny; bemærte; lægge Mærie til, give Agt paa; udmærie; il est à – que, bet fortjener at lægges Mærie til v. s. v.; saire – à q., gjøre En opmærisom paa; se saire –, tiltræfte sig Opmæris somheden, udmærie sig.

Remarqueur, se, s. En, som gist Bemærkninger (i slet Forst.; p. u.); (Ch.) Oppasser paa Honsejagi; p. u.

Remasquer, v.a. mastere paa Rp; v. pr. tage igjen en Maste paa.

Remastiquer, v. n. udfylde paa Ry med Mastir (Stags Kit).

Remballage, m. Ompaining, ny

Indpaining.

Remballer, v. a. indpatte paa Rp. Rembarquement, m. Indfibning

pea Ap; up Indiadning of Barer a. desl.

Rem.

Rembarquer, v. a. indfide igjen indlade paa Ry; v. pr. gaae igjen omboro; fig. og fa. se - dans une affaire, indlade fig paa Ry i en Sag.

Rembarrer, v. a. fisc fraftigt tilbage (i egentl. Forst. p. u.); fig. og fa. - q., afvife En med Eftertryt; fortate el. tilbagevise Ens Forslag efter, sploning med Jord. tryffeligt.

Rembiai, m. Jordophyngning, Op-Kemblaver, v. a. (Agr.) tilsaae stilsaaet Jord.

Rembiavure, f. (Agr.) anden Gang Rembiayer, v.a. opfylde med Jord. Remboltement, m. Gjenindsættelse af et forvrebet Lem. [Lem igjen i Stand.

Rembolter. v. a. sætte et sorbredet Rembouger, v. a. splde igjen et [delse af farvet Uld. Pristetar; v.

Rembourrage, m. (Manu.) Tilbere: Rembourrement, m. Uditopning.

Rembourrer, v. a. ubstoppe; fig. og pop. il a bien -é son pourpoint, han har spiist dygtigt; - q., afvise En eftertryffeligt, tale barst til En. [udstoppe med.

Rembourroir, m. Redstab til at Rembourrure, f. Uld, Hestehaar o. [bagebetales. beel. til Udstopning.

Remboursable, a. som stal tils Remboursement, m. Tilbagebe: taling.

Rembourser, v. a. tilbagebetale, dætte, erstatte; v. pr. giøre sig betalt; - une rente, indbetale Hovebstolen; se - de ses avances, giere sig betalt for fine Ublæg; fig. og fa. - un soulset, stifte en Presigen i Lommen.

Rembraser, v.a. aniande paa Ry. Rembrasser, v. a. omfavne igjen, Spiddet, spidde bedre. tysse igien.

Kembrocher, v. a. jætte igjen paa Rembruni, e, p. og a. mørf; fig. forgmodig; un air -, en forgfuld Mine.

Rembrunir, v. a. give en morfere Farve!; sig. giøre mere bedrøvet, mere forgfuld; v. pr. blive mortere; fig. blive sørgmodigere.

Rembrunissement, m. (Peint.) morft Anstrog, morf Tone i et Maleri.

Rembûchement, m. (Ch.) Bilbtets Tilbagevenden til Leiet el. til Stoven.

Rembûcher (se), v. pr. (Ch.) løbe gien ind i det Tyfte af Stoven.

Remède, m. Lægemiddel; Piætpemiddel; Lavement; flg. High, Udvei; (Jur.) - du droit, Retsmiddel, hvorveb man forfølger sin Sag for en hoiere Domftol; (Mon.) tilstaaet Forringelse i Myntvægten (- de poids), el. i Metallets Reenhed (- de loi); le grand –, Spyttecuur, mercurial Kuur; c'est un – d'amour, det er et gammelt og stygt Fruentimmer; – de bonne femme, Huusraad; apporter du 🗕 à qc., afhialpe Weget, raade Bod bers paa; il n'y a point de -, c'est sans -, bet flager iffe til at ændre; etre dans les -s, brugc kægemidler; se mettre dans les -s, begynde at bruge Mcdicamenter, bruge en Cuur; (iron.) c'est un remède à tous maux, det er et Midtel, som kurerer Alt; et Middel, som itte duer; prov. aux grands maux les grands -s, til flore Onder maa der en radical Cuur; der maa starp Lud til sturvede Hoveder; il y a – à tout, hors à la mort, der er Middel imod Alt, kun ikke imod Døben. Bob paa, som kan afhiælpes.

Remédiable, a. som der kan raades Remédier, v. n. afhjælpe, raade Bod paa; cela ne remédie à rien, det afhjælper Intct, bet nytter til Intet-

Remeil, m. (Ch.) rindende Band el. Vandbeholdning, hvor Snepperne gierne opholde fig om Binteren; p. u.

Remeler, v. a. blande paa Ry; les cartes, blande Rortene om.

Remembrance, f. Erindring; v.

Rememoratif, ive, a. tjenende til at gjenfalde en Erindring; sete -ive, Erindringsfest.

Remémoration, f. Gjenerindring.

Kemémorer, v. a. tilbagekaide t Erindringen; se – qc., tilbagefalde fig Roget, buste Roget; v.

Remenée, f. (Arch.) lille Buebvælving over en Oør el. et Vindue.

Remener, v. a. føre igjen tilbage; kjøre Roget tilbage til det Sted, hvor det var tør.

Remercier, v. a. tatte; unbstylde sig for at modtage hvad der tilbydes; afslage hofligt; afstedige, aftatte; - q. de qc., tatte En for Roget.

Remerciement el remerciment, m. Tat, Tatsigelse; je vous en sais mes -s, jeg bevidner Dem min Tak berfor.

Réméré, m. (Pal.) Tilbagetisb:

saculté de -, Ret ki inden en bestemt | til Bords; se - à l'étude, tage igjen Tid at kunne tilbagekisbe Roget.

Remesurage, m. Ommaaling; p. u. Remesurer, v. a. maale om igjen, maale paa Ry.

Remettage, m. Overlevering, Inds sending; (Tiss.) Traadenes Trakning

gjennem Rjæden.

Remettre, v. a. lægge, sætte el. stille Roget tilbage paa fin Place; forestille paa Ny; bringe Ting el. Personer i samme Stand som for; indsætte igjen; forlige; bringe igjen i Led; helbrede; bringe igjen i Orden; berolige; tilbagelevere, udlevere, overlevere; overs sende el. remittere Penge; udsætte; opsætte; vise tilbage til; fritage for, eftergive; tilgive; betroc fig til Ens Omforg; gjenkjende; ... v. pr. sætte fig igjen paa fin forrige Plads; befatte sig igjen meb, tage igjen fat paa; komme fig igjen; berolige fig, fatte fig; udhvile fig; betroe fig til, henholde fig til; erindre; – un livre à sa place, sætte en Bog hen igjen paa sit Steb; - une armée sur pied, bringe en Armee igsen paa Benene; - son habit, træffe sin Kjole igjen paa; - qc. sur le tapis, bringe Roget igjen paa Bane; - qc. devant les yeux à q., forcstille En Moget; - q. dans tous ses droits, igien indsætte En i alle hans Rettigs peder; - bien ensemble des personnes brouillées, forlige Personer, der vare i llenighed; on lui a remis le bras, man har igjen bragt hans Arm i Led; l'usage du lait l'a entièrement remis, Brug af Melkeeuren har ganske giengivet ham hans Pelbred; ce que vous lui avez dit, lui a remis l'esprit, boab De har sagt ham, har igjen beroliget hans Sind; – une lettre en mains propres, overlevere et Brev egenhæn: digen; - qc. à une autre sois, opsætte Roget til en anden Gang; on lui a remis la moitié de sa dette, man har eftergivet bam Palvdelen af hans Giæld; - une offense, tilgive en Fornormelse; il lui a remis la conduite de cette affaire, han har overdraget el. betroet ham Lebelsen af benne Sag; je vous remets bien, jeg tjender Dem godt igjen; (Mar.) - à la voile, gace igien under Seil; (Ch.) - un chien sur la voie, bringe en Hund igjen paa Spor; ... so – à table, scite sig igjen | cl. som overbringer samme.

fat paa Studeringerne; se – d'une maladie, komme sig af en Sygdom; il a eu bien de la peine à se -, han har havt megen Vanstelighed ved at faite fig igien; remettez-vous, berolig Dem; s'en – à q., forlade sig ganste paa En i hvad han figer el. gjør; so - entre les mains de q., give sig t Sænderne paa En; betroe sig ganfte til En; se - qc., erindre Noget; (Ch.) la perdrix se remet, Agerhonen sætter sig (flyver ned).

Remeubler, v. a. forsync paa Ny

med Meubler, meublere igjen.

Rémiges, f. pl. Svingsjer.

Réminiscence, f. svag Gjenerindring. Reminiscence; j'ai quelque - de ce que vous dites, jeg kan mindes prad De figer.

Rémipède, m. vingedæffet Infect, som svømmer i Bandet (ogs. nectopode). stanst Græsart.

Remire, m. (Bot.) Slags ameri-Remis, e, p. og a. hensat; tilbages sendt; udleveret; udsat, opsat; bels bredet; beroliget (v.); tilgivet, efters givet.

Remise, f. Ublevering, Overleves ring; Pengeforsending, Remisc; Uds sættelse, Opsættelse; Estergivelse; Commissionsgebphr, Douceur; Rabat; Bognstuur; (Jeu) Beet i L'Hombre; (Ch.) Sted, hvor Agerhons sætte fig; lille Kratstov el. Indelukte til Harer, Agerhons o. besl.; voiture de -, leiet Hyrevogn; fig. og fa. il est sous la -, on l'a mis sous la -, han er gaaet af, han er uden Ansættelse; han er for gammel cl. for svag til at bestille Roget; on le laisse sous la -, man benytter ham itte, stjøndt han funde være til stor Nytte.

Remise, m. Hyrevogn, som leies dagviis el. maanedsviis. stuur.

Remiser, v. a. sætte ind i et Vogn-Rémissible, a. tilgivelig, som fan eftergives.

Rémission, f. Tilgivelse; Benaads ning; Overbærelse, Staansel; (Med.) Uftagelse el. Formindstelse af Feber; un homme sans -, et uforfonligt staansellost Menneste.

Rémissionnaire, s. en Benaadet, En, som har erholdt Benaadningsbrev

igien; tomme igien til Arafter, faae [Lomme. nyt Duld.

Rempocher, v. a. stisse igjen i sin Rempoisonnement, m. gjentagen

Korgiftelse.

Rempoisonner, v.a. forgifte paa Ity. Rempoissonnement, m. np Besæts ning med Kiste; ny Sattefist. Li en Park.

Rempoissonner, v.a. sætte nye Fist Remport, m. (Jur.) Giald, hvortor

Bobave sattes i Vant.

Remporter, v. a. tage tilbage, bære igsen bort; bære bort (emporter); binbe, erholde; — la victoire, vinde Seiren; - le prix, erholde Prisen.

Rempotage, m. (Jard.) Omflytning

af en Plante i en anden Potte.

Rempoter, v. a. (Jard.) omflytte i

en anden Potte (om Planter).

Remprisonnement, m. Gienind= sættelse i Fængsel. Fængfel.

Remprisonner, v. a. sætte igsen i Remprunter, v. a. giøre nyt kaan, laane igjen. bevæges.

Remusble, a. som kan flyttes el. Remuage, m. Omrøring, Omryst: ning, Omkastning, Omstytning (om

Korn og Viin).

Remuant, e, a. som er bestanbig i Bevægelse, urolig; ensant -, et uros ligt Barn, som altid gjør Optvier; esprit -, uroligt, oprørst Hoved.

Remué, e, p. bevæget, flyttet; fig. og pop. cousin – de germain, tjødeligt

Godstendebarn.

Remue-ménage, m. Ubflytning af Bohave, Omflytning; fig. og fa. Uors ben og Forvirring i en Familie el. i en Stat; pl. des remue-ménage.

Remuement el. remument, m. Bevægelse; Omstytning; fig. Forstyrrelse i et Puus; Uro blandt Folfet, Gjæ-

ring, Urolighed.

Remuer, v. a. bevæge; flytte, røre veb; fig. røre, gjøre Indtrykpaa; v.pr. bevæge sig, giøre sig Bevægelse; fig. være om sig, giøre sig Umage; v. n. forandre Sted, røre sig; fig. forsøgepaa Roget, begynde Roget; affledkomme Uroligheber; – de la terre, flytte Jord fra et Sted til et andet; - la terre, opgrave Jorden for at anlægge Forstandsninger; - du blé, kaste Korn; - un ensant, rense et Barn og give Ryrerne; calculs rénaux, Ryresteen. bet andet Svøb; ne remuez pas de

remuez, vous êtes perdu, bersom De rører Dem el. begynder paa Roget, er De fortabt; fig. og fa. - une afsaire, rore paa Ry op i en Sag; ciel et terre, sætte Himmel og Jord i Bevægelse; opbyde alle tænkelige Midler; ne remuez pas la cendre des morts, taler ikke ilde om de Døde; - beaucoup d'argent, have mange Pengeomsætninger; - l'argent à la pelle, have mange Penge; l'argent se remue, ber er mange Penge i Oms løb, der steer mange Pengeomsætninger; prov. il ne remue ni pied, ni patte, han er uben al Bevægelse, han kan ikke røre et Lem.

Kemueur, m. Kornkaster.

Remueuse, f. Svøbefone; inus.

Remugle, m. mugen Lugt; v. inus. Rémunérateur, trice, s. Belsnuer, Gjengiælder; a. gjengiældende (i opboiet Stiil). belønnende.

Rémunératif, ive, a. gjengjælbende, Rémunération, f. Belønning, Gjen-

gjælrelfe.

Rémunératoire, a. (Jur.) fom the ner til Gjengiæld, som er bestemt til Belønning. [giælde (i ophsiet Stiil).

Rémunérer, v. a. belonne, gjens Remuseler, v. a. binde igjen en Mundfurv paa; lægge igjen Tomme el. Grime paa.

Renacler, v. n. snofte af Parme; fnyse; sig. og sa. viseUlyst for at gjøre Roget, afflage Roget (s. renister).

Renager, v. n. svømme igjen. Renaissance, f. Gjenfødsel; fig.

Igjenfødelse; Gjenopkomst.

Renaissant, e, a. som gjensøbes; fom lever op paa Ry; gjenopbloms ftrende; le jour -, den paa Ry frem. brybende Dag; des besoins toujours -s, ideligt gjenkommende Fornødenbeder.

Renaître, v. n. gjenfødes, leve op paa Ny, komme igjen til Live; skyde frem igjen, vore op igjen; fomme issen til Syne, vise sig issen; fig. vaagne op til nyt Liv, til nyt Haab; - au bonheur, fødes til ny Lyffe; à la vie, gjenerholde Sundheden; faire - l'espérance, gienoplive Saabet; par le bapteme, gjenfødes ved Daaben.

Rénal, e, a. (An.), henhørende til

Renard, m. Rav; fig. fnebigt, rænfclà, ror Dem ikte af Pletten; si vous fulbt Menneste; (Hydr.) stjukt Revnc

paa en Sandledning el. et Vandspring, bvorigsennem Bandet løber ud; (Mac.) blind Bæg med eftermalede Binduer o. desk.; (Astr.) nordligt Stjernebils lebe; faire an -, kafte op, vomere (om et fuldt Menneste); fig. agir en -, gaae snebigt og rænkefuldt tilværke; prov. se confesser au -, betroe sin Demmelighed til en Forræder; il tousse comme un – ensumé, han har en fræsselig Poste; il sait comme le des raisins, han laber som om han forsmaaer hvad han iste kan erholde; un bon - ne mange point les poules de son voisin, en snild Ræv holder god Mine med fine Raboer; queuede- -, (Bot.) Ravehale; (Hydr.) Buft af Utrudt i Aabningen af Bandspring. Renarde, f. Dun-Rav.

Renardé, e, a. som har tabt sin

Lugt, fordunstet; p. u.

Renardeau, m. Raveunge, ung Rav. Renarder, v. n. bruge Ravelneb; faste op (saire un renard); v. a. bes tage Lugten af Roget. [bed; p. u.

Renarderie, f. Snedighed, Træst Renardier, m. Ravejager; p. u. Renardière, f. Ravehule. [varfs; p u. Renardiser, v. n. gaae incoigt tils

Rencaissage, m. Redlægning igjen i en Riste; (Jard.) Omstytning i en anden Rasse.

Rencaissement, m. Gjenindpaining el. Acdgiæmning igjen i en Riste.

Rencaisser, v. a. nedpatte igjen i en Riffe; (Jard.) omflytte i en anden Rasic.

Renceint, m. renceinte, f. (Ch.) gientagen Omringning af Bildtet, Ops stilling paa Ry i Kredsen.

Renchainer, v. a. lægge igjen i

Lænke; sammenkjæde paa Ry.

Renchéri, e, p., fordyret; s. saire le —, el. la —e, giøre sig kosibar.

Rencherir, v. a. gjøre dyrere, kost barere; v.n. blive dyrere, stige i Priis; fig. - sur q., overbyde En; fig. overs gaae En. li Priis.

Renchérissement, m. Forhvielse Renchier, m. (Blas.) Renebpr.

Renclostrer, v.a. sætte igjen i Kloster. Renciouer, v. a. fornagle paa Ny.

Rencogner, v.a. fætte En ind i et Hierne; træfte En hen i en Krog; v. pr. stille sig i en Krog el. et fortere ved at lægge samme ind. Histne: fa.

Rencontre, f. Wobe, tilfæidig Sammentomft; Sammenfist, Bersting: ssenbtlige Troppers tilfælbige Sam= mentræf, tilfældig Fegtning; Duel uben foregaaende Ubforbring; Sonbelse, Leilighed; vittigt Indfald' (v.); (Horl.) roue de -, Hjul, hvis Tæn= der gribe ind i Tappen, der sætter Perpendiklen i Bevægelse;... marchandise de -, Leiligheds Bare, som erholdes for godt Kjøb (ogs.: c'est une -); saire - de q., træsse En hændelsesviis, underveis; aller à la de q., gaae En imsbe; ... s. m.

(Blas.) Opr, som sees forfra.

Rencontrer, v. a. nisde, træffe, ftsde jammen med; v. n. træffe helbigt, have Lytten med fig, glætte rigtigt; have lyttelige Indfald; (Ch.) begynde at finde Vildtets Spor; v. pr. træffe fammen, støde paa hinanden; møde binanden; træffes, gives; findes; fig. have samme Tanke, samme Indfald; - q. dans la rue, møde En paa Ga: den; il a dien –é, han har gjort et heldigt Balg; il rencontre heureusement, han har heldige Indfald; cela ne se rencontre pas tous les jours, bet handes iffe hver Dag; prov. les beaux esprits se rencontrent, be ffjønne Aander møde binanden, have samtidis gen samme Tanker. [Fruentimmerkjole.

Rencorser, v.a. sætte nyt Livstyffe i en Rencourager, va indayde nyt Mod, sætte Nod i En igjen; opmuntre En.

Rendage, m. en Kalkovns daglige Product.

Rendant, e, s. (Jur.) En, fom afs lægger et Regnstab (ogs. le rendant L Gufferfogning.

Rendement, m. (Suc.) Udbytte af en Rendetter, v. a. bringe paa Ity i Giæld.

Rendez-vous, m. Stevnemsde; Pos des rendezvous.

Rendonnée, f. (Ch.) bet opbagebe Vildts kredsformige Bevægelse om Leiet (f. f. randonnée).

Rendormir, v.a. bysse igjen i Sovn; v. pr. falde igjen i Søvn.

Rendormissement, m. Opssen paa Ry i Søvn, Gjenindstumren; p. u.

Rendoubler, v. a. giøre en Riole

Rendre, v. a. give igjen, tilbages

give; overgive, overlevere; aflevere; beforbre; besørge; gjengiælbe; opfplbe fin Styldigheb imob En; pbe el. vise En Opmærksomhed; giøre; frems bringe, indbringe; erlægge; kaste op; ubtryffe, gjengive; overfætte; gjens tage; ...v.n. indbringe; fore til (om en Bei); ... v. pr. gjøre tig; begive fig ben til; fore ben til (om en Bei); overgive sig; give efter; give sig tabt; - un dépôt, tilbagelevere betroet Gods; je vous rendrai en tel endroit, jeg ffal befordre Dem til det el. det Sted; il doit me – les marchandises à Lyon, han stal besørge mig Barerne til Lyon; - du sang par la bouche, optaste Blod; fig. – à q. sa parole, løse En fra sit Drb; - hommage à q., pde En Pplbest; - grace à q., pde En Tat; --visite à q., astægge En Besøg; – à q. sa visite, gjengjælte Ens Befog; ses visites, aflagge de Besøg, som Convenients fordrer; - le salut, bespare Ens Dilsen; - service à q., tjene En, vise En Tjeneste; - de mauvais offices à q., sætte Ondt for En; - la pareille, vise Gjengsæld; - le mal pour le bien, betale Godt med Ondt; Dieu vous le rende, Gud lønne Dem der: for; – compte de gc., aflægge Regns stab for Noget; - témoignage, astægge Bitnesbyrd; — un arret, affige en Dom; - justice & q., late En veberfares Ret; — la justice, udove Ret og Retfærdighed; - raison de qc., fors klare Grunden til Roget; – raison à q., give En Opreisning, duellere med En; - l'ame, opgive Aanden; - un passage mot à mot, oversatte et Sted Orb for Orb; sa terre lui rend près de dix mille risdales, hand Godd inde bringer ham henved ti tusinde Rigs: daler; - heureux, giøre lyffelig; (Man.) - la main à un cheval, give en Pest lict Tøilen; ce chemin rend à la ville, benne Bei fører til Bpen; se - à la campagne, begive sig (tage) paa Landet; ce seuve se rend à la mer, benne Flod udgyder sig i Havet; se – à son devoir, begive sig hvorhen Pligten kalber; folge Pligtens Bub; se - à l'heure marquée, indfinde sig til ben bestemte Tid; je me rends à vos raisons, jeg giver mig for Deres tagelse i Omfang; (Arch.) umærkeligt Grunde; je me rends, jeg giver mig tabt; se – nécessaire, gjøre sig nødvendig. Basis indtil Tredichelen af Staftet.

Rendu, e, p. le vin coûte - à Paris etc., Binen tofter naar ben er fort frit til Paris o. s. v.; nous voilà -s, nu ere vi der; je suis -, jeg er ganffe træt; compte –, aflagt Regnstab; ... s. m. Overløber (ifær i pl.; v.); fa. c'est un -, bet er Gjengiæld.

Renduire, v. a. overstryge igien. Rendurcir, v. a. gjøre haardere, bærde mere; v. pr. blive igjen haard; fig. forhærde fig. Korbærdelse.

Rendurcissement, m. Forhærdning, Rène, f. Tomme; fig. (altib pl.) Regjering; les -s de l'état, Statens Tømmer, Statsbestyrelsen.

Renégat, e, s. Renegat, En, som

er falden fra Christendommen. Reneiger, v. n. snee igien.

Rénette, f. (Vét.) Birkejern; (Sell.) Elags Epl til at gjøre Huller i Kæderek

Rénetter (bebre: réneter), v. a. (Vét.) virke Pestens Pov ud og beri anbringe Striber med Birkcjernet.

Renettoiement, m. Acnoning paa Ny. Renettoyer, v. a. rense paa Np.

Renfaltage, m. Istandsættelse af Gavlen paa et Huus. spaa et Huus.

Renfalter, v. a. istanbsætte Gavlen Renfermé, e, p. indeluft; s. m. muggen Lugt el. Smag; cela sent le -, bet lugter muggent; une odeur de -, en indespærret Lugt; en kvalm Luft i et Bærelse, hvor man længe itte

bar luffet Vinduerne op. Renfermer, v. a. indespærre igjen; indespærre, indelutte; fig. indeholde; indstrænke; v.pr. lukke sig igjen inde; fig. indflutte sig, indstrænte sig; – q., sætte En i Fængsel; – un prisonnier, indespærre en Fange i et snevrere Fangsel; – une matière en certains points, sammentrænge en Materie til visse Punkter; (Man.) - un cheval, ftramme Toilen, holde Desten stramt med Dænder og Knæ; ... se - en soi-même, samle sine Tanker; se dans son sujet, holde sig strengt til sit Emne; se - dans un silence prudent. indeflutte sig i en forsigtig Tavshed.

Renslammer, v. a. antænde paa Idp. Renslé, e, p. opsvulmet, bulnet ud. Renslement, m. Opsvulmen, Tiltistagende Udbugning paa en Søile fra

Render, v. n. soulme op; bulne ub, tage til i Omfang under Kog-

ning; raffe sig.

Rensoncement, m. (Arts.) en Gjens flands tilspneladende Afftand og Fordybning; (Arch.) Huulning; (Impr.) Tilbagerpfning af en Linies Begynbelse.

Rensoncer, v. a. place ind igjen, støbe ned igjen; (Tonn.) sætte Bund i en Tønde; (Impr.) tyffe Begyndels

sen af en Linie tilbage.

Renforcé, e, p. forstærset; étosse -e, ualmindeligt stærft Tsi; didet -, en stærk undersætsig Pest; sig. og fa. bourgeois -, en riig og opblæst Bors ger; un paysan -, en pengefiolt Bonde, som vil agere fornem; un sat -, en ægte Laps.

Renforcement, m. Forstærfning.

Renforcer, v. a. forfærte; v. pr. blive stærkere; – une armée, forøge en Armees Styrke; - la dépense, forøge Udgiften; – la voix, lægge mere Kraft i Stemmen; fig. se – dans le calcul, sur la langue grecque, blive flærfere i Regning, mere svet, mere hjemme i bet græste Sprog. [Handster.

Renformer, v. a. (Gant.) udvide Renformir, v. a. (Maç.) udbebre en gammel Muur ved at indsætte uds faldne Stene el. ved at oppubse samme.

Renformis, m. (Maç.) Udbedring

af en Muur, dens Udspæining.

Renformoir, m. (Gant.) Stof el. andet Redstab til at udvide Handster.

Renfort, m. Forftærkning, Forøgelse,

Diælp.

Renfrogner (se), v. pr. f. refrogner. Rengagement, m. ny Indictning af et Pant; Fornpelse af en Overs eenstomft, af en Contract el. et Tje-

nesteforbold; ny Pverving.

Rengager, v. a. pantsætte paa Ny; indaaae en ny Forpligielle; hverve paa Ny, tage paa Ny i Tjeneste; begynde paa Ny; v. pr. indlade sig paa Ny i Nos get; tage Tjeneste paa Ry, lade sig hverve paa Ny; tage igjen sin Begyndelse; — son cœur, bortstænte igjen sit Hierte; - une action, begynde en Fægtning paa Np; se – dans un pro– cès, indlade sig igien i en Proces; le combat se rengagea, Fæginingen begyndte paa Ny.

Rengaine, f. Afviisning; pop. v. Rongalner, v. a. flitte igjen i Ste- til fig gjennem Ræsen; fig. og fa.

den; sig. og sa. – un compliment, tilbageholde el. iste fulbende en Compliment (v.).

Rengendrer, v. a. avie el. freme bringe paa Ny; v. pr. avles paa Ny; frembringes paa Np. [Bryftet; Aneisen.

Kengorgement, m. Fremhaven af Rengorger (se), v. pr. bryste sig, fneise (fun om Fruentimmer); fig. og fa. give sig en vigtig Mine, gjøre sig vigng.

Rengorgeur, m. (An.) Halsmustlen. Rengoustrer (se), v. pr. opfluges igien el. flyrte fig igjen i Afgrunden.

Rengrainement', m. Gryns Afstals ling, Klidens Affondring fra Grynene.

Rengrainer, v. a. Mille Grynene fra Rliden; afffalle Gryn ved Maling.

Rengraisser, v. a. febe paa Ny; v. n. og v. pr. blive igjen seed; fig. gienoprette fine Sager.

Rengrègement, m. Forøgelse el. Fors rarrelje af et Onde; v. | pr. forværres; v.

Rengréger, v. a. foroge, forværre; v. Rengrènement, m. (Mon.) fornyet Prægning.

Rengréner, v. a. (Mon.) præge pag Ny, flage anden Gang med Mynts stemplet; (Meun.) komme Grynene igsen i Karret over Møllekværnen.

Renhardir, v. a. gjøre briftigere.

Reniable, a. som fan benegtes el. fragaaes; tun brugelig i Ubtr.: tout vilain cas est -, man vil gjerne benegte en Stjændielsstreg, men derved godigiør man itte sin Ustyld.

Renié, e, p. forstødt, forstudt; som bar afsvoret fin Tro; chrétien -,

Apostat.

Reniement el. reniment, m. Fors negtelse; bruges kun i Udtr. le - de St-Pierre, Peters Fornegtelse af Jesu.

Renier, v. a. fornegte; ifte veds kjende sig; frafalde, afsværge; – q. pour son parent, iffe erfjende En for fin Slægining; - ses parents, iffe ved= tjende sig sine Forældre; - sa foi, frafalde el. affværge fin Tro; - Dieu, tage Guds Navn forfængeligt, sværge, bruge Gudsbespottelse.

Renieur, se, s. Gudsfornegter, Guds-Renislard, m. Hane paa en Damps mastine til at ubelade Luften af samme.

Renislement, m. Snøften.

Renisser, v. n snofte, træfte Beiret

vitre Modbybelighed; (Men.) le cheval renifie sur l'avoine, Pesten super til Havren, vil itte spise den.

Renisserie, f. Snøften; pop.

Ren.

Renisseur, se, s. En, som træster Beiret til fig gjennem Rafen.

Rénisorme, a. (Bot.) npresormiq.

Rénitence, f. (Phil.) faste Legemers Mobstand imod andre Legemer.

Reniveler, v. a. opmaale paa Rp med Vaterpas, estermaale, undersøge om ber er niveleret rigtigt.

Renivellement, m.gjentagen Opmaas ling med Vaterpas. [Rensdyrhorn.

Renne, m. Rensbyr; bois de -,

Renoircir, v. a. sværte igjen. Renom, m. Nygtc, godt Navn, Navn-Tundighed; uden Adjectiv bruges det almindeligt i god Forstand. [navnkundig.

Renommé, e, a. berømt, anseet, Renommée, f. Rye, Bcrømmelse, Navnfundighed; Rygtet; elle est en mauvaise -, hun staaer i sict Rpe; elle a une bonne –, hun har et godt Apgte; prov. bonne - vaut mieux que ceinture dorée, et gobt Rygte er bebre end et avldent Belte.

Renommer, v. a. udnævne el. udvælge paa Np; omtale med Roes; berømme; faire –, gjøre berømt; se – de q., beraabe fig paa En (v.)

Renonce, f. (Jeu) Mangel paa en

Farve i Kortspil.

Renoncement, m. Frasigelse, Fors negtelle, Affald; – à soi-même, – de soi-meme.

Renoncer, v. n. frafige fig, afstaae fra, giøre Affalt paa, frafalde; v.a. fornegte, itte vedtjende sig; - à une succession, frasige sig el. giøre Aftald paa en Arv; — à ses prétentions. opgire sine Fordringer; – au palais, opgive Abvocatveien; - à soi-même, vije Celvfornegtelse; – q. pour son parent, iffe erkjende En for sin Slægts ning; (Jeu) - à une couleur, svigte en Farve, ifte bekjende.

Renonciataire, s. En, for hvem der giøres Affald. [Affald paa Roget.

Renonciateur, trice, s. En, som gjør Renonciation, f. Frasigelse, Afstaaelse, Affald. [blomstret Plante. Renonculacée, f. (Bot.) ranuntels Renoncule, f. (Bot.) Ranunkel, Banefob. [urt (centinode).

Renouement el. renouemet, m. Fornyelse; bruges kun stg. – d'amitié, Benstabs Fornyelse.

Renouer, v. a. binde igjen, knytte igien; fig. begynde igien, fornye; v pr. fornyes, begyndes paa Ry (om Underhandlinger); - la conversation, begynde igjen en afbrudt Samtalc; – amitié avec q., indgaae paa Ry Benstab med En.

Renoueur, se, s. En, som bringer forvredne Lemmer igjen i Lede (ogs.

rebouteur cl. rhabilleur).

Renouveau, m. Foraar; fa. p. u. Renouvelable, a. som san fornpes. Renouveler, v.a. fornpe, sætte Noget Ryt i Stebet for bet Gamle; forfriste, gjenoplive; begynde paa Ry; sætte igjen i Kraft; v.n. begynde med fornyet Kraft, forboble (meb de); v. pr. tornyes, gjentages, vende tilbage; - un vigne, beplante paa Ny et Bünbjerg; – un bail, fornye en Contract; - sa maison, antage nye Ijenestefolk; - une mode, indføre paa Ny en Mode; - une ordonnance, sætte en Befaling paa Ry i Kraft; – une douleur, oprippe en Gorg; – son attention, forstærte sin Opmark somhed; - de zèle, vise ny Zver; - d'appétit, face Appetit pac Ry; de jambes, forboble fine Stribt; fig. og fa. begynde Roget med fornyet Rraft; le froid se renouvelle, Rusden tommer igjen; se – dans le souvenir de q., gjentalde sig el. opfriste sig i Ens Erindring; cela est renouvelé des Grecs, det er Roget, man for lang Tid siden bar kjendt.

Renouvellement, m. Fornyesse; Gjentagelse; Fordobling el. Forsgelse.

Kenovateur, trice, s. Fornper af hvad der har været tilintetgjort el. forandret; (Féo.) Fornper af Jordes godøbøger.

Rénovation, f. Fornyelse.

Renseignement, m. Anviisning, Beilebning, Unberretning; prendre des -s, indhente Underretninger, Oplysnin= ger. [paa Np, unbervise En paa Ny.

Renseigner, v. a. lære En Reget Rensemencement, m. np Tilsaaning.

Rensemencer, v.a. tilsaae paa Ny, omsaae.

Rentamer, v. a. sigere igjen Sul Renouée, f. (Bot.) Beigræs, Piles | paa; fig. begynde paa Ry; - une conversation, indlede paa Rp en af- tilbage; tomme igjen hiem; begynde brudt Samtale.

Rentasser, v. a. opsiable paa Uh; v. pr. dynge igjen paa hinanden.

Rente, f. aarlig Indfomst; aarlig Afgift af en Grundeiendom; Rente; frivillig Gave til bestemte Lider, Pens ston; - usuraire, Aagerrente; - viagère, - à sonds perdu, Librente.

Renté, e, p. som har en aarlig Indfomst, en aarlig Rente; som har

Formue, som er rig.

Renter, v. a. anvise En Renter, forspne En med en aarlig Indfomft.

Renterrer, v.a. begrave igjen. Renteux, se, s. En, som har en aar:

lig Rente el. Afgift at udrede; v.

Rentier, ère, s. Capitalist, som les ver af fine Renter; forh. ogsaa En, som svarede aarlig Afgist til Lehns: berren. fred el. Musselin til Aniplinger.

Rentoilage, m. ny Besætning af Lars Rentoiler, v. a. forsyne Kniplinger med ny Besatning; (Peint.) fline et gammelt Maleri paa nyt kærred.

Rentou, m. (Charp.) Faltse, Fuge. Rentonner, v. a. splde igjen i en Tønde; omtappe af et Kar i et andet. Rentortiller, v. a. omvifle igjen.

Rentralner, v.a. bortrive igjen med

fig; henrive igjen.

Rentraire, v. a. (bruges fun i le prés., i le sut. og i de sammensatte Tider) spe sammen, saa at Speningen itte sees, spe forloren Spening.

Rentraiture, f. Sammenspning,

Stopning, forloren Spening.

Kentrant, a. indadgaaende (om Binkler); s. m. (Jen) Spiller, som afløser en Tabende.

Rentrayeur, se, s. Mand el. Kone, fom befatter fig med at sammensve el. floppe Alæder, Lappestræder.

Rentrée, f. Aabning paa Ry of en Ret, en Stole, en Forelæsning; en Stuespillers Gjenoptræden efter Fraværelse; Indkjørscl af Hø o. dest.; Indbetaling af et ventet Tilgodehas vende, Oppebørsel af samme; (Ch.) Vildtets Tilbagevenden til Stoven ved Daggry; (Mus.) Hovebemnets Tilbages ger (el. er Smalhans Kot). tomft i en Fuge; (Mar.) Stibets Inbfalg foroven; (Jeu) Kjøbefort, Kort, som Uorden, Forstprreise; Unbergang, Pocs tages af Stammen i Stedet for dem, læggelse; le - de la tête, Forstprrelse som kastes; (Impr.) pl: Trytsormer. i Tantegangen; le - de l'esprit, sulds

Rentrer, v.n. gaae ind igjen; vente fommen Sindsforbirring; (Mar.) Om-

igien; træde igjen op efter en Fras værelse (om en Stuespiller); indsomme (om Tilgodehavende); flaae ind (om Hububstet o. beel.); (Grav.) anbringe Gravstiffen paa Ny for at giøre Stres gerne dybere; (Jeu) overtage en tas bende Spillers Parti; faae nye Kort paa Haanden i Stebet for be kastebe: v.a. bringe ind igjen, bære igjen ind; kjøre ind; (Impr.) trække en Linie læns gere tilbage; il n'est -é qu'à minuit, han er først kommen hjem Kl. 12 om Ratten; – du foin, kiøre Hø ind; *fig.* - dans les bonnes grâces de q., gienerholde Ens Indest; - dans son bien, gjenindsættes i Besiddelsen af fin Eiew dom, gjenerholde fin Formue; - dans son bon sens, komme igjen til Efters tanke; – en soi-même, gaae igjen t sig selv; — en kureur, blive igjen rasende; - en danse, begynde en Sag paa Ny; faire - q. dans la poussière (el. cent pieds sous terre), tilintets giøre En, forstræfte En ved Trubser; (Jeu) il m'est –é beau jeu, jeg har kisbt deilige Kort.

Rentrure, f. (Manu.) Steb, poor Delene af et Mynster træffe sammen.

Renvahir, v. a. overfalde paa Rp, besætte paa Np. [el. indhylle igjen.

Renvelopper, v.a. ompitle, omringe Renvenimer, v.a. forgiste paa Mp; forværre endnu mere; sig. forbittre endnu mere; v. pr. blive mere ond-Rurvesteining. artet.

Renverger, v. a. (Van.) fante i Renvergeure (geu ubt. ju), f. (Van.) Rurv fantning.

Renvers, m. (Couv.) Monningens Belagning med Stifersteen.

Myggen; tomber à la—, falde baglænds.

Renverse (à la), loc. ad. baglænde, paa

Renversé, e, p. omstyrtet, kastet omfuld; fig. bragt i Norden, øbelagt, forstyrret; fig. og fa. avoir la tigure -e, see bleg og modfalden ub; c'est le monde -, det er den forkeerte Berben; la marmite est -é dans cette

maison, i bette hund er Kofien ma-

Renversement, m. Omstyrten; fig.

Losning of en Efibslast i et andet Farisi (v. nu: transbordement); (Mus.) 26 corb, poori Discanten sættes i Stebet for Bassen; (Arith.) le - d'une fraction, Omsæining af en Brot, saa at Nævneren giøres til Tæller og ombendt.

Renverser, v. a. omfaste, omstyrte, fulbtafic; vende op og ned paa; fig. bringe i Uorden; forstyrre; stelægge; (Mil.) nedbryde, floife; bryde Linicrne, absplitte; (Mar.) omlosse Varer i et andet Kartsi (v. nu: transborder); (Mus.) omsætte en Relodi i en anden Toneart, transponere; (Arith.) gjøre Rævneren til Tæller og omvendt; v. pr. lægge sig paa Ryggen; fig. forvirres, blandes sammen; tilintets gieres; (Mil.) absplittes; forantre Front;... - sens dessus dessous el blot -, vende op og ned paa; - des espérances, tilintetgiøre Forhaabnins ger; - l'esprit de (à) q., indgive En pette Tanker; forstyrre Ens Hoved.

Renverseur, m. Kuldkaster, Reds river; - de noms, Navneomsætter, Korfatter af Anagrammer; fa p. u.

Renvi, m. (Jeu) Overbud i Spil. Reuvier, v.n. (Jeu) giøre en Indsats foruden den almindelige, overs bobe i Spil.

Renvoi, m. Tilbagesendelse; Dens vitoning, Henvitoningstegn; Lysets Til bagetafining; Affled, Aftattelse; (Pal. en Sags Penvisning til Dommerne el. til en anden Domftol; en Sags Ubsattelse; pl. (Méd.) Halsbrynde, Opfischning af nydte Oriffevarer; le - d'un ministre, en Ministers Assed; une voiture de -, en tom tilbagevens dende Reisevogn; des marchandises

do -, tubagegaaende Barer.

Renvoyer, v. a. sende igsen, sende tilbage; tilbagelevere; afstedige, aftaffe; henvise; asvise; udsætte, opsætte; tilbas gestøde; tilbagekaste; (Jur.) henvise en Sag til en Andens Kjendelse; frisjende en Anflaget; v. pr. sende hinanden Roget tilbage; – un présent, sende en Foræring tilbage, afflaae ben; – un domestique, afstedige en Tjener; - à iendemain, ubsætte til den næste Dag; prov. - aux calendres grecques, bens vise til en Tid, som aldrig indtræffer; | - dans le monde, han holder af at fig. og fa. – q. bien loin, affærtige fomme meget omfring. En fort, give En et fort Afflag; - la

balle à q., tafte Bolten tilbage til En; fig. svare En, som han har fortsent, 'en bibende Tone; se - la balle, styde Stylden over paa hinanden; un accusé, frifjende en Anklaget.

Réoccuper, v. a. besatte paa Ry, indtage igjen. Lgang.

Réopiner, v. n. stemme endnu ens Réordination, f. gientagen Indiattelse af en Geistlig. sætte en Geistlig paa Ry.

Réordonner, v. a. befale igjen; inds Réorganisition, f. Indretning paa Lordne paa Ny. Ry, ny Ordning.

Réorganiser, v. a indreite igien, Réouvert, e, p. gienaabnet.

Réouverture, f. Gjenaabning, Aabning paa Rp.

Kéoxyder, v. a. (Chi.) forvanble igjen til et Orpd el. en Halvspre.

Repaire, m. vilde Dyrs Hule; fig. Tyvehul, Rovertule; (Ch.) Starn af Ulve, Harer og nogle andre vilde Dyr.

Repairer, v. n. (Ch.) ligge i fin Hule (om vilde Dyr); v. p. u.

Répaissir, v.a. gjøre tyffere; v. n.

blive tyffere.

Répaississement, m. Fortyffelfe.

Repaltre, v.n. æde fit Foder; fpife uns derveis; v. a. nære, føde (især i fig. Bes tybn.); v.pr.nære fig af; - ses yeux d'un spectacle, gotte sine Pine med Synet af et Stuespil; – q. de vaines espérances, afspise el. opholde En med tomme Forhaabninger; il ne se repatt pas de si peu de choses, ban laber fig itte noie med saa Lidt. [bende Band.

Repamer, v.a. stylle kærreder i rin-Repamer (se), v.pr. besvime igien. Répandre, v. a. helde ud; spilbe; udapde, udsse, uddele; udbrede: v. n. spilte; v. pr. udgpde fig; uds

brede fig; beeltage i selstabelige Glas ber; - du vin sur la nappe, spiste Biin paa Dugen; prenez garde de ne rien -, vogt Dem for Intet at spilde; - des larmes, ubgyde Taarer, græde; - de l'argent, ubbele Penge; - du sang, udgyde Blod, saare, dræbe: une erreur, ubbrede en Bildfarelse: la nouvelle se répandit vite, Efters un livre, henvise til en Bog; - su retningen ubbrebte sig burtigt; se en longs discours, udbrede sig i mange Ord, holbe lange Taler; il aime à se

Répandu, e, p. ubbredt; être fort-

dans le monde, tage megen Deel i sels fabelige Glæder; pop. avoir la bile -e dans le sang, have Guulsot.

Réparable, a. som kan istantsættes staring of Rlæde.

Réparage, m. (Manu.) anden Overs Reparaltre, v. n. fomme igjen til

Syne.

Keparateur, trice, s. Gjenopretter (p. u.); le - du genre humain, Mens nesteslægtens Forsoner, Christus; fa. og iron. – des torts, uanmodet Freds. magler; a. sommeil –, vederkvæ:

gende Søbn.

Réparation, f. Forbedring, Udbeds ring, Istandsættelse; Godtgiørelse; Erstaining; - d'honneur, Wresopreis: ning; faire - à q., giøre En en Wres: ertlæring; (Jur.) -s civiles, Stabes. erstaining for en tilfsiet Uret. rende.

Réparatoire, a. erstattende, godigio-Repare, f. Mærte til at tjende Des lene af et sammensat Arbeide (repère).

Képarer, v.a. udbedre, istandsæste; sig. opreise, gjenoprette; gjøre en Feil god igien; erstatte; fig. - ses sorces, gjenvinde fine Kræfter; – ses astaires, bringe sin Formue igjen paa en god Fod; - sa saute, ubstette en Feil; - l'honneur de q., forstasse En en Wresopreisning; - une perte, forvinde et Tab; - le temps perdu, gjenindhente den tabte Tid.

Reparer, v. a. udimpste paa Ny,

pryde el. forstønne igjen.

Réparition, f. (Astr.) Stjerners Urtræden igjen af Formørfelsen, beres Fremkomst igjen (mods. occultation;

). réapparition).

Reparier, v. n. tale paa Ny om Reget; v. a. tale igjen (et Sprog); v.pr. tale med hinanden igjen; se - avec q., indgaae igjen Benfab med En, blive igjen Venner.

Kepartage, m. anden Deling.

Repartager, v. a. dele igjen, dele anben Gang. Ltigt Evar.

Repartie, f. Gjensvar, rede, hurs Répartiement, m. Fordeling at

Paalæg.

Repartir, v. n. reise igjen; vente tilbage til (pour); v.a. og v.n. svare, give et rast Svar; - des (el. par des) impertinences, give uforsammebe Giensvar, svare meb Uartigbeder.

Képartir, v. a. (regelmæssigt Berbum som finir), dele, fordele.

Répartiteur, s. og a. m. En, som

bestyrer en Fordeling.

Répartition, f. Deling, Forbeling. Reparton, m. Styffe af en Stifers neensblot.

Repas, m. Maaltid; un - prié. et Gjæftebub, hvortil et bestemt Antal Personer ere indbudte; ne saire qu'un -, kun holde cet Maaltid om Dagen.

Repassage, m. Slibning; Stryg-

ning; Opfarvning; Afpolering.

Repasse, f. (Boul.) grovt Meel, blandet med Klid; gjentagen Diftille

ring.

Reposser, v.n. gaae igjen forbi, toms me oftere forbi; v. a. gane igjen over, sætte igjen over; flibe, aftræffe; stryge, glatte, polere; opfarve; fig. overveie; gjennemsec, gjennemgaae; tilbagekalbe sig; nedrive; prygle; - la mer, sætte igien over Pavet; – un rasoir, slibe eL aftrække en Barbecrkniv; — la lime sur un ouvrage, polere et Arbeide paa Rp, omarbeide det; – des étosses par la teinture, opfarve paa Ny; farve bem anden Gang; – un chapeau, opsætte en Hat; - sa leçon, repetere fin Lectie, giennemlæse ben endnu engang; - un compte, gjennemgaae paa Ry en Regning; – qc. dans sa mémoire, tilbæ gekalde sig Roget i Dukommelsen; pop. - q., rive En dygtigt ned; prygle En.

Repassette, f. (Manu.) fiin Karte. Repasseur, se, s. (Ep.) En, som

Niber Raalespidser; f. Strygekone. Repaumer, v. a. overstære Rlæbe anden Gang; udvafte el. fiplle Riæbe lagge Steenbroen.

Repaver, v. a. brolægge paa Ily, om-Repayer, v.a. betale endnu engang.

Repecher, v. a. træffe op af Bandet, byad der er faldet deri, opfiste.

Repeigner, v. a. kamme igjen.

Repeindre, v. a. ommale, opmale igjen; opfriste bestabigede Steder i et Maleri.

Repeint, e, p. opmalet paa Ry. ommalet; s. m. ommalet el. opfristet Steb i et Maleri.

Repeler, v.a. (Tann.) strabe et Stind anben Gang.

Repeloter, v. a. opville paa Ny i Røgle.

Rependre, v. a. hænge op igjen.

fange Emaafugle

Repenser, v. n. tænke igjen over

Roget, overvie vaa Ny.

Repentailles, f.pl. Anger, Ruclfe; v. Repentance, f. Anger, Fortrydelie farbig. cver Synden.

Repentant, e, a. angerfuld, bods Repenties, f. pl. bobfærdige Sostre,

Slags Ronner (ogs. filles -s).

Repentir, m. Anger; (Peint.) Spor af et første Udkast, som man har villet forandre.

Repentir (se), v. pr. angre, for, trybe; il se repent de sa mauvaise conduite, han angrer sin slette Opsørfel.

Repépion, m. (Ep.) Slage Preen. Repercer, v. a. gjennembore el.

gjennemstiffe paa Ily.

Reperceuse, f (Joa.) Fruentimmer, som gjennemborer Arbeider, der stulle være gjennemfigtige.

Répercussif, ive, a. (Méd.) tilbage brivende; s. m. inaddrivende Middel.

Répercussion, f (Méd) Tilbages brivning of Booffer; (Phys.) Tilbager kasten af Lyden el. Lyset; (Mus.) hyp= pig Gjentagelse af de samme Toner.

. Répercuter, v.a. (Méd.) drive Bads Mer tilbage; (Phys.) faste tilbage.

Reperdre, v. a. tabe igjen.

Repère, m. Marke til at kjende Delene af et sammensat Arbeide; Mærte som tjener til Maal (f. repare).

Reperer, v.a. andringe Mærker.

Répertoire, m. ordnet Register over en Samling; Fortegnelse over be Styffer, som opføres paa et Theater; Liste over Etuespillene, som stulle opfores i en Uge; fig. og fa. En, som huster mange Ting, et levende Repertorium. lpaa Vip.

Repeser, v. a. veie om igjen, veie Répétailler, v. a. gjentage fjebsoms meligen Et og bet Samme; fa.

Répéter, v. a. gjentage; fortælle bvad Andre have fagt; giennemgaae for sig selv, lase stere Gange over paa; forklare el. gjennemgaae Lectier med Elever, overhøre samme; anstille Prove (om Stuespil); restectere, afspeile, gientage for Spmetriens Styld; (Jur.) forbre tilbageleveret, reclamere; plantning paa Ry. afhøre Bidner; v.n. fladdre af Stole; v.pr. fortælle altid det Samme, gien= beplante en Plads med nye Træer. tage fig selv; indtræffe el. hændes

Repenelle, f. (Ois) Snare til at ofte; - une expérience, gientage et Forfsg; – ses écoliers, gjennemgaae Lectier med fine Elever; les ensants aiment à -, Børn ville gjerne fladdre af Stole.

> Répétiteur, m. Repetent, som giens nemgaaer Stolelectier med Elever og overherer dem i samme; (Mar.) Stib, som reveterer Signaler; a. cercle -, Instrument til at urmaale Vinkler

med flor Rsiagtighed.

Répétition, f. Gjentagelse; Gjens nemlæsning el. Indftubering af en Lectie; Prove over et Stuespil; etre en -, indsves (om et Stuespil); have et Styffe, som indøves til Opførelse (om en Forfatter); (Ier.) Tilbage fordring.

Repétrir, v.a. ælte endnu engang. Repeuplement, m. Gjenbefolkning, et Lands Opfyldning med nye Inds vaanere; en Fisteparks Besatning med nye Siff; en oprøddet Stove Beplant ning vaa Nv.

Repeupler, v. a. befoste et Land paa Ry; sætte nye Fist i en Fistepart; folde en Vildtbane med frist Vildt; beplante en oprødtet Stov paa Ry;

v. pr. befolfes, fpldes paa Rv.

Repic, m. (Jeu) en Halvfemsinds typer i Piquet; fig. saire q. – et capol, bringe En til Taushed. My.

Repiler, v. a. fiste el. fiampe pas Repiquer, v. a. stiffe en Gang endnu.

Répit, m. Frist, Opsættelse, Hens stand; lettres de -, Penstands Be villing, som tilstaaes Styldnere.

Replacement, m. en Tings Opstillen el. Hensættelse igjen paa dens Plads;

ny Ansættelse.

Replacer, v. a. opstille cl. bensætte Roget igjen paa sin Plats; Paffe En igien en Tieneste; v. pr. komme igien i Tjeneste, saae en ny Plads spaa Ny.

Replaider, v. a. forsvare en Sag Replanchéier, v. a. belægge med npe Bræder, lægge npt Brædegulv.

Replanir, v. a. glatte, afbovie, afs ffrabe. bøvling.

Replanissement, m. Afpolering, Af-Replantation, f. Omplantning. Be-

Replanter, v. a. omplante et Era:

Replatrage, m. tynd Beklædning

af Gibs; fig. og fa. slet Middel til at stjule en Feil, ussel Udslugt; strøm-

tet, fortvarende Forsoning.

Replatrer, v. a. gibse paa Ry; overstræfte igjen med Gibs; fig. og fa. søge at besmyfte en Feil el. at gjøre ben god igjen.

Replatreur, m. En, som søger at

undstylde og befmytte Alt; fa.

Replet, etc, a. tyt og feed, fylbig

(fun om Menneffer).

Réplétion, f. overdreven Fedme, Fuldblodighed, Mavens Overlæsning; (Dr. can.) en graducret Geiftligs fuldstændige Forsørgelse el. Indtrædelse i Rydelse af en Klosterindtægt.

Repleurer, v. a. begræde igjen;

v. n. græde paa Ny.

Repleuvoir, v. n. regne igjen.

Repli, m. Læg, Fold; fig. Siælens Hemmeligheb; les plis et 1-8 -8 du cœur hamain, bet mennestelige Hiertes lønligste Folder; pl. Slangens Bugster, naar den bevæger sig.

Repliement, m. Sammenlægning i

Læg; sammenlagt Fold.

Replier, v. a. lægge igsen i Fold; v. pr. frumme sig, boie sig, snoe sig; fig. bruge nve Kunstgreb el. Omveie for at sætte Roget igsennem; se – sur soi-même, anst. lle Betragtninger over sig se.v, gaae i sig selv; (Mil.) træffe sig tilbage i fluttede Ræffer; se – sur un corps, slutte sig til et Corps, forene sig med samme; (Man.) dreie el. svinge sig hurtigen.

Réplique, f. Gjensvar; Gjenmæle; (Mus.) Gjentazelse af Octaverne; (Th.) Stikord; cela est sans –, ber:

imod kan Intet indvendes.

Répliquer, v. a. svare, gjendrive; indvende; v.n. give et kort og bidende Svar; il ne sonstre pas qu'on lui réplique, han taaler itte, at man svarer ham igjen.

Replisser, v.a. lægge igien i Læg.
Replonger, v.a. neddyffe igien; fig.
styrte igien i; v.n. dyffe igien under;
v. pr. dyffe sig igien under Bandet;
fig. hengive sig paa Ny til Noget;
– q. dans de nouveaux malheurs, styrte
En igien i nye Ulyffer; se – dans la
débauche, hengive sig paa Ny til
Udsvævelser.

Repolir, v.a. glatte igjen, polere igjen; fig. rette, eftersce igjen et Strift.

Repolissage, m. Ompofering, gjentagen Posering af et Gulbarbeibe.

Repolon, m. (Man.) Botte et.

Sving i fem Tempo.

Repomper, v. a. ubpompe igien.
· Répondant, e, s. Examinand ved
en offentlig Examen; Respondens ved
en Disputats el. ved en Kirkemesse,
Cautionist, Borgen; se rendre caution
et – pour q., gaae i Caution for En.

Repondre, v. a. lægge igjen Æg.

Répondre, v. a. ivarc, despare; giøre Undstyldninger el. Indvendinger; giendrive; støbe ud til; stage i rigtigt Forhold til; stemme med, svare til; visc. Gjengjæld; indestaae for, være Borgen for; v. pr. svare sig selv, svare hinanden; sorstaae hinanden, barmonere, sympathisere; il ne lui répondit rien, han svarede ham Intet; — a propos, svare til rette Tid: - en Normand, give et tvetydigt Svar; - à une objection, gjendrive en Inds vending; un valet qui répond, en Tjener, som giør Indvendinger; cotte allée répond à la cour du château, denne Allee fører til Slotsgaarden; la sonnette répond dans la cuisine, Kloffen gaaer ud (hørcs) i Kjøffenet; la douleur lui répond à la tête, Smers ten virker eller føles op i hans Poped; la seconde partie du discours ne répond pas à la première, den anden Deel of Talen frager iffe i Forhold til ben første; tout répond à nos vœux, Alt stemmer med vore Pnster; – a l'amour de q., gjengjælbe Ens Kjærlighed; - pour q., gaae i Borgen for En; - d'un prisonnier, indefiaae fot en Fanges Tilstedeblivelse; leurs cœurs se répondent, beres Pierter sympathis fere; prov. il ressemble au pretre Martin, il chante et il répond, pan svarer paa fine egne Spørgsmaal; qui répond paye, den, som borger, maa betale.

Répons, m. Striftsteb, hvormed Choret svarer Præsten i Kirken; (Impr.) særeget Strifttegn, som betegner Chosrets Svar.

Réponse, f. Svar; Gjendrivelse; une – de Normand, et tvetydigt Svar; rendre – de (el. sur) qc., give Svar paa Roget; attendre –, vente Svar; avoir pour –, saae til Svar; saites—moi – par le premier courrier, svar

-, ber behøves intet Svar; prov. telle demande, telle -; à sotte demande, sotte -, som man raaber i Stoven, fager man Spar; à sotte demande, point de -, et taabeligt Spørgsmaal er iffe Svar værdt.

Reponte, f. np Æglægning.

Répopulariser, v. a. gisre igjen

pndet at Folfet.

Report, m. (Com.) Transport af Summen paa ben ene Sire til ben næste; den transporterede Sum.

Reportage, m. aarlig Afgift des

flaaende i den halve Tiende.

Reporter, v. a. fore tilbage, bunge tisbage; overfore fra et Sted til et andet, transportere; fortælle hvad man har scet el. hørt andetsteds; v. pr. begive fig tilbage til et Sted; fig. penflytte fig til et Steb i Tanten.

Repos, m. Opher af Bevægelse, Ophold med Arbeibe, Holigs bed, Sindshvile, Sindsro; hvilende Stilling; Sted, hvor man fan bvile; (Arch.) Affats paa en Trappe; (Pvé.) Cæsur efter den 6te Stavelse i Alexan: drinere og efter d. 4be Stavelse i tis fodede Bers; (Mus.) Paufe; (Peint.) Sted i et Maleri, hvor Lyset er mindre stærft og hvor der tun er saa ens kelte Gjenstande; le champ du -, Kirkegaarten; mettre le chien d'un fusil au -, stille Hanen paa et Gevær i Ro; se tenir en -, holde sig rolig; je suis en - de ce côté-là, derfor er jeg ganffe rolig, bet ængster jeg mig iffe for; dormir en – sur une affaire, itte ængste sig for en Sag; soyez en - sur mes affaires, bland Dem itte i mine Anliggender, bryd Dem ifte berom; aller prendre son -, lægge fig til at fove.

Reposé, e, p. udbvilet; un teint -, en frist og livlig Ansigisfarve (ifær om Fruentimmer); à tête -e, efter noie Provelse, efter moden Betænkning.

Reposée, f. (Ch.) Sted, hvor Vild= tet udhviler sig (ogs. lit el. chambre).

Reposer, v. a. lægge i en rolig Stilling, forstaffe Pvile, ubhvile; fig. vederkvage, forfriste; berolige; v. n. bvile, sove; henligge, opbevares; sætte fig; sætte Bundfald; bvile paa; fig. berolige sig; fatte sig; grunde sig paa; v.pr. udhvile fig; fig stole paa, delværbig.

mig meb forste Post; il n'y a pas de forsabe sig paa; sig n'avoir pas où - sa tête, iffe have hvad man fan bælde sit Loved til, være uden Hjem, i den yderste Rød; – ses yeux sur un objet, labe fine Dine med Belbchag boxle ved en Gienstand; cela repose la vue, bet vederkvæger Spuet; quand ce vin sera -é, il sera hon, naar benne Biin faaer sat sig, vil den blive god; laissez - vos esprits, lad Deres Sind blive roligt, fatte sig; c'est en vous seul que mon espoir repose, bet er paa Dem ene, at mit Haab flytter sig; je me repose sur lui, jeg fioler paa ham.

Reposoir, m. Hvilealter, som ov fores paa Beien for Processionen paa

Christi Legemssest.

Repous, m (Mac.) Slage Muur-

falf blandet med Muurgrund.

Répouser, v. a. tage igjen til Ægte. Repoussable, a. som maa brived tilbage; som maa afvises, fortaftes.

Repoussant, e, a. frastødende, mods

bybelia.

Repoussement, m. Tilbagestsven (om et Stydegevær, som er for flærit

ladet).

Repousser, v.a. tafte tilbage; brive tilbage; tilbagevise, afvisc, gjendrive; fortaste; v. n. stage imod; støbe (om et Gevær); styde ud igjen, vore frem paa Ny; fig. varc frastødende; (Impr.) tryffe med Haanden et Bogstav, som fattes i hvad der er tryft; — la sorce par la force, tilbagebrive Ragt med Ragt; – une injure, afvise en Fornærmelse; - la calomnie, gjendrive Bagvaffelsen; - une tentation, modflage en Fristelse: ce ressort repousse trop, denne Fier springer for stærft tilbage; le fasil repousse, Geværet støder; cet arbre repousse du pied, dette Træ styder igsen ud fra Roben; fig. og fa. il a une figure qui repousse, han har et frastødende Anfigt.

Repoussoir, m. Jernrebstab til at drive Nagler ud; Tang til at udtræffe Tænder; pl. (Peiut.) Figurer, malebe i Forgrunden med stærke Farver for at andre Gjenstande kunne fees i Af-[rense bet for Klumper. stand.

Repouster, v. a. ryste Krubt for at Répousseter, v. a. afftove paa Nr. Répréhensible, a. lastværbig, bas [Grettesættelse.

Répréhension, f. Dabel, Bebreibelse, Reprendre, v. a. tage igjen; tilbage: tage, indtage paa Ry; paagribe igjen; erholde igjen; fortsætte igjen; opføre igien; spe sammen; bable, laste, irettes sætte; critiscre, ursætte paa; v. n. komme sig igjen, læges; lægge til igjen; begynde igjen, vende tilbage; finde Bis fald efter et Uheld; flage igien Rod (om Barter, som omplantes); (Man.) stifte Fod i Galop; v. pr. rette fig felv i Talen; læges; – ses forces, fomme igien til Aræfter; – courage, fatte igjen Mod; - ses esprits, komme igjen til sig selv; – haleine, træfte Beiret, hvile sig; — la conversation, begynde igjen en afbrudt Samtale; - la chose de plus haut, gace kens gere tilbage i en Sag, begynde en Fors talling om Roget langere tilbage i Tiden; - le dessus, face igjen Over: haand; – un mur sous œuvre, udbedre en Muur fra Grunden af; - une spe Roget sammen paa et Styffe Tøi; on reprend en vous bien des choses, man batler mange Ting bos Dem; il n'y a rien à - en cela, der er Intet at ubsætte derpaa; il trouve à - à tout, han finder Roget at udsætte paa Alt; (Pal.) – une instance, fortsætte en Sag, som er bleven afbrudt enten med samme el. med en ans ben Part; il a été repris de justice, han er bleven straffet af Prigheden;... la sièvre lui a repris, han har igjen facet Feber; la goutte l'a (lui a) repris, hand Podagra er igjen kommen tilbage; le froid a repris, Rulden et begyndt paa Rp; la rivière a repris, Floden er igjen lagt til; la plate commence à -, Saaret begynder at læges; ie malade reprend, den Spgc fommer sig; cette pièce de théâtre a repris, bette Theaterstyffe har igjen havet sig; ce pommier a repris, bette **Ebletræ har igjen studt Rod; il** dit un mot peu convenable, mais il se reprit aussitöt, han brugte et libet passenbe Ubtrpk, men han rettere sig selv strax; la plaie se reprend, Saa: ret luffes igjen, læges.

Repreneur, se, s. En, fom sinder

at udsætte paa Alt; fa.

Représaille, f. Gjengjældelse; Dævn, | Stribt.

Répréhensis, ive, a. bablende, ireite- | som ubsves imob en Fjende, der har træntet Krigeretten, Reprefaille (ifær i pl.); fig. user de -s, gjengjælde en Fornærmelse med en anden, Stjemt med Stjemt.

Représentant, e, s. En, som træber i en Andens Sted; Repræsentant;

Devuteret.

Représentatif, ive, a. forestillende, repræsenterende; caractère -, overore dentlige Gesandters Fuldmagt til at forestille beres Souverain; gouvernement –, Regieringsform, i hvilken Folkets Udvalgte tage Deel i Regie-

ringen.

Représentation, f. Fremviisning; Ufbildning; Fremstilling; Forestilling af ct Stuespil; en Embedsmands Waade at leve paa overeensstemmende med fin Stillings Barbighed; værbig. imponerende Anstand; besteden Indvending, Forestilling; la - nationale, Forestilling af Nationen ved dens Udvalgte; Nationens Ret til Deeltagelse i Regjeringen ved Udvalgte; c'est un homme d'une belle -, det er en Mand af smut Anstand; saire des —s, gjøre Indvendinger, Forestillinger; (Jur.) droit de -, Ret til at træbe i en afdød Arveberettigets Steb.

Représenter, v. a. fremvise; fores vise; gjenkalde Billebet af; forestille; afbilde; bestrive; opføre; træde i Ens Sted, repræfentere; fremtræde med Bærdighed; føre et Huus el. en Stand fvarende til fin Bærdighed; giøre opmærksom paa; v. n. have en værdig Anstand; isre sig efter sin Stand; føre et stort Duus; v. pr. fremstille sig; forestille sig; erindre sig, tænke sig; opføres; cette glace représente fidèlement les objets, dette Speil gjengiver nsiagtigen Gjenstandene; cet enfant me représente parfaitement son père, bette Barn gjenfalder mig fuldfomment fin Fader; ce poète a bien -é le caractère de sou héros, denne Digter har heldigen fremstillet (Kildret) sin Helts Charafteer; cet homme représente bien, denne Mand har et imponerende ydre, sorstaaer at haandhave sin Stillings Bardighed; on lui a -é les suites sâcheuses de sa démarche, man har forestilt (foreholdt) ham be sørgelige Følger af hans Mepressif, ive, a. undertrystende, [ning, Afværgelse.

Répression, f. Unbertrottelfe, Stanbe-Repreter, v.a. laane ub paa Rp.

Reprier, v.a. bede igjen.

Réprimable, a. som fan el bør pæmmes el. unbertryffes.

Réprimandable, a. som sortjener

at dadles, at irettesættes.

Réprimande, f. Irettesættelse.

Réprimender, v. a. irettesætte; je l'en ai -é, jeg par irettesat pam verfor.

Réprimant, e. a. dæmmende, uns dertrottende. særge; undertryffe.

Réprimer, v.a. stanbse, hæmme, afs Repris, m. (Pal.) un - de justice, En, som sorben har været tiltalt sor Retten el. afftraffet for en Forbrydelse.

Reprise, f. Fortlættelle af hvad der har været afbrudt, Gjentagelse; (Th.) Gienopferelse af et Styffe; (Mus.) Deel af en Melodi, som stal gjentages; anden Deel af en Welodi; Repetitionstegn; (Peint.) Omarbeidning af et Maleri; (Mac.) Istanbsættelse af en Muur; (Cout.) Udbedring el. Stopning af Tsi, Aniplinger o beel.; (Fin.) Regnstabspost, som endnu itte er indismmen og derfor anføres baade paa Indiagis og Udgifts Listen; (Jeu) Parti, som spilles om, Bete; (Mar.) tilbageerobret Stib; ... pl. (Jur.) hvab Enken el. Børnene kunne tage forlods ud af en Arb; (Meun.) Gryn og Klid, fom blive tilbage efter det første Reel; ... a plusieurs -s, loc. ad. gjentagne Gange. [Synaalen, stoppe.

Reprisor, v.a. omtarere; udbedre med Réprodateur, trice, a. darlende,

misbilligende.

Réprobation, f. Fordommelse, Fors nobelie fra den evige Salighed; Misbilligelse.

Reprochable, a. dabelværdig, lastvarbig; (Pal.) fortaftelig (om et mis:

tanteligt Bidne).

Reproche, m. Bebreidelse, Frette: fattelse; pl. Indsigelser imod Vidner; sans –, uden at giøre Bebreidelser; nomme sans –, en dabelfri Mand.

Reprocher, v a. bebreibe, irettesætte; v. pr. givre sig Bebreidelfer; fortryde Reget; negte sig Roget; il lui re-procha ses sautes, ban bebreidede ham bans Zeil; - un bienseit à q., erindre sig. forstyde, forteste; (Jur.) - une En om en Belgjerning, han spnes at succession, frafige fig en Arb.

bave glemt; fa. - les morceaux 1 q., tælle En bver Bid i Munden; (Iur.); - des témoins, giere Indfigelser imob Bidners Troværdighed; l'avare se reproche tout, ben Gerrige negter fig selv Alt. stringende paa Ap, reproducerende.

Reproducteur, trice, a. (Did.) frems Reproductibilité, f. (Did.) Repro-

ductivitet.

Reproductible, a. (Did.) fom tan: frembringes paa Ry, som tan repros. duccres.

Reproductif, ive, a. (Did.) gienfrem bringende; saculté -ive, Reproduc [Ry; Forplantelle. tionsevne.

Reproduction, f. Frembringelse pad Reproduire, v.a. frembringe paa **, ' fremkomme igjen med Roget; gjengipe; v.pr. frembringes paa Ny; forplanteng; fig. lade fig igjen see, vise fig igjen.

Repromettre, v.a. gjentage sit Loste. Réprouvé, e, a. og s. fordsmi, for ttødt; abandonner q. à son sens -, late En forblive i fin Bildfarelse, i fin for stoffelse; s. en Fordømt; et slet Wenneste; fa. avoir un visage de -, have a fummelt Aafon.

Reprouver, v. a. bevise paa Ny. Réprouver, v. a. fortafte, misbillige, tordømme. Gilfetoi.

Reps (s ubt.), m. Slage meget fiertt Reptile, m. frybende Dyr, Reptil; Arpb; fig. Arpber, frybende Charab

teer; Menneste, som vod lave Midler søger at hæve sig; a. krybende. [ire). Repu. e, p. foret; fig. mættet (1. repal-

Républicain, e, a. angagende el. henhorende til en Republik, republi fanst; republikansk sindet; s. Republi faner; -inde.

Républicaniser, v. a giøre til XV publit; gjøre republikanst sinbet.

republitanit Républicanisme, m. Aand; Tilboielighed for den republi-[Republik. tanste Forfatning.

Beboer af en Républicole, m. République, f. Fristat, Republit; Stat; fig. la – des leures, den lærde Berden; sa. c'est une petite -, bet er en talrig Familie, en heel lille Stat-

Repuce, m. Snare til at fange Smaafugle. stydelse.

Répudiation, f. en Suftrues For-Répudier, v.a. forstyde sin Hustru;

Répugnance, f. Rodbydelighed; Utilbsielighed; avoir de la – à saire qc., pave Morbydelighed for at giøre Roget; avoir de la – pour q., have Utilboielighed for En.

Répugnant, e, a. modbydelig; firis bende imob; proposition -e à la raison, Forlag pridente mod Fornuften.

Répugner, v. n. stride imod; indes holde Modfigelse; søle cl. foraarsage Modbydelighed; cela répugne au sens commun, det prider imod sund Fornuft; cela répugne, det indeholder Modfigelse; det vætter Modbydelia. hed; j'y répugue, det har jeg Mods bybelighed for; cet homme me répugne, benne Mand er mig modbydelig. [formere sig stærkt, mylre frem.

Répulluler, v. n. atter formere fig; Répulsif, ive, a. (Phys.) tilbage:

stødende.

Répulsion, f. (Phys.) Tilbagestøb: ning; Frastsdning; Tilbagestsd.

Répurgation, f. ny Affering. Répurger, v. a. affore paa Ry.

Réputation, f. Rygte; godt Ravn og Rygte, Anseelse (uden Tillægsord altid i god Betydn.); Ry; etre en bonne -, el. blot être en -, stage t godt Ry; être en mauvaise -, have et stet Rygic; se saire une -, staffe fig et Ravn; scquérir de la ..., er: bolde Anseelse; mettre q. en -, bringe En i Anseelse; perdre q. de -, fors spilde Ens gode Ravn og Rygte.

Réputer, v.a. ansec for, antage for; je le réputais homme d'honneur, jeg troede, at han var en Mand af Wre: il est -é sort riche, han anseed for

meget rig.

Requart, m. (Féo.) Kierbepart af Kierdedelen (Lehnsafgift af Salg, Arv el Stænt) stræves el. fordres.

Requérable, a. (Jur.) som san inds Requérant, e, a. (Jur.) ansøgende; begiærente; s. m. Reqvirent, Ansøger.

Requerir, v. a. 18ge om Roget, anholde om; fordre, begiære; reqvis rere; fa. udfræve; hente anden Gang (i b. Betodn. i l'inf. med envoyer); il m'en a requis, han har anmobet mig berom; - aide et assistance, be- v. n. bløde paa Ry. giære (reqvirere) Hialp og Bistand; fa. cela requiert célérité, bet forbrer Hurtigbed.

flotene, Ansogning, Bonftrift; fa. Bon; (Ch.) gjentagen Jagt efter Bildt, hvis Spor man har tabt; présenter – à un tribunal, indgive Unisgning til en Domftol; on a accordé, refusé sa -, man har bevilget, afflaget hans Begiæring; on a prononcé sur sa -, man har taget en Besteininelse angaaende bans Unisgning; il a été débouté de sa -, hans Unsøgning er bleven afviist; on a mis néant au bas de sa -, man bar af flaaet hans Anssgning; j'ai sait droit à sa –, jeg har opfyldt hans Bøn; lettres de – civile, Befaling til Ophævelse af en sældet Dom; maltre des -s, Referent af Ansøgninger, som indgives; (Com.) être de -, være sselden (om Barer); (Ch.) corner à -, blæse Hundene sammen sot at opspore Bildtet paa Rp.

Requété, m. (Ch.) Zagimelodi, hvormed Hundene kaldes tilbage.

Requêter, v.a. (Ch.) opspore paa Hy. Requiem, m. Bon for de Dobe, Sixlemesse de -); pl. des -.

Requin el. chien de mer, m. (H. n.) Haififf, Hai. spaa en naragtig Maate.

Requinquer (se), v.pr. udmeie sig Requint, m. (Féo.) Femtebeel af Femtedelen (Lehnsafgift af Salg, Arv el. Stænt).

Réquiper, v.a. udruste paa Rp.

Requis, e, p. som ubsorbres; torlangt, novendig; les qualités -ses, de fordrede el. nødvendige Egenstaber.

Requise, f. i Ubtr.: cette chose sera do —, denne Ting vil blive siels den (hellere: sera de requête).

Réquisition, f. Ansøgning, Begiæring, Forbring, Requisition; Udstrivning; Opbud; bet ubstrebne Mandstab (1790).

Réquisitionnaire, m. ungt Acuneste, udstrevet til Krigstjenesten.

Réquisitoire, m. Begjæring til en Ret fra Generalprocureuren; Reavifitorium.

Réquisitorial, e, a. som soretages i Følge et Reqvisitorium.

Resacrer, v. a. indvie paa Ny.

Resaigner, v. a. aarelade igjen; [sin Pilsen. Resaluer, v. a. hilfe igjen; gjentage Resarcelé, e, a. (Blas.) inblagt

med Kors af andre Farver (om Kors). Requête, f. Begiæring til Doms 'Resarcler, v.a. luge igjen, omluge.

Rescampir, v.a. (Dor.) ubbedre med Blegboidt. [af et Segl, ny Korfegling.

Rescellement, m. ny Paatryining Resceller, v.a. bescale paa Ny.

Rescil, m. f. récil.

Rescindant, m. (Pal.) Begiæring om en Doms Ophævelse.

Rescinder, v. a. (Pal.) erflære en Retsact for ugyldig, omstøde.

Rescision, f. (Pal.) Ophævelse el. Tilintetgjorelse af en Retshandling.

Resciso re, m. (Pal.) Povedgientians den for den annullerede Retsbandling.

Rescription, f. striftlig Anviioning til at bæve et Pengebeløb (ogf. mandat).

Rescrit, m. de romerste Reiseres Ariftlige Svar paa Sporgsmaal ans gaaende Regjeringsanliggender; script; Pavens Svar paa et Spørgs. maal i kirkelige Anliggender (ogi. balle el. monitoire).

Réseau, m. lille Jagtgarn; Ret; strittet el. fileret Arbeide; (An.) Blods tarrenes Sammenfletning.

Résection, f. (Chir.) Affavning af Beenudværter.

Réséda, m. (Bot) Reseba.

Résédacée, f. (Bot.) Resedaart.

Réservation, f. Ret, Paven har fors beholdt sig til at udnævne til visse Embeber; Ret, En har forbeholdt sig.

Réserve, f. Forbehold, forbeholden Undtagelse; forbeholden Genstand; Tilbageholdenhed, Bestedenhed; Forfigtighed; (Jur.) – légale, Arvedeel, hvorover der itte kan disponeres og fom forbeholdes enfelte Arvinger; (Mil.) Reserve; armée de -, Reservearmee; (E. F.) bois de –, Stov, som itte tan hugges uben Prighebens Samtyffe; faire des -s, forbeholde fig flere Ting; avoir en -, have i Beredstab; mettre en -, lægge til Gide; se tenir sur la -, være forsigtig, være paa fin Post; n'avoir point de (aucune) - pour q., itte have nogen hemmes lighed for, have en ubetinget Tilliv til En; sans -, loc. ad. uben Forbes bold, uden Undtagelse; à la – de, loc. ad. med Unbtagelse af.

Réservé, e, p. lagt til Side; forbeholdt; tilbageholden, varsom, forfigtig; s. den Tilbageholdne, den Forfigtige; cas -s, Synder, for boilke kun solution; dire - avec q., være tilbage- Dieu, hengive fig i Guds Billie.

holden intod Eu; - à dire son avis, forfigtig i at fige sin Mening; - en paroles, varsom i sin Tale; saire le -, spille den Tilbageholdne.

Réserver, v. a. forbeholde; lægge til Siben, gjemme til en anden Tin, spare; v. pr. forbeholde sig, betinge sig; spare fig; - de l'argent pour les cas imprévus, lægge Penge ben til ufor: udseete Tilsalde; se - à (el. de) saire qc., forbeholde sig at giøre Roget til beleilig Tid; (Pal.) se - la réplique, forbeholde sig Tilsvaret.

Réservoir, m. Beholdningested, Bandkum; Hottefad; (An.) Huulhed i Les gemet, som tjener til Samlingssted

for afsondrede Bædster.

Résidant, e, a. boende, renderende. Résidence, f. Bolig, Opholdsfieb; Residents; Ministerpost; (Chi.) Bunds fald.

Résident, e, s. Resident, residerende Minister; madame la -e, Residentens Gemalinde.

Résider, v. n. boe, oppolde fig; have Sæde i sit Embedsdistrict; fig. bestage i; il réside dans sa terre, han opholder sig paa sit Gods; c'est en lui seul que notre espoir réside, bet er paa ham ene, at vort Haab beroer; voilà où réside la question, bert bes flaaer Spørgømaalet.

Résidu, m. Regningsoverstud (v nu: reliquat); Regningerest (nu: reste); (Cni.) det, fom bliver tilbage efter en

chemist Proces, Residuum.

Resisser, v. a. pibe igjen ub.

Résignant, e, s. En, som aftræder ct Embede til en Anden, den Aftrædende.

Résignataire, s. den, til hvem et Embede aftrædes; ogs. a. héritier -, Arving, til hvem en Arv afficacs.

Résignation, f. Overdragelse af sin Ret til en Anden; Aftrædelse fra et Embede, Afftaaelse af samme; Hengivenhed i sin Stjæbne, i Guds Billie.

Resigner, v.a. undertegne paa Ap. Résigné, e, fattet, hengiven i Fors

synets Villie.

Résigner, v. a. afflace en Ret til en Anden, nedlægge et Embede; hengive i Guds Billie; v. pr. unberkafte fig fin Stichne, finde fig i famme; - son ame à Dieu, hengive fin Sicel Pistoppen el. Paven funne give Ab- i Guds Haand; se - à la volonté de

Résiliation, f. (Jur.) reflig Ophas velse af en Contract. résiliation.

Résiliement el. résiliment, m. s.s. Résilier, v.a. (Jur.) ophæve el. tilintet= giore en Contract el. anden Retbact.

Résille, f. spanst Ret til Haaret. Résine, f. Harpir. [harpiragtig. Résineux, se, a. indeholdende Parpix; Résingle el. résingue, m. (Horl.)

Bærktøi til at rette Buler i Uhrkasser. Résinier, m. Harpirsamler (i Om: egnen af Bordeaux); (Bot) amerikansk Parpiriræ. [gende Parpir, harpirydende.

Résinifère, f. (Bot.) frembrins Résipiscence, f. Ethenbelse af sin Keil forbunden med Forbedring.

Résistance, f. Modstand; Hindring; chose de -, Sag, soin man iffe bli: ver saa snart færdig med; pièce de -, stort Styste Risd; saire -, gisre Woodstand.

Résister, v. n. stage imod, gisre Modstand; værge sig; holde Stand imod; udholde; — à q., modsætte sig **En; hol**te Stand imod En; qui peut - à ses prières, hvem formaacr at modflage hans Bonner; je n'y sourais -, jeg fan itte holde det længere ub; les bottes résistent à l'eau, Støv. lerne holde Bandet ude. Haae.

Résistible, a. som man fan mod-Résolu, e, p. besluttet; opissi (om en Opgave); a. dristig, bestemt, tick.

Résoluble, a. som laber sig optose. Resolument el résoluement, ad. med Bestemthed; bristigen, mobigen, ufortagt.

Résolutif, ive, a. (Pharm.) oplø: sende, fordelende; m. opløsende Pliddel.

Résolution, f. Oplosning; Afgiorelse; Bestemmelse; Fasthed, Mod; la d'une question , Afgiørelse af et Spørgsmaal; prendre une –, tage en Bestatning; un homme de -, en kjæk, uforfagt Mand; (Pal.) la - d'un bail, Ophævelse af en Contract.

Résolutoire, a. (Jur.) ophavende, gisrende ugploig. [oplosende Middel.

Résolvant, e, a. opløsende; s. m. Résonnance, f. Esterflang, Resos

nants; Sangbund.

Résonnant, e, a. gjentonende, resonant, gjenlybende; færkt klingende; cette voute est -e, benne Hoxlving har stærk Resonants; une voix -e, en malmfuld Stemme.

Résondement, m. Efterklang, Gens tagelse og Tilbagekastning af Epden.

Résonner, v.n. gjenlyde; gjentone; lyde stærkt, klinge stærkt.

Résorption, f. (Did.) Gjenindsugs Résoudre, v. a. oplose; afgiore et tvivlsomt Tilfælde; bestemme, beslutte; formaae til Roget; (Jur.) have, tils intetgiøre; (Méd.) forbele; oplose sig; beslutte sig til; question, lose et Sporgomaal; il a résolu de partir, han har besluttet at reise bort; – q. à faire qc., formage En til at giøre Roget; je me résolus à plaider, jeg befluttebe mig til at lægge Sag an.

Résous (uden fém.), p. oplost, torandret el. gaaet over til (en; hellere:

résolu).

Respect (cludt.k),m Heuspn, Forhold (v.); Agtelfc, Wrbsbighed, Wrefrygt; avoir du - pour q., have Wrbedighed for En; porter – à q., vise En Verbødighed, nære Ercfrygt for En; manquer de – à q., glemme at vise En Ærbødigheb; assurez-le de mon -, présentez-lui mes -s, formæld ham min Compliment; tenir q. en -, bolde En i Respect, indgyde En Ærcfrygt; rendre (présenter) ses -s à q., giore En fin Ops vartning; il se fait porter -, han forstaaer at forstasse sig Agtelse; le – humain, Frygt for Folks Ombømme.

Respectable, a.agiværdig, ærværdig. Kespectablement, ud. paa en agt

værdig Maade.

Respecter, v. a. ærc, agte, pave Ærbødighed el. Ærefrygt for; fig. spare, staane; v. pr. agte fig selv; bevare fin Værdighed; les monuments que le temps a -és, de Mindesmærs ker, Tiden har staanet; se saire –, giøre sig agtet, forstaffe sig Agtelse.

Respectif, ive, a. gjenfidig, ans gaaende hver især; devoirs -s, gjenfidige Pligter. [i fit Slags: gjentidigen.

Respectivement, ad. hver for fig; hver Respectueusement, ad. med Werbs: dighed, med Ærefrygt. [frygtsfuld.

Respectueux, se, a. arbodig, ares Respirabilité, f. Egenstab at kunne indaandes, Aandbarked. [sig indaande.

Respirable, a. aanbbar, som lader

Respirant, e, inbaandende.

Respiration, f. Aandedræt. [brættet. Respiratoire, a. henhorendetil Aandes

Respirer, v. n. aande, drage Beiret; leve; fig. face igjen Beiret, pufte; aande frit, komme sig; - après qc, længes efter Roget; v. a. indaande; fig. bebude, robe; attrace; if no respire plus, han aander iffe mere, han er det; tout ce qui respire, Alt boad ber bar kiv; il n'a pas le temps de -, ban bar iffe Tid til at træffe Beiret; je respire, jeg aander friere; toute sa personne respire l'orgueil, hele hans Person aander (rober el. udtryffer) Stolthed; il ne respire que la vengeance, han aander (attraacr) fun [(fun i ophoiet Stiil). Davn.

Resplendir, v.n. funtle, stinne, straale, Resplendissant, e, a. stinnende, straa-

lende, funflende.

Resplendissement, m. Glands. Responsabilité, f. Ansvarlighed.

Responsable, a. ansvarlig; être – de qc., staae til Ansvar for Roget; être – pour q., være ansvarlig i Ens Sted; être – à q., være En Regnstab stylbig. [bende Svar.

Responsis, ive a. (Pal.) indehol-Responsion, f. aarlig Afgist, som Ridderne af en m. litair Orden havde at betale: v.

Ressac, m. (Mar.) Bølgernes hæfstige Tilbagerullen fra Strandbreben, Branding.

Ressaigner, f. resaigner.

Ressaisir, v. a. gribe igjen, bemægetige sig igjen; v. pr. sætte sig igjen i Besiddelse af Roget (de qc.).

Ressasser, v.a. sigte igsen; sig. og sa. prøve, undersøge paa Np; — un ouvrage, drøste et Bært paa Np, giensnemgaae det nøie; — q. (la conduite de q.), undersøge nøie Eus Bandel, Ens Opførsel; il ne sait que — les mêines choses, han taler altid om Eet og det Samme.

Ressasseur, se, s. En, som noie prover el. unbersøger hvad han har

med at giøre; fa.

Ressaut, m. (Arch.) fremspringende Udbpgning paa et Bygningsarbeide; pludselig Overgang fra en Plan til en anden.

Ressauton, v.n. springe igjen; springe tilbage; (Arch.) springe frem ub over ben sædvanlige Linie; v. a. springe igten over Roget.

Ressécher, v.a. torre paa Np.

Ressel, m. tlibageblevet Salt paa Bunden af ct Stib, som man har ub- lodset.

Ressellement, m. Omfabling.

Ressemblance, f. Lighed; ce fils est la vraie – de son père, c'est toute sa –, benne Son er sin Fabers ubstryfte Billed; se tromper à la –, stuffes af Ligheden; il n'y a guère de – de cette copie à son original, bet et ifte synderlig Lighed imellem benne Copi og dens Original. [sende.

Ressemblant, e, a. lignende, træfs Ressembler, v.n. ligne; v.pr. ligne hinanden; ce peintre a le talent de saire –, denne Waler besidder Gave til at træffe; cela ne ressemble à rien, bet er originalt, af en ny Smag; el. bet er bizart, smagløst; cela ressemble à tout, det er trivialt; ce peintre se ressemble, benne Maler forstager iffe at variere fine Arbeider, han er alt for eensformig; prov. on se ressemble de plus loin, de have samme Ko milietræt; ils se ressemblent comme deux gouttes d'eau, de ligne hinanden som to Oraaber Band; les jours se suivent, et ne se ressemblent pas, Morgen er iffe Aften lig; qui se ressemble, s'assemble, Arage søger Mage.

Ressemelage, m. Forfactuing.

Ressemeler, v. a. forfaale igjen, indsætte nye Saaler. [saae om igjen.

Ressemer, v. a. belade paa Ry, Ressenti, e, p. (Peint. og Sculp.)

starpt ubtryft, stærft ubbævet

Ressentiment, m. Mindelse af en Spgdom, af en Smerte; Estervee; sig. bitter, ubehagelig Erindring; Fortrydelse, Harme; it ne peut dissimuler son –, han kan itte dølge sin Harme.

Ressentir, v. a. føle (en forstærket Betydn af sentir); v. pr. føle en Mindelse af et foregaaende Onde: forenemme de stadelige Følger af Roget; ogs. føle Godt af Noget, bære Nærke af; erindre sig Noget med Bitterhed el. Fortrykelse; – vivement la perte d'un ami, føle levende Tabet af en Ben; il se ressent de la goutte, han føler en Nindelse af sin Podagra; il se ressent de sa mauvaise conduite, han søler Følgerne af sin slette Opførsel; se – de la sottume de q., høste Gadn af Ens Lyste; se – d'une in-

jare, føge at bævne en Bestjæmmelse; | il s'en ressentira, han vil søge at bovne sig, el. ban (ben Fornærmende) vil face bet at fole, vil komme til at bode derfor.

Resserrement, m. Sammentrækning; Forftoppelse; le - du cœur, Herte-Rlemmelse; le - de l'argent, Mangel pas Omløb af Penge, Frygt for at ud laane samme i en uheldig Periode.

Resserrer, v. a. træffe tættere soms men, knytte fastere, indfnævre; indflutte flærkere; gjemme igjen; forstoppe; fig. inpite usiere; indstrante; forforte; v. pr. Inpites fastere, blive snæprere; tilstoppes, forstoppes; indstrænte sig; - un cordon, knytte en Snor fastere: – un prisonnier, indespærre en Fange firengere; - une place, indeslutte en Fæfining haarbere, beleire ben firængere; - le-papier, gjemme Papiret ben igjen; – le ventre, forstoppe Un= derlivet; - son sajet, forforte sit Emne; - les liens d'amitié, fuytte Benffabs: baandene noiere; les pores se resserrent, Porerne tilstoppes; le temps se reserre, Beiret bliver koldere: l'argent se resserre, Penge blive vansteligere at erholde tillaans; chacun se resserre, Endver indstrænker sine Udgifter.

Ressif, f. recif.

Ressort, m. Spændefraft; Spændes fjer; Fjer; fig. Arast, Birksomhed, Energi; Driveffer; Jurisdiction; Inftants; Korum, Competents; saire —, indtage sin forrige Stilling ved Udvidning cl. Sammentræining; fig. og fa. elle ne se remue que par -, hun har toungne og forstruede Manerer; elle manque de -, det er en Automat, uden Liv el. Barme: n'agir que par -, hantle fun ester Ans tres Tilstyndelse; saire jouer tous ses -s, sætte alle sine Drivesjere i Bevægelse; cela n'est pas de mon -, bet benhører itte til mit Jag, iffe under mit Forum, det er Roget, jeg ikke kan bømme om; juger endernier –, bømme i fidste Instants.

Ressortir, v.n. gaae ud igfen; fig. ubhave sig, træde stærkt frem; falde i Dine; henhøre under en Domfiol (i b. Betydn. conjugeres d. Berbuin som finir); les ombres font - les lumières, Styggerne udhæve de lyse Steder, de smaa Styggesider udhave desto stærkere be fortrinlige Sider; cela ressortit à | ning, som Assurandeurer kunne have

ce tribunal, bette henhører under benne Domitol. [en Jurisdiction.

Ressortissant, e, a. staaende under Ressouder, v.a. sammentodde paa Rp.

Ressoudure, s. ny kodning.

Ressource, f. Redningsmiddel, Diæls pemiddel, Tilflugt, Udvei; Haab; il a de grandes -s, han har store Hickbes filber; Dieu est ma seule -, Gub cr mit eneste Haab; il est perdu sens -, han er tabt uden Redning; un homme de -, en Mand, som forstaaer at stabe Utveie, som forstaaer at hiæspe sig; il fait – de tout ce qu'il a, han aist Alt hvad han har i Penge; saire –, hiælpe fig igjen paa Benene, forbebre sine Omstændigheder; ce cheval a de la –, denne Hest trættes iste let, den bar Noget at sætte til af.

Ressouvenance, f. Erinbring; v. Ressouvenir, m. Gjenerindring; Mindelle.

Ressouvenir (se), v.pr. erindre fig Roget igjen; mindes, tilbagekalte fig (især bvad der er foregaaet i en mes get siern Tid); betænke, lægge Mærke til; je vous en ferai -, jeg fal huste Dem berpaa; je m'en ressouviendrai, jeg stal strive det dag Pret, jeg stal not finde Leilighed til at hædne mig; il m'en ressouvient, jeg mindes det; vous en ressouvient-il? huster De det? ressouvenez-vous que ... giem tite, betænk at o. s. v.

Ressuage, m. Fugtighedens Frems trængen (om Mure o. best.); (Mét.) Sølvets Uddrivning af Kobberet (før liquation); sourneau de -, Smelteova til en saadan Operation.

Ressuer, v. n. affætte Fugtighed; (Mél.) uddrive Sølv af Robber.

Ressui, m. (Ch.) Sted, hvor Vild. tet søger at tørre sig ester Regn.

Ressusciter, v. a. talde tilbage til Livet, opvæffe; helbrede fra en svær Sygdom; fig. fornye, bringe igjen paa Bane, oprippe; v. n. opstaae fra be Døde, komme kg af en svær Spgs dom; fatte igjen Saab.

Ressuyer, v. a. aftørre, afviste igjen;

v. n. og v. pr. tørres igjen.

Restant, e, a. tilbageblivende, refte rende; m. Rest; det Overblivende, Levning (bellere: reste).

Restaur, m. (Mar.) Stabeserstate

at forbre af bverandre eller af Stibs. | bien, Alt bvad ban bar tilbäge af fin Dul. foreren.

Restaurage, m. Stopning af et Restaurant, e, a. styrkenbe, fraftig; s. m. fiprtende Midtel; Kraftsuppc; Restauration.

Kestaarateur, trice, s. Gjenopreiter, Gjenophygger; Gjenopliver, Fornper; Spisevært, Tracteur. oprettende.

Restouratif, ive, a. styrkende; gjens Restauration, f. Gjenoprettelfe, Gjenopbyggelse; Istandsættelse; en tibligere Regentfamilies Tilbagckomst til Res gjeringen.

Reslaurer, v. a. gjenopreije, gjens opbygge, istandsætte; fig. styrke; gien= oprette; bringe igjen i Orben, bringe igjen paa Kode; v. pr. forfriste sig,

vederkvæge fig.

Reste, m. Rest, bet Pvrige; Livs ning; bet Tilbagestaarnbe; le - des hommes, de sprige Mennester; ce n'est plus qu'un -, qu'un beau -, (om en Mand el. en Kvinde) bet er nu fun en Erindring om Fortids Skjøns bed; les restes d'une personne, Ens dødelige Levninger; prov. og fig. le - de nos écus, en Person, man vens tede; jouer de son -, vove det Eidste, man har, anvende fine fidfte Diælvekilder; opføre sig slet i et Embede, man inart stal forlade; donner à q. son –, tugte En alvorligt, give En boab ban længe kan have gobt af; give En et starpt Evar; il ne demande pas son -, han har faget not, han vogter fig not for at tomme igjen; il n'a eu que mon – el. mes –s, han har isse faaet Andet end hvab jeg itte fistiede om; et le —, og saa videre; il est encore en – de tant, han ffylder endnu saa og saa meget; il n'est jamais en -, han flager albrig tilbage med Roget, han bliver En aldrig No. get styldig; de -, loc. ad. mere end not, fuldt op; je vous entends de -, jeg forstaaer Dem meget godt; il a du crédit de -, han har mere Credit end han behøver; au –, du –, iøvrigt, for Resten; au - bruges, naar der tils foies Roget af samme Art; du -, naar der tilfvies Roget af en modfat Art.

Rester, v.n. vare el. blive tilbage, vare tilovers; forblive; boe; (Mar.) en Tone; tout ce qui lui reste de son sition); v.

Kormue; il reste encore à prouver, bet flaaer endnu tilbage at bevise; reste à savoir, man maa endnu vide, det tommer an paa; il reste à telle rue, han boer i den og den Gate; fig. - (tout) court, gaae fra sin Tale, iffe vide mere hvad man stal sige; en - là, indstrænte fig til; blive staaende ved, lade det beroe derved; il n'en restera pas là, han later bet iffe blive berveb; il est resté sur la place, il y est -é, han er bleven paa Zalplads fen; - sur la bonne bouche, holde op at spife esterat have nybt hvad man holder meest as; holde op at spille, naar man har vundet. stiacce.

Restiacée, f. (Bot.) Liliegras, Re-Réstiole, f. (Bot.) Slags afrikans

Sivplante.

Restipulation, f. (Jur.) Lofte el. Tilsagn til Modsætning mod et andet Loste el. Tilsagn; p. u.

Restipuler, v. a. (Jur.) stipulere Roget til Wodsætning mod et andet Løfte; stipulcre gjensirigen; p. u.

Restituable, a. (Pal.) som fal tilbages gives (om Penge); som stal indsættes igjen i gamle Forhold el. Rettigheber.

Restituer, v. a. give tilbage; gjens give, erstatte; fremstille i fin oprindes lige Tilstand; sætte En igjen i fin forrige Stand; - l'honneur à q., giengive En fin Wre; - un passage, giengive et Sted hos en Forfatter faale bes som det oprindeligen var; - q. en son entier, indicate En igien i fin forrige Stand.

Restituteur, m. En, som gjengiver en Text i dens oprintelige Peelheb; En, som søger at indsøre paa Ry

gamle Meninger; p. u.

Tilbagelevering, Restitution, f. Gjengivelse; Erftatning; Iftanblat telfe, Gjengivelse af en Text i vens Heelhed; Gjenindsættelse i forrige Bib faar; médaille de - el. blot -, for nvet el. ompræget Medaille; Debaille, som fremstiller istandsatte Monumen ter; (Astr.) – d'une planète, en Planets Tilbagekomft til en af fine Ap sider (almindeligere: révolution anomalistique).

Restorne, f. (Com.) urigtig Indi være beliggende; (Mus.) holde paa førelse i Hovedbogen (s. f. contre-pod

Restorner, v. a. (Com) impføre paa | urette Sted; v.

Restreindre, v. a. sammentræffe, sammensnerpe (p.u.); fig. indstrænte; v. pr. indstrænke sig.

Res reinte, f. indstrantet Forhold. Restrictif, ive, a. intstrantende.

Restriction, f. Intstrantning, Mos dification; - mentale, mental Refervation, Fortielse af en Deel af sin Tanke.

Restringent, e, a. (Méd.) sams mentræffende, forstoppende; sammens inerpende; m. sammeninerpende el. forstoppende Middel (alm. astringent)

Résultant, e, a. som hidrører el.

flyter of Roget.

Résultat, m. Følge, Udfald, Refultat; cela ne présente aucun -, det frembyder intetRefultat; cela n'aboutit à (n'amène, ne produit) aucun -, det leder til Intetsombelst, det fremkalder ingen Følger.

Résulter, v. n. (bruges fun i l'inf. og i den 3bie Perf. i alle Tider) følge, fipte af; komme af, hidrore fra; il en résulte que, beraf følger at (meb Indic.); qu'a-t-il résulté de là? qu'en est-il résulté? byad bar Kølgen væ: ret beraf?

Résumé, m. sammentrængt Oversigt, summariff Indhold, Hovedindhold; au -, en -, loc. ad. forteligen, fat-

tende sig i faa Ord.

Résumer, v. a. gjentage forteligen; give et kort Ubtog af hvad der er fagt, meddele et summarist Indhold; v. pr. gjentage i faa Ord Hovedinds boldet af fin Tale.

Résumpte, f. sibste theologiste Docs tor-Disputats, som gab Ret til at bave Sæde i Facultetet og at docere.

Résumpté, a. m. docteur -, Docs tor, som har taget ben sidste theologiffe Grab. p u.

Résumption, f. fort Gjentagelse; Résupination, f. (Bot.) Ombreining af Blomfterkronen, saa at Overlæben tommer paa Underlæbens Plats.

Résure, f. SlagsWading til at fange Sarbeller; Fistenet til Sartellefangst.

Résurrection, f. Opftandelse; uventet Helbredelse; Maleri, som forestiller haling; Opsættelse, Opholo, Rolen; Opstandelsen.

Résurrecteur, trice, a. og s. kalbende | Aarfag i at Roget forsinkes. tilbage til Livet; gjengivende Belbredet.

Rétablir, v.a. sætte igjen i Stant, istanbsætte, forbedre; indsætte igjen; gjenoprette; belbrede; v. pr. bæve fig igjen; komme sig igjen; – sa sønté, gjenoprette sin Helbred; - son crédit, hæve igjen sin Crevit; – q. dans ses droits, indfætte En igjen i fine Rettigbeber; - un passage d'un auteur, giens give i sin oprindelige Form et forvans stet Sted hos en Forfatter; il se rétablit à vue d'æil, han bedrer sig el tommer fig tjendeligen.

Rétablissement, m. Istandsættelse; Gjenindsættelse; Gjenoptomst; Helbres delse. [fald under Tilskaringen.

Retaille, f. afffaaren Stump, Afs Ketaillement, m. ny Tilstæring; Bes særing paa Ny. [bestære igjen.

Retailler, v. a. tilstære paa Ry; Retaler, v. a. (Tann.) rense Stind ved at strabe dem med Ryggen af Strabejernet. [Varer igjen til Siue.

Rétaler, v. a. opfille igjen, fille Retaper, v. a. fæste Espagen op paa en Hat; pubse en Hat op; kæmme Haarene op og faae tem til at truse.

Retard, m. Forsinkelse; Opsættelse, Ophold; apporter du – à qc., forfinte Roget; éprouver du -, møde Ophold; vous êtes en -, De tommer for filde; votre montre est en – de deux minutes, Deres Uhr gaaer to Minuter for filde; partir sans -, reise uopholdelis gen; débiteur en -, Skyldner, som stager tilbage meb at betale; le d'une montre, et Uhrs for langsomme Gang; ben Deel af Uhret, der tjener til at sætte det frem el. tilbage.

Retardataire, a som stager tilbage med at betale (om en Stattepligtig); som begiver sig for filtig til Armeen (om en Refrut); s. Styldner, som betaler seent. llangiom.

Retardatif, ive, a. seenbrægtig, Hetardation, f. Ophold, Forfintelse;

Retardatrice, a. f. i Ubir. force -. standsende, tilbageholdende el. forsins kende Kraft.

Retardement, m. Forfinkelse, Forcauser, apporter du - à qc., være

Retarder, v.a. opsætie, standse, ops [tavlen. holbe, forsinke; faae til at gaae Retable, m. Altarramme til Altar: langfommere; v. n. gaae for sagte; fomme filbigere; cela retarda notre départ de huit jours, bet forsinkebe vor Afreise otte Dage; ma montre reterde de cinq minutes, mit Uhr gaaer fem Minuter for sagte.

Relater, v.a. befole endnu engang;

fig. prove, forløge igjen.

Retaxer, v.a. omburdere. ligjen. Reteindre, v.a. omfarvc, farve op Réteindre, v. a. ubsluffe igjen.

Reteint, e, p. omfarvet, opfarvet. Retenable, a. som san gjenerholdes.

Rétendeur, m. (Manu.) En, som spænder det farvede Klæde igjen i Rammen. spænte igjen.

Retendre, v. a. spænde paa Ily, Rétendre, v.a. ubbrede el. udspænde

paa Ny.

Retenir, v. a. faae tilbage, gjener, holde; beholde; forbeholde; tilbagebes bolde, fradrage; bestille, leie; opholde, standse; faae til at blive; buste, erindre; undertrykke, dæmpe; v.n. holde paa en Bogn, saa at ben iste ruller for hurtigt nedad en Basse (om Heste); v. pr. holde sig tilbage, holde sig fast ved Roget; tvinge fig; - son haleine, standse sit Aandedræt; — ses vieilles habitudes, beholde fine gamle Baner; - q. à diner, beholbe En hos sig til Middag; - une place au théatre, bes Rille en Plads i Theatret; - par cœur, kære udenad; – un chistre, beholde et Tal in mente; — sa colère, dampe fin Brede; prov. donner et – ne vaut, bbad man har givet bort, kan man ikke igjen tage tilbage; pop. je retiens (j'en retiens) ma part, jcg paastaaer min Andeel deraf; (Jeu) je retiens pair, jeg holber paa Effen; je retiens non, jeg holder paa Ueffen.

Retenter, v.a. gjøre et nyt Forføg. Rétentif, ive, a. (An.) tilbagehols

bende, sammentræffende.

Rétention, f. (Pal.) Forbcholdeise; Tilbagcholdelse; (Med.) - d'urine el. blot –, Eilbageholdning af Urinen.

Rétentionnaire, s. (Jur.) Tilbage:

holder af fremmed Gods; p. u.

Retentir, v. n. gjenlyde, gjentone, praide, dundre; la trompette retentit | bage; tilbagepoide; oppedære; dans les virs, Trompeten stralber i Luften; l'Europe retentit de ses lou-

Retentissement, m. Gjenlyd; gjentonende Strald.

Retentum (am ubt om), m. (Prat.) hemmelig Tilsætning til en Dom til Formildelse as samme; Fordehold i Tanken; pl. des -.

Retenu, e, p. og a. tilbageholden; besteben; forfigtig; sat, maadeholden.

Retenue, f. Tilbageholdenbed, Maa-Bestebenhed; Forsigtighed; (Fin.) Tilbageholdning af en Deel af en Urbetaling, Affortning; Etre en -, sibbe over (i Stoler).

Rétépore, f. (H. n.) Netforal. ral. Rétéporite, f. (H.n.) forstenct Nettos Reterser, v. a. (Agr.) omhatte et

Biinbierg.

Rétiaire, f. (Anc.) Gladiator, som kæmvede, væbnet med en Trefort og et Mct.

Réticence, f. Fortielse, forfætlig Forbigaaelse el Udeladelse; user de -, fortie Roget forsætligen.

Réticulaire, a. (An.) netdannet; f.

(Bot.) Haarvavsvamp.

Réticule, m. (Astr.) Traabenet i en aftronomist Riffert til at maale Stjernernes Diameter.

Réticulé, e, a. (Bot.) netbannet; (Arch. anc.) lagt rudeformig (om

Stene).

Rétif, ive, a. stæbig; fig. stivsindet, gfenstridig, halsstarrig; s.m. ben Gienfiridiae. réticulaire.

Rétisorme, a. (An.) netbannet; s. Rétine, f. (An.) Rethinden i Dict. Retirade, f. (Fort.) Tilflugtefteb bag ved en Forstandsning.

Retiration, f. (Impr.) Tryining of

den anden Side af et Ark.

Retiré, e, p. tilbagetruffen, sam mentruften; cenfom, lidet beføgt; til: bageholden, indgetogen; Etre (vivre) -, mener une vie -e, føre et intgeto: gent Liv; ifte langer mobtage Besøg; il est toujours - en lui-même, han er altid indefluttet i fig selv.

Retirement, m. (Chir.) Sammen:

træining, Forfortelje.

Retirer, v.a. træffe igjen; tage til give Tilflugtofted; fig. bofte, indlægge fig v. n. (Mar.) falbe (om havet, naai anges, Europa gjenlyder af hans Be- Ebben begynder); v. pr. gage bort sgientonende. fferne fig; træffe fig tilbage; gaae int Retentissant, e, a. gienlybenbe, i fit Bærelfe; gaae bort fra et Aften selstab; opgive sin Levevei el. sin Leves maade; sætte sig i Sifferhed, tage sin Tilflugt til; træffe sig sammen, krympe ng sammen; – q. du péril, drage En ut af Faren; — sa parole, tage fit Ord tilbage; - son estime à q., berøve En fin Agtelfe; il retire beaucoup de cette maison, han har stor Indtægt af bette Duus; fig. - de la gloire de qc., inds lægge sig Wre af Roget; – de la honte de qc, beste Stam af Roget; - son épingle du jeu, rede sig ud af en farlig Sag; - son enjeu, træffe sin Indsats tilbage; træffe sig ub af et misligt Foretagende; se - à la campagne, begive fig paa Landet; se - du jeu, forlade Spillet; cet officier se relire, benne Officeer gaaer ub af Tienesten; se – sur sa perte, ophøre med at spille, naar man har tabt; fig. se – sur la bonne bouche, ophøre med Roget efter et heldigt Udfald; (Prat.) se - par-devers un juge, bens vende fig til en Dommer for at ers bolde Ret.

Retirous, m. pl. affæmmet Ulb, Ulb,

fom bliver siddende i Rammen.

Retirure, f. (Fond.) Hul i et støbt Arbeide. [middel (seu mort).

Rétoir, m. (Vét.) ætsende læges Retoiser, v. a. opmaale igjen med Kavnemaal.

Recombée, f. (Arch.) Begyndelsen af en Howlving, som hviler paa en

Muur el. en Pille.

Retomber, v. n. falbe igjen; fig. falbe tilbage; les vapeurs retombent en pluie, Taagen falber ned i Regn; il retombe toujours dans les mêmes sautes, han begaaer altib igjen be samme Feil; s'il retombe, il mourra, hvis han igjen bliver spg, saa doer han; la perte retombera sur lui, han vil somme til at bære Tabet.

Retondre, v. a. klippe anden Gang, bestære paa Np; (Arch.) borttage over-

florige el. unpttige Sirater.

Retordement, m. Silkens Tvinben. Retordeur, se, s. Tvinber, Silkestvinber.

Relardoir, m. Toinbemastine.

Retordre, v. a. tvinde igjen, sams mensnoe; donner du fil à – à q., give En Roget at tage vare, volde En Bryberi.

Retorquer, v. a. tilbagevise Mod- (les) matines, Fortsættelsen el. Genta- flanderens Argumenter; j'ai -é contre gelsen at en slet Sag vil blive værre end

lui (je lui ai -é) toutes les raisons qu'il avait employées, jeg har flaget ham af Marten med alle hans egne Grunde.

Retors, e, p. toundet, sammens snoet; fig. og fa. snebig, listig; s.m. c'est un –, bet er et lumst Wenneste.

Retorsion, f. Gjendrivelse med Mod-

fanderens egne Grunde.

Retorsoir, m. (Cord.) Toindehjul. Retorte, f. (Chi.) Retorte, Glastat til Distillering.

Retouche, f. (Peint.) Ubbebring af et Maleri; ubbebret Sted; (Grav.) Opstikning af en forstidt Kobberplade.

Retoucher, v.n. rore igien ved Rozaet; rette, forbedre, gjennemsee paa Rp (ogs. v. a.); ne retouchez pas à cela, ror isse mere verved; — à un tableau es. — un tableau, lægge sidste Daand paa et Malerie, rette el. udbedre samme; (Sculp.) — une planche, opstisse en Kobberplade.

Retouper, v. a. (Pot.) omarbeibe

mislyffet Pottemagerarbeibe.

Retour, m. Tilbagereise; Tilbage komst; fig. Forandring, Omverling; Paastionnelse af en Belgjerning, Gsengiældelse; List, Rænke; Pvad ber gives til ved Omtustning for at givre Byts tet lige; pl. Krumninger; l'esprit de -, tylt til at vende tilbage, Vjembce; être de -, være kommen tilbage; de - chez moi, vcd min Tilbagekomst; - de chasse, Maaltid efter Jagten; être sur son –, være i Begreb mcd at rette hiem; fig. etre sur le -, begynde at blive gammel, at gave neb ad Batten; saire un – sur soi-méme, anstille Betragtninger over sig felv, gace i fig felv; le - d'une âme à Dieu, en Spels Omvendelse til Gud; la sortune a ses -s, Epsten har fine Omverlinger; l'amitié demande du -, Benstab forlanger Gjenstdighed; payer q. de retour, vise En Gjengjæld; que me donnez-vous de -, hvab giver De mig til Gjengjæld? il n'y a point de - avec lui, han er uforsønlig, hædngjerrig; il a de facheux -s, han har uns berlige Luner; les tours et les -s d'une rivière, en Flods Bugter og Krumninger; prov. à beau jeu beau -, Lige for Lige; fom man raaber i Stoven, faaer man Svar; le - sera pire (pis) que (les) matines, Fortsættelsen el Gjentas

bens Begyndetse; sans -, loc.ad. uben Paab om Forandring el. Gjentomft; for stebse; (Jeu) saire un -, spille igjen i samme garve; (Com.) saire le spr telle place, sende Penge tilbage til en el. anden Bp; les -s d'un navire, Barer, et Stid bringer hjem meb i Stebet for ben ubgaaende Laft; (Mar.) ponlie de -, Beivisetblof; - d'une manænyre, løbende Part af en Enbe.

Ret.

Retourne, f. (Jeu) Balt el. Trumf. Retournement, m. (Astr.) Berigtis gelse af en Ovabrant (bens Beri-

ficering).

Retourner, v. n. vende tilbage; tage igjen fat paa, begynde paa Ry; v. a. vende; fig. og fa. bringe En til at forandre Mening; v. pr. vende fig om; fg. finde paa Udveie, vide at placipe fig; - sur ses pas, bende tilbage ab ben Bei, man er tommen; - en arrière, fig. træbe tilbage, af Race fra Roget; — au travail, tage igjen fat paa Arbeidet; – à Dieu, oms vende fig; n'y retournez pas, gier iffc bet en anden Gang; de quoi retournewith hvad Trumf lægger han op? fig. og fa. vous ne savez pas de quoi il retourne, De veed iffe, hvab der hands les om; ... – la terro, omgrave el. oms ploie Jorden; - q., bringe En paa andre Tanker; je l'ai tourné et -é de tous sens, jeg har søgt paa alle mulige Maaber at toffe Roget ud af ham; il saura bien se –, han vil not vide Udvete; s'en -, gaae fin Bei.

Retournure, f. (Chand.) tylevægernes anden Nedbypning i Talgen.

Metracer, v. a. attegne paa Vip; sig. sortælle el. bestrive hvad der er foregaaet, gjenkalde Erindringen om Roget; v. pr. exindre fig; freintræde vaa Ny for Erindringen; tout le retrace à mes yeur, Alt gjenkalder ham for mine Pine; je m'en retrace bien l'image, jeg gjentalder mig godt Sams mes Billede.

Rétractable, a. som san tilbagesalves. Rétractation, f. Tilbagefaldelse af fit Orb.

Rétracter, v. a. tage tilbage bodb man har fagt, tilbagetalbe; v. pr. tilbagefalde sit Orb el. hvad man har antert.

Retractile, a. (H.n.) som fan træffe sig tilbage el. sammentræsse sig.

Rétractibilité, f. Sammentræffeligs bed, Edne til at tunne træfte fig fam-[Sammentræfning.

Retraction, f. (Med.) Forfortelse, Retraindre, v. a. (Orf.) ubhamre el. udhuie tynde Metalplader.

Retraire, v. a. (Prat.) indisse el.

tilbagetisbe hvad der er folgt.

Retrait, m. Leers, Muurtalfs el. Metallers Kormindstelse i **Omfang** Torring et. Affoling; (Prat.) Tilbagetisb el. Indlesning af hvad ber er folgt; - lignager, f. lignager; le – d'un projet de loi, Tilbagetageisc af et til den lovgivende Forfamling indgivet Lovforslag; forh. Retirade (nu: cabinet d'aisance).

Retrait, e, a. (Agr.) blé -, inbs

Arumpet Korn uden Kjerne.

Retraite, f. Tilbagevenden til sit Gignal til at vende hjem, Tappenfireg; Tilbagetog; Tilbage træfning fra Berben; Indgetogenbeb, Eensombed; roligt Embede; Pension; Tilflugtsted, Smuthul, Revertule; (Arch.) en Ruurs progressive Aftas gelse i Gjennemsnit; Afstand mellem en Muurs aftagende Straaning og ben verticale Linie fra Fobstyffets Begyn delse; (Vét.) Spids af et Som, som er bleven sidbende i Bestens Dob; (Com.) Retratte, Berel, fom en Banquier udsteder paa En, som har trus. tet paa ham; faire –, gaae hiem; træffe fig tilbage fra Forretningerne; føge Pvile; vivre dans une grande -, leve meget indgetogen; être mis à la -, være traadt ud af Tjeneste, være sat paa Pension; bettre en -, træffe kig tilbage; fig. og fa. give efter, ope give en Paastand; se battre en -, træffe sig fegtende tilbage; battre la -, slage Tappenstregen; souwer la -, blæse til Tilbagetog; (Ch.) blæse Huns dene tilbage.

Retraité, e, p.og a. i Ubtr. officier -Officeer, som er sat paa Penston; s.m. en Officeer el. Embedsmand, som flaack paa Pension.

Retraiter, v. a. tissaae en Emberds mand en rotigere Stilling el. en Af-

sted med Pension.

Retranchement, m. Formindstelfe. Aftorming; Inddragelse; Affasfelse; afbeelt Rum i et Bæreise; (Fort.) Forstandsning; Affnit i en Bastion !

le - des abus, Affaffelse af Risbrug; forcer les —s de l'ennemi, storme Hiendens Forstandsninger; fig. sorcer q. dans ses derniers -s, tilintetgjøre Ens

flærkeste Grunde.

Retrancher, v. a. affiære, afbugge; afforte, formindste, indstrænte; fratage, afstaffe; forkandse; v. n. giøre Ind= frænkninger; v. pr. indfrænke sig; forstandse sig; - sa dépense, forminde ste sine Ubgister; il n'a pas -é dans sa dépense, han har ingen Indstræns ning gjort i sine Utgister; on lui a-é sa pension, man har frataget ham hans Pention; – des abus, afflatte Wisbrug; - q. de la communion des sidèles, udelusse En fra de Troendes Samfund, sætte En i Ban; se – à la moitié de sa dépense, indfrænte fig til det Palve af fine Udgifter; fig. il se retranche dans une seule défense, han indstrænker sig til et eneste For: fvar; se - sur sa bonne intention, ftpbe sig om bag sin gode Pensigt.

Retravailler, v. a. omarbeide, bearbeide paa Ny; v. n. tage igjen fat

vaa Arbeibet.

Retrayant, e, s. og a. En, som gjør Brug af Ret til at tilbagefisbe bvad der engang er solgt (s. retrait).

Rétrécir, v. a. gjøre smallere, snæv: rere; fig. indstrænte, svætte, sløve; v. 12. og v. pr. blive snævrere, trybe ind; la servitude rétrécit l'esprit, Trælbom fløver Aanden; la toile rétrécit (se rétrécit) au blanchissage, Exerceded dryber ind i Bast; (Man.) - un cheval, labe en Best bevæge sig vaa et mindre Rum, i en mindre Areds.

Rétrécissement, m. Indirampning, Indisben; fig. Sløven, Afflumpning; le – de l'esprit, Aandens Afflump: ning, Indirantning. Robber.

Rétreindre, v. a. (Chaudr.) tilhamre Rétreinte, f. (Fond.) Metallers

Udbamring.

Retrempe, f. gjentagen Reddypning, np Pærdning; fig. Tilffyndelse til større

Araftanstrængelse.

v. a. neddpppe igjen; Retremper hærbe paa Ry (om Metaller); fig. Kærpe Ens Kraft og Birksomhed; ogs. v. pr. i fibfie Betydn.

resse for en ubviff Tjenefte, salarere. q. dans les -s, sange En i fine Garn.

Rétribution, s. Godigierelse for et ubført Arbeide, Salaix; en Præstes Ponorar. paper.

Retrié, m. (Pap.) grovi Udstuds Retriller, v. a. strigle paa Ry; gjennemprygle.

Kétroactif, ive, a. tilbagevirlende (bruges især med Orbet effet).

Rétroaction, f. Tilbagevirining. Rétroactivité, f. tilbageviriende Rraft. Rraft.

Rétroagir, v.n. have tilbagevirkende Rétrocéder, v. a. (Prat.) affiaae igjen en overdragen Ret.

Rétrocession, f. (Prat.) Gjenafe stagelse as brad der var En overbraget.

Rétrocessionnaire, s. (Prat.) En, til hvem Roget igjen afstages.

Rétrogradation, f. Tilbagegang; (Astr.) Planeters tilspnelabenbe tilbagegaarnde Bevægelse.

Rétrograde, a. tilbagegaaende.

Rétrograder, v. n. gaae tilbage; tiæffe fig tilbage, vige; (Astr.) gaae tilbage, i mobfat Retning.

Retrogradiste, m. En, som stræber at vende tilbage til det Gamle (i Politik).

Rétrogressif, ive, a. tilbagegauente. Rétrogression, f. Tilbagegang; p. u. *Rétrospectif, ive, a. tilbagestuende. *Rétrospectivement, ad. med Tilbages blif. af Oruer.

Retrousse, f. gjentagen Præsning Retroussé, e, p. opstørtet, optiltet; nez –, opstaaende, afstumpet Ræse; ce cheval a les flancs -s, denne Dest har indfaldne Sider.

Ophrygning, Ketroussement, m, Opbinding, Opfæstning; Opstiorining,

Optilming.

Retrousser, v. a. opsigrte, optilte; firpge tilbage (om Paar); oplætte (om en Hat); v.pr. lefte sin Kjole op; retroussez-vous, løft Deres Klader op.

Retroussis, m. opsat Pattestygge; Støvletrave; det tilbageboiede Omslag paa en Uniform; (Bot.) den indad vendte Side af et Blad.

Retrouver, v. a. finde igien; bessge igien; gienkiente; v. pr. finde binanden igjen, tjende binanden igjen.

Retruder, v.a. tafte igjen i Fængsel. Rets (ubt. re), m. Ret, Fange-Retresser, v.a. stette igjen, omstette. garn; to lange Etyster Træ til at Rétribuer, v.a. betale en Gobtgis- styre en Ploug; sig. Snare; prendre Rétadier, v. a flubere paa Rp. Retuer, v. a. tilintetgiøre el. øde: lægge paa Rp. (Saar).

Rétuver, v. a. babe paa Np (om Reumamètre, m. Instrument til at maale en Stroms Hurtighed.

Réunion, f. Gjenforening; Samling; korening; Forsamling, Selstab;

fig. Forsoning.

Réunir, v.a. forene igien; forbinde en Ting med en anden; forene; samle; fg. forsone; v. pr. forenes; samles; fg. blive enig; le cou réunit la tête au corps, Palsen forener Dovedet med Regemet; ils se sont réunis sur ce point—là, de ere blevne enige i dette Vunit.

Réussir, v. n. være beldig, have Lyffen med sig; sætte Roget igjennem; iyffes; gjøre Lyffe; saæ et el. andet Udsald, salde ud; il a réussi à souhait, det er syffedes ham ester Duste; il réussit en tout, tout lui réussit, Alt lyffes ham; ce discours a peu réussi, denne Tale har gjort liden Lyffe; il saut voir comment ce projet réussira, man maa see, hvorledes denne Plan vil falde ud; il a mal réussi, det er saldet slet ud for ham; – à saire qc., sætte Roget igjennem.

Réussite, f. lpffeligt Udfald, got Fremgang; undertiten blot: Udfald; ce livre n'a point eu de –, denne Bog har iffe gjort Lyffe; il saut en attendre la –, man maa oppebie Udfaldet deras.

Revalider, v. a. staffe Roget igjen Gplrighed, erklære Roget igjen for gplbigt.

Revaloir, va. gjengjæste; je le sui revaudrai, jeg stal gjengjæste bam bet.

Revanche, f. Havn; Gjengjæld, Erstatning; Opreisning; il a pris sa –, han har havnet sig; je tächerai d'en avoir ma –, jeg stal søge at sorsstaffe mig Opreisning el. Erstatning berfor; en –, loc. ad. til Erstatning, til Gfengjæld.

Revancher, v. a. forsvare En, som angribes; v. pr. forsvare sig, værge sig; bævne sig; vise Gjengjæld; – q., staac-En bi; vous avez dit du mal de moi, je m'en revancherai, De har talt ilde om mig, jeg stal vide at bævne mig; se – d'un biensait, gjøre Gjengjæld for en Belgjerning; se – au jeu, holde sig stadeéløs i et andet Spil.

Revancheur, m. Forsbarer, Davner; p. u.

Révasser, v.n. have urolige Oromme; sove uroligt; sig. fortybe sig i Roget, gruble paa Roget.

Révasserie, f. urolig Drøm, Drøm,

meri; fig. Hjernespind.

Révasseur, se, s. bruges fun fig. Drømmer, En, som ubklæfter tomme

Hiernespind.

Rève, m. Drøm; fig. Hiernespind; saire un -, have en Drøm, drømme; fig. saire un beau -, ryde en kortvatende Lysse, stusses af et falst Haab; c'est un - que de vous voir ici, man drømte mindst om (man ventede iste) at see Dem her.

Reveche, a. beeft, ram, stram af Smag; fig. vranten, cgenfindig.

Reveche, f. Slags grovt Flanel. Réveil, m Baagnen; Opvaagnen; Bæffer i- et Uhr; fig. il a eu un sacheux –, han er bleven ubehageligen ræffet af sin Orsm, stuffet i sine Forhaabninger. Juafbrudt Arbeide.

Réveillée, f. (Verr.) en beet Dags Réveille-matin, m. Baffer (f. réveil); fig. og fa. sacheux –, ubchos gelig Rybed i det man vaagner ep;

pl. des réveille-matin.

Réveiller, v.a. vækic; sig. oprækte, auspore, tilstynde paa Ry, gienoplive; v. pr. vaagne; sig. træde ud af sin Uvirksomhed; gienoplives; begynde paa Ry; — le courage, gienoplive Modet; ses douleurs se réveillent, hand Smerter begynde paa Ry; prov. il ne saut pas — le chat qui dort, man stal itte rippe op i en bilagt Strid; iste ophibse en farlig Fiente, der forholder sig rolig.

[Andre; Bætter.

Réveilleur, se, s. En, som vækker Réveillon, m lille Maaltid mitt om Katten; (Peint.) Middel til at henlede Opmærksomheden paa Sovedpunktet i Raleriet. [giverinde.

Révélateur, trice, s. Angiver, An-Révélation, f. Augivelse; Aabenbaring; det Aabenbarede; les —s de Saint Jean, Johannes's Aabenbaring.

Révéler, v. a. aabenbare; røbe; – les secrets de q., aabenbare, røbe Ens Demmeligheder; – ses complices, angive fine Nebstylbige.

Revenant, m. Gjenganger. [avenant). Revenant, e, a. som behager (hellere:

Revenant-bon, m. Rassebcholdning (boni); Accidents, tilfældig Fordeel; fig filfaldig Behagelighed; pl. des revenants-bons. [til Indtægt for Creditor.

Revendage, m. Bohave, som sælges Revendeur, se, s. Pofer, Wardans diser; Marschandisertone; Sæigekone, som udsælger gamle Klæber.

Revendication, f. (Jur.) Tings lobs

formelige Tilbagefordring.

Revendiquer, v. a. tilbageforbre Roget som sin Eienbom, vindicere.

Revendre, v. a. sælge igjen; sælge paa Ry hvad man har kjøbt; fig. og fa. avoir d'une chose à -, have Overflod paa en Ting; il vous en revendrait. han tager Dem ved Ræsen, han

er fiffigere end De.

. Revenir, u.n. fomme igjen, fomme tilbage; vise sig igjen, vore igjen ud; spøge, gaae igjen; støde igjen op (om Mad); komme fig igjen: flyde af, følge af (med de); ware til, gaae ud paa; tilkoinine; anstage, behage (med a); holde sig til En, søge Erstatning bos En (med sur); – sur ses pas, vende tilbage bvorfra man er kommen; s'en –, vende tilbage; il y revient des esprits, bet gaaer igjen der, det spøger der; ses cheveux commencent à -, hans Paar begynde igjen at vore ud; fig. cela me revient dans l'esprit, det falder mig igjen ind; ce nom ne me revient pas, jeg kan ikke komme igjen paa dette Ravn; - à la charge, fors npe Angrebet efterat være veget til bage; - à ses moutons, vende tilbage til at tale om Povedmaterien, til det foin ligger En meest paa Hierte; d'une maladie, komme fig af en Spgdom, komme igjen til Kræfter; il en est revenu d'une belle, han er stups pen vel ud af en flor Fare; la jeunesse revient de loin, Ungdommen kommer fig ofte af de farligste Spg: bomme; je n'en reviens pas, jeg fan ifte komme mig igjen af min Forunbring; - des choses de ce monde, indfee det Forfængelige i de jordiste Zing; la même ch. me revient de | tous côtés, det Samme fortælles mig fra alle Kanter; - à soi, forbedre sig, gaae i fig selv; komme igjen til fig selv; berolige fig; que vous en revieut-il? bvad følger beraf for Dem? boad tilsommer Dem berfor? cet ha- | (p. u.); v. n. grønnes paa Rp; fig.

bit me revient à quarante écus, benne Kjole koster mig 40 Rixbaler; cette couleur revient à celle de votre habit, denne Karve svarer til den, Ocres Kjole er af; cela revient au même, det gaaer ud paa Et; ses manières reviennent à tout le monde, bans Manerer anstage el. behage Alle; sur l'eau, gjenoprette fin Korniue; komme igjen i Andest el. Anseelse; sur une matière, begynde igjen at tale om en Materie, drøfte den paa Ny; - sur ce qu'on avait promis, for: andre hvad man har lovet, gaae fra fit Orb; - sur le compte de q., fatte bedre Tanker om En; (Jur.) – contre, appellere en Dom til en hoiere Juffants,

Revente, f. Salg paa Np; chose de -, en Ting, som sælges paa anden Paand.

Reventer, v. a. (Mar.) fylde igicu [ger Salt i sinaa Partier.

Reventier, m. Betjent, som udsæls Revenu, m. aarlig Indiagt, Indi

tomst; -s casuels, Accidentser.

Revenu, e, p. vendt tilbage; (Th.) cerl - de tête, Hjort, buis Horn igjen ere komne heelt ud. Eranub.

Revenue, f. ungt Stud paa en Rever, v.n. drømme, fantasere, tale over fig; tale vildt; vaase; staae t Tanter, være abspredt, sandsesies; overveie, gruble (med à cl. sur); v.a. attrace; - de combats. drønime; drømme om Keltslag; j'ai revé la meme ch., jeg har drømt det Samme; fa. vous avez –é cela, det er Roget, De har dismt; le malade rêve, ben Syge fantaserer; il saut y -, man maa overveie bet; il reve des grandeurs, han attrager at komme til Wre og Anjeelse, han har Povedet tuldt af Attraa derester; prov. – à la Suisse, see tankefuld ud uden dog at tænke paa Roget (v.).

Réverbération, f. Lysstraalernes el. Barmens Tilbagekafining; Gjenftin.

Réverbère, m. Puulspeil bag en gampe; ftor Gabelygte.

Réverbérer, v. a. tilbagetafte Lys el. Barme; v. n. give Gjenffin.

Revercher, v. a. spide el. ucbedre Huller paa Tinkar o. best.

Reverdie, f. (Mar.) stært Flod paa Zevndsgnstiden.

Reverdir, v. a. farve igien grønt

komme igjen frem; synes at blive ung paa Ny; prov. planter là q. pour -, labe En stage at vente uden at komme at bente ham efter Lofte.

Reverdissement, m. np Opfarbning af Grønt (p. u.); bet Gronnes npe [gerfar. Udspringning.

Reverdoir, m. (Brass.) Slags Brygs Révéremment, ad. ærbødigen.

Révérence, f. Werbsbigbed; Were. frogt; Dilsen, Butten et. Reien; Dyls best, som forpen vistes Regenter; geiste lig Titel, Psiawarbighed; faire la (sa) - à q., giere En fin Opvartning efter i lang Tid iste at have feet ham; tirer sa - a q., hilse En; anbefale fig; gaae fin Bei.

Révérencielle, a. f. tun t Udtr. crainte -, ærbøbighedsfuld Frpgt (Børns

Kølelse imod Forældre).

Révérencieusement, ad. med Ær: dedighed, paa en ydmyg og ceremoniel Maade.

Révérencieux, se, a. som giør mange Complimenter (iron.); pompg og puld af Complimenter.

Révérend, e, a. arvartig, velarværdig (i Titler til Ordensgeifilige).

Révérendissime, a. poiærværdig (Titel til Prælater og Ordensgeneraler). for.

Kévérer, v. a. ære, nære Wrefrygt Réverie, f. Orommeri; Sværmeri; overspændt Idee, Hiernespind; Talen i Bilbelfe, Fantaferen (om Spge).

Revernir, v. a. fernisere paa Ny. Reverquier, m. Slags Spil i Trif.

trat (ogf. revertier).

Revers, m. Bagfide; Revers (paa en Mpnt); anden Side af et Blad; Omslag el. Rabat paa en Kjole; Krave paa en Støvle; Slag med Bagsiden af Haanden; fig. Genvordighed; de pavé, Steenbro fra Pusene indtil Rendestenen; éprouver de grands -s, gjennemgaae (prove) for Gjenvordig= hed; le - de la médaille, en Sags Styggeside; battre (prendre) à (el. de) -, angribe fra Ryggen og i Flanken.

Reversal, e, a. indeholdende et Modbeviis, en Gjenforsittring, havende Bensyn til et andet Document; lettres -es, el. les-es, Actstyffer, hvorved et Lands Privilegier el. Cultus tilfittres af Kyrsten; Documenter, som tilstaae gjensidige Rettigheder; pl. m. -saux. styller el. udvaster farvede Toier.

Reverseau, m. (Arch.) ubvendig Liste til at holde Bandet ude fra Binduer el. Obrre.

Reversement, m. (Mar.) Omlos. ning of Lasten fra et SNb i et andet.

Reverser, v.a. sie el. Piænte igjen i; (Mar.) bringe Ladningen fra et Stib over i et andet.

Reversi el. Oftere reversis, m. Glage Spil, hvori den, som gjør færrest Stit, vinder; saire le -, giore alle Stik.

Reversibilité, f. (Dr.) Egenstab ved en Eiendom, hvorester den enten hiem: falder el. gaaer over til Andre.

Reversible, a. (Dr.) fom hjemfal ber til Eieren, el. som gaaer over til Andre efter Arvingens cl. Pensionistens Død; sa pension est – sur sa veuve, hans Pension kan gaae over til hans Ente.

Reversion, f. (Dr.) Hiemfald af en Eiendom; sammes Overgang til Andre.

Revertier, m. f. reverquier.

Revestiaire, m. Paailædningstam mer for Præsterne i catholste Kirker; v.

Revêtement, m. Beflædning af Gibs, Kalt, Leer el. Træ paa en Muur; Beklabning paa en Grøvt, en Bold el. en Terrassic for at forebygge Jordstred.

Revetir, v. a. flæde, opflæde; iflæde bedæffe med; fig. beflæde, iføre; inti klæde, indbylle; antage; v. pr. tage paa sig; fig. itste sig; — un (se d'un) habit, iføre sig en Kjole; - q. d'une charge, betiæbe En meb et Em bebe; - ses pensées d'un style brillant, indflæde fine Tanker i en glim rende Stiil; la forme que revêt la pensee, den Form, Canten ifører sig; – un caractère, antage en Charactect.

Revetissement, m. Besiædning. Revetu, e, p. beklædt; iført; ind tlæbt; smpttet med; etre - du pouvoir de q., være forspnet med Ens Fuldmagt; fa. un gueux —, et inde bildst Menneste, som fra Intet er kom met til Værdighed og Anseelse.

Réveur, se, a. drømmende; findig, tankefuld; s. Drømmer, Drøm

merfte; Sværmer; Fantaft.

Revider, v. a. (Jos.) udvide et Dul, [valle farvebe Tsier. der er boret. Reviquer, v.a. (Manu.) ubstylle el.

Reviqueur, m. (Manu.) En, fom ub-

Revirade, f. (Jeu) Bryden af et Baand i Bretspil (Triftrat).

Revirement, m. (Mar.) anden Benring af et Stib; (Com.) Betaling af Giæld ved Transport af et ligestort

汉ctiv.

Revirer, v. n. (Mar.) vende et Stib; breie af; fig. og fa. cet homme a -é de bord, denne Mand har stiftet Parti el. Farve; (Jeu) bryde et Baand i Triftraf. revidere.

Réviser, v. a. gjennemsee paa Ny, Réviseur, m. Revisor. [spn, Revision. Revision, f. npt Gjennemspn, Efter: Révisiter, v.a. eftersee igjen, unders føge el. giennemsee paa Rp.

Revivification, f. (Chi.) et forandret Metals Gjenfrembringelse i dets nas

turlige Stiffelse.

Revivitier, v.a. gjøre igjen levende, giengive et stivnet el. henvisnet Lem Folelsen, bringe Blobet paa Ry i Circulation i samme; (Thé.) tilbagetalbe til ct nyt aandeligt Liv; (Chi.) bringe ct Metal, som var opløst el. blandet med andre, igien frem i dets naturs

lige Stiffelse.

Revivre, v.n. stage op fra de Osbe, komme igien til Live; fig. leve op igien, giensebes, fornves, komme til npe Kræfter; saice - une ch., fornpe, gienoplive Roget; saire - une opimion, bringe en Mening igjen paa Bane; faire - la haine, opfriste Padet; faire - des droits, gisre Rettigs beder paa Ry giældende; saire – les couleurs, opfriste Farverne, give dem ny Glands.

Révocable, a. gjentalbelig, som kan

Kaldes tilbage el. tages tilbage.

Révocation, f. Tilbagetaldelse; Giens faldeljesact. sen Tilbagekaldelse.

Révocatoire, a. (Jur.) indepoldende Revoici, pp. see her igjen; le -,

see, ber er han igjen.

Revoir, v. a. see igjen; gjennemsee cl. rette paa Ry; undersøge igjen; (Ch.) - d'un cerf, dømme om en Pjorts Størrelse af bens Spor, af bens Horns Gnidning paa Træerne v. dest.; loe. ad. à -, til nærmerc Efterin; s. au -; adieu, jusqu'au -, lev vel, til vi sees igjen!

Revoler, v. n. Appe igjen; v. a. og pl. des rez-de-chaussée. v. n. stiæle paa Ny.

Révoltant, e, a. oprorende; i poi Grad fistende.

Révolte, f. Opiør, Opfiand; exciter la -, fremfalbe Oprør; exciter. porter à la -, h'ble til Oprør.

Révolter, v. a. forlede til Oprot, oprore; fig. fortome, oprore Folelsen; v. n. gjørc Oprør; saire –, bringe til at begaae Oprør; v.pr. giøre Oprør; fig. oprøres, fortørnes.

Révolu, e, a. forløben (om Pims mellegemernes Omløb); fulbendt; après l'année —e, efter Aarcis Forlsb.

Révoluté, e, a. (Bot.) snirfelsors Len total Forandring. mig, omrullet.

Révolutif, ive, a. (Méd.) fremtaldende Révolution, f. Omløb af et Hims mellegeme; Omverling, Omvæltning; Statsomvæltning; la – des saisons, Aarstidernes Omverling; il s'opera une – dans les idées, ber foregit en Omvæltning i Begreberne.

Révolutionnaire, a. henhorende til en Revolution; fremstyndende samme; s. Tilhænger af Statsomvæltninger.

Révolutionnairement, ad. revolu-

tionsmæsfigen.

Révolutionner, v. a. indigre revolutionaire Grundsætninger; bevirke en Statsomvæltning, bringe i Oprør.

Revomir, v.a. optaste, udspye igjen;

v. n. bræffe fig paa Rp.

Révoquer, v. a tilbagefalde; affes dige; erklære for ugpldig, tilintetgjøre; - en doute, drage i Tvivl.

Revouloir, v. a. ville igjen; p. u. Revoyager, v.a. giore en up Reise,

reise igien.

Revue, f. noie Efterspn; noiagtig Unbersogelse; Monstring, Bærfice; passer en -, giennemgaae noie for at opsøge Feil; mønstre, holde Mønftring over; saire la -, holde Monftring; être gens de -, see hinanden [s.m. affedende Middel. ofte (fa.).

Révulsif, ive, a. (Méd.) affedende; Révulsion, f. (Méd.) Affedning af Legemets Væbster el. af Aarsagen til en Spadom fra et Sted i Legemet til et andet. [- terre, ligemed Jorden.

Rez, pp. ligemed; fun i Ubtr. - pied, Rez-de-chaussée, m. porizontal Flade lige med Jorden; Stueetage;

n. stickle paa Ny. [vind. Rez-mur, m. (Arch.) den pore Side Revolin, m. (Mar.) Bindkast, Kastes paa Foden af en Muur; pl des rez-murs.

Rez-terre, m. Overstade, ligemed Jorden; pl. des rez-terre [cl. en Piil.

Rhabdoïde, a. lignende en Stav Rhabillage, m. Istanbsættelse; fig. og fa. Udbedring, som itte er spttedes.

Rhabiller, v. a. paaklæde igjen, op: Næde paa Ry; fig. og fa. rette, søge at istandsætte; v.pr. klæde sig igjen paa; forsyne sig igjen med nye Klæder.

Rhabilleur, se, s. En, som forspner med nye Klæder; Istandsætter, Udbes

brer; s. renoueur.

Rhagade, f. (Méd.) Spræffe i &c. berne; onbartet Bylb paa Endetarmen.

Rhagoide, f. (An.) Druehinden i Diet (uvée). [afførende Rhabarbara. Rhapontic, m. (Bot.) Slags stærft

Rhapsode, f. rapsode.

Rheteur, m. Kærer i Talerkunsten (hos Romerne); Taler uben Aand el. Følelse; høittravende, affecteret Taler.

Rhétoricien, m. Rhetoriker, Lærer i Rhetorik (v.); Elev i Talerkunsten

(i d. Betydn. ogs. f. -ne).

Rhéwrique, f. Taletunst; Ashands ling over Taletunsten; Classe, hvor der undervises i Rhetorit; fg. og fa. Beltalenhed; Ordbram; j'ai employé, épuisé toute ma –, jcg har anvendt el. udtømt hele min Beltalenhed; tout cela n'est que de la –, alt bet er tun tomme Talessosser. [en Aare.

Rhexis (s ubt.), f. Opspringen af Rhin, n. pr. m. Rhinen; du vin du -, rhinst Biin. IRasen.

Rhinaire, a. (Méd.) angagende Rhinalgie, f. (Méd.) Smerte i Ræsen.

Rhingrave, m. Rhingreve; Domsmer el. Statholder i Bperne ved Rhisnen (v.); f. Rhingrevinde (madame la -); forh. Slags vide Beenklæder.

Rhinocéros (s ubt.), m. (H. n.)

Næseborn (porte-corne).

Rhinophonie, f. (Med.) Stemmens

Lud gjennem Ræsen.

Rhinorrhée, f. (Med.) Ræscflob. Rhinose, f. (Méd.) Hubens Inds frumpning ved Legemets Pentæren.

Rhodes, m. (Bot) Rosentræ (hois de rose), s. (Géogr.) Byen Rhodus. Rhodien, ne, s. Indvaaner i Rhodus.

Rhodite, f. (Minér.) Rosensteen. Rhodium (um ubt. om), m. (Minér.) Slags Metal blandet med Platina.

Rhododendron, m. (Bot.) Rosens laurbærtræ, Alperosc (rosage)

Rhodomel, m. Rosenhonning.

Rhombe, m. (Géo.) stiavvinklet Parallelogram; – solide, dobbelt Regle, (H.n.) Kisteslægt, hvortil henhøre Røds spetten, Klyndien o. dest.; Slags eens stallet Musling.

Rhomboïdal, e, a. som har Form af en Rhombe el. Rhomboide; pl. m. -daux.

Rhomborde, m. (Géo.) Legeme, som har sex stickvoinklere Sideslader, hvoraf to og to ere parallele med hins

anden, Rhomboide.

Rhubarbe, f. (Bot.) Rhabarbara; prov. passez-moi la —, je vous passerai le séné, afstaa Roget paa Derres Side, saa stal jeg igjen afstaa Tem Roget.

Rhum (um ubt. om), m. Rom, Spiritus af Sufferrer (Rogle strive rum).

Rhumatique, a. (Méd.) f. f. rhumatismal; p. u.

Rhumatismal, e, a. rheumatist, gigtist; goutte -e, Gigt; pl.m. -maux.

Rhumatisme, m. (Méd.) Rheumastisme; Brud og Bært i Lemmernc.

Rhume, m. Forislelse; – de cerveau, Snue. [Farvetræ.

Rhus (s ubt.), m. (Bot.) Sumat, Rhythme, m. Rhytmus, Belflang i Periodebygning el. i Bersemaal.

Rhythmique, a. rhytmist. [pop; Riaillerie, s. overgiven Latter; Riant, e, a. leende, smilende, glad,

munter; behagelig, pndig.

Ribadoquin, m. Slags lille gammelvags Kanon. [Sværm.

Ribambelle, f. lang Ræffe, Ræmse; Ribaud, e, a. liberlig; s. liberligt Menneste (bas); forh. Lastbrager; pl.m. Livvagt (under Philip August).

Ribaudaille, f. ford. feig Soldat; v. Ribaudequin, m. s. s. ribadoquin; ogs. en Slags femten Kods lang Flitsbue, som brugtes paa Fæstningsvolde.

Ribauderie, f. utugtigt, udsvævende Levnet; p.u. [Klæde under Balfningen

Ribaudure, f. Fold, som dannes paa Ribe, f. Mastine til at bryde Hor; pl. røde Ribs.

Ribette, f. (Bot.) rød Ribsbuft. Riblette, f. tynd ristet Stive Kiød,

krydret med Salt og Peber; Fleskekage. Ribleur, se, s. Sviregast; liderlig el. tyvagtig Nattesværmer; v. og pop.

el. tyvagtig Nattesværmer; v. vg pop. Riblons, m. pl. smaa, ubrugelige Jernstumper. Ribon-ribaine, loe. ad. bet koste hvab bet vil; pop. inus.

Ribord, m. (Mar.) Rad Planker paa

et Stib nærmeft Kiølen.

Ribordage, m. (Mar.) Stade, som et Stib lider ved at støde imod et ans det; Erstatning sor det derved lidte Tab. stjerne.

Ribot, m. Kjernestav i en Smørs Riboter, v. n. gjøre sig til Gobe med Mad og Oriste indtil Umaades lighed, svire.

Riboteur, se, s. Sviregast.

Ribotte, f. umaadelig Rydelse af Mad og Driffe; Svitr; saire –, svire; etre en –, være bestænket. [ter, Grinen.

Ricanement, m. spobstlatter, Haanlat-Ricaner, v. n. lee mellem Tænderne, lee haanligt ad En, grine; lee af Dumhed. [tende Latter.

Ricanerie, f. Paanlatter, spotskier, Spotster, Spotster, Spotterste; a. spottende, grinende.

Ric-à-ric, loc. ad. meget noie; payer ---, betale indtil den sioste Ovid; compter ---, regne til Punkt og Prikte; fa. [Los; Lossestind.

Rich (ch ubt. k), m. (H.n.) Slags Richard, e, s. meget rig Mand el. Kone; fa. (H.n.) Pragtbille (bupreste).

Riche, a. rig; indholdsrig; fruntsbar; prægtig, kostbar; s. m. en rig Mand; — en sonds de terre, rig paa Jordeiendomme; il est — de mille écus, han eier tusinde Rigsdaler; il est — en ridicules, han giver idelig Stof til Latter; une langue —, et Sprog rigt paa Ord og Bendinger; des meubles —s, prægtige Meubler; une — taille, en høi og anselig Bært; rimes —s, Riim, som ligne hinanden i stere Stavelser; le mauvais —, den rige Mand i Evangeliet; un mauvais —, en haardshiertet Rigmand; un — malaisé, en Kig, som er betynget med Gsæld.

Richement, ad. rigt, rigeligen, hers ligen; overordentligen; – vetu, rigt, prægtigen flædt; – laid, overvættes styg; marier une fille –, gifte en Dats

ter med en rig Mand.

Richesse, f. Rigdom; Indholdsrighed, Overflod; Pragt, Kostbarhed;
pl. stor Formue, store Eiendomme;
prov. contentement passe—, et fors
noict Sind et bedre end mange
terligheder.
Penge.
Ridiculer

Richissime, a. meget rig, overvættes

rig; fa.

Ricin, m. (Bot.) Ricinus, Plante henhørende til Euphorbierne; huile do –, Purgeerolie. [Spring (om Augler).

Ricochet, v. n. (Art.) gjøre flere Ricochet, m. Spring op og ned, som af Acteen, der tastes horizonstalt gjennem Vandspeilet; Ricochetstud; Ræste af Begivenheder, som sølge den ene af den anden; sorh. Slags Kugl, som idelig gjentog samme Sang; tirer à -, spre Ricochetstud; c'est la chanson du -, det er altid den samme Vise, den samme Tale; avoir de quoi saire des -s, have saa mange Indetæster, at man ogsaa tan gjøre Roget for sine Fornsielser; cette nouvelle m'est venue par -, denne Ryhed har jeg saaet fra anden Haand, ad Omveie.

Ricochon, m. Læredreng i en Mynt. Ridains, m. pl. (Pe.) rynkeagtige Ujevnheder paa Havets Bund (ogs.

rideaux, ridelles).

Ride, f. Rynke; Fold; lille Bølge, Bandets Krufen; (Mar.) Taljereeb.

Ridé, e, a. rynfet, strumpet.

Rideau, m. Omhæng, Forbæng, Gardin; Theatertæppe; fig. Svad der betager Udsigten el. bestytter mod Sol el. Bind; lille Hoi, dag hvilken man sinder Skul; fig. tirer le – sur une ch., ikke mere tale om en Ting; se tenir derrière le –, lede en Sag uden sclv at træde frem; stobe Ruglerne, som Andre udskyde; prov. tirez le –, la sarce est jouée, det er forbi, Alt er til Ende.

Ridées, f. pl. (Ch.) Møg af game Ridelle, f. Bognhave; Sidestyfte

paa en Karre el. en Postvogn.

Rider, v.a. rynke; kruse (om Binben, som sætter Havet i en sagte Bolgebevægelse); stramme et Toug; (Mar.)

hale, flive; v. pr. ryntes.

Ridicule, a. latterlig; se rendre —, giøre sig latterlig; s. en latterlig Persson (p. u.); s. m. det Latterlige, Latsterlighed; Sppose (af réticule); tourner, traduire q. en —, giøre En latterslig; se donner un —, giøre sig latsterlig ved sin Absærd el. sin Opførsel; tomber dans le —, bliver latterlig; prêter des —s à q., paadigte En Latterligheder.

[Waade, latterligen.

Ridiculement, ad. paa en latterlig.

Rigiculiser, v. a. giste latterlig;

Rid.

v. pr. latterliggiøre fig.

Ridiculissime, a. meget latterlig. Ridiculité, f. Latterlighed; latterlig Uttring el. Panbling. Lurt (gaillet).

Rieble, m. (Bot.) Snerre, Rlammer-Rien, pr. indef. Intet (i Forbindelse med ne); i spørgende el. wivlende Sætninger, samt ester sans, staaer det uben ne og betyder Roget; efter pour bruges det uden Regtelse i Betydn. af Intet; pl. Ubetybeligheber, Smaas ting; cela ne sait rien, det siger Intet, det er ligemeget; cet homme ne sait rion, denne Mand tager sig Intet for, har Intet at bestille; il n'en est rien, der er Intet sandt deraf; sans - dire, uden at sige Roget; il comple cela pour -, han regner det for Intet, han bryber fig itte berom; il ne sait - de -, han veed Intersompelst; - du tout, albeles Intet; il est venu de –, han er af ringe Pertomst, han har hævet sig af Intet (v.); il ne m'est –, han er stet iste i Familie med mig; il ne m'est de –, jeg bryder mig ille det Mindste om ham; l'assaire pe tient à -, der er Intet til Hinder for Sagen; cela s'est réduit à -, bet er blevet til Intet; der er itte toms met Roget ub beraf; il ne met - contre lui, han er meget forsigtig, han giør sig Ingen til Fjende; s'amuser à des -s, more sig med intetsigente Ting, med Bagateller; prov. on ne sait - pour -, man giør Intet omfonft; qui ne risque -, n'a -, poo der Intet vover, vinder Intet; il sait de cent sous quatre livres, et de quatre fivres –, han holder slet Huus med **b**vad han har; ... comme si de – n'esait, loc. ad. som om Intet var passeret; en moins de -, loc. ad. meget purtigen, i et Pieblik.

Rieur, se, s. En, som leer; Spots ter; Grinebiber; c'est un grand -, det er En, som holder meget af at lee; avoir les -s de son côté, pave

Katteren paa fin Side.

. Rislard, m. stor Struphsvl; Spids. meisel; for gammelbags Parapluie.

Rislé, m. Slags hucht Brød (Pros vindfialisme). [Steenart i Stiferbrud.

Riseau, m. Nare af en fremmed

Ristoir, m. Rasp, Rundfüll.

Rigaudon, 1. rigodon.

Rigide, a. ftreng; ftarp; ftreng i Overholdelsen af visse Meninger. Rigidement, ad. ftrengt, ftarpt.

Rigidité, f. stor Strengbeb; streng

Roiagtighed; (Med.) Stivhed.

Rigodon, m. Slags gammeldags lystig Dands; Mufit til benne Dands.

Rigole, f. Afløberende for Bandet;

Gröft el. Fure til Plantninger.

Rigoler, v. a. grave smaa Render; fa. og pop. spise og drifte godt.

Rigorisme, m. altfor streng Sædelære. Rigoriste, m. ivrig Tilhænger af en streng Sæbelære; En, som driver Overholdelsen af visse Grundsætninger altfor vidt; ogs. a.

Rigoureusement, ad. strengt, boardt; i strengeste Forstand; cela est — vrai, det er sandt i strengeste Forstand, nom-

tvisteligt.

Rigoureux, se, a. streng, starp; baard, barst; vous êtes trop -, De er altfor fireng; examen –, fireng, parpEramen; saison—se, barff Aarstid.

Rigueur, f. Strenghed; Haardhed; Barsthed; tenir – à q., vise Streng. hed imod En; avoir trop de – pour q., gaae for strengt tilværts imob En, traiter q. avec trop de -, behandle En med altfor for Paardhed; la – du froid, Kuldens Barfthed; la loi de -, Wose Lov (mods. la loi de grace, den upe Lov); cela est de -, det er uunds gaaeligt; jouer de -, spille noiagtigt etter Spillets Regler; à la –, loc. ad. altfor noie, efter Bogstaven; à la dernière -, loc. ad. med ben pberste Strenghed; en -, en toute -, loc. ad. med den hsieste Strenghed og Asiagtigbed; paa en uomtvistelig Maade.

Rimaille. f. pet Bers, Rimeri.

Rimailler, v. n. Prive pette Berd (rimasser); v.a. sætte Roget i Berk men stisdesløft. Bersemager.

Rimailleur, se, s. Rümsmed, ussel Rimasser, v. n. strive slette Bers.

Rime, f. Rim; pl. Bers; - masculine, manbligt Riim, som ifte en der paa et stumt e; - séminine, kvinbeligt Rüm, som endes paa et kumt e; -s croisées, Berelriim med blandebe mandlige og kvindeligeRiim; -s plates, Riffer, v.a. file med Rundfilen i ub. Riin med to paa hinanden folgende graveret Arbeide; frife graadigt (pop.). Riim af samme Slags; mettre en -s.

fætte i Bers (plais.); prov. il n'y a mi - ni raison dans tout ce qu'il dit, der er iste sund Sands i Alt hvad han figer, det er hverten hugget el. fluffet.

Rimer, v. n. rime sig; svare til, passe til Noget; strive Riim; strive Bers; v.a. rime; sætte i Bers; ce mot rime avec (a) celui-la, dette Ord rimer fig med hint; cela ne rime à rien, bet er Intet, bet er blottet for fund Sands; ces deux choses ne riment pas ensemble, disse to Ling passe itte sammen; – un mot avec un autre, rime et Ord med et andet; un conte, sætte en Fortælling i Bers; bouts-rimés, Enberiim; bout-rimé, Bers forfattet over opgivne Enderiim.

Rimeur, m. Riimsmet, ussel Verse: mager (uben Tillægsorb; med Tillægsord kan det tages i god Forst.).

Rimule, f. lille Spalte el. Ridle (paa Muslingstaller).

Rinceau, m. (Arch.) Lovvært.

Rincée, f. Revselse; Cands; pop. Rincor, v.a. ffplle, rense (om Glas ogflaster); - (se -) sa(la) bouche, flylle fin Mund; il a été bien –é, han er bleven dyngvaad (el. han har faaet en broi Irettesættelse; han er bleven dygngen mediaget).

Rinçoir, m. (Pap.) stort Rar til

at stylle Papirer ub i.

Kinçure, f. Styllevand. Ringard, m. Jernstang til at vende bet, der imedes.

Ringeau et. ringeot, m. (Mar.) pberste Deel af Kislen, hvor Forstevnen begynder (ogs. brion).

Ringrave, m. og f. s. rhingrave. [p.u. Rinstruire, v.a. undervise paa Ry; Riole, f. Munterhed, Lystighed, muntert Gilde; dire en -, more fig; fa. og pop.

Kiolé, e, p. stribet, spraglet.

Rioter, v.n. smaalee, smidste; pop. Rioleur, se, s. En', som altid smis

ler el. imaaleer; pop.

Ripaille, f. bruges kun i Udtr. faire –, tage bygtigt til fig af Ret: terne, smause; pop. [pop. |

Brød, Salt og andre Levneismidler; ten tilsmiler ham, begunstiger ba pop.

Ripe, f. (Mag.) Stavesern, Kradse vor, De stjemter; il se rit de vi

Riper, v.a. fradse med Kradsesern: v.n. (Mar.) glibe affted. [Bampog Paar. Ripoire, m. (Mar.) Ende Toug af

Ripopée, f. Blanding of flere Lev. ninger af Biin; Blanding af forstjel lige Slags Literer el. Saucer; fig. og fa. Strift el. Tale bestaaende af laante Ideer, el. af usammenhængende Stoffer.

Riposte, f. hurtigt, øleblifteligt Svar; rast Svar til at gjendrive et Angreb; (Escr.) Stød bibragt ved Afparering; (Man.) Pestens Slagen bagop naar

den spores.

Riposter, v. n. svare siebliffeligi; give et bidende Gjensvar; tilbagedrive en Fornærmelse, hævne sig; (Escr.) bibringe et Stød idet man afparerer; v.a. svare Roget, poormed et Anfald gjenbrives; – à un démenti par un soumet, spare paa en Bestyldning for Usandhed med et Prefigen; - qc. de désagréable, give et ubehageligt Gjensvar.

Ripuaire, a. boende ved Bredderne af Rhinen el. Maassloden; loi -, Lov, giældende for Beboerne af disse Floders Omegn; pl. m. Ravn paa disse Beboere.

Rire, v. n. lee; fig. tilsmile, bes hage Piet; spøge, stjemte; v. pr. lee ad Roget, holde fig op over; itte bryde sig om; éclater de -, ubbryde i lats ter; - auxéciats, stoggerlee; - à gorge déployée, lee af fuld Hald; - de hon cœur, lee hierteligt; - aux larmes, jusqu'aux larmes, lee fig fordærvet; étousser de -, mourir de -, være nærs ved at boe af Latter; - du bout des dents, tringe fig til at lee, see imod fin Billie; - sous cape, - dans la barbe, lee i Stjæget, søge at stjule fin Glæbe over at det gaaer Andre ilbe; il rit aux anges, han er ganste henrytt, ude af fig selv af Glæde; han leer uben at vide bvorfor; pincer sans -, fige En noget Bidende, uden at synes at have det til Penfigt; il n'y a pas le mot pour -, der er intet Moersomt beri; appreter à -, give Stof til Latter; et de -, og berpaa Ripailleur, se, s. Fraabser, Weder; (efterat Fortællingen er endt) gav Alle *Ripainsel, m. Betjent, som ubbeler fig til at lee; la fortune lui rit, Ep? [jern. vous voulez -, bet er ike Deres.!

ban holder sig op over Dem; prov. rira bien qui rira le dernier, den leer bedft, som leer fidst; tel qui rira vendredi, dimanche pleurera, Wangen En leer om Morgenen, som kommer til at græde inden Aften.

Rire, m. Latter; un - sou, en overs given Latter; un gros -, en lang og fiærk Latter; des –s forcés, tvungen

Zatter.

Ris, m. f. f. rire; avoir an - sardonique el. sardonien, have en framps agtig Latter; fig. lee uden at ville det, twinge sig til at lee; ... Kirtel under Palsen paa en Kalv, Kalves brissel (- de veau); (Mar.) Reeb i et Seil; prendre des -, tage Reeb ind, rebe; larguer des -, stiffe Reeb ud.

Risban, m. (Fort.) Standse til at bestytte en Havn el. en Gstyst.

Risdale, f. f. rixdale.

Ris-de-veau, m. Kalvebrissel (s.

ris); pl. des ris-de-veau.

Risée, f. flærk Latter af Flere paa eengang, Stoggerlatter; Spot; Gjens standen for Latter; s'exposer à la publique, giore sig til Gjenstand (udfætte sig) for offentlig Latter; il est devenu la – de tout le monde, han er bleven til Latter for Alle. [lee; p.u.

Risibilité, f. Evne til at kunne Risible, a: som er i Stand til at lee (om Personer); som er stiffet til at væfte Latter (om Ting); ... som fortsener, at man leer deraf (om Pers soner og Ting); ...s.m. det Latterlige.

Risiblement, ad. latterligen. [p.u. Risquable, a. vovelig; farlig, mislig;

Risque, m. Fare; entreprendre une ch. à ses -s et périls, à ses -s, périls et sortunes, begynde et Kore tagende, saa at man paa eget Ansvar ubsættes for alle mulige Farer, som beraf kunde styde; courir – de la vie, sætte sit Liv i Fare; j'en courrai le —, jeg vil vove vet; fa. à tout -, paa Lytte og Fromme, hvad der saa end maa kunne møde.

Risquer, v. a. vove; sætte i Fare; sætte paa Spil; prov. qui ne risque rien n'a rien, hvo, som Intet vover, vinder Intet; - le tout pour le tout, stosom; Nitnagle. vove Alt for at vinde Alt: - le paquet, prove Loffen; begiære boab man dage, vove et vansteligt Stridt; v. pr. marchande, Floben er let feilbar, gun-

se - dans une affaire, indiade NA paa Lytte og Fromme i en Sag.

Rissole, f. Slags Postei af hattet Kjød stegt i Smør el. Svinefedt.

Rissolé, e, a. stegt; solbrændt; visage –, folbrændt Anfigt; m. bruunt, negt Riød.

Rissoler, v.a. flege, saa at Stegen

brunes; v.pr. blive bruun.

Rissolettes, f.pl. ristede Brødstver, fplote med Kisdfarce.

Risson, m. (Mar.) fiirgrenet An-Ristourner, v. a. (Com.) overføre en Sum fra en Regning til en anden; v.

Rit (t ubt.) el. rite, m. Rirfestif;

pl. rites (rits bruges iffe).

Ritournelle, f. Forspil; Efterspil; Omqvæd; fig. Noget, En bestandig gjentager. [stiffene; Indbegreb af famme.

Ritualisme, m. Bestriveise af Rirte Ritualiste, m. Forfatter, som bar Arevet om Kirkestitte. teffitte.

Rituel, m. Ritual, Bog om Kir Rivage, m. Strandbred; pos. Flods

bred (rive).

Rival, e, s. Mebbeiler, Debbeiler. mde; Concurrent; ogf. a. deux nations—es, to Nationer, som kappes med hinanden; pl. m. -vaux.

Rivaliser, v. n. fappes med En. giøre En Rangen stridig, rivalisere (avec q.); undertiden ogs. v. a.

Rivalité, f. Debbeilen, Rappelpft, to el. flere Personers Attraa ester famme Gjenstand el. Stræben efter at

overgaae hinanden, Rivalitet. Rive, f. Flodbred, Aabred, Søbred (om en Indsø); Udfant af en Stov (la – d'un bois); (Manu.) Ranten af Kiæben af Silketvier; prov. on ne voit ni fond ni – dans cette affaire, man seer hverken Bund el. Ende paa denne Sag, den er meget indvillet.

River, v. a. nitte; prov. – le clou à q., læse En sin Text, give En et drøit Svar.

Riverain, e, s. og a. som boer langs med en Flod; som har Eiendomme langs med Udfanten af en Stov, en Bei e . en Gade; (Bot.) som vorer ved en Flodbred.

Rivet, m. tilnittet Spids af Hefte Stomagerkniv.

Rivetier, m. Nitteredstab; (Cordon.) Rivière, f. lille flod (fleuve er Nav. er vis paa ikke at erholde; - l'abor- net paa en stor Flod), Elv; la - est

silvænder; – de diamants, Palssmytte rigt besat med Diamanter; prov. porter l'eau à la –, bringe Roget et Sted hen, hvor der allerede er Overslod deras; les petits ruisseaux sont les grandes –s, mange Bætie smaa giøre en stor Aa.

Rivoir, m. ffarpt Rebstab til at bortstære el. nitte Spibsen af Som.

Rivois, m. Rittehammer.

Rivulaire, a. (Bot.) vorende i Aaer og Floder. [en Charnering. Rivure, f. Jernstifte til at samle Rixdale, f. Rirbaler. [tvist, Ordstrid. Rixe, f. Trætte, Klammeri; Ordz Rixer, v. a. pppe Trætte med En; v. pr. tives, trættes.

Riz, m. Riis, Risengryn; potage au -, Kisdsuppe med Riis; du riz au tait, Risengrynsvelling; saire du -, toge Riis. [ter i Tyrkiet.

Rize, m. Pung med 15000 Dutas Rizière, f. Ager besaaet med Riis, Riismark.

Roadle, m. s. rable. [saft. Rob (b. udt.), m. tpt, hentogt Frugt. Rob el. robre, m. Rubbert i Bhist.

Robe, f. lang, vid Kjole, Fruens timmerkjole; Kioleslæb; de gamle Ros meres lange Kiole, Toga (toge); den juridiste Embedsvei; Embedsmænd hens horende til Dommerembedet; (med et Etendomsadi.) geistlig Stand; Stal el Pinte om visse Balgfrugter; Løb; - de chambre, Slobrof; rendre visite en – détroussée, aflægge Bes søg med for Ceremoni; il s'est mis dans la -, il est entré dans la -, han har valgt den juridiste Bei; la haute -, de sverste Pvrighedspersoner; juges de – courte, Politicommere, som dømte med Kaarden ved Siden; il est de votre -, han hører til samme geist: lige Orden som De; des chevaux de meme -, Beste af samme Farve el. Led; la - d'une sève, Stallen af en Bonne; pl. store Tobakblade, som tiene til Svøb el. Pplster for spunden Pinde paa. Tobat.

Robé, e, p. som har sin Stal el. Robelsge, m. (Chap.) en Pats As-

pubening med Baiffind.

Rober, v.a. (Chap.) afrive en Hat med et Styffe Paistind; – la garance, afstalle Krap. Roberie, f. Bærelse, bvor Ronners nes Kjoler gjemmes i et Klosser.

Robert, missielig Wegtemand (inus.); a. kun i Udtr.: sauce -. Sauce, som laves af Biinæddiffe, Løg o. desl.

Robette, f. kort ulden Klædning, som

bæres af visse Slags Munkc.

Robière, f. Stab, hvori Fruentim-

merkioler hengjemtes; p.u.

Robin, m. Mand, henhørende til den juridiste Embedsvei; lidet anseet Menneste; c'est un plaisant –, det er en Person, man tun sætter lidt Priis paa; prov. toujours souvient à – de ses sû-tes, man gjentalder gjerne sin Ungsdoms Glæder; man vender gjerne tils bage til gamle Vaner. [Rusling.

Robine, f. Slags Pære; (H.n.) Slags

Robinerie, f. Spot, Stjemt.

Robinet, m. Hane i en Tønde; — de deux pouces, Hane, hvorigiennem der gaaer to Tommer Band; c'est un — d'eau tiède, det er et Menneste, som taler vidtløstigen om sorslidte el. alm. Gjenstande; quand une sois le—est laché, il a de la peine à finir, naar han engang har begyndt at tale, har han ondt ved igsen at holde op.

Robinier, m. (Bot.) Slags uægte Acacia. [juriviste Stand; p. u. Robinocratique, a. henhørende til den

Roboratis, ive, a. (Méd.) styrkende. Robuste, a. stært, kraftig, haardsør; fig. avoir une soi –, have en Kulsviertro, en Tro blandet med stor Lettroenhed. [frastig Magde; p. u.

Robustement, ad. paa en stært, Robusticité, f. fraftig, haardfør Legemsbestaffenhed. Schaffpil (nu: tour).

Roc, m. Klippe, Field; forh. Taarn i Rocaille, f. Grottevert, Indfatning af Muslingstaller og Kisclsteen; (Verr) Farvetorn hvormed Binduesruder farves.

[ger Grottevært.

Rocailleur, m. En, som forsærdis Rocailleux, se, a. stenig; suld af smaa Stene; sig. haard; ubehagelig for Oret (om Stilen).

Rocambole, f. spanst Hvidløg (echalotte d'Espagne); fig. det meest Tiltraktende el. Piquante i Noget (v.).

Rocantin, m. Sang, sammensat af flere gamle Sange; gammel Mand; pop.

Roche, f. enefiaaende Klippe; Klippes masse; (Art.) Blanding af Svovl, Krudt og Salpeter til Bomber foraarfaget af stor Larm, lang Tale

el. stærkt Aantsarbeide.

Rompre, v. a. bræffe, bryde; søns derbryde, opbryde, knæffe, slage itu; fordærve; fig. tilintetgjøre, hæve, ops lose; svigte; forhindre, standse; at= bryde, forflyrre; vænne til, sve i; (Mil.) sprænge, faste, giennembryte, bringe i Uorden; v.n. bryde med En; briffe; v. pr. brydes, bræffes, sønders brydes; fig. ophaves, oplafes, tilins tetgiøres; - ses chaines, sønderbryde fine lænker, undvige (- sa prison); befrie fig fra en Livenstab; - la glace, bryde Banen; - les chemins, fordærve Beiene; - la tête, - les oreilles à q., bryde Ens Hoved, deve Ens Pren med megen Støi el. unyttig Tale; se – la tele à qc., bryde sit Poved over Noget, bestæftige sig længe dermed og uden Rytte; – la paille, tilintetgiøre en Accorb; - la paille avec q., bryde aabens bart med En; – sa maison, affledige fine Folt; - l'eau à un cheval, afbrote en Heftes Driffen; - le coup, Nove Virkningen af Studdet; standse Tærningers frie Løb; fig. hindre et Foretagende i at lyffes; - les desseins de q., forstyrre Ens Planer; un jeune homme aux affaires, indøbe et ungt Menneste i Forreiningerne; (Man.) - un cheval, tilride en Seft; (Impr.) - une forme, aflægge en Form; (Peint.) - les couleurs, blande Fars verne med andre, for at formindste deres altfor stærke Effect; prov. il vaut mieux plier que -, det er bedre at give efter end at gaae til Grunde; ... à tout -, i bet Ssieste (v.); til bet Aberste; applaudir q. à tout -, tils dele En et stormende Bifald.

Rompu, e, p. sønderbrudt; fig. træt, udmattet; indøvet; – de fatigue, uds mattet af Anstrængelse; – aux assaires, meget øvet i Forretningerne; nombre –, Brøt (hellere: fraction); à bâtous –s, i Stødetal, med idelige Afbrydelser.

Rompure, f. (Fond.) Stebet, hvor bet Støbte er brudt af i Støbningen.

Ronce, f. Brombærriss; pl. Banffeligheder, Hindringer.

Ronceraie, f. Brombærfrat.

Ronein, m. Stindmær, slet Hest; v. stor Ste Rond, e, a. rund; tyt og stumpet; sig. og sa. ligestrem, oprigtig; Rond (Mus.) sulttonende; il est bien –, sersteen.

pan er bygtig tyk; – comme une boule, rund som et Røgle, tyk og stumpet; – en askaires, oprigtig i Handel og Bandel; nombre –, rundt Tal; compte –, Regning uden Brøk.

un -, bestrive en Rundfrets; - d'eau, rundt Bassin syldt med Band; en -,

loc. ad. i Runtfrets.

Rondache, f. Slags rundt Stiold. Rond-d'eau, m. stor rund Band, beholdning; pl. des ronds-d'eau.

Ronde, f. Efterspn af Bagter og Poster; Officeer el. Manbstab, som ubsører Esterspnet; Runbsang, Rundbands; Slags rund perpendiculair Strift; (Mus.) heel Robe; — de table, Rundsang; saire ia —, udsøre Ronden, estersee Posternc; gaae omstring og estersee om Alt er i Orden; saire sa —, britte Enhver af Gjæsternes Staal; à la —, loc. ad. rundt om; i Omtreds; prov. à la — mon père en aura, sad bet gaae rundt!

Rondeau, m. Slags Bers paa 13 Linier, med Ophold efter femte og ottende Bers; Slags Sang, hvis første Strofe gjentages efter hver af de andre; (Boul.) Donsætter, hvormed de flørre Brød indbringes i Ovnen.

Rondelet, te, a. libt vel trind og feed; sa bourse est—te, hans Børs er gobt ved Magt; fa. [(fra Bretagne).

Rondelettes, f. pl. Slags Seiltug Rondelin, m. tyft og stumpet Mens neste; fa. p. u.

Rondelle, f. lille rundtSfjold (v.); rund og flad Metalstive; Slags Hullmeisel.

Rondement, ad. jevnt; burtigt, rast; briftigt; fig. ligefrem, aabent, ærligt.

Rondette, f. (Bot.) Jordepheu,

Slags Bedbende; pl. Seilbug.

Rondeur, f. Rundhed; Afrundethed, Kunding; fig. aaben Ligefrembed, Erlighed; naturtig Frihed i Fremstilling af en Rolle; son style manque de —, hans Still er ikte afrundet, den fattes Belklang i Periodebygningen; cet acteur a de la —, denne Stuespiller giver sin Rolle med naturlig Frihed, let og utvungent.

Rondin, m. rundt Striffe Brænde; flor Stof, Knippel. [afprygle; pop.

Rondiner, v.a. pryglemed en Anippel, Rondir, v.a. tilstære og forme Sti

Rondon, m. (Fauc.) fun i Ubtr. sondre en -, flage med Pæftighed ned vaa fit Rov.

Rond-point, m. Rundbeel, for rund Plats, hvor flere Alleer samics; pl.

des ronds-points.

Ronflant, e, a. snortende; larmende, skingrende; fig. hoittravente (om Etis len); des promesses -es, flore og tomme srullende, brummende Lyd. Løfter.

Ronslement, m. Snorten; fig. en Ronfler, v. n. snorfe; prufte; fig. runtre, buldre, brumme; fig. og fa. saire - des vers, declamere Bers med fiærit Eftertryk.

Konster, se, s. Snørter, -stc.

Ronge, m. (Ch.) faire le -, drøb:

tygge (om Pjorten); v.

Ronger, v. a. gnave; fortare efters haanden, bortæbe; fig. nage, plage; angste, udsuge; la rouille ronge le ter, Rust fortærer Zernet; le cheval ronge son frein, Heften tyffer sit Bib. scl; fig. - son frein, stjule sin Harme hos fig seld; cet avoué ronge ses clients,-denne Procurator ubsuger fine Clientere; prov. donner un os à - à 4., give En et Been at gnave, give En et Embede, cl. volte En Bryteri.

Rongeur, se, s. eg a. gnavende, nagende; fig le ver -, den nagende Orm, Samvittighedenag; s! m pl. (H.n.) Gnavere, en Klasse af Patte: [Roquefort i Languedec. evrene.

Roquesort, m. Slags Faareost fra Roquelaure, m. Slags Reiseljole (under Ludvig d. 14de.)

Roquentin, m. gammel Mand, som

gaaer i Varndom; inus.

Roquer, v.n. flytte Taarnet om paa den anden Side af Kongen i Schafspil.

Roquet, m. forh. Glags Overfjole; nu: Glags Mops el. Spids; fig. og fa. c'est un – qui aboie, det er et foragteligt Vienneste, som overvælder [Guldtraadsrulle. med Uartigheder.

Roquetin, m. Gilfespole; - de lames, Roquette, f. (Bot.) Slags Kaal;

(Artik.) Signal med Raketter.

Roquille, f. mindfte Biinmaal, Fjervepart af en Pægel; pl. Spltetoi af Appelfinstaller. Melfefar.

Rorifère, a. (An.) vaisseaux -s, Ros el. rot, m. (Tiss.) Bæverfam. ditektoniff Ornament.

Rosacées, s. f. pl. (Bot.) Rosa: ceer; a. plante rosacée, rosenartet. Plante. bærrofe.

Rosage, m. (Bot) Dleander, Laurs Rosagine, f. s.f. rosage. sfterbaand. Rosaire, m. Rosenfrance; Paterno-Rosalie, f. (H. n.) Glags vinges bæffet Insect; (Mus.) Gjentagelse i en højere el. dybere Tone.

Rosat, a. indepoldende Rosenessents. Rosatre, a, som har et Anstrog af

Rojenfarve; p. u.

Rosdif, m. slegt Oreksøb.

Rose, f. Rose; Diamant, flat fors neden og tilsteben foroven i spidse Kas cetter (diamant en - el. à rosette); lille rosenformigt Bygningssirat til Karnisser og Capitæler; rundt Kirkce vindue; Lydhul paa en Guitar; Spores hjul; (H. n) Rødstalle, Karpeart (rosière); pl. Gilkctoier med Rosenmyns ster; - d'or, kunstig Rosc, som Paven indvier og fender til fyrstelige Perfox ner; cau de - el. eau -, Rosenvand; teint de lis et de -s, boid og røb Ansigtsfarve; fig. etre sur des -s, sur un lit de -s, have sine Perrens Dage, leve i Fryd og Glæde; prov. il n'est point de -s sans épines, ingen Glate uben Gorz; il n'est point de si belle – qui ne devienne gratte-cul, (pop) Skjønheden fager en Ende; découvrir le pot aux -s, opbage Traaden i en Riarlighedsforstaaelse; opdage en List; c'est la plus belle - de son chapeau, det er hans stionneste Rocs el. det Bedfte, ban eicr.

Rose, a. rosenfarvet; m. Rosens farbe; prov. voir tout couleur de -,

Rosé, e, a. rojenrød, lyjerød.

see Alt fra den stionne Side.

Roseau, m. Rør, Siv; fig. vantels modigt Menneste; pl. (Sculp.) rerfore mige Sirater; prov. s'appuyer sur un -, sætte sin Lid til et svagt Men= neste uden Indstydelse; etre comme un -, plier à tout vent comme un -, være som ct Siv sor Binden, uden

al Fasthed el. Bestemihed.

Rose-croix, m. Rosenfreutser, Ravn paa en Sect, der indbildte fig at have fundet den Visce Steen; sverste Grad i Frimurerict; pl. des rose-croix.

Rosée, f. Dug; Mellemrum mellem Rosace, f. (Arch.) Rosette, et ar: Tænderneien Kam; - céleste, Manna; (Vét.) smaa Bloddraaber, som trænge

frem gjennem Deftens Dov, naar den ter og Brændevin; (BoL) Soldug. urvirtes for nar; fg. og sa. lendre comme la -, meget mør.

Roselé, e, a. (Bot.) rojendannet.

Roselet, m. (H. n.) guulagtig Per-Kor. melin.

Roselière, f. Grund, hvor der voxer Roselle, f (H. n.) robbinget Krambs smpnt, of Bærti omtr. 9 Rbblr. fugl. Rose-noble, f. gammel engelk Guld:

Rose-noire, f. (Bot.) Slags Figen. Roséole, f. (Méd.) formiltede Meslinger. [Anstrøg.

Roser, v. a. give et karmoifinrødt Roseraie, f. Rosenhauge, Rosens lund, Rosenfrat. Pelisværf til Puer.

Kosereaux, m. pl. Slags russist Rosetier, m. Forfærdiger af Bæber: famme. i roses-trémières

Rose-trémière, f. Stofrese; pl. des Roscue, f. Rosette, Sløife i Form af en Rose; Rødtfridt; Rosensteen; Rosettobber; rott Blæt; rod Bogirpt. tersværte; Rosetstempel; lille Stive, som angiver Timerne paa Meridianen af en Globus; (Horl.) Stillestive, pvorpaa Uhret sætics frem el. tilbage.

Rosettier, m. (Serr.) Rosetstempel, Redstab, hvormed Anivsmerde giøre

Rosetter.

Rosier, m. Rosentra, Rosenbust.

Rosière, f. Rosenbrud, ung Pige, som trandses med Roser til Udmærkelse for hendes gobe Opførfel; (H. n.) Asthalle (f. rose) Davnet.

Rosmare (subt.), m. (H. u.) Gøto, Rosoir, m. Redstab til at gjøre Lyds

buller i Instrumenter.

Rossane, f. (Jard.) Slage Ferffen. Rosse, f. Stinkmar; prov. il n'est si bon cheval qui ne devienne -, Alt ældes med Tiden.

Rossée, f. Dragt Prygl; pop.

Rosser, v.a. prygle, afbanke; pop. Rossignol, m. Nattergal; Barffløite; -d'Arcadie, et Æscl (iron. og pop.); (Serr.) Dirk; (Impr.) Forstuvning af Paandledet hos Bogtryfferlærlinge; pl. Orgelpibe, som efterligner Rattergalens Sang.

Rossignoler, v.n. efterligne Ratters galens Sang; fynge behageligt; p. u.

Rossignolet, m. lille Nattergal. Rossignolette, f. Hunnattergal. Rossinante, f. Stindmar; fa. Rossolis, m. Liter, distilleret af Sut-

Roster, v. a. (Mar.) ombinte med tonbt Scilgarn.

Rostrale, a. f. (Ant.) bruges i Udir. colonne -, Pille, smpttet met Stibes gallioner; couronne -, Stibsfrone.

Rostre, m. (H.n.) Deel af en een: stallet Musling, der ligner et langt: firaft Reb; pl. (Ant.) Talerfiol i Rom, hvis Kodstyffe var prydet med Stibsgal lioner; (Arch.) Ornamenter i Form af Gallioner. [Sager; Steg (bebre: roti).

Rot (udt. rd), m. Anretning af flegte Rot (uct. ro), m. Raben, Opfischen fra Maven; (Tiss.) Bæverfam (ros).

Rotace, e, a. (Bot.) hjultormig. Rolacisme, m. Enurren paa ri Udtalen. likel, Diemustel.

Rotateur, m. (An.) ombreiende Wus Rotation, f. Ombreining i en Krets. Rote, f. geistlig Ret i Rom; rund Roter, v. n. rabe; bas. [Gittar. Roteur, se, s. En, som ræber; bus. Roti, m. Steg.

Rotie, f. ristet Brøbstive; une - au beurre, en Brødsive ristet i Smør; une - de beurre, en ristet Brodstire med Smør paa. famme.

Rotier, m. Forfærdiger af Bæver: Rotin el. rotang, m. Glags tyndt

Svanstrør.

Rotir, v. a. stege; riste; forbrænde; v. n. steges; v. pr. dlive stegt, komme Ulben for nær, forbrændes; fa. hænge i Kaffelovnöfrøgen; prov. c'est un feu à – un bœus, det er en meget flæif 3ld; n'etre bon ni à – ni à bouillir, iffe due til Rogetsomhelst; — le balai, benleve sin Tid i et maadeligt Embede; føre et ubsvævende Levnet.

Rotisserie, f. Udsalgssted for stegte

Barer, Stegetjelder.

Rotisseur, se, s. En, som fleger Kisbvarer og ubsælger samme; – en blanc, En, som kun tilbereder Kistet til at fleges.

·Kolissvire, f. Stegemastine.

Rotonde, f. rund Bygning, Ruppel, som hviler paa Søiler og tjener til Ly; Pantheon i Rom. [fa.

Rotondité, f. Rundhed; Tyffelse;

Rotule, f. (An.) Anastal.

Rotulien, ne, a. (An.) benbørende til Anæstallen. [lige. Roture, f. uabelig Stand; be Uades Roturier, ère, a. uadelig, borgerlig;

famille-ère, borgerlig Familie; s. en

Borgerlig, en Uadelig.

Roturièrement, ad. afborgerlig Hers fomft; paa borgerlig Bilb. [soire); p.u.

Rouable, m. Istrage; Jernrive (ratis-Rousge, m. alle en Wastines Hill; Hjulvert; bois de -, Hjultommer.

Rouan, s. og a. m. Rødstimmel, Graastimmel; - vineux, Brunstimmel.

Rouanne, f. Toldvæfenets Martejern til at marke Tommer el. Viinfade: Hulbore.

Rouanner, v. a. sætte Mærke paa Tømmer cl. Bünfade; utbore en Pompe, forstørre Aabningen af samme.

Rouannette, f. Redstab, hvormed

Tømmermand mærfe Iommeret.

Rouant, a.m. (Blas.) paon -, Paas fugl, som udbreder Halen.

Rouble, m. Rubel, russisk Mont af Bærdi omtr. 1 1 Mk. Lagtig, arabisk Fugl).

Rouc el. rock, m. Grib, Condor (fabel-Rouche, f. (Mar.) Strong of ct Stib, som staaer paa Værstet.

Roucou, m. Orlean, Elags rot Farbe-Roucouer, v.a. male med Orlean; v. pr. male sig rød med Orlean (om de Bilde).

Roucoulement, m. Kurren.

Roucouler, v. n. furre (om Duer); fig. tolke en Dame sin Kjærlighed; v. a. synge i en kjælen, smægtende Tone.

Roucouyer, m. Orlean, tropist Træ af hvis Frugt faaes den røde Farve, ter faldes Orlean.

Roue, f. Hjul; Steile; saire la -, Naae Pjul el. vende Wølle (Drengeleg); udfolde Halen, som en Bifte (om Paafugle og Kalfuner); fig. froe sig, bryfte sig; fig. la - de la fortune, Lyffens Hjul, Stixbnens Omstiftning; être au haut (au plus haut) de la -, befinde sig paa en høi Post, paa Lyk tens Top; eire au bas (au plus bas) de la -, befinde fig i en lav Stilling el. i Elendighed; condamner à la -, dømme til Steilen, til at radbræffes; être sur la -, live flore Smerter; være i en ængstelig Spanding; – de fortune, Lyffehjulet i Lotteri; pousser à la -, hiælpe En til at sætte et Foretagende igjennem; jeter des bâtons dans la -, forhindre en Sag, fremkalde Hindringer; cela sert comme une cinquième mussede Kinder; a. rødmusset. - à un carrosse, bet nytter til Intet= sombest: (Mar.) - de cordage, op. pl. des rouges-bords.

studt Trosse; – de gouvernail, Rat. Roué, e, p. radbræffet; fig. mørs banket; overvældet af Trætheb; – de

coups, flaaet brun og blaa, frum og lam; être – de satigue el. blot être –, være saa træt som om man var mørbanket.

Roué, e, s. Forbryder, som er bleven rabbræffet; Forbryder, som fortjener at lægges paa Steile; et Menneste af sin Danneise men slette Sæ der; et Fruentimmer af slet Levnet; f. pl. (Ch.) Pjortens Porn, naar be sidde tæt ved binanden.

Rouelle, f. lille Hjul; rund Stive af Citroner, Lebler o tesl.; - de veau, rund Stive af Laarstyffet paa en Ralv.

Rouennais, e, s. Indvaaner i Rouen; a. kommende fra Rouen.

Rouennerie, f. (Com.) farvebe Bomuldstvier fra Rouen.

Rouer, v. a. ratbræffe; fig. og fa. mørbanke; udmatte (s. roué); - q. de coups de bâton, overvælde En med Stoffeprygl, banke ham frum og lam; se faire —, udsætte fig for at blive overkjørt; (Mar.) – une manœuvre, flyde en Ende op.

Rouerie, f. Stielmstytte, Galgen-Rouet, m. Rot; Rottchjul; lille Hjul paa et gammelt Slags Stydegeværer; hjulformig Træbund i en Brønd.

Rouette, f. lang og tynd Bibie.

Rouge, a. rød; gloende; - d'écarlate, starlagenrød; – clair, høirød; – mort, blegrød; – foncé, mørferøb; fer -, gloende Jern; tirer sur q. à boulets -s, styde med gloende Kugler paa En; fig. fige En Bitterheder, rive stærft ned paa En; méchant comme un ane –, meget ondstabsfuld,stibsindet som en Karioshest; prov. – au soir, blanc au matin c'est la journée du pélerin, en rød Aften og en flar Worgen bebude Vandreren en god Dag; ad. se sacher tout -. blive alvorligt bred.

Rouge, m. rød Farve, det Røde; rød Sminke; (H. n.) rødfodet Band, fugl; le - lui monte au visage, han bliver ganste rød i Hovebet; meitre

du -, sminte sig. [des rouges-ailes. Rouge-aile, m. Biindrossel; pl. Rougestre, a. røbagtig, røblig.

Rengeaud, e, s. En, som har rød.

Rouge-bord, m. brebfuldt Glas;

Rouge-gerge, m. (H.n.) Rødfjelf; pl. des rouge-gorge. [rasin); pl. des-8 - - s. Rouge-herbe, f. (Bot.) Boghvede (sar-

Rougeole, f. Mæslinger.

Rouge-queue, m. (H.n.) Robstjert, blothalet Lipstjert; pl. des rouge-(Knurfiff (groudin). queuc.

Rouget, m. (H.n.) Mulle (mulet); Rougette, f. (H. n.) Glage Flagers

muus, flyvende Pund.

Rouge-trogne, f. Druffenboltsfice, Brandeviinsnafe; pl.des rouge-trogue.

Rougeur, f. Asdme; Asdhed; rod 4 let i Anfigtet (bruges i pl. kun i d. Betydn.).

Rougi, e, p. røbfarret, rødmet; de l'eau -e, Band med nogle Draa: ber rød Blin i.

Rougir, v. a. farve rød; gjøre gloende; v. n. blive rob; robme af Undseelse cl. Stam; - son eau, tomme nogle Draaber rob Viin i Bantet, man vil briffe; - ses mains de sang, bestænke sine Panter med Blod; - le fer, giøre Jernet gloende; les cerises rougissent dejà, Kirfebærrene begynde allerede at rødme; – de honte, rødme af Stam; saire – q., dringe En til at rødme, til at blive undselig, til at Kamme fig.

Rougissure, f. Kobberfarve.

Roui, e, p. som har en sict Smag; m. sentir le -, smage efter Karret, bvori Maden er tillavet.

Rouille, f. Rust; Fugtighetsplet paa Fortinningen af Speile; (Bot, og Agr.) Brand i Korn og beel. Plans

ter; fig. grov Uvidenhed.

Rouiller, v. a. frembringe Ruft, giøre rusten; sig. køve; v.n. og v. pr. blive rusten, rustne; fig. sleves; l'esprit se rouille dans l'oisiveté, Aanden Asves i Lediggang. farvet.

Rouilleux, se, a. forrusten, rust

Rouillure, f. Ruft; Ruftplet.

Rouir, v.a. lægge Hor el. Pamp i Blød; v. n. ligge i Blød. [el. Hamp. Rouissage, m. Udblødning af Hør Roulade, f. Rullen ned ab (fu.); (Mus.) Tonelsb, Trille.

Roulage, m. Rullen affted, let Ruls len; Barers Transport til Bogns, Bognmandsbefordring; Sted, hvorfra Barer befortres, Beforbringecomptoir.

Roulaison, f. (Suc.) Arbeite ved lld. famme.

Roulant, e, a. som ruller let af: fteb, som er i Gang; chemin -, gob, betvem Kjørevei; chaise -e, tohjulct Cenfpændervogn; (Chir.) veine -e, Nare, som stifter Plads, naar man sætter Fingeren paa samme; (Impr). presse -e, Presse, som er i Sang; (Mil.) seu -, Løbeild, vedvarende Mus stetild; fig. un seu - de saillies, en Strom af Bittigheber.

Roulesu, m. Rulle, sammentullet Baltse; Rullestof; langagtig Flasse; (Impr.) Iravaltse, hvormed Formen sværtes; (H. n.) Baltsesnette; fig. être au bout de son -, være paa Bunden of fine Penge; pave udismi

alle fine Argumenter.

Roulée, f. (Pé.) Slags Fistegarn,

Lampreigarn; pop. Prygt.

Roulement, m. Rullen; fig. Om, verling i Embersforretningers Bestyresse; - d'yeux, Fortreining af Die nene; (Mus.) Tonelob, Roulate;

Hvirvel af Trommer. Rouler, v. a. rulle, trille; treic, vinde; sammenrulle; v.n. rulle, dreie sig om sig selv; fig. være i Overflod; flatte om; have sit Udfomme; slaae sig igjennem; stifte med hinanten i Bestyrelfen af Forretninger; (Mar.) flingre; v. pr. valte sig, voltre sig; - anc boule, trille en Kugle; - les yeux, forbreic Pinene; se — sur l'herbe, boltre fig i Græsset; - un papier, rulle et Papir sammen; pop. – carrosse, holde Peste og Bogn, fig. – doucement sa vie, flage sig igjennem, søre et jevnt, tarveligt Liv; — sa vie comme on peut, fore et kunmerligt Liv, flabe sig igjennem; – de grands projets dans la tête, besticktige sine Tanker med store Planer; saire - la presse, sætte Pressen i Gang, udgive Bøger; il roule sur l'or et l'argent, han er mes get rig; l'argent roule dans cette maison, der er Overflod af Penge i dette Sung; la conversation roule sur cette matière, Samtalen breier sig om benne Materie; tout roule sur lai, Alt beroer paa ham, han er Hovedhjulet; mille pensées différentes lui roulent dans la tête, tufinde forstjellige Tanker løbe ham om t Hovedet; il y a long-temps qu'il roule par le monde, presning af Sutterror; Rogning af ban bar i lang Tid flattet om i Berben; il n'a point de biens, mais il

ne laisse pas de -, han har ingen fors mue, men han staaer sig dog igiennem; il roule avec son ami, han stifter i Arsbeidet med sin Ben; le revenu de son emploi roule entre telle et telle somme, Indiægten af hans Embede varierer mellem den og den Summa; prov. pierre qui roule n'amasse point de mousse, den, som idelig statter om, bliver iste rig; nous roulames toute la nuit, vi siørte (om et Stib, vi stings rede) hele Ratten.

Roulet, m. Rulleftof.

Roulette, f. lille Hjul, Trille; Hasfardspil med Rugle, Rouletspil; — d'ensant, Gangvogn, Trillevogn; fig. cela va comme sur des roulettes, bet gaaer som om det var smurt, let og bekremt.

Rouleur, w. (H n.) Biinrankens Snus bebille; (Mar.) Stib, som slingrer stærkt.

Rouleuse, f. Larve, som sammens vikler Bladene, pvori den forvandler sig. [stærkt (om Fartvier).

Rouleux, se, a. (Mar.) som slingrer

Roulier, m. Fragtmand.

Roulier, ère, a. som befares især af Fragtmænd (om Landeveie).

Roulière, f. Fragtmands Blouse. Roulis, m. (Mar.) Slingren, Overs

haling. [fabrikanterc. Rouloir, m. Rulletræ hos Borlyss Roulon, m. Trin i en Stige; (Men.) Tremme i et Gelænder. [lige Amerika. Rounoir, m. (H.n.) Egern i det nords Roupeau, w. (H. n.) Slags Heire. Roupie, f. Næsedryp; ostindist Guldsmynt.

Roupieux, se, a. som Næsen brypper paa; sygelig; bedrøvet; pop. p. u.

Roupiller, v. n. slumre, blunde; have Ræseryp; fa. stil at blunde; fa. Roupilleur, se, s. En, som har Hang Rouquet, m. (Ch.) Ramser, Hanhare. Roure, m. s. rouvre. sangle med. Roussaille, f. (Pé.) lille Fist til at Roussard, m. rødagtig Sandsteens lag, som sindes i Kridtbjerge.

Roussatre, a. rødlig, rødagtig.

Rousse, f. rødhaaret Fruentimmer. Rousseau, s. og a. m. rødhaaret Menneste; (H. n.) Rødssjert (rougequeue); Slags stor Krabe.

Rousselet, m. (Jard.) rød Sufferpære; il est -é à ce travai (Bot.) – marron, Slags Træsvamp. øvet-i dette Arbeide.

Rousseline, f. (Jard.) Slags Sukferpære (rousselet).

Rousserole, f. (H.n.) Slags Drossel. Rousset, m. (H. n.) stumphalet Kænguruh el. Pungbyr (didelphe).

Roussette, f. (H. n.) Slags flor oftindiff Flagermuns (rougette); Glags Daififf; lille Gisgemober.

Rousseur, f. Nobbed; pl. Fregner,

Sommerpletter.

Roussi, m. brændt el. sveden Lugt; Ruslæder (cuir de Rsssie); cela sent le –, det lugter svedent.

Roussier m. sandig Jernmine.

Roussiller, v.a. brænde lidt, svide; gjøre rød. [fa. un – d'Arcadie, et Æsel. Roussin, m. stært, undersætsig Hingst; Roussir, v. a. gjøre rød, brante; v. n. blive rød el. brandguul; blive brændt, svides. [terning.

Rousture, f. (Mar.) Surring, Sans Rout el. raout (engelst Ord; tubt.); m.talrigtUftenselstab(cercle). [Stubbet.

Routailler, v. a. (Ch.) drive Bildtet i Route, f. Bei, Landevei; Reises route; Marschroute, Marschbestems melle; Bane; fig. Fremgangsmaade; (Mar.) Cours; être en -, være underreis; saire - ensemble, reise same men; faire -, seile sin Cours; faire sausse -, tage feil af Beien, styre en falst Cours, mastere sin Cours; fig. bruge en urigtig Fremgangsmaabe for at nace sit Maal; prendre une bonne –, bruge de rette Midler, som føre til Maalet; à vau-de-route, loc. ad. over Pals og Poved, i Uorden (om en Flugt; v.).

Router, v. a. vænne En til Noget (bruges kun i le part.; s. routiner).

Routier, m. En, som kjender alle Beie (v.); Conducteur el. Diligences fører (i Holland); fig. Mand, som har megen Erfaring, klog og forsigtig Mand; (Mar.) Samling af Kort og Angivelse af Courset, Beivisningsbog for Søsarende.

[el. Coursen.

Routier, ère, a. som angiver Beien' Routine, f. Prelse, erhvervet veb lang Bane cl. Erfaring; gammel Bane, Slendrian.

Routiner, v.a. lære En Noget ved Pvelse; v. pr. vænne sig til Roget ved gjentagen Pvelse; især i le part. il est -é à ce travail, han er meget øvet-i vette Arbeide.

Routinier, ère, s. og a. En, som tun folger Bane el. gammel Glendrian.

Kou.

Routoir, m. Steb, pvor Pamp el.

Por lægges i Blod.

Rouverin, a. m. (Mét.) bruges tun i Ubtr. ser -, Jern, som er fuldt af Revner, som let gaaer i Styffer, naar bet imebes.

Rouvieux el. bedte roux-vieux, s. og a.m. (Vél.) Stab paa Peftens Bringe nar ved Manten, som foraarsager Daares nes Affald; indgroet Grab dos Hunde.

Rouvre el. roure, m. (Bot.) Streneg. Rouvrir, v.a. aabne igjen; fig. fors nye, oprippe; - la plaie de q., oprive

paa Ry Ens Kummer.

Roux, rousse, a. brandguul; rød= **haaret**; un homme –, en rødhaaret Mand; beurre -, branket Smør; vents - el. - vents, tolde, torre Foraarsvinde; lune -sse, Aprilmaane.

Roux, m. rothaaret Mand; brands rod Farve; branket Smotsauce; (Bol.)

Slags Trasvamp.

Royal, e. a. fongelig; fig. hvi, prægs tig; prince -, Kronprints; almanach -. Statscalender; cour -e, Overaps pellationstet; pl.m. -yaux.

Royale, f. Slags tyntt karred til Roer: Slags Palvilade; forh. Fip. fiæg (impériale, mouche). [tigt; æbelt.

Royalement, ad. fongeligt; prags Kongens Parti; Royalisme, m. tongeligfindet Tantemaade; Bengivenbed for Kongehuset.

Royaliste, m. Tilhanger of Konges dommet; a. kongeligsindet. redomme.

Royaume, m. Kongerige; Rige, Per-

Royauté, f. Kongeværdighed.

Ru, m lille Kanal, lille Bandgroft. Ruade, f. Pestens Slagen bag ud; fig. og fa. uventet Uartighed. [Rubin.

Rubace el. rubacelle, f. Glags lys Ruban, m. Baand; (H. n.) – de mer, Baandfiff; (Bot.) - d'eau, Baand. græs. [ubtræffc Vor i tynde Strimler.

Rubaner, v.a. bestage med Baand; Rubanerie, f. Baandfabrif; Baands [Baandhandler, -ste. bandel.

Rubanier, dre, s. Baandvæver; Rubanté, e, a. besat med Baand; fa. Rubéfaction, f. (Méd.) rød Hidfig.

bet i Huden, Hudrødine.

Rubésiant, e, a. (Méd.) foraarfadel, som soraarsager Hubrødme.

Rubesier, v.a. (Méd.) giere Duben rod. [Indsegist; Slags giftig Tucse.

Rubette, f. Saft af en giftig Tubse,

Rubiacé, e, a. frapfarvet.

Kubiacée, f. (Bot.) Aubiacee, Arap. Rubican, a.m. (om Peste) som har isprængte hvive Paar, stittelhaaret; s.m. Pestes hvidspættede Farve.

Rubicond, e, a. rød, kobberfarvet (bruges fun om Ansigtet); plais.

Rubification, f. Frembringelse af Rødme (f. rubésaction). ruffer.

Rubigineux, se, a. ruftet; som let Rubin, m. (H.n.) amerikansk Flues [rødt Metalpræparat. inapper.

Rubine, f. rob Sølvmine; (Chi.) Rubis,m. Rubin; fig. red Kinne i Ans figict (pup.); (H.n.) Slags Colibri; balais, blodrød Rubin; - spinelle, guuls rød Rubin; – vermeille, starlagenrød Rubin; fa. saire - sur l'ongle, briffe Glasset ud til den sidste Draabe; saire payer - sur l'ongle, lade En betale til den fidfte Stilling, Intet eftergive.

Rubricaire, m. En, som kjender alle Korstrifter i Bønnebogen el. alle Uns derafdelinger af et Strift; fa. Ben af

smaalige Formaliteter.

Rubrique, f. Slags rod Jord, Robb kridt; Stedet, hvorfra en Avisefterret ning medbeles; (Impr.) rødt Blæk, hvormed Overstrifter forh. tryffeded; fig. og fa. gammeldags Methode; Lift, Omsvob, Fif; pl. Overstrifter i Lovbeger; Forstrifter indeholdte iBønnebogen.

Ruche, f. Bisube; (An.) Forgaart i Porcgangen; (Cout.) pibet Sirat el. Rouleau paa en Fruentimmerkappe el. Palstrave; chatrer une –, borttage Ponning og Vor af en Bikube; fig. sacher une -, paadrage sig mange smaa Fjender.

Ruché, e, p. forspnet med Ruleauer,

pibet (om Fruentimmerpynt).

Rucher, m. Sted, hvor der findes Bifuber. Rulcauct.

Rucher, v. a. (Cout.) forfpne med Rudanier, ère, a. barft i fin Tale; beauté -ère, Stionhed, som bider Alle tort at;-pop. v. inus.

Rude, a. knubret, usebn; stram, bis benbe (om Smagen); vanstelig; trattende; fig. raa, plump; barst, frasts-bende; streng; haard; bæftig, rolds gende Pudrødme; s. m. hibsende Mids som, farlig; peau -, ujevn, struppet Dub; il a la main -, han har en tung elbaard Daand; fig. hiver -, streng Bin. ter; des mœurs -s, raae, plumpe Særer; une – attaque, et hæftigt An: greb; avoir la voix -, pave en darst Stemme; il est – aux pauvres gens, han er haard imod de Fattige; les temps sont -s, Tiderne cre besværlige; un – coup, et haardt Stød; une – tentation, en svær Fristelse; la règle de ces religieux est -, disse Munkes Alosterregel et streng; un - adversaire, en farlig (iron.) Wobstander; - joueur, ct Wiennesse, der ikke er gobt at give sig i Rast med.

Rudement, ad. paa en haard el. barst Maade; strengt, hæftigt; volds somt; aller – en besogne, arbeide med ftor Iver; ufortrødent; uten Ophold; il y va -, han gaaer alvorligt tilværts; fa. manger, boire -, spise, driftedpatigt.

Rudenté, p.og a (Arch.) smyffet med smalle Stanger (paa Foben af Søiler).

Rudenter, v. a. (Arch.) anbringe vaa Koden. af Soiler Ornamenter i Korm af Stænger el. indflettede Toug.

Rudenture, f. (Arch.) Søileornas ment i Form af Stænger el. Toug. Rudéral, e, a. vorende paa gamle

Bygninger el Ruiner; pl. m. -raux. Rudération, f. (Arch.)grovt Muurar: beide med Muurgruus el. set Materiale;

p. u.

Rudesse, f. Ujevnhed; Hvashed; Barft: hed; fig. Raahed, Plumbed; Haards hed, Strenghed; pl. haarde Ord; haard og streng Behandling; raa Opførsel.

Rudiaire, m. (Ant.) Gladiator, fom havde erholdt en Æreskaarde og var

bleven Vorger.

Rudiment, m. Bog inbeholdente ·Begyndelsesgrundene af den latinfte Sproglæte; pl. første Grunde af en Runft el. Bidenstab; Grundtræt af Organernes Dannelse; fig. og fa. il est encore au -, han er endnu en Begynter i sit Fag.

Rudoiement, m. haard, barft Til-Rudoyer, v.a. tiltale En i en barff Tone, overfuse En; (Man.) bruge ficrit

Sporen el. Pidsten.

Rue, f. Garc; fa. être sou à courir les -s, være meget naragtig, taa= belig; vieux comme les -s, meget gammel; cette nouvelle court les -s, les -s en sont pavées, denne Rybed er almindelig ubbredt, kendt af Alle; il sondements -, bygge sit Haab paa Sand.

a pignon sur rue, han eier fit eget Huus, han har faste Giendomme; (Bot.) Rude, Rutacee.

Ruelle, f. Strabe, lille Gabe; Rum mellem Sengen og Bæggen; fig. og fa. il passe sa vie dans les –s, bau bolder meget af Dameseistab (v.).

Rueller, v. a. (Agr.) fun i Ubtr. - la vigne, anlægge en Fobsti el. et Bandlob gjennem en Biingaard ved at hobe Jorden op om Viinfloffene.

Ruer, v. a. faste med Magt, sange; flage; v.n. kaste en Steen (v.); flage bag ub (cm Deste); v. pr. siprte sig over En; kaste sig over Roget; sa. de grands coups à tort et à travers, ubbele vældige Glag til alle Siber; les plus grands coups sont -és, bet Banffeligste er overstaaet (v.); – en vache, flage ub med Forbenene.

Rueur, se, s. Best, som flager bagud. Rulien, m. udsvævende Vlenneste; Ruf fer (v). Lborttage Blinsteen af Tænderne.

Rugine, f. (Dent.) Rebftab til at Ruginer, v. a. (Dent.) rense Tæns berne for Bünsteen. [geren o.bcsl.Opr).

Rugir, v. n. brole (om Loven, Ti-Rugissant, e, a. vrølende.

Rugissement, m. Brøl.

Rugosité, f. (Bot.) Apntemed. Rugueux, se, a. (Bot) rynfet.

Ruilée, f. (Maç.) Gibetant, hvors med Tagsteen forenes med Muren el-

med Tagvinduer. Ruine, f. Poelæggelfe, Tilintetgiorelse; Undergang; sig. Tab af Eienbom, af Were og Anseelse: Aarlag i en Deelaggelse, Fordarvelse; pl. Ruis

ner, Levninger af en ødelagt Bygning; fig. battre q. en -, tilintetgiøre alle Ens Argumenter, flage En af Marken; s'élever sur les ruines d'un autre, parte

sia paa en Andens Undergang.

Ruiner, v.a. nedrive, dinstyrte, tils intetgiøre, ødelægge; fig. være Aar= sag i Ens Undergang; v. pr. falte fammen, forfalbe; fig. gane til Grunde, stelægge sig; cette assaire l'a -é de réputation, benne Sag har tilintets giort hans gode Ravn og Rygte; il se ruine en folles emplettes, han øbes lægger sig ved taabelige Indijøb.

Ruineux, se, a falbefærdig, truende med at styrte fammen; fig. øbelæggente, fordærvelig; fig. batir sur des Rainure, f (Charp.) Fure, hugget i Bjælfer for at forene samme med Muurarbeide.

Ruisseau, m. Bæt; Rende, Rendesficen; sig. Strøm; sig. cette nouvelle est ramassée dans le -, denne Rybed er hen:et fra Gaden, har et lavt Udspring; elle traine dans le -, den er forslidt, almindelig befiendt; des -x de larmes, Strømme af Taaster; st. rivière. [dryppende.

Ruisselant, e, a. rissende, rindende; Ruisseler, v.n. risse, rinde; dryppe. Rum, m. s. rhum. [Kompas. Rumb (udt. romb), m. Binbstreg i Rumen (en udt. ene), m. (An.) første

Mave bos de brøvinggende Dyr.

Rumeur, f. almindelig Rurren; pludseligt Udbrud af Missornsielse; opzrorst Gjæring, Uro; forvirret Larm; almindelig Mening el. Mistanke imod En; exciter de la —, stifte Uro.

Ruminant, e, a brevipggende; s.pl.

brørtyggende Dyr.

Rumination, f. Drøvipgning.

Ruminer, v.a. og n. tygge Drøv;

fig. noie overveic, drofte.

Runcaire, m. Valdenser, Medlem af en Religionssect, der holdt fine Forssamlinger i Stove.

Runciné, e, a. (Bot.) poblannet. Runes el. rhunes, f. pl. Runer.

Runique, a. lettres el. caractères -s, Runestrift.

Runographie, f. Runebeffrivelfe.

Ruption, f. Afbrydelfe.

Ruptoire, m. (Méd.)ætsende Middel. Rupture, f. Opbrydelse; Kist i Tsi; Brot; sig. Brud; Ophævelse; (Peint.) Farvernes Brydning el. Blanding; la – d'une porte, Opbrydelse as en Osr; la – d'une veine, Opspringen as en Narc; la – d'un os, et Beenbrud; la – de la paix, Brud paa Freden; la du mariage, Ophævelse as Ægtestabet.

Rural, e, a. benhørende til Landvæse: net; landsig; l'économie -e, Landveco: nomi; la vie -e, Landsivet; pl.m.-raux.

Ruse, f. List, Snedigbed; pl. Ranker, Aneb; (Ch.) et jaget Dyrs Omveie.

Rusé, e, p. listig, snedig, snu. ranstefuld; fa. c'est un – compère, tet er er en snu Karl, et snedigt Menseste; s. listigt, rankefuldt Menneske.

Ruser, v.n. bruge Lift, anvende Kunst: Aar, og i hvistet greb; (Ch.) tage en Omvei for at stuffe og Jorten hvisede.

Pundene. [det ruskste Sprog; a.russif. Russe, s. Russer, Russerinde; s.m. Russie, f. Rusland.

Rustaud, e, s Bondeknold, Bondestos; a. plump, ubannet, bondeagtig.

Rustauderie, f. Plumphed, Bonde, væsen; fa. [hed, Raahed.

Rusticité, f. Plumphed, Udannets Rustique, a. landlig; vild, udprket; fig. raa, udannet, usleben; (Arch.) l'ordre – el. le –, den simpleste (toscanste) Søileorden. [agtig el. udannet Maade.

Rustiquement, ad. paa en raa, bonder Rustiquer, v. a. (Arch.) give en Bygning et Ubseende i Smag af den toscanste Orden; – des pierres, tilbugge Stene grovt. [s. m. Tølper.

Rustre, a. plump, tolpcragtig; Rut (t ubt), m. (Ch.) Brunft; Brunsttid.

Rutacée, f. (Bot.) Rutacee (rue). Rutèle, f. (H.n.) Slags Torbist. Rutilant, e, a. (Chi.) rødlig.

Ryptique, a. (Méd.) rensente; m. rensente Middel.

S, m. bette Bogstav svies, som Belslydsbogstav, til 2ben Person i Enkelt. i l'impératis af de Berber, som i benne Person endes paa et stumt e, naar dersester sølger Pron. en el. y: manges-en la moitié, spiis Halvdelen deraf; touches-y, rør berved; sig. og sa. saire des S, slingre fra den ene Site til den anden (om en Beruset).

Sa, a. pr. f. sin, bens, bets; s. son. Sabah, m. Daggry bos Tyrterne.

Sabaïsme, m. . sabéisme.

Sabbat, m. Jøbernes Sabat, ten sibste Dag i Ugen; Herenes nattige Sammentomst, Heredands; fig. og fa. stor, forvirret Støi; Strigen, Stjænden; sa semme lui sera un beau –, hans Kone vil ringe for hans Pren, holde et syndigt Huus med ham.

Sabbataire, a. helligboldende Sa-

baten; s. m. schismatist Jobe.

Sabhatine, f. philosophist Disputeers velse, som boldtes i Stolerne om Les verdagen; fælles Aftensmaaltid Les verdagaften.

Sabbatique, a. i Ubtr. année –, Sabbataar, som indtraf hvert spvende Aar, og i hvistet Slaverne frigaves pa Jorten hvisede.

Sabbatiser, v n. overholde Sabbaten; | Sabbaten. Overholdelse af Sabbalisme, m. Sabech (ch ubt.k), m (H.n.) Duehog. Sabéen, ne, s. Sabæer.

Sabéisme, sabaïsme el sabisme, m. Ildtilbedernes Religion; Tilbedelse af Solen, Stjernerne og Ilden. [nier).

Sabine, f. (Bot.) Sevenbom (savi-Sable, m. Sand; Apregruns; Limeglas; (Blas.) ben forte Farve, fom betegnes med Arydsmeger; - de ravine, Drivefand; - mouvant, Flyves fand; fig. il a du – dans les yeux, han er søvnig; båtir sur le –, bygge sit Saab paa en svag Grund; (Mar.) manger son -, vende sit Timeglas, sør det er udløbet.

Sable, e, p. belagt el. bestrøet med Sand; chemin -, Santvei; sontaine

-e, Bandrensemaffine.

Sabler, v. a. bestrøe med Sand; fa. uddriffe i een Slurt; - un verre de vin, tomme et Glas Biin paa een Gang; (Rel.) – l'ouvrage, indbinde Bøger plumpt.

Sableur, m. Arbeider, som banner Smelteformer i Sand; dygtig Driffe.

broder.

Sableux, se, a. fantig; fond -, Sandbund; sarine—se, Meck blandet med Sand.

Sablier, m. Sandmand, som uds sælger Sand; Timeglas; Sandhuus; (Bot.) Slags lille amerikansk Træ, hvis Frugt kan bruges som Sandhuus.

Sablière, f. Sandgrav; (Charp.) langt Styffe Træ, som bruges til Fods

pytte under Bjælker.

Sablon, m. fiint Sant. Sand. Sablonner, v. a. sture med stint Sablonnette, f. (Verr.) Beholder, bvori det udvastede Sand opbevares over Smelteovnen.

Sablonneux, se, a. fandig. [mand. Sablonnier, m. Sandhandler, Sand: | Sablonnière, f. Sandgrav; Sands

tifte: Sandudsælgerste.

Sabord, m. (Mar.) Styfport.

Saborder, v.n. (Mar.) gjøre Huller i Bunden af et Stib for at fænte samme.

Sabot, m. Træsto; Top til at Sac, m. Sæt, Pose; Randsel; lege med; Hestehov; Slags Tossel Bodstjole; en Sags Actstyffer (sac med Pælestytte; Messingbeslag paa de procès, hellere: les pièces, le dos-Fødderne af et Bord el. en Kommode; sier); en Stads Udplyndring; fig. og Jernbestag paa Enden af Pæle, ber pop. Mave; (Chir.) Samling af Mas nedrammes; Hiultvinge til at ftandse terie om en Byld; - de nait, Reise-

Vegnens Fart ned ad en Batte; lille Babekar, dannet som en Træsko; Bier. fiedlerfiolin; Slags fort Buur til Kiærtraes Transport; (Cout.) Fruentimmers Wrme med flere Rader Blonder; (Impr.) Rasse, hvori ubrugelige Striftegn aflægges; (Men.) Redstab til Forfærdigelse af Karnisværk; (H. u.) Topsnesse; le – dort, Toppen breier sig saa hurtigt, at den synes ubevæ gelig; prov. dormir comme un -, sove trygt, som en Steen; il a du soin dans ses -s, (om en Bonde) han har Venge paa Ristebunden; elle a casse son –, hun har forspillt sit gode Ravn, hun har været uforfigtig.

Saboter, v.n. giøre Larm med sine Træsto; spille Top; v.a. valke Rlæde med Traffo. [gjør Støi med fine Traffo.

Saboteur, m. Trastomager; En, som Sabotier, m. Træstomager; En, som gaaer med Træsto; (H. n.) Opret i Topsneffen.

Sabotière, f. Fruentimmer, som gaaer med Træsto, el. som bandler med Træs

sto; Trastodands.

Sabouler, v. a. plage En, rive En fra ben ene Side til den anden; fig. nedrive, tirre, udsfiælde; pop.

Sabrade, f. Redsablen.

Sabre, m. Sabel; Pallast; remettre le -, stiffe Sablen ind; coup de -, Sabelhug; coup de plat de -, Fugtel. Sabrenas, m. Fuster. Lfuste; pop. Sabrenasser el. sabrenauder, v. a. Sabrer, v.a. uddele Sabelhug, neds fable; fig. og fa. – une affaire, afs giore en Sag i Past, uden at underberdache). søge jamme.

Sabretache, f. Hufartafte (ogf. sa-Sabreur, m. en Kriger, som bruger godt sin Sabel, som hugger godt fra fig; fig. og fa. En, som affærdiger Alt i stor Hast (i d. Betydn. ogs. f. -se).

Sabuleux, se, a. fulb af Sand, drivende med el. affættende Sand.

Saburral, e, a. (Méd.) hidrorente fra Forstoppelse at Slim i Asporings canalerne; pl. m. -raux.

Saburre, f. (Méd.) Sliim i Afferinge. canalerne; (Mar.) Gruns til Baglaft.

vose til fit Rattei; – à ouvrage, Sv: til at bænge foran Sabelbuen; Penge: vose; – à terre, Sandsæf til burtig Ans lægning af Stanbser; – á vin, Druk fenbolt; un cul-de-sac, en lille Gabc, jom er luffet i den ene Ende; fig. og sa. un homme de – et de corde, en Galgenstrif, et stet Menneste; mettre 4. au -, ftoppe Munden paa En, sætte bam ud af Stand til at svare paa bbab der indvendes; vider son -, fige Alt brad man veed om en Sag, ude tomme fig; voir le sond du -, sec dybt i Tingen, gjennemstue Pemmes lighthen; votre affaire est dans le -, Deres Sag er i god Gang; c'est la meilleure pièce de son -, tet er det, hvorved han bedst naaer Maatet; avoir la tele dans un –, vare uvidende om hvad ber foregaaer; tirer d'un deux moutures, drage dobbelt Fordeel af en Sag; trousser son – et ses quilles, tage fin Bylt og gaae fin Bei; donner à q. son – et ses quilles, afskedige En, give En Reisepas; se couvrir d'un - mouillé, benytte ng af en flau Undstyldning: prov. il ne saurait sortir d'un - que ce qui y est, man maa intet Klogt vente af en Tosse, intet Godt af et stet Menneste; ne jugez pas sur l'étiquette du sac, fluer iffe Hunden paa Haarene.

Saccade, f. stærft Ryft Pesictømmen; hæftigt Stød el. Nyt; fig. drøi Frettes sættelse; Sindsulighed; Uregelmæssig: ved i Stilen; par -s, loc. ad. stødevils.

Saccadé, e, p. ofte afbrudt; fig. uregelmæssig; mouvements -s, hæftige og uregelmæssige Bevægelser; style -, Ettil bestaaende af forte, usammens menhangende Satninger. Isomme.

Saccader, v. a. ryffe i Pestens Saccage, m. Forstyrrelse; Omrodning; uordentlig sammenkastet Dynge (pop.). Saccagement, m. Plyndring.

Saccager, v. a. plyndre; fa. vende op og ned paa Alt, bringe Alt i Forsiprrelse. [suffret; v.pr. blive suffret.

Saccharitier (ch ubt. k), v. a. gjøre Sacerdoce, m. Præfteembebe, Præftes værdigbet, Præftedømme; Præftestand; Bræstestab. l-taux.

Sacerdotal, e, a. præstelig; pl. m. Sachée, f. Sæffuld. ensacher. Sacher, va. putte i en Gæf; bebre: Sachet, m. lille Eat, Pofe; Rryderpofe. Sacoche, f. Reisetaste, Courreertaste pose; Pengene t samme. Gefims.

Sacome, m. (Arch.) fremftagente Sacquage, m. Afgift of hver Ext Salt, Korn o. desl., der bragtes til Torvs; v.

Sacquatier, m. Betjent, som havete Afaift af hver Sæf Salt el. Rorn, der bragtes til Torvs; Bognmand, som tiører med Kulsæffe.

Sacquier, m. (Mar.) Pavnebetjent, som besørger Gatte med Salt, Korn o.desl. Vater lossede el ladede ombord.

Sacraire, m. (Anc.) Hamiliefapel, Betehuus.

Sacramentaire, m. Tilhænger af en protestantist Sect, der har afvigende Meninger om Sacramenterne; Sacra mentbog om Utdeling af Sacramen terne og den dermed forbundne Kirke tjenefte.

Sacramental, e, el. Sacramentel, le, a. angaarnde Sacramentet; pl. m. -taux, -tels. ment.

Sacramentalement, ad. fom Gacra Sacre, m. Salving, Aroning; Bispeindvielse; (Fauc.) Dun-Falk; (Art.) forh. tipundig Kanon.

Sacré, e, p. og a. hellig; ufrænfe lig; ærværdig; affkpelig, forbandet; les livres -s, de hellige Bøger, bet gamle og nye Testament; les ordres -s. Præsteembedet, Diarons og Under: diaconembedet; le – collège, Cardi nalcollegiet; ce - vilain, denne afstyc lige Gnier; fig. avoir le feu -, have den bellige 3ld, Genie; (Med.) le seu -, Slags Rosenfeber; le mul -, ben faldende Spge; ... s. m. det Hellige (mobf. le profane).

Sacrement, m. Sacrament; Gifters maal (plais.); le soint -, den heslige Radvere, Hostien; le saint - de l'autel, Hostieasten, Monstrantsen; s'approcher des -s, strifte og gaae til Ab ters; fréquenter les -s, gade ofte til Communion; fa. og plais. il n'aime pas le —, han holder iffe af Glftermaal.

Sacrer, v. a. indvie, falve; v. n. bande, sværge, tage Guds Ravn for fængeligt; fa.

Sacret, m. (Fauc.) Hanfast (f. sacre); (Art.) Slags gammel Annon.

Sacrifiable, a. som kan tjene til Offer. [-inde. Sacrificateur, trice, s. Offerpræft;

Sacrisicatoire, a. henhørende til Offertjenesten. [Offerpræsteværdighed.

Sacrificature, f. Offerpræsteembede, Sacrifice, m. Offring; Offer; sy. Opostrelse; ostrir qc. en -, bringe Rosget til Offer; - de louanges, Tatses offer; saire à q le - de ce qu'on a de plus cher, offre En det Kjæreste, man har; prov. obéissance vaut mieux que -, Lydighed er Gud behageligere end Offer.

Sacrisier, v. a. offre; bringe En et Offer; sig. oposstre, anvende, hellige; v. pr. oposstre sig; – aux idoles, osstre til Asguderne; – aux graces, antagc et behageligt Bæsen, udtrytte sig med Smag; – au goût de son siècle, rette sig ester sit Aarhundredes Smag; – ses intérêts à son ami, oposstre sin egen Interesse for sin Ben; j'ai tout –é pour vous, seg har berøvet mig Alt for Deres Styld; – tout son temps à qc., hellige hele sin Tid til Roget; se – pour q., oposstre sig for En.

Sacrilège, m. Banbelligelse; Gudsbespottelse; Delligdomsbrøde; Gudsbespotter; Kirkeraner; a. gudsbespot-

telig, vanhollig, ugudelig.

Secrifègement, ad. paa en audsbespottelig Maare. [ber, Prashans.

Sacripant, m. Storpraler, Etry. Sacristain, m. Sacristain; Kirkebestient, som sørger for hvad der hører til Sacristiet, Degn.

Sacristaire, m. Sacristandembebe; Kirkens el. Sacristiets Skatkammer.

Sacristie, f. Sacristi, Sted i Kirsten, hvor Alterfarrene, Messchragten o. desl. opbevares; hvad der gjemmes i Sacristiet; Indtægt for Messelæszninger, Fordsnner o. desl.; de ved Sacristiet ansatte Betjente.

Sacristine, f. Den, som i et Nonnekloster har Omsorg for Alt hvad der

hører til Sacristiet.

Sacrum el. os sacrum (um ubt. om), m. (An.) Helligbenet, sibste Ryghvirvel, som ender Rygraden.

Saduceens, m. pl. Sabucæerne.

Saduceisme, m. Sabucæernes kære.
Safran, m. Safran; (Mar.) le –
du gouvernail, Hælen af Roret, ben
pberste Deel af samme; – de l'étrave,
Klæbning paa Forstevns-Træet.

Sasrané, e, p. vg a. safranguult;

tillavet med Safran.

Safraner, v.a. farve el. tillade med Safran. [neste; Fallitspiller; pop. v. Safranier, ère, s. ussell, stelagt Mens Safranière, f. Safransplantage.

Safre, m. blaa Farve af Kobolt, Mineralblaat; f. (Blas.) ung Essen.

Sakre, a. graadig, forslugen (især om Børn og Huusdyr); pop.

Saga, f. (Myth.) Historicus Muse i den nordiste Mythologi; historisk Fortælling af de gamle Nordbocre.

Sagace, a. starpfindig. Sagacité, f. Starpfindighed.

Sagaie, f. Kastesppt bos Regerne.

Sage, a. viis, flog; forstandig, fors nuftig; forligtig; maadeholden; æts bar, tydit, bly; besteden, artig; s. m. en viis Mand, en flog Mand; il est plus heureux que -, han har mere Epste end Forstand; une réponse—, et llogt Svar; il a été - à ses dépens, af Stade er han ibleven flog (forfigtig); c'est une semme -, det er et arbart Fruentimmet; cet enfant est -, bette Barn er artigt; il ne s'est pas emporté, il a été sort –, han har iste været hæftig, ban har været meget maadeholten; il est – comme une tille, han er bly og besteden som en Pige; (Man.) cheval -, en from Deft; (Ch.) un chien -, en lydig Hund; prov. le plus – cède, den Klogene giver efter; le – des –s, den Alvije.

Sage-semme, f. Jordemoder; pl.

des sages-femmes.

Sagement, ad. viseligen, flogeligen; forsigtigen; med Maadehold; arbart,

bestedent; artigt.

Sagesse, f. Biisrom, Klogstab, Forssigtighed; Maadehold; Erbarhed; Besterenhed; Artighed, Larvillighed; se conduire avec –, opføre sig med Klogstab; elle a beaucoup de –, hun besidder megen Erbarhed; cet ensant a de la –, bette Barn er artigt og lærvilsligt; le livre de la – el. blot la –, BiisdommensBog. [Bandar(sèche-d'eau).

Sagette, f. (Bot.) Piilurt, Alismacee,
Sagittaire, m. (Astr.) Siernebillede,
Etytten; (H. n.) Slags Rovfugl;
(Bot.) f. sagette. [plante, Sagogryn.
Sagou, m. (Bot.) Sago, Sago;
Sagouin, e, s. (H. n.) Sagouinabe;
fg. og fa. ureenligt, smubsigt Menneste.
Sagoutier, m. (Bot.) Sagoplante.
Sagum (um ubt. om), m. (Anc.)

Sai.

fer og Galler).

Saie, f. (Joa.) lille Krabsebørfte; (Manu.) Slags tyndt ulbent Girs; (Anc.) f. sagum.

Saignant, e, a. blødende; fig. la plaie est encore -e, Saaret er endnu frist, Sorgen er itte glemt; prov. boeul -, mouton belant, Ores og Bes

detisd maae kun steges halvt.

Soignée, f. Aareladning; det ved Aareladningen berøvede Blod; Aares ladningsstedet paa Forarmen; fig. Ats ledningsgrad; c'est une grande qu'on lui a saile, bet er meget Blot, man har berøvet ham; fig. det er mange Penge, man har filt ham ved; (Art.) Brud paa Brandrøret ved Mis neiprængning. nez, Næseblod.

Saignement, m. Bløben; - de Saigner, v.a. aarclade; aflede Bands beholdninger; fg. udpresse Penge; (Bouch.) flagte; labe bet tyffe Blod løbe af Riøbet; v. n. bløde; v. pr. aarclade sig; fig. give af pberste Evne, gribe sig stærtt an; – q. au nez, aares labe En paa Næsen; – du nez, have Raseblod; fig. fattes Mod, Bestemts bed, bisve bange; gaae fra sit Ord; le cœur m'en saigne, det smerter mig inderligit; la plaie saigne encore, Gors gen er endnu frist; il s'est -é pour sa fille, han har grebet fig stærkt an tor at udftpre sin Datter.

Saigneur, . Læge, som aarelaber, el. som gjerne raader til at aarelade.

Saigneux, se, a. blodig, blødende; dout - de veau, endnu bisdende Pals: [efter anden; p.u. pytte af en Kalv.

Saignoter, v. a. aarelade lidt, Tid Saillant, e, a. fremstaaende, frems springende; sig. træffende, glimrende, udmarket; (Blas.) opreist staaende; une idée -e, en glimrende Tanke; il n'a rien de -, han besidder intet Udsture ud.

Sailler, v. a. (Mar.) hisse stærkt, Saillie, f. Spring, Fart; fig. hids tighed, glimrende Tante; (Chir.) frems stagende lldvært, Knude; (Arch.) frems springende Udbygning, Fremragning; (Peint.) fremtræbende Effect; cet

fort militair Dragt (hos Romere, Per: | (Peint.) cette figure n'a pas asser de -, benne Figur træber ifte færkt not frem; loc. ad. par -s, støbeviis.

> Soillir, v. n. fare frem, springe frem; fuse ud, sprudle (almindeligere: joillir); (Arch.) stage frem, rage frem, være fremspringende (i d. Betydn. kun i den Idie Perf. i Enfelt. og Fleert.); (Peint.) være flærtt udhævet, træde stærft frem; v.a. bedæffe, bestele.

> Sain, e, a. sund, frist; ustadt, usor dærvet; velgiørende for Pelbreden; fig. rigtig, fordomofri; - de corps et d'esprit, sund paa Legeme og Sjæl; revenir – et saul, komme sund og frik tilbage, flippe ustabt fra en Fare; les marchandises sont arrivées saines et sauves, Barerne ere ankomne hele og holdne; ubestadigede; il a le jugement -, han har et sundt Omdømme; la -e critique, ben fisnsomme Critif; une -e doctrine, en orthodox, med Riv Grundsætminger overeensitem: mendelære.[bertræ(bois gentil,garou).

Sainbois, m. (Bot.) Kielderhals, Pc:

Saindoux, m. Evinefidt.

Sainement, ad. fundt; fig. fornuf tigt, rigtigt; juger - de qc., bomme rigtigt, med fundt Blit om Roget.

Saineté, f. fund Tilftand; fig. la du jugement, Omdommets Rigtigbed.

Sainsoin, m. (Bot.) Esparsette, for

trinlig Foderplante.

Saint, e, a. hellig; gubfrygtig; av varbig, uforfrankelig; helliget Gub eltjenende til gubeligt Brug; la -e vierge, den hellige Jomfru; la -e famille, Marie, Jesus og Joseph; Maleri force stillende Maria med Barnet og Joseph; un - homme, et gudtrygtigt Kenneste; histoire -e, Kirkchistorien; la terre –e, Palastina; en terre –e, i Kirfejord; l'année –e, Jubelaaret; la semaine -e, ben stille Uge; jeudi -, Skartorebag; vendredi -, Langfre dag; la –e écriture, den hellige Strift; la Saint-Jean, St. Hansbag; la Saint-Michel, Michelsdag; le - siège, Pas sigt Udbrud, Opbruusning, hæftig Yt= vestolen; le - ossice, Inqvisitionen; tring; vittigt Indfald, træffende Bit= le - empire, bet tydste romerste Rige; (Mar.) la -e barbe, Rrubtfammeret; prov. employer toutes les herbes de la Saint-Jean pour réussir, bruge alle optænkelige Midler til at sætte Roget écrivain a d'heureuses -s, denne Sfris igjennem; c'est - Roch (ch ubt. k) bent har helbige, træffende Indfald; et son chien, det er to uadstillige Personer, som altid sølges av; etre dans la prison de - Crépin, have altfor snævert Fodisi;s.m. Pelgen; le - des Saints, det Allerhelligste af Tabernaklet; le - du jour, Dagens Afgub; prov. c'est un pauvre -, c'est un – qui ne guérit de rien, det et en ussel Staffel, som ikte kan være til nogen Hielp; il ne sait à quel – se vouer, han veed iffe mere hvad han stal gribe til; il vaut mieux s'adresser à Dieu qu'à ses -s, det er bedre at gaae lige til Herren end til hans Tie: nere; selon le -, l'enceus, som Ders ren er, saa maa Eren være; à chaque – sa chandelle, for at fatte en Sag igjennem, maa Ingen forbigaaes, som fan have Indstydelse paa samme; precher pour son -, rose En af egens nyttige Grunde.

Saint-Augustin, m. (Impr.) Strift,

større end den saafaldte Ciccro.

Saintement, ad. i et helligt Levnet, gubfrygtigen.

Sainte-nitouche, f. f. nitouche.

Sainteron, m En, ter lever som en Helgen, lille Belgen; fa. p. u.

Sainteté, f. Hellighed; Pavens Titel. Saint-germain, m. Slags stor sasts fuld Pare; pl. des saint-germain.

Saïque, f. lille græst Kosfardistib. *Saïs, m. tyrkist el. arabist Staldkarl. Saisi, e, s. Ekploner, paa hvis Eien:

bomme ber er lagt Beslag.

Saisi, e, p. og a. grebet, bemægtisget; som der er lagt Beslag paa; sigpludsclig betaget (af en Sygdom el. en Følelse); besymret, bedrøvet; – de joie, grebet af Glæde; – d'une maladie, overfaldet af en Sygdom; j'en ai le cœur tout –, mit Hjerte er ganste bedrøvet derover; – du vol, greben i Besiddelse af det Stjaalne.

Saisie, f. Beslag; – -exécution, – modilière, Udpantning af Skyldnerens Bohave; – -arrêt, Beslag paa Barer el. Penge, som Skyldneren har besroende hos en Tredic; – - brandon, Udpantning i Korn el Frugt, som endnu itte er indhøstet; – - gagerie, Beslag paa en Leiers el Forpagters Bohave og Afgrøde; – immodilière, Udpantning af Skyldnerens urørlige Eiendomme.

Saisine, f. (Féo.) Tagen i Besiddelse af en urorlig Eiendom el. af en Arv; nu: retmæssig Besiddelse af en Arv; (Mar.) Gaarding, Rebtil at surreRoget fast med.

Saisir, v.a. gribe, tage fat paa; fig. let fatte, forstage; benytte; overfalde (om pludselige, hæftige Fornemmelser); (Jur.) lægge Beslag paa; bemægtige sig ved Rettens Midler; v. pr. tage pludseligen, bemægtige sig; – q. par le bras, gribe En fat ved Armen: l'occasion favorable, gribe el. benytte den gunstige Leilighed; il saisit tout d'un coup tout ce qu'on lui dit, han fatter strax Alt brad man siger bam; le froid l'a –, Kulden har overfaldet, betaget ham; il sut -i de peur, han blev betagen af Angst; on s'est —i de lui, man har bemægtiget sig hans Person. llægges Beslag paa.

Saisissable, a. (Prat.) som der kan Saisissant, e, a. som overfalder pludseligen (om Kulden); (Prat.) som lader lægge Beslag paa (i d. Betydn. ogs. s.).

Saisissement, m. hæftig Brtagen af Rulde; Bestyrtelse, pludselig Angst; – de cœur, Hiertebetlemmelse, Hierteangst.

Saison, f. Aarstid; fig. rette Tid; Alder; la — nouvelle, Foraaret; l'arrière—, Efteraaret; la première — de la vie, Livets Baar (la belle —); la — des fleurs, Blomstertiden; saire ses provisions dans la —, gisre Indisbaf Fornsbenhedsartifler til den rette Tid; cela n'est pas encore de —, bet er endnu iffe den rette Tid dertil; ce que vous dites, est hors de —, hvad De siger, er ubetimeligt, passer iffe til Tid og Sted.

Salade, f. Salat; Blanding af Brød og Viin til at vederkvæge Heste; Helm (v.); assaisonner la –, kryddre Salaten; retourner, satiguer la –, bearbeide Salaten; fa. donner une – à q., give

En en Grettesættelse.

Saladier, m. Salatfad, Salatfurv. Salage, m. Nedfaltning; Salt, som dertil bruges; ford. Saltafgift i Nantes.

Salaire, m. Arbeidsløn, Salar; fig. fortsent Belonning el. Straf (især i

sidste Betydn.).

Salaison, f. Nebsaltning; Aarstid, hvori der nedsaltes; nedsaltet Kist el. Fist, Saltemad. [bin; tyrkist hilsen.

Salam, m. fostbar orientalst Rus Salamalec, m. dybt But; fa.

Salamandre, f. (H. n.) Salamander; – pierreuse, Ashest (v.); m. pl. Ibaander. (Svale.

Salangane, f. (H.n.) Søfpale, indiff Salant, a.m. indeholdende en Salffilde. Salariement, m. Yønning; p. u. Salarier, v. a. Ionne, jalarere.

Sal.

Saland, e, s. og a. inudfigt Wens

neste; urcenlig, smubsig.

Sale, a. ureen, fnavset, sølet; fig. uankandig, usadelig, smudsig; gris -, fmublig graa; son pinceau est -, hans Colorit er isse reen; fig. des paroles -s, smudsige Ord; son cas est -, hand Sag er itte reen; (Mar.) vaisseau –, Shb, som er begroet nied Shal og Sliim; cote -, Klippetyft.

Salé, m. saltet Riød; petit –, nylig

saltet ungt Svinekjød.

Salc, e, p. og a. faltet, indfaltet; faltholdig, fattrig; fig. vittig, bidende; dprt; source -e, Caltfilde; épigramme -e, pifant, bibenbe Epigram; un propos -, en smudsig Ittring; c'est très -, det er meget pebret (dyrt).

Salègre, m. Deig til Canaritugle tillavet med Hirse, Hampests og Galt;

(Miner.) ureent Steenfalt.

Salement, ad. ureenligt, smubfigt. Salep, m. (Bot.) Saleprod; (Pharm.)

Salev.

Saler, v. a. saite, nedsalte; fig. og pop. sælge til dyr Priis, opstrue; giøre bidente, bitter; il sale hien ce qu'il vend, han opstruer Prisen paa Alt, brad han har at sælge.

Saleron, m. Staalen i et Galtfar. Saleté, f. Smuds, Ureenlighed; Snave; fig. smubsigt, uanstændigt Udtryf; Smudsighed, Uanstændighed; dire des -s, fortælle smudsige Historier.

Saleur, se, s. En, som nedfalter Fødevare; Indsalter. | machie).

Salicaire, f. (Bot.) Fredløs (lysi-Salicite, f. (Miner.) Steen med Figurer, som ligne Bidieblade. [frebs.

Salicoque, f. (H. n.) Slags Søs Salicor, m. (Bot.) Galting, Galts

urt, mineralst Ludsalt.

Salicorne, f. (Bot.) f. f. salicor.

Salien, m. (Anc.) Praft i Mars's Tempel hos de gamle Romere; a.pl. poèmes -s, Digte til Mars's Wre.

Solière, f. Saltkar; pl. Fordybnins ger under Dinene paa gamle Befte; Fordybninger over Bryftet henimod Kravebenet hos Fruentimmer; prov. il quvre des yeux grands comme des

Salisier, v.a. (Chi.) ombanne til Salt. Saligaud, e, s. og a. svinst, ureen ligt Menneste; pop.

Salignon, m. Saltflump. [(tribule).

Saligot, m. (Bot.) Pignst, Ingophyl Salin, m. urcen Potaffe; Plante: Indfalt; Saltfasse; Saline; (H. n.) Slags Brasen; (Pe.) stormastet Fiste: [gout -, saltagtig Smag.

Salin, e, a. saltagtig, saltholdig; Salinage, m. (Sal.) Tid, fom utfræres til at udtræffe Saltet af Bandet.

Salinateur, m. Galtspber.

Saline, f. saltet Rist el. Fiff; Salt

spberi, Saltværf; Saltkilde.

Salique, a. bruges fun i Udtr. terres—s, Lande, som uddeeltes til Frans ferne efter Galliens Erobring; la loi -, den faliste Lov, som udelukker den kvinvelige Arvefølge paa den frankte Thronc.

Salir, v. a. tilsmudse, tilsøle; sg. plette, besudle, spærte; fylde med smuds sige Fortællinger, med usømmelige Bil: leder; v. pr. blive tilsølet; tabe fin rene, friste Karve; fig. vanære fig. nedværdige fig; - la réputation de q., plette Ens gode Ravn og Rygte; il s'est –i, han har plettet sit Ravn, nedværdiget fig.

Salissant, e, a. som smitter af; fom tager imod Smuds, fom let

smudses til.

Salisson, f. lille fnavset Pige; pop. Salissure, f. Snave, Stænf; p. u. Salivaire, undertiden salival, e, a. henhørende til Spyttefirtlerne; conduits –s, Spyttekanalerne.

Salivant, e, a. fremfaldende Spytter udtømmelser. cuur.

Salivation, f. Spytteflob, Spyttes

Salive, f. Sppt.

Saliver, v. n. udfaste meget Sppt. Salle, f. Sal; - basse, Sali Stue etagen; - haute, Sal i første Etage; - d'audience, de réception, Audients gemat; - des gardes, Barelfe til Bagten i et sprsteligt Palais; il est de -, han har Bagt paa Slottet; — des pas perdus, Forsal foran et Tribunal; de danse, à danser, Dandsefal; - à manger, Spisesal; - d'armes el. d'escrime, Fegtesal; tenir -, give offents lig Underviisning i Fegtning el. Dands; -s, han giør store Dine. [blive til Salt. | - de spectacle, Stuespilhuus; - de Salisiable, a. (Chi.) som kan let l'opéra, Operahuus; la - d'un hôpi-Salisication, f. (Chi.) Saltbannelse. | tal, Sygestue i et Pospital; - de verdure, - verte, Løbsal, aaben Plet oms givet af tætte, løvfulde Træer.

Sallette, f.lille Sal; p.u. [Bands lar. Salmarine, f. (H. n.) lille ferst Salmigondis, m. Ragout af Kiøds scringer; fig. og fa. blandet Tale om alteslags Ting; Bog, bestaaende af usammenhængende Styffer.

Salmis, m. Ragout af Levninger

af forhen kogt Fuglevildt.

Salmone, m. (H n.) Lar (saumon). Saloir, m. Kar til at gjemme Salt

el. Saltmad i, Salttrug.

Salon, m. stor Sal, Selstabssal, smutt decoreret Sal; Galeri i Louvre til aarlig Udstilling af fransse Maleres og Billedhuggeres nyeste Arbeider; selve Udstillingen; sig. især i pl. den sine, elegante Berden.

Salope, a. f. snavset; s. f. uordents ligt, snavset Fruentimmer, Sloie; Fruens

timmer af Let Levnet.

Salopement, ad. ureenligt, paa en

fnavlet, uordentlig Maade; p. u.

Saloperie, f. Urcenlighed, Svinsthed; smudsig Tale; fa. [Børns Klæder. Salopète, f. Bouserolle til at bestytte

Salorge, m. Saltforraad.

Salpetre, m. Salpeter; fa. saire peter le –, affpre mange Kanon, el. Geværstud; tout pétri de –, kort for Hoveret, meget opfarende.

Salpetrer, v.a. blande el. belægge med Salpeter; overtræffe med Salpeter; v.pr. blive til Salpeter. [terfabrifation.

Salpetrerie, f. Salpeterhytte; Salpes

Salpetrier, m. Galpeterspber.

Salpetrière, f. Salpeterhytte, Salpezterspteri; Salpeterfabritation; Aspl i Paris for gamle el. affindige Fruentimmer. [Stinke, Trøsler, v. desl.

Salpicon, m. Ragout af Agurfer, Salsepareille, f. (Bot.) Sarfaparil, henhørende til Konvallernes Gruppe.

Salsifis, m. (Bot.) Slags Storzo-

neer, Buffestica.

Saltation, f. (Anc.) Kunst hos Romerne at efterligne alle Mennestets Gebærder og Bevægelser; Pvelse i Dandsen og Springen. [striger; Bajas.

Saltimbanque, m. Gjøgler; Marks Saluade, f. Hilsen med et Buk; v. Salubre, a. velgjørende for Sunds heden; air –, sund Luft.

Salubrité, f. Gavnlighed for Sundheben; offentlig Sundhedstilstand. Salver, v. a. hilse; bevidne sin Werbødighed; besøge; salutere; proclamere, ubraabe; je vous salue, j'al
l'honneur de vous -, jeg har den Were at
hilse Dem'; Pessighet sudtryk naar man
møder En, el. tager Assed; aller - q.,
gaae hen at aslægge En Besøg; Vespasien sut -é empereur de toute l'armée, B. blev udraabt til Reiser as
hele Armeen; - de l'épée, salutere med
Raarden; la mer salue la terre, Arigs,
stibe maae salutere, naar de gaae til
Anters foran en Fæstning.

Salure, f. Saltheb.

Salut, m. Vel, Belfard; Redning, Freise; Salighed; Hilsen; (Egl.) Aftenbøn i den catholfte Gudstjenefte; le – public, det offentlige Belfard; chercher son - dans la fuite, søge sin Redning i Flugten; (sans quoi) point de –, (uden det) hjælper Intet el. ops naacs Intet; le - éternel, den evige Salighed; faire (songer à) son -, førge for sin evige Frelse; sans imagination, point de – dans les arts, uben at besidde Indbildningstraft, er her ingen Lyfte at haabe i de stionne Kuns ster; rendre le -, gjengive en Pilsen, besvare samme; resuser le -, itte besvarc en Pilsen; – et amitié! (veb Clutningen af et Brev) modtag min Hilsen og Forsiffring om mit Benstab; patrie du grand homme, -! Hil værc den store Wands Kætrcland! le – de l'épée, Saluteren med Kaarben; -s de mer, Salutstud fra ct Stib; prov. à bon entendeur -! De forstaacr not hvad der menes uden videre Forklas frende, gabnlig. ring.

Salutaire, a. helbredente!, velgjø-Salutairement, ad. til Gavn for det legemlige el. aandelige Bel; gavnligt,

nyttigt.

Salutation, f. Hilsen; recevez mes -s respectueuses, modtag min ærbes digste Hilsen (ved Slutningen af et Brev); la - angélique, Ave Maria.

Salut-d'or, m. Guldmont under

Carl d. Sjette i Frankrig.

Salvage, m. (Mar.) i Udtr. droit de -, Bjergeløn for hvad der reddes ved Stibbrud (v. nu: droit de sauvetage). [ningsbsie (bouée de sauvetage).

Salva-nos (subt.), m. (Mar.) Reds Salvatelle, f. (An.) Aare mellem ben lille Finger og Mellemfingeren.

Salvations, f.pl. (Prat.) firifiligt 3nb. læg imod en Contraparts Bestyldninger.

Salve, f. Gevære el. Kanonsalve enten til Wre for Rogen, el. til Bes vidnelse af alm. Glabe; Generalsalve; flere paa samme Tid affprede Glub; une - d'applaudissements, et frort Un: tal forenede Bifaldeflap. [fru Maria.

Salvé, m. catholf Bebepfalme til Joins Salveline, f. (H. n.) Slage Lar. Salvia, f. (Bot.) Salvie. [brægne. Salvinie, f. (Bot.) Calviniacce, Ribfes Samare, f. (Bot.) Bingefrugt.

Samaritain, e, s. og a. Samaritas ner, -inde; samaritanst. [Sambuttra. Sambouc, m. (Bot.) vellugtende Sambuque, f. Sambuca, fiirstrenget Infirument bos Bebræerne; Clags [Paastelsverdag. Stormstige (v).

Samedi, m. Løverbag; - saint, Samoledes, m. pl. Samojeber.

Samoreux, m. (Mar.) langt, smalt eenmastet Flodstib. [strit (ogs. hanscrit). Samscrit el. sanscrit, e, a. og s. Gan: Sant-benito, m. quul Kladning, sem be af Inquisitionen Fordamte ikores.

Sancir, v.n. (Mar.) spnke, ride uns der til Anfers i haardt Beir; fa.

Sanctifiant, e, a. helligende [rende. Sanctificateur, trice, a. helliggiøs Sanctification, f. Pelliggiørelse; la - des setes, Kesternes Helligholdelse i Kirfens Aand. [bolde; hellige.

Sanctisier, v. a. helliggsøre; helligs Sanction, f. Stabfastelse, Antagelse; Bifald; Straf el. Løn, forbunden med en Lov; kongelig Ordre i geistlige Anliggender (fun i Forbindelse med pragmatique; f. b. Orb); recevoir la -, erholde Statsasselse; donner sa - à qc., tilbele Roget sit Bifald.

Sanctionner, v. a. stadfaste, give

Love Kraft; befræfte; bifalde.

Sanctuaire, m. det Allerhelligste (bos Zøberne; ogs. le Saint des Saints); Stetet i Kirken, hvor Poialteret har Plads; Sted, helliget Kunster, Bidenstaber o. s. v; Pelligdom; fig. vigtig Demmelighed; cette maison est le de la vertu, bette huus er Opbernes ffue mægtige Personers hemmelighed: bedsfuldt.

Sandale, f. Sandal, Muntesto; lille Fartsi i Levanten; (Bot.) frankt Korns soeffet Infect. jort.

Sandale, m. (H. n.) Slags vinge. Sandalie, f. (Jard.) Slage Fersten. Sandalier, m. Stomager, som sper Sandaler; (Jard.) Slags Ferstentræ.

Sandaraque, f. Sandrak, harpiragtig Substants, som bruges til Raderes pulver; redt Operment (orpiment).

Sandix el. sandyx, f. brændt Bleg-

poidt; m. Glags Mønnie.

Sang, m. Blod; Temperament; Slægtstab, Kamilie; Wt, Aftom; Race; se battre au premier -, buellere inde til En af Duellanterne er bleven saa: ret; mettre q. en -, saere En, saa at han svommer i sit Blod; il y a eu beaucoup de - répandu, ber er flydt meget Blod, man har fegtet med stor Forbittrelse; mettre un pays à seu et à -, harje et Land med 31d og Spærd; se saire la guerre à seu et à -, stade hinanden paa alle muelige Waater; laver son injure dans le -, hævne en tilfsiet Fornærmelse, red at drade Fornærmeren; je donnersi le plus pur de mon -, jusqu'à la dernière goutte de mon -, jeg vilde opoffre det Bedfie, jeg eier, min sidste Blods: braabe; sucer le - du peuple, s'engraisser du - du peuple, udsuge Acle ket, berige sig paa bets Bekofining; cela calme le -, met du baume dans le -, det beroliger Blodet, miltner Temperamentet; cela fait faire du mauvais -, bet irriterer Sinbet; le iui bout dans les veines, Blodet lo: ger i hans Aarer; det er et fprrigt hibligt ungt Menneste; suer - et eau. anstrænge sig af alle Kræfter; ubstaae meget; le - lui monte à la tête, Blo: det sliger ham til Povedet, han er nær ved at blive vred; il a du - dans les veines, du - sous les ongles, au bout des ongles, han taaler ingen Fornær: melse, han er kort for Povedet; han forstaaer kraftigen at tilbagevise For: nærmelsen; être de noble -, være af abelig Byrb; prince du -, Fyrste af Hiem; penetrer dans le -, gjennem. Blotet, af den kongelige Familie; cela est dans le -, det ligger i Blodet, det peser une ch. au poids du -, prove horer til Slægtstabet; c'est un beau el. underføge Roget noie, samvittig: |-, bet er en Familie, som bestaaer af [Sandeltræ. friste og smutte Ansigter; le - est Sandal el. bebre: santal, m. (Bot.) beau dans ce pays, Beboerne i bette

Eand ere i Almindelighed smuste og velstable; bon – ne peut mentir, Afkom af reistafne Forældre ranslæg: ter iffe.

Sang-de-dragon, m. (Bot.) Dras Oragebiod, Slags bruuntsb Harpix, som ubstyder af Stammen af denne Plante og bruges i Medicinen: pl. des -s-de-dragon.

Sang-froid, 24. Roldblodighed; de ---, loc. ad. med Roldblodighed, ros

ligt, uden Paftighed.

Sanglade, f. Pidsteslag.

Sangiant, e, a. blodig, blodbestæns ket; fig. krænkende, meget fornærme: lig; rencontre -e, blodig Træfning; morte -e, volbsom Dsb; sacrifice non -, Messcoffringen; une injure -e, en blodig Fornærmelse; une -e satire, en didende Satire. [Satelgjorden.

Sangle, f. Gjord; la - d'une selle. Sangler, v.a. omgjorde, spænde en Gjord; fig. avoir été -é, vare bleven haardt medtaget, slet; behandlet; cette femme se sangle trop, bette Fruen: timmer snører sig altfor særst; pop. - un coup de souet, un sousset, ubs dele af al Rraft et Pidsteslag, et Pres

figen.

Sanglier, m. (H.n. Billiviin; - de mer, Marivin; prov. au cers la bière, au – le barbier, Saar af en Hjoris Porn er farligere end Saar af Vilds fvinets Hugtander. [i pl.); lille Rem.

Sanglot, m. Pulfen (bruges især Sangloter, v. n. hulfe. [Optræffer. Sangsue, f. Igle; fig. Blodubsuger, Sanguisicatif, ive, a. blotdannende. Sanguification, f. (Méd.) Nærings saftens Overgang til Blod; Blodets

Tilberedelse i Legemet.

Sanguisier, v. a. (Méd.) omdanne til Blod; v. pr. blive til Blod.

Sanguifique, a. (Méd.) som fan

blive til Blod.

Sanguin, e, blodrig; sangvinst; blodrød; (An.) vaisseaux -s, Blodfar.

Sanguinaire, a. blodwritig, blod=

gjerrig; grusom.

Sanguine, f. (Miner.) Blodfteen, rød Jernsteen; Rødfridt; rød Jaspis; (Jard.) blodrød italienst Pære.

Sanguinole, f. (Jard.) blobrod Fers

sten; blodrød Pærc.

med Blod; s.m. (H.n.) Slags Aborre. | de -, Spgehuus for Pestbefangte;

Sanhédrin, m. Sanhebrin, bet ficre jødiste Raad i Zerusalem.

Sanicle, f. (Bot.) Stjærmplante af Tybernes Gruppe. [terie i en Byld.

Sanie, f. (Chir.) vandagtig Ma-Sanieux, se, a. (Chir.) fyldt meb

vandagtig Materie.

Sanitaire, a. angagende den offent lige Eundhedstilstand; lois -s, Sundbedslove.

Sanite, f. Eundhedstilstand.

Sans, pp. uden; - mentir, uden at lyve, sandt at fige; cela va – dire, det forflager sig af sig selv, det er ligefrem; sans que, conj. uden at (mcd le subjonctif); - cel**a,** *loc. conj.* ellers, hvis itte (sinan); loc. ad. doute, upaatvivleligen; - contredit, uimobfigeligen; - fautc, ganffe fiffert; – façon, uden Complimenter; – cesse, uopbørligen.

Sans-cour, s. pop. hiertelsst Menneste; Menneste uden Æressølelse el-Blufærdighed; Døgenigt; pl. des sans-

cœur.

Sans-culotte, m Burcløs; Spottes navn paa Republikanerne under den første franste Republik; Navn, Terroristerne selv antoge; pl. des sansculotte. Wiasic.

Sans-culotterie, f. Sansculotternes Sans-culottide, f. Sansculottedag, en af de 5 Udspldningsdage i den nye fransse Calcuber, paa poilse der holdtes Nationalfeste.

Sans-culottisme, m. Sansculotters nes Regjering el. Grundsætninger.

Sans-dents, f. tandish gammelt

Fruentimmer; pop.

Sans-fleur, f. (Jard.) Zigenæble (ogf. pomme-figue); pl. des sans-fieurs.

Sansonnet, m. (H.n.) Stær; Slags lille Mafrel.

Sans-peau, f. (Jard.) Sommerpære: m. Commerparetra; pl. des sans-peau.

Sans-prendre, m. Golo i zbombre fpil; pl. des sans-prendre.

Sans-tache, f. (H.n.) boid Slange uben mindfte Plet; Slags Lar; pl.

des sans-tache. Santal, m. (Bot.) indist Santeltræ

(f. sandal); Slags Silkctoi.

Santé, f. Sundhed; officier de -, unberordnet læge; service de -, be Sanguinolent, e, a. blandet el. farvet | hos Kongen ansatte Læger; maison

Ovarantainehuus (ogs. blot la -); billet de -, Sunthetspas; être en -, en bonne -, være veb Pelbred, npbe en god Pelbred; n'avoir pas de -, bave en slet Pelbred; sa. une - imperturbable, insolente, une - de cro-cheteur, en Jernbelbred; porter la de q., ubbringe Ens Staal; à la -! à votre -! Derce Staal!

Santoline, f. (Bot.) Slags Ramille;

ogs. en Art Bynte (armoise). Santon, m. tyrkisk Munk.

Sanve, f. (Bot.) vild Sennop. [Moft. Sapa, m. tpf togt Druefaft; Slags Sapajou, m. (H. n.) lille Abe med Snohale; ftg. lille, stygt Menneste.

Sapan, m. (Bot.) Slags japanefist Farvetræ; (H. n.) fiirfødet Opr hen-

perende til Gnaverne.

Sape, f. (Mil.) Underminering, Un-

dergravning; Løbegrav.

Saper, v. a. underminere, under-

grave; fig. tilintetgjøre, omftyrte.
Sapeur, m. Sapeur, Minegraver; Infanterist, væbnet med Pre, som gaaer i Spibsen af et Regiment.

Saphène, f. (An.) Rosenaaren (paa

Saphique, a. vers -, saphist Berb bestaaende af 11 Stavelser, opsundet steen). af Eapho.

Saphir, m. (Miner.) Saphir (Webel-Saphirine, f. (Minér.) saphirblaa Calcedon. [Smag (mods.insipide); p.u. Sapide, a. som har en el. anden Sapidité, f. Ræringsmidlers Smag. Sapience, f. tun i Ubtr. le pays de -, Biisdommens Land, Rormandiet; la S-, Bilsbommensbog af Galomo.

Sapientiaux, s. m. pl. (Eer.) les livres –, Büsdommens Bøger i det

gamle Testament.

Sapin, m. (Bot.) Fprretræ; prov. il sent le -, han lever inc lange; pop. Pprevogn. [Transportbaad af Fyrretræ.

Sapine, f. Fyrreirasbjælke; stor Sopinette, f. lille Musling paa Kjøien af et Stib, der har længe været til Gøcs. Lypretræ.

Sapinière, f. Fyrrestov; Baab af Saponacé, e, a. (Méd.) sæbeagtig. Saponaire, f. (Bot.) Sæbeurt (sa-

vonnaire, savonnière).

Saponification, f. Ombannelse til Sabe, Sæbefabrikation. [Sæbe. | Sardoine, f. (H. n.) Sarbonyr;
-Saponister, v. a. (Chi.) omdanne til halvgjennemfigtig Ædelsteen. Sæbe, Sæbefabrikation.

Saportfique, a. (Méd.) frembringenbe Smag; havenbe Smag. [bone).

Saquebute, f. Basbasun (nu: trom-Sarabande, f. Slags alvorlig spanst Dands, som bandses med Caftagnetter.

Sarbacane, f. Blæserør, Pusterør; fig. parler par -, tale ved Higely af

mellembærende Personer (v.).

Sarbotière, f. Blik el. Tinkar, hvori der tillaves Jis. dende Bittighed.

Sarcasme, m. bitter Spot, bis Sarcastique, a. sarfastist, bidende.

Sarcelle, f. (H. n.) Krikand. Sarche, f. bred Trarand paa et Sold.

Sarclage, m. Lugning, Opryfning af lifrud.

Sarcier, v. a. luge; oprofite Ufrud. Sarcleur, se, s. Luger, Lugemand, Lugetone.

Sarcioir, m. Lugefniv, Ryddehaffe.

Sarcture, f. opluget Ultub.

Sarcocèle, f. (Chir.) haard Svulft

i Teftiflerne.

Sarcocolle, f. harpiragtig Plante. liim, Kjødliim, som forben brugtes til Belbredelse af Saar (ogs. colle-chair).

Sarcocollier, m. (Bot.) Plante at Sandlernes Gruppe, hvoraf den saw faldte Kjødliim crholdes.

Sarco-épiplocle, m. (Chir.) Kists

netvrot med kiødagtig Udvært.

Sarco-épiplomphale, m. (Chir.) Risdneibrok ved Navlen med Udvært.

Sarcographie, f. Bestrivelse of Lem: merne og de kjødagtige Dele.

Sarco-hydrocèle, m. (Chir.) Bando kiøbbrok med Svulsk i Teskiklerne.

Sarcologie, f. Lære om Kjøbet og

be tjobagtige Dele i Legemet.

Sarcome, m. (Chir.) Kjødudvært [hævelse om Ravlen. (sarcose). Sarcomphale, m. (Chir.) Rjøb.

Sarcophage, m. Steenkifte, hvori de Gamle nedlagde te Liig, som te iffe vilde brænde; nu: Steenligfifte, Pragitifte, Sartophag; (Med.) a. kjødætsende; m. kjødætsende Middel.

Sarcose, f. 1. f. sarcome; Sygdom hos Ovæget, bestaaende i Mavens Opsvulmen efter at bave bruffet.

Sarcotique, a. (Méd.) fremstyndente Kisdets Gjenudvært; m. Midbel af en faaban Birfning.

Sardine, f. (H. n.) Sarbel, Brisling.

ges kun i Udtr. ris -, sarbonisk, for: stilt el. spodsk Latter. (didelphe). Sarigue, m. (H. n.) Tungdyr Sarment, m. Biinranke; pop. du [artede Planter. jus de –, Viin. Sarmentacées, f. pl. (Bot.) rantes Sarmenteux, se, a. (Bot.) ranfc: bærende.

Saronide, m. galliff Praft, Barbe. Sarrasin, e, s. Sarafener, -inde; m. Bogbvede Faldgitter i en Fæstningsport. Sarrasine, f. Sarascnerinte; (Fort.) Sarrau, m. viid Bondekjortel, Kittel. Sarrette el. serrette, f. (Bot.) Engeffar. Sarriette, f. (BoL) Glags Merian. Sart,m. (Bot.) Slags Tang, Søgræs. Sartie, f. (Mar.) Bant paa Galeier. Sas, m. Haarsi; (Hydr.) Bassin til et Slusefald; prov. passer une ch. au gros -, gjennemgaae en Ting over-[amerikansk Laurbærtræ. fladiff.

Sassafras, m. (Bot.) Gasfafrastræ, Sasse, f. (Mar.) Suulstovi tii at sse Vandet ud af smaa Kartvier, Dse top (escope).

Sassenage, m. Oft fra Gassenage i Narheben af Grenoble; pierre de -, Krebsoie, en lille lindsedannet Steen

til at rense Diet.

Sasser, v. a. fie, figte; fig. og fa. - et resasser, noie undersoge, drofte. Sasset, m. lille Haarfigte.

Sassoire, f. (Charr.) Forfipste af

en Voan til at vende samme.

Satan, m. Djavel; renoncer à -, forfage Ojæbelen; un orgueil de -, en overbreven Stolthed.

Satané, e, a. diableblandt; pop. ce – drole, denne forbistrede Stiælm. Satanique, a. satanst, djævelst.

Satellitte, m. væbnet Orabant; (Astr.) Biplanet; a. (An.) veines -s, Biaarer. Société, f. Mæthed, Overmæthed; fig. Bæmmelse; répéter qc. jusqu'à -, gjentage Roget indtil Bammelse.

Satin, m. Atlatt; peau douce comme un (du) -, Hud bløb som Atlast.

Satinade, f. Palvatlast, tyndt Toi, som ligner Atlast.

Satinage, m. Efterligning af Atlast.

Satinaire, m. f. satinier.

Satiné, e, p. og a. atlastagtig; ruban -, Atlastbaand; peau -e, Hud, bløb soni Atlast. [last; v.n. (Jard.) ligne Atlast. Satiner, v.a. give Ubseende af At- er kjed af det Slags Arbeider.

Sardonien el. sardonique, a. bru- | · Satinier, m. Atlastfabrikant; s. salhat, Svamv. tinaire.

Satin-pale, m. (Bot.) Slags Blads Satire, f. Satire, spottende Strift el. Tale, som latterliggiør Feil el. Perioner; fig. sa conduite est la - de la voire, hans gode Opførsel viser deres slette Opførsel i et endnu flærtere kps.

Satirique, a. fatirist, indeholdende en Satirc; tilboielig til Satirer; m. en satirist Stribent, Satiricus. [Maade.

Satiriquement, ad. paa en satiriff Satiriser, v. a. strive Satire, giens nemhegle Feil el. Personer paa en bis bende Maade; v. n. stifle, satirisere. Satiriste, s. Forfatter til Satirer,

ondstabsfuld Stjæmter.

Satisfaction, f. Fornsielse, Tilfreds: hed; Fyldestgiørelse, Opreisning; il no me donne pas de —, han stjænser mig liden Glæbe el. Grund til Tilfredsbed: faire el. donner – à q., give En Ops Trende, udsonende Reil. reigning.

Satisfactoire, a. (Thé.) fpldefigies Satisfaire, v. a. tilfretsstille, fors nsie; betalc; opfylde; give Opreis, ning; v.n. – d, tilfredsstille hvad ber er Pligt, opsylde hvad der ubfordres; v. pr. tilfredsstille sit Dnste; forstaffe fig Fyldestgiørelse; – son pere et sa mère, glade fine Foraldre; cela satissait le goût, det tilfredsftiller (bepager) Smagen; – l'attente de q., opsylve (svare til) Ens Forventning; - des créanciers, betale Creditorer; - à son devoir, opsylde sin Pligt; à une objection, møde en Judvending; se - soi-même, forftaffe fig selv Ops reisning.

Satissaisant, e, a. tilfredsstillende. Satisfait, e, p. og a. fornøiet, tik fredsstillet.

Satrape, m. perfift Statholber; fig. rig, vellystig og bespotist Herre.

Satrapie, f. perfift Statholderstab;

Statholderens Bolia.

Satron, m. lille Fift til Mabning. Saturable, a. (Chi.) som lader sig gjennemtrænge el. opløse af anbre Lnand. Waterier.

Saturation, f. (Chi.) mættet Tils Saturer, v. a. (Chi.) mætte, forene en Substants med et Fluidum, faa at den beri ganste opleses; fig. le public est -é de ce genre d'ouvrages, Publicum

Saturnales, f.pl. Befte bos de gamle Romere til Wre for Saturnus; fig. Asiende, usæbelige Forlystelser.

Saturne, m. (Myth. og Astr.) Sas

turn; (Chi. anc.) Bly.

Saturnien, ne, a. angaaende Saturn; fig. mort, tungfindig (inus.).

Saturnilabe, m. (Astr.) Instrument til at tagttage Saturns Drabanteres Stillinger.

Saturnin, m. saturnine, f. (H. n.)

indiff blyfarvet Obderstange.

Satyre, m. (Myth.) Stoutrold, halv Gud og halvt Menneste med Buffes føbber; fig. og fa vieux -, gammel Issagtig Mand; (H.n.) Dagsværmer; f. (Anc.) bidente satiriste Digte bos Græterne, hvori Povedpersonerne vare Satyrer. [(Méd.) unaturlig Geilhet.

Satyriasis (subt), m. satyriase, f. Sauce, f. Sauce, Dryppelse; courte, Sauce, fom itte ftræffer til; - rousse, bruun Sauce; - à Robert, Sauce af Sennep, Wobite og Løg; - à (au) pauvre homme, fold Sauce, tillavet of Vand, Galt og Gnitteløg; la – n'est pas assez faite, Sauccn har iffe fogt not; fa. donner ordre aux -s, førge for at Alt tillaves rigs tigt; faire la - à q., irettesætte En; prov. il n'est - que d'appétit, Duns ger er det bedfte Arpberi; la - vaut mleux que le poisson, Bitingene erc bebre end Povedsagen; on ne sait à quelle – le mettre, man vect iffc, bvortil man fal bruge ham; on peut le mettre à toutes -s, han er truge: lig til Alt; vous ne sauriez saire (mettre) une bonne - à cela, De for. maaer iste at give den Sag et godt Udseende.

Saucer, v.a. typpe i Sauce; fig. trettesætte; il a été bien -é, han er bleven dygtigt gjennemblødt el. gjennembeglet; il a été bien -é dans la boue, han er falben i Starnet; ban cr bleven reven dygtigt ned; man har gjort fiærtt Nar af ham; (Mon.) médailles -ées, forsølvede Robbermedailler.

Saucier, m. Rof, ber laver Saucer; (Mar.) Møttring, hvori Enden af Spillet gaaer.

Baucière, f. Saucestaal.

Saucisse, f. Medisterpolfe; (Art.) lang valtseformig Krudtladning i Lærred, hvormed en Mine sprænges.

Saucissier, ère, s. Tillaver af Meb. ifter, Udsælger af samme; p. u.

Saucisson, m. Rullepolfe; (Art.) Brandrør til at tænde en Mine; Gro neinippe til at danne Forstandsninger; Slags for Rafet.

Sauf, ve, a. ustabt; som oftest i Kor binbelse med sain: il en est revenu sain et -, han er kommen tilbage ber

fra beel og bolden.

Sauf, pp. uden at fornærme, uden at ajøre Staar i; med Forbehold af; undtagen; bruges alm. med à foran l'infinitis: - votre honneur, Deres Wre uforfrænict; – à recommencer, med Korbehold at kunne begynde igjen; - à déduire, med Forbehold at kunne fra brage; - une terre, undtagen et Gode.

Sauf-conduit, m. Leidebrev, Siffer bedsbrev, Protectorium; pl. des sauls-

conduits.

Sauge, f. (Bot.) Salvie.

Saugrenée, y. (Cuis.) Biret af Brici, tillavede med Smør, Salt og fine Urter.

Saugrenu, e, a. urimelig, latterlig; réponse –e, latterligt, naragtigt Evar. Saugue, f. Fisterbaad (i Provence).

Saulaie, f. Jord, beplantet med Piletræer, Pilefrat. Laarepui. Saule, m. Piletra; - plenreur,

Saulet, m. (H.n.) Slags Bogfinft. Saumatre, a. faltagtig; brugce tun i Ubtr. eau -e, Bratvand; goût -, saltagtig Smag. [2200 Dvbratfed; p.u.

Saumée, f. Flademaal paa omit. Saumier, m. (Pe) flor Kistchrog el

Parpun til at sange store Lax.

Saumon, m. Lar; stor Klump Bly el Tin; aflangt Kar, hvori Vox smeb tes til Borlys; (Mar.) Ballastjern.

Saumoné, e, a. larartet; truite-e, Laxforelle, hvis Kjød ligner Laxens. Saumoneau, m. lille el. ung Lar. Saumurage, m. Redlægning i Lage Saumure, f. Saltlage.

Saunage, m. Salthandel; saux --,

Snighandel med Salt.

Sauner, v.a. toge Galt. [Saltmagafin. Saunerie, f. Saltvært, Saltspheri; Saunier, m. Saltkoger, Saltspber; Salthandler; se faire payer comme un -, labe sig betale i byre Domme; faux--, Salt: Snighandler. sopbevares.

Saunière, f. stort Kar, hvori Galt Saupiquet, m. starp, pirrende Saucc. Saupondrer, v.a. beftree med Salt.

overfitse med Suffer, Peber, Meel o. desl.; (Jarda) fitse et tyndt Lag tort Gjødning paa Havesager; sig. blande med; give et Anstrøg af; une critique—ée d'éloges, en Aritik blandet med Roes.

Saur, a. m. røget; fun i Ubtr. hareng –, røget Eilb; prov. maigre comme un hareng –, meget mager.

Saurage, m. (Fauc.) Faltens forfte

Fjær før den har fældet.

Saure, a. guulbruun (kun om Heste); hareng –, s. s. hareng saur; (Fauc.) oiseau –, rød Falk, som bærer endnu sine første Fjer.

Saurer, v. a. torre i Rog, roge Sauret, a. m. s. s. saur. [sagten. Sauriens, m. pl. (H. n.) Fiirbecno: Saurin, s. og a.m. hareng –, ung Melfesild.

Saurion, m. (Bot.) Slags Cennop. Saurissage, m. Silbs Rogning.

Saurisserie, f. Steb, hvor der reges Sild. [Sild.

Saurisseur, m. En, som røger Saussaie, s. Piletrat; s. saulaie.

Saut, m. Spring; Fald; Bandfald; (om Peste) Bedækning; - périlleux, voveligt Spring, sallo mortale; fig. Bovestyffe; - de carpe, Spring i en liggende horizontal Stilling (om Gjøg= lere); - de mouton, en Pestes Sides spring med frum Rpg og buttet Hoved; - de Breton, et Mennestes Fald ved et vist Fif i Bryben; - de loup, Grav ved Enden af en Have el. Al: lec, for at hindre Indgangen uden at stade Udfigten; – de moulin, Fald at Bandet, **poor**ved en **Nou**e drives; au – du lit, idet En flaaer op, tidligt om Morgenen; fig. ne faire qu'un – d'un endroit à l'autre, gaae fra et Steb til et andet med ftor Purtighed; saire un grand -, opflage fin Bolig paa et langt fraliggende Sted; hæve sig med Et fra en lille Post til et vigtigt Ems bebe; saire le -, bestemme sig omsider efter lang Overveielse (oftest i slet Betybn.); saire saire le - à q., stille En ved fit Embede; n'aller que par sauts et par bonds, tale meb Burtig. bed uben al Orben, fare fra det Ene til bet Andet; handle overilet uden Plan; d'un -, d'un plein -, paa een Gang; de plein -, loc. ad. plubseligen, ubcs findigen. [haanden som de nedlægges.]

Sautent, e. a. (Blas.) opreist, krybenbe. Saute, f. (Mar.) – de vent, plubselig Foranbring el. Spring af Binben.

Sautée, m. (Cuis.) Slags Ragout. Sautée, f. Bindens pludselige Spring fra et Histne til et andet. [tes med Rod.

Sautelle, f. Biinranke, foin omplane. v. n. ipringe, hoppe; fare hurtigt afsted; styrte los paa En. gribe fat i En; hæve sig til en hoiere Stilling, saa at stere mellemliggende Trin overspringes; fare fra det Ene til det Andet; v.a. springe over; forbis gaae; (om Peste) bedæffe; – à bas de son lit, springe ud af sin Geng; saire - q. par la senètre, faste En ud af Binduet; fig. og fa. saire – q. aux nues, giøre En utaalmodig, giøre En vred, faae En til at springe i Flint; - de branche en branche, fare uben Orden fra det Ene til det Andet; faire - la cervelle à q., styde En en Rugle for Panben; saire — une maison de jeu, luffe et Spillchuus; faire – la terre de q., tvinge En til at sælge sin Jordeiendom; saire – une bouteille, tømme en Flaste Bitn; saire – la danque, sprænge Banken; saire - q., skille En ved sit Embede; – à la gorge de q., gribe En fat i Struben; - au cou de q., styrte En om Palsen; - aux yeux, være flart, indlysende, falde i Pinene; – le sossé, springe over Grøvten; fig. bestemme sig langt om længe, tage enbeligen en Beslutning; - le baton, giøre Rogetimod fin Billie; – un mot, forbigaae et Ord; – à pied joints par-dessus qc., giøre Roget uden at brybe sig om Pinbringerne.

Sautereau, m. Træhammer paa Enten af en Tangent; (Art.) Kanon, som styder usitsert. [Slags Binkelmaaler.

Sauteur, se, s. Springer, -ste; il est bon -, han springer godt; c'est un habile -, (tron.) det er en Strysber, en Tusindfunstner; (H.n.) Springshare (gerboise); Fist af Karpeslægten; - des blés, Kornsnudebille.

Sauteuse, f. Springerste (s.sauteur); (Da.) Hopfavalts. [rende smaa Spring. Sautillant, e, a. hoppende, gis

Sautillement, m. Poppen.

plein –, loc. ad. plubseligen, ubc. Sautiller, v. n. hoppe, giere smaa bigen. [haanden som de nedlægges. Spring; sig. og sa. fare fra en Mas sautage, m. Silds Standpning efter. terie til en anden.

Damcterflæbe; bruges almindeligst som loc.ad. med en: en -, overfors; porter qc. en -, bære Roget paa Ryggen, ved High af Seler, der trydse hinanden over

Broftet.

Sauvage, a. vild, sbe, ubpriet; ubes boet; mennestesty, sær, uregjerlig; raa, ubehagelig; un pays -, et udpriet el. ubeboet Land; il est d'une humeur sauvage, han er af mennesty Charak teer; il a des manières —s, han har raa, ubannede Manerer; ce fruit a un gout –, denne Frugt har en starp, ubehagelig Smag; phrase -, en usæds vanlig Talemaade; seu -, Slags Hes deplet i Anfigtet hos Born; s. vildt Menneffe. [brubne Barer; Bjergelon.

. Sauvage, m. Biergning af stibs Sauvageon, m. ungt, vildt Træ, fom ifte er podet. Særhed; fa.

Sauvagerie, f. mennestefty Bæfen, Sauvagin, e, a. sjelden uden i Udtr. gout -, en stram, undertiden tranag. tig Smag som af Søs og Strands fugle; s.m. stram Lugt el. Smag som af Bandfugle.

Sauvagine, f. Bandfugl; stram Eugt fom af Bandfugle; (Pell.) utilberedt

fransk Foerværk af vilde Opr.

Sauvegarde, f. Beffyttelfesvagt; Bestyttelsesbrev, som blandt andet fris tager for Indkvartering; sig. Bestyttelse, Korsvar; (Mar.) – du gouvernail, Cirrelline; - de beaupré, Løbes stang paa Bougsprydet; (H. v.) Un= detasting af Fiirbenene (les sauriens).

Sauvegarder, v. a. tage under fin

Bestyttelse, forsvare; p. u.

Sauvement, m. (Mar.) Redning af stibbrudne Barer; (Mus.) Oplosning af en sturrende Tone; (Féo.) Afaift til Lehnsherren for Bedligeholdelse af en Muur, der poebe Bassallerne Sifferhed.

Sauver, v. a. redde, frelse; fritage for, staane for; bevare, vedligeholde; retfærdiggiøre (p.u.); forebygge, stjule; v. pr. undbige; undgaae, rede sig ub af; begive sig hurtigt bort, gaae bort; føge et Tilflugtssted; sørge for sin (spottenbe Ubtr.). evige Salighed; holde sig stadesløs; cela lui a -é beaucoup de dépense, bet pbre Stin; on ne peut - sa con- trainer la -, icve i Armod.

Sautoir, m. Kigur el. Baabenmærke duite, man fan ikke undstylde hans Opi Form of et Andreasfors (×); lille forsel (p.u); - les désauts de la taille, stiule Figurens Feil; - une contradiction, forebygge en Modfigelse, face to modsatte Sætninger til at stemme; prov. vouloir - la chèvre et le chou, soge paa eengang at forene modsatte Hensyn; sauvequi peut, redde fig tw ber fan! (Mar.) signal de sauve qui peul, Signal for at givre hver lit Bebste;... se – d'un péril, undgaac en Fare; il se fait tard, je me sauve, Rioffen bliver mange, jeg andefaler mig; sig. il vend à bas prix, mais il se sauve sur la quantité, pan sælger til en lav Priis, men ban bolder sig stadesløs ved Mangden; elle se sauve sur son indisposition, hun undstylder sig med fin Upasselighed; se — à travers les broussailles (par les vignes, par les marais), redde fig af en Forlegenhet saa godt man kan.

Sauve-raban, m. (Mar.) Ring af Rebtil at hindre, at Raabaandene (rabans) iffe overstæred, Levang, Burst; pl.des sauve-[bouée de-, Rednings-Beic. rabans.

Sauvetage, m. (Mar.) Bjergning; Sauveté, f. Gifferpet; en lieu de -, paa et sistert Sted; v.

Souveur, m. Freiser, Befrier: (Mar.)

Bjergningsmand; a. frelsende.

Sauve-vie el. rue-des-murailles, !. (Bot.) Wuurrude.

Savamment, ad. lærdt; tynbigen. Savane, f. Græðslette, Græðgang (t

Sydamerika); Fyrrestov (i Canada). Savant, e, a. lard, indfigtsfuld; fyndig, velunderrettet; flog, snild; en mathématiques, kyndig i Mathemas tif: - dans l'art de feindre, soct i ben Runst at forstille fig; après tout ce qu'il m'a dit, je n'en suis pas plus -, efter Alt hvab han har fagt mig, er jeg iste bleven klogere; cette jeune fille est trop –e, benne unge Pige veed for god Bested i boad bun iffe burde vide; s. lærd Mand; lærdt Fruentimmer.

Savantasse, m. En, som vil bave Ubseende af Lærd, lærd Bindmager

Savantissime, a. meget lærb.

Savate, f. gammel, forstibt Sto; bet har fritaget ham for megen Ud. Slæbe; forh. Postbud, som bar Breve gift; - les dehors, redde el. bevare til afsidesliggende Stæber; fig. Fuster;

Savaterie, f. Gled, poor der sælges gamle Sto; Stoflitterbod.

Saveneau, savoneau, savonceau, m. saveneue, f. (Pe.) Slags Fistenet.

Saveter, v. a. forsusse; fordærve ct Arbeide ved at lappe bet flet; pop.

Saveterie, f. Stoflikkerhaandværk;

gamle Gto.

Savetier, m. Stoflitter; fig. Fufter. Saveur, f. Smag; fig. il n'y a dans cet ouvrage, ni goût ni -, ber er intet Behageligt el. Pikant ved bette Værk.

Savoir, v. a. vide, kjende, besidde Rundstab om, tunne, forstaae; tunne udenad, erindre; være øvet i, være i Stand til; v.n. have en dannet For: stand, være i Besiddelse af Kundstaber; - vivre, forstaae at stifte sig i Berven; føre sig klegt op; - bien le monde, forfiaae at omgaaes Folt, være en Mand af Verden; il sait bien son monde, han kiender godt de Folk, han har med at giøre; – q. par cæur, kjende Ens Charafteer noie, kjende En til Vunkt og Priffe; - la carte (du pays), kjende alle et Samfunds Interesser og Intriguer; il ne sait ce qu'il veut, det er et tvivlraadigt Menneste, han veed iffe selv hvad han vil; je sais ce que je sais, jeg veed not hvad jeg veed, jeg kjender nok Sammenhængen; il sait le sin du sin, han er snift, han veed god Bested med alle Sagens Demmeligheder; il sait plus que son pain manger, il en sait bien long, il en sait plus d'un (d'une), han veed incre end sit Fadervor, han er sissig, ban veed noie Bested; ne - rien de rien, iffe vite Bested med Rogetsoms belst, være aldeles uvidende om hvad der foregager; tout cela va, Dieu sait comment, alt gaaer til, Gud stal vide prorledes; il a des écus, Dieu sait, han har Dalere fulbt op; il y a dans ces vers je ne sais quoi qui m'étonne, der er i disse Vers noget Ufors klarligt, som sorbauser mig; – gré, – bon gré à q. de qc., være En Tak styldig for Roget, være vel fornsiet med hvab han har sagt eller gjort; saire -, underrette, melde, sabe vide; saire à -, giørs vitterligt; vous saurez que ... De maa vide o. s. v.; i ben the Person of le prés. tan savoir, naar bet forbindes med en Regtelse, bruges i le subj. uben foregaaende Anottel; saltet Svinestant.

Styrelse; je ne sache personue, jeg tjenter Ingen; je ne sache rien de si beau, jeg tiender Intet faa smutt; ... i Slutn. af en Sætning bruges que je sache i Betydn. af: saavidt jeg veed; on ne saurait, man kan iste, betegner Ens Mangel paa Evne til at udfore en Ting; on ne peut udir. med større Bestemthed Tingens Umulighed i og for fig; ... c'est à-, loc.ud. det er at sige, bet kommer an paa; nemlig (i benne Betydn. ogs. à - el. blot -); on a vendu pour mille francs de meubles, savoir (c'est à savoir), man har folgt Meubler for tufinde Franks, nemlig o.f.v.; c'est à - s'ils le pourront, det kommer an paa om de kunne bet.

Savoir, m. Kundstab, Lærdom (bruged fun i le sing.); il a acquis un grand –, han har erhvervet ftor Kunbstab.

Savoir-saire, m. Duclighed, Opgs tighed, rette Greb paa at sætte igjens nem bvad man bar paataget fig; rette Greb paa Tingen; uben pl.

Savoir-vivre, m. Leveklogstab, sin Levemaade, Takt for at omgaaed Folk; uben pl. [a. henhørende til Savoien.

Savoisien, ne, s. Beboer af Savoien; Savon, m. Sabe; fig. og pop. Irettes sættelse; donner un - à q, give En en brei Frettesættelse. [vant (eau de-).

Savonnage, m. Vaft met Sabe; Sæbe Savonner, v. a. vaste med Sæbe, indsæbe; fig. og fa. give en drøi Fret tesættelse; v.pr. kunne vastes uden at tabe Coulcuren.

Savonnerie, f. Sæbespbert; Ravn paa ct forhenværende Tapetfabrik i Chaillot.

Savonnette, f. Sæbefugle; fig. – à vilain, forh. Embede, som medførte Adelstab; (Bot.) Sæbeurt.

Savonnette-de-mer, f. Samling af Rogn el. Fisteæg, som Pavet enkelte Steder faster op paa Strandbredden; fınaa blæreformige Legemer paa Pas veis Overflade.

Savonneux, se, a. læbeagtig.

Savonnier, m. Sæbefabritant; (Not.) Eabetra; Sabeurt. med. Savonnoir, m. Filt til at glatte Savourement, m. Smagen (Bant:

lingen); p. u. Savourer, v. a. smage meb Belbe-

bag; fig. nybe langfomt, tilgavns. Savouret, m. Marvbeen, faftfulb Savoureusement, ad. med Belbehag (om Rybelse af Spise og Drifte); p. u. Savoureux, se, a. velsmagende.

Savoyard, e, a. hiemmeherende i Savoien; angagende Savoien; s. Sa

vopard; smubsigt, plumpt Menneste.
Saxatile, a. opholdende sig el. vorende

mellem Stene.

Sare, f. Saren.

Saxicole, a. beboenbe Klipper.

Saxistrage, f. (Bot.) Steenbræf; a. (Méd.) fnusenbe el. oplesenbe Blæressteen (lithontriptique).

Saxon, e, s. Saxer; a. saxist. Sayette, f. Slags tynbt ulbent Tsi,

Clags Sirts.

Sayon, m. s. saie. [(især i Rom). Sbire, m. Politibetjent, Gendarme Scabellon, m. (Arch.) Fobstyffe til Büster, Girandoler o. desl. [velsbid. Scabieuse, f. (Bot.) Stabios, Djæ: Scabieux, se, a. (Méd.) fnattet.

Scabin, m. Client bos et adeligt Medlem af National-Forsamlingerne; v.

Scabreux, se, a. ujevn, knudrct; sig. farlig; mislig, vanskelig at fortælle uben at støde an imod Sædeligs beb. [Skanbinaverne.

Scalde, m. Stiald, Barde hos Scalene, a. (Géo.) uligesidet (om

en Triangel).

Scalme, m. (Mar.) Sted, hvor Narerne støttes, paa Siden af et Fartsi.

Scalpel, m. (An.) Kniv til at forestage Obvuctioner; (H. n.) forstenet Fistetand (glossopètre).

Scalper, v. a. rage Puden af en overvunden Fjendes Pandesfal, scalpere.

Scalvine, f. Slags Glasfarstaste

(gourde).

Scammonée, f. (Bot.) Slags Snerle. Scandale, m. Forargelse, sorarge: lig Tale; forargende Handling; Spisseg, sigt, en slet Pandling væffer; Wishag, Scandal. [argelig Maade.

Scandaleusement, ad. paa en fors Scandaleux, se, a. forargelig, ans

stødelig, scandalss.

Scandaliser, v. a. forarge, væfte Ansist cl. M.shag; v. pr. forarges, fistes, fornærmes over Roget.

Scander, v. a. oplæse et Bers ester Stavelscmaalet, scanderc. Iboer. Scandinave, m. Standinaver, Rords Scandinavie, f. (Géogr.) Standisnavien.

Scanie, f. (Géogr.) Staane. Scanien, ne, s. Beboer af Staane, Staaninger.

Scape, f. (Mar.) Anterftang.

Scaphandre, m. Svømmetreie,

Svømmebælte.

Scapin, m. rænkefuld Charakteer.
Scapulaire, m. lang geistig Ors
bensdragt; Ordensgehæng; (Chir.)
Skulderbind; a. (An.) henhørende til
Skulderene.

Scarabé, m. (H. n.) Starnbasse, Torbist; (Mon.) Præg paa et Slags ovale Gemmer. sitalienske Lystspil.

Scaramouche, m. Harletin i det Scarieux, se, a. (Bot.) hindeagtig, tor og rassende. Linstrument

Scarificateur, m. (Chir.) Ropfætters Scarification, f. (Chir.) Ropfætning. Scarifier, f. (Chir.) fopfætte.

Scarlatine, f. (Med.) Starlagens.

feber; ogs. a. f. sièvre -.

Scazon, m. (Poé.) Hinkevers, hvis 5te Stavelse er en Jambe og hvis

6te er en Sponda.

Sceau, m. Signet; Segl; Forfegling; fig. Stempel, Præg; les -x, bet kongelige Segl, Statssegl; le garde des -x, Seglbevarcren, Zustitsminis steren; le roi lui a donné les –x. Rongen har udnævnt ham til Seglbevarer; apposer le –, sætte Geglet for ; ces lettres de grace ont passé au -, paa disse Naadesdocumenter er Scalct blevet paatryft; s'opposer au —, forhins dre Seglets Paatryfning; fig. confier qc. sous le - du secret, betroe Roget under Tausheds Segl; mettre le à une ch., fuldende en Sag, paas trofte ben fit Stempel; empreint da - du génie, præget med Geniets Stems pel; - de réprobation, Siganbiels. mærke; (Bot.) – de-Salomon, Slage Likefonval (grenouillet).

Scel, m. (Chanc.) f. f. sceau.

Scélérat, e, a. styldig i store Forsbrydelser, torbryderist, nederdrægtig, trolos, asstyllig; conduite – e, stændig, nedrig Opførsel; s.m. Sturt, Ridding; un sranc –, en ægte Sturt.

Sceleratesse, f. sort Onbstab, Reberdrægtighed; Sturkestred, Riddingsbaad. [berdrægtig Tænkemaade.

Sceleratisme, m. Riddingsfind, ne. Scellage,m.smaaSpeilesFasigisrelse.

Scelle, m. Rettens Segl; Rettens Forsegling; mettre el. apposer le -, sætte Rettens Segl for, forsegle; lever le -, tage Rettens Segl fra; bris de -, Brud af Rettens Segl.

Scellement, m. (Maç.) Fastgiørelse af en Rrog i en Muur; Fastnagling; Tilkitning; Tilklining af en Prop med Parpix; Enden af et Styffe Træ el. Metal, som er fastgjort i en Muur.

Sceller, v.a. paatryffe Rettens Scal; tafigiøre en Krampe i en Muur med Bly el. Gibs; tilkline en Flaste med Parpix; (Chi.) – hermétiquement, tils luffe et Kar lufttæt; fig. stabfæste, besegle.

Scelleur, m. Betjent, som paatryk: fer Retsseglet, Forsegler; Murer, som taligiør en Hængsel, en Krampe o.s.v.

Scene, f. Stucplats; sammes Des coration; Panblingen i et Stuespil; Stedet, hvor Handlingen foregaaer; Stuespillertunft; Forestilling, Optrin; Spn, Udfigt; Tildragelse; mettre un ouvrage en -, bringe et bramatist Arbeide paa Scenen; la mise en -, Scene: arrangementet; mettre un évènement sar la –, fremstille en Begivenhed paa Occnen; fig. ouvrir la -, begynde; paraitre sur la -, træbe op, tage Deel i de offentlige Anliggender, tiltræffc sig Opmærksomheden; etre toujours en -, ifte glemme fig et Dieblik ibet man giver sin Rolle; være altid afmåalt i Ord og Bevægelser, som om Mile give Agt paa En; la – va changer, der vil snart indtræde en væsentlig For= andring; ce paysage offre une - superbe, dette kandstab frembyder en prægtig Ubsigt; saire une – à q., overs vælde En med Bebreidelser i Fleres Nærværelse; il ne saut point donner de – au public, man maa iste gjøre Publicum deelagtig i sine Stridighes der; man maa ikke tale om sig selv til urette Tid. Stuepladsen.

Scenique, a: scenist, benhørende til Scénite, a. boende i Telt; s. Telte: [biloning; Theatermaleri. beboer.

Scenographie, f. perspectivist Af-Scénographique, a. henhørende til

Decorationsmaleri.

Scénopégie, f. Jøbernes Løvfalsfest (sete des tabernacies). Tvivlespae. Scepticisme, m. Sceptifernes &cre, Sceptique, a. sceptist, wivlespg, tvivlende om Alt; m. Sceptifer, Tvivler.

Sceptre, m. Scepter; Ag. Ronges magt, sverste Magt; Overlegenhed; fig. le – et l'encensoir, Kongemagten og Præstestabet; depuis le – jusqu'à la houlette, fra Kongen indtil Hyrden.

Schahraque, f. Glags Dæffen til en Pularhest. Perfien, Schab.

Schah, m. Navn paa Regenten i Schako, m. militair Povedbedækning. Schelling, m. Shilling (engelff Wignt; omir. 2 Wt. 10 g.); Stilling (ranst

og tydst Mynt). Schème elischéma, m. (Géo.) Uds

taft; (Astr.) Fremstilling af Planeters nes Plads til et givet Pieblik

Schene, m. (Ant.) agyptist Beimaal; omtr. 60 Stadier cl. 3000 Favne; spændt Linie.

Schénobate, m. (Ant.) Liniedandser. Scherif,m. Descendent fra Wahomed.

Schilling, m. f. schelling.

Schismatique, a. schismatist, afvigende fra en vis Troesbekjendelse; s. Schiss matifer. sfald fra en Troesbeffendelse.

Schismatiser, v. a. bringe til Fras Schisme, m. Frafald fra en Troes. beffendelse; saire –, foraarlage Spalt ning i Rirken; Spaltning i literair el. politisk Forstand.

Schiste, m. (Miner.) Leerstiver. Schisteux, se, a. (Minér.) som la-

der sig bele i Stiver, stiferagtig.

Schlich (udt. chelik), m. knust og udvastet Erts til at bringes i Smelteovnen.

Schnapan, m. f. chenapan.

Scholaire (ch udt. k), a. perende til Stolen; année -, Stoleaar.

Scholarité (ch ubt. k), f. droit de -, Studenterret.

Scholarque (ch udt. k), m. Kritifer. Scholastique (ch ubt. k), a. stolar

stist, benhørende til Stolen, stolemæs: sig; m. Stolastifer; f. stolastist Theo. spaa stolastist Waade. løgie.

Scholastiquement (ch ubt. k), ad. Scholiaste (ch ubt. k), m. Stoliast, gammel critist Udtyder af græste Fors tattere.

Scholie (ch udt. k), f. oplysende critist Forflaring af de classiste, og især af de græffe Forfattere; Driffesang bos be gamle Græfere; m. (Géo.) Anmærtning, som har Pensyn til en foregaaende Sæining. [Stib, Lobsfartei paa Ganges.

Schoner, m. (Mar.) lille tomastet

Schorl (ch ubt.k),m.(Miner.) Stjerl.

Sciage, m. Savning.

Sciagraphie, f. (Astr.) Kunst at angive Klotsessetztet ved Styggen af Solen el. Maanen; (Arch.) Fremssilling af en Bygnings Gjennemsnit el. af sammes Judre.

Sciamancie, f. Spaadom ved Frem-

manen af de Osdes Stygger.

Sciatere, m. Stift, som ved fin

Stygge angiver Middagslinien.

Sciatérique, a. cadran -, Stive, som angiver Klotteslettet ved Hick af Styggen, Solftive; s.f. Kunst at stille en Stift saaledes at dens Stygge ansgiver Klotteslettet; s.m. Solstive.

Sciatique, f. (Méd.) Poftepine, Lens beverf; ogs. a. goutte -, Gig i Lenten-

Scic, f. Sav; fig. Kummer, Plage (pop.); (H. n.) Savfist; – à main, Paandsav; – à poing, Stifsav; seuille de –, Savblad; trait de –, et Træk frem og tilbage med Saven; fig. og pop. cet homme est pour moi une vraie –, denne Mand er en sand Plage for mig.

Sciemment, ad. med Sagkunbskab'; med Bibende; forsætligen, vitterligen.

Science, f. Kundstab; Bidenstab; Biden; il a un grand sonds de -, c'est un puits de -, han besidder en stor Stat af Kundstaber; je le sais de - certaine, jeg veed det ganste vist; cela passe ma -, det er mere end hvad jeg veed; fa. il croit avoir la - insuse, han troer, at Biisdom er indblæst ham, at han veed Alt uden at have sart Noget.

Scientifique, a. videnstabelig.

Scientifiquement, ad. paa en vi-

densfabelig Maade.

Scier, v.a. save; (Agr.) meie Korn; (Mar.) ree bagvendt, staade; fig. og pop. vous me sciez le dos, De plasger el. overhænger mig.

Scierie, f. Savmølle, Savværk.

Scieur, se, s. Savstærer; – de long, En, som saver Træ paa langs til Bræder; – de blés, Meier, Hostfarl (i d. Betydn. ogs. f.).

Scille el. squille, f. (H.n.) Reie; (Bot.) Affodil; Eøløg; (Tonn.) cenbundet Kar af Størrelse som et Dreboved. [Søløg.

Scillitique, a. (Pharm.) tillavet med Scinder, v. a. (Pal.) tele, abstille; sønderlemme (især fig..

Scinque, m. (H.n.) Slags Fiirbeen. Scintillant, e, a. funklende, gnistrende; sig. une figure –e, et frist. livfuldt Ansigt; un esprit –, en livlig, syrrig, vittig Aand.

Scintillation, f. Funklen, Tindren

(om Stiernernes fittrenbe Lys).

Scintiller, v. n. funkle, tindre (i egentl. og fig. Forstand).

Sciographie, f. sciagraphie.

Scion, m. ungt Stud paa et Trx, Aflægger. [Stud.

Scionneux, se, a. som har mange

Sciotte, f. lille Sav.

Scissile, a. (Miner.) som lader sig

kløve cl. stille i Stiver.

Scission, f. Abstillelse; Meningssor, stiellighet, beelte Meninger; fa. Splid mellem Benner.

Scissionnaire, a. feranledigende Meningsforstjellighed; s. m. En, som fremkalder Splid i en Forsamling.

Scissure, f. (An.) Spalte, Revne, Ribse paa Been el. andre Organer.

Sciure, f. Savspaan. [Dienbetænbelse. Sclerophthalmie, f. (Med.) forhærbet Sclerosarcome, f. (Med.) haard,

fjødagtig Svulst paa Tandfjødet.

Sclérotique el. sclérotide, f. (An.) Hornhuden i Diet; a. hardende.

Scierotite, f. (Med.) Spuist el.

Betændelse i Hornhinden.

Scobine, f. Slags Fiil el. Rasp. Scolaire, scolorité og beraf flybente

Drb, f. scholaire o.f.v.

Scolopendre, f. (H. n.) Stolopenber, Stolorm, mangebenet vingelost Infect; – de mer, Nereide, Sø-Stolorm; (Bot.) Slags Løvbrægne, Bremmeløv.

Scombre, m. (H. n.) Mafrel.

Scopetin, m. Rytter, væbnet med en lang Karatine (escopette).

Scorbut, m. Stjørbug.

Scorbutique, a. stjørbutist; libende af Stjørbug; s. En, som liber af benne Spgrom.

Scorie, f. (Chi.) Substants, ber svommer som et Stum ovenpaa smeltebe Metaller, Metalstum, Slagger.

Scorification, f. (Chi.) Metallers Forvandling til Slagger; sammes Sondring fra det ved Smeltningen fremkomne Metalstum.

Scorisicatoire, m. (Chi.) Kar, hvori Metal renses fra fremmede Bestand:

dele.

et Metal det ved Smeltningen frems tomne Metalffum.

Scorpiojelle, f. Storpionolie.

Scorpion, m. (H. n.) Storpion; Ult, en bryttbugfinnet Fist; Steens dunge til Grændseffjel; Slags Svøbe, bestaaende af siere med Jerndupper bestaaede Snore; Slags Klitsbuc el, Raftemaffine bos be Gamle.

Scorsonere, f. (Bot.) Storzoneerrob. Scote, f. Rlæders Rensning fra Utsi. som Koden af en Søile. Scotie, f. (Arch.) Huulliste ovens

Scribe, m. jødist Striftlærd, Strifts flog; Striver; Afftriver. [lige Cancelli. Scripteur, m. Bullestriver i det paves

Scrobe el. scrobicule, m. (An.) Hiertegrube; (Anc.) Grube til Liba: tioner til Were for Pluto; Offer.

Scrodiculeux, se, a. (Bot.) befaaet med smaa Gruber paa Overfladen.

Scrosulaire, f. (Bot.) Strosularin; Slags Kongelys. isvulst, Kirtelspge.

Scrosules, f. pl. (Méd.) Kirtel. Scrofuleux, se, a. (Méd.) firtelagtig, toraarlagende Kirtelspge; lidende af samme; s. Rirtelspa, En, som liber af Kirtler.

Scrotocèle, f. (Chir.) Brot forbun: ren med Smist i Testillerne.

Scrotum el. scroton, m. (An.)

Teftittelpung.

Scrupale, m. Samvittighetstvivl, Samvittighedsstrupel, Bekankelighed; famvittighedsfuld Rsiagtighed; samvittighedsfuld Strænghed hos en Korfatter i Behandlingen af fit Ar: beibe; lille Bægt paa 24 Gran; (Anc.) bundrede Obadratsod; saire un – de qc. à q., fremtalde Betænkelighed el. Samvittighedstvivl hos En over No= get; je m'en serais –, jeg vilbe gjøre mig en Samvittighed deraf.

Scrupuleusement, ad. med flor Nois

agtighed, samvittighedsfuldt.

Scrupuleux, se, a. jambittigheds: fulb, meget noieregnende; exactitude -se, meget stor Noiagtighed; s. altfor ængsteligt Axenneske, som gjør sig altfor mange Betænkeligheber; ængstelig Grubler.

Scrutateur, trice, s.! Forster; Rands à son Age, denne Pont passer ifte sager; En, som opiæller Stemmerne (klæder ikte) for hans Alder; so mettre ved en Votering; a. forstende, rand- sur son - (el. en son -), sætte sie fagende; sammentællende de Boteren. over Ende i Sengen.

Scorifler, v. a. (Chi.) affondre fra | bes Stemmer; Dieu est le - des cours, Gub er hierternes Randfager; des regards -s, forstende Blit.

Scruter, v. a. undersoge noie, ud-

torste; randsage.

Scrutin, m. Afftemning, Votering ved Rugler el. Sebler, Ballotering; Optæle ling af Stemmerne; - individuel, Stems mevalg, hvor de Voterende kun nævne en Enfelt, hver paa sin Seddel; – de liste, Votering, hvor Euhver optegner paa sin Seddel ligesaa mange Ravne, som der er Embeder at besætte.

Scubac, m. Glage Gafranliqueur. Scuiptable, a. som kan ubhugges cl. utstares. squrer i Steen, Træ o. dest. Sculpter, v.a. udhugge cl. udfære fie Sculpteur, m. Billedhugger.

Sculpture, f. Billedhuggertunft;

Billedhuggerarbeide.

Scurrile, a. samtende paa en lav

el. usommelig Maade; p.u.

Scurrilité, f. lav, upassende Stæmt; haanende Spot; p. u. stefugl; p. u. Scurrule, m. lav Stjæmter el. Spots Scutage, m. forh. Indførselsafgift i Engelland. | Hort Stu. Scute, f. (Mar.) lille Baab, til et Scutiforme, a. (An.) stjoldbannet. Scytale, f. (Ant.) hemmeligt Stript tegn.

Se, pr. sig; enten direct Object fom i: se pendre, øbelægge fig; s'embarquer, indstibe sig; eller indir. ODJ. fom it se saire une loi o. s. v., danne sig en Lov; se plaire, finde Behag i.

Séance, f. Ret til at have Sæde i en Forsamling; Tiden, poort et Wisde varer; Sidden tilbords; Sidden for en Maler; fa. Beløg; tenir –, atholde Møde; lever la –, hæve Wødet efter at have overveiet en Sag; saire un portrait en trois -s, male et Portræt i tre Wange (saa at ter siddes tre Gange for Maleren); - tenante, mens benne Session varer; fig. og fa. elle ne se presse pas de lever la -, hendes Besøg faae aldrig Ende.

Seant, e, a. siddende, residerende, holdende Møde (v.); sømmelig, passende, klædende; m. Sidden over Ende i Sengen; cette parure n'est pas -e

Seen, m. Spand, Bandfar; Maal paa 6 Potter; un – d'eau, en Spand Band; -x de ville, -x à incendie, Brandspande; fa. il pleut à -x, bet regner meget flærft. [Salt i en Rurv.

Sea.

Seaugeoire, f. Stuffe til at sse Sébacé, e, a. talgagtig; (An.)glandes

-es, Talgfirtler.

Sébacide, m. (Chi.) Fidtsyre. [syre. Sébacique, a. (Chi.) acide -, Fibts Sébate, m. (Chi.) fidtspret Salt.

Scheste, m. (Bot.) Bryftbar, agyptiff Frugt, som ligner en tille sort Blomme. Sébestier, m. (Bot.) Brystbærtræ.

Sébile, f. Strippe; Spand.

Sec, seche, a. tor; torret; mager; Ra. haard, kold, uvenlig; frastødende; berøvet enhver Prydelse, uden Inde el. Behagelighed; manger son pain -, fpife sit Brød bart; avoir une toux sèche, have en tor Poste; ce vin est -, benne Biin har ingen Gødme; messe seche, Messe, som boltes uben Ind: vielse af Hostien; regarder q. d'un æil -, see paa En med et tørt Die, uden at rores; un habit —, en luvilidt Riole; un coup -, et rast Slag, et Rap; argent -, rede Penge; cette matière est sèche, denne Waterie er tør, den tilbyder itte Stof til Behandling; une ame sèche, et foldt, ufølsomt Sind; réponse –che, et fort, uartigt Gvar; muraille de pierres -ches, Muur, opført af Steen uben Bincemiddel; la donner bien sèche, fortælle noget Ubehageligt uden al Forfigtighed el. foreg. Forberchelse; s. m. Tørt, det Estre; tor Frugt; Frugt; tort Kober; ipliet Frugt üben Saft; meltre un cheval au –, sætte en Pest paa tørt Foder; une assiette de –, en Taller: ten fuld af tør Frugt; prov. employer le vert et le -, anvende alle optantelize Wibler for at fatte Roget igjennem; ad. reent ud; haardt, bæfs tigt; répondre – à q., give En et fort, haftigt el. frastøbende Svar; boire -, driffe ublandet Biin, reent ud, dygtigt; à -, loc.ad. uden Band, tørt; metireun étang à -, ubtørre en Fistepart; être à -, være paa Bunben af sine Penge; sa bourse est à -, hans Pung er tom, han har ingen flere Penge; (Mar.) aller à -, seile for Tattel og Toug; tout -, loc. ad. Alt i Alt. [berlemmes. Bécable, a. delelig, i Stand til at fon:

Sécant, e, a. (Géo.) plan —, Plan,

som overstærer en anden.

Sécante, f. (Géo.) Shæringslinie; lige Linie fra Centrum for en Bue til bennes Tangent.

Séchage, m. Tørring; det Tørrede. Sèche el. sciche, f. (H.n.) Blæb sprutte; (Mar.) Sandbanke, hvorpaa et Etib, som strander, staaer tørt.

Séchée, f. (Pé.) Slags Ret; (Mir.) – d'eau, Band, som tastes paa Speils glasset og aftørres med Glattefernet.

Sechement, ad. tørt, paa tørt Steb; fig. koldt, ubehageligt; haardt, uden

al Inde.

Sécher, v. a. tørre, udtørre; v. n. torres, fortorres; sig. visne; hentæ res; fig. – les larmes de q., aftorre Ens Taarer, troste En; — sur pied, gaae ut, benvisne (om Planter); fig. forgaae af Rummer cl. Kjedsombed; (plais.) ifte blive gift (om Fruentimmer); - d'ennui, sortæres af Kjetjomped.

Sécheresse, f. Torhed; Torke; fig. Mangel paa Inde el. Prydelfe (om Stilen); - de cœur, Folesloshet, Haarthed; - d'esprit, Aands Tomhed; repondre avec -, svare foldt, text.

Sècherie, f. Torreplads.

Secheron, m. tor Eng et. Græsgang, som kun vandes af Regnen.

Séchoir, m. Torreplads; Torrebrat (hos Conditorer el. Parfumeurer).

Second, e, a. n. ordin. anden (f. deuxieme); (Chi.) eau -e, svagt Stedevand, som har eengang været brugt til at oplsse Metaller; sorh. beauté sans –e, Stjønhed uden Mage; m. Anden i Ordenen; fig. Medhialper; Gecundant; anden Etage: habiter un beboe en anden Etage; (Mar.) Ræstcommanderende paa et Kosfardis fartsi; Styrmand; en -, loc. ad. uns berordnet, i en underordnet Stilling: capitaine en -, Secundcapitain.

Secondaire, a. indtagende den ans den Plads, underordnet; vue -, Bie henspn; (Astr.) planete -e, Biplanet; s.m. Kapellan, Bicarius hos en Præfi.

Secondairement, ad. paa en unberordnet Maade, som en Bisag.

Secondanien, m. (Anc.) Solvat af anden Legion; forb. Elev af anden Rlasse.

Seconde, f. Secund; anten Classe

(foran den, hvori der undervistes i Rhetvris); (Impr.) anden Correctur; (Escr.) anden Parade; (Dist.) svag Aqvavit.

Secondement, ad. for bet Andet. Seconder, v. a. hjælpe, understøtte, stage bi, begunstige. [arrière-saix.

Secondines, f. pl. (An.) Esterbyrd; s. Secouement, m. Rysten, Stumplen; Afrysten; – de tête, Rysten med Hospedet.

Secouer, v. a. ryste, stumpte; afrpfte, affaste Roget ved en hæftig Be: vægelse; fig. og fa. medtage, plage; v. pr. ryste sig, bevæge sig særtt for at affaste Roget; fig. og fa. gjøre sig Bevægelse; foretage Roget i en Sag; - un manteau, rhite Stovet at en Rappe; fig. og sa. la maladie l'a dien -é, Epgdommen har taget ham alvorligt med; — le joug, afryste el. affaste Aaget; — les oreilles, litte bryde sig om Roget; iste brouge hvad der begiæres; finde fig let i hvad der msder; il saut se –, man maa gjøre ng Bevægelse; man maa være om sig, ifte lægge Pænderne i Stjøbet.

Seconment, m. f. secouement.

Secourable, a. bjælpsom, tjenstagtig; som kan undsættes; il est – aux pauvres, han hjælper gierne de Fattige; tendre à q. une main –, rætte En en hjælpsom Paand; cette place n'est plus –, benne Fæstning kan iste mere undsættes.

Secdurir, v. a. hjælpe, komme t'l Hjælp; undsætte; v. pr. underststte hinanden; – q. d'argent, underststte En med Penge; –q. dans la nécessité, au besoin, staae En bi i Nøben.

Secours, m. Hælp, Bistand, Undersstelse; Forstærtning; Undsætning; sort. Hælpekirke (nu: succursale); pl. Bidrag til Trængende; prêter -, pde Bistand; donner (du) -, bringe Hælp; courir, accourir au -, ile til Hælp; porte de -, lindsætningsport i en Fæsining; au -! à mon -! kom (mig) til Hælp!

Secousse, f. Apsten, Stumpsen; en Statholders et Mpt; Stød; fig. hæstigt Ansald; les cretariat.

Secrétariat, m. Secréte, f. still reuses -s, den offentlige Credit par libt farlige Stød; cette perte lui a Secrétement, et secrétement, et secrétariat.

donné une rude -, bette Tab har bibragt ham et haardt Steb. [bing.

Secque, f. (Mar.) lav Grund, Bræn-Secret, m. Hemmelighed; Fortielse af en Pemmelighed, Taushed; hemmelig Runft, det Banffelige i Runften; hemmelig Fjer; hemmeligt Gjemme; eenligt Fangfel uben alt Samtvem; (ArL) Kænghul paa Kanoner; Stc. det, poor en Brander antændes; confier un - à q., betroc En en Dems melighed; garder un -, bevare en hemmeligheb; trahir, reveler, decouvrir, dévoiler, divulguer un -, forraabe, aavenvare, opdage, afflore, udsprede en H; avoir le – de q., vare i Befivdelse af Ens S; etre du -, dens le —, vare indviet i Pemmeligheden; je vous dis cela dans (sous) le 🛶 en grand (dans le dernier) -, jeg figer Dem bet under Tausheds Lofte, som en stor D; mettre q. dans le -, inde vie En i D; mettre un prisonnier au -, sætte en Fange i et hemmeligt, afsondret Fængsel; prov. c'est le - de la comédie, det er Roget, som sor» tælles som en Hemmelighed, men som Alle vced (c'est le – de Polichinelle).

Secret, ète, a. hemmelig, lønlig, forborgen; taus; escalier –, hemmelig Trappe; maladie –ète, vencrift Eygdom; il est fort –, han fan gott tie med hvad der betroes ham; il est – comme un coup de canon, comme un coup de tonnerre, han er taus som en gammel Kjærling, der itte fan tie med Noget; en –, loc. ad. hemmeligt, under sire Pine, i Eenrum; ils se voient en –, de komme hemmeligt sammen; il seint de l'almer, mais en – il le déteste, han lader som om han holder af ham, men i Hjertet afstyer han ham.

Secrétage, m. (Chap.) Haard Tile

beredning til Filt.

Secrétaire, m. Secretair, Striver; Striverbord; Striverpult; (H.n.) toppet Sporevinge, Slags Bandfugl.

Secrétairerie, f. gebeime Cancelli; en Statholders el. Ambassabeurs Ce-cretariat.

Secrétariat, m. Gecretairpost; sammes Barighed; Secretariat.

Secrète, f. stille Bon, Præssen bolber for Messen. [mærkt.

Secretement, ad. hemmeligt; ubc-

Sécréter, v. a. (Chap.) tilberebe

Paar til Filtning.

Sécrétion, f. (Méd.) Bæbsternes Afsfondring i Legemet; pl. de assondrede Dele, Udtsummelser.

Sécrétoire, a. (Méd.) affondrende, tjenende til at affondre Bædsterne.

Sectaire, m. Tilhænger af en Sect. Sectateur, trice, s. Tilhænger af en Filosofs el. af en Religionslærers

Meninger.

Socte, f. Sect, Samfund af Tilhans gere af en tiætterst Troesbetjendelse; vilds farende, tjetterst Mening om Religionss gjenstande; saire – à part el. blot saire –, abstille sig fra Andre ved sars eane Meninger.

Secteur, m. (Géo.) Ubsnit af en Cirtel, begrændset af to Rabier og den tilhørende Bue; – sphérique, Rusgelubsnit; (Astr.) Instrument til at maale en Stjernes Afstand fra Zenith.

Section, f. Underasteling, Assnit; Aspeling af en Bp, Ovarteer; (Mil.) militair Asbeling, Section; (Géo.) Sted, hvor Floder el. Linier overstære hinanden; point de –, Overstærings, puntt; –s coniques, Keglesnit.

Séculaire, a. hundredaarig; année-, Aar, som slutter et Aarhundrede; Se-

cularaar.

Sécularisation, f. Forstytning fra en Munkeorden til en alm. geistlig Stand, el. fra en geistlig Stand til en verdslig; geistlige Godsers Inddragelse til verds. lig Brug.

Séculariser, v. a. forstytte fra en Munkeorden til den geistlige Stand, el. fra denne til den verdslige; inde drage geistligt Gods til verdslig

Brug.

Sécularité, f. verdslig Stand; en Rirfes Bestprelse i verdslig Henscende.

Séculier, ère, a. verbslig (om Lægfolk og Geistlige i Modsætning til dem,
som have assagt Klosterløste); le bros
–, den verdslige Prigheds Arm; s.m.
Berdslig, Lægmand. [lig Maade.

Séculièrement, ad. paa en verds-Sécurité, f. Sifferheb, Tryghed. Sécuteur, m. (Anc.) Gladiator,

Sécuteur, m. (Anc.) Gladiator, som kampede imod en Garnsægter (retiaire); Gladiator, som traadte istedenfor den Faldne i Kampen.

Sédan, m. (Manu) smuft Klæbe for-

færdiget i Sedan.

Sedanoise, f. (Impr.) mindste Strift efter Ronpareille (s. s. parisienne).

Sédatis, ive, a. (Méd.) smertestils lende (calmant); s. m. smertestillende Middel. [holdende et Bundfald.

Sédémateux, se, a. (Méd.) indes Sédentaire, a. stillesiddende; som bliver altid hiemme, el. som forbliver altid paa samme Sted; il est trop –, han sidder altsor meget; vie –, stilles siddende Levemaade; troupes –s, Trops per, som altid sorblive i Garnison, som itse drage i Feldten; s.m. (H.n.) Slags Weddertop, der sidder ubevæges lig i sit Spind. [siddende Bits.

Sédentairement, ad. paa stilles Sédentarité, f. stillesiddende Levnet. Sédiment, m. Bundsald. [Bogn. Sédiole, f. lille italienst eensædig Séditieusement, ad. paa opræsst

Maade.

Séditieux, se, a. oprørst; gjenstris dig, tilboietig til Oprør; ophibsende til Oprør; s. m. Oprører.

Sédition, f. Oprør. [gjøre Oprør. Séditionner, v. a. bringe til at Séducteur, trice, s. Forfører, Forsførerste; a. forførist; un vil —, en nedrig Forfører; un discours —, en sorførist Tale; l'esprit —, Fristeren, Djæbelen.

Séguction, f. Forførelse, Forlebelse til det Onde; fig. sorførisk Inde, Tils

loffelse, det Fristende.

Séduire, v. a. forføre, forlede; blande; stusse; bestisse; overtale: hen: rive; elle s'est laissé—, hun har labet sig forføre; — des témoins, bestisse Bidner; sa bonté séduit tous les cœurs, hand Godhed vinder alle Hjerter.

Séduisant, e, a. forførende; tillok

fende, tiltræffende; henrivende.

Ségétal, e, a. vorende paa Ageren, mellem Kornet; pl. m. –taux.

Ségment, m. (Géo.) Cirkelaffnit mellem en Korde og dens tilsvarende Bue.

Ségovie, f. spanst Uld fra Segovia. Ségovien, ne, s. Beboer af Segosvia; a. kommende fra Segovia.

Ségrairie, f. (E. og F.) Stov, som

eies i Fællesflab; p. u.

Ségrais, m. (E. og F.) særstilt Stov, afsondret fra en større. [Stov. Ségrayer, m. Medeier af en sælles Ségrayeur, m. (E. og F.) En

som har Decl i Eiendommen af en Stov, som tilhører Flere. [Adstillelse. Ségrégation, f. (Did.) Affonbring, Ségrégativement, ad. en efter ans ben, særstilt.

Ségréger, v.a. affondre, adstille. Ségréjage, m. (Féo.) Afgift til Lehnsherren af Stovsalg. sog Melodi. Séguédille, f. Slags spanst Dands

Seiche, f. 1. sèche.

Séide, m. fanatist Morder.

Seigle, m. Hug; couper les -s, saire les -s, afmeie Rug; battre les

-s, tærfte Hug.

Seigneur, m. Herre; Lehnsherre; fornem Herre; - suzerain, Overlehnsherre; ie grand -, Storherren, ben tyrkiste Reiser; la chambre des -s, Overhusct i Engelland; le -, Perren i Himlen; Notre-Seigneur, Jesus Chris flus; vivre en -, leve flort, paa en fornem Kod, uden at bestille Roget; vetu, logé comme un -, flædt, boende som en sornem Herre; saire le -, spille den flore Herre; prov. à tout -, tout honneur, Wre for ben, som [Fyrsten. ares bor.

Seigneuriage, m. Myntafgift til Seigneurial, e, a. herstabelig, gods berlig; maison -e, Herregaard, herstabelig Bolig; terre -e, Jordeiendom, som pder Afgist til Godsherren; pl. m. [fabelig Biis. -riaux.

Seigneurialement, ad. paa here Seigneurie, f. Lehnsherstab; Lehns herlighed; herstabeligt Gods; votre –, Deres Herlighed (Wrestitel i Spsg til en god Ben); votre - illustrissime, forb. Ærestitel til den pavelige Runcius.

Seigneurier, v.n. og v. a. optøre tig som en stor Perre, byde som Perre; v. Seille, m. Træspand, Ballie; v.

Seilleau, m. (Mar.) Psctar, Pos. Seillure, f. s. sillage. [Bestens Hov. Seime, f. (Vét.) Spalte el. Alost i Sein, m. Barm; Brpft; fig. Stjeb; Hierte; det Indre; donner le - à un ensent, give et Barn Bryftet; presser, serrer q. contre son -, Arigen ind i Midten af Riget; forh. le – (nu golse) persique, den persiste Pavbugt. Slæbenet.

Seine, f. (Pe.) Slage Fiffenet, Seing, m. Understrift; - privé, pris vat Understrift, som ikke er skeet i Ems bedsbidners Nærværelse; – manuel. egenhandig Unberstrift; mettez-y votre -, sat Deres Ravn berunder.

Seiron, m. (Bot.) Slags Ert.

Seizaine, f. tyft Seilgarn til Inbyakning; Bundt bestaaende af Serten; p.u.

Seize, a. n. sexten; sextende; saire preuve de – quartiers, bevise fin abcs lige Herkomst paa fæbrene og møbrene Site indtil fjerde Led; chapttre -, 16be Capitel; Louis -, Ludvig den lide; ...s.m. Tallet sexten; den Sexs tende i Maaneden; Sextendedeel af en Alen.

Seizième, a.n. ord. sextende; s.m. ben fertende Dag; Sextendedecl.

Seizièmement, ad. for det Gertende. Séjour, m. Tid, man opholder fig paa et Sted; Opholdssted; je n'y Terai pas de -, jeg vil iffe oppolde mig ber; il y a sait un - de trois mois, ban bar opholdt fig der et Fjere dingaar.

Séjourner, v. n. opholde sig paa et Sted; holde Raftbag; fig.blive staaende (om Bandet); il doit – six mois à Paris, han stal opholde sig et halvt Aar i Paris; il est gras et -é, han har ret udhvilet, saa at han er bleven

teed (v.).

Sel, m. Salt; fig. det Fine og Bits tige i Tale el. Strift; - commun, almindeligt Salt; - de cuisine, Riek kenfalt; - kossile, Bjergfalt; - gemme, Steenfalt; – des sontaines, Rildesalt; (Chi.) - neutre, Widdelsalt; - volatil, flygtigt Salt; - de Saturne, Blys fuffer; ... faux -, - de contrebande, Salt, som iffe er fra bet kongelige Oplag; ce jambon est de (d'un) bon -, benne Stinke er gobt faltet; manger une ch. à la croque au -, ipile Roget uben Andet bertil end Salt; fig. il n'y a point de - (pas un grain tryfte En op til sit Bryst; fig. fig. il n'y a point de – (pas un grain déposer ses secrets dans le – d'un de –) dans cet ouvrage, bet et isse ami, nedlægge fine hemmeligbes mindfte Bid i bette Bært, bet er flaut; ber i en Bens Broft; porter q. dans prov. ils ne mangeront pas un mison -, elste En inberligt; le - de not de - ensemble, beres Benflab l'Eglise, Kirkens Stist; porter la varer iffe længe, de blive fnart uenige. guerre dans le - du royaume, føre Sélagine, f. (Bot.) Ulvefot, Jords mes (dois Sabsts er betjendt under Ravn of Peremeel); s. lycopode.

Selam el. selan, m. Blomfterbouquet, poormed Elftende i Orienten tolfc hinanden deres Kjærlighed. [Udvalg.

Sélection, f. ombyggeligt provet Sélénique, a. angaaente Maanen. Sélénite, f. (Chi.) svovlsuurt Ealt, en Korbindelse af Kalk og Bitriolspre; (Anc.) Webelsteen med et Billed af Maas

Séléniteux, se, a. (Chi.) indchols bende svovisuur Kalk. Maanen.

Bestrivelse af Sélénographie, f. Sélénographique 🚬 a. benbørende

til Waanebestrivelsen.

Selle, f. Trætabouret, lille Træftol uben Rpgsisb (v.); Saddel; Udtommelsc, Stolegang; (Sculp.) Forhsining til Modellen; (Tonn.) – à tailler, Tilstarce banf; Enittebanf; (Sell.) - à l'anglaise, engelst Sadel; - pour femme, Damesadel; - de harnais, Foermands Cas. bel; - à tous chevaux, Cadel bruge: lig til alle Slags Peste; fig. alminbeligt Citat; Prerbagscompliment; Middel imob alle Slags Spgdomme; cheval de -, Rideheft; la première -, den bedste Hest i Stalden; etre dien en -, sidde godt til Best; sig. og fa. være fast i Sablen, siffer i sit Embede; aller à la –, gage til Etocls; prov. demeurer entre deux -s, le cul en terre, of to Gjenstande, man attraacte, iffe erholde nogen.

Sellée, f. (Tuill.) Ræffe Muursteen

spflablede paa Tüstærebænken.

Seller, v. a. sable; v. pr. sables;

(Agr.) spnke sammen; hardes.

Sellerie, f. Sabelkammer, Kammer til Seletsi; Sabelmagerarbeibe el.

Sadelmagerfunft.

Sellette, f. lille lav Stol til en An-Maget, som forhøres; Glags lille Sadel; lille Sæde for Blytæffere; Rasse, pvori Stopublere gjemme beres Reds staber, og hvorpaa man sætter Foden, mens Fodisict aspudses; Brættet paa Lastdrageres Bæreredstab; (Char.) Træstyttet, hvori den forreste Bogns arel sasigisres; Plougstyttet, hvori Stangen sidder; (Mar.) Sæde, hvor: paa den sidder, som falfatrer; fig. og fa. tenir q. sur la -, ubfritte En.

Sellier, m. Sabelmager. Sellière, f. Sadelmagertone.

Selon, pp. issige, ester; overeens stemmende med, i Forhold til; – moi, efter min Mening; - toute apparence, efter al Sandspnlighed; l'Evangile -St-Jean, Evangeliet strevet af Johans nes; c'est –, tet fommer an paa Om: fændigheberne; - que, alt eftersom; prov. - le drap, la robe, Urgisterne maae afmaales efter Evnerne; (selon betegner især Overeensstemmelse i Ord; suivant derimod mere Overeensstem: melse i Panbling; biint ubtrykker nos get merc Bestemt, enAutoritet el. Res gel, hvorfra der itte maa afviges).

Selve, f. Stob; v.

Semaille, f. især i pl. Saaning, Tilsaaning; Sæbetid; Sæbekorn, Fre til at saac, Ucsæb.

Semaine, f.Uge; Ugearbeide; Ugelon; Commepenge; la - sainte, den fille Uge; être de -, have lige; entrer en -, faar Uge; prêter à la petite -, udlaane en lille Sum imod uppre Renter og paa fort Tid; prov. il la payera la des trois jeudis, han betaler bet aldrig.

Semainier, m. Munk, hvis Uge bet er at forrette Tjeneste; Stuespiller, pvis Uge det er at ordne og tordele Repertoiret; En, som i den løbende Uge bestyrer et Samfunds Anliggender.

Semainière, f. Ronne, hvis Uge bet er at besipre Rlostertjenesten; Dame, som i eu Uge bestyrer et avindeligt Samfunde Anliggender.

Sémale el. sémaque, f. (Mar.) fladbundet Fartsi til at lade et flørre

Stib; Smatte.

Sémaphore. m. Rysticlegraph.

Sémaque, f. sémale.

Semblable, a. liig; lignende; (Géo.) ligebannet; en cas -, i lignente Tils fælde; s.m. (med Eiendomsadj.) son -, sin Lige; nos -s, vore Lige, vore Wedmennester.

Semblablement, ad. ligeledes; p.u. Semblant, m. Stin, Udseende; saux -, falst Stin; saire - de (el. que), stille sig an som, lade som; ne saire - de rien, iste lade sig mærte med Roget.

Sembler, v. n. spnes, forecomme; tyffes; ces étoffes me semblent beiles, disse Toier spnes mig at være smusse; v. imp. jil semble (med le subj. naar bet bruges uben Styrelse, og med l'indic. naar tet har en Stp. reise, at synes; il semble qu'il ait raison, det synes, at han har Ret; il me semble qu'il a raison, det fores kommer mig (jeg troer), at han har Ret; it me semble encore le voir, det er som om jeg endnu seer ham; que vous en semble? hvad spnes Dem derom? ce me semble, efter min Mening, som det spnes mig; semble, som bet spnes, det soresoms mer mig saa; si bon lui semble, hvis han finder for godt; comme bon lui a -é, efter sit Godtbesindende; il lui a —é bon, han har fundet for godt.

Semé, e, p. befaact; opfyldt med; (Chi.) un cers mal -, en Hjort, puis Horn har flere Taffer paa den ene

Side end paa den anden.

Semée, f. (Féo.) Afgift af Sæde= kornet til Lebnsberren.

Séméiologie el. sémeïotique, f. Lære om Kjendetegn paa Sygdomme.

Semelle, f. Saal; Maal of en Fods Langde; (Charp.) horizontalt Underlag til at fistte en Bjælfe, naar Muren er for svag; (Mon.) poids de –, virkelig Provevægt for Guld og Sslv; (Bouch.) andet Stylic af et Orelaar el. af Lænbestyttet; (Min.) Guld i en Kulmine; (Art.) Tværbræt, hvorpaa Ranonen hviler i Lavetten; (Mar.) Antersto; - de gouvernail, Roerlytte; pl. Bræter i Bunden af en Baad; Bræder, hvorover man la: der en svær Byrde glide; prov. battre la -, reise til Fods, vandre, gjennemAreife Lande; springe snart paa det ene og snart paa det andet Been, for at varme lig.

Semence, f. Sæbeforn; Sæb; Frø; Kiærne; Glags meget smaa Gom; fig. Spirc, Oprindelse; les quatre -s froides, Fro af Meloner, Bandmelo: ner, Agurfer og Græsfar; les quatre -s chaudes, Frs af Annis, Fennifel, Rummen og Engfummens; -s de diamants, smaa Diamantfliser; -s de perles, finaa Perler til 4 å 5 paa et Drmepulver. Gran.

(Phorm.) Slags naturlige Fordeling. Semencine, f. Semen-contra, m. (Pharm.) Dr. mepulver af forstjellige Slags Malurt.

Semer, v. a. saae, ubsaae; besaac; fig. ubstrøe, ubbrede, ubbele; fig. – Plantcspirer; Plantcstole. la discorde, ubstrøe Tvedragt; – de Sémitique, a. semitist; faux bruits, udsprede falste Angter; ssterlandst Sprog.

- de l'argent, være meget gavmist; ubbele Penge, for at vinde Tühængere el. bestiffe; - des pièges sur les pas de q., lægge Snarer for Ens Fod; prov. il saut - pour recueillir, man maa saae for at tunne hoste; man erholder ingen kon uden at have ars bcidet; – des perles devant des pourceaux, tafte Perler for Sviin; an. vende smuffe Ord paa Folf, som ifte forstaae dem.

Semestral, e, a. henhørende til Halvaaret; halvaarlig; pl.m. -straux.

Semestre, m. Palvaar; Palvaars: rente; Halvaardløn; Halvaardtseneste; • Militair, der har erholdt Permission paa et Palvaar (ogs. semestrier); congé de – el. blot –, Palvaarspers mission; par -, halvaarsviis; a. halvaarlig, varende et Palvaar; tjenende et Palvaar.

Semestriel, le, a. halvaarlig.

Semestrier, m. Militair, sont tun tiener et halvt Aar, el. som har Vermission i et Palvaar.

Semeur, m. Sædemand; fig. – de discorde, En, som udstrøer Tvedragt; - de faux bruits. En, som ubspreder falste Rygter.

Semeuse, f. Kone, som saaer.

Semi, lat. Ord, som kun bruges i Sammensætninger og betyder da: halv; semi-digital, e, a. som har en halv Fingers Langde; semi-docte, a. halvlard; semi-pretive, f. ufulcfiæns digt Beviis; semi-ton, m. Halvtone.

Sémillant, e, a. meget munter,

livlig; lystig; vims; fa.

Séminaire, m. Seminarium, geift. lig Hoistole, Stolclærerinstitut; Geistlige, som opholde sig i et Seminas rium; Tid, hvori Forberedelsen paa Seminariet fuldendes; Dannelsesinstitut, Plantestole.

Séminal, e, a (An.) henherenbe til den dyriste Sæd el. til Plantesæden; pl. m. -naux.

Séminariste, m. Geminarift.

Sémination, f. (Bot.) Plantestovets

Sémiotique, f. seméiologie.

Semis, m. Sted, hvor unge Træer opelstes af Frs; Samling af Træs og

Sémitique, a. semitist; langue -e,

Semoir, m. (Agr.) Eat, wori Eas temanten har Sabetornet; Sæbemas stine. Ltil en Fest (v.); Irettesættelse.

Semonce, f. heitidelig Indbydelse Semoncer, v. a. irrettesatte; fa. (Mar.) - un batiment, tvinge et Fartsi paa Geen til at heise sit Flag og tillade, at man visiterer det.

Semonceur, m. En, som tilbeler en Irettesættelse; En, som udbeler Invi-

tationsbilletter (v.).

Semondre, v.a. intbyte til en Psis tidelighed (bruges kun i l'ink.); v.

Semonneur, m. Bedemand; v.

Semolle, f. npt Stud paa afstaarct Raal. Rorn.

Semoule, f. Rudler i Form af Semper-virens (s udt.), m. (Bot.) Slags Caprifolium, der blomstrer Commer og Binter.

Sempiternel, le, a. evigivarente; lange vedvarende; v. s. f. une vieille

-ie, en meget gammel Kone; fa. Sénat, m. Forsamling af Patricier, der dannede det sverste Raad i det gam le Rom; Senat, hoieste Mets: colle gium; Senatets Forsamlingssted.

Sénateur, m. Raadsherre, Medlem pas de -, gravitetist af Genatet; Gfridt.

Sénaturerie, f. Tiffrict, som stob under en Senator; Senatorsabe.

Senatorial, e, a. raadsherrelig, angaaende Raadsherren el. hans Vartighed; pl. -riau

Senatorieu, ne, a. porende til en Senators Familie; samille – ne, Raads:

herre:Familie.

Benatrice, f en Senators Frue.

Sénatule, -m. lille Genat.

Sénatus-consulte (sutt.), m. Ges natébestutning; pl. des sénatus-consultes. seilende Krigsstib.

Senau, m. (Mar.) Snau, lille lets Sene, m. (Bot.) Sonnesbuff; Cennceblade.

Sénéchal, m. Geneschal, forh. i Frank rig Justitsens el. Abelens Overhoved; Kandsoged; Birketonimer; pl.-chaux

Sénéchale, f. Geneschals Frue. mersæde el. Domstoel. Rordurt.

Séneçon, m. (Bot.) Brantbager, Sener, v. a. fastrere; v.

Sénestre, v. (Blas.) venstre.

Seneve, m. Gennop. fund. Sénieur, m. Widfte i et Sam-Sénil (1 udt.), e, a. henhørende til Alderdommen.

Sénilité, f. Alberdom, Svagelighed.

Senne, f. (Pe.) 1. seine. Sens (s ubt.), m. Sands; For: fand; Mening, Betydning; Anftuelfe, Synsmaate; Side, Kant; Maade; pl. Sanbselighed; cela tombe sous le -, sous les -, bet falder i Sand: serne, det er klart, anskueligt; il a du -, han besidder Forstand; c'est un homme de –, det er en færnuftig Mand, som har et klart, skarpt Omdømme; c'est un homme de bon -, bet er en Nand af god, sund Fors stand; le - commun, almindelig Mennesteforstand, sund Forstand; grosse tete, peu de –, tyft Poved rummer sselden stor Forstand; il a perdu le -, han er gaaet fra Forstanden; des paroles à double -, tvetydige Ord, af dobbelt Mening; quel - donnez-vous à ce passage? i hvilken Mening tager De dette Sted, hvorledes forflarer De det? selon mon -, cfter min Anstuelse; il abonde dans son –, han holder fast ved sin Mening; vous ne donnez pas dans mon -, De teler iffe min Anstuelse; couper un jambon de bon -, stære en Stinke itu paa ben rette Kant; de quelque – qu'on prenne cette affaire, fra bvilken Sidc man end betragter denne Sag; tourner un homme de tous en Mand paa alle mulige Maa. for at bringe ham hvorhen man, il donne tout à ses -, ban ouaver sig ganste til sin Sandsettigen; sens dessus dessous, loc. ad. hutter til buls ter; bende op og ned paa; renverser un objet sens dessus dessous, vende op og ned paa en Ting; sens devant derrière, loc.ad. bagventt; à contresens, loc.ad. brangt, forfeert.

Sensation, f. sandselig fornemmelse; Indtrpf; saire -, væffe Opmærksom=

bed, gjøre Opfigt.

Sensé, e, a. fornuftig, forstandig, Sénéchaussée, f. Seneschals Dis vel overveiet, betænft; une réponse ftrict; Langsogderi; Landsogedens Dom= bien -e, et fornuftigt, vel betænkt Svar. standigt.

Sensément, ad. fornuftigt, for-Sensibilité, f. Modtagelighed for Indirpt, Folsombed; Deeltagelse, Met-

licenhed; filn Folelse; Omfinktligheb; sa - sur le point d'honneur, pans Omfindtlighed i Wressager; il est d'une grande - aux reproches, Be: breidelfer giøre et stærft Indirpk paa hom; il a une grande - pour les malheurs d'autrui, pan deeltager mes get i Andres Ulpster; la – d'une balance, en Lægistaals Følsombed, let

Bevægelighed.

Sensible, a. folelig, mærtelig; mods tagelig for Indtrot, folsom; fig. behagelig; smertelig; smfintilig; som let rorcs el bevæges, deeltagende; kjendelig, indlysende; cela m'a sait un - plaisir, det har foraarsaget mig en flor, en inderlig Glæde; un coup -, ct smerteligt Stød; c'est son endroit -, det er hans smme Side; eire aux maux d'autrui, fole ved Andres Ulpster; je suis – à votre attention, jeg paastionner Deres Opmærksombed; le mouvement est -, Bevægelsen tjendelig; je vous le rendrai -, jeg vil gjore Dem det winefaldende; (Mus.) note -, halv Tone, som ligger umiddelbart under Grundtonen (ogs. undertiden s. s.).

Sensiblement, ad. mærteligen, tjenteligen; inderligt; dybt; on voil croître - la rivière, man seer Floden stige kjendeligen; il est - touché de celle perte, han er dybt rørt over dette Tab; je vous suis - obligé, jeg er Dem inderligen forbunden.

Sensiblerie, f. overdreven, affecterct

Kelsombed, Føleri.

e Mau Sensitif, ive, a. som er i Stand rman at fole, folende; saculté—ive, "Køleevne. moja.

Sensitive, f. (Bol.) follow Wi Sensorium, m. (Did.) Steb i Hier: nen, som antages at være Sjælens Sæde, hvorfra Følelsen har tit Udspring.

Sensualisme, m. Sandselighedølæ: ren; beres Princip, ber giøre fandfelige Glæber til Povedmaalet for deres Leandselighedslæren. Straben.

Tilbanger af Sensualiste, m. Sensualité, f. Sanbsclighed; Eils

lyft; pl. sandselige Glæber.

appétits -s, sandselige Begiærligheder; | Ting. vie -le, vellpstigt Levnet; s. m. sand- Sentimental, e, a. felesseuld,

scligt Menneste, bengivent til fandselige Apbelser. [selig Maade, vellpftigen. Sensuellement, ad. paa en sands

Sente, f. 1. sentier.

Sentelet, m. lille Fobsti; v.

Sentence, f. Tankesprog, Sentens; Dom; Dørsbom; forh. Underreisdom (nu: jugement); il ne parle que par -s. han taler fun i Sententfer; prononcer une -, affige en Dom; j'appelle de votre – el. blot j'en appelle, jeg ertjender ifte Deres Dom, jeg er itte tilfreds med Deres Afgiørelse.

Sentencier, v. a. dømme til en corporlig Straf (v. bruges kun i le participe og de sammens. Tiber).

Sentencieusement, ad. i Gentents

jer; gravitetist; iron.

Sentencieux, se, a. indepoldende Sententscr; talende gierne i Sentent fer; fuld af Tankesprog; un ton -, en affecteret, gravitetist Tone.

Sentenc, f. Hiedebaand, som holder Strengene sammen i en Dutte Garn

(1. centaine).

Senteur, f. Lugt (v.); Bellugt, Parfumeri; eau de —, vellugiende Band; pl. vellugtende Sager (nu bellere: odeurs).

Senti, e, p. folt; opfattet; gjens givet, udtryft; des malheurs -s, bybe, hæftigt følte Gjenvordigheder; cela est bien -, det er udtryft med Liv og Santbed.

Sentier, m. Fodsti; fig. suivre les -s de la vertu, folge Opbens Beie; marcher dans le - de la gloire, bes

træde Wrens Bane.

Sentiment, m. Fornemmelse, Evne til at modtage sandselige Indtrpk; Folelje; Sindsbevagelse; ædel Fs. lelfe; folsomt, beeltagende Sind; Dening, Anstuclse; (Ch.) Pundens Lugt af Vildtet; avoir le – du juste, have Folelse for hvad der er Ret; le – des convenances, Tatt for det Passende; - d'honneur, Bresspleise; avoir des -s, etre capable de -s, have avle Fs. lelscr; se piquer de —s, søge at lægge ætle Følelser for Dagen; j'entre dans boielighed til sandselige Rydelser; Bel- votre -, jeg deler Deres Anstuelse; je ne suis pas de son -, jeg er ifte Sensuel, le, a. sandselig, hengiven af hans Mening; plais. pousser les til sandselige Fornvielser, vellystig; beaux –s, søge at sige Damer smutte

sentimental (iron.); s. m. det Sentis mentale; sentimentalt Menneste; pl.

m. -laux (p.u).

Sentimentalisme, m. affecteret Stras ben efter at lægge Følsomhed for Das gen; Feleri; den sentimentale Smag. Sentimentalité, f. Gentimentalitet,

Asielsesfuldbed.

Sentinateur, m. (Mar.) En, som forger for at rense bet nederste Rum i Stibet.

Sentine, f. (Mar.) nederste Stibs: rum, hvor Bandet og Ureenligheder samles; Saltbaad paa Loiren; fig. c'est la - de tous les vices, det cr Samlingspladsen for alle slette Mens

neffer.

Sentinelle, f. Stildbagt; Stildbagts: post; fig. Luxer; - perdue, Golbat ubstillet paa en farlig Post; faire -, être en -, staat Stildvagt; relever de -, løse En af Bagt; fig. saire -, vente, lure; mettre q. en -, stille En paa Luur; relever q. de -, bebreibe En hans 'Feil paa en eftertryffelig Maade.

Sentir, v.a. føle, fornemme; lugte til; lugte af; smage af; fig. bevæges af; kiende, bemærke, blive vaer; ligne, . bære Præg af; v. n. ubdunste en Lugt, lugte; v. pr. fole i bvad Forfatning man befinder sig; fole Spor af, føle Følgerne af; føle sig, erkjende sin egen Styrke, sit eget Værd; - du froid, fole Kulde; – une rose, lugte til en Mose; cela sent le brûlé, det lugter brændt; scs manières sentent le pédant, hans Manerer ere pedans tiste, smage af Pedanteri; fig. il sent le terroir, han liber af fit Lands eiens dommelige Feil; cette action sent le gibet, denne Handling leder til Galgen; cet ouvrage sent l'huile, la lampe, dette Vark bærer Spor af Nattearbeide, maa have kostet Forfat: teren meget Arbeide; cette chanson sent le corps-de-garde, denne Sang smager af slet Gelstab, ben er plump og gemeen; il sent le sagot, han miss tænkes for Kietteri; il sent le sapin, han secriffe ud til at ville leve længe; prov. la caque sent le hareng, Gilber fjerdingen lugter af Silben, Bonden fifter ham i Ærmet; il sent les moindres plaisirs qu'on lui fait, ban føler (paaftionner) be minbfte Fornoielfer, fielne imellem; fætte Splid imellem;

man foraarfager ham; - qc. pour q., fole Godhed for En; je ne puis pas - cet homme-là, jeg fan ifte ubstaae bette Menneste; je le sentis de loin, jeg forudsaae det længe; je le sens venir de loin, jeg mærter nok hvortil han figter, hvad han har i Sinde; cele sent bon, det lugter godt; cela sent mauvais, bet lugter ilde; cela commence à -, det begons ber at lugte (ilbe); il se sent de la goutte, han føler Mindelse af Podas graen; il a fait une grande perte, il s'en septira long-temps, dan har lidt et flort Tab, han vil itte forvinde det saasnart, han vil lange fole Birk ningen beraf; il ne se sent pas de joie, han er ude af sig selv af Glæbe; il se sent, han føler sig, han klender sit eget Vard, han veed hvad der stob des bam.

Seoir, v. n. sidde, være beliggende (i d. Betydn. kun i part, seant og sis); klæde, anstaae, sømme sig (bruges tun i le part.: ségant et. séiant, og i den 3die Person af de enkelte Tiber: il sied, ils siéent; il séyait, ils séyaient; il siéra, ils siéront; il siérait, ils siéraient; qu'il siée, qu'ils siéent); cet habit vous sied bien, denne Kjole Næder Dem godt; il sied mal à un enfant de contrarier son père, det flæder et Barn ilde at giøre

sin Fader imod.

Sep, m. (Agr.) Jernstang, som griber ind i Plougstjæren; (Mar.) de drisse, Cordeels Knagt.

Séparable, a. adstillelig, som fan

adstilles.

Séparage, m. Adfillen, Afsondring.

Séparatif, ve, a. atfillende.

Séparation, f. Abstillelse, Stils: misse; Stillerum; Degn; mur de -, Stillerumsræg; fig. Anledning til Splid el. Ucnighed; (Jur.) – de corps entre mari et semme, Ægtefolis Ses paration i H. til Bord og Seng; de biens par jugement, Ophavelse ved Dom af Fællesstab i Eiendom.

Séparatoire, m. (Chi.) Kar til flys dende Legemers chemufe Oplssning.

Séparément, ad. særstilt, affonbret, hver for fig.

Séparer, v. a. abstille, stille fra hverandre; afdele; stille ad; fig.

v. pr. stille sig ab i slere Dele; stille fig fra hinanden; gaae hver til Sit; oplese fig; - le bon grain d'avec le mauvais, stille det gode Korn fra det slette; - une cour en deux par un mur, afbele en Gaard i to Dele ved en Muur; – les cheveux, stille Haa= rene ad; - le naïf du trivial, ffielne mellem det Naive og det Trivielle; - deux smis, sætte Splid mellem to Venner; (Jur.) – de biens un mari et une semme, ophæbe kællesstab mellem Ægtefolk; – de corps, sepas rere i H. til Bord og Seng; le chemin se sépare en deux, Veien beler fig i to Dele; l'assemblée se sépara, Forsamlingen opløste sig.

Sépeau el. cépeau, m. (Mon.) Træblok, hvorpaa Mynter præges.

Sépée, s. cépée.

Sépia, f. Sepia; sort Bæbste, som bruges i Malertunsten og faacs af Blæfsprutten.

Sépiole, f. (H.n.) Slags Blæksprutte, Sépoule, f. (Tiss.) Slags Rorspole. Seps (s ubt.), m. (H.n.) Slanges fiirbeen.

Sept, a. n. spv; spvende; s. m. Spvtal; den Spvende; Spv i Kort; page –, Side 7; Charles –, Carl d. Spvende; le – juin, den 7te Juni; un – de cœur, en Hjerter: Spv.

Septain, m. (Cord.) Toug bestagenbe

af 7 Strenge.

Septaine, f. Tiderum af 7 Dage.

Septane, a.f. (Méd.) sièvre –, Fe. ber, som kommer igjen hver spvende Dag (ogs. s. f. la –).

Septante, a.n. halvsierdsindstyve (v); s.m. les –, de halvsierdsindstyve Fortolkere, som oversatte det gamle Testamente fra Hebraisk paa Græsk.

Septembre, m. Geptember.

Septembrisade, f. Fangernes Blods bad i Paris i September 1792.

Septembriser, v.a. myrde Uffpldige med Styldige uben Rettergang, som i Paris 1792, d. 1ste og 2ben Sept.

Septembriseur, m. Navn paa dem, ber deeltog i Blodbadet i Paris den 1ste og 2den Sept. 1792.

Septembriste, m. Navn paa dem, som bifaldt Blodbadet i Paris i September, 1792.

Septenaire, a. bestaaende af spv; spvaarigt Tiderum; Docent, som i

7 Aar har holdt Forelæsninger veb et Universitet.

Septennal, e, a. indtræffende hvert sprende Aar, spraarig; pl. m. –naux. Septennalité, f. Spraarigheb.

Septentrion, m. Rord; Rordpol; (Anc.) Danbser el. Mimiker; (Astr.) den lille Bjørn.

Septentrional, e, a. norblig; s. m. Rordboer; pl. m. -naux.

Septicide, a. (Bot.) springende op i Bægsømmene (om Frøgsemmet).

Septidi, m. spvende Dag af Decasten el. Ugen ester den franske republicanske Calender.

Septième, a.n.ord. sprende; s.m. den Sprende; den sprende Deel; den sprende Deel; den sprende Maaned (ogs. le sept); s.f. Spttener i Piquet (hellere: dix-septième); (Mus.) Insterval af to forstjellige Toner i 7 Graders Afstand.

Septièmement, ad. for det Spvende.
Septier, m. s. setier. [vag.
Septisère, a. (Bot.) havende Stilles
Septisorme, a. (Bot.) som har form
af en Stillevag. [Forraadnelse.
Septique, a. (Méd.) bevirkende
Septinsulaire, a. indbesattende Toer.
Sept-wil, m. (H. n.) Slags Lams

pret, lille Regensic; pl. des sept—wils.
Septuagénaire, a. halvsjerdsindstyveaarig; s.m. og s. f. halvsjerdsindstyveaarig Mand el. Ovinde.

Septuagésime, f. Septuagesimas Søndag; 3bie Søndag førend I ste Søns

dag i Faste, el. 70 Dage sør Paastc. Septuple, a. sposoldig; s. m. spo Kold, det Sposoldige.

Septupler, v.a. fordoble syv Gange,

giøre syv Gange flørre.

Sépulcral, e, a. hørende til Grasven; fig. bleg, mørk, førgmodig; huul; chapelle –e, Gravkapel; une figure –e, et dødblegt Ansigt; voix –e, dyb og huul Stemme.

Sépulcre, m. Gravmæle, Gravsteb (i alm. Stiil kun om de Gamles Grave).

Sépulture, f. Begravelse; Gravssted; droit de -, Ret til at blive bes gravet paa et vist Sted; Gebyhr til Præsten og Kirken for Begravelsen.

Séquelle, f. Folgestab, Slæng; lang Ræmse; fa.

Séquence, f. Rab Kort af cens

Rarve, som følge efter binanden; avoir flux et -, have en Ræfte af lutter Trumfer; (Egl.) forh. latinst Cantate (prose), som blev affungen efter Berfet, ber fulgte efter Epiftlen.

Séq.

Séquestration, f. (Jur.) en omtvistet Gjenstands lovmæsfige Pverlevering i tredie Mands Haand; Personers

Affondring el. Indespærring.

Séquestre, m. (Jur.) en omtvistet Gienstands Opbevarelse af tredie Mand; ben opbevarere Gjenstand; en Persons Assondring under Opspn; En, til brem en segvestreret Gjenstand er betroet.

Séquestrer, v. a. overlevere en omivistet Gienfland i tredie Mands Paand; fg. affondre el. intespærre Personer; staffe Roget hemmeligt til Site; v. pr. affondre fig; træffe fig tilbage fra alt Samkvem med Verden.

Séquin, m. Zechine (italienst Gulbs mont of omir. en Dukais Vardi).

Sérail, m. Serai!, den tyrkiste Reis fere Pallabs; Parem; Fruentimmerne i et Parem; pl. des -s.

Séran, m. Degle; p. u.

Sérancer, v.a. hegle Por el Pamp. Séranceur, m. Hors el Hamphegler. Sérancolin, m. Slags agattarvet Marmor. [driff Conchplie.

Séraphe, m. (H. n.) Slags cylins Séraphin, m. Seraf, himmelft Ens

gel af første Orden.

Séraphique, a. seraphist; l'ordre -, Zancistanerordenen. llange.

Séraphis (s utt.), m. (H. n.) Rile Sérasquier, m. Serastier (tyrkift General). (Bomuldstøi.

Scrasse el. sarasse, f. offindift Serdeau, m. Bærelse, hvor Retterne fra Rongens Taffel bragies ben og siden igjen udsolgtes; Spisesal for Pagerne; Tiener, som forestod Afdækningen ved det kongelige Taffel.

Serein, m. tolig Aftenbug.

Serein, e, a. reen, flar, mild og stille (om Beiret); fig. il a le visage -, han har et roligt, styldfrit Aaspn; des jours -s, rolige, lykkelige Dage; la goutte -e, ben forte Star.

Sérénade, f. Rattemusik under Ens

Binduer, Serenade.

Sérénage, m. (Méd.) smittebesængte Gjenstandes Udbængen i Luften.

Sérénissime, a. votre altesse -, Ocres Durchlauchtighed

Sérénité, f. Klarhed, flar Pimmel; fig. roligt, ftyldfrit Udscende; Wrestitel: Durchlauchtighed; rien ne trouble la – de ses jours, Intet forstyrs

rer hans Livs rollige Epffe.

Séreux, se, a. (Méd.) vandagtig; altfor opfyldt af vandagtig Bæbste; maladies -ses, Sugdomme forbundne med den vandagtige Bædstes altfor stærke Assondring.' [s. en Livegen.

Serf (f ubt.), ve, a. livegen; Serfouette, f. (Jard.) Hatte til at

løbne Jorden om Planter.

Serfouetter el. serfouir, v.a. (Jard.) omhaffe el. løsne Jorden om Planter.

Serfouissage, m. (Jard.) Omhak

ning of Jorden.

Serge, f. Girts, Glags tyndt Tsi. Sergent, m. Underofficeer, Sers gent; forh. Raadstutjener el. Politibetjent, som ubsørte Stevninger, Pastelser, Executioner (nu: buissier); --major, Commandeersergent; - de ville, Bysvend, Politsbetsent, overdras get at haandhave Orden i Bren; (Men.) Slags Jernstrue til at fastholde Træstyffer, der sammenlimes el. jammennagles; (H. n.) Slags Bille.

Sergenter, v. a. sende en Politis betsent til En for at indfræde tilbages staaende Giæld; fig. plage, pine En om Noget; v. [Politibetjentspost; v.

Sergenterie, f. Raadstutsenerpost, Serger el. sergier, m. Sirtsfabris cant el. Sirtsvæver.

Sergerie, f. Girtsmanufactur, Girt& Sergette, f. tyndt Sitts, halvt uls dent, halvt linnedt Tsi.

Sergetterie, f. sergerie.

Sérial, e, a. henhorende til en Ratte; pl. -riaux.

Série, f. Raffe, Rad; Classe, Af. deling; une – d'idées, en Tankerækte; la première – d'une lotterie, første Classe i et Lotteri; (Mus.) – harmonique, Toneræffe.

Sérieusement, ad. alvorligt; uben Spog; ivrigt; recevoir q. -, mobtage En foldt; il y travaille -, han arbeis

der wrigt derpaa.

Sérieux, se, a. alvorlig; vigtig; folid; farlig; fand, virfelig; s. m. als vorligt Bæsen, Alvorlighed; bet Al-Séréner, v.a. berolige, tilfrebsstille. vorlige; alvorligt Jag i et Stuespil;

prendre un air –, antage en alvotlig Mine; une affaire –se, en vigtig Sag; rnaladie -se, farlig, betænfelig Syg: dom; ce que je vous dis est -, hvad ieg figer Dem, er oprigtigt, virkeligt; il n'a rien de – dans le caractère, der er intet Solidt i hand Charafteer; prendie son –, antage en alvorlig Tone, itte svøge længer; prendre une chose dans le -, tage en Ting for fand, fisudt den kun er sagt for Spog; preudre une ch. au -, tage en Ting alvorligt op, stødes over No: get, der figes i Spøg; il joue bien dans le -, han spiller godt i det al: rorlige Fag.

Sérilles, m. pl. (Mar.) Tougværf. Serin, m. Giøgen; – de Canarie, Kanaritugl; pop. Person, som let lader sig fore bag Lysct, Tosse.

Serine, f. Hun af Sisgener, Kanarihun; pop. Taabe; (Vign.) Slags Bünranfe.

Beriner, v. a. lære en Sikgen el. en Kanarifugl at synge efter et Fugle: positiv; spille en Melodi vaa et saas dant Instrument.

Serivette, f. lille Liretasse til at lære Fugle at spinge efter, Juglepositiv; fig. og fa. Sanger el. Sangerinde, som har en svag Stemme og spnger uden Udtryk. [Slags Zasmin; Siren.

Seringat el. bedre syringa, m. (Bot.) Seringue, f. lille Sproitez;

dum, enfoldig Perfon.

Seringuer, v. a. udsprøite; – une plaie, rense et Saar med en Sprsite; (Mar.) – un vaisseau, bestyde et Stib langstibs.

Sériole, f. (H.n.) Slags Matrel i det middellandste Pav; (Bot.) Slags

Endivie.

Sériosité, f. alvorligt Udseende; v. Sériphe, m. el. sériphie, f. (Bot.)

Glags Strandmalurt.

Serment, m. Ged; Spærgen; Bans ben; - de Adélité, Trostabseed; - de joueur, d'amant, d'ivrogne, tom Eed, paa hvilken der ikke kan stoles; preter –, aflægge Eed; prendre q. à –, tage En i Eed, labe En med Eed befræste Roget; rendre à q. ses -s, Isse En fra sine Ever.

Sermeuté, e, a. eebsvoren (almin-

deligere: assermenté).

Kormaning; faire –, prædife; holde en Formaningstale; aller au -, gage ben at høre en Prædifen, gaae i **R**irfe; voilà le — qui sonne, nu rins ger det til Gudstjeneste, til Prædisen.

Sermonnaire, m. Samling of Pras dikener; Forfatter af Prædi:ener; a.

henhørende til Prædikener.

Sermonner, v.a. formane En, trætte En med kiebelige Formaninger; sa.

Sermonnette el. scrinonette,

(Bot.) Slags Anemone.

Sermonneur, se, s. En, som holder af at prædike for Andre, el. som træk ter Folf med fine Formaninger.

Séropile, m. Silfehat; p. u.

Sérosité, f. (An.) vandagtig Bædfte i Blodet. muus.

Sérotine, f. (H.n.) Slags Flager: Serpe, f. Havekniv, Faskinkniv; fa. cela est sait à la -, det er giort flet, plumpt. Lomfring i en Rreds.

Serpéger, v.a. (Man.) føre en Seft Serpent, m. Slange; fig. falft, utatnemmelig Person; (Mus.) sangeformet, blæsende Instrument; Musicant, som blæser paa samme; – géant, Kæmpestange; - à sonnette, Klapperstange; – à lunelles, – couronné, Brilles stange; - annulaire, Ringstange; *prov*. c'est une langue de –, un vr**ai** -, det er en giftig Tunge, en Klaffer= tunge; c'est un – que j'ai réchaussé dans mon sein, det er en Utaknems melig, som har benyttet sig af mine Belgserninger til at stade mig; le – est caché sous les sleurs, Farcn lus rer bag Stinnet.

Serpentaire, m. (Astr.) Elange: bærer, nordligt Stiernebilled; (Bot.) Slags rødblomfiret Cactustræ; – de Virginie, Aristolochiacce, Glangerod.

Serpente, f. Slags tyndt, gjennemfigs tig Papir med Slangemærke (ogf.a. papier -). [Slange; (Artif.) Sværmer.

Serpenteau, m. ung, nyligen udflæftet Serpenter, v.n. snoe sig, bugte sig, llynge hg; le chemin va en serpentant, Beien snoer fig i Bugter.

Serpenticole, s. Slangetilbeber.

Serpentin, m. Hane paa en gams melbags Bosselaas; Feltslange; gam= melbags Ranon, som udfastede 21 Punds Rugler; (Chi.) frum Pibe paa en Distilleerksedel; a. m. fun i Ubtr. Sermon, m. Prædiken; fa. kiebelig | marbre -, Slags haardt, bruungront Warmor med gule Naver og rode og

bvide Pletter.

Serpentine, f. (Minér.) Scrpentinfteen; Steenart af flere Karver med smutte Farvetegninger; (H.n.) Stild. pate nied Glangehoved; (Art.) gammeldags Ranon med et Slangebillede; a.f. (Man.) ce chevai a la langue -, denne Deft spiller ideligen med Tungen; (Peint) lignes -s, snoede, bolges formige Linier. [bugtede Former.

Serpentineux, se, a. som snocr sig t Serper, v. n. (Mar.) lette Anter [lille Pavekniv (om Galeier).

Serpette, f. Büng aardsmands Kniv, Serpillière, f. Paklærred; Sækkes lærred; Martise el. Forhæng foran Boutiffer; Kranibodsvends Forklade.

Serpolet, m. (Bot) vild, trybende Timian. ldige Bekladning.

Serrage, m. (Mar.) Efibs indven: Serre, f. Drivhuus; Zugleklo (om Revfugle); Druepersning; (Mon.) lille indvendig Ramme til Smelteformerne; (Joa.) Slags Prosse til Indfatning af Juveler; (Mar.) Væger til Beflæds ning; (Art.) mettre un canon à la -, dumpe en Kanon; (Jard.) serre-chaude, Orivhuus, som kan opvarines; fig. cela est venu en – chaude, det er udvillet for tidligt, ved kunstige Midler; fig. og fa. il a la – bonne, pan har en stært Daand, han holder godt fast paa hvad han har; han slipper itte hvad han ens gang bar taaet, ban bolder paa Pengene.

Serré, e, a. sammentruffet; strans met; tæt sammen; tryffet; forstoppet; fg. beflemt; paaholden, gjerrig; style -, concis, sammentrangt Still; écriture bien -e, lille, tæt Strift; vous êtes trop -, De sidder altfor tæt sammen; avoir le cœur —, have et beklemt, sorrigfuldt Hierle; un homme —, et gjerrigt Wens neste; avoir le jeu -, spille forsigtigt, angsteligt; ... ad. stærkt, bygtigt; uforstammet; il a gelé bien -, bet har frossen haardt, dygtigt; mentir -, lyve fræit; jouer -, spille ængstes

ligt; fig. handle forsigtigt.

Serre-bauquière, m. (Mar.) Dats. bjelfe-Bæger; pl. des ---s.

Serre-bosse, m. (Mar.) Rossline,

Stifbanbsel; pl. des ---.

Serre-cou, m. (Vét.) Halspude ill at sammentryffe Halsaaren bos Desten; pl. des ---,

Berrée, s. Patte bos Saltsphere. Serre-seu, m. (Ors.) Jernrebstab til at samle Ilben om Smeltediglen; *pl.* des ---.

Serre-file, m. venftre Flsimand; Underofficeer bag sidste Geleed; (Mar.) Stib, som flutter en Escadre (ogs. a. vaisscau serre-file); pl. ---

Serre-fine, f. (H. n.) Weise (mé-

sange); *pl.* des ---.

Serre-gouttière, m. (Mar.) Sæt: gang; Sibeplante over Bandgangen; pl. des ---.

Serrement, m. Sammentrykning; Sammensnering; Trpf; un - de main, et Paandtryf; un – de cœuc, en Hierteklemmelse, Benemmelse.

Serrément, ad. mapt, altfor spars

jommeligt; p. u.

Serre-papier, m. Rammer til at gjemme Papirer; Rasse el. Reol til Papirer; Papirtvinger; pl. des serrepapiers. [rebstab; pl. des serre-points.

Serre-points, m. (Sell.) Strammes Serrer, v.a. tryste; stramme, susre; klemme; presse; fig. satte kortere, sammentrænge; gjeinme, opbevare paa et bestemt Sted; v. pr. trænge sig sammen, flutte sig sammen; - la main à q., tryffe End Haand; — les dents, flemme Tænderne sammen : — son écri ture, strive tættere; nous sommes trop -és, vi fidde for tæt paa hinanden; – qc. sous la cles, gjemme Roget under Laas og Luffe; – les blés, høre Korn i Laden; (Jeu) – son jeu, spille vacrs somt; fig. - les nœuds de l'amitié, Inptte Benstabsbaand fastere; serre le cœur, det bringer Pjertet til at brifte; - les, pouces à q., toinge En til at komme frem med en Hems melighed; – le bouton à q., trænge stærft ind paa En, anmode En stærft om Noget; - q. de près, forfølge En hæftigt; – la mesure, trænge stærft ind paa fin Vivdstander; — son style, fatte sig fort, strive sammen. trængt; (Mil.) - les rangs, flutte Gelederne; (Mar.) – les voiles, bes flage Seilene; - le vent, fnibe Luven; - la côte, seile tæt ved Apsten; - la ligne, flutte Slaglinien; (Man.) l'éperon à un cheval, give en Sest af [pl. des ---. Sporen.

Serre-rose, f. (Mar.) Anterbaand; Serreté, e, a. (Bot.) savformia, taffet

Serre-tête, m. Povedbaand; Poss ftes til Medspilleren; être au - de q, vednet; Slags Rathuc; pl. des ---. Serrirostre, m. (H. n.) Bandfugles pagt med tandet Reb.

Serran, m. Speceritasse.

Serrure, f. Laas; – à double tour, Laab til at dreie to Gange om; — à secret, Laas med en hemmelig Hier; à ressort, Springlaas; mêler la -, fordreie Laasen; lever la –, tage Laas sen fra.

Serrurerie, f. Laasesmedhaandværk; Laasesmedarbeide; Laasesmedvarksted. Serrurier, m. Laafesined, Kleinsmed. Serrurière, f. Kone, som udsælger

Laafesmedarbeide. stene. Serte, f. (Joa.) Indfaming af Weels Sertir, v. a. (Joa.) indfatte Wetel: [paa Wbelstene indfattes.

Sertissure, f. (Joa.) Maaden, hvor-Sertulaire, f. (H. n.) Blærcforal, Sertularie. [agtig Babste i Legemet. Serum (um ubt.om), m. (An.) vands Servage, m. Livegenstab. [pl. -s.

Serval, m. (H.n.) Slags tos, Scrval; Servant, a. m. tienende, tienstgis: rende; gentilhomme -, tjensigjørende Hofjunker; frère -, tjenende Broder (i Maltheserordenen); Lægbroder (i et Klofter); fiel -, Lehn, som er afbængig af Povedlehnet (fief dominant); ...s.m. Dessetzener i ben ca: tholfic Kirke; (Art.) Underkanoneer.

Servante, f. Tjenerinde [Høfligheds: ubtr. i Brevitil: je suis votre -, jeg er Deres Tjenerinde; ogs. fa jeg er itte af Deres Mening]; Tjenestepige; Hiælpebord til Tallerkener, Flasker o. desl. ved Siden af et større; (Impr.) lille Bræt, hvorpaa Bogirpfferrammen

bensættes.

Servantine, f. Glags Figen.

Serveur el. servaut, m. pop. Wesses tjener; ben, som i Boltspil først kaster Bolten op.

Serviable, a. thenftagtig, thenftfardig. Serviablement, ad. tjenstfærdigen; p.u. Service, m. Tjeneste; Tjenestetid; Nytte el. Brug af Opr el. Ting; Krigstseneste; Gudstjeneste; Anret- tienesten; tiene som, træde i Stebet ning; Antal af Retter, som serveres for (de); være nyttig til, være beab Gangen; Fabe og Tallerkener til at dæffe Borbet; Sæt Dæffetsi; Hjælp, Bistand; (i Boltspil) ben Sibe, hvor i ti Aar har han tient mig; - son Merspilleren stager, til hvem Bolten ami malade, pleie fin spge Ben; - lo taftes; Maaden, hvorpaa Bolten ta- roi, staae i Kongens Tieneste; - Dieu,

staae i Ens Tjeneste; se mettre en -, gaae i Tjeneste, tage Tjeneste; entrer en -, træbe i Sjeneste; il a le – agréable, han opparter paa en net og behagelig Maade; il est de -, han er i den Alder, da han maa gjøre Tjenefte; han er pag Bagt; il a vieilli au –, han er bleven gammel i Tjenesten; il a sait son temps de -, han har tjent sin Tid ub; qu'y a-t-il pour votre –? hrad staaer til Deres Tieneste? hvad onster De? je suis à votre -, jeg er til Deres Tjeneste; saire ostre de – à q., tilbyde En fin Hickp, sin Tjeneste; rendre un mauvais – à q., forantfage En Ubehages ligheber; se consacrer au – de Dieu, bellige sig Gudstjenesten; fonder un - pour l'ame d'un mort, stifte en Siælemesse for en Afdød; prov. – des grands n'est pas héritage, man lønnes ofte flet for den Tieneste, man viter de Store.

Serviette, f. Gerviette.

Servile, a. isenende; fig. lav, fry= bende; flavist; slatterie basse et -, lavt og frybende Smigreri; un esprit -, en trybende, scrvil Aand; imitateur -, flavist Esterligner; traducteur -, Oversætter, som binder sig altfor noie til Bogstavet.

Servilement, ad. paa en plaviff, frybende Maade; altfor noiagtigt, alt=

for bogstaveligt.

Servilisme, m. flavist, servilt Sinde. lag; Tilbvielighed til blind, plavyt Epdighed.

Serviliste, m. Tilhænger af den plaviste Lydighed; servil Charatteer.

Servilité.f. Trællefind; lav, frybende Aand; flavist, bogstavelig Roiagtighed.

Servion, m. (Sal.) Galtrage.

Servir, v. a. tjene; opvarte, plete; flaac i Ens Tjeneste; betjene; dæffe Bord; sætte Mad paa Bordet; rette an, lægge for; arbeide for En; for ipne En; hiælpe, understøtte; staae bi; v.n. gjøre Tjeneste; staae i Krigs. stemt til (a); v.pr. bruge, betjene fig af; il y a dix ans qu'il me sert,

dyrke Gud; il n'a jamais servi, dan har aldrig gjort Tjeneste, staaet i Krigs tsenesten; - une pièce de canon, bes tienc en Kanon; - une pompe, vetsene en Sproite; - le diner, anrette Middagsmaden; - un diner, give et Middagsmaaltid; - à boire à q., fante i for En; cet épicier sert notre maison, benne Urtefræmmer leves rer til vort Huus; – ses amis, flage fine Benner bi; prov. – à q. un plat de son métier, blive sin Charafteer tro i hvad man gjør el. siger, handle imod En overeensstemmende med sit Sindelag; – q. à plats couverts, stade En hemmeligt; - q. sur les deux toits, være ivrig i at vise En Tjeneste, forstaffe En Leilighed til let at opnaae sit Pnste; il m'a servi d'interprète, han har tjent mig som **Xolf**; il m'a servi de père, han har staaet mig i Fabers Steb; fig. og fa. - de couverture, tjene til Paastub; - de jouet, de marotte, de plastron, tiene til Stive for en Andens Spot el. Angred; à quoi sert-il? el. que sert—il? pvortil nytter det? cela ne me sert à rien aujourd'hui, det nyt: ter mig iste til Roget idag; cela ne lui sert de rien, det nytter ham als drig til Roget (ne servir med å foran rien væffer Begreb om noget Dieblisteligt el. Forbigaaende; ne servir med de foran rien, væffer Begreb om noget stedsevarende Ubrugbart); prov. cela sert comme un cautère, comme un emplatre sur une jambe de bois, comme une cinquième roue à un carrosse, det nytter, som det femte Hiul til en Bogn; il n'y a qu'un mot qui serve, bestem Dem; el. hvad jeg siger Dem er mit Sidste.

Servis, m. (Féo.) Lehusafgift; v.

Servite, m. Gervitermunk.

Serviteur, m. Tjener, Opvarter; - de l'Etat, Statstjener; c'est un grand - de Dieu, bet er et meget gudfrygtigt Menneste; j'ai toujours été – de votre père, jeg har altid været Deres Fade hengiven (v.); je suis votre - (el. votre -, undertiden blot -), Deres Tjener (Bilsen i Forbigaaende); jeg er ikke af Deres Mening, jeg siger Tak for mig (iron. og vel til Canbsen (fa.).

Servitude, f. Traidom, Livegenstab: Evang; (Jur.) Forpligtelse, Servitut; il **est** obligé de s'y rendre tous les jours, c'est une grande –, han et nøbsaget til at gaae derhen hver Dag, bet er en stor Tvang; il y a de sacheuses —s sur cette maison, der hafter slemme Forpligtelser (Servituter) paa dette Huus.

Ses, a. poss. pl. m. og f. hans,

bendes, dens, dets; fine.

Sésame, m. (Bol.) Bignonie, Ge-[Sefambeen, Linfebcen. samce.

Sésamoïde, a. m. (An.) os -s, Sescuple, a. een en halv Gaugsfaa [Stjermplante. nor.

Séséli, m. (BoL) Bjergfennisch Sesquialtère, a. (Math.) indepole dende en anden Størrelse halvanden Wang.

Sesqui-double, a. (Math.) raison -, Forbold, bvis enc Led inbebolder det

mindre halvtredie Gang.

Sesse, f. Bind om en Turban;

Bandstovl, Pser.

Sessile, a. (Bot.) siddende (om Blate el. Blomster, hvis Stiff er meget kort og neppe synlig).

Session, f. Forfamling,

Mode; Tid, hvori en Forsamling varer; Artitel, som indeholder Forhandlingerne i et Kirkemøde.

Sesterce, m. (Anc.) Sestercie (ros merst Mont); petit -, omtr. 61 g.; grand —; tulinde smaa Sestercier.

Seta, m. Svineborste; Pensel af

Bild vinebørster.

Sétacé, e, a. (Bot.) borfteformig. Séteux, se, a. (Bot.) besat med [børsteformige Foleborn. Børster.

Séticorne, m. (H. n.) Insect med Sétier, m. gammel fransk Maal for Korn og flybende Barer; for Korn varer: omtr. 2 3 Rubitfod (Scho litre); for flybende Barer: omtr. en Pægel. ceum; Fontanelle

Séton, m. (Chir.) Haarsnor, Seta

Seuil, m. Osrtærstel.

Seuillet, m. (Mar.) Bessebant Toug, som beklader den nederste Deck

af en Stykport.

Seul, e, a. ene, alene; enesse; s.m. Eneste; un - homme, et eneste Mene neste; un homme -, et Menneste, fa.); - à la danse, jeg har sagt Far- som er alene, uben Gelstab; la -c pensée, den blotte Tante; être - at

monde, staat ent i Verben, have hver: ken Slægt el. Benner; vivre - dans te monde, leve for sig selv, iste omgades med Rogen; prov. cela va tout -, bet gaaer af sig selv, det er let at giste; (Mus.) voix –e, Colostemme.

Seulement, ad. kun, blot; idets mindste; forst; ne pas -, ifte engang; non--, iffe alenc, men o. s. v.; nous serons trois -, vi stulle fun være tre; dites—lui — un mot, siig ham blot et Drb; le courrier est - arrivé d'aujourd'hui, Posten er først kommen ibag; il n'a pas – été malade, han har itte engang været syg.

Sealet, te, a. alene (bruges kun i

pastoral Poesi).

Sève, f. Saft i Træer og Planter; fig. ungdommelig Araft; Styrke; Fynd.

Sévère, a. Hreng; alvorlig; haard, barff; m. det Strenge; det Alvorlige; juge -, ftreng Dommer; style -, als vorlig Still; un – destin', en haard Stiæbne; une beauté -, en Stiønhed med starpe, regelmæssige Træf. shaardi.

Sévèrement, ad. firengt; alborligt, Sévérité, f. Strenghed; Haardhed; fireng Alvorlighed; user de —, anvende Strenghed. Mantesasten i Omløb.

Séveux, se, a. tjenende til at bringe Sévices, m.pl. (Pal.) Mishandling (imob en Wgtefalle, imob Børn el.

et Tjenestctpende).

Sévir, v.n. gaae strængt el. haardt tilværts; tillare fig Mishandling imod Paarsrende el. Tjenestesolf; il saut contre cet abus, man maa gaae frem med Strenghed imod denne Misbrug.

Sevrage, m. et Barns Afvannen fra Brystet; Tiben, som dertil med: gaaer; l'ensant est en -, Barnet væns

nes at.

Sevrer, v. a. vænne fra Brystet; (om Dyr) tage fra Moderen; (om Aflæggere) afffære fra Woderplanten; fig. berøve, stille ved; v. pr. vanne fig af mcd; berove fig; on l'a -é des avantages de sa place, mon hor afstaaret ham Forbelen af hans Embebe; se - des plaisirs du monde, ubelutte fig fra Berbens Glæber.

Sevreuse, f. Fruentimmer, som vans

ner et Barn fra Brystet.

Sexagénaire, a. trebfinbstyveaarig; m. Menneste paa tredsindstyve Aar. Sexagésimal, e, a. (Math.) som foged i Engelland, Politisvrighed.

har 60 til Ræbner; pl. m. -maux. Sexagésime, f. Søndag Sexages fima, Gøndag før Kaftelavn.

Sexangulaire, a. servinslet. Sexangulé, e, a. dannet af sex Bink Sexcénaire, a. som er sex hundrede i Tallet.

Sexcentésime, a. (Arith.) indcholdende ser hundrede Dele; m. en Storrelse, som indeholder ser hundrede Dele.

Sexdenté, e, a. (H.n.) sextandet.

Sexdigitaire, a. ferfingret; s. Perion, iom har ser Kingre.

Sexdigital, e, a. som har sex Fingre

el. ser Tæer; pl. m. -taux.

Sexe, m. Rjøn; le beau -, cl. blot le Rionnet, det smuffe Kion, Fruens timrene.

Sexennal, e, a. seraaria, indtræs fende hvert siette Aar; pl. m. -naux.

Sexennalité, f. Geraarighed.

Sextant, m. (Astr.) Sextant, aftros nomisk Instrument bestagende af Sjetz

tedelen af en Cirkel.

Sexte, f. (Egl.) Bøn, ihørende til Dagens ssette Time (i den catholste Kirke); (Mus.) siette Tone i Tone= fligen; m. (Jur.) siette Bog af Wes cretalerne.

Sextidi, m. sjette Dag af en Des cade efter den franste republicanste Calender.

Sextil, e, a. (Astr.) aspect -, to Planeters Stilling imod hinanden t en Afftand af 60 Grader; année -e, Studaar (†. année bissextile).

Sextule, m. (Pharm.) Sjettebeel af to Lod, fire Strupler. [dobbeitc. Sextuple, a. sexbobbelt; m. bet Sex-Sextupler, v.a. fordoble sex Gange.

Sexuel, le, a betegnende Kjønnet; henhørende til Riønnet; parties –les, Rjønsbelc; instinct –, Kjønsbrift.

Sfumato, m. (Peint.) blød Maneer at male yaa, bvis ubestemte Omrids kun træder tydeligt frem i Afftand; ad. peindre -, male med blødt, ubes stemt Omrids.

Sgrafitto, m. (Peint.) Slags Tegning paa en Muur, som man har givet et graat Anstrog.

Shako, m. Schako, Hovedbeklæds ning for Infanteriet. Shall, f. châle.

Sherif (sh ubt. ch), m. Sperif, Land:

(i d. Betpen. bruges d. Conjunction aldrig med le sut. el. Tider af le condit., med Undt. af det andet passé du cond., som undertiden bruges sor Bellyds Styld efter si istedetsor et plus-que-part.); om (i b. Betydn. fan det efterfølgende Berbum staae i le fut. og le condit.); si vous partez, il vous suivra, berfom De reiser, søl= ger han Dem; il viendra, s'il (foran Pronomet il, apostropheres Vocalen i si) sait beau, han kommer, saafremt at det bliver godt Beir; il aurait réussi, s'il eût été plus modéré, det vilde være lyffedes ham, hvið han havde været mere maadcholden; je ne sais pas, s'il viendra, jeg veet itte, om han kommer; dites-moi, si vous irez là, siig mig, om De gaaer derhen; si ce n'est, undtagen; hois det itte er formedelst; il vous ressemble, si ce n'est qu'il est plus petit, han ligner Dem, unbtagen at pan er mindre; si ce n'était la crainte de vous déplaire, je ferais telle chose, hvis det ifte var at jeg frygtede for at mishage Dem, saa vilde jeg giøre bet el. det; si tant est que, hvis det er fandt at o.s.v.; si efter et bruges undertiden i Stedet for imidlertid, ikke destomindre, og i d. Betydn. falder aldrig i bort foran il: il est brave et vaillant, et si il est doux et facile, han er kæt og tapper og dog er han blid og føielig (v.); que si druges undertiden i Stedet for si: que si vous venez me dire, dersom De salder paa at fige mig;... for at undgaae at gjentage si bruges que, der da fordrer det følgende Berbum t le subj : s'il revenait et qu'il le redemandat etc., dersom han fom tilbage og gjenfordrede det; s. m. et Dersom, en Betænkelighet, en Feil; (Mus.) sprende Rode i Tonestigen; il a toujours un si ou un mais, han har altid et Dersom el. et Men; voilà un bon cheval, il n'y a point de si, ber seer De en smut Best, ber er ingen Feil ved ben; quel si trouvez-vous? hrad Betænkelighed finder De berved; prov. avec un mais et un si, on mettrait en bouteille tout Paris, med et Men og et Dersom, kan man giere Alt muligt; ad.

Si, conj. bersom, bois, forubsat at | saa; i ben Grab; boor meget; boor end; jo! (i Modsætning til non el. til Svar paa et negtende Spørgs: maal) il n'est pas si riche que vous, han er itte saa rig, som De; il est si entete, han er saa egenfindig; il est si savant qu'on le cite pour modèle, han er i den Grad lærd, at man nævner ham som Mynster; vous savez si je vous aime, De veet, hvor høit seg elster Dem; si petit qu'il soit, hvor lille han end er; n'y avez-vous pas été? har De iffe væ ret ber? si! jo! vous dites que non, et je dis que si, De siger nei, og jeg figer jo!... si fait, loc. ad. jo vist, tocrtimod; je crois qu'il n'a pas été la; si sait, il y a été, jeg troer istc, at han har været der; jo vist har han været ber; ...si bien que, loc. ud. i den Grad at, saa at; la nuit nous surprit si bien que nous nous égardmes, Workt overfaldt os, saa at vi forvildede os. benene.

Siagonagre, f. (Méd.) Gigt i Kinds | Siagonite, m. (An.) Kindmussch. Sialagogue, a. (Méd.) befordrende |

Spytudtømmelse; m. Middel dertil. Sialisme, m. (Med.) stært Spyt

udtømmelse.

Siamois, e, s. Indvaaner i Siam. Siamoise, f. Bomuldstoi, som sizuer det siamesisse. [betændelse. Sibare, m. (Méd.) træstagtig Hjerne Sibarite, sibarisme, s. sybarite, etc.

Siberie, f. Siberien. [len. Sibilation, f. Piben, Floiten; Hoise Sibillot, m. naragtig Efteraber; Bugtaler (s. ventriloque); p. u.

Sibon, m. (H. n.) afrifanst, runt-

hovedet Odderslange.

Sibylle, f. Sibylle, Sandsigerste; fig. og fa. vieille –, gammelt, sprængslærdt el. onbstabsfuldt Fruentimmer.

Sibyllin, a. m. sibyllinst; inteholibende Sibyllernes Spaadomme.

Sicaire, m. leiet Snigmorder. Sicamor, m. (Blas.) Baaud el.

Ring i Baaben.

Siccatis. ive, a. (Peint.) som har ben Egenstab at tørre; s. m. seed Olie, som blandes med visse Farver, for at de snarere kan tørres.

Siccité, f. Tørbeb. Sicile, f. Sicilien.

Sicilien, ne, s. Sicilianer, -inde.

Sicklique, m. (Pharm.) Bægt paa

6 Etrupler.

Siele, m. Setel (en jødist Mynt); le - d'or, omtr. 4 Rbdlr. 20 #; le poids, Sekel-Bagten, omtr. 90 Gran.

Sicomore, m. J. sycomore. Sidéral, e, a. henhørende til Stjers nerne; pl. -raux. [Slagflod, Apoplexi.

Sidération, f. (Méd.) pludscligt Siècle, m. Aarhundrede; Tidsalder; meget lang Tid; det verdslige Liv; les -s futurs, de fommende Slagter, vore Efterkommere; il y a un siècle qu'on ne vous a vu, det er en Evig= hed siden at man har seet Dem; il se retira du -, han trak sig tilbage fra Verden; à tous les -s, aux -s des -s, dans tous les -s des -s, i al Evighed.

Siège, m. Stol; Sabe; Rudstes sæde, But; Dommersæde; Retssal; Retsdiftrict; Bispestol; Hovedstad, Ho= vedsæde; Beleiring; – plient, Feltstol, Stol til at slage sammen; – de cannes, Mørstol; le cocher est sur son -, Kubsten sidder paa Botten; le saint'-, le - apostolique, den pas velige Stol; Athènes était le - des beaux-arts, Aihenen var Sædet for de stjønne Kunster; mettre le – devant une place, beleire en Kæstning; lever le —, have Beleiringen.

Sieger, v. n. beklæde et Bispesade el. den pavelige Stol; have Sæde; la cour de cassation siège à Paris, Cassationsretten har sit Sade (hole des) i Paris; ce n'est pas là que siège le mal, det er iffe der, at On= det har sit Sæde; ce n'est pas là que siège la question, det er iffe derom,

at Spørgsmaalet breier fig.

Sien, ne, pr. pos. tin, tit, hans, hendes; s.m. fin Eiendom; m.pl. fine Paarsrende; sine Tilhangere; sine Tropper; fa. un – ami, en af sine Benner; mettre du - dans qc., give Penge til Roget, bidrage dertil ved sit Arbeide; udsmyffe en Fortælling ved egne Opbigielser; Dieu protège les -s, Gud bestytter dem, der frygte ham; prov. chacun le - n'est pas trop, Enhver Sit er ikke for meget; fa. saire des siennes, giøre Spilopper, giøre bumme Streger, Gavtpvestreger.

poile.

Sieur, m. Perre (Slags Titel, som bruges i Reisdocumenter af et Overhoved til en Undergiven, og undertiden som Udtryk af Ringeagt). suppibe.

Sissable, a. iom man kan el. bør Sissant, e, a. (Gr.) hvislende: lettres -es, hvislende Bogstaver (s, z, ch, j).

Sistlasson, m. (H.n.) ung Beccassin. Sissement, m. Prissen; Piben; Kløiten; Susen.

Sisser. v. n. fløite; pibe; suse, hvine; bvisle; hvæse; v.a. fløite en Melodi med Munden; kalde paa En ved at floite; lære en Fugl at floite Melodier; fig. underrette En om bvad han har at sige el. giøre; udpibe En; fig. og pop. - la linotte, kige for dybt i Flasken; driffe sig fuld; sidde arresterct.

Simerie, f. sagte Piben, Hyssen

(Tegn paa Mishag).

Sisset, m. Pibe; Ittring af Mishag ledsaget af Piben, Hyssen el. Pujen; fa. Luftrøret, Aandedrætskanas len; un coup de -, et Støb i Piben; fig. s'il n'a point d'autre -, ses chiens sont perdus, hvis han ingen anden Utvei har, vil hans Umage være spildt; couper le — à q., stoppe Wunden paa En, bringe En til at tie.

Silleur, se, s. En, som fløiter, pis ber, el. hvisler; Udpiber; cheval –, fionnende Heft (f. corneur; i d. Betydn. fun m.); (H.n.) Slags Abekat;

Slags Drossel.

Sifilet, m. (H.n.) Paradisfugl. Sigillaire, f. Præg af et Segl.

Sigillation, f. (Ant.) Offerdprenes Marken at Præsten.

Sigillé, e, a. fun i Ubtr. terre -. Slags Fibtleer; Bolus.

Sigisbée, m. en Kones stadige Gas lan, Huusvennen (ogs. cicisbée el. cavalier servant). Laf Græfern**es Z.**

Sigmoïde, a. (An.) som har Form Signage, m. (Vitr.) Tegning af en Bindue=Form paa et Vord med sort Kridt, el. paa selve Glasset med Hvidt.

Signal, m. Tegn, Losen; Begyns belse, Exempel; saire un -, giøre et Tegn, give Signal; fig. donner le -, giøre den første Begyndelse til Roget;

pl. - aux.

Signalé, e, p. bestrevet, noie ans Sieste, f. Middagsson, Middags, givet; fig. mærkelig, ubmærket, berømt; ce jour - par tant de victoires,

denne Dag, navntundig ved saa mange Seirvindinger; il m'a rendu un service —, ban bar vüst mig en ubmærs fet Tieneste.

Signalement, m. note Vestrivelle at

ct Mennestes Idre, Stilbrev.

Signaler, v.a. noie bestrive et Mennestes Idre; henlede Opmærksomheden paa En; fig. lægge for Dagen, ud: mærte; (Mar.) underrette ved Sig= naler om, at man bliver et Stib vaer, signalisere; v. pr. udmarke sig, giøre fig berømt; – q. à la police, angive En som mistænkelig for Politiet; son courage, give Prover paa sit Mod; - son zèle, lægge fin Iver for Dagen; il signala son règne par de grands exploits, pan ubmærkete fin Regjerina ved store Bedrifter; il brûle de se -, han higer efter at faae Leilighed til at ubmærke sig.

Signataire, s. En, som har underffrevet et Document, Undertegner.

Signature, f. Understrift; Undertegning; (Impr.) Signatur, Tal el. Bog-

stav neverst paa et tryft Ark.

Signe, m. Tegn, Kjendemærke; Dobermærke; Bink; Jertegn; (Astr.) en Tolvtercel af Ecliptifen el. af Oprs trebsen; il ne donne aucun – de vie, han giver intet Livstegn; fig. han laber itte hore fra sig; en - d'amitié, til Tegn paa Bensfab; c'est bon -, bet er et godt Tegn; saire – de la main, vinke med Haanten; je lui sis - de venir, jeg vinkede ad ham; se parler par -s, tale med hinanden ved Tegn.

Signer, v.a. understrive, undertigne; befræfte, besegle; v.pr. torse sig, gjøre Korsets Tegn for fig (fa.); - son nom, understrive sit Ravn; - un contrat, undertegne en Contract som Cons trahent; – à un contrat, understrive en Contrakt som Bitterligheds Bidne; - le verre, mærkc Glas; fig. je suis prêt à vous le - de mon sang, jeg er rede til at betræfte bet for Dem med mit Blod. li en Bog.

Signet (ubt. signie), m. Baanbmarke Signisere, m. (Ant.) Fæntrik, som bar Reiserens Billede i de romerste Legioner.

Signifiant, e, a. betegnende; betpdningsfuld; cela est très- -, det er meget betydningsfuldt; cette plai- er meget mere lang end breb).

santerie est peu -e, det et en flau [beiegnente. Gifemt.

Significatif, ve, a. udtryfsfuld; Signification, f. Betydning; (Pal.) Bekjendigiørelse af en Dom; Udskrift af samme.

Significativement, ad. paa en ty. deligt betegnende el. udtrofsmild Maake.

Signifier, v.a. betegne, betyde; tils kiendegive; meddele, kundgiøre ved Retsbetsente; ce que vous dites ne signisie rien, hvad De siger, har Intet at betyde, leder til Intet; je vous ai -é mon intention, jeg har labet Dem vide hvad jeg har til Henfigt.

Siguette, f. (Man.) Slags Rapfun af Jern med Tanter som en Sav.

Sil, m. mineralsk Jordart, hvoraf de Gamle erholdt en rød el. guul Farve.

Silence, m. Taushed, Stilbed; (Mus.) Pause, Tegn, poorved samme angives; observer le –, iagttage Taushed; garder un profond -, iagttage en dyb Tausbed; saire -, tie; saites faire -, bring dem til at tie; imposer – à q., paabyde En Tausbeb: passer qc. sous -, forbigaae Roget med Taushed, ifte tale derom; saire qc. dans le -, gjøre Roget hemme: ligt, i Stilhed.

(Ant.) Officeer, Silenciaire, m. som paabsd Taushed, som tilveis bragte Stilhed; Munt af en Orben, der iagttog Taushed (Trappist).

Silencieusement, ad. i Tansbet, tauft, i al Stilhed. Lrolig, stille.

Silencieux, se, a taus, ordinap; Silène, m. (H. n.) Oovendyr fra Ceplon; Slags Dagsværmer; pl. gamle styndt Schleslærret. Satyrer.

Silésie, f. (Géogr.) Schlefien; m. Silex, m. (Miner.) Kintefteen.

Silhouette, f. Silhouet, Styggeribe, Styggebilled. I leder.

Silhouetter, v.a. aftage Styggebile Silhouetteur, m. En, som udklipper el. tegner Styggebilleder.

Silice, f. (Miner.) Riselford. sfort. Siliceux, se, a. indeholdende Kiscle Silicule, f. (Bot.) Smaastulpe,

som er lige lang og bred.

Siliculeux, se, a. (Bot.) bois Frugt inteholtes i en Emaastulpe; Plante, som bærer Smaastulper.

Silique, f. (Bot.) Storstulpe (som

Sillage, m. (Mar.) Kistvand, Fart; faire bon (grand) -, fipbe en got, dygtig Fart; doubler le - d'un autre vaisseau, scile fartere end et anret Stib, seile det forbi; (Min.) For: længelse af en Steenfulkaare; (An.) Forlængelse af en Aare. [græft Digt.

Sille (udt. sile), m. (Anc.) bidende Sillé, e, a. (om Heste) som har bvide Haar i Dienbrynene. p. u.

Sillée, f. (Mar.) Spor af et Stib; Siller, v. n. (Mar.) styde Fart; v.a. (Fauc.) spe Pienlaagene til paa en Rovfugl, for at den iffe stal slage ned.

Sillet, m. Elsenbeens Strengebrat

vaa en Kiolin.

Sillon, m. Fure; Spor; Apnke, Stribe; Ribse, Spræffe; pl. |Agre, Marker; fig. faire son -, ubføre sin Daggierning; prov. c'est un bœuf qui fait bien son -, det er et almins deligt Menneste, men en utrættelig Ar-[(H.n.) lille Kürbeen. beider.

Sillonné, e, p. furet, rynfet; s. m. Sillonner, v.a. affætte hurer, ploie; efterlade Spor; giennemkrydse, gjennemfeile; rynte. opbevares.

Silo, m. Jordgrube, hvori Korn Silphe, silphide, s. sylphe, etc.

Silure, m. (H. n.) Malle (Slags

Silvain, n. pr. m. Stobgub, Stobs trold; s.m. (H.n.) Stovfugl (ogs. a. piseaux -s).

Silve, f. Digt, forfattet i Diebliks Fets Begeistring; pl. Samling af blans bede latinste Digte.

Silvestre, a. landlig, henhørende til

Stoven; (Bot.) vildtvorende.

Silvie, f. (Bot.) Stovanemone.

Simagrée, f. paataget Udseende; affecteret Lade; pl. affecterte Gebærs ber. Grimacer; fa.

Simaise, f. 1. cymaise.

Simarouba, m. (Bot.) Simarube, Traart (Rutacee); (Pharm.) Bark af samme, som bruges til at stille Blods gang.

Simarre, f. lang Fruentimmerkjole mcd Clab (v.); festlig Embedsbragt, som aaben, arlig Gobmodighed; bruges Parlamentsherrer og andre hoie Embedsmænd bære under den vide Oversat bestrive store Cirkler med. tiole.

Simbleau, m. (Charp.) Snor til Simblot, m. (Tiss.) Trending til blommede Tvier.

Similaire, a. eensartet, ligeartet. Similarité f. Gensartetbeb.

Similitude, f. Ligheb; (Math.) Ligebannethed; (Rhet.) Lignelse (p. u.).

Similor, m. Metal, sammensat af Kobber og Zink, Tombak, Semidor.

Simoniaque, a. erholdt ved Kjøb cl. Bestiffelse; begaaende Simoni; bortgivende geistlige Embeder imod Sizant el. Gave; s. En, som begaaer Simoni.

Simonie, f. Bortgivelse el. Mods tagelse af geistlige Embeter imod Stjant el. Gave; Aager med geist lige Embeder el. Bærdigheter.

Simple, a. entelt; enefte; fig. uben Prydelse, simpel, ligefrem; let tattelig; uden Forstillelse, uden Ondstab, oprigtig; eenfoldig, trostyldig; batiment -, entelt Bygning med een Rab Barelfer; Acur –, enkelt Blomst, med en enkelt Rad Blomfterblade; il n'a qu'un - valet, han har kun en encfte Tiener; - religieux, Munt uben foreget Embebe i fin Orten; - pretre, simpel Prast uten Prabende; - soldat, gemeen Solbat; – gentilhomme, slet og ret Abelsmand uden Titel; un habit –, en hverdags Kjole uden Prytelfer; une méthode très -, en meget let fattelig Methode; c'est tout -, bet er ganste ligefrem; soyez -s comme les colombes, vare fromme jom Ducr; je ne suis pas si - que de me sier à lui, jeg er itte saa eens foldig at stole paa ham; s. m. bet Enkelte; (Rhé.) bet Simple, bet Kunfilose; (Ecr.) ben Genfoldige; (Mus.) Themaet i et Musiknummer; (Méd.) Lægeurt (især i pl.).

Simplement, ad. simpelt, uden Prys delter; tarveligt; uden Forstillelse, reent ud, oprigtigt; ene og alene, blot; uden Forbehold; etre mis -, være klædt simpelt, tarveligt; agir -, handle arligt, uben Omsvøb; il saut - s'entendre, man maa sun forstaae

binanden.

Simplesse, f. naturlig Ligefrembeb, fun i Ubtr. il ne demande qu'amour et -, han forlanger kun at leve i Fred og No, kjærlig og godmodig Omgang.

Simplicité, f. Enfeltheb (Did.); Simpelhed, Tarvelighed i Aladebragt; Oprigtighet; Eenfoldighed, Troffpls bigheb; Dumbeb (kun i b. Betybn. bruges bet i pl.); - de mœurs, Simvelbed, Reenhed i Sader; c'est une grande - de croire cela, bet er mes get Enfoldigt at troe Sligt; il ne dit que des -s, ban figer tun Dumbeber.

Simplicorne, m. (H.n.) Infect med

enkelte Foleborn.

Simplification, f. Simplificering; flat og simpel Fremstilling, Tydeliggjøren.

Simplisier, v. a. simplisicerc; givre

mindre forviklet; tydeliggiøre.

Dimulacre, m. Billede, Afgubes billede; Styggebillede, Blandvart (ifar i Korbindelse med vain); forstilt Efters ligning; adorer des -, tilbete Afguds. billeber; ce sont de vains -s, bet er tomme Styggebilleder; un roi saible est un - de roi, en svag Konge er tun et Styggebillede af en Konge; un -- de débarquement, en forstilt cl. en efterlignet Landgang.

Simulation, f. (Prat.) svigagtig

Korstillelse, byllet Slin; p.u.

Simulé, e, p. og a. forstilt, strøms tet, opdigtet; vente -e, Salg pro

forma; paix -e, hpflet Fred.

Simuler, v.a. forstille, gjøre Roget paa Sfrømt; cfterligne; – une vente, fælge Roget paa Etrømt, foretage en Auction pro sorma; – une bataille, efterligne et Slag; – les écritures de q., efterligne Ens Sfrift.

Simultané, e, a. samtidig; enseignement -, Underviisning, som meds

beles Alle paa een Gang.

Simultaneite, f. Samtidighed, Begivenhedernes Indiraffen til een og samme Tid.

Simultanément, ad. paa een og samme Tid, i eet og samme Picblik,

paa eengang.

Sinaite, a. kommende fra Bjerget Sinai; s. Beboer af Bjerget Sinai.

Sinapi, m. (Bot.) Sennopsplante. Sinapisé, e, p. (Pharm.) blanbet [plaster paa. med Gennopsdeig.

Sinapiser, v.a. lagge ct Sennops: Sinapisme, m. (Méd.) Cennops:

plaster.

Sincère, a. oprigtig; paalibelig; ægte; il est – dans ses discours, han er oprigtig i sin Tale; une amitié -, et oprigtigt Benstab; le texte sagende Pulken, ledsaget af Hulken. de cet ouvrage est -, Texten i bette Arbeide er ægte.

Sincerement, ad. oprigtigen.

Sincérité, f. Oprigtighed; parler à q. avec -, tale oprigtigt med En.

Sincipital, e, a. (An.) henhørende

til Islen.

Sinciput, m. (An.) Jesen.

Sindon, m. (Chir.) Bæle af Charpi; (Egl.) Christi Ligklæde.

Sinécure, f. Sinecur, Plads, som giver Indtægt uden at medføre Arbeide.

Sinécuriste, m. En, som har Indtægten af et Embede uden at udføre sammes Arbeide.

Singe, m. Abe; fig. Esteraber; (Méc.) Storfesnabel (pantographe); Bipre, Aran; il est laid comme un -, il a le visage d'un -, pan er grim som en Marekat, han seer ud som en Abe; prov. payer en monnaie de -, spise sine Creditorer at med tom Snak.

Singer, v.a. efterligne, efterabe; fa. Singeresse, s.f. Esteraberste (p.u.);

a.f. efterabende.

Singerie, f. Abekattestreg, Rarres ftreg; latterlig el. flavisk Esterligning. Singeur, m. Efteraber; p.u. [Snor. Singler, v. a. (Arch.) maale med Singulariser, v. a. ubmærte veb Særheder, gjøre til Rar; v. pr. udmærke sig ved Særheder.

Singularité, f. Bespnderlighed; Sær-

hed (i d. Betydn. ogs. i pl.).

Singulier, ère, a. særegen; sjelden, udmærket; bespinderlig; sær; sælsom. unberlig; sa conduite est tout-à-fait -ère, hans Opporfel er ganffe bespn: derlig; il a une pieté -ère, han cr af en sjelden, udmærket Frombed; c'est un homme -, det er et sært, un derligt Menneske; combat –, Duel, Tyckamp; (Gr.) le nombre -, cl. le -, Enfeittallet.

Singulièrement, ad. i Exrelesher, især, fornemmelig, i høi Grad; be: synderligen, sært, underligen; ufor Marligen; ses sils, et – l'ainé, ne jouissent pas d'une bonne santé, hans Sønner, og især den Widste, have ingen god Helbred; il s'habille –, han flæder sig bespinderligen, sart; il s'est conduit - dans cette affaire, han har opført sig uforklarligt i benne Sag.

Singultueux, se, a. (Méd.) foraars

Sinistre, a. ulpffelig, ildevarstende, uheldsvanger; stummel, ontstabsfuld,

farlig; s.m. Tab el. Ulpste, som fan befrygtes; Sostade, Stibbrub, 3lds. sen ildevarslende Maade.

Sinistrement, ad. ugunstigen, paa Sinon, conj. cllers, hvis iffe, i ans det Fald; undtagen; cessez de m'en parler, - je me retire, hør op at tale til mig berom, bois iffe gaaer jeg min Bei; je ne sais rien, – qu'on dit etc., jeg veed Intet, unttagen at man figer o.s.b.

Sinople, m. (Blas.) grøn Farve i Baaben; (Miner.) grønagtigt Kridt.

Sinoplie, f. (Med.) flyrfnet Bæbste i Ledemodene hos Gigtsvage.

Sinué, e, a. (Bol.) bugtet, udbulet (om Blade).

Sinueux, se, a. bugtet, stynget, krummet; (Chir.) ulcère -, smalt,

dybt og bugtet Saar. Sinuosité, f. Bugt, Krumning,

Sving, Boining.

Sinus (s ubt.), m. (Math.) Sinus, lodret Linie fra en Bue ned til sammes Radius; (Chir.) Pose el. Fordybning i en Byld cl. ct Gaar; (An.) Huulhed; – frontaux el. sourciliers, Huulheder i Pandebenet over Næsen el. Dienbrynene.

Siphilis (Ac. syphilis; s ubt.), f.

(Méd.) veneriff Spgdom. Siphilitique, a. veneryt.

Siphon, m. Pavert; Gugerør; (Mar.) Stypompe, Bandhvirvel (ti-

phon, trombe).

Sire, m. Sire, Deres Majestæt (i Tiltale til Konger cl. Keisere, og i Svar til samme etter oui! el non!); torh. Perre, naadige Perre; fu. c'est un pauvre –, det er en ussel Staffel (uben al Opgtighed el. Anseelse); plais. oui, beau -, ja, stjønne Perre!

Sirène, f. sabelagtist Uhyre, halv Kvinde, halv Fist, som ved fin Sang loffede de Forbiseilende ind mellem Siciliens Stiær; fig. fortryllende, fors

føreriff Avinde.

Siriase, f. (Méd.) Solstik. [stjernen. Sirius (s ubt.), m. (Astr.) Hunde: Siroc (c udt.) el. siroco, m. Etrofo: vind, Sydostvind i Middelhavet.

Sirop (p stumi), m. Sirup; Saft af Frugter bentogt med Sutter; - de groseille, Ribssaft; (Sucr.) femte siette Maaned af fit Svangerstab; Rjedel, hvori Sufferet fiprines. [p.u. double-six, (i Dominospil) Tarning,

Siroter, v. a. og n. britte langs somt, med Bellpst; nippe; s2.

Sirsacas, m. oftindist Bomuldstvi.

Sirtes el bedre syrtes, f.pl. Stiær, sandige Rif paa Afrikas Apster; bevægelige Santbanker.

Sirupeux, se, a. sirupartet, flæbrigt. Sirvente el sirvante, m. gammel fatirist Trubadursang; undertiden: Lov. jang el. erotift Avad.

Sis, e, p. (Prat.) beliggende; maison –e rue de la Harpe, Puus belige

gende i Waden de la Harpe.

Sison, m. (Bot.) fladkjærnet Skærms plante, Vandpastinat; Slags Sufferrod.

Sister, v. a. (Dr.) '- en justice, indstavne for Retten (v.); v.pr. indstille fig; inus.

Sistre, m. (Ant.) agyptist musikalst Instrument, bestagende af en Palveirtel af Metal med Tverstænger; nu: ct Strengeinstrument, en Slags Zitar.

Sisymbre, m. (Bot.) Brøndfarse,

Bandfarse.

Site, m. Beliggenhed af et Lands stab, Egn, Situation; (H.n.) – aranéeux, Edderkops Spind. [mesedler kastetes.

Sitelle, f. (Ant.) Urne, hvori Stem-Siticien, m. (Ant.) Floitespiller ved Sørgehoitider. [ringsmidlerne.

Sitiologie, f. (Méd.) & cre om Re-Sito:, ad. 1aa mart; f.tot. [chepot). Sittelle, f. (H.n.) Spætmeise (tor-Situation, f. Beliggenhed af en Bp, ct Huus, en Pave o. besl.; Stilling, Tilftand; Sindostemning; interessant bramatist Woment i et Skiespil; changer de -, stifte Stilling; il se trouve dans une triste -, han befinder sig i

en førgelig Stilling. Situer, v. a. anlægge (meb P. til

Omgivelserne); bruges almindeligen fun i l'inf. og i le part.: être hien –, mal -, være godt beliggende, slet beliggende; - au nord, beliggende imod Moto. 1. 1. sitelle.

Situle, f. (H.n.) Vandsnog; (Ant.) Six, a.n. sex; siette; s. m. Gertal; den Sjette; Sex i Kort; siette Dag; sjette Maaned; Charles -, Carl d. sjette; le - du mois, den ssette i Maas neden; le - janvier, ben fjette Januar; elle est dans son -, hun er i den Siroper, v. a. blande med Sirup; som har to Sexer; (Mus.) mesure six-quatre, fer Fjerbetecls Talt; mesure à six-huit, fex Ottenteteels Talt.

Sixain (x utt. z), m. serliniet Bers; Wife, som indeholder sem andre; un – de cartes, et halvt Dufin Spil Kort; (Ep.) un – d'épingles, en Prite Knappenaale, inteholtende 6000 Stfr.

Six-doigts, m. (Pe.) ftormaftet

Riftegarn (folle).

Sixième (x ubt. z), a. n. ord. siette; s.m. siette Dag; Siettebeel; Elev af siette Classe; s.f. siette Classe; (Jeu) sex Kort, som sølge efter hinanden i samme Farve, Sextener. [det Siette.

Sixièmement (x ubt. z), ad. for Sixte, f. (Mus.) Interval indeholbende to Loner i sex Graders Affiand

af Tonestigen.

Sizerain, m. (H. n.) lille Sisgen. Sizette, f. (Jeu) Serfort, som spilles af Ser. [gelig til Silvefangst. Slabre. f. (Mar.) lille Baab, bru-

Slabre, f. (Mar.) lille Baab, brus Sloop (oo not. ou), m. (Mar.) Sib med cen Mast, Slup; lille Krigsselb under 20 Kanoner; – de guerre, for Korvet. [smaragbgrøn.

Smaragdin, e, a. smaragdfarret, Smarder, v. a. smhatte Jorden forfte Gang om Bünranten; p. u.

Smectite, f. (Miner.) Sabesteen, Bebtsteen. [mer.

Smille, f. (Maç.) tvespidset Dams Smiller, v.a. (Maç.) tilhugge Sands steen meb Spidshammeren.

Smogleur, m. Emugler, Snighands ler; lille engelft Snighandler: Stib.

Sobre, a. maadeholden i Spise cg Drifte, tarvelig, ædruclig; sig. bes steden, forsigtig, maadeholden; un repas -, et tarveligt Maaltid; - en paroles, besteden, forsigtig i sin Tale; de louanges, maadeholden i sin Roes.

Sobrement, ad. tarveligt, ædrue: ligt, maadeholdent; fig. forfigtigt, be:

stedent, tilbageholdent.

Sobriété, f. Tarvelighed og Lebruclighed, Maadcholdenhed i Mad og Drifte; fig. Forsigtighed, Maadehold.

Sobriquet, m. Pgenann.

Soc, m. Plougiern. [nelsen medtager. Soccage, m. (Sal.) Tid, Saltdan: Soccolant, m. Francistanermunk.

Sociabilité, f. Sclstabeligheb.

Sociable, a. felstabelig, vingangelig.
Sociablement, ad. paa en felstabes
lig Maade; omgængeligt.

Social, e, a. angagende et Selfab, Selffabelighed, el. det borgerlige Samfund, henhørende til samme; la vie –e, det selffabelige el. sociale Liv; les rapports –aux, Samfunds sorholdene; (Com.) la raison –e, et Pandelsfordunds Firma; (Anc.) la guerre –e, Bundsfordandtetrigen under Marius og Sulla; pl.m. sociaux.

Socialement, ad. i Samfundets Aand, efter den selskabelige Orden.

*Socialisme, m. ny Samfundsorden, baseret paa Fællcsstab i Eiendom eller paa Eiendomslighed.

Socialité, f. det selskabeligt dannete

Mennestes fuldendte Tilstand.

Socier, v. a. indgaae Forbund med Rogen; v. n. stemme sammen, leve sammen paa en god Fed; v.

Sociétaire, s. Medlem af et clandet Samfund (isar et literairt, mussifalst el. dramatist); ogs. a. artistede la comédie française, Stucspiller ved det franste Theater i Paris og tillige Medlem af Bestyrelsen.

Société, s. Selstab; Samfund, korening; Selstabelighed; Omgang; - litéraire, literairt Samfund; - savante, lærdt Selstab; la haute -, te Kornemmes Selstab; il n'y a point de - dans cette ville, der er ingen Selstabelighed i denne By; je trouve beaucoup d'agrément dans sa -, jeg finder megen Behagelighed i hand Omgang.

Socinianisme, m. Socinianerned Lære og Tilbængere, ter negte Mp sterierne og især Zesu Gubbom.

Socinien, ne, s. Tilhanger af &

cintanismen.

Socle, m. (Arch.) Fobstytte til Bil. ledststter, Vaser o. dest.; Sottel.

Socque, m. Munke-Træsto; Galossche, Oversto; (Ant.) sav Sto, som brugtes af Stuespillere i Komedien; sig. Lystspilsaget. [Udtagen af Ovnen.

Socquement, m. (Sal.) Saltpandens Socratique, a. sofratist, eiendomme, lig for Secrates, overeensstemmente med hans kære; amour –, reen kjær, lighed.

Soda, m. (Bot.) Sobaplante; (Méd.) Hovedsmerte; brændende Mavesmerte

Sodium (u ubt. 0), m. (Chi.) metablist Substants, som banner Grundstoffet i Sodaen.

Tilfredsstillelse af Rionsdriften.

Sodomite, m. Sodomit, En, som paa unaturlig Maade tilfredsstiller Kjønsbriften.

Sour, f. Softer; Rlosterfrolen, Ronne; (Jur.) - de père et de mère, germaine, kiøbelig Goster; – de père, - consanguine, Søster paa fas brene Site; - de mère el. - utérine, Gøster paa mødrene Side; sa. demi--, Halvisster; - naturelle cl. batarde, naturlig, uægte Softer; - de lait, Kosterisster; belle--, Evigerinte; sœurs de la charité, barmhjertige Søstre, der leve i Samsund uden at vare Nonner; -- écoute, Ronne, som følger en anden Ronne ind i Tale: fluen; -s laies el. -s converses, op: variende Ronner i Klosteret; poé. les neuss -s, be 9 Muser.

Sœurette, f. lille Esster; fa.

Sosa el. sopha, m. Sosa, Bank

med tre Rygstød el. Sidestyffer.

Soffite, m. (Arch.) Flafont cl. Loft af krydslagte Bjælker med Maler: el

Billedhuggerstrater.

Soi, pr. sig; bette Pron. bruges met H. til et Subject, der udtryffer en ubestemt Person, en Ting el. et abs stract Begreb; soi kan bruges, i Ste: det for lui, med H. til en bestemt Verson, naar det steer sor at undgaae Tvelydighed (ce jeune homme, en remplissant les volontés de son père, travaille pour soi); om Ting el. abstracte Begreber kan elle bruges i Stedet for soi, naar Substantivet, Pronomet gienkalder, er af Hunkjønnet (la vertu est aimable en 'ellememe); soi bruges med H. til en bestemt Person, naar det i Forbins delse med chez bruges om Hiemmet (il n'a pas de chez –, han har intet Hiem); etre à -, være sin egen Perre; n'être pas à -, være ube af sig selv, iffe være Perre over fig selv, have tabt Forstanden; revenir à -, komme til sig selv igjen; fatte sig; rentrer for; fig. behandle med Flid og Omhu; en -, gaae i sig selv, anstille alvor: sa. behandle strengt; v.n. drage Oms lige Betragtninger; rentrer chez -, sorg sor Noget (v.); v.pr. brage stor komme tilbage til sit Hiem; être - el. Omsorg sor sin Person; - un malade, pleie en Spg; - ses assaires, besørge vare sin eiendommelige Charafteer; sine Forretninger; - son style, ans à part -, i Genrum; sur -, paa sin vende behørig Flid paa sin Stiil; je Person; être propre sur -, være reens vais le - à son retour, jeg stal tage

Sodomie, f. Sobomiteri, unaturlig lig i sin Klæbebragt; même foiet til soi, forflærker Betydningen af Pronomet, der da kan bruges efter et Berbum uden Præposition: se louer soimeme, rose sig selv; quant-à-soi, s. quant.

> Soi-disant, a. m. (Pret.: uforans derlig i Fleert.) saakaldt; foregiven; (iron.) un soi-disant docteur, en saafaltet Doctor; de soi-disant docteurs,

indbildte, foregivne Karde.

Soie, f. Gilfe; Svinebørste; lange, bløde Paar paa Pudler og desl. Punde: (Arm.) den Deel af en Klinge, som griver ind i Haandtaget (Angelen); (Vet.) Spalte i Bestens Dov (f. seime); - crue, raa Silfe; - torse el. retorse, tvunden Gilke; – plate, utvunden Gilfe; – de bourre, Silfe, hvoraf fages Floretfilfe; noir de -, (Pann.) ben anden sorte Farvning, som gives Buber el. Stind; (H. n.) - de mer, Slags Silketravl af en Skalorm. faldet Stinkestæl (laine de pinne marine, poil de nacre); (Bot.) - d'Orient, – végétale, Asclepia, Prehorn, Giltes plante; Frøsiste, frembragt af dennc Plante; poé. des jours filés d'or et de soie, et rigt og lyffeligt Liv.

Soierie, f. alle Glags Gilkevarer:

Silkevævning; Silkemanufactur.

Soil, f. Tørst; fig. haftig Begjars lighed, hæftigt Pnste; avoir –, være torstig; - ardente, brændende Torst; ne boire qu'à sa -, driffe fun for at stille sin Tørst; fig. - de vengeance, Torst ester Davn; prov. garder une poire pour la -, sørge for at bave Roget i Baghaanden, at have en Asds stilling; c'est la faim qui épouse la -, bet er et Par Wegtefolf, som begge ere lige fattige; on ne saurait saire boire un âne s'il n'a -, man fan iffe formaae en stivfindet Charafteer til at giøre hvad han itte har Lyst til.

Soigné, e, a. ompyggeligt beførget,

omhyggeligt udarbeidet.

· Soigner, v.a. pleie, brage Omsørg

ham alvorligt i Stole, naar han tommer biem. [med Asiagtigher, omppggeligt.

Soigneusemeut, ad. med Omhu, Soigneux, se, a. omppggelig; paas vassende, ordentlig el. vaersom med Roget; sm over Roget; besørget cl. ubarbeitet med Omhu; il est – de sa réputation, han er sm over sit gobe Ravn og Rygte, han vaager omppggeligt over samme; c'est un domestique -, bet er en ordentlig og

omppggelig Tjener.

Soin, m. Omppggelighed, Flid, Asis agtighed, Opmærkfomhed; Omforg; Bekymring; pl. Ombu, Plciez Opmærssomheder; il l'a sait avec -, han har besørget bet ombyggeligt; avoir el. prendre – de q., sørge for Ens For nebenheder; prendre -, avoir - de qc., exemple for Boget, være ombygs gelig terfor, passe, lagitage; je lui ai laissé le – de mes assaires, jeg par overbraget ham bet Pverv at varetage mine Anliggender; la vie des grands est pleine de —s, de Stores liv er fuldt af Velymringer; rendre des -s à q., besøge En jevnligt, gjøre ham fin Oppartning; donner des -s à un malade, gage til en Spg (om en læge); rendre de petits -s à une dame, vife en Dame smaa Opmark sombeder; en être aux petits -s avec q., vise En megen Forekommenhed.

Soir, m. Aften; vers le -, sur le -, henimod Aften; je le vis hier -, cl. hier au -, jeg saae ham igaar Aftes; demain -, i Morgen Aften; fig. le – de la vie, Alderdommen; à ce -, til vi sees igjen i Aften! je vous souhaite le bon -, jeg figer Dem god Rat; jeg hilser Dem god Aften! bon

soir, god Aften! god Nat!

Soirée, f. Aftenstund; bele Aftenen; Selftabsaften; Aftenselstab; Aftenun, derholdning; en hiver les -s sont longues, om Binteren ere Aftenerne lange; une belle –, en smut Aften: ftund; je l'ai invitée à mes -s, jeg har indbudt ham til mine Aftenselstas er; aller en -, gaae i Aftenselstab.

Soit, conj. enten, eller; hvad enten, eller; interj. (i b. Betydn. ubtales t) velan! lab saa vare! lab gaae! l'un, - l'autre, enten ben ene, eller ben anden; - qu'il le fasse, - (ou) qu'il | melig for Soldater; des manières -s, ne le fasse pas, hvab enten han gjer | Soldater-Manerer.

bet, eller iste giør bet; vous le voulez, soit! De onster bet! lad gaac! unders tiden bruges det i Betydn. af supposons, laber of antage: soit 50,000 fr. å partager, lader og antage, at der er 50,000 Fr. til at bele; tant soit peu, loc. ad. saa libt som muligt, meget libt; donnez-lui-en tant soit peu, giv ham deraf saa lidt som muligt.

Soixantaine, f. Samling of Tredz sindstyve, Stof; tredsindstyve Aars Alder; det tredsindstyvende Aar; avoir

la –, være 60 Aar gammel.

Soixante, a.n. tredfindstyve; den treds hindstyvende; – et un, 61; – - deux, 62; o. s. v; s.m. Tallet Tredfindstyve; en Trebsindstyver (i Piquet).

Soixanter, v. n. (Jeu) tælle 60 før Modparten har faget Points; giøre en Tredfindstyver. [de; s.m. 60de Deel.

Soixantième, a.n. ord. trebfindstyven-Sol, m. Jordbund; Grund, bverpaa der bygges; Stillempnt af Bærri 14 ß. (nu hellere sou); (Mus.) femte Robe i Tonestigen; (Mine) Klippevæg, op imod hvilten Minen ftotter fig; (Blas.) Baabenfelt. smore fig; v.

Solacier, v.a. troste, lindre; v. pr. Solage, m. utaknemmelig Jordbund;

Virkning af Golen; v.

Solaire, a. henhørende til Solen: cadran -, Solstive; année -, Sols aar; (Bot.) sleur -, Blomst, som fun aabner sig mens Solen er paa Him: len; (An.) plexus -, Rervenet, hem hørende til Underlivet. [gelse af Sigter.

Solamire, f. Haardug til Forfærti Solandre, f. (Vét.) Raspe, Byld

paa Anæledct hos Peste.

Solanée, f. (Bot.) Natstygge.

Solbattu, e, a. (Vét.) sbeskabiget under Poven. Lunter Hoven. Solbatture, f. (Vét.) Bestabigelse Soldanelle, f. (Bot.) Plante af & brivernesGruppe;Strand.Convolvolus.

Soldat, m. Soldat; Kriger; (H. n.) Bernhardstrebs; simple -, Mo nig; lever des -s, udstrive Soli bater; fig. il n'est que -, ce n'est qu'un -, han besibber fun Dob (ifte Krigertalent); untert. a.m. il a l'air -, ban bar et frigeriff Ubfeenbe.

Soldatesque, f. Trop udisciplinerete Krigsfolf; Solbaterne; a. eienbom-

Solde, f. Sold, Arigsfolfs Lonning; m. (Com.) Forstjel mellem Debet og Credit, Saldo; pour -, til Betaling af en Regnings Galdo.

Solder, v. a. (Com) afgiøre en Regning, betale sammes Salbo; (Mil.)

give Krigsfolkene Lønning.

Sole, f. (Agr.) Agerland, som bris ves i to Nar og hviler hvert tre-(Vél.) Straale i en Pestehov; (H. n.) Tunge (Fift); Kammustel; '(Mar.) Bund under flade Stibe; (Maç.) Gibs til Forstaling; (Boul.) Overfladen af Ilostedet i en Bagerown.

Solésire, m. (An.) Mustel paa Bagsiden af Benct (ogs. a. muscle -).

Solécisme, m. (Gr.) støbende Feil imod Sprogets Syntax; fig. plump

Feil.

Soleil, m. Gol; Monstrants (ostensoir); (Bot.) Solfiffe (tourne-sol); (Ch. anc.) Guld; (Artif) 3lbfol; il sait dejà grand -, bet er allerebe hoi lyd Dag; le – se lève, Solen staaer op; le - se couche, Solen gaaer ned; entre deux -s, mellem Solens Ops og Redgang; sous le -, under Solen, i Berden; coup de -, Solftit; fig. il a eu un coup de – à l'ombre, han har kiget for dybt i Klasten; avoir du bien au -, besidde Grundciendom; j'ai vu cinquante -s, jeg har levet 50 Aar; cette affaire est claire comme le -, benne Sag er soletiar; adorer le - levant, polbe den opgaaende Sol, ben npe Magt; s'approcher du -, have Abgang til Regenten; prov. le - luit pour tout le monde, Solen stinner for Alle, den frie Ratur kan Alle nybe gobt af.

Solement, m. Gibbrand omfring Karmen paa Oørre, Binduer o. desl.

Solen (ubt. solène), m. (H.n.) Muss ling i Form af et Fouteral; (Chir.) Slags rund Beenstinne til at fastholde et bræffet Lem.

Solennel, le, a. poitivelia; festlia; authentist; vœu -, hoitideligt Loste, t Rirtens Paasyn; entrée -le, festligt, prægtigt Indtog; testament -, formes ligt Testament; parler d'un ton -, tale i en vigtig Tone.

Solennellement, ad. høitibeligen. Solennisation, f. Hoitibeligholdelfe. Solenniser, v.a. hoitibeligholde, fest- tet Hov, eenhovet. ligholde, feire.

Solennité, f. Peitibeligbeb, Festlighed; pl. Formaliteter for at givre et [f. smectite. Document gpldigt.

Soletard, m. (Miner.) Sæbesteen; Solette, f. (Tiss.) triangelformigt Redstab til Strompevævning.

Solfatare, f. Svovlgrube; ubbrændt

Arater (ved Reapel).

Solfège, m. (Mus.) Samling af Rober; musikalft Elementarbog; Sang af en Melodi idet man nævner Robernc.

Solfier, v. a. synge en Melodi idet man nævner Roberne, solfeggere.

Solidaire, a. (Jur.) caverende giensidigen for hinanden (om slere Debis torer); ausvarlig i gjensitigt Fællesstab; affattet under gjenfidig Ansvarlighed.

Solidairement, ad. (Jur.) med Ansvarlighed of Alle for Gen og Gen for Alle. spligtelse el. Ansvarligbed.

Solidarité, f. (Jur.) gjensidig For-Solide, a. fast; stært; varig; fig. grundig, sand; paalidelig, sat; . m. fast Grund; fast Legeme; fig. bet Grundige, det Wate, det Paalidelige, bet Barige; batiment -, stærk, fast Bygning; aliments —s, faste, traftige Ræringsmidler; un ami –, en sand, paalitelig Ben; (Géo) angle -, les gemlig Bintel; (Alg.) problème -, cubist Problem; ... s'attacher au -, beflitte sig paa det Grundige; aller au -, gaae til Grunden, søge det Sande.

Solidement, ad. paa fast, solw

Maade; varigt; grundigt.

Solidifier, v a. (Chi.) giere fast hvad der var flydende; v. pr. blive til fast Legeme.

Solidité, f. Fasthed, Tæthet, Bas righed; sig. Paalidelighed, Grundige beb; (Dr.) s. solidarité; (Géo)

Omfang, Volumen.

Solisère, a. solbærende (om Dyrkreds sen); pecd; la plage -, den pede Jone.

Soliloque, m. Samtale med fig selv (fun i Ubtr. les -s de St. Augustin; i Stuespil bruges: monologue).

Solins, m pl. (Arch.) Mellemrum mellem horizontaltløbende Bjælfer; Gibsbeklædning til at udfplbe saabanne Mellemrum, el. til at dæffe Aabningen mellem Muur og Tegifteen.

Solipède, a. som har en heel, uspals

Solitaire, a. som bolber af Een

fombeb; ene, eensom; enfeit, enes flagende; vie -, eensomt Liv; humeur -, Pang til Gensombed; lieux -s, eensomme, affidesliggende Steder; ver -, Bænbelorm; (Bot.) seurs -s, enkeltvorende Blomster; colonne -, fritstaaende Ssile; ...s. m. Enebocr, Eximit: (Jeu) Spil, som spilles af en Enkelt med en Plade, hvorpaa findes 37 Huller og hvortil der hører 36 Briffer; (Joa.) ftor, enfelt, ind: fattet Diamant (naar den er lille, faires ren étincelle); (Astr.) spoligi Stjernebillede; f. (H.n.) Slags Soms merfugl; (Jard.) Slags Pære. [sombed.

Solitairement, ad. eensomt, i Ecns Solitane, m. (H.n.) afritanst Enegl. Solitude, f. Gensomhed; censomt,

sbe, affides beliggende Sted.

Solivage, m. (Arch.) Beregning af Bjælkerne, som kunne erholdes af et Bjælkerne. Tra.

Solivaire, m. (Arch) angagende Solive, f. Bjælke, som bærer et Loft el. Gulv; Trastamme af et bestemt Kubikindhold.

Soliveau, m. lille, tynd Bjælfe; fig. svagt, traftesisst Menneste. Loni; p.u.

Sollicitable, a. som der kan ansøges Sollicitation, f. Ansøgning, Begia: ring; Omhu for at sætte en Sag igjennem, bene Paaffonden; en Sags

Anbefaling til Dommerne.

Solliciter, v. a. tilstynde; anmode, anholde om; ansøge bm; anbefale el. paastynde en Sag; - q. au mal, op: bibse, tilstynde En til det Onde; - son congé, anholde el. søge om sin Afi sted; - un proces, brive paa en Sags Tilendebringelse, fremstynde samme; - ses juges, anbefale sin Sag til sinc Dommere; - q. de son déshonneur, foreflage En noget Banarende (v.); -un malade, pleie en Eyg omhyg: geligt (v.).

Solliciteur, se, s. Fremstynder el. Anbefaler af en Sag; Ansøger om Ansættelse, Gaver o. dest.; Sollicitant,

Sollieitantinde.

Ombu; Befomring; - pastorale, Om- i faa Ord. forg for betroede Siæle; la - maternelle, ben moderlige Omhu; vivre dans une - continuelle, leve i bestandig Betymring; (Ecr.) les -s du siècle, vertslige Sorger for det Timelige.

Solmiser, v.a. f. f. solfier.

Solo, m. (Mus.) Solo, Mufitnum mer, som udføres uden Accompagne ment; forh. Bogn med en enkelt Plads; pl. des solo.

Solstice, m. (Astr.) Solhverv, ben Tic, da Solen er længft fra Wavator.

Solsticial, e, a. (Astr.) angaaende Solhverv; pl. m. -ciaux.

Solubilité, f. Opløselighed

Soluble, a. opleselig.

Solution, f. Oplosning; problème, Opløsning af en Opgave; (Chi.) un sel en – dans l'eau, et Salt oplost i Band; (Jur.) Afbetaling; jusqu'à parsaite -, indtil fuldsommen entelig Afbetaling; (Med) Afforing el. Aabning; (Chir.) – de continuité, Delenes Adstillelse el. Affondring.

Solutum (um ubt. om), m. bet Oploste, en Oplosnings Probukt; Bederhæftigheb.

Solvabilité, f. Evne til at berale, Solvable, a. som har Evne til at bctale; caution bonne et -, en siffer og vederhæftig Caution.

Somatologie, f. (Méd.) kære el. Ashandling om det menneskelige Leges

mes faste Dele.

Sombre, a. stummel, mørk, bunkel; fig. tungsindig, tavs, tankefuld, inds fluttet i tig selv; fortrædelig; il sait -, det er morft i Beiret; det er ftummelt; lumière –, svagt, bunkelt Lys; couleur -, dunkel Farve; il a l'air bien -, han fecr meget stummel, meget iørgmodig ud.

Sombrer, v. n. (Mar.) kuldscile, fantre; v. a. (Vign.) omgrave byht

et Viinbjerg midt i Mai.

Sommager, v. a. lægge bobbelte Baand om Enderne paa et Viinfad.

Sommaire, a. kortfattet, sammens trangt, summarist; (Prat.) matières -s, Sager, som maae paarsmmes purtigt, uden mange Formaliteter; m. Udtog, summarisk Indhold, Hoved: indhold.

Sommairement, ad. forteligen, ub-Sollicitude, f. angstelig, kjærlig togsviis, paa en summarist Maate,

Sommation, f. Opfordring; Pats mindelse; (Math.) Opsummering; militaire, Opfordring til Overgivelse; la forteresse se rendit à la première -, Jæstningen overgav sig paa ben

forfte Opfordring; - respectueuse, en Sons el. Datters retslige Anboldelse om Forældres Indvilligelse i et Gistermaal, boori de iste bave villet

samtyffe.

Somme, f. Sum, Pengesum; Beløb, Antal; kortfattet Indbegreb; et Lasidyrd Byrde; la – totale, Hoveds summen; la – de nos maux, pore Ulyffers Antal; bete de –, Trælbyr; - totale, loc. ad. med en Povedsum, i bet Hele; - toute, en -, loc. ad. kort, i det Hele taget, til Syvende og Cida.

Somme, m. Gøvn; dormir de (d'un) bon -, sove roligt, sove en god Gøvn; saire un petit –, tage sig en lille Sødn; ne saire qu'un -, sode ud i Cet; saire la nuit tout d'un -, fove uasbrudt den hele Rat.

Sommé, e, p. opfortret; (Blas.) som har et andet Styffe oven over fig; (Fauc.) povoret (om Falkens Fier).

Sommeil, m. Gøvn; Gøvnighed; Døsiabed: Uvirksomhed, Vorsthed, avoir -, være søvnig; accablé, abattu de -, overvældet at Gøvn; dormir d'un prosond -, sove en tryg Gøvn; il dort du – éternel, han søver den evige Søvn.

Sommeiller, v. n. slumre, blunde; ligge i dyb Gøvn; fig. ligge i Ovale, i Uvirksomhed; begaae Uagtsomheds

Feil, arbeide stjødesløst.

Sommelier, ere, s. Roffenmester, Kieldersvend (som har Omsorg for Mad og Driffe, for Dæffetøi o. desl.); Duusholderste.

Sommellerie, f. Kjeldermestertjeneste; Sted, hvor Vinen, Fødevarer

og Dæffetøi opbevares.

Sommer, v. a. opforbre; 'tilholbe; | (Math.) summere; - une place, opfordre en Kæstning til at overgive sig; q. de sa parole, erindre el pagininde

En om at holde sit Løfte.

Sommet, m. Top; Spids, Isse; fig. Poide, Tinde; (Bot.) forh. Stovs tnop (anthère); (Astr.) - du ciel, Eclipticas Culminationspunft; poé. sa montagne au double -, parnas; | -, topvart, gumrende Spæpedud. fg. le - de la gloire, Wrens Tinte, den hviefte Wre.

de chapelle, Betjent, som sørgede sor at bringe Kongens el. Dronningens Fobteppe i Kirken; (Com.) Hovedbog; (Tonn.) dobbelt Baand om Enden af et Bünfad; (Arch.) Underlagsbiælte; Tverstyffe over en Oør el. et Bindue; (Mus.) Luftbeholder i et Orgel; Tra, hvori Steinmestifterne sidde paa et Claveer; den Deel af Fiolingrebet, hvori Struerne gage ind; (Impr.) tvende Træftyffer, hvormed Bogirpt kerpressen brives.

Sommière, f. Reb, hvormed Bpr. den jakgjøres paa Lakdyr; pl. Slags løst uldent Tøi. Krystal.

Sommite, f. (Minér.) vulfanagtiat Sommité, f. Spire, Top; (Bot.) pberste Spidse af Grene el. Plantes stængler; fig. pl. Overfladen af en Materie; de meest fremragende Personligheder; il ne traite que les -s de son sujet, han hehandler fun Overfladen af sit Emne; les —s sociales, Samfundeis mecft udmærkede Wænd.

Somnambule (m udt. foran n), s. og a. Søvngænger, Søvngængerste.

Somnambulisme (m ubt. foran n),

m. Nattevandring i Søvne.

Somnial (m udt.), e, a. henhørende til Drømme; p. u. pl. m. –niaux.

Somniation (mudt.), f (Med.) Trome meri, spycligt Søvngængeri. Lrende. *Somnicide (m udt.), a. søvnforstyre

Somnisere (m ubt.), a. søvndyse sende; m. søvndyssende Middel; So-[som taler i Søvne. vemiddel.

Somniloque (m ubt.), s. og a. En, Somnolence (m udt.), f. (Méd.) [søvnig, dorst. Sovesyge, Oslighed.

Somnolent (m ubt.), e, a. bofig; Somptuaire, a. angagende Over daabighed; loi -, Lov imod Overs daadighed, Lov, som bestemmer Ubgisterne ved Fester, Rlædedragt, Bygninger o. desl.

Somptueusement. ad. prægtigt,

kostbart, med Overdaadighed.

Somptueux, se, a. prægtig, pragtfuld, overdaadig; il est - en habits, ban er pragifuld i Klædedragt; sestin

Somptuosité, f. stor Pragt.

Son, a. poss. (f. sa, pl. ses) hans, Sommier, m. Arbeidshest, Pathest; hendes, sin, sit; son, alm. musc., Arolhaarsmadras; stor Reisekuffert, bruges foran et Ord af Hunksonnet, som bæres af Heste el. Muuldyr; - ber begynder med en Bocal cl. et

kumt h; son ami, hans Ben; son amie, hans Beninde (f. en, pr).

Son, m. Epd, Tone, Klang; Klid; proférer des -s, fremføre Ioner; au - des cloches, under Rioffernes Rlang; au - des trompettes, under Trom: peternes Strald; publier qc. à - de tambour, fortynde Roget ved Trommessag; - gras, Rlid blantet med Meel; - sec, - maigre, reen, ublans bet Rlib; prov. habit de velours, ventre de -, det er et prægtigt Bore til et fattigt Indre; Alvielskjole til fmal Roft. [Slags lille aflang Conceptic.

Sonat, m. tilberedt Bedeffind; (H.n.)

Sonate, f. (Mus.) Conat.

Sondage, m. Unterføgelse af et Terrains Bestassenhed el. af Pavets

Dybbe.

Sonde, f. Blylod til at undersøge Pavets Tybbe; Peillod; Jordbore til at unbersøge Jordlagencs Bestäffenhed; Søger, til at prøve Barers Bestaffens hed; dirurgist Instrument til at uns dersøge Saar og Kanaler i Legemet, tor at opdage et stjult Onde; (Mar.) être à la -, have Grund; être sur les -s, seile i Farvande af bekjendt Dybbe; aller à la -, seile med Lodet i Daanden.

Sonder, v.a. underføge et Terrains Bestaffenhed, et Farvands Dybbe; indføre Sonden i et Saar el. anden Decl af Legemet, for at opbage et stjult Onde; prove visse Fodevarer ved Hialy af en Søger; eftersøge forbudne Barer i belæssede Bogne; fig. ubforste, undersoge Ens Tanter el. en Sags Bestassenhed, sondere; - le gué, le terrain, undersøge hvorvibt et Fores tagende er uben Fare, el. pvorledes man stal gribe bet an; - q., ubforste Ens Charaftecr el. Tilboielighed, sonbere Eu; Dieu sonde les cœurs, Gud randsager Hierterne.

Sondeur, m. En, som undersøger et Terrains Bestaffenhed el Bandets Opbde; En, der sonderer el. søger at ubforste hvad der er stjult, Tanter el.

Tilbvicligheder.

Songe, m. Drøm; fig. tomt Haab; la vie n'est qu'un -, elle passe comme un -, Livet svinder som en Drøm: il fait de beaux -s, ban nærer sig proposition mal -c, Sætning, ber med Drømmebilleder, med tomme For- fan tages i en tjetterst Forstand. haabninger; prov. mal d'autrui n'est

que -, Antres Ulpfte glemmes fnart; en -, loc ad. i Drømme.

Songe-creux, m. Orommer, En, som kun besticktiger sig med Orom: mebilleder el. Hiernespind; En, som tun ponser paa Ondt, et lumst Neu: neste (v.); pl. des songe-creux.

Songe-malice, m. en Stadeste;

fa.pl. des songe-malice.

Songer, v.n. drømme; tænke, over: beie; have i Einde, ponse paaz v. a. drømme Røget; qu'evez vous —é ? hvad har De drømt om? je n'ai —é que bals et concerts (el. de bals et de concerts, fa.), jeg har tun tromt om Baller og Concerter; il faut y – plus d'une sois, man maa overveie det tiere, overveie det noie; songez à ce que vous dites, betænk boad De figer; songez-y, tænt berpaa (pensez-y hien, overvei det vel; penser met: fører Begreb om en dybere Estertante end songer; berfor hebber bet: penser murement, profondément, profimod songer iffe bruges med disse Modificationer); il songe à se marier, hau tænker paa (har i Sinde) at gifte fig; il songe toujours à mal, han har altid noget Ondt i Sinde; el. han lægger al Ting slet ud; — creux, bestjæftige fig med Piernespind el. med ondstabsfulde Planer. merffe.

Songeur, se, s. Orømmer, Orøm Sonica, m. klingende Wynt, fa.; ad. i rette Tid, ret tilpas (i Bassetspil om et Kort, som falder i rette Tid); il m'a payé -, han har betalt mig i klingende Mynt, el. til rette Tid; sa.

Sonipède, a. som knirker med ko-

den i det han ganer.

Sonua, m. Bog, som indeholder Wuselmandencs hellige Tradition; et Supplement til Korancn.

Sonnaille, f. Kloffe el. Bjælde om Halsen paa Dyr, der græsse el. træfie.

Sonnailler, m. Our med Kloffe om Halsen, Kloffcfaar.

Sunnailler, v. a. og n. ringe idelu

gen og uden Asdvendighed.

Sonnant, e, a. flingende, tonende; lydende; horloge -e, Uhr, som placer; espèces -es, flingende Mpnt; à l'heure -e, præcise, som Klotten flaacr; (Thé.)

Sonner, v. n. lyde, klinge, ftralbe;

blæse (paa Trompet el. Baldhorn); ringe; fig. bave en behagelig Klang; saire -, ubbasune; v. a. ringe med, ringe paa; fortynde ved Klotternes Rlang el ved at blæse i et Instrus ment; voilà midi qui sonne, nu slaaer Riosten 12; midi est –é, Kl. er flaaet 12; l'horioge a -é, Kloffen har slaaet; ce mot sonne bien à l'oreille, bette Ord flinger godt i Pret; cette action sonne bien dans le monde, denne Pandling optages med Bifald el. vinder Gienklang i det Offentlige; saire - bien haut une victoire, ubbasune en Seir vidt og bredt, gjøre altfor meget Basen af den; - de la trompette, blæse Trompet; - du cor, blæse Valthorn; - les vepres, ringc til Aftensang; - le domestique, ringe paa Tjeneren; – la charge, blæse til Ungreb; – le boute-selle, – à cheval, blæse til at sidde op (om Cavaleri); prov. on ne saurait - les cloches et aller à la procession, man fan itte paa een Wang giøre to modfatte Ting.

Sonnerie, f. Ringen, Kimen; Rlokkerne i en Kirke; Slagværk i et Uhr; Styfferne, Trompeterne blæfe; grosse -, Kimen med alle Klofferne; pendule à –, Taffeluhr, som slaaer.

Sovvet, m. lille Digt paa 14 Lie nier, fordeelte i to fiirlinede og to tres linede Vers.

Sonnette, f. lille Kloffe; Bjælde; (Arch.) Rambur, Mastine til at neds ramme Pæle; (Impr.) løse Bogstaver, som falde ub af en Linie; être assujetti à la –, bænge i Kloffestrengen; serpent à -s, Klapperstangen; pop. avoir des -s, have hvad der klinger, have Penge.

Sonnettier, m. Forfærdiger af Bjæls der og smaa Kloffer; Udsælger af

samme.

Sonneur, se, s. Kloffer, Klofferste; - de cor, Baldhornist; prov. boire comme un -, briffe dygtigt, briffe sig fuld; s.m. (Arch.) En, som nedram: mer Pæle; (H.n.) Raage, Ellekrage.

Sonnez, m. alle Ser i Terningekaft. Sonnites, m. pl. Muhamedanere, som antage den mundtlige Tradition.

Sonometre, m. Lydmaaler, Tones

maaler.

klangfuld; gunftig for Stemmen; un | Facultet; Babfiuc (v.).

mot -, et vellybende Orb; une voix -, en klangfuld Stemme; cette église est -, denne Kirke udbreder godt Eps den, man horer der godt.

Sonorement, ad. paa en vellydende

el. velklingende Maade; p. u.

Sonorité, f. (Phys.) Lydbarhed; Egenstab at frembringe en behagelig Lyd el. at forstærke samme. ssighed; v.

Sopeur, f. (Méd.) Søvnighed, Os:

Sopha, m. f. sofa.

Sophisme, m. spidsfindig, men falst Raisonnement el. Slutning; Paarns [tor; nu: Sofist, Haarklover. veri.

Sophiste, m. (Anc.) Filosof, Rhe-Sophistication, f. Forfalstning af Lægemidler, el. af Driffevare.

Sophistique, a. sofistist, spidsfindig,

baarkløvende.

Sophistiquer, v.a. haarflove; fors falste Lægemidler, Driffevare; v. n. ubbrage spidsfindige Glutninger.

Sophistiquerie, f. Haarksveri; Fors [Haarkløver. falstning.

Sophistiqueur, m. Forfalster; fa. Sophore, m. (Bot.) Sophoree, Bælgplante af Bissernes Gruppe.

Sophroniste, m. (Ant.) athenienfist Prighedsperson, der vaagede over

Sædeligheden.

Soporatif, ive, a. søvnbringende, søvndyssende; fig. og fa. Hedsommes lig; m. søvndyssende Middel.

Soporation, f. (Méd.) Ossighed. Soporeux, se, a. (Méd.) bevirtende

Sovelyge, Osfighed.

Soporisère og soporifique, a. s. s. soporatif; men det sidste Ord (soporifique) er nu det brugeligste.

(Mus.) Sopran, Soprano, M. Discantstemme; Sopransanger (hels lere: il a une voix de -); Gilding.

Sor, a. m. f. saure.

Sorbe, f. Rønnebær (ogs. corme). Sorbet, m. Sorbet, Liter af Citron, Suffer, Ambra o. desk.; kølende Drik el. Limonade af Sorbet.

Sorbétière, f. sarbotière,

Sorbier, m. Rønnetræ.

Sorbonique, f. theologist Disputats for Licenciatgraden i Sorbonnen.

Sorboniste, m. Doctor i Sorbonnen; Medlem af det theologiste Facultet.

Sorbonne, f. det theologiste Facul-Sonore, a vellybende, velklingende; tets Hoistole i Paris; det theologiste Sor.

gaaer itte rigtigt til.

Sorcier, ère, s. Troldmand, Trolds winde; pop. vieux -, gammel, ond Mand; Trold; vieille -ere, gammel, ond Avince, gammel Her; prov. il n'est pas grand -, han er ingen ftor Dere: mester, hans Opgtighed har itte Stort at betyde.

Sordide, a. gnieragtig; une avarice –, en imudsig, lumpen Gjerrigs hed; (Chir.) ulcère –, Byld, fuld af

[-, han lever usselt. Materie. Sordidement, ad. farrigt; il vit Sordidité, f. Karrighed, ussel Gnier: agtighed; p. u.

Soret, m. (Pe.) Fistegarn (ogs.

brégin); a. m. sauret.

Sorie, f. spanst Lammeuld.

Sorite, m. (Log.) Kiedeslutning.

Sorne, f. Pammerstjæl, Smedestjæl. Sornette, f. tosset Snat; især i [Søster; pl.m. -riaux. pl. og fa. Sororial, e, a. (Dr.) angaaende en Sororiant, e, a. (Méd.) svulmende-(om Barmen). Istermord.

Sororicide, m. Softermorber; Go: Sort, m. Stjæbne; Kaar; Fors Lodtræfning; muesomstændigheder; Troldom, Hereord, Trylleri; le - le veut ainsi, Shæbnen vil det saalc: des; le sort des armes, Baabenlyk ten; cette succession améliorera son -, denne Arv vil forbedre hans Raar; 1e – en est jeté, Loddct er kastet, Bestemmelsen er taget; tirer au -, traffe Lod; distribuer qc. au -, fors bele Roget efter Lodfastning; terminer son -, giere Ende paa fig selv; donner an - à q., forhere En; mettre un -, jeter un - sur... forbere; (Pal.) le - principal, Hovehstolen, Capitalen (v. nu: le principal).

Sortable, a. passende, svarende til

Ens Stilling.

Sortant, a. m. udfommende; uds gaaende el. udtrædende; le premier Rummer; les membres -s, de ud: komme op af en Sygdom; les seurs trædende Medlemmer; s. m. les en-

ning af een Stebning el. af eet Slags; toutes -s (el. toute -) de livres, alle Slags Bøger; un homme de votre -, en Mand som De, af Deres Slags (i flet el. god Forst.), af Deres Stand; parler de la bonne - à q., tale un til paa den rette Maade, irettefætte En; je l'ai traité de bonne –, jeg har talt ham alvorligt til, jeg har behandlet ham som han fortjener det; de telle -, loc. ad. i ben Grab; de la -, loc. ad. paa en sandan Maade, saaledes; en quelque –, loc.ad. paa en vis Maade, saa godt som; de - que, en – que, loc.conj. saaledes at (med Subj. naar Talen er om noget Uvist el. Tilkommende, men med Ind. naar tet giælder noget Bestemt el. Forbigangent).

Sortie, f. Ubgang; Ubgangesteb; Udførfel; Udfald; en Forfamlings Slutning; (Jeu) lavt Kort til at spille ub; depuis ma première -, siden min første Udslugke sa – du royanme, hand Bortreife sta Rongeriget; la – des marchandises, Barernes Ubfersel; droits de -, Ubsørsels Afgist; ceue maison a deux -s, dette Huus par to Udgange; les assiégés firent une -, de Beleirede gjorde et Udfald; saire une – à q., give En en broi Irettesættelse; saire une – contre q., fare hæftigt op imod En; à la - de, loc. pp. i det man gaaer ud fra el. træder ud af; à la – du diner, i bet man staaer op fra Middagsborbet; d la – de l'hiver, med Vinterens Ophør.

Sortilège, m. Trolddom, Hereri.

Sortir, v. n. gaae ub, brage ub; træde ud af; være fremstaaende; springe ub, komme frem; ubbunfte; fig. nedstamme fra, hidrore fra; slippe tra, rede fig ud af; udhæve fig; v. a tage ud; rede ud af; il est -i, han er gaaet ub; il a —i, han har været ude (og er kommen hiem igien); - d'entendre le sermon, fomme fra at høre Prædiscn; – de table, komme lige fra Bortet; cet ouvrage sort de chez l'ouvrier, bette Arbeide er lige numero -, bet første ubkommenbe kommen fra Mesteren; - de maladie, commencent à -, Bloinsterne begynde trants et les -s, de Ind- og Udgaaende. at komme frem; il sort une bonne Sorte, f. Slags, Art; Bestaffenhed; odeur de ces seurs, der uddunster en Paade, Bis; Stand, Stilling; (Libr.) behagelig Dust af disse Blomster; Forlagsartifel; (Impr.) Striftbesæt, sig. le seu lui sort par les yeux, Il den anistrer ud af hans Pine; cette figure sort bien, benne Figur træber gott frem; saire - q. des (hors des) gonds, bringe En i Harnist. ud af sit gode Stind; il sort de bonne race, han stammer fra en god Wt; – d'un mauvais pas, rede fig ud af en slem Forlegenhed, af en styg Anibe; - q. d'affaire, rebe En ub af Forlegenhed; su - de, loc. pp. i bet man træter ud fra; ved Udgangen fra.

Sortir, v. a. regut. (Pal.) expolde, face (kun i 3bie Pers.); il saut que cette seutence sortisse son plein et entier effet, denne Dom maa erholde fin fulce Kraft. striolfteen.

Sory, (H.n.) m. Slags bruun Bis Sosové, f. (H.n.) stumphalet grøn

Papeavie.

Sot, te, a. dum; flau; forlegen, forbløffet; tosset, latterlig, fortrædelig; de sottes gens, bumme, flave Folf; me voila tout -, bet bringer mig ganste ud af Fatning, det bringer mia til at forflymme; voilà une —te aventure, det er en ubehagelig, fortrædelig Begivenhed; prov. à sotte demande, point de réponse, taabeligt Sporgsmaal fortiener intet Spar; ... s. dumt Menneste, Todse; c'est un en trois lettres, det er en Erkedum: rian; quelque — le ferait, det maatte vare en Tosse, som vilde giøre det.

Sotie, f. gammelt satirisk Lystspil

(fra bet löbe Aarh.).

Sot-l'y-laisse, m. Gumpestyffet af

cn Fug!; pl. des sot-l'y-laisse.

Sotoforin, m. (Mar.) Styffe Tra, som sammenholder Siderne af en Galei el. et andet lille Fartoi. [taabeligt.

Sottement, ad. bumt, eenfoldigt, Sottise, f. Dumbeb; bum Streg: fornærmende Udtryk; smutsigt Udtryk; dire une -, sige en Dumped; dire des -s à q., fige En Uartigheder; saire une –, begaae en dum Streg.

Sottisier, ère, s. Mand el. Fruens Ummer, som fører dum el. gemeen Snak; 4. m. Samling af smubfige

Fortællinger, Sange o. dest.

Sou, m. en tyvende Deel af en Frank, omtr. 14 f ; il n'a pas le -, | Sorg; (Bol.) Engblomme, Koblomme; ban eier itte en Stilling; il n'a pas fa. c'est le moindre (le cadet) de pour un - de bien, il n'a ni - ni mes -s, bet er en Ting, seg tager maille, han eier ikte bet Minbste; il mig meget let, som ikte gaaer mig

Stilling; avoir un – dans une entreprise, have en Tyvendedeel i et Kores tagende; prov. faire de cent -s quatre livres, et de quatre livres rien, bolte flet Huus, forsde hvad man har; sou à sou, loc. ad. stillingevits.

Souabe, f. Schvaben.

Soubab, m. Undernavob, Stathok der i Stormogulens Rige.

Soubarbe, f. Decl of et Bidsel.

Soubassement, m. nedhængende Strinimel om Foben af en Seng; (Arch.) grundmuret Fodstyffe omfring en Epguing.

Soudresaut, m. uventet Spring el. Stod; (Méd.) uvilkaarlig Eittren el. Krampetrækning; fig. og fa. uventet

Uheld, pludselig Modgang.

Soubrette, f. fiffig Kammerpige; intrigant Kammerpige:Rolle i Stuespil.

Soubreveste, f. Troic uden Ermer (som forh. iførtes over Cuirassen).

Souche, f. Trabul, Stub med Rod; fig. dumt, uvirksomt Menneste, Drog; Stammefader; Resten, som bliver tib bage i en Bog af Blanquetter, der stærcs ud og siden gjenkjendes ved at sammenholdes med det Tilbages blevne; (Maç.) Storstecnshat over Taget; (Hydr.) Røret, der i et Bands spring haver sig over Bandet; saire -, være Stammefader til en Slægt; succeder par -s, arve stammevits.

Souchet, m. slet Brudsteen fra Buns den af et Steenbrud (s. soupier); (Bot.) Eppergræs; (H. n.) Slags

amerikansk And.

Souchetage, m. (E.F.) Tælling og Mærkning af Træstammer, som stulle fældes i en Stov; Forsibetjentes Efterspn af de athugne Træstubber.

Soucheteur, m. (E.F.) Forstbetjent, fom efterfecr og tæller Træstammerne

el. Stubbene i en Stov.

Souchever, v.a. borttage i et Steen: brud den Steen, hvorpaa det underste rag bviler.

Soucheveur, m. Arbeiber, som borts tager Støttestenen for bet underste Lag

i et Steenbrud.

Souci, m. ængstelig Befymring, met - sur -, han sparer Stilling for til Hjertet; c'est un sans-souci, tet er et sorgløft Menneste; etre jaune comme un -, væte meget guul

Anfigtet.

Soucier (se), v. pr. bekymre fig om, bryde fig om; førge for, interesfere fig for; de quoi vous souciez-vous? bvad bekymrer De Dem om? hvad kommer bet Dem veb; je ne m'en soucie guère, jeg bryder mig kun lidt detom.

Soucieux, se, a. tankefuld, bekyms ret, urolig, sorgfuld; il a l'air -, dan seer bedrøvet, bekymret ud.

Soucis el soutis, pl. m. (Com.)

tyndt, ftribet Musselin.

Soucoupe, s. Undersop; Slags Præ fenteertallerken med Fod under til Glas og Karafel. tøvet, hurtig.

Soudain, e, a. plubselig, ufor= Soudain, ad. plubseligen, siebliffe: ligen, strax efter (især i ophøiet Still og poet.). luventet.

Soudainement, ad. pludseligen, Soudaineté, s. overrassende Hurtig-

bed; p.u.

Soudan, m. Sultan i Ægypten; forb. Ralifernes Overfeltberre.

Soudard el. soudart, m. gammel

Kriger; fa. v.

Soude, f. (Bot.) Salturt; (Chi.) Soba, mineralft Lubsalt (alcali minérai).

Souder, v.a. lodde, sveitse. sdiviser. Soudiviser cl. sous-diviser, f. sub-Soudoir, m. Lodtebolt.

Soudoyer, v.a. befolde, have i Sold (v. nu: solder); leie (om Leiesvende, Spioner o. desl.).

Soudre, v. a. (fun i l'inf.) oplose (v. om Opgaver; nu: résoudre). sinus.

Soudrille, m. slet, liberlig Solbat; Soudure, f. Lodning; Mctal el. anden Materie til at lodde med; Steb, **hvor Wetalsipsterne ere sammensodbebe.**

Boue, f. Spinesti; v.

Soufflage, m. Glaspuften; (Mar.) tpt Træ-Hud i Bandgangen, for at giøre Stidet stidere eller destytte det imod

Souffle, m. Pust; Bindpust; Aande, Aandedræt; sig. Indblæsning, Indstydelse, Indstydelse; au moindre de vent, ved mindfte Bindpust; fig. og fa. cette objection peut être renversée d'un -, benne Indvending kan let tuldtaftes el. tilintetgiøres; il n'a Slag i Slag; en god Portion Prefigen.

qu'un - de vie el. il n'a que le -, han er overordentlig svag; il n'a plus que le -, ban er paa bet Iberste.

Southé, m. Glags Abggefage (ome-

lette souffée).

Soumé, e, p. og a. i Ubtr. omelette -e, Æggekage af pidstet Fløde og LEggehvibe med Suffer; heignet -, Webelstive, som er rastet stærkt.

Souffiement, m. Pusten, Aanden.

Souther, v. n. puste; blæse; brage stærkt Aande, pruste, stønne; fig. inpe, pttre sin Rlage el. Wisfornsielse; søge den Vises Steen; v. a. puste paa el til; puste ub, blæse ud; fig. hviste til En; borttage, bortsnappe; (Mar.) for: stærke Beklædningen paa et Skib for at giøre det stivere el. bestytte tet mod Jis; il n'oserait –, han vover iffe at mutte, at tupe; — aux oreilles de q., pvisse En i Prene, sætte Dubt i En; - au poil de q, gaae En færtt ind paa Livet, forfølge En haardt; – le seu, puste til Ilden; - une chandelle, blæse et Lps ud; fig. - la discorde, opvætte Splid, fremkalde Tres bragi; - q., briffe til En, naar hans Dukommelse flager feil; - une dame, tratage sin Modstander en Brit i Damspil; – à q. un emploi, borts snappe et Embede lige for Ens Ræse; prov. - le chaud et le froid, tale ondt og godt om den samme Ting el. den samme Person.

Sousserie, s. Orgelbælg; Stedet, hvor samme er anbragt; Birkningen

derat.

Soumet, m. Vuster ; Blasebalg ; Slage lille Calesche, bois Overdeel kan flaacs tilbage; Drefigen; sig. og fa. Ydnips gelie, Genvordighed; - mécauique, Slags Puster, hvorved Asgen blases ind i Rottehuller og Oprene i samme toæles; appliquer un -, tildele et Dre figen; fa. cela ne vaut pas un clou à un –, bet er en Ting, som intet Bærd har; donner un – au seus commun, giøre Roget, som Arider imod al fund Sands; donner un – à Vaugelas, begaae en grov Feil imod den franske Grammatik; donner un - à q. sur la joue d'un autre, giere En Bebreidelser, som falde tilbage paa en Anden.

Souffletade, f. Prefigen, ubbcelte

Soumeter, v. a. give Prefigen. Southeteur, se, s. En, som uddeler

Drefigen.

Soumeur, se, s. En, som puster, blæser, stønner; En, som tilhvister en Anden, hvad han har at fige, Gouts fleur; - d'orgues, en Balgetrader; s. m. (A. n.) Sproitefist, Hval, Dels phin; a. cheval –, trangbryftet Pest.

Souflure, f. Blære i støbt Metal el. Glas. [taales; p. u.

Soussable, a. som kan udholdes, Souskance, f. Lidelsc, Smerte; Uds sættelse, Beroe; (Prat.) Overbærelse; nous laissons cet article en -, vt lade tenne Regnstabspost staae ben indtil videre; fig. laisser ses assaires en -, lade sine Forreininger henligge uafgjorte.

Souffrant, e, a. lident; upasselig; taalmodig, udholdendende.); la partie -e, ben lidende Deel; sig. og fa. être la partie -e d'une compagnie, være den tabende Part i et Selstab, den, som Alt gaaer ud over; Eglise

-e. Sjælene i Stjærsilden.

Souttre-douleur, m. En, som maa trælle for Alle i Husct, En, som ikke Naanes; En, som man altid har til Betste, Syndebut; Best, Riole, Meubel, som ifte spared; Weubel, prorpag man sætter Alt fra sig; pl. des souffre-douleur; fa.

Souffreteux, se, s. nødlidende Mens neffe; a. nødlidende, trængende (fa.);

upasselig, ildebefindende (v).

Soustrir, v. n. lide, tøle Smerte; like State el. Tab; v.a. udstaae, taalc, udholde; fordrage; bære over med; tillade, tilstede; – de la tête, have ondt i Hovebet; les blés ont soussert de la gréle, Kornet har lidt Stade af Paglen; - une tempéte, uditace en Storm; cela ne soustre point de retardement, bet taaler ingen Opsæts telle; cela ne soustre pas de doute, derom kan der ingen Tvivl være; je ne puis le -, jeg kan ikke udstaae el. fordrage ham; soustrez que je vous dise, tillat, at jeg figer Dem; fig. og fa. – mort et passion, uds stage hæftige Smerter, el. være meget taalmodig; prov. le papier soussre tout, iffe Alt hvad der flager strevet, [damp, Svovling. er sandt.

Soufre, m. Spoul; - vis, natis, | selle)

vierge, gedigent Svovl; - en canons, Svovl i Stænger; - végétal, Peremeel; Neur de –, SvovlsSublis mat; soie de –, Combination af Svovi og Ludsalt.

Soufré, e, p. og a. svovict, gjens

nemtrængt af Evovldamp.

Soufrer, v. a. svovle, overtræffe med Evovl el. udholde for en Svevk damp. stasse.

Soufrière, f. Spoplgrube; Spople Soufroir, m. lille Svovibatstue, hvor Uld bleges ved Svovidamp.

Sougarde, f. sous-garde. Sougerge, f. f. sous-gorge.

Souhait, m. Pnste; -s de bonne année, Aptaarsønster; à vos –s, bet stee, boad De onster (forh. Puste til En, der npser); à -, loc. ad. ester Pnste; tout lui vient à —, Alt gaacr efter hans Onffe.

Souhaitable, a. ønstelig.

Souhaiter, v. a. ønste; toutes sortes de prospérités à q., ønste En alt muligt Held; – la bonne année, gratulere et glædeligt Aptaar; je vous souhaite le bon jour, jeg onsier Dem god Dag! je vous en souhaite, seg ønster, at De maa faae det (men jeg ivivler meget derpaa).

Souillard, m. (Chasp.) Afstivninges (Mar.) Jisbræffer (briseglace). [far (fun i bet spolige Frankrig).

Souillarde, f.Badsteftue; ftortBatste-Souillardière, f. (Pe.) Bundt Kistes garn, som bruges til at nebsænke ans dre Garn; (Mar.) Sted, hvor et Stib har fiødt paa Grund ved Lavvanbe (og). souillardure.).

Souille, f. (Ch.) muddret Sted, hvor et Bildsviin søler sig; (Mar.) Fordybning, som dannes i Bandet af

et strandet Stib.

Souiller, v. a. smudse, tilsøle, bes judle; fig. plette, vanare; v. pr. tils isle fig (oftere: se salir); fig. vans are fig; - ses mains du sang de l'innocent, besmitte fine Dænder i den Uspldiges Blod; — son honneur, plette fin Wre; - le lit nuptial, begaae Wegtes stabsbrub; il s'est -é par un crime, han har besudict fig med en Forbrobelfe.

Souillon, s. smubsig Person, som altid tilsøler sig; Pige, som vabster Soufrage, m. Ubstilling i Spools op i Kjøffenet (v. nu: laveuse de vais-

Souillonner, v.a. tilste, forjaste; p.u. Souillure, f. Smuds; ifar sig. Plet; - légale, Urcenlighed paadragen ent. ved Sygkom el. ved Berøring af urene

Sou.

Ting (eiter den jødiste 206).

Soul (1 firmt), e, a. mat (p. u.); brutten, bestantet; sig. og sa. mæt og tsed af Roget; s. m. (alm. med et possessivt Abj.) Saameget man ønster, el. saa meget man kan; prov. il est – comme une grive, han er parefuld; pop. il est – de perdrix, han er kicd af Agerhons; etre – de musique, være kied af Musik; je suis si – de cel homme, jeg er laa tjed af d. Menneste; . il a mangé son -, han har spiist sig mat; dormir son -, sove saa meget, man lyster; il a eu de la peine tout son -, han har habt fulbt op af Rummer; laissez crier cet ensant tout son -, lad dette Barn Arige saalange bet lyster.

Soulagement, m. Ecttelse, Lindring;

fig. Beberkvagelse; Trost.

Soulager, v.a. lette en Byrde; understøtte; fig. lindre, vederkvæge, hjælpe; trofte; v.pr. lette fit Arbeide, forstaffe fig Lettelse; lindre fin Rummer; hialpe, understøtte binanden; – une poutre, formintste Byrden, som hviler paa en Djælfc; - un navire dans une tempête, kaste en Decl af Lasten i Søen under en Storm; - la douleur de q., lindre Ens Sorg; j'ai dormi une heure, et je me sens -é, jeg har so: vet en Time og foler mig vederkoæ: get; il s'est -é par cet aveu, han har lettet sit Sind ved benne Tilstaaelse.

Soulant, e, a. mættende; v.

Soulas, m. Bederfvagelse; Troft; v. Souler, v.a. matte; veruse; v. pr. mætte sig; fig. - ses yeux de qc., mætte sine Pine med Spnet af No: get; se – de toutes sortes de plaisirs, nyde til Overbrivelse alle Slags Fornsielser; pop. suventet Angst; fa.

Souleur, f. hæftig, pludselig Stræt; Soulèvement, m. Opstøden; fig. Oprør, Opstand; Udbrud af Harme; i egentlig Forst. fun i Ubtr. – de cœur, Opfisden fra Underlivet, Avalme; le - des flots, Bølgernes Oprør; fig. apaisser, réprimer un -, standse, uns dertrykke et Oprør

Soulever, v.a. løfte Noget libt op, reise lidt op; sig. agge til Oprør; bed; Underkastelse; (Prat.) Tilbud el.

fremtalde Uvillie el. Attring af Mis= hag; bringe paa Bane; volre Kvalme; v.n. kvalme; v. pr. reise sig libt ep, reise sig over Ente; giøre Opstant, oprøreð; — la léte, løfte Povedet lidt op; le vent soulève la poussière, Binden haver Støvet i Beiret; il souleva le peuple, han bragte Folfet til Oprør; cela souleva tout le monde contre lui, bet oprørte alle Folf imod ham; - une question, bringe ct Spørgømaal paa Banc; cela sait – le cœur, det fremkalder Ækelhed; le cœur lui soulève, det kvalmer ser ham; le cœur se soulève d'indignation, Hiertet oprøres af Harme.

Soulier, m. Sto; chausser, mellre des -s, tage Sto paa; cet enfant met toujours ses -s en pantousles, bette Barn træber Sælestyffet neb paa sine Sio; styling fa. être sans -s, n'avoir pas de -, være meget sattig; c'est un saiseur de vieux -s, tet er en Ledigganger, som Intet har at bestille, som gaaer og driver; je ne m'en soucie non plus que de mes vieux -s, jeg brober mig stet iffe berom; être dans ses petits -s, være

i en flem Anibe.

Soulignement, m. Unberftregning. Souligner, v.a. underffrege.

Souligneux, se, a. (Bot.) fom et mindre haard end Eræ.

Souloir, v.n. pleie, bære bant til (fun i l'imparfait: il soulait); v. inus.

Soulte el. soule, f. (Prat.) Betaling, hvormed Differentsen i Deling af en Samfundscapital urzevncs.

Soumettre, v. a. underkaste, under tvinge; underordne; henvende Ens Opmærksomhed paa Roget; v. pr. underkaste sig; finde sig i; kamkpkte i; - q. aux lois, unbertafte En Lovene; - une question à l'examen, under: tafte et Spørgsmaal en noie Provelse; - une observation à q., penvende Ens Opmærksomhed paa en Bemærkning; - ses idées à celles d'un autre, uns berordne sine Ideer en Andens; je me soumets à payer etc., jeg forpligs ter mig til at betale; je me soumets à tout, jeg samtykker i Alt.

Soumis, e, p. og a. undergiven, lydig, fsielig; ærbsdig, underdanig.

Soumission, f. Lydighed, Unberdanige

int-gaact Forpligtelse at betale en vis Sum, el. at levere Roget paa visse Betingelfer; pl. Wrbsdighedsbeviisning imod et Overhoved; Bevidnelse af sin Underkastelse, Undskyldninger; toujours été d'une grande - envers (pour, à l'égard de) ses parents, ban har altid været meget lydig imod sine Forældre; la – à la volonté de Dieu, Underfastelse under Guds Billie; la ville a sait sa -, Spen har unders kastet sig; il a sait sa – pour la sourniture de l'armée, han har paataget sig Acverancen til Armeen; le roi recut ses -s avec bonté, Rongen ops tog naadigen Bevidnelsen af hans uns derdanige Underkastelse.

Soumissionnaire, s. En, iom for, pligter fig til at pbe en vis Sum el. at kisbe el. levere Roget paa visse

Betingelser.

Soumissionner, v.a. erflære at man vil pde en Sum, indgaae et Kiøb elovertage en Leverance under visse Betingelser.

Soupape, f. (Méc.) Rlap, hvormed Sullet luffes, der fører Bandet fra en Vantbeholtning ind i Afledningsrørene; Bentil. Aftensmaaltidet; fa.

Soupatoire, a. fom træter i Etetet for Soupçon, m. Mistante; Formod: ning, Anelse om; fa. en Emule; en Mundsmag; détruire, dissiper un -, forjage en Wistanke; tilintetajøre, avoir du (des -s) -, face Mistanke om; prendre du -, faae Mistante; un cœur exempt de -, et Hierte frit for al Mistante; une condnite exempt de -, en Opperfel, som iffe kan miss tænfes; il a un – de sièvre, han har en Smule Feber. Ltankes, fordægtig.

Soupçonnable, a. iom fan miss Soupçonner, v. a. mistante; have en Formodning om; ane; - q. d'une trahison, mistante En for Forræberi; je le soupçonne, jeg formober det; vous ne soupçonnez pas qui peut avoir cette place, De aner iffe, hvo der kan faae denne Plads.

Soupçonneux, se, a. mistantsom,

tilbsielig til at mistænke.

Soupe, f. Suppe; Brødslive; en Soupirer, v.n. suffe, attrage; suffe indsvøbt Tobaksrulle; venez demain efter; v.a. udsuffe, udgyte el. tolke i manger ma -, fom imorgen at spife til Middag med mig; un cheval - de | Nigromme; il soupire après cette lait, en Sest af hvid Farve, der falder place, han ønster ivrigen at erholde

i Isabellecouleuren; tailler la –, Kiære Brød i tynde Stiver; – au vin, – (au) à perroquet, Brødsfiver dyppcde i Biin; trempe comme une –, gjenuembaab; - de sept heures, en Mand, som spiscr tidligt til Aften; en Mand, som har truffet sig tilbage fra Berben og itte modtager Besøg om Aftenen; *pro*v. il est ivre comme une –, han er saa fuld, at Dinene staae slive i Povedet paa ham; la – sait le soldat, en Soldat, som lever godt, men tars veligt, er bedst stiffet til at ubholde Anstrængelser; des la –, loc. ad. fra Maaltidets Begyndelse.

Sou.

Soupé el. souper, m. Aftensmaals tid; après-soupé el après-souper, m. ogs. après-soupée, f. Tiden mellem-Aftensmaaltibet og Sengetiden.

Soupeau, m. Plovaas, Tra, som

bolter Pleviernct.

Soupente, f. Hangerem, Remme, hvori en Karet el. desl. Bogne hænge; (Méc.) Traftyffe, som bolder Bommen el.Hjulet paa en Mastine; (Arch.) Slags Messaninetage el. Aflutte til Tjeneftefolt.

Souper, v. n. spise til Aften; ester d. Verb. bruges avec foran Navn paa P rsoner, og de foran Navn paa bvab der spises (s. diner).

Soupeser, v. a. løfte Reget meb Caanden, for at domme om, bvormeget tet omtr. kan veie.

Soupeur, se, s. En, som pleier at

spise til Aften.

Soupier, ère, s. En, som holder af Suppe (fa. og pop.); m. Stren, som bolber bet underste Lag i Steenbrud (i d. Vetydn. ogl. souchel).

Soupière, f. Suppeterrin.

Soupir, m. Sut; (Mus.) Pause af en Fjerdedeels Takt; rendre le dernier – cl. les derniers –s, udftøde det fibste Aandedrat, døe; recevoir les derniers -s d'un ami, være tilstete hos en Ben indtil Dødens Dieblik; jusqu'au dernier – de ma vie, indisl mit Livs fidste Aandedræt.

Soupirail, m. Trækhul, straa Aabning for Lyset; pl. -raux.

Soupirant, e, a. Elster, Frier, Tile Suf; - pour les richesses, hige efter fine Gorger i Gut (poe.).

Soupireur, se, s. En, som altid

flager el. udfister Gut; fa.

Souple, a. smidig, voielig; sig. es. tergivende, foiclig; som veed at snoc sig el. læmpe sig efter Omstæntighe berne; som forstaaer at indsmigre sig; il est – aux volontés de ses maitres, han fsier sig let efter sine Foresattes Billie; il est – comme un gant, han er fsieligt i Alt, ban er af et servilt Gempt.

Souplement, ad. smitigen; p.u.

Souplesse, f. Smidighed, Boieligs bed; fig. Ettergivenhed, Føiclighed; tours de -, kunstige Spring; fig. snilde, snedige Kunster, Anch (ogs. undert. Staldfittel. blot: des -s).

Souquenille, f. Karrebs Littel, Souquer, v.a. (Mar.) sandse, surre,

inore fast.

Source, f. Kilde, Ubspring; fig. Oprintelse, første Aarsag; Kildestrift; la – de tous les biens, alle Goders Ophav; remonter à la -, gaae tilbage til Kilden, til Tingens første Udspring; je le tiens de bonne –, jeg har bet fra en fiffer Kilde, fra en paalidelig Person; puiser dans (a) la -, sse af Kilden; étudier les -s, flutere Grundterten, Povebforfatterne; cela coule de -, det strømmer let fra hans Pen; han ubtryffer sig med stor Leiheb; (Thé.) les -s de la grâce, Sacras menterne; (Mar.) la – du vent, ben Rant, bvorfra Binden blæser.

Sourcier, m. En, som troer sig i Besiddelse af særegne Midler til at

rvbage Kilder; p.u.

Sourcil (1 ubt. ifte), m. Dienbryn; fig. froncer le -, rynke Dienbrynene, pitre Brede el. Disfornsielse; (Arch.) - de porte, sperfte Dørstyffe.

Sourcilier, m. (An.) Dienbrynes mustel; (Mir.) pore fremstaaende Deel af Ovnen i en Glashytte; (H.n.) Fist af Aalcavabbeslagten.

Sourcilier, ère, a. (An.) henhø:

rende til Dienbronene.

til Tegn paa Utaalmodighed el. Miefornsielse (bruges alm. fun negtende); (om Bandet) piple frem som af flerc smaa Kilter.

benne Plads; - ses douleurs, tolke Bierge og Alipper); un front -, en ftolt, mort og kummerfuld Pande.

Sourd, m. (H.n.) Salamander.

Sourd, e, s. en Døv; a. døv; tump; som fun gjenlyder svagt; fig. ubsies lig; hemmelig, lønlig; fig. il est comme un pot, han er ftotosv; frapper comme un -, flage af alle Kræfs ter; crier comme un -, strige af fuld Hals; il est – aux prières, han er dov for alle Eonner; han er ubvielig; *pro*v. faire le —, faire la —e oreille, lade som om man iffe bører, iffe tage Penjyn til hvad der figes el. begiæreð; il n'est pas de pire — que celui qui ne veut pas entendre, bet er ingen Udvei med den, der iffe vil hore; cette église est -e, benne Kirke taster itte Lyden not tilbage; bruit -, dump Lyd; fig. hemmeligt, endnu iffe paalibeligt Rygte; il court un bruit -, ber mumles om; douleur -e, stille, indre Smerte; lime -e, flump Kiil, som iffe høres; fig. lumst Menneste, som virser stjult, el. under et tavst Adre ffiuler onde Planer; lanterne -e, Blandlygte; des menées—es el. de—es menées, stjult, lumst Fremgangsmaate: (Joa.) pierre -e, uflar, dunkel Stern; (Math.) quantité -e, Størrelse, som iffe kan noiagtig angives el. ubtroffes.

Sourdaud, e, s. lidt tunghør; fa. Sourde, f. bobt Fruentimmer (f. sourd); (Ch.) Sneppe.

Sourdeline, f. lille italienst South: Sourdement, ad. dumpt, buult; dronende; fig. hemmeligt, lønligt.

Sourde-inuelle, f. doublimt Fruch: timmer; pl. des sourdes-muettes.

Sourdine, f. Redstab til at tæmpe Epben af et Instrument, Dæmper; Fjeder i et Repeteeruhr til at dæmpe Slagenes Klang; dump Luth el. Bio. lin; à la -, loc. ad. hemmeligt, stille, tuft; s'en aller à la -, gage bort i as Stilhed; fa.

Sourd-muet, m. doubtumt

neste; pl. des sourds-muets.

Sourdre, v. n. (bruges fun i l'ins. og i den Bbie Perf. i Entelt. oa Fleert. Sourciller, v.n. rynke Dienbrynene af le prés. de l'ind.) vælde frem af Jorden (om Bandet); fig. komme frem, optomme; on en a vu - mille calamités, man har fect tufinde Elendig heber ubspringe berfra; (Mar.) - bien Sourcilleux, se, a. hei, steil (om au vent, styde god Fart for Binden.

Souriceau, m. Museunge.

Souricière, s. Wusefælde; Rabn paa et Fængsel i Paris; fig. lomber dans la -, falbe i Snaren, lebe i Kælden.

Souriquois, e, a. henhørende til Rotter og Muus; la gent –e, Muse-

flægten; plais.

Sourire, v.n. smile; v. pr. tilsmile hinanden; – à q., smile, see venligt til En; cette assaire lui sourit, benne Sag tilsiniler ham, spnes at love ham et godt Udfald; – dédaigneusement à q., smile paanligt ad En.

Sourire cl. souris, m. Smill.

Souris, f. Mund; (An.) Deel at Haanden mellem Tommels og Peges fingeren; kisdrig Mustel nærved Ledet paa en Bebetolle; (Vét.) Brust i Hes stens Ræse; (H.n.) Slags Wusling; (Art.) Rebstab til at stiffe 31d paa en Mine; fig. on entendrait trotter une -, bet er saa tyst, at man vilde kunne høre ven mindste Lyd; éveillé comme une potée de -, meget muns ter og overgiven; on le serait cacher dans le trou d'une -, han er saa ræd, at man kunde jage ham i et Musehul; *prov.* la montagne a enfanté une -, Udfaldet svarer itse til de store Forventninger; – qui n'a qu'un trou est bientot prise, naar man kun har een Udvei, slipper man vansteligt ud af fin Forlegenhed; ... a. cheval -, Pest af musegraa Farve.

Sourive, f. Hule under Trarodder

ved Bredden af Bandet.

Sournois, e, a. stjult, indefluttet i sig seto, forstilt, lumst; s. lumst Menneite. lmed fødder under; p. u.

Soursommean, m. Slage Frugtturv Sous, pp. under; cela s'est passé - mes yeux, bet er foregaaet ligefor mine Dine; être – les armes, flage under Baaben; fig. (om Damer) bærc i stiv Stads, pyntet for at behage; ētre — les drapeaux, være i activ Tjencste; servir - les drapeaux d'un prince, staas i en Fyrstes Tjeneste; être sous (la) cles, være under kaas | og Luffe; - les verrous, i Fængsel; rire - cape, lee i Staget, søge at stjule sin Latter; regarder q. – le nez, see En lige i Ansigtet med Udtr. af Foragt; ce mariage est fait - la cheminée, bette Ægtestab er sluttet bem. tegning; Subscription; Subscriptions.

meligt, uben lovlige Formaliteter; un cheval - poil noir, en Pest af sort Lød; avoir qc. – la main, have Ros get ved Paanden, tætved; eire - ia main d'un autre, flace under en Anbens Raadighed; il me nuit – main, han stader mig under Paanden, hens meligi; - ce rapport, i d. Penseende; considérer une ch. - deux points de vue, betragte en Ting fra to Syns. puniter; passer qc. - silence, forbis gaae Roget med Tavshed; dire une ch. - le secret, - le sceau du secret, fige Roget under Tavsheds Lofte, Kortrolighed; aftirmer – serment, befræfte med Eed; - peu, - quinze jours, inden kort Tid, inden 14 Dage.

Sous-allermer, undert. sous-fermer, v. a. bortforpagte el, tage i Forpagts

ning paa anden Paand.

Sous-aide, m. Underatsutant; Unterhjælper, Underhandlanger; pl. des – - - s.

Sous-amendement, m. Forundring i en forestaact Forbedring cl. Omars beidelse at et Udkast, Amendement til et Amendement.

Sous-amender, v. a. giøre Forbes

dring i et Amendement.

Sous-arbrisseau, m. traagtig Plante, som staaer paa Priddelveien mellem en Bustoært og en Urt.

Sous-bail, m. Forpagtningscontract el. Leiecontract paa anden Paand; pl.

des sous-baux.

Sous-bande, f. (Chir.) unberste Bind; (Art.) Jernbaand paa Enten

af Sidestysterne af en Lavet.

Sous-darbe, f. Stæg under Pagen; fig. Bestæmmelse (v.); (Man.) Unders munden paa en Sest; (Mar.) Baters og Mantel-Slagene; Træfiptte, som sættes under Forstavnen paa Berftet.

Sous-barque, f. sverste Rad Plans fer paa et Klodstib. [bibliothefar.

Sous - bibliothécaire, m. Under. Sous-brigadier, no. Unbercorporal lunder Sparrer. i Cavalleriet. Sous-chevron, m. (Charp.) Støtte

Sous-clavier, ère, a. (An.) belig= gende under Arabebenet.

Sous-clerc, m. Unberstriver.

Sous-costal, e, a. beliggende under Ribbenene; pl. m. des sous-costaux.

Souscripteur, m. Subscribent.

Souscription, f. Unberstrift, Under-

priis: Godigiereise, en Beghandler

tilstaaer en Eubscribent.

Souscrire, v. a. unberstrive; v. n. samtyfte i, bisalde; bestemme sig til at bibrage en Sum til et Foretagende el. til at tisbe en Bog, som stal ud: komme; pranumerere; — un contrat, undertegne en Contract; je souscris à tout, jeg samtytter i Alt; je souscris pour (à) ce livre, jeg subscriberer paa denne Vog.

Souserivant, e, s. Unbertegneren.

Sous-cutané, e, a. beliggende unter [tiget; Vice-Formand. Puden. Sous-délégué, e, s. Unterbefuldmags

Sous-déléguer, v.a. s. subdéléguer. Sous-diaconat, m. Underdiaconat. Sous-diacre, m. Unterdiacon.

Sous-diviser, v. a. s. subdiviser.

Sous-dominante, f. (Mus.) serve Tone over Grundionen; lille Orint. Sous-double, a. (Math.) halv;

raison sous double, halvt Forheld.

Sous-doublé, e, a. (Math.) brugce fun i Ubir. en raison sous-doublée, Ovatratrots Korbold.

Sous-entendre, v.a. underforstaac;

v. pr. underforstages.

Sous-entendu, e, p. unberforstaact; s. m. det Underforstagede; en stjult Mening. Ining, Mentalreservation.

Sous-entente, f. forbeholden Wes Sous-épineux, se, a. (An.) beligs gende under Apgraden; s. m. Huuls bed under den bageste Deel af Stulberblabet; Rygradsmustel opad imod Efulderen.

Sous-saite, m. (Charp.) Decl af en Gavl, som underfistter Gavlspidsen.

Sous-ferme, f. Underforpagining, Forpagining paa anden Paant.

Sous fermer, v.a. f. sous-affermer. Sous-fermier, ère, s. Underforpagi ter, – fe.

Sous-frêter, v. a. (Mar) fragte et Stib kort paa anden Haand; fragte

af en Befragter.

Sous-garde, f. (Arm.) Jernboile omkring Aftræfferen under Bøsseskaftet; Beile paa et Kaarrefæste; pl. des ---.

Sous-gorge, f. (Man.) Exterrem, som gaaer under Halsen paa en Best op til sammes Hovedtsi. sterinde.

Sous-gouvernante, f. Unterpormes Sous-gouverneur, m. Underhous mester.

Sous-gueule, f. (Man.) Exberrem, som gaaer ned under Deftens Mund; pl. des ---.

Sous-intendence, f. Underopiyus

mands cl. Viceintendants Poft.

Sous-intendant, m. Underopspus, mand, Viceintendant.

Sous-introduite, f. en Geiftligs Huusholberste el. Beninde. [nants Post.

Sous-lieutenance, f. Seconblicutes Sous-lieutenant, m. Secondlieute nant

Sous-locataire, s. Underleier.

Sous-location, f. Fremleie; Underleie. Sous-louer, v. a. leie bort igjen hvad man selv har leiet; tage til Leie af Hovedleieren.

Sous-mattre, m. Underlærer.

Sous-maltresse, f. Underlarerinde. Sous-marin, e, a. som er under Havet el. paa Bunden af Pavet.

Sous-médiante, f. (Mus.) sette

Tone over Grundsonen.

Sous-mentonnier, ère, a. (An.)

beliggende under Hagen.

Sous-mentonnière, f. Pagebaand, fom fakholber Goldatens Schafo; Pagerem paa en Pest.

Sous-multiple, a. (Arith.) som indeholdes flere Gange i et andet Tal; s.m. Tal, som er en aligvot Decl af et større. mallinie.

Sous-normale, f. (Géo.) Subnor, Sous-occipital, e, a. (An.) beligi gende under Baghovedet; pl. m. -taux.

Sous-ordre, m. en Underordnet: (Prat.) Forbeling mellem Contracts ditorer af en Sum, som er tilkjendt en Creditor. | normale.

Sous-perpendiculaire, f. sous-Sous-pied, m. Strop, som gager fra Beenklæderne ned under Kodtsiet; pl. des sous-pieds.

Sous-présecture, f. Unberpræfectur (Herreb); Underpræfectens Bolig; Um berpræfectspost; sammes Barighed.

Sous-préset, m. Underpræsect, Her: redsfoged. Kone.

Sous-présète, f. Unberpræfectens Sous-prieur, e. s. Bice-Orior: -inte. Sous-prote, m. (Impr.) Underfactor.

Sous-pubien, a. m. (An.) belige

gende under Stambenet.

Sous-résectorier, ère, s. Unders spisemester el. Underspisemesterinde i l et Klosser.

Sparadrap, m. Slags Plaster, Lær- | red truffet gjennem smeltet Plaster.

Spare, m. (H. n.) brystbugfinnet Fisteslægt, Doraden; sorh. Slags Flitsbuepiil. [Pavet.

Sparies, f. pl. Ting, som optastes af Sparsile, a. (Astr.) abspreckt; étoile—, særstilt Stjerne, som iste hører til nøget Stjernebillede.

Spartaire, m. Steb, beplantet meb spansk Gyvel; Straahattefabrikant;

(H. n.) Slage Rovfugl.

Sparte, m. (Bot.) spanst Gyvel, hvor, af forsærbiges Hatte, Maatter o. dest.

Sparté, e, a. forsærbiget af Gyvel,
Siv o. dest.

Sparterie, f. Hatte: el. Maatte: Fletning; Arbeide flettet af Gyvel, Siv o. dest.; Bygning, hvor saabanne Arbeider forfærdiges. [spartanst.

Spartiate, s. Spartaner, -inde; a. Spasmatique, a. angrebet af Krampe; s. Krampepatient. [ning.

Spasme, m. (Méd.) Krampetræt:
Spasmodique, a. (Méd.) frampe:
agtig; frampestillende (i d. Betydn.
bedre: anti-spasmodique). [gen.

Spasmodiquement, ad. frampagtis Spasmologie, f. (Méd.) kære el. Afhandling om Krampc.

Spasmoseux, se, s. og a. En, som

lider of Arampe; p. u.

Spath, m. (Miner.) Steenart.

Spathacé, e, a. (Bot.) omgivet af et Hylster.

Spathe, f. (Bot.) Blomsterhylster.

Spathule, f. (Pharm.) Spatel; (H. n.) Stuffelnæb. [bralfirfen i Paris. Spé, m. ældste Chordreng i Cathes Speautre, m. (Minér.) Slags Mestal, Zink. [fpeciel; pl. m. -ciaux.

Spécial, e, a. særegen; særbeles; Spécialement, ad i Særbeleshed,

fornemmeligen.

Spécialiser, v. a. specielt betegne,

angive i Særdelesbed.

Spécialité, f. Særegenheb; særseget Slags; bet Særegne; (Prat.) særegen Anvendelse el. Bestemmelse af en Ting.

Spécieusement, ad. paa en sands sprig Maade, med Stin af Birkeligheb.

Spécieux, se, a. sandspulig, rimelig, tilspueladende, som har Stin af Birkelighed; raison—se, Skingrund; arithmétique—se, Bogstadregning (nu: algebre); s. m. det Sandspullge, bet Rimelige. ... [Sags Enkeltheber.

Spécification, f. Angivelse af en Spécifier, v a. angive en Sags

enkelte Ocle, specificere.

Spécisique, a. særegen, eiendommelig; specisis; pesanteur –, specisist Bægt, et Legemes Bægt under et vist Rumsang, i Forhold til et andet Legeme som Genhed under samme Rumfang; s.m. specisist el. eiendommeligt, fortræffeligt Lægemiddel.

spécifiquement, ad. eienbommelisgen; specifist (med H. til Bægt-Eens heden). [pl. des spécimen.

Specimen, m. Prove, Provestyste; Spectacle, m. Syn, Stue; Stuesspil; Pienlyst, stor Pragt, offentlig Forlystelse; assister à un -, bivaane et Stuespil; aller au -, gaae paa Romedie; être en -, være Gjenstand for Alles Opmærksomhed; se donner en -, stille sig selv til Stue; il y a beaucoup de - dans cet opéra, der er stor Pragt i denne Opera.

Spectateur, trice, s. Tilstucr, -inde. Spectre, m. Spøgelse; sig. langt, blegt og magert Mennesse; (Phys.) - solvire, aslangt Billebe, som dannes af Sollyset i et Camara obscura.

Spéculaire, a. gjenstinnende; pierre -, Marieglas; ser -, blantt, poleret Jern; science -, Speilmagertunst (v).

Spéculateur, trice, s. astronomist Jagttager (v. nu: observateur); Speculant.

Spéculatis, ive, a. granstende, forsstende; speculativ; s. m. Forster; Politiker; s.f. - ive, Theori (v).

Spéculation, f. Gransining; Forstning; Theori; Handelsspeculation; cela est bon dans la –, bet gaaer an i Theorien; il a fait une bonne –, han har gjort en gob Speculation.

Spéculativement, ad. paa en speculativ Maade; i theoretisk Forstand.

Spéculer, v. a. anstille astronomiste Jagttagelscr (v. nu: observer); v. n.

granste; speculere i Sandel.
Speculum (um ubt. om), m

Speculum (um ubt. om), m. (Chir.) chirurgist Speil el. Justrument til at bolbe Diet, Ræsen, Ganen o. andre Les gemebele aabne medens de undersøges.

Spée, f. (E. F.) ect el. to Aars gammelt Træ (cépée). [uden Sfjøder. Spencer (r udt.), m. snæver Trøie

épreuve, ubbolte en Prove; la bonne pourriture soutient, god Føde giver Arafter; celle couleur se soutient, denne Farve holder fig; cette pièce de théâtre se soutient, dette Styffe verbliver at epfores; ce discours se soutient bien, denne Tale er lige god fra den ene Ende til den anden; cette dame se soutient bien, benne Dame bevarer sit gote Udscende; (Mar.) le navire se soutient, Stibet bverten vinder el. taber.

Sou.

Soutenu, e, p. understöttet; fig. op: boiet; vedligeholdt; style -, adcl, ops boiet Still; discours –, vardigt Kores brag; le caractère est bien -, Chas rafteren er vel vedligeholdt; role -, godt ubsørt Rolle.

prælvet Rjælder, Souterrain, m. undersordist Powlving; fig.pl. lønlige Beie, Snigveie, Kunstgreb (p. u.).

Souterrain, e, a. underjordist; fig. hemmelig, stjult; employer des voies -es, bruge hemmelige Kunster for at naae ht Maal.

Souterrainement, ad. unter 307: den, i Jordens Indre.

Souterré, e, a. (Bot.) stjult i Jor.

ben; fruit -, Jordfrugt.

Soutien, m. Støtte; fig. Forsvar, Bestyttelse; il est le - de sa samille, ban er fin Families Stotte; (Prat.) des pièces au -, retfarbiggiørende el. oplysende Actflyffer.

Soutirage, m. Omtapning of Viin

tra et Fad i et andet.

Soutirer, v.a. emtappe Viin el. ans den Oriffevare fra et Fad i et andet, saa at Bundfaldet bliver tilbage; Nare Biin; fig. fralisse En Noget ved Overtalelle; il lui a -é beaucoup d'argent, han har tralistet ham Eid efter anden mange Penge. [paa Papirspressen.

Soutrait, m. (Pap.) nederste Bræt

Souvenance, f. Erindring; v.

Souvenir, m. Erindring; Hutom. melse; Minde; Erindringsbog, Calender med Blade til Optegnelser for hver Dag i Ugen; je ne puis en perdre le –, jeg kan ikke glemme bet; acceptez cette bagatelle comme un - de mon amitié, mobtag benne Ubetydelighed til et Minte om mit tiære. Benffab.

Souvenir (se), v. pr. erindre sig; buste, mindes; brage Ombu for; se til Retallernes Smeltning.

- de son enfance, erindre fig fin Barndom; je m'en souviens bien, jeg huster det godt; se – de loin, buste fra langt tilbage i Tiden; je l'en ferai -, jeg stal huste ham paa det; je me souviendrai de votre affaire, jeg sfal not tænte paa Deres Anliggende, sørge for samme; il s'en souviendra, pan stal not komme til at fortryde bet; vous en souvient-il? huster De det?

Souvent, ad. ofte, tidt, jednligt. Souvente-fois el.souventes-fois, ad.

ofte, mangen Gang; v.

Souversin, e, a. uindstranket; hsieste, ppperste, radical, pderste; le — bien, det hvieste Gode; remède -, radicalt Widdel; avoir pour q. un - mépris, have ben yderste Foragt for En;... s. Eneherster, Enchersterinde; Ene voldsherre, Souverain; s.m. ssterrigst Guldmont, of Værdi omtr. 12 Abd.

Souverainement, ad. i hoieste Grab; uppre; som uindstrænket Overherre; Dien est - juste, Gud er i hoicht Grab retfardig; cet homme est ennuyeux, tenne Mard er uppre tict. sommelig; il commande -, pan be faler som Souverain.

Souverainelé, f. hoieste Magt, Overherredømme, Souverainitet. [Saucc.

Soy, m. Soya, Slags oftindiff Soyeteur, m. Gilkefabrikant; inus. Soyeux, se, a. sisteartet, fisteblet; fuld af Sille; sig. venlig og fore fommende; (H.n. og bot.) besat med hilfebløde, glindsende Paar el. Duun-

Spacieusement, ad. rummeligen; il est logé –, han har en stor, rum:

melig Bopæl.

Spacieux, se, a. rummelia, uditrati.

Spadassin, m. Glagebroder.

Spadassinage, m. Glagemaal, lyk dertil; p.u. Spadille, m. Spader-Es i Lhombre

Spadix, m. (Bot.) Kolbe, en tjeds agtig Are med ufuldstændige tilbæftede Blomster; Hylsterpille, Kolbe intslute ict i et Pplyter.

Spadon, m. (Méd.) gold Mant uben Avleorganer; (Bot.) goldt Træ

Spahi, m. tyrkift el algierst Rytter. Spalme, m. (Mar.) Mastir, Stibb [Ijærc, Beeg o. beel.

Spalmer, v.a. (Mar.) oversmøre met Spalt, m. Clage Steen, fom bruge

Sparadrap, m. Slags Plaster, &cr. red truffet gjennem smeltet Plaster.

Spare, m. (H. n.) brystbugsinnet Fistelægt, Doraden; sorh. Slags Flitsbuepiil. [Havet.

Sparies, f. pl. Ting, som optastes af Sparsile, a. (Astr.) abspreckt; étoile—, særstilt Stjerne, som iste hørrer til noget Stjernebillede.

Spartaire, m. Sted, beplantet med spansk Gyvel; Straahattefabrikant;

(H. n.) Stage Rovfugl.

Sparte, m. (Bot.) spanst Gpvel, hvors af forfærviges Hatte, Maatter o. desl. Sparté, e, a. forfærviget af Gpvel,

Siv o. dest.

Sparterie, f. Patte: el. Maatte: Fletning; Arbeide flettet af Gyvel, Siv o. desl.; Bygning, hvor saadanne Arbeider forfærdiges. [spartansk.

Spartiate, s. Spartaner, —inde; a. Spasmatique, a. angrebet af Krampe; s. Krampepatient. [ning.

Spasme, m. (Méd.) Krampetræf: Spasmodique, a. (Méd.) frampe: agtig; frampestillende (i d. Betydn. bedre: anti-spasmodique). [gen. Spasmodiquement. ad frampactic

Spasmodiquement, ad. frampagtis Spasmologie, f. (Méd.) lære el. Afhanbling om Krampc.

Spasmoseux, se, s. og a. En, som

lider of Arampe; p. u.

Spath, m. (Miner.) Steenart.

Spathacé, e, a. (Bot.) omgivet af et Hysfter.

Spathe, f. (Bot.) Blomsterhylster. Spathule, f. (Pharm.) Spatel; (H. n.) Stuffelnæb. [braltirten i Paris.

Spé, m. ældste Chordreng i Cathes Speautre, m. (Minér.) Slags Mes tal, Zink. [speciel; pl. m. –ciaux.

Spécial, e, a. særegen; særbeles; Spécialement, ad i Særbelesheb, fornemmeligen.

Spécialiser, v. a. specielt betegne,

angive i Særdeleshed.

Spécialité, f. Særegenheb; særseget Slags; bet Særegne; (Prat.) særegen Anvendelse el. Bestemmelse af en Ting.

Spécieusement, ad. paa en sands synlig Maabe, med Stin af Birkelighed.

Spécieux, se, a. sandsynlig, rimes lig, tilspneladende, som har Stin af Birkelighed; raison—se, Stingrund; arithmétique—se, Bogsavregning (nu: algebre); s. m. bet Sandspulige, bet Rimelige. "[Sags Enteltheber.

Spécification, f. Angivelse af en Spécifier, va. angive en Sags

entelte Ocle, specificere.

Specisique, a. særegen, eienbommelig; specifist; pesanteur –, specifist Bægt, et Legemes Bægt under et vist Rumfang, i Forhold til et andet Les geme som Genhed under samme Rumfang; s.m. specifist el. eiendommeligt, fortræffeligt Lægemiddel.

spécifiquement, ad eiendommelisgen; specifist (med H. til Bægt-Eens heden). [pl. des spécimen.

Specimen, m. Prove, Provestyste; Spectacle, m. Syn, Stue; Stuesspil; Dienlyst, stor Pragt, offentlig Forlystelse; assister à un —, bivaane et Stuespil; aller au —, gaae paa Komedie; être en —, være Gjenstand for Alles Opmærtsombed; se donner en —, stille sig selv til Stue; il y a beaucoup de — dans cet opéra, der er stor Pragt i denne Opera.

Spectateur, trice, s. Tilstuer, -inde.
Spectre, m. Spøgelse; sig. langt,
blegt og magert Menneste; (Phys.)
- solaire, aslangt Billede, som dannes
af Sollyset i et Camara obscura.

Spéculaire, a. gjenstinnende; pierre -, Marieglas; ser -, blantt, poleret Jern; science -, Speilmagertunst (v).

Spéculateur, trice, s. astronomist Jagttager (v. nu: observateur); Speculant.

Spéculatif, ive, a. granstende, forsstende; speculativ; s. m. Forster; Politiker; s.f. - ive, Theori (v).

Spéculation, f. Gransining; Forstning; Theori; Handelsspeculation; cela est bon dans la –, det gaaer an i Theorien; il a fait une bonne –, han har gjort en god Speculation.

Spéculativement, ad. paa en speculativ Maade; i theoretisk Forstand.

Spéculer, v. a. anstille astronomiste Jagttagelscr (v. nu: observer); v. n. granste; speculere i Pandel.

Speculum (um ubt. om), m. (Chir.) chirurgist Speil el. Instrument til at holde Diet, Ræsen, Ganen o. andre Les gemsbele aabne medens de undersøges.

Spée, f. (E. F.) ect el. to Aars gammelt Træ (cépée). [uben Stister.

Spencer (r not.), m. snæver Trote

Spesgule, f. (Bot.) Spergel.

Sperma-ceti, m. Pvalrav; sperme de baleine. [til den dyriste Sæd. Spermatique, a. (An.) henhsrende Spermatocèle, f. (Chir.) Sædbrok, Stindrok, foraarsaget ved Svulst i Eædfarrene. sriste Sæd.

Spermatologie, f. Lare om den dp. Spermatose, f. (Med.) Tilberedelse

el. Frembringelse af Ect.'

Spermatorrhée, f. (Méd.) uvistaarligt Særflod. [leine, Hralrav.

Sperme, m. dyrist Sæd; – de ba-Sphacèle, m. (Chir.) Kolkbrand i et beelt Lem el. Organ.

Sphacele, e, a. (Chir.) angrebet af

Roldbrand i et heelt Lem.

Sphénoidal, e, a. (An.) henhørende

til Kilebenet; pl. m. -daux.

Sphénoïde, m. (An.) Kilebenct, horende til Piernestallen og Overkjæbebenct.

Sphère, f. tugelformigt Legeme; Himmelglobus; Himmeltreds; Himmeltreds; Himmeltreds; Himmeltreds; Himmeltreds; Himmeltreds; Englen; fig. Birketreds; Omfang af Ens Magt, Kundstaber el. Talenter; sortir de sa –, overstride Grændferne for sin Stand el. Stilling; cela est hors de sa –, det ligger uden for hans Birketreds el. Fatteevne; étendre, élargir, agrandir la – de ses connaissances, udvide sine Kundstabers Kreds.

[sphærist Runding.

Sphéricité, f. fugelrund Form; Sphérique, a. fugelrund; sphærist;

angagende Dimmelfuglen.

Sphériquement, ad. paa en lugels formig Maabe, i sphærist Form. [spil.

Sphériste, m. (Ant.) Lærer i Volts
Sphéristère, m. (Ant.) Plads til
Boltspil. [funst (ogs. a. l'art –)
Sphéristique f. (Ant.) Boltspiller.

Sphéristique, f. (Ant.) Boltspiller: Sphéroidal, e, a. (Géo.) spheroidist, af Form som en Spheroide; pl.m. -daux.

Spéroido, m. (Géo.) rundt Legeme, som nærmer sig den sphæriste Kugels form, el. hvis ene Axe er længere end den anden.

Sphéromètre, m. (Opt.) Instrusment til at afmaale Arumningen paa optiste Glas.

Spher, m. (H. n.) Rovhveps.

Sphincter (rubt.), m. (An.) Entemustel i Form af en Ring, bvoraf visse naturlige Aabninger omgives. Sphinx, m. Sphinx, mythologist Uhyre med et Ovindeansigt, en Love: trop og Prnevinger; (H. n.) Tusmortesværmer, Slags Sommerfugl.

Spic, m. (Bot.) Lavendel; huile d'aspic (bannet efter en fordærvet Ut.

tale), Lavendelolie.

Spica, m. (Chir.) Slags Bind el. Bandage, falbet Kornarbandage (épi).

Spicilège, m. Samling af Documenter, Actstyfter v. besl.; v. p. u.

Spilome el. spilose, . (Chir.) mebføbt Plct.

Spinal, e, a. (An.) henhørende til Rygraden; pl. m. –naux.

Spinelle, m. (Minér.) blegrød Rubin.
Spiral, e, a. snegledannet, spirals
formig; pl. m. -raux.

Spirale, f. (Géo.) Sneglelinie; en

-, loc. ad. snegleformigt.

Spiration, f. (Thé.) ben Helligs aands Ubgang fra Faberen og Sønnen.

Spire, f. (Géo.) Sneglelinic; en enfelt Omgang af en Sneglelinie; (Arch.) Svilefod med spiralformige Sirater.

Spirée, f. (Bot.) Spirce, Misburt. Spiritualisation, f. (Chi.) Legemens

Forbandling til Spiritus.

Spiritualiser, v.a. (Chi.) forvandle til Spiritus, ubbrage Spiritus (v.); sg. give en aandelig el. allegorist kortolining af Noget; aabue Ens Aand (i d. Betydn. p. u.).

Spiritualisme, m. (Phil.) Spiritualisme, en Lære, som tilstriver bet Aandelige Alt (mods. Materialisme).

Spiritualiste, m. Spiritualist, Tile

hanger af Spiritualismen.

Spiritualité, f. Aandelighed, aandes lig Natur; mpstist Theologi, som hands ler om det indre, aandelige Liv.

Spirituel, le, a. ulegemlig, aandig; (om Personer) aandrig; vittig; (om sing) findrig; (Thé.) aandelig (modssat: sandselig, verdslig); allegerist;...
s.m. det Aandelige (mods. det Berdslige).

[tigt; i Aanden.

Spirituellement, ad. aandrigt; vit: Spiritueux, se, a. indeholdende Biin-aand el. Spiritus; s.m. spirituss Drif.

Splanchnique (ch ubt. k), a. (An.) henhørende til Indvoldene, angagende el. indeholdende famme.

Splanchnologie (ch ubt. k), f. (An.)

l tære om Indvoldenc.

Spleen (een ubt. im), m. Sinds. fpgbom, som pttrer sig i Lebe til Livet.

Spiendeur, f. stærft Stin (poé.); fig. Glands; glimrende Dæber; Pragt.

Splendide, a. glimrende, pragtfuld, prægtig, folidar.

Splendidement, ad. paa en glim;

rente og pragtfulb Maabe.

Spienetique, a. (Med.) miltspg, Lidende af Miltipge; belbredende samme.

Splenique, a. (An.) henhørende til Milten; pelbredende samme.

Splénite el. splénitis (s udt), f.

(Med.) Milibetændelse.

Splenographie, f. Bestrivelse af

Milten og dens Spydomme.

Splénologie, f. Kære om Milten. Spienoncie, f. (Med.) Spulft i Bebandling.

Splénotomie, f. Miltens anatomiste Spode, f. Metalaste; Zink-Oryd.

Spoliaire, m. (Anc.) Afflædnings: værelse i Badehuse; Paaklædningssted for Gladiatorer; Straffested for Tyve.

Spoliateur, trice, s. Udplynbrer, Raner; a. udplyndrende, røverst, udstende Blodmassen. jugende.

Spoliatif, ive, a. (Méd.) forminds Spoliation, f. Udplyndring, volbsom el. svigagtig Eienbomsberevelse el. Udsugelse. Bold el. Svig.

Spolier, v. a. (Pal.) berøve ved Spondarque, a. (Pros.) spondaist; s. m spondaift Bers.

Spoudée, m. Berfesob, bestaaende

af to lange Stavelser.

Spondyle, m. (An.) andet Palss hvirvelbeen; (H.n.) toftællet Rusling, Slags Pfters; Clags Slange.

svampagug, Spongieux, se, a.

fvampet, blød, sammentryffelig.

Spongille, f. (H. n.) Ferstoands stab. Gvamp.

Spongiosité, f. svampagtig Egens Spongite, f. (Miner.) Svampsteen,

Slags Lut.

Spontané, e, a. frivillig; (Méd.) uvilfaarlig; action -e, frivillig Pandling; évacuation -e, uvistaarlig Udionimelse, som itte bevirkes ved kunstige Midler; maladie -e, Spydom uben kjendelig Aarsag.

Spontanéité, f. (Did.) Frivillighed. Spontanément, ad. frivilligen.

Sponton, m. s. esponton.

spredie Stjerner (s.sparsile); (Géogr.) fles—s, de sporadiste Per i det græste Archipel.

Sporadique, a. (Méd.) maladie -, sporadist Sygdom, Sygdom, som itte er epidemist, men fun pttrer fig bos Entelte paa forstsellige Steber og til forstjellige Tider. turv.

Sporte, f. Capucinernes Tiggers Sportule, f. (Anc.) lille Gave af Penge, Brød og Biln, som de Rige i Rom uddeelte til Trængende el. til deres Clienter; lille Tiggerfurd.

Spumeur, se, a. fulb of Stum. Spumosité, f. stummende Egenstab. Sputation, f. (Med.) Spytten.

Squadroniste, m. Carbinal, som itte porer til noget Parti i Conclavet.

Squale, m. (H. n.) Paififf.

Squammeux, se, a. (An. og bot.) bedattet med Stæl; lignende Stæl.

Squammisère, a. bedæftet med Stæl; s.m. stælbedætt Dyr; Slags Flirbeen.

Squarreux, se, a. (Bot.) ubspærret

(om Sidedelenes Reining).

Squelette, m. Beenrad; fig. mas ger, ubtæret Person; fort Ubtog el. tørt Omrids af et liter. Arbeide.

Squille, f. f. scille.

Squinancie, f. s. esquinancie.

Squine, f. (Bot.) Slags Sarfapas til (esquine). fri Byld.

Squirrhe, m. (Méd.) haard, smertes Squirrheux, se, a. (Méd.) forhær, det (om Splder).

Squirrhosité, f. (Méd.) Forhærbelse.

St, interf. herbid! the!

Stabilisme, m. Regjeringssystem, som holder paa bet Peles userandrede Bedbliven. [Stagnations princip

Tilhænger af et Stabiliste, m. Stabilité, f. Fasthet, Barighed (t d. Betydn. alm. solidité); sig. Ufors anderlighed, Bestandighed; bestandigt Ophold paa samme Sted; (Mar.) Lethed i at gjenindtage en lødret Stilling, Stivhed.

Stable, a. fast (bebre: solide); fig. varig, bestandig, vedblivende.

Stacté, m. Myrrhasast.

Stade, m. (Med.) Rendebane bos Græferne; Beimaal paa henved 600 Kob; (Méd.) Stadium el. Periode i en Sygdom.

Stage, m. en Domberres novens Sporade, a (Astr.) étoiles -s, ab | dige Ophold i et Domcapitel, for at

Indtægter; Tid, hvori unge Sagfs: rere maae bivaane Retten, for de tunne indstrives blandt Abvocaterne.

Stagiaire, a. avocat -, Advocat, som gjennemgaaer Provetiden; s. m. i samme Betydn. [e, a. stillestagende.

Stagnant (g og n ubt hver for fig), Stagnation (g og n ubt. hver for fig), f. Stillestaaen; fig. Standening i Pandel el. i Udvilling af Samfunds: forbold.

Stalactite, f. Drypsteen.

Stalagmite, f. Boriefteen, Glags Drypficen. merplads.

Stalle, f. Chorstol; (Th.) Rum-Staminal, e, a. (Bot.) peuporente til Støviraadene; pl. m. -nanx.

Stamineux, se, a. (Bot.) som har

Iange Støbtraade.

Stampe, f. Stempel, hvormed Res gerslaver mærtes; (Min.) Rellemrum mellem Aarerne i Rulminer.

Stance, f. Stropbe; pl Digt, bestagende af stere Stropper; -s irrégulières, Digt, bestagende af Stropper af ulige Berkemaal.

Stangue, f. (Blas.) Ankerstang.

S aphisaigre, f. (Bot.) Slags Ridders spore; ogs. Luseurt (herbe-aux-poux).

Staphyle, f. (An.) Drøbelen. Staphylin, m. (H.n.) Robbille.

Staphylin, e, a. (An.) angagende Drøbelen.

Staphylome, m. (Méd.) Spulft paa Pornhinden af Dict; Regnbuehindens Fremfait.

Staroste, m. polft Lehnsherre, Staroft. Starostie, f. kongeligt polik Echn, Starolti. sternes Stillestagen.

Stase, f. (Med.) Blobets el. Bæd: Statere, m. (Anc.) Stater, en ros merst Mynt, af Bærdi omtr. 3 Mark: f. romerst Bægtstang, Bismer.

Stathouder (r udt.), m. forh. Stat. polder i de forenede Nederlande.

Stathouderat, m. Statholderstab over Rederlandene. [ger, engelst Græs. Statice el. staticée, f. (Bot.) Hindbæ

Station, f. fort Ophold paa Sted; Sted, hvor Dampvognene holde terlivet, forgarfaget ved Optyngen fille paa en Jernbane; Steb, hvor der fandses og holtes Bon i Kirker el. Capeller for at erholde Syndstilgivelse holdende en sidtagtig Materic. (i den catholike Kirke: foire ses -s); (Géo.) Standpunkt, hvorfra et Ter- vekunst, Ziffrestrift.

funne upde de nied samme fordundue rain nivelleres; (Astr.) en Planeis spnlige Stillestagen; (Mar.) Arybse plabé; fa. faire une - en quelque lieu, opholbe sig nogen Tib paa et Sted.

Stationnaire, a. (Astr.) fom tynes at stage stille, tilspneladende stilles staaende; fig. forblivende paa samme Standpunft uben at gaae frem cl. tilbage; maladie -, Spgdom, som i lang Tib heriker stadigen paa et Sted; (Anc.) soldats -s, Soldater, forbeelte paa visse Steder for at lagitage hvad der foregik; s.m. (Mar.) Arydsfartsi, Observationsstib.

Stationnal, le, a. église –e, Stationstirke, Kirke, hvor der holdes Ben for at crholde Aflad; -e, s. f. Stas tionsfirke. [paa Gader el. Pladser.

Stationnement, m. Vognes Poiden Stationner, v.n. holde paa et Sted (om Bogne); fig. forblive fillestaaende; (Mar.) frydse i et Farvand for at bolde Die med andre Stibe.

Statique, f. Ligevægtslære, Statik; Slags Pille, hvorpaa en Vægtstang ophænges paa en offenilig Plads.

Statistique, f. Statistik, Lære om Statens indre Forholbe; a. statistiff.

Statusire, m. Billedhugger; f. Billedhuggerfunst; a. bærende en Billeditotte; stiffet til at ombannes til Billedstøtter.

Statue, f. Billebstotte; fg. og fa. stiv Person, uden al Bevægelighed; smukt men borneret Fruentimmer.

Statuer, v. a. (Prat.) fastsætte, be flutte, bestemme.

Statu-quo, m. Tingenes hibtil vo rende Eilstand; pl. des statu-quo; in ---, loc. ad i den nuværende Tilstand.

Stature, f. Statur, Legembstørrelse (fun i ophsiet Stiil; ellers alm. taille).

Statut, m. Statut, Grundlov el. Anordning, poorester et Samsunds Personer cl. Ting stulle styres.

Stéatite, f. (Minér.) Fedifiteen, Spæfficen (ogs. a. pierre -); (Méd.)

Svulft i Underlivet. Steatocele, f. (Med.) South i Un-

af en fidtagtig Materie.

Stéaldme, m. (Méd.) Byld, indc.

Stéganographie, f. hemmelig Sfris

Stéganographique, a. henherende

til den hemmelige Sfrivekunst.

Stégnose, f. (Méd.) Sammentrak ning af Porer og Kar i Legemet.

Stégnotique, a. sammensnerpende;

s. m. sammensnerpende Middel.

Stèle, f. (Arch.) søileformigt Mo: nument af en entelt Steen.

Stellaire, a. angaaende Stjernerne;

benbsrende til samme.

Stellionat, m. (Jur.) urebeligt Salg af en Arv el. af en Eiendom, som er pantsat til en Anden.

Stellionalaire, m. (Jur.) urchelig

Sælger (s. stellionat).

Sténographe, m. Hurtigstriver.

Stenographie, f. Kunst at krive ligefaa hurtigt som der tales ved Hjælp at Tegn og Forfortelser.

Sténographier, v. a. affrive veb High af den hurtige Strivefunst.

Stenographique, a. henhørende til

den burtige Strivekunst.

Stentor, m. voix de –, en trafffuld, høirøstet Stemme (Stentor var en Kris ger, bekiendt for sin Kampersst i den trojanste Arig). ilette.

Steppe, m. ubstrakt russisk Pois Stère, m. Rubikmaal til at maale

Brænde; omtr. en balv Kavn.

Stéréographie, f. Fremstilling af

faste Legemer paa en Plan.

Stéréographique, a. stereografist.

Stéréométrie, f. (Géo.) kære om faste Legemers Udmaaling.

Stéréométrique, a. pereometry.

Stéréotomie, f. (Géo.) Lære om faste Legemers Gjennemsnit, Gjennemsnits: lære.

Stereotypage, m. (Impr.) Kunst at trytte med hele afstøbte Columner el. Plader of faste Typer; et stereotyperet Arbeide.

Stéréotype, a. (Impr.) tryst med bele Columner af faste Typer, stereo: lplader af faste Typer. typeret.

Stéréotyper, v.a. (Impr.) tryffc med Stereotypeur, m. En. som afstøber Columner af ubsatte Typer; En, som tryffer med saadanne faste Afstøbninger.

Stéréotypie, f. (Impr.) Kunst at

ber tryffes med saabanne.

Stérile, a. ufrugtbar; gold; fig. fattig paa; mager, tom, unpttig; le m. Pirringsmiddel; fig. ansporende temps est - en nouvelles, Tiden er Araft, Tilstyndelse.

fattig el. mager paa Ryheder; un sujet —, et magert Emne; savoir —, tom Rundsfab; travail —, unpttigt, frugtcs: [el. frugtesløs Maabe. . lost Arbeide.

Stérilement, ad. paa en ufrugtbar Stériliser, v. a. gjøre ufrugtbar.

Sterilite, f. Ufrugtbarbed; fig. Mangel el. Fattigdom paa; il y a — de nouvelles, der er Fattigdom paa Rys beber; une grande – de pensées, en stor Fattigdom paa Tanker.

Sterlet, m. (H.n.) Slags lille Stør. Sterling, m. engelst Myntsort; d. Ord bruges iffe ene, men i Forbindelse med livre, schelling; une livre -, et Pund Sterling, af Bardi 9 Rbb. 2 Mi. [Brykbenet; pl.m. -naux. Sternal, e, a. (An.) henhørende til

Sternalgie, f. (Méd.) Bryfibetæns delse. Bryftbecn.

Sternum (um ubt. om), m. (An.) Sternutatoire, a. forgarsagende Rysen; s. m. Rysepulver.

Stertoreux, se, a. (Méd.) raucnde

(om et vanskeligt Aandedræt).

Stéthoscope, m. (Chir.) Hør, ved High af hvilket Lægen kan høre den mindste Lyd fra den Spges Bryst.

Sthenie, f. (Med.) Fibrenes Styrke;

overvættes Kraft.

Sténique, a. (Méd.) hibrorende fra overvættes Styrke el. Kraftfylde.

Stibie, e, a. (Méd.) filavet at Spidsglands; tartre –, Brækviinsteen.

Stigmate, m. Ar af Saar; Mærke; Brændemærke; (Bot.) den øverste Deel af Griffelen, Arret; pl. (H.n.) Lufthuller hos Infecter; fig. porter les -s de quelque action, ubstaae Foragt el. pdmpgende Bestæmmelse formedelst en el. anden Pandling.

Stigmatiser, v. a. brændemærte; fig. dat le el. nedrive offentligen.

Stigmatographie, f. Kunft at frive

med Punkter, Punkteerkunft.

Stilage, m. (Féo.) Afgift til Lehnss herren af de Brod, der folgtes paa Markedspladserne i hans District.

Stil-de-grain, m. (Peint.) Slags guul Farve; pl.des stils-de-grain; p.u.

Stillation, f. Banbets Filtreren trykte met Stercotyper; Bærksted, hvor giennem Jordlagene; en Bædstes drags bevise Fald.

Stimulant, o, a. pirrende, oplivende;

Stimulateur, trice, s. En. som ans

sporer el. tilstynder.

Stimuler, v.a. opvække, oplive; fig. opmuntre, tilstynde, anspore; v.pr. tilskynde hinanden. [brændende.

Stimuleux, se, a. (Bot.) stissenbe, Stimulus (s ubt.), m. (Méd.) Pir-

ringsmiddel.

Stipendiaire, a. som tiener for Sold; des troupes -s, Leietropper; s. En, som staaer i en Andens Sold; Leiefvend; p. u.

Stipendie, e, p. leiet, lønnet; s.m.

Leiesvend (i flet Forft.).

Stipendier, v. a. besolbe (om Solbater); leie til at ubsøre slette Handlinger.

Štipulation, f. (Jur.) Aftale, Bes

tingelse, Overeenstomft, Clauful.

Stipule, f. (BoL) Arelblad. [fig. Stipuler, v.a. (Jur.) stipulere, betinge Stipuleux, se, a. (Bot.) besat med Arelblade, der ere længere end de egentlige Blade. [Stoffist, Klipsist.

Stoch-fisch (første ch udt. k), m. Storcien, ne, s. Stoiter, Tilhænger af Zenos Sett; Mand el. Kvinde af en fast, urottelig Charakteer; a. henshørende til Stoikerne.

Storcisme, m. stoist Filosofi; Fasts bet, Standhaftighed, Strenghed i Grundsætninger. [i Sorg og Modgang.

Storcité, f. uroffelig Standhaftigheb Storque, a. floist; overcensstem: mende med Stoiternes Lære; streng, flandhaftig, foleslos, uroffelig.

Storquement, ad. paa stoist Biis;

-med Fasthed og Standhaftighed.

Stoïsme, m. streng, følesløs, urotteslig Charafteer.

Stolaire, m. lang Kjole.

Stole, f. (Anc.) de romerste Dasmers sædvanlige Klæbedragt, lang Kjole med Slæb.

Stomacace, f. (Méd.) ilbe Lugt af

Munden, som bebuder Storbug.

Stomacal, e, a. mavestyrkende;

pl,m. -caux.

Stomacalgie, f. (Méd.) Mavesmerte.
Stomachique, a. henhørende til
Maven; mavestyrkende; m. mavestyrkende Middel. [en regelmæssig Itd.
Stoquer, v. a. (Sucr.) vedligeholde
Storax el. styrax, m. Storax, Slags
vellugtende Harpir. [et Karcthvindue.
Store, m. Rullegardin, Gardin for

Strabisme, m. (Méd.) Steelsietheb. Strabite, a. stelende; s. Steelsiet.

Stragule, f. (Bot.) indvendigt Hplifter om Frugtbelene hos Græsarterne.

Stramoine el. stramonium, m. (Bot.) giftig Foldtragt, Pigæble (pomme épineuse).

Strangulation, f. Kvælen.

Stranguler, v. a. toæle.

Strangurie, f. (Méd.) Koldpis.

Strapasser, v. a. mishandle med Slag, v.; (Peint.) male i Hast, overs brive, assabste.

Strapasson, m. Tegner el. Maler, som arbeider ucorrect og med Overbrivelse; p. u. si Past og stødesiss.

Strapassonner, v. a. male grovt, Strapontin, m. lille Forsæbe i en Kareth; Bisæbe paa Karethbøren; (Mar.) Hængeksie.

Stras (s udt.), m. uægte Diamant. Strasse, f. Flotfilte; grovt Patpapir. Stratagème, m. Krigspuds; fig.

List, Fif, Kunstgreb. LFeltherre. Stratège, m (Anc.) atheniensist

Strategie, f. Feltherrefunft.

Stratégique, a. strategist, angagende Krigstunsten el. overeensstemmende med bens Regler. [i Feltherretunsten.

Stratégiste, m. En, som er svet Stratègue, m. s. stratège.

Stratification, f. (Chi.) Tings Ordining lagviis i et Kar.

Stratisier, v. a. (Chi.) lægge forestjellige Ting lagviis i et Kar.

Stratocratie, f. Soldaterregiering,

militair Regjeringsform; p. w.

Stratographie, f. Bestrivetse over en Krigshær og alt det dertil hørende. Stratographique, a. henhørende til

Bestrivelsen af en Armee.

Strelitz, m. pl. Strelißer (forhen-

værende russisk Livvagt).

Stribord, m. (Mar.) Styrbord, høire Side af et Stib (tribord). [frankning.

Stricage, m. (Manu.) Alæbes Op-Strict (ct ubt.), e, a. noie bes stemt; fig. noiagtig, streng.

Strictement, ad. noiagtigt, strengt. Stricture, f. (Med.) Sammenklemning, Indsnoring; (Forg.) Smedeskal.

Strider, v. n. pibe, tube; – des

dents, stære med Tænderne.

Strié, e, a. (Arch., H.n. og Bot.), stribet, besat med ophøsede Længde; striber; ristet. Stries, f.pl. (Arch., H.n. og Bot.),

ophsiebe Langdestriber.

Strigille, f. (Anc.) Glags Børfte, hvormed Romerne borfiede Puden i Badebute.

Striquer, v.a. (Manu.) give Klæde den fidste Behandling el. Opfradsning.

Striures, f. pl. (Arch.) opholede Eangdestriber.

Strix, m. (H.n.) Ratugle.

Strobile, m. (Bot.) Argle (cone). Strombe, m. (H.n.) Bingesnette.

Strongle, m. (H.n.) Indvoldsorm. Strophe, f. Strophe, Vers af en

Dbe el. lignende Digt.

Structure, f. Bygningsmaade; Drs ganisation; fig. Ordning el. Forbes ling af Delene t et Digt, en Tale el. stelspae. andet lit. Arbeide.

Strumes, f. pl. (Med.) Slags Kir-Strumeux, se, a. (Méd.) firtelipg Rirtlerne. (scrosuleux). Strumosité, f. (Méd.) Svulft i Stryge, m. Bamppr.

Stuc, m. Gips, Slags Muurbeig af Kalf og stødt hvidt Marmor.

Stucateur, m. Gipser, Stucaturars Ombu.

Studieusement, ad. mcd flid, mcd Studieux, se, a. flittig, elstende Studeringer. vende.

Stupesactis, ive, a. (Med.) bets: Stupefaction, f. Bebevelse; fig. Forbavselse, Bestyrtelse. Lmet; fa.

Stupésait, e, a. bestyrtet, forstum= Stupésiant, e, a. (Méd.) bedøvende; s.m. bedøvende Mitdel.

Stupesier, v. a. bedøve; fig. be: ftyrtse, bringe En til at forstumme.

Stupeur, f. (Méd.) Sløvhed, Føles: løsbed; fig. Bestyrtelse; Bedøvelse, Forflummen; Studsen. [Menneste, Dosmer.

Stupide, a. dum, aandsilsb; s. dumt

Stupidement, ad. bumt.

Stapidité, f. Dumbed, Aandssisv= bed; bum Tale; bum Streg. [Stilling. Stuyver (r utt.), m. Styper, to

Style, m. Stift el. Griffel, hvors med de Gamle streve paa Vorplader; Biser paa en Solstive; sig. Strives maabe, Udtroksmaade, Stiil; Fores brag; Mancer i be stjonne Kunster; vieux -, gammel Tideregning efter Aftagen i Birksombeb. [ten af Alperne. Julius Ecfars Calender; nouveau -, ny Tideregning efter ben gregorianfte Calender (Gregorius b. 13be); (Bot) given; fig. indstrænket,

Griffel; Decl af Stovbelen; - de l'écriture, bibelst Sprog el. Striveart; - du palais, Retestiil; - de pratique, Korretningsstül; – de chancellerie, Cancellificit; les sinesses du —, Stis lens Fiinheter, saadanne Bendinger, som give Foredraget Stionhed og Inde; cet auteur n'a point de -, denne gotfatter besidder ingen eiendommelig Strivemaade, hans Still er simpel og mat.

Style, e, a. øvet, erfaren; fa.

Styler, v.a. afrette, ove, vænne til

Roget; fa.

lille trekantet Dolk; Stylet, **771**. (Chir.) stin Sonde; (An.) pderste Spids af Klippebenet; (Anc.) Griffel.

Stylite, a. m. som boer paa en Ssile el. Ssilegang (Tilnavn for et Slags Eremiter).

Stylobate, m. (Arch.) Pillefod; Fodfipfte under Forsiden af en Bygfammentræffende. ning.

Styptique, a. (Méd.) blodstillende,

Styrax, m. f. storax.

Styx, m. (Myth.) Styr, Flod i Un-

berverdenen; fig. Grav, Døb.

Suage, m. Fugtighed, som udsveder af et Brændestyffe i Ovnen; (Mar.) Fuglighed, som udsveder af Plankerne i ct nyt Stib; Bestrygning af et Stib med Talg; Omfostning berved; (Chaudr.) Slags Pammer, hvormed Randen af en Kjedel formes.

Suager, v.a. (Mar.) bestryge et Gild med Talg; (Chaudr.) tilhamre Kan-

ten af en Rjedel.

Suaire, m. Kiiglagen; saint-suaire, Frelserens Liigklade, Svededug; Afbildning af famme.

Suant, e, a. spedende.

Suave, a. behagelig, liflig (især m. How til Lugten); (Peint.) coloris -, en blød, vndig Colorit; fg. une mélodie -, en liflig, henryffende Melodi.

Suavement, ad. paa en behagelig,

liftig Maade.

Suavité, f. Listighed, Søbhed (om Lugten); Behagelighed, Inde; pl. Siælens Trost og indre Glæbe ved Tantens henvendelfe paa Gud.

Subaction, f. (Med.) Spæffelse,

Subalpin, e, a. beliggende ved fos Subalterne, a. underordnet, unders maadig; s. en Underordnet, en Underordnet. davende.

Subalternement, ad. fom under: Subalternité, f. unberordnet Stil-Duden. ling, Undergivenheb.

Subcutané, e, a. beliggende under Subdélégation, f. Udnævnelse af en Stedfortræder; Bestittelsc af en Underfogeb; Diftrictet, som afhænger at en laadan.

Subdélégué, m. en Statholders Steds fortræber, Undersoged; Fuldmægtig.

Subdéléguer, v. a. bestitte en Wes fuldmægtiget; ubnævne en Underdoms mer el. Underfoged.

Sabdiviser, v. a. unberafbele. Subdivision, f. Unberafbeling. Subduple, a. f. sous-double.

Suber (r udt.), m. (Bot.) Korfstof. Subéreux, se, a. (Bot.) forfartet.

Subgrondation, f. (An.) Rettrpfning af Hiernestallen. [offentlig Auction. Subhastation, f. (Prat.) Salg ved Subhaster, v. a. (Prat.) sælge ved offentlig Auction.

Subintrante, a.f. (Méd.) sièvre -, Feber, hvis Anfald begynder førend

det foregaaende er overstaaet.

Subir, v.a. ubstaae; live, taale, ubs holte; underfaste sig; - sa destinée, underkaste sig sin Skjæbne; jugement, ubstaae sin Dom; - un examen, underfaste sig en Eramen, ubholde Samme; - un interrogatoire, gjennemgaae et Forhør; – la question, lægges paa Pinebænken; - une rude épreuve, giennemgage en haard Stole; - des changements, undergaac Korandringer.

Subit, e, a. plubselig, hurtig. Subitement, ad. plubscligen.

Subjectif, ive, a. subjectiv; hens

parende til Subjectet.

Subjection, f. (Rhét.) Talefigur, som bestaaer i at Taleren selv besvas rer de Spørgsmaal el. Indvendinger, ban selv opkafter.

Subjectivité, f. Subjectivitet.

Bubjonctif, m. (Gr.) Subjunctiv, Conjunctiv, Tvivlens og Uvishedens Motus.

Subjugal, e. a. (Mus.) underordnet (om Toner); pl.m. -gaux; p.u.sftelse.

Subjugation, f. Undertuelse, Beher: Subjuguer, v. a. bringe unber Aa-

sig Perredommet over; sa semme le subjugue, hans Kone beherster ham, har ham under Toffelen; il se laisse

-, han lader fig tue, beherste.

Sublet, m. Zuglesteite. Hæder. Subligard, m. Slags Underbeens Sublimation, f. (Chi.) be ved Bar men ubvillebe flygtige Deles Opfangning i det Prerste af et Kar.

Sublimatoire, m. (Chi.) Rar, t hvilket de udviklede flygtige Dele sam-

les el. opfanges.

Sublime, a. hoi, ophoiet; herlig; oplostende; la géométrie –, den hoiere Geometri; s.m. det Ophsiede, det Ops løftende; (An.) Mustel, ved hvilken Kingrene bøies; il y a du – dans cette action, der er noget Ophsiet i denne

Handling.

(Chi.) Sublimat, Sublimé, **m.** Ovægisivsublimat. Maade; p.u. Sublimement, ad. paa en ophsiet Sublimer, v. a. (Chi.) sublimere, udvikle et Legemes flygtige Dele ved Ilbens Hickp og opfange samme i soploftende Egenstab. et Rar. Sublimité, f. Psihed, ephsiet, Sublingual (gual ubt. goual), e,

a. (An.) beliggende under Tungen. Sublunaire, a. (Did.) beliggente mellem Jorben og Maanens Banc;

le globe -, Jorden.

Subluxation, f. (Chir.) ufulbstandig

Forbridning af et Lem.

Submental, e, a. (An.) beliggende under Hagen; pl.m. -taux. [Bantet. Submergé, e, a. (Bot.)vorende unter Submergement, m. Oversvømmelse. Submerger, v.a. sætte under Band; oversvømme; eire -é, spnie, opsluges

af Bølgerne; drukne.

Submersible, a. (Bot.) fleur -, Blomst, som synker ned igjen under Bandet efter Befrugtningen.

Submersion, f. Oversvømmelse;

Redsænkning under Bandet.

Subodorer, v.a. lugte i lang Afftand, at Sporet; fig. forudsee, ane; p.u.

Subordination, f. Subordination; underordnet Stilling; Afhængighed.

Subordinément, ad. paa en unders

ordnet Maade; p. u.

Subordonné, e, p. og a. unberordnet; afhængig; s. en Underordnet.

Subordonnément, ad. som Unberorb Bet, undertvinge; fig. beberste, tiltage net; paa en underordnet Maade: p.u.

Subordonner, v. a. underordne. Subornateur, trice, s. (Pal.) En,

som bestiffer Vidner.

Subornation, f. Fortsrelle, Bestiff. kelse (i passiv Korst.). bestiffe.

Suborner, v. a. joriøre; forlede; Suborneur, se, s. Forfører; -ste:

a. forførende (p. u.).

Subrécargue, m. Factor i et indist Handelscompagnie, Forhandler sammes Varer; Supercargo, Opspns.

mand over Stibsladningen.

Subrécot, m. Lilstud, som Deels tagerne i et Gilde maae betale for: uben bet bestemte Contingent; fig. uventet Fordring foruden det, der først er aftalt; fa.

Subreptice, a. tilsnegen ved falst Foregivente; édition –, ulovligen ef: tertrykt Udgave. LWaade, lumskeligen.

Subrepticement, ad. paa en snedig Subreption, f. Tilsnigelse ved falst

Koregivendc.

Subrogateur, trice, s. (Jur.) En, som indsætter en Referent i en Ans rens Sted; a. mot -, Ord el. Ud: tryk, hvorved en Indsættelse for en Ans den el. en Aftrædelse bestemmes.

Subrogation, f. (Jur.) Indicattelse i en Andens Sted; Erholdelse af en Andens Rettighed ved Overdragilse.

Subroger, v. a. (Jur.) indictte i en Andens Sted el. Rettigheder; - q. en ses droits, overdrage sine Rettigs heter til en Anden.

Subrogé-tuteur, m. anden Formyn: ber, som udnævnes for at paasce, at den virkelige Formynder Intet foretager imod sin Viyndlings Interesse.

Subsécutif, ive, a. cfterfølgende, næstfølgende. næst, siden.

Subséquemment, ad. derefter, ders Subséquent, e, a. efterfølgende,

paaislgende.

Subside, m. Pengebibrag, som Ras tionen poer Regjeringen, el. som en Stat yder en anden; pl. (Anc.) Hjæls

petropper, Subsidier.

Subsidiaire, a. befiprkende el. uns derstøttende en Povedlag; moyens –s, Hialpebeviser; hypothèque -, andetPant | fund for at rede fig ud af Noget (i til pbermere Sitterhed; raison -, Bi- flet Forst.). argument, som unberstøtter et tidligere.

Subsidiairement, ad. til pbermere Sifterhed i Nodefald, subsidiairt.

ubstpr; pl. Levnetsmidler, Krigsfornotenbeder, Proviant.

Subsister, v. n. være til; bestaae, vedvare; giælde, være i Kraft; have Udfommet, leve, ernære sig af; la loi subsiste encore, Loven gjælder endnu, staaer endnu ved Magt; il subsiste misérablement, han flager sig kums merligen igjennem; il a de quoi -, ban bar brab ban kan leve af, fit Udfomme; son métier le sait –, hans

Paandværk ernærer ham.

Substance, f. Bæsen, Substants; Materie, Stof; Kraft, nærende Bes standbeel; fig. Povedindhold; det Bebfie, bet Kraftigste, Kjærnen, Marven; ce fruit est d'une – molle, denne Frugt er af en blød Substants; il y a beaucoup de paroles, peu de – dans ce discours, der er mange Ort, men liven Kjærne i benne Tale; la d'une lettre, Povedindholdet af et Brev; en -, loc.ad. i det Bæsentlige, i Korthed. [tig, saftig; fig. væsentlig.

Substantiel, le, u. nærende, frafs Substantiellement, ad. (Thé.) Ics

gemligen, virkeligen.

Substantif, m. (Gr.) Substantiv, Povedord; a. bestaaende i og ved fig selv, selvstændig.

Substantifier, v.a. bruge som Substantiv, giøre til Substantiv; (Log.) fremstille bet Basentlige.

Substantivement, ad. i substantivist

Forfiand, som Povedord.

Suhstituer, v. a. sætte en Ting el. en Person i en anden Tings el. Pers sons Sted; (Jur.) indsætte En til at arre næft efter en Anden el. i en Andens Sted. Ludfører en Andens Forretninger.

Substitut, m. Substitut, En, som Substitution, f. en Tings el. Pers sons Indsatning i en anden Tings cl. Persons Steb; (Jur.) Indsatning i en Arvefølge næstester en Anden el. i en Andens Sted.

Substruction, f. (Arch.) Opførelse af Grunden under en Bygning, el. af en Bygning under en anden.

Sudierluge, m. udnugt, imigt yaas

Subterrané, e, a. som er unber Jordens Overflade, undersordiff.

Subtil, e, a. tynt, fiin; sct, vims Subsistance, f. Underhold; Krige. behandig; fig. starp; snedig; starp.

findig; fpitefindig; venin —, film, let indtrængende Gift; un animal -, et let og vimft Dpr; des tours -s, behændige Kunster; avoir la vue -e, have et starpt Syn; argument -, spidsfins digt Beviis; (Fauc.) mal -, Webespge pos Kalten.

Subtilement, ad. behandigt; fiffigt, liftigt; farpfintigt; spidsfindigt, findrigt.

Subtilisation, f. (Chi.) Fortyndelse af en Essents ved Ildens Hjælp.

Subtiliser, v. a. gjøre finere, tpns dere; sig. bedrage paa en listig Raade (v.); v.n. behandle en Sag spidsfin, digen, gruble over samme, haardilove.

Subtilité, f. Filmhed, Tyndhed; Lctbed, Behandighed; fig. Starpfindig. hed, Spidsfindighed; pl. snedige Kunster, Aanker; spidssindige Argumenter, Haarkloverier.

Subulé, e, a. (Bot.) spidannet.

Suburbicaire, a. henhorende til Romb

Rirtediftrict.

Subvenir, v. n. somme til Hælp, flage bi; sørge for, bestrice; - aux misérables, hialpe el. lindre de Trans gendes Ast; on ne peut - à toui, man kan itte bestride Alt; - aux besoins de q., afhjalpe Ens Fornødens beter.

Subvention, f. tilstaact Understøttelse; overordentligt Pengebidrag i Wolds fald el. til en uforudseet Statsudgist.

Subventionner, v.a. tilstage offents lig Pengehjælp; pde Extrahiælp el. Pengebidrag i betrængte Piebliffe.

Subversif, ive, a. forstprrende, om: siprtende, ødelæggende (fun fig.).

Subversion, f. Omstyrtning, Pdc= læggelse (kun i sig. Forst.). [(fig.p.u.).

Subvertir, v. a. omftyrte, ødelægge Suc, m. Saft, Bæbste; fig. bet Bedste, bet Basentligste; il a bien profité de ce livre, il en a tiré tout le -, han har hostet god Nytte af denne Bog; ban bar ubbraget Kiernen

af samme.

Succédané, e, a. (Pharm.) som kan bruges istedetfor et andet (om Lagemibler); s. m. Lagemibbel af famme Birfning som et andet; -es, f.pl. (Ant.) Offere, bestemte til at trade i Stebet for andre, der iffe havde væs ret gunflige.

Succéder, v. n. følge efter, afløse; arve; lyffes (p.u.); la nuit succède

au jour, Ratten folger paa Dagen; - à un royaume, arve et Kongerige; Etre habile à -, være arveberettiget; tout lui succède à souhait, Alt lyffce ham efter Pnste; les jours se succèdent, mais ne se ressemblent pas, Aften er iffe Worgen lug.

Succenturiaux, s. og a. m. pl. (An.) Binprer, firtelagtige Legemer

ved Aderdelene af Aprerne.

Succès, m. Ubsald, god Fremgang; Peld, Epife; cette entreprise a eu tout le – qu'on désirait, bette Foretagende har havt alt det Peld, man kunde ønste; obtenir du – dans les lettres, giøre Lytte i Bidenstaberne; un - d'estime, ct alminteligt Peld (om et literairt el. bramatist Arbeide); un fou, un – d'enthousiasme, en upørt, overbreven Lytte; un - de bon aloi, et fortjent Peld; (med et Eiendomsatj. bruges det, i Tale om Ting, i sing., og i Tale om Personer, i pl.) ses dans la littérature, den Lytte, pan par gjort i Literaturen.

Successeur, m. Estermand, Estersol ger (ogs. om et Fruentimmer). [tigelse.

Successibilité, f. (Jur.) Arveberet Successible, a. (Jur.) som er i Stand til at arve, arveberettiget.

Successif, ive, a. som tølger paa binanden uden Afbrydelse, som feer efterhaanben, efter fort Mellemrum; (Jur.) arvelig; droit -, Arveret.

Succession, f. uasbrudt Folge, Raffe; Arv; Arvcfølge; – au trone, Throns følge; la – des temps, Tidernes Følge; par – de temps, gjennem en lang, uafbrudt Tibsraffe; accepter une -, modtage en Arv.

Successivement, ad. efterhaanden;

den enc ester den anden.

Succin, m. Rav.

Succinct (ct ubt. kt), e, a. fort fattet; sammentrængt; il est – dans ses réponses, han giver forte Svar; je serai –, jeg vil fatte mig fort; fig. og'plais. un repas —, et let, inapt Wealtid.

Succinctement, ad. forteligen, i faa Ord; fig. og sa. diner -, hoste et let og tarveligt Maaltid.

Succinique, a. (Chi.) acide -, Rav.

fpre, Bernfteensfpre.

Succion, f. Sugning, Udsugning. Succomber, v.n. buffe unter, ligge under; give efter for; tabe; tee; ber i et Sufferraffinaberi; Suffer-- à la tentation, ifte funne mobfique handler (pop. p. u.). Fristelsen, overvintes af samme; le malade a -é, den Syge har maatict buffe under, er gaaet bort.

Succube, m. Spsgelse i kvindelig

Stiffelse; Mareriden.

Succulemment, ad. paa en traj-

tig, narende Maade.

Succulent, e, a. saftfuld, saftig; traftig, nærende; fruits -s, faftrige Frugter; -es, f. pl. (Bot.) Planter med saftrige Blade.

Succursale, f. Annexfirfe; filial Hospital; filial Indretning (ogs. a. f.

église -).

Succursaliste, m. Præft, som bes førger Tjenesten paa en Andens Begne i en Annertirke (s. s. desservant).

Sucement, m. Sugen.

Sucer, v.a. juge; indjuge; udjuge; - avec le lait, indjuge med Moderes mælken; vænne sig til Roget fra ben tidligste Barndom; il a des parents qui le sucent, han har Slægtninge, fom fuge ham, som lidt efter lidt for= tare bvad han eier.

Sucet, m. (H. n.) lille Sugefist.

Suceur, m. En, som udsuger Saar, for at belbrede samme.

Suçoir, m. (H. n.) Sugerør.

Suçon, m. Plet paa Puden efter

Sugen.

Suçoter, v.a. suge libt og tibt; fa. Sucre, m. Suffer; - brut, raat Suffer; - en poudre, Pudersuffer; - rassiné, Raffinade; - candi blanc, hvidt Candis; – candi rouge, bruunt Candis; - de betteraves, Runfelroes suffer; pain de -, Suffertop; en pain de -, tegleformigt; prov. c'est un apothicaire sans -, han mangler de nødvendigste Ting til sit Fag; il est tout - et tout miel, han er saa juffersød, saa pedft.

Sucré, e, p. og a. suffret, suffers sb; s.f. cette dame fait la -e, benne Dame agerer den Wrbare, den Uftplstomme Suffer i el. paa.

Sucrer, v. a. bestrøe med Suffer, Sucrerie, f. Sufferraffinaderi (hellere: raffinerie); pl. Guffergodt, Gut

tertager.

daase; Stuffe el. Rasse, hvori der de bien sustit au sage, den Vise noies gjemmes Euffer; Sufferspher, Arbeis med Lidt; il ne saurait – à tout, han

Sucrin, a.m. suffersød; kun i Ubtr.

melon -, suffersød Melon.

Sud, m. Gyd; Gøndenvind; (Mar.) saire le -, styre imod Syden; ...a. le vent est -, Binden er Sønden; pole -, Epopol; latitude -, spolig Brede. [Feber ledsaget af megen Sved.

Sudatoire, a. (Méd.) fièvre -, Sud-est (st ubt.), m. Spboff; Spbs ofivint; sud-est-quart-est, Epdoft til Oft (S.D.t.D.); sud-est-quart-sud, S.D.t.S.; ... a. le vent est sud-est, Binden er Sydost.

Sudorisère el. oftere sudorisique, a. (Med.)sveddrivende, s.m. Svedemiddel.

Sud-ouest (st udt.), m. Spovest; Sydvesivind; sud-ouest-quart-ouest. S. V. t. V.; sud-ouest-quart-sud, G.V.t.G.; sud-quart-sud-ouest, G.t. G. V.; sud-sud-est, G.G.D.; sudsud-ouest, G.G.数.

Suede, f. Exerrig.

Suédois, e, Evenster; a. spenst.

Suée, f. plubselig Angst. uventet Forstrækkelse (pop.); stor Udgist.

Suer, v. n. svebe; assætte Fugtige hed; fig. arbeite meget, giøre sig mes gen Umage; fig. og fa. saire -, inds jage Stræf; kjede ved lang Pashar; ... v. a. udivede (kun i nogle enkelte Tales maader); - les grosses gouttes, svede store Oraaber; – du sang, svebe Blod; - sang et eau, giøre fig al optankelig Umage for at sætte Roget igjennem; – une maladie vénérienne, ubdrive en venerist Spgdom ved Sveremiddel; - des seuilles de tabac, ubtræffe Fugtighed af Tobaksblade.

Suerie, f. Bygning, hvori Fugtia.

hed udiraffes of Todalsblade.

Suette, f. Svedeteber.

Sueur, f. Sved; prov. gagner son pain à la - de son corps, à la - de son front, tjene sit Brød i sit Ansigis Sveed; pl. Anstrængelse, Umage; après bien des fatigues et des sueurs, efter megen Anstrængelse og Strababs.

Sussètes, m. pl. (Ant.) første Dv. righedspersoner i bet gamle Carthago.

Suffire, v. n. være not, være til Sucrier, m. Cufferbosse, Guffer- ftræffelig; bestribe, overtomme; peu tan ifte overfomme Alt; cela susit, cela me sustit el. blot sustit, det er not; prov. à chaque jour sussit sa peine, hver Dag har sin Plage; v. imp. il sussit d'un seul, en Eneste et not; v. pr. se – a soi-meme, vare fig selv not. ligen.

Suffisamment, ad. not, tilftræffe: Suffisance, f. Tilftræffelighet; Indbilbsteb, dum Forfængelighed; prenezen votre –, tag saa Meget beraf som De bruger; prov. qui n'a -, n'a rien, bet nytter itte, at man eier not saa meget, naar man iffe er tilfreds ders mcb; il est plein de -, han er fuld af Indbildsted; à -, en -, loc. ud. tilstræffeligen, not.

Susisant, e, a. tilstrattelig; bovs modig, indbilbst; bygtig (i b. Betydn. fun naar det forenes med et andet beslægtet Ord); . Indbildst; le -, give sig en ftolt og vigtig Mine.

Sussocant, e, a. kvalende.

Suffocation, f. Aralen; Banffelige bed ved at brage Beiret, Tab af

Nandebrættet; Stifflod.

Sussoquer, v. a. tvæle; v. n. tvæs les; fig. og fa. cela suffoque, bet er itte til at ubholbe (om en Fortælling, ver væffer Indignation); – de colère, bave ondt ved at tæmme sin Brede, briste af Brede; viande sussoquée, Riød af kvalte Opr.

Suffragant, m. Guffragan, Bistop, fom flager under en Erkebisp, cl. som iffe selv har Bispestol, men fungerer i en Antens Sted; a. (om Bistopper)

aspangig af Erfebispen.

Sulfrage, m. Valgstemme; Bifald; donner son - à q., give En sin Stemme; il a enlevé tous les –s, han har bun: det Alles Bifald; pl. Esnner til Helgenernes Ihukommelse; Holgenernes Aorbonner for de Troende.

Suffurnigation, f. (Méd.) Rogning til at forjage flette Dunster (s. s. fu-

migation).

Suffusion, f. Utflyden af Blodet el. Galden mellem Huben og Kjødet; de l'æil, den graae Stær; v.

Suggérer (ubt. suguejéré), v.a. ind: ftpbe, indgive, indblase (qc. à q.); - un testament, bevæge En til at gjøre Testament til Stabe el. Forbcel for en Anden.

Reiseres Loge el. Plats i Stuespil buset. [lesse, Tilstyndelse (i siet Forst.).

Suggestion, f. Indstydelse, Overta Sugillation, f. blaa Plet af Sted; (Med.) rod Plet paa Huben i Mes linger, ondartet Feber o. desl.

Suicide, m. Gelomorb; m. og f.

Selvmorder, Selvmorderste.

Suicider (se), v. pr. tage fig selv af Dage, begaae Selvmord.

Suie, f. Sob; noir comme de la

-, overordentlig sort.

Suif, m. Talg, Talle; du - en branche, raa Tælle; du - en jatte, - en pain, Formtælle; chandelles de -, Tallelys.

Suifer, v.a. 1. soiver.

Suint, m. fedagtig Sved hos ult bedætte Opr. [Sved, af Zugtighed.

Affætning at Suintement, m. Suinter, v. n. affætte en Batske braabeviis, libt efter libt utsvede Kugtighed, dryppc.

Suisse, m. Schveitser; Schveitfist, tet schveitsiste Sprog; Portner, Dorvog: ter; fig. og fa. raa, brutalt eluvidende Menneste; f. Schreits; a. schreitssk.

Suisserie, f. Portnerværelse; Barts, puus, som holdes af Portneren i et [sift Fruentimmer. Potel.

Suissesse, f. Schveitserinde, schveit Suite, f. Folge, de Efterfolgente; Vercsfølge; Omgivelser, Tjenersfab; Esterkommere; Fortsættelse; Ræfke; Orden, Sammenhang; Virining af en Begivenhed; pl. ubehagelige Følger; il avait une brillante -, han havde et glimrende Følge; il n'a point de -, han har ingen Børn el. Slægtninge; il n'y a point de - dans sa conduite, han opfører fig uden al Plan; il n'a pas de - dans l'esprit, il n'a pas l'esprit de -, han formaacr iffe med Stadighed at forfølge en Tanke, han besidder ingen stadig Tankegang; il n'y a point de - dans ce discours, ter er ingen Sammenhæng i benne Tale; cela peut avoir des -s, bet fan have slemme Følger; à la - de, loc. ad. i Ens Folge; bag efter; être à la - d'une affaire, forfolge en Eag; give Agt paa Alt boad der staaer i Forbindelse med samme; ... de -, loc. ad. efter hinanben, i Sammen: hang; il ne saurait dire deux mots Suggeste, m. (Ant.) be romerste de -, han fan itte sige to Ord i

Sammenhæng; tout de -, firax; sie- | mig kær, maa følge mig; il suit de bliffeligen, uden Opfættelfe; ... par –, loc. ad. følgeligen; loc. pp. ifølge; par - de cet arrangement, ifsige benne Overeenstomst.

Suites, f. pl. s. luites. [(om Traad). Suivable, a. jevnt el. glat spundct Suivant, pp. overeensstemmende med, efter; i Forhold til; – le cours ordinaire de la vie, overeensstemmende med Livets almindelige Gang; selon ia loi de la nature, itolge Raiurens Lov seelon bruges om en notvendig Følge; suivant, om en Overeensstem: melsel; - ses forces, t Forbold til fine Rræfter; ... – que, loc.conj. eftersom.

Suivant, e, a. følgende, efterfølgende, lebfagende; s.m. Personer, som hører til Ens Folge el. Ens Paarsrende; lui et tous ses suivants, han og hans Følge (v.); il n'a ni enfants ni -s, han har hverken Børn el. Rærpaars rende. Soubrette.

Suivante, f. (Th.) Rammerpige, Suiver, v.a. overstryge med Talg. Suivi, e, p. flittigt besøgt; vedhols bende; sammenhængende; ce prédicateur est fort -, benne Præbifant har mange Tilhørere; attention -e, vedholdende Opmærkomhed; discours dien –, en sammenhængende Tale.

Suivre, v. a. følge; forfølge; lcbs fage, geleide; fortsætte, vedblive; bolde Die med, belure; ubsve; hylde, ans tage; sevnligt besøge; være opmærks fom paa; rette sig efter; hengive sig til; v.n. folge efter, gaae bag efter; blive ved; være en Følge af; v. pr. følge paa hinanden; staae i Forbins belse med hinanden; - un chemin, følge en Bei; fortsætte samme; – les ordres de q., følge Ens Befalinger, rette sig ester samme; - une accaire, forfølge en Sag med Bedholdenhed; søge at komme til Kundskab om Alt bvad der angager samme; - sa pointe, fortsætte sit Forehavende; - le parti de q., antage Ens Parti, hylde samme; - sa vocation, følge fit Kald, hellige fig samme; - le parti des armes, bellige fig til Krigsstanden; - un prédicateur, bore flittigen en Præbikant; - un homme suspect, holde Die med mistænkt Person; – sa passion, bengive sig til fin Lidenstab; prov. qui m'aime me suive, den, som har acide -, Spoplspre.

là que.. deraf følger at (med l'indic): les parties de son discours se suivent bien, der er god Forbindelse cl. Sammenhang mellem de enkelte Dele

at hans Tale.

Sujet, m. Aarfag, Grund; Anlebning; Wine, Stof, Materie; (m. P. til Opgtighed el. Person Opførsel); (Gr.) Subject; (Mus.) (Jard.) vilot Stud; Thema; – de me plaindre de lui, jeg har til at beklage mig over ham; à quel – avez-vous sait cela? i hvilken Anledning har De gjort bet? il est plein de son –, han har gott overtænkt sit Æmne, han har sat fig gobt ind i samme; c'est un bon -, det er et stiffeligt el. dygtigt Menneste; un mauvais —, et slet Mens neste, som itte duer til Roget.

Sujet, te, a. undergiven, underfastet; afhængig; udsat for; vant til, til. bviclig til; forfalden til; s. Underfaat; tous les hommes sont –s à la mort, alle Mennester ere Osben unberfastede; ce maître tient ses domestiques fort -s, tenne Herre hole der sine Tienestefolk strængt, ban kræ ver meget af dem; etre - à l'heure, hænge i Kloffestrengen; il est – à cette saute, han er hengiven til denne Feil; il est - à boire, han er forfalben til Drik; il est - à la goutte, han liver af Podagra; cette entreprise est -te à bien des difficultés, dette Foretagende er fordundet med mange Banffeligheder.

Sujétion, f. Ashængighed, Undergiven: hed, Underkastelse; bunden Stilling; stas Oppartning; Gervitut; la – aux lois, Underfastelse under Lovene; tenir q. dans la –, holde En i underdanig Afhængighed; c'est un emploi d'une grande -, det er et Embebe, som meds fører megen Ivang, hvori man er meget [- de ser, svovlsuurt Jern.

Sulfate, m. (Chi.) fvovlfuurt Salt; Sulfite, m. (Chi.) svovssyrligt Salt. Sulfure, m. (Chi.) Forbindelse af Svovl med forstjellige Bestandbele.

Sulsuré, e, a. (Chi.) indeholdende Svovl, svovset.

Sulfureux, se, a. spoplagti Sulfurique, a. (Chi.) svo

Sultan, m. Sultan; fig. stolt, defpotist Menneste; lille Bolfter el. Rurv beklædt med Silke til Damernes Toilet. Sultane, f. Gultaninbe; Slags tyr-

tiff Krigsstib.

Sultanin, m. tyrtift Gulbmynt.

Sumac el. sumach (ch ubt. k), m. (Bot.) Sumat el. Sumach (bruges ifær Weredning af Saffian). [v.a. inbluge.

Super, v. n. (Mar.) forstoppes;

Superbe, f. Povmod; v.

Superbe, a. hovmodig; fiolt; inds bilbft; berlig, fortræffelig, beilig, prægtig; tofibar; pragtfuld; s.m. ben Boffærdige, den Hovmodige; une semme -, et beiligt Fruentimmer; un - appartement, en herlig Beboelsesleiligs beb; il sait un temps -, bet er et prægtigt Beir; des bijoux -s, kofibare Zuveler; un festin -, et pragtfuldt Giæstebub; Dien résiste aux -s, Gud flager de Hoffærdige imod.

Superhement, ad. med Povmod [Lift. (v.); prægtigen.

Supercherie, f. Bebrageri, Kneb, Superfétation, f. (Méd.) Unbjangelie af et Foster, hvor der allerede er et; fig. Bylvefalt, Pleonasme. [flaben; p. w. Superficiaire, a. henhorende til Overs

Superficialité, f Overfladisthed; p.u. Superficie, f. Overflade; bet Uds vendige; en Overflades Udstrækning; fig. overstadist Kundstab; il s'arrête à la —, han arbeiber iffe grundigt, han holder sig til det Overfladiste; (Jur.) la - cède au sonds, hvad ber er bygget el. plantet paa en Grund, tilhører Grundeieren.

Superficiel, le, a. overfladist.

Superficiellement, ad. paa en overs fladist Maade, uden Grundighed.

Superfin, e, a. overordentlig fiin. Superflu, e, a. overfløtig; unyttig; 2.m. det Overstödige. Ufornødne.

Superfluité, f. Overflodighed, det Supéricur, e, a. øverste; høiere; overlegen; s. Foresatte, Overhoved; ossicier -, boi Officeer, Over-Officeer; cour -e, Overret; force -, Overmagt; etre - à q. en qc., være En overlegen i Roget; être – à sa place, besidde flere Kuntstaber end den Plads, man beklæder, udfordrer; etre – aux revers, itte tabe Modet for Gienvordig= heber; il faut obéir à ses —s, man maa ablyde fine Foresatte.

Supérieurement, ad. fortrinligen, upperligen, fortræffeligt; bedre, ppperligere; il chante -, ban spnger ppper ligt; celui-ci a écrit - à l'autre, benne har strevet langt bedre end den anden.

Supériorité, f. Overlegenhed, Overvægt; Hoibed; Fortrin; Klostersor, standers Bærdighed, Superiorat; il a la - sur son rival en toute chose, ban er fin Rival overlegen i Alt; il a dans son art une - incontestable, ban besidder en uimodsigelig Over legenhed i fin Kunst; il voulait lui saire sentir sa -, han vilde lade ham fole sin Overvagt, sin Poihed.

Superlatif, m. (Gr.) Superlativ, hoieste Cammenligningsgrad; au -, loc. ad. i beiefte Grad; il est bete

au -, han er erfedum (fa.).

Superlatif, ive, a. (Gr.) ubtryffente

et Superland. Superlativement, ad. i poieste Grad; - laid, overordentlig grim (plais.).

Supernuméraire, a. jurnumerait,

overcomplet.

Superpartient, e, a. (Math.) into holbende en anden Størrelse et vist Am tal Gange tilligemed en Reft, som er en alianot Occi, af samme.

Superposer, v. a. (Did.) sætte cl. lægge en Ting oven paa en anden.

Superposition, f. (Did.) en Linies, en Flades el. et Legemes lægning paa en anden Linie o. j. v. j et Legemes Stilling ovenpaa et andet.

Superpurgation, f. (Méd.) altfor stærk Afføring. [(v. nu: surseoir).

Superséder, v. n. ubsætte, opsætte Superstitieusement, ad. med Overtro, paa en overtroiff Maade; med overdreven Asiagtighed.

overtrout; Superstitieux, se, a. overbreven nslagtig, altfor punklig.

Superstition, f. Overtro; overdres ven Omhu el. Reiagtigheb, ængstelig Punktligher.

Supin, m. (Gr.) Supinum.

Supinateur, s. og c.m. (An.) Mu stel, ved hvilken Fladen af Paanden bevæges opad.

Supination, f. (An.) Haandens Tilbageboining; (Méd.) en Sygs lig-

gende Stilling paa Ryggen.

Supplantateur, trice, s. En, som fortrænger el. stiffer en Anden ub. Supplantation, f. Fortrængelse.

Supplanter, v. s. fortrænge En el. sliffe En ub.

Suppléant, e, s. og a. En, som træder i en Andens Sted ved Forfald;

Suppleant.

Suppléer, v. a. tilfsie bet Manglende; – q., træde i Ens Sted; v.n. raade Bob paa (à), erstatte, ashialpe; ce sac doit être de mille francs, ce qu'il y aura de moins, je le suppiéerai, denne Pose stal indeholde 10(11) Fres., hvad der er mindre, stal jeg tilføte; si vous ne pouvez venir, je vous suppléerai, hvis De iste kan tomme, stal jeg mede for Dem; - les cérémonies du baptême, tilfvie Daabsceremonicrne i Kirken for et Barn, som er blevet hjemmedøbt; la valeur supplée au nombre, Tapperded et Katter Antallei.

Supplément, m. Erflaming; Zilgift; Tillag til et Strift; Tillagsblad til en Avis; (Gr.) Udsyldning af de manglende Ord i et elliptisk Udtryk (v.); (Th.) prendre un -, tage en Billet til en bedre Plads imod at tilivie For:

Kjellen i Priserne.

Supplémentaire, a. ubsylbende, tie-

nente til Supplement.

Suppletif, ive, a. (Pret.) fullstans biggiørende, udfyldende.

Suppliant, e, s. bønfaldende, po-

mpgt bedende; s. Eupplicant.

Supplication, f. pdmpg Ben, Ans fsgning; pl forh. Parlamentets mundt. lige Forestillinger til Kongen; (Auc.)

offentlige Taffebønner.

Supplice, m. legemlig Straf, Live-Araf; Rettersted; fig. Marter, Aval, Pine; Plage, Kummer; condamner q. au dernier -, bomme En til Doben; mener q. au -, føre En til Retterstedet; les —s éternels, Pelvedstrasse; etre au -, uditage megen Kummer, være som paa Pinebænken, udstaae Osdsangn.

Supplicié, e, s. Forbryder, dømt

til at henrettes; en henrettet.

Supplicier, v. a. straffe paa Livet, pentette (alm. executer); sig. martre.

Supplier, v. a. bonfalde, pompgt

bebe; ansøge.

Supplique, f. Anssgning, Bonffrift; fa. ayez égard à ma -, behag at laane Dre til min Bøn.

Support, m. Stotte; Stolpe; fig. til at purgere efter.

Diæly, Bistand, Unberstettelse: (Méc.) Underlag; pl. (Blas.) Stjoldbærer; ... il est le - de sa samille, pan er kn Kamilies Støtte; il n'est pas sans -, han fattes iffe Bestyttere.

Supportable, a. som san ubboldes; taalelig; undstylbelig (i d. Betydn. alm. negtenbe); une douleur -, ex Smerte, som fan udholdes; cela n'est pas – à un homme de son age, bet lader sig iste undstylde hos et Menneste i bans Alber.

Supportablement, ad. taaleligen, mit delmaadigen; p. u.

Supportant, e. a. (Blas.) barende, underfisitende (om Stjoldbjælken).

Supporter, v. a. bære, understøtte; taale, udholde; finde fig i Roget med Zaalmodighed; – le troid, ubbolbe Kulde; cet ouvrage ne supporte pas la critique, dette Arbeide taaler iste at critiseres, bet er under al Critik.

Supposable, a. som lan forudsætted. Supposé, e, p. og a. forublat; antaget; foregivet, opdigtet; nom -, falst, opdigtet Ravn; ensant -, understuffet Barn; cela –, under den Forubsatning; pp. under Forubsatning at; — ces principes, gaaende ud sta disse Principer: — que, conj. forut. sat at, i Forubsætning af.

Supposer, v.a. forubsatte; autage; foregive, opdigte; understitte; v. pr. anfore sig selv som Erempel; tænke kg i Ens Sted; supposons que ce sait soit vrai, laber os forubsætte, at dette Factum er sandt; supposons qu'il réussisse, laber of forudsætte, at bet lpstes ham; je suppose qu'il est honnête homme, jeg antager, at han er et stiffeligt Menneste; - un testament, fremkomme i Retten med et falft Tc. stament; - un ensant, understiffe et Barn, ubgive bet for at hore til Kors ældre, der iffe vedsomme det.

Supposition, f. Forudsæining; Formodning, Gisning; Opbigtelse, falf Koregivende; - d'un contrat, en fast Contracts Ubgivelse for sand; - d'enfant, Understikning af et Barn, el. sammes Udgivelse for at here til Forældre, der itte vodtomme bet; - de part, et Fruentimmers falstelige Udgivelse som Barnemoder.

Suppositoire, m. (Chir.) Stihille

Suppot, m. Meblem af et Samfund (v.); Allbænger, Paanblanger, Mebhicelper (i slet Forst.); c'est un de Satan, bet er et Dicevels Menneffe,

et ondt Mennesse.

Suppression, f. Undertryffelse, Ops havelse, Afstaffelse; Fortielse, Udelabelse; (Méd.) Forstoppelse; la – d'un emploi, Ophavelse af ct Embebe; la - d'un impôt, Affasselsen at et Paas læg; - de mois el. de règles el. blot -. Opher, Standsning af Fruentims mercis Maaneblige; (Jur.) - de part el d'ensant, Fødsel i Dølgsmaal.

Supprimer, v. a. undertryffe, afstaffe, ophave, standse, lægge Beslag paa; fortie; bortstære; - des impots, ophave Paalag; – la moitié d'un discours, bortstære Palvbelen af en Tale; – un journal, largge Beslag paa et Dagblad; - des détails, forbis gaae el. fortie Omstandigheber.

Suppurant, e, a. som buldner med

Materie (om Saar).

Suppuratif, ive, a. (Chir.) fom bes forbrer Buldning, som træffer Materie til; s.m. Middel dertil.

Suppuration, f. (Chir.) Dannelse

af Materie i et Saar; Buldning.

Suppurer, v. n. buldne, sætte Mas tcrie. luag, Optælling.

Supputation, f. Overregning, Over-Supputer, v. a. beregne, udregne; v. n. giøre Overslag over.

Suprématie, s. den engelste Konges

sverste Myndighed i Kirkesager.

Supreme, a. øverste, høieste; l'autorité -, den sverste Myndiahed; l'être – det høicste Basen; le ches – de l'état, Statens Overhoved; les volontés –s d'un mourant, en Osendes sibste Billie; au - degré, loc. ad. i

prieste Grad, overordentligt.

Sur, e, a. vis, utvivisom; paalides lig; sister, vis paa hvad der vil stec; fast, uden Fare; nouvelle -e, vis, paalidelig Esterretning; rien n'est si -, Intet er vissere; l'assaire est -e, ben Sag flager ifte feil, dens Udfald er vis; il a la mémoire -e, han har |

vis i fin Sag; être – de q., stole paa En, forlade hig paa En; c'est un ami -, bet er en Ben, man fan stole paa; le temps n'est pas —, Bei ret er iffc til at stole paa; il ne sait pas – en ce lieu-la, man er iste i Sisterhed, itte uden Fare der; mettre q. en lieu –, bringe En hen paa et fistert Sted, poor han er uden Fare; el. bringe En i Forvaring, under Baretægt; s. m. le plus -, bet Gikfreste, det siffreste Middel, den bedste Udvei; il a pris le plus —, han har grebet det bedste Middel; ... à coup -, loc. ad. ufeilbarligen; pour -, loc. ad. ganste sittert; pour -, il viendra, han kommer ganfte fitteri.

Sur, pp. paa, over; mettez le livre – la table, læg Bogen paa Bor. det: – nos leles, over vore Poveder: d. Prap. bruges desuben i samme Betydn. som à, de, dans, vers, après, près, chez: il a mis quatre chevaux sur (à) sa voiture, ban bar spantt fire Hefte for fin Bogn; — (de) dix propos de ville, y en a-t-il deux de vrais? af ti Byrygter er ber to sande? la clef est - (dans) la porte, Røglen sidder i Døren; il viendra – (vers) les quatre heures, han fommer henved Kloffen sire; sermer la porte -(après) soi, luffe Doren efter fig; juger - (d'après) les apparences, bømme ester Stinnet; la maison est -(tout proche) le grand chemin, Duset ligger tæt ved Landevcien; il a de l'argent sur lui, han har Penge bos sig (chez lui, bjemme); il y a diversité d'opinions - (louchant) cette question, ber er forstjellige Weninger om dette Spørgs. maal; ... d. Præp. bruges endnu i mange særegne Talemaader; so coucher – un projet, lægge fig med Ho: bedet fuldt at et Project; revenir ses pas, vende tilbage pvorfra man er kommen; tale igjen om bbab ber var ligesom glemt; prendre q. – le fait, gribe En i Gjerningen; le prendre - un ton dien haut, opfere sig fiolt, hobmobigen; - votre parole, i en tro Pukommelsc; avoir le juge- Tillid til Peres Ord el. Loste: être ment -, have et rigtigt, sundt Om- le qui-vive, være i en angstelig, bebomme; avoir la main -e, have en kymret Tilstand; je l'ai payé - le fast, sikter Paand; ee cheval a le pied de trente francs, seg bar betalt pied -, benne Dest staaer gobt fast, bet med 30 Frank; être - le pied de fnubler iffe; être - de son fait, være bel-esprit, ansees for et vittigt Doved; être - un bon pied dans le monde, have Anseelse i bet Offentlige, flace pac en god Fod; demeurer som appétit, here op at spise, mens man endnu har Appetit; etre – les crochets de q., leve paa Ens Befostning; il prend trop – soi, han paas tager sig altfor mange Ting; être un lon badin, være stemt i en spøgende Tonc; chanter -, synge efter; régler -, rette efter; prendre exemple -, tage Exempel efter; tirer -, falbe i (om Farver); donner -, vende ub til; loc. ad. - toute chose (toutes choses), fremfor Alt; brochant - le tout, ovenissistet; - le tout, i det Pele taget.

Sur, e, a. suur, stram, beest.

Surabondamment, ad. overstedigen, mere end tilstræffeligen.

Surabondance, f. stor Overstødigs

hed; par -, til Overflot.

Surabondant, e, a. overflødig, alts for rigelig; s. m. bet Overflødige.

Surabonder, vn. være i stor Over-

flod, vare meget overflodig.

Surachat, m. (Mon.) Gobtgiørelse for Metaller, som leveres til Monten.

Suracheter, v. a. kisbe altsor dyrt, betale for dyrt. [hsit, for skingrende.

Suraigu, e, a. (Mus.) stemt for Surajouter, v.a. tilssie endnu mere. Sural, e, a. (An.) henhørende til Læggen; pl.m. -raux.

sur-aller, v.m. (Ch.) løbe over Bilds tets Spor uben at give bet tilkjende

(om Jagthunde).

Sur-andouiller, m. (Ch.) florfic

Spids paa en Hjortetaffe.

Surannation, f. (Jur.) et Docus ments Ugyldighed for dets Elde el. formedelst Forsømmelse af dets Fors nyelse; lettres de –, Fornyelsesbreve, prorved de forældede igjen sættes ikrast.

Suranné, e, p. og a. forælbet, gammelbags, gaaet af Brug; gaaet

af Kraft.

Suranner, v. n. (Iur.) blive for gammel, forældes, gaac ud af Kraft.

Sur-arbitre, m. Overvoldgistsmand

(alm. tiers-arbitre).

Surard, a.m. tun i Ubtr. vinaigre

-, Hpldeblomsteraddiffe.

Surbaissé, e, p. og a. (Arch.) nebtryft henimod Mirten, tryffet (om Buer og Hvælvinger).

Surbaissement, m. (Arch.) en Bues Fortryfning; nebtryft Decl af samme.

Surbaisser, v. a. (Arch.) opsøre en Bue el. Pralving, saa at den bliver savere end Eirkelbuen.

Surban, m. (Mar.) Lugtarm.

Sur-bande, f. (Chir.) pberste Bind uben om Omslag.

Surcens, m. (Féo.) Lehnsafgist

foruben Grundstatten.

Surcharge, f. np Byrke; sig. np Bekymring, Forsgelse i Kummer el. Sorg; Tilsvielse el. Forandring i et Document enten ved at strive mellem Linierne el. ved at sprandre de sorst brugte Udtryk.

Surcharger, v. a. overlæsse; paas lægge overdrevne Afgister; gisre en Forandring i et Document ved Oversstrivning; – q. d'assaires, overlæsse En med Forretninger; se – l'estomac, overlæsse sin Nave med Fødevarer.

Surchausser, v. a. (Forg.) ophebe ct Styffe Jern altfor stærft, saa at det for en Deel forbrændes.

Surchaussure, f. Ridse el. Blære i Staal formebelst altsor stærk Oppedining.

Surcilier, m. udvendig Fordybning. i Panden; a. (An.) liggende over Dien-

brynene.

Surcomposé, e, a. (Gr.) dobbelt sammensat (om Tider, der ere dans nede ved en sammensat Tid af avoir); (Bot.) seuille —e, sleerstillet Blad.

Surcomposé, m. (Chi.) et oftere

sammensat Legeme.

Sur-costal, e, a. (An.) beliggende om Albbenene; m. Ribbeensunustel; pl. sur-costaux.

Surcouper, v. n. (Jeu) overstiffe. Surcroissance, f. unaturlig Utvært.

Surcrost, m. Tilvært, Forøgelse; pour – (el. par un –) de malheur, til endnu større Uspte.

Surcroltre, v.n. vore stærkt ub (om dødt Kiød i Saar); v.a. forøge altfor meget, opstrue (v.).

Surdatre, m. tungberig; p. u.

Sur-demande, f. (Pal.) overdreven Forbring; p. u.

Surdent, f. Tand, som styder frem

udenfor de andre; dobbelt Tand.

Surdité, f. Døvhed; (Joa.) mort Plet paa Webelstene. [overforgplde. Surdorer, v. a. forgylde stærst,

Surdos, m. (Seil.) Atyderem paa j Deftetoi.

Sureau, m. (Bot.) Dylb.

Surement, ad. sittert, trygt; ganste Ibsieste Grad. vist, tilforladeligen.

Suréminent, e, .a. udmærtet i

Surenchere, f. Overbub.

Surenchérir, v. n. gjøre et Overs bud, overbyde.

Sur-épineux, se, a. (An.) beligs

gende ovenover Rygraden.

Surfrogation, f. Ubsbelse af mere end brad man ved Religionens Fors Arister er pligtig til; fa. Opsplbelse af mere end hvad man har lovet; par -, til Overflod, endydermere.

Surérogatoire, a. som overstriter

pvab man er pligtig til.

Suret, te, a. lidt suur, sprlig.

Sureté, f. Sitterheb; Fasthed; Caution, Pant; lieu de –, trygt, fiffert Sted; mettre q. en lieu de -, bringe En hen paa et fiffert Steb; fætte En i Kangsel; en – de conscience, mad trelst Samvittighed; je vous donne mon argent, mais où est ma -, jeg giver Dem mine Penge, men hvor er min Sifferhed, mit Pant.

Surexcitation, f. (An.) et Organs

overspændte Anstrængelic.

Surexciter, v.a. rore, vætte, tilstynde færtt, oplive; v.pr. opmunite hinanden.

Surface, f. Overflade; fig. bet Hdre, det Udvortes; il s'arrête à la – des choses, han holder fig kun til Tingenes ydre.

Surfaire, v. a. forlange mere for Roget end det er værdt; v.n. opstruc

fine Priser.

Surfaix, m. (Sell.) Overgsord, som gaaer om Bugen og Ryggen paa Des ften. Knoppen.

Surseuille, f. Dinde, som indslutter Surfleurir, v. n. blomstre paa Ny ester at have sat Frugt. [Hiælpevægter.

Surgarde, m. anden Opsynsmand, Surgeon, m. Stud af en Stamme, Robstud; fig. Aftom el. Descenbant (v.); - d'eau, naturligi Kilverælb (v.).

Surgir, v.n. antomme, lande; fig. fremtræde, fremstage; - au port, nage fine Pussers Maal; cela a fait – de nouvelles disticultés, bet har fremtaldt nye Bansteligheder.

Surglacer, v. a. overtræffe med en

glindsende Farve.

Surhaussement, m. Forhsielse, Sti-

gen i Priis.

Surhausser, v. a. (Arch.) have en Bue op over den krumme Linie; **Fg.** forhoie Prisen endnu mere.

Surhumain, e, a. overmennestelig. Surintendance, f. Overopsyn; Over opsynsmands Embede, Superintenden-[Superintendent. tur.

Surintendant, s. Overopsynsmand; Surintendante, f. Superintendents inde; Overbestyrerinde af visse koinbelige Opdragelsekanstalter; ningens Overhofmesterinde.

Surjaller, v.a. (Mar.) - son ancre,

faae uflart Anker.

Surjet, m. Raficism.

Surjeter, v.a. spe Kastessm; (Pral.)

forbsie Prisen (p. u.).

Surjuser, v. a. (Jur.) sætte Aleres Ed imod en Forbryters.

Surlendemain, m. Overmorgen. Surlier, v. a. (Mar.) tafle el. belægge Tampen el. Enben paa et Loug.

Surliure, f. (Mar.) Beviffing af Enden paa et Toug; p. u. Surlonge, f. Mørbradstyffe, Lænde

Surlouer, v.a. leie ub til en ublu Priis. Surmarcher, v.n. (Ch.) fomme tile

bage til bet forrige Spor, vende tib bage til det samme Steb.

Surmener, v. a. anstrænge (Peste el. Ovag) over Evne; labe dem tjøre, ride el. drive for hurtigt el. forlænge.

Surmesure, f. Overmaal. Surmontable, a. overstigelig.

Surmonter, v. a. stige op over; sig. overvinde, beseire; overgaae; v. pr. overvinde sig selv. Wibsmodel.

Surmoule, f. Form taget efter en Surmouler, v. a. tage en Form

ester en Gibsmodel.

Surmout, m. Biin, som er kommen fra Persekarret uden at være perset [(ogf. rouget). el. have giæret.

Surmulet, m. (H.n.) Slags Mulle Surmulot, m. (H. n.) for Mark [sig. holde fig. bestaae. muus.

Surnager, v. n. svømme ovenpaa; Surnaturel, le, a. overnaturlig; overorbentlig, mærfelig, ridunderlig.

Surnaturellement, ad paa en overs [Spor i Sneen. naturlig Maade.

Surneigées, f. pl. (Ch.) Bildtets Surnom, m. Tilnavn, Binavn. Surnommer, v.a. give En et Tilnavn.

Sur.

Surnourrir, v.a. føde altfor godt. Surnuméraire, a. soin et over bet bestemte Antal, overcomplet.

Surnumérariat, sa. Eid, hvori En

maa arbeide som Surnumerair.

Suron, m. utilberedet Orehud til Barers Emballering; Balle Barer, indpaffebe i en raa Drebud.

Suros (s udt.), m. (Vet.) haard

Svulft paa Destens Been.

Surpaie, f. for hot Betaling; Godt

aisrelse ovenitisbet.

Surpartient, e, a. (Math.) indes holdende et andet Tal een Gang og desuden en aliquot Deel af samme.

Surpasser, v.a. overgaae, overstige; forbause; v. pr. overgaae sig selv; cela surpasse ma portée, det overs Riger min gatteevne; cet évenement me surpasse, benne Begivenhed forbauser mig; il s'est -é lui-même, han har overgaaet sig selv.

Surpayer, v.a. betale for byrt, bes tale for meget; betale Roget ovens thøbet. (épiderme).

Surpeau, f. den inderste fine Sud Surpente, f. (Mar.) Toug, hvormed en Ranon træffes op i et Shb, Kanons talje. [le -, høre til Choret i Kirken.

Surplis, m. Messessiorte; porter Surplomb, m. iffe lobret Stilling; être en -, itte staae lodret, hange forover. | have en iste lodret Stilling.

Surplomber, v. n. hange forover, Surplaces, f.pl. (Ch.) Bildtete Spor

paa en vaad Jord.

Surplus, m. Overstud, det Ovrige, Rest; au -, loc. ad. i Prigt, for Reften.

Surpoids, m. Overvægt. Surpoil, m. Brudeudstyr; v.

Surpousse, f. fildigt Plantestud.

Surprenant, e, a. overrastende, for: bausende, paafaldende, overordentlig.

Burprendre, v. a. overraste, overs rumple; fomme bag paa; overfalde, angribe pludseligt; bedrage, bringe i Vildiarelie; tilinige sig; opinappe; blive vaer; forundre, forbause; la pluie nous surprit, Regnen overfaldt | forud for hans Afreise. os; la mort le surprit au milieu de ses projets, Oøben rev ham bort midt i hans Planer; il a surpris ma signature, han har tilfneget sig min Unberstrift; - des lettres, opsnappe Breve; j'ai surpris ses larmes, jeg er bleven tomft (af en uventet tilfommende Ar-

hans Taarer vaer (som han vilbe stiule); cela me surprend, bette forbauser mig; ne surprenez pas votre cheval, giør iffe Deres Dest ftp.

Surpris, e, p. overraffet; overs

rumplet; fordauset.

Surprise, f. Overrumpling; Overrastelse; Korbauselse, Korundring; List, Bedrageri; par –, ved Overrumpling; je ne reviens pas de ma –, jeg fan iffe komme mig igjen af min Forundring. [over kænberne; pl. m. –naux.

Surrénal, e, a. (An.) beliggende Sursaut, m. plubselig Afbrydelse af, Søvnen; bruges kun i Ubtr. s'éveil ler en –, fare plubseligt op af Søvne.

Surseance, f. Opfættelfe, Frist.

Sursemer, v. a. besaae igjen en allerede tilsaaet Jord.

Surseoir, v. a. opsætte, udsætte; bruges især som v. n. med a: - au jugement d'une affaire, ubsætte Dome men i en Sag.

Sursis, m. Frist, Opsættelse. Sursis, e, p. opfat, udfat.

Sursolide, s. og a. (Alg.) herbe Pos tens af en Størrelse; sterde Grad; p.u.

Surtaux, m. overbreven Taxering;

altfor hoit ansat Afgist; p. w.

Surtaxer, v. a. vurdere altfor boit. Surtiré, m. (Com.) ten, paa hvent der er truffet en Berel, som acceptares; lden poerste slettere Uld af.

Surtondre, v. a. – la laine, flippe Surtonte, f. Uld, som afstæres efter

den forste Rlipning.

Surtout, m. Overkjole; Bagages karre; Bordopsats til Blomfter, Frugter o. desl.; (Fond.) pberfte Form, som ved Kloffestsbning ubholder 36 dens Virkning. [melig, tiær.

Surtout, ad. fremfor Alt, fornems Surveillance, f. Opspn, Eilspn,

Aarvaagenhed.

Surveillant, e, a. aarvaagen, paas passende; s. Opsynsmand; Paapass ser, Paapasserste.

Surveille, f. næstforegaaende Dag; la - de son départ, ben anden Dag

Surveiller, v. n. have Opfon med, vaage over; - à tout ce qui se passe, passe paa Alt hvad der foregaaer; v. a. - q., bolbe Die med En.

Survenance, f. (Pal.) uventet Ans

ving efter et affinttet Teflament), uventet Fordring. [uventet (fom oftest i pl.).

Survenant, e, s. En, fom fommer Survendre, v. a. lælge til for bøt

Priis; v. n. være for dyr.

Survenir, v. n. komme uveniei; træffe ind; komme til ovenikjøbet; s'il me survient des affaires, dersom jeg faaer uventede Forretuinger; il lui est survenu une maladie, der er tilftødt bam en Sygdom. boi Prilo.

Survente, f. Salg til overbreven Surventer, v. a. (Mar.) fule op, luventet, tilstødt. blate cp.

Survenu, e, a. som er tommen Survetement, m. Alædning, som man har truffen over en anden; p.u.

Survelir, v. a. træffe en Kjole over en anden. [af et altfor fuldt Kar.

Survider, v. a. bælde Roget ub Survie, f. (Pal.) Overleven; en cas de -, i Tilfælde af at ban el. bun bliver den længfilevende.

Survivance, f. Løfte paa et Embede

efter en Andens Osb.

Survivancier, ère, s. En, som har erholdt Lofte paa at erholde en Andens Post ester hans Dod. [levende.

Survivant, e, s. og a. ben Over-Survivre, v.n. overleve (à q.); v.pr. se – a soi-même, overleve sig selv, tabe fine Evner for Doben; se - dans ses enfants, dans ses ouvrages, efter: labe Born el. Bærker, der vedligeholde Erindringen om Ens Birken i Livet.

Sus (s ubt.), pp. paa; bruges kun i Ubtr. courir - à q., gaac les paa En, gage til Livs; int. op! velan! fa. ... en -, loc. ad. desforuben, ovens issbet, mere end; la moitié en -, det Palve af en Sum lagt til samme; (Fin.) le tiers, le quart en -, en Størrelse, som naar den lægges til en vie Sum, giver en Totalsum, pvoraf den ubgjør en Tredicdeel el. en Fjerdedeel.

Sus-bande, f. (Art.) Jernboile over Kanontappen, naar Kanonen er paa Lavetten. [dom hos ficre Slags Fugle.

Sus-bec, m. (Fauc) Slags Kroping. Sus-carpienne, f. (An.) Saandles

bets overfte Pulsaare.

Susceptibilité, f. overbreven Omfindtligheb, Tilbsielighed til let at vredes el. fornærmes.

lig, som let fornærmes; ce passage est - d'interprétations dissérentes, bette Sted kan modtage forstjellige Fortolk ninger; il est fort -, han biwer let lgeitlig Orden; p. u. rrer.

Susception, f. Mobtagelse af en Suscitation, f. Tilskynbelse, Indsty-

delie; v.

Susciter, v.a. late fremstaae, fremfalde (om de overordentlige Mænd, Gud lod fremstaae); fremfalde, foranledige; paafere; son mérite lui a –é bien des envieux, hans Fortseneste har paadraget ham mange Fjender. [Brev, Udftrift.

Suscription, f. Paastrift paa et Susdit, e, a. ovenmældt, forannavni; la -e somme, den ovennavnte Sum; s. en ovenfor omtalt Person.

Sus-dominante, f. (Mus.) sette

Tone over Grundtonen.

(Mar.) øverste Dæt Susin, m.

agter fra til Stormaften.

Suspect (ct utt kt), e, a. mistænst; mistænselig; il est – de vol, ban er mistænkt for Tyveri; il m'est -, han forekommer mig mistænkelig; s. mistantt Berson. Mistanke til.

Suspecter, v. a. mistante, have Suspendre, v.a. ophange; fig. op. fætte, udfætte; afbryde; affætte indtil videre, suspendere; — qc. à un clou, ophange Roget paa et Søm; - son jugement, tilbageholde fin Dom, ubsætte ben indtil videre; – ses payements, ophere med at betale; - q. de sa charge, suspendere En sta sit Embede.

Suspendu, e, p. ophængt; svævende; fig. ubsat; afbrudt; afsat for en Tid.

Suspens, a.m. affat for en Tid, suspen: beret (om Geiftlige); en -, loc.ud. raats vild, i Uvisher; uafgjort; tenir q. en -, holde En i Uvished; je suis en de ce que je dois saire, jeg er tvivi raadig om hvad jeg stal gjøre; demeurer en -, forblive uafgjort.

Suspense, f Affættelse paa negen

Tid fra et geistligt Embede.

Suspenseur, a m. (An.) som tjener

til at holde Roget op.

Suspensif, ive, a. (Jur.) opsættende, afbrydende; (Rhét.) ufiffer, afbrudt; (Gr.) points -s, Priffer, som antyte, at Meningen er afbrubt.

Suspension, f. Ophangning; Op-Susceptible, a. mobtagelig; pirre- fættelse, Udsættelse; Afbrybelse, Stanbening; Affættelse for nogen Tid fra et Embede, Sufpension; (Rhet.) Forvent ningens Spænding; (Mar.) Rebstab, pvori Compasset sorbliver porizontalt uden at paaviries af Slibets Sling: ren; (Mil.) - d'armes, Baabenstilstand.

Suspensoir el. suspensoire,

(Chir.) Brokbaand.

Suspente, f. (Mar.) Pangertoug,

Toprecb paa Mesanmasten.

Suspicion, f. (Pal.) Mistante, Mistillit. lj som z, og at ch som 4.

Susseiement, m. urigtig Udtale af Sustentation, f. et Mennestes Underholdning, tilstræffelig Ræring for at oppolde livet. Lopholde, ernære.

Sustenter, v. a. underholde Livet, Susurration, f. sagte Pristen, Susen. Susurrer, v.n. priste, sufe, mumle. Sutural, e, a. (Bot.) sømstillet, hids rorende fra en Som; pl. m. -raux.

Suture, f. Spning; Sammenhafts ning, Som; sig. et literairt Arbeides

indre Forbindelse.

Suzerain, e, a. (Féo.) overlehns: berlig, besiddende et Overlehn; s. m. Overlebusberre.

Suzeraineté, f. Overlehnstet.

Svelle, a. tynd, let, imaffer, hin; elle a la taille —, hun har en stant, smæffer Bært.

Sybarite, m. blødagtig Bellystning. Sybarisme, sybaritisme, m. blød: agtig, vellystig Charakteer el. Tænkes blade. maate.

Sycomancie, f. Spaadom af Figens Sycomore, m. (Bot.) Worder-Kis [ger, Løgner, Bagvaster. gentræ.

Sycophante, m. Forræber, Bedras

Syllabaire, m. Abcbog.

Syllabe, f. Stavelse; il ne lui répondit pas une -, ban svarede ham itte det Allermindste.

Syllaber, v. a. stave; p. u.

Syllabique, a. angagende Stavels ser, henhørende til samme; valeur -, [tale af Stavelser. Stavelsemaal.

Sylladisation, f. Dannelse el Ud. Syllabiser, v.a. inddele i Stavelser.

Syllepse, f. (Rhet.) Figur i Lalen, pvorefter et Orb i samme Satning tages deels i en egentlig og beels i en figurlig Forstand; (Gr.) grammatist tiendes; fig. Kientetegn, Forbub, Barfel. Figur, poorefter Orbformerne rette fig mere efter Tanten end efter de sæds vanlige grammatikalste Regler.

Syllogisme, m. logist Stutning, Fornuftslutning. [Splphide, Lustaand. Sylphe, m. sylphide, f. Splphe, Sylphicie, f. Sylphibernes Opholds. Sylvain, m. Stobgud.

Symbole, m. Symbol, Sindbillete: (Thé.) Troesbekjendelse. bolyk

Symbolique, a. findbilleblig, syms Symboliser, v. n. staae i en vis Forbindelse el. Overcensflemmelse med; v. a. fremstille under Sindbilleder, findbilledligen; p. u.

Symbologie, f. (Méd.) Asbanbling

om Sygdommes Symptomer.

Symbologique, a. angagente Eygo dommes Kiendctegn; f. s. symbologie.

Symétrie, f. Symmetri; rigtigt Forhold mellem Delene af et Heelt, sammes indbyrdes Overeensstemmelse.

Symétrique, a. symmetrist; rigtig ordnet, anlagt el. inddeelt. [metri.

Symétriquement, ad. med Syms Symétriser, v. n. danne en Syms metri, befinde sig i et rigtigt Forpold, være lymmetrist ordnet.

Sympathie, f. visse Legemers Stras ben efter at forenes; figult Overeens. stemmelse, Slægtstab; to Personers inflinctmæsfigeTilbsielighed for hinanden; Medfolelse.

Sympathique, a. sympathetist; encre –, farvelsst Blak, som først bliver ipnligt naar bet holdes over 316.

Sympathiser, v.n. stemme overeens; ligne hinanden i Følelser og Tilbsie-

ligheder.

Symphonie, f. Instrumenters Overs censstemmelse, flere oners harmoniste Belklang; Musikstykke, bestemt til at ubføres af fiere samstemmenbe Infirus menter; samtlige accompagnerende Inurumenter.

Symphoniste, m. En, som compos nercr el. ubfører Spmphonicr.

Symphyse, f. (An.) tvenbe Beens Gammentsining.

Symptomatique (p ubt.), a. (Méd.) som er et Kjendctegn paa en Spgelighed el. en Følge af samme.

Symptome (p ubt.), m. Tilfælte, som indtræffer i en Spadom og hvors af sainmes Bestaffenhed el. Folger

Symptose, f. (Med.) Organernes Sammentrafning cl. Slappelfe efter Udtommelse el. Urmattelse.

Synagogue, f. Spuagoge, Isbetirte; sebist Menighed; Samling af Bonner henhorende til den sobiffe Cultus; plais. latterligt Samfund, der dommer forfeert om Alt; prov. enterrer la - avec honneur, ende et Foretagende, en Bestilling el. en Fors bindelse paa en hæderlig Maade.

Syn.

Synalèphe, f. (Gr.) tvende Orbs

Sammentrækning til ect.

Synallagmatique, a. (Jur.) indehole

dende en gjensidig Forpligtelse.

Synancie cl. synanchie (ch ub t), f. (Méd.) Glags Palsbetændelse.

Synarthrose, . (An.) Becns ubes

vægelige Sammenfsining.

Syncelle, m. Contubernal; Slags Inspector hos Geiftlige i ben græffe Rirte; inus. (Beens bruftagtige Forbindelse.

Synchondrose (ch ubt. k), f. (An.) Synchrone, a. (Did.) samtidig (isochrone).

Synchronie, f. Kunst at samle Tids: bestemmelser og fremstille dem paa en let overfluelig Maade.

Synchronique, a. (Did.) samtivig; iscr i Ubtr. tableau -, synchronistist Overfigt.

Synchronisme, m. Samtidiahed.

Synchroniste, s. og a. En, som esters sporer samtidige Begivenheder, el. ud. arbeider spnchronististe Tabeller; En, fom har levet paa samme Tid som en Anden; samtidig.

Synchyse (ch udt. k), f. (Rhét.) Omfaining af Ord, prorved Periodens

Ordning forfiveres.

Syncope, f. Mudselig Besvimelse; (Gr.) Udelabelse af et Bogstav el. en Stavelse i Midten af et Ord; (Mus.) Forbindelse af Slutningen af en Takt med Begyndelsen af den næste.

Syncoper, v. a. (Gr.) bortstære et Bogstav el. en Stavelse i Micten af et Orb; (Mus.) forbinde Slutningen af en Tatt med Begyndelsen af den [Religionssecters Forening.

Syncrétisme, m. (Did.) sorstjellige Syncretiste, m. Philosoph, som so: ger at forene forstjellige Spftemer.

Syndérèse, f. Samvittighedenag; v. Syndic, m. Forvalter af et Samfunds Anliggender; Curator el. Di-recteur i et Fallitbo; Syndicus.

Syndical, e, a. henhørende til en Syndis | cus, vedfommende famme; pl.m. -caux.

Syndicat, m. Spudicus's Embete el. Embedstid.

Synecdoche el synecdoque, f. (Rhét.) rhetorisk Figur, hvorester det Større sættes for det Mindre, det Bele for en Decl, el. omvendt.

Synérèse, f. (Gr.) to Stavelsers Forening til cen i et og samme Ord.

Synévrose, f. (An.) tvente Bcens

Korbintelse ved Sener.

Syngénésie, f. (Bot.) Rørhannede, 19be Classe efter Linnée med Stovs naalenes Stobknoppe sammenvorede i et Asr omfring Frugtbøren.

Syngraphe, m. privat Gjeldsbeviis. Synodal, e, a. henhørende til et Synode; pl. m. -daux. linger.

Synodales, f. pl. geistlige Forsam-Synodalement, ad. i en Spnobe.

Synode, m. Forsamling af et Stifts Geiftlige, sammenkaltede af Bistoppen; Landemode.

Synodies, f.pl. Renter, som Sognes præften maatte betale til Biftoppen; p.u.

Synodique, a. (Thé.) som er ubgaaet fra en Spnode; leure -, Brev, strevet i en Kirkeforfamlings Ravn til de fraværende Bistopper; (Astr.) mouvement – de la lune, Maanens Bevægelse fra en Nymaane til en ans den; ...s. m. Samling af et Lander modes Forhandlinger.

Synodite, m. Præsident ved et

Landemode; Munk.

Synonyme, a. (Gr.) eensbetydende;

s.m. eensbetydende Ord.

Synonymie, f. tvende Ords Ecns: tydighed; (Rhei.) Brug af flere censtydige Ord til at betegne den samme Ting. Lipdning, eensbetydende.

Synonymique, a. beslægtet i Bes Synonymiquement, ad. med Brug

af Synonymer.

Synonymiste, m. En, som fluberer Spnonymer eller forflarer samme.

Synoptique, a. (Did.) frembydende en almindelig Oversigt; overstuelia paa sen Gang, synoptist.

Synoque, a. (Méd.) fièvre –, ufor: andret vedholdende Feber (ogf. s. f. i

denne Betodn.).

Synostéographie, f. (An.) Bestris velse af Benenes Sammenfsininger.

Synostéologie, f. (An.) & cre om Benenes Sammenfsininger.

Synovial, e, a. (An.) angagenbe

Lebevand; glandes -es, Kirtler, som affondre Ledevand; pl. m. -viaux.

Synovialite, f. (Méd) Inflamma-

tion i Ledevands Kirtlerne.

Synovie, f. (An.) Bæbste, som tjes ner til at bevægeliggiøre Ledemodene.

Synovite, f. f. f. synovialite.

Syntaxe, f. Syntaxis, Ordfsinings: lare. staris.

Syntaxique, a. henhørende til Syns Synthèse, f. (Log.) Sammensæt ning (modsat Analyse); (Math.) Syns these, Glage Bevilssvelse; (Chir.) Forening cl. Sammenfsielse af ad-Milte Ocle; (Chi.) Sammensætning af et Ergemes abstilte Bestandbele.

Synthétique, a. sammensættende,

henhorende til Synthefis.

Synthétiquement, ad. paa en synz

thetist Maade.

Syphilis, f. siphilis. [Sprog. Syriaque, a. sprist; s. m. bet spriste Syrie, f. Sprien. [Sprer; a. fprist. Syrien, ne, s. Beboer af Sprien, Syringa, m. f. seringat.

Syringe, f. (An.) Green af Luft. roret (bronche); (Myth.) Panfloite.

Syringotome, m. (Chir.) Fistelfniv, Instrument til at operere Fistler med. Syringotomie, f. Operation of Kiftler. Syrop, m. sirop. [Afrikas Apfter. Syrtes, f. pl. Sandbanker paa Systaltique, a. (An.) fammentræt.

kende og udvidende verelviis.

Systématique, a. spstematist, hens hørende til et Spstem; beroende paa et indbildt Spstem, paa en Pppothes; forfattende Spstemer, Ben af Spster mer; s.m. det Systematisse, Alt hvad der hører til et System el. til en Pys pothese; pl. m. Botanikere, der ville giøre npe Spstemer giældende.

Systematiquement, ad. paa en jystematist Maade. Spftem.

Systematisation, f. Dannelse af et Systématiser, v.a. bringe i Spstem, ordne spstematist. stemer.

Systematologie, f. kære om Sp. Système, m. Larebygning, Spstem; Plan, pvorefter Roget ubfores el. sæts tes igjennem; le - planetaire, Planetspfiemet; un - de conduite, en Leveplan, en Plan for fin Opførsel i sær: egne Tilfælde; se faire un - de qc., bolde haardnattet fast ved Roget.

Cammentræining; (Pros.) en lang Stavelses Forandring til en kort (p.u.).

Systyle, m. (Arch.) Bygningsmaade, pvorester Søilerne kun have et Mel lemrum of to Diametre; a. som par narstagende Spiler.

Syzygie, f. (Astr.) en Planets Cons junction el. Opposition til Solen; Tib, da Nys el. Fuldmaane indtræffer.

T.

Ta, a poss f. bin, bit; pl. tes, f. ton. Tabac (c stumt), m. Tobat; du à fumer, Røgtobat; du - en poudre, Snuustobat; du – à chiquer, Straatobaf; du – en corde, spunden Tobat; une carotte de -, en Rulle Straas tobař; prendre du –, snuse; prov. je n'en donnerais pas une prise de 🗕, jeg vil itte give det Allermindste derfor, itte en Pibe Tobat; jeg bryder mig stet itte verom.

Tabagie, f. offentligt Steb, hvor der ryges Tobak, Tobaksstue; Tobaisæste, pvori man gjemmer Alt, pvab

der hører til at ryge.

Tabaia,m. for Tromme bos Regrene.

Tabarin, m. Bajas, Rar; v. Tabarinage, m. Bajaeftreg; v.

Tabarinique, a. bajasagtig, naragtig; inus.

Tabatière, f. Tobaksbaase.

Tabellaire, a. henhorenbe til Strive. tavier; s. m. Brevbærer (v.).

Tabellion, m. Amtostriver paa Lans det, Landsbynotarius; v.

Tabellionnage, m. Amtsstriverems

bebe, Rotariuspost paa Landet.

Tabernacie, m. Telt til Pattens Art paa Ifraeliternes Bandring giennem Prkenen; Telt el. Løbhytte hos Jøberne; lille Stab el. Aflutte bos Catholikerne til Monstrantsen paa-Hois alteret; la sête des —s, Løvfalsfesten; les -s éternels, Himlen; (Mar.) de galère, lille Aflutte paa Bagstavnen af et Stib, hvor Kompasset staaer.

Tabès (s ubt.), m. (Méd.) Svinds sot, Tæring; fordærvet Blod, som ub-

finder af Saar; p. u.

Tabide, a. foindfottig; meget mager. Tabis, m. Clags toft vatret Taft. Tabiser, v. a. vaire Isi; (Rel.) Systole, f. (An.) Hiertets naturlige overtræffe en Bog med vatret Taft.

og Tegu til at angive en Melori (v.); Udsigt over Fingersætningen især ved blæsende Instrumenter; prov. donner de la - à q., give En Roget at bestille, give En en Nød at knæfte; il entend la -, ban er snild, han for-

faaer godt Rummelen.

Table, f. Bord; Spisebord, bæftet Bord; Maaltid, Fortæring; Plate, Tavle; Register, Indholdeliste; Tabel; Resonnanisbund; - à manger, Spisebord; - à jouer, Spillebord; à écrire, Strivebord; - pliante, - brisée, Bord til at flaae fammen; – qui se tire, Bord med Udtræf; - d'hôte, Taffel i et Gjæftgiversted til bestemt Tid og for bestemt Betaling; - de nuit, Ratbord, Servante; - de marbre, forh. Navn paa visse Jurisdictios ncr of forste Instants; - rase, - d'attente, Plade, hvorpaa endnu Intet er prevet; – rase, Person, som endnu iffe har Begreb om Roget; faire rase, fortafte vilofarende Meninger, efter at have provet dem; mant en -, sleben Diamant med en glat Overflade; la sainte -, Hertens Borb, Alteret, Radveren; propos de -, munter, spøgefuld Tale; vivre a la même —, spise sædvanligen sam: men; tenir –, holde Taffel; blive længe siddende til Bords; tenir-ouverte, bolbe aabent Taffel; donner sa – à q., lade En spise ved sit Bord; admettre q. à sa -, indbyde en Unders given el. en Ringere i Stand til fit Bord; courir les -s, piquer les -s, agere Supltegiæst; sortir, se lever de -, staae fra Borbet, afbryde Maaltis bet; mettre q. sous la -, briffe En under Bordet.

Tableau, m. Maleri, Billede; Uds hængsbræt til Placater o. rest; stor Stolctavle; fig. Stildring, Fremstilling; Oversigt; Medlemsliste; (Mar.) Agterspeil; (Arch.) Siberammen i en Dørel.Vintuesaabning; on a rayéson nom du – des avocats, man har ubsettet af Roget; c'est une ombre au -, bet garder le -, ikte fige et Ord, ikte tage er en Stygge i Malerict, en lille Feil, Deel i Conversationen. som bedre udhæver de forbeelagtige

Tablature, f. Fordeling af Rober me; Ubfigt fuld af Liv og Afverling. Tablée, f. Gjæsterne om et Bord; (Dra.) Langde af overftaaret Rlate, svarende til Overstærerbordets.

> Tabler, vn. sætte Brifferne i Brat: spil efter Spillets Regler (v. nu: caser); fig. vous pouvez – là-dessus,

derpaa kan De fiole (v.).

Tabletier, ère, s. Runstbreicr, som forfærbiger Staffpil, Dambrætter o. Ubsælger el. Ubsælgerste af desl.; jamme.

Tablette, f. Hylde; lille Reol; tyndt Brat el. Plade af Ira el. Steen; flad Rage; (Arch.) Gefime; pl. Strivetable, Tegnebog; Tabeller; Bordurstene; - de chocolat, bruge coladetage; user de -s, Apothekerkager, tynde Kager til Affs: ring el. af andre Egenstaber; écrire sur ses -s, nedstrive i sin Tegnebog; prov. Otez cela de dessus (rayez cela de) vos -s, saa det ud af Deres Tans ker, giør ifte Regning berpaa; vous êtes sur mes -s, De har givet mig Grund til Misfornsielse, jeg har en Hone at pluffe med Dem.

Tabletterie, f. Runftsnedfer, el. Runstdreierarbeide; det dertil hørende

Paandvæit.

Tablier, m. Forflæde; Stjøbestind; kader for paa Kabrioletter o. desl. Bogne til at bestytte imod Stænf; (Fort.) Rlappen paa en Bindebro; (Mar.) – des huniers, Slutlap paa Mersseil; (Th.) role à -, Haantvarierrolle, Soubretterolle; prendre le -, spille Soubretteroller; (Impr.) droit de -, Indtræbelsespenge for zærlinge.

Tabloin, m. (Mil.) Batteripsanke. Tabouret, m. Stol uden Rygstyffe; Stol, hvorpaa Forbrydere ubstilles til vanærende Straf; avoir le droit da – chez le roi ou la reine, have Act til at sidde i Kongens el. Dronningens Rarvarelle.

Tac, m. Stab hos Kaar.

Tacet (t ubt.), m. (Mus.) bruged hans Navn af Listen over Abvocaterne; tun i Udtr. tenir el. saire le —, tie faire un - de qc., giere en Stildring mebens be Andre fpnge; fig. og fa.

Tache, f. Plet; fig. Feil, Sfam-Siber; - mouvant, Maleri, bvis en: plet; des -s de rousseur, Fregner; kelte Dele bevæges ved en Mekanis- c'est une - à son honneur, det er en Pick paa hans Bere; prov. il veut trouver des -s dans le soleil, han vil finte Roget at udsætte selv paa det Kuldkomneste.

Tache, f. opgivet el. soresat Ar. beide, Dagbærf; travailler, être à la -, arbeide i Accord, for en bestemt Betaking uben P. til Dageantallet; prendre à - de saire qc., sætte sig for at giøre Roget, giøre sig det til en Opgave, for hvilken man Intet forsøinmer; en bloc et en -, loc. ad. unter Et, over en Bank uden at gaae i det Enfelte (v.).

Tachéographie, f. s. tachygraphie.

Tacher, v.a. plette, besudle.

Tacher, v. a. bestræbe sig for, fore sege (med de); lægge an paa, have til Penfigt (meb a); tachez d'avancer cet ouvrage, sog at fremstynde dette Arbeide; il lache à me nuire, han lægger an paa at stade mig; il n'y tachait pas, han har gjort det uden Penfigt. Lioriplettei.

Tacheté, e, p. plettet; - de noir, Tacheter, v. a. plette, overplette, fylde med Pletter (især om Huden bos

Mennester og Oyr).

Tachygraphe, m. Hurtigstriver.

Tachygraphie, f. Runst at strive saa burtigt som der tales ved Hjælp af Forfortelset (s. sténographie).

Tachygraphique, a. henhørende til

Kunsten at strive hurtigt.

Tacite, a. stiltiende; consentement –, stiltiende Samtyffe; – réconduction, Fortsættelse under samme Bilkaar af en Forpagining el. Leie uden at samme fornpes. Maade.

Tacitement, ad. paa en ftiltiende Taciturne, a. tave, som iste taler meget, indsluttet i fig jelv, tankefuld.

Taciturnité, f. Tavshed, Indfluts tetbed. [tal, som fasigjøres paa en Arel.

Tacquet, m. Stang of Træcl. Res Tact (ct ubt.), m. Folelse; avoir le — fin, sûr, have et starpt, sistert Omdomme om hvad der er passende; il a du -, han har en fitter Smag, en rigtig Folelse el. Tact for Sommeligheden.

Tac-tac, loc.ad. og s.m. til tat, Duos matopsietikon til at betegne en regelmæssig efter lige Mellemrum gientas (s. estoc)]; avoir la - svelte, have

Tacticien, m. Taktiker; fig. snebigt Menneste.

Tactile, a. som fan følcs.

Taction, f. (Did.) Felen; p. u.

Tactique, f. Tactif, Kunst at opstille Tropper i Slagorren og at foretage militaire Evolutioner; stg. Kunst at lebe en Intrigue el. rigtigen at bes nytte sinc Midler til at naae et Maal.

Tactuel, le, a. henhørende til Føs lelsen. Brandgaas.

Tadorne, f. (H. n.) Gravgans, Tael, m. hinefist Wynt af Bærdi omir. 16 Mi.

Taffetas, m. Zaft; - d'Angleterre, engelst Plaster; - ciré, Bortaft.

Tassetatier, m. Tastvæver; p. u. Talia, m. Sufferbrændeviin.

Tage, m. Floden Tejo i Portugal. Tagète, f. (Bot) Floielstrone, Laf Bildtet. Floicisblomst.

Taïaut, m. Jægerraab ved Synct Taie, f. Overtræk til en Hovedpude, Pubevaar; hvid Plet paa Diet; (An.) Pinde om Fosteret, om Leveren og andre Indvolde; (Vet.) Dienspgdom bos Defte. tender.

Taillable, a. Natiepligtig; s. Stats Taillade, f. (Chir.) Snit, Stramme;

Splitte i Tsi.

Taillader, v. a. Initie, flænge (Puden el. Kiødet); Mære Splitte (i Tvi).

Tailladin, m. tynd Stive Citron cl. Apelfin.

Taillage, m. Paalag, Stat; v.

Taillanderie, f. Kleinsmedhaands værk; Jernkram.

Taillandier, m. Kleinsmed; En, som handler med Rleinsmedarbeibe.

Taillant, m. Eg el. Od paa en

Aniv, en Dre, en Alinge o. f. v.

Taille, f...Legemstorm, Dannelsen af Legemet fra Stuldrene til Beltet, Figur; Kjolefnit; Steensnit; Tilhugs ning of haarde Stene; Ridse med Gravstiffen; Tilsnit af en Pen; ung Stov, som vorer op paa Ny ester at være hugget; Karvestok, lille Stok, bvorpaa mærkes hvad der kjøbes el. fælges; Stat (v.); Aftagning i Pharao: spil; Tenorstemme; Tenorift; Eg fun i Ubir. frapper d'estoc et de -, stiffe og hugge med et starpt Baaben gen Lyd. [hvoraf tun høres Begynbelsen. en smæffer Figur; elle n'a point de Tactée, f. (Mus.) Forslag, Robe, -, bun er tyt og stumpet; cet habit

prend bien la -, benne Kjole sintter gobt om Livet; cheval de bonne -, en velbygget Pest; la - de cette plume ne vaut rien, benne Pen har et daarligt Snit; le gibier se retire dans les -s, Bildtet søger ind i Unsberstoven; - réelle, Grundstat; - personnelle, personlig Stat.

Taillé, e, p. bannet, formet; tilbugget, tilstaaret; homme bien –, Mand af en smut Bært; ouvrage – à la serpe, plumpt ndført Arbeide; besogne toute –e, ganste tilberedt Arbeide; cote mal –e, løselig opgjort

Regning el. Overflag.

Taille-de-bois, f. udstaaret Træsplade; Træstit; pl. des tailles-de-bois.

Taille-douce, f. urgraveret Kobbersplate; Robberspitte; pl. des tailles-douces.

Taille-doucier, m. En, som aftrytter Robberplader; pl. des taille-douciers.

Taille-meche, m. Rebstab, hvor: med der stæres Bæger; pl. des taille-meches.

Taille-mer, m. (Mar.) starp Kant for paa et Stib, underste Styffe af Stjæget paa en Galei; bruges itte i pl.

Taille-plume, m. Instrument til at stare Penne med i et Snit; pl. des

taille-plumes.

Tailler, v.a. stære, bestære, tilstære; stære i flere Styffer; tilhugge; (Chir.) giere et Indsnit; (Mon.) ubmynte en Mark Guld el. Sølv i de lovbestemte Mynthyffer; (Jeu) indtage el. ud: bele be vundne el. tabte Penge; (Mar.) forme el. tilbanne et Stib; r. n. (Jeu) hotde Bank, spille ene imod Fiere (i Pharo, halv Tolv o. fl.); (Mar.) - de l'avant, styde over Stevn; ... - une plume, fare en Pen; - la vigne, bestære Biinranten; - un habit, tilstære en Kjole; — la soupe, fare Brod i tynde Stiver; fig. - en pièces, jugge sønder og sammen, tils foie et totalt Neberlag; fa. – les morceaux à q., tilmaale En hans Udgifter; forestrive En noiagtigen boab han maa giøre; – de la besogne à q., give En Roget at tage vare, volbe En Bryberier; - des croupières à une armée ennemie, jage en sseudtlig Armee paa Flugten og forfølge ben; des croupières à q., volte en Ubes hageligheber; – en plein drap, have l

Overflod af hvad man stal bruge; — et rogner à son gré, stalte og valte efter eget Behag.

Tailleresse, f. (Mon.) ford. Fruenstimmer, som bestar Mynterne, saa at de fit den samtes kant

de fit den lovbestemte Bægt.

Toillerie, f. Bærksch, hvor der tibskæres; Kunst at tilskære Klæder.

Taillerole, f. Instrument til at over

fare Floiel.

Taillet, m. (Forg.) Barftoi, hvor: med Jernet tilhugges under Sammeren.

Taillette, f. Glags Stiferftern.

Tailleur, m. Stræbber; Stempelsstærer; Bankeur (i Pharospil); — de pierres, Steenhugger, Steenskærer; — de diamants, Diamantsliber; — de sel, forh. Saltmaaler i Borbeaux; — pour homme, Mandsstræbber; — pour semme, Damestræbber.

Tailleuse, f. Stræberkone; Fruen-

timmer, som sper Alæber.

Taille-vent, w. (H.n.) Slags burtigt flyvende Søfugl; (Mar.) fürfantet Seil paa Luggere og Fister-Fartsier, Driver.

Taillis, m. Unberstop; Stop, som hugges fra Tid til anden; prov. gagner le —, tage Flugten og sætte sig i Sisterhed; ogs. a. i Udtr. bois —, Understop.

Tailloir, m. Haffebræt; (Arch.) Flace el. sverste Deel af Rapitælet, hvorpaa Architraven (Bindebjælken)

bviler.

Taillon, m. Tillægsstat, Bistat; v. Taillure, f. (Brod.) ubstaaret paas lagt Broberi.

Tain, m. Speilbelægning af meget tynbt Tin, Staniol; pl. Træklobser, hvorpaa Kjølen af et Stib under Bygning hviler (alminbeligere: chantier).

Taire, v. a. fortie; v. pr. tie; iffc giøre Støi (om Opr, Havet, el. Bindene); v.n. i Udtr. faire —, bringe til at tie, hindre fra at tale; il ne dit jamais rien de ce qu'il faut —, han figer aldrig Roget af hvad, der stal forties; je ne puis m'en —, jeg fan iste tie dermed; il a sait — son ressentiment, han har bragt sin Brede til at tie, han har beherstet den; prov. qui se tait (almindeligere: qui ne dit mot), consent, den, som tier, sams tyster. [Slags zist fra Chili. Taisson, m. (H.n.) Grævling, Tar;

Afautspræst fra Talapoin, M, Siam; Slags sortnæset Abe. Lfieen. Talc (c udt. k), m. (Minér.) Talk

Taled, m. Sier, hvormed Jøderne

bedæffe Povedet i Synagogen.

Talent, m. Talent (Guldsel. Sølds Bægt hes de Gamle af forstjellig Bærdi; den attiffe Talent gjaldt omtr. 1,764 Rbdlr.); fig. Raturgave, Naturanlæg; Opgtighed, Dulighed; Person af Tas lent; il a beaucoup de – pour la poésie, han besidder meget Talent for Poesien; homme de –, talentfuld Mand; peintre à -, Maler, som giør Lyffe i ficre Genre, uden derfor at udmærte fig i nogen entelt; gens a -, Kolf, der drive jaadanne Kunster, som kræve Talent; saire valoir son –, gjøre sit Talent gjældende; ensouir, enterrer son –, nedgrave sit Pund, gjøre fine Raturanlag ufrugibringende for: medelst Ladbed; protéger les -s, bes stytte talentfulde Nænd.

Talinguer, v. n. (Mar.) giste Ans

kertouget fast i Ankerringen.

Talion, m. Gjengjældelse.

Talisman,m.Arpuebilled; Arpuemids del; Trylletraft. [levilled; fortryllende. Talismanique, a. penporende til et Erpl=

Talmouse, f. Oftetage.

Talmud, m. Talmud, indeholdende Isbernes Sagn og mundtligt opdes varete tove. mud.

Talmodique, a. henhørende til Tal-Talmudiste, s. En, som troer paa Jalmud, Tilhanger af samme.

Teloche, f. Slag af Haanden paa

Hovedet, Sinkeduus; pop.

Talon, m. Hæl; Hæl paa Fobtøi; ben nederste og bageste Deel at stere ans bre Gjenstande; (Man.) Spore; (Mar.) le – de la quille, Risiens Agterende; donner du -, hugge med Agterstadenen; (Arch.) Huulliste; (Jard.) bet Sted, hvor en Aflægger af en Ertes stot sab sast for den asbrødes; den tyffeste Ende af en asstaaren Green; (Jeu) Stammen, de tilbageblevne Kort efter at have givet; le - de la main, bei Tyffe af Paanden op imod Paand: Bindeltrappe; (Sucr.) dobbeit Gigte lebet; fig. og fa. forh. - ronge, Hof- til Pubersutter; (Brod.) lille rund manb; marcher sur les -s de q., folge Brobectramme; -- major, Regiments En altid i Pælene; montrer les -s, tambour; - de basque, Tambourin; Isbe fin Bei, flygte; montrez-moi les Haandpauke besat med Bjælder -s, gaa bort fra mig; avoir l'esprit Kanten; battre du -, flace paa aux -s, giøre Roget reent forteert, Tromme; battre le -, rere Erom.

begaae en Dumped; a-t-il donc les yeux aux -s, har han da ingen Dine i Povedet, kan han ikke see sig for? se donner du - dans le cul, dans le derrière (pop.), springe til Loftet af Glæde; ifte bryde sig om hvad der end fleer; (Man.) serrer les -s, pincer les deux -s, give Hesten af begge Sporer; ce cheval est bien dans les -s, denne Pest lystrer godt Sporen.

Talonner, v.a. folge En i Dalene; sig. drive stærtt paa En, overhænge En, være En paa Salsen; (Mar.)

hugge med Agterflavnen.

Talonnette, f. Styffe af et gammelt Strømpestaft til at lappe Strøms pehælen. [Træftpffe under Buncfioffen.

Talonnier, m. Halestærer; (Mar.) Talonnière, f. Halefipffe af Læber til Barfodmunkenes Sandaler; (Mar.) pderste Ende af Stibsroret; pl. Wercurs Pal-Binger.

Talpa, m. (Bot.) Slags offindiff Palmetræ; (Chir.) Svulft i Hovedet.

Talpien, m. (H.n.) Muldvarpeslægt. Talpinette, f. (H.n.) Slags Spits muus.

Talus, m. Straaning; Staining; couper en -, stære Roget flatt, give bet en straa Retning.

Taluler, v. a. opføre Roget i en straa Reining, gisre bet staft.

Tamanda el. tamanoir, m. (H. n.) ameritanst Mpresluger (fourmilier).

Tamarin, m. (Bot.) Tamarinde, Frugt of Tamarindtræet; (H. n.) Uistiti-Abe, Saguin.

Tamarinier, m. (Bot.) Zamarindtræ. Tamaris (s ubt.) cl. tamarix, m. (Bot.) Tamarist, Bustvært, hvis Bark bruges i Medicinen. Regrene.

Tamboula, m. ftor Tromme bos Tambour, m. Tromme; Trommes slager; (Men.) Slags Stuur omiting en Ogr, for at forhindre Traf; (Horl.) Ficthuus; (An.) Trommehinden Pret (lympan); (Fort.) Forstandes ning at tætstaaende Palifader omfring en Indgang; (Arch.) Kiernen i en

men for at give Signal; fig. og fa. mener q. – battant, vinde flere Kors bele over En, den ene efter den ans den; gaae En færkt til Livs, bringe En stemt i Anibe; avoir le ventre tendu comme un —, have Underlivet spændt af Spadom el. sor at have spiist for meget; prov. vou'oir prendre des lièvres au son du -, ubsprebe Roget, som man burde holde hemmes ligt for at det kunde lyffes; ce qui vient de la flûte, s'en retourne au -, det Gods, som kommer let, sdes let.

Tambourin, m. Slags aflang Troms me; En, som saaer en saadan Tronime; munter Melodi til bette Instrument; (Joa.) Slags Perle, der er rund paa ben ene Side og flad paa den anden.

Tambourinage, m. Spil paa Trom-

me el. Tambourin.

Tambouriner, v. a. efterlyse ved Trommestag; v.n. stage pag Tromme (om Børn).

Tambourineur, m. En, som slager vaa Tromme el. vaa Tambourin (især om Born; plais.). [vorende Biindrue.

Taminier, m. (Bot.) Slags viltt Tamis, m. Paarfie; fig. og fa. - passer par le -, strengt underføge, prove noie. [ved Pialp af en Paarsie.

Tamisage, 20. Sigten, Rensning Tamisaille, f. (Mar.) Roervange, Steb, hvor Roerpinten gaaer gjennem. Tamise, f. (Géogr.) Themsen.

Tamiser, v. a. hgte; fig. og fa. note prove Ens Opforfel o. s. v.

Tamiseur, m. (Verr.) En, som brus ges i Glashptter til at rense el. sigte det, hvoraf Glasset sortærdiges.

Tampane, f. Hjul el. Rebstab,

hvormed et Mollehuus treies.

Tampe, f. (Manu.) Bræt, hvormed Alædet bringes tættere ind til Friseers Moen.

Tompon, m. Tap, Prop, Told, Spunds; (Impr.) Bogirpfferens Balle; (Chir.) Charpt til at afviste Materie af Saar; Fprsvamp til at stille Blobet; (Men.) Udspldningsspffe til at tætte smaa Huller; pop. je m'en soucie comme de Collin-Tampon, bet bryder jeg mig itte det Mindste om.

Temponnement, m. Tilpropning, Stopning af Puller; Standsning af Blodet ved Charpi el. Fprsvamp.

Tam-lam, m. Slags tyrtiff Ness fingpaute; pl. des ---s.

Tan, m. malet Garberbark. ffrubt. . Tanaisie, f. (Bot.) Reinfand, Orme, Tancer, v.a. irettelætte, filænde paa, Laltid Mænder. dadle, true.

Tanceresse, f. Fruentimmer, som

Tanche, f. (H. n.) Suder.

Tandis que, conj. medens (bruges isar til at ubbæve en Viodsætning; et stærfere Urtr. end pendant que).

Tandour, m. rundt el. Kirkantet Bord, hvorunder andringes et Fyrfad (Slags Varmeindretning hos Grafere og Aprier).

Tendrole, f. (Verr.) Glasgallc, saltagtige Dele, som svomme ovenpaa

ved Glassmeltning.

Tangage, m. (Mar.) Dubning, ct Stibs Gyngen efter Længden.

Tangara, m. (H. n.) Glags brafilianst Epurb.

Tangence, f. (Géo.) Berøring (contact); point de -, Beroringspunft.

Tangente, f. (Géo.) Tangent, ret Linie, som berører Tirkellinien i eet Punkt uben at overstære samme; prov. s'échapper par la -, tede sig behændigt ud af en Sag, slippe bort. [Aysten.

Tanger, v.a. (Mar.) seile langs med

Tangible, a. (Did.) følbar.

Tangue-de-mer, m. Slags Strandsand blandet med Leer el. Salt.

Tanguer, v.n. (Mar.) gynge op og ned efter kangden; duve, buse, ride, stampe. Liom gynger el. duber fiærft.

Tangueur, m. og a.m. (Mar.) Stib, Tanière, f. vildt Opre Hule; fig. og fa. Smuthul; il est toujours dans sa –, han er mennestesty, han gaaer aldrig ud. Garoning.

Tannage, m. (Tann.) Duders Tannant, e, a. kjedende; kjedsommes lig; fa.

Tanne, f. brunagtig Finne i An-Tanné, e, p. garvet; a. rødbruun;

s. m. rødbruun Farve.

Tanner, v.a. garve, barte; fig. og pop fjede, trætte; befvære.

landerie, j. Garveri. [wnc. Tanneur, se, s. Garver, Garver. Tannin, m. (Chir.) Garverstof.

Tanqueur, m. (Mar.) Drager, som

losser el. laber Stibc.

Tant, ad. saa meget, saa mange; Tamponner, v.a. tilproppe, tilstoppe; saa ofte, saa længe; i saa boi Grat, standse Blobet ved Charpi el. Svamp. i ben Grad; il a - d'amis, han bar

saa mange Benner; - que je vivrai, saa lange seg lever; il pleut – qu'il peut, det regner alt hvad det kan, meget stærkt; tous – que nous sommes, saa mange vi ere, alle tilsams men; - soit peu, bet være not saa lidt; (Jeu) nous sommes – à -, vort Spil staacr eens; - il était abusé, i den Grad var han ført bag Lyset; si je faisais - que d'aller à Paris, versom jeg engang reiste til Paris; - mieux, saa meget desbedre; - pis, saa meget desvarre; - plus que moins, noget mere el. noget mindre, omtrent; si — est que, naar faa er, hvis det forbolder sig saa at; tant y a qu'il est mort, saa meget er vist, at han er bøb; - s'en faut qu'il y consente, det er saa langt fra, at han samtyk fer deri; sur et – moins de ce qu'il me doit, i Afregning paa hvab han stylder mig (v. hellere: à compte el. à valoir sur ce qu'il me doit).

Tantale, m. (Phys.) Slags hybraus list Mastine, Peredager (diabète); (Minér.) Ravn paa et nyt Metal.

Tantaliser, v.a. lade ubholde Tantalus's Straf, stuffe med et falst Haab.

Tante, f. Faster, Moster, Tante; grand'tante, Bebftefabers el. Bebftes moders Søster; - à la mode de Bretagne, Fabers el. Moders Sødstendes meget lidt; fa. p. u. barn.

Tantet, m. en lille Emule; ad. Tantinet, m. en meget lille Smulc;

ad. ganste lidt; fa.

Tantot, ad. snart, om kort Tib; npligen, for fort siden; il viendra -, han kommer snart; il est venu –, han er kommen for kort siden, nyligen; - l'un, - l'autre, snart ben ene, fnart ven anden; fa. à -, loc. ad. vi sees igien siden (endnu samme Dag).

Taon (ao udt. o; efter R. Landais, a.), m. Brems; fg. og fa. la première mouche qui le piquera sera un -, den mindste Ulyste, der møder ham,

vil tilintetgiøre ham.

Tapabor, m. Regnhue (v.).

Tapage, m. Stoi, Larm, Tummel; Stianderi; faire (du) -, giøre Stoi; voilà bien du - pour peu de chose, det er megen Larm (meget Stjændert) for en Bagatel.

Tape, f. Slag med Haanben, Dast; |

(Brass.) Top i et Olfat, Spunds; (Sucr.) Prop af Klude, hvormed Suffer:Formerne luttes.

Tapé, e, p og a. slaact; kæmmet, oplat; torret; fig. ipplist; des cheveux -s, opfammet Haar; des poires -es, tørrebe Pærer; fa. og pop. mot bien -, bicente Intfald; (Peint.) tableau –, hurtigt ubført Maleri.

Tapecul (1 stumt), m. den tunge Enbe paa en Slagbom; fa. tung Bogn, som stumpler; (Mar.) stort Seil paa Enden af Wesanmafter,

Driver el. Papegoie.

Tapement, m. Larm of et Stot; p.u. Taper, v. a. flage, prygle, taste (pop.); opiamme Haar; (Art.) floppe Mundingen af en Kanon, for at der iffe stal trænge Band ind; (Sucr.) luffe Enden af en Gutter-Form med en Kludeprop; v.n. – du pied, flampe medfoben.

*Taperbord, m. (Mar.) Due til at flaac ned om Palsen for at bestytte faiume imod Band (bruges af Ssfolt i bet nordlige Frankrig). [(pétard).

Tapereau, m. (Artif.) Socrmer Tapette, f. Redstab til at proppe Flaster tæt; (Grav.) lille Taftbal, bvormed Rer: nis udbredes over Robberpladen.

Tapinois (en), loc. ad. hemmeligt, uformærkt, i Stilhed, i Smug.

Tapioca, m. Bundfald af Saften, der uddrages af Maniok-Roden.

Tapion el. tapio, m. (Mar.) Sted t Søen, hvor Vandet synes at være smulere; hvid Plet paa en Klippe, som, seet langt fra, antages for en Geiler under Landet. Opreart.

Tapir, m. (H.n.) Tapir, amerikansk Tapir (se), v. pr. stjule sig ved at buffe fig ned el. sætte sig paa Pælene;

trybe i Ghul.

Tapis, m. Tappe, Dætte; Tapet; - vert, grøn Plet i en Have; Spills bord; Administrationsværelse; mettre une affaire sur le -, bringe en Sag paa Bane; brofte samme; eure sur le -, være Gjenstand for Omtale; tenir q. sur le -, tale om En; amuser le -, more Gelftabet med tom Snat; (Jeu) le - brûle, man har itte gjort Inbfate; (Man.) le cheval rase le -, Heften lefter itte Fødderne not i Løbet, ben er nær ved r en Bagatel. [Spettakelmager. Fødderne nok i Lødet, den er nær ved Tapageur, se, s. En, som gjør Støi; at snuble. [klæde en Overslade, bedætke.

Tapisser, v.a. betræfte, tapetsere; be-

Tapisserie, s. Slags Broberi med Ub el. Silte: Tapetmagerarbeibe; Betræt; sg. saire –, være tilstede i et Gelstab el. paa et Bal, uden at tage Deel i Conversation el. Dands.

Tapisseur, m. Tapetmager; Tapet

banbler.

Tapissière, f. Fruentimmer, som sorfærbiger Ulb. el. Silsebroberier, Tapeter o. besl.; Tapetmagerkone; Fix. vervogne til at transportere Reubler; (H. n.) Slags Ebberkop.

Tapon, m. Zsi, som tastes sammen i en Klump, Bylt; stamesist Tromme;

(Mar.) Prop; Kanonspeil.

Tapoter, v.a. bafte ibeligen, flapse; pop. fingerere (som et Barn). [fæmning.

Tapure, f. Pagrets Krusning el. Op-Taquer, v. a. (Impr.) bante de i Formen for hoit staaende Bogstaver neb.

Taquet, m. Pæl, som nedrammes i Jorben ved Rivellering; (Mar.) Rlampe-

Taquin, e, a. karrig, gierrig (v.); trobfig, egenfindig; drillende; branten; halkarrig; s. trobfigt, egenfindigt Menneste. [drillende Maade; p. u.

Taquinement, ad. paa en trobsende, Taquiner, v.a. trobse, brille, tirre; v.n. være urimelig i Smaating; v.pr. ville hinanden. [Lirren, Drillen; fa.

Taquinerie, f. Gnieragtighed (v.); Taquoir, m. (Impr.) Klopholz, Bræt af en Sides Størrelse, hvors med Strifttegnene bringes til at staae Uge i Formen.

Taquon, m. (Impr.) Underlag, som bruges til at tryfte Rødt i Sort.

Tarabiscot, m. (Men.) siin Poul

til Gefimfer.

Tarabite, m. indiff Pangebro.

Tarabuster, v. a. plage En med ivelige Afdrydelser; forstyrre En med utidig Snak; overfuse En, behandle En haardt. [dreie en Strue med.

Taranche, f. Jernbolt til at oms Tarande el. tarange, m. (H. n.)

Slage Rensdyr.

Tarare, m. Slags Kornrensnings: mastine; int. Bild mig bet ind! Snitsnat! tarare-pon-pon, bet er kun Bind (p. u.)

Taraud, m. (Méc.) Struebore.

Tarauder, v. a. (Méc.) ubbore en

Struemsurif.

Tard, ad. filbigt, filde; seent ub paa Aftenen; s. m. ben filbige Aften;

se lever —, staae kibigt op; il est bien —, det er meget fildigt; il se sait bien —, det bliver fildigt; nous n'arriverons que —, vi ankomme først seent ud paa Aftenen; sur le —, hen ud paa Aftenen; prov. il vaut mieux que jamais, det er bedre silve end albrig.

Tarder, v. n. nole, tove; gaae langsomt; blive længe ude, opholde sig længe paa et Sted; v. imp. længes efter; vous avez bien —é à venir, De har tovet længe med at komme; pourquoi avez—vous tant —? hvorfor er De bleven saa længe borte; il me tardait de vous voir, seg længtes efter at see Lem; il me tarde que mon ouvrage soit sini, seg længes efter, at mit Arbeide kan blive særdigt.

Tardis, ive, a. fildig; seen, langssom; som modnes fildigt; mouvement –, langsom Bevægelse; cerises – ives, seent modne Kirsebær; agneau –, Lam, som sødes seent paa Aaret; esprit –, langsomt Hoved, som udvistes fildigt.

Tardifère, tardigrade, m. (H. n.)

Dovendyr.

Tardivement, ad. med Langsombeb, seendrægtigen. [gelse; fildig Modenhed.

Tardiveté, f. Langsombed i Beværare, f. Affald, Formindstelse i Mængden; fig. og fa. Feil, Mangel; (Com.) Tara (Bægten af det, hvori Varer indestuttes, til Forstjel fra net).

Taré, e, p. og a. fordærvet, has vareret, bestadiget; feilfuld; ilbe omtalt. [sammes Melodi.

Tarentelle, f. neapolitanst Dands; Tarentisme, m. Banvid, foraars saget ved Bid af Tarantelen.

Tarentule, f. (H.n.) ftor, giftig Ebbertop, Tarantel; Slags lille Fiirbeen.

Tarer, v. a. bestadige, fordærve; foraarsage Assalb el. Indsvinding; veie forud bet, hvori Barer forsendes; fig. – la réputation de q., stade Ensgobe Navn og Rygte, ilde omtale En

Taret, m. (H. n.) Træborer-Pho:

labe, Pæleorm (Stalorm).

Taretier, m, (H. n.) Opret i Træborer-Pholaden. [Stjold.

Targe, f. Slags gammelbags Targette, f. Slaa til at sætte for Dørre el. Binduer.

Targuer (se), v. pr. giøre fig til af Roget, bryste fig, prale af.

Targum (um ubt. om), m. Tars

gum, den haldæiste Udtolkning af bet gamle Testament.

Tari, m. Slags Liter af Saften af Palme og Cocostræer. [figue.

Tarier, m. (H.n.) Figenstade (bec-Tarière, f. Hulboer; Jordboer; (Chir.) Instrument til at uttraffe Kugler (tire-balle).

Tarif, m. Fortegnelse over Bares prifer, Toldasgister, Myntcours o. dest.

Tariser, v. a. bestemme Priser el. Toldafgifter efter en Taris, anvende en Taris.

Tarin, m. (H. n.) Grønfisten.

Tarir, v. a. ubtørre; sg. stanbse; v. n. ubtørres, ubtømmes; sig. ophøre; ne point – sur un sujet, værc uudtømmelig i Tale om en Gjenstand.

Tarissable, a. som kan ubtørres el. ubtømmes. [tommelse.

Tarissement, m. Ubtørrelse, Ud-Tariatane el. tarnatane, s. Slags tyndt, giennemsigtigt Mousselin. [spil.

Taroi, m. Fagot (nu: basson); Taroi, Taroić, e, a. bruges fun i Ubir. cartes — es, Kort, som ere sarvede ruvesormigt paa Bagsiden, Taroffort.

Tarotier, m. Rortmager; v. Tarots, m.pl. Zarottort; Zarotspil.

Taroupe, f. Mellemrum mellem Dienbrynene; Haar sammesteds; p.u.

Tarse, f. (An.) Bristen (coudepied); Brust langs Kanten af Diens laaget; tredie Led af Foden hos Fugle el. Insecter.

Tarsien, ne, a. (An.) henhørende til Bristen el. til det tredie Fodled hos Fugle og Insecter.

Tarsier, m. (H. n.) Abeflasse med

lange Bagfødder.

Tartan, m. flotst rudesarvet, bros get uldent Toi; Schavl i samme Monster.

Tartane, f. (Mar.) Tartanne, lille Stib i Middelhavet, som fører et trestantet Seil; (Pe.) Slags Kistenet.

Tartare, m. (Myth.) de Ondes Op: holdssted i Underverdenen; (Géogr.) Tartar, Beboer af Tartariet; a. tartarist.

Tartareux, se, a. viinsteenagtig; v. Tartarie, f. (Géogr.) Tartariet.

Tartariser, v. a. (Chi.) rense ved Hick af Biinsteen.

Tartarique, a s. tartrique.

Tarte, f. Earte.

Tartelette, f. lille Tarte.

Tartine, f. tynd Brøbstire belagt med Splictei, Smør, Oft el. besl.

Tartrate, m. (Chi.) viinsteen suurt Salt. Tartre, m. Biinsteen; – émétique, – stibié, Bræfiniddel, Bræfviinsteen (oas. blot émétique).

Tartrique, a. (Chi.) tilberebet af

Biinfteen (tartarique).

Tartrite, m. f. f. trartrate.

Tartuse, m. Hpfler, ffinhellig Bebrager. [Basen; fa.

Tartuserie, f. Hytleri, stinhelligt Tartusier, v. n. agere Hytler, ans tage et stinhelligt Bæsen; v. a. gifte

med Tartufe (Mollère).

Nangde; lille Daandambolt; (Arch.) Bygning under Arbeide; un – de charge, Rad Steen, der rage frem over binanden som en Hoælving; mettre en un –, opstable i en Dynge; il a sait un – de friponneries, han har begaact en Mængde Sturtestreger; un – de coquins, en Hob Slyngeler; se mettre tout en un –, rulle sig sammen som et Røgle; prov. crier samine sur un – de blé, klage over heelt Skind.

Tasse, f. Kop; une – à casé, en Raffesop; une – de casé, en Rop Raffe; prendre une demi-tasse de casé (el. blot: une demi--), britte en sille Rop Raffe; prov. og pop. boire à la grande –, bruine sig.

Tasseau, m. (Men.) Træliste; (Mon.) Jernredstab, hvormed Myntsstyfter forhen formedes.

Tassée, f. Ropfuld; fa.

Tassement, m. Ophoben, Oponigen; (Arch.) en Muur el. Jordvolts Sammensonken under fin egen Bægt.

Tasser, v. a. opdynge, opstable; v. n. vore stærkt, ubbrede sig til alle Sider; (Arch.) synke sammen (i d. Betydn. ogs. v. pr.). [Harnist.

Tassette, f. Laarstinne paa et Tassiot, m. (Van.) tvende overforslagte Træssinner i Bunden af et Kurvearbeide. [ring.

Tâtement, m. Beføling, Berø-Tâte-poule, m. Pottetiger; pl. des

tate-poule; fa.

Tater, v.a. søle paa; fig. forsøge, prøve; ubforste; v. n. smage paa; fig. søge at tjenbe; v. pr. prøve sig

feld: ubforste binanden; bære ængste: ila Ombu for sit Pelbred; - le pouls à q., fole En paa Pulsen; fig. soge at Hende Ens Stemning, tole En paa Tanderne; il tâte le pavé, han gaaer unstert, han har iste fistert Fodiæste; - le pavé el le terrain, gage baers somt tilværts, handle med Forfigtighed; - le courage de q., - q., prove Ens Mod; je l'ai -é sur cette affaire, jeg bar udforstet hans Mening i denne Sag; tâtez de ce vin-là, smag paa benne Biin; prov. il n'en tâtera que d'une dent, ban kan slifte sig om Munden, ban faaer Intet beraf; il veut – du métier de soldet, han har Lyft til at kiende lidt til Arigsfaget, at prove [stemt Menneste. bvad det betyder.

Tâteur, se, s. og a. vægelsindet, ubes Tâte-vin, m. Bünprover; pl. des tâte-vin.

Tatillon, ne, s. En, som blander sig i Alt, som vil have et Ord med i de mindste Ting; fa.

Tätillonnage, 211. paatrængende Indsblanding i alle Ting; fa. el. pop.

Tätillonner, vn. indblande sig paastrængende og unpttigen i Alt; fa.

Tatonnement, m. Befolen, Famslen; (Phys. og Math.) méthode de –, Forfog paa at løse en Opgave, ved at prove forstjellige Midler el. Sppostbeser.

Tatonner, v.n. søle sig for i Mørstet; samle; sa. gaae ængstligt og

tvivlsomt tilværts.

Tatonneur, se, s. En, som samler; fig. En, som gaaer ængsteligt tilværts.

Tatons (a), loc. ad. famlende, folende sig for, som i Blinde; sig. ængsteligt, tvivlraadigt; aller a – dans une affaire, gaae frem i en Sag uden Plan el. Maal.

Tatou, m. (H. n.) Pantferbyr.

Tatouage, m. Tatouering, de Bildes Maade at male deres Legeme.

Tatouer, v. a. tatouere, ffjære Fisgurer i Legemet og derefter male samme. [Slags ottebæltet Pantserdyr.

Tatouette el. tatuette, f. (H. n.)

Tau, m. Bogstavet τ i det græste Alphabet; (Blas.) Antoniustors.

Taudion (pop.) el. taudis, m. forh. Forstandsningsbytte, som Eeleirerne opsørte i Rærheden af en Fæstning; uordentligt, ureenligt lille Kammer, Pulterkammer. [holder Bognaxen ex.

Tav.

Taugour, m. lille Lostestang, som Taupe, f. Muldvarp; (Chir.) Svulit el. Byld i Hovedet; prov. ne voir pas plus clair qu'une —, see dunfest; c'est une vraie —, bet er et sums Menneste, som gaaer frem ad Enigibeie; aller comme un preneur de —s, gaae sagte, uden at giøre Stei; il est allé au royaume des —s, han er bøb. [(courtilière).

Taupe-grillon, m. (H.n.) Jordfrets Taupier, m. Muldvarpfanger. Taupière, f. Multvarpfælle.

Taupin, m. (H. n.) Slags Starm basse; a. m. sortagtig.

Taupinée el. taupinière, f. Mukvarpestud; Muldvarpehul; lavt, uanseligt Huns.

Taupins, m. pl. Slags Krigsfelf under Carl d. 7de, alm. les francstaupins.

Tauraille, m. ung Tyr; p. u.

Taure, f. ung Ovic, som ikke har kælvet; v. p. u. sréador).

Taureador, m. Tyrefegter (wo-Taureau, m. Tyr; cou de –, bret, musselstært Hald; c'est un –, bet er et kæmpcstærtt Mennesse; c'est le banal du canton, bet er Egnens største Bellystling.

Tauricider, v. a. og n. bræbe en Tyr; levere Tyrefegininger; p. u.

Taurobole. m. (Ant.) Tyreoffer til Vere for Cybele; Alteret for bet Slags Offer.

Tauromachie, f. Tyrefegtningskunst. Tautochrone, a. (Méc.) som skertis samme Tid el. i lige Lid.

Tautochronisme, m. (Méc.) Ber vægelsers Tilendebringelse i samme cl. lige Tid. [begynde med samme Bogstar.

Tautogramme, m. Digt, hvis Berd Tautologie, f. unpttig Gjentagelse af samme Tanke i sorstjellige Ubtrpk.

Tautologique, a. som gjentager uben Rytte ben samme Tanke; echo -, Echo, som ostere gjentager ben samme Lyb.

Taux, m. Tart, fastsat Priis paa Levnetsmidler; bestemt Rentefod; Retsgebyhr; Skatteansættelse (i b. Betydn. almindeligere: taxe).

opførte i Rarbeden af en Fæstning; Tavasolle, f. Christentsi til Barne-smudsigt, ureenligt Opholdssted; fa. daab; Kirteklade besat med Kniplin-

aer, bvori det indviede Brød bæres. Tavelé, e, a. plettet paa Huden, prittet, spraglet.

Taveler, v.a. giste pictici, spraglei;

v. pr. blive plettet el. spraglet.

Tavelure, f. det Spættede el. Sprage

lede paa et Opre Hud.

Taverne, f. Værtshuus, Kro; en= aelst Restauration. -te; v.

Tavernier, ère, s. Bartshuusholder; Taxateur, m. Postbetjent, som fastsætter Portoen af Breve; (Pal.) En, som taxerer og bestemmer Afgister og Omkostninger.

Taxation, f. Ansættelse af en Taxt, af et Gebyhr; Statteligning; Pengesportler tilstaaebe visse Embeds-

mænd.

Taxe, f. Eart; fastsat Priis paa Levnetsmidler; personlig Statteansat telse; personlig Afgist; Sagsørerge byhr (taxe de dépens); saire la des vivres, sætte Taxt paa Levnets midler.

Taxer, v.a. fastsætte Taxt paa Levnetsmidler; ansætte i Stat; bestemme Retogebyhr; fig. anklage; mistænke; v. pr. tegne sig for at pbe en Sum; bestylde binanden; taxer d'ossice, ligne et Paalæg i øverste Instants (v.); on le taxe d'avarice, man bestylder ham for Gjerrighed; je ne taxe personne, jeg figter Ingen.

Taxiarque, m. (Ant.) atheniensisk Overbefalingsmand for Fodfolket.

Taxidermie, f. Runsten at ubstoppe

Dpr, som man vil opbevare.

Tayon, m. (E.F.) Træstamme, som ved Træsækining er tredie Gang bles ven staaende; alm. tredsindstyveaarig Stamme.

Te, pr. pers. conj. Dig; enten direct Obj., i Stevet for toi (il te loue, han roser Dig); eller indirect Obj., i Stedet for a toi (elle te plast, hun behager Dig). [i Form af et T.

Té,m.(Fort.) Opfilling af Mineovne, Technique, a. henhørende til en Kunst; terme -, Kunstudityk; vers -, Bers, som tiener til at lette Hukoms melsen.

Technologie, f. Lære om Kunster og haandværter, Bestrivelse af samme: Technologi, Kundstab til Kunstudtryk.

Technologique, a. henhørende til Technologien; technologist.

Tect (t udt.), m. (Ch.) ben Deel af Pandebenet, hvorpaa Pjortens Horn fidde.

Te Deum, m. kirkelig Lovsang, som begynder med Ordene: te deum laudamus;. Kirkehvitid for at takte Gub for en lyffelig Begivenhed; pl. des Te Deum. [sommelig, byrbefuld; v.

Tédieux, se, a. trættende, Hede Tégument, m. (An. og Bot.) Dæffe, Beklædning, Indhylling.

Teignasse, f. gammel, slet Parpt; Hætte indsmurt i Olie til Sturvede.

Teigne, f. Sturv el. Ubslet i Dovebet; Slags Kræft i Bart; (H. n.) Mol; (Vél.) Slags Byld i Pefichovs. gaffelen; prov. cela lient comme det er ikke let at skaffe bort, det fidder tan som Beg.

Teignerie, f. Pospital el. Spaestue for Anattede el. Stabbede (ogs. tei-

gneurie).

Teigneux, se, a. fnattet; sturvet; s. En, som er befængt meb Inat el. Sturv; prov. il n'y a que trois - et un pelé, der er kun Kaa, lutter Janhagel; (Impr.) balle -se, fibtet Sværs tebal, som Sværten iffe bider paa.

Teille, f. f. tille. Teiller, v. a. f. tiller.

Teindre, v.a. farve; v.pr. farves; - de la soie, farve Gille; - en bleu, farve blaat.

Teint, e, p. farvet; fig. besublet; ses mains sont teintes de sang, hans Pander ere farvede (besudlebe) i Blod.

Teint, m. Maade at farve paa, Farvning; Anfigisfarve, Hudfarve; le grand el. le bon -, ben ægte Farvning; le pétit (le faux el. le mauvais) -, ben uægte Fardning; elle a le - frais, bun har en frift Teint; elle a le - haut en couleur, pun par en stært rød Ansigtsfarde.

Teinte, f. (Peint.) Tinte, Farves anstrog; Colorit; fig. let Anstrog, Stin, Præg; - plate, eensformig Colorit; demi --, Halvtinte, meget fvag Colorit, tyndt Anstrog, svag Stygge; une – de mélancolie, ct Anstrog af

Tungfind.

Teinté, e, p. som bar facet et let Anstrøg af en el. anden Farve; svagt farvet.

Teinter, v. a. (Peint.) give en cens. formig Colorit, som falder i det Morte.

Teinture, f. Farve; Tinctur; sig overslatist Kundstab; Anstræg, Indtryk; il a quelque – de philosophie, han besidder nogen oversladist Kunds stab i Philosophi, han kjender lidt til samme. [veri.

Teinturerie, f. Farvelunst; Far-Teinturier, ère, s. Farver, -ste; En, som retter en Andens Arbeide el. lægger den sidste Paand paa samme; Elags stærkt mørserød Drue (noireau); prov. il a sait cet oudrage avec son -, han har sorsattet dette Arbeide med

en Andens Halp.

Tel, le, a. saadan, slig; saa stor; den og den; saaledes; tel que, ligesom, faasom; at en saadan Egenstab; tel quel, middelmaadig, ringe; conj. ligesom; paa samme Maabe (p. u.); pr. Den eg Den; Mangen En; je ne vis jamais rien de -, jeg saae albrig nos get Saadant; une -le conduite, en flig Opførfel; sa mémoire est -le qu'il n'oublie jamais rien, hans Dukommelse er saa stor, at han albrig glemmer Roget; – est le caractère des hommes, saaban er Menneste: nes Charakteer; prov. – makre, – valet, som Perren er, saa er Tjeneren; un homme – que lui, en Mand, som **han; les bétes féroces, telles que...,** de glubende Opr, saasom ...; c'est une maison telle quelle, det er fun et ringe Huus; il m'a dit telle et telle chose, han har sagt mig bet og tet;... tel qu'un lion rugissant..., tel Achille, ligesom en brølende Løve o. s. v., saaledes o. s. v....; - rit aujourd'hui qui pleurera demain, Mans gen En leer idag, som maa græde imorgen; ... de (en) telle sorte que, loc.ad. paa en saadan Maade at v.s v.

Télamon el. télamone, m. (Arch.) Etatue, som tiener til at bære et Gesims el. en Karnis; (Ant.) Rem, hvormed Græferne bare Skjolbet om

Palsen.

Télégraphe, m. Telegraf, Mastine, hvorved Esterretninger meddeles i kort Tid i sjern Asstand.

Télégraphique, a. telegrafist; med-

beelt ved en Telegraf.

Télescope, m. Telestop; Kittert (luniette d'approche); (H. n.) Slags Snette.

Télescopique, a. (Astr) uspniig en soi de quoi).

for bet blotte Die; étoile -, Stjerne, som tun kan opdages ved et Telestop.

Tellement, ad. paa saadan Maate, saaledes, i ten Grad; tellement-quellement, loc. ad. saa nogenletes (v.).

Telline, f. (H.n.) Slags Bløborm. Tellure, m. (Minér.) Tellurmetal. Téméraire, a. forvoven, altfor dristig; overilet; une entreprise –, et forvovent, haldbræftende Foretagende; saire un jugement –, sælde en oversilet, ubesindig Dom; s. den Forvovne, den Dumdristige. [dristigt; ubesindigt.

Témérairement. ad. forvovent, dum; Témérité, f. Forvovenhet, Dum; dristighed; dristigt Mod (i d. Betydn. i Forbindelse med noble: une noble –).

Temoignage, w. Bidnesbyrd; Prove, Beviis; porter – de, give Prove paa; donner à q. des –s d'amitié, give En Beviser paa Benstab; il saut toujours rendre – à la vérité, man maa al-

drig holde Sandheden tilbage.

Témoigner, v.a. bevidne, tissiendes give, pttre; v.n. assage Bidnesbyrt, vidne; je témoignerai partout ce que je lui ai vu saire, jeg stal bevidne el. tundgiøre allevegne hvad jeg har seet ham giøre; – de la joie, pttre Glæde; – contre q, assage Bidne imod En; je témoignerai de son innocence, jeg stal vidne om hans

Ustyldighed.

Témoin, m. Bidne; Secundant; pl. smaa Stifersteen, som nedlægges under et Grændsessiæl, for siden at kunne overbevise sig om, at bet iste er flyttet; Kornprøver; Jordhøie, som vise hvor dybt der er gravet for at nivellere et Terrain; (Rel.) Blabe, som iffe ere blevne bestaarne ved Inc. bindingen til Tegn paa, at den ftørft mulige Margine er bevaret; - oculaire, Pienvidne; – auriculaire, Bidne, som har hørt, hvad der er steet; – corrompu, suborné, beftuttet Bione; prendie q. pour - (forandres i Fleert.), tage En til Gecundant i en Duel; prendre q. à – (uforandret i Fleert.), tage En til Bibne; Dieu m'est - que, Gud er mit Bione at o. f. v....; ad. témoin les blessures dont il est couvert, derom vidne de Saar, hvoraf han er bedæffet; en - de quoi, loc. ad. (Prat.) til Bione berpaa (v. nu:

fmalt Tra, hvormet Bugen og Bryfict boldes aabne paa ophangt flagtet Drag. Dal i Theefalien.

Tempé, m. (Géogr. anc.) Tempe, Tempérament, m. Temperament. Legemebeffaffenbeb; Charafteer; Ubandring i en Tone for at lette Over-gangen til en anden; eire d'un fort, rære af en fært Ratur; on violent, en hæftig Charafteer; dir du -, have en fanbfelig Naavoir du tur, ftor Tilbeieligheb til fanbfeltg Riarlighed; prendre un - entre deux extrémités, gage en Midbelvel mellem to Doerligheder.

Temperauce, f. Daabeholbenbeb, Mibolbenbeb; Bebrueligbeb.

Tempérant, e, a. tarvelig, maabebolten, abruelig; (Med.) bampente, beroligenbe; a. m. ben Maadebolbne; (Med.) lindrende, beroligende Mibbel.

Température, f. Luftens Beffaffenbeb; et Stebe el. et Legemes Barmes

grab, Temperainr.

Tempere, e, p. og a. tempereret, fom er bverten for tolb el. for varm; fig. maabeholben, fat, finbig (v.); fom bolber Didbelvei mellem bet Boir og Simple (om Stilen); ... a. m. milb Temperatur.

Temperer, v. a. forminbfte Dæftig. beben af Roget; bampe, milbne, lindre, nebstemme; - sa bile, bæmpe fin Brebe. [floiende, larmenbe.

Tempestatif, ive, a. ftormenbe, Tempete, f. Storm; bafugt Uvert (ifar til Goes); fig. Uroligbet, Dp. ror; baftig Forfolgelfe imob En; ftor, fteiende garm; il s'élève une -, ber reifer fig en Storm; delourner la -, afværge Uveiret el. Forfolgelfen, fom truer En; s'accontumer à la - de sa voix, vanne fig til bans bæftige, bob roftebe Stemme (fa.)

Tempeter, v. m. giore for Stol. larme; ffiande, bolbe Duns; fa.

Tempélucus, se, a. flormfulb; p.u. Temple, m. Tempel, Gubs Duus, Rirle (bos Protestanterne; fun i op-Doiet Still om Catholifernes Rirle); Salomons Tempel; forb. Tempelberrernes Forfamlingsbund; (Chaer.) giere for at fac Slage Masteftol til at afpasse Egernes Plats i Pjulfælgen; pl. (Pd.) forbrive Tiben

Tempe, f. Linblug; (Bouch.) Stotte | borizontale Sternger til et Biffebige (bordigue).

Templet, (Rel.) bevægelig Stang paa Bogbinberene Daftelabe.

Templier, m. Tempelberre; prov. boire commo un 👆 brille meb Umaa. belighed. [Loict ubspandes paa Baven.

Templu,m. (Tiss.) Rebftab, bvormeb Temporaire, a. miblertible, vareube tun en Tib.

Temporairement, ad for en Tib. Temporal, e, a. (An.) benberente

til Tinbingerne; pl. m. -raux. Temporalite, f. en Biftope el. and ben bei Beiftlighebe verbelige Jund biction.

Temporel, m. Beifiliges verbelige Magt og Indtagt; Rongers verbelige Mart. [lig, verbelig, jorbiff.

Temporel, le, a. timelig, forgænge-Temporellement, ad. timeligen, t benne Berben.

Temporisation , f. Opfattelfe, Relen i Forventning of en gunftigere Tib.

Temporisement, m. v. nu bruges: temporisation.

Temporiser, v. n. oplætte, usle, vente paa en gunft gere Lib, fee Tie

Temporiscur, se, s. En, fom feer Liben an, som bolber af at ovsætte Alt; Roler.

Temps, m. Z Tid; Tidspunft; telfe, Frift; Leil Narstid; Libsat fenheb; (Mas., Tact; (BheL) \$ devancer is -, bestemte Eid; ga cela est bon pofor en fort Tid det varer isse læ han har tjent fi. ifte mere til bet, fait son -, bent passer bien son den bebageligt; : forlpfte fig; pas fig; ubstage, couler le 🛶 Ial Forventning of tuer le -, life pousser le - avMæstigelse; prendre du -, søge at vinde Tid; il ne cherche qu'à gagner du -, han søger kun at drage Tiden ub, at oppebie et gunstigere Dieblik; prendre le - de q., tette sig efter Ens beleilige Tid; prendre q. sur le -, gribe et gunstigt Dieblik for at ubs rette Roget hos En; iste labe En Tid til Betænkning; prendre bien son -, ralze bet rette Dieblik; s'accommoder au -, stiffe fig i Tiben, rette fig efter Tidsomstændighederne; le des vendanges, Aarstiden da Biinhosten inbtræffer; quatre-temps, tre Kastebage i hvert Fierdingaar; du d'Abraham, paa Abrahams Tib; avant le -, avant tous les -, for Bers dens Stadelse; dans la nuit des -, i den sjerneste Oldtid; dans le cours (la suite) des -, engang i Tiden, i en siern Fremtid; être exposé à l'injure du -, være udsat for Beirets Barsthed; prov. il sait un – de demoiselle, der er hverken Støv el. Sols stin; il y sait la pluie et le beau temps, han er der Et og Alt; qui a -, a vie, kommer Tid, kommer Raab; le - est à Dieu et à nous, vi have Tid og Leilighed til at gjøre hvad vi ville; il faut prendre le - comme il vient, man maa vide at finde fig i Omstandighederne; ... (Mar.) gros -, haardt, ftormende Beir; - sait, stabigt **Beir**; –gros, visig Luft; – embrouillé, tpi Luft; - de perroquet, Bramseilskus ling; (Ch.) revoir de bon -, finde et frist Spor fra fibste Rat; elle (la voie) est de vieux -, bet er et gammelt Spor; (Man.) faire un - de galop, giøre et kort Galop; arrêter un -, staubse Pesten pludseligt for igjen at sætte ben i Gang; arrêter un demi sagtne Pestens Hurtighed et Dieblik uden at standse; à -, loc.ad. til rette Lid, i Tibe, betimeligen; til en fastsat Tid; tout vient à - à qui peut attendre, med Taalmobighed sætter man Alt igsennem; au (en) meine -, loc. ad. til samme Tib; samtidigen; de tout -, altid, stedse; de - en -, de - à autre, fra Tib til anden, engang imellem, unbertiden; en – et lieu, loo. ad. til rette Tid og Steb; dans le -, loc. ad. forben; til fin Tib; suivant le (les) -, efter Tideomstændighederne.

Tenable, a. som tan holde sig, forsvarc sig; som er betvem og behagelig at opholde sig i; bruges tun med en Regtelse: cette place n'est pas -, denne Fæstning tan itte holde sig; cet endroit n'est pas -, det er itte til at holde ud (form. Barme, Rulde o. dess.) paa dette Sted.

Tenace, a. klæbrig; selg; sig. og sa. paaholden, gjerrig, karrig; ved, holden; paastaaelig; (Bot.) sasthæse tende; avoir la mémoire —, have en tro Dukommelse, som huster længe.

Tenacement, ad. med Becholden.

bed, haardnaffet; farrigen.

Tenacité, f. Klæbrighed; Seighed; fig. Gjerrighed; Bedholbenhed, Paas

staaclighed.

Tensille, f. Tang, Anibtang (bruges især i pl.); (Fort.) Gravsar, et tvesidet, vinkelsormigt Bært til Forssvar for Courtinen.

Tenaillée, s. Tangfuld, et Ovantum, der kan gribes med en Tang.

Tenailler, v. a. knibe Forbrydere med gloende Tænger; bruge en Knibetang; v.pr. martre sig selv.

Tenaillon, m. (Fort.) Bærk, hvors ved Ravelinens Facer dæftes, Lunette.

Tenancier, ère, s. (Dr.) Fæstebonde, som dyrkede en Jordeiendom, ashængig af et Gods, pvortil der phedes Afgist; Fæstemandskone; franc-, Selveier.

Tenant, m. Mantenedor, En, som i Tournering tilbyder at vove en Dyst med Alle; Forsegter af en Mening; En, som forsvarer en Anden i Samtale; En, som fommer daglig i et Huus, og er som Herre i Huset; les —s et les aboutissants d'un héritage, d'une assaire, alle en Arvelod tilgrændssende Eiendomme, alle en Sag vedstommende Biomstændigheder; tout d'un — el. tout en un —, soc. ad. ud i Et, uden Asbrydelse (v.).

Tenant, e, a. bruges i Udtr. seance -e, inden Mødets Slutning; rancune -e, saalange Habet varer; forh. les plaids -s, under Sagførelsen. [verkenen.

Tenare, m. (Myth.) Tenarus, Unber: Tendance, f. et Legemes bevægende Kraft; Bevægelsens Reining; fig. Sindets Stræben imod et vist Maal, Reining, Tilbvielighed, Tendents.

Tendant, e, a. sigtende til, stræs bende efter, gagende ud paa (a).

Tendelet, m. (Mar.) Solseil i en à q., hickpe En i Trang; Elup el. Galei.

*Tender (første e ubt. som e, og r bø: res), m. Kul: og Bandvogn henhs: rende til Locomotivet paa Jernbanen.

Tenderie, f. Jagt, som foretages ved at spænde Snarcr, ved at opstille

Garn og paa deel. Waater.

Tendeur, m. En, som ophænger el. udspænder Roget; - de pièges, En, som spænder Snarer; - de tapisserie, Tapetserer.

Tendineux, se, a. senct, feneagtig. Tendoire, f. el tendoir, m. (Manu.) Stang til at udspænde Rlædet i Rams

men; pl. Tørrestanger.

Tendon, m. (An.) Sene; - failli, altfor svag Sene; - seru, bestadiget Sene; (Vét.) Kronsene bag paa foden ved Poven (sorh. nerk).

Tendre, a. blød, mør; frift, np: bagt; fig. meget ung, spæd; sm, søl: som; sarlig; rørende; sart, delicat; du bois -, bløbt Tra; cette viande est - comme la rosée, bette Kiød er overordentligt mørt; du pain –, frist Brød; avoir la peau –, have en jart, ømfindtlig Pud; ce cheval est – à l'éperon, denne Pest lystrer strax Spos ren; il est – aux mouches, han fan itte taale det mindste Fluestik; fig. og fa. dette Menneste kan itte taale det Allermindste; han stødes let; avoir la rue –, have et svagt Eyn; avoir la conscience -, have en sm, noierege nende Samvittighed; dans un age -, i en spæd Alder; une amitié –, et omt, beeltagende Benftab; il m'a fait de —s adieux, han har taget kjærlig Afted med mig; des vers –s, pudige, rørende Bers; pinceau -, sart, delts cat Pensel; prov. jeune semme, pain – et bois vert, mettent la maison en désert, en ung Kone, frist Brød og grønt Træ ødelægge snart et Huus; s.m. Pmhed, Tilbsieligbed; (fa.).

Tendre, v. a. spænde; opstille; ud: ftrætte, ftramme; betrætte; rætte, frems stræffe; v. n. sigte til; stræbe, tragte efter; gaae ud paa; fore, lede til;
– un arc, spænde en Bue; – une tente, opslace et Telt; - un piège à | - de livres, Boghosber, Bogsører (t q., spænde en Snare for En; - de | b. Betydn. ogs. f. teneuse). deuil une chambre, betræfte et Bæ relse med Sort; sig. - les mains à q., anraabe En om Hixlp; - les bras Lifte (paa ben boriffe Architrav).

- son esprit sur qc., henvende al sin Opmærksomhed paa Roget; où tend ce chemin? hvorhen fører denne Bei: - à la perfection, stræbe ester Fulds fommenheb; ce malade tend à sa fin, denne Spac er sin Dob nær; homme tend toujours à ses fins, denne Mand taber aldrig fit Maal af Sigte.

Tendrelet, te, a. forfælet, sart, fors vænt-[rorende; (Peint.) blodt, belicat.

Tendrement, ad. kjærligen, ømt, Tendresse, f. Ombet, tiærlig Deek tagelse; Kjærlighed; (Peint.) Blødhed, Sarthed; pl. Kjærtegn.

Tendreté, f. Morhed (bruges fun

om Riod og Frugter); p.u.

Tendron, m. Anop, Spire, ung Dvist; fig. og fa. un jeune -, en ung Pige; pl. Brust ved Aderbelen af Brystbenet; les -s d'artichaut, be fastere Dele af Ertestoffen, pportu Bladene hæfte.

Tendu, e, p. ipandt, opspændt; style -, tvungen Strivemaade; avoir l'esprit -, anstrænge meget Hovebet.

Tendue, f. (Ch.) Egn, poor der er

opstillet Snarer.

Ténèbres, f. pl. Morfe, Mulm; fig. Vildfarelse; (Egl.) katholsk Wesse i den stille Uge til Erindring om Fors morkelsen ved Christi Dod.

Ténébreusement, ad. i Wørket;

paa en stummel Maabe.

Ténébreux, se, a. mort, stummel; le sejour -, Unberverbenen (poe.); les temps – de l'histoire, Pistoriens dunkle Tider; avoir l'air sombre et -, have et mørft og melancholft Udseende.

Ténébrio, - brion el. - brionite, m. (H.n.) Art vingedæffede Infecter, hvortil bører Meel.Struppen. [meihed.

Tenébrosité, f. Wortheb, Stums Ténement el tennement, m. Pleieris

gaard henhørende til et Gods.

Ténesme, m. (Méd.) smertelig Trang til Stolegang; – vésical, ides lig Trang til at urinere. [Blæresteen.

Tenettes, f. pl. (Chir.) Tang til Teneur, f. Indhold af et Strift; m. tredie Falk, som angriber Peiren;

Ténia, m. (H. n.) Banbelorm. Ténie, f. (Arch.) flad Gefims,

Ténisuge, a. (Med.) forbrivende Candelorm; s. m. Middel af d. Egenstab. Tenir, v. a. holde, have i Saans ben; besidde; holde besat, optage, ind. tage, beboe; rumme, indeholde; ops bevare, vedligeholde; sig. tæmme, tvinge; opholde, bestjæftige; antage, troe; bekjende sig til; opsplde; - qc. de q, have En at tatte for Reget; have hort Roget af En; - la vie de q., stylde En Livet; ne - rien de q., ifte ftplde En nogen Forpligielse; saire – qc. à q., overlevere En Roget; de qui tenez-vous cette nouvelle? af hvem har De hørt benne Rybeb? il tient beaucoup de son père, han ligner sin Faber i Meget; - qc. dans sa manche, være fifter paa Roget; - q. dans sa manche, have En i sin Magt; - q. le bec dans l'eau, – q. au filet, holde En op meb Ysster; – q. de court, holde En kort, itte give ham for stor Frihed; - q. par les lisières, holde En i Ledebaand, styre En som et Barn; – les dés, have Forhaanden til at ubkasse Tærs ningerne; - le dé de la conversation, give Tonen an i Samtale; je tiens mon homme, je le tiens, jeg har dam i Fælden, jeg har ham i min Bold; il tient bien ce qu'il tient, han holder godt fast paa hvad han har, han er gjerrig; il ne tient rien, han gaaer tombændet bort, han fik Intet; prov. un tiens vaut mieux que deux tu l'auras, en Jugi i Haanden er bebre end ti i Luften; il tient la maison tout entière, han behoer hele Pujet; l'armée tient la campagne, Armeen staaer i Felten; ces meubles tiennent trop de place, disse Meubler optage for megen Plads; - lieu de q.,

trade i Ens Sted; il y a long-temps

que la sièvre le tient, han har

havt Feber i lang Tiv; qu'est—ce qui

le tient? hvorfor tager han saaledes

affied, hvad gaaer der af ham? – une

place, holde en Fæstning besat: — le

lit, - la chambre, holbe Sengen,

bolbe Stuen: – une terre par ses |

de q., holde med En, følge Ens Parti; une promesse, opfylde et Løfte; - sa langue, tæmme fin Tunge; un langage, tere et Sprog; - rigueur d q., vedblive at behandle En med Rulde; – compte de qc. à q., strive Roget paa Ens Regning; je vous tiendrai compte de cela, jeg stal godt giere Dem det; ne tenir compte de q., iste bryte sig om En, itte gjøre Roget af En; - note de qc., optegne Roget, erindre sig bet; - tête à q., holde En Stangen; – pied a boule, være stadig, vedholdende i sit Arbeice; – la main à qc., vaage over at Roget ubføreø; je tiens cela (pour) vrai, jeg anseer det for sandt; je le tiens pour honnete homme, jeg anjeer ham for en reistaffen Mand; je tiens que cela a besoin d'explication, jeg antager, at det trænger til Forflaring; (Mar.) - la mer, holde Søen; - le veni, holde Luven; – un vaisseau, bolde med et Stib.

— v. n. bestage, vedvare, holde Stand, holde ud; hænge faft red; fomme af, hidroce fra; støde op til, ligge ved Siden af; holde Debe, finde Steb; rummes; cette couleur ne tient pas, denne Farve er iste varig, iste solid; le temps ne tiendra pas, Bri ret bliver itte af Barighed; les ennemis ne tiendront pas, Fjenderne bolde iffe Stand; cela tient comme poix, det klæber fast som Beg; sa vie ne tient qu'à un fil, hans Liv hans ger kun i en Traad; – à q., være knyttet til En, interessere fig for En; - pour q., være paa Ens Parti, af Ens Mening; cette affaire lui tient au cour, benne Sag ligger ham par Pierte; je tiens à vous convaincre, det er mig magtpaaliggende at over, bevisc Dem; je ne tiens à rien, der er Intet, som længer holder mig tilbage; son argent ne tient à rien, hans Pengeere firax rede; cet évènement tient à telle cause, denne Bes givenhed hibrører fra den og den Aarfag; à quoi tient-il que nous ne mains, bestyre selv et Gobs; - les partious? hvab er Styld i at vi iffe livres, fore Bogerne, være Bogholder; reise? ma maison tient à la sienne, - son poste, forsvare fin Post, fin mit Huus ligger tæt op til hans; -Stilling; quel chemin tiendrez-vous? de son père et de sa mère, ligne sin boilfen Bei tager De? - une bonne Faber og Mober; il a de qui -, ban conduite, opføre sig godt; - le parti ligner sine Forældre; en -, være ført

bag Lyset; være forelstet; være berusset; n'y pas -, itte tunne ubholde bet; - bon, - serme, holde Stand, itte give ester; tous ces meubles ne peuvent pas - ici, alle bisse Meubler tunne itse rummes her; le marché tient tous les mercredis, Market holdes hver Onsdag; tenez! see, ber har De bet; hør engang!

Tenir, v. pr. holde sig fast ved; forblive el. opholte sig paa et Steb; forblive i en vis Stilling; holde sig, tæmme sig; henholde sig til; asholde sig fra; sinde Sted; je me tiens el. je m'en tiens à votre décision, jeg henholder mig til Deres Bestemmelse; il s'en tient à son mot, han bliver figaende ved sit Ord, han vil Intet flace of cl. lægge til; il ne faut pas se - à si peu de chose, man maa iffe lave bet komme an paa saa Lidet; tenez-vous la, forblib ber; quand on est bien, il faut s'y -, naar man er vel et Sted, maa man ikke gjøre Forandring; se - coi, holde sig rolig; se - bien, være paa sin Post, tage sig vel i Agt; have en god Holds ning; se - les bras croisés, stace ledig, med Armene overfors; Dien à cheval, sidde godt til Dest; il no peut se – de parler, han kan itte asholde sig fra at tale; l'as semblée se tient ici, Forsamlingen holdes her; tenez-vous donc, tæm Dem, by Dem dog! tenez-vous pour dit que, lad det være Dem sagt, vær forfistret om, at o.s.v.

Tenon, m. Tap; (Arm.) lille Hage paa Geværløbet til at fastgjøre samme i Træet; neverste Ring, hvori Lades stoften fastholdes; (Mar.) Tap, Assæts

ning til Weselhovedet.

Tenor, m. Tenor, dyb Mellemstemme; Tenorsanger, Tenorist.

Tenoriste, m. Tenorsanger.

Tensis, ive, a. (Méd.) ledsaget af Spænding. [Aands Anstrængelse. Tension, s. Spænding; sig. stor Tentacule, s. (H. n.) Føletraad el.

Arm hos Blodorme. [Foletraade. Tentaculé, e, a. (H.n.) forsynet med

Tentant, e, a. forførist, tillottenbe, fristente.

Tentateur, trice, s Frister, Forss: rer; Forsørerste; le -, Djævelen; ogs. a. fristende.

Tentatif, ive, a. fristende (hellere: tentant); p. u.

Tentation, f. Fristelse; indre Tilboielighed; résister à la –, modstage Fristelsen.

Tentative, f. Forsøg; første Disputats for at erholde en theologist Licentiatgrad.

Tente, f. Telt; (Chir.) Bæle af Charpi til at holde Saar aabne; (Tann.) Ramme, hvorpaa Tarme uds spændes for at tørres.

Tentement, m. (Escr.) bobbelt Slag med Klingen imob Mobfianberens.

Tenter, v.a. forsøge, prøve; friste; indgive Lyst til; (Escr.) slaae Klingen tvende Gange imod Modstanderens; fa. – sortune, vove Roget i Daab om et godi Ubfald; être –é de saire qc., fristes til el. have stor Lyst til at gjøre Roget.

Tenture, f. Tapeetpapir el. Toi til at betrætte et Bærelse med; Betræts ning; Espalier, som beklæber en Muur.

Tenu, e, p. vg a. vebligeholdt; forspligtet; jardin bien el. mal –, en gobt el. slet vebligeholdt Dave; prov. à l'impossible nul n'est –, Ingen kan forpligtes til hvad der er umuligt; tant –, tant payé, Betalingen maa staae i Forhold til Tjeneste: el. Afbenyttelses: Tiden.

Ténu, e, a. tynd, stin.

Tenue, f. Tid, hvori en Forsamling holdes; Poldning; Anstand; Barighed; Fasthed i Charakteer; Paas flædning; Mundering; (Mus.) en Tones Vedligeholden gjennem flere Tak ter; le temps n'a point de -, Betret har ingen Stadighed; il n'a pas de -, han fattes Holdning; han bar ingen fast Charakteer, han stifter ofte Mening; sa - annonce beaucoup de gout, bendes Paaklædning rober me gen Smag; etre en grande -, være Paradeuniform; être en petite -, være i Pverdags Uniform; - de livres, Bogførelse; (Mar.) sond de bonne -, god Postebund; batiment d'une bonne -, Stib, som er smutt taklct; Stib, som holdes i god Orben; (Man.) cet homme n'a point de - à cheval, denne Mand fidder sict til Heft; (Féo.) - noble, Lehn, som ashænger af et andet; ... tout d'une -, loc. ad. ub t Et, i Sammenhæng.

Ténuité, f. Tyndhed, Fünhed.

Tenure, f. (Féo.) Lehnsafhangigs beb (mouvance).

Téorbe, m. f. théorbe.

Téphramancie, f. (Ant.) Spaadom af Offerdprenes Afte.

Tératoscopie, f. (Ant.) Spaadom

af overnaturlige Ting.

Tercer el. terser, v.a. (Vign.) besarbeide Jorden tredie Gang. [Tercet. Tercet, m. treliniet Pers el. Strofe, Térédenthine, f. Terbentin. [træ. Térédiathe, m. (BoL) Terbentins Térédration, f. Træboring for at erholde Gummi, Parpir o. desl.

Téréniabin, m. Manna ubstybende af et Slags Gyvel. [ger Ubstugter.

Tergiversateur, trice, s. En, som søz Tergiversation, f. Benyttelse af Omveie; Ubstugt. [søge Ubstugter. Tergiverser, v. n. bruge Omveie, Térin, m. Bastard af en Irist og

en Sisten. Terme, m. Ende, Grændse; Maal; Grændsepæl med et Mennestehoved; bestemt Betalingstid; Terminsgiæld; Fierdingaarsleie; Flyttetib; Redfomsttid; Ord, Udtryk; Kunftubtryk; Led i en Sammenligning el. et Forhold; pl. en Sags el. Persons Tilstand i Forhold til en anden; le – de la vie, Livets Maal, Livets Ende; il est à son dernier -, han er paa det Yderste; il est un - à tout, der er en Grændse sor Alt; il a mis un - à son ambition, han har sat en Grændse sor hans Vergjerrighed; le – est échu, Vetas lingstiden er udløben; – de rigueur, peremtorist Frist, hvorester ingen videre Udsættelse er at vente; prov. qui a -, ne doit rien, for Terminen behover Ingen at betale; le - vaut l'argent, naar man har Tiden for sig, under man not Penge; il est planté là comme un –, han staaer der op og ned som en Milepæl; s'exprimer en -s propres, bruge passende Uds truf; je lui ai dit cela en propres -s, jeg par sagt pam det i de selvsamme Udityf; mesurer, peser ses —s, af: maale, veie sine Udtryk; ne pas ménager ses -s, itte bruge Staansel i fine Ubtryk; - de comparaison, Sam: menligningsled, Sammenligningsgienfand; - de rapport, Forholdsled; ... en quels -s est cette affaire, paa hvad Kod staacr benne Sag? elle est l

en -s d'accommodement, den er i Begreb med at komme til Fortig; en quels -s étes-vous avec lui? pau hvad fod flager De til ham?

Termes (s ubt.), m. f. termite.

Terminaire, a. angagende Grandsfen el. Enden.

Terminaison, f. Slutning, Ubfald af en Sag; Ende paa en Spgdom; (Gr.) Endelse af et Ord.

Terminal, e, a. (Bot.) som danner Enden el. Spidsen af en Plantedecl; pl. m. -aux. |Wre for Grændseguden.

Terminales, f. pl. (Ant.) Faster til

Terminatif, ive, a. endende, suttende. Terminer, v. a. begrændse; gjøre Ende paa; suldende; sutte; v.pr. endes, tilendebringes, sluttes; ende sig; cela ne se termine pas sans querelle, det løber iste af uden Strid; un mot qui se termine en r, et Ord.

fom endes paa r.
Terminologie, f. Samking af de til

et Fag henhørende Kunstord.

Terminthe, m. (Méd.) Blodblegn. Termite, m. (H. n.) Termit, hvid Myre (sourmi blanche).

Ternaire, a. bruges kun i Ubtr. le

nombre -, Tallet tre.

Terne, a. mat, uben Glands, dunkel; style –, mat Stiil, uden Fynd.

Terne, m. Terne i Lotteriet; — sec, Terne, hvis tilhørende Ambe og Uds træf ifte ere besatte; flg. c'est un à la loterie, det er en uventet Lyffe; pl. to Treer i Brætspil. [Blade).

Terné, e, a. (Bot.) trepobet (om Ternir, v.a. giøre mat el. bunkel; betage Glandsen; v. pr. blive mørk, bunkel, tabe sig; – sa réputation, stænde sit gode Ravn og Rygte; son teint se ternit, hand Ansigtsfarve taber sig. [Skin; Dunkelbed.

Ternissure, f. Fordunkling; mat Terrage, m. (Féo.) Ret til at hæve Tiende af Jordens Afgrøde in natura (v.); (Suc.) Tilberedelse af Sukkerct, hvorved Siruppen stilles fra samme.

Terrageau el. terrageur, m. (Féo.) Godsherre, som havde Ret til Tiente af Afgrøden.

Terrager, v.a. (Féo.) hæve Tiende af Jordens Afgrøde; (Suc.) stille Sufferet fra Siruppen.

Terragier, m. (Féo.) Bonde, som

svarede Tiente af Afgrøden in na- sig; ce qu'il a dit, n'est pas tombé tura til Gobsberren (v.). à -, bvab ban bar sagt, er iffe ble

Terragnol, m. (Man.) tung, breds stuldret Hest. [Leertoi.

Slags guulagtigt Terraille, f. Terrain (bedre: terrein), m. 3ord. stræfning, Plet Jord; Jordemon, Jordbund, Jordlag; ménager le -, benytte Rummet sparsomt; fig. bes nytte med Forstand de Midler, man har at raabe over; se porter sur le -, begive fig hen paa Stedet; etre sur son –, tale om Gjenstande, man kjen: der noie; være paa sin rette Hylde; gagner du -, gaae fremad Stridt for Stridt; perdre du –, gaae tilbage lidt efter lidt; disputer le -, værge sig tappert; fig. staae fast ved sine Mes ninger; sonder le –, noie udforste Tingenes Stilling; soge at lære sine Folk at kjende.

Terral, m. (Mar.) Landvind; p. u. Terraqué, e, a. bestacende af Jord og Band; sun i Udtr. le globe -, le monde -, Kloden, som vi beboe.

Terrasse, f. Jordforhøining, Jordvold, Terrasse; Muurarbeide i Form af en Altan; fladt Tag paa et Puus; (Peint.) Forgrund.

Terrassement, m. Penflytning af Jord; Opkasining af Jord til Grundslag el. til at danne en Jordvold.

Terrasser, v.a. styrte en Muur med optastet Jord; taste til Jorden; forbløsse, betage Modet; – q. à sorce de raisons, slaae En as Marken med Grunde.

Terrasseur, m. Murer, som kun arbeider grovt, som udrapper Mure o. best. [Jordbestandbele.

Terrasseux, se, a. indeholdende Terrassier, m. Standsegraver, Boldsarbeider, Optaster af Diger o. desl.

Terre, f. Jord; Jordsmon; Jordsart; Potteleer; Jordsloden; Jordsfiræfning, Land; Egn; Jordegods; Kpst; hele Berden, alle Mennester; det Jordiste; – serme, det faste Land; vase de –, Leerfar; – cuite, brændt Leer; les diens de la –, de jordiste Goder; tomber à –, falde ned paa Jorden (oven fra, om det, som iste rører ved Jorden); tomber par –, salde om paa Jorden (om det, som staaer paa Jorden); sig. og sa. dattre q. à –, tilintetgjøre aldeles En, som iste sormaaer længer at sorsone

à –, hvad han har sagt, er iste bles vet ubemærtet; il ne laisse pas toucher du pied à -, han laber iste Tid til at træffe Beiret, til at fatte fig; nion affaire n'a pas touché à -, min Sag bar iffe mødt mindste Banskeligs hed, den er gagen eenstemmigen igjens nem; donner du nez en -, strande i en Sag; porter un homme en -, følge et Menneste til Graven; il sent la -, han er Tøden nær; il y a longtemps qu'il est sous –, han har væ rct længe begravet; travailler sous –, agir sous –, gaae hemmeligt tilværtø, bruge Rænker; être sur -, leve; faire perdre - à q., bringe En i Forlegenhed, place En af Marken; il a bien remué la -, han har ladet udføre mange Jordarbeider; faire de la – le sossé, uddrage af Tingen selv hvad der behøves for at fuldføre den; ødelægge sig selv ved successive Laan; nous irons tant que - (nous pourra porter), vi ville gaae saa langt vi kunne komme; il a peur que la - ne lui manque, det et en Gjerrig, han er bange for at han stal fomme i Armod; ne songer qu'à la —, tænke kun paa de jordiske Gos ber; chasser sur la – d'autrui, jage paa en Andens Enemærker, gisre Indgreb i en Andens Reitigheder; raser la –, holde sig til Jorden, iffe hæve sig høit; (Mar.) aller – à –, holde sig bes standig tæt ved Kysten; fig. iste hæve fig over fine Rræfter, følge Jorden; prendre -, gaae i Land; cotoyer el. prolonger la –, seile langs med Apsten; noyer la —, perdre —, tabe Kandet af Sigte; (fibstelldtr.) fig.bygge Luftlaftcls ler; bien avant dans les —s, langt inde t Landet; prov. qui -a, guerre a, hvo der eier Roget, maa iffe vente at Icve i Fred.

Terre-à-terre, m. (Man.) fort Galop; (Da.) Dandsepas, hvorved fobterne stroife langs henad Jorden ibet de slaaes over hinanden; pl. des -à-.

Terreau, m. forraabnet Gjødning, Gjødningsjord. [jord i en Have. Terreauter, v.a. udfirse Gjødnings, Terre-neuve, f. Nyfoundland.

Terre-neuvier, m. Nyfoundlandsfarer, Cabliaufanger; Stib, som bruges til denne Fangst. [Jordæble.

Terre-plein, m. (Fort.) Boldgang:

(Arch.) Jordfordsining opfaftet mellem wende Rure; pl. des terre-pleins.

Terrer, v. a. (Agr.) belægge med frift Jord; (Artif.) fylte Aabningen af et Fyrværfapparat med Jord; (Suc.) rense Sufferet, stille Struppen fra sams me; v.pr. grave fig Huler i Jorden (i b. Betpon. ogs.v.n.); (Fort.) forfandse fig.

Terrestre, a. henhørende til Jorben; sevende paa Landjorden (animaux -s, Landbyr); jordartet; fig. jordist.

Terrestréités, f. pl. (Chi.) de gros

vefte Dele af en Substants.

Terreur, f. Strat, Radsel, Fors færtelse; Rædseløperioden i Frankrig (1783); jeter, répandre la -, udbrcde Rabsel; il lui prit une – panique, der overfaldt ham en panist Stræk.

Terreux, se, a. blandet med Jord; fuld af Jord og Snavs; jordagtig; jordfarvet; fig. dunkel; guften, mat, bleg.

Terrible, a. stræffelig, frygtelig, forfærdelig; fig. og fa. overordentlig, uppre; kedsommelig; pnkelig; une dépense, en uppre Udgift; c'est un saiseur de vers, det er en jammerlig Berfemager.

Terriblement, ad. stræffeligt, frpgs teligt; fa. overordentligt, uppre meget.

Terricole, a. beboende Jorden (især om Insecter). [stor Jordegodseier; v.

Terrien, ne, s. i Ubir. grand -, Terrier, m. (Féo.) Jordegodsbog, Lehnsregister (ogs. a. i d. Betydn. papier -); Jordhule, visse Dyrs Bolig under Jorden; fig. og fa. il s'est retiré dans son -, han har truffet sig tilbage fra Berben; han lever ene i fit Pjem. [Deles Samling i en Giæring.

Terrification, f. (Chi.) jordagtige Terrisier, v.a. straffe, indjage For:

færdelse; forvandle til Jord.

Terrine, f. flor og byb Leerstaal, Terrin; Slags told Ragout, som servercs i en Terrin.

Terrinée, f. Terrinfuld; fa.

Terrir, v.n. gaae i kand (om Stilds padder); (Pe.) nærme fig til Landet (om Fist); (Mar.) anløbe Land.

Territoire, m. Territorium, Lands strækning, fom tilhører en Jurisdics myndige en Bistop af et andet Stift pl. m. -niaux. til visse bistoppelige Forretninger.

Territorial, e, a. henhørende til et mpnt under Lutvig b. 121.

Territorium; pl. m. -riaux.

Jordsmon, Grund; Terroir, m. ce vin sent le -, tenne Biin har en vis Smag, der hidrerer fra Jords: monets Bestasscnhed; fig. cet homme sent le —, denne Mand har sit Lands sædvanlige Feil.

Terrorisier, v.a. bestemme En til Ros get ved Rædscismidler. [Rædselsspfiem.

Terroriser, v. a. og n. indføre et Terrorisme, m. Ræbfelefpftem.

Terroriste, m. Aædfelsspflemets Ett:

hænger el. Befordrer.

Terrot, m. let, rensct Havejord blandet med Sand. Ifrist Jord.

Terrure, f. (Vign.) Belægning med Terser, v. a. f. tercer. relie. Tertiaire, a. som er af tredie Stør:

Tertianaire, a. som kommer igjen hver tredie Dag. |Glette, Psi.

Tertre, m. lille Jordhøi paa en Tes, a. pr.; m. og f.; pl. dine.

Tesson, m. Pottestaar, Flaskestaar

(ogi. tet).

Tessure, f. (Pe.) Samling af flere ved Siden af hverandre forenede Mcdesnore.

Test el. let, m. (H. n.) Sfaltyre: nes Velladning, Stal; (Bot.) Stak huden, den tyfteste Deel af Frostallen under Overhuden; (Chi.) Glags Proberedigel; (Égl.) le serment du -, Testeed, Religionseed i Engelland, hvormed kæren om Transsubstantia tionen og Pelgentilbedelsen affværges.

Testace, e, a. (H. n.) bedættet med en haard Stal; m. Staldpr.

Testacele, f. (H.n.) Slags Snegl. Testament, m. Testament, sickte Billie.

Testamentaire, a. testamentarist; exécuteur –, Fuldbyrder af et Testa: ment; héritier -, Arving i Følge Testamentet. (Testament.

Testateur, trice, s. En, som gjør Tester, v.n. gjøre Testament.

Testiculaire, a. (An.) benbørende til Testisserne.

Testicule, m. (An.) Teftifel.

Testif, m. Rameelhaar (Ac.); inus.

Testifier, v.a. bevione.

Testimonial, e, a. indeholdende ct tion, Gebet; (Egl.) donner -, be- Bidnesbyrd; preuve -e, Bidnebeviis;

Teston, m. gammel frankt Golv.

Testonner, v.a. frisere Haar; v.

Tet, m. Pottestaar; forh. Hierne-(Ch.) Hiortens Panbebeen; (Chi.) Glags Proberevigel (- à vitrifier). [Stivframpe el. hidrører derfra.

Tétanique, a. (Méd.) som ligner Tétanos (s udt.), m. (Méd.) Krampe, som stivner Mustlerne, Stivkrampe.

Tétard, m. Frøunge; (Agr.) saules taillés en –s, Pile, hvis nederste Grene ere fappede. Bryster; fa.

Tétasses, f. pl. slappe, hængenbe Tete, f. Hoved; Forhoved; Pandes stal; Hovedhaar; fig. vorste Deel af Roget, Top, Spids; Overhoved, den Forfie el. Fornemfte; Povedmand; Hovedperson; Individ; Forstand, Indbildningstraft; (Mon.) Forfide af en Mont el. Medaille; (Ch.) Hjortens Horn; (Jard.) Overbelen af Planter; – de chou, Kaalhoveb; – d'ognon, Røbløgstnop; (Mar.) - de l'ancre, Ankerkappen over Korset; - de gouvernail, Roertop; la – du vent, Vindens Begyndelse; (Astr.) Rometkjerne; (Mil.) Front el. Forside af en Armee; (Com.) -s de vin, den bedfte Bourgogners el. Champagner-Biin; la du blé, Korn af den bedste Ovalitet; - de mort, Dødningehoved; avoir la – pesante, embarrassée, have Do: vedet besværet, ondt i Povedet; fig. crier à pleine -, à tue--, du haut de sa -, frige af alle Kræfter, af fuld Pals; rompre la – à q., bryde Hovedet paa En, gjøre En ør i Hovedet; la - lui tourne, det løber sur i hans Poved, han svimler; la – lui a tourné, han er gaaet fra Forstanden; la – me fend, mit Poved er nær, ved at briste af Pine; sendre la – à q., uleis lige En vod megen Støi; avoir la félée, mal timbrée, avoir un coup de hache à la -, være ubefindig, fremfusende, sær; have en Strue løs; avoir martel en -, libe af Mistanke, Skinspae, Angst el. Uro; c'est une – carrée, une bonne -, une - forte, det er et sundt, klart og kraftigt Poved; une – rassise, – posée, et sat, bes findigt Menneste; une - solle, et fantastist, sværmerist Hoved; une à l'évent, et ubetænksomt Hoved; - éventée, - sans cervelle, - de linotte, - de girouette, et svagt, flygtigt, tomt, letfindigt Hoved; c'est une -, bet er en Klodrian, en Tosse; c'est Boassange; pl. des têtes-de-chlen.

une mauvaise -, det er et isbefindet el. ubsvævende Menneste; avoir la chaude, være hidfig; avoir de la -. besidde et sundt, roligt Omdømme; være egensindig; avoir la - près du bonnet, være hidfig, opfarende, blive let bred; conserver sa —, bevare fin Faining, fin Koldblodighed; il a encore toute sa -, han har endnu bele fin Aandstraft, bele fin Fatning; c'est nne – perdue, sa – n'y est plus, la – est partie, han er ifte ret flog, han er forvildet, forvirret; agir, payer de -, handle koldblodigen, med Fatning; saire un coup de -, vove Roget ubcfindigt; faire un coup de sa -, bes stemme sig efter sit eget Hoveb, uben at tage en Anden paa Raad; il ne veut rien saire qu'à sa -, ban vil iste spørge Andre til Raads, han er egenraadig; faire des coups de -, begaae bumme Streger; être à la des affaires, lede Forretningernes Gang. stage i Spidsen for samme; ne savoir où donner de la -, ifte vive hvad man stal gribe til; laver la – à q., visc En alvorligt til Rette; avoir einquante ans sur la -, vare 50 Aar gammel; mettre une ronte viagère sur la – de q., ubsætte en Livrente for En; avoir des dettes par-dessus la –, være forgjældet op over Drene: tenir – à q., holde En Stangen, bybe En Spidsen; avoir q. en -, have En til Modstander el. Medbeiler; mettre un homme en – à q., stille imod En en Anden, som kan hamke op med ham; se mettre qc. en (dans la) -, sætte sig Roget i Povedet; se jeter d 1a – de q., trænge sig ind paa En, paatrænge En sit Selsfab; jeter une marchandise à la -, tilbyde en Bare for Spotpriis; il y donne – baissée, han løber blindt hen i Snaren; il s'y est jeté la – la première, han har indladt fig beri ubetænksomt, uden at betænke Sagens Farer; -a-, loc. ad. under fire Dine.

Tête-à-perruque, f. Parpfblof; fig. uvidende, fordomsfuldt gammelt Renneste; pl. des têtes-à-perruque.

Tete-à-tête, m. Samtale under fire Dine; hemmelig Sammentomft; pl. des tête-à-tête.

Tête-de-chien, f. (H. n.) Slags

Tête-morte, f. (Chi.) jordagtigt | Bundfald ved Distillation; pl. des tetes-mortes.

Tete-plate, f. (H.n.) Slags Getto-Kiirbeen; (Charp.) Lægtesom; pl des tétes-plates.

Téter, v. a. die, patte; il a -é de plusieurs laits, han har havt flere Ammer.

Tétière, f. Barnehue til Ryfstte; (Man.) Hovedtoi til en Pest; (ogs. dessus de tête); (Mar.) Raalig, sperste Kant af et Seil.

Tétin, m. Brystvortc.

Tétine, f. Iver; Bule i et Paniser af en Geværkugle; (Chir.) Bryftglas el. Ponipe til at udsuge Melken af Brystet (pompe à sein).

Tetoir, m. (Ep.) Suulhed, hvori

Anappenaalshoveterne formes.

Téton, m. Fruentimmerbryft.

Téton-de-Vénus, m. (Jard.) Elage Ferifen.

Tétonnière, f. Bryfistrimmel; pop.

Fruentimmer meb flore Brofter.

Tétracère, m. (H.n.) Jusect med fire Folehorn; f. (Bot.) firehunned Plante. Tétracorde, m. strestrenget Lyre.

Tétradactyle, m. (H.n.) Opr med fire Tæer paa hver Fod.

Tétradrachme, f. (Anc.) græft

Mynt af fire Orachmers Bardi.

Tétradynamie, f. (Bot.) 15de Classe bos Linnée med 4 lange og 2 korteStøvs naale.

Tétraedre, m. (Géo.) Legeme dans net af fire ligestore og ligesidede Tris stresidet.

Tétragone, a. (Géo.) firevinflet og Tétragyne, a. (Bot.) firehunned Manteorden. Blomst.

Tétragynie, f. (Bot.) sirchunned Tétralogie, f. (Auc.) Samling af fire dramatiste Stoffer af samme Korfatter.

Tétrandrie, f. (Bot.) fjerde Klasse bos Linnée med firchannede Blomster.

Tétrapétale, a. (Bot.) som har sire Blomsterblate. [Fødder; a. siresøddet.

Tétrapode, m. (H.n.) Dyr med fire Tetraptere, m. (H. n.) firevinget

Insect; a. firevinget.

dighed tilhørende en Fprste, som regicrede over en Fjerdepart af et ub-Aptiet Rige.

Tétrarchie, f. (Anc.) Fyrstendom, dommelig Natur.

bestaaende af en Fjervepart af et ut: styffet Rige. [Fjerbeparten af et Rige.

Tétrarque, m. (Anc.) Regent over Tétrastyle, m. (Arch. anc.) Tem: pel med en siresøilet Frontespice.

Tétrasyllabe, m. Firestavelses Drt.

Telle, f. Patte paa Opr.

Tetu, e, a. stivsindet, paastaaclig, egenfindig, haardnakket; s. paastaaeligt, egensindigt Menneske; m. Nuurham: mer, Muurbræffer; (H.n.) Slags ftor hovedet Fist.

Teuton, n. pr. m. Teutoner. Teutonique, a. teutonist, tyds.

Texte, m. Text, en Forfatters egne Ord; Striftsted, som tiener til Emac for en Prædiken; (Egl.) en Bog af Evangelierne, som sürligt indbunden ræffes Erfebisfoppen til Rys ved Hsitids. Wesser; (Mus.) Ordene til en Du fit (nu: paroles); (Impr.) gros--, ftor Textstrift; petit--, lille Textstrift; ... revenir à son -, tomme tilbage til Povedmaterien; il prend mal son -, han forsvarer fin Sag Net, beraa ber fig paa Grunde, som bevise det Modfatte.

Textile, a. som lader sig udspinde. Textuaire, m. Bog, som indeholder Texten uben Noter; En, som forstaaer med Texten. godt Texten.

Textuel, le, a. overeensstemmente Textuellement, ad. uden at afvige fra Texten, Ord til andet, bogstaveligen.

Texture, f. Bævning, Bæv (i egentl. Forst. p u.); (Did.) Sammensteining; fig. Delenes indre Forbindelsc, Sams menbæng. therredomme til Goes.

Thalassarchie (ch ubt. k), f. Over Thalassarque, m. Beherster of Hai [at kiende Pavets Dybde. vene.

Thalassomètre, m. Instrument til Thaler (r ubt.), m. Daler, tyiff Mont of Bardi omtr. 8 Mk.

Thalictron, m. (Bot.) Frostjerne,

Slags Anemone.

Thaumaturge, a. som gjør Mirak ler; s. Viirakelmager, Undergiører.

Thé, m. Thebust; Theblad; Thedrit; Theselstab; prendre du -, driffe Thee.

Théandrie, f. (Thé.) den menne: Tetrarchat, m. (Anc.) Fprstevær- ffelige Nature Forening meb ben gubdommelige.

Théandrique, a. (Thé.) som paa eengang er af mennestelig og gub-

Théanthrope, m. (Thé.) Gudmens ueffe.

Théanthropie, f. (Thé.) mennesses lige Egenstabers Overførelse paa Gud.

Théatin, m. Theatinermunk. [-trais. Théatral, e, a. theatraist; pl. m. Théatraiement, ad. paa theatraist

Maade, theatermæstigt.

Theatre, m. Stuespilhuus, Theater; Stueplads; Stuespillerfag; dramatist Kunst; Reglerne for samme; en Digters samlete bramatiste Bærker; Stue. plads for en Begivenhed; Brændestabel; Stillads til at tørre Krudt i en Krudtmølle; (Mar.) forh. Stibslazareth; ... mettre un sujet au -, behandle et Wmne for Stuepladsen; mettre une pièce au -, labe et Sipste opføre; monter sur le -, betræde Theatrct, blive Stuespiller; coup de -, uventet Begivenheb, Theatercoup; roi de -, Konge uben Myntig: hed; le – de la guerre, Krigsstueplabsen.

Thébaide, n. pr. f. Prien i Wgypten, beboet forh. af Gremiter; byb Ensomhed.

Thébain, e, a. Thebancr; a. thebanff. Thébaique, m. (H.11.) ægyptist Granit; a. henhørende til den thebaiste Orken. Théière, f. Thepotte. [som Thee. Théisorme, a. der tilberedes liges Theisme, m. Tro paa Guds Tils rærelse uden Antagelse af Aabenba: ringen, Deisme. Deift.

Théiste, m. Tilhanger af Deismen, Thélalgie, f. (Méd.) Smerte i

Bryftvorten.

Thème, m. Ænine, Epgave; Still, Oversættelse sra Mobersmaalet i et andet Sprog; forh. Text til en Præs diken; (Mus.) Thema el. Melodi hvor= over forfattes Bariationer; (Gr.) ct Verbums Robord (nu: radical); (Astrol.) Stjernernes Stilling i Køt: selssiebliffet (- céleste); ... saire son -, ftrive fin Still; fig. saire son en deux saçons, sige el. strive bet Samme paa to Maader; fræbe imod det samme Maal ad forstjellige Beie; il a mal pris son –, han anfører Nos get, han itte formaaer at forsvare.

Thémis (s ubt.), f. (Myth.) Ret-færdighedens Gubinde; (Astr.) Jom=

fruen, et Stjernebillede.

Théocratie, f. Theofrati, Regferings, form, ifølge brillen Prafter flage i Spids fen for Regjeringen. [til Theotratiet. mende med Theorien. Théocratique, a theofratist, benhørende

Théodicée, f. Larc om Guts Rete fardighed, sammes Forsvar, Theodicce.

Théodolite, m. Psidemaaler, Dis ffancemaaler.

Théogonie, f. de hebenste Gubers Oprindelse; ten hedenste Gubelare.

Théologal, m. Domherre, som underviser i Theologi i et Domstift; pl. -gaux.

Théologal, e, a. (Thé.) fom ifor har Gub til Gjenstand; pl. m. -gaux.

Théologale, f. en theologist Stifts:

larerplads; sammes Værbighed.

Théologie, f. Theologi, Bibensfah, 10m har Gud og Religionen til Gjen. stand; Samling af en Forfatters theo. logiste Strifter; Indbegreb af en Fortatters suregne theologiste Meninger; faire sa -, høre et fuldstændigt Eursus i Theologi

Théologien, m. Exrer el. Stribent iEbeologi; theologistStudent; Theolog.

Théologienne, f. Fruenkinmer, som troer at belidde stor Rundsfab i Theologi.

Théologique, a. theologist;

gaaende Theologien.

Théologiquement, ad. over censsiem: mende med Theologien, som Theolog.

Théologiser, v. n. tale om theo: logiste Materier, agere Theolog; p.u.

Théomancie, f. Spaadom efter foregiven guddommelig Indstydelse.

Théophanie, f. Guddommens syn:

lige Fremtraden i Christo.

Théophilanthrope, m. Theophilans throp, Ravn paa Tilhængere af en ny Religion (1796), der var et Slags naturlig Theologi.

Théophilanthropie, f. Theophilans thropernes Lære; s. det foreg. Ord.

Théorbe, m. Slags Luth.

Théorème, m. (Math.) Exrestets

ning, Theorem.

Théorétique, a. (Méd.) médecin -, theoretist Læge, som gaaer frem efter Jagttagelser og Fornuftslutninger.

Théoricien, ne, s. Theoretifer.

Théorie, f. Theori, Kuntstab til en Birenstabs Principer; (Mil.) Lare om Troppebevægelser; Underviisning i samme; (Anc.) Atheniensernes aarlige Deputation til Delphi.

Théorique, a. theoretist.

Théoriquement, ad. overcenssiems p.u.

Théoriser, v a. opstille Theorier;

Tête-morte, f. (Chi.) sorbagtigt Bundfald ved Distillation; pl. des létes-mortes.

Tète-plate, f. (H.n.) Slags Geno-Kürbeen; (Charp.) Lægtesøm; pl. des

tétes-plates.

Téter, v. a. die, patte; il a -é de plusieurs laits, ban har havt flere Ammer.

Tétière, f. Barnehue til Ryfsbte; (Man.) Hovedisi til en Dest; (ogs. dessus de tête); (Mar.) Raalig, øverste Kant af et Seil.

Tétin, m. Brystvorte.

Tetine, f. Iver; Bule i et Paniser af en Geværtugle; (Chir.) Bryftglas el. Pompe til at ubsuge Melten af Brystet (pompe à sein).

Tétoir, m. (Ep.) Huulhed, hvori

Anappenaalsboveterne formes.

Téton, m. Fruentimmerbryft.

Téton-de-Vénus, m. (Jard.) Elags Fersten.

Tétonnière, f. Bryfistrimmel; pop.

Fruentimmer med flore Bryfter.

Tétracère, m. (H.n.) Jufect med fire Kolehorn; f. (Bot.) firehunned Plantc.

Tétracorde, m. strestrenget Lyre. Tétradactyle, m. (H. n.) Opr med fire Tæer paa hver Kod.

Tétradrachme, f. (Anc.) græft

Mynt af fire Orachmers Bardi.

Tétradynamie, f. (Bot.) 15de Clasic bos Linnée med 4 lange og 2 korteStøbs naale.

Tétraedre, m. (Géo.) Legeme dans net af sire ligestore og ligesidede Tris Lfiresidet.

Tétragone, a. (Géo.) firevinklet og Tétragyne, a. (Bol.) firehunned splanteorden. Blomst.

Tétragynie, f. (Bot.) sirchunned Tétralogie, f. (Anc.) Samling af fire dramatifie Styffer af samme Forfatter.

Tétrandrie, f. (Bot.) fjerde Klasse hos Linnée med firchannede Blomster.

Tétrapétale, a. (Bot.) som har pre Blomsterblate. [Fødder; a. streføddet.

Tetrapode, m. (H.n.) Opr med fire Tétraptère, m. (H. n.) strevinget

Insect; a. firevinget.

bighed tilhørende en Fyrste, som re- dommelige. gierede over en Fjerdepart af et ub-Auffet Rige.

Tetrarchie, f. (Anc.) Kyrstendom, dommelia Ratur.

bestaaende af en Hiervepart af et ub: styffet Rige. [Fjerdeparten af et Rige.

Tétrarque, m. (Anc.) Regent over Tétrastyle, m. (Arch. auc.) Zem pel med en siressilet Frontespice.

Tétrasyllabe, m. Firestavelses. Dir.

Telle, f. Patte paa Opr.

Tetu, e, a. stivsindet, paastaaelig egenfindig, haardnaffet; s. paastaaclist egensindigt Menneske; m. Muurham mer, Muurbræffer; (H.n.) Slags flow bovedet Fist.

Teuton, n. pr. m. Teutoner. Teutonique, a. teutonist, tyds.

Texte, m. Text, en Forfatters egne Ord; Striftsted, som thener til Emm for en Prædiken; (Egl.) en Bog at Evangelierne, som sürligt indbunden rættes Ertebistoppen til Rys ved Hsitik Messer; (Mus.) Ordene til en Nw fit (nu: paroles); (Impr.) gros--, ftor Textstrift; petit --, lille Textstrift; ... revenir à son -, tomme tilbage til Povedmaterien; it prend mal son -, han forsvarer fin Sag flet, berad ber sig paa Grunde, som bevise det Modsatte.

Textile, a. som lader sig udspinde. Textuaire, m. Bog, som indeholder Texten uben Roter; En, som forstaaer godt Terten. Lmed Texter.

Textuel, le, a. overeensstemmente Textuellement, ad. uden at afvige fra Texten, Ord til andct, bogstaveligen.

Texture, f. Bævning, Bæv (i cgentl. Forst. p u.); (Did.) Sammenstetning; fig. Delenes indre Forbindelfc, Sam-[herredomme til Goes. menbæng.

Thalassarchie (ch ubt. k), f. Drev Thalassarque, m. Beherster af Da [at kiende Havets Dybbe. vene.

Thalassomètre, m. Instrument til Thaler (r ubt.), m. Daler, tydf Mynt of Bærdi omtr. 8 **Mf.**

Thalictron, m. (Bot.) Frofizerac, Elags Anemone.

Thaumaturge, a. som gjør Mirak ler; s. Mirakelmager, Undergisrer.

The, m. Thebust; Theblad; Thebrik, Theselstab; prendre du -, driffe Thee.

Théandrie, f. (Thé.) ben menne: Tetrarchat, m. (Anc.) Fprstevær: ffelige Raturs Forening med ben gud-

> Théandrique, a. (Thé.) som paa eengang er af mennestelig og gub-

Théanthrope, m. (Thé.) Gudmens ueffe.

Théanthropie, f. (Thé.) mennestes lige Egenstabers Overfereise paa Gud.

Théatio, m. Theatinermunk. [—trals. Théatral, e, a. theatralff; pl. m. Théatralement, ad. paa theatraist

Maade, theatermæstigt.

Théatre, m. Stueipilhuus, Theater; Stueplads; Stuespillerfag; dramatist Kunft; Reglerne for samme; en Dig= ters samlete bramatiste Barker; Stues plads for en Begivenhed; Brændestabel; Stilladd til at tørre Arudt i en Arudt: mølle; (Mar.) forh. Stibslazareth; ... mettre un sujetau –, behandle et Komne for Stuepladsen; mettre une pièce au -, lade et Siptte opføre; monter sur le -, betræde Theatrct, blive Stuespiller; coup de -, uventet Begivenhed, Thea: tercoup; roi de -, Konge uden Myntig= hed; le - de la guerre, Arigsstuepladsen.

Thébaide, n. pr. f. Drien i Ægypten, beboet forh. af Eremiter; byb Ensomhed. Thébain, e, a. Thebancr; a. thebanft.

Thébaique,m.(H.n.) ægyptist Granit; a. henhørende til den thebaiste Prken. Théière, f. Ihepotte. [som Thee. Théisorme, a. der tilbercdes liges Theisme, m. Tro paa Guds Tils

rærelse uden Antagelse af Aabenba= ringen, Deisme. Deift.

Théiste, m. Tilhanger af Deismen, Thélalgie, f. (Méd.) Emerte i

Brostvorten.

Thème, m. Emne, Epgave; Still, Oversattelse sra Modersmaalet i et andet Sprog; forh. Text til en Præs diken; (Mus.) Thema el. Melodi pvors over forfattes Bariationer; (Gr.) ct Rodord (nu: Berbums radical); (Astrol.) Stjernernes Stilling i Foto felssichliffet (- céleste); ... faire son -, strive fin Stiil; fig. faire son en deux saçons, fige el. strive bet Samme paa to Maader; fræbe imod det samme Maal ad forstjellige Beie; il a mal pris son -, han ansører No: act, han iffe formaaer at forsvare.

Thémis (s udt.), f. (Myth.) Ret: færdighedens Gudinde; (Astr.) Jom:

fruen, et Stjernebillede.

Théocratie, f. Theofrati, Regierings: form, ifølge brillen Prafter staae i Spidfen for Regjeringen. [til Theotratiet. | mende med Theorien. Théocratique, a theofratiff, benhørente

Théodicée, f. Parc om Guts Rete fardighed, sammes Forsvar, Theodicce.

Théodolite, m. Psidemaaler, Dis ftancemaaler.

Théogonie, f. de hebenste Gubers Oprindelse; ten hedenste Gubelare.

Théologal, m. Domberre, som uns derviser i Theologi i et Domstift; pl.

Théologal, e, a. (Thé.) som især har Gud til Gjenstand; pl. m. –gaux.

Théologale, f. en theologist Stifts:

larerplads; sammes Barbighed.

Théologie, f. Theologi, Bibenstab, som har Gud og Religionen til Gjen. stand; Samling of en Forfatters theo. logiste Strifter; Indbegreb af en Forfatters særegne theologiste Meninger; faire sa –, høre et fulbstændigt Eursus i Theologi

Théologien, m. Larer el. Stribent iTheologi; theologisiStudent; Theolog.

Théologienne, f. Fruenkinmer, som troer at besidde stor Rundstab i Theologi.

Théologique, a. theologist; gaaende Theologien.

Théologiquement, ad. over censsiem: mende med Theologien, som Theolog.

Théologiser, v. n. tale om theo: logiste Materier, agere Theolog; p.u.

Théomancie, f. Spaadom efter foregiven guddommelig Indstydelse.

Théophanie, f. Guddommens syn=

lige Fremtraden i Christo.

Théophilanthrope, m. Theophilans throp, Ravn paa Tilhængere af en np Religion (1796), der var et Slags naturlig Theologi.

Théophilanthropie, f. Theophilans thropernes Lære; s. det foreg. Ord.

Théorbe, m. Slags Luth.

Théorème, m. (Math.) Larefats

ning, Theorem.

Théorétique, a. (Méd.) médecin -, theoretist læge, som gaaer frem efter Zagttagelser og Fornuftstutninger.

Théoricien, ne, s. Theoretifer.

Théorie, f. Theori, Kuntstab til en Bidenstabs Principer; (Mil.) Lare om Troppebevægelser; Underviisning i samme; (Anc.) Atheniensernes aarlige Deputation til Delphi.

Théorique, a. theoretist.

Théoriquement, ad. overcenssiems p.u.

Théoriser, v a. opsille Theorier -e

Théoriste, m. Forfatter til en Theori. Théosophe, m. Slags Illuminat, fom tiltroer fig en overnaturlig Inspiration og et berpaa grundet usie Samkvem med Guddommen.

Thérapeute, m. Slags istist Munt. Thérapeutique, f. Deel af Læges vibenstaben, som bestjæftiger sig med at sinde Lægemibler imod Spgdoms mene; a. som angaaer Therapeuterne; vie –, ci-tilbagetrustet, ørkesløst, ascestist Liv. [Bivenstaben om Lægemiblerne.

Thérapeutiste, m. En, som studerer Thériacal, e, a. theriafalst; pl. m. -caux.

Thériscologie, f. Lare om giftige Thérisque, f. Theriak, Slags Mobgift. [mineralste Babe; pl.m. -maux.

Thermal, e, a. eaux -es, varme Thermantide, f. (Minér.) Slags vultanst Mineral, Puzzolanjord.

Thermantique, m. (Méd.) Læges middel, som forøger den naturlige Barme. LPade; (Anc.) Badchuse.

Thermes, m. pl. naturlige varme Thermidor, m. 11te Maaned i den franste republicanste Calender (fra 19te Juli til 17be August).

Thermidorien, ne, s. Deeltager i Reactionen af 9te Thermidor (26te Juli) 1794. \[\text{Lampe}.

Thermo-lampe, m. Slags ny Thermomètre, m. Barmemaaler, Thermometer.

Thermoscope, m. meteorologist Insstrument, der viser Forandringerne i Barme og Kulde. [famler Rigdomme.

Thésaurisateur, trice, s En, som Thésauriser, v. n. strade Penge sammen, samle Rigdomme.

Thésauriseur, se, s. En, som sam= ler Statte.

Thèse, f. Sætning at disputere over; Disputersvelse; Disputats; soutenir une –, forsvare en Nisputats; sig. soutenir – pour q., tage Ens Parti, forsvare En; cela change la –, bet bringer mig paa andre Tanser.

Thesmothete, m. (Anc.) Haandhas

ver af Lovene bos Græferne.

Théurgie, f. Slags Troldbom el. Magi i et godt Formaal; Paakalden af de gode Aander. [gicn.

Théurgique, a. henhørende til Theurs Thiase, f. (Ant.) Bacchantindes dands.

Thibaude, f. grovt Toi, tisvirket af Rebaar. [Pengeurt.

Thlaspi, m. (Bot.) Hyrbetaste, Tholus (s urt.), m. (Arch.) Midbelpunkt i en Kuppelhvælving; p. u.

Thon, m. (H. n.) Tanteie, Slags

Matrel.

Thonaire, m. (Pé.) Tantciegarn. Thonine, f. saltet Tantcie.

Thora, f. (Bot.) Slags Affobil

(asphodèle).

Thoracique (Rogle: thorachique), a. (An.) angagende Brystet, henhørende til samme; (H. n.) brystugsinnet; s. m. (Méd.) Middel imod Brystyge (ogs. pectoral); (H.n.) brystugsinnet Fistetlasse.

Thoracoscopie, f. (Méd.) Kunst at undersøge Brystets Bestaffenheb.

Thorax, m. (An.) indvendige Brofts buulbeb.

Thrombus (s ubt.), 20. (Chir.) Naresvulst paa det Sted, hvor en Naresadning er foretagen.

Thuriféraire, m. Asgelsebarer ved

Kirfeceremonier.

Thym, m. (Bot.) Timian.

Thymbrée, m. (Bot.) vild Timian, Slags Melisse. [Thymelæacee.

Thymélée, f. (Bot.) italienst Daphne, Thymus (subt.), m. (An.) Brysttirtel; (Méd.) kjødagtig Udvært, Slags Borte.

Thyrse, m. Bacchus's Stav, Biinrankestav, Thyrsus; (Bot.) Ar i Form

af en Dust.

Tiare, f. persist Povetsmytte for Fprster og Offerpræster; Pavens tredobbelte Krone; fig. Paveværdighed. Tihia, m. (An.) Stindbeen.

Tibial, e, a. (An.) henhørende til

Studbenet; pl.m. -bisux.

Tibule, m. (Bot.) Slags Grantræ. Tic, m. slem Bane hos Heste og Hornkvæg; krampagtig Ansigtssor: dreielse; styg, latterlig Bane (saasom: Gsentagelse af samme Ord, Regletyggen o. dest.); – rongeur, Aryppe: biden; – en l'air, Bindslugen; – de l'ours, Aroppens Svingning frem og tilbage.

Tic-tac, m. Tiftat, Lyb af en Mølletværn, af en Penbul o. desl.

Tiède, a. lunten; fig. ligegylbig. Tièdement, ad. fig. luntent, ligegylbigt. [paa Iver, Ligegylbighed. Tiédeur, f. Luntenhed; fg. Mangel Tiedir, v. n. blive lunken.

Tien, ne, pr. poss. Din, Dit; le - et le mien, Mit og Dit, Eiendom i Almindelighed; pl. m. dine Paarsrende; dine Benner, dine Folk.

Tierce, f. (Mus.) Terts, Interval af tvende Toner, mellem hvilke der ligger en tredie; (Jeu) tre paa hinanden følgende Kort i samme Karve; (Escr.) Terts, Slag paa Modstan: berens Baaben; (Math. og Astr.) 69be Deel af en Setund; (Com.) tredie Slags spanst Uld, ringeste Sort; (Egl.) den anden af de canoniste Bønner; (Impr.) trevie Correttur cl. Revisionsart. si tre Dele.

Tiercé, e, p. og a. (Blas.) beelt Tierce-seuille, m. (Bias.) Rispers

blad med Stilt.

Panrovfugl; Tiercelet, m. Ng. Mand, som stager langt under hvad han indbilder fig selv at være; v.

Tiercement, m. en Trediedeels Fors hvielse i en Tings Priis; (Th.) Billetter: nes Korhsielse med en Trediedeel; p.u.

Tiercer, v. a. og n. byde en Tre: biebeel mere; v. a. dele i tre Deic; (Agr.) ploie tredie Gang (i b. Betydn. ogs. tercer); (Arch.) formindste Maas lestoffen til en Trediedeel; v. n. fors hsie Theaterpriferne en Trediedecl; (Jeu) tiene som Trediemand i Boldspil.

Tierceron, m. (Arch.) Bue, som udspringer fra en Binkel i en gothist

Dvælving.

Tierceur, m. En, som byder en Trediedeel mere; (Jeu) Trediemand i Boldspil. stredie Stand.

Tierciaire, a. henhorende til den Tiercière, f. (Pé.) Glags Kistenet paa en Stang.

Tiercine, f. Slags fløvet Teglsteen. Tierçon, m. Trediedcel af et Maal

til flybende Barer.

Tiers, erce, a. irebie (bruges kun i entelte Udtr.): sièvre tierce, Andens dagstebet; la tierce partie d'un tout, Trediedelen af det Pele; remettra, déposer en main tierce, afs levere el. overgive i Trediemants Haand; parler en tierce personne, tale i tredie Verson; un - arbitre, en tretie Boldgiftsmand; tierce-opposition, (Jur.) Act, hvorved Tredies insect paa Pæretræct; (Géogr.) Tie mand modsætter sig Fuldbyrbeisen as gris, Klod i Aficn; fig. grusomt, en Dom.

Tiers, m. Trebiebeel; Trepiewand; le - consolidé, Capital, hvis Renter ere nedsatte til 3 Procent; fa. le - et le. quart, Erctt og Pleti, Alle og Enbver

Tiers-détenteur el. tiers-possesseur, m. (Jur.) Besidder el. Ihande. haver af et Pant, uben at være Arving at den, til hvem Pantet først er ubstedt; pl. des tiers-détenteurs, des tiers-possesseurs.

Tiers-état, m. trebie Stand, Ros ringsstanden (mods. Geistligheden og

Adelen); *pl*. des tiers-états.

Tiers-opposant, m. (Jur.) trebie Person, som modsætter sig Udførelsen at en Dom; pl. des tiers-opposants.

Tiers-ordre, m. Forbund of Ordens Geiftlige og secular Geiftlige, undertæ stet Rlosterlovene; pl des tiers-ordres.

Tiers-point, m. (Géo.) tre Punkter i Form af en Triangel; Gjennems snitspunkt i en ligefidet Triangel; (Arch.) gothist Howlving bestaacnde af to Cirtelbuer paa 60° med bek bobbelte Wellemrum af Powidingens Diames (Horl.) tretantet Kill; (Mar.) voile en -, trekantet Gegl, l'atinfegl; pl. des tiers-points.

Tiers-porteur, m. (Com.) anden Bexel-Endossent; pl. des tiers-por-

Tiers-poteau, w. (Charp.) Arphs: baand til et let Stillerum: pl. des liers-poteaux.

Tige, f. Stamme, Stængel, Stilt; Staft; Svilestaft; fig. Stammefader; arbre à haute -, psistammet Træ; arbre à basse –, lavstammet Træ; la – d'une botte, Støvlestaftet; la – d'une cles, Røglepiben.

Tigé, e, a. (Blas.) som hat en Stamme el. Stilt af forfisellig Farve.

Tigette, f. (Arch.) Snirfelstengel paa den corinthiste Rapitæl.

Tignasse, f. gammel Paryt (pop. i Sted. for teignasse). fangit.

Tignolle, f. lille Baab til Fiftes Tignon, m. Fruentimmers Raftehoved (pop. alm. chignon). .

Tignonner, v.a. krølle Raktehaaret; v. pr. rive hinanden i Rattebaaret, komme i Totterne paa binanden.

Tigre, m. Tiger; (H. n.) Blatubarmhiertigt Menneffe; jaloux comme un -, rasende stinspg; a. chevaux -s, blommebe, tigerfarvebe Defte.

Tigré, e, p. spættet som en Tiger, pl. des tigres-chats. tigret.

Tigre-chat, m. (H. n.) Tigerfat; Tigrer, v.a. (Pell.) farve stribet el. spættet, besætte med Pletter.

Tigresse, f. (H.n.) Tigerinde; fig.

grusom, ondstabsfuld Dvinde.

Tilbury, m. let, aaben Rabriolet.

Tiliacée, f. (Bot.) Lindetræernes Familie, Tiliacee. Hibej.

Tillac, m. Dæt (især om Pandels. Tillage, m. Porbrodning; det Pamp,

man har brøbet i een Dag.

Tille, f. Lindebast; Stjæve, som ved Brødningen gaaer af Pør el. Pamp; Glags Spidshammer; (Mar.) Halvbæt, Rummet under Sæderne i en Baab; (H.n.) Slags Træborer.

Tiller el. teiller, v. a. brøde Pør el. Pamp; spinde et Reeb af Lindebaft. Tillette, f. Stifersteen, som tjener

til Drøve.

Tilleul, m. (Bot.) Lindetra.

Tilleur, se, s. En, som brøder Pør

el Pamp.

Tillotte, f. Por: el. Pampbrøde (brisoir); like Fisterbaad uben Kiel el. Roer. si Vaponne.

Tillottier, m. Gier af en Fisterbaab Timar, m. tyrkift militairt Lehnsgods. Ler Lehnsbesidder, Glags Spahi.

Timariot, m. tyrkift Militair, som Timbale, f. Paufe; rundt Metalbager uden Fod; Slags Pergament ftot til at spille Fjerbolt.

Timbalier, m. Paukeslager. Timbrage, m. Stempling.

Timbre, m. ubevægelig Kloffe uden Knovel; Kloffeklang; fig. Stemmens Klang; Bers, som angiver Melodien til en Vise; Stempel paa Papir; Stempelasgift; Sted, hvor Papir stemples; Bestyrelsen af Papircts Stempling; Posssempel; Hovedet; (Blas.) Pjelm over Baabenstjoldet; le – d'un tambour, dobbelt Tarmes fireng under Trommen, hvorved dens Klang forstærfed; – à l'extraordinaire, at sammeer affaitet; - scc, Stempel, han har en Efrue løs.

Timbré, e, p. og a. stemplet; fig forryft; (Blas.) forfynet med en Pjeim; du papier -, Stempelpapir; il est un peu -, han er lidt forryft.

Timbrer, v. a. stemple; paatrytte Posistempel; angive sverst paa et Document sammes Datum og Judhold; (Blas.) pryde med en Pjelm.

Timbreur, m. Stempler.

Timide, a. frygtsom; manglende Driftighed; undselig, bly; overdreven forfigtig.

Timidement, ad. frygtsomt, unds Timidité, f. Frygtsombed; Blphed; Mangel paa Driftigbeb el. Energi; overdreven Forsigtighed.

Timon, m. Bognstang; Rocrpind, Roer; fig. Styrelsc, Regiering; prendre le – des affaires, overtage Be styrcisen af Sagerne.

Timonier, m. Watros, som staaer ved Roret under Styrmandens Les faling, Roergænger; Stangheft.

Timonner, v.n. (Mar.) befale Rocts gængeren, hvorledes han fal breie Roret. [famvittighetsfuld, ængstelig.

Timoré, e, a. gutfrpgtig; alisor Tin, m. (Mar.) Bedingsblot, hvorpaa Kjølen ligger; vaisseau sur les -s, Sfib paa Stabelen; — d'embarcation, Baadsflampe.

Tinctorial, e, a. thenende til Harv

rning; pl. m. -riaux.

Tine, f. Spand, Bøtte.

Tinet, m. Stang til at bære Bob ter paa; (Bouch.) Redstab til at op hænge flagtet Ovæg ved Benenc.

Tinette, f. lille Spand, Strippe; lille kcgleformigt Kar. [staae for; inus.

Tinguer, v. a. holde i Spil; inde-Tintamarre, m. stor Larm, Stol. Tintamarrer, v. n. fisie, larme;

pop.p.u. Tintement, m. en Kloffes Efters klang; Klofferingen; Sufen el. Syn-

gen for Prene.

Tintenague, f. Glags chinesift Robber. Tinter, v. a. ringe langfomt, flace paa Kloffen med Knøvlen; (Mar.) bringe op paa en Bedingsblot; v. n. Stempel paatryft et Document efter ringe, time; klinge; suse; voilà la messe qui tinte, nu ringer det til Bois som paatryttes med Stemplet; fig. messe; fig. les oreilles me tintent, tet cette voix a du -, benne Stemme ringer el. spnger for minc Pren; le har Malmog Klang; il a le - selé, cerveau lui tinte, han har en Strue los.

Tintin, m. Rloffetlang.

sig. Uro el. Angst for Udfaldet af en Sag; Bryderi; donner du - à q, volde En Bryderi; vætte et tomt Paab bos En.

Tipule, f. (H.n.) Stankelbeen. Tique, f. (H. n.) Kaareluus. Tiquer, v. n. bide i Krybben. Tiqueté, e, a. plættct, spættet, spragiet.

Tiqueur, m. Arybbebiber.

Tir, m. Styden i en bestemt Ret: ning; Stydelinic (især om Kanoner); Stydebane; – à la cible, Styden efter Stive; - horizontal, Rjernestud; le de but en blanc, Biseerstub; - de plein souet, Kjernestub med fuld Lab. ning; ce fusil n'a pas le – juste, dette Gevær styder ikke rigtigt, det afviger fra Skydelinien.

Tirade, f. Ræfte Ord el. Tanter over samme Gienstand el. samme Idee, Tirade; lang Replik af en Rolle; lang almindelig Flostel; Ordstrøm, Ræmse; (Mus.) Toneløb; fa. une d'injures, en Strøm af Skældsorb; tout d'une -, loc. ad. ub i Et, uben

at flandse, i eet Aandebræt.

Tirage, m. Træffen; Bei langs Flodbredden, hvor Deste træffe Karteier; Skydning; (Impr.) Trykning, Oplag; le – au sort, Lodiræfningen; le – de la milice, Træfning til Krigs: tjenesten; le – d'une loterie, Træfnins gen af et Lotteri; le – des métaux, Metallernes Træfning; le – de la soie, Gilkehaspning.

Tiraillement, m. Træffen, Riven frem og tilbage; – d'estomac, Riven i Undirlivet; - d'esprit, Sindsuro.

Tirailler, v.a. rive og silve frem og tilbage; fig. og fa. overhænge med Begiæringer; v. n. styde tit og slet, fpilde Krudt til ingen Rytte; (Mil.) tiraillere, fegte i spredt Orden.

Tiraillerie, f. Riven og Sliven; Overhangen; bestandig Styden; Sty-

den uden Orden el. Maal.

Tirailleur, m. slet Stytte; (Mil.) Tirailleur, Blanker; Solbat, som begynder Fæginingen i spredt Orden foran Linierne; (Com.) Berelrytter.

Tirance, f. (Mar.) et Tougs Trat-

ning paa Bunden af Havet.

Tirant, m. Baand i en Pung; Storem; Stevlestrop; stært Balsfene Beenstumper bortstaffes; pl. des tirepaa Ovæg; Spænderem paa en sonds.

Tintouin, m. Sufen for Prene; | Tromme; toubt Bræt, pvorover Strengene fastgiøres paa en Ziolin; (Charp.) Hanebjælke, Tværbjælke til at sammenholde Dele af en Bygning; (Mar.) Banddydde, fom et Skb behøver; Amning.

Tirasse, f. (Ch.) Slags Garn, hvore med der janges Bagtler, Agerhons o. dest. [Fugle med forannævnte Garn.

Tirasser, v. a. og n. (Ch.) fange Tire, f. (Manu.) 6 til hinanden hæftede Styffer Battist; tout d'une -, loc. ad. i cet Træk, uden Afbrydelse; s. nevenfor: - d'aile.

Tiré, m. Bøssejagt.

Tire, e, p. og a. truffet; visage -, magert Ansigt; modfaldent Udseende; ils en sont aux couteaux -s, de ere affagte Kjender.

Tire-à-barre, m. (Tonn.) Bærktøi, hvormed Tværtræet indsættes i Buns den af Tønder; pl. des tire-à-darres.

Tire-balle, m. Ruglefradser; (Chir.) Rugletang; pl. des tire-balles.

Tire-bonde, m. (Tonn.) Spunds,

ubtræffer; pl. des tire-bondes.

Tire-bord, m. (Mar.) Struetvinge, hvormed Plankerne jammenstrues; pl. des tire-bords.

Tire-botte, m. Stovleknegt; Stovles krog; Slags Kantning til Meubels betræf (v. nu: anglaise); pl. des [pl. des tire-bouchons. tire-bottes.

Tire-bouchon, m. Proptratter; Tire-bourre, m. Gebærfradser; pl. des tire-bourre.

Tire-bouton, m. (Taill.) Redstab til at træffe Anapperne gjennem Anaps bullerne; pl. des tire-boutons.

Tire-d'aile, m. hurtigt og fraftigt Bingestag i Flugten; voler à tired'aile, flyve of alle Arafter; pl. des tire-d'ailes.

Tire-dent, m. (Dent.) Zandtræks fer; (Manu.) Tang, hvormed Tænberne rettes i en Scale; pl. des tiredes tire-fientes. dents.

Tire-fiente, m. Wøggreb; pl. Tire-filet, m. (Méc.) Inftrument til at affætte Kanter paa Resonnantsbunden el. vaa Meubler; pl. des tire-filets.

Tire-fond, m. (Tonn.) Struetvinge, bvormed Bunden fastgiøres i en Tøndez (Chir.) Trepanereinstrument, hvormed

Tire-laine, m. Thu, som sixter om Natten; pl. des tire-laine.

Tire-laisse, m. Loffemad; fig. falst

Daab; pl. des tire-laisse; v.

Tire-larigot (a), loc. ad. bruges i Udtr. boire à tire-larigot, driffe med Umaadelighed, som en Svamp.

Tire-liard, m. s. tire-lire (i første

Betybn.); pl. des tire-liards.

Tire-ligne, m. Ridschier, Rodepen; Kg. middelmaadig Bygmester uden Ops findelsesgave; pl. des tire-lignes.

Tire-lire, f. Sparebøsse; kærtens

Eang; pl. des tire-lires.

Tire-lisses, f. smaa Træssestænger

i en Gaze-Bav.

Tirelles, f.pl. (Manu.) Snore, hvormed Kjæben opspændes i Silkevæven. Tire-moëlle, m. (Cuis.) Marvs

udtræffer; pl. des tire-moëlle.

Tire-monde, m. og f. Accoucheur; Jordemoder (fa. bas); pl. des tire-[pl. des tire-pied. monde; pop.

Tire-pied, m. (Cord.) Spanderem; Tire-plomb, m. (Vitr.) Binde til at traffe Binduesbly; pl.destire-plomb.

Tirer, v.a. træffe, træffe til fig; træffe efter sig; tage, borttage; tage af; tage op af; sse af; brage bort fra, sierne fra; befrie; uddrage, hente, laane; er, holde; ublede; siræste; trytte; styde, affpre; ubtræffe ved Lodfastning; v.n. styde mod el. ester; spre; træfte Lod; gaae, begive sig paa Bei; have Roget tilfælles med, ligne (om Farver); v.pr. træffe fig ud af, rede fig ud af, befrie sig fra; – le verrou, sætte Stods den for en Dør; fig. og: fa. se saire - l'oreille, labe sig længe bede; - la couverture à soi, de son côté, jøge at tilvende fig den hele Fordeel; - ses chausses, løbe fin Bei; on aura bien à - dans cette affaire, man vil face meget at bestille for at sætte ben Sag igjennem; – le diable par la queue, have ondt ved at Naae sig igjennem; - q. a quatre, givre Alt for at overs tale En; être -é à quatre épingles, være pyntet som en Duffe; après lui il faut - l'échelle, han har iffe sin Mage, Ingen vil tunne overgaae bam; ce cuir tire l'eau comme une éponge,

aftappe Blin; - au clair un fait, op: lpse en Sag; ile vin est -é, il saut le boire, naar man har fagt A, maa man ogsaa sige B; - du sang, aare: labe; - la langue, ræffe Tungen ub; faire - la langue à q. d'un pied de long, labe En vansmægte i et tomt Haab; - son épingle du jeu, rede fig i rette Tid ud af en slem Sag, saa at her Intet tabes; - les marrons du feu avec la patte du chat, fisbe Auglerne og lade en Anden styde bem ub; – à q. les vers du nez, udfritte En behandigt, fole En paa Tanberne; se - une épine du pied, rebe fig ub af en stor Forlegenhed; - pied ou aile d'une ch., brage en el. anden Forbeel af Roget; - d'un sac deux moutures, drage dobbeit Forbeel of Roget; on ne peut le de là, man fan iffe bringe ham bort fra den Tanke, snakke ham det af Hovedet; - q. d'un mauvais pas, rede En ub af en sem Sag; - le rideau sur qc., itte mere tale om en Sag, labe den være glemt; — la courroie, bruge stor Sparsommelighed, spinke og spare (ogs. blot -); - sa révérence à q., hilse En; gaae sin Bei; fige En Nei; - une affaire en longueur, træfte en Sag langt ub; - de l'argent de q., aspresse En Penge; – promesse, – parole de q., tage Loste af En; on ne saurait - raison de cet homme; man fan iffe bringe d. Menneste til at indsce det Actte; - raison d'une injure, crholde Opreisning for en Fornærmelfe; - parti de qc., drage Forbeel af Roget; il tirerait de l'huile d'un mur, han verb at bringe Roget ut af Alt; - la racine carrée, finde Ovabratroben; il tire son nom de là, han har sit Ravn beraf; - cent exemplaires d'un livre, tryffe 100 Exemplarer of en Bog; - la copie d'une lettre, afcopiere ct Brev; - un fusil, asstyde et Gevær; – un oiseau, styde efter en Zugl; pour lui parler, il faut le - en volant, for at faae ham i Tale, maa man gribe ham i Flugten; - sa poudre aux moineaux, spilde fin Moie paaintets dette kæder suger Bandet til sig som sigende Ting; - une lettre de change en Svamp; ce navire tire tant de sur q., træffe en Berel paa En; pieds d'eau, bette Stib stiffer saa de l'arc, styde med Bue; – à l'oiseau, mange Fod dybt; – du vin au clair, styde til Fuglen; – sur q., styde ester

En; fig. sige En Stofer; - à boulets rouges sur q., fige En de fornærmeligste Ting; ce susil tire juste, bette Gevær træffer gobt; - au sort, à la courte paille, au doigt mouillé, træffe Lod, træffe Straa; - au court baton avec q., stribe Lige om Lige med En; - à qui sera, træsse Rort om pvo der stal give; tirons de ce coté, laber os gaae ab d. Kant; de long, au large, unbflye; ce malade tire à sa fin, benne Spge ligger paa sit Iderste; cette couleur tire sur le rouge, denne Farve falder i det Histe; se – d'un mauvais pas, rede tig ub af en slem Sag, af en Forlegenhed; se – de (du) pair, have |. sig over sinc Lige.

Tire-racine, m. (Dent.) Tang til at ubtræffe Tanbroben; pl. des tire-

racine.

Tire-sous, m. Oppebærer af Renter; En, som altid overhænger sor Penge; pl. des tire-sous; p. u.

Tiret, m. Snor til at sammenbinde

Papirer; (Gr.) Bindestreg.

Tiretaine, f. halv linned og halv uldent Toi.

Tire-tête, m. (Chir.) Accoudicuts

Infrument; pl. des tire-tête.

Tirette, f. (Cordon.) Laberrem, hvormed Stocn sastgives til Lasten; (Distil.) Slags Spial til at lutte et Raminrør; (Vign.) lang og snoet Deel af Ranten.

Tireur, m. Jæger, Skytte, Starps skytte; Traabtræffer; (Com.) Tracent; – d'or, Guldtræffer; – d'armes, Fegtes mester; – de laine, Nattetyv (v.).

Tireuse, f. (Tiss.) Fruentimmer, som træfter Snorene til at hæve Kjæden op; (Jeu) – de cartes, Fruentimmer, som spaaer af Kort.

Tire-vieille, f. (Mar.) Faldrebs:

toug; pl. des tire-vieille.

Tiroir, m. Stuffe; (Arm.) bevægelig Ring, hvorved Geværløbet fasigjøres til Stjæftet; (Th.) pièce à –, usams menhængende Theaterstysse. [smaakisse.

Tirolle, f. (Pé.) Garn til at fange Tironien, ne, a. forfortende (om Strifttegn); caractère –, Forfortelsesztegn. [hage.

Tirtoir, m. (Tonn.) Bødferes Baand: Tisane, f. (Méd.) Bygsuppe, Pavre:

suppe.

Tisard, w. Donmunding. [nen; p.u. Tiser, v.a. vebligeholde Ilben i Dv. Tisaux m. Enrhaber

Tiseur, m. Fyrbøder.

Tison, m. Stump af et Styffe brændt Træ, Brand; fa. garder les -s, être toujours sur les -s, cracher sur les -s, holde af at sidde i Raffels ovnstrogen; pop. – d'enser, Mens neste, som kun stifter Ondt.

Tisonné, a. m. bruges fun i Udir.

gris -, sortplettet (om en Deft).

Tisonner, v. a. rage om i Ilben uben Robvendighed. [rager om i Ilben.

Tisonneur, se, s. En, som gjerne Tisonnier, m. Brandfork, Itorager.

Tissage, m. Bærning.

Tisser, v. a. vave.

Tisserand, m. Bæver (brugt ene, forstaacs berved alm. Linnedvæver).

Tisseranderie, f. Linnedvæverhaands

vært.

Tisseur, tissier, m. s. s. tisserand. Tissu, w. Bavning; vævet Toi; sammenvævet el. sammenslettet Ting; sig. Sammenhæng, Orden, Tantes gang; Ræffe; les riches –s de l'Inde, Indiens rige Stoffer; le – cellulaire, Cellevævet; le – de son discours, Sammenhængen, Ideeforbindelsen i hans Tale; sa vie est un – de grandes et belles actions, hans Liv er en Ræffe af store og stjønne Pandlinger.

Tissu, e, p. og a. vævet og sams

menflettet.

Tissure, f. Bavning; fig. Ordning, Fordeling af Delene i et literairt Arbeide (v. nu: tissu). [Baandfabriqueur.

Tissutier, m. Possementmager, Tistre, v. a. væve (bruges kun i de sammens. Tider; de andre Tider crstattes ved Verbet tisser); sig. qui a tissu cette intrigue? hvo har ops spundet og styret benne Intrigue?

Titane, m. (Minér.) Titan, røds bruunt Mctal. [Størl.

Titanite, m. (Minér.) Titanit, rott Tithymate, m. (Bot.) Euphorbie, Ulvemælt.

Titillant, e, a. fillen; kidrenbe. Titillation, f. Kilbren; Dirren (om

Mustler, Rerver o. best.); Sprudlen (om Binen).

Titiller, v. a. og n. kibre.

Titre, m. Titel, Titelblad; Over. frist, Underasteling, Paragraph; For, tortelsesstreg over eet el. sere Bog.

Embede; Bevilling, Diplom; Abtomft. Actomst, Krav paa Rogei; brev; Montfed; le saus - d'un livre, Smuts, titelen paa en Bog; - courant, Cos lumnetitel; faire voir ses -s, frem: vise sine Abkomstbreve; à quei - demande-t-il cette place? hvad Krav bar ban pan benne Poft? à juste -, meb gob Grund, meb Rette; il a bien des -s à mon amitié, han har fort Arab paa mit Benfab; de l'argent à bas -, slet løbigt Sølv; à de, loc.ad. i Egenstab at, under Paas stud of, som; à - de parent, som Slagining; à - d'office, paa Embebsvegne; à - de don, som Gave; en - d'office, loc.ad. almindeligt bes kiendt, i hoi Grad; c'est un fripon en - d'office, bet er en ublært, als mindelig betjendt Gavtyv. [titlet.

Titre, e, p. som har en Titel, be-Titre-planche, m. Robbertitel, stuß [title; bemyndige. ket Titelblad.

Titrer, v. a. meddele en Titel be-Titrier, m. Munk, som opbevarede gamle Documenter og Adfomfibreve; En, som forfærtiger falste Documen: ter: p. u.

Titubation, f. Baflen; bruges fun i Aftron. om Jordarens Rutation.

Titulaire, a. som bærer Titel af Roget; henhørende til Titelen; écriture -, Titularstrift; s. Titelhaver; Besidder af et Embede.

Toast (udt. tost), m. Indbydelse

til at britte en Staal.

Toaster (udt og firives ogf. toster), v.a. og n. foreslage en Staal; britte en Staal, ledfaget af et Pnste.

Toc (c udt.). m. Toccateglispil.

Tocane, f. np Biin af de første Oraaber of Oruernc, for de perses.

Tocsin, m. fært Ringning med en Rioste i Tilfalde af Ildebrand, Kjenbens Næremlse o. desl.; Stormfloffe; Oprorotale, Oprorostrift; fig. sonner le -, udbrede Straf; oprøre Mængben; sonner le - sur q., ophibse Mængden imod En.

Toddi, m. Liqueur af Palmesaft. Toge, s. (Ant.) Toga, lang Over-

kjole hos Romerne i Fredstid.

Toi, pr. pers. disj. Du; Dig; pr.

faver, Wrestitel; Befidtelse af et hang for en Stueplads, Dæffet; Telt; pl. Slags Garn til at fange Bildsviin og Daadpr; Forhang i Boldspil; - crue, ubleget karred; – à voile, Geildug; - à sac, Sæffelærred, - d'embal-- à chapeaux, lage, Paklarred; Glandslærred; - cirée, Bordug; d'araignée, Eddertopsspind; c'est la - de Pénélope, det er en Sag, der ingen Ente er paa; lever la -, labe Daffet gaae op; baisser la -, lade Dæstet gaae ned; il a trop de caquet, il n'aura pas ma –, han fnatter altfor meget, han faaer itte min Sag: l'armée est sous la -, Armeen ligger i Leir (v.); aller se mettre dans les -s, gaae til Sengs.

Toilé, m. Grund i Aniplinger.

Toilerie, f. Larrebevare; Barksteb, hvori der forfardiges Lærreder; Sted,

bvorfra samme udsælges.

Toilette, f. Nathorddug til at brede over et Bord, som indeholder hvad ber hører til Paaklæbningen; bord, Pyntebord for en Dame; Alt, hvad der hører til Pynten; Paaklæd. ning; Larred til at svøbe Tøi ind i; dessus de -, Toilettæppe; cabinet do –, Paaklædningsværelse; pilier de -, Damenar, soin fladig opvarter Damerne ved deres Toilct (v.); vendre el. revendre à la -, saige Pont; plier la -, bære Ens Alædningsstyffer bort (især om en tyvagtig Tjener).

Toilier, ère, s. Lærredsvæver, -ste;

Lærredshandler, -se.

Toise, f. Favnemaal; Favnelængde; – carrée, Ovadratjavn; – cube, Ru: biffavn; - courante, Favn i Længden af hvad der ansecs at have samme Poide el. Brede; prov. mesarer les autres à sa -, bomme Andre efter jig feld; on ne mesure pas les hommes à la -, man stal iffe bedømme Mennestene efter beres Pside; Fortsenester rette sig iffe efter Størrelsen.

Toisé,m.Opmaaling i Favn; (Math.) Runst at opmaale Legemer og Flader.

Toisé, e, p. og a. opmaalt; fig. cette affaire est -e, ben Sag er afe gjort (i stet Forst.); c'est un homme -, det er en Mand, som er vel bekjendt (i slet Forst.).

Toiser, v. a. maale med Favn; pers. conj. (efter et Imperr.) Dig. maale i Alm.; fig. og fa. – q., ber Toile, f. Kærred, Bomuldstei; Fors tragte En fra Top til Taa, haanligt. Toiseur, m. Favnemaaler; Udmaaler. Toison, f. et Faars Uld; sammes afflippede Uld; la – d'or, det gyldne Blies (ogs. blot la –), en Ridderorden; (Tann.) plier une peau en –, lægge et Stind sammen i Ovadrat, saa at de lige Yderbele salde sammen.

Toit, m. Tag; fig. Huus, Bolig; habiter sous le même –, boe i samme Huus; fig. publier qc. sous les –s, tale offentligt om en Ting; dire une ch. sur les –s, ubsprede Roget alle vegne; servir q. sur les deux –s, forfasse En al mulig Leilighed til at naae sit Maal; – à cochons, Svinesti; fig. smubsigt Barelse. [Tagværk.

Toiture, f. Forfærdigelse af et Tag;

Tokai, m. Tokaierviin.

Tole, f. Zernblik.

Tolérable, a. taalelig, som kan ubholbes; sig. middelmaadig. [delmaadigen.

Tolérablement, ad. taaleligen; mitzolérance, f. Overbærelse; Tolerance; (Mon.) ben tillabte Metaltilssætning ved Myntning (remède); pl. Bestemmelser sor Størrelsen af Baaben.

Tolérant, e, a. tolerant i Religions, fager; overbærende. [rance.

Tolérantisme, m. rverdreven Toles Tolérantiste, m. Tilhanger af den overdrevne Tolcrance.

Tolerer, v.a. taale, fordrage; bare over med Misbrug; finde fig i, udstaae.

Tollé, int. i Ubtr. crier - sur q.,

raabe Soon over En.

Tomaison, f. (Impr.) Angivelse paa hvert trykte Ark af den Deel, hvortil det hører. [sort, henved 15 Abolr.

Toman, m. persist Myntel. Regnings. Tomate, f. (Bot.) Tomat, Kjær. lighebsæble (pomme d'amour).

Tombac (c ubt.), m. Tombat, Blans

ding af Kobber og Zink.

Tombal, e, a. bedæftende en Grav;

pl. m. -baux; inus.

Tombe, f. Liigsteen, Gravsteen; Grav; poé. descendre dans la -, boe.

Tombeau, m. Gravminde, Gravsmæle; Gravsted; Grav; fig. Død; Undergang; sidèle jusqu'au –, tro indtil Døden; fig. mettre el. mener q. au –, bringe En i Graven; tirer q. du –, redde Ens Liv; souiller dans le – de q., søge at sige ondt om En ester hans Død; (Man.) aller à – ouvert, ride paa en halsbræssende Maade.

Tombée, f. en Bægtstangs Pelden til den ene Side; ellers fun i Ubtr. d la – de la nuit, ved Pattens Anbrud, da Natten falder pag.

Tombelier, m. Rubst, som kierer en Starnagervogn el. stor Karre.

Tomber, v. n. falde; tilfalbe; ophore; falde af, falde ned, hænge ned; fig. tabe i Anseelse; falde igiennem; svæffes; ubarte; synbe; forgane; aux pieds de q., falbe til Fode for En; fig. – sur ses pieds, rede fig lyffeligt ud af en farlig Stilling; de son haut, blive meget forbauset; les bras me tombent, jeg forstummer af Forbauselse; il est tombé les quatre fers en l'air, ban er falden baglændø; fig. han er bleven ganste forbauset; - des nues, blive i boieste Grab fore undret; laisser – ses paroles, tale stødesløft; il est bien –é, han er kommen godt an, Hændelsen har bæs rct ham god; cela lui est –é en par– tage, det er faldet i bans Lod; – malade, blive spa; - en défaillance, falde i Afmagt; - en désuétude, gaae af Brug; - dans l'oubli, falte i Forglemmelse; - en pourriture, sorraadne; cette mode commence à -, denne Mode begynder at gaae af Brug; ces bruits commencent à -, disse Rygter begynde at tabe sig; la pièce est -ée, Styffet er faldet igjennem; il saut laisser - cela, man maa late bet doe ben, lade som om man itte bryder sig berom; saire - la conversation sur qc., lede Samtalen hen paa Noget; cela m'est -é dans l'esprit, bet er plubselig faldet mig ind; - d'accord avec q., blive enig med En; – dans le sens de q., være af samme Mening som En; cela ne tombe pas sous le sens, det et iffe let at blive flog paa, bet er iffe flart; - dans l'assectation, forfalde til 双印 fectation; cela tombe à rien, det ops løser sig til Intet; – en ruine, fors falde, forgage; cela m'est -é sous la main, det er faldet mig hændelsesviis i Paanden; – sur q., styrte sig over En; fig. sige En Uartigbeber; - sur un mets, kaste sig graadigen over en Ret; - sur qc., sinde Roget af en Pandelse; prov. quand la poire est mure, il faut qu'elle tombe, naar Sagen er kommen til et vist Punkt,

maa ben brifte, maa ben faae en Ende; ce mot n'est pas -é à terre, bette Ord er ifie blevet ubemarker; - de sièvre en chaud mai, faite fra Aften i Ilden.

Starnagervogn, Tombereau, m. flor Karre; sammes Indhold; Snare til at fange Jugle i paa Sneen.

Tomberelle, f. Garn til at fange

Agerbons.

Tome, m. Sind af et Værk; saire le second - de q., ligne En, sægte En paa (i slet Forst.).

Tomelline, a. i Udtr. matière —, en af de Bestandbele, som give Blodet Farve.

Tomenteux, se, a. (Bot.) beflæbt med torte, filiede Paar. sel. Bind.

Tomer, v.a. dele et Bati i Tomer Tomotocie, f. (Chir.) Reisersnit.

Ton, a. poss. m. din, dit; i Huntj. hedder det ta, og i Fleert. for begge Ri tes; foran et Ord af Hunkjønnet, som begynder med en Bokal el. et flumt h, bruges det istedetsor ta: ton

épée, din Raarde.

Ton, m. Tone, Rlang; Roft; Maade at udtroffe sig paa; Maneer, Basen; Still, Strivemaade; (Mus.) Tones art, Melobi; (Pein.) Farvetone, ten fremherstende Colorit; (Méd.) Spanding, Araft; ... - aigre, flary Tone; - doux, blod Tone; bon -, god Tone, velopdragne Folks Væsen; parler d'un - de maltre, tale i en bydende Tone; changer de -, tale i en anden Tone; faire chanter q. sur un autre -, bringe En til at tale i en anden Tone, at antage andre Manerer; le prendre avec q. sur un – de fierté, optorc sig mod En paa en stolt Maabe; prendre des -s, antage en vigtig Mine; parler à q. du bon -, tale til En paa den rette Maade for at over: tale ham; être sur un – badin, være stemt i en spøgenhe Tone; se mettre au - de q., søge at antage Ens Ans stuelse, at lempe sig efter Ens Smag; sa maison est montée sur ce - la, **hans** Huus er indrettet daa en saadan 800; donner le – à la conversation, angive Tonen for Samtalen.

Tondage, m. Rlæbes Overstæring. Tondaille, f. afklippet Faarseuld.

Tondaison, f. Faareklipning. Tondeur, se, s. Faareklipper; Dverstæ-rer af Klæbe; En, som bestæren Pætter.

Tondeuse, f. Wastine til at over,

stare Rlæde; f. tondeur.

Tondre, v. a. flippe; beflippe; over: stære; afanave; les brebis ont tondu entièrement ce pré, Faarene have ganste afgnavet denne Eng; fig. og fa. – la brebis de trop près, pac lægge Kolket altfor tunge Afgifter; se laisser – la laine sur le dos, tagle altfor taalmodigen Udsugelser; il tondrait sur un œuf, han kniber (sparer) i de allermindste Ting.

Tondu, e, p. og a. Nippet; raget; fig. il a été – (sur le peigne), han er strandet i sine Planer, han er gaaet til Grunde(v.); prov. à brehis —e Dieu mesure le vent, Gud paalægger In: gen fiorre Byrber end han kan bære.

Tonicité, f. Spandefraft.

Tonilière, f. (Pe.) Slage Kistestang med Garn til at samle Muslinger.

Tonique, a. spændende; oplivende; remède -, cl. s. m. styrkende Middel; (Mus.) note -, el. s.f. la -, Grundtonen.

Tonlieu, m. Stadepenge.

Tonnage, m. et Stibs Dragtighed; droit de -, Afgift af et Fartoi i For, bold til dets Drægtighed.

Tonnant, e, a. tordnende.

Tonne, f. Tonde; (Mar.) Tonde, som tsener til Mærke; – d'or, Tønde Guld, 100,000 Rbblr.; cela coûtera des -s d'or, det vil koste uppre Summer; épouser des -s d'or, giere et riat Giftermaal.

Tonneau, m. Isnde, Fad; c'est un -, bet er en Fyldebotte; (Mar.) Stibelaft paa 20 Centner: (Jeu) Slags Spil, bestaaende af en Tonde, bois overste Bund er gjennem. boret med Huller, hvorigjennem man søger at kaste imaa runde Skiver.

Tonneler, v. a. (Ch.) fange Ager:

høns med Garn (tonnelle).

Tonnelet, m. Dunt, lille Tonde; Rederdelen paa en romerst Kjolc 1 Form af et Fisterbeens Stjørt.

Tonneleur, m. (Ch.) Agerdenstanger. terffe.

Tonnelier, ère, s. Bøbter, Bot-Tonnelle, f. Løvhytte; romerst Kiole med ubstaaende Rederdeel; (Ch.) Garn til at fange Agerhons; (Arch.) fuld Buehvælving. Wødiervarister.

Tonnellerie, f. Bøbkerhaandværk; Tonner, v.n. og imp. tordne; dundre; fig. ivre imod Roget (contre qc.). Tonnerre, m. Torden; Lyn; fig. Torbenstemme; (Arm.) bet Steb af ct Gevær, hvor Ladningen ligger, Kammerenden; coup de -, Torbenstralb; fig. uventet, nedflagende Begivenhed; prov. toutes les fois qu'il tonne, le - ne tombe pas, Trubsten gaaer iffe altid i Opfplbelse. [fallete Ruslinger.

Tonnes, f. pl. (H. n.) Slage een. Tonsure, f. Tonsur, Povedhaarets Afragning; Aronragning; prendre la indtræde i den geiftlige Stand; docteur à simple -, Eard, hvis Kuntstab itte stifter bybt.

Tonsille, f. 1. amygdale.

Tonsuré, m. En, som har erholdt Tonfuren. meddele Tonsuren.

Tonsurer, v. a. rage Povedhaaret, Tonte, f. Faareklipning; Tid, da samme foretages; den afklippede Uld.

Tontine, f. Lontine, Livrenteselstab med stigende Rente for den længst [i en Tontine. Levende.

Tontinier, ère, s. En, som har Deel Tontisse, a. beflætt med Uldfnof af Rlade, som overstæres; papier – (papier en tonture de laine), Betrækpapir, overtruffet med Uldfnot af forstiellige Farver; s. f. Tapet of Uldfnok.

Tonture, f. Klipning; Overstæring; Overstæreruld; (Jard.) afstaarne Grene og Blade; (Mar.) Spring, Runding af Bartholterne omtring Stibets Sider.

Tonturer, v.a. (Mar.) give et Far:

toi Spring under Bygningen.

Topaze, f. Topas, en fostbar Steen. Tope, int. (Jeu) velan! top! bet er jeg enig med Dem i!

Toper, v. n. (Jeu) holbe Indsats sen; fig. antage et Tilbub el. Forslag.

Tophus (s ubt.), m. (Méd.) hud:

agtig Beensvulft.

Topinambour, m. (Bot.) Jordpære. Topique, a. (Méd.) i Ubtr. remêde -, udvortes Lægemiddel, som anbrins ges paa selve det lidende Sted; s.m. et saadant udvortes Middel; m. pl. almindelige Sæininger, Beviiskilder.

Topographe, m. Stedbestriver, To= [velse af et særeget Steb. pograf.

Topographie, f. detailleret Bestris Topographique, a. henhørende til

Stedbestrivelsen, topografist.

truffen med Kløiel el. Taft.

Toquer, v. a. rere, page (v.); prov. qui toque l'un, toque l'autre, pvo der fornærmer den Ene, fornærs mer ogs. den Anden; v. n. (Impr.) aftste en Gætter.

Toquerie, f. Ildsted i en Smedie; Toquet, m. Bornebue; Glags Due for Landsby-Fruentimmer.

Toqueux, m. Slags Ovnrage. Toraille, f. (H.n.) Slage raa Koral. Toral, m. Grændsestjel mellem tvende Agre.

Torche, f. Fattel; Rlud til at afs iørre Pensicr; Bundt Metaltraad;

Sadel til et Æfel.

Torche-cul, m. Viff, fom bruges paa et Locum; fig. en foragtelig Ting; pop. pl. des torche-cul. [des torche-fer.

Torche-fer, m. (Fond.) Biff; pl. Torche-nez, m. (Man.) Brems til Heftens Næse; pl. des torche-nez.

Torche-pinceau, m. (Peint.) Pens selvister; pl. des torche-pinceau.

Torche-pot, m. (H.n.) Sortspætte;

pl. des torche-pot.

Torcher, v. a. aftørre, viste, sture (pop.); sig. og pop. arbeide i Past og slet; prygle; (Mac.) udrappe med Kalk, kline; prov. og pop. il n'a que s'en - le bec, det kan han styde en hvid Pind efter; cela est mal -é (-é à la diable), det er gjort plumpt.

Torchère, f. Begfrands paa Ens ben af en Stang; Slags Candelaber

el. hoi Armstage.

Torchette, f. snoet Bibiebaand oms tring en Bærefurv; (Forg.) Saand til at formindste Aørets Diameter paa Blæsebælgen. med.

Torchis, m. Leer til at kline Bænge Torchon, m. Bisteslud, Karklud; pop. smubfigt Fruentimmer; prov. le - brûle entre eux, de leve i Uenighed.

Torciner, v. a. (Verr.) inde Glas medens det er varmt. rstovfugl.

Torcol, m. (H. n.) Bendehals, en

Tordage, m. Giltetvinden.

Tordeur, se, s. En, som tvinber Uld el. Giste. [Slags Phalæne.

Tordeuse, f. (H. n.) Bladviffer,

Tordoir, m. Tvindemaffine.

Tordre, v.a. tvinde; ombreie, vinde; forbreie; - le cou à un poulet, breie Halsen om paa en Kylling for at ben Toque, f. smalstygget Filthat over- tan doe; - la bouche, vrænge Muns ben; fig. - q., trænge ind paa En,

tringe En til at tale; — le sens d'un passage, fordreie Weningen af et Steb; fa. ne saire que – et avaier, ipife

graadigen.

Tore, m. (Arch.) rund Kant om Zoben af en Søile el. om Enden af et Soilestaft; Ring om Enben af en Kanon; (Bot.) cylindriff Frugtbund.

Toréador, m. f. tauréador.

Tormentille, f. (Bot.) Tormentil,

Slags Potentil.

Torminal, e, cl. tormineux, se, a. (Méd.) foraarsagende Sharen i Un, derlivet, Blodgang o. desl.; pl. m. -naux.

Toron, m. Streng, pooraf Toug forfardiges; (Arch.) ftor rund Kant paa en lige Overflade.

Torpeur, f. Bedørelle, Folesløsheb; fig. Osfigher, Ovasshed, Slovhed.

Torpille, f. (H.n.) Krampefist.

Torque, f. (Blas.) rund, sammen. Nynget Sirat paa en Hiclm; (Anc.) Halbring til Udmærkelsestegn for en romerst Goltat, der habbe neblagt sin Mobstander; pl. (Ep.) ringformigt Bundt Mesfinatraad.

Torquer, v. a. spinde Tobak.

Torquet, m. bruges fun i Uttr. donner le - à q., bedrage En, sætte En en Bornæse; donner dans le -, lebe i Fælden, labe fig føre bag Lyset; v.

Torquette, f. Anippe Saltvands. hat; fig. Rurd med Bildt; pl. -s de tabac, sammenrullede Tobakblabe.

Torqueur, m. Tobakkipinder.

Torréfaction, f. (Did.) Torring [Ilden, riste. over Ilden, Risten.

Torrésier, v. a. (Did.) tørre over Torrent, m. Bjergitrøm, Regnitrøm; Strøm; fig. ftor Mængde; un - d'injures, en Strøm el. Overfløbighed af Stjældsord; suivre le -, følge Strømmen.

Torrentueux, se, a. volbsom, has tig som en rivende Strøm; p. u.

Torride, a. brændende heed;

zone -, det hebe Jordstrog.

Tors, e (pop. torte), a. tounden; ombreiet; fordreiet; de la soie -e, tvunden Gilke; des jambes -es (tortes), starbe Been; fig. og fa. un cou -, en Peldere, en Hpfler.

Torsade, f. (Pass.) Spiralfrynbse; snoet Gulde el. Sølv-Fryndse til Epau-

letter.

Torse, m. (Sculp.) Aroppen af en sonderbrudt Billedstotte; Torso: Krop: pen paa en fuldstændig Billedstøtte el. paa et levende Menneste; Redstab, hvormed et Søilestaft dreies spiralfore migt; f. (Tourn.) invet Arbeide; ipiralfornigt dreiet Ara.

Torser, v. a. dreie et Seilesfaft spiralformigt, andringe Snoninger om

jamme.

Torsion, f. (Did.) Snoning, For dreining; (An.) Fordreining af Been efter Kængden. [snoe cl. stramme Skind.

Torsoir, m. Felbereberstof til at Tort, m. Uret; Fortred; State; avoir –, have Uret; saire – à q., tils foie En Uret; meltre q. dans son bevise En, at han har Uret; cela m'a fait grand -, bet har gjort mig stor Stade; à -, loc. ad. med Urette; à – et à travers, loc. ad. uden Estertante; parler à — et à travers, tale hen i Beiret, op ab Bæggene og ned ad Stolperne; à et à droit, loc.ad. uben at unbersøge om det er Ret el. iste; à — ou à rai son, loc. ad. med el. uden gyldig Grund.

Torte, a. f. f. tors.

Tortelle, f. (Bot.) Art Balmue. Torticolis, m. stiv Hals; stavbals set Person (i d. Betydn. ogs. a.); fig. og fa. Hytler, Stinhellig. [Snat.

Tortillage, m. forbirret, forffruet Tortillant, e, a. (Blas.) snoende

fig slangeformigt.

Tortille, f. lille, snoet Allee el. Slangegang i et Paves el. Stovanlæg (almindeligere: tortillère).

Tortillement, m. Snoning, Dreining; fig. Omsvøb, Ombei, Udflugt.

Tortiller, v. a. snoe, breie; fig. eg fa. bruge Omivob, joge Udflugter (i b. Betydn. ogs. v. n.); fa. og plais. - des hanches, vrifte med Hofterna

Tortillère, f. s. f. tortille.

Tortillis, m. flynget el. snoet Sirat. Tortillon, m. sammenrullet Tei; Krants til at bære Roget paa Hore. bet; flettet krandsformig Daarfrisut hos Bønderpiger; nylig ankommen Landsbypige; v.

Tortionnaire, a. (Pal.) volbfom, uretfærdig; ubillig (om Fængsling og

Bestaglæggelse).

Tortionner, v. a. forbreie en Aen

el. et Sted hos en Forfatter; p. u. Tortis, m. Bundt sammentvundne Traade; Blomsterfrands (v.); (Blas.) Verlesnor om en Varontrone.

Tortoir, m. fort, tyl Stot, hvormed et Toug, hvori Roget fastholdes paa en Bogn, snøres tæt til (ogs. garrot).

Tortu, e, a. frum, forvoret, stjæv; fig. og fa. forteert; ce chemin est tout -, denne Bei løber ganffe frumt, gager ud og ind; raisonnement -, forkeert Dom.

Tortue, f. (H. n.) Stildpadde; Stormtag hos Romerne, Sholdtog; fa. marcher à pas de -, trybe langsomt frem ab.

Tortuer, v. a. frumme, bøte.

Tortueusement, ad. frumt, fixt;

fig. ad Omveie, ved Omfvøb.

Tortueux, se, a. frum, bugict, snoet; fig. fulb af Omsvøb; forstilt; une conduite -- se, en snedig, listig Adfærd; des voies –ses, Ombeie.

Tortuosité, f. Arumning; fig. Sne:

digbed.

Torture, f. Piinsel; Pinebænt; fig. Anstrængelse; Marter, Oval, Uro; mettre à la -, lægge paa Pinebænken; fig. mettre son esprit à la -, bryde fit Doved, anstrænge sig til det Aderste; être à la—, være i en plinlig Stilling.

Torturer, v. a. lagge paa Pines bænken; pine, martre; fig. forbreic; - un texte, forflare en Text paa en tvungen Maade, indtvinge en Mes ning i samme; - le sens d'un mot, fordreie Meningen af et Ord.

Toruleux, se, a. (Bol.) afverlende

bugtet og sammentrytt.

Tory, m. Tilhænger af det aristocratiste Parti i Engelland (mod). whig), Torp.

Toscan, e, a. tostanst; (Arch.) l'ordre -, ben finipleste af de fem Søileordener (ogs. ordre rustique).

Tost, toster, f. toast, toaster.

Tot, ad. strax, hurtigt; tidligt; il faut mourir - ou tard, man stal bee engang tidligt el. fildigt; plus -, tids ligere; plutot, hellere.

Total, e, a. heel, fuldstandig; m. bet Bele, Hovedsummen; au -, en -, i det Hele taget; somme -e, Alt i

Alt; pl. m. -taux.

Totalement, ad. ganffe, aldeles. [p.u.]

Totalité, s. bet Pele, ben bele Sum. Toton, m. Aærning med Bogftaver, pvoraf Bogstavet T (totum) vinder ben hele Indsats. [pen (touée).

Touage, m. (Mar.) Bureren, Bar-Touaille, f. Paanbklæde, fafigiort til en Baltse ved Siden af Bastestetet.

Touc, m. f. toug.

Toucan, m. (H n.) Aufan, Pebers tugl; (Astr.) lydligt Stjernebillede.

Touchant, pp. angagende, i Aniets

ning at.

Touchant, e, a. rerende; (Géo.) point -, Bereringspunkt (nu: point de tangence, de contact).

Touchau, m. Proberenaal, hvormed Guld el. Sølv prøves paa Prøve-

ptenen (alm. fun i pl.).

Touche', f. Tangent paa et Orgel el. Fortepiano; Streg paa Halfen af en Guitar; Gulds el. Sølvs Strpg. ning paa Proberestenen; Beroring, Slag; Pegepind; Arogpinden i Stravnæsespil; Drift sede Drne; Pensels firsg; (Impr.) Formernes Befirpgning med Svarte; fig. Efrivemaade; Aris tik, Irettesættelse; Stød, Tab, Uheld; l'adversité est la pierre de - des vrais amis, Modgang er Prøvestenen paa de sande Venner; donner une a q., give En et Glag; craindre la -, trygte Dabel, Kritik; il a reçu une rude – dans son commerce, han har lidt et haardt Stød i fin Handel; on reconnaît la - de cet auteur, man gienkiender denne Forfatters Skripe. maade.

Touché, e, p. og a. berørt; rørt, bevæget; tableau bien –, vel udført Maleri; jouer au gage -, lege Pante. leg; dame -e, dame jouée, den Briffe, man har rørt ved, maa flyttes.

Toucher, v. a. berøre, føle paa; være nær ved, fiøde op til; slaae med en Pidst, brive foran sig; modtage, have (om en Sum Penge); fville paa Instrumenter med Tamgenter (nu hellere: jouer); fig. omtale leiligheds: viis; angaae; rore, bevæge; udtroffe, tolte; prøve med Probereftenen; (Impr.) bestryge Formen med Sværte; ... v.n. rore ved; naae op til; være nær ved (om Tiden); tage Roget af en Ting; giøre Foranbring i; tage Deel i; være beslægtet meb; v. pr. slage Totaliser, v.a. danne en Hopedsum; binanden; berøre hinanden; fisde sam-

men; ma maison touche la sienne. mit Puus fisder op til hans; il m'a -é dans la main, han har givet mig Daanden (til Tegn paa Forlig, Ben-Mad el. Slutning af en Pandel); touchez là! ber er min Haand! il a -é ses appointements, han har hævet fin Løn; il a –é ce point–là, han har berørt, omtalt bette Sted; ce poète touche bien les passions, benne Dige ter stildrer godt Lidenstaberne; cela ne me touche pas, bet angager mig itte; cette nouvelle l'a fort -é, denne Efs terreining har rort ham meget; ve touchons pas cette corde-là, laber os iffe berøre ben Streng, itte tale om den Materie; saire – une ch. au doigt et à l'œil, gisre en Ting siens syntig, flat og anstuelig; ... il ne touche pas des pieds à terre, ban løber el. dandjer let; cette affaire ne touchera pas à terre, benne Sag løber af uben Vansteligheder; il n'a pas l'air d'y -, han er snild og forstilt, man mærker ikke det Minbste af hvad han har i Sinde; il touche au plancher de la tête, han nager med Ho: vedet op til Lostet; il touche à sa fin, han nærmer fig fit Endeligt; je ne toucherai pas à cet argent, jeg rører itte bisse Penge; il n'ose - à la religion, han vover iffe at forandre Roget i Religionen; – de près à q., vare nær beslægtet med En; prov. les extrêmes se touchent, Aderlige bederne fisde sammen, mødes.

Toucher, m. Følelse, Følen; Maade at spille Fortepiano el. Guitar paa,

Koredtag.

Toucheur, m. (Min.) den, som les der Hesten, der træffer Mastineriet i

Biergvarter.

Tou-coi, m. (Ch.) Jagtraab for at bringe Jagthunden til Tavshed mes dens den opiporer. til Træffebro.

Toue, f. (Mar.) Baab, som tjener Touée, f. (Mar.) Burering, Barps ning; et Antertougs Længde paa 120 Favne; Varp.

Touer, v. a. (Mar.) burere, varpe. Toueux, m. (Mar.) En, som burerer

el. varver.

Touffe, f. Buff; Dust; Bundt; lille, tætstaacude Hob; une - d'arbres, en lille Plet Træcr.

Tousseur, f. qualm Euft el. 116: dunfining ved Indtrædelsen paa et Steb, hvor ber er meget varmt; p.u. Toussa, e, a. busset; tys; løvrig.

Toug, m. Stang med en Pestehale, der bæres som en Fane soran Bizirer

el. Paschaer (ogs. touc).

Toujours, ad. altid, stedse, endnu bestandigt, uden Ophør; i ethvert Tilfælde; som oftest; imidlertid; iffe besmindre; i det mindste; pour -, for bestandig, sor chig; je vais sortir, travaillez -, jeg gaaer strax ub, arbeid imiblertib; si je n'ai pas réussi, - ai-je fait mou devoir, hvis det iffe er lyffedes mig, saa har jeg dog i det mindste gjort min Pligt; prov. toujours va, qui danse, den, som gjør sit Bedste, kommer altid frem.

Toulet, m. (Mar.) Aaretol.

Touletière, f. (Mar.) Træ, hvori Aaretollene fidde, el. hvorpaa Aarerne hvile. Llouse; a. som er fra Toulouse.

Toulousain, e, s. Indvaaner i Tou-

Toupe, f. Haardust; p. u.

Toupet, m. lille Duft; Duft Haar i Panden; se prendre au -, fomme i Totterne paa hinanden; fg. og fa. avoir du -, besidde Dristighed, Uforffammethed; son - va lui prendre, ban kommer fnart i Harnist.

Toupie, f. Top at lege med; fa. Gadestioge; - d'Allemagne, huul Top, fom tuber i bet ben fnurrer rundt; (Astr.) Instrument til at observere Horizonten til. Soes, uagtet Stibets

Slingren; (H. n.) Topsnette.

Toupiller, v. n. snurre rundt; bruges kun fig. i Beipbn af at gaae og fomme uden Anledning, vimse frem og tilbage.

Toupillon, m. lille Duft.

Toupin, m. (Cord.) Rebstagervart: toi, poormed Traadene samles. sfangs.

Touque, f. (Mar.) Fartsi til Silber Tour, m. Omleb; Omgang; Om: treds, Omfang; Omgangstour; Gang, Epstour, Spadseretour; Krumning, Behandighedstunft; Sving; Puts, Streg; Bending; Maabe at udtroffe fig paa; Dreierbant; Paleftrimmel, Kravestrimmel; Slags Stab i Rlostermuren, hvorigiennem Breve el. Patter modtages el. bortsendes; il a sait le - du monde, han har gjort en Reise Tousser, v.a. banne en Buft cl. Duft. omfring Berben; saire le - de la finnet Fiff.

ville, gaae rundt om Byen; kaire un - de jardin, gaae Paven rundt; saire un - dans le jardin, giste en Spadseretour i Paven; saire son -, reisc paa sin Prosession; cette rivière a beaucoup de -s et de détours, denne Flod gier mange Bugter og Svingninger; un – de passe-passe, en Tastenspillerfunst; il lui a joué un -, d'un -, han har spillet ham et Pubs; un - de maltre Gonin, en listig, snerig Streg; d'ici là il n'y a qu'un - de roue, der er fun en fort Afstand herfra og dertil; aller à – de roue, høre meget langsomt; il a le - d'esprit agréable, hans Land har et behageligt Sving, ban forstaaer at give en Sag en net Benbing; celle affaire prend'un bon -, denne Gag tager en god Benbing; cela est sait au -, bet er som om bet var dreiet, ganste udmærtet gjort; donner un southet à - de bras, give et Prefigen af alle Kræfter; en un - de main, i en Paandevending, i et Pieblik; de force, Kraftstyffe; - de lit, Genge, omhæng; - de saveur, et Styffes Ops førelse før dets Tour; – du baton, bemmelig, utillabelig Sportel af et Embede; - de reins, en Fordreining of Hosten; fig. og fa. donner un de reins à q., kissie En Stade, bringe Ens Forehavende til at firande; (Jur.) - du chat, en halv Fods Mellemrum mellem en Smedie og et Rabohuus; — de la souris, to cl. tre Tommers Mellemrum mellem en Latrine og en Muur; - de l'échelle, Ret til at satte en Stige ind paa Naboens Grund (ved Istandlættelser); -a-, loc.ad. stiftevils.

Tour, f. Taarn; - de Babel, Sted, fuldt af Forvirring, hvor den Ene ikte forstaaer den Anden; - à seu; Fyrstaarn; fa. c'est une - que cet homme, dette Menneske er saa tytt som en

Wonte (et Taarn).

Touraille, f. (Brass.) Bygning, hvori der tørres Korn; redrouiller la –, cmrøre og taste Kornet, som stal tørres.

Touraillon, m. Maltspire.

Tourangeau, elle, s. og a. Indvaaner i Tours og sammes Omegn.

Tourangette, f. tyndt Sars fra Omegnen af Orleans. [masse. Tourbe, f. Torv; blandet Folkes

Tourber, v.n. stære Tørb.

Tourbeux, se, a. indeholdende Aerp: terre -se. Aerpejord.

Tourbier, m. Torvestærer; Torvesmand, En, som kjører med Torv, Torvehandler.

Tourbière, f. Tørvemose.

Tourbillon, m. Hvirvelvind; Malstrom (- d'eau); fig. Berdens Tums mel; être dans le -, leve i Fornsiels sernes el. Forretningernes Pvirvel.

Tourbillonnant, e, a. prirvlente.
Tourbillonnement, m. Omdreining
i en Hvirvel. [Prirvel, prirvle.
Tourbillonner, v. n. dreie sig i en
Tourd, m. (H.n.) Slags brysbug.

Tourde, f. (H.n.) Slags Drossel. Tourdelle, f. (H.n.) lille Drossel. Tourdille, a. kun i Udtr. gris -, graa som en Drossel (om Peste).

Tourelle, f. lille Taarn; Ræfte frems staaende, soileformige Orgespiber.

Tourellé, e.a. (Blas.) besat med Zaarn. Tourer, v.a. (Pat.) lægge Deig siere Gange sammen og derester rulle den.

Touret, m. lille Hjul, som ombreies af et større; Slags ftor Icen til at vinde Silke paa; Spinderok; Ring paa en Bismer; Arog til Skumkjæden paa et Bibsel; (Mar.) Kastevinde ved Rebstageriet (tour à biton); Stibsmandsrulle el. Viste; Aaretol. somvitlet med Straa.

Tourie, f. Slags stor Leerbunk, Tourière, s. og a. f. sæur -, Portnerste i et Nonnekloster, som besørger Nonnernes Erinder; mère -, Ronne, som modtager indensor hvad der udens fra bringes gjennem Muurstadet (tour) til Nonnerne.

Tourillon, m. Tap.

Touriste, m. engelst Reisende, som forctager en lærerig Reise el. Bandring.

Tourlourou el. turluru, m. (H.n.) lille, amerikansk Landkrabe; pop. ung, snu Solbat.

Tourmaline, f. Steenart, ber, naar den ophedes, bliver electrist og tiltræfter fine Legemer, Slags Stjørl.

Tourment, m. legemlig Pine, Marter; fig. Kummer, Bryberi, Dval.

Tourmentant, e, a. pinende, martrende; fig. ængstende, kvælende.

ars fra Tourmente, f. Sostorm; Uveir, Or-[masse. fan; sig. politist Urolighed i enStat.

Tourmenter, v. a. pine, martre; fg. plage, foraarfage Betymring;

ftaver, Wrestitel; Besidrelse af et Embede; Bevilling, Diplom; Adtomft. Adfomst, Krav paa Rogei; prev; Montfod; le faux - d'un livre, Smuts, titelen paa en Bog; - courant, Cos lumnetitel; faire voir ses -s, frem: vise sine Adfomstbreve; à quel - demande-t-il cette place? hvad Rrav bar ban pan benne Post? à juste -, med god Grund, med Rette; il a bien des –s à mon amitié, han har fort Krav paa mit Benffab; de l'argent à bas -, flet løbigt Sølv; à de, loc.ad. i Egenstab af, under Paas flub of, som; à - de parent, som Slagtning; à - d'office, paa Embebsvegne; à – de don, som Gave; en - d'office, loc.ad. alminbeligt be Kendt, i høi Grad; c'est un fripon en - d'office, bet er en ublært, als mindelig bekjendt Gavtyv. stitlet.

Titré, e, p. som har en Titel, bes Titre-planche, m. Robbertitel, stukket Titelblad. [title; bemyndige.

Titrer, v. a. meddele en Titel, bes Titrier, m. Munk, som opbevarede gamle Documenter og Adfomstbreve; En, som forfærdiger falste Documen: ter; p. u.

Titubation, f. Baflen; bruges fun i Aftron. om Jordarens Rutation.

Titulaire, a. som bærer Titel af Roget; henhørende til Titelen; écriture -, Titularstrift; s. Titelhaver; Besidder af et Embede.

Toast (udt. tost), m. Indbydelse

til at driffe en Gfaal.

Toaster (ubt og strives ogs. toster), v.a. og n. foreslage en Staal; briffe en Staal, ledjaget af et Pnste.

Toc (c udt.). m. Toccateglispil.

Tocane, f. np Biin af de første Draaber af Druernc, før de perses.

Tocsin, m. færk Ringning med en Rioffe i Tilfalde af Ildebrand, Fjens dens Næremlse o. desl.; Stormfloffe; Oprorotale, Oprorosstrift; sig. sonner le -, ubbrede Stræt; oprøre Mængs sonner le - sur q., ophible Mængden imod En.

Toddi, m. Liqueur af Palmesaft.

Toge, f. (Ant.) Toga, lang Overs kjole hos Romerne i Fredstid.

Toi, pr. pers. disj. Du; Dig; pr.

pers. conj. (efter et Imperr.) Dig.

bang for en Stueplads, Daffet; Telt; pl. Slags Garn til at sange Bildsviin og Daadpr; Forhang i Boldspil; - erue, ubleget Kærred; – à voile, Seildug; - à sac, Sæffelærred, - d'emballage, Paklarred; - à chapeaux, Glandslærred; - cirée, Bordug; d'araignée, Edderfopsspind; c'est la – de Pénélope, det er en Sag, der ingen Ende er paa; lever la –, lade Oxffet gaae op; baisser la –, lade Oæffet gaae ned; il a trop de caquet, il n'aura pas ma –, ban snatfer altfor meget, han faaer ikke min Sag; l'armée est sous la -, Armeen ligger i Leir (v.); aller se meure dans les -s, gaae til Sengs.

Toilé, m. Grund i Aniplinger.

Toilerie, f. Earredsvare; Barksteb, hvori der forfardiges Lærreder; Sted,

pvorfra samme udsælges.

Toilette, f. Ratborddug til at brede over et Bord, som indeholder hvad der horer til Paaklædningen; bord, Pyntebord for en Dame; Alt, hvad der hører til Pynten; Paaklæd, ning; karred til at svøbe Tøi ind i; dessus de -, Toilettæppe; cabinet do -, Paaklædningsværelse; de -, Damenar, som stadig opvarter Damerne ved deres Toilct (v.); vendre el. revendre à la -, sælge Pynt; plier la -, bare Ens Rlædningsftoffer bort (især om en tyvagtig Tjener).

Toilier, ère, s. Lærredsvæver, -ste;

Lærredshandler, -ste.

Toise, f. Favnemaal; Favnelængde; – carrée, Ovadraifavn; – cube, Ru: bikfavn; - courante, Favn i Længben af hvad der ansecs at have samme Høide el. Brede; prov. mesurer les autres à sa -, bomme Andre efter fig felv; on ne mesure pas les hommes à la —, man stal iste bedømme Mennestene efter deres Pside; For tienester rette sig iste efter Størrelsen.

Toisé,m.Opmaaling i Favn; (Math.) Kunst at opmaale Legemer og Flader.

Toisé, e, p. og a. opmaalt; fig. cette affaire est -e, ben Sag er afe giort (i slet Forst.); c'est un homme -, det er en Mand, fom er vel betjendt (i slet Forst.).

Toiser, v. a. maale mcb Favn; maale i Alm.; fig. og fa. - q., be-Toile, f. Kærred, Bomuldstei; For- tragte En fra Top til Taa, baanligt.

Toiseur, m. Favnemaaler; Udmaaler. Toison, f. et Faars Uld; sammes afklippede Uld; la – d'or, det gyldne Blies (ogs. blot la –), en Ridderorden; (Tann.) plier une peau en –, lægge et Stind sammen i Ovadrat, saa at de lige Yderrele faste sammen.

Toit, m. Tag; sig Huus, Bolig; habiter sous le même —, box i samme Huus; sig. publier qc. sous les —s, tale offentligt om en Ting; dire une ch. sur les —s, ubsprede Roget allex vegne; servir q. sur les deux —s, forsstaffe En al mulig Leilighed til at naae sit Maal; — à cochons, Svinesti; sig. smudsigt Barelse. [Tagvært.

Toiture, f. Forfærdigelse af et Tag;

Tokai, m. Tokaierviin.,

Tole, f. Jernblik.

Tolérable, a. taalelig, som fan ubboldes; fig. middelmaadig. [belmaadigen.

Tolérablement, ad. taaleligen; mits Tolérance, f. Overbærelse; Toles rance; (Mon.) ben tillabte Metaltils sætning ved Myntning (remède); pl. Bestemmelser sor Størrelsen af Baaben.

Tolérant, e, a. tolerant i Religions: sager; overbærende. [rance.

Tolérantisme, m. rverbreven Toles Tolérantiste, m. Tilhanger af den overbrevne Tolerance.

Tolérer, v.a. taalc, forbrage; bære over med Misbrug; finde sig i, udstaac.

Tollé, int. i Udtr. crier - sur q.,

raabe Soon over En.

Tomaison, f. (Impr.) Angivelse paa hvert trykte Ark af den Decl, hvortil det hører. [sort, henved 15 Rbblr.

Toman, m. persist Myntel. Regnings. Tomate, f. (Bot.) Tomat, Kjær: lighedsæble (pomme d'amour).

Tombac (c udt.), m. Tombak, Blans

ding af Kobber og Zink.

Tombal, e, a. bedæffende en Grav;

pl. m. -baux; inus.

Tombe, f. Liigsteen, Gravsteen; Grav: poé. descendre dans la -, boe.

Tondeau, m. Gravminde, Grav:
mæle; Gravsted; Grav; fig. Død;
Undergang; sidèle jusqu'au –, tro
indtil Døden; fig. mettre el. mener
q. au –, bringe En i Graven; tirer
q. du –, redde Ens Liv; souiller dans
le – de q., søge at sige ondt om En
efter hans Død; (Man.) aller à – ouvert,
ride paa en halsbræssende Maade.

Tombée, f. en Bægtstangs Pelben til den ene Side; ellers fun i Udtr. a la – de la nuit, ved Pattens Anbrud, da Natten falder paa.

Tombelier, m. Kubst, som tiører en Starnagervogn el. ftor Karre.

Tomber, v. n. falde; tilfalde; op. høre; falde af, falde ned, hænge ned;. fig. tabe i Anseelse; falde igsennem; svæffes; ubarte; synde; forgane; aux pieds de q., falde til Fode for En; fig. – sur ses pieds, rede fig lyffeligt ud af en farlig Stilling; de son haut, blive meget forbauset; les bras me tombent, jeg forstummer af Forbauselse; il est tombé les quatre sers en l'air, han er falden bagsændø; fig. han er bleven ganste forbauset; - des nues, blive i hvieste Grad for undrct; laisser – ses paroles, tale stjødesløst; il est bien –é, han er kommen godt an, Hændelsen har væs ret ham god; cela lui est –é en par– tage, det er faldet i hans Lod; – malade, blive fyg; - en défaillance, falbe i Asmagt; – en désuétude, gage af Brug; – dans l'oubli, falde i Forgleminelse; – en pourriture, sorraadne; cette mode commence à -, benne Mode begynder at gaae af Brug; ces bruits commencent à -, disse Rygter begynde at tabe sig; la pièce est -ée, Styffet er faldet igjennem; il saut laisser – cela, man maa late det doe hen, lade som om man itte bryder sig derom; saire – la conversation sur qc., lede Samtalen hen paa Noget; cela m'est -é dans l'esprit, det er pludselig faldet mig ind; - d'accord avec q., blive enig med En; – dans le sens de q., være af famme Mening som En; cela ne tombe pas sous le sens, det er ifte let at blive flog paa, bet er iffe flart; - dans l'affectation, forfalde til Affectation; cela tombe à rien, det ops løser sig til Intet; - en ruine, fors falde, forgaae; cela m'est –é sous la main, bet er faldet mig hændelsesvits i Haanden; - sur q., styrte sig over En; fig. sige En Uartigheder; - sur un mets, fafte sig graadigen over en Ret; - sur qc., finde Roget af en Pandelse; prov. quand la poire est mure, il faut qu'elle tombe, naar Sagen er kommen til et vist Punkt,

maa den briste, maa den saae en Ende; ce mot n'est pas -é à terre, dette Ord er isse blevet ubemærset; - de sièvre en chaud mal, salve sra Asten i Ilden.

Rombereau, m. Starnagervogn, stor Karre; sammes Indhold; Snare til at fange Fugle i paa Sneen.

Tomberelle, f. Garu til at fange

Agerbons.

Tome, m. Bind af et Værk; saire te second – de q., signe En, slægte En paa (i stet Forst.).

Tomelline, a. i Udtr. matière –, en af de Bestanddele, som give Blodet Farve.

Tomenteux, se, a. (Bot.) beklæbt med korte, filtede Haar. [el. Bind.

Tomer, v.a. bele et Bart i Tomer Tomotocie, f. (Chir.) Reisersnit.

Ton, a. poss. m. din, dit; i Hunks. bedder det ta, og i Fleert. for begge Ki. tes; foran et Ord af Hunksønnet, som begynder med en Bokal el. et kumt h, bruges det istedetsor ta: ton

épée, din Kaarde.

Ton, m. Tone, Klang; Roft; Maade at udtryffe sig paa; Maneer, Bæsen; Stil, Strivemaade; (Mas.) Tones art, Melodi; (Pein.) Farvetone, ben fremherstende Colorit; (Méd.) Span. ting, Atast; ... – aigre, starp Tone; - doux, blod Tone; bon -, god Tone, velopbragne Folks Bæsen; parler d'un – de maitre, tale i en bydende Tone; changer de -, tale i en anden Tone; saire chanter q. sur un autre –, bringe En til at tale i en anden Tone, at antage andre Manerer; le prendre avec q. sur un - de fierté, optorc 11g mod En paa en stolt Waade; prendre des -s, antage en vigtig Mine; parler à q. du bon –, tale til En paa den rette Maade for at overs tale ham; être sur un – badin, være stemt i en spøgende Tone; se mettre au - de q., føge at antage Ens Ans ffuelle, at lempe lig efter Ens Smag; sa maison est montée sur ce - là, bans Huns er indrettet paa en saadan god; donner le - a la conversation, angive Tonen for Samtalen.

Tondage, m. Alabes Overstaring. Tondaille, f. afklippet Faareulb.

Tondaison, f. Faareklipning.

Tondeur, se, s. Faareklipper; Overstærer af Klæde; En, som bestærer Pætter.

Tondeuse, f. Mastine til at overstære Klæde; s. tondeur.

Ton.

Tondre, v. a. flippe; beflippe; oversfære; afgnave; les brebis ont tondu entièrement ce pré, Faarene have ganste afgnavet benne Eng; sig. og sa. – la brebis de trop près, paw lægge Folfet altsor tunge Afgister; se laisser – la laine sur le dos, taale altsor taalmodigen Ubsugelser; il tondrait sur un œus, han kniber (sparer) i be allermindste Ting.

Tondu, e, p. og a. klippet; raget; fig. il a été – (sur le peigne), han et strandet i sine Planer, han er gaaet til Grunde (v.); prov. à brehis –e Dieu mesure le vent, Gud paalægger Ingen større Byrder end han kan bære.

Tonicité, f. Spandefraft.

Tonilière, f. (Pé.) Slags Fistestang med Garn til at samle Muslinger.

Tonique, a. spændende; oplivende; remède -, cl. s. m. styrtende Middel; (Mus.) note -, el. s. f. la -, Grundtonen.

Tonlieu, m. Stadepenge.

Tonnage, m. et Stibs Drægtighed; droit de -, Afgift af et Fartsi i for, bold til dets Drægtighed.

Tonnant, e, a. torducude.

Tonne, f. Tønde; (Mar.) Tønde, som tsener til Mærke; – d'or, Tønde Guld, 100,000 Abdlr.; cela coûtera des –s d'or, det vil koste uhpre Summer; épouser des –s d'or, giøre et rigt Gistermaal.

Tonneau, m. Isnde, Fab; sig. c'est un –, bet er en Fyldebstie; (Mar.) Stibslæst paa 20 Centner; (Jeu) Slags Spil, bestaaende af en Tsnde, hvis sverste Bund er gjennem boret med Duller, hvorigjennem man søger at kaste smaa runde Skiver.

Tonneler, v. a. (Ch.) fange Agers

hons med Garn (tonnelle).

Tonnelet, m. Dunk, lille Tønde; Reberdelen paa en romersk Kjole i Form af et Fisterbeens Skjørt.

Tonneleur, m. (Ch.) Agerhonsfanger. [ferste.

Tonnelier, ère, s. Bøbker, Bøbker, Bøbker, Tonnelle, f. Løphytte; romerst Kjole med udstaaende Rederdeel; (Ch.) Garntil at fange Agerhons; (Arch.) fuld Buehvælving.

Tonnellerie, f. Bødferhaandværf; Tonner, v.n. og imp. torbuc; bundre; fig. ivre imod Roget (contre qc.). Tonnerre, m. Torden; Lyn; fig. Torbenstemme; (Arm.) det Sted af ct Gevær, hvor Ladningen ligger, Kammerenden; coup de -, Torbenstrald; fig. uventet, nedflagende Begivenheb; prov. toutes les fois qu'il tonne, le — ne tombe pas, Trudsten gaaer iste altid i Opfpldelse. skallete Muslinger.

Tonnes, f. pl. (H. n.) Slags eens Tonsure, f. Toniur, Povedhaarets Afragning; Aronragning; prendre la indiræde i den geifilige Stand; docteur à simple -, Eard, bois Kunt: stab itte stitter bybt.

Tonsille, f. f. amygdale.

Tonsuré, m. En, som har erholdt Tonsuren. meddele Tonsuren. Tonsurer, v. a. rage Povedhaaret,

Tonte, f. Faareflipning; Tid, da samme foretages; den afklippede Uld.

Tontine, f. Tontine, Livrenteselstab med stigende Rente for den længst [i en Tontine. Levende.

Tontinier, ère, s. En, som har Deel Tontisse, a. beflætt med Uldfnot af Alabe, som overstæres; papier - (papier en tonture de loine), Betrækpapir, overtruffet med Uldfnot af forstjellige Farver; s. f. Tapet of Uldfnok.

Tonture, f. Klipning; Overstæring; Overstæreruld; (Jard.) afstaarne Grene og Blade; (Mar.) Spring, Runding af Bartholterne omfring Stibets Sider.

Tonturer, v.a. (Mar.) give et Far:

toi Spring under Bygningen.

Topaze, f. Topas, en kostbar Steen. Tope, int. (Jeu) velan! top! bet er jeg enig med Dem i!

Toper, v. n. (Jeu) holde Indiats sen; fig. antage et Tilbud el. Forslag.

Tophus (s udt.), m. (Méd.) hud:

agtig Beensvulft.

Topinambour, m. (Bot.) Jordpære. Topique, a. (Méd.) i Ubtr. remède -, udvortes Lægemiddel, som andrin= ges paa selve det lidende Sted; s.m. et saadant udvortes Middel; m. pl. almindelige Sætninger, Beviiskilber.

Topographe, m. Stedbestriver, To-[velse af et særeget Steb. pograt.

Topographie, f. betailleret Bestris Topographique, a. henhørende til |

Stebbestrivelsen, topografist.

truffen med Floiel el. Taft.

Toquer, v. a. rore, place (v.); prov. qui toque l'un, toque l'autre, bvo der fornærmer den Ene, fornærs mer ogs. ben Anden; v. n. (Impr.) afløle en Sætter.

Toquerie, f. Ildsted i en Smedie; Toquet, m. Børnehue; Slags Due

for Landsby-Aruentimmer.

Toqueux, m. Slags Ovnrage. Toraille, f. (H.n.) Slags raa Koral. Toral, m. Grændsestjel mellem ivende Agre.

Torche, f. Fattel; Rlub til at afs torre Pensier; Bundt Metaltraab;

Sadel til et **U**fel.

Torche-cul, m. Vist, som bruges paa et Locum; fig. en foragtelig Ting; pop. pl. des torche-cul. des torche-ser.

Torche-fer, m. (Fond.) 恐惧; pl. Torche-nez, m. (Man.) Brems til Heftens Næse; pl. des torche-nez.

Torche-pinceau, m. (Peint.) Pens selvister; pl. des torche-pinceau.

Torche-pot, m. (H.n.) Sortspætte;

pl. des torche-pot.

Torcher, v. a. aftørre, viste, sture (pop.); fig. og pop. arbeide i Patt og slet; prygle; (Maç.) udrappe med Kalk, kline; prov. og pop. il n'a que s'en - le bec, det kan han styde en hvid Pind efter; cela est mal -é (-é à la diable), bet er gjort plumpt.

Torchère, f. Begfrands paa Ens ben af en Stang; Slags Candelaber

el. bøi Armstage.

Torchette, f. snoet Bidiebaand ome fring en Bærefurb; (Forg.) Baand til at formindste Rørets Diameter paa Blæsebælgen. med.

Torchis, m. Leer til at kline Bægge Torchon, m. Bisteklub, Karklub; pop. smudfigt Fruentimmer; prov. le - brûle entre eux, de leve i Uenighed.

Torciner, v. a. (Verr.) snot Glas medens det er varmt. Stovfugl.

Torcol, m. (H. n.) Benbehals, en

Tordage, m. Gilketvinden.

Tordeur, se, s. En, som tvinder [Slags Phalane. Uld el. Giste.

Tordeuse, f. (H. n.) Bladviller,

Tordoir, m. Tvinbemastine.

Tordre, v.a. tvinde; ombreie, vinde; fordreie; - le cou à un poulet, breie Palsen om paa en Kylling for at ben Toque, f. smalstygget Filthat over- tan doe; - la bouche, vrænge Munben; fig. - q., trænge ind paa En,

tvinge En til at tale; — le sons d'un passage, fordreie Meningen af et Steb; sa. de saire que - et avaier, spise graadigen.

Tore, m. (Arch.) rund Kant om Zoden af en Søile el. om Enden af et Soilestaft; Ring om Enden af en Kanon; (Bol.) cylindriff Frugtbund.

Toréador, m. f. tauréador.

Tormentille, f. (Bot.) Tormentil,

Slags Votentil.

Torminal, e, cl. tormineux, se, a. (Méd.) foraarsagende Stiæren i Un: derlivet, Blodgang o. desl.; pl. m. -naux.

Toron, m. Streng, proraf Toug forfærdiges; (Arch.) ftor rund Kant paa en lige Overflade.

Torpeur, f. Bedørelse, Følesløsbed: Ag. Ossigher, Ovasthed, Slovhed.

Torpille, f. (H.n.) Krampefist.

Torque, f. (Blas.) rund, sammen: Unget Sirat paa en Pjelm; (Anc.) Palbring til Udmærkeisestegn for en romerst Goltat, der havde nedlagt sin Modstander; pl. (Ep.) ringformigt Bundt Mesfingtraad.

Torquer, v. a. spinde Tobak.

Torquet, m. bruges fun i Ubtr. donner le – à q., bedrage En, lætte En en Vornæse; donner dans le -, lebe i Fælden, labe fig føre bag Lyset; v.

Torquette, f. Anippe Saltvands. fift; fig. Kurv med Bildt; pl. -s de tabac, sammenrullede Tobakblabe.

Torqueur, m. Tobaksipinder.

Torréfaction, f. (Did.) Tørring [Ilden, riste. over Ilben, Riften.

Torréster, v. a. (Did.) tørre over Torrent, m. Bjergfirøm, Regnfirøm; Strøm; fig. stor Mængde; un – d'in– jures, en Strøm el. Overflødighed at Shældsord; suivre le -, tølge Strømmen.

Torrentueux, se, a. volbsom, has tig som en rivende Strøm; p. u.

Torride, a. brændende heed;

zone -, det bebe Jorbstrog.

Tors, e (pop. torte), a. tvunden; ombreict; forbreiet; de la soie —e, | tvunden Silfe; des jambes -es (tortes), kiarbe Been; sig. og sa. un cou -, en Peldere, en Syfler.

Torsade, f. (Pass.) Spiralfrynbse: snoet Gulds el. Sølv: Fryndse til Epau-

letter.

Torse, m. (Sculp.) Aroppen of en sonderbrudt Billedstotte; Torso; Arcp: pen paa en fuldstændig Billedstøtte el. paa et levende Menneste; Redstab, pvormed et Søilestaft dreies spiralformigt; f. (Tourn.) snoet Arbeide; spiralformigt dreiet Træ.

Torser, v. a. dreie et Søilestaft spiralformigt, andringe Snoninger om

samme.

Torsion, f. (Did.) Snoning, For dreining; (An.) Fordreining af Bem efter Kængden. [snoe el. stramme Stind.

Torsoir, m. Felberederstof til at Tort, m. Uret; Fortred; Sfate; avoir -, have Uret; faire - à q., tilføie En Uret; mettre q. dans son -, bevise En, at han har Uret; cela m'a sait grand -, bet har giort mig stor Stade; a -, lve. ad. med Urette; à - et à travers, loc. ad. uden Estertante; parler à — et à travers, tale hen i Beiret, op ad Bæggene og ned ad Stolperne; å et à droit, loc.ad. uben at undersøge om det er Ret el. itte; à — ou à raison, loc. ad. med el. uden gyldig Grund.

Torte, a. f. 1. tors.

Tortelle, f. (Bot.) Art Balmue. Torticolis, m. stiv Hald; stavbak set Person (i d. Betydn. ogs. a.); sig. og fa. Hytler, Stinhellig. [Snat.

Tortillage, m. forvirret, forstruct Tortillant, e, a. (Blas.) fnoente

fig flangeformigt.

Tortille, f. lille, snoet Allee el. Glangegang i et Paves el. Stovanlaz (almindeligere: tortillère).

Tortillement, m. Snoning, Drai ning; fig. Omsvøb, Ombei, Udslugt.

Tortiller, v. a. snoe, dreie; fig. og fa. bruge Omsvøb, søge Udflugter (i b. Betydn. ogs. v. n.); fa. og plais. - des hanches, briffe med Hofterne.

Tortillère, f. s. s. tortille.

Tortillis, m. slynget el. indet Strat. Tortillov, m. sammenrullet Tei; Krants til at bære Roget paa Hove: det; flettet krandsformig Haarfrisur bos Bønderpiger; nylig ankommen Landsbypige; v.

Tortionnaire, a. (Pal.) wolbsom, uretfærdig; ubillig (om Kængsling og

Beslaglæggelse).

Tortionner, v. a. forbreie en Text

I. ct Steb hos en Forfatter; p. u. Tortis, m. Bundt sammentvundne Fraade; Blomsterfrands (v.); (Blas.)

Perlesuor om en Barontrone.

Tortoir, m. kort, tyk Stok, hvormed et Toug, hvori Noget fastholdes paa en Bogn, snøres tæt til (ogs. garrot).

Tortu, e, a. frum, forvoret, stiev; ig. vg fa. forteert; ce chemin est out -, benne Bei løber ganste frumt, gaæer ub vg ind; raisonnement -, orfeert Dom.

Tortue, f. (H. n.) Stilbpabbe; (Anc.) Stormtag hos Romerne, Stjoldtog; fa. marcher à pas de –, irpbe langsomt frem ab.

Tortuer, v. a. frumme, bøie.

Tortueusement, ad. frumt, sticot;

sig. ad Omveie, ved Omsvob.

Tortueux, se; a. frum, bugtet, noct; fig. fuld af Omsvøb; forstilt; ane conduite.—se, en snedig, listig Abfærd; des voies —ses, Omveie.

Tortuosité, f. Arumning; fig. One:

ighed.

Torture, f. Piinsel; Pinebænt; sig. Anstrængelse; Marter, Oval, Uro; mettre à la -, lægge paa Pinebænten; ig. mettre son esprit à la -, bryde it Doved, anstrænge sig til det Iderste; tre à la -, være i en piinlig Stilling.

Torturer, v. a. lægge paa Pines vænken; pine, martre; fig. fordreic; - un texte, forklare en Text paa en vungen Maade, indtvinge en Mes ting i samme; — le sens d'un mot, ordreie Meningen af et Ord.

Toruleux, se, a. (Bot.) afverlenbe

sugtet og sammentryft.

Tory, m. Tilhænger af det aristoratiske Parti i Engelland (mods. vhig), Torp.

Toscan, e, a. tostanst; (Arch.) 'ordre -, ben simpleste af be sem Søileorbener (ogs. ordre rustique).

Tost, toster, s. toast, toaster.

Tot, ad. strar, hurtigt; tivligt; il aut mourir – ou tard, man stal bee ngang tivligt el. silvigt; plus –, tivigere; plutot, hellere.

Total, e, a. heel, fuldstændig; m. et Hele, Hovedsummen; au -, en -,

det Helc taget; somme –e, Alt i

IIt: pl. m. -taux.

Totalement, ad. ganste, albeies. [p.u. Totaliser, v.a. banne en Hovebsum;

Totalité, f. bet Pele, ben bele Sum. Toton, m. Tærning med Bogstaver, hvoraf Bogstavet T (totum) vinder ben hele Indsats. [pen (touée).

Tounge, m. (Mar.) Bureren, Bar-Tounille, f. Haandflæde, fasigiort til en!Baltse ved Siden af Bastestetet.

Touc, m. f. toug.

Toucan, m. (H. n.) Tutan, Pebers fugl; (Astr.) spbligt Stjernebillebe.

Touchant, pp. angagende, i Anlet-

ning af.

Touchant, e, a. rørende; (Géo.) point –, Berøringspunkt (nu: point de tangence, de contact).

Touchau, m. Proberenaal, hvormed Guld el. Sølv proves paa Prove-

stenen (alm. fun i pl.).

Touche', f. Tangent paa et Orgel el. Fortepiano; Streg paa Halfen af en Guitar; Gulds el. Selvs Strpg. ning paa Proberestenen; Berøring, Slag; Pegepind; Krogpinden i Stravnæselpil; Drift sede Prne; Penfels fireg; (Impr.) Formernes Bestryaning med Svarte; fig. Efrivemaade; Aris tik, Irettesættelse; Stød, Tab, Uheld; l'adversité est la pierre de – des vrais amis, Modgang er Provestenen paa de sande Benner; donner une a q., give En et Slag; craindre la -, frygte Dabel, Kritik; il a reçu une rude – dans son commerce, han har lidt et haardt Stød i fin Handel; on reconnait la – de cet auteur, man gjenkjender denne Forfatters Skripe. maade.

Touché, e, p. og a. berørt; rørt, bevæget; tableau bien –, vel ubført Maleri; jouer au gage –, lege Panteleg; dame – e, dame jouée, den Brifte, man har rørt ved, maa slyttes.

Toucher, v. a. berøre, føle paa; være nær ved, siøde op til; slaae med en Pidst, drive foran sig; modtage, hæve (om en Sum Penge); spille paa Instrumenter med Langenter (nu hellere: jouer); fig. omtale leiligheds viis; angaae; røre, bevæge; udtrytte, tolse; prøve mcdProberestenen; (Impr.) bestryge Formen med Sværte; ... v.n. røre ved; naae op til; værc nær ved (om Liden); tage Roget af en Ling; giøre Forandring i; tage Deel i; være beslægtet med; ... v. pr. slaae hinanden; berøre hinanden; sløde sams

men; ma maison touche la sienne. mit Duus fisder op til hans; il m'a -é dans la main, han har givet mig Daanden (til Tegn paa Forlig, Ben: stab el. Slutning af en Handel); touchez là! der er min Paand! il a -é ses appointements, han har hævet fin løn; il a –é ce point–là, han har berørt, omtalt bette Steb; ce poète touche bien les passions, denne Oige ter stilbrer godt Libenstaberne; cela ne me touche pas, det angaaer mig iffe; cette nouvelle l'a sort -é, denne Es terreining bar rort bam meget; ne touchons pas cette corde-là, laber os itse berøre den Streng, itse tale om den Materie; saire – une ch. au doigt et à l'œil, giøre en Ting siens syntig, klar og anskuelig; ... il ne touche pas des pieds à terre, ban løber el. dandfer let; cette affaire ne touchers pas à terre, denne Sag løber af uben Vansteligheder; il n'a pas l'air d'y -, han er snild og forstilt, man mærker iffe bet Mindste af hvad han har i Sinde; il touche au plancher de la tête, han naaer med Pos vedet op til Loftet; il touche à sa sin, han nærmer sig sit Endeligt; je ne toucherai pas à cet argent, jeg rører ifte disse Penge; il n'ose – a la religion, han vover itte at forandre Roget i Religionen; – de près à q., vare nær beslægtet med En; prov. les extrêmes se touchent, Iderligs beberne fisde sammen, msdes.

Toucher, m. Følelse, Følen; Maade at spille Fortepiano el. Guitar paa,

Foredrag.

Toucheur, m. (Min.) ben, som les ber Desten, ber træffer Mastineriet i

Biergvarker.

Tou-coi, m. (Ch.) Zagtraab for at bringe Jagthunden til Tavshed medens den opsporer. til Træffebro.

Toue, f. (Mar.) Baab, som tiener Touée, f. (Mar.) Burering, Barys ning; et Ankertougs Længde paa 120 Favne; Varp.

Touer, v. a. (Mar.) burere, varpe. Toueux, m. (Mar.) En, som burerer

el. varver.

Touffe, f. Bust; Dust; Bundt; lille, tætstaacnde Hob; une – d'arbres, en lille Plet Træer.

Tousseur, f. qualm Euft el. 114. bunfining ved Indtrædelsen paa et Steb, hvor der er meget varmt; p.u.

Toussu, e, a. bustet; tyt; løvrig. Toug, m. Stang inch en Bestehale,

der bæres som en Fane foran Bizira

el. Paschaer (ogs. touc).

Toujours, ad. altid, stedse, endnu be standigt, uden Ophør; i ethvert Tilfælde, som oftest; imidlertid; iffe besmindre; i det mindste; pour -, for bestandig, sor cvig; je vais sortir, travaillez -, jig gaaer strar ub, arbeid imiblertid; si je n'ai pas réussi, 🗕 ai-je fait mon 🧃 devoir, hvis det ikke er lyftebes mig, saa har jeg dog i det mindste gjort min Pligt; prov. toujours va, qui danse, den, som gjør sit Bedste, kom mer altid frem.

Toulet, m. (Mar.) Aaretol.

Touletière, f. (Mar.) Træ, hvon Aaretollene fidde, el. hvorpaa Aaremo hvile. Llouse; a. som er fra Tousouse.

Toulousain, e, s. Indvaaner i Low

Toupe, f. Haardust; p. u.

Toupet, m. lille Duft; Duft Haar i Panden; se prendre au -, komme i Totterne paa hinanden; fg. og fa. avoir du -, besidde Driftighed, Uforstammethed; son – va lui prendre, han kommer snart i Harnisk.

Toupie, f. Top at lege med; fa. Gadestisge; - d'Allemagne, huul Im, som tuder i det den snurrer rundi; (Astr.) Instrument til at observen Porizonten til Sees, uagtet Stibets

Slingren; (H. n.) Topfnette.

Toupiller, v. n. snurre rundt; bre ges tun fig. i Beipon af at gaae og komme uden Anledning, vimse frem og tilbage.

Toupillon, m. lille Duft.

Toupin, m. (Cord.) Rebstagervert toi, hvormed Traadene famles. [fangk.

Touque, f. (Mar.) Fartsi til Giltes Tour, m. Omleb; Omgang; Om: treds, Omfang; Omgangstour; Gang, Epittour, Spadseretour; Arumning. Sving; Behandighedetunft; Duce, Streg; Benbing; Maabe at ubtroffe fig paa; Dreierbant; Palestrimmel Kravestrimmel; Slags Stab i Kloster muren, hvorigjennem Breve el. Patte modtages el. bortsenbes; il a fait l - du monde, han har gjort en Reif Tousser, v.a. danne en Bust cl. Dust. i omfring Berben; saire le - de li

ville, gaae rundt om Byen; faire un – de jardin, gaae Haven rundt; faire un - dans le jardin, giere en Spadseretour i Paven; saire son -, reisc paa sin Prosession; cette rivière a beaucoup de -s et de détours, denne Flod gist mange Bugter og Svingninger; un – de passe-passe, en Tastenspillerkunst; il lui a joué un -, d'un -, han har spillet ham et Pubs; un – de maltre Gonin, en listig, snerig Streg; d'ici là il n'y a qu'un - de roue, der er kun en kort Afstand herfra og dertil; aller å – de roue, høre meget langsomt; il a le - d'esprit agréable, hans Aand har et behageligt Sving, han forstaaer at give en Sag en net Bending; cette affaire prend'un bon -, benne Sag tager en god Bending; cela est sait au -, det er som om det var dreiet, ganste udmærtet gjort; donner un sousset à - de bras, give et Prefigen af alle Arafter; en un - de main, i en Paandevending, i ct Pieblik; de force, Kraftstyffe; – de lit, Genge, omhæng; – de saveur, et Styffes Ops førelse sør dets Tour; – du daton, bemmelig, utillabelig Sportel af et Embede; - de reins, en Fordreining of Potten; fig. og fa. donner un de reins à q., tilfoie En Stade, bringe Ens Forehavende til at firande; (Jur.) - du chat, en halv Fods Mellemrum mellem en Smedie og et Nabohuus; — de la souris, to cl. tre Commers Wellemrum mellem en Latrine og en Muur; - de l'échelle, Ret til at latte en Stige ind paa Naboens Grund (ved Istandsættelser); -à-, loc.ad. stiftevils.

Tour, f. Taarn; - de Babel, Sted, fuldt af Forvirring, hvor den Ene itte forstager den Anden; – à seu', Fyrtaarn; fa. c'est une - que cet homme, dette Menneske er saa tykt som en

Aønde (et Aaarn).

Touraille, f. (Brass.) Bygning, provider torres Rorn; rebrouiller la -, emrøre og tafte Kornet, som stal tørres.

Touraillon, m. Maltspire.

Tourangeau, elle, s. og a. 3nb. vaaner i Tours og sammes Omegn.

Tourangette, f. tyndt Sars fra Omegnen af Orleans. Imasse. Tourbe, f. Torv; blandet Folfes

Tourber, v.n. stære Tørv.

Tourbeux, se, a. indevoldende Asrv; terre -se, Tørvejord.

Tourbier, m. Torvestærer; Torvemand, En, som sjører med Torb, Tørvehandler.

Tourdière, f. Torvemose.

Tourbillon, m. Prirrelvint; Malfirom (- d'eau); fig. Berdens Tummel; etre dans le -, leve i Fornsiels sernes el. Forretningernes Hvirvel.

Tourbillonnant, e, a. hvirvlende. Tourbillonnement, m. Ombreining i en Hvirvel. [Poirvel, hvirvle.

Tourbillonner, v. n. dreie fig i en Tourd, m. (H.n.) Slags bryftbugs finnet Fist.

Tourde, f. (H.n.) Slags Drossel. Tourdelle, f. (H. n.) lille Drossel. Tourdille, a. fun i Ubir. gris -, graa som en Drossel (om Beste).

Tourelle, f. lille Taarn; Ræfte fremstaaende, søileformige Orgelpiber.

Tourellé, e.a. (Blas.) befat mcd Taarn. Tourer, v.a. (Pat.) lægge Deig flere Gange sammen og derefter rulle den.

Touret, m. lille Hjul, som omdreies af et større; Slags stor Acen til at vinde Gilke paa; Spinderok; Ring paa en Bismer; Krog til Stumkjæden paa et Bidsel; (Mar.) Kastevinde ved Rebstas geriet (tour à biton); Etibsmandsrulle el. Vifte; Aaretol. [omviklet med Straa.

Tourie, f. Slags for Leerdunk, Tourière, s. og a. f. sœur -, Ports nerste i et Ronnekloster, som besørger Ronnernes Wrinder; mere -, Ronne, fom modtager indenfor boad der udens fra bringes gjennem Ruurstabet (tour) til Nonnerne.

Tourillon, m. Tap.

Touriste, m. engelst Reisende, som forctager en lærerig Acife el. Vandring.

Tourlourou el. turluru, m. (H.D.) lille, amerikansk Landkrabe; pop. ung, fnu Goldat.

Tourmaline, f. Steenart, ber, naar den oppedes, bliver electriff og tils træfter fine Legemer, Slags Skjørk.

Tourment, m. legemlig Pine, Marter; fig. Rummer, Bryberi, Qval.

Tourmentant, e, a. pinende, martrende; fig. ængstende, kvælende.

Tourmente, f. Søstorm; Uveir, Dr. tan; fig. politist Urolighed i enStat.

Tourmenter, v. a. pine, marire; plage, foraarfage Bekymring;

overhænge, besvære; kaste hid og bid, tumle; udarbeide moisommeligt; v.pr. beræge sig frem og tilbage, taste sig, tumle sig; fig. ængfte sig, plage sig; (om Ara) kaste sig; ses créanciers le tourmentent, hans Creditorer plage, overhange ham; être —é de remords, pines af Samvittighedsnag; - sa vie, giøre sig Livet suurt (v.); le vaisseau sut -é par la tempête, Stibet blev ta: stet hid og did af Stormen; - un onrrage, udarbeide et Bærk med ængste. lig Omhu; - son style, kunstle alk for meget paa fin Still; ne vous tourmentez pas de cela, ængst Dem iffe berfor; (Peint.) - des couleurs, udware Karver, saa at de tabe deres Fristhed.

Tourmenteur, a.m. nagende; s.m. Bøddel; v. [føgt af Storme, flormfuld.

Tourmenteux, se, a. (Mar.) hjcm. Tourmentin, m. (Mar.) Stagfot (trinquette), Foffestagfeil.

Tournage, m. (Mar.) Arydsholt.

Tournailler, v.n. giøre mange Oms veie frem og tilbage uben at fjerne fig fra tet samme Sted; snige sig omtring; sa. [ning efter Tour.

Tournaire, a. ubforende en Forrets Tournant, m. Gabehistne; Sted, ppor en Bei dreier af; Plads, hvor man kan vente med en Bogn; snild Udvei for at fætte Roget igjennem; Malstrøm, Bandhvirvel (- de mer); Wollehsul, som dreier Wollestenen.

Tournant, e, a. dreiende sig om;

løbende om i en Rreds.

Tournasser, v.a. (Pot.) dreie Lects toi; udbedre paa Dreieanstalten Leers el. Porcelainkars Feil.

Tournassin, m. (Pot.) Ubbedrings. værftøi. [tilberedt til Dreining.

Tournassine, f. (Pot.) Leermasse, Tourne, f. Trumf, Belt; Opgeld.

Tourné, e, p. som har naast Mos benhed (om Frugter); fordærvet (om Biin, Melk o. best.); du lait -, Melk, fom er bleven fuur; sang -, Blod, som har stilt sig ab; fig. og fa. homme dien -, et velstabt Menneste, som har et godt Udscende; esprit mal -, En, som tager Alt forkert; maison bien -e, Huus, som har en god Beliggenhed; appartement bien -, en vel indrettet Leilighed.

Tourne-à-gauche, m. Struenøgle: pl. des tourne-à-gauche.

Tournebouier, v.a. kaste overende; inus. [ombsiet Mundstyffe, Krumborn.

Tou.

Tournebout, m. (Mus.) Floite med Tourne-bride, m. Bertshuus for Tjenestefolf i Narheden af et Slot; pl. des tourne-brides.

Tourne-broche, m. Stegevenber;

pl. des tourne-broches.

Tournée, f. Forretningsreise rundt omfring i et District; lille Udvandring : Excursion; Slags Hatte; (Pe.) grandes –s, Fistegarn ubspandte paa Pak i en Kreds af Form som en Destesso.

Tourne-seuille, m. Redstab til at (vende Roder o. desl.; pl. des tourne-

feuille.

Tourne-seuillet, m. Baandmærk i en Bog (signet); pl. des tourneseuillet. [Bærstøi; pl. des tourne-sil.

Tourne-fil, m. Staal til at hygiste Tourne-gants, m. (Gant.) Stof til at vende Pandstefingre; pl. des tourne-gants

Tournelle, f. forh. lille Taam, Ariminalkammer i Parlamentet.

Tourne-main, m. i Ubtr. en un tourne-main (nu: en un tour de main), i en Haandevending; v.

Tourne-pierre, m. (H. n.) Steen

piffer, Slage Lipstjert.

Tourner, v. a. dreie, vende; sig. ubfritte En; besnære En, fore En bag Epset; fortolte; give sit Udtryk en vis Bending; v. n. dreie sig; breic om ab; vende sig; forandre sig; modnes; blive suur, fordarves; v. pr. ventc el. dreie sig; forandre sig; gaae over til, blive til; la sortune lui tourne le dos, Lyffen venter ham Ryggen, forlader ham; - bride, dreie om; casaque, stifte Parti; - un habit, vende en Kjole; - bien une assaire, give en Sag en god Vending; - tout en bien, vende Alt til det Bedfte: la conversation sur qc., hensede Samtalen paa Roget; – qc. en son avantage, ubtyde el. indrette Roget til sm Forbcel; – qc. en raillerie, optage Ros get som Spøg, slade det hen i Skjemi; - q. en ridicule, giøre En latterlig; - q. de tous les sens, de tous les côtés, ubfritte En paa alle mulige Maader; - q à son gré, lede En saaledes som man helst vil; - la médaille cl. le feuillet, sec en Sag fra ben modsatte Side; - la tête à q., giere En er i Povebet, plage En; faae En til at

forandre Bestutning; indfipde En hæftig Kjærlighed; – du latin en français, oversætte fra Latin paa Fransk (v.); (Jeu) - une carte, læage Trumf op; (Mil.) – une poste, omgaae en Post, angribe ben bag fra; (Ch.) - un lièvre, omgaae en Hare; (Boul.) le pain, forme Brødet; v. n. l'affaire tourne mal, Sagen tager en Net Bending; le vent a -é, Binden har dreiet sig; il tourne à tout vent (comme une girouette), han stifter Mening hvert Dieblik; - du côté de q., gaae over paa Ens Parti; il ne sait plus de quel côté -, han vecd iffe længer, hvad han stal gribe til; il ne fait que – autour du pot, han fsger bestandig at gaae uben om Sporgomaalet; la tête lui tourne, bet svimler for ham; han taber fin Samling; la tête lui a -é, han har forglemt sig selv; han er gaact fra Forstanden; cela tournera à sa honte, det vender fig til hans Stam; le lait a -e, Welken er løben sammen; (Jeu, il tourve cœur, han lægger Pierter op til Erumt; de quoi tourne-t-il? hvad Trumt lægger han op? v. pr. cet enfant se tourne au bien, dette Warn tager fig godt op; la sièvre tierce se tourne en quarte, anden Dags Feveren gaaer over til tredie Dags= Feber. [(Teint.) Slags blaa Farve. Tournesol, m. (Bot) Solfiffe;

Tournette, f. Slags Garnvinde:

Buur til et Egern.

Tourneur, m. Trcier.

Tourneuse, f. Dreierkone; Fruens timmer, som vinder Gilke.

Tourne-vent, m. Røgsfærm, som treier sig efter Vinden (paa en Storfleen); pl. des tourne-vent.

Tourne-vire, m. (Mar.) Kabelar: ring; Toug, hvormed Ankeret vindes

op; pl. des tourne-vire.

Tourne-vis (s ubt.), m. Strue:

nogle; pl. des tourne-vis.

Tournille, f. Redstab, hvormed de tabte Master tages op.

Tourniole, f. (Chir.) Bollenstab

rundt omkring Reglen.

Tourniquet, m. horizontalt Kors til at breie rundt for Enden af en Bei, som kun maa passeres af Fod- place paa Bustene ved Klappejagt. gængere; Orciehvirvel til at holde Tourtre, Roget op, som iffe maa glide ned; at spises; v.

(Chir.) Infirument til at stille Blotct, Aarepræsse. [Faar (tournoiement).

Tournis, m. Povedsvimmel bos

Tournoi, m. Turnering.

Tournoiement el. tournoiment, m. Dreining; le - de l'eau, Bandets Potrolen; – de tête, Povedsvimmel.

Tournois, a (uforandret i Hunkj.) myntet i Tours; la livre -, Livre montet i Tours af Bærdi 20 Sous (til Forstjel fra la livre parisis, ber gjaldt 25 Sous).

Tournon, m. fun i Ubir. être dans la rue de -, være i stor Korlegenher, saa at man hverten kan komme frem el. tilbage. slende jig.

Tournoyant, e, a. dreiende, hvirvs Tournoyer, v.n. breie fig i flere Bugter, ince itg; fig. og fa. søge Omveie.

Tournure, f. Holdning, Pli; Bending, Fremstillingsmaade; Oreierkunft, Oreierarbeide; cette femme a une jolie –, dette Fruentimmer bar en smut Holdning, en smut Figur; il a une – d'esprit agréable, hans Rand har faaet et behageligt Sving; – de phrase, Udtryksmaade, Talevending; quelle - prendra cette affaire? boab Bending vil benne Sag tage? donner une autre - (bebre: un autre tour) à cette assaire, give benne Sag en anden Vending.

Touron, m. (Conf.) Glags Mans delfage; (Cord.) Streng, hveraf der

svindes Toug.

Tourte, f. Tarte; (Vert.) Leers plade, som stydes ind under Karrenc, hvori Glasmassen smeltes.

Tourteau, m. forh. Slags Rage; (Artis.) Slags Beegkrands; (Blas.) lille rund couleurt Flade; (Agr.) Dlic= med imaa couleurte Flader. tage.

Tourtelé, e, a. (Blas.) forsynct Tourtelette, f. gammelt tjæret Toug, fom bruges til at vifte op med; (H.n.) afrikansk Turteldue.

Tourtereau, m. Zurteldueunge, ung Turteldue; fig. ung Elstende.

Tourterelle, f. Turteldue.

Tourtière, f. Tærtepande; fig. Bærelse, som ophedes færkt af Solen.

Tourtillon, m. lille Tarte.

Tourtoire, f. (Chas.) Stot til at

Tourtre, f. Turteldue, tillabet til

Touselle, f. Sommerhvebe. Toussaint, f. Allehelgensdag.

Tousser, v. n. hoste.

Tousserie, f. Posten. lideligen. Tousseur, se, s. En, som hoster Tout, m. bet Bele, Alt; Altsams men; bet Bigtigste; Alle; on se sait à –, man vænner fig til Alt; est-ce là -? er bet Alt? le - est de bien remplir ses devoirs, bet Bigtigfte er at ophplde godt fine Pligter; - se plaint, Alle beklage fig; c'est mon -, bet er mit Alt, mit Kjæreste; il y a de la dissérence du - au -, der er en himmelviid Forstjel der imellem; tout bien compté et rabattu, Alt vel overs veiet el. taget i Betragtning; (Jeu) le -, det tredie Parti, efter at den Ene af de Spillende har tabt de to forste Partier (la partie et la revanche); le – du –, bet fferde Parti efter at den Ene har tabt partie, revanche og le -; jouer à -, saire à -, spille s'bebste Couleur; loc. ad. à - prendre, i bet Hele taget; après -, i Grunden, Alt vel overveiet; du -(pes du -, point du -, rien du -), ingenlunde; en -, Alt i Alt, i det Pele; en - et par -, i Et og Alt, ganfte og aldeles.

Tout, e, a. pcel; enhver; pl. alle; tout l'univers, hele Verben; tout le monde, alle Mennester; tout homme est sujet à la mort, ethyert Menneste er Oven underkastet (tout medfører Bes greb at noget Almindeligt; chaque ans tyder derimod noget Earcgent: chaque saison a ses agréments, hver Aarstid har fine Bchageligheter); tous deux, begge To (til samme Tid, paa eens gang); tous les deux, begge To (uben P. til Tiden); tous les jours, hver Dag; tous les deux jours, hver ans den Dag; par – pays, par –e terre, overalt, paa hvilketsomhelft Sted; se faire – à tous, læmpe sig efter Alle, giere Alle til Behag; courir à toutes jambes, løbe af alle Kræfter; etre à toutes mains, være stiffet til Alt: prendre de toutes mains, tagé paa alle mulige Maader, allevegnefra; loc. ad. somme toute, i det Bele ta= get; à toute sorce, med al Magi; à tout hasard, i ethvert Falt, hvab ter end maa funne stee.

Tout, ad. ganste, Iteles; (i Fors tout-ou-rien.

bindelse med que) hvor meget end, hvor end; foran et ldj. af Hunkj., som begynder med en Consonant, forandres tout, Kisndt Adverb, i Kisn og Tal; foran et Adj., som begynder med en Botal, bliver tout derimod uforandret: elle est toute malade, hun er ganste spa; elles surent toutes surprises de le voir, de blove ganske forundrede over at see ham; elle est tout autre qu'elle n'était, hun er ganfte anders ledes end hun var før; c'est tout un, mais ce n'est pas de même, tet kommer ud paa Et, stjøndt det iske er det samme; elles (taient tout yeux et tout oreilles, de vare lutter Die og Pre; elle est tout cœur, hun er saa hjertelig, hun har saa godt et Hierte; ce que vous dites là sont tout autant de sables, hvad De fortæller ber, er lutter Fabel; tout ingrate qu'elle est, hvor utaknemmelig hun end er; ved Understrift af et Brev fra en Dame er Udfr. je suis tout à vous, en Postigheds-Form; men derimod je suis toute à vous, et Pengivenbeds og Kjærligheds-Udtrpk. leen Gang.

Tout-à-coup, ad. pludseligen, paa Tout-à-sait, ad. ganste og alveles. Tout-beau, int. saa sagte! itse saa

bættig!

Toute-bonne, f. (Bot.) Slags Salvie (orvale); (Jard.) Slags Pære; pl. des toutes-bonnes.

Toute-épice, f. SlageRlinte (nielle);

pl. des toutes-épices.

Toute-épine, f. vild Klinte (nielle des champs); Slags Peber; pl. des toutes-épines. [ellers.

Toutesois, ad. iffe besmindre, dog; Toutenague, f. hvid metallist Substants, Blanding af Zink og Vismut.

Toute-présence, f. Allestedsnærvæ

renbed.

Toute-puissance, f. Almagt. [urt. Toute-saine, f. (Bot.) Slags St. Pans. Toute-science, f. Alvidenhed.

Toute-table, f. Slags simpelt Brat-

spil; pl. des toutes-tables.

Tout-puissant, toute-puissante, a. almægtig; m. le Tout-Puissant, ben Almægtige. [sproget].

Tou-tou, m. lille Hund (i Børne-Tout-ou-rien, m. (Horl.) Fjederen, hvorved et Uhr repeterer; pl. des tout-ou-rien. Toux, f. Poste.

Touyou, m. (H. n.) spramerikanst Struds, Strudsfafuar.

Toxication, f. (Med.) giftig Egens stab hos en Substants; Forgiftelse.

Toxicodendron, m. (Bot.) giftig Giftarter. Cumad-Fernis.

Toxicographie, f. Bestrivelse af Toxicologie, f. Lære el. Ashandling

om de forstjellige Slags Gift.

Toxique, m. (Méd.) Gift; - végétal, Plantegift. Orabant.

Traban, m. tpbft feiferlig Garbift, Trabe, m. (Boiste) f. (Landais) Lufts fyn i Stiffelse af en Ildbjælke; (Blas.) Bannerstang. (Triumforagt.

Trabée, f. romerfte Feltherrers Trac, m. Beftes el. Muuldpre Gang; (Ch.) Spor af Bildtet; v. [taltraad.

Tracaner, v.a. haspe Gilse el. Mes Tracanoir, m. Glage Saspe boe Guldtræffere, Mastine til at aspasse Bægten og kængben af Gulb: cl. Sølvtraade. [bende (om Planterødder).

Traçant, e, a. (Bot.) porizontalt los Tracas, m. Forvirring, Stoi, Tummel; - du monde, Berdens Tummel.

Tracasser, v. n. gaae og fomme, isbe hid og did; giere stor Allarm for ingen Ting; foraarsage Forvirring, stifte Uenighed; v.a. ængste, fors urolige, plage; (Mar.) arbeide (om et Stib).

Tracasserie, f. onbstabsfuld Strea; Snak, hvormed man stifter Uenighed,

Splid, Riv.

Tracassier, ère, s. trætteffært Mens neffe, som ppper Strid over Ubetydes ligheder; En, som holder af at stifte

Uenighed.

Trace, f. Spor, Fodspor, Bogns spor; fig. Indtryf; Mærke, Tegn; Afribs; marcher sur les -s de q., suivre les -s de q., vandre i Ens fod: spor, ssige Ens Exempel.

Trace, m. (Fort.) Afrids.

Trace-bouche, m. Barttsi til at banne Mundingen af Orgelpiber; pl des trace-bouches.

Tracelet el. traçoir, m. Slags Griffel til at afridse Linier o. desl.

Tracement, m. Afridening, Afteg:

ning, Afstitning.

stiffe; fig. uttaste, betegne, stilbre, Talmud opbevarebe Sagn. give et Exempel paa; bane; fores | Traditionnel, le, a. grundet paa

Arive; v. n. (Bot.) stræffe fig langs hen ad Jorden (om Rødder); - des caractères, strive Bogstaver; - la natte, ficite Straamaatter; – le tableau de qc., give en Skildring af Roget; - le chemin à q., vise En Beien, foregaae En med Grempel; - la conduite à q., forestrive En, poorletes ban stal forholde kg.

Traceret, m. spidst Redsab, pvormed der givres Mærke paa Tommer;

f. tracelet.

Trace-sautereaux, m. Redfab til at afridse Tangenternes Plads paa et Fortepiano; pl. des trace-sautereaux.

Traceur, m. En, som afridser en

Plan cl. en Contour.

Traceuse, f. Fruentimmer, som afridser med en Raal et Broberemynster [til Luftrøret.

Trachéale, a. f. (An.) henhørende Trachée, f. (Bot. og H.n.) spiral: formigt Sugeror hos Insecter Planter.

Trachée-artère, f. (An.) Euftrør. Trachéite, f. (Méd.) Betanbelse i Luftrøret.

Trachèle, f. (Bot.) Slags Rioffes blomft; (Mar.) Midten af en Stibsmaft; m. (H.n.) Slags vingedæffet Insect.

Trachélieu, ne, a. (An.) henhørende

til den bageste Deel af Halsen.

Trachéolomie, f. (Chir.) Indfuit i Luftrøret.

Traçoir, m. Staalstift til at afridse Gartnerredstab til at affætte Gange o. desl. 19tof.

Tractation, f. Behandling of et Traction, f. Tiltræfning ved Hjælp af en Snor o. desl.

Tractoire el. oftere tractrice, f. (Géo.) frum Linie, som dannes af den enc Ende af en Snor, bois anden Ende træffes langs med en lige Linie.

Traditeur, m. (Anc.) Udleverer of de hellige Bøger til Hedningerne under Fortsigelserne; a. forræderist; p. u.

Tradition, f. (Jur.) Overgivelfe, Udlevering; (Th.) Sagn; - orale, mundtligt Sagn; fa. - en l'air. Fortælling, som itte er bygget paa Rogets sombelft.

Traditionnaire, m. 3sbe, fom for: Tracer, v. a. aftegne, afribse, af- tolter den hellige Strift efter de i

Sagn, opbevarebe ved mundtlig Over- 1 Sag har taget en førgelig Enbe; levering.

Traditionnellement, ad. usige munt tlig Orerlevering, efter Sagn.

Traditionniste, m. jødist kært, som fsiger bet ældste Sagn.

Traducteur, trice, s. Oversætter.

Traduction, f. Oversættelse.

Traduire, v.a. vberføre fra et Steb til et andet; flavne for en Ret; oversætte; tolte, sorflare; – d'une prison à une autre, fore tra et Fangsel i et anbet; il sut traduit devant ce tribunal, han blev fort frem for benne Domfol; – du latin en français, oversatte fra Latin paa Fransk; – mot à mot, à la lettre, littéralement, overs fatte Ord for Ord; bogstaveligt; q. en ridicule, giere En latterlig (v.).

Traduisible, a. som lader sig over-

fætte, overfættelig.

Tradic, m. Pantel; le - des grains, Panbel med Kornvarer; il sait – de toutes sortes de marchandises, han driver Pandel med alle Glags Barer; il sait – de son crédit, han aagrer med fin Credit; il fait un - honteux, han driver en standig Handel.

Tratiquant, m. Handelsmand. [bel. Trafiquement, m. Omfætning, Hau-

Trafiquer, v. n. handle; Ag. drage utilladelig el. Kammelig Fordeel af; v. a. forhandle (v.); - en soieries, banble med Silkevarer; - de son honneur, trive stændig Hantel med fin Bere. som driver Pandel.

Trafiqueur, sc, s. Mand el. Kone, Trasusoir, m. Mastine, pvormed

Gutetraadene stilles ad.

Tragacanthe, f. (Bot.) Plante, hvor-

af erholdes Gummiadragant.

Tragédie, f. Tragedie, Esrgespil; fig. isrgelig Wildragelie.

Tragédien, ne, s. Stuespiller el.

Stuesp: Uerinde i det Tragisse.

Tragi-comédie, f. Sørgespil blans bet med Scener henhørende til Lyft: spillet; Gergespil, som iste ender sør: geligt; pl. des tragi-comédies.

Tragi-comique, a. tragificomist, halv sørgelig, halv lystig; pl. tragicomiques. [rende til det pore Drc.

prendre les choses au -, tage Em gene for alvorligt, fra den førgelige Side.

Tragiquement, ad. paa en tragiff

Maade, jørgeligen.

Tragus (subt.), m. (An.) Dreinop. Trahir, v.a. forraade; robe, aabens bare; tale cl. handle imod; iffe hiælpe, svigte, tilintetgjøre, stusse; v. pr. fors raade fig; robe sig; handle imod fin egen Forteel; — le secret de q., for: raade el. røbe Ens Demmelighed; la confiance de q., fluffe Ens Tillib; - son devoir, handle imod sin Pligt; la sortune a -i nos esforts, Epffen bar svigtet vore Anstrængelser.

Trahison, f. Forræderi; haute -, Psisorræderi; en -, loc.ad. som For-

ræber, paa forræberst Biis.

Traille, f. Træffebro, hvormed ber sættes over en Flod (pont volant); Rebet, poornied Færgen (bac) træffes.

Trailler, v.a. (Pe.) ruste af og til

i Fiftesnoren.

Traillet, m. (Pe.) Stang el. Ramme, pvorover Fistesnoren oprulles.

Traillon, m. lille Traffebro.

Train, m. Gang, Stridt, Fobstifte (om Peste); Fors el. Bagdeel af en Heft el. andet Lastdyr; Kolge af Tie nere, Peste o. desl.; Trods; Drift Ovæg; Ræffe Baade, Flaadetræ; fig. Aummel; Lune; Tingenes Gang; Levemaade; (Art.) Tog af Styte, Arubts og Bagagevogne; (Charr.) Bognfading; (Impr.) le – de devant de la presse, den forreste bevægelige Deel af Pressen; le – de derrière, ben hvilende Deel af samme; mise en train, Forberedelsen til Arps ningen af en Form; le cocher nous menait bon -, Rudffen lob os somme rast assted; marcher à grand -, reise med fort kolge af Tie nere, Peste v. desl.; meure une alfaire en -, sætte en Sag i Gang, begynde samme; elle va bon –, den er i god Gang, den gjør gode Frem strict; saire du -, giøre dygtig Stoi; c'est un boute-en-train, bet er et Menneste, som forstaaer at bringe Liv og Munterhed tilvele (pop.); je ne suis Tragien, m. (An.) Mustel henho: pas en - de rire, jeg er itte oplagt Tragique, a. tragist, sorgelig; s.m. til at lee; il a du mauvais - chez bet Tragiste; Aragebiebigter; fig. | lui, han har stet Gelstab hos fig (v.); cette affaire a tourné au -, benne (Pauc.) faire le - à un oiseau, parte

Falken med en afrettet Fugl, der væn. ner den til Jagten; tout d'un -, loc.ad strax, i samme Fart el. Pieblik.

Trainage, m. Elædefart.

Trainant, e, a. slæbenbe; fig. langs truffen; svag og langsom; (Med.) spgelig; robe -e, Kjolc med Slæb; style -, langtruffent Forebrag; voix -e, svag og langsom Stemme; drapeaux -s, sankere Kaner i Sørgetog; piques -es, sankede Landser til Tegn paa Sorg.

Trainard, m. Efternøler, Solbat, som iffe kan følge med; fig. og fa.

Asler, Snegl.

Trainasse, f. (BoL) Pileuri (renouée); (Ch.) Garn, som sabes ben ad Jorden og hvormed der fanges Agerbons.

Traîne, f. bruged fun i Ubir. bateau à la -, Baad, som træffes af en anden; perdreaux en -, Agerhonds unger, som iffe endnu kunne flyde.

Traineau, m. Slæde, Kane; Sluffe; Fuglegarn, som fæbes hen ad Jor-

den; Kistevod.

Traine-buisson, m. (H. n.) Suees Berling, Binterfugl; pl. des trainebuisson.

Trainée, f. langt Spor el. Stribe af Roget, ber spilbes; Loffemad til at fange vilde Dpr; Løbeild til at tænde Miner o. desl.

Trainelle, f. (Pe.) Fistegarn, som

pabes ben ad Bunden.

Traine-malheur, m. En, som altib forfolges af Ulyffen, Ulyffesfugl; pl. des traine-malheur.

Trainement, m. (Art.) Spor af Ruglen paa ten indvendige Side af Ranonløbet.

Traine-potence, m. Galgenfugl, stet Menneste, som løber sin Under-Ulvifesfugl; pl. des gang imøde;

traine-potence. Trainer, v. a. træffe; slæbe efter sig; fig. irætte i Langdrag, udhale; medføre; henslæbe; v. n. slæbe paa Jorden, ligge henslængt; gaae i Lang- | drag. i Staa; ifrance, pive; csternøle; j

merligt og befrærligt Liv; - sa. vie, henslæbe sit Liv; – une assaire en longueur, træfte en Sag i Langbrag; – ses paroles, tale langfomt og lang truffent; cette action a -é après elle beaucoup de malheurs, benne Panbling har ført mange Ulpster efter fig; il laisse - ses cless, han lader fine Regler ligge henslængte; l'assaire traine, Sogen træffer fig langt ub, er nær ved at gaae i Staa; il ne fait que -, han stranter bestandiat.

Traine-rapière, m. Renomist, Slage: brober; pl des traine-rapière. | Drufti.

Trainerie, f. ubehagelig langituifcu Traineur, m. Efternøler; Marobeur; Hund af et Robbel, som koms mer bag efter de andre; Glæbefører; En, som fanger Jugle med Glæbes garn; a. (Mar.) vaisseau -, Stib. som itte kan følge med de andre i en ssager slette Steder. Alaade.

Traineuse, f. Fruentimmer, fom be-Trainoir, m. el. trainoire, f. (Agr.) Stang til at ftyre en Ploug mcb.

Traire, v. a. (le passé dés. og l'imparf. du subj. fattes) maite; fig. lotte Folt til fig for at optrætte dem.

Trait, m. Piil, Kastespyd; Pamles reb; Ubstag paa en Bægistaal; Anfigtstræf; Penneftrøg, Afride; fig. Træf, Handling, Begivenhed; smuft Sted af et Strift; glimrende Tante; vittigt Indfald, Stofe, Finte, Stifpille; Sammenhæng el. Lighed med; il partit comme un -, han foer affted fom en Piil; gens de trait, Bueffptter (v.); cheval de -, Riørcheft; scier du bois à deux -s, sfære Brænde to Gange (i tre Styffer); copier – pour –, afs copiere Træf for Træf, nsiagtigen; avaler tout d'un -, ubtomme t een Slurf; boire à longs -s, tomme (briffe) i langsomme Drag; - de générosité, Træt af Webelmodigheb; il y a de beaux -s dans ce discours, ber er smuffe Steber i denne Tale; il y a du - dans cet ouvrage, det er nye, priginale Tanker i bette Bærk; des -s de satire, vidende udjato; jas v. pr. fabe fig frem; frobe, lifte el. tirift Stjemt; cette affaire n'a point fnige sig frem; il traine son ami de - à l'autre, benne Sag staaer itte partout, han flæber sin Ben allevegne i Forbindelse med den anden; (Egl.) meb fig; il traine son lien, sa corde, Bers, som spnges mellem Epiftlen og han ender galt tidligt el. fildig; - sa Evangeliet; (Agr.) Bei el. Fobsti til chaine, bare fit Kors, forc et tum- Defte, ter træfte langs med en flod;

(Mar.) le - du vent, Andens Retning; - quarré, Raafeil; courir à et à rame, seile og roe paa eengang; - de bateaux, stere sammen: bundne Baade, som stige ned ad en Fled; (Jard.) - de buis, Kant af Burbom rundt om et Beed; (Manu.) Tave of Uld, som fartes.

Trait, e, p. og a. maltet; or -, Guldtraad; argent -, Sølvtraad; s.m. des boutons de -, Anapper af Gulds

el. Gølvtraad.

Traitable, a. boielig (om Wetaller); fmidig; fig. omgængelig; il n'est pas -, dan er ifte god at fomme ud af det med.

Traitant, m. En, som paatog sig at indirave Statter og Afgifter, Fors

pagter of famme.

Traite, f. Beistræfning, som tilbage. lægges uben at flandse; (Com.) Ud. førfel af Korn, Biin o. beil.; Slavcs banbel; Inds og Udførfelstold; Berels hantel; Berel, Tratta; (Mon.) Formindskelse i Mynters Bardi (v.); ii y a une longue - d'ici là, ber er en lang Stræfning herfra og bertil; aller tout d'une - d'un lieu à un autre, kiere uben at bebe fra et Sted til et andet; il s'est sait de grandes -s de blés, der er steet store Korns omfætninger; ce båtiment va en -, est en -, bette Stib driver Slave. handel; faire honneur a une -. hos norere en truffet Berel.

Traite, m. Afhandling; Tractat; Contract mellem en Regjering og Private.

Traitement, m. Behandling, Modtagelse; Lon, Beværtning; Behandling af en Spgbom, Cuur; le - que vous lui ferez, on vous le fera, saas letes som De behandler ham, saaledes vil man behand'e Ocm; on a augmente son -, man har forøget hans Løn; pl. mauvais -s, Boldøgjerning, ilde Mebfart.

Traiter, v. a. afhandle, behandle en Materie; behandle En, opfore fig imod En; beværte, tractere En; un= berhandle om en Sag, handle om; behandle en Spg; have under Cuur; v.n. afhandle (naar Gjenstanden specificeres, bruges bet altib neutralt tiobe el. salge); beværte med Roget; v. pr. belbrede sig selv; se - bien, bave Opmærksomheber for hinanden; som tilbereder Isatten el. ordner samme.

tractere hinanden godt; - un sujet, behandle et Emne; - la (de la) paix. unterhandle om Freden; – q. selon ses mérites, behandle En efter Kortjeneste; - q. de Turc à More, bes hanble En med al mulig Strenghed; – de haut en bas, behandle En foragteligen; – q. de sat, kalde En en Laps; - q. de la sièvre, behandle el. furere En for Feber; il traite des plantes et des métaux, han afhandler om Planter og Metaller; - d'une terre, staae i Pandel om en Lands eientom; – en viande, en poisson, tractere med Riod, med Kiff.

Traiteur, m. Tracteur, Spisevart, Gjæfigiver; pl. Kjøbmænd, som handle

med de Bilde i Nordamerika.

Traitoire, f. (Tonn.) Baanbhage, Bødferredstab til at forlænge Tønds baanb.

Traitre, esse, s. Forræder, For: ræberste; a. forræberst, falst; lumst; farligere end den synes at være; n'étre pas - à son corps, iffe negte sig selv nogen Betvemmelighed; ce vinlà est —, denne Biin er lumst; fa. il ne m'en a pas dit le – mot, ban har itte sagt mig et enesse Ord derom; en -, loc. ad. paa en forræderst Maade; fa.

Traitreusement, ad. paa forræberist Maade; fa. [den trajanske Stotte.

Trajane, a. f. i Ubtr. colonne -, Trajectile, m. Alt hvad der bruges [ringelinie. til en Overfartz p. u.

Trajectoire, f. (Géo.) frum Stæ Trajet, m. Overfart, Reise fra et Sted til et andet; Afstand; (Chir.) le - d'une plaie, Canal, som dannée af Fordybningen af et Saar.

Trale, m. (H. d.) Drossel.

Tramail, m. (Pe.) Slags Fisse: garn; (Ch.) tremaffet Fuglegarn; pl. tramails. [(**]. tra**mail).

Tramaillon, m. (Pe.) lille Garn Tramasseuse, f. Fruentimmer, som forfærdiger Pibestrater.

Trame, f. Islat; fig. Sammenrot, telfe; ourdir une -, opspinde et Complot; poé. la - de la vie, Livets Traad.

Tramer, v. a. (Tiss.) flage Iflat med de); underhandle om (for at i; fg. opspinde, stifte; - une conspiration, stifte en Sammensværgelse.

Trameur, se, s. (Tiss.) Arbeiber,

Tramontain, e, a. beliggende him | Skyber; pl. des tranche-montagne; fides Bjergene.

Tramontane, f. Norbenvind; Norb; Nordstjerne, Polarstjerne; fig. perdre

la -, tabe sin Fatning.

Tranchant, m Eg paa en Aniv, Ob; une épée à deux -s, et tveegget Sværd; mettre à -, sætte Egsgen op paa en Klinge el. et Knivs: blad; pl. Siderne af Bildsvinets Fod.

Tranchant, e, a. sfærende, sfarp; fig.afgiørende; paastaaelig; afstiffende; épée -e, starp Raarde; un argument -, et afgiørende Bevils; -tes, pralende, affissende Farver.

Tranche, f. tyndt, afstaaret Stytte, Stive; Snit paa en Bog; une - de melon, en Melonstive; (Bouch.) un morceau de -, et Styffe af et Drelaar; (Mon.) Rand paa en Mynt; (Forg.) Slags Meisel; (Arch.) - de marbre, tyndt Styffe indlagt Marmor til Indstrifter o. desl.

Tranché, e, p. og a. overstaaret, overhunget; (Blas.) écu -, Vaaben: stjold, som er beelt ved en Tverlinie.

Tranche-artère, f. (Bot.) Glags

Rloffeblomft.

Tranche-couteau, m. (Bel.) Bog. binderens Bestærehøvl; pl. des tranche-conteaux.

Tranchée, f. (Arch.) lang Ubgrav: ning til Fundamentet af en Bygning; - de mur, anbragt Aabning i en Muur til Indlagning af en Bjalke; (Art.) Løbegrav; (Jard.) lang Grav til Træplantning el. til Bandafløb; (Ch.) Hule, som graves for at ops dage Græblinger o. dest. Opr; pl. (Méd.) Mavesmerter, Bugbrid.

Tranche-sil, m. Bærktøi, brugeligt ved Forfærdigelsen af Tapeter; pl.

des tranche-fils.

Tranche-file, f. (Rel.) Capital paa en Bog, Kantning for Enderne af Bogens Ryg til at styrke Hæftningen; pl. des tranche-files.

Tranchefiler, v. a. (Rel.) ombæve

Capitalerne med Gilke.

Tranche-lard, m. Aniv, hvormed Flast stæres i Stiver; pl.des tranche-

Tranche-maçonné, e, a. (Blas.) halvt malet, halvt muret (om Baabenstiold).

Tranche - montagne, m. Braler, boiere Geometri.

p. u. [fniv; pl. des tranche-plume.

Tranche-plume, m Glaas Venne. Trancher, v.a. stære, asstære, overstære; overbugge; sig. afgjøre; v. n. afgiøre dristigt; give sig Mine af; være afstittende; itte passe til; – le nœud, overhugge Anuden; hæve Bans steligheden paa cen Gang; - le mot, tige sin Mening reent ub, tage Blas det fra Munden; – court, giøre hurs tigt Ende paa en Samale; – net, fige En fin Mening reent ub, fort og godt; - dans le vis, afbryde paa eens gang en stadelig Forbindelse; tage kraftige Forholdsregler; – du grand seigneur, spille den store Herre; ces couleurs tranchent, disse Farver stiffe af ved Siden af hinanden.

Tranchet, m. (Cordon.) Rniv til

at stære Læber, Stomagerkniv.

Trancheur, m. (Pe.) En, fom facrer Fisten op, der stal tørres; fig. En, som taler i en afgiørende Tone (i d. Betydn. ogs. a.).

Tranchis, m. Rad udhulede Stifers steen el. Teglsteen, som tjenc til at danne en Tagrende. bræt.

Tranchoir, m. Spekkebræt; Hakkes Trangles, f. pl. (Blas.) Tharbaand i ulige Tal.

Tranler, v. a. (Ch.) efterspore en

Hjort paa Lyffe og Fromme.

Tranquille, a. rolig, stille; fri for Sanivittighebsnag; som Ingens Ro forstyrrer.

Tranquillement, ad roligen.

Tranquilliser, v.a. berolige; v.pr. polde sig rolig; iffe ængste sig.

Tranquillite, f. Stilbed; Roligbed. Transaction, f. Underhandling, Overs censtomst; pl. Forhandlinger.

Transactionnel, le, a. indepoldende

en Overeenskomst el. et Forlig.

Transalpin, e, a. transalpinit, iom

er fra hiinsides Alperne.

Transbordement, m. (Mar.) Bas rers Omladning fra et Stib til et flade fra et Stib i et ancet.

Transborder, v.a. og v.n. (Mar.) Transcendance, f. en Persons el. Tings Fortrin fremfor en anden; Overlegenhed.

Transcendant, e, a. ophøiet, fors trinlig, overordentlig; geometrie -e,

Transcendental, e, a. (Log.) overfligende el overgaaende en anden; **Arivnina** pi m. -laux.

Tra.

Transcription, f. Afffrivning, Reen-Transcrire, v.a. affrive, reenstrivc.

Transe, f. Angft, ftor Frygt for en

fereftagenbe Fare (ifær i pl.).

Transférer, v.a. omflytte, forlægge til et andet Sted; (Dr.) overbrage; transportere; ... - un prisonnier, hen: fætte en Fange i et andet Fængsel; - une sete, forlægge en zest til en anden Dag.

Transférable, a. som kan overbras

ges til Andre, transportabel.

Omflytning, Transfèrement, m. Penflytning el. Pensættelse til et-ans tet Stet.

Transfert, m. Overbragelse, Trans. portering (af en Obligation el. Rente).

Transfiguration, f. (Th.) Christi Korflarelse.

Transfigurer (se), v.pr. (Th.) for klares, forvandles (om J. Chr.).

Transfiler, v. a. (Mar.) omvitle ct Toug med Merling el. Seilgarn.

Transformation, f. Omdanuelse,

Korvandling.

Transformer, v. a. ombanne, fors vandle, omstade; v.pr. sorvandle sig. Transfuge, m. Overløber.

Transfuser, v. a. (Chi.) gyde fra et Kar i et andet; (An.) tappe Blod af et Opr i et andet.

Transfuseur, m. En, som tapper

Blod af et Opr i et andet.

Transfusion, f Omgydning fra et Rar i et andet; Omtapning af Blod fra et Opr i et andet.

Transgresser, v.a. overstride, overs Transgresseur, se, s. Overtræder. Transgression, f. Overtrædelse.

Transhumer, v. a. føre en Pjord over paa en anden Jordlod; (BoL) Aptte en Plante over i en anden Jord.

Transi, e, p. og a. isnet, stivnet af Rulde; fig. betaget af Angst; fig. og iron. amourcux -, frygtsom Elster.

Transiger, v. a. underhandle, af: stage fra sine Kordringer ved Overcenstomft, træffe et Forlig; - avec sa conscience, handle imob sin Samvittiabed under en el. anden Stingrund.

Transigible, a. som kan gjøres til Gjenstand for en Unberhandling el. Overeenstomft.

Transir, v.a. isne, stivue of Rulde; fig. betage med Straf, overvælde med Sorg; v. n. blive stiv af Rulde; bes tages of Angst el. overvættes Sorg.

Transissement, m. Stipped of Kulde;

Beftyrtelfe; p. u.

Transit (t ubt.), m. (Com.) Ba rers toldfrie Transport gjennem et

Land; Afansithandel.

Transitif, ive, a. (Gr.) transitir, betegnende en Pandling, som har et umidbelbart Object; (om Conjunc: tioner) tjenenbe til at banne en Overgang.

Transition, f. Overgang.

Transitoire, a. forbigaaende, flygtig; ubfpldende et Mellemrum, mid-[Sprog i et andet; v. lertidig.

Translater, v. a. oversætte fra et Translateur, m. Oversætter; v.

Translatif, ive, a (Dr.) overbra

gende, transporterende.

Translation, f. Omflyttelfe fra et Sted til et andet; Forfipttelse; - d'une seie, Udsættelse af en Fest; (Dr.) Overdragelse af et Document.

Translucide, a. giennemfigtig.

Translucidité, f. (Min.) Minera: liernes Giennemfigtigbed. Ifides Havet.

Transmarin, e, a. opholbenbe fig biins Transmeure, v. a. overbrage; overs levere; fig. forplante; les pères transmettent souvent leurs vices à leurs ensants, Fædrene forplante ofte beres Laster paa beres Born; - son nom à la postérité, labe fit Ravn gage over til (opbevares af) Efterkommerne.

Transmigration, f. Udvantring; la

- des Ames, Siclevandringen.

Transmissibilité, f. Afhændeligheb: Egenstab, ifølge hvilken en Ting kan overbrages til en Anden.

Transmissible, a. som tan over:

lades til en Anden.

Transmission, f. Overdragelie; (Opt.) Lysfiraalers Giennenigang giennem et fast Legeme. forvandles.

Transmuabilité, f. Egenstab at tunne Transmuable, a. fom fan forvandles.

Transmuer, v. a. forvandle ringere Metaller til æblere.

Transmutabilité, f. Egenstab veb en Ting, ifølge hvilten ben tan unbergage Foranbringer.

Transmutable, a. som unbergaaer Forvandlinger (f. Er. om Insecter).

Transmutatif, ive, a. forvande lende; p.u.

Transmutation, f. Forvandling; (Géo.) et Legemes el. en Figurs Omstannelse til en anden.

Transpadane, a.f. beliggende biinsides Floden Po. Let andet Legeme.

Transparaltre, v.n. vise fig gjennem Transparence, f. Gjennemfigtigheb.

Transparent, m. linieret Papir til at-øve sig i at strive lige; gjennems sigtigt Maleri; illumination en -s, Illumination med Transparenter.

Transparent, e, a. gjennemsigtig; fig. gjennemstuelig, aaben; Ame -e, aabent Sind, som itte har noget Stjult

ved fig.

Transpercer, v. a. gjennemstiffe;

fig. gjennembore.

Transpirable, a. (Did.) som gaaer bort ved Uddunsining; p.u. [nem Huden.

Transpiration, f. Udbunstning giens Transpirer, v n. udbunste, uddampe; svete; fig. udspredes, rygtes.

Transplantation, f. Omplantning; fig. Forstptning; (Méd.) en Spgdvms Forplantning el. Assening til andre Legemer. [p.u. s. transplantation).

Transplantement, m. Omplantning Trausplanter, v. a. omplante; fig. forflytte til et andet Sted; v.pr. neds fætte sig i en anden Sp el. i et ans bet Land. [tiger sig med at omplante.

Transplanteur, m. En, som bestæfe Transplantoir, m. (Jard.) Mastine, hvormed ber omplantes; p.u. [Broen.

Transportin, e, a. boende hiinsides Transport, m. Føren fra et Sted til et andet; Befordring; Udførsel; Transportvogn, Transportsid; Dvrigs hedens Indfindelse paa Gjernings: stedet; (Dr.) Overdragelse af et Doscument, af en Ret o. desl.; sig. Hastigbed; hastig Sindsbevagelse; Hensryticise; Lidenstad; Forvirring i Hiernen, Affindighed; saire le – d'un billet, transportere et Gsclosdeviis; se livrer à un – de colère, hengive sig til et hæstigt Bredcsuddrud; – au cerveau el. blot –, Sindsforvildelse.

Transportable, a. som kan transporteres, flyttes el. udsøres; som kan

overdrages til en Anden.

Transportant, e, a. heurivende, bes geiftrende, fremkalbente Beundring el. Livenstab.

Transportation, f. (Jur.) Bortforelse til Colonierne (Straf for Løsgængere).

Transportel, e, p. og a. overført; fig. henrevet; henrytt; begeistret; – de joie, ude af sig selv af Glæbe.

Transporter. v a. føre fra et Sted til et andet; forstytte; henstytte; oversføre; sig. henrive, henryste, bringe ud af sig selv; (Dr.) overdrage; v. pr. begive sig et Sted hen; sig. hensætte sig i Indbildningen, tænke sig ind i; lade sig henrive af; begeistred; blive hæstig; – un mot du propre au siguré, overføre et Ord sra egentlig til sigurslig Forstand; la joie le transporte, Glæden henriver ham; se – de colère, lade sig henrive af Brede, uds dryde i hæstig Brede; se – dans l'avenir, bensætte sig i den tilkommende Tid.

Transposer, v. a. sætte paa et ans det Sted; omsætte; (Rel.) hæfte et Blad ind paa et urigtigt Sted; (Mus.) transponere, sætte en Melodi op el. ned; (Jeu) sætte fine Penge fra et Kort over pax et andet (i Pharospil).

Transpositeur, s. og a.m. (Mus.) Instrument, som sætter et Musikspitte over fra en Toneart til en anden.

Transpositif, ive, a. bruges kun i Ubtr. langue – ive, Sprog, hvori Sætningsforholdene tilkjenbegives ved Enbelser, saa at Ordene berfor kunne omsættes paa mange Maader.

Transposition, f. Omsætning; (Rel.) urigtig Indhæftning af et Blad i et Bog; (Mus.) Transponering, Omsætning i en anden Toneart.

Transpyrénéen, ne, a. boende blinfides Pprenæerne. [sides Rhinen.

Transrhénane, a.f. beliggende hiins Transsubstantiateur, m. (Th.) En, som troer paa Læren om Transsubs stantiationen.

Transsubstantiation, f. (Th.) Broz bets og Binens Forvandling i Nadveren til Christi Legeme og Blod.

Transsubstantier, v. a. (Th.) fors vandle Brød og Biin i Nadveren til Christi Legeme og Blod.

Transsudation, f. (Did.) Ubsvebning. Transsuder, v. n. (Did.) ubsvebe. Transvaser, v.a. øse as et Kar om

i et andet.

Transvaseur, m. Slags Hævert, hvormed Indholdet af et Kar üdism:

mes i et andet; Arbeider, som fylder Indholdet af et Kar over i et andet.

Transvasion, f. Omtomning af et Kars Inthold i et antet. [Tvermustel.

Transversaire, a. (An.) muscle -, Transversal, e, a. (An.) som be: væger sig paa tværs; (Géo.) som overstærer i en straa Retning; pl. m. -saux.

Transversalement, ad. paa tvers.

Transversales, f. pl. (Astr.) Iverlinier, poormed Graderne underafteles.

Transverse, a. (An.) muscle -, Tvermustel.

Transverso-spinal, m. (An.) Tvers mustel henhørende til Rygraden.

Transvider, v.a. (Phys.) omtømme et Kar i et andet.

Trantran, m. Forretningers sædvanlige Gang, Slendrian; fa.

Trantraner, v. n. følge gammel

Clenbrian; pop.

Trapan, m ben sverste Deel af en Trappe, pvor Rætværtet ophsrer; p.u.

Trapèze, m. (Géo.) Firefant med fire ulige Sider, pvoraf to ere parallele.

Trapézien, ne. a. som har en Over-flade, bannet af Trapezier.

Trapézisorme, a. (Géo.) som er i

Korm af et Trapezium.

Trapézoidal, e, a. (Géo.) som har Form af en Trapezoide; pl.m. -daux.

Trapézoide, m. (Géo.) Firetant, som har sire ulige og itte parallele Siber.

Trappe, f. Falbluge; Falbbør til at fange visse Slags Dyr; Slags Dør el. Vindue til at styde op el. ned.

Trappelle, f. Slags Musesælde. Trappiste, m. Trappist, Munk af

Ordenen faldet de la Trappe. Trapu, e, a. undersætsig, siirstaa=

ret, lille og tpk.

Traque, f. (Ch.) Omringning af Bildtet, Drivejagt; (Mar.) Bunte af tre Aarer.

Traquenard, m. gammelbags lystig Dands; (Ch) Kælde til at fange Ildere, Maarkatte v. desl.; (Man.) Mellemstrav; Slags Pasgang.

Traquer, v.a. (Ch.) omringe Bildstet, drive bet ind i en snævrere Kreds,

saa at bet omfiber fanges.

Traquet, m. Mølletlap (claquet); travaille, Murch slager Revne; la (Ch.) Rævesax; (H. n.) Græssmutte; bière travaille, Olet gjærer; son esprov. sa langue va comme un – de mou– tomac travaille, hans Mave forboier

lin, hans Tunge løber som en Wølles kværn; donnerdans le –, løbe i Fælden.

Traqueur, m. (Ch.) En, som briver Bildtet i Fælden.

Trastraval, m. og a. Heft, som har to modsat staaende, pridtegnede Fødder.

Tratte, f. (Charp.) Træfipffe, hvorpaa et Møllehuus hviler.

Traulet, m. (Grav.) Punkteernaal, indfattet i et Staft.

Traumatique,m.(Chir.) Middel imod Saar; a. angagendc Saar (vulnéraire).

Travade, f. (Mar.) ustabig Bind

lediaget af Torben og Regn.

Travail, m. Arbeide; Bærket, som forfærdiges; Arbeidsmaaden; (Fort.) Skandsearbeide; ... en Embedsmands Indberetning til et Overhoved (i d. Betydn. pl. travails); Slags Bygning til at stoe uregerlige Peste (pl. travails); pl. travaux, Arbeiter, mærfc. lige Foretagender, Bedrifter; homme de -, Arbeidsmand, Mand, som erbverver Livets Ophold ved moisoms meligt Arbeide; homme de grand -, en meget arbeidsom Mand; - d'enfant, Barnsnød; il a le – facile, han arbeider med lethed; se mettre au -, tage fat paa Arbeidet, begynde famme; se saire au -, vænne sig til Arbeidet; entreprendre un -, paatage fig et Arbeide; maison de -, Arbeidshuus, Tvangsbuus; travaux forces, Tvangs: arbeide (for Forbrydere).

Travaillé, e, p. udarbeidet med stor Flid; plaget af, belagt med; ubmattet, ødelagt ved stærft Arbeide; il est – de la goutte, ban plages af Podagra; ce cheval a les jambes –es, denne

Hest har stive Been af Slib. Travailler, v. n. arbeide; have Arbeide (om Haandværkere); kaste sig, revne (om Træ cl. om en Muur); giære (om Driffevarer); v. a. ubare beide med Omhu; bearbeide; martre, plage; tildanne; v.pr. plage el. mar tre sig; ængste sig; il se tue à -, han arbeider sig ihjel; — à la ruine de q., arbeibe paa at sbelægge En; – à la journée, arbeide for Dagløn; - en linge, spe Linnedspuing: faire son argent, gjøre sine Penge indbrim gende, sætte bem paa Rente; le mur travaille, Muren flager Rebne; la bière travaille, Puet giærer; son esvansteligt; (Mar.) la mer travaille, Savet er uroligt; le vaisseau travaille, Stitet arbeider startt, duver, kan itte holde sin Cours; (Peint.) les couleurs travaillent, Farverne forandre sig med Tiden; ... – son style, udarbeide ombyggeligt sin Still; – le ser, tildanne Jernet; – les esprits, bearbeide Gemptterne; – un cheval, tumle en Pest; se – pour rien, plage sig selv uden Grund; se – l'esprit, bryde sit Poved.

Travailleur, se. s. Arbeider, Arsbeiderste; s. m. Standsegraver, Trans

cheearbeider (især pl.).

Travat, s. og a. m. Heft med to hvide Fødder paa een og samme Side.

Travate, f. travade.

Travée, f. (Arch.) Rum mollem to Bjælfer el. mellem en Muur og en Bjælfe; Galleri i en Kirfe ovens over Stidets Buepiller; — de halustres, Gelænderræfte mellem to Søiler; — de grilles, Gitterværk mellem to Piller; — de comble, Mellemrum mellem Sparreværk; — de pont, Træbesklætning mellem Pælene i en Brobue.

Travers, m. Brede; Straahed, Stjærhed; fig. Bespnderlighed, Særbet, Forkertheb; un - de doigt, en Kingersbrede; donner dans le -, steie ud, gaae paa Afveie; se donner un -, vise fig fra en latterlig Sibe; il a l'esprit de -, han har et forfeert Omdømme; han er forstyrret i Hoves bet; en -, loc.ad. tvers over; (Mar.) mettre en -, brase op; être en -, ligge opbraft; ... de -, loc ad. sjævt; forfeert, bagvenbt; eutendre tout de -, forstage Alt forfeert; prendre tout de -, tage Alt forfeert; regarder q. de -, sce stjæbt til En; mettre son bonnet de -, fomme i ondt kunc, blive vrcd; a -, loc. ad. tversigiennem; au - de, loc.ad. tversigiennem (meb Begreb af en Modstand at overvinde); aller à - le dois, gaac tversigiens nem Stoven; il se sit jour au - des ennemis, han banede sig Bei tvers. igjennem Fjenderne; prov. tout au - | des choux, el. à - choux, uden nogetsomhelft Benspn; uben al Eftertanfe; à tort et à -, loc.ad. ubetænt: fomt, ben i Taaget; par le -, loc pp (Mar.) ivers for. Traversable, a. som man fan gaae

Traversage, m. Alades Overstæring vaa Brangen.

Traversal, e, a. f. transversal.

Traversant, m. Bægtbiælfe (seau). Traverse, f. Tverbjælfe; Tvertræ, Tverstang; Tvervei; (Fort.) Tversvold; fig. Modstand, Hindring, Gjensvordighed; il a essuyé bien des -s, han har ubstaaet mange Gjenvordigheder; à la -, loc. ad. venir à la -, tomme uventet i Beien.

Traversé, e, p. gjennemstaaret, gjens nemtrydset af Everlinier; gjennems blødt; il est tout – par la pluie, han er ganste gjennemblødt af Regneu; (Man.) cheval –, undersætsig Pest med stært Bringe. [reise.

Traversée, f. Overfart, fort Sø-Traverser, v. a. gane tvers iglens nem; gaae over fra den ene Side til den anden; reise igjennem; trænge igjen: nem; fig. hindre el. forstprre Ens Planer; - une rivière à la nage, svømme tvers over en Flod; l'allés traverse le jardin, Alleen løber tvers igsennem Haven; la pluie a -é ses habits, Regnen har gjennemblødt hans Rlæber: - q. dans ses plans, lægge Hindringer i Beien for Ens Planer; (Mar.) – un navire, fortoie et Stib, saa at det lægger Bredsiden til; – les lames, stevne, stære Søerne; - une voile, braffe op i ct Seils Stjøde; v.pr. (Man.) traversere (om Pesten, naar Stuldre og Aryds iffe holde lige Linie).

Traversier, ère, a. som gaaer paa tvers; rue -ère, Tvergade; barque -ère, Færgebaad; slute -ère, Tvers slite; (Mar.) vent -, Bind, som er tvers paa Farvandet; s.m. lille Fartsi med een Mast.

Traversin, m. Hovedpude; saux -, lang Pude, som lægges ved Fødderne af Sengen for Symmetriens Stylb; (Mar.) Evertræ, Everklampe.

Travertin, m. (Miner.) italiens,

guulagtig Kalffteen.

Bei tverstout au –
travestir, v.a. forflæde; fig. frems
stille Roget paa en burlest Maade,
travestere; forvansse; v. pr. forflæde
sig; fig. forstille sig; – un auteur,
oversætte en Forsatter paa en sri og
d. ubetænts
–, loc.pp.
[igsennem.]
travestir, v.a. forflæde; fig. frems
stille Roget paa en burlest Maade,
travestir, v.a. forflæde; fig. frems
stille Roget paa en burlest Maade,
travestir, v.a. forflæde; fig. frems
travestir, v.a. forflæde; fig. frems
stille Roget paa en burlest Maade,
travester, v.a. forflæde; fig. forvanste stille
travester, v.a. forflæde; fig. forvanste
travestere; forvanste; v. pr. forflæde
fig; fig. forstille sig; – un auteur,
oversætter paa en burlest Maade,
travestere; forvanste; v. pr. forflæde
fig; fig. forstille sig; – un auteur,
oversætter paa en fri og
tomistere paa en burlest Maade,
travestere; forvanste; v. pr. forflæde
fig; fig. forstille sig; – un auteur,
oversætter paa en fri og
tomistere paa en fri og
tomistere

Travestissement, m. Forflædning.

Travon, m. (Charp.) Tverbicelte over Brovalene.

Travouil, m. f. dévidoir. [dévider. Travouiller, v. a. haspe (v.); Travouillette, f. Pind til at holde

en Teen paa en Garnvinde; v.

Travoul, m. (Pe.) Ramme, hvor: over Fistesnore opvindes.

Trayon, m. Patte paa et Iver.

Trébellianique cl. trébellienne, a.f. (Dr.) quarte -, Fierdepart, som tilkommer den indfatte Arving af en Kideicommis. (Mhnter) fuldvægtig.

Trébuchant, e, a. snubsende; (om

Trébuchement, m. Snublen.

Trébucher, v. n. gjøre et Feiltrin, falde (v.); fig. og fa. snuble; seile; (om Mynter) være overvægtig; prov. qui trébuche et ne tombe point, avance son chemin. ben, som snubler uden at falde, kommer fit Maal nærmere.

Trébuchet, m. Guldvagt; Glags Buur til Kuglefangst; sig. prendre

q. au -, lofte En i Ralben.

Trécheur, m. (Blas.) fiin Rand om et Baabenstjold.

Trefiler, v. a. træffe Messing cl. Zerntraad giennem Træffejernet.

Trefilerie, f. Mastine, hvormed Mcs. singtraad træftes gjennem Træffejernet.

Tresileur, m. Arbeider, som træfter Metaltraad giennem Træffejernet.

Trefle, m. (Bot.) Kløver; – d'eau, Buffeblad; (Jeu) Klover i Kort; (Arch.) Ornament paa Gesimser; Prybelse paa Hoboisternes (Mil.) Efuldre.

Trésoncier, m. Eier af en Grund og de under samme værende Miner; Stoveier, som maa udrede Trediedelen ng Tiendebelen af boab der sælges til Lebnsherren.

Tresonds, m. (Dr.) Eiendom at de under en Grund værende Miner; fig. og fa. savoir le fonds et le d'une assaire, Hende en Sag tilbunds.

Treillage, m. Gittervark, Tralværk. Treillager, v. a. forspne med Gitz terværf. Gitterværf.

Treillageur, m. Fortærbiger af Treille, f. Løphytte af Biinranker; Spaler el. Buegang af Biinranter; poé. jus de la -. Biin: (Pé) Slans Kistegarn. [Glandelærred; Sæffelærred.

Treillis, m. Gitterværk, Tralværk;

Treizzin, m. Slags Mynt; forh. tretten Reg Korn, hvoraf der svaredes Tiende; r.

Treizaine, f. Antal af tretten.

Treize, a.n. tretten; trettende; s.m. den Trettende i Maaneden.

Treizième, a. n. ord. trettende; s. den Trettende; s. m. Trettendedeel; f. (Mus.) tretten Toners Interval.

Treizièmement, ad. for det Trettende. Trélingage, m. (Mar.) Sbigting, stærkt Krytstoug mellem Vanternc.

Trélinguer, v. a. (Mar.) svigte, træfte Krydstoug mellem Banterne.

Trelu, m. i Ubtr. avoir le -, iffe lyffes, iffe have Seld med fig; v.

Tréma, m. (Gr.) Abstillelfespuntter (..), som sættes over ë, i og û for at tilkjendegive, at den dermed betege nede Botal udgiør en Stavelse sor tig felv. Espetræer, Espelund.

Tremblaie, f. Sted bevoret med Tremblant, e, a. sjælvende, bæ vende, sittrende; s. m. En af Orgels piberne; -e, s. f. (H. n.) Zitteraal.

Tremble, m. (Bot.) Csp.

Tremblé, e, p. og a. écriture -e, Strift, som røber en usiffer, rystende Hangeformig s. n. (Impr.) plangeformig Streg of ulige Tyffelfe.

Tremblement, m. Stjælven, Bæ ven, Bittren, Ryften; de terre, Jordfialv; (Mus.) Trille, Tremulant.

Trembler, v.n. sigelve, bave; zittre; fig. frygte, være angst for; (Mus.) slaae Triller med Kingrene ipaa et blæsende Instrument; v.a. – ia sievre, have Keberrystelse (pop.).

Trembleur, se, s. En, som det Ab lermindste bringer til at siælve, Eu, som er overbreven frygtsom; m. Ovæ fer; (H.n.) Slags Abefat; Zitteraal.

Tremblotant, e,a. bavende, zittrende. Trembtoter, v.n. bæve, zittre, rpfte libt, apse; fa. [mellem to Stydehuller.

Trémeau, m. (Fort.) Bryfiværn Trémélaction, f. Indjagelse af Strat, [Slags Lavart. Koriærdelse.

Tremelle, f. (Bot.) Levrehinte, Trémie, f. Træfar over en Melle: kværn, hvori man kaster Kornet, som stal males; Salt-Maal; Wrckasse for Rugle. stole.

Trémière, a. (Bot.) rose -, Stof: Trémion, m. Tra, som bærer Kar= Treilliser, v.a. forsyne med Gittervært. ret over Mølletværnen; Zernstinne, som

fastholder Overbelen af en Storsteen. Trémois, m. Blandingstorn, som

faaes om Foraaret til Dockget; Baarsch. Trémoise, f. (H. n.) Zitteraal.

Trémoussement, m. Flagren med

Bingerne; Ryften.

Trémousser, v.n. flagre med Bingerne; v. a. – q., sætte En i sært Bevægelse; v.pr. hoppe omtring, tumle sig; sig. og sa. gjøre sig megen Umage for at drive Roget igjennem.

Trémoussoir, m. Mastine til at giøre sig Bevægelse i et Bærelse; Mo-

tionsmastine.

Trempe, f. Hærben af Jern ved pludselig Afiselen i Band; bet hærbede Jerns el. Staals Paardhed; (Impr.) Papirets Fugtning; (Brass.) Band, hvormed Korn bringes i Gjæring; fig. Legemets sel. Sjælens Bestassenhed; Charatteer; donner la –, hærbe; c'est un corps d'une bonne –, bet er et Legeme af trastig Sundhed (Constitubed); un esprit de (el. d'une) bonne trempe, et Mennesse af en sast Charatteer; solid Mennesse, som der san stoles paa; des gens de la même –, Folt af eens Sindelav.

Trempé, e, a. p. neddyppet; giennemblødt; blandet med Band; être tout –, være ganste gjennemblødt; du vin –, Biin blandet med Band.

Tremper, v.a. neddyppe; gjennemsbløde; blande med Band (om Biin); bærde (om Jern, fom dyppes gloende i foldt Band); (Impr.) befugte Paspir; (Rel.) – à la colle, bestryge med Klister el. Liimvand; v.n. ligge i Blød; sig. deeltage i, være medstyldig i; – son vin, fomme Band i sin Biin; – ses mains dans le sang, besudle sine Hænder med Blod; – dans un crime, deeltage i en Fordrydelse.

Tremperie, f. (Impr.) Sted i et Bogtryfferi, poor Papiret befugtes.

Trempis, m. ætsende Substants, pvori Robbertsi renses; Sted, pvor nedfaltet Fist ubblødes; Band, pvori Stoffist nedryppes.

Tremplin, m. Springebræt.

Ricede lægges i Blød for det valles.

Trempoire, f. Farverkar til Indigo. Trempure, f. Møllesvingel, Bægt, hvorved Møken holdes i jevn Gang. Trémue, f. (Mør.) Brædebeklæd:

ning om Lugerne paa Fartvier, ber bruges til Silbefangst.

Trentain, m. (Jeu) Parti i Boldsspil, naar hver af Spillerne har 30 Points; (Manu.) uldent Tsi, hvis Kjæde tæller 3000 Traade.

Trentaine, f. Antal af tredive; Als der af tredive Aar. [(Bot) Sumach.

Trentanel, m. el. trentanelle, f. Trente, a.n. tredive; s.m. den Tresdivte; halvt Spil el. tredive Points i Boldspil; trente et quarante, Slags Hazardspil, hvori den vinder, som faaer over 30 Points. [En og Tredive.

Trente-et-un, m. Slags Kortspil, Trentième, a.n.ord. tredivte; s.m. Tredivtedeel. [Galeier i ondt Beir. Tréou, m. (Mar.) Stormseil paa Trépan, m. (Chir.) Hiernestalbore,

Trepan, m. (Chir.) Hernepatoore, Trepan; Trepaneerfunft; (Charp. og Men.) Huulbor.

Trépanation, f. (Chir.) Trepanering. Trépaner, v. a. (Chir.) bore Sul

i Diernestallen, trepanere.

Trépas, m. Døb, bøbelig Afgang; aller de vie à -, bøe; (Mar.) smalt Sund. [des -s, alle Siæles Kest. Trépassé, m. en Afrød; le jour Trépassement, m. Dødens Dies biit; v. [Død, hensove; fa. p. u.

Trépasser, v. n. due en naturlig Tréphine, f. (Chir) Slags Hiernes

stalbor. Trépidation, f. (Méd) Rervezittren, Stjælven, Bæven; (Astr.) Himmel-

hvælvingens vaklende Bevægelse fra Rord imod Syd el. omvendt.

Trépied, m. Trefod; fig. etre sur le -, tale med Begeistring.

Trépignement, m. Trampen, Stams

pen med Fødderne.

Trépigner, v. n. stampe med Føds berne, trampe, trippe; fig. pttre Utaals modighed. [tist Beundrer; p. u.

Trépigneur, m. overbreven fanas Trépointe, f. (Cordon.) & Exberstrims mel, hvortil Saalen spes. [trépigner. Trépudier v. c. honne trippe: s

Trépudier, v. n. hoppe, trippe; s. Très, ad. meget, overmaabe; très bon, meget god. [Gud.

Très-haut (le), m. ben Allerhviefte, Trésaille, f. (Charr.) halvfemte Kobs langt Bræt imellem Bognhaverne.

Tréseau, m. Ovintin (alm. gros). Tré-sept, m. (Jeu) Tresetspil.

Trésillon, m. Stylte Tra, fom

lægges mellem Bræbber, for at be lettere kunne isrres; (Mar.) Rakkespil.

Trésillonner, v.a. sætte Spærretræ mellem opstablede Brædder, for at de fnarere kunne torres; (Mar.) sætte med

Raffespil.

Stat; Stattammer; Trésor, m. Sted i Kirken, bvor Relikvier o. bedl. gjemmes; Arfiv; fig. Diefteen, foft-(Ecr.) Aflad; pl. store bar Stat; Rigdomme; la chambre du -, Sfat. fammeret; le - de l'état, le - public, Statskassen; poe. les -s de Cérès, Rornet; les -s de Bacchus, Binen, Druerne.

Tresorerie, f. Stattammer; Fis nantsvæsen; Statmefterembede; Stat-[forvalter. mefterens Bolig.

Tresorier, m. Statmester, Finants: Trésorière, f. Rasscforstanderste i ct Kloster el. andet kvindeligt Samtund.

Tresseillement, m. frampagtig Rer:

vetrækning, Sittren, Gyfen.

Tressaillir, v. n. gpse, sittre; fole en plubselig, hæftig Bevægelse; - de crainte, fittre af Frygt; - de joie, boppe af Glade.

Tressaut, m. Poppen of Glade;

Uliabed i Myntprøver; v.

Tresse, f. Fletning af Snorc, Haar v. desl.; Tresse; fig. og poé. l'or de sa tresse blonde, hendes blonde Haar.

Tresseau, m. Slags blaa burgun: dist Drue. stresse Paar til Paryffer.

Tresser, v. a. flette, snoe; (Perr.) Tresseur, se, s. En, som tresser Haar til Parpffer. stresse Daar.

Tressoir, m. (Perr.) Redstab til at Tresson, m. (Pe.) Slage smaas mastet Kistegarn. [mastet Fistegarn.

Tressure, f. (Pé.) Slage flor, Tréteau, m. Træbut til at sætte under Stillabser; pl. Fjællebobsthea. ter; monter sur les -x, optræde paa et Fiallebodstheater; agere Bajas el. flet Stuespiller; prov. il dit des merveilles quand il est entre deux -s, ban er meget snaksom, naar ban bar bruffet et Glas for meget.

Treuil, m. Binde, Spil til at ops

bible Byrber.

Treville, f. (Pé.) Garn til at fange

Reier med; pl Indvoldene af Sild. Trève, f. Baabenstilstand; fig. Ro, for nogen Tid mellem frigsorende Sta- fætte alle Kræfter i Bevægelse.

ter; fig. son mal ne lui donne ni paix ni –, hans Smerte laber ham hverken Rist el. Ro; saites — à vos plaintes, frands Deres Rlager; - de compliments, lab Complimenterne fare; – de raillerie, lad Skjemt være borte, lader of tale alvorligt.

Trévier, m. (Mar.) Seilmager, Dp. synsmand over Seilene (alm. voilier).

Trévire, f. (Mar.) Structoug, Toug-

tringle.

Trévirer, v.a (Mar.) bale op elastrue ned med Structouget; vælte en Tougfringle om. Lnet; (Pot.) spruffet.

Trézalé, e, p. og a. (Peint.) rev. Trézaler, v. a. (Pot.) frembringe smaa Revner i Glassuren paa Steew isi; v. pr. spræffe, revne.

Tri, m. Sortering af Breve (triage); (Jeu) L'hombre mellem Tre.

Triacleur, m. Marffriger; v. Triade, f. (Mus.) Treflang.

Triadique, a. i Ubtr. hymne -, græst Hymne, hvori hver Strofe lov. spnger Treenigheden og Jomfr. Maria.

Triage, m. Balg, Sortering; bet Udvalgie; (E. F.) Stytte Stov, bestemt til at hugges; (Miner.) Ertsens Udsondring; (Pap.) Affondring at det bestadigede Papir. p. u.

Triailles, f.pl. flettefte Slags Rort; Triaire, m. (Ant.) tredic Rad Coli bater i en romerst Legion; pl. Sob dater, henhørende til den tredie Ræsse.

Triandrie, f. (Bol.) trebie Classe af Linnée's Spstem med tre Stør-

naale i en tvekjønnet Blomft.

Triangle, m. (Géo.) Trefant, Triangel; (Astr.) nordligt Stjernebillebe; (Mus.) Instrument, som spilles med en lille Metalstof; (Fort.) trcfantct Standse.

Triangulaire, a. trefantet; m. (An.) - du nez, trekantet Ræfemuskel; (H.n.) Slags Kirbeen; Pantserfiff. [en Trefant.

Triangulairement, ad. i Form of Triangulation, f. trigonometrist Utmaaling of et Terrain for at optage Rort over samme.

Tribade, f. Ovinbe, som briver Utugt med en anden Ovinde.

Tribale, f. ferft flest i fit

eget Kidt.

Tribord, m. (Mar.) Styrbord; fig. Pvile; - marchande, Handels Frihed og fa. saire seu de - et de babord,

Tribordais, m. (Mar.) Mantstabet, fom forretter Styrbordsvagt; Kongens Dvarteer-Gaster.

Tribu, f. Folicclasse (isar om gamle Folkestag); Stamme (bos 30. derne: Alle, som nedstammede fra En af de 12 Patriarker); Horbe (om Arabere og vilde Folieslag); forh. Landsmandstab ved Universitet i Paris; (Egl.) la - sacrée el. - sainte, den geistlige Orden; (H. n.) Under, atdeling at en Opreart.

Tribulaire, m. (An.) Opbevarings. fied for Agerdyrkningsredskaber; henhørende til samme Stamme; p.u.

Tribulation, f. Gjenvordighed, Mods fer. gang.

Tribulcon, m. (Chir.) Kugeludtræf.

Tribule, f. (Bot.) Viango.

Tribun, m. (Anc.) Tribun; - militaire, Krigstribun; – des légions, Overs befalingsmand over Legionerne;— du trésor, Krigsstatmester; - du peuple, Folfetribun; nu: Folfeforsvarer.

Tribunal, m. Dommersade; Domstol; Ret; le - militaire, Arigoretten; - d'appel, Appellationsretten; le - de la consession, Striftestolen; prendre la voie des -naux, søge fin Ret for Donistolene.

Tribunat, m. Tribunsembede; sam= mes Barighed; Afdeling af den lovs givende Magt under Revolutionen, hvis Hverv det var at prove, antage el. forfaste Lovforslagene.

Tribune, f. Talerstol; Pulpitur, sær= stilt, ophsiet Plads i en Kirke el. Forsamlingssal; l'éloquence de la -, den politiste Beltalenhed; la – sacrée, Pras

difestolen (i ophsiet Stiil).

Tribunitien, ne, a. henhørende til

Tribunsembedet (ifær i f.).

Tribut, m. Stat, Afgift; fig. Style bighed, Syldest; l'estime est un - dû au mérite, Agtelfe er en Hyldest, som styldes Fortienesten; payer son – à la nature, døe; payer le - à la mer, blive føfyg.

Tributaire, a. statstyldig; m. Stattes pber; fig. nous sommes tous -s de la mort, vi flulle tille engang boe.

Tricennaire, a. bestaaende af tres bive (Dage, Aar, Maaneder o. best.).

Tricéphole, a. som har tre Hoveder. Triceps, a. og s.m.(An.)muscle - el. blot -, trehovedet el. tredeelt Mustel. Tricher, v.a. og n. bedrage i Spil. Tricherie, f. Bedrageri, Snyderi (ifar i Spil); prov. la - revient à son maltre, Uret flager gjerne fin egen Perre paa Halsen.

Tricheur, se, s. Bedrager, Bedras

gerste (isar i Spil); ogs. a.

Trichiasis (s uct.), f. (Méd.) Pienhaarenes indadgaaende Reining; Blærespgdom; Melfens Styrkning hos Ammer (poil).

Trichisme, m. (Chir.) Brud af be flade Been; Haarets Spaltning i Enden.

Trichiure, f. (H.n.) electriff Spids. bale. Euth.

Trichorde, f. (Ant.) treffrenget Trichotome, a. (An.) trebeelt.

Trichotomie, f. (An.) Sønderlems ning i tre Dele.

Trichure el. trichuride, m. (H. n.) Slags Indvoldsorm, Haarorm.

Tricline el. triclinium, m. (An.)

Spifefal hos de Gamle.

Tricoise, f. Slags Anibetang, prors med Sømmene nettes i Bestestoen, el. bvormed Hestestoen aftages.

Tricolor, m. (Bol.) trefarvet Amarant. Tricolore, a. trefarvet; som har de tre franske Nationalfarver (blaa, boid og rød).

Tricon, m. (Jeu) tre lige Kort; v. Tricorne, a. trebornet (om Infece

ter); m. trekantet Pat.

Tricot, m. striffet Tøi; fort og tyf Stot, Knippel; Prygl; fa. [Arbeide. Tricotage, m. Strifning; striffet Tricotée, f. (H.n.) Kama, Slags Venusstæl.

Tricoter, v.a. striffe; kniple; v.n. (Man.) vevæge Benene uden at komme videre.

Tricoterie, f. lille Intrigue; p. u. Tricotets, m. pl. gammeldags muns ter Dands; v.

Tricoteur, se, s. En, som striffer el. knipler; f. Fruentimmer, som i Næd. selsperioden iønnedes for at haane de Osmte og applaudere Dommerne.

Trictrac, m. Brætspil, Triftrak; Brættet, hvort der spilles. Lipidici.

Tricuspide, a. (An.) trekantet, tres Tricycle, f. Slags trebjulet Omnibus; (Bot.) brafilianst Nyctaginee.

Tridactyle, a. (H. n.) som bar tre

Tæer paa hver Fod.

Tride, a. (Man.) fort og burtig (om Deftens Gang; rigtigere: stride).

Trident, m. Trefort, tretanbet Gaffel. Tridenté, e, a. (Bot.) tretandet.

a Tridentisère, m. (Myth.) forcate Treforten (Tilnavn for Reptun).

Tridi, m. tredie Dag af en Des cabe (i ben republicanfte Calender).

Trie, f. (H. n.) Slags frist Ca: bliou; Slags Enog. fantet.

Triedre, a. (Géo.) trefibet; tres Triennal, e, a. treaarig; udvalgt for tre Aar; varende tre Aar; pl. m. [aarige Barigbed. -naux.

et Embedes tre, Triennalité, f. Triennal, m. treaarig Bestyrelse as

et Embede.

Trier, v. a. ubsøge, udvælge; stille bet Gode fra bet Slette i en Blans bing; prov. – sur le volet, ubvælge omppageligt (v.).

Triérarchie, f. (Anc.) Galetcapitains Post: Udrustning og Anførsel af en athes

nienfift Galet.

Triérarque, m. (Ant.) Galeicapis tain; atheniensist Vorger, som udrustede [af tre Nar. en Galei.

Triétéride, f. Aiberum el. Omløb Trieur, se, s. En, som ubbælger bet Bedfte af Roget; Udsøger, Sorterer.

Trifacial, a. m. (An.) nerf -, tres deelt Ansigisnerve; s.m. romerst Kobs bermont; pl. -aux. fløvet.

Trifide, a. (Bot.) trespaltet, tres Trigame, a. fom bar tre Gange været gift; som har tre Mand el. tre stredie Giftermaal. Roner.

Trigamie, f. tredobbelt Wytesfab; Trigastrique, a. (An.) muscle -, Muffel med tre Knipper Musteltrevler.

Trigaud, e, a. lumff, liftig; s. lis fligt, rænkefuldt Menneste, Lurendreier; stilværte, bruge Rænter; p. n.

Trigauder, v. n. gaae underfundigt Trigauderie, f. lumst Adfard; Aned, barn; p.u. Rænte; p. u.

Trigémeau, m. Trilling, Irilling: Trigle, m. (H.n.) Knurfist (mulet). Triglochin, a. (Bot.) trespidset; s.m.

Steeblad (Alismacee).

Triglochines, f. pl. (An.) triangels

formige Pierteklapper.

Trigiottisme, m. Ord el. Sæining, sammensat at Ord at tre forstjellige

Triglyphe, m. (Arch.) Triglyph, Trespalte paa Bjælkehovedet i den do-

riffe Orden.

Trigone, a. (Bot. og Min.) tre- Ronne af Treenighebsorbenen, ter sidet, trefantet; (Astr.) aspect -, Plas foresatte sig at løstjøbe Fanger; s. neters Stilling imod hinanten i en (Bot.) Slags Anemone.

Affiand of 120°; s.m. (Mus.) agpp: tist Strengeinstrument; (Astr.) Triangel bannet af tre Planeter; - des signes, Instrument til Forfarbigelse af Solubre; s.f. (H.n.) Slags Roffe.

Trigonométrie, f. (Géo.) Triange

lers Udmaaling, Trigonometri.

Trigonométrique, a. henhorente til Trigonometrien, trigonometriff.

Trigonométriquement, ad. overeens stemmende med Trigonometriens Regler.

Trigyne, a. (Bot.) trehunnet.

Trigynie, f. (Bot.) trebie Orben af trehunnede Planter i de 13 første som Blade). Rlasser.

Trijugué, e, a. (Bot.) treparret Trijumeaux, m. pl. tredobbelte Act

ver, femte Hiernenervepar.

Tril, m. el. bedre trille, m. (Mus.) Trille (tremblement cl. battement de |-ranx. gosier).

Trilatéral, e, a. trefidet; pl. m. Trilatère,m. trefidetFigur (triangle). Trillion, m. (Arith.) Erillion, tus

finde Billioner. lappet. Trilobé, e, a. (Bot.) trefliget, tre

Triloculaire, a. (Bot.) trerummet. Trilogie, f. (Anc.) Samling of tre Sørgespil, Trilogi; Samtale mellem tre

Personer. Itring, slæbe med sig; pop. Trimbaler, v.a. forc allevegne om-Trimer, v. n. gaac hurtigt, trave

omfring, løbe fig træt; pop.

Trimestre, m. Tiderum af ite Maaneder, Fjerdingaar. | Maaneder. Trimestriel, le, a. som varer tre

Trimètre, m. (Poé.) trefodet jams

bist Bers (ogs. a.).

Trin el. trine (almindeligere), a.m. (Astr.) fun i Ubtr. trin cl. trine aspect, f. 1. aspect trigone.

Trinervé, e, a. (Bot.) trenervet (om Blate). Strandløber.

Tringa, m. (H. n.) Strandpiper, Tringle, f. tynd Jernstang til Gardiner, Gardinstang, Vinduestang; lang Træstang med Anager og Aroge; Gesimes liste; Wærke, frembragt af en Kridtsnor.

Tringler, v.a. (Charp.) affætte en lige Linie el. flage en Streg med en Kridtsnor.

Tringlette, f. (Vitr.) Glastavle til Binduckruder; Glarmefterfaid til at aabne Binducsblyet.

Trinitaire, s. Trinitar, Munf el.

Trinité, f. (Thé.) Treenighed; Trefoldighedefest. [trytt ved tre Størrelser.

Trinome, m. (Alg.) Talvardi uds Trinquadoure, m. (Mar.) Slage bevæbnet ProviantiStb.

Trinquart, m. (Mar.) lille Fartsi til Gildefangst. Rloffer; v.

Trinquebaler, v. a. ringe med Trinquer, v.n. driffe og flinfe; svire.

Trinquerin, m. (Mar.) øverste ub-

vendige Rant paa en Galci.

Trinquet, m. (Mar.) Foffemast paa en Galei. [paa en Galeimaft. Trinquetin, m. (Mar.) tredie Setl

Trinquette, f. (Mar.) Trinquetfeil, lille Latinseil, brugeligt i haardt Beir.

Trio, m. (Mus.) Terzet, Trie, treftems mig Concert; fig. og plais. tre g'erfonet, som bave sælles Interesse el. samme Anstuelse; voilà un beau -, bet er et smuft Kløverblad; pl. des trio.

Triolet, m. lille Digt paa otte Berb, broraf bet første gjentages efter bet trevie, og det første og andet efter det siette; (Mus.) tre Roter, ter svare til to.

Triómphal, e, a. henhørente til en Seir el. Triumf; char -, Triumsvogn; arc -, Triumfbue; pl.m. -phaux.

Triomphalement, ad. i Triumf, paa

en triumterende Maade.

Triomphant, e, a. triumferende, seirende; hoverende; stolt, prægtig (v.); l'Eglise -e, de Salige i Him: Ien; -e, f, gammeltags Silfetsi met Damast-Blomfter.

Triomphateur, trice, s. triumfe= | Fruentimmer.

rende Seirherre; Seirvinder.

Triomphe, m. Triumf; Seirstog; porter q. en -, bære En i Triumf; ce role est le - de cet acteur, benne Rolle er benne Stucsvillers Mesters styffe; den, hvort han glimrer mecst; ... f. Trumf, Slags Kortspil; prov. og fig. voilà de quoi est la -, bet er netop bet, poerom der nu er Tale (v).

Triompher, v. n. holte et Triumf: inttog, triumfere; seire; glimre i Behandlingen af et Emne; overgace Andre; hovere; - de ses ennemis, seire over sine Fjenter; - de ses passions, saac Bugt med sine Litenstaber; quand on lui parle de ses enfants, elle triomphe, naar man taler til bente om hendes Bern, saa er bun benryft; - de sa perfidie, rose sig af fin Trolesped.

Triori, m. Slags hurtig Bontes bands, brugelig i Bretagne.

Tripaille, f. alle ct Opre Indvolde;

Dob Indvolte, Rallun.

Tripartible, a. (Bot.) belelig i tre. Tripartite, a. f. beelt i tre Dele (bruges fun om et historisk Udtog af Eusebins, Socrates og Sozomenes: l'histoire -).

Tripe, f. Opre Indvolde, Kallun (helft i pl.); Slags ulvent Tsi, Plyts (oaf. – de velours); cuir en –s, afs strabet, udblødt kæber; des wuss a la –, haffede, haardkogte LEg; il a sailli rendre –s et boyaux, han har fastet frygteligt op.

Tripe-madame, f. (Bot.) Slags Puusleg (trique-madame); pl. des

tripes-madames.

Triperie, f. Kalluntorv.

Tripétale, a. (Bot.) som har tre

Blomsterblade, treblatet.

Tripette, f. lille Kallun; bruges fun i Udir. cela ne vaut pas -, bct duer iffe det Mindfle; pop.

Triphane, m. (Miner.) Glags let

releligt Mineral, Triphan.

Triphtongue, f. (Gr.) Trelpt, tre forencde Vocaler.

Triphylle, a. (Bot.) treblabet.

Tripier, s. og a.m. (Fauc.) Rovs fugl, som iffe later fig afrette til Jagt (v.).

Tripier, ère, s. Kallunsælger, -sfc; pop. grosse tripière, stort, stabict

Triple, a. trebobbelt; un menton a – élage, en tredobbelt Hage, Pages smæffe; sripon à – étage, en ægte, burchdreven Gavtpv; s. m. bet Tredobbelte.

Triple-crocke, f. (Mus.) to eg tres dive Decis Robe (med tredobbelt Arpdsfirea).

Triplement, m. (Fin.) Forhøielse til bet Trebobbelte; ad paa trebobbest

Maate, tre Gange.

Tripler, v.a. forege trebobbelt, triplere; v. n. blive trevobbelt; v. pr. forøges til det Trerobbelte; (Math.) raison -ée, kubist Forhold. [Actstyffe.

Triplicata, m. tredie Affirift af et Triplication, f. Forsgelse til det Tredobbelte.

Triplicité, f. Trefolbigheb; - d'un acte, rrevobbelt Udfærdigelse af et

Document; (Th.) - d'action, trebobs belt Panbling; (Thé.) - de personnes, Treenighed.

Tripliquer, v.n. svare tredie Gang,

svare paa en Duplit; p. u.

Tripoli, m. (Miner.) Trippel. [p.u. Tripolit, v.a. polete med Trippel; Tripolitain, e, s. Tripolitaner, Inds vaaner i Tripolis.

Tripot, m. Bolbhuus; Spillehuus; Rippe, flet Huus; flet Selftab; ftort Saltfar, som rummer 5568 Aonber.

Tripotage, m. Mistmast; fig. Blans ding of Ting, som iffe passe sammen; Bagtalelse, Rænker, hvorved ber sæts

tes Splid mellem Folk.

Tripoter, v. n. blande forstjellige Ting uordentligt sammen, frembringe et Mistmast; fig. frembringe Forvirs ring; bagtale for at sætte Folt sammen, ubsprede Splid; v. a. forvirre, fortærve en Sag; fa.

Tripotier, ere, s. Spillevert, Bert cl. Bertinde ien Rippe; lav Rankesmed; fa.

Trique, f. ftor Stot, Anippel; pop. Trique-balle, f. (Art.) Artilleris voan til at kiøre Kanoner, Kugler o. bcsl.; pl. des trique-balles. [madame.

Trique-madame, f. (Bot.) f. tripe-Triquenique, f. Smaating, intet-

figende Ting; pop. p.u.

Triquer, v. a. udsøge Trastyffer; sauge el. stære Anipler; pop. prygle.

Triquet, m. smalt Boldtra; Bly= tafferfiol.

Triquètre, f. Forening of tre Been paa gamle Mynter; a. bedre: triquedre, (Bot.) trefidet.

Trirègne, m. Pavekrone (tiare).

Trirème, m. (Ant.) Galei med tre Rader Aarer. for Spage.

Trirote, f. Clags bevægelig Stol Trisagion, m. Kirkesang, hvori Dr. tet "Bellig" gientages tre Gange.

Trisaleul, e, s. Tipoldefader, Tipoldemoder. li tre Aar.

Trisannuel, le, a. (Bot.) varente Trisarchie, f. Regjering af Tre.

Trisarque, m. Medlem af en tres

beelt Regjering.

Trisccteur, trice, s. (Géo.) Reds stab, som beler en Binkel i tre lige Dele; a. delende i tre lige Dele.

Trisection, f. (Géo.) Deling af en

Binkel i tre lige Dele.

Trisme, m. (Med.) Mundflemme. | bie; Gjøgler; p. u.

Trismégiste, m. (Impr.) Middel: Arift mellem ftor og lille Ranon; a.m. (Anc.) trefold ftor, overmaade ftor (Tilnavn for Hermes). [tre Tribser.

Trispaste, m. (Méc.) Blot med Trisperme, a. (Bot.) indepoldende tre Frø. len

Trisser, v.n. strige svagt som Sva-Trissyllabe, a. treftavelset; s. m. Arestavelsesord. stre Stavelser.

Trissyllabique, a. bestaaende af Triste, a forgfuld, bedrøvet; sørge modia; bedrøvelig, sørgelig; pnkelig; kjedelig; utaalelig; mørk, kummel; s.m. det Eørgelige; une – nouvelle, en bes drøvelig Efterreining; il mène une - vie, han fører et sørgeligt Liv; un - poète, en maabelig, en ynkelig Digter; un - repas, et taarligt Maaltid; une chambre -, et mortt Barelse; il est – de se voir méconnu, det cr tungt at see sig miskjendt; fa. faire - mine, sætte et suurt Ansigt op; il a le vin –, han bliver fortræbelig naar han driffer; prov. il est comme un bonnet de nuit, han cr mork og tungsindig.

Tristement, ad. sørgmodigen; sørs

geligt; kummerligt; kiedeligt-

Tristesse, f. Bedrøvelse, Gorg, Kummer; Sørgmodighed, Tungfindige hed; Rjedsommelighed; stabandonner à la -, pengive sig til Sørgmodighet.

Triterné, e, a. (Bot.) trebobbelt

fingret (om Blade).

Trithéisme, m. Lære, som antager tre Guter, Treguderi. som tre Guder.

Trithéiste, m. Tilhænger af karen Triton, m. (Mus.) Treflang; (H.n.) Arompetsnette; (Myth.) Havgud.

Triturable, a. (Chi.) som kan støres el knuscs.

Trituration, f. Sønberftøbning, Anns. Triturer, v.a. knuse, fisde til Pulver.

Triumvir, m. (Anc.) Triumvir; Drighedsperson, som deler Magten med to Andre.

Triumviral, e, a. triumviralst, benhørende til Triumvirernc; pl.m. -raux.

Triumvirut, m. Triumvirat, Re giering af Tre; tre Personer, som ut-sve en Magt i Fællesstab. [treklappet.

Trivalve ogs. trivalvé, e, a. (Bot.) Trivelin, m. Ravn paa en lystig Person i den gamle italienste Komo

fireg; p. u.

Trivisire, a. fun i Ubtr. carrefour -, Stillevei, hvor tre Beie el. tre Gaber fiste sammen.

Trivial, e, a. forflidt, almindelig, plat, hvertags; s. m. det Trivielle, tet Forstitte; pl. m. -viaux.

Trivialement, ad. almindeligt, tris

vielt; hverdagsligt.

Trivialité, f. det Hverbagsagtige, bet Trivielle, det Forslidte; pl for: flidte, almindeligt betjendte Tanter el. Udtryf. Löptte lige om lige.

Troc, m. Bytte, Tuft; - pour -, Trocart el. trois-quarts, m. (Chir.) Instrument til at ubtappe Blod el. ₩and.

Trochaique (ch ubt k), a. (Poé.) trodæift, sammensat af Trodæcr; s.m. Vers, som fornemmelig bestaaer af Arodæer.

Trochanter (ch ubt. k og r hørce), m. (An.) Laarinoffel, som fastholder Mufflerne, der breie Laaret; Laardreier.

Trochanterien (ch ubt. k), ne, a. (An.) henhørende til Laardreieren.

Trochantin (ch ubt. k), m. (An.) den lille Laardreier.

Trochantinien (ch ubt.k), ne, a.(An.) benhørente til den lille Laardreicr.

Troche, f. (H.n.) Slags Topineffe; (Ch.) Gjødning af Viletet om pl. Binteren.

Trochée (ch ubt. efter Ac. k, men alminteligt: ch), m. (Poé.) Trochaus (Verfesod bestaaende af en lang og en fort Stavelse).

Trochet, m. (Jard.) Rlase as Bloms ster cl. Frugter (p.u.); (Tonn.) Slags Arbeidsblof i et Bødfervarffied.

Trochier, m. (H. n.) Tyret i Top-

inetten (troche).

Trochile, m. (Arch.) rendeformig Fordybning, Drnament paa Søilefoden.

Trochia, m. (An.) lille Anop el. Anude vaa den overste Deel af Stulderbladet.

Trochisque, m. (Pharm.) pulveriseret zagemicoei izormaj en liucxegie, yami.

Trochiter (r ubt.), m. (An.) ben største af de to Knuter paa Overdelen af Stuiderblatet. [vægende Muftel.

Trochleateur, m. (An.) Diets be-Fremragning paa-Unberfiden af Stull pet, Basun; m. Basunblafer.

Trivelinade, f. Gioglespil, Bajas- berblabet, hvori Albuebenct bevager sia: Benet i Pestens Pase.

Trochure, f. (Ch.) Hjortetak, som beler sig i tre el. sire Epibser.

Trodne, m. (Bot.) Liguster.

Troglodyte, m. Dulcheboer; (H.n.) Slags Abe; Slags Spurv.

Trogue, f. plubstindet Anfigt; rouge -, - enluminée, Druffenboldts Anfigt; fa.

Trognon, m. Kjernehuus; un – de chou, en Raalstof; pop. un petit -, et smutt Barn.

Trogossitaire, m. (H. n.) Træbut, Slags vingedæffet Insect. bille.

Trogossite, m. (H.n.) Rorn-Snude-Trogue, f. (Drap.) Trenbegarn til meleerte Toier.

Trois, a. n. card. tre; den Tredie (om Dato, Bogtitler, Fprfleræffer); Henri -, Henrik d. tredie; le - juin, ben tredic Juni; s.m. Tallet tre; Tre i Nort; ben Tredie i en Maaned; (Med.) Staalpreen til Punctur; (Arith.) régle de -, Regula de tri; (Mus.) mesure à – huit, tre Ottendedcels Taft.

Troisième, a.n. ord. tredie; s. den Tredic; m. tredie Etage; Discipel af tredie Classe; f. tredie Classe.

Troisièmement, ad. sfor det Aredic. Trois-mats, m. (Mar.) tremastet Pandelsstib.

Trois-quarte, f. (Serr.) grov, tre fantet Kiil; pl. des trois-quartes.

Trois-quarts, m. (Serr.) grov, tres fantet Fiil; (Chir.) Staalpreen til Punctur (trocart).

Troler, v.a. flæbe overalt med fig:

v.n. løbe omtring, vimfe; plais.

Trolle, f. (Van.) Slags Fletning af Grene; (Bot.) Slags Ranunkel; Ark Myserod; (Ch.) aller à la -, søstoble Støverhunde (for at opspore Bildtet).

Troller, v. a. opføre et af Grene flettet Begn el. Gjærde.

Trollon, m. Risse, Trold.

Trombe, f. Stypompe, Bandhvir-(Mar.) Luftflap, Bentil (ogs. trompe); (Mus.) Strengeinstrument, hvorpaa der spilles med en Slags Trommestik.

Trombidion, m. (H. n.) Banbed-Tromblon, m. (Mar.) Mustebonner.

Trombone, f. (m. efter Ac. og R. Trochlée, f. (Ant.) tribseformig Landais; f. efter Boiste) stor Trom

Tromboniste, m. Bafunblæfer.

Trompe, f. Balbborn, Jagthorn; Mundharpe (guimbarde); Elefants snabel; Eugesnabel hed Fluer og ans dre Insecter; (H.n.) Aruksnekte; (An.) Horegang, som sører til Arommes bulheden, det eustachiske Rør; (Arch.) kremspringende Ovælving, som udgaaer fra Muren og tjener til Støttepunkt; sig. publier une ch. d son de –, udbasune Roget, fortælle det for den hele Berden.

Trompe-l'æil, m. (Peint.) Maleri, hvis Grund stuffer Diet ved sin Rasturlighed; pl. des trompe-l'æil.

Tromper, v.a. bedrage, stusse; v.pr. bedrage sig selv; tage seil; — la vigilance de q., stusse Ens Aarvaagens bed; — la loi, elubere Loven; — l'attente de q., stusse Ens Forventning; — son ennui, sorjage sin Kiedsombed, adsprede sig; — le temps, more sig, sorventive Tiden; sa. c'est ce qui vous trompe, deri tager De Feil; il se trompe dans son calcul, han sorvegner sig, han stusser sig is si se regning; se — de route, tage seil af Beien; si je ne me trompe, hvis jeg iste seiler.

Tromperie, f. Bebrageri, Svig.

Trompéter, v.a. giøre bekiendt ved Trompetklang; indskevne En med Troms peter (v.); fig. udbasune, udsprede, forstynde vidt og bredt; v. n. skrige (om Prnen). [muskel (buccinateur)

Trompéteur, m. (An.) Trompets Trompétiste, m. Trompetblaser (als

minbeligere: trompette).

Trompette, f. Trompet; sonner de la -, blase paa Trompet; - écoutaute, Horcror; - parlante, Taleror (s. porte-voix); - harmonieuse, Bas fun; fig. – hérolique, epist Digtekunst; - sacrée, hellige Digtekunst; - de la ville, Bpens Udbasuner el. Appets: fræmmer; emboucher (entonner) la istemme ben boie Tone (isar om Digtere); déloger sans - (sans tambour ni -), begive sig bort ubcs mærkt, hemmeligt, uben at betale fin Sixid; prov. à gens de village - de bois, som der raabes i Stoven, saa fager man Svar; (H. n.) Kruisnette (buccin); Slags bugbugfinned Fist (fistolaria); (Bot.) - blanche, Slags poid Bladsvamp.

Trompette, m. Arompeter; il est bon cheval de –, il ne s'étonne pas du bruit, han laver sig iste stræmme af Orb (pop.).

Trompeur, se, s. Bedrager, Bedragerste; prov. à -, - et demi, til at fange en Bedrager, fordres En, som er en hatv Gang mere snu; a. bedragerst, stussende; promesses -ses, stussende Løster.

Trompillon, m. (Arch.) lille fremfpringende Hvalving (trompe); – de voute, rund Steen, hvormed en Hval-

ving begynder i en Rische.

Tronc, m. Stamme; Krop, Hovedbeel af et Legeme; Fattigblof; (Arch.)
Søilestaft; (Blas.) Stammelinie,
Stammehuus; il vaut mieux s'attacher
au – qu'aux branches, bet er bedre
at holde sig til Stammen end til Grenene, til ben Mægtigere end til ben
Svage; sig. og prov. voler le – des
pauvres, gjøre sig utilladelig Forbeel
paa de Fattiges Betostning.

Tronche, f. Styffe utilhugget Bygningstømmer, Klods. [Amboliblof.

Tronchet, m. Huggeblot; (Orf.) Tronchon, m. (H. n.) Sværdfist, Saugsist (espadon). [Stytte, Stump. Troncon, m. asstaaret, asbugget

Tronçonner, v.a. overstære el. over

bugge i flere Styffer.

Trone, m. Throne; Heisade; sig. Rongeragt; monter sur le -, au -, bestige Thronen, tiltræde Regieringen; m. pl. tredie Orden af det himmelste Pierarti. [Scepteret.

Troner, v.n. beflade Ahronen, fore Tronière, f. (Art.) Stydehul i

Brystværnet paa et Batteri.

Tronqué, e, p. lemlæstet (om Statuer); sig. affortet, assumpet, sorvansstet (i slet Forst. om literaire Arbeiter); (Géo.) cone –é, assumpet Regle; (Bot.) assumpet, begræntset af en ret Linic (om en Plantespits).

Tronquer, v. a. ashugge et Styste af Roget, asstumpe, lemlæste (om Statuer); sig. astrete, sorvanste (om

Mandearbeider).

Trop, ad. altfor, altfor meget; s.m. bet Overstødige; cela n'est que - vrai, bet er kun altfor sandt; il n'y a pas un mot de -, ber er isse et Ord for meget; vous n'êtes pas de -, De er isse til Useilighed; sa. par -,

i altfor boi Grad; il est par - insolent, han er altfor urimelig ufors ffammet; ce vin n'est pas - bon, benne Biin er iffe synderlig god; peu, altfor lidt; - tôt, altfor tidligt; prov. chacun le sien, ce n'est pas trop, at Enhver beholder Sit, er ikke mere end billigt; - est -, eller rien de -, altfor Reget er usundt, Alt med Maabe: qui - embrasse, mal étreint, den, som har for mange Jern i Ilden, brænder noale. Brug af et Ord.

Trope, m. (Rhét.) Trope, figurlig Tropées, f.pl. (Mar.) hæftige Søvinde.

Trophee, m. Seirstegn, Trophæ; (poe.) Seir; (Peint) en Kunfte el. en Bidenstabs Attributer; fig. faire d'une ch., giøre sig til af en Ting, povere berover.

Trophosperme, m. (Bot.) Frostol. Tropique, m. Benbekreds; a. tro: piff; année –, tropist Aar, Lid, som forlsber mellem Solens Ankomft to paa binanden følgende Gange i samme Zevndøgnøpunst.

Tropiste, m. (Thé.) En, som tæ ger Ordene i Radveren figurligt.

Tropologie, f. (Rhét.) figurlig Stiil (p.u.); Afhanbling om Særerne.

Tropologique, a. (Rhét.) figurlig si et altfor fyldt Kar. (p. u.).

Trop-plein, m. Det, som flyder over Troquer, v.a. ombytte, tuste; prov. - son cheval borgne contre un aveugle, giøre et pet Bytte.

Troquet, m. (Couvr.) Tagffol, Reds stab til at arbeide i paa Taget.

Troqueur, se, s. Bytter, -ffe.

Trot, m. Trav; fig. og fa. il les a menés grand -, han har fjørt bem dugtig i Binden; mener une affaire au -, au grand - (bellere: grand train), affærdige en Sag meget burtigt.

Trotiner, v. n. gaae hurtigt med smaa Strict, trippe; trippe omfring; vimse: fa. itour; fa.

Trottade, f. lille Rides el. Kiøres

Trotte, f. Styffe Bei; pop.

Trotte-chemin, m. (H. n.) Bip: stjert, Græssmutte; pl. des trottechemin. [pende (om Muus: la gent -).

Trotte-menu, uforanderligt a. trip: Trotter, v. n. trave; løbe meget omfring; il a -é toute la journée, flart, iffe reent; iffe tybeligt; graat, ban bar travet om hele Dagen; sig. tyft, taaget; eau -, plumret Band; og fa. cette idée lui trotte dans le temps est -, Beiret er taaget;

(par) la tête, benne 3bee leber ham bestandigen om i Povedet; prov. on entendrait une souris -, det er saa tyft, at man funde høre den mindfic Lyd.

Trotterie, f. fort Tour, lille Løb.

Trotteur, se, s. Heft, som traver godt; En, som løber meget omkring; ce cheval est bon -, benne Pest er en Daanbtraver.

Trottin, m. l'Ue Dreng, som løber Wrinder (pop. v.); avoir dévotion à saint Trottin, løbe meget omfring under Paaffud at besøge Kirken (om Fruentimmer. v.). et fort Trav.

Trottiner, v.n. trippe; (Man.) rice Trottoir, m. Fortog; fig. og fa. être sur le —, være paa Beien til Lyffe og Unseelse; cotte assaire est sur le -, benne Sag tales ber meget om; cette fille est sur le -, denne

Pige er giftefærdig.

Trou, m. Hul; fig. usselt Huus, styg Rede; ce n'est qu'un vrai -, det er et rigtigt Oul, et fingt Opholdssted; fig. og fa. boire comme un -, drifte som en Svamp, il n'a rien vu que par le - d'une bouteille, han bar ingensombelst Erfaring; it le serait mettre dans un -, dans un - de souris, han kunde gjerne jage ham t et Musebul; mettre la pièce à côté da -, anbringe et Middel paa urctte Sted; boucher un -, betale en Deel af sin Giæld; saire un – à la lune, løbe bort uben at betale sin Giæld; prov. souris qui n'a qu'un - est bientot prise, den, som kun forstaaer cen Kunft, har ondt ved at flaac sig igjennem; autant de -s, autant de chevilles, han har-altid en Undstylds ning el. Udflugt paa rede Paand.

Troubadour, m. Troubadour, pros

vençalst Minnesanger.

Trouble, m. Uorden, Korvirring: Uenighed; Folkebevagelse, Gjæring; angstelig Uro; mettre le dans une famille, sætte Splid i en Familie; -s civiles, Borgerfrige; le - de l'âme, Sindsuro; le - de la voix, Stemmens Sittren.

Trouble, f. (Pe.) Slags Fistegarn,

Sænkegarn (truble).

Trouble, a. plumret, rørt; iffe

avoir la vue -, voir -, iffe sec tybe: light; ces lunettes sont -s, disse Brile Ier ere itte flare; fig. og fa. pecher en eaux -s, fiste i rorte Bande, drage Forberl af opstaaende Uroligheder.

Trouble-cau cl. troubleau, m. (Pe.) pungbannet Fiftenet, fastgjort til et Tøndcbaand. [pl. des trouble-sête.

Trouble-fête, m. Glabesforstyrrer; Troubler, v. a. plumte, giøre tyt, grumset; fig. forfiprre, forurolige, forvirre: hindre, afbryde; v.pr. plum= res, blive tyf; blive forstyrret el. for: virret; fortale sig, forløbe sig; - le repos public, forstyrre den offentlige Rolighed; le vin lui a-é la tête, Binen bar gjort ham forstyrret el. fortumlet i Povedet; - q. dans la jouissance de sa propriété, giøre forstprrente Indared i Ens Eiendomsbesiddelse; le temps se trouble, det bliver mørst i Beiret; l'orateur s'est -é, Taleren er gaaet fra Terten; (Math.) raison -e, Proportion, hvis Forholdsled ere omfatte i en forkert Orben.

Trouée, e, p. bullet, fuld af Huller. Trouée, f. Aabning gjennem en Stov cl. et Degn; Aabning anrettet

i en fiendtlig Hær.

Trouelle, f. (Pe.) lille Stang, hvor: med Masterne i Fistenettet holdes aabne.

Trouer, v. a. bore Hul, gjennems

bore; v.pr. blive hullet.

Trouille, f. Bundfald af Raps, hvoraf Olien er udpresset; pains de -, Oliekager.

Trouillotte, f. (Pe.) lille Stang til at aabne Masterne i Kistenettet.

Trou-madame, m. Slags Rugle

[pil; pl. des trous-madame.

Troupe, f. Dob, Flot; Stare; Trop; Mandstab; pl. Tropper; - de comédiens, Stucspillerselstab, Stuespillertrop; – de voleurs, Røverbande; il marche en tête de sa -, han gaaer i Spidsen for sit Mandstab; oller en -, gaae samlede i stor Mangbe; aller par -s, gage hobeviis; il y a bien des -s (pop. de la troupe) dans la ville, der er mange Tropper i per tlbage: fig. give efter.

dindons; men: bande d'étourneaux, compagnie de perdreaux); fig. un d'ignorauts, en Pob Uvidende; le de Jésus-Christ, Kirken, Menigheden.

Troupiale, f. (H.n.) Svenste, svenst Irist (loriot). Arigsstrabads.

*Troupier, m. Solvat, vant til Trousse, f. Paffe, Bplot, Bundt; Sabelbundt; Anippe Fourage bag paa Beften; Barbeerfoutteral; Feltstærers Piletogger (v.); pl. forh. Slags snæbre Beenklader, som barcs af Pager; en –, loc. ad. bag paa Pesten (alm. en croupe); mettre q. en – derrière soi, labe En fidde bag op paa Hesten; aux -s de, loc. pp. i Palcne; être aux -s de q., vare i Pælene paa En, forfølge En.

Troussé, e, p. opkiltet; indrettet; bien -, vel stabt; godt indrettet; un petit homme bien —, en lille, velstabt Mand; une petite maison bien -e. et lille, nydeligt indrettet Huus; un compliment bien –, en vel anbragt Compliment; cela est - à la diable, det er flet indrettet, slet dannet.

Trousseau, m. lille Anippe, Bunct; Ubstyr; i første Betydn. kun i Udtr. un - de clés, et Knippe Røgler; un – de stèches, et Bundt Pile; ... elle a un beau –, hun har et smutt Udspr.

Trousse-barre, m. forreste el. bas geste Styffe i en Flaade Brænde: pl. des trousse-barre.

Trousse-étriers, m. Stigbøilerem (f. f. porte-étriers).

Trousse-galant, m. v. nu: choléramorbus; pl. des trousse-galants.

Trousse-pette (Ac. trousse-pete), f.lille Tos; pl. des trousse-pette; pop.

Trousse-queue, m. (Sell.) Salce

rem; pl. des trousse-queue.

Troussequin, m. (Sell.) buet Styffe Træ, som banner Bagftyffet af en Sable.

Trousser, v.a. optilte, opiste, opstiørte, opgjorde, opbinde; fig. gjøre burtig Ende paa; bortrive; v. pr. optilte sig, tage sine Klæber op; - son manteau, loste sin Kappe op; (Jard.) Bpen; retirer ses -s, træffe fine Trop= | - un arbre, opbinde Grenene paa ct Tra; (Cuis.) - une volaille, fatte ct Troupeau, m. Hjord; Hob; Mangde, Styffe Fjarfra op (for at sætte bet - de moutons, Faarehjord; - d'oies, paa Specet); sig. - une assaire, af: Gaasestot; - de dindons, Flot Kal giøre en Sag hurtigt; - bagage, reise tuner (ogf. troupe d'oies, troupe de plutselig bort, giøre sig plubselig usynlig; la sièvre l'a -é en trois jours, Feberen har revet ham bort i tre Dage; – q. en malle, staffe En af Beien, hafte En (pop. v.).

Trousse-traits, m. (Sell.) Palering; pl. des trousse-traits. [af en Kjole.

Troussis, m. Kjolclæg; Opfæstning Troussoire, f. (Orf.) Tang hos Emailleurer (relève-moustache).

Trouvable, a. som tan sinbes.

Trouvaille, f. Hittegods; saire une

-, hitte Roget.

Trouvé, e, p. fundet; ensant -, Heldigt

truffet Udtryk.

Trouver, v. a. finde, hitte; træffe; forefinde; opfinde; ansee for; v. pr. findes, finde fig; indfinde sig; befinde sig; aller – q., gaae ben at tale med En; – grāce aux (devant les) yeux de q., sinde Inbest for Ens Dine; - son compte à qc:, finde fin Rege ning i Roget; où avez-vous -é cela? bvorledes har De kunnet falde paa Sligt; - le temps long, finde Tiben lang, tjebe sig; trouvez bon que je le fasse, tillad at jeg gjør bet; mauvais que, misbillige o. s. v.; - à, sinde Middel el. Leilighed til; - à redire à, finde Roget at indvende imod el. at udsatte paa; - à qui parler, more Modstand, finde en Mand for fig; - son mattre, finde sin Mester; - q. en (sur) son chemin, hindres el. trydfes af En i fine Planer; il croit avoir -é la pie au nid, han bilder sig ind at have gjort vigtig Opbagelse (plais.); ne se trouve pas sous le pas d'un cheval, bet findes itte saa let, itte paa Gaben; il se trouve que, bet viser sig at, det befindes; je m'en trouve bien, bet bekommer mig vel; comment vous êtes-vous -é de la promenade? prorledes har De befuns det Dem efter Spadsereiouren; se mal, face ondt, befinde jig ilde; se heurepx, befinde sig lystelig.

Trouvère el. trouveur, m. Minnessanger fra det nordlige Frankrig (det

første Ord brugeligst).

Trouveur, m. (Astr.) lille Kittert el. Glas i et Telescop, Søger; (Ch.) Sporhund, Støver.

Troyen, m. (H.n.) respictet Coms

merfugl; (Agr.) Bündrue.

Troyen, ne, s. Trojaner, -inde; a. trojanst.

Truage, m. (Féo.) Baretold; v. Truand, e, a. Landløber, -ste; Tigger, -ste; pop. v. (Tiss.) Baver:

fammel.

Truandaille, f. Tiggerpat; pop. v. Truander, v. n. tigge; v.

Truanderie, f. Tiggerhaanbvært;

Landstrygeri; v.

Truau, m. Maal af omtr. halvanden Stjæppe; (Pe.) Fistenet.

Truble el. trouble, f. (Pe.) pungbannet Fistegarn paa en Stang.

Truc, m. Billardbord; pop. avoir le -, forstaae Maaden, hvorpaa Roget gisres.

Trucheman el. truchement, m. Tolf; cela s'entend bien sans —, det forstager man uden Tolf, det forstages af sig selv. [pop.v.

Trucher, v.n. tigge af Dovenstab; Trucheur, se, s. Tigger, -ste; v. Truculent, e, a. grusom, brutal; v. Truelle, f. Muurstee; Eslv-Fistes

stee; aimer la —, holde af at bygge. Truellée, f. Muursteefuld; saa mes get Leer cl. Kalt, som der tan ligge

paa en Muurstec.

Truellette, f. lille Muurstee.

Truffard, m. Eister af Arofler; pu.

Trusse, f. Trossel.

Trusser, v. a. sylve med Arsser; sig. bedrage (pop. v.)

Trusserie, f. Bedrageri; pop. v. Trusseur, se, s. Bedrager,—ste; pop. Trussière, f. Sted, hvor der vorer Trosser. stimmer.

Truie, f. So; fig. svinst Fruens Truite, f. (H. n.) Forcue; – saumonée, Laxforelle. [relle.

Truité, e, a. rødplettet som en Fos Truitée, f. (H.n.) Porcelains Snette. Truite!le, f. (H.n.) lille Forelle. Truiton, m. (H. n.) ung Forelle.

Trulle, f. (Pé.) Slags Kissenet. Trullisation, f. (Arch.) Lecrs cl. Kalfs Udrapning med Muursteen.

Trullotte, f. (Pe.) Slage Kichel el.

Snare til Fistefangst.

Trumeau, m. (Arch.) Muurpille mellem Binduer; Speil til Muurs pillen; (Bouch.) Orebov. [stalot.

Trumpeau, m. (H. n.) Slags Raz Trupelu, e, a. opromt, spogefuld; v. Trusion, f. mouvement de -, Be vagelse, bvorved Blodet drives fra Diertet.

Trusquin, m. (Men.) Sneckerreds Nab til at assætte parallele Linier.

Trutiler, v. n slage cl. spage som en Drossel.

Tsar, m. 1. czar.

Tu, pr. pers. conj. du; bruges enten mellem var Beslägtede og for: trolige, eller undertiden af en Berre til fin Tiener, eller for at udtryffe Foragt; i andre Tilfælde bruges vous; fa. etre à tu et à toi avec q., være Dus med En. flagtes; fa.

Tuable, a. som er stiffet til at

Tuage, m. Svineslagtning.

Tuant, e, a. trættende, møisommes lig, besværlig; kiedelig, overhæns gende; fa.

Tu-autem, m. bet væsentlige Punkt, Anuden, Vanskeligheden i en Sag; uden pl. srør; - acoustique, Hørerør.

Tube. m Rør; - capillaire, Haar, Tuberculaire, m. (Bot.) Vortesvamp. Tubercule, m. (Bot.) Knude paa

Roben el. andre Dele af en Plante; (Méd.) Blare cl. Borte paa Duden; - pulmonaire, Lungesvulst.

Tuberculeux, se, a. (Bot.) fornct (granuleux). scisse; indist Hvacinth.

Tubéreuse, f. (Bot.) Slage Mars Tubéreux, se, a. (Bot.) fnollet; raeine -se, fnollet Rod.

Tubérosité, f. (An.) Beenknude; (Méd.) Anude, Svulft; (Bol.) Anol, Rodinude.

Tubicine, m. (Ant.) Trompeter.

Tubicole, m. (H. n.) Ror-Nercide, Glags Annelide. a. rørfronet. Tubistore, f. (BoL) rørfronet Blomst;

Tubipore, m. (H. n.) Rørferal.

Tubiporite, m. (H. n.) forstenet

Tubulaire, m. (H. n.) Tubularie, Plumasdyr, Slags Cellcorm, som lever paa Vandplanter.

Tubulariée, f. (H.n.) Fierbustpolyp. Tuhulé, e, a. (Chi.) forspnet mer et Ror; (Bot.) rorformig; (Ant.) droperie -e, Draperi, som falter i rørformige Folder.

Tubuleux, se, a. (Bot.) bestaacnbe af stere smaa rerformige Smaa-

blomfter.

Tubuliforme, a. rerformig. [foral. | fnart hans Overfladiffed. Tubulithe, f. (H.n.) forflenet Rørs

Tubulure, f. (Chi.) Nahming paa et cemisk Kar, hvori et Ker kan inclattes.

Tucan, m. (H. n.) lille kirfødet Opr, som ligner Pulbvarpen og le: ver i Auftralien.

Tudesque, a. gammeltydff; fig. plump, brutal; s.m. bet Gammeltpoffe.

Tudicu, int. Gutsteb!

Tue-chien, m. (Bot.) Pundedst, Tidles, Rodfrone (colchique); pl. des tue-chiens.

Tue-loup, m. (Bot.) Ulve = Wifts batte; pl. des tue-loups.

Tue-mouche, m. (Bot.) Hue-Blade hat, Flue-Sramp; fa. Fluesmaffe; pi. des tue-mouches.

Tuer, v. a. brabe, ombringe, place ihjel; flagte, fælde; fig. ødelægge, tilintetgiøre; ubfluffe, ubflette; fjede, trætte; v. pr. drabe fig felv; stelagge fin Gund. hed; anstrænge sig over sine Kræfter; - q. d'un coup d'épée, stiffe En ihiel med en Raarde; – le temps, dræbe el. fordrive Tiden; il me tue avec ses compliments, han trætter mig med fine Complimenter; cela tue l'esset du spectacle, det tilintetgiør Stuespillets Effect; il se tue à sorce de travail, han arbeider sig ihjel; il se tue à force de boire, ban briffer sig ibjel; fa. se – le corps et l'àme, giøre sig overordentlig Umage; pièce nouvelle a eu un succès fou, on s'y tue, det nye Styffe giør en uppre Lyffe, man stimler berhen; à tue-tête, loc. ad. crier à tue-tête, · raabe af fuld Pals; disputer à tuetele, disputere saa at man overtsver Alle.

Tuerie, f. Rederlag, Blotbad; Myrberi; Slagteri; Slagterhuus; sa. stor Trængsel el. Stimmel.

Tue-tête (à), loc.ad. f. tuer.

Tueur, m. Svineslagter; Slags brober; fa. c'est un – de gens, bet er en Pralhals, en Stryber.

Tue-vent, m. Stiærm imod Bis ben (brise-vent); pl. des tue-vent.

Tul, m. (Miner.) Zuffteen; Tufford; (Drap.) grovt Klæbe til Overstærerborbet; fig. pour peu qu'on l'approfondisse, on rencontre le —, veb at tale noget længere med ham, opdager man

Tufeau, m. f. tul.

Tutier, ère, a. tuffteensartet.

Tugue el. Tuge, f. (Mar.) Slags Stærmtag mot Sol og Bind paa Bagstavnen af et Stib. Appretur.

Tuilage, m. (Drap.) Rlæbes fioste Tuile, f. Tagsteen; (Drap.) Fyrres træ overtruffet med Mastix til at give Rlæde Appretur; fa. être logé près des -s, boe boit oppe under Taget; fig. c'est une - qui lui est tombée sur la lête, bet er et uventet Ubeld, der cr tilftødt ham; il ne trouverait pas de seu sur une -, der er Ingen, som vil laane ham det Allermindste.

Tuileau, m. Styffe af en sønders

brudt Tagsteen.

Tuiler, v.a. prøve en Frimurcr idet han træder ind i Templet; (Drap.) give Klæbe Appretur; v. n. begynde et Vers af Gudstjenesten førend Choret har begyndt sit.

Tuilerie, f. Tegibranderi; pl. Tui-

lerierne, Kongeborgen i Paris.

Tuilette, f. lille Teglsteen; Leerplade. Tuileur, m. den i Frimurer-Logen, som prøver de Indtrædende; ogs. a. frère tuileur.

Tuilier, m. Teglbrænder.

Tulipaire, m. (H.u.) Blomsterpolyp (findes i Befindien). Reglesnekte.

Tulipe, f. Tulipan; (H.n.) Slags Tulipier, m. (Bot.) Tulipantræ (amerifaust Træ).

Tulipiserel, a. (Bot.) som bærer

Tulipanblomster.

Tulle, m. Tpl, Gilke:Bobinet.

Tumélaction, f. (Chir.) Soulft, [v pr. svulme op, hovne. Davelle. Tumétier, v.a. foraarjage Svulft; Tumescence, f. (Méd.) Svulft;

Ophovnen. [mende, ophovnende. Tumescent, e, a. (Méd.) svul: Tumeur, f. (Méd.) Havelse; Byld;

(Jard.) Anast (loupe).

Tumulaire, a. henhørende til Gras

ven; pierre -, Gravsteen.

Tumulte, m. Opløb, Tuminel, Fors virring, Tumult; - populaire, Folke: opløb; en -, loc. ad. i forvirret Uor. den, under karın og Sivi.

Tumultuaire, a. fiviende, larmende,

oprørst, tumultuarist.

Tumultuairement, ad. paa en tus multuarist Maade, under Stoi jog Korvirring.

Tumuitueusement, ad. paa en ops

rerst, stoiende Maate; med Stoi og

Korvirring.

Tamultueux, se, a. larmende, stoiende; oprorst; esprit -, haftigt, oprørssindet Gempt. Gravhsi.

Tumulus (s ubt.), (Ant.) m. Tunga, m. (H n.) Sanbloppe.

Tungstate, m. (Chi.) volframfurt Salt; Salt, bois Basis er Tunge fleenspre.

Tungstène, m. (H.n.) Tungsteen. Tungstique, a. (Chi.) acide -,

Tungsteenspre.

Tunicelle, f. lille hvid Livkfole, som visse catholike Klostergeistlige bære

under beres sæbvanlige Dragt.

Tunique, f. Tunita, Slags Undertiole hos de gamle Romere; Slags Fruentimmer=Alædning; Underkjole, Bistoppen bærer under Messehagelen; Diaconers og Underdiaconers Dalmatica el. Messessiorte; Kongers Salvingsgevant ved Kroning; (Bot. cg .An.) Pud, Hinde. pinde.

Tuniqué, e, a. (Bot.) beflædt med Tunisien, ne, s. Beboer of Tunis,

Tuneser, -inde; a. tuncsist. Tuorbe, m. f. théorbe.

Tuquet, m. (H. n.) Slags Ugle.

Turban, m. Turban, tyrkift Hoveds smytte; prendre le –, gaae over til den muhamedanste Religion; (H. n.) Slags Sneffe; (Bot.) Art Lilie; pl. m. stribede Bomuldstvier, hvoraf der forfærdiges Turbaner.

Turbatif, ive, a. forstyrrende; p.u. Turbe, f. (Jur. anc.) fun i Ubir. enquête par —s, hobeviis Bidneforhør el Undersøgelse af en Egnø Stiffe og

Bedtægter.

Turbe, m. keiserligt tyrkisk Gravtapel ved Siden af en Mostee; en Gultanindes Grav.

Turbier, m. (Jur.anc.) Bidne, som athortes samtidigen med flere andre (f. turbe).

Turbinaire, m. (H. n.) Opret t

Hvirvelsneffen.

Turdine, f. Pulpitur i Kirken for visse Munke el. Bodfardige, som iffc onstede at fees; Pulpitur for Sangchoret el. Kirkens Musikantere.

Turbiné, e, a. hvirvelsneiteformig spiralbannet; (Bot.) formet som en omvendt Kegle. [sneffe, Bindeltrappe.

Turbinelle, f. (H n.) agte Hvirvels

Turbinélier, m. (H. n.) Opret i ben ægte Pvirvelsnette.

Turbinite, f. (H. n.) forstenet, kegledannet el. spiralformigt Snegles

buus.

Turbith, m. (Bot.) Strand-After, Strand-Stserneurt; — blanc el. séné des Provençaux, Slags Sennesbust; — noir, Bortemælt, Ulvemælt; (Chi. anc.) — minéral, svovssurt Ovikslv; — nitreux, salpetersurt Ovikslv.

Turbot, m. (H n.) Sletvar, Slette (Fipnberart). [hvori koges Sletvarer. Turbotière, f. (Cuis.) Casserol,

Turbotin, m. (H.n.) lille Sletvare. Turbulemment, ad. paa en haftig, steiende og fremfusende Maade; p. u.

Turbulence, f. Hæftighed, Frems fusenhed; stoiende og larmende Karafteer. [fusende, stoiende.

Turbulent, e, a. hæftig, frems Turc, m. bet tyrfiste Sprog; ben tyrfiste Sultan (ogs. le grand –); bet tyrfiste Folf; (H.n.) Slags Træorm.

Turc, m. turque, f. Tyrk, Eyrksinde; a. tyrkski; se saire –, gaae over til den muhamedanske Religion; être sort comme un –, være meget skærk; c'est un vrai –, det er et ubarmhjerstigt Menneske; prov. traiter q. de – à More, behandle En med stor Strengshed, uden Staansel; à la turque, loc. ad. paa tyrksk; traiter q. à la –, beshandle En ubarmhjertigt.

Turcie, f. Steendamning.

Turcoin, m. spundet Kameelgarn. Turcol, m. indist Eremitbolig. Turcolatre, m. Tyrkeven; p. u.

Turcomane, s. Beuntrer af Tprkerne, af deres Regieringsform o.s.v.; p. u.

Turcophile, m. Tyrkeven; p. u.

Turcopole, m. Son født af en Tyrk og en Grækerinde, og bestemt til Rrigstjenesten.

Turcopolier, m. General for Mals

tescrordenens Rytteri.

Turclure el. turlure, f. Omqvæb paa en Sang; fig. og fa. c'est toujours la même –, bet er altib ben famme Bise, evig Et og det Samme.

Turgescence, f. (Méd.) Svulft foraarsaget ved Bæbsterncs bæftige Opbrusning, ved en hæftig Sindsbevægelse. [mende.]

Turgescent, e, a. (Méd.) opfoul-

Turgide, a. oppustet, plubskævet. Turion, m. (Bot.) Robskub (f. Ex. Asparges).

Turlupin, m. (Navn paa en Spsgesfugl i den gamle franste Comedie) ussel, smaglos Bittighedsjæger.

Turlupinade, f. maateligt Orbspil,

søgt Bittigbed.

Turlupiner, v.n. flage om fig med søgte Bittigheber, med flau Stiemt; v. a. holbe En til Bebste, gjøre En latterlig; fa. [(unber Carl d. 6te).

Turlurette, f. Slags Tigger-Guitar Turlut, m. (H.n.) Art Lærke.

Turluter, v. n. efterligne Floites toner; p. u.

Turnaire, m. Domberre, hvis Tour det var at udnævne til Præbender.

Turneps (s ubt.), m. engelst Roe el. Turnips. [Handling. Turpitude, f. Stianbsel; stianbig

Turpot, m. (Mar.) fem til fer Kods Biælte, hørende til Stibets Forfteon.

Turquerie, f. tyrkist Maneer.

Turquet, m. lille tyrkift Hund; Slags blaa Lvede. [urt (herniaria). Turquette, f. (Bot.) Illecebre, Brok-Turquie f Antiet

Turquie, f. Aprilet.

Turquin, a. m. bleu -, tyrkeblaa, mørkeblaa; s. m. (H. n.) brafiliansk Spurv.

Turquoise, f. (Minér.) Aprfis (Webelsten); (Manu.) Tsi el. Stof, som efterligner bet tyrkiste. [Streppe.

Tussilage, m. (Bot.) Pestehor, Tute, f. (Chi.) Elags Digle.

Tutélaire, a. bestyttende.

Tutelle, f. Bærgemaal, Formpus berstab; fig. Bestyttelse; – dative, Formpnderstab, bestisset af Pvrighes den; être en –, staae under Bærges maal; être sous la – de q., staae under Ens Formpnderstab; (Mar.) en Fyrstes el. Stytspatrons Baaben uds graverede bag paa ci Stib.

Tuteur, m. Formpnder, Bærge (s. tutrice); – ad hoc, Formpuder i et vist Tilsælde; subrogé –, Kormpnder, som paaseer Børnenes Bedste ligeover, for Forældrene; (Jard.) Styttepæl for

et ungt Træ.

Tutie, f Zinkorpb.

Tution, f. Formpnberstab; v.

Tutoiement el. tutoiment, m. Duten. Tutoyer, v.a. fige Du til En, dute.

Tutoyeur, se, s. En, som gjerne figer Du.

Tutrice, f. Formpnberfte; f. tu-Tuyau, m. Ror; Pennepose; buul Plantestiff; - dévoyé, Storsteensrør, fom itte gaaer i den lige Reining: fig. parler dans le - de l'oreille, priste el. tale sagte til En; ils sont comme des tuyaux d'orgue, be følge paa hinanden som Orgelpiberne (om Børn); - de mer, Tanbskal, Pibes stilks Snette; - d'orgue, Rortoral; - trompette, Snirfelstæl. [Blæfebtelg.

Tuyere, f. (Forg.) Ror paa en Tylome, m. (Chir.) Ligtorn.

Tylore, f. (Chir.) lille Spulst paa

Dienlaagene.

Tympan, m. (An.) Trommehinden (tambour); (Impr.) Dæffel paa en Boatryfferpresse; (Arch.) triangels formigt Rum, som indsluttes af en Gavls tre Gefimser; Kylding indfattet af Puullister; (Hydr.) Bandhiul; (Mécan.) Trædehjul; (Horl.) Drevet i et Uhr. [foroven og flad forneden.

Tympanie, f. Perle, som et rund Tympanique, a. henhørende til Trommehuulheden. [offentligen; p.u.

Tympaniser, v.a. udstrige. nedrive Tympanite, f. (Méd.) Trommes

soge, Underlivets Opsvulmen.

Tympanon, m. (Mus.) Haffebræt, Infirument nied Metalstrenge, hvor: paa der spilles med Trommestiffer.

Tympe, f. (Forg.) tilhugget Steen

foran en Smedie.

Type, m. Forbillede, Grundform; Mynster; Sindbillede; Epmbol; finds billedligt Præg paa en Mynt el. Mes vaille; (Impr.) fløbt Bogstav, Strift: tegn; (Astr.) Afbistning; (Méd.) Ors ben, hvori en Epgdoms Symptomer udvifle fig.

Typbacee, f. (Bot.) Typhacee: Oun-

hammer; Pindsvinknop; Pandan.

Typhique, a. (Méd.) angaaenbe el. henhørende til Typhus-Keber.

Typhode, a. (Méd.) fièvre -, bidfig

Feber, Tpphus.

Typhomanie, f. (Méd.) Slags Banvid, forenet med Sovespac.

Typhon, m. Hvirvelvind, Kastevind;

Stypumpe, Bandhofe.

Typhus (subt.), m. (Méd.) hibfig ondartet Feber, Typhus.

Typographe, m. Bogirpffer.

Typographie, f. Bogtryfferfunft. Typographier, v. a. og n. trytte

Bøger; p.u.

Typographique, a. typographis. henhorende til Bogtryfferfunsten.

Typographiquement, ad. efter Bogs

tryfferfunftens Regler.

Typolithe, f. figureret Steen meb Afbildninger af Planter el. Opr.

Typolithographie, f. Runst at overføre det Tryfte paa en lithographist Steen og berpaa tage Aftryk af samme.

Tyran, m. Tyran, Eneherster; fig. l'usage est le - des langues, Brugen er Sprogencs Enevoldsberre.

Tyranneau, m. lille Apran.

Tyrannicide, m. Morb begaaet paa Apranmorder; en Tyran; gaaende en Aprans Mord.

Tyrannie, f. en Usurpators, cl. en grusom, uretsarbig Enehersters Re-Tyrannie; Undertryffelse, ajering; Boldsombed; fig. uimodstaaelig Wagt; la - des passions, Libenstabernes Magt.

Tyrannique, a. tyranniff.

Tyranniquement, ad. paa en ty: rannist Maade, som en Tyran.

Tyranniser, v. a. tyrannisere; regiere som en Tyran; behandle tyrannist; beherste; plage, martre.

Tyriaméthyste, f. (H.n.) Purpuramc:

Tyriantin, a.m. purpurblaa. Tyrien, ne, s. og a. Beboer af Tyrus.

Tyroïde, a. ostagtig.

Tyrolien, ne, s. Tyroler, Tyrolers inde; -ne, s.f. tpross Melodi, Cang el. Dands; a. tyrolst.

Tyromancie, f. Spaabom of Oft. Tyromancien, ne, s. Forudsiger af Fremtiten ved Hjælp af Oft; a. ans gaaende Spaadom af Oft.

Tyromorphite, f. (Minér.) Slags Steen, som ligner et Styffe Oft.

Tyrrhénien, m. Ravn paa de gamle Beboere af Tolcana.

Tyrtéen, ne, a. chant -, Sang af Tyrtæus, Krigssang.

Tzar, m. 1. czar.

Tzéiran, m. (H. n.) Slags Gazel.

Uberté, f. Overflod; v. Ubiquiste, m. Doctor i Theologi. Typique, a. sindbilledlig, allegorist. som ikke hørte til noget sareget Collegium (v.); fa. En, som befinder

fig vel allevegne.

Ubiquitaire, s. (Thé.) Tilhanger af en protestantist Sect, der antog Jesu Christi mennestelige Naturs Allestedsnarværelse. [relse.

Ubiquité, f. (Thé.) Allestedsnærvæ-Uhlan (ubt. ulan), m. Uhlan, Land= seneer i den ssterrigste Armee.

Ukase, m. Utas, en keiserlig russisk

Forordning.

Ulcération, f. Bullenstab, Dannelse

af en Bylo; fig Forbittrelfe.

Ulcère, m. Byld; — syriaque, (Chir.) Halsbetændelse (angine).

Ulcere, e, a. p. og a. bullen, fulb af Saar; fig. naget, forbittret; cœur —, bybt faaret el. træntet Hjerte, fulbt af Rag; conscience —e, naget Sams vittigbeb.

Ulcerer, v. a. foraarsage Saar el. Bullenstab; sig. forbittre, fremkalbe Rag; v.pr. bulne, blive fulb af Saar.

Ulcereux, se, a. (Chir.) bedæftet af Saar, fuld af Saar el. Bylder.

Uléma (u ubt. ou; strives ogs. ouléma), m. tyrtist Geistlig cl. Lobstyntig; Samfund af tyrtiste Geistlige og Lovlærde. [sumpige Steder.

Uliginaire, a. (Bot.) vorende paa Uligineux, se, a. sumpig, moradfig. Ulite, f. (Chir.) Inflammation i

Tandfisdet.

Ullement, m. Hylen, Klynken; v.

Uller, v. n. hyle, flynte; v.

Ulmacées, f. pl. (Bot.) Elmearter. Ulmaire, f. (Bot.) Slags Potentil (reine des prés, spirée).

Ulmine, f. (Chi.) Ulmin, Plantes

flof uddraget af en Elmeart.

Ulna, m. (An.) Been, som gager

fra Albuen til Haandledet.

Ulnaire, a. (An. 03 Bot.) armlang. Ulophone, f. (Bot.) Slags giftig Parpix. [Aareladen.

Ulorrhagie, f. (Chir.) Tandfjødets Ultérieur, e, a. beliggende hiinsides, hiinsidig (mods. citéricur); fig. ses nere, prerligere.

Ultérieurement, ad. foruben bvab ber allerede er sagt el. gjort; pter-

mere, videre, siden, derester. Ultième, a. sidste; inus.

Ultimatum (um ubt. om), m. sidste, ugienkalbelige Betingelse el. Erklaring, Ultimatum; pl. des -.

Ultra,m. En, som gaaer til Pberligheb i politiste Meninger. [litiste Meninger. Ultrassme, m. Overbrivelse af po-

Ultramédiaire, a. (Jur.) lésion –, Forurettelse af mere end det Palve af den fastsatte Priis.

Ultramondain, e, a (Phys.) bünfibes

vor Verden.

Ultramontain, e, a. beliggende hiinsides Alperne; hylbende Grunds sætninger i Pavedommets Aand; peintres -s, italienste Malere; e. En, som boer hiinsides Alperne; En, som taler Pavedommets Sag.

Ultramontanisme, m. Indbegreb af Grundsætninger i Pavetommets Aand.

Ultramontaniste, m. Tilhænger af

Pavedommet.

Ultra-révolutionnaire, s. En, sem gaacr til bet Prerlige i sin revolutionaire Iver; altsor ivrig Revolutions mand; ogs. a.; pl. ultra-révolutionnaires.

Ultra-royaliste, s. og a. Tilhænger af bet rene Monarti; overbreven kongeligsindet; pl. des ultra-royalistes.

Ulve, f. (Bot.) Bandhinde, Sp. græs el. Tang. [Stecnurt.

Umbilic (u utt. o), m. (Bot.)
Umbilicaire, f. umbilical, a. f.

ombilicaire, ombilical.

Umble (u ubt. 0), m. (H.n) Lars forelle; umble-chevalier, bet meest afs holdte Slags af denne Fisteart; fals bes ogs. ombre.

Umbon (u ubt. 0), f. bet ubven-

dige Middelpunkt af et Skjold.

Umbre (u utt. 0), m. (H. n.)
Slags Matrel; Leguan-Kürbeen.

Un, une, a. n. een, cet; a. en eneste; a. ind. en, et; s m. En, Et; Tallet En el. Et; donnez-m'en un, giv mig ecn; il m'en a donné d'une, han har narret mig; han har fortalt mig neget Usandt; la vérité est toujours une, Sandheden er altid ben Samme; c'est tout uu, bet er ganste det Samme, det er ligemeget; l'un l'autre, hinanben; l'un et l'autre, vegge; les uns les autres, hverandre; les uns et les autres, Alle sombels, Alle uden Forstjel; vers une heure (iffe: sur les une heure), henimob Kl. 1; trois un de suite, tre Ettal efter hinanden; loc. ad. un à un. Gen for Gen, Gen ad Gangen; l'un portant l'autre, l'une portant l'autre, l'un dans l'autre, ben Ene meb ben Anden, den Enc mere, den Anden mindre. [bet; enig.

Unanime, a. eenstemmig; eensstu-Unanimement, ad. eenstemmigen.

Unanimité, f. Eenstemmighed; Enigs beb el. Overeensstemmelse i Anstuelser.

Unau, m. (H. n.) halelost Doven-

bpr (ai).

Uncial (u ubt. 0), e, a. (Anc.) écriture –e, Strift, som i bet 5te og 6te Narh. brugtes til Indstrifter (s. onciale). [troget.

Unciforme (u ubt. o), a. (An.) Uncinaire (u ubt. o), m. (H. n.)

Slags Indvoldsorm.

Uncirostre (u ubt. 0), a. (H. n.) som har et frumt el. froget Nab; s.m. trumnæbet Fugl. [Malle; pl. -maux.

Undécimal (u ubt.0), m.(H.n.) Slags Unguéal (ubt. ongu-éal), e, a. (An.) benhørende til Reglen; phalange –e, Fingerledet, hvorpaa Reglen sieder; pl. m. –aux. [(An.) som har Regle.

Unguiculé (ubt. ongu-ikulé), e, a. Unguifère (ubt. ongu-ifère), a. fom

har Regle.

Unguis (ubt. ongu-ice), m. (An.) Taarebeen, et Ræsebeen (os lacrymal); (Oc.) Samsing af Materie mellem Hornhinden og Regnbuehin, den, en Dienspgdom (s. ongle).

Uni, m. det Eensfarvede.

Uni, e, p. og a. forenet; enig; itge, jeon, glat; ligefrem, tarvelig, simpel; eensformig; ces deux personnes sont bien unies, disse to Personer ere meget enige; du fil -, jevnt fpundet, glat Traad; chemin –, jevn Bei; homme tout –, ligefremt, bes stebent Mennesse; un style -, jednt, simpelt Sprog uden Prydelser; mener une vie -e, fore et regelmæs: figt, eensformigt Liv; (Man.) ce cheval est -, benne Pest gager i et jevnt, regelmæssigt Galop; ad jevnt, glat; eens; à l'-, loc.ad. i lige Linie; mettre tout à l'-, bringe Alt i lige Flade (v.).

Unicapsulaire, a. (Bot.) eenkapslet. Unicité, f. Egenskab at være ene i

sit Glags.

Unicorne, m. (H. n.) Cenhistning (licorne); – marin, Rarval (narval vulgaire).

Unième, a.n.ord. een, første; bruges kun efter andre Talord: le vingtunième, den een og tyvende o. s. v.

Unièmement, ad. bruges ligesom unième kun ester Talordene vingt, trente o.s. v.: vingt-unièmement, sor bet een og tyvende.

Unistore, a. (Bot.) eenblomstret.

Unisorme, a. eenssormig; ligedans net; regelmæssig; s. m. Unisorm; quitter l'-, forlade Krigstjenesten.

Uniformement, ad. eensformigen,

paa samme Maabe, eens.

Unisormer, v. a. indrette eensformigt, klade paa samme Maade.

Unisormiser, v. a. gjøre eensfors

mig; inus.

Unisormité, s. Eenssormighed; ints byrdes Lighed; l'- des opinious, Ligped i Meninger.

Unilabiée, a. f. (Bot.) censæbet. Unilatéral, a, a. (Bot.) som kun har cen Site; pl.m. -raux.

Uniloculaire, a. (Bot.) eenrummet. Uniloque, a. (Th.) acte -, Act, poori fun Een taler.

Unimane, a. (H.n.) eenhaantet.

Uniment, ad. eens, jevnt; paa cen og samme Maade; ligefrem; tout -, ganste ligefrem.

Union, f. Forening; fig. god Korstaaelse, Enighed, Eendrægtighed; Wegstessab; (Peint.) Overeensstemmelse; (Man.) hele Destens Bygning; (Géogr.) de forenede nordameritansse Stater; il n'y a point d'-, ter er ingen Enighed; esprit d'-, Freds og Enigheds Aand; une - dien assortie, et lysteligt Wytessab, grundet paa indbyrdes Overeensstemmelse; ... s. m. (H. n.) Slags Musling. [Treenigheden.

Unioniste, m. Kjætter, som negtede Unipersonnel, le, a. (Gr.) som kun har een Person, eenpersonlig.

Unipersonnellement, ad. (Gr.) paa en eenpersonlig (el. upersonlig) Maabe; som cenpersonligt Berbum.

Unipétaté, e, a. (Bot.) cenbladet, bestaaende af et eneste Blomsterblad.

Unique, a. ene i sit Slags, encste; usorlignelig, magcles; bespenderlig; sits -, eneste Søn; cela est -, bet er ene i sit Slags; bet er paafalbende; c'est une semme -, bet er et ubmar= set, usorligneligt Fruentimmer; vous êtes -, De er mageløs, De er meersom;

(H.n.) coquilles -s (cl.gauches), Ench ter med Omvrid fra Doire til Beuftre.

Uniquement, ad. udeluffende; fortrinsviis, fremfor Alt; il aime - la musique, ban elster Musik over alt Andet.

Unir, v. a. sammensvie; forene; jevne, glatte; fig. forene ved Clagtstab, Benstab el. paa anden Maade; v. pr. fammenfoles, forencs, forbindes; gaae i Forbund sammen; – une chose à une autre, forene en Ting med en anden; unissez-vous à lui, leet Kiøn. foreen Dem med ham.

Unisexé, e, a. (Bot.) som fun har Unisexuel, le, a. (Bot.) centionnet leet Frø. (unisexé).

Unisperme, a. (Bot.) fom fun har Unisson, m. Samflang; fig. Overse mettre à l'- de censsicmmelse; tout le monde, rette sig efter Alle, iffe staac i Opposition til Rogen.

Unitaire, m. (Thé.) Unitarier, Socinianer, som fun antager een Person

t Guddommen.

Unité, f. Ecnhet.

Unitif, ve, a. (Thé.) forenende; tun i Urtr. vie —ive, aanteligt Liv, hvori Siælen i mpflift Forftand taber sig i Guddommen.

Univalve, a. (Bot.) from fun aabs ner fig paa ben ene Side (om Frobuset); (H. n.) eenstallet; s. m. cens fauct Eneffe. alle bens Beboerc.

Univers, m. hele Berden; Jorden; Universaliser, v. a. giste almindes

lig; v.pr. blive almindelig.

Universalisme, m. kare, som ans feer den almene Billie for Rettesnoren i Alt.

Universaliste, m. Tilhænger af Unis verfalismen; En, som troer paa ben gubdommelige Naades Almindelighed.

Universalité, f. Almindelighed; bet Pele, Indbegreb af alle Gjenstande af

samme Glags.

Universaux, m. pl. Rundstrivelser, hvormed Kongerne af Polen intfalbte Rigets Notabiliteter til Rigsbagen; f. universel.

Universel, m. (Log.) Egenstab, som alle Gienstante af samme Slags have tilfælles; pl. universaux.

Universel, le, a. almindelig; almintelig antaget el. ancrijentt; eenstemmig; homme -, Menneste, som besidder ubbredte Kundstader i Alt; héritier -, Universalarving; obtenir l'approbation -le, erholde eenstemmigt Bifald.

Universellement, ad. alminbeligen. Universitaire, a. henhorende til et Universitet; m.pl. de ved Universitetet ansatte Embedsmænd.

Université, f. Universitet, Poistele. Univocation, f. en Benævnelses Anvendelighed paa Gjenstande af samme Classe.

Univoque, a. (Log.) fælles for flere Gienstande (om Benavnelfer); (Gr.) ligelybende, men forstsclig i Betytning; (Mus.) som har samme Navn; (Med.) særegen for en enkelt Spg= dom (om Symptomer).

Unone, m. (Bot.) Annonec, Plante

af Magnoliernes Gruppe.

Unzaine (u ubt. 0), f. Baad til Salt sfra Java. transport paa Loire.

Upas (s utt.), m. (Bot.) Gifttræ Urane, uranium, uranite,

(Miner.) Uranmalm, Uranerts.

Uranie, f. (Myth.) Urania, Stjernes videnstabens Dufe; (Ant.) græff cl. romerst Børneleg; (H.n.) Slags stal vinget Insect; pl. (Myth.) himmelste Aympher, som flyre Himmelgkoben.

Uranit, uranite, m. (Minér.) s. urane. [Bestrivelse af Stjernehimlen.

Uranographe, m. Forfatter til en Uranographie, f. Vestrivelse [Dimmelbestrivelsen. Stiernehimlen.

Uranographique, a. henhørende til Uranologie, f. kære om Stjerne bimlen.

Uranomètre, m. (Astr.) Rebstab til at maale himmellegemernes Bevægelfe.

Uranométrie, f. (Astr.) Runst at ubmaale Stiernerne og samnies Be-[til Stjernemaalerkunften.

Uranométrique, a. (Astr.) henhorente Uranoscope, m. (H.n.) Stjernetis ger, Glags Fist.

Uranus (s ubt.), m. (Astr.) Uras nus, Planet opbaget af Perschel.

Urate, m. (Chi.) urinfuurt Salt. Urbain, e, a. henhørende til Staten (mobi. rural); -c, s. f. Slags

Omnibus i Paris.

Urbanité, f. Hossighed, vebtagen i dannede Kredse; Fiinheb i Ubtrpt (fornemmelig om te gamle Romere). [rite.

Urcée, f. (H.n.) ecnstallet Snette, Ro

Urcéole, f. (Bot.) Lavart, Balg: fiærnelav.

Urcéolé, e, a. (BoL) fruffesormig.

Ure, m. (H. n) Urore.

Urebec, m. (H. n.) Insect, som æder Træernes Knopper. svamp. Urède el. Uredo, m. (Bot.) Brands Urée, f. (Chi.) Urinstof.

Ureteau, m. (Mar.) Kabeltoug.

Urétéralgie, f. (Méd.) Emerte i Uringangen. Myrerne til Blæren.

Urétère, m. (An.) Uringangen fra Urétéritis (s udt.), f. (Méd.) Bes tændelse i Uringangen (bedre: uréthritis, ogs. urétérite).

Uréthral, e, a. (An.) henhørende |

til Uringangen; pl. m. -thraux.

Urethralgie, f. (Med.) Smerte i Urinrøret. rør.

Urethre el. uretre, m. (An.) Urins Urethrite, f. (Med.) Betændelse i [trækning i Urinrøret. Urinrøret.

Uréthrospasme, m. (Méd.) Krampe: Urétique, a. (Méd.) angaaende Urinveiene og Midlerne imod Spydomme i samme. Bodvendigbed.

Urgence, f. tvingende, uopsættelig Urgent, e, a. tvingende, uopsætte: besoin -, uopsættelig Trang; nécessité -e, trængende Rødvendighed.

Urinaire, a. benhørende til Urinveiene, angagende Urinen. [pl. -naux

Urinal, m. Uringlas; Urinfar; Urinateur, m. Dyffer, Perlefiffer.

Urine, f. Urin; sédiment de l'urine, Bundfald i Urinen.

Uriner, v.n. labe Bandet, urinere.

Urineux, se, a. urinagtig.

Urique, a. (Méd.) acide -, Urins spre, Blærestecnsspre.

Urne, f. Urne, Aftetruffe.

Urocede, f. (Med.) Urinens Filtrering gjennem Urinkarrene.

Urodynie, f. (Méd.) Emerte ved

at lade Bandet.

Uromancie, f. Kunst at kjeude Spgdommene af Urinen; inus. been. Uronecte, m. (H. n.) Glags Fiirs

Uropodes, m. pl. (H. n.) Kugles familie benbørende til Svømmefualene.

Uropriste, m (H. n.) Trahveps [Urinflod (diabétès). (porte-scie).

Urorrhagie el urorrhée, f. (Méd.) Urose, f. (Méd.) Epgdom i Urin: pciene.

Urson, m. (H. n.) ameritanst Vindsviin. sordenen.

Ursuline, f. Nonne af Ursuliners Urticaire, f. (Med.) Reldefeber.

Urtication, f. (Med.) Brandeneldes cuur, Pibsten med Relber for at tilveiedringe den naturlige Varme i Legemet.

Urticée, f. (Bot.) Relbcart.

Us (s ubt.), m.pl. (Pal.) les – et

coutumes, Stif og Brug.

Usage, m. Stit og Brug, Sæbs vane; Bedtægt; Brug, Nytte, Anvendelse; Prelse i at bruge, Erfaring, Bane; Mennesketundskab, Levefundfab; à quel – cela est-il bon? hvors til kan det bruges? cela est d'un grand -, bet kan bruges til mange Ting; faire - de qc., bruge, benytte Roget; mettre tout en – pour réussir, anvende alt muligt for at sætte Roget igjennem; cette expression n'est pas du bon -, dette Ubtr. hører iffe til bet bannede Sprog; avoir l'- d'une matière, vare vel bevandret i en Mas terie; il est dans l'- de rentrer tard. han pleier at komme fildigt hiem; c'est un homme qui a peu d'-, bet er en Mand, som kjender lidt til Bers ben, til Stik og Brug; il manque d'-, han er iffe vant til at omgaaes. Mennester, han har ingen Pli paa sig; (Jur.) avoir droit d'-, have Ret til at hugge i en Nabo-Stov, el. at benytte en nærliggende Græsgang; pl. Bønnebøger, Kirkebøger (v).

Usager, m. (Jur.) En, som er berettiget til at lade hugge i en Stov el. til at afbenytte en Græsgang.

Usance, f. vebtaget Stit (v.): (Com.) 30 Dages Frift ved Betaling af Berler, Uso; payable à trois -s, som kan betales efter 3 Maaneders Frist; (E.F.) Ashugning af et tilkjøbt Stykle Stov.

Usant, e, a. (Prat.) bruges fun t Udir. fille majeure –e et jouissante de ses droits, myndig forældreløs Pige, som har fri Raadighed over sin Formue uben Formpnderstab.

Usé, e, p. og a. slidt. brugt; fig. forslidt; flovet; kolnet; aftræftet; habit -, flidt Kjole; terre -e, udpidstet, Urin- ufrugtbar Jord; pensée –e, forslidt [hund. Tanke; c'est un homme –, det er et Ursin, m. (H.n.) Slags flor Sal- af Spadom aftraftet, el. af Ubfva-

velser sløret Menneste; une passion -e, en kølnet, afflumpet Libenstab; avoir le gout -, habe en ved for

megen Rydelse sløvet Smag.

User el. bedre usé, m. ce drap est d'un bon -, tette Tvi er gobt at flibe paa; fig. cet homme est bon à l'-, jo mere man omgaaes bette Menneste, besto mere Behag sinder man i

dans Sclstab.

User, v. n. bruge, benytte, betjene fig af, anvende; v. a. forbruge, op= slibe; asslibe ved Gnidning; fig. ned= bryte, soæste; v.pr. opslides; sig. nedbrytes, svæffes, tilintetgjøres; – de remèdes, bruge lagemibler; - de prières, de menaces, anvende Bønner, Trubser; - bien de qc., giøre en god Prug af Noget; en - bien avec q., om: gaacs gort med En; il faut savoir comment on en use dans ce pays, man maa vide, hvorledes man tarer sig ab i bette Land; man maa kjenbe tette Lands Stik og Brug; on use bien du bois dans cette maison, man forbruger meget Brande i dette Suus; - ses ressources, opbruge fine Pjalpes Hilter: - sa jeunesse auprès de q., opflide sin Ungtom i Ens Tjeneste; on use ses yeux à force de lire, man frætter cl. nebbryter sit Eyn ved at lase Mcget; les longues maladies usent les douleurs, langvarige Eng. domme afflumpe Smerterne.

Usine, f. Pammerrark, Glashytte,

Smeltebytte.

Usité, e, a. brugelig, almindelig brugt; ce mot n'est guère -, bette Ord bruges iffe meget.

Usne, m. (Mar.) stort Toug til at

jaliholde Flaadebrande.

Usuée, f. (Bot.) Tallerkenlab.

Usquebac, m. Safranébrandeviin

(ogf. escubac, scubac).

Ustensile, m. Rechtab til Hund: holdningsbrug, Kissentvi; Requisiter, som hver Bært er pligtig til at le= vereColdaten paa Warschen (id. Betydn. kun i sing.); pl. Barktvi.

Ustensiller, v. a. forspne med bet notvendige Husgeraad, Kioffentoi,

Barftoi; p. u.

Ustilago, m. (Méd.) Koltbrant, Korn.

Ustion, f. (Chir.) Branding; (Chi.) tigheber.

Ustrine, f. (Ant.) Sted, wor be Dobe sædvanligviis opbrændtes.

Ustrinum, m. (Ant.) Sted, pvor Baalet stod, hvor de Oøde brændtes; Rarret, hvori Asten af de brændte Døde opbevaredes.

Ustulation, f. (Pharm.) Tørren over Ziden; Opvarmen el. Afbrænden af Biin. [ved Davd el. lang Brug.

Usucapion, f. (Dr.) Erhvervelse Usuel, le, a. brugelig, sædvanlig: terme –, fæbvanligt Ubtryf; cela est -, bet er det Sæbvanlige.

Usuellement, ad. sædvanligen, al:

mindeligvits.

Usufructuaire, a. (Dr.) fom fun tilsteber Nytte og Brug af Noget.

Usufruit, m. (Dr.) Rytte og Brug af en Eiendom, som tilhører en Anden.

Usufruitier, ère, s. og a. En, som har Aptien og Brugen af en Andens Cientom; réparations—ères, Repa: rationer, som falde Afbenytteren til Last.

Usuraire, a. aageragtig; intérêt -, sen aageragtig Maate. Angerrente.

Usurairement, ad. med Aager, paa Usure, f. Aager; Opslitning ved lang Brug (fa.); prêter à -, laanc paa Aagerrente; exercer l'-, faire de l'-, brive Aager; fig. rendre, payer avec -, gjengjælde Gobt cl. Ontt ris geligen.

Usurer, v. n. aagre; p. u.

Usurier, ère, s. Angerfart, Anger: kvinde; En, som søger at verige sig ved Andres Trang.

Usurpant, e, a. anmassende

Noget uretmasfigen.

Usurpateur, trice, s. Mand el. Kvinde, som bemægtiger sig Roget uretmassigen; uretmassig Besidder el. Besit berinde; Thronraner, Usurpator.

Usurpation, f. uretmæssig Besite deljestagen; ulovlig Anmasselse, Na-

nen; uretmæksig Besidrelse.

Usurpé, e, p. og a. ranet; fig. ubegrundet; réputation -e, ubefsiet,

uforisent Ansechse.

Usurper, v. a. erhverre fig Roget uretmæsfigen med Bold el. Lift; ranc, anmasse sig, usurpere; v. n. giore Inrgreb i; - un droit, anmasse fig en Rettigheb; - l'estime, tilsnige fig foraarsaget ved Rytelse af fortærvet Agtelse; vous usurpez sur mes [Ferbrænding. droits, De Gser Indgreb i mine RetUt (t ubt.), m. Roben C, første Robe

i Tonestigen.

Utérin, e, a. født af samme Mos ber, men af en anden Faber; (An.) benbørende til Woderen el. Fosterleiet; ... frère –, Palvbroder paa mødrenc Site: (Méd.) fureur -e, utæmmelig Lyftfolelse hos Fruentimmeret (nymphomanie); ... m. pl. Halbsødstende vaa mødrene Side; les -s et les consanguins, de Halvsøhstende.

Utéromanie, f. f. f. nymphomanie. Utérotome, m. (Chir.) Instrument

til Reisersnittet.

Utérotomie, f. (Chir.) Reiscrinittet (opération césarienne). [lete, Woderen.

Utérus (s udt.), m. (An.) Fosters Utile, a. nyttig, tjenlig, fordeelags tig, gavalig; si je puis vous être utile en (à) quelque chose, vous n'avez qu'à parler, bois jeg fan være Dem til Rytte i Roget, bar De fun at fige mig tet; faire une ch. en cemps -, giøre en Ting til rette Tid; Jur.) jours -s, Reisbage; ordre -, Orden, hvorester Creditorer, i Følge deres Gældsfordrings Datum, erholde dercs Tilgodehavende betalt af Debis tors Bo; domaine -, forh. et Gods, bvoraf man bævede hele Fordelen, til Forstel fra domaine directe, phoraf man kun havde en Afgift el. som meds førte en Overherre-Ret; ... s.m. det Inptligen, fordeelagtigen. Hvinge.

Utilement, ad. paa en nyttig Maade, Utilisation, f. nyttig Anvendelle, Afs benyttelse. [drage Rytte el. Fordeel af.

Utiliser, v.a. benytte, gjøre brugbar;

Utilitaire, s. philosophist Gect, som vurderer Alt efter dets Almeennyttighed, Utilitarier; a. almeennnyttig, gavnlig.

Utilité, f. Aptte, Gavn, Fordeck, High; cela n'est d'aucune -, det er til ingen Rytte; ce livre m'est d'une grande -, benne Bog er mig til ftor Nytte el. Hiælp; pl. (Th.) smaa, ubes tydelige Roller, Biroller.

Utinet, m. (Toun.) langstaftet Træs hammer, hvormed Bunden tilpasses i Biinfate; (Tiss.) Slags Stammel,

hvorpaa Kniplepuden sættes.

Utopie, f. Utopia, indbildt Land el. Regjering, hvor Alt er paa det Bedfte, Slaraffenland, Eldorado.

Utopiste, m. Mand, som brømmer om tatsforholde, der itte lade figrealisere. | vaccincrer (médecin -).

Utraquiste, m. Protestant, som nyder Binen og Brødet i Radveren.

Utriculaire, m. Sæffepiber; (Bot.) Berbascarie (af Strofulariner. nes Gruppe). [(Bot.) Saftblære.

Utricule, f. lille Laberflaste, Sat; Uvage, m. (Suer.) Randen of Raffineerfummen.

Uvaure, m. (H.n.) Slags Sstald. Uve, f. Blybvidtsalve.

Uvec, f. (An.) Druchinden i Piet. Uvette, f. (Bot.) Box of en Polygonee, Sødrue.

Uviféra, f. (Bot.) Annonce.

Uvulaire, a. (An.) benhørenbe til Drøbelen; s. f. (Bot.) Slags Litie.

Uvule, f. (An.) Drøbelen (luette). Uvulite, f. (Méd.) Inflammation i Orøbelen.

Uzifure, m. (Chi.) funstigt Zinnober.

Va (impér. af aller), int. lab gaae! lab faa være! velan! jeg vil bet not! o! bet kan Du troe! fa. ... s.m. første Indsats i Spil; sept et le va. quinze et le va, spv Gange, femten Gange Indsatsen fordoblet.

Vacance, f. Tid, hvori et Embede er ubesat, Bacance; jour de -, Fris dag, Feriedag; pl. Ferier, Stoleferier;

Retoferier.

Vacant, e, a, ledig, tom; fig. ubes sat, vacant; chambre -e, levigt Bæ relse; charge -e, ubesat Embede: succession —e, Arvelod uden Arving.

Vacarme, m. stor Støi, Larm, Rlammeri, Glagsmaal; faire du -, holde dygtigt Puus, larme og siænde.

- Vacation, f. Paandtering (v.); Sagtyndiges Mode ved en Forretning, Beiorgelse at samme; pl. Ponorar, Gebyhr, Salarium; Retsferie; le temps des -s, Ferietiben, i hvisten Retsmøderne ophøre; la chambre des –s, Keriekammer, hvor Forreininger besørges i Ferietiden.

Vaccin, m. Kotoppematerie; a. m. virus -, Materie af Kotopper el. af

en vaccineret Person.

Vaccinable, a. som tan vaccineres. Vaccinal, e, a. angagende Roppes indpodningen; plm. -naux.

Vaccinateur, s. og a.m. Eæge, som

Vaccination, f. Indpodning of Ros saf samme. topver: Baccinering.

Vaccine, f. Rotoppe; Indpodning Vaccinelle, f. (Méd.) uægte Ros vaccinere. toppe.

Vacciner, v. a. indpode Rolopper, Vacciniée, f. (Bot.) Blaadarart, Bolle.

Vaccinique, a. (Méd.) henhørenbe til Kotopper; virus -, Kotoppematerie.

Vaccinoïde, f. (Méd.) uægtræofoppe. Vache, f. Ro; garvet Kohub; &c. der-Bedækning paa en Reisevogn; pl. Saltdynger; (Impr.) Reb, poormed Overbelen af Pressen sættes i Bevæs gelse; - à lait, Malteto; fig. Person el. Ting, pooraf man drager ftor Forbeel; poil de -, Rohaar; robe Paar; - biche, Bøffelfo; - marine, Søfo; - en suif et à grain, garvet Ros bub af fincste Clags til Geletsi; petite -, tynd, siin Rohud; fig. c'est une (vraie el. grosse) -, det er en tot og feed Rone; elle devient -, hun lægger sig stærtt ub; prov. manger de la - enragée, ubstage megen Røb og Rummer; il parle français comme une – espagnole, han taler meget stet Frank; il n'est rien tel que le plancher des -s, bet er siffrere at reise til Lands end til Gøes; bonhomme garde ta -, see til, at man iffe narrer Dig; le diable est aux -s, Fanden er 186, der er en frygte: lig farm; il a pris la – et le veau, **han har giftet et besvangret Fruen:** timmer; (Man.) ruer en -, flage ub med Forbenene. terffe.

Vacher, ère, s. Rovogier, Kovog-Vacherie, f. Rostald; Malteplads.

Vacheue, f. lille Ro; lille, tynd Ros hud; Læder:Støvlet, som bruges af Stifersteensbrydere. Ro; p. u.

Vachin, m. garvet Sub af en ung Vacillant, e, a. vaklende; sittrende; Fig. ubestemt, raadvild; il a la main -e, han har en ufitter, sittrende Haand; esprit –, raabvildt Sind.

Vacillation, f. Batlen; Slingren; 11g. Ubestemthed, Usitterhed, Raads

vildbed.

Vaciller, v. n. vatle; sittre; sig. være ubestemt, raabvild; la main lui a -é, hans Daand har fittret, rystet; la lumière vacille, Epset svæver; –

il vacille toujours, han er altid raad-(Raadvildbed, Ubestemthed. vild.

Vacillité, f. vaklende Karafteer; Vacos (s ubt.), m. (H. n.) Glags Mpre fra Cepton.

Vacuisme, m. (Phys.) Pære om det tomme' Rum i Naturen.

Vacuiste, m. (Phys.) En, som an: tager et tomt Rum i Naturen.

Vacuité, f. (Méd. og Phys.) Tom:

hed; tomt Rum; p. u.

Vacuole, f. (An.) lille tomt Rum. Vade, f. førfte Inbfats i Spil; fig. og fa. Enhvers Forveel i Handel Forhold til Pengene, han har inds studt; chacun y est pour sa -, Enpor bar fin Fordeel of Sagen, Enhver vover beri sin Part for egen Regning.

Vade-in-pace (e ubt. é), m. Fængsel for Munte; pl. des vade-in-pacc.

Vadel, m. (Mar.) Staft til Tjære tosten (guipon).

Va-de-la-gueule, s. Fraadser; pl. des va-de-la-gueule; pop.

Vade-manque, f. (Banq.) Formints

stelse i en Rasses Capital.

Vade-mecum (e ubt. é, og um utt. om), m. Ting, som man bærer almin deligen med sig; Lommebog (ogs. venimecum); pl.des vade-mecum.[faubert.

Vadrouille, f. (Mar.) Svabert; f. Va-et-vient, m. (Méc.) Lober, som bevæger fig frem og tilbage paa en Wastine; lille Træffebro, hvormed bet sættes over en Flod; (Mar.) Toug til at hale en Pram frem og tilbage fræland til ct oplagt Sfib; pl. des va-et-vient

Vagabond, e, a. omvantende, omflattende; sig. forvirret, forstruct, udsvævende; m. Dagbriver, Landstryger, Landløber; -e, f. Landløberste; pl.f. (H.n.) vagabondes, Ebbertopper, som ifte ipinde, men kunne opholde sig allevegne

Vagabondage, m. omflatiente, om-

streifende Levnet; Losgangeri.

Vagabonder, v. n. streise omtring, drive omitting, flatte om; pop.

Vagant, e, a. omvankende bib og did; m. (Mar.) Strandtyv.

Vagin, m. (An.) Moderstebe, Ca-

nal, som fører til Moberen. Vaginal, e, a. (An.) henhørende til

Modersteden; pl. m. -naux.

Vaginant, e, a. (Bot.) stebeformis. Vaginicole, m. og a. (H.n.) Celle dans ses réponses, give vatiende Svar; orm, som boer i stedesormige Huller.

Vaginisorme, a. steteformig.

Vaginite, f. (Méd) Inflammation i Modersteben.

Vagir, v.n. frige som smaa Børn. Vagissement, w. npfødte Børns Strig.

Vague, f. Beige; rompre la , gjennemfære Bølgen; s.m. bet Tomme, det Ubestemte; det tomme Rum i Luften; se perdre dans le -, tabe fig i langt Raisonnement, snakte vidt og bredt, uben at fomme til neget Refultat.

Vague, a. ubcgrændset; fig. ubcs stemt, tom, someonde; terres vaines et vagues, udpriede Jorber, som Intet indbringe; douleur -, Smerte, fom farer fra et Steb til et anbet; promesses -s, tomme løfter; couieur -, luftig Farve. Maade.

Vaguement, ad. paa en ubestemt Vaguemestre, m. Bognmester ved somfring. en Armee.

Vaguer, v.n. streife omkring, vanke Vagues, f. pl. (Bras.) lang treares nct Stang, poormed Duet rores om i Bryggerkarret (brassoir).

Vaguesse, f. (Peint.) bet Euftige, ben lette, sarte Farvetone. [f.vacheile.

Vaguettes, f. pl. Slags Stoviet; Vahette, f. (Jard.) Slags Sommerpære.

Vaigrage, m. (Mar.) Foering, hele

den indvendige Stidsbefladning.

Vaigre, m. (Mar.) Bager, Foerings: planke, indvendig Bekladningsplanke.

Vaigrer, v. a. (Mar.) beflæde et Stib indvendigt med Planker, foere Lapperped.

Vaillamment, ad. tappert, med Vaillance, f. Tapperhed (i ophsiet

Stiil).

Vaillant, m. Eiendom, Formue; voilà tout mon -, det er Alt, hvad jeg eier; a. n'avoir pas un sou -, cie ifte en Stilling; ad. i rede Penge; il a tant vaillant, han eter jaa og saa meget i rebe Penge; fa.

Vaillant, e, a. tapper, kat, modig. Vaillantise, f. Peltedaad; v. iron.

Vaille que vaille, loc. ad. hvad bet end kan være værd; paa Slumpelyffc

(tout coup vaille):

Vain, e, a. tom, unpttig, intetfigende; forfængelig, indbildft; faire de vains efforts, giere unpttige, frug- Plantetar; (An.) Kar i Legemet (Alt, esløse Anstrengelser; espérance –e, hvori der indeholdes et Fluidum); – omt, forfængeligt Paab; vaine gloire, – de guerre, Orlogsstib; – à trois

tom, forfangelig Pæber; kaabelig, indbildst Stolthed; c'est un homme det er et forfængeligt, bildft Menneste, vaine pature, af meiet Mark; Overbrev, hvor alle en Communes Beboere kunne labe bercs Creature græsse; terres —es et va gues, ubpriede, golde Jorder; temps -, mørft, lummervarmt Beir (v. nu: temps vague et incertain); (Man.) cheval -. altfor hidfig Best, som berfor fnart udmattes; loc. ad. en -, forgiæves, unpttigt; forfængeligen; prendre le nom de Dieu en vain, tage Guds Ravn forfængeligen.

Vaincre, v. a. seire over; beseire, undertvinge, overvinde; overgaae; boie, overtale; v.n. seire, vinde; v.pr. overvinde fig selv; betvinge fig; ses rivaux, seire over sine Medbeisere: - q. en générosité, overgaae En i Webelmodighed; — sa colère, tæmme fin Brede; - q. par ses discours, boie el. overtale En ved fine Kores stillinger; se – soi-mēme, tæmme fine Lidenstaber, overvinde sig selv; se laisser - à la pitié, labe sig bes

Grunde, lade fig overbevise.

Vaincu, e, p. og a. befeiret, overvunden; s. m. den Overvundne.

væge af Medlidenhed; se laisser – å

des raisons, lade sig bevæge beb

Vainement, ad. forgjæves, uden saf Bildtet. Rytte.

Vaiues, *f.pl.* (Ch.) lette Excrementer Vainqueur, m. Geierhette, Overvinder; a. seirende; uimodstaaelig; triumpherende; des charmes-s, uimobs staaelige Indigheder; un air -, en boverende, triumferende Tone (iron.).-

Vair, m. Slags Graavært (v.); (Blas.) verelviis Sammenfætning af Sølvhvidt og Lazurblaat i Baaben.

Vairé, m. (Bot.) tyndt Søgræs

paa Witerstlipper.

Vairé, e, a. (Blas.) probet med en verelviis Sammensætning af Sølvs og Lazur-Baand. ling.

Vairon, m. (H.n.) lille Fift; Grunds

Vairon, a. m. glassiet.

Vaisseau, m. Kar (bellere: vase); Stib; (Arch.) bet Indvendige af en Kirke el. en ftor Bygning; (Bot.)

ponts, Trebaffer; - de ligne, Liniestib; - battant, Stib, fem lange forer fit Batterie; - pavillon, Flagsfib; - rasé. Blotstib; - sin, starp Seiler; - de transport, Transportstib; - de charge, Lafistib; - marchand, Santelestib; - negrier, Stib, som briver Glaves handel; - en caque, Etib, som gaaer paa Fistefangst ved Ryfountland; d'un grand tirant d'eau, Stib, som fifter meget bybt; - de haut bord, fort Stib; - haut maté, Etib meb en hoi Rcioning; - en huche, Stib, fom ligger hoit, som har boit Agters stib; - fort d'échantillon, Stib, som er færkt i Tommeret; - .cassé, kjøl= brutt Etib; - qui se comporte mal à la mer, flet Goffib; - qui franchit bien la lame, Stib, som vager gott paa Søerne; – engourdi, Stib, som vager slet; - canard, Stib, som bufer; - rouleur, Stib, som flingrer; - qui fatigue, qui tourmente, Stib, som arbeider meget; – qui a le côté fort, Etib, som er stivt; ... fig. conduire bien le - de l'état, fore godt Roret, regiere gobt; (An.) -x sanguins, Blobfar; (Bot.) -x capillaires, te fineste Plantefar; (Man.) - à souler, Balfefar.

Vaisselée, f. (Manu.) bet Tøi, ber paa cengang indeholdes i Baltekarret.

Vaisselet, m. lille Etib, lille Kar. Vaisselle, f. Bordtoi, Fade, Taller: tener o.desl; – montée, loddet Bords tvi; – plate, uloddet Bordtoi: Solvs tvi, Sølvfade, Sølvtallerfener o. s. v.

Val, 20. Dal (bruges fun i Sammensætning af visse Egennavne: Valde-Grace); pl. vaux (fun i Ubtr. par monts et par vaux, over Bjerg og Dal; og i visse Stednavne).

Valable, a. gpldig; antagelig; cette excuse n'est pas —, denne Undsfyldning giælder iffe.

Valablement, ad. gylbigen, tilbørs

ligen, antageligen.

Valachie, f. Balatiet. Valance, f. (Bot.) Krap.

Valant, a. m. giælbende, som er i behorig Form; p. u.

Valaque, s. og a. Indvaaner i Balatict, Balat; valatist.

*Valenciennes, f. pl. Aniplinger, forfarbigere i Balenciennes.

Valeriane, f. (Bot.) Balbrian.

Valet, m. Tjener, Karl, Opbarter; Bagifnor bag paa en Oør til at lutte samme; Stang paa et Nathords speil; - de chambre, Kammertjener; _de pied, Latai; — d'écurie, Stalt≤ fiest; – de basse-cour, Suusgaartes farl; - de place, Leietjener; mattre -, Overtsener; - à débotter, Støvles fnegt; fig. ame de -, flavist, krybende Sint; se conduire en -, saire le bas -, opføre sig frybende; (Art.) - d'artillerie, Styffnegt; (Chir.) – à patin, Slags Tang; (Jeu) Knegt, Bonte i Kort; - de carreau, Ruberinegt; Perfon, fom ingen Agtelfe fortiener; (Men.) Rebstab til at fastholde ct Styffe Træ, mens bet bearbeibes; (Horl.) Staalstift gjennem der bevæger Biserne; (Artis.) Knalds flot; (Mar.) - de canon, Forlabning; ... fa cet homme sait le bon -, benne Mand er altid forekommende; prov. les bons maîtres font les bons -s, de, som behandle deres Folk gott, cre de bedst betjente; tel maltre, tel -, som Herren er, saa er Tieneren; il est comme le – du diable, il fait plus qu'on ne lui demande, hans Iver gaaer saa vidt, at han gjer endogsaa mere end hvad ber forlanges.

Valetage, m. Opvartning af Tjenere; v. [samtlige Tjenere, Tjenerpak.

Valetaille, f. Slæng af Tjenere, Valet-à-patin, m. (Chir.) Slags Tang, Instrument, hvormed Blodsar, rene forbandtes efter en Amputation; pl. des valets-à-patin; v.

Valeter, v. n. opvarte paa en frysbende Maade, fryde om En; gjøre mange møisommelige Stridt for at erholde Rocet: ka

erholde Roget; fa. v.

Valeton, m. lille Opvarter; p. u. Valétudinaire, a. spgclig, stranstente; s. Strantning. [bred; p.u.

Valeur, f. Tapperhed, Mod, Kjæfs
hed; Bærdi; et Udtrofs rette Betyds
ning; (Mus.) en Nodes Barighed;
(Com. og Banq.) Baluta; il a de
la -, han besidder Tapperhed; cela a
beaucoup perdu de sa -, bet har
tabt meget af sin Bærdi; des papiers
de nulle -, Tocumenter uden Bærdi;
cette marchandise est en -, denne
Bare betales godt; les blés sont en
-, Kornet stager i hei Priis; atta-

cher de la - à qc., tillægge Roget Bærbi, sætte Priis berpaa; donner de la – à ce qu'on dit, give fine Ord Betydning, Eftertryf; la - d'une expression, et Udtryks rette Betydning; il n'a pas bu la – d'un verre de vin, ban bar itte druttet saa meget som ct Glas Biin; nous avons fait la de deux lieues, vi have tilbagelagt faa meget som to Miil; valeur reçue comptant, Baluta annammet i rebe [Mod og Tapperhed. Denae.

Valeureusement, ad. tappert, med Valeureux, se, a. tapper, behiertet,

modig, kjæk, uforfagt.

Validation, f. (Prat.) Anerfiendelse af et Documents Gpldighed; Befræf= telse of en Regning; — de mariage, Erflærelse af et Wegtestabs Gylbighed.

Valide, a. gylvig; stært, frastig, fund og frist; cet acte n'est pas -, dette Actstyffe er iffc gyldigt; mendiants -s, parte og lunde Tiggere; s. fundt, færft Menneste (i Modsætn. til infirme).

Validement, ad. gplbigen.

Valider, v. a. (Pal.) giore gpldig, erflære gyldig.

Validité, f. Gyldighed. pibe. Valinga, m. Slags russiff Sæffcs Valise, f. Babfæt.

Valisnère el. valisnérie, f. (Bot.)

Krebsklo, Valisnere.

Vallaire, a. (Ant.) Arone, fom hos Romerne gaves den, der forst giens nembrød de fjendtlige Forskandsninger.

Vallécule, f. lille, snæver Dal; p.u. Vallée, f. Dal; la —, Bildthalle i Paris; la - des larmes, Jammerdalen, Zorben; prov. il n'y a point de montagne sans -, bet gaaer iffe altid opad i denne Berden; nous ne nous verrons qu'à la - de Josaphat, vi see hinanden iffe mere igsen ber, vi sees først igjen i den anden Verden.

Vallon, m. lille Dal; poé. le sacré

-, Musernes Dal.

Valoir, v. n. gjælde, være værd; v.a. forstaffe; il vaut mieux se taire que de parler mal à propos, bet er bedre at tie end at tale til urette Tid; faire - une ch., giore en Ting ind. bringende, brage al mulig Fordeel af den; frembæve sammes Vigtighed; cet acteur sait bien faire - son rôle, denne besmærfer. Stuesviller forstager gobt at give sin

Rolle Betydning; faire - son argent, giøre sine Penge indbringende; saire - sa marchandise, rofe fine Barer; se saire –, haandhæve sine Rettigheder, fin Bardighed; prale; prov. un homme ne vaut que ce qu'il se fait -, en Wand agtes iffe mere end ban fors staacr at giøre sig gjældende; cela ne vaut rien, bet duer ikke; det lover intet godt; il ne vaut rien, der er Intet ved bam, det er et farligt el. et stet Menneste; il n'a rien qui vaille, han har Intet, ber buer; cette ch. vaut de l'argent, benne Ting er mange Penge værd; prov. c'est un homme qui vaut son pesant d'or, den Mand er Guld værd; chacun vaut son prix, man stal Ingen foragte, Enhver har sit Bard; un tiens vaut mieux que deux tu l'auras, en Fugl i Paanben et bebre end to paa Taget; un bon averti en vaut deux, et godt Raab er Penge værd; cela vaut sait, bet er saa godt som gjort; cette action ne lui a valu que de la honte, benne Handling har kun paadraget ham Stam; a - sur, (Com.) til Afdrag paa hvad ber styldes. melodi.

Valse el. walse, f. Bale; Balfc. Valser, v.n. valse. Idame. Valseur, se, s. Valsecavaleer, Valse: Valuable, a. af nogen Bærbi; inus. Value, f. (Prat.) bruges fun t Udtr. la plus -, det, en Ting overfliger i Værbi bens Kisbesum cl. Burs dering.

Valve, f. Muslingstal; univalve, eenstallet; bivalve, tostallet; multiflappet. valve, mangeffallet.

Valvulaire, a. (Bot.) flappet, mange-Valvule, f. (An.) Hierteklap; Pinde, som hindrer Blodets Tilbagelsb.

Valvulite, f. (Méd.) Inflammation

i Blodkarrenes Bentiler.

Vampire, n. (H. n.) Bampyr, Slags blodsugende Aftenbatte; fig. Blodsuger, som beriger sig paa Fols tets Bekoftning.

Van, m. Kornsold; Kornharpe.

Vanant, a. (Pap.) papier papir; pate -e, middelmaadig Pa-pirsdeig af slette Klude.

Vandale, s. Bandaler; fig. Kjende af Kjønne Kunfter, Pdelægger af Min-

Vandalisme, m. Vandalisme, Raas

beb, som viser sig i Pbelæggelse af Mindesmærker o. desl.

Vandoise, f. (H.n.) Piistarpe (dard). Vanesse, f. (H.n.) flalvinget Infect. Vangeron, m. (H.B.) Slags Rarpc. Vangeur, m. (Tuil.) Teglfteens el.

Muursteensarbeider, som alter Leret. Vanille, f. (Bot.) Banilleplante;

Sammes Frugt, Banille; chocolat à la -, Banillechocolade.

Vanillier, m. (Bot.) Banilleplante. Vanité, f. Tombeb, intetfigenbe Ting; verdslig Pragt; Forfængelighed; saire, tirer – de qc., drage forfænges lighed af Roget, rose sig, giøre sig til beraf; il est revenu des -s du monde, pan har frasagt fig Berbens Forfæn: geligheder; sans -, loc. ad. uben at [fængeligt Menneste. rose mig selv.

Vaniteux, se, a. forfængelig; s. for: Vanne, f. Stibord i en Gluse, Sluscport; pl: (Fauc.) Falkens Hiær

Vanneau, w. (H. n.) Vibe; pl. (Fauc.) de store Bingesiær paa Rovs fugle.

Vanner, v. a. rense Korn med et Sold el. en Parpe; (Eping.) – les aiguilles, aftorre Synaale i Klib; v. pr. flygte, løbe sin Bei (pop.).

Vannerie, f. Aurvemagerhaandvætk; Muslingstal. Rurvemagerarbeide.

Vannei, m. (Blas.) opadbendt, aaben Vannette, f. Riisturv, hvorigjen: nem Babren renses fra Stevet.

Vanneur, se, s. Kornrenser, -ste.

Vannier, m. Kurvemager.

Vannoir el. pot-à-vanner, (Eping.) stort Træfar, hvori Naale: Aifter droftes i Klid for at worres el. poleres. [neumon (mangouste).

Vansire, m. (H. n.) Slags 3ch: Vantail, m. Dørfloi, halvt Binduc; [Storpraler; p. u.

Vantard, e, a. florpralende; s. Vanter, v. a. rose, prise; v. pr. rose sig, give sig til af; il n'y a pas de quoi se -, ber er Intet at rose fig at. llen; fa.

Vanterie, f. Celvroes, Storpra=

Vanteur, m. Praler; p. u.

Vantiller, v. a. (Charp.) bestage Sluseporten med stærte Planter for at modstage Bantet.

Va-nu-pieds, s. Lanbstryger, ussel Stodter; pl. des va-nu-pieds.

chine à -, Dampmastine; bein de -s, Dampbad; bain de -, (Chi.) Distillering ved at Karret ophedes at Damp fra kogende Band; ... pl. hyftes riste, hppocondriste Tilfælde; les -s du vin, Birkningen af altfor færk Rybelse of Biin; Biindunsterue, som stige til Povedet; s.m. Dampstib.

Vaporant, e, a. ubduftende Bellugt. Vaporation, f. (Chi.) Opvarming

ved Damy (bain de -).

Vaporeux, se, a. foraarsagende Damp; fuld 'af Dunster; lidende af bysteriste Tilfalde, af Bapeurs; lis bende af Oppusten; fig. flygtig, ustadig.

Vaporisateur, m (Méd.) Inftrument til at indbringe en varm og

fugtig Luft i Legemet.

Vaporisation, f. (Chi.) Forbunstning. Vaporiser, v.a. forvandle til Damb;

v. pr. fordunste.

Vaquer, v. n. være ledig, ubestiæfs tiget; være ubefat; holde Ferie; — à, lægge Bind paa; voilà un hel emploi qui vaquera bientôt, sce ber cr et godt Embede, som snart bliver les bigt; on ne peut – à tant de choses à la fois, man fan ikke paa een Gang passe saa mange Ting.

Vaquette, f. f. vachette.

Varaigne, f. Stibord, hvorigiennem Søvandet trænger ind i Saltfulerne ved Pavet.

Varande, f. (Pe.) Estring of Silb;

Tilsyn med Silds Redsaltning.

Varander, v.a. (Pe. og Mar.) labe Sild afdryppe og tørre før de lægs gcs i Tønden.

Varandeur, m. (Pé.) En, som bar Tilsyn med Silds Redsaltning.

Varangue, f. (Mar.) Buntstof.

Vardiole, f. (H n.) both Paradisfugl. Vare, f. spanst Waal, omtr. 14 Alen. Varec cl. bebre varech (c ubt. k), m.

Søgræø, Tang; Alt, hvad Havet kaster op paa Kysten; suntet Stib, Braa.

Varenne, f. kongelig Bildtbane; ubprfet Slette; la - du Louvre, Jurisdiction, hvor Bildtforsectser vacdømtes (v.). [Muursten.

Vares-crues, f. pl. set brandte Varel, m. (Mar.) sunfet Stib. Vareuse, f. fort Matrosbloufe.

Variabilité, f. Foranderligheb. Variable, a. foranderlig; ustabig; Vapeur, f. Damp; Dunst; ma- | s.m. foranderligt Beir(om Barometret).

Variant, e, a. foranderlig, bægelfindet (om Sindet el. Charafteren). Lmaade.

Variante, f. Bariante, forffjellig Kæfes Variation, f. Forandring, Afverling; la – de la boussole, Compassets Misvisning; pl. (Mas.) Bariationer; (Mar.) la - vaut la route, saa meget vundet, saa meget tabt; Diss viisningen og Binden rette hinanden.

Varice, f. (Chir.) opsvulmet Aare; pl. (H.n.) stærtt fremstagende Forbsis

ninger vaa Condplier.

Varicelle, f. (Méd.) Stolbetopper (petite vérole volante, fausse variole,

vérolette).

Varicocèle, f. (Méd.) Svulft for: aarsaget ved Aarernes Opsvulmen om Testiflerne og Sædfarrene. [Ravlen.

Varicomphale, f. (Méd.) Svulft om Varié, e, p. og a. fuld af Afverling; spectacle -, Stuespil, riz paa Afvers ling; style -, en iffe eensformig Stiil.

Varier, v. a. forandre; bringe Afverling i; udtryffe paa forstjellig Maade; v. n. forandre fig, asverle; være forstjellig, variere; misvise (om Magnetnaalen); - son style, bringe Afverling ind i fin Still; - la phrase, udtryffe bet Samme i andre Ord; le temps varie continuellement, Bet ret forandrer sig bestandigen; les historiens varient sur ce fait, Sistories striverne stemme iffe overeens i dette Factum, fortælle det paa forstjellig Maade.

Variété, f. Forstjellighed, Afverling; (H. n.) Afart; pl. Blandinger,

blandede Afhandlinger.

Variolaire, f. (Bot.) Kavart. Variole, f. (Méd.) Børnefopper. Varioleux, se, a. (Méd.) som par Børnekopper; p.u.

Variolique, a. (Méd.) angagende el. henhørende til Bornefopper. [fteen. Variolithe, f. (Miner.) plettet Risels Varioloide, f. (Méd.) Sudubstet,

fom ligner inoculerede Kotopper. Variqueux, se, a. (Chir.) foraar.

faget af opsvulmede Aarer.

Variet, m. Page i Midbelalberen. Variope, f. (Men.) Sicthøvi.

Varloper, v. a. (Men.) glatte med

Slethsvlen.

Varre, f. (Pe.) Harpun til Stild: [ber med Harpuner. paddefangst. Varrer, v.a. (Pe.) fange Stildpad: og hvormed Stoffift afviftes.

Varreur, m. (Pé.) Skibbabbefanger. Varsovie, f. Warschau.

Vasard, a.m. (Mar.) fulb af Opnd (bebre: vaseux).

Vasculaire, vasculeux, se, a. (An.)

som har mange Kar el. Narer.

Vase, m. Kar; Base; (Aich.) de chapiteau, Capitælet paa den corinthiste Soile; —s sacrés, hellige Rat, Kalken, Monstrantsen v. s. v.; - d'amortissement, Basc, som prober bet Overfte af en Façade.

Vase, f. Dynd, Mudder.

Vaseau, m (Eping.) Staal hooti Anappenaalshovederne falde, baanden som de asbugges.

Vaseur, se, a. byndet, mubbret. Vasière, f. (Sal.) front Bassin i et Saltvært.

Vasistas (s ubt.), m. Træfrube, Rlap paa en Oør el. Bindue til at aabne efter Behag.

Vason, m. Leerflump, hvoraf for.

færdiges Teglsteen.

Vassal, e, s. Bafal, En, som har Noget i Lehn el. Forpagining af en Undergiven (haanligt Lehnsherre; udtr.); pl. m. -saux.

Vasselage, m. Lehnbafhangighed,

Lehnstieneste; Lehnspligt.

Vassole, f. (Mar.) Hals paa Lugs farmene, hvori Assiværterne ligge.

Vaste, a. stor, uppre; vid, ubs straft; omfattende, overorbentlig; la – mer, det vide, udstrakte Pav; il a de -s desseins, han har store, omfattende Planer; un esprit -, en Kor, omfattende Forstand; s. m. le - interne, den indvendige flore Stinnes beensmuffel; le - externe, ben pore store Stinnebeensmustel.

Vastitude, f. flor Ubstrækning.

Vatican, m. Batican, Pavens Pak labs i Rom; pavelig Regiering; fig. les soudres du -, Pavens Banfiraaler.

Vaticinateur, m. Forudfiger; p. u. Vaticination, f. Spaadom, Forub. [tommende, spaae; vfigelle; v.

Vaticiner, v. n. forublige bet Til-Va-tout, m. (Jeu) ben bele 3ndfate; faire son -, sætte alle fine Penge ud; tenir le -, bolde ben bele Indsats; uben pl.

Vatrouille, f. (Pe.) Bift of Uld, som er fastgjort til Enden af en Stang

Vaucour, m. (Pot.) Borb, hvorpaa |

Pottemageren former Leret.

Vau-de-route (a), loc. ad. i Ubit. fuir à -, fingte honcotuls, over Pals

og Poved.

Vaudeville, m. Gabevise; Baudes ville, lille Theaterstytte med Sange til betjendte Melodier; Baudevilletheater; - final, Slutningsfang i en Baubeville. Vaudevilliste, m. Forfatter til Baubeviller.

Vaudois, e, s. og a. Baldenser. Vau-l'eau (a), loc. ad. med flos

bens Leb (d'avai); fig. og fa. son affaire est à vau-l'eau, hans Sag et tabt uben Rebning.

Vaurien, m. Degenigt, Dagbriver; laftefuldt,ubsværende Mennefte; Gavtpv.

Vautoir, m. (Manu.) Slags Ræffc, **pvorpaa Tapet:Riæben forbelek.**

Vautour, . (H. n.) Grib; fig. grusomt, ubarmhiertigt. Menneste, som noplyndrer fine Undergivne; quadrupedes, Bielfrafen, Jærven.

Vautourin, m. (H.n.) Slags Ravn. Vautrait, m. (Ch.) alt Tilbehør til

Bildivinejagt.

Vautrer (se), v. pr. vælte fig i Starn, fole fig; ftrætte fig, baltre fig: so - dans le vice, sole sig i Lasten, **hengive fig til famme; se – sur un** lit, firæffe fig paa en Seng.

Vayvodat, m. Boword Territorium,

Eandet, som er ham undergivet.

Vayvode, m. Boivod, Gouverneur over Balakiet, Moldau el. Transpl vanien.

Vayvodie el voyvodie, voivodie, f. Statholberstab i Balakick.

Veau, m. Kalv; Kalvetjøb; Kalves stind; - de-lait, Mælkekalv; - de rivière, Febekalv fra Omegnen af Rouen; - marin, Gskalv, Slags Sælhund; manger du -, spise Kalvetist; eau de -, usaltet Ralvetisbssuppe; brides à -x, taabelige, intetfigende Grunde; sa. pleurer comme un -, græbe mes get for en Ubetybelighed; s'étendre comme un -, saire le -, stræfte sig fistesisft; grand -, ftor Dogenigt; faire le pied de - à q., frybe pb. 31b. mygt for En; tuer le - gras, holde et fort Maaltid, for at glæbe fig over giere meget af En for hans Penges el. forberedes, Behikel, Forberedelse. Shit; (H. n.) Slags Reglesneffe;

- aquatique, Slags Drm, som lever i Bandet. (Træart; ogs. en Wosart.

Vébère, f. (Bot.) Melia, tropist Vecteur, s. og a.m. (Astr.) rayon -, Afstandslinie fra en Plancts Utids punkt til Midpunktet af Stjernen, hvor: om ben breier fig; Radius vector.

Véda el. védam, m. Braminernes bellige Bog.

Védasse el. vaidasse, f. Slags Pot: Védelet, m. Pyrte, som vogter

Ralve.

Védelle, s. Rytterstildvagt; Stik berhuus paa Kæstningsvolden; Titels linie i et Brev; (Mar.) lille Obser, vations: Arigsfarisi: ... mellre en -, stille en Rytter paa Post. [Planter).

Végétable, a. som kan vore (om Végétal, m. Plante; især i pl. –taux.

Végétal, e, a. henhorende til Planterne; fommende fra samme; règne -, Planteriget; sel -, Salt ubbraget af Planter; terre -e, Plantejort, Muldjord.

Végétaliser (se), v. pr. omstades til vegetabilst Substants (om Jordens

Gatter).

Végétant, e, a. hentende ifin Rærina fra Safterne i Jorden, vegeterende.

Végétatif, ive, a. udviflende el. frembrivende Plantelivet; vegeterende; vie –ive, Plantelivet.

Végétation, f. Udvifling af Plantes livet; Plantevært; Begetation; Træer

og Planter.

Végéter, v. n. vore ved at bente Ræring fra Jorden (om Planter); fig. føre et Planteliv; leve i Uvirk sombed, uksendt og uanseet; vegetere; il ne fait plus que -, han lever et uvirksomt, tankelost Liv, han vegete rer fun.

Véhémence, f. Hæftighed, Bolds sombed; fig. Liv og Kraft, Fyrrigbed; la - des vents, Bindenes Hæftighed; la – des passions, Livenstabernes Bolds sombed; cet orateur a de la -, denne Taler har et kraftfuldt, livfuldt Foredrag.

Véhément, e, a. hæftig, hidfig, volds som; fig. livlig og frastig, fulb af sfartt, i bøi Grad: p. u.

Véhémentement, ad. (Pal.) meget Véhicule, m. Befordringsmiddel; Ens Tilbagekomft; adorer le - d'or, fig. Middel, pvorved Roget banes Bei

Veille, f. Baagen, Rattevaagen;

en Ajerdedeel af Ratten bos de gamle Romere, en Tid af tre Timer; den foregaaende Dag; pl. langt, natligt Arbeide, Nattesidden, vedholdende Studium; chandelle de -, Rativs, som fan holde ud hele Ratten; être entre la - et le sommeil, sumre, være i Begreb med at vaagne; la – de noël, Zuleasten; saire la – des armes, tils bringe Aftenen før man creeredes til Ridder i et Baabenkapel (v.); c'est le fruit de ses veilles, det er Frugs ten af hans vedholdende Studium; a la veille de, loc. ad. i Begreb med, paa Rippet til, nærved.

Veillée, f. Baagen hos en Syg; Arbeide i Samling om Aftenen; Af-

tenfelstab; Aftenlecture.

Veiller, v.n. vaage, ifte sove; vaage over, passe paa, have Die med (med à el. sur); v. a. vange hob; bevogtc, tagttage; – auprès d'un malade, raage hos en Spg; on ne peut – à tout, man kan ikke passe paa Alt; voillez sur la conduite de cet homme, bols der Die med dette Mennestes Optsts fel; - un malade, tilbringe Natten pos en Spg; il saut – de près cet bomme, man maa passe noie paa dette Menneste, give noie Agt paa ham; ies pretres veillent le mort, Præsterne tilbringe Natten i Bon hos den Oøde; } (Mar.) - la rasale, være flar til at tage imod et Bindfast; - l'horloge, passe paa Tiden; (Fauc.) – l'oiseau, itte lade Falken komme til at sove.

Veilleur, m. En, som vaager ved stil samme.

Veilleuse, f. Natlampe, Bægen ·Veilloir, m. Borb, hvorpaa Haands værkere sæite deres Lys og Bærktøi ved Nattearbeide.

Veillote, f. lille Bunke Hs.

Veine, f. Blobaare; Aare i Træ el. Steen; Metalaare; Ertsaare, Grube; Jordlag; fig. Digtergave; d'eau, Bandaare; - d'or, Gulds grube; fig. - poétique, Digteraare, poetist Talent; ouvrir la -, aarelade; ëtre en –, være i gunstig Stemning for sit Arbeide, være godt oplagt (især | om Digtere og Talere); le sang lui botu dans les -s, Blodet koger i hans Aarer; han er af et fyrrigt Gempt', i fin Ungdoms Kraft; tomber tilvirket med Floilsblomster, i Floils sur une bonne -, træffe helbigt; être | Monster ; morterob; satin -, Atlast i

en - de bonheur, stobe i Peld; il n'a pas (une goutté) de sang dans les -s, han har intet Mod; il n'a nulle veine qui y tende, han har ins gen Tilbsielighed dertil (v.).

Veiné, e, a. fuld af Aarer, aaret. Veiner, v. a. (Peint.) efterligne

Aarerne i Steen el. Træ.

Veinette, f. (Bot.) rødaaret Grantræ. Veineux, se, u. fuld af Aarer (bruges vaade om dyriste Legemer og om livløse Gjenstande; veiné, kun om det Livlose); (An.) henhørende til Aarerne; système –, Aarespstemet; artère -se, Lungcblodaare.

Veintre, m. Stovinspecteur og In-

specteur ved Saliner; v.

Vemule, f. lille Aare i Miner.

Vélani, m. (Bot.) Egetræ, bots. Frugt bruges i Farvekunsten.

Vélanide, m. (Bot.) Frugten af

Egetræet (vélani).

Vélaut, int. (Ch.) Strig, hvormed Zægerne opmuntre Hundene.

-Véler, v. n. tælve.

Vélet, m. lille Ronneslør.

Vélie, f. (H. n) Slags Tæge.

Vélin, m. fiint tilberedet Ralvestind; fiint Pergament; a. m. glat som fiint

Sfind; papier –, Belinpapir. Vélites, m. pl. Jægerforps, oprettet of Napoleon; (Ant.) lette Tropper hos Romerne.

Velleite, f. svag, fraftesiss Bille,

fom itte tommer til Udførelse.

Vellication, f. Kibrernes frampagtige Bevægelse; Afriven, Træffen frem og tilbage (p.u.). [neters Bevægelse); v.

Véloce, a. (Astr.) hurtig (om Plas Vélocisère, m. fransk let Reisevogn. Vélocipède, m. Dressinc; Slags Jilvogn; a. rapfodet, rast til Fods.

Vélocité, f. Hurtighed, stært Fart (i ophøiet Stiil). ufødte Kalve.

Velot, m. Stind el. Pergament af Velours, m. Floil; fostbar Floils Dragt; - plein, glat Floil; - ras, uopstaaret Floil uben Lod; - de coton, Bomulvesseil; fig. og fa. jouer sur le -, spille om sin Gevinst; prov. faire patte de -, give en Floils Pote, træffe Kløerne ind (om Katte); vise et falst venligt ydre.

Velouté, m. fløilsblød, fløilsagtig;

Floils Mynster; papier -, Betræks papir med Floils-Kigurer; vin -, mors kerod, behagelig Biin; (Joa.) som er af rig og mort Farve (om Wedels stenc); (An.) membrane -, slosset Pinte (om Tarmene).

Velouté, m. Floisbaand, Floises, starmenes indvendige floisbagtige Overflade.

Velouter, v. a. tilvirke Gilketsi i Floils-Mynster; give Papir Udseende af Floil. [stot.

Veltage, m. Maaling med Bisir-Velte, f. Bisirstof; Maal til flybende Barer, omtr. 3 Potter. [vrage. Velter, v. a. maale med Bisirstof,

Velteur, m. Brager, Fadmaaler, fom opmaaler Kar med Bifirstok.

Velu, e, a. lodden, besat med tætte, bløbe Paar, haarrig; s.m. det Lodne.

Velue, f. (Ch.) Aruppet Sub paa Hjortens Hovet; (H. n.) en Larve, bevoret med Haar. Lythree; Ærenpriis.

Velvote, f. (Bot.) Elatin, Slags Venade el.venado, m. peruviansi Diort.

Venaison, f. Bildtkiød; Lugt af Bildt; Tid, da Bildtet er schest; les cers sont en –, Hjortene ere sche; cela sent la –, det har en stært, ubes

hagelig Lugt.

Vénal, e, a. som sælges, som er tilfals, som gjør Alt sor Penge; valeur –e, en Tings gjældende Bærdi i Pandelen; il a l'ame –e, han ledes kun af Denspn til Pengefordeel; c'est une plume –e, det er en Mand, som skriver for Penge uden Penspn til Sand, bed; pl.m.—naux. [Penspn, for Penge.

Vénalement, ad. af egennyttige Vénalité, f. den Egenstab ved en Ting, at den er tilfals; fig. Charat-

tecr, som gier Alt for Penge.

Venant, s. og a. m. fommende; à tout –, til den Første, den Bedste; prov. à tout – beau jeu, der maa komme hvo der vil, man frygter Insgen; revenu dien –, sister, uregels mæssig Indkomst.

Vendable, a. sæsgelig, afsættelig.

Vendange, f. Biinhost; pl. Biinbostito; saire –, holde Biinhost; giore sig god Fordcel af sit Embede; prov. il preche sur la –, han glemmer at britte for at passiare; adieu paniers, vendanges sont saites, Alt er sorbi, der er Intet mere at haabe.

Vendangeoir, m. Kjelber, hvor de indhostede Druct opbevares.

Vendangeoire, f. Bæreturv, hvori

Druerne samles.

Vendanger, v. a. hosste Druer; sig. hærge, sbelægge; v. n. holde Biinsbost; sig. gjøre sig utilladelig Fordeel i et Embede; les soldats ont tout -é, Soldaterne have plyndret og ødelagtAlt; il vendange tout à l'aise, tout à son aise, han rapser det bedste, han har lært.

Vendangette, f. (H.n.) Bündrossel. Vendangeur, se, s. En, som samler Druer. [Frankrig; fig. oprørsk Laud.

Vendée, f. vefiligt Departement i Vendéen, ue, s. Beboer af la Vendée; fig. Oprører imob Republiken.

Vendémiaire, m. første Esteraarsmaaned i den franste Calender (fra d. 22be el. 23be Sept. til d. 21be Oct.).

Vendeue, f. Havn, Blodhavn; hem-

meligt Celstab af Carbonari.

Venderesse, f. (Pal.) Ubsæsgerste. Vendeur, se, s. Gæsger, Gæsgerste; – d'orviétan, de Mithridate, Markstriger, Charlatan; – de sumée. En, som giør sig til af en Indstydelse, han itte er i Besiddelse af.

Vendication, f. f. revendication, fom ene bruges. [(ene brugeligt).

Vendiquer, v. a. s. revendiquer Vendite, f. Kulsviernes Udsalgststeb; hemmeligt Selstab af Carbonari (bellere: vendette).

Vendition, f. (Prat.) Salg: p.u. Vendre, v. a. sælge, handle; fig. forraade; – à l'encan, aux enchères, sælge ved Auction; – à l'amiable, sælge under Haanden; - à réméré, sælge paa det Vilkaar, at Sælgeren kan indløse det igjen inden en vid Frist; il m'a vendu le livre dix risdales, han har solgt mig Bogen for 10 Rixtaler; – cher, à bon marché, à vil prix, à perte, à (el. au) prix coùtant, sælge byrt, for godt Kisb, til Spotpriis, med Tab, for hvad det har fostet; ce n'est pas -, c'est donner, bet talber man itte at fælge, bet er at give bort; cela ne se vend pas, bet er iffe til at tisbe for Penge; sig. - bien cher sa vie (pop. sa peau), forfvare sig til bet Pderste; c'est un homme qui est à moi, à - et à dépendre, bet er en Mant, som jeg ganste kan raade over; eet homme

vend bien ses coquilles, denne Mand lader fig dyrt betale; à qui vendezvous vos coquilles? hvem bilder De Dem ind at kunne fore bag Lyset? sa patrie, forraade sit Kædreland.

Vendredi, m. Fredag; Langfredag; prov. tel qui rit le -, pleurera le dimanche, mangen En, som leer idag, græder imorgen; Mors

gen er itte Aften lig.

Vendu, e, p. og a. folgt; forraabt; c'est un homme -, det er en Wand, som bar offret sig en Sag af Egennytte.

Vénétice, m. Giftblanden.

Vénésique, a. gistdannende; m. et

aiftbannende Middel.

Venelle, f. lille Gabe; Gang mellem Sengen og Bæggen (v.); fun i Udir. enfiler la –, tage Flugten, smøre Pase.

Vénéneux, se, a. giftig (om Plans

ter; f. venimeux).

Vener, v.a. jage et tamt Opr for at giere Kiebet mert (bruges fun i

l'infinit., og t le part.).

Vénérable, a. ærværdig; m. Dsis ærværdighed (v.); Titel, som gives Præster, Occtorer i Theologie, og Stormesteren for en Frimurerloge.

Vénérablement, ad. pag en ærvær:

dig Maade, med Erefrygt.

Vénération, f. Ærbødighed for hvab

der er helligt, Wrefrygt.

Vénérer, v.a. vise Prbsbighed el.

Weretrygt for, ære.

Vènerie, f. Kunst at forstaae at jage Bildt; Jagtvæsen; Jagtbetjente; Zagtbolig.

Vénérien, ne, a. venerist. [Kistepart. Venet, m. (Pc.) lille tragtformig

Venette, f. Angest, Frygt, kun brugeligt illdtr. avoir la -, være bange: donner la -, indjage Stræt; fa.

Veneur, m. Jager, Jagermester;

grand --, Overjægermester.

Venez-y-voir, m. Rarrestreg; Pubs;

pl. des venez-y-voir.

Vengeance, f. pavn; pavngjers righed; tirer -, prendre -, havne fig. tage Davn. [over; v. pr. bavne fig.

Venger, v. a. havne, tage Pævn

-fe; harnende.

Dommer, hvorved En kaldes til Regn: bien, dette Eræ styder gobt, trives Nab; uden pl.

Véniel, le, a. (Thé.) tilgivelig. fom fan forlades; faute - le, ringe Feil.

Véniellement, ad. fun í Udtr. pécher -, begage en ringe Keil (i Wods jætning til pécher mortellement).

Veni-mecum (e ubt.é,øg u ubt.o), m. Lommebog, man altid bar bos fig; s.s. vade-mecum; pl. des veni-mecum.

Venimeux, se, a. gittig (om Opr; s.vénéneux); forgistet; fig. une langue -se, en ond, bagtalende, giftig Tunge.

Venin, no. Gift (byrist); Smittes stof; fig. Rag, stult Hab, Stabefro. ped, Onoffab; homme sans -, Denneste, som itte tænter paa at gisre Ondt: il a jeté tout son -, han har udaybt al fin Parme; prov. morte la bete, mort le venin, naar Fienden er bød, er han ikke længer at frygte; à la queue le -, det Bærste er ofte

i Glutningen. Venir, v. m. fomme; anfomme, inbtræffe; paakomme; falbe En ind; tilfalde, tilkomme ved Arv; ubspringe, nedstamme fra; vore, fremkomme, frembringes; bibrøre fra; naae op til; venez avec moi, gaa med mig; bet forenes underliden med s'en, uden at derfor Meningen forandres: Inous nous en vinmes ensemble, vi fom t Samling; ... ne faire qu'ailer et -, være altid paa Farten; il faut le voir –, man maa fee, hvad ban har i Sinde; je vous vois –, jeg gjætter, boad De har i Sinde; nous n'avons qu'à laisser —, vi behøve itte at haste, vi kunne gierne vente; faire – q., fende Bub efter En; - de faire qc., have nylig gjort Roget; — à saire qc., komme uventet til at giøre Roget; en - à saire qc, komme tilsidst til at giøre Roget; il lui vint une grosse sièvre, der paakom ham en svær Keber; vienne une disgr**a**ce, il sera seul, hændes der ham en Ulyffe, el. falder han i Unaabe, da staaer han ene; il me vint une idée, der faldt mig en Cante ind; elle aura quinze ans, viennent les prunes, hun bliver 15 Aax nofte Sommer; vienne la St. Martin, Vengeresse, s. og a. f. s. vengeur. til Mortensbag; il vient de bon lieu, Vengeur, eresse, s. og a. Dovner, ban nebstammer fra en gob Familie; ce mot vient du grec, dette Ord des Venist (t ubt.), m. Ordre fra en riverer fra det Graffe; cet arbre vient godt; d'où vient qu'il est si triste?

booraf kommer det fig, at dan er saa bebrøvet? ces bottes ne me viennent qu'à mi-jambes, bisse Stevler naae mig kun til midt op paa Benene; en - aux mains, fomme op at flages, komme i Haandgemæng; c'est où j'en voulais -, det er det, jeg vilde ops naae, det, hvorpaa jeg tænfte; ses enfants ne viennent pas à bien, pendes Born doe tidligt; cela vient à mon sujet, bet passer godt til min Materie; cet habit vient bien à la taille, denne Kjole passer godt til Fis guren; - à rien, blive til Intet; à bout de faire qc., sætte Roget igjens nem; - à la traverse, forstyrre en Plan; qu'il y vienne! lad ham prove dervaa, om dan tør! prov. le dien lui vient en dormant, han fommer sovende til Alt; tout vient å point å qui peut attendre, med Tid fommer Raab, med Taalmodighed opnaaer man Alt; la balle vient au joueur, Leiligheben finder den, som forstaaer at benytte ben; à venir, loc. ad. tils fommende; le temps à -, den tilfom= mende Tid.

Ven.

Venise, If. Benedig. [nedig; venetianft. Venitien, ne, s. og a. Indvaaner i Be-Vent, m. Bind; Luftning, Blæft; Mandedrat (pop.); (Ch.) Lugt; fig. Forfængelighed, Indbildsthed; Stemning; (Art.) Rum mellem Siderne af Løbet og Ruglen, Spillerum; il vient du par cette senëtre, der kommer Træk fra dette Bindue; - coulis, Træk

vind; 'être logé aux quatre -s, boe et Huus, som er aabent til alle Sider; faire du - avec un éventail, viste med en Vistc; plus vite que le -, overordentlig hurtigt; en plein -, i fri Yuft; fa. mettre flamberge au -, træffe fra Læberet, brage Sværs bet: quel bon - vous amène? byissen god Hensigt el. hvilket lykkeligt Til= Dem bid? talde tører quelque - qu'il vente, boad der saa end bandes; autant en emporte le -, bet bliver til Intet; avoir le dessus du -, have Fortrin for En; être audessus du -, Intet have at frygte; aller contre vent et marée, seile imod Strommen, have Meget at timpe imod; avoir le vent en poupe, have Medbør; aller selon le -, sæmpe fig

(de quel côté) vient le -, see ben i Beiret uden at tanke paa Roget, ifte vide, hvad man stal tage sig for; bestemme sig efter Beginenhebernes le – du bureau lui est Wang; favorable, Stemningen i Comptoiret er ham gunstig; tout cela n'est que du -, alt det er kun Bind, kun tom Forfængelighed; jeter la plume au -, tage en Beslutning ben i Beiret, paa Slump; prov. c'est une girouette qui tourne à tout -, bet er en Brirbane, ber dreier Raaben efter Binden; à brebis tondue Dieu mesure le -, Gud lægger Ingen flørre Læs paa, end han kan bære; selon ie – le voile, man maa Intet foretage sig over fine Rræfter; petite pluie abat grand –, med Sagtmodighed udretter man meest, med gode Ord kommer man længst; (Mar.) – de terre, Fra lands Bind; – du large, Paalands Bind; - elizé, mousson, Passatvind; - arrière, Bind agter ind, plat for Bin: den; - sait, fladig Vind; - droit debout, Bind stif imod; au - (de), til Luvart; sous le -, i Læ; le – fraichit, tombe, det kuler op, lsier af; être au – d'un vaisseau, have Pois den af et Stib; le – est à pic, Binben er op og ned, stille; avoir le dedans, have fulde Seil; avoir – dessus, vent dedans, ligge opbrafi; mettre le – dessus une voile, baffe et Scil; prendre - devant, faac Bin ben forind; venir debout au -, fpnge, svaie op til Ankers. Sjelm; pl. —taux.

Ventail, m. nederste Aabning paa en Vente, f. Galg; cette marchandise est de bonne -, denne Vare finder let Kjøber; elle est dure à la —, den affættes iffe let; elle est hors de -, Tiden til at sælge den er forbi; meltre en -, falbyde; exposer une ch. en -, ubstille Noget til Salg; ce livre est en -, benne Bog er nu utkommen, er til Salg; (E. F.) Skorstyffe, som stal hugges; Tracr, bestemte til at hugges; viderles—s, kjøreTræerne bort, som ere huggede; jeunes –s, borthuggede Stovstyffer, hvor Træer Ande op paa Ny; pl. (Féo.) Afgift til Lehnsherren for Salg af en Arvelot.

Venteau, m. Sluseport.

Venter, v. n. blæse; quelque vent efter Omstændigheberne; regarder d'où qu'il vente, hvad der saa end maa

ffee; prov. on ne peut empêcher le neb; on lui a battu dos et -, on lui vent de —, man kan ikke bindre Tins genes naturlige Gang.

Venterolle, f. (Féo.) Gebyr, som Kiøberen udreder til Lehnsberren; v.

Venteux, se, a. formfuld, underfastet medførende Blaft; foraarsa= gende Binde i legemet; opblæfende; colique —se, Bindfolik.

Ventier, m. Træbandler, som fiøber en Stov og later den hugge paa Stedet.

Ventilateur, m. Bentil; Lufiklap, Lufthul, Træthul til at rense Luften.

Ventilation, f. Forfristning of Luften ved Hick af Bentiler; (Prat.) Burdering af en Formue, ved Stattes

ligning el. ved Deling i Arv.

Ventiler, v. a. forfriste Lusten ved Hiælp af Bentiler; fig. brøfte, undersøge (p.u.); (Prat.) vurdere en tilkjøbt Eiendoms enkelte Dele i Forhold til Total-Bærdien, for derester at ligne Ufaifterne.

Ventis, m. pl. (E. F.) Træer op: ryffede ved et Toug, som om det var

steet ved Vinden.

Ventolier, s. og a.m. (Fauc.) fun i Udtr. oiseau bon -, Falk som fly: ver godt imod Vinden.

Ventose, m. Bindmaaned, siette Maared i den republicanske Calender (fra 19de Febr. til 20de Marts).

Ventosité, f. Opblæsning, Vinde i

Livet; isar pl.

Ventouse, f. (Chir.) Rop til Rops sætning; appliquer des -s, fopsætte; (H.n.) Sugeorgan bos Igler; (Arch.) Trækhul, Lufthul; Aabning paa Foden af en Muur til Udløb for Bandet.

Ventouser, v. a. (Chir.) fopsætte.

Ventral, e, a. (An.) henhørende til

Underlivet; pl. m. -traux.

Ventrales, f.pl. (H.n.) Bugfinner. Ventre, m. Maven; Underlivet; Modersliv; Bug af en Flaske; Rummet i et Skib; Ubabbøining paa en gammel Muur; bet neutrale Parti i Conventet 1793; ten Deel af de Deputerede, som have Sæbe mellem boire og venfire Side; (Bol.) Bugs flade, Indressade; ... se coucher sur le _ à plat -, lægge sig plat neb; demander pardon - à terre, bete om Tilgivelse paa en trybende Maade; aller - à terre, lide i Galop; mar- som bar en tyt Mave; Dgenavn for be cher (passer) sur le - à q., ride En franske Deputerede i boire Centrum;

a dansé les deux pieds sur le man har mishandlet ham (pop.), stræffeligen; tout sait -, Alt splder t Maven; être sujet à son -, se saire un Dieu de son -, holde af at leve godt, giere sin Bug til fin Gub; manger à - débouttonné, spise meb stor Umaadelighed; être le dos au feu, le – à table, tage sig alle mus lige Bekvemmeligheber ved Middagsborbet; il boude contre son -, pan vil ifte spise; fig. han negter sig, hvad han helft ønster; prov. – atlamé n'a point d'oreilles, en hungrig Mave lader fig iffe afspise med Ord; fig. og fa. je saurai ce qu'il a dans le -, jeg vil sætte hans Tapperhed paa Prove, jeg vil vide, hvad der boer i ham; remettre le cœur au – de q., indgive En nyt Mod; mettre le feu sous le – à q., ophible En, giøre En vred; faire rentrer les paroles dans le - à q., tringe En til at tage sine Ord tilbage; il n'a pas un an dans le —, han fan iffe sche et Aar; fig. han holder fig iffe et Aar paa fin Post; c'est le – de ma mère, det er en Sag, jeg ikke oftere indlader mig paa; la muraille fait -, Wurch boier ud ad el. truer med at styrte ned.

Ventre-bleu, int. for Poffer.

Ventrée, f. Kuld Unger, som et

Dyr kafter paa een Gang.

Ventre-saint-gris, int. Eb, eiendommelig for Henrit d. 4be; f. s. ventre-Leu. sfin Bug til sin Gud.

Ventente, s. og a. En, som gjør Ventricule, m. (An.) Kammer, visse Rum i Legemet; le - du cœur, Hiertekammeret; ... Mabe hos drøvtyggende Dyr.

Ventrière, f. Buggjord paa en Pest (alm. sous-ventrière); Gjord, hvormed Heste bringes ombord i etKartsi: (Charp) Povedtverbjælke; (Chir.) Omslag til Underlivet under Steenoperation.

ventriloque, s. og a. Bugtaler; talende som om det kom fra Bugen. Ventriloquie, f. Bugtalerfunft.

Ventrosité, f. stor Utvissing el. utbøining af Maven; p.u.[Snavset; inus.

Ventrouiller (se), v.n. baltre sig i Ventru, e, a. og s. tyfmavet; En,

(B. n.) Bugsuger (bouclier, en Sift); (Bot.) duget.

Venturon, m. (H. n.) lille Zriff.

Venu, e, p. og a. fommen, ans kommen; soyez le bien -, vær vel: iommen; c'est un nouveau -, tet er en nylig Ankommen, en nylig Optagen; consier son secret au premier -, betroe fin Demmelighed til ben

Aørste ben Bedste.

Venue, f. Ankomst; Bært; første Rafi i Reglesvii; le temps se passa en allées et venues, Tiben gif hen med Frems og Tilbageløben, uden noget Resultat; arbre d'une belle -, et Træ af en smut Bart; homme tout d'une -, langt, usormeligt Menneste, lige op og ned; pop. on lui en a donné d'une –, man par truffet dam dygtigt op, man bar taget bam slemt med.

Venule, f. lille Blobaare.

Vénus (s udt.), f. Kjærlighedsguds inde: (Astr.) Aftenstierne, Morgenffierne; (H. n.) Benussnette; (anc. Chi.) Robber.

Vénusté, f. Skjønbeb, Inde.

Vepre, m. Aften (v); f. pl. Eftermiddags: gubstjeneste, Aftensang; -s siciliennes, de Kranstes Blodbad i Sicilien, 1282.

Ver, m. Orm; - de terre, Regns orm; fig. usfelt Mennefte; - luisant, St. Handorm; —s intestins, Indvolds orme; - solitaire, - plat, Bonbels orm; - à soie, Sisteorm; le - rongeur, nagende Orm, Sambittighedsnag; prov. un - se recourse bien quand on marche dessus, Isfaa en Orm frymper sig, naar man træder paa ten; tirer les -s du nez à q., fole En paa Tanterne.

Vérace, a. janddru; p. u.

Véracité, f. Sandbruhed, Sands vedskiærlighed. Ryserod (ellébore).

Vératrum, m. (Bot.) Koldblat, Verbal, e, a. mundflig; promesse -e, Lofte givet i Ord; procès-verbal, Aristlia Rapport over hvad der er sore: gaaet; dresser un procès--, føre til Prototols; (Gr.) afledt af et Berbum; adjectif -, Berbalabjectiv; pl.m.-baux.

Verbalement, ad. mundiligen.

Verbalisation, f. Fortalling for Protocollen af Grunde og Omftændigheder; ftriftlig Optegnelse af samme; fig. og fa. | hans Svar. lang intetsigende Fortælling, Slabber.

Verbalisement, m. s. verbalisation. Verbaliser, v.n. anføre Grunde el. Kacta, som stulle føres til Protofols: iøre Protocol over bvad der er sagt el. stect; fa. holde lange, intetsigende Taler, proble.

Verbe, m. Ord, Tone; kun i Ubit. avoir le – haut, tale i en høi Tone, være hvirostet; (Gr.) Berbum, Gier: ningsord; (Thé.) - éternel, bet evige Ord, den anden Person i Treenigheden.

Verberation, f. (Phys.) Lustens Evingning el. sitirende Bevægelse, frembragt af Lyden. Li fin Tale.

Verbeux, se, a. orbrig, vibilestig Verbiage, m. Ordapberi, vidtløftig intetfigende Tale; fa. [Ord, vrsvle; p.u.

Verbiager, v.n. sige libt med mange Verhiageur, se, s. Ordgyder, Baw

ser, Brøvler.

Verboquet, m. (Méc.) Reb, fasigion ved Enden af en Spile, for at flyre samme i det den reises. Brook. Baad.

Verbosité, f. Overflødighed i Ord, Ver-coquin, m. (H. n.) ille Orm, som æder Knopperne paa Viinstoffen; Pierneorm, som foraarsager Svintel bos viese Dpr, som bos Faarene; fig. og fa. Ryffe, Grille, Raptus.

Verd, f. vert. Bin. Verdagon, m. altfor ung cl. frist Verdal, m. (Vign.) Slags Drue;

pl. -daux.

Verdätre, a. grønagtig, grønsaben. Verdaud, e, a. libt fuur. [grønlig. Verdée, f. hvid, toscanst Biin, litt Verdelet, te, a. libt fuur, sprlig, for frist; fig. og fa. endnu frist og rast; cet homme est encore -, benne Mand er endnu raft og rørig.

Verdereau, m. (H. n.) grønlig [at bømme i Forstsager. Kiirbeen.

Verderie, f. Stovbistrict; Ret til Verderin, m. (H. n.) Grønfinke. Verderou, m. (H. n.) Slags Finke

el. Siegen fra La Gupane.

Verdet, m. Spansfgrønt (vert-degris); pl. Dgenavn paa et Parti af de Rongeligfindede i Bendeefrigen under Revolutionen.

Verdeur, f. Saft i Træer og Plan: ter; Sprlighed hos Biin og Frugt; fig. ungdommelig Kraft, Diarvhed; la - de sa réponse, bet Djærve i

Verdict (t ubt.), m. de Eedsvornes

Kiendelse el. Betænkning i en Sag. Verdier, m. Overstovfoged, Overs

forstbetient; (H. n.) Grønfinke.

Verdillon,m.(Tiss.) Træstang, hvortil Traadene i Kjæden fastgjøres; pl. (Minér.) Bræstjern, som bruges i Stiferbrud.[sel; (Agr.) Slags hvid Drue.

Verdin, m. (H. n.) Slags Dros: Verdir, v. a. male grøn, stryge grøn an; sætte grønne Pletter paa; v. n. blive grøn, grønnes. [le Médoc.

Verdot, m. (Vign.) Slags Drue i Verdoyant, e, grønnende; som falber i det Grønne, grønladen.

Verdoyer, v.n. blive grøn, grønnes. Verdure, f. det Grønne, grønne Blade, Græs; Tapetseri med Ercer.

Verdurier, m. Betjent, som leverede Grønsager til Hoffet.

Véreux, se, a. ormfluffen; fig. og

fa. flet, mangelfuld, mislig.

Verge, f. tynd, bsieligStof, Spidsrod; Svøde; Pedelstav; Bisirstof; Maaslestang; Pendulstang; mandligt Lem; pl. Riis; Spidsrodsstraf; Sorger, Genvordigheder; fig. gouverner avec une – de ser, regjere meget strengt; il n'est plus sous la – de q., han staaer ikke længer underEns Tugt; saire baiser les –s à q., tvinge En til at bede om Tilgivelse ester at være straffet, tvinge En til at tysse Riset; donner des –s pour se souetter, binde Riis til sig selv; saire passer q. par les –s, lade En løbe Spidsrod.

Verge-å-berger, f. (Bot.) Glags

Tibsel; pl. des verges-à-berger.

Vergeage, m. Maaling af Tsier og Baand med Maalestoffen (verge); (Manu.) feilagtige Striber andragte i Lviet. [à-berger.

Verge-à-pasteur, f. (Bot.) f. verge-

Verge-d'Aaron, f. Tryllestav.

Verge-de-Jacob, f. (Bot.) Affobil

(asphodèle).

Verge-d'or, f. (Astr.) Höltemaaler. Vergé, e, a. (Bot.) riissormig; (Manu. om Tsi) gjennemvævet med Striber af grovere Garn el. af stærstere el. svagere Farve. [drat-kavne.

Vergée, f. Agermaal paa 358 Ovas Vergence, f. (Méd.) Bæbsterncs Stræben i en el. anden Reining.

Vergeoise, f. (Sucr.) Sutter-Form af en Mellemstørrelse; Suttertop sas briteret i en saaban Form.

Verger, m. Frugihauge, Træhauge. Verger, v.a. maale med Alen, med Bistrmaal. [moder.

Vergeron, m. (H.n.) Slags Gjøges Vergeté, e, p. stribet; peau –e, rødz stribet Hud; Hud med Striber af sorz stjellig Farve; (Bot.) tige –e, Stamme, som styder svage og ulige Grene.

Vergeter, v. a. børste, rense. Vergetier, m. Børstenbinder.

Vergette, f. Børste (især i pl.); Baand, hvormed Trommestindet strams mes; (Blas.) smal, til det Galve el. to Tres diedeel fortyndet Pæl. slige Hubstriber.

Vergetures, f.pl. (Chir.) smaa, rød: Vergeure, f. Messingtraad i en Paspirform; Striber veraf i Vaviret.

Verglacer, v.n. belægge sig med Jisslag; v.pr. blive til Jisslag; p. u.

Verglas, m. Jisssag. [(aune. Vergne, m. (Bot.) Elletræ (verne, Vergogne, f. Stam, Undseche; fa. v. [el. Undseche; p. u. Vergogneusement, ad. med Stam

Vergogneux, se, a. stamfuld, unds

seelig; p. u.

Vergue, f. (Mar.) Raastang; grande -, Stor:Raa; – de misaine, Fogges Raa; basse –, Under:Raa; – de rechange, Bare:Raa; dresser les –s, stille Ræerne, saa at de danne et Kors med Wasten.

Véricle, f. (Jos.) i Ubtr. diamants de -, falste, eftergjorte Diamanter.

Véridicité, f. Sanddruhed.

Véridique, a. saubbru.

Vérificateur, trice, s. Undersøger

af et Documents Ægthed.

Vérification, f. Undersøgelse af et Striftstebs, et Documents el. et Factums Rigtighed; (Dr.) Protocollering af en Forordning.

Vérisier, v. a. unbersøge en Tings Rigtighed; verisicere; protocollere (v.); v.pr. stadsæstes, gaae i Opsploelse.

Vérin, m. Strue-Binde; Havereds stab, Dunkraft. [Rathuus-Lampe. Vérine, f. Barinatobak; (Mar.)

Vérisimilitude, s. Sanbspnlighed. Véritable, a. sand, sandsærdig; ægte; oprigtig; god; ppperlig; homme –, en sandsru Mand; histoire –, sand Histoire; de – or, ægte Guld; un – smi, en ægte, trosast Ben; la – cause de sa disgrace, den virtelige, sande Narsag til hans Unaade.

Véritablement, ad. overeensstent: mende med Sandhed; virkeligt; Santhed; vifinok, tilvisse (i Betydn. af Samiptte bruges det først i Eæiningen).

Vérité, f. Sandhed; Oprigtighed; (Peint.) tro Fremstilling; il ne dit jamais parole (un mot) de -, han figer altrig et Orb Sandhet; il est plein de -, han er fuld af Oprigtige hed; dire à q. ses -s, fige En hans Keil reent ud; prov. toutes -s ne sont pas bonnes à dire, iffe Alt hvab ber er santt, kan taale at høres; loc. ad. en -, i Sandhed, virkeligt; à la —, tilvisse, vistnot. suvede Toier.

Verjage, m. (Manu.) Ujævnhed i Verjus, m. Saft af umodne Oruer; grøn, umoten Druc; suur, haards bubet Drue; altfor ung Biin; elle a un caractère aigre comme du -, bun er meget bitter el. arrig; prov. c'est jus vert ou verjus, det er hip som bap, bet gaaer ud paa Eet.

Verjuté, e, a. sprlig, suur og starp. Verle, f. Bragemaal, Bisirftot.

Vermeil, m. forgplot Sølv; Blans ding af Zipnober og Gummi, hvors pl.m. -naux. med Forgyldere give deres Arbeide [farvet; fig. frist og rød. Glands.

Vermeil, le, a. høirød, mørftjød: | fernisere, lakere. Vermeille, f, (Joa.) guulrød, bøh. mist Granat; beirod Spinel, Rubin;

(Jard.) orangerød Ppacint.

Vermeillonner, v. a. (Joa.) øver: træffe med en Zinnobergrund.

Vermicelle (c ubt. ch), m. Rubler;

Clags Løvvært paa Tyl.

Vermicellier (c ubt. ch), m. Tib laver af Rudler, Macaroni v. best.

Vermiculaire, m. (H. n.) eenstallet Eneffe; (Bot.) Clags Stampion.

Vermiculaire, a. ormformig, orms agtig; (Méd.) pouls -, uicon, lidet markelig Puls; (An.) mouvement -, Indvoldenes ormagtige Bevægelse.

Vermiculant, a. m. (Méd.) pouls

-, ormagtig, bolgeformig Puls.

Vermiculé, e, u. (Arch.) ubarbeis

bet i Form af Spor af Orme.

Vermiculithe, f. (H. n) forstenede rist Spge (variolique). Eøbyr, som ligne sammensnoete Ormc.

Vermiculure, f. (Arch.) Arbeibe, som esterligner Spor af Orme.

Vermisorme, a. ormesormig.

Vermisuge, a. (Méd.) ornifordris vente; m. Middel imod Orm.

Vermiller, v. n. (Ch.) robe efter

Orme (om Bildsvün).

Vermillon, m. Zinnober; Zinnober, Karve: fig. Kindernes naturlige Rødme.

Vermillonner, va. farve zinnober: røtt; overtræffe med Zinnobergrund; v.n. (Ch.) søge efter Drme (om Grav ldere, Gavivvc. linger).

Vermine, f. Utøi; fig. Pat, Stob. Vermineux, se, a. (Méd.) inbebol bendeOrme cl. Utøi; fremkaldt el. foraare faget af Orme; sièvre —se, Ormefeber.

Vermisseau, m. (H.n.) lille Regni orm; mangestallet, rørformig Søsnesse.

Vermouler (se), v. pr. blive orm; stuffet; p. u.

Vermoulu, e, p. ormstuffet.

Vermoulure, f. Ormstif, Ormmecl.

Vermout, m. Maluriviin.

Vernaculaire, a. horende til Huset, Familien el Landet; almindelig, sæde vanlig; hørende til Foraaret.

Vernaie, f. Ellestov, Sted beplantet

med Elletræer.

Vernaille, f. Slags kostbar Steen. Vernal, e, a. hørende til Foraaret;

Verne, m. (Bot.) Elletræ.

Vernir, v.a. overstryge med Fernis,

Vernis, m. Fernis, Lakering, Glas, fur; fig. og fa. Politur, behageligt yorc.

Vernisser, v. a. overtræffe med Glassur, glassere (om Pottemager: arbeide). lerer.

Vernisseur, se, a. Lakerer, Fernis Vernissier, m. (Bot.) FernissSumat. Vernissure, f. Fernissering, Lakering. Vérole, f. Slags venerist Sygdom (grosse -); suer la -, ubftaaeSvedefuur

for at udjage det veneriste Sygestof; petite-vérole, Børnekopper; petite-vérole confluence, sammenløbende Børnekops petite-vérole discrète, adfille Børnekopper; petite-vérole volante, Stoldefopper; (H. n.) Porcelains Sneffe. Spge.

Verolé, e, a. som lider af venerist Vérolique, a. hidrorende fra venes

Véron, m. (H. n.) s. vairon. Véronique, f. (Bot.) Wrenpriis. Véroter, v.n. søge efter Orme (om

Fugle og Fistere).

Vérotier, m. Fister el. Fuglefanger, som søger efter Orme.

som Fistere bruge til Mading.

Verrat, m. Orne; prov. il écume comme un -, han fraater af Arrighed.

Verre, m. Glas; Driffeglas;- de vin, Glas Biin; - à vin, Biinglas; ie - au vin, Glasset med Binen i: à patte, - à pied, Glas meb Kob; dormant (ogf.un dormant), Rube, fom iffe er til at lufte op; – ardent, Brændes glas; choquer le -, flinke med En; fig. og fa. cela est a mettre sous -, tet fortjener at gjemmes godt, det er noget sjeldent; prov. qui casse les -s les paye, den, som anretter Staden, maa erstatte samme; (Vét.) l'æis de ce cheval est cul de -, Crystallindscn hos benne Dest er af en Dunkelbet, der bebuder Star.

Verrée, f. Glasfuldt.

Verrerie, f. Glashytte; Glaspuficri; Runft at forfærdige Glas; Glasvarer.

Verrier, m. Glaspuster; Glashandler (v.nu: falencier); Glasfurr; Glasfasse.

Verrière, f. Glasbaffe; Drivhuus: kaese med Glas foran eg ovenover; Glas for et Stilteri (ogs. verrine, v.).

Verrillon, m. Glags Glas-Parmonita.

Ve**r**rin, *m*. f. vérin.

Verrine, f. s. verrière; f. pl. Cicros Talerimod Berres. [arbeide: Roralværf. verrot, m. grovt afrians Wlass Verroterie, f. smaa Glasvarer.

Verrotier, m. s. vérotier.

Verrou (forh. verrouil), m. Stotte, Slaa; tenir q. sous les -s, holde En inbespærret; stre sous le —, sidde t Kangsel; tirer les —s sur soi, suffe sig inde, leve indgetogent; venir baiser le -, somme at yde En Hylden; l'or ouvre tous les -s, Intet mobs stager Gulbeis Diagi.

Verrouiller, v.a. place Stobbe for;

v. pr. lutte tig inde.

Verrucaire, f. (Bot.) Bæigfjærne:

lav; europæist Peliotrop.

verrue, f. Vorte. [tet; vorteformig. Verruqueux, se, a. belagt med Bor:

Vers, pp. henimod; mod; omtrent; lever ies yeur – le ciel, have Pinene op imod Dimicn; - les quatre heures,

benimod Rl. 4.

Vers; m. Bers; - libres, frie Bers i forstjellige Stavelsemaal; - blancs, riimfrie Bers; saire des -, composer des -, forfatte Bers; iron. saire des | Forandring i et Barns Stilling under

Vérotis, m. pl. (Pé.) rote Drme,] - à la louange de q., tale live om En. Versable, a sem let ræster. [p.u. Versade, f. Baltning med en Boan; Versant, e, a. som let væster; voltenem; s.m. Straaning, Strout.

> Veratile, a. foranderlig, ustabig. Versatilité, f. Koran-crligh d, Uita-

biabed: Charafteersmitighed.

Verschot, m. ruslik Længtemaal,

svarende til 547 Favne.

Verse, f. Kulturv; a. (Geo.) t Ubtr. sinus -, Sinus versus; à -, loc. ad. strømmevils; il pleut à -, det Aplregner.

Versé, e, p. udgydt; a erfaren; bevandret, vel øvet i; – dans les affaires, ovet i Forreiningerne; - dans

l'histoire, hiemme i Pistorien.

Verseau, m. (Astr.) Bandnianden i Tyrefrecten. Itsinaing i Rassen. Versement, m. (Fin.) Penges Ud:

Verser, v.a. halde; udgybe, udsse; stiante; ubtomme; valte; slage net; v.n. vælte; fastes ned; versez-mni å boire, stjank mig Roget at driffe; - des larmes, utgybe Taarer, græde; – son sang pour la patrie, ubspice sit Blod for Fabrelantet; - l'or à pleines mains, utose Penge med begge Hander, med Phielhed; - de l'argent dans une caisse, uttemme Venge t en Raese; - des sonds dans une asfaire, anvende Rapitaler i en Sandel; – ses chagrins dans le cœur d'un ami, udgyde fine Gorger i en Benne-Barm; – le mépris sur q., tale om En paa en foragtelig Maade; il nous a -és, han har væltet os; vous allez -, De væiter fnart; le vent a -é les blés, Blæsten har slaget Kornet ned.

Verset, m. Bibelvers; (Egl.) Sted af Striften, Nedfaget af Chorfang; (Impr.) Bogtryffertegn, som angiver Bersene.

Verseur, m. Istianter.

Versicolor, m. (H.n.) Clags Ravn. Versicules el versiculets, m. pl. Smaavers; p. u. mager.

Versificateur, m. Bereftriver, Bers. Versification, f. Kunst at strive

Bers: Berfebpaning.

Versisier, v. a. frive Bere (ogs. v.n.); fætte i Bers; v.pr. fættes i Bers.

Version, f. Oversættelse; Oversættelse i Stolen fra de gamte Sprog i Moders maalet; Fortællingsmaade; (Chir.) Holfelen; il y a sur ce sait dissérentes -s, manfortæller bette Factum paa fors Mielige Maaber. [Blad (mots. recto).

Verso, m. den anten Side af ct Versoir, m. (Agr.) Stovl paa en [500 Favne). Dloug.

Verste, f. russist Beimaal (omtr. Vert, e, a. grøn; umoden; friff; fig. traftfuld; rørig; fast og bestennt; cet arbre est encore -, bette Eræ er endnu grønt, endnu saftfuldt; des pois -s, grønne Wrier; des fruits -s, umoten Frugt; du cuir -, ubars ket laber; des pierres -es, Stenc npligen tomne fra Steenbrubet; vin -, altfer ung Biin; fig. og fa. la -e jeunesse, den tidlige Ungdom; viciliard est encore –, denne gamle Mand er endnu raft og rørig; c'est un - galant, bet er en rast og fraft, fuld Manb; il a la tête –e, det er et Poved uben Erfaring; han er flygtig, letfindig; une réponse -e, et droit Evar; cet homme est—, benne Mand er bestemt; prov. il trouve les raisius trop—s, han laber haant om boad han iffe fan opnaae; entre deux vertes, one more, molicm to maddes lige Ting, træffer man een god: ... s. m. ben grønne Farve, bet Grønne; grant Gras; Eprligher, Etramhed (om Biren); - gai, - clair, lyfegrøn; - obscur, - foncé, Mørkegrønt; - de montagne, Bjerggrønt; fig. og fa. manger son ble en -, fertære fine Indiagter forud; employer le – et le sec dans une actaire, anvente Alt muligt for at sætte en Ting igjennem; jouer au - (Børneleg), lege den grønne Leg (overrafte En naar ban intet Grønt bar hes sig [i Mai Maaned]); prendre q. sans –, overraste En, komme bag paa En.

Vert-de-griz, m. Spanstgrønt. Verte, f. (H. n.) Elags Enog.

Verte-bonne, f. (Jard.) Slags

grøn Blomme; Art Kopfalat.

Vertébrai, e, a. (An) penhorende til Pvirvelbenene; colonne -e, Rygs raden; pl. m. -braux.

Vertébralité.f.(Méd.) Inflammation i Rygraren el. i Pvirvelbenene; p.u.

Vertebre, f. (An.) Ryghvirvelbeen. Rvabvirvelbeen. becu.

Verlebrithe, f. forftenet Ryghvirvels

Vertelle, f. Etembrat i Salitjar. Verte-longue, f. (Jard.) faftfulb Sommerpare (mouille-bouche)

Vertement, ad. med Bestemthet, frastigen, eftertryffeligen, tjærbt.

Vertenelles et vertevelles.f.pl.(Mar.) Charneringer el. Gænger, der gribe ind i binanden og fastbolde Roret; Pængsel el. Bøile, hvori Rorct fastholdes.

Vertex, m. (An.) 36se.

Vertical, e, a. lodret; point -, Issepunkt; ligne —e, vertical Linie, fom gaaer fra Zenit til Rabir; s. m. vertical Areds; pl.m. —caux. izonten.

Verticalement, ad. lobret paa Horis Verticalité, f. lobret Retning med

D. til Porizonten.

Verticille, m. (Bol.) Samling af frantsfillete Blade el Blomfter.

Verticillé, e, a. (BoL) frandskillet. Verticité, f. (Phys.) et Legemes Peldning mere imod een Side end imod en anten

Vertige, m. Evindel, Sovebsvindel; fig.Bedøvelse: - ténébreux, Svindel led: faget of Forduntling of Epnet. [windel.

Vertigineux, se, a. plaget af Hoved: Vertigo, m. Kuller (em Defte); Svindel; fig. Lune, Indfald, Raptus; pl. des vertigo.

Vertiqueux, se, a. (Phys. og Méd.) bevægende fig dreiende jig rundt;

fredsformigt.

Oyd; Styrke, Kraft; Vertu, f. Aposthed; Eiendommelighed; pl. femte Englechor; - d'abstinence, Afholtenheds Dyd; on a mis sa — à l'épreuve, man har sat hans Opt paa Brore; – morale, moralf Styrfe; la – des plantes, det Eiendommelige hos Plans terne; elle ne purle que de sa -, hun taler kun om sin Aycsthed; prov. face d'homme porte -, bet gaaer vedft naar man selv er tilstebe; saire de nécessité –, finte sig smutt i Røds vendighed; loc. ad. en vertu de, i Rraft af, i Aslae af.

Vertubleu, int. for Politer; pop. v. Vertuchoux, int f.f. vertublen; v. Vertueusement, ad. bybigt; tybs. Vertueux, se, a. tybig, tybst.[pynt. Vertugade, f. gammelbags Dame. Vertugadier, ère, s. En, fom for: Vertebre, e, a. (H. n.) som har færbigebe cl. folgte Rouleauer, som Damerne bare unber Kjolen; v.

Vertugadin, m. Slags Rouleau,

som Damerne forb. bare under Rio- len for at faac den til at sidte godt.

Vertumnales, f. pl. (Anc.) Eiters aarsseste hos Nomerne. [mersugl.

Vertumme, m. (H.n.) siberist Som: Verve, f. Begeistring; fa. underligt, naragtigt Lunc (p. u.); entrer en –, somme i Begeistring; parler, écrire de –, talc, strive med Begeistring; quand sa – sui prend, naar hans Lune tommer over ham. [bena.

Verveine, f. (Bot.) Jernurt, Bers Vervelle, f. (Fauc.) Ring om Fosten af en Falk med Eierens Ravn og Baaben. [Fisteruse.

Verveux, m. Frugiturv; (Pé.) Slags Verveux, se, a. begeistret, fulb af

Begeistring; p.u.

Vervier, m. s. s. verveux. [Feber. Vésanie, f. (Méd.) Affindighed uden Vésanique, a. (Méd.) affindig.

Vesce, f. (Bol.) Bitte; Bittefrs. Vesceron, m. (Bol.) vild Bitte.

Vésicaire, f. (Bot.) Slags Biffe, Alpsies. [pl. m. –caux. Vésical e a henharende til Blæren:

Vésical, e, a. henhørende til Blæren; Vésicant, m. (H. n.) Blæretræffer,

Slags Insect

Vésication, f. (Méd.) Frembringelse af Blærer paa Duden; sammes Fremkomst.

Vésicatoire, m. (Chir.) Træfplaster; Vésiculaire, a. (Bot.) blæresormig. Vésicule, f. lille Blærc.

Vésiculeux, se, a. som cr i Form

af smaa Blærer.

Vésigon, m. (Vét.) bløb Svulst

paa Pestens Dase, Flusgalle.

Veson el. vesou, m. raa Suffersaft. Vespéral, m. Bog, som indeholder Psalmer og Chorsange henhørende til Astensangen; pl. m. –rals.

Vespéral, e, a. (Astr.) henhørende til Aftenen; étoile -e, Aftenstjerne;

pl. m. -rank.

Vespérie, f. theologist el. medicinst Disputate, som Licentiaten maatte forssvare Aftenen for Doctorcreationen; fig. og sa. Frettesættelse; v.

Vespériser, v. a. trettelætte; v.

Vespertilion, m. (H. n.) almindelig Flagermuns. [Liker.

Vespetro, m. Slags meget behagelig Vesse, f. ubehagelig Lugt uben Lyd fra Endetarmen.

Vesse-de-loup, f. (Bot.) Slags

Svamp, Boeift, Stevbold; pl. des vesses-de-loup [Lugt fra Enbetarmen.

Vesser, v. n. frembringe en styg Vesseur, se, s. En, som altid frem-

bringer en ftinkende Lugt; fa.

Vessie, f. Urinblare; Blære; Blegn;

– natatoire, Svømmeblære hos Fisse;
prov. og pop. j'aimerais autant qu'on
me donnat d'une – par le nez, jeg sister isse om bans flaue Smiger;
il veut saire croire que des –s sont
des lanternes, han vil bilbe Fost int,
at Maanen er gjort of en grøn Oft.

Vessigon, m. f. vésigon.

Vesta, s. (Astr.) Planet, opbaget

af Olbers 1807.

Vestale, f. Bestalinde; fig. bydig, tydst Pige; elle sait la -, bun agerer den Kydste. [for Besta.

Vestalies, f.pl. (Ant.) Fester til Wre Veste, f. Underklædning hos Ofterlændere; Kjole med korte Skjøder; Trøie; Best med bybe Lommer.

Vestiaire, m. Garberobe; Penge til Muntes el. Ronners Kladedragt.

Vestibule, m. Forbal, Intgang til

en Bygning, Bestibule.

Vestige, m. Fobspor; Spor; Rest af en Bygning; (Chir.) Slags Brud af de slade Been; fig. suivre les -s de q., følge Ens Fobspor, esterligue En.

Vestimental, e, a. angagende Klæderne; essence—e, Essents til at tage Pletter af Klæder; pl. —taux; p. u.

Vésuve, m. Besuv.

Vésuvienne, f. (Minér.) mineralst Substants, som ligner Lava.

Vêtement, m. Klædedragt, Klædening, Paaklædning (i ophøiet Stiil).

Vétéran, m. ubtient Soldat; gams mel Soltat el. Betient, som for lang Tjeneste nyder visse Fortrin; Discipel, som er andet Aar i en Classe (ogs. a. m. écolier –). [teranspoile.

Vétérance, f. Beteranstieneste, Bes Vétérinaire, m. Dyrlæge; a. hens horende til Dyrlægekunsten; art –, Dyrlægekunst.

Vétillard, e, s. f. vétilleur.

Vétille, s. ubetydelig Ting, Smaasting, Bagatel; (Méc.) Dægtemagerstang; Værtsted for Stifersteensbrysbere; Hornring, hvorigjennem Traaden gaaer paa en Spinderof; (Artis.) lille Sværmer el. Naket.

Vétiller, v. n. more sig med Ube-

tybeligdeber; giere Banffeligheber for | de cele, det argrer mig, bet er mig Emaating; paatstove.

Vécillerie, f. fridsfindigt Raisonnes

ment, Paarfloveri.

Vélilleur, se, s. En, som holder hig op ved Smaating, el gier Ophæ velfer for Ubetybeligheder, Haarflover.

Vétilleux, se, a. (om Ting) som kæver megen Opmærkombed; (om Personer) noieregnende, paaseende i det Allermindste.

Vetir, v. a. Næbe, paarlæbe; for: spne med Ricer; tage en Rjole paa; v. pr. klade fig paa; klade fig; for: ipne hg med Riader; - les pauvres, give de Fattige Alæder; – un hahit, tage en Kjole paa; - un enfant, give et Barn ferfie Gang Kjole paa (p. u); se – selon son état, flæde fig efter An Stand.

Veto, Drb, laant fra Latinen: jeg sætter mig derimod; s.m. Forkastelses, rei; Bagring ved at stadfæste et Lov: forflag; fig. og fa. j'y mets mon -, jeg sætter mig berimøb.

Véta, e, p. Mæbt; (Bot.) l'oignon est fort - cette année, Esgene erc iaar mere tythubete end fædranlig; prov. il est - comme un ognon, han er indfostt i mange Klæder.

Veture, f. Iferelse af Klosterbragten (almindeligere: prise d'habit). [ger).

Vétusté, f. Wide (især om Bygnin: Veus, ve, s. Entemand; Ente; le denier de la -ve, fin prerste Stiærv; a. som har mistet sin Mand el. fin Kone; berovet, filt ved; la ville est -ve de son maire, Bpen har mis Act fin Foged; église -ve, Collegial kirke, som forhen var Domkirke med en Bistop; s. f. (Not.) buid og fiolfarvet Tulipan; brun Stabios; (H.u.) Slags Baanbfist.

Veule, a svag, traftløs (v); let, lob; lang og tynd; terre –, let, løs Jord; branches—s, lange, tynbe Grene; castor -, mager Saver (p u.).

Veuvage, m. Entemandsstand, Entes

pand (viduité).

Vexateur, trice, s. og a. En, som

plager, ærgrer el. unbertryffer.

Vexation, f. Undertroffelse, Plagen, Ergreise; Forfolgelse. argrende.

tryffe; fa. cela me veze, je suis -é | riatodifiriet.

Klagfignaler. ut chagcligt.

Vezillaire, a. (Mar.) signaux -s, Viabilité, f. (Méd.) Egenstab at funne leve (om et Barn) stunne levc.

Vieble, a. (Méd.) start not for at Viager, ère, a. som er sor Livstid; rente -ere, Livrente; s. m. Indtagt,

som tun er for Ens Levetid.

Viande, f. Rist; — blanche, Rist af Kjærfræ, Ralve o. besl.; — noire, Rist af Befasiner, Pjorte, Daabyr o. dest.; neuve, Aisd, som serveres for første Gang; – saisandée, hasardée, Kjøb af Bildt, som er nærved at foreærves; - de caré:ne, Fastespise, saltet Fist; creuse, Spise, som iffe er synderlig narente; fig. tomme Forpaabninger; se repaitre de -s creuses, more sig med tomt Daab; ce n'est pas - pour ses oiseaux, det er iste Mad for ham, iste Roget, han kan attraae; ce n'est pas - prele, bet er itte Reget, som sfeet strax; c'est un mangeur de -s apprétées, det er en Dagdriver, som not vil have det godt, men itte selv giore fig Umage. (Bildt).

Viander, v. n. (Ch) græsse (om Viandis, m. (Ch.) Græsning el.

Græggang for Vildt.

Viatique,m. en Munte Reifepenge og Underholdning paa Beien (v.); ben beb lige Postie, som bringes en Spg i hans Hicm Lover Dættet langs Kobrptten.

Vibord, m. (Mar.) Stibets Bag Vibrant, e, a. svingende; (Méd.)

pouls -, stærf, haard Puls.

Vibralité, f. (Méd) afversende Spænding og Slaphed; Legemets Bittren. sat svinge.

Vibratile, a. som er i Stand til Vibration, f. (Phys.) Spingning (helft i pl.); les -s d'un pendule, et Penduls Svingninger (bedre: oscil-Livinge, vibrere, lation).

Vibrer, v.n. (Phys.) giore Sving. Vicaire, m. Bicarius; Capellan; - de Jésus-Christ, Ravn, som gives Pa-

ven; grand --, Capellan his en Bistop. Vicuirie, f. Præstetato, som bestyres af en bestandig Capellan (v. nu: vi-(Bicarius; pl. m. -rigax. cariat).

Vicarial, e, a. henborende til en Vexetoire, a. tryffende, plagende, Vicariat, m. Bicariat, Capellanie; Vexer, v. a. plage, ærgre, under Tiden, hvori Bicariatet varer; BicaVicarier, v. n. bestpre et Embebe i en Andens Sted; være Capellan; fig. beflæde et unberordnet Embebe.

Vice, m. Mangel, Ufuldsommenhed; Lybe; stadig Tilbsiclighed til det Onde, Last; Udsværelse; se livrer au -, hens give sig til Udsværelse; prov. nul m'est sans -, Jugen er seilfri; le - l'a quitté, mais il n'a pas quitté le -, han hænger endnu ved Lasten, stiondt han iste længer kan tilsredsstille den; (Vét.) - redhibitoire, Lybe, som tvinger Sælgeren til at tage en solgt Hest tilbage, naar Rjøberen inden ni Dage giør Paassand derom.

Vice-amiral, m. Biceadmiral; Biceadmiralfib; pl. des vice-amiraux.

Vice-amirauté, f. Biceabmirals

Bærbighed; pl des ---s.

Vice-bailli, m. Bice:Landpolitimes fter; Bice:Landsdommer; pl. des vicebaillis. [pl. des vice-chanceliers.

Vice-chancelier, m. Biccfantsler; Vice-consul, m. Biceconful; pl. des vice-consuls.

Vice-gérant, w. Bice-Bestprer; Bice-Dommer i en geistlig Ret (ogs. vicegérent); pl. des vice-gérants.

Vicennal, e, a. (Anc.) typeaarig;

pl. m. -naux.

Vicennales, f. pl. (Ant.) Døbsfest, som bøitibeligholdtes hos Romerne type Nar efter Ens Døb.

Vice-présidence, s. Bicepræsidents

Mab; *pl.* des vice-présidences.

Vice-président, e, s. Viceprafident, -inde; pl. des ---s.

Vice-procureur, m. maltefift Gene-

ral-Procureur; pl. des ---s.

Vice-reine, f. Bice-Dronning; pl des vice-reines. [vice-rois.

Vice-roi, Bice:Ronge; pl. des Vice-royauté, f. Bice:Kongevardig: bed; Land under en Bice:Konge; pl. des ---s. [pl. des ---aux.

Vice-sénéchal, m. Underlandfoged; Vice-sénéchaussée, f. Underlands fogdens Embede; fammes Bolig; pl. des ---s. [vendt.

Vice-versa (et), loc. ad. og om-Viciable, a. som fan forbærves.

Vieié, e, p. og a. forbærvet.

Vicier, v. a. fordærve; forvanste; (Prat.) giste ugyldig.

Vicieusement, ad. paa en feilagtig Maabe; feilfuldt; lastefuldt.

Vicioux, se, a. feilfuld, mangels fuld; lastefuld; ubstavente; (Gr.) socon de parler –se, sproastrivig Maare
at uttryffe sig paa; (Man.) cheval
–, sty og stædig Gest; ... s. m. lastes
fultt Mennesse (især i pl.).

Vicinal, e, a. nar tilgræntfente; ifær i Ubtr. chemin -, Martvei, Bei fra en Lantsby til en anden; pl.m.-naux.

Vicissitude, f. Omstiftning, Afverling; Ubestandighed, Foranderlighed; Forandring til det Bærre; la – des choses humaines, de mennesselige Tings Bexel; éprouver des –s, undergaae ugunstige Forandringer.

Vicomte, m. Bicomte; forb. fon-

gelig Dommer i Normandict.

Vicomté, m. Grevflab tilhorente en Bicomte (v.); Bicomtes Barbighed.

Vicomtesse, f. Bicomtesse, en Biscomtes Gemalinde.

Victimaire, m. (Ant.) Offertsener. Victime, f. Glagtoffer, Offerdyr; il a été la – de sa bonne soi, han er bleven et Offer sor sin Gobtroenheb.

Victimer, v.a. oposfre (p. u.); Ag.

give til Priis for Latter.

Victoire, f. Seir; Seirsqubinde; remporter la – sur soi-même, overs vinde sig seiv; ilne saut pas chanter – avant le temps, man stal iste rose sig af sin Seir sør Tiden.

Victorial, e, a. henhørende til Scieren; pl.m. -riaux; jeux -riaux, (Ant.)

Seirslege bos Romerne.

Victorial, m. (Ant.) Seirsmynt, game mel romerst Mynt. [en seirrig Maate.

Victorieusement, ad. seirrigt, paa Victorieux, se, a. seirrig; seirende; la raison n'est pas toujours –se des passions, Fornusten vinder iste altid Seir over Lidenstaberne. [Orden.

Victorin, m. Domberre af St. Victors Victoriole, f. lille Billede af Scirs.

gubinten paa Monter; p. u.

Victuaille, f. Levnetsmiddel; pl. (Mar.) Stibsproviant; p.u.

Victuailleur, m. (Mar.) Sfibsproviantsforvalter.

Vidame, m. Bestprer af et Bispes boms Jorbeienbomme og verbslige Anliggender; arvelig Lehnsbesidder af bistoppelige Jordeiendomme.

Vidamé, m. el. vidamie, f. bistops pelige Jordeiendemm & Bestyrerpost;

sammes District.

Ubismning; pl. Snavs cl. Ureenlige, beder, som fiøres bort fra et Sted, ber renses; (Med.) Efterbyrt; ... celte bouteille est en -, denne Flaste er der stjænket af, den er ikke fuld.

Vidangeur, se, s. Starnager; Rats

mand; Starnagerfone.

Vide, a. tom; ledig; ubestiget; s.m. ret Tomme, Tomber; fig. Forkangelighed, Intetfigenhed; fig. avoir la têle -, have et tomt Hoved, uden Ibeer el. Kundstaber; avoir le cœur -, bave et foldt Pjerte, nden Bensfabos felels; se retirer d'une affaire les mains -es, træffe fig ud af en Sag, nten nogensombelft Fordeel el. Gevinst; cet ouvrage est - de sens, dette Arbeide er blottet for fund Sands; des moments -s, Piebliffe, hvori man iffc er bestjæftiget; la scène est -, der er ingen noie Forbindelse mellem Styllets Scener; habit brodé tant plein que -, Kjole, bvorpaa det Broberete optager ligefaa megen Plats, som bet, ber iffe er broberet; (Arch.) ce mur pousse (tire) au -, benne Munr faster sig; (Méd.) le pouls de ce malade est -, Pulfen bos benne Patient er meget svag; ... te - des grandeurs humaines, de mennestelige Storheders Intet; à -, loc. ad. tom; la diligence revient à -, Diligencen kommer tom tilbage; fig. macher à -, nære fig med et falft Haab; (Mus.) jouer à -, spille paa en Streng i bele dens Længde, uden at satte Fingeren vaa den.

Vide-bouteille, m. lille Huus med Pave tæt ubenfor Byen; Slags Pompe el. Pævert til at tømme en Flaste uden at træffe Proppen ud; pl. des

vide-bouteilles.

Videlle, f (Pat.) Sporcjern til at ffare Deigen i Strimler; Redstab til at udbu!e Frugter, der stulle splics.

Vider, v. a. tomme; rydde; borts staffe; udhule; opstærc; rømme; bringe

Vidange, f. Ilyddeliggierelse af ct maden ud; - le royaume, romme Stovbistrict; Opmubring af en Canal; Riget; - son collre-sort, uogive mange Penge; - une querelle, bilægge en Strid; — ses comptes, ende og be rigtige fine Regninger.

> Vidimer, v.a. (Prat.) conferere en Copi med Originalen og devidne dens

Dvercensstemmelfe.

Vidimus (s utt.), w. (Prat.) Paas strift, hvormed man tilkjendegav at bave confererct Copien med Originalen.

Vidomnat, m. (Féo.) Underbesty

rervoft.

Vidomne, m. (Féo.) Underbestyrer. Vidrecome, m. stort Bager.

Viduité, f. Enfestand.

Vidure, f. udstaaret, gjennemsigtigt Arbeide; bet, som falder af ved at udstære et Arbeite.

Vie. f. Liv; Levetid; fig. Livetraft; Livlighed; Kraft, Kund; Livog Luft (iKorbinbelse med et Eiendombads); Livsophold; Levemaate; Levnet; Levnetsbestrivelse; Begekation; pop. Rlammeri; etre en -, vare i live; être entre la - ct la mort, svæve mellem Liv og Deb; sa - ne tient plus qu'à un fil, band yw banger kun i en Traad; il n'a qu'un filet de -, qu'un souffle de -, han er svag, ban bar iffe langt tilbage; il y a bien de la - dans cet homme, der er endnu megen Kraft bos benne Mand; mourir tout en -, bse i sin fulbe Kraft; ce portrait est plein de -, bette Portrait er fuldt af Liv, fultt af Ubtrpf; il en a pour sa -, han har not, saalænge han lever; durant ma -, ma - durant, saalænge jeg les per: recommander qc. à q. sur la -, anbefale En Roget indftændigen; gagner sa -, forticne fit Livsopholi; saire bonne -, leve godt; joyeuse -, leve lystigt; saire la —, leve godt, svire, hengive sig til Udsvævelse; mener une – heureuse, fore et lyffeligt Liv; faire — de garcon, leve som Pebersvend; mener une - de cochon, føre et udsvævende Liv; c'est sa -, bet er hand Liv og Lyft; paa bet Rene, tilendebringe, bilægge, les -s de Plutarque, Plutarques Levberigtige; v. pr. tommes; entes, bis netsbestrivelser; sa seinme lui sera lagges, afgiores; purgere; – le verre, une belle –, hans Kone vil holte tomme Glasset; - un appartement, dygtigt Huus med ham; prov. telle ryddeliggiøre et Bærelse; – un canon –, telle sin, som man reder, saa ligs de susil, udhule et Geværløb; – du ger man; il saut saire – qui dure, poisson, opsære Fist og tage Ind: man maa sætte Tæring efter Ræring;

loc. sd. pour la -, for lang Th; pour la -, à la - et à la mort, for stedse, i Liv og Død; à -, for Livstid; de la vie, de ma -, (med en Regtelse) alorig i mit Liv; je ne lui pardonnerai de la -, jeg tilgiver ham aldrig saalænge jeg lever.

Viédasc, m. Zølpcr; v.

Vieil (foran et Subst. i Enfeltt., som bc: apnder med en Bocal), vieux, a.m. vieille, a.f. gammel; gammelagtig; flitt,brugt; gaaet af Brug; (vieux s.m. gammel Mand; bet Gamle; (vieille) s.f gammel Rone; ... être vieux avant l'âge, blive gammel for Tiben; - comme les rues, meget gammel, ældgam: mel; se faire -, blive gammel; il ne fera pas de vieux os, han bliver iffe gammel; il a un air -, han feer gammel ub; faire le -, antage et gammelt Bæscu; un vieil ami, en gammel Ben; un homme de la vieille roche, en Mand af en sielben Redeligheb; un ami de la vieille roche, en fifter, provet Ben; contes de vieille, Ammeflu:fortællinger.

Vieillard, m. Olding; pl. de Gamle; on doit respecter les -s, man maa bave Ærbsdighed for de Gamle. sp.u.

Vieillement, ad. paa gammel Biis; Vieillerie, f. gamle Sager, gams melt Stramleri; fig. gamle, forslidte Ideer; n'écrire que des -s, strive fun gamle, længe bekjendte Ting.

Vieillesse, f. Alterdom; gamle fa. baton de -, Alderdoms Støtte; prov. si jeunesse savait, si - pouvait, hois de Unge besad Erfas

ring og de Gamle Kraft.

Vieillir, v.n. blive gammel, ældes; foraldes, gaae af Brug; faae et gam: melt Udseende; v. pr. giøre sig ældre end man er; il a vieilli sous les armes, han er bleven gammel i Arigs: tjenesten; ce mot a -i, dette Ord er foraldet, gaaet af Brug; cette affaire vieillit, benne Eag begynder at glems med; les chagrins l'ont bien vieilli, Sorgerne have gjort ham meget æls bre; cette coissure la vieillit de dix ans, benne Hovedpynt gjør hende 10 Aar |-, en ftarp, bidende Rulde; l'air vis

Albercommen; p. u.

blive gamntel, el. at see gammel ud;

gammelagtig; fa. plais.

Vielle, f. strengebesat Etre, som spilles ved at dreie et Hjul; prov. il est long comme une -, han er langsom i al sin Gjerning; il est du bois dont on fait les -s, han er let at fomme til Rette med, han fommer godt ud af det med Alle; (Serr) loquet à -, Slaa, som aabnes med en Xøgle.

Viellé, e, a. fun i Udtr. bœuf –, feed Ore, som Torsbagen i Ugen sør Fasten føres gjennem Bpen under Lires musik (Rogle ubtale bet: bænk ville; ffulde denne Bariant gjælde, maatte ben beriveres af ville, og Urtryffet da betyde: Oxen, som føres om i Byen).

Vieller, v. n. spille paa Lire; fig. nole, træffe i Langtrag; p.u. [lerste. Vielleur, se, s. Lirespiller, Lirespill Vienne, f. Wien. a. wiemt.

Viennois, se, s. Jutyaaner i Wien; Vierge, f. Jomfru, Mø; la sainte Vierge, Jomfru Maria; fig. og fa. c'est l'amoureux des onze mille -8, han forelster sig i ethvert Fruentimmer, han feer; (Astr.) Jomfruen, et af de 12 Tean i Dyrfredsen; ... a. ustpldig; ublandet; ubrugt; udpriet; métaux -s, rene, ublandede Metaller; huile -, Olie af Oliver, for de perfes; cire -, Bor, fom endnu cr ubrugt; terre -, ubpriet Jorb; parchemin -, Pergament af Stind af nyfødte Lam; vigne –, Biinranke, som

Vieux, s. vieil.

Vieux-oing, m. 1. oing.

frembringer smaa ubrugelige Bar.

Vif, ve, a. levende; fig. livlig; fyrrig; hæftig, hidlig, voldsom; eftertryffes lig; bibenbe, gjennemtrængenbe; s.m. stært Risd; Hiertet af et Træ; il sera pris mort ou -, han stal gribes tod el. levende; enfant –, livligt Barn; avoir les yeux -s, have fyrrige, ilt= fulbe Dine; avoir le sentiment -, føle levende; être – comme la poudre, comme le salpêtre, være meget hidlig, tomme let i Fpr og Flamme; un froid [ældes, som bliver ældre. des montagnes, den rene og starpe Vieillissant, e, a. som begynder at Bjergluft; un teint -, en bvid og rob Vicillissement, m. Nærmelse til Anfigtsfarve; une attaque -ve, et hæftigt Angreb; une foi -ve, en les Vicillot, te, a. som begynder at vende Tro, ledsaget af Gjerninger;

ean -ve, rintente Bant; une roche -ve. en gebigen Rlippe; chaux -ve, ulaffet Ralf; dartre -ve, Ringorm; -ve arese, farp, fremfpringende Rant; une foret-ve, en Stov fuld af smutke boie Tract, el. fuld af Bildt; de -8 reproches, bidente, eftertryffelige Bebreitelser; des traits –s, bitente, pie fante Udfald, Pentydninger; couper dans le -, flore i Riebet; fig. berove fig paa eengang hvad man hol ber meest af; afbryte paa eengang alle fabelige Forbindelser; tage fraftige Forpolistegler; piquer au -, for: narme En paa det Foleligste; etre touché au -, være levende rørt; loc. ad. de vive voix, munbiligen; de vive force, ved at bruge Magi.

Vif-argent, m. Dviffelv; fig. og fa. il a du vif-argent dans la tête. pan er saa spreig og ubesindig, at dan offe iffe veet, had han gior.

Vigie, f. (Mar.) Stibsbagt, Platros paa Udig; Bagt paa en Landpynt ud imod Søen; Klippe el. Stjær, fom rager op over Davet; eire en -, være paa Udtig. lig; p.u.

Vigier, v. n. (Mar.) vare paa Ud: Vigigraphe, m. Stibstelegraf; den, som passer en Stibstetegraf.

Vigigraphie, f. Stibstelegrafering. Vigilamment, ad. aarvaagent; p.u.

Vigilance, f. Aarvaagenhed, Bagts sombed; Paapassclighed; il a beaucoup de -, han er meget vagtsom, vaavasselig. [19, agtpaagivente.

Vigilant, e, a. aurvaagen, paapasses Vigile, f. Belligaften; -s des morts, Mergenmesse og Cantater, som synges Aftenen for en Sjælemesse.

Vignage, m. Afgift af Biinhaver. Vigne, f. Biinftot, Biiurante; Biins bjerg, Bii gaard, Biinhave; cep de -, Biinfoi; pampre de -, Biinløv; raisin de -, Drue stiffet til at perse Bün af (mods. raisin de treille el. chassolas, True til at fervere som Dessert); - sauvage, vild Druc; du Nord, Sumle; peche de -, Fers sten af et fritstaaenre Ferstenbed; sig. travailler à la - du Seigneur, arbeite paa Sjælenes Omvenbeise; un mariage de Jean des Vignes, tant tenu, tant payé, et Samliv under Sfin af Wigteffab; eire dans les -, være beruset; quand nous serons morts, sera ligt, feigt, lumpent; ubehageligt, smutles -s qui pourra, naar vi cre bete,

saa sab be Andre gjøre byad De vil. Vigneron, ne, s. Blingaardsmant,

Bungaartspige.

Vignette, f. lille Billed til Sirat i en Bog, Bignet; papier à -s., Papir met Sirater; - du frontispice, Titels [pays -). vignet.

Biinland (egs. a. Vignoble, m. Vignot, 28. Pord, hvorpaa Ra: bliauen tilberedes; (H.v.) SlagsSnegl.

Vigogne, f. (H. n.) Bigognedpr, Faaretamcel; Ulb af samme; m. Pat af Bigogne-Uld.

Vigorie, f. (Art.) Kugcl-Støbeform. Vigoureusement, ad. traftigen;

tappert.

Vigoureux, se, a. traftfuld, trastig; eftertryffelig; flærf; réponse —se, efter tryffeligt, fraftigt Svar; cheval -, [District; v. ftært Deft.

Viguerie, f. Landfogebpost; fammes Vigueur, f. Kraft; Styrke; Efter, trpf; pousser une affaire avec -, brive en Sag med Energi; répondre avec -, svare med Fynd; être en -, rare i Kraft, gjælde. [lige Frankrig; v.

Viguier, m. Landfoged i bet spb-Vil, e, a. lav, netrig, foragtelig; ringe; un - séducteur, en nedrig for fører; chose de – prix, en Ting af ringe Bærdi; vendre å - prix, sælge

fer Spotpriis.

Vilain, e, a. styg; ubervem, ubc: hagelig; smudsig; lumpen; farlig; gnieragtig; -e maison, fingt Huuk; - temps, flygt, ubchageligt Beir; c'est un - homme, det er et lumpent, netrigt Menneste; bomme -, Gnier, farrigt Menneste; une -e maladie, en sicm, farlig Sygbom; il est — comme tard jaune, han er gnieragtig indtil Smudsighed; ... s.m. Bonde, simpe.t Menneste (v.); stygt, gemeent Menneste; en schofel Karl; en Gnier; jeu de main, jeu de -, fun den Uop: bragne tillader sig at flaae; c'est la fille du -, den, fom byder boist, fager bet (v.); graissez les bottes d'un -, il dira qu'on les lui brûle, ngar man tiener den Gjerrige, klager ban endogfaa terover, for itte at vife Gjengiæld (v.); il n'est chère que de vilain, der er intet Gilde saa gobt som ben Gjerriges; s.f. I. derlig Dvinbe (v.).

Vilainement, ad. plumpt; famme-

figt; gnieragtigt.

Vilebrequin (bebre: virebrequin), m. Bindelbor, Omflagsbor; fa.desjambes en -, fliave Been; (H.n.) Slage Sneffe.

Vilement, ad. usfelt, lavt, lumpent. Vilenie, f. Snave, Ureenlighet; fig. gemeent Udtryk; Shæktsord; imudfig Gierrighed; flet Handling; ussel Fobe; le livre est plein de -8, Bogen er fuld af Gemeenbeder; il a sait cent -s en sa vie, han har gjort mangfoldige lumpue Streger mens ban bar levet; il mange toutes sortes de -s, han spiser alle Slags usunde Sager.

Vileté, f. ringe Bardi, lav Prits; Ubetybelighed. | behandle med Foragt; fa.

Vilipender, v.a. ringcagte, nebsætte; Villa, f. Landsted. [befoltet Stad; p u. Villace, f. stor, slet bygget og slet

Village, m. Landsby; fa. le coq du -, ben mecft Anseete i Bpen; il est bien de son –, han kiender kun libt til, hvad der foregaaer i Berden; prov. à gens de -, trompette de bois, som man raaber i Stoven, saa faaer man Spar; il ne saut point se moquer des chiens qu'on ne soit hors du ., man maa itte ringeagte sin Kiente, saalænge han har mindste Lei: lighed til at stade.

Villageois, e, s. Landsbybeboer, Landsbymand, Bondefarl; Landsby: kone, Landsbypige; a. landsbyagtig.

Villanelle, f. Slags Hyrbedigt, hvis Bers slutte alle med samme Omkoad; Bondedands: Melodi til samme.

Ville, f. Stab; Indvaanerne i en Stad; Communeraadet (corps de ville); il est à la –, han er i Staben (iffe paa Landet); il est en -, han er i Byen (ube, ifte hjemme); dans la -, inden for Byens Bolbe el. Mure; il dine en -, han spiser ube; fig. og fa. avoir – gagnée, have vundet Spil, det Bærste overstaaet; prov. ville qui parlemente est à moitié rendue, den, foin hører paa de Forslag, der giøres, er nærved at tilstaae, hvad der begiæres.

Villette, f. meget lille Stad; p. u. Villeux, se, a. (Bot.) laaden, befat med lange, blote, tætflagende Haar.

Villosité, f. (Bot.) Laaddenhed. Vimaire, f. Stade foraarfaget i en

Stev af Storm; v. p. u.

de deux seuilles, to Aars gammel habit de -, for tynd Paakladning i Biin; - doux, søb Biin, som itte har Forhold til Aarstiden; prov. on prend

gjæret; - bourru, Blin, som kun har gjæret lidt, som bolder sig sød; – de l'étrier, Biin, som briffes i det man stiger til Pest; – coupé, Bitn blandet med anden Biin; - de cerneaux, Biin, fom er god paa Balnøbbetiden; - do goutte, mère-goutte, Biin, som er koms men af Druerne for be perfes; demivin, petit vin, Band, som er slaaet paa Druerne efter at be erc persebe; de copeaux, afflaret Biin; - de ville, – d'honneur, Raabhuusviin, hvormed ber opvartes ved ubmærkede Lcüighes ber; - de prunelles, Slagenviin; du cru, Biin fra et Stebs Omegn; ce a beaucoup de -, benne Biin er meget stærk; il est capiteux, ken stiger let t Hovebet; – d'une oreille, fortræstelig Biin (v.); - de deux oreilles, middelmaatig Biin (v.); - de liqueur, Dessertviin; un pot-de-vin, et Lithfiøb; boire le – du marché, britte vaa Risbet: tache de -, Biinplet; rødt Modersmærke i Anfigiet el. paa andet Sted af Legemet; fig. og fa. il a le - triste, Binen giør ham førge morig stemt; il a le - mauvais, Bis nen gjør ham trætteffær; s'enivrer de son -. bolte fast ved egne Ibeer; faire jambes de -, briffe tygligt for at gaae fremad med florre Bestemtbed; porter bien le -, briffe meget uben at tet mærkes; il est en pointe de —, han har en lille Pidst; il est chaud de —, Binen begynder at gaac ham i Hovedet; il est pris de –, han er bestjænket; etre entre deux –s, være beruset; c'est un sac à vin, bet er en Kyllebøtte; le - lui sort par les yeux, han er overfladig fuld, pares fulb; du - à saire danser les chèvres, meget suur Biin; prov. à bon - point de bouchon, hvad der er godi, behøver ingen Anbefaling; sprés don -, don cheval, naar man har bruffet godt, er man dristigere; le vin est tiré, il faut le boire, naar man har tagt A, maa man ogsaa sige B; mettre de l'eau dans son -, give Kjøb, stemme Tonen ned.

Vinage, m. Biintold.

Vinaigre, m. Biinebbite, Ebbite; - des quatre voleurs, Biinebbike, som Vin, m. Bin; Binens Styrke; - bruges imob Emitte; fig. og pop.

plus de mouches avec du miel qu'avec du -, man ubretter mere med Blithed end med Strenghed. Binertife.

Vinsigré, e, p. og a. tillavet med Vinaigrer, v. a. tillabe med Bins ebrite.

Vinaigrerie, f. Edbifebryggeri.

Vinaigrette, f. fuur Sauce, tillavet med Peber, Olie og Eddike; Orekjød tillavet med en saaban Sauce; Slags lille tohiulct Eenspændervogn, som blev truffen af et Menneste.

Vinaigrier, m. Erdikebrygger; Ets

bifchantler; Etbifcflafte.

Vinsire, a. i Ubtr. vaisseaux -s, Rar bestemte til at indebolde Viin.

Vinales el. vinalics, f. pl. (Ant.) romerste Feste til Wre sor Benus før Bünboften beavnotes.

Vinesse, f. svag Edbike; svag Biin. Vindas (s udt), m. (Mar.) Spil, Binde. nende.

Vindicatif, ve, a. havngjerrig; hav:

Vindication, f. Savn; v.

Vindicte, f. (Pal.) fun i Ubtr. la - publique, offentlig Korfølgelse el. Straf for en Forbrydelse.

Vinée, f. ct Aars Biinavl.

Vineux, se, a. viinholdig, vinos; ftært (om Biin); lugtende el. smagende efter Biin; høirød; bevoxet med Biinstof; cheval rouan vineux, rød: Loagaicar. bruun Stimmel.

Vingeon, m. (H.n.) And fra Mas Vingt, a.n. type; ben typende (om Dato, Fprsteræffer, Begtitler); b. Talord faaer Ficertalsmærket, naar det multipliceres med et andet Talord, og intet Talord følger efter: quatrevingts chevaux, men quatre-vingt-dix chevaux; vingt-et-un, s. m. Slags Gyil. [soldats, type Goldater.

Vingtaine, f. en Enees; une - de Vingtième, a.n. ord. typende; s.m. Appendetecl; Afgift af faste Eiendomme, bestaaende i.Tyvendebelen af Judtæg en af samme.

Vingt-quatre (in-), m. (Impr.) Bogformat, hvori Arket tæller 48 Sie

ber; pl. des in-vingt-quatre.

*Vinicole, a. befattende sig med Biinavl.

Viniseres, f.pl. (Bot.) Bunplanter;

Planter meb frybenbe Stangel.

Vinification, f. Kunst at tilberebe, bevare og forbedre Vinen.

Vinometre, m. Instrument til at undersage Binens Styrke.

Vinule, f. (H.n.) Larven af en Tubmorkesværmer el. Pile:Sphiux, almindelig paa Pile og Poppeler.

Viol, m. Boldtagt.

Violacé, e, a. fioletfaroct.

Violacée, f. (Bot.) Plantefamilie, bvis Typus er Fiolen.

Violat, a. m. tillavet med Kivler. Violateur, trice, s. Overtræder, -ste. Violation, / Overtrædelse, Arans telse, Banhelligelse. [fioletagtig.

Violatre, a. falbende i det Riolette, Viole, f. Bratsch, Alt s Fiolin; basse de -, Bas; dessus de -, lille Bas; par-dessus-de-viole, Armfiolin; - d'amour, m. Slags Basfiol (mel-

lem Bratsch og Bioloncel. [tægt(Pal.v.). Violement, m. Overtrædelse; Bold-Violemment, ad. med Boldsombed, voldsomt, hæftigt. sped; Bold.

Violence, f. Boldsombed, Hæftige Violent, e, a. voldsom; haftig, bidfig, uretfærdig; vent -, hæftig Bind; sièvre -e, hidig Feber; mort -e, volds fom Død; cela est trop –, det er altfor haardt, altfor uretfærdigt.

Violenter, v.a. bruge Bold, winge. Violer, v. a. overtræde; frænke; voldtage; v. pr. overtrædes; frænfes; v.n. sve Bold; – les lois, overtræde Lovene; — son serment, trænke, bryte sin Ed; - une semme, voldtage et Fruentimmer.

Violet, m. fiolblaa Karve; – anglais el. blot -, Slags Bratich (p.u.); - d'été, Slags Levivi (vgf. quarantain); - d'éveque, Slags Blabhat.

Violet, te, a. fiolblaa; faire (du) feu -, begynde prægtigt og ende slet; voir des anges -s, have indbildte Spner.

Violette, f. Fiol, Fiolblomst (ogs. violier commun); fa. de la -, el. des -s, Fiolblomster.

Violier, m. Glags Levisi (giroslée). Violir, v.a. farve fiolet; v.n blive fiolet. Pastiol.

Violiste, m. En, som spiller paa Violon, m. Fiolin; Fiolinipiller, Fiolinist; Arrest paa en Bagt; donner les -s, give en Serenade; betale Mus sifen til et Bal; fig. og fa. il a payé les -s, ban bar bavt Omtofiningerne, de Andre Fornsielsen; il se donne les -s, han er vel tilfreds med sig

selv, han roser sig ved hver Leilighed.

Violoncelle (c udt. ch), m. Bios Ioncel, Basfiol; En, som spiller samme (violoncelliste).

Violoncelliste (c ubt. ch), m. En,

som spiller paa Bioloncel.

Violoniste, m. Fiolinipiller. ibbld. Viorne, f. (BoL) Qualtued, Stobs Vipère, f. (H.n.) Biper-Snog, Dugorm; fig. Stumler, Bagvaster; ond

Tunge (ogs. langue de -).

Vipéreau, m. (H. n.) Unge af cn Biver-Snog.

Vipérine, f. (Bot.) Slangehovet. Virage, m. (Mar.) Divning; nøt: vendig Plads foran Spillet for at dreie log farft Fruentimmer. fainme.

Virago, f. mandhaftig Avinde, stort

Virée, f. Slage Sigte.

Virelai, m. torimet gammeldags

kort frankt Bers med Omfvæd.

Virement, m. (Mar.) - de bord, Bending; - d'eau, Strommens Tilbagefomft; (Com.) - de parties el. blot –, en activ Gjælds Transport til en Creditor, som man stylder en lige

Cum; banque à -, Girobanf.

Virer, v. n. vende; bruges med tourner: tournez et virez tant qu'il vous plaira, trei og vent saalænge det lyster Dem (pop); ogs. v. a. i Udtr. tourner et - q., snaffe for En (breie og vende En) for at loffe No: get ub of ham; (Mar.) - de bord, vende; fig. tage et andet Varti: - de bord cap pour cap vent arrière, bende om for Vinden; - de bord cap pour cap vent devant, venbe om igjennem Binden; - au cabestan, hive rundt; - à pic, hive ind til op og ned; - à long pic, hive ind til langstagsviis.

Vires, m.pl. (Blas.) flere (alm. tre) concentriste Ringe. [piil til en Flitsbuc.

Vireton, m. (Anc.) Spingpiil, Hiers Vireux, se, a giftig; stinkende, ildes lugiende; plante -se, giftig Plante.

Virevaut, m. (Mar.) Bradspil.

Vire-vent, m. (H.n.) Espapegsie;

pl. des vire-vent.

Vire-volte, f. (Man.) hurtigt Sving, hurtig Omtumling i en Krets; pl. des vire-voltes. vire-volte; v.

Vire-vousse el. virevouste, f. s. s. Maneer.

Virginité, f. Jonifrustand, Jonifrus terpære. dom.

Virgonieuse, f. Slags saftig Bins Virgule, f. Komma; un point et une -, et Semicolon; (Horl.) montre à -, Uhr, hvis Pendulftang fun har een Hage, lig et Komma.

Virguler, v.a. afbele med Comma;

commatere; p. u.

Viril, e, a. manblig; manbig, fast, modig, standhaftig; age -, mandlige Alder; courage —, standhaftigt Mod; (Dr.) partager par portions -s, dele i lige Dele.

Virilement, ad. mantigen, modigen. Virilité, f. mandig Alber; Mande barhed; fig. Kraft, Styrke, Falthed.

Virole, f. King om Etaftet paa Bærktei. [Ringe af en anten Email. Virolé, e, a. (Blas.) som har Virolet, m. (Mar.) Rabellarrulle. Viroleur, m. Forfærbiger af Ringe til Varktøi. Wirketraft.

Virtualité, f. formagende Kraft; Virtuel, le, a. som besidder Kraft til at virke; (Méd.) som virker ifølge en ffiult el. ufjendt Aarfag.

Virtuellement, ad. ifølge fin eicns dommelige Birketraft; med fin for magende Kraft.

Virtuose, s. Mand el. Rvinde, som har stort Talent for de stjønne Runster, især for Musik; Wester i sin Runft, Birtuos. stab.

Virulence, f. ondartet, giftig Egens Virulent, e, a. ondartet, giftig; fig. fuld af Edder og Galde, bitter, onds stabsfuld.

Virure, f. (Mar.) Plankegang i ct Virus (s ubt.), m. (Méd. vg Chir.) Smitteftof; veneriff Gift.

Vis (s ubt), m. Strue; (H. n.) Sfruesneffe; - sans fin, Strue uben Enbe; pas de -, Afftanden mellem tvende Struegænger; escalier a -, Bindeltrappe.

Visa, m. Paastrift paa et Document for at attestere, at samme er forevissi; (Egl.) Document, brormed en Biffop ftabfæstebe en Kirtepatrons Indftilling til et underordnet geiftligt Embede; pl. des visa.

Visage, m. Anligt; Udfcende, Mine; Virgilien, ne, a. virgilft, i Birgils Anfigisfarve; Person; il a un - de [-naux. santé, han har et sundt Ubfeende; " Virginal, e, a. jomfruclig; pl. m. a un – d'excommunié (de déterré,

Foutre monde), han feer up som om han kom op af Graven; connsitre q. do -, Hente En af Ubseente; saire bon -, mauvais - à q., see milbt el. fuurt til En; se composer le -, sætte et alvorligt Anfigt op; changer de -, Kifte Farre, rødme, blegne o. s. v.; fig. og fa. il a un – de pleine lune, pan par et Kuldmaane-Ansigt, et bredt ऋतार्विद: il n'a rien d'humain que le -, det er et grusomt Menneste; cela ne paraît plus que le nez au milieu du -, det er Roget, som falder Alle i Dinene, som bet ifte nytter at ville fijule; tourner - aux ennemis, vende om paa Flugten for at byde Fjenden Spid: jen; trouver – de bois, finde Oøren lustet, iste finde Rogen hjemme; voila Dien des -s que je ne connais pas, der er mange Personer, som jeg ikke tiender; à - découvert, loc.ad. aabent, uden Gler.

Vis-à-vis, loc.ad. ligeoverfor (de); vis-à-vis de mes kenêtres, ligeoverfor mine Binduer; i fortrolig Tale ude, lades ofte de: vis-à-vis l'église, liges overfor Airfen; bruges ogs. som adv. il était vis-à-vis, dan stod ligeovers for; sig. og sa, se trouver vis-à-vis de rien, befinde sig uden alle Historis de rien, fom man har ligeoverfor sig; Gjendo; SlagsBerliner, bogn, hvori der tun er Plads til Een paa Forsæbet og til En paa Bagsæbet.

Viscéral, e, a. (An.) penporende til Indvoldene; (Méd.) tienende til at flyrte og helbrede samme; pl.m. –raux.

Viscere, m. (An.) Indvold; indvens dig Decl af Legemet nøbvendig for Livsfunctionerne.

Viscosité, f. Rlæbrighet.

Visée, f. Sigie; Penfigt; prenez votre – plus haut, sigi høiere; fig. og fa. changer de –, stifte Plan.

Viser, v.n. sigte; tragte efter, lægge an paa; v. a. sigte efter; gjennemsee Roget og forspne det med sit visa, visere; — à un but, sigte efter et Maal; — q. à la tête, sigte En ester Hozvedet; je ne sais à quoi il vise, jeg vech itse, hvad han tilsigter, hvad han attraaer; il vise trop à l'esset, han lægger for meget an paa Esset; — un passeport, visere et Pas.

Visibilité, f. Spulighed.

Visible, a. spnlig; klar, isincfaktenbe; n'elre pas —, ikte ville modztage Bessg.

Visiblement, ad. paa en synlig Maare; viensynligen, kendeligen; cela est – kaux, det er aabenbart falst.

Visière, f. Bisir paa en Hjelm, Kastet el. Spato; Sigte paa et Gevær; Syn; sig. Starpsindighed; il a la – trouble, han scer dunkelt, utydelight; sig. rompro en –, sige En noget Ubehagelight lige i Pinene; tale til En i en stolt og hæstig Tone; avoir la – courte, sattes Starpsindighed; elle lui a donné dans la –, hun har stuffen ham i Pinene, han har sorelstet sig i hende.

Visif, m. Evne til at see; a. m. som kan see; p.u. swidende Mennesse.

Visigoth, e, s Bestgother; sig. plumpt, Visiou, s. Syn; Aabenbaring; sig. og sa. tomt Hiernespind, taabelig Idec.

Visionnaire, a. som troer at have Spner cl. Aabenbarelser; som har overspændte Ireer; s. Orsmmer, Sværmer; En, som troer at kunne see Aander.

Visir el. vizir, m. Bizir, Minister hos Sultanen; fig. Statsmand af haard, despotist Characteer.

Visirat el. vizirat, m. Bizirpost, Bizirens Embedstid. [Besøgelses Orden.

Visitandine, s. Ronne af Maria Visitation, s. bruges kun i Ubtr. la – de la vierge, Maria Besøg pos Elisabeth; la sète de la –, Maria Besøgelses Fest; l'ordre de la –, Maria ria Besøgelses Orden.

Visite, f. Beseg; Spgebeseg; Efe tersøgning, Undersøgelse; Syndforrec ning, Syn; Bispevisitats; rendre – à q., besøge En; rendre à q. sa -, giere En et Gjenbeseg; faire une -, aflægge et Besog; saire la - dans une maison, anstille en Puusunder: søgelse; j'ai eu des —s, jeg har havt Besøg, Gjæster; – en robe détroussée, Stadsvist; - domiciliaire, Puusun bersøgelfe; - d'un bois, d'un bâtiment, Besigtigetse af en Stov, af ct ond; - de matrones, Forcemoders forretning bos et Fruentimmer efter Prighebens Forlangenbe; - de cadavre, Obduction af et Lig efter Dvrighedens Orbre.

Visiter, v. a. besøge, astægge Besøg; besigte, gjennemsøge, underfage; (Ecr.) hiemsage; v.a. op. tage et Efterson, austille Undersaelse: v.pr. besøge hinanden; - un ministre, giøre fin Opvartning bos en Minister; - un maiade, bessge en Spg; - une plaie, undersøge et Gaar; Dieu visite ses élus, Gub prover el. hjemisger fine Udfaarne.

Visiteur, se, s. Besøger; Synsmand; Befigtiger; - des douanes, Toldbetsent: fa. c'est un grand -, han tilbringer fin meste Tid med at

aflægge Beisg.

Vison, m. (H.n.) amerikansk Ilber. Visorium (u ubt. e), m. (Impr.) Tenatel; Bræt, hvorpaa Manuscriptet, bvorefter der sættes, fastholdes.

Visqueux, se, a. Elæbrig, flimet. Visser, v. a. strue fast; v. pr. fast

frues.

Visuel, le, a. (Phys.) angaaende Synet, henhorende til samme; ners -, Spusnerven; image -le, Billebe paa Rethinden i Diet.

Visum-visu (første u ubt. 0), loc. ad. lat. Anfigt til Anfigt; ligeoverfor binanden; pop. pop.

vil (t flumt), m. imandligt Lem; Vital, e, a. nøbvendig til Livet; principe -, Livstraft; esprits -taux, Livsgeinet.

Vitalis (s udt.), m. (Bot.) Huusisg. Vitalité, f. Livstraft; p. u. Vitchoura, m. (ct polft Udtr.) Pels;

Vite, a. hurtig, haltig; mouvement trop -, en altfor hurtig Bevægelse; ad. hurtigt; il parle trop -, han tas ler altfor hurtigt; fa. aller vite en besogne, gaae hurtigt tilværts; fig. forste i fort Tid fin Fæbreneard.

Vitelolle, f. lang, redlig Kartoffel. Vilement, ad. purtigt (fun i Forbins beise med aller, courir og dest. Berber).

Vitesse, f. Purnghed, Pastighed; gagner q. de —, fomme tibligere end En; fig. komme ham i Forkjøbet.

Viticole, m. Büngaardsmand; v. Vitrage, m. Judsætning af Ruber; alle Ruderne i et Huns; Glas-Stilles

knytning ved Haspningen.

Vitrail, m. ftort Kirkevindue (p. u. [f. vitrail. i siug.); pl. -traux.

en Nabning; cosser les -s, flage Binduerne itu; fig. tage Bladet fra Dum den: (Vét.) Hornbinden i Bestens Die.

Vitré, e, p. og a. forfynet med Glasruder; porte —e, Glascor; par chemin -e, stet, gjennemsigtigt Pers gament; (An.) humeur -e, Glass vædsten i Diet; tunique –e, corps –, Glashinden i Diet. [spne med Ruder.

Vitrer, v. a. sætte Ruber i, for: Vitrerie, f. Glarmesterhaandværk: Binduesglas og Sandel bermed.

Vitrescivilité, f. Egenstav at tunne smeltes og forbandles til Glas.

Vitrescible, a. som fan forarbeites til Glas.

Vitreux, se, a. glasagtig. Vitrier, m. Glarmester.

Vitrière, f. Glarmesterkone; Glags

flab Jernramme til Binduct. [Glas. Vitrisiable, a. som kan sineltes til Vitrificateur, m. Glassmelter.

Vitrification, f. Brænding:til Glas;

Glassmeltning; Forglasning.

Vitrifier, v.a. brande el. smelte til Glas; v.pr. smeltes til Glas. [Sneffe.

Vitrine, f. (H.n.) Slags cenfallet Vitriol, m. Bitriol.

Vitriolé, e, a. indeholdende Bitriol, tilberedt med Bitriol.

Vitriolique, la. vitriologtia; vitrioli?; acide –, Spoplyre. [fuurt Icrn.

Vitriolisation, f. Dannelse af svovl-Vitrioliser, v. a. forbandle til 36 triol. len Ralv.

Vitulicole, s. (Ant.) Tilbeder af Vitupere, m. Dabel, v.

Vitupérer, v.a. dadle; v.

Vivace, a. som har Anlæg til at leve længe; langvarig, vanstelig at tilintetgiøre; certains préjugés sont –s, visse Forbomme ere vansclige at udrydde; des plantes –s, Planter, som leve mere end tre Aar.

Vivacité, f. Livlighed; fig.Dæftighed; Fyrrighed; Iver, Barme; pl. Opbrusntager; une physionomie pleine de –, et livligt, udtryfsfuldt Fysionomi; dans la – du discours, i Talens Pas væg; Gilketraades urigtige Sammens tighed; la - du combat, Stridens Bede el. Barme. Martetenterffe.

Vivandier, ère, s. Marketenter; Vivant, e, a. levende; langue -e, Vitraux, m. pl. ftore Kirkevinduer; levende Sprog; il est l'image -c de Vitre, f. Glasrube, Binduesrude; son père, han er fin Fabers ubtryfte Samling af Ruderne i et Bindue el. Billebe; je n'y ai trouvé Ame -e, jeg

pédicrai ces marchandises par la des rouliers, jeg vil affende bisse Barer med Bognmands Befordring; **yous ne premez pas la bonne – pour** réussir, De griber i te det rigtige Middel for at sætte det igjennem; être en - de saire qc., være i færb med el paa Beien til at giøre Ros get; mettre q. sur la -, bringe En paa Sporet, give bam Anviisning til at nage fit Maal; être à bout de -, iffe vide nogen Udvei mere; laisser une ch. en - (pellerc: en vue), labc en Ting benligge uben at gjemme ben; n'avoir ni vent ni – d'une ch., itte have mindste Kundstab om, hvor en Ting er bleven af; il est toujours par voie et par chemin, han er altib paa Reiser; pl. (Fin.) les -s et les moyens, Indiagterne til at bestribe Statsubgifterne.

Voila, pp. bet er, see ber; bet er; voilà mes raisons, see, ter har Dc mine Grunde (f. voici); - qu'on sonne, fee, nu ringer man! - qui est sait à l'instant, saa, nu er tet snart gjort; - qui est bien, det fan være nof; qu'une ondée vint à tomber, see, plubs seligen faldt ber en Stylregn; voilà-t-il pas qu'il se fache sans sujet, har jeg itte not fagt, at han blirer vred uden Anledning (voila benviser til det Fjerne el. til det Fores gaaende; voici til bet Nærmere el.

til bet Hølgende (s. voici).

Voile, m. Sier; Forhang; fig. Stin, Paastub; porter un -, bære ct Clor; prendre le -, anlægge Sioret, blive Ronne; sous le – de la dévotion, under Gudsrygtigheds Stin; les -s de la nuit, Rattens Sier, Rattens Morte; jeter un - sur qc., faste et Stor over Roget, ffjule bet; tirer le - sur le défant d'autrui, brage et Slor over Ræftens Feil; avoir un devant les yeur, være blændet af Fortom el. Libenstab; (An) - du palais, den bageste bisde Decl af Ga: nen, pvorved samme filles fra Svælget.

Voile, f. Seil; Stib, Seiler; Voile-roulée, f. (grande -, Storfeil; - d'étai, Stage pl. FlaadesPlanter. seil; - à gui, Bomseil; - à corne, Gaffeiseil; -s' de l'avant, Forseilene; rochange, Reserveseil; être à la -, sous -s, bare til Seils, unber Seil;

faire -, gaae unber Seil; feile; faire force de -s, mettre toutes -s dehors, sætte alle Seil til; saire de la -, sætte Seil til; mettre à la —, gage til Seils; sorcer de –s, forcere Seil; diminuer de -, forminbste Seil; mettre une –, sætte et Seil til; charrier de la -, prange; aller à petites -s, gaae for smaa Seil; être sous toules -s, pave til alt hvad træffe fan; porter bien sa -, bære sinc Seil godt; faire porter une—, fplde et Seil; ferier une -, bestage et Seil; sanou d'une -, Bug af et opgivet Seil; orienter une -, lætte et Seil kant; ouvrir une -, brase et Seil ind; border une -, stodde et Seil; enverguer une -, flage et Seil under; étarquer une -, stræfte ct Seil; doubler une -, fpe Bolterne paa et Seil; - établie, Seil, som er fant; nous sperçûmes une - à l'horizon, vi bleve en Sciler pact unter Horizonten; fig. og fa. meure toutes les -s au vent, aller à -s et a rames, givre all muligit for at fatte Roget igjennem; on lui a fait cette proposition, il y a donné à pleines -s, man har gjort ham dette Korslag; han har antaget famme af sit ganike Hierte (grebet det med begge Ham ber); caler la – dans quelque affaire, lætte Reb i Seilene, nedstemme fine Fordringer, tale sagtere.

Voilé, e, p. tilsløret, tilbyllet; fig. stjult; dunkel; religiouse –e, tilssøret Ronne; vaisseau hien –, Stib, som har en god Reisning, saa at Seilene staat godt; voix –e, en uklar, dump Steme me; porcelaine -e, dunkelt Porcelaine.

Voiler, v. a. tissore; tilbylle; give en Pige Ronnestøret; fig. stjule, besmylle; v. pr. tilstore sit Anfigt; fig. stiule sig, forstille sig; (Men.) krumme fig (som et Seil; om Træ); nuages voilaient le soleil, Stycr tilhyllede Golen; – son amour des apparences de l'amitié, stjuic sin Rjær: lighed under Benffabs Sfin.

Voilerie, f. Seildugsfabrit.

Voile-roulée, f. (H.n.) Bingefnettc;

Voilette, f. (Mar.) lille Latinseil. Voilier, m. Seilmager; Scilmefter; -s de l'arrière, Agterseilene; -s de ce vaisseau est bon -, bette Stib er en gob Seiler; fin -, StarpsSeiler. Vollierc,f. (Géo.) Seillinie, Richelinie. 673

Voilare, s. alle et Etibs Seil; he Scil, et Stib har til; Korfartigelse af Ceil; quelle - a-t-il? hvilke Seil har han til; régler sa —, forsyne sig med re notvendige Seil, et Stib udtræver.

Voir, v.a. sce; blive vaer; erfare; besec; passe paa, estersce; undersøge; ertyndige sig om; prove; besøge; faae i Tale; omgages fortroligt med; bemærke, indfee, kjende, tomme; have i Cuur; v.pr. see fig; sces, omgaaes; befinde fig; v. n. have Udfigt til; passe paa; sørge for, vaage over; - clair, see flart; - trouble, see utybeligt; il n'y voit goutte, han fan itte see bet Minoste; fig. - de loin, fee ud i Fremtiden, besidde Foruds feenbed; il ne voit pas plus loin que son nez (que le bout de son nez), ban seer tun bet, ber ligger lige for bans Ræse, han seer itte ind i Fremtiden; - q. de bon æil, sec En gjerne; vit-on jamais rien d'égal? har man nogenfinde feet Magen? aller - q., gaae hen at besøge En, gjøre En fin Oppartning; voir venir q., and hvab En har i Sinde; vente paa at En giør de første Stridt; je voudrais bien - cela, bet gab jeg not see; il fait beau -, bet er en lyft at fee; - le jour, febes, tomme for Lyset; leve; voyons, lader of see engang (Ubtr. til at opmuntre Rogen); voyezvous, feer De (Ubtr. hvormed man minder om at vise større Opmærk sombed); c'est à vous à voir qu'il ne lui manque rien, bet tilkommer Dem at passe paa (sørge for), at der iffe fattes ham Noget; voyez s'il est chez lui, sec ester om han er hjemme; - bonne compagnie, fage gott Selstab; saire -, fremvise, labe see; laisser -, lade see, tilksichbegive, røbe; je lui ferai bien – etc., jeg stal not lære ham at indsec o.s.v.; a -, at romme naar man betænker; prov. faire - du pays à q., volde En mes get at tage vare, meget Bryberi; il a vu le loup, han besidder Erfaring, han har megen Mennestetundstab; elle a vu le toup, hun har nys om Tingen; ce n'est pas un homme à -, det er itte en Mand, som man tan være bekjendt at omgaaes; il ne voit personne, han omgaaes ifte med no- Stemmeret; indre Stemme; Formaget Menneste; nous avons bien vu ning, Advarsel; Mening; ia - hu-

d'autres, iste andet end bet, vi dave været Bibne til hvad der er ganske anterlebes; j'ai vu l'heure (le moment) que etc., seg har varet nær veb o. s. v.; j'ai vu le temps que, jeg har oplevet ben Tiv, da...; maison voit sur le jardin, Puset har Udfigt til Paven; voyez à la dépense, hold Opfigi med boad der udgives: voyez à nous faire diner, sørg for, at vi faae Roget at spise til Middag; (Mil.) – a revers, bestryge bagsra; ... cela se voit tous les jours, tet icer man hver Dag Grempel paa; cela ne s'est jamais vu, bet er endnu albrig ficci; se - abandonné de tous, see sig forladt af Alle.

Voire, ad. endogiaa; undertiben i Forbindelse med même: ce remêde est inutile, voire même pernicieux, dette Lagemiddel er unyttigt, ja endog

stadeligt; fa. v.

Voirement, ad. i Sandheb; v.

Voirie, f. Bei (v.); Beibetsents Embede; Administration, som har Oppn med Gabernes Orden; Raftertule.

Voisiu, e, a. tilgrænbsenbe, nær: liggende, tilstødende; nærboende; Rabo, Raboerste; prov. qui a bon – a bon matin, bet er godt at have [Nærhed; Naboer. gode Raboer.

Voisinage, m. Nobostab, Rabolav; Voisiner, v.n. holde Omgang med fine Raboer; fa.; prov. il n'est voisin qui ne voisine, det et ingen god Rabo, som ifte pleier Rabostabet.

Voiture, f. Bogn; Fragtvogn; Læs; Fragt; Befordring; - de place, Leies vogn, som holder paa offentlig Plads; - de remise, Hyrevogn, som leics bagviis el. maanedsviis; lettre de –, Fragtbrev; il n'a que demi--, han har fun halv Fragt; prov. il est venu par la - des cordeliers, ban et kommen til Fods.

Voiturer, v.a. befordre; kjøre.

Voiturier, m. Fragtmand, Foermand. Voiturière, f. Zoermandskone.

Voiturin, m. Udleier og Beforbrer af Reisevogne (Betturin); Betturinens

Reisevogn.

Voix, f. Stemme, Roft; Tone: Sanger, Sangerinde; Balgstemme;

maine, den mennestelige Etemme; Ravn paa en Orgelpibe, som efters ligner ben mennestelige Stemme; u n'a qu'un filet de -, han hat fun en meget svag Stemme; de vive -, mundtligen; - active, Balgstemme; avoir - passive, være valgberettiget; svoir – dans une assemblée, have Stemmeret i en Forfamling; aller aux -, famle Stemmer, afftemme; il n'y a qu'une voix sur lui, der er tun cen Stemme om ham; il a été élu tout d'une –, han er bleven ubs valgt eenstemmigen; écoutez la – de votre ami, hor beres Bens Raab: prov. la - du peuple est la - de Dieu, Folkets Stemme er Gubs.

Vol, m. Flugt; Flyven; bet Rum, en Fugl tan tilbagelægge i een Flugt; Ag. Sving; Anlag, Gave (v.); (Fauc.) Zugle, som boldes til Jagten; Jagen med samme; Afftand mellem de pberfte Bingespibser, naar Bins gerne ere ubstrafte (envergure); (Th.) Flyvemastine; il saut mesurer sou_**a ses forces, mon maa afpasse sin** Flugt efter fine Rræfter; prendre un - trop haut, tage for høi en Klugt, hæve sig over fine Evner el. sin Stand: prendre un - hardi, svinge sig bristigt op (om Digtere); il y est parvenu de plein -, han har svunget sig berop ved fin egen Kraft; il a le pour les négociations, pan er oplagt til Unberhandlinger (v.); a - d'oiseau, loc. ad. i lige Linie.

Ran, Tyveri; stjaalet Vol, **m.** Gods, Typetofter; - domestique, Duustyveri; - de grand chemin, Stratenrsveri: — avec estraction, Xv. veri med Indbrud. som fan sijales.

Volable, a. som let kan bestiæles; Volage, a. flygtig, ustabig, letfinseu -, Ubstet i Anfigtet bos Børn; (Mar.) batiment -, Stib, som krænger let; . flygtigt, leifindigt Menneffe.

Volaille, f. tamt Fjederfræ; Pøns. Volailler, m. Ponsetræmmer, Zugles fræmmer.

-es, Tallerkener, som ikte høre til toute -, affpre en Ranon, som stilles

Dovedanreiningen, men hvorpaa Be retter serveres; pistole -e, Guldmont, som altid sommer tilbage til den, der udgiver den; (Médi) petite vérole -e., Stolhetopper; (Peint.) draperie -e, let flagrende Gevandt; (Artif.) susée -e-, Raket, som stiger op af sig selv, saasnart den antændes; (Art.) artillerie -e, tidende Attilleri; camp –, let bevægeligt Korps, bestaaende især af Cavaleri.

Volant, m. Fjederbold; Møllevinge, Falbela paa Nederbelen af en Dametiole; (Taill.) Affald of tilfaaret Rlæbe; (Méc.) Redstab, prorved et Hiuls Bes vægelse sagtnes. ((nénuphar).

Volant-d'eau, m. (Bot.) Aafande Volatil, e, a. (Chi.) flygtig, let fordunstende. Avvende.

Volatile, m. flyvende Dyr; Volatilisation, f. Forbunstning.

Volatiliser, v. a. fordunste; v. pr. bortdunftes.

Volatilité, f. Lethed til at fordunste, Flygtighed; fig. Ustadighed.

Volatille, f. Hiebertræ el. Smaafugl

(til at spises).

Volcan, n. Bulkan, ildsprudenbe Bjerg; fig. haftig, fprrig Indbilde ningstraft; opbrusende Hoved; Sammenrottelse, som truer med Udbrud.

Volcanicité, f. en Bultans eien-

dommelige Bestassenhed.

Volcanique, a. vultanst; fig. hæfs tig, opbrusende. Ibringe i Lue.

Volcaniser, v.a. ophidse, opflamme, Vole, f. (Jeu) alle Stif i Kortspil; saire la -, giore alle Stiffene. Vole-au-vent, m. Slags Postei af

Butterbeig; pl. des vole-au-vent. Volée, f. en Zugle Flugt; Flot Fugle; Dueyngel fra samme Maas ned; fig. Kolk af samme Alber, Stand el. Paandtering, især unge Mennes ster; Rang, Stand, Fortseneste; Kraft, Styrke; (Charr.) Hammel paa en Bogn; prendre sa -, fippe op; fig. saae sig 108, frigjøre sig fra Opsyn el. Formynderstab; une – de pigeons, en Flok Duer, som slyve sammen; la Volant, e, a. flyvende; flagrende; – de mars, en Fuglepngel fra Maris som kan forandre Plads efter Behag: Maaned; une – de coups de bâton, seuille –e, løst Blad Papir; table –e, en Oragt Stoffeprygl; une – de ca-Bord, som itte har noget bestemt non, et Kanonstud; une - de canons, Steb (table à ouvrage); assiettes en Galve, en Generalsalve; tirer à

under den fierst mulige Binkel; sonver à toute -, ringe med alle Rlotterne; sonner une, deux, trois -s, ringe ccu, to, tre Gange; prendre ane belle entre bond et –, gribe en Bold i bet ben springer op ester at hare berørt Jorden; obtenir qc. tant de bend que de -, l'attraper entre bond et –, erholde en Gunst ved at gribe det gunftige Dieblik; saire une ch. tant de bond que de -, giste Roget, som man bedst fan; c'est une personne de qualité, de la haute -, det er en Standsperson af hoi Rang; il n'est pas de sa -, han er ille af hans Stand; mettre les chevaux à la -, spænde Bestene til Bammelen; cheval de -, Best nærmest Dammelen; pl. -s, Stovl paa Mollehjul; Ræffe Arbeitsfolt, i samme Linie; à la-, loc. ad. i Flugten, i Saft; fig. i bet gunstige Dieblik; ubetænksomt; saisir qc. à la -, gribe Roget i Farten; parier à la -, tale hen i Beiret, lest og fast, ubetæntsomt; saire toutes choses à la -, giore Alt i Hast, paa Maa og Kaa.

Volé, e, p. stjaalet, røvet; bien – ne profite jamais, røvet Gods bringer aldrig Peld, el. varer kun kort.

Voler, v. a. stjæle, røve; bestjæle; tilegne fig Andres Arbeide, begaae Plagiat; (Jeu) givre alle Stit; – de l'argent, stickle Penge; - q., bestickle Un; - sur les grands chemins, bes aaae Stratenrøveri.

Voler, v.n. flyve; fig. ile assich; ubs brede fig hurtigt; v.a. jage med Rovs fugle; le temps vole, Tiden iler; a tire d'ailes, flyve af alle Kræfter; - au secours de q., ile til Ens Hixlp; faire – la tête de q., athugge Ens Poved: - de ses propres ailes, hiælpe fig frem beb egen Kraft, uden Ans bres Picelp; vouloir - avant [que] d'avoir des ailes, foretage sig Roget før man bar Midler til at sætte bet igjenncm; (Fauc.) v.a. - la corneille, jage med Rovfugle efter Krager; v.n. - en rond, forfølge Zuglene kredsformigt; dernière -); prov. les -s sont libres, - en long, forfølge i lige Linie; - en Enbver har fin frie Billie; pl. Luner, pointe, forfølge burtigt; - à la toise,

Volereau, m. lille Tyv; fa.

giere Jagt paa Agerhons.

haute -, Fallejagt efter Peirer, Tra- Anfordring.

ner og Bisbænber; in basse -, Jagt efter Stader, Agerhons o. best.

Volet, m. Binduesftobbe; Dueflag; Brat foran samme el. Laage til at lufte bet; Pillebræt i Kistlenet; brisé, Stodde til at flage fammen; - d'orgues, Daffel til Orgelpiber; trié sur le -, omppggelig ubsøgt (v.); (Mar.) lille Kompas; (Bot.) Slags Søgræs; (Blas.) Ragrende Hielmbaand; pl. tynbe Stænger, om bville Kistegarnet træstes op; —s de moulin à eau (ailerons), Bandflobl paa Møllehjul.

Voleter, v. n. flagre.

Volette, f. lille Riissleining, hvorpaa der pilles Uld; pl. Fryntser paa Pefies Fluenet.

Voleur, se, s. Tyv, Tyvefvind; Røver; ublu Kræmmer; – domesti– que, Suusipv; - de grand chemin, Stratenrøver; crier au 🗕, raabe: tag Tyven; il est sait comme un -, ban er uordentligt paailædt.

Volière, f. Zuglehuus, stort Zuglebuur til forstjellige Slags gugle; [Stifersteen fastnagles. Duebuur.

Volige, f. tyndt Bræt, hvorpaa Volition, f. (Phil.) Billiespitring; p.u. Volontaire. a. frivillig; felvraabig, egenraadig; s. Bolontair, Frivillig; Egenfindig (i b. Betpbn. alm. meb

petit: c'est un petit -, bet er en lille, egenfindig Krabat). segen Orift.

Volontairement, ad. frivilligen, af Volonté, f. Billie; Billiespitring; Bestemmelse; Forlangende, Gobtbefindende; Iver; je m'en remets à votre -, jeg følger beri, hvad De bes stemmer, jeg retter mig efter Deres Godtbefindende; il est plein de bonne -, han er besiælet af Iver el. Onfte efter at gisre bet Bebste; il y a mis de la manvaise —, han har hanblet af Uvillie, lagt Uvillie for Dagen; fa. il n'en fait jamais qu'à sa -, han er egenfindig, stivfindet; saire ses -s, giøre hvad man selv finder for godt, følge sit eget Poved; dernières -s, sibste Billie, Testament (acte de Indfald; cet ensant a dien des -s, bette Barn har mange kuner; à -, loc.ad. naar man vil; billet payable Volerie, f. Apperi; Falkejagt; la a -, Anviisning, som betakes paa

Volontiers, ad. gjerne; billigen, let; almindeligen; on croit - ce qu'on desire, man troet gjerne (fatvanligen), boad man suffer; les rivières débordent -, Floberne siromme let staircs Smag. ud over Breterne.

Voltairien, ne, a. som er i Bols Voite, f. (Man.) Bolte, Rreberitt; - renversée, Arederidt, pvori Forsød: derne banne en mindre, og Bagists derne en florre Areds; (Escr.) Stød A. Ubfald i bet man dreier fig om paa ben venstre god for berved at undgage Modstanderens Stød; (Jeu) faire la - (pop.), i Stebet for faire la voie.

Volte-sace, f. saire —, vende om for at holde Stand imod ben forfslgende Fjende.

Volter, v.n. (Escr.) breie Kroppen for at unbgaae Mobstanderens Steb.

Voltige, f. flap Linie til Liniedands; Preise el gymnastissaunster paa slap Linie; (Man.) Ridning uden Stigboiler.

Voltigement, m. Flagren.

Voltiger, v. n. flagte, flyve bid og dib; giste smidige Kraftkunster paa Linien; giste Spring paa Træhesten for at vænne sig til at ribe uben Stigbsile; ride hid og bid; fig. bære ustadig og letsindig; slyve fra Et til et Andet.

Voltigeur, se, s. Boltigeur, Springer; Dandser paa slap Linie: (Mil.)

Starpfiptter el. Jæger.

Volubilité, f. Boielighed, Smibigbeb, Lethed i Bevægelfer; reen og purtig Ubtale; Færbighed i at labe Munden lobe, godt Snaffetsi.

Voluble, a. (Bot.) ppngende fig spiralsormigt omiring en Are el. om: tring andre Legemer. [i en Bæverstytte.

Volue, f. (Tiss.) lille Teen; Spole Volume, m. Omfang; Bind; cela est d'un gros -, bet er af et stort Omfang; un gros -, et tyft Bind; en tot Bog; (Mus.) le - de la voix, Stemmens Styrke og Omfang.

Volumineux, se, a. som har stort Omfang, stor og tyt; bindsært (om

et Bart).

Volupté, f. Bellyst; Siælefryd (p. w.); brugt ene, betyder bet i Enfelt. og i Flert.: sanbselig Glæbe, forbubte ng i Bellyft.

Voluptuaire, a. (Jur.) bestemt blot til Kornsielser el. Dienlyft. [vellyftigen. Voluptueusement, ad. med Bellyst, Voluptueux, se, a. vellystig; vel-

lpfifuld; vellpftaandende; ubtryffende el. fremkaldende Bellyst; s. Bellystling.

Volate, f. (Arch.) Snirfel; (H.n.) Balleinette. pion.

Volutelle, f. (Bot.) Stage Stam-Voluter, v. a. (Arch.) anbringe Snirfler; (Tiss.) vinde Garn paa en lille Teen eller en tyud tilspidsct Pind.

Volutier, m. (H.n.) Opret i Balses Ineffen. [ling; (Bot.) Glags Tarre.

Volvaire, f. (H.n.) eenstællet Mus-Volve, f. (Bot) Hplster om Stams pionroden (s. bourse). [(f. volve).

Volvé, e, a. som har et Hplster Volvoce, m. (H.n.) Batter, Infufionsorm. sferere, Glags Kolik

Volvulus (s ubt.), m. (Méd.) Mis Vomer (r udt.), m. (An.) Næses been, hvorved Ræsen asbeies i tvende Dele.

Vomique, f. (Méd.) Edderbyld i Lungen; Materie, som ubkastes ved Bræfning; a. (An.) fun i Udir. noix -, Bræfnød, Slags Gift for visse Dyr.

Vomir, v. a optaste, brætte sig; stralme; cela fait -, bet er væmme: ligi; le volcan vomit des flammes, Bultanen ubtafter Flammer; injures, fremføre Skældsord.

Vomissement, m. Opfastelse, Bræfning; (Ecr.) retourner à son -, falte tilbage til fine gamle Spnder.

Vomitif, m. (Méd.) Brækmibbel. Vomitif, ve, a. (Méd.) som frems

falder Bræining.

Vomitive, f. (Med.) Essents ubs braget af Ipecacuanha i(Bræfrod); bellere: émétique.

Vomitoire, m. Bræimiddel (v.); pl. (Anc.) Hovedubgange i de Gamles Etucspilbuse.

Vomiturition, f. (Méd.) naturlig Optastelse (som bos Fruentimrene under Svangerstab). inus.

Voquer, v.a. alte Pottemagerleer; Vorace, a. graabig; estomac -, forsulten Mave.

Voracité, f. Graadighed.

Vosges (s stunt), f. pl. Boges Glæber; se plonger dans la -, brufne ferne, Bjerge i bet norbostlige Frankrig. Votant, e, s. Steinmegiver: flem:

mebereitiget Person; a. vende.

Votation, f. Stemmegivning, Botering (p.u).

Vote, m. Stemme i en raabplaaende Forsamling, Balgstemme, Botum.

Voter, v.n. stemme; afstemme; v.a. sætte under Afftemning; give fin Stemme til, antage med Stemmesteers bed; votere; - une adresse, stemme for en Adresse.

Votil, ive, a. som har Denson til et Løfte, lovet; givet ifølge et Løfte; tablesu -, Botiv-Maleri, ficentet til en Kirke itølge et Løfte; messe –ive, Messe i et privat Anliggende, saasom for Spac, Reisende o. s. v.

Votre, a. poss. Eders; Deres; pl. Votre (le, la), pr. poss. Eders, Deres; Svad, som tilhører Dem; Deres Bært, Deres Opfindelse; pl. les votres, Ebers Slægininge; Deres Benner; dumme Streger, som ere Dem egue; je suis bien le -, jeg 'er ganfte Deres (Deres ærbsbige Tiener); voilà un des -s, der er En af Deres Slægt, af Deres Benner, af Deres Landsmand, af Deres Parti; il est des -s, ban borer til Deres Parti, til Veres Selstab; fa. vous faites des -s, De giør dumme Stres ger; De bengiver Dem til Sviir og Udivavelje.

Vouede, m. (Bot.) Baid, Glags Farveplante i det nordlige Frankrig.

Vouer, v.a. indvie (egentl. med H. til Gud); hellige; love helligt; v. pr. indvie sig til, hengive sig til; - ses services à q., bellige En fine Tjenefter; - obéissance à la loi, love Epdighed imod koven; - un ensant 'au blanc, forbinde fig for Alterets Fod til at Næbe et Barn i Pvidt indtil en vis Alber til Wre for den hellige Jomfru; ne savoir à quel saint se -, ifte vibe længer at hjælpe fig, hos hvem man stal søge Hjælp.

Vouge, f. (Ch.) Slags Jagtspyb;

(Jord.) langstaftet Havetniv.

Vouloir, v.a. ville; byde, befale; enfte, attraae; indvilge, samtykke i; forlange; behove (isolge sin naturlige Bestaffenhed); (om bet Livsøse) kunne; le roi veut que vous obéissiez, Kongen byder, Voûte, f. Hoælving; Runding; at 3 stulle adlyde; je voudrais bruges i cles de la -, Gluttesteen i en Poæls

premmegt et bestedent Onste; je voudrais vous entretenir en particulier, jeg bilde gjerne tale med Dem i Eenrum; je voudrais bien voir qu'il osat l'entreprendre, jeg gab gjerne see, om han turde begynde berpaa; Dieu le veuille, Gub give, bet maatte stee! je veux bien que vous sachiez, De maa vide; veuillez permettre, behag at tillade; je le veux bien, jeg inde rommer bet gjerne; voulez-vous bien vous taire, par saa god at the let bybende Ubir.); celà veut du temps, bet fræver Tib; ce bois ne veut pas brüler, bette Træ kan ikke brænde; vouloir du bien à q.', have Godhed for En, onste En alt Godt; se faire bien - de q, vinde Ens Benffab; indynde fig hos En; en - à q., bære Rag til En; vilde En til Livs; en - à la vie de q., stræbe En efter Livet: en - à une personne, à une chose, have Lyft til en Person, til en Ting; je m'en veux de l'avoir dit, jeg fortryder at have lagt det; à qui en voulez-vous? hvem onster De at tale med? hvem svørger De om? boem vil De til Livs? d qul en veut-it? hvem beflager han ng over? que veut dire ce mot? byab betyder dette Ord? Qu'est—co que cela veut dire? byad har bet at betyde (Udtr. af Korbauselse el. Misbilligelse)? *prov*. ce que femme veut, Dieu le veut, Konens Billie gaaer altid igjennem; il veut que cela soit, veuille Dieu, veuille diable, han vil, at det stal stee, boab det end maa toste.

> Vouloir, m. Billie, Penfigt; meuvais -, ond Penfigt; prov. Dieu donne le – et le faire, paa Gub be-

roer Billien og Udførelsen.

Voulu, e, p. villet; forlangt; sas stet; les sormalités —es par la loi, de af Loven forlangte Formaliteter; il est mal – partout, han et tide lidt allevegne (v.).

Vous, pr. pers. De; 3; bruges fom Beflighebeubtr. i Stebet for tu, Du.

Voussoir el. vousseau (første Udtr. ene brugeligi), m. (Arch.) Poælvings steen. [Dvælving.

Voussure, f. (Arch.) Buerunding, Stedet for je veux, til at ubtrotte ving; sig. Hovedsag, Hovedpunkt; la

Wiski (ubt. oviski), m. hsi, aaben i tobiulet engelst Vogn.

Wis.

Wisky (ubt. ouiski), m. Slage

stoist Bygbrændeviin.

Wolfram el. wolfart, m. (Miuér.) Slags Tungfteen, Bolfram.

Wouvou, m. (H. n.) langarmet,

balcios Abe.

Wurst (ubt. ourst), m. Felthospis talsvogn; let Bogn til hurtig Transport of Arubt, Augler og Artillerister.

X.

Xabega, m. (Pe.) spanst Fistenet til at fange Sarveller (ogf. boliche).

Xalape el. xalappa, f. (Bot.) ame:

rikanst Purgeerrod.

Kénélasie, f. Forbut, giret af Lycurg imod Udlændingers Ophold i en graff By.

Xénie, f. (H. n.) Slags Spalfe; pl. Gaver til Tegn paa Gjæstevenstab

bos Græferne.

Xénodochion (ch ubt. k), m. (Anc.) Perberg, pvori Græferne beværtebe frit reisende Fremmede.

Kenographie, f. Kunbstab til frem-

mebe Sprog og deres Skrifttegn. Xénomanie, f. overtreven Reisclyft.

Xéranthème, m. (Bot.) Slags flor red Evigbedeblomst (immortelle).

Xérasie, f. (Méd.) Paarspadom, brori Haarene fortørres og falde af.

Kérophage, m. En, som lever af torre Frugter og Brod; Ravn paa te første Christne, som paa den Maade iagttog Afholdenhed i Fasten.

Xérophagie, f. udelustende Rydelse af tørre Frugter og Brød; de første

Christnes Afholdenhed i Fasten.

Xérophthalmie, f. (Méd.) tør Diens betændelse ledsaget af Kløe og Rødme uden Svulst el. Udløb af Vædste.

Xérotribie, f. (Méd.) tor Gnidning med Paanden for at fremkalde Varme

i en spg Deel af Legemet.

Xiphias (sudt.), m. (H n.) Sværd. drager, Sværdnik; (Asir.) lydligt Stiernebillede.

Xiphoide, m. (An.) sværddannet brustagtig Forlængelse af Brystbenet.

borer, et vingedæftet Insect.

Xylocarpe, m. (But.) tropts Trop Raneeltræ. art, Trichilie.

Xylocianamome, m. (Bot. anc.) Xylocope, m. (H.n.) Træbut, Jusect.

Xylocryptite, m. (H. n.) Slags Mineral, fundet i forstenet Træ.

m. Træbilledstærer: Xyloglyphe,

Arbeide, udflaaret i Eræ.

Xylographe, m. Træstærer, Træ graveur, Xplograf. Træinit.

Træstærerfunst; Xylographie, f. Xylographique, a. trykt mcd Skrift el. Billed udstaaret i Træ, xplografist.

Xyloïde, a. som ligner Træ.

Xylolatre, m. Tilbeder of Træbils leder. billeder.

Kylolatrie, f. Tilbebelse af Træ Xylologie, f. Bestrivelse of Træ Carterne. arterne.

Aylologue, m. Bestriver af Arce Xylome, m. (Bot.) Trasvamp. Xylon, m. (Bot.) Bomulbebuft.

Xylopale, m. (Minér.) TræDpal. Xylope, m. (Bot.) Ragnolie, Aunonee.

Xylophage, m. (H. n.) Træbører, Insect; (Bol.) Slage Patsvamp; a. træædende, træfortærende.

Xylophagie, f. Træboring, Infec-

ternes Fortæring af Aræ.

Xylophories, f. pl. jødist Fest, paa hvilken Ara bares til Templet til Bebligeholdelse af den hellige 31d.

Xylophylle,m.(Bot.)SlagsBurbom. Xylorgano, m. (Mus.) Wetalcylin: ber, som sloges med smaa Træhamre.

Xylostéum (u ubt o), m. (Bol.) Slags Oværgfirsebærtræ. Skilliegræs.

Xyris (s ubt.), m. (Bot.) Slags Xyroïde, m. (Bot.) Lilliegrægart, Tpridee. sover Athleternes Dvelsesplabse.

Xystarque, m. (Anc.) Opsynsmand Ayste, m. (Anc.) bedattet Dvelseds plads for Athleterne, Kamphalle; isvbedæffet Spadseregang.

Xystique, m. (Anc.) Gladiator,

som brødes i Ramphallen.

Aystos (s udt.), f. strabet Charpi.

Y, pr. pers.conj. ber, beri; berpaa, Kyletine, f. (H. n.) Glags Træ- berben; i, paa el. til ham, ben, det, dem; bruges almindelig fun om Ting; Nylobalsame, m. (Bot.) Balfamtræ. bog undertiben med B. til Perfoner, især i Svar paa et Sporgomaal; j'y répondrai, jeg stal svare derpaa; naar y folger efter ben anben Perf. i Imperativ i Enkelt., og denne ens des paa en Bokal, fsies, for Bellybens Styld, et s til samme; vas-y, gaae bethen; vous y trouverez ce que vous cherchez, De vil der finde, bvab De seger; donnes-y tes soins, anvend derpaa din Ombu; pensez-vous d moi? oui, j'y pense, tænker De paa mig? ja, jeg gjør; c'est un homme équivoque, ne vous y siez pas, bet er et tvetydigt Menneske, stol iste paa ham (y brugt om Personer indehole der ofte et Udtr. af Ringeagt); foran le sutur og le présent du conditionnel af aller ubelades y: allezvous au speciacle? oui, j'irai, gaaer De paa Comedie? ja, jeg gjør; y forenes med flere Berber, med hvilke det banner Gallicismer: il y a, ber er (f. etre); il s'y prep fort bien, han bærer fig meget g ab bermed; comment m'y prey hvorledes stal jeg bære mig ad; il y va de mon honneur, det gjælder om min Wre; vous y étes, De har truffet det; s. m. (H. n.) Ravn paa en Art stælvinget Insect. Bagt.

Yacht, m. lille eenmastet Dafsstib, Yack, m. (H. n.) tartarist Bossel med Pestehale. ((ostracion).

Yaconde, m. (H. n.) Pantsersist Yocos (s ubt.), m. (Méd.) byldes agtig afrikansk Subspgdom. [bone.

Yacou, m. (H. n.) brafilianst Ur: Yam, m. (Bot.) Yams, Yamsrod Yapa cl. yapu, m. (H.n.) brafilianst Herpop, Herfugl. [la Guyana.

Yapock, m. (H.n.) Slags Odder i Yappé, m. (Bot.) ilbelugtende Urt fra la Guyana, Savanaurt (savane).

Yard, m. (Com.) engelst Alen, libt fortere end en metre. [Abefat.

Yarque el. yarque, m. (H.n.) Slags Yatagan, m. tyrfist Sværd, omtr. atten Tommer langt, lige med en indadgagende Krumning i Widten; det bruges især til Henrettelser.

Yawx (ubt i-os), m. (Méd.) venerist Sygdom bos Afrikanerne paa Kysten af Guinea. [(hieble).

Yeble, f. (Bot.) Sommerhyld Yeldis (9 ubt.), m. Glas i Aldymisternes Terminologi.

Yeuse, f. (Bot.) Steeneg, Eg, som altid holder sig grøn (chêne vert).

Yeux, m pl. Dine; s. ceil; à - clos, loc. ad. med lufte Dine, blindt hen, uben at undersøge Sagen.

Yo'ide, m. og a. s. hyo'ide. [Jolle. Yole, f. (Mar.) lille, let Baab, Yolos, m. vildt Kolsessag i Sensgambien; sammes Sprog. [terbolig.

Yourte, f. Kamtschabalernes Bin-Ypreau, m. (BoL) brebblabet flas manbst Elm.

Ypsitorde, a. (An.) ppfilonformig, benhorenbe til Diernestallens Sammenhæftning. [[Itterjorb.

Yttria, f. (Miner.) Gadoliniord, Yucca, m. (Bot.) Drakane, af Affobillernes Gruppe.

Yunx, m. (H. n.) Bendehals.

Z.

(utt. ze, forhen zède), m. Als
...vetets sibste Bogstav; fa. il est sait
comme un z (ubt. zède i bette Tils
fælde), han er stjæv og forvoret.

Zabelle, f. (H. n.) Bobcl.

Zaccon, m. (Bot.) Slags Blommetra, Zerikoblomme.

Zacinthe, f. (Bot.) Borteurt. Zagaie, f. maurist Kastesppb.

Zagu, m. (Bot.) indist Palmetre. Zaim, m. tyrkist Rytter, Lehnsbestober forpligtet til Cavaleritjenesse.

Zaimet, m. Fond til Lehnsrytteriets Underhold i Tyrfiet.

Zain, a. m. cheval -, ganste sort cl. ganste brun Pest.

Zamhre, s. og a. Aftom af en Dus lat og en Regerinde el. ombendt.

Zampogne, m. Slags Stalmeie. Zanni, m. Harletin, Hanstvaft i ben italienste Komebie.

Zanoé, f. (H.n.) meritanst Stabe. Zantoxylée, f. (Bot.) Guulvedde. Zaphar, m. (H. n.) Fasteart.

Zarathan, m. (Med.) Forbærbelse i Brystet. [(ceraste),

Zeboa, m. (H. n.) Hornstange Zehre, m. (H.n.) Zebra; ogs. Ravn paa Baantsist og Røbspetter.

Zébré, e, a. firibet som Zebraen. Zébu, m. (H. v.) ülle Pukkelore (bisop).

Zédaron, m. (Astr.) Stjerne af trebie Størrelse paa Bryftet af Cassiopea.

Zée, m. (H. n.) Dorabe, Guldfist; (Bot.) Mais. [tilberedt af Mais.

Zéine, f. (Chi.) guul Eubstants Zélateur, trice, s. nivijær Forsvarer af Fædrelandet el. Meligionen, Ivrer,

Belot.

Zėle, m. Iver, Midfiærhed; aveugle, blind 3ver; - éclairé, for-Randig Iver; (Ecr.) le – de la maison de Dieu le dévore, han brænder af Iver for Religionen, for Guds Tienefte.

Zélé, e, a. tyrig, nidijær; – pour le service, thenstivrig; s. et ivrigt,

nidifært Menneste.

Zemni, m. (H.n.) Art Pamster.

Zend, zend-avesta, m. Zendavesta, Perfernes hellige Bog, indeholdende Boroafiers Lære. punit.

Zénith, m. (Astr.) Zenith, Isses Zénonique, a. overeensstemmende med Benos Lære, floiff.

Zénonisme, m. Zenos Lære. [lære. Zénoniste, m. Tilhænger af Zenos Zéolithe, m. (Minér.) Zcolit, Bruussteen.

Zéphyr, m. Zephyr, mild, behagelig Bind, Bestenvind (zephyre, m. Besten-Gud for de rinden personificeret, milde Binde). [som ligner Aniplinger.

Zéphyritis (s udt.), f. Slags Est, i Zéro, m. Rul; Frysepunkt paa Thermometret; fig. og fa. Menneste uten al Indstydelse; c'est un - en chiare, bet er et reent Rul; pl. des zéro.

Zest (st høres), m. Puberpufter; bruges fun i Ubtr. entre le zist et le -, mellem begge, hverken godt el. slet, pverken bet ene el. det andet;... ent. so vist, bah! jo ppt! vips!

Zeste, m. Stillerum i en Balnøb; den indre tynde Hinde paa en Apelttn. el. Citronsfal; cela ne vaut pas un -, bet er iffe en Hvid værb (fa.).

Zester, v. a. sære en Citronstal i smaa Stiver el. Strimler; p. u.

Zététique, a. (Math.) ia méthode -, unbersøgende Methode, som efterforster Tingenes Grund (ogs. s. f. i benneBetyrn.);p.u.[forefommendeDrd.

Zeugme, m. Ubeladelse af et tidligere Zézayer, v. n. ubtale et bløbt z istedetsor eh el. j; p. u. [ffind. Zibeline, f. (H. n.) Zobel; Zobel Dyrbestrivelsen.

Zibet, m. (H. n.) Zibetfat.

Zigzag, m. Zikzak, Linker, som krybse hinanden under spidse Binkler; Slags Tang, bestagende af to bevagelige Styfter, som trybse hinanden under spidse Binkler og som sorlænges el. forfortes ester Behag; marcher en -, gaae ub og ind, i Zikak, som en Be ruset.

ZII, m. tyrkist Inftrument, Bæften. Zinc, m. (Minér.) Binf; mine de -, Zinkerts; Zinkgrube. fioletrec. Zinzolin, s. m. fioletreb Farve; a.

Ziuzoliner, v. a. farve fioletblaa. Zircon, m. (Minér.) Slags Wock

steen.

Zircone, f. (Minér.) Zirkonjord. Zisel, m. (H. n.) Slags langstraft Rotte.

Zist, m. og int. f. zest.

Zitzil, m. (H.n.) Slags Rolibri.

Zizanie, f. (Bot.) Klinte (v.); fig. Avebragt; semer la —, udstrøe Uenighed.

Zizi, m. (H n.) Kjærnebiber.

Ziziphe, m. (Bot.) Troftel, Rhams nee: Brofibærbust.

Zoanthropie, f. (Méd) Mesantesi, bvori Mennestet trocr sig forvandlet til et Opr.

Zodiacal, e, a. (Astr.) benhørenbe til Opriredsen; signes -caux, Teg nene i Opritredsen; lumière -e, 30diacallys.

Zodiaque, m. (Astr.) Oprfrets. Zoège, f. (Bot.) Knopbæger (unpt

tig Samboe). Stumler. Zoïle, misundelig Kritifer, m. Zonaire, a. omgivet af tingformige

Facetter (om Krostal).

Zone, f. Jordbelte; Jordfirsg; Him melftrøg; spnligt Lag i visse Steenarter; - tempérée, tempereret Zone; - torride, hede Zone; - glaciale, us tolde Zonc. formig.

Zoné, e, a. tegnet i Belter; beltv

Zonule, f. lille Belte.

Zon-zon, m. Lyben af Slag af en Stot gjennem Lutten.

Zoobie, f. Levetunst. stiffe lin Zoobiologie, f. Lære om det dy Zooglyphite, f. Steen, som frem stiller Oprafbildninger.

Zoographe, m. Bestriver af Opr. Zoographie, f. Tyrbestrivelse; p.u. Zoographique, a. benbørende al

Zoolatrie, f. Oprlægekunst.

Zoolatre, m. Oprtisbeber; a. peuples -s, Kolkestag, som tilbebe Ovr.

Zoolatrie, f. Tilbebelse af Opr. Zoolithe, m. Forstening af Opr, [Boologie. forstenet Opr.

Zoologie, f. Oprenes Raturbistorie, Zoologique, a. henhorende til 300. [Zoologi; Zoolog. logien, zoologist.

Zoologiste, m. En, som studerer Zoolographe, m. Oprbestriver. Zoolographie, f. Oprbestrivelse.

Zoomagnétisme, m. byrist Magnetisme.

Zoomorphite, f. Steen saaledes regnet, at den fremstiller Afbildning af bekiendte Dyr.

Zoonique, a. (Chi.) acide -, Spre ubbraget af byrifte Bestandbele, Blaafore. [stelige Livstraft.

Zoonomie, f. Lære om ben menne-Zoophage, a. siøbæbende (carnivore); m. kjødæbende Dyr.

Zoophagie, f. Graadighed hos kiebæbende Opr, som soriære deres Rov levende. [firet med Dyrafbildninger.

Zoophore, m. (Arch.) Rarnis for: Zoophorique, a. (Arch.) forfiret med en Oprasbildning; colonne -, Soile, smyffet med et Dyr.

Zoophyte, m. Oprplaute, Zoophyt. Zoophytolithe, m. (H. n.) forstenet Oprplante.

Zoophytologie, f. (H.n.) Affandling om Oprplanter.

Zootaxie, f. (H.n.) spstematist Orbning af Oprene. sonderlemmelfe.

Zootomie, f. Opranatomi, Opre Zootomique, a. henhørende til Dyrs anatomien.

Zootypolithe, m. (H. n.) Steen. som bærer Aftrykel. Billebe af et Dyr.

Zopilote, m. (H. n.) Slags Grib. Zopissa, f. (Mar.) Stibbbeg.

Zorille, f. (H. n.) Stanfopr fra Omegnen af det gode Paabs Forbierg.

Zorosh el. zoroche, m. (Minér.) talkformig Gølverts.

Zostère, f. (Méd.) rosenartet, ringbannet Budfpgbom paa Balteftebet; m. (Bot.) Pavbændel, Tang.

Zygene, f. (H. n.) Bammer-Bai; Sommerfugl af Sphinzernes Classe.

Zygoma, m. (An.) Aagbenet i Anfigtet under Diet. stil Aagbenet. Zygomatique, a. (An) henhørende

Zymologie, f. (Ch.) Lære om Gjæ ringen. smaale Giæringens Graber

Zymosimètre, m. Instrument til at Zymotechnie, f. kære om Gjæ Anviisning til at behandle ringen: Gjæringsstoffe; f. s. zymologie.

Zythogaia, m. Dioft.

VERBES IRRÉGULIERS.

Les verbes composés se conjuguent comme feurs primitifs.

INFINITIF.	PARTICIPE	CIPE						IMPE-
	présent.	passé.	~		-			KATIF.
Absoudre	absolvant,	absous, oute.	Pabsous, 2, t; nous absolvons, ex, ent.	que j'absolve, es, e; j'absolvats vions, tex, ent.	j'absolvats	0	J'abson- draf	absolvens,
Acquérir	acquérant	acquis	J'acquiers, s, 1; nous	que j'acquière, es, e; j'acquérais acquérions, iez, ac-	J'acquérais	Facquis	Pacquerral	ecquiers,
Aller	allent	allé	s, il va;	0 '	J'ellais	Pallai	J'irai	acquérez. 7a, allous, allez.
Assaillir	assaillant	ussaillí	fassaille etc., nous assaillons, ez, ent	vous attlex, quant aillent, que fassaille, es, en ions, iez, ent.	J'assailfais	J'esseillis	j'assailti- rai ou as-	assaille, elc.
Asseoir	asseyant ou assoyant	assis	1'assieds, 5, d; nous asseyons, yous as- seyez, its asseyent,	d; nous que j'assele, es, e; as- vous as- serons, ez, asselent, asseyent, ou que j'assole, es,	j'asseyais	j*astis	J'assiérai, J'assiérai, ou j'assoi-	assieds on assois, as- serous ou
Astreindre	ş	-602	assorons, etc.	assoient gus	comme	Cetndrs.		asseyer ou

Zooldtre, m. Oprtisbeber; a. peupies -s, Folkeslag, som tilbebe Opr.

Zoolatrie, f. Tilbedelse af Opr.:

Zoolithe, m. Forstening af Opr, forstenet Opr. Boologie.

Zoologie, f. Oprenes Raturbistorie, Zoologique, a. henhørende til 300.

[300logi; 300log. logien, zoologist. Zoologiste, m. En, som stuberer Zoolographe, m. Oprbestriver.

Zoolographie, f. Oprbestrivelse.

udbraget af dyriste Bestanddele, Blaas wre. stelige Livstraft.

Zoonomie, f. Lære om ben menne-Zoophage, a. tjødæbende (carnivore); m. kjøbæbende Dpr.

Zoophagie, f. Graadighed hos kistæbende Opr, som sortære deres Rov levende. spiret med Dyrafbildninger.

Zoophore, m. (Arch.) Rarnis for: Zoophorique, a. (Arch.) forfirct med en Oprafbildning; colonne -, Søile, smyffet med et Dyr.

Zoophyte, m. Dyrplante, Zoophyt. Zoophytolithe, m. (H. n.) forstenet Dyrplante.

Zoomagnétisme, m. dyriff Magnetisme. Zoomorphite, f. Steen saaledes regnet, at den fremstiller Afbildning af bekjendte Opr. Zoonique, a. (Chi.) acide -, Spre

Zoophytologie, f. (H.n.) Affanbling om Oprplanter.

Zootaxie, f. (H.n.) spstematist Orb. ning af Oprene. sønderlemmelse.

Zootomie, f. Opranatomi, Opre Zootomique, a. henherende til Dyrs anatomien.

Zootypolithe, m. (H. n.) Steen, som bærer Aftrykel. Billebe af et Dyr.

Zopilote, m. (H. n.) Slags Grib. Zopissa, f. (Mar.) Stibebeg.

Zorille, f. (H. n.) Stanfopr fra Omegnen af det gode Paabs Forbjerg.

Zorosh el. zoroche, m. (Minér.)

talkformig Gølverts.

Zostère, f. (Méd.) rosenartet, rings dannet Pudsygdom paa Bæltestedet; m. (Bot.) Pavbændel, Tang.

Zygène, f. (H. n.) Pammer-Bai; Sommerfugl af Sphinzernes Classe.

Zygoma, m. (An.) Aagbenet i Ans figtet under Diet. stil Aagbenet. Zygomatique, a. (An) henhørenbe

Zymologie, f. (Ch.) Lære om Gæ [maale Giæringens Graber ringen.

Zymosimètre, m. Instrument til at Zymotechnie, f. kære om Gjæ Anviisning til at behandle ringen: Gjæringsstoffe; s. s. zymologie.

Zythogala, m. Dioft.

INFINITIE	PARTICIPE	ICIPE	PRÉSENT	ENT	IMPAR-	PASSÉ	FUTUR.	IMPÉRA-
	présent	passé.	de l'Indicatif.	du Subjonchif.	FAIT.	DEFINI.		IIF.
Connaître	connais- sent	coppa	je connais, s, t; nous connaissons, ez, ent.	que je connaisse, es, je connais- je connus je connafe; e; connaissions, iex, sais ent.	je connais- sais	je connus	je connaf- trai	connais. connais sons, con-
Conquérir Construire Contredire	Se Se contre- disant	contredit	fu- ju- je contredis, etc., nous contredisons,	end end		2	Acquel Cut- Te.	76. 76.
Coudre	cousant	cousu	ez, etc. je couds, tu couds, il coud; nous cou-	que je couse, es, e; cousions, iez, ent.	je cousais	jeconsis	je coudrai	conds,cod- sons,
Courir (Courre) Couvrir	courrant	couvert	sons, ez, ent. je courons, s, t; nous courons, ez, ent. je couvre, s, e; nous couvrons, ez, ent.	que je coure, es', e; courions, iez, ent, que je couvre, es, e; couvrions, iez, ent.	je couvrais	je courus je couvris	je courrai je couvri- rai	cours, cou- rons, ex. couvre,
Craindre Croire	Secroyant	-t02	80 8	que je croie, es, e; crovions, iez, croient.	com- je croyais	me je crus	Cein- je croirai	couvrez, dre. crois, croyons,
Cueillir	croissant caeillant	cueilli	s, t; no , ez, en s, e; no , ez, ent	que je croisse, es, e; croissions, iez, ent. que je cueille, es, e; cueillious, iez, ent.	je cueillais	je crás je cueillis	je crottrai je cueille- rai	croyez. crois,crois- sons, ez. cueille, cueillons,

•

cuis, cui-	•		•	.5.	dis, di- sons, dites.	fdre.	dors, dor- mons, dormez.	С	•	écris, écri- vons, ez.	dre.	76.	dre.	Ŗ.	g.
je cuirai	je décher- raí			Cat.	je dirai	Absou	je dormirai	j'écherrai	il éclòra;ils éclòront	J'écrirai	Cein-	Š	Cein	Acqué-	-ię
j e cuisis	je déchus	D4-	je défaillis	946	je dis	me	je dormis	j'échus	0	j'écrivis	me	me	936	382.6	ì
es, e; je cuisais	je dé- choyais	me	je défail- lais	com-	Je disais	-woo	je dormais	C	0	j'écrivais	-2000	com-	-woo	-400	-800
cuise,	que je déchoie, es, es, es, es, es, déchoyions, lez, déchoient.	-000	que je défaille, es, e; défaillions, iez, ent.	ens	que je dise, es, e; disions, iez, ent.	gue	que je dorme, es, e; dormions, iex, ent.	0	qu'il écloses qu'ils éclosent.	que j'écrive, es, e; écrivions, iez, ent.	976	976	ons	ens	e de la companya de l
je cuis, s, t; nous que je	je déchois, s, t; nous déchoyons, vous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient.	je dédis, etc.; nous dédisons, vous dé- disez, etc.	défaillons, llez, ils	ju-	nous di- dites, ils	ju-	t; nous ez, ent.	il échoit (échet); ils échoient (échéent).	osení.	j'écris, s, t; nous écrivons, ez, ent.		, <u>,</u> ,,,,	-bţ	-3°C	<u></u>
cait	déchu	conjudno	défailli	-100	1	-803	dormi	echu	éclos	écrit	- 609 -	- 4 00	-400	- COR -	4
cuisant	0	S	0	Se	disant	Se	dormant	échéant	0	écrivant	Se	Se	Se	Se	
Cuire	Déchoir	Bédire	Défaillir	Détruire	Dire	Dissondre	Dormir	Échoir	Éclore	Écrire	Empreindre	Enduire	Enfreindre	s'Enquérir	Epreindre

	PARTICIPE	ICIPE	PRÉSENT	ENT	IMPAR-	PASSÉ	FITTER	IMPÉ-
INFENERALIE.	présent.	possé.	de l'Indicatif.	du Subjonctif.	FAIT.	DEFINI.		RATIF.
Kte	étant	elé.	je suis, tu es, il est; nous sommes, vous êtes, ils sont.	que je sois, s, t; que nous soyous, que vous soyez, qu'ils	j'étais	je fus	je secai	Sois, soyons, soyex.
Exclure	exclaant	exclu et	Se con-	anicur.	-000	ew e	Con	chure.
Faillir	faillant	failli	je faux, tu faux, il faut; mous faillons,	que je faille, etc.	je faillais	je faillis	je faudrai	e
Faire	faisant	feit	je fais, s, t; nous faisons, vous faites,	que je fasse, es, e; que nous fassions,	je faisais	je fist.	je ferai	fais, Cai- sons, faites.
Falloir	C	fallu	il fant	qu'il faille	il fallait	il fallat	il faudra	C .
reinare Frise	ž 0	frit	ie fris. s. t.	300	- C	ğ =	je frirai	fris.
Fuir	fuyset	3	je fuis, s, t; nous fuyons, vous fuyer, ils fuient.	que je fuie, es, e; fuyions, fez, fuient.	je fuyais	je fais	je fairai	fais, fuyons, fuyez.
Gésir	gisant	•	il git; nous gisons, vous gisez, ils gisent.	Ó	je gisais, tn gisais, il gisait, etc.	0	0	•
Haïr	haïssent	hař	je hais, s. t; nous haïssons, ez, ent.	que je haïsse, es, e; haïssions, iez, ent.	je haïssais	je haïs	je haïrai	hais, hals- sons, halssez.
Induire Instraire	Se	con-	羊羊	ans ans	-woo	me	25. 11.1	. 67 . 67

ŧ

Interdire	Se	conjugue	conjugue j'interdis, s, t; nous interdisons, vous interdisez, etc.	-woo	me	Di-		
Introduire	Se	-000	ju-	ens	com-	24	- J. J.	16. Are
Lire	lisant	n	je lis, s, t; nous li-		je lisais	je lus	je lirai	lis, lisons,
Luire	luisant	ial	je luis, 8, t; nous	luise,	je inisais	0	je luirai	luis, lui-
Maudire	maudis-	mandit	je maudis, s, t; nous maudissons, vous maudissez, ils mau-	que je maudisse, es, e; maudissions, iez, ent.	je maudis– sais	je m e udis	je mandi- rai	maudis, maudis- sons, mau-
Médire	Se	conjugue	je médis, etc.; nous médisons, vous mé-	-800	9116	Di-	76.	3200
Mentir	mentant	menti	je mens, s, t; nous	que je mente, es, e;	je mentais	je mentis	je mentirai	mens,men-
Mettre	mettant	mis	je mets, s, t, nous mettens, ez, ent.	que je mette, es, e;	je mettais	je mis	je mettrai	mets, met-
Moudre	moulant	moala	je mouds, s, t; nous moulous, vous mou-	que je moule, es, e; moulions, iez, ent.	je moulais je moulus		je moudrai	moulos,
Mourir	mourant	mort	-n	que je meure, etc.	je mourais je mourus	je mourus	se mourrai	meurs, mourons,
Mouvoir	mouvant	ma	je meus, s, t; nous mouvons, vous mou-	neuve, s, e;	je mouvais	je spas	je mouvrai	meus, mou-
Nature	neissant	né	je nais, s, ft; nous naissons, ez, ent.	qu'ils meuvem. que je naisse, es, e; naissions, fez, ent.	je naissais	je naquis	je naftrai	nais, nais- sons, ez.
							•	

싪	TIF.
Z	4

pand.

présent.

INFINITIF.

PARTICIPE

100 100

-88

33300

Office Osiste Osiste Ostri

JEGO -

털

peraissant

Paraitre

paissant

Pattre

2 \$ £ 0 \$

ais, pate

sons, er. sarais, pa-raissons, pareisses.

lons, ez. dre.

il pleavra il poindra je poarvoi-

dre. Mais, plai-

9008, ez. 0

poignes.

pourvois,

fe pourvus

Je pour-

ie pourvois, s, t; que je pourvoie, es,

es pourvoyious, lez,

nous pourvoyez, ils

pourvoient.

굺

ponyant

Pogvoir

ii plut O

il pleuvait

pfaisions, lez,, ent. qu'il pleuve

plaisons, ez, ent.

50Bplu plu

Se Se plaisant

Peladre Platadre Platre

퍁

partabl

Partir

il pleat il poind

pleavant

Pleavoir Poindre

Pourrol

point pourvu

POUT-Toyant

Pont-

je pus

le puls, ou je peux, que je puisse, es, e; je pouvais

puissions, let, ent.

tu peux, il peut; none pouvode, vous pouves, lis peuvent

- YOYONS,

- - pourvoyer.

- - te pourrai

	prends, prenons,	prenez. prévaux, prévalons,		pue, puons,	76.	*.	Ŧ	résous,	résolvons, résolvez.	dre.	ris, rions,	9	sache, sa- chons, sa- chez.	Ę	.
76.	je prendrai	je pré- vaudral	je prévoi-	je puerai	C.	Men-	Acqué-	je résou-	drai	Cein-	je rirai	il saillera	je saurai	Cset	Hon-
Ä	je pris	je prévalus	voer.	0	202	me	9776	je résolus		2	je ris	il saillit	je sus	m6	2
ew.	je prenais	je pré- valais	comme	je puais	COMP	-4100	- LL 00	jerésolvais		- W 00	je riais	il saillait; ils sail-	je savais	-100	-100
-woo	que je prenne, es, e; prenions, iez, pren-	que je prévale, s, eg, prevalions, iez, ent.		que je pue, etc.	ans	ans	ens	résolve, 8, e;	ions, iez, ent.	ens	que je rie, es, e;		que je sache, es, e; sachions, iez, ent.	and a	35
je prédis, etc.; nous prédisons, vous pré-	, t; nous		jų.	je pue, s, e; nous prévalons, ez, ent.		, <u>,</u>		t; nous	résolvons, ez, ent.	ju-	us rions,	ils saillent.	je sais, s, t; nous savons, ez, ent.	12,	
conjugue	pris	prévalu	-800	0	-400	-400	-400	résola et	résous (trans- formé)	-400	ï	SAIII	1 50	con	4 00
Se	prenant	prévalant	Se	puant	Se	Se	Se	résolvant		Se	riant	saillant	sechant	Se	es S
Prédire	Prendre	Prévaloir	Prévoir	Puer	Réduire	se Repentir	Requérir	Résoudre		Restreindre	Rire	Saillir	Savoir	Séduire	Sentir

•

SINTINIA	PART	PARTICIPE	PRESENT	ENT	IMPAR-	PABSÉ	BATTER	IMPE.
THE THEFTE	Present,	pane	de l'Indicatif.	du Subjoneds.	FAIT.	DEFINI.		RATIP.
Seoir	séyant	818	il sied; ils sieent.	qu'il siéesqu'ils siéent. il sépait; ils	il séyait; ils	0	il stéra ; lls	0
Servir	servant	servi	je sers, 8, t; nous	que je Berve, 85, 6;	to berveis	le servis	je servirai	sers, ser-
Sortir	soriant	Sorti	servons, er, ent, je sors, s, t; nous	gue je sorte, ent.	je sortais	Je aortis	jo sortiral	yons, ez.
Southir	Se	- H02	Sortons, cz, cut.	pnø.		946	Con- I	vrie.
Suffire	euffisant	Staff.		68, 63	je suffiseis	je safilis	je suffirai	Suffile, ouf-
Saivre	suivent	saivi	je suis, s, t, nous suivone av ant	que je suive, es, e;	je suivais	Je suivis	je snivral	Buit, sul-
Surseoir	sursoyant,	<u>¢orsis</u>	Je sursois, 8, 1; nons	que le sursoie, es, e;	je surso-	je surais	je sur-	sursois,
Taire	séant Laisant	12	ous	que je taise, etc.	yats je taisais	lo tus	je tairai	surboyez.
Teindre	Se	-100	en:	end	-	1	Corin	8008, ez.
			tenons, ex, its tien-	que je nende, es, e; tenions,lez, tiennent	je tenais	900 90	Je trendran	nens, 16- nons, tener.
Tistre	۰,	tiesu		0	0	С	0	0
Traire	Lrayant	trait	je trais, 8, 4; nons trayons, er, ils	que je trait, es, e; traylons, lez, ent.	com- je trayais	go.	ie trainal	re. trais, trayons,
Tressaillir	Se	CON	4	315	-moo	96	Assail-	trayez. lir.

Vaincre	vainquant	vaincu	je vaincs, cs, c; nous que je vainque, es, e; je vain- je vainquis je vaincrai vaincs, vain-	que je vainque, es, e;	je vain-	je vainquis	Je vaincrai	vaincs,vain-
			vainquons, ez, ent.	vainquions, lez, ent.	quais		-	quons, ez.
Valoir	vælant ·	valu	je vaux, x, t; nous que je vaille, es, e;	que je vaille, es, e;	je valais	je valus	19 vaudrai	vaux, va-
•			valons, ez, ent.	valions, iez, vaillent.				lons, ez.
Venir	Se	-2000	ju-	enb	-1400	me	Te-	nir.
Vetir	vêtant		je vets, s, t; nous que je vete, es, e; je vetais j	que je vete, es, e;	je vėtais	je vėtis	je vėtirai	vėts, vė-
			vetons, ez, ent.	vetions, iez, ent.		,		tons, ez.
Viyre	vivant	véca	je vis, s, t; nous vi-	que je vive, es, e;	je vivais	je vécus	je vivrai	vis, vivons,
	•••		vons, ez, ent.	vivions, iez, ent.				vivez.
Voir	voyant	Na	je vois, s, t; nous	que je voie, es, e;	je voyais	je vis	je verral	vois,
			voyons, ez, ils voient.	voyions, iez, voient.				voyons, ez.
Vouloir	voulant	voula	je veux, x, t; nous	que je veuille, es, el;	je voulais	je voulus	je voulus je voudrai	veuille,
			voulons, ez, ils veu-	voulions, iez, veuil-				veuillons,
•			lent.	lent.			-	veuillez.

Abréviations. — Forkortelser.

A.	signific betyber
signifie betyder	Charp charpentier Tommermand.
a adjectif Abjectiv.	Chaudr. chaudronnier. Kobbersmed.
a. nadjectif nu-	Chi chimie Chemi.
méral Talorb.	Chir chirurgie Chirurgi.
Ac Dictionnaire Academiets	co style comique. fomist Stiil.
Acad. de l'Académie Drbbog.	Com commerce Sandel.
adadverbe Abverb.	conjconjonctionConjunction.
Agr agriculture Agerdyrkning.	Conf confiseur Conditor. Cord cordier Reebslager.
Alg algebre Algebra.	Cordon. cordonnier Stomager.
Ananatomie Anatomi.	Cout couturière Sppige.
Anchistoire an- den gamle Di-	Couvcouvreur Eafter.
cienne storie.	Cuis cuisine Kjøffen.
AntantiquitéDibfiubium.	
Archarchitecture. Bygningsfunft.	D.
Arg argot Epvelprog.	b benne, ell. bette.
Aritharithmétique. Regnefunst.	Dadanse Dandsetunst.
Arm armurier Baabensmeb.	Dent dentiste Tandlage.
Art artillerie Artilleri. Artis artisicier Hyrværser.	Dessdessin Tegnetunst- Didstyle didacti-
Artsbeaux-artsstjønne Kunster.	que bibactiff Stiil
Astr astronomie Aftronomi.	dimdiminutif Diminutiv.
Astrol. astrologie Aftrologi.	Dipldiplomatie Diplomatif.
B. •	Distildistillateur Diftillerer.
	Dordoreur Forgylber.
Bangbanquier Bereleet.	Dr droit Retslære.
Bijbijoutier Juveleer. Billbillard Billarbspil.	Dra drapier Rlædefabrifør.
Blasblason Heraldit.	E.
Bonnbonnetier Hosefræmmer.	E. Feaux et forêts. Forstvidensfab.
Bot botanique Plantelære.	Éconéconomie po-
Bouch. boucher Clagter.	litique Statsoeconomi.
Boul boulanger Bager.	Ecr Ecriture d. helligeStrift.
Boutboutonnier Anapmager.	Egl église Kirfen.
Brassbrasseur Brygger.	eleller.
Brod broderie Brodert.	Ép épinglier Raalemager.
Burl style burles – burlest, pubseers	
que lig Still.	Escr escrime Fægtetunft.
C.	F.
Chchasse Jagt.	f. (s. f.) . substantissé— Substantiv af
chchose Ting.	minin Hunksennet.
Cham chamoiseur Feldbereber.	fastyle samilier fortrolig Still.
Chanc. style de chan-	Fauc fauconnerie Falteneertunst.
cellerie Cancellistis.	Féo séodalité Lehnsvæsen.
Chandchandelier Lysestøber. Chap chapelier Hattemager.	Fer ferblantier Bliffenslaget.
Charr charron Sjulmand.	figstyle figuré figurlig Still. Finfinance Kinantsvæfen.
Charb charbonnier Russvier.	Fleur. sleuriste Blomsterhandler.
	Tions incurred in Champion American

signific '	betyber	signifie	betyber
Fond. Fondeur	Smelter.	Marmarine	_ ` _
Font.jfontainier		marot, .style maroti-	_ , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,
Forg. forgeron	Smed.		forælbet Stiil.
forb		Mathmathématiques	·
Fortfortification		Mécmécanique	
T71 4 11	tunst.	Méd médecine	Lægevidenstab.
Fourb fourbisseur	Sværdfeger.	Men menuisier	
G.		Meunmeunier	
Gant gantier	Banbstemager.	Métmétallurgie	
Géogrgéographie		Mil art militaire	
Géogéométrie		Minmine	Winanatari
Glacglacerie		Minér minéralogie	Mineraldgi.
Grgrammaire	_ ' '	Mir miroitier	
Gravgravenr	Kobberstiffer.	Mon monnaie	
H.		Mythmythologie	
§	Benivn.	11 - 11	~-4.4.4.00v
H. n histoire natu-		N.	
relle	Naturhistorie.	n (v.n.). verbe neutre.	intransitivt
Horlhorloger	Uhrmager.	•	Berbum.
Hydrhydraulique	Hydraulik.	Navnavigation	Søfart.
I.		Néolnéologisme	
ididem	h famma	n. pr nom propre	Egennavn.
impimpersonnel.			•
h	Berbum.	O. conlicte	Chiantes
Imprimprimeur		Ococuliste	
indfindéfini		Ois oiseleur	
inf infinitif	Infinitiv.	Optoptique	Zpiii.
intinterjection		Orf orfèvre	Sutolines.
inusinusité	ubrugeligt.	Р.	
ironironiquement.	ironiff.	pparticipe	Varticip.
irrirrégulier	uregelmæsfig.	Pal palais	-N
J.	_	Pappapetier	
Jardjardinage	Banonalan	Pass passementier.	
J. C Jésus-Christ.			ger.
JoaJoailler		Påt påtissier	
Jurjurisprudence.	Retavibenfich	Pathpathologie	
_	~ · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	Paypayeur	
L.		Pépécheur	
Lettrbelles_lettres.		Peintpeintre	
7 2h 12h	staber.	Pellpelletier	
Librlibraire		Perr perruquier Pharm. pharmacie	
Loc.adlocution ad-		Physphysique	
verbiale		plpluriel	
Loglogique	enAir.	plais en plaisantant.	
M.		Poépoésie	
	Substantiv af	poppopulairement	
masculin		Potpotier	Pottemager.
m	1	pp préposition	
Macmacon		Pratpratique	
Man manège		pr pronom	
Manu manufacture		prov proverbe	
	væsen.	p. apeu usité	noet pingt.
•			

Q.	signifio
signifie betyber	Tanntanneur.
q. (qn.) quelqu'un Rogen.	Taptapissier
qcquelque chose Roget.	Teint teinturie
	Techn. terme to
R.	que
Raf raffinerie Sufferraffina-	Ththéatre.
beri.	Théthéologie
Rel relieur Bogbinder.	Tisstisserand
Rhétrhétorique Talerfunst.	Tonntonnelie
S.	Tourn tourneur
f fee.	Tuiltuilerie
s. samme som.	
ssubstantif des Substantiv af	v vieux
deux genres. dobbelt Kjøn.	v. a verbe ac
singsingulier Enfelttallet.	Vanvannier
Sal saline Saltvært.	v. n verbe ne
Savsavonnier Sæbefyder.	v. pr verbe
Sculpsculpteur Billedhugger.	minal
Sellsellier Sabelmager.	
Serr serrurier Rleinsmed.	Verrverrier .
Sucsucrerie Sufferspheri.	Vétart vété
subjsubjonctif Subjunctiv.	Vign vigneror
T.	T7:4
Tail taillann Shumban	Vitrvitrier
Tailtailleur Sfrædder.	

•

,

signific	betyder
Tanntanneur	Garver.
Taptapissier	Tapetserer.
Teintteinturier	Farver.
Technterme techni-	
que	Kunstudtryk.
Ththéatre	Stuespilhuus.
Théthéologie	Theologi.
Tisstisserand	
Tonntonnelier	Børker.
Tourntourneur	Dreier.
Tuiltuilerie	Teglbrænderi.
v.	
v vieux	gammelt.
v. a verbe actif	
Vanvannier	Rurvmager.
v. n verbe neutre .	intransitivt B.
	intransitivt B.
y, n verbe neutre . y, pr verbe prono- minal	intranfitivt B pronominalt
v. pr verbe prono- minal Verr verrier	intranfitivt B pronominalt - Berbum Glaspuster.
v. pr verbe prono- minal Verr verrier	intranfitivt B pronominalt - Berbum Glaspuster.
v. prverbe prono- minal	intransitivt B pronominalt - Berbum Glaspuster Oyrlægetunst.
v. pr verbe prono- minal Verr verrier Vét art vétérinaire	intransitivt B pronominalt - Berbum Glaspuster Oyrlægetunst.

•

•

.

· · · ·

			• • • • • •	
		•		
			•	
			•	•
		•		
				•
	•			•
•				
		•		
			÷	
			•	
		•		
			•	
				ı

		•		
				9
	•			
	•			
·	• .			
•				
•			•	
	•			
•				
			-	

				-
			•	
				•
				<i>,</i>
			•	
			•	•
			•	•
		· .		
•				
			•	
			•	•
	•			
		•		
				•
			•	
	•			
			,	
			•	
				4

